
John Adams
Library.

THE CUSTODIAN OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SEEKING
ADAMS

522

v

DICTIONNAIRE PORTATIF, FRANÇOIS ET HOLLANDOIS, D E MR. PIERRE MARIN.

HUITIEME ÉDITION,
Corrigée de ses fautes, & augmentée de plus de la moitié

P A R
J E A N H O L T R O P,

*Qui a eu soin d'y insérer, non seulement un grand Nombre de
Mots & de Phrases, tant propres, que figurées, proverbiales,
burlesques &c. mais aussi la plupart des Termes d'Arts
& de Sciences, comme*

D'Architecture.	Grammaire.	Musique.
Agriculture.	Guerre.	Mythologie.
Anatomie.	Histoire.	Navigation.
Arithmétique.	Horlogerie.	Négoce.
Astronomie.	Hydraulique.	Pêche.
Blason.	Jardinage.	Peinture.
Botanie.	Imprimerie.	Pharmacie.
Chirurgie.	Jurisprudence.	Philosophie.
Chymie.	Logique.	Physique.
Danse.	Manège.	Poésie.
Écriture.	Manufacture.	Pratique.
Fauconnerie.	Mathématique.	Rhétorique.
Fortification.	Mécanique.	Sculpture.
Géographie.	Médecine.	Théologie.
Géométrie.	Métaphysique.	Vénérie &c.

expliqués selon le besoin.

PRÉCÉDÉS

Par deux Listes alphabétiques : l'une des Noms de Baptême, &
l'autre de ceux des Païs, Villes, Fleuves, Rivières, Monta-
gnes &c. qui diffèrent le plus dans les deux Langues.

*Le tout sur l'Orthographe de l'Académie & de Mr. Restaut, la plus
suivie & autorisée.*

à D O R T,
CHEZ ABRAHAM BLUSSE ET FILS 1773.
Avec Privilege.

PRIVILEGIE.

DE STAATEN VAN HOLLAND EN WESTVRIESLAND
 Doen te weten: Alzo ons te kennen is gegeven by ABRAHAM
 BLUSSE' en ZOON, Burgers en Boekverkoopers binnen de Stad Dord-
 recht, dat zy Supplicien op den 5 April 1768 van Wylen JAN VAN
 EYL, in leven innde Burger en Boekverkoper binnen de Stad Amster-
 dam, in Publique Verkoopning hadden gekogt alle de Exempllaaren
 benevens de Copye van Privilegie van PIETER MARYNS *Dictionnaire*
Portatif 2 deelen in Octavo, op welk werk door ons den 21 Juny des
 Jaars 1743 en wederom den 13 Juny des Jaars 1758 gunstig was ver-
 leende Prolongatie van Octroy, voor den tyd van vyftien volgende
 Jaaren, om zulks alleen en met uitsluiting van alle anderen te mo-
 gen drukken, doen drukken, uitgeven, verhandelen en verkoopen;
 en dewyl de Prolongatie van het by ons gunstig verleende laatste
 Octroy met den 13 Juny aanstaande stond te Expireeren, en de Sup-
 plianten, welke thans bezig waaren met groote moeite, en zwaare
 kosten, het zelve Werk te herdrukken, beducht zynde, dat somtyds
 door haatzuchtige menschen dit Werk mogt nagedrukt, in deeze Pro-
 vintie ingebracht, en verkogt worden tot groote praejudice van de Sup-
 plianten, zoo wendenden zy Supplianten zich eertiedig tot Ons, reve-
 rentelyk verzoekende Prolongatie van het voorsz. Octroy voor den tyd
 van nog vyftien volgende jaaren, om met seclusie van alle anderen
 het gem. Werk te mogen drukken, doen drukken, uitgeven, ver-
 handelen, en verkoopen, op zodanige verbeurte en boete tegens de
 Contraventurs, als wy by voorige prolongatie hadden gelieven te
 stellen, verzoekende de Supplianten hier van gunstig te mogen ver-
 krygen Octroy in Forma.

ZOO IS 'T; Dat wy de zaake en het voorschreve verzoek overge-
 merkt hebbende, ende genegen wezende ter bede van de Supplianten,
 uit onze regte wetenschap, Souveraine magt, ende Authoriteit, de-
 zelve Supplianten geconsenteerd, geaccordeerd, en geoctroyeerd heb-
 ben, consenteeren, accorderen, en Octroyeeren hen by deezzen, dat
 zy geduurende den tyd van nog vyftien eerst agter een volgende Jaar-
 ren, het voorsz. Boek genaamt PIETER MARYNS *Dictionnaire Portatif*
 2 deelen in Octavo, in diervoegen als zulks by den Snplianten is
 verzogt, en hier veren uitgedrukt staat, binnen den voorsz. onzen
 Lande alleen zullen mogen drukken, doen drukken, uitgeven ende
 verkoopen, verbiedende daarom allen en een iegelyken het zelve
 Boek in 't geheel ofte ten deelen te drukken, naar te drukken, te
 doen naardrukken, te verhandelen, ofte verkoopen, ofte elders naar-
 gedrukt binnen denzelven onzen Lande te brengen, uittegeven ofte
 te verhandelen, en verkoopen, op verbeurte van alle de Naargedruk-
 te, ingebrachte, verhandelde of verkogte Exemplaren, ende een boete
 van Drie Druizend Guldens naar en boven te verbeuren, te appliceren
 een derde part voor den Officier die de Calange doen zal, een derde
 part voor den Armen ter plaatse daar het Casus voortvallen zal, en
 het resterende derde part voor de Supplianten, en dit telkens, zoo
 menigmaal als dezelve zullen werden agterhaald. alles in dien ver-
 stande, dat wy de Supplianten, met dezen onzen Octroye alleen wil-
 lende gratificeren tot verhoeding van hunne schaade door het na-
 drukken van het voorsz. Boek, daar door in geenigen deele verstaan den
 inhoudende van dien te Autheticeeren, ofte te Advoueren, ende veel
 min

min het zelve onder onze protectie en bescherming eenig meerder
 Credit, aanzien ofte reputatie te geven, nemaar de Supplianten,
 in Cas daar inne iets onbehoorlyks zoude influenceeren, alle het zelve
 tot hunnen laste zullen gehouden wezen te verantwoorden, tot dien
 eynde wel expresselyk begeerende dat by aldien zy deezen onzen
 Ofsroye voor het zelve Boek zullen willen stellen, daar van geene
 geabbrevieerde ofte gecontraheerde mentie zullen mogen maken, ne-
 maar gehouden wezen, het zelve Ofsroy in 't geheel en zonder eeni-
 ge Omiffie daar voor te drukken, ofte doen drukken, ende dat zy
 gehouden zullen zyn een Exemplaar van het voorschr. Boek op groot
 papier gebonden en wel geconditioneert te brengen in de Bibliotheek
 van onze Universiteit te Leyden, binnen den tyd van zes weken na
 dat zy Supplianten het zelve Boek zullen hebben begonnen uit te ge-
 ven, op een boets van zes hondert Guldens, na Expiratie der voors-
 zes weken, by de Supplianten te verbeuren ten behoeve van de
 Nederduitsche Armen van de plaats alwaar de Supplianten woonen,
 en voorts op poene van met 'er daad versteeken te zyn van het effect
 van deezen Ofsroye, dat ook de Supplianten, schoon by het ingaan
 van dit Ofsroy een Exemplaar geleverd hebbende, aan de Voorschr.
 onze Bibliotheek, by zoo verre zy geduurende den tyd van dit Ofsroy
 het zelve Boek zouden willen herdrukken, met eenige observatiën,
 Noten, Vermeerderingen, Veranderingen, Correctiën of anders hoe
 genaamt, of ook in een ander formaat, gehouden zullen zyn wederom
 een ander Exemplaar van het zelve Boek, geconditioneert als voren,
 te brengen in de Voorschr. Bibliotheek binnen den zelven tyd, en
 op de boeten en poenaliteit als Voorschr. en ten einde de supplan-
 ten dezen onzen Consente ende Ofsroye mogen genieten als naar
 behooren, lasten Wy allen ende eenen iegelyken dien het aangaan
 mag, dat zy de Supplianten van den inhoud van deezen, doen
 laaten, ende gedoogen, rustelyk, vredelyk ende volkomentlyk genie-
 ten ende gebruiken, Cesseerende alle belet ter Contrarie, gegeven in
 den Haage, onder onzen Grootten Zegele hier aan doen hangen, op
 den zesden Maart, in 't Jaar onzes Heeren en Zaligmakers duizend
 zeven hondert drie en seventig.

(Was getekent)

W. BENTINCK Vr.

(en Laager stont)

Ter Ordonnantie van de Staaten

G. CLOTTERBOOKE,

Aan de Supplianten zyn, bene-
 vens dit Ofsroy ter handen ge-
 steld by Extract Authentique, haar
 Ed. GR. MOG. Resolutien van den
 28 Juny 1715 en 30 April 1728.
 ten einde om zig daar na te re-
 guleeren

AVERTISSEMENT.

L'utilité, que le Public retire des bons Dictionnaires & particulièrement de ceux de la Langue Françoisse, est si évidente & si universellement reconnue, qu'on n'a plus besoin de les envoyer au Monde avec une Lettre de recommandation. Et de fait :

Qui ne fait pas, que la Langue françoise, à cause de son Elégance, de sa Douceur & Délicatesse &c. est parlée dans toutes les cours de l'Europe, ou, qui plus est, cultivée chez toutes les Nations du Monde, tant soit peu Civilisées; que plusieurs même. La préfèrent à leur Langue maternelle, & que par Elle seule on peut se communiquer, soit de Bouche, ou par Ecrit, avec les Peuples les plus éloignés? Chose si bien connue du Ministre d'Etat, de l'Homme de cour, du Négociant, du voyageur &c. qu'Elle est devenue, à juste titre, la Langue régnante & du Beau Monde &c. & qu'ainsi il n'y a rien de plus juste, de plus nécessaire que de la cultiver & d'en faciliter l'acquisition par les moyens les plus propres.

Pour y contribuer, nous avons le plaisir d'offrir au Public la Huitieme édition d'un Dictionnaire Portatif, en 2 Volumes, *in* 8vo, François & Hollandois, & Hollandois & François; or

Comme il s'étoit glissé, dans les Editions précédentes, nombre de fautes : que bien des Mots y sont, ou mal orthographiés, ou insuffisamment expliqués, & une infinité d'autres entièrement omis, nous avons tâché, malgré les grands fraix, d'y remédier en cette Edition, & de la produire en meilleure forme, en ayant confié pour cet effet la correction, augmentation &c. (& pour en accélérer l'impression,) à deux Personnes, au fait de ce pénible ouvrage; l'une s'étant chargée de la Premiere, & l'autre de la Seconde Partie.

Nous croyons (en tant qu'un ouvrage de cette Nature & la Grandeur du volume l'a voulu permettre) y avoir parfaitement bien réussi.

Le Lecteur impartial en jugera lui même, à l'égard de la Premiere Partie, (nous indiquerons dans une autre Préface la Réforme faite dans la seconde) par le Détail suivant.

1°. On y a inféré une infinité de Mots, tant des Arts & des Sciences, que d'autres; ainsi qu'une quantité de Phrases & d'Expressions, tant propres, que figurées, proverbiales, Satyriques, comi-

VOORBERICHT.

De algemeene Nuttigheid der goede Woorden-boeken, en in 't byzonder die der Fransche Taal, is zóó openbaar en alümme erkend, dat men dezelve thans niet meer met eenen Brief van aanbeveeling behoeft in de waereld te zenden. En in der daad:

Wien toch is niet bewust, dat de Fransche Taal, uit hoofde van derzelver ciertlykheid, zoet-vloeyendheid, kieschheid, en wat des meer zy, gesproken word aan alle de Höven van Europa, of, dat nog meer is, beoëffend word by alle eenigszints beschaafde volkeren der waereld: dat zelfs veele van dien dezelve aan hunne Moeder spraak den vóór-rang geeven, en dat men dus door Haar alleen in staat is, om zyne gedagten, 't zy door de mond of penne aan de afgelegenste volkeren te kennen te geeven? Eene zaak, by den Staats-man, den Höveling, den Koopman, den Reiziger enz. zóó wel bekend, dat Dezelve thans, te recht, wag aangemerkt worden als de heerschende Taal, en die der Edelsten des Volks; allerbillykst en allernoodigst is het derhalve dat ze beoëffend, en derzelver verkryging, door bekwaame middelen gemakkelyk gemaakt worde.

Om hier in mede te werken, hebben wy thans het genoegen, aan het Gemeen aan te bieden, de agtste uitgaave van eenen Dictionnaire portatif, in 2 deelen, in 8vo, als: Fransch en Néderduitsch, en Néderduitsch en Fransch. Dan,

Dewyl in de voorige uitgaaven een aantal van mislāgen ingesloopen, veele woorden'er, of kwalyk in gespeid, of niet vollēdig genoeg uitgelegd, en eene ménigte andere gantschelyk achtergebleeven waaren, zoo hebben wy getragt, onāangezien de zwaare kosten, by deze uitgaave daar-inne te voorzien, en dezelve in eene bētere gedaante te voorschyn te brengen; hebbende ten dien einde de verbētering, vermeerdering enz. van dit moeyelyk werk, (en om dat het des te spoediger zoude voort-gaan,) aantsves Persoonen, des verstaande, toevertrouwd; de éēne het Eerste, en de andere het Tveede Deel daar van op zich neemende.

Wy gelooven (voor zoo verre een werk van deezen aart en het besték zulks heeft willen gedoogen) hierinne volkōmen geslaagd te hebben.

De onzydige Leexer zal nōpens dit 1ste Deel (terwyl wy ons de aanwyzing der verbētering van 't 2de Deel in een daar by gaande Bericht voorbehouden) door het nāvolgende daar zelfs van kunnen oordeelen.

1°. Heeft men hier in gelaicht, een aantal woorden, zoo van Kunsten en Weetenschappen, als andere; als mede eene ménigte van spreekwyzen, zoo wel eigenāartige, als verbloemde, beschimpende, geestige, boer.

comiques, burlesques &c. Bref, il y a à présent dans cet ouvrage plus de Mots primitifs de tous Genres, avec leurs différentes significations, qu'il ne s'en trouve en bien d'autres Dictionnaires (le Grand Dictionnaire de P. MARIN excepté; parce que, pour des raisons, on ne l'a pas du tout consulté dans cette correction, & que, par conséquent, on ignore son véritable contenu); Mots &c. que pour la plupart on a empruntés des Auteurs étrangers. Par laquelle Addition, ce volume s'est grossi de plus de la moitié; Témoins; le double Nombre des Pages, la Petitesse du caractère &c.

2°. L'Orthographe des E'ditions précédentes étant, comme nous venons de dire, fort vicieuse, on a été obligé de la corriger en plusieurs endroits, & l'on a suivi dans cette E'dition celle de l'illustre Académie de Paris & de M. Restaut, Avocat au Parlement &c., comme étant la plus autorisée.

3°. On a observé dans cet ouvrage, à l'égard des Mots vieilliss, obscurs, équivoques, familiers, vulgaires &c. d'en donner toute la définition possible, soit par des Phrases ou autrement. Article, à la vérité, peu ou point observé dans les E'ditions précédentes, & qui par cela même sont aussi très défectueuses. Notez cependant sur ce chapitre.

4°. Que, pour ne pas passer les bornes d'un Abrégé ou Dictionnaire Portatif, on a été souvent obligé, de ne donner ces Définitions, ces Phrases, qu'en François; mais qui néanmoins sont ménagées de façon, que tout homme, tant soit peu intelligent, peut, & par elles, & par ce qui immédiatement précède, s'en former une parfaite idée, & rendre ces phrases &c. au juste en Hollandois.

5°. On a eu soin de mettre aussi, dans ce Traité françois & Hollandois, derrière les Mots substantifs hollandois, la Lettre qui en désigne le Genre; c'est à dire: lorsque les Genres diffèrent dans les deux Langues, ou lorsque les significations n'en sont pas trop nombreuses. Chose qui, quelque utile qu'elle soit, pour ceux qui n'entendent que peu ou point le Hollandois, n'a point été observée par aucun des compilateurs de Dictionnaires, excepté d'un seul; mais qui est fort sujet à caution.

6°. On a ajouté aux verbes irréguliers, défectifs ou impersonnels tout ce qui est nécessaire pour leur éclaircissement. Article, que, malgré son utilité, on n'a rencontré, que dans les Dictionnaires étrangers.

7°. On a tâché d'accentuer par-tout le Hollandois, aussi bien que le François, pour en faciliter la Prononciation. Les autres Diction-

zoertige enz. om kort te gaan, 'er zyn in dit Werk meer Grond woorden, van allerlei slag, névens derzelver beduidenis, aan 'er in vele andere Woorden-boeken te vinden zyn (het grootte Woorden-boek van P. MARIN uitgezonderd; wyl men zulks, om redenen, in deze verbetering niet te raade getrokken heeft, en dus van deszelfs wésentyken inhoud niets met zekerheid weet); woorden enz. welke men, voor 't grootste gedeelte, van uitheemsche Schryveren ontleend heeft. Door welke Byvoeging dit Boek-deel meer als de helft vergroot is, gelyk by 't getal, de verbreeding en verlenging der bladzyden, en de kleinere Druk-letter ligt kan afgemeeten worden.

2°. De spelling der voorige uitgaaven, zoo als wy reeds gezegd hebben, zeer slegt zynde, is men genoodzaakt geweest dezelve op verscheide plaatjen te veranderen, en men heeft in deze uitgaave gevolgd die van de Fransche Academie, en den Heer Restaut, Advocaat enz., als de meest Gezag-voerende.

3°. Heeft men in dit Werk, ten opzigte der veränderde, duistere, dubbelzinnige, gemeene of straat-taalige woorden enz. in acht genomen, om 'er alle mogelyke beschryving van te geeven, 't zy door spreekwyzen als anderzins; iets, dat waarlyk, in de voorige uitgaaven weinig of niet betrakt is, en éven daáráóm ook zeer gebrekkig zyn; onder tusschen moeten wy den Leezer op dit stuk erinneren. Dat

4°. Om de Paalen van een' Dictionnaire Portatif niet te overschryden, men dikwerf genoodzaakt is geweest deeze Beschryvingen, of spreekwyzen alleen in 't Fransch te geeven, zóó nochtans ingericht, dat iemand, die maar eenige kundigheid bezit, in staat is, om, en door dezelve, en door 't geene onmiddelyk vooráfgaat, een volkómen denkbeeld daar van te vormen, en deeze spreekwyzen enz. in zyn' volle kracht in 't Néderduitsch óver te brengen.

5°. Heeft men ook zorg gedraagen, om in dit Fransche en Néderduitsche Deel, achter de Hollandsche zelfstandige Naam-woorden, de Geslacht-Letter te voegen, te weeten: wanneer de Geslachten der beide Taalen verschillen, of wanneer de betékenissen daar van niet te ménigvuldig zyn. Eene zaak, hoe nuttig ook, voor die geene die het Hollandsch in 't geheel niet, of niet genoegzaam verstaan, door niemand der Woorden-boek-opstellers in acht genomen is; uitgezonderd éénen éénigen; doch waar-óp niet zeer te vertrouwen is.

6°. Heeft men by de onrégelmaatige, gebrekkige of onpersoonlyke werk-woorden gevoegd, al 't geene ter humer opheldering noodig is; iets, dat men, ondanks zyne Nuttigheid, alleenlyk in uitheemsche Woorden-boeken ontmoet heeft.

7°. Heeft men gepoogt, om overál bóven het Hollandsch, éven zoo wel als bóven het Fransch, de klanktékenen te stellen, om derzelver uit-

tionnaires François & Hollandois n'en ont rien ; mais on en ignore la raison.

8°. On a jugé plus propre, de dresser à part & de placer au devant, que d'insérer dans le corps de cet ouvrage, deux Listes alphabétiques, savoir :

L'Une des Noms de Baptême, des Hommes & des Femmes, &

L'Autre de ceux des Païs, Villes, Peuples, Montagnes, Promontoires, Mers, Fleuves, Rivières &c.

Nous nous flattons ainsi, que cet ouvrage est, comme nous l'annonçons, rendu beaucoup meilleur, & que nous aurons contribué par-là au Bien public. Qu'on ne s'imagine pourtant pas, que nous soyons assez vains & présomptueux, de vouloir débiter un ouvrage de cette Nature pour complet ; Non ! au contraire, on ne doute nullement, que par-ci, par-là, sur les vestiges d'autrui, on ne puisse s'être égaré, & que, malgré l'attention la plus scrupuleuse, on n'y rencontre des fautes d'impression, des virgules mal-placées &c. ; Bévues, que nous prions le Lecteur indulgent, de vouloir pardonner, en considérant, que, s'il est vrai, à l'égard de toutes Productions humaines, il ne l'est pas moins en celle-ci : Que l'imparfait ne peut produire rien de parfait ; comme dans le cours de cette correction on n'a que trop souvent expérimenté. Pour n'en citer qu'un Exemple, on n'a qu'à considérer, que dans un des principaux Dictionnaires, on ne trouve pas les Mots *Voie* (*weg, wyze, middel enz.*), *Voyage* & ce qui en dérive, ni avec *i*, ni avec *y* ; omissions grossières, il faut l'avouer ; mais le moyen de les prévenir dans un ouvrage, où Argus même, avec tous ses yeux, ne suffiroit pas ?

Que le Public en puisse profiter, c'est notre souhait & le but que nous nous y sommes proposé. adieu !

spraak gemak by te zetten. De andere Fransche en Nederduitsehe Woorden-boeken hebben 'er niets van; maar men weet niet waarom.

8°. Heeft men gevoeglyker geoordeeld, afzonderlyk op te stellen, en liever voordaan in dit werk, dan in den Text, te plaatsén, twee alphabetische Lysten, als:

Eene van de Doop-naamen der Mannen en Vrouwen, en

D'andere van de Benaamingen der Landschappen, Steden, Volkeren, Bergen, Kaapen, Zeeën, Stroomen, Rivieren, enz.

Wy vleien ons dus, dat dit Werk, zoo als wy 't aankondigen, veel verbeterd is, en wy daar door aan 't Gemeen nut zullen toegebracht hebben. Verbeeld u echter niet, waarde Leezer! dat wy verwaand en vermetel genoeg zyn, om een Werk, van dezen aard, voor volledig te willen uitventen; Neen! in 't tegendeel, twyffeld men geenzins of men kan hier of daar, op bet voetspoor van anderen, godwaald hebben, en dat men 'er, in weêrwil der grootste oplettendheid, Drukfeilen, of kwalik gestelde comma's enz. in ontmoeten zal; Misjlagen, welke wy den gunstigen Leezer verzoeken ten besten te duiden, in overweeging neemende, dat, indien het waaragtig is, ten opzigte van alle Menschelyke voortbrengselen, het niet minder zóó gelégen is in dit, naamentlyk: Dat het onvolmaakte niets volmaakts kan voortbrengen; gelijk men in den Loop dézer verbetering maar alte dikwerf ondervonden heeft. Om hier maar één voorbeeld van aan te haalen, zoo gelieve men alleenlyk aan te merken, dat men in een der voornaamste Woorden-boeken niet vind de woorden voie (weg, wyze, middel enz.), voyage en 't geen daar van afstamt, noch met i, noch met y; waarlyk grove misjlagen, men kan het niet ontkennen; maar hoe is 't mogelijk die te verhoeden, in een werk, waar-in Argus zelfs, met alle zyne oogen, te kort schieten zoude?

Dat het Gemeen 'er nut van móge trekken, is onze wensch, en het oogwit dat wy 'er in bedoeld hebben. Vaart wel!

EXPLICATION

Des *Abbreviations*, qui se trouvent dans cet ouvrage, & de leur *Signification*.

UITLEGGING

Der Verkortingen, die in dit *Werk* voorkómen, en wat ze bedui-
den.

(m) Substantif masculin.	Mannelyk zelfstandig Naam-woord.
(f) Substantif féminin.	Vrouwelyk zelfstandig Naam-woord.
(n) Substantif neutre.	Onzydig zelfstandig Naam-woord.
(adj.) Adjectif, soit Nom ou Participe.	Byvoegelyk Naam- of Deel-woord.
(Pron.) Pronom.	Voornaam.
(v. a.) Verbe actif.	Daatelyk of werkend werk-woord,
(v. n.) Verbe neutre.	Onzydig werk-woord.
(v. r.) Verbe réciproque ou réfléchi.	Wederhoortig werk-woord.
(v. irrég.) Verbe irrégulier.	Onregelmaatig werk-woord.
(v. imperf.) Verbe impersonnel.	Onpersoonlyk werk-woord.
(v. défect.) Verbe défectif.	Gebrekkig werk-woord.
(part.) Participe.	Deel-woord.
(adv.) Adverbe.	Bywoord.
(conj.) Conjonction, ou conjonctif.	Koppel-woord, of byvoegende wyze.
(prép.) Préposition.	Voorzetsel.
(interj.) Interjection.	Tusschen werpsel.
(Prov.) Proverbe.	(spr. w.) Spreek-woord.
(vulg.) Expression vulgaire, familière, populaire, ou basse.	(gem. w.) Gemeen, laag of straat- taalig woord.
item, ou ; (point & virgule) dénote qu'il suit une autre signification.	item, of ; (sig en comma) geeft te kennen dat 'er eene andere beteke- nis volgt.
? Point interrogatif.	? Vraag-teken.
! Point admiratif, ou Exclamation.	! Verwonderings-teken of uitroeping.

LISTE ALPHABÉTIQUE

Des Noms de Baptême en François & Hollandois.

ALPHABETISCHE LYST

Der Doop-naamen in 't Fransch en Duitsh.

NOMS D'HOMMES, NAAMEN DER MANNEN.

Aaron. <i>Aaron.</i>	Elisée. <i>Elizéus.</i>
Abel. <i>Abel.</i>	Etienné. <i>Stéphanus, Stéphen.</i>
Abraham. <i>Abraham.</i>	Estace. <i>Estasius.</i>
Adam. <i>Adam.</i>	Ezechias. <i>Hézekiah.</i>
Adolphe. <i>Adolphus, Adolf.</i>	Ezéchiél. <i>Ezéchiel.</i>
Adrien. <i>Adrianus, Adrian.</i>	Ferdinand. <i>Ferdinandus, Ferdinand.</i>
Albert. <i>Albertus, Albert.</i>	François. <i>(les François) Franciscus, Franz.</i>
Alphonse. <i>Alphonsus.</i>	Frédéric. <i>Frédéricus, Fréderik.</i>
Ambroise. <i>Ambrosius.</i>	Gabriel. <i>Gabriël.</i>
André. <i>Andreas.</i>	Gautier. <i>Walterus, walter, wouter.</i>
Anselme. <i>Anselmus.</i>	George. <i>Georg, Foris.</i>
Antoine. <i>Anthony.</i>	Gervaise. <i>Gervais, Servaas.</i>
Arnand. <i>Arnoldus, Arnold.</i>	Giles. <i>Gillis.</i>
Augustin. <i>Augustinus.</i>	Gaillaume. <i>Wilhelmus, wilhelm, Willem.</i>
Auguste. <i>Augustus.</i>	Gaillot. <i>Willemsje, wim.</i>
Aurèle. <i>Aurelius.</i>	Henri. <i>Hendrikus, Hendrik.</i>
Balthazar. <i>Balthazar.</i>	Hercule. <i>Hercules.</i>
Baptiste, ou Bâtiste. <i>Baptist.</i>	Hierome. <i>Hieronymus.</i>
Barnabé. <i>Barnabas.</i>	Horace. <i>Horatius.</i>
Barthélemi. <i>Bartholoméus.</i>	Hugues. <i>Hugo.</i>
Baudouin. <i>Boudewyn.</i>	Jacob. <i>[Jacobus, Jacob.</i>
Benjamin. <i>Benjamin.</i>	Jaques. <i>]</i>
Benoît. <i>Benedictus.</i>	Jean. <i>Johannes, Jan.</i>
Bernard. <i>Bernardus.</i>	Jeannot. <i>Janje, hantsje.</i>
Bertrand. <i>Bertram.</i>	Jérémie. <i>Jeremias.</i>
Blaise. <i>Blosius.</i>	Jerome. <i>Hieronymus.</i>
Boniface. <i>Bonifacius.</i>	Ignace. <i>Ignatius.</i>
César. <i>Cesar.</i>	Job. <i>Job.</i>
Charles. <i>Carolus, Carol.</i>	Jonas. <i>Jonas.</i>
Christophe. <i>Christopher of Christoffel.</i>	Joseph. <i>Josephus, Jozeph.</i>
Chrysostome. <i>Chrysostomus.</i>	Josse. <i>Josst.</i>
Claude. <i>Claudius.</i>	Josué. <i>Josua.</i>
Clément. <i>Clément.</i>	Isaac. <i>Isaac.</i>
Constantin. <i>Constantinus.</i>	Jule. <i>Julius.</i>
Conrade. <i>Conrad.</i>	Julien. <i>Julianus.</i>
Corneille. <i>Cornelius, Coraells.</i>	Jusé. <i>Jusis.</i>
Cyrille. <i>Cyrtillus.</i>	Lambert. <i>Lambertus.</i>
Daniel. <i>Daniel.</i>	Laurent. <i>Laurentius, Laurents.</i>
David. <i>David.</i>	Leonard. <i>Leonardus, Leenders.</i>
Denis. <i>Dionisius, Denys.</i>	Léopold. <i>Léopoldus, Léopold.</i>
Didier. <i>Desiderius.</i>	Louis. <i>Lodewyk.</i>
Dominique. <i>Dominicus.</i>	
Edouard. <i>Edward.</i>	
Elie. <i>Elias.</i>	

Luc. *Lukas*.
 Malachie. *Malactius*.
 Marc. *Markus*.
 Martin. *Martinus, Martyn*.
 Matthieu. *Maubéas, Maubys*.
 Maurice. *Mauritius, Maurisz*.
 Maximilien. *Maximiliaan*.
 Michel. *Michiel*.
 Moïse. *Mozes*.
 Néhémie. *Nehemias*.
 Nicolas.] *Nicolaas, Claas*.
 Nicole.]
 Noë. *Noach*.
 Olivier. *Olivier*.
 Othon. *Otto*.
 Patrice. *Patricius*.
 Paul. *Paulus, Paal*.
 Philippe. *Philippus, Philip*.
 Philipot. *Flipse*.
 Pierre. *Pétrus, Pictor*.
 Pierrot. *Pietje*.
 Rémi. *Remigius*.
 Rénard. *Reinhard*.
 Renaud. *Reinold, Reinoud*.
 Richard. *Rykert*.
 Robert. *Robertus*.
 Robichon. *Robbertje*.
 Rodolphe. *Rodolphus*.
 Roger. *Ruiger*.
 Salomon. *Salomon*.
 Samuel. *Sarnuel*.
 Samson. *Samson*.
 Sébastien. *Sebastiaan, Bastiaan*.
 Silvain. *Silvanus*.
 Silvestre. *Silvester*.
 Siméon. *Simeon*.
 Simon. *Simon, Symen*.
 Théodore. *Theodorus, Diederik*,
Dirk.
 Thierry. *Dirk*.
 Thomas. *Thomas*.
 Timothée. *Timotheüs*.
 Tobie. *Tobias*.
 Ubain. *Urbánus*.
 Valentin. *Valensyn*.
 Vincent. *Vincenzius*.
 Zacharie. *Zacharias*.

Noms de Femmes, *Naamen der*
Vrouwen.

Abigaël. *Abigaël*.
 Agathe. *Agatha, Agt*.
 Anès. *Agattha, Agsies*.
 Alix. *Els*.
 Aïson. *Elijs*.
 Aithée. *Aithéa*.

Anne. *Anna*.
 Antoinette. *Antonina*.
 Arabelle. *Arabella*.
 Barbara. *Barbara, Berber*.
 Béatrix. *Beatrix*.
 Benoîte. *Benedicta*.
 Berthe. *Bartha*.
 Brigiée. *Brigitta*.
 Cathérine. *Catharina, Kattryn*.
 Catin. *Kaatje, Keetje, keeja*.
 Cécile. *Cicilia*.
 Charlotte. *Charlotta*.
 Christine. *Christina*.
 Claire. *Clara, Klaartje*.
 Constance. *Constantia*.
 Déboia. *Debora*.
 Diane. *Diana*.
 Dorothée. *Dorothea, Dooitje*.
 Elisabeth. *Elizabeth, Lysbet, Lysje*.
 Emme. *Emmerje*.
 Esther. *Hester*.
 Fanchon. *Francynsje, Fransje*.
 Flore. *Fiora*.
 Françoise. (*les françoise*) *Francyn*.
 Gertrude. *Gertruda, Germai, Truitje*.
 Guillemette. *Willemyntje*.
 Hélène. *Hélène, Léna*.
 Jaqueline. *Jakelyn, Jakomya*.
 Jaquette. *Jacoba*.
 Jeanne. *Johanna, Jannetje*.
 Jeanneton. *Jannerje*.
 Isabelle. *Isabel*.
 Judith. *Judith, Jullik*.
 Julienne. *Juliana*.
 Lucie. *Lucia*.
 Lucrèce. *Lucretia*.
 Madelaine. *Magdalena, Magdaleen*,
Magel.
 Manon. *Mietje, Marigie*.
 Margot. *Margrietje*.
 Marguerite. *Margherita, Margriet*.
 Martha. *Martha*.
 Marie. *Maria, Mary, Marysje*.
 Matilde. *Matilda*.
 Nanette. *Nanon, Nancie, Annaasje*.
 Rachel. *Rachel*.
 Rebecca. *Rebecca*.
 Rose. *Rosje*.
 Sara. *Sara*.
 Sibille. *Sibilla, Sibil*.
 Sophie. *Sophia, Soffy*.
 Susanne. *Suzanna*.
 Sufon. *Suzanneje, Soeije*.
 Théodore. *Theodora*.
 Ursule. *Ursula, Urfel*.

LISTE

LISTE ALPHABÉTIQUE,

EN FRANÇOIS ET HOLLANDOIS,

Des Noms des Païs, Villes, Peuples, Mers, Fleuves, Rivières, Detroits, îles, Montagnes, Promontoires, Vulcains &c. les plus remarquables & qui diffèrent le plus dans les deux Langues.

ALPHABÉTISCHE LYST,

IN 'T FRANSCH EN NÉDERDUITSCH,

Van de Naamen der Landen, Stéden, Volkeren, Stroomen, Rivieren, Zee- en Land-engten, Eilanden, Bergen, Kaapen, vuur-bergen enz. die 't alleraanmerkelykst zyn, en in de twee Taalen 't meest van elkander verschillen.

De Verkortingen die in déze Lyst voorkómen betékenen, als volgt.

Afr. *Afrika.*
Amer. *Amérika.*
Az. *Azia, of Azië.*
B. *Berg.*
E. of Eil. *Eiland.*
Eur. *Europa.*
Gr. *Groot.*
K. of Koningr. *Koningryk.*

L. *Land, Landschap.*
Middel, Z. *Middellandsche Zee.*
N. *Noord.*
R. of Riv. *Rivier.*
St. *Stad.*
H. st. of Hoofd. *Hoofdstad.*
Zee-h. *Zee-háven.*
Zee-st. *Zee-stadt.*

De Leezer gellieve ook indagtig te zyn, dat, om déze Lyst met geene onnodige woorden te bezwaaren, wy vee'e Naamen die in 't Fransch en 't Duitfch het zelve zyn, of die in het Fransch met bourg of e eindigen, en in het Duitfch in burg of en veränderen, achtergelaaten hebben.

Aa, (f) Aa (*Naam van verscheidene Riviertjes in Vriesland, Overysst, Munsterl. Zwitsersl. Pikardië enz. broommende.*)

Aar, (f) Aar (*R. by Keulen, en in 't Kanton Bern.*)

Aberden, (m) *Aberdeen* (n. st. en Zee b. in Schotl.).

Abo, (m) Abo (n. H. st. en Zee-b. van Finland).

Abyla, (f) *Abyla* (*Berg in Afrika.*)

Abyr-

XIV AB. AC. AE. &c.

Abyssië, (f) *Abissiniën* (n. L. in *Afr.*).
Abyssië, ne (m. & f.) *Abissiniër* *Abissische* vrouw.
Acadie, (f) *Acadiën* (n. L. in *N. Amer.*).
Acadiën, ne (m. & f.) *Acadter*; *Acadische* vrouw.
Achaïe, (f) *Achayen* (n. L. in *Griekenl.*).
Achaïen, ne (m. & f.) *Achayer*; *Achayische* Vrouw.
Açores, (f. pl.) *De Açores* (Eil. in *Amer.*).
Egée, (f. Zie *Archipel*).
Etna, *Etna* brandende B. in *Sicil.*.
Afrique, (f) *Afrika* (n. één der 4 *Waereld-deelen*).
Africain, ne (m. & f.) *Afrikaan*; *Afrikaansche* vrouw.
Agra, (m) *Agra* (n. H. st. van *Indoos*).
Aix, (m) *Aix* (n. H. st. in *Provençe*).
Aix la-chapelle, (m) *Aken* (n. vrye Ryk-st. in *Duitschl.* beroemd door *baare Bâden*).
Albanie, (f) *Albaniën* (n. L. in *Turk.*).
Albanien, ne (m. &c.) *Albanier* enz.
Albe royale, (f) *Stoel-weissenburg* (n. st. in *Hongar.*).
Alcmar, (m) *Alkmaar* (zeer fraaye st. in *N. Holl.*).
Alexandrie, (f) *Alexandria* (st. in *Egypt.*).
Alger, (m) *Algiers* (n. st. en *Koningr.* in *Afr.*).
Algérien, ne (m. & f.) *Algeryn*.
Allemagne, (f) *Duitschland* (n).
Allemand, de (m. & f.) *Duitscher*; *Duitsche* vrouw.
Alost, (m) *Stad* en *Graaffchap* *Alost*.
Alpes, (f. pl.) *De Alpen* of *Alpische* Gebergten.
Alsce, (f) *Elzas* (m. L. in *Duitschl.*).
Amérique, (f) *Amérika* (n. één der 4 *waereld-deelen*).
Américain, ne (m. & f.) *Amérikaan* enz.
Amsterdam, (m) *Amsterdam* of *Am-*

AN. AP. AR. &c.

sterdam (n. *Stad* in *Holland*, aan de *Zuider-zee*, uitzeeuend groot, volk-ryk en pragtig, handel dryvende, zoo te water, als te Land, op alle gewesten der *waereld*, en wier *Rykdom* en *inkomsten* menig *Koningryk* overtreffen).
Ancône, (f) *Ancona* st. in *Ital.*.
Andalousie, (f) *Andaluziën* (n. L. in *Spanien*).
Angers, (m) *Angiers* (n. in *Anjou*).
Angleterre, (f) *Engeland* (n. K. en één der grootste Eil. in de *waereld*).
Anglois, se (m. & f.) *Engelschman*, *Engelander*; *Engelsche* vrouw.
Angola, (f) *Angola* (*Rivier* in *Afr.*).
Antioche, (f) *Antiochiën* (n. st. in *Syrien*).
Anvers, (m) *Antwerpen* (Gr. st. in *Brabant* aan de *schelde*).
Appennin, (m) 's *Appennynsche* *Gebergte* (n. in *Ital.*).
Arabie, (f) *Arabiën* (n. Gr. L. in *Aziën*).
Arabe, (m. & f.) *Arabier*.
Aranjuez, (m) *Lust-plaats* des *Könings* van *Spaniën*.
Archangel, (m) *Archangel* (n. st. en *Zee-h.* in 's *Noorden* van *Rusland*).
Archipel, (m) *Archipel* (m. da: *ge-deelte* der *Middelansche* en *andere* *Zeeën* door *veele* *Eilandjes* by *mol-kander* leggen).
Arménie, (f) *Arméniën* (n. L. in *Aziën*).
Arménien, ne (m. & f.) *Arménier* enz.
Arnhem, (m) *Arnhem* (*Hof* en *Hoofdst.* van *Gelderland*).
Arras, (m) *Atrecht* of *Arras* (n. st. in de *Nederl.*).
Asie, (f) *Asia* of *Aziën* (n. een der 4 *waereld-deelen*).
Asiatique, (m. & f.) *Inwoonder* van *Aziën*.
Asturie, (f) *Asturiën* (n. L. in *Span.*).
Athènes, (m) *Atheenen* (n. st. in *Griekenland*).
Atlas, (m) *Atlas* (*Berg* in *Afr.*).

AU. BE.

Autriche, (f) *Oostenryk* (n).
 Autricien, ne (m. & f.) *Oostenryker*.
 Babel Mandel, (m) *De Zee-engte tusschen de roode Zee en den Océaan*.
 Baltique, ou la Mer baltique, (f) *De Oost zee*.
 Barbarie, (f) *Barbaryen* (n. L. in *Afr.*).
 Barbare, More (m) *Barbaar, Moor*.
 Barcelone, (m) *Barceloniën* (n. Gr. *β. in Span.*).
 Bâle, (f) *Bâzel* (n. *β. in Zwits.*).
 Batavie, (f) (n. Gr. *Stadts en vesting der Hollanders op 't Eil. Java*).
 Baviere, (f) *Beieren* (n. *Keurvorstend. in Duitschl.*).
 Bavaois, se (m. & f.) *Beyer* enz.
 Baye, (f) *Baai, isdem*.
 Bélem, (m) *Vlek en Lustplaats des Kónings van Portugal*.
 Belgrade, (m) *Belgrade* (n. *Turksche vesting in Europa*).
 Bengale, (f) *Bengalen* (K. in *Aziën*).
 Berbice, (f) *De Berbiche* (R. in *Amer.*).
 Bergen on Bergue, (m) *Bergen* (n. Gr. *Koopst. in Norw.*).
 Berg-op-Zoom, (m) *Bergen-op-Zoom* (n. *Stadts en vesting in de Nederl.*).
 Berg saint-vinox, (m) *Winoxbergen* (*st. by Deinkerken*).
 Berlin, (m) *Berlin* (n. *Groote en fraaye Résidence-stadts des Kónings van Pruissen*).
 Berne, (m) *Bern* (n. *st. en Kanton van dien naam in Zwitsersl.*).
 Biscaye, (f) *Biskaayen* (n. L. in *Span.*).
 Bohème, (f) *Boheemen* (n. K. in *Europa*).
 Bohémien, ne (m. & f.) *Boheemer* enz.
 Bois le duc, ou Bolduc, (m) 's *Herzogenbosch* (n. *st. en vesting in de Nederl.*).
 Bologne, (m) *Bolónien* (n. Gr. *β. in Ital.*).
 Le Bolonez, (m) 's *Boloneesche*.
 Bosnie, (f) *Bosnien* (n. in *Turk.*).
 Bosphore (m) *De Bosphorus* (m. *Zee-engte by Konstantinopel*).

BO. BR. BU. CA. xv

Boulogne, (f) *Boulonje* (Gr. *β. in Pikardiën*).
 Le Boulonnois, (m) 's *Boulonnesche* (n).
 Bourdeaux, (m) *Bordeaux* of *Bordeuws* (Gr. *Koopst. in Frankr.*).
 Bourdelois, (m) *Uen van Bourdeaux*.
 Bourgogne, (f) *Bourgónien*. L. in *Frankryk*.
 Bourguignon, ne (m. & f.) *Bourgónier* enz.
 Brabant, (m) *Brabans* (n).
 Brabançon, ne (m. & f.) *Brabander* enz.
 Brandebourg, (m) *Brandenburg* (n. *Keurvorstend.*).
 Brandebourgeois, se (m. & f.) *Brandenburger*.
 Breda, (m) *Breda* (n. Gr. *en fraaye Stadts en sterke vesting in de Nederl.*).
 Brésil ou Brézil, (m) *Braziliën* (n. Gr. L. in *Amérika*).
 Brétagne, (f) *Brittaniën* (n. L. in *Frankr.*).
 Bréton, ne (m. & f.) *Britanniër* enz.
 Brétagne (La grande) *Groot-Brittaniën* of *Engeland en Schotland*.
 Bréton, ne (m. & f.) *Brit.* enz.
 Brille (La) *Briel* (m. *Zee-β. in Holl.*).
 Bruges, *Bruggen* (n. *st. in Vlaand.*).
 Bruxelles, *Brussel* (*Hoofdst. van Brab.*).
 Bade, (m) *Bada* of *Offen* (n. *st. in Hongar.*).
 Bulgarie (La grande) (n. *Bulgárien* in *Tartariën*).
 Bulgarie (La petite) (n. *Bulgárien* in *Turkyen*).
 Caire, ou le grand caire, (m) *Cairr* (*Hoofdst. van Egypt. uisterraaszen groot*).
 Calabre, (f) *Calabriën* (n. L. in *Ital.*).
 Calais, (m) *Calis* of *Calais* (n. *Zee-β. in 't Kanaal*).
 Califorme, (f) *Cálifornien* (n. L. in *N. Amer.*).
 Cambrai, (m) *Kámerik* (n. *st. in Vlaand.*).
 Cambrésis, (m) 's *Land van Kámerik*.
 Candie, (f) *Candia* (*Eil. en st. in de Middell. Zee*).

Cane

XVI CA. CL. CH. &c.

Candiot, te (m. & f.) Cándiër enz.
 Candy, Canda (Stad: en Koningr.
 op 't Eil. Ceil.n).
 Canelle (Le País de la) 's Ka
 neel land (op 's Eil. Ceilon).
 Cantorbery, (m) Kant-berg (n. st.
 in Engeland).
 Cap. ou Promontoire. (m) Kaap,
 voorgebergte of Land punt, in zee.
 Cap de bonne Espérance. (m) Kaap
 de goede Hoop (de zuinelyke Land
 punt van Africa, met eene franys
 Stad. Kustel en rijn, de Hil
 landische Oost-Indische Maatschappij
 s ebeboorte, voo zien, en alwaar
 de Oost Indische Schepen om verver
 sching ten anker komen).
 Carthagène, (m) Caragèna (n. St.
 in Span. en Amer.).
 Caspienne (La Mer) De Caspische
 Zee.
 Cassable, (f) Cassabië's (L. in Pom
 meren).
 Catalogne, (f. Cataloniën (L. in
 Spaniën).
 Catalan, ne (m. & f.) Catalóniër
 enz.
 Caudebec, (m) Stad: in Norman
 diën, vermaard wegens Hoeden.
 Ceilan, (m) Ceilon (n. Gr. Eil. in
 Indiën).
 Chine, (f) Chinz (Gr. Koningr. in
 Aziën).
 Chinois, se (m. & f.) Chinees enz.
 Chrétiens, (f) 's Krijsterryk (n).
 Christophe (St.) Sinte Christ'fel
 (Eil. in Amer.).
 Cleves, Kleef (sraaye st. en Hertog
 dom).
 Cols, (m. pl.) Land engten, door
 togten (met betrekking tot de Alpi
 sche Gebergten).
 Cologne, (f) Keulen (n. gr. Koop
 stad aan den Rhyu).
 Cologne (L'Electorat de) 's Keur
 vorsten dom Keulen.
 Constance, (f) Costniz (st. in
 Duitshl.).
 Constantinople, (f) Constantinopel
 (zeer groote en rijke Stad: en zé
 tel des Sultans in Europeisch Tur
 kyen).
 Copenhagen, (m) Kopenbúgen
 (klooff. en zitel des Koning's van

CO CR. CY. DA.

Dinemarken, een zeer sraaye Zee
 en Handel plaats).
 Cornouaille, (f) Kornewal (n. L.
 in Engeland).
 Corfe, (f) Corsica (Eil. in de Mid
 dell Zee).
 Corfe, (m. & f.) Corsicaan.
 Courtrai, (m) Corryk (n. st. in
 Vlaand.).
 Cracovie, (f) Krakau (Gr. St. in
 Pool.).
 Croatie, (f) Croatiën (n. L. in
 Hongr.).
 Croate, m. & f.) Croaat enz.
 Cypre, (f) Cypriën (n. Eil. in de
 Middell. Zee).
 Cypriot, te (m. & f.) Cypriaan.
 Damas, (m) Damascus (n).
 Danemarc, (m) Dénemarken (n).
 Danois, se (m. & f.) Deen enz.
 Danube, (m) De Donau (Gr. Riv.).
 Delft, (m) Delft (sámelyke groote,
 sraaye en zinnelyke Stad: in Hol
 land, beroemd wegens taare Por
 celain fabrieken).
 Davis (Déroit de) De sraat Da
 vids (in Groenland).
 Détroit, (m) Zee-egte, sraat, 's
 naauw (als: te Gibraltar).
 Dixmude, (m) Dixmuiden (n. St. in
 Vlaand.).
 Domingue (St.) St. Domingo Stad:
 en Eil. in Amer.).
 Dordrecht ou Dort, (m) Dord
 recht of Dordt (d'oudste en eerste stin
 bebbende Stad: van Holland, gé
 gen op een Eilandje aan de Maas,
 hier de Merwéde genaamd, sáme
 lyk groot sraai en handelsoyend,
 zeer bekwaam voor de Scheepvaart,
 begunstigd met het stápelrecht en
 munt, en beroemd wegens het Syno
 dus nationalis aldaar gehouden A°. 1618 & 1619.)
 Douvres, (m) Dóver (n. St. in
 Zee b. in Eng. in 's kanaal).
 Dresde, (m) Dresden (n. Gr. St.
 in Sax.).
 Dronther, (m) Dronsbem (n. Gr.
 t. in Norw.).
 Dublin, (m) Dub'in (Hoofdst. en
 Zee b. van Ierland).
 Dunkerque, (m) Duinkerke (n.
 Gr. Zee en handel plaats in Fr.
 Vlaand.). Ecu-

ECL. EDI. EGL. &c.

Ecluse, (f) *Sluis* (f. in *Holl. Vlaand.*).
 Ecoffe, (f) *Schotland* (n).
 Ecoffois, se (m. & f.) *Schotlander, schot.*
 Edimbourg, (m) *Edinburg* (n. *H. f. in Schotl.*).
 Eglise, (L'Etat de l') *De Kerkelyke Staat* (die de *Paus* bezit).
 Egypte, (f) *Egypten* (n).
 Egyptien, ne (m. & f.) *Egyptenaar.*
 Elbe, (m) *De Elbe* (R. in *Duitschl.*).
 Ems, (m) *De Ems* (f. R. in *Duitschl.*).
 Enckhuse, (f) *Enckhuizen* (fraaye f. in *N. Holl.*).
 Escaut, (m) *De Schelde* (R. in *Brab.*).
 Esclavonie, (f) *Slavonië* (n. by *Hong.*).
 Espagne, (f) *Spaniën* (n).
 Espagnol, le (m. & f.) *Spaniard.*
 Ethiopie, (f) *Mooren-land.*
 Ethiopien, ne (m. & f.) *Ethiopier, Moor.*
 Euphrate, (f) *Euphrates* (R. in *Aziën.*).
 Europe, (f) *Europa* (f. een der 4 *waereld-deelen.*).
 Européen, ne (m. & f.) *Európeaan, Europeër, Europees.*
 Fauquemont, (m) *Valkenburg* (n. kl. f. in de *Nederl.*).
 Fez, (m) *Fez* (f. en *Koningkr. in Afr.*).
 Finlande, (f) *Finland* (n).
 Finlandois, se (m. & f.) *Finlander of Fin.*
 Flandre; (f) *Vlaanderen* (n. L. in de *Nederl.*).
 Flamaand, de (m. & f.) *Vlaaming, vlaam.*
 Flessingue, (f) *Vlissingen* (eene fraaye *Stad*; in *Zeeland* met veel *scheeppvaart.*).
 Florence, (f) *Florentien* (n. Gr. f. in *Ital.*).
 Forastieres (Villes) *De wald steden.*
 Forêt noire (f) 's *zwarte wald* (in *zwaaben.*).

FRA. FRI. GAL. &c XVII

France, (f) *Frankryk* (n. Gr. *Ao-nin-gr.*).
 François, se (m. & f.) *Frankman enz.*
 Francfort sur le Mein, *Frankfort aan de Mein* (eene groote *Koopst.* beroemd wegens *baare Miffen.*).
 Francfort sur l'oder, *Frankfort aan de oder*, (met een' *H. school.*).
 François, (Les îles de St.) *De Eilanden van St. Franciscus* (in *Amer.*).
 Franconie, (f) *Frankenland* (in *Duitschl.*).
 Frise, (f) *Vriesland* (n. eene der 7 *Prov.*).
 Frison, ne (m. & f.) *Vriesch; vrieszin.*
 Fune, ou Fionie, (f) *Funen* (n. L. in *Denem.*).
 Farnes, (m) *Varnen* (n. *Vesting* in *Vlaand.*).
 Galice, (f) *Galliciën* (L. in *Span.*).
 Galles (Principauté de) 's *Prinsdom Wallis* (in *Eng.*).
 Gallois, se (m. & f.) *Walschman enz.*
 Gand, (m) *Gend* (n. f. in *Vlaand.*).
 Gascogne, (f) *Gascónien* (L. in *Frankr.*).
 Gascon, ne (m. & f.) *Gasconjer enz.*
 Gènes, (m) *Génua* (n. groote, *pragige en ryke Koopstadt*; item *Republiek in Italiën.*).
 Génois, se (m. & f.) *Génuees enz.*
 Genève, (f) *Stads en Republiek in Savoyen* aan 's *Genéver meer*; de *stadt* is groot, wel gebouwd en *handeldryvende in allerlei manufakturen.*
 Génévois, (m) 's *Gebied van Genève.*
 Génévois, se (m. & f.) *Gentver enz.*
 Glaciale (La mer) *De Eis-zee.*
 Gorkum, (m) *Gorkom of Gornitchem* (eene fraaye *Stad* en *vesting* in *Holland.*).
 Gouda, ou Tergow, (m) *Gouda* (Fraai-bebouwde *Stad*; in *Holland* en beroemd wegens *baare Pypfabrieken enz.*)

* *

Gothie

XVIJ GOT. GRE. &c.

Göthi, (f) *Götha* (n.).
 Gøthi, (m. pl.) *de Gøthen*.
 Gøse, (f) *Giese* (n.).
 Græc. Grægae, (m. & f.) *Griek*;
Grieksch (n.).
 Grisons (Les), *De Grauw-
 bers*.
 Grisons (Le Païs des) *'s Grauw-
 berland* (Republiek by en in ver-
 bond met Zwitserland).
 Groenland, (m) *Greenland* (n.).
 Gruingue, (f) *Grünigum* (grootte
 Stadt en eene der 7 vereenigde
 Provinciën).
 Gueldre, (f) *Gelderland* (n. een
 groot Hertogdom, en eene der 7
 Prov. van H. l.).
 Gaeldrois, ie (m. & f.) *Gelderfch*.
man.
 Gueldres, (f) *Gelderen* (*sterke ves-
 ting*).
 Hainant, (m) *Henegouwen* (L. in de
 Néderl.).
 Hambourg, (m) *Hamburg* (n. Gr.
Zee- en Handelpl. in Néd. Saxon).
 Hanovre, (f) *Hannover* (n. Keur-
 vorstendom in Duitschl.).
 Hanovrien, ne m. & f.) *Hano-
 verian*.
 Harlem, (m) *Harlem* (G. fraaye
 en ryke Stadt in Holland, vol
 Eilanden).
 Haye (La), *De Haag of 's Graven-
 hage* (een groot open vlek of stadt
 in Holland, eene kleine myl van de
 N. zee, vol fchoone Gebouwen en
 Palazen, te zetel der Heeren
 Staaten Generaal enz. waarom het,
 met recht, genoemd wort, het
 fraaiste en pragtigste vlek van de
 wereld).
 Hécla, (m) *Hesla* (*brandende Berg*
in Eiland).
 Hesse, (f) *Hessen of Hessenland*
 (n.).
 Hésien, ne (m. & f.) *Hes; Hsien*.
 Hollande, (f) *Holland* (n. eene
 Graafschap in de Néderlanden
 de grootste en fraaiste der 7 Ver-
 eenigde Provinciën, doordrueden met
 vercheile wateraire Rivieren en
 Kanalen, op welkers zoomen zich
 vele prachtige Steden en Lusthuizen
 als in een Groep vertoogen. NB. door

HOL. HON. HOR. &c.

*de N. N. Holland verstaat men
 ook veeltyds het gansche Gemeen-
 teft of de 7 vereenigde Landfchap-
 pen, of in andere woorden de ge-
 heele Republiek, of 7 g. uideerde
 Provinciën*).
 Hollande (Nord-) ou West-frise
 (f), *Noord Holland of West-vries-
 land* (L. aan de zuider zee waarin
 verscheide fraaye Steden en vette
 weilanden).
 Hollandois, se m. & f.) *Hollander*;
Hollandsche vrouw.
 Hollace, (f) *Hilstein* (n.).
 Hongrie, (f) *Hongaryen* (n.).
 Hongrois, se (m. & f.) *Hongaar*
enz.
 Horn, (m) *Hoorn* (Gr. fraaye st. in
 N. H. l.).
 Indes (Les), *De Indiën*.
 Indostan, (m) *Indostan* (n. Gr. Land
 in Oost indiën).
 Ingrie, (f) *Ingermerland* (n. L. in
 Rusland).
 Irlande, (f) *Ierland* (n. een Eil.).
 Irlandois, se (m. & f.) *Ierlander*
enz.
 Ilande, (f) *Tjland* (n. Eil. in de
 N. zee).
 Ilandois, se (m. & f.) *Tjlander* *enz.*
 Ile ou Ile, (f) *Een Eiland* (n.).
 Ipahan, (m) *Ipahan* (n. Hoofdst.
 van Perziën).
 Isthme, (m) *Een Land-punt* (f).
 Italie, (f) *Italiën*.
 Italien, ne (m. & f.) *Itaaliaaner*;
Itaaliaan.
 Ivica, (f) *Ivica* (*Stadt en Eiland*
in de Middell. zee).
 Jamaïque, (f) *Jamaïca* (Gr. Eiland
 in Amerika).
 Japon, (m) *Japan* (n. Gr. Keizer-
 ryk in Aziën).
 Japonnois, se (m. & f.) *Japonnees*
enz.
 Jerusalem, (m) *Jérusalem* (n. Hoofdst.
 van 's Heilige Land).
 Joerdain, (m) *Jordaan* (m. Riv. in
 Aziën).
 Judée, (f) *Judea of 's Joodsche Land*
in Aziën.
 Juiers, (m) *Gulich* (n. een Stadt)
item 's Gulicherland.
 Jura, (m) *Jura* (B. in Zwits.).

KON. LAC. LAG.

Koningslag, (m.) Koningsbergen
(n. Gr. Zee- en Handelstads in
Pruiffen).

Lac, (m.) Een Meer (n.), als: le lac
d'Haelem, 's Haariemmer Meer
enz.

Lagunes, (f. pl.) Naam die men
geeft aan de Groeten of Poelen
tusschen welke Venen is liggende.

Leiden, Leiden (n. de grootste Stadt
in Holland naast Amsterdam;
door neden met fraaye Grachten en
Straaten, of fraaye Gehouwen en
Fabrieken, en zeer beroemd we-
geensbaare Hooge-School.)

Leipzig, (m.) Leipzig (n. Gr. St. in
Saksen, beroemd wegens baare
Hooge School, en jaarlyksche Ms
of Kermis).

Leeuwaarde, Leeuwaarden (Gr. en
fraaye Hofst. van Vriesland).

Levant, (m.) De Levant (f.).

Levantin, ine (m. & f.) Bewoonde
der Levants.

Liban, (m.) Liban (m. B. in A-
ziën).

Liège, (m.) Luik (zeer groote Koop-
stads en Bishops zetsel).

Le pais de Liège, 's. Lutterland.

Liégeois, (m.) Lutterland enz.

Liite, (f.) Ryffel (n. Gr. koop- en
Hofst. van Fr. Vlaand.).

Lisbonne, (f.) Lissabon (n. ze r
groote en ryke Zee- en Handel-
Stads in Portugal, de Zee: des Kon-
ings).

Lithuanie, (f.) Litthouwen (n.).

Lithanien, ne (m. & f.) Litthou-
wen.

Livonie, (f.) Lyfland (n.).

Livonien, ne (m. & f.) Lyflander.

Livourne, (f.) Livorno (n. Gr. Zee
en Handelplaats in Italiën).

Lombardie, (f.) Lombardien (n. L.
in Italiën).

Lombard, de (m. & f.) Lombar-
dier.

Londres, (m.) Londen of Londen (n.
Hofstads van Engeland, aan de
R. de Teems, eene der grootste en
Volkrayste handel plaatsen in Eu-
ropa).

Lorraine, (f.) Lotharingen (n.).

LOR. LOU. &c. XIX

Lorrain, ne (m. & f.) Lotharing-
ger.

Louvain, (m.) Leuven (Gr. Stadt met
een Hooge School in Brabant).

Madrid, (m.) Madrid (n. Hofst. St.
in Spanen).

Majorque, (f.) Majorca (Eil. en Stadt
in de Midd. Zee).

Maabar, (m.) Malabarien (n. L.
in Azië).

Macao, (f.) Malacca (L. in Azië).

Malais (Les), De Malayen (volk in
Azië).

Malites, (m.) Mischeën, (St. in
Brit.).

Malte, (f.) Malta (Eil. in de Mid-
del. Zee, roecheboorde aan de
R. dier van Sint Jan).

Matois, (f.) (m. & f.) Malbexer.

Mauche, (f.) 's Konst (n. tusschen
Frankr. en Engl.).

Mafelie, (f.) Mafiden (n. Gr.
Koop en Zee-St. in de Middell.
Zee).

Mariellois, (f.) (m. & f.) Een Mar-
sillaan.

Mabricht, (m.) Mabricht (n. sterke
vesting in de Nederland.).

Mayence (L'Électorat de) 's Keur-
vorstenden Mainz.

Mayence, (f.) Ments (de Hoofst.
en Zetel d's Keur. aan den Rhyu).

Meaco, (m.) Meaco (n. Gr. St. in
Japan).

Meaque, (f.) Mecca (Gr. St. in Arab.).

Mediterrance, (f.) De Middelland-
sche Zee of Straat.

Mélin, (m.) Meeren (n. St. in
Vlaand.).

Mense, (f.) De Maas (Rio).

Mexique, (f.) Mexico (n. Gr. L. in
Amer.).

Middelbourg, (m.) Middelburg (n.
Hofst. van Zeeland in 't Eil.
Walcheren, is groot wel bebouwd
en zeer rassel dryvend).

Milan, (m.) Milan (St. in L. in
Ital.).

Milanois, (f.) (m. & f.) M'neezor.

Milanez (Le) 's M'neezor.

Minorque, (f.) Minorca (Eil. in de
Middell. Zee).

Miquetets, (Les) Naam die men
geeft

XXII SUR. SYR. TAM. &c.

Sarizane, (f) *Sarizane* (e. ou volk-planting in Amer).

Syrie, (f) *Syriën* (n. L. in Turk.).

Tamife, (f) *De Theems* (R. in Engl.).

Tanger, (m) *Tangier* (n. st. in Barbaryën).

Tartarie, (f) *Tartaryën* (n.).

Taurus, (m) *Taurus* (Gebergte in Azi.).

Tervère, (f) *Tervœer* (St. in Zie-l.).

Thuringue, (f) *Thuringen* (L. in D.).

Tibre (Le) *De Tyber* (Gr. R. in Ital.).

Tilbourg, (m) *Tilburg* (G. en franci vlek, in hollandsch Brab.).

Tobol ou Tobolska, *Tobolsko* (n. Hoofdst. van Sibérië door de russische Bailingen naar toegezonden werden).

Toscane, (f) *Toskaanen* (L. in Ital.).

Toscan, (m. & f.) *Een Toskaan.*

Tournay, (m) *Doornik* (n. in Vlaand.).

Transilvanie, (f) *Zevenbergen.*

Transilvain, ne (m. & f.) *Zevenberger.*

Trèves, *Trier* (Gr. st. en Keurvorstendom).

Trieste, (f) *Triest* (n. st. ex zee b. in Ital.).

Tripoli, (m) *Trtpoli* (Gr. st. en klein Konigr. in Afrika, een Roofnest).

Tripolitain, ne (m. & f.) *Tripolitaan.*

Tonis, (m) *Tunis* (Gr. Stadt en klein Konigr. in Afr. een Roofnest).

Tunicien, ne (m. & f.) *Tunittaan.*

Turquie, (f) *Turkyën.*

Turc, turque (m. & f.) *Turk enz.*

Utrecht, (m) *Utrecht* (Hoofdst. en één der 7 Holl. Prov. de Stadt is groot en aanzienlyk, en heeft een vermaarde H. School.).

VAN. VAR. VAU. &c.

Valachie, (f) *Walachien* (n.).

Vaque, (m. & f.) *Walak*

Vandales, (Les) *De wenden* (zeker oud Volk).

Varsovie, (f) *Warschau* (Gr. Stadt in Poolen).

Vaudois, (Les) *De Waldenzen.*

Vaere. (Zie Tervœre).

Venise, (f) *Venëtiën* (eene Stadt, Hertogdom en Republiek in Italiën, de Stadt is gebouwd op meer dan 70 Eilandjes, zeer groot, pragtig en ryk).

Venetien, ne (m. & f.) *Venëtiaan.*

Versailles, *Versaljes* (pragtige Lustplaats des Konings van Frankryk).

Vibourg, (m) *Wyburg* (st. in Fustland).

Vienne, (f) *Vienne* (st. in Frankr.).

Vienne, (f) *Weenen* (Hoofdst. in Oostenryk de zetel des R. Keizers, i. zeer groot en sterk).

Virginie, (f) *Virginiën* (L. in Amer.).

Vikule, (f) *De Weixel* (R. in Poolen).

Wesel, (m) *Wézel* (st. aan den Neder-Rhyn).

Westhalie, (f) *Westphalen* (L. in Dulschbl.).

Westhalien, ne (m) *Westphaler.*

Weteravie, (f) *De Weierau* (L. in D.).

Wolga, (Le) *De wolga* (f. Gr. Riv. in Rusland).

Ypres, (m) *Iperen* (n. Gr. st. in Vl.).

Yssel, (m) *Issel* (Riv. in Holl.).

Zélande, (f) *Zeeland* (n. eene der 7 Verëenigde Provinciën, gelëgen aan de N. Zee, beroemd wogens haare Meekrappen).

Zélandois, se (m. & f.) *Ben Zee-lander of Zeeuw.*

Zuiderzee, *Ben Zeehoezem* van de N. Zee, by Amsterdam.

N O U V E A U

DICTIONNAIRE

FRANÇOIS ET HOLLANDOIS.

A.

A.

A. (m) A. (f) *De eerste Letter van het A. B. C.* un bon A, *ene goede A*; il ne fait ni A, ni B, *hy kent geen A voor een B*, *hy is een weeteniet*; il n'en a pas fait une panse d'A, *hy heeft 'er niets aangedaan.* (Spr. w.)

A. *getekent met een (Accent grave)* zwaar klankteken, is een Artikel den Dativus aanduidende, als: à moi, *aan myn*; à la Femme, *aan de Vrouw*; à eux, *aan hun*; à qui est cette maison? *wiens huis is dit?* à Monsieur A, *van den Heer A*; à qui appartient ce livre? *wien hoort dit boek toe?* à moi, *aan my*.

A. is een Voorzetzel (Preposition) als: aller à Paris, *naar Parys gaan*; demeurer à la Campagne, *op het Land woonen*; il est à l'Eglise, *hy is in de Kerk*; à midi, *te middag*; à minuit, *te middernacht*; à demain, *tegens morgen*; à l'enseigne du lion rouge, *in 't wapen van de roode leeuw*; à trois heures, *ten drie uren*; à trois jours de là, *drie dagen daar na*; à vingt lieues d'ici, *twintig mylen van hier*; à deux doigts de la terre, *twee vinger breed van den grond*; à la faveur de la nuit, *onder begunstiging der nacht*; à ce prix là, *tot die prys*; à raison de six pour cent, *tegens zes ten honderd*.

het woord-leedje (Particule) A,

A.

word ook gebruikt in plaats van het Voorzetzel avec, pour; als mede om aan te wyzen waar toe iets gebruikt word; ook bywoordelyk (Adverbialement) om de manier en boedanigheid van iets aan te duiden; als: bâtir à Chaux & à Sable, *met Kalk en Zand bouwen*; travailler à l'aiguille, *met de naald werken*; un pôt à l'eau, *een water-pot*; un moulin à vent, *een wind-molen*; une chaise à bras, *een armstoel*; une boîte à fusil, *een tinsteldoos*; un tonneau à vin, *een Wyn-vat*; du bois à brûler, *brandhout*; du drap à fond d'or, *laken met een gouden grond*; un carosse à six chevaux, *een koets met zes paerden*; c'est un homme à carosse, *het is een man die een koets houd*; travailler à la chandelle, *by de kaars werken*; peindre à l'huile ou à huile, *met oly-verf schilderen*; on le fit déchirer à des lions, *men deed hem door leeuwen verscheuren*; avoir un ducat à trois, *een ducaat met zig drieën hebben*; deux à deux, *twee aan twee*; apprendre une chose à fond, *iets in de grond leeren*; apprendre à lire, *leeren lezen*; c'est à vous à jouer, *het is uw beurt om te speelen*; à bon marché, *goedkoop*; à genoux, *knielende*; vêtu à la mode françoise, *gekleed na de fransche mode*; à l'épreuve du mous-

A

quet,

quet, bestand voor een snaphaanschoot; un maître à danser, een dans-meester; un homme à tout faire, een man tot alles bekwaam; neuf à dix mille, omtrent negen of tien duizend; à tort, ten onrechte; à rebours, verkeerd; à la hâte, metter haast, in der yl; à l'étourdie, onbezonnen; à mesure que, na maaten dat; à grand' peine, met groote moeite; pied à pied, voet voor voet; à merveille, wonderlyk wel; à cela près, op dat na; à dire le vrai, om de waarheid te zeggen.

A. zonder toonteeken is de derde persoon, des tegenwoordigen tyds, van de aantooneinde wyze des behulpzaam werkwoords, avoir, hebben; als: il a, hy heeft.

Hier toe behoort het onpersoonlyk werkwoord, il y a, daar is, daar zyn; il y avoit, il y eut, daar was, daar waren, enz. Combien y a-t-il, hoe lang is het geleden; il y a dix ans, tien jaaren; combien de lieux y a-t-il d'ici à Paris? hoe ver is Parys van hier? il y a près de cent lieux, byna honderd mylen.

Abaisse, (f) De ondersse korst van een pastei, of taart.

Abaisé, ée (adj.) Neêrgelaaten, verootmoedigd, vernederd.

Abaissement, (m) Vernedering, verootmoediging; (f) abaissement de courage, moedeloosheid.

Abaisser, (v. a.) Neêrlaaten, laager maaken, verootmoedigen; abaisser un pont levis, eene brug neêrlaaten; abaisser une muraille de deux piéz, een muur twee voet laager maaken; Dieu abaisse les orgueilleux, God vernederd de Hoogmoedigen; s'abaisser, (v. r.) Zich vernederen, laager worden; l'eau s'abaisse, het water valt; le vent s'abaisse, de wind bedaard, gaat leggen.

Abaisseur, (m) Spier daar het oog mede gesloten word.

Abalourdir, (zie Abasourdir).

Abandon, (m) Verlaating; (f) l'abandon des biens du monde, de verlaating der waereldsche goederen; à l'abandon, in 't wild, ten

prooi; laisser ses enfans à l'abandon, zyne kinderen in 't wild laten loopen.

Abandonné, ée (adj.) Verlaaten; abandonné des medecins, van de geneesbeeren opgegeven.

Abandonné, (m) Een ongebonden, overgegeven, ondeugend mensch.

Abandonnée, (f) Straat-boer, Allemans-boer.

Abandonnement, (m) Verlaating, ongebondenheid (f).

Abandonner, (v. a.) Verlaaten, opgeeven, overlaaten; n'abandonnez pas les étriers, (Spr. w.) laat u belang niet vaaren; s'abandonner, (v. r.) à ses passions, zyne driften, harts-tochten opvolgen; s'abandonner au desespoir, zig aan de wanhoop overgeven.

Ataque, (m) Het deksluk van het kapiteel eener zuil; reekentofeltje der Ouden (n).

Abasourdir, (v. a.) Balorig maaken (beter Etourdir).

Abâtardir, (v. a.) Doen ontcrden, bederven; s'abâtardir, (v. r.) ontaarden, bederven.

Abâtardissement, (m) Verderwing; abâtardissement des mœurs, verbastering der zeden (deze 3 woorden verouderen).

Abat-faim, (m) Een groot stuk Vleesch (n).

Abat-jour, (m) Val-licht, kook, Kelder-vengster (n).

Abattage, (m) Hakloon; het neêrvellen van Boomen (n).

Abattant, (m) Een blind, Isik, neêrslaand Vengster (n).

Abattée, (f) De windvatting van een Schip.

Abattement, (m) Verslaagenheid, moedeloosheid, matheid; neêrverping (f) cette nouvelle le mit dans l'abattement, die tyding sloeg hem gantsch ter neêr.

Abatteur, (m) Iemand die neêrwerpt, ter neêr maakt, omver-bakt; grand abatteur de bois, groote kugel werper; zwetzer, opfnyder.

Abattis, (m) Een hoop neêrgewelde dingen, puin hoop; afval van geslachte beesten.

Abattre,

ABA. ABB. ABC.

Abattre, (v. a. & n.) *Neêrwerpen, neêrvellen, omverhakken, af slaan, verzwakken; la pluie abat le vent, de regen doet de wind leggen; abattre de la vraie route, de rechte ftreck niet houden; le vaisseau abat, het fchip dryft af; abattre un vaisseau, een fchip doen bel len, om te kielbaalen; petite pluie abat grand vent, een kleine regen ftilt een groote wind, of een goed woord ruid een goede plaats; (Spr. w.) abattre le cuir d'un Bœuf, een Os de buid afhaalen; abattre le caquet, de mond fnoeren; abattre les rideaux, de Gordynen laaten vallen; abattre bien du bois, veel zaaken afdoen, veel Kegels werpen, (Spr. w.) s'abattre, (v. r.) Neêrvallen, bezwygen; la chaleur s'abat, de hitte verminderd; son cheval s'est abattu sous lui, zyn paerd is onder hem ter neêrgefcor; l'oiseau s'abat, de vogel firykt; il ne s'abat point dans le malheur, hy laat in ramp-fpoed den moed niet zinken; le navire s'abat, het fchip word ankerloos, valt af.*

Abattu, ue (adj.) *Omgehouden, neêrgeworpen, geflecht; verootmoedigt, neêrfachtig.*

Abatures, (f. pl.) *Struiken die het Hert ter neêr treden.*

Abat-vent, (m) *Wind-fcherm* (n) *mat om de gewaffen voor fcherpe winden te dekken; (f) afdek in de galn gaaten van een klokken-tooren.*

Abbatial, ale (adj.) *Het geen tot den Abt of den Abtje behoort (Lees Abbacial).*

Abbaye, (m) *Een Abdye.*

Abbé, (m) *Een Abt; le moine repond comme l'abbé chante, gelijk de ouden zingen zoo piepen de jongen; (Spr. w.) on vous attendra comme les moines l'abbé, men zal al eetende naar u wagten.*

Abbesse, (f) *Een Abdiffe.*

ABC, (m) *Een ABC. of Alpha-bet, een ABC. boek; (n) renvoyer quelcun à l'a, b, c, iemand voor een weetniet houden.*

Abcès, (m) *Een Zweer* (f) *Eisfgezweel* (n),

ABD. ABE. ABII. ABI. 3

Abdication, f. *Affland* (m) *neêrlegging, verlaating.*

Abaiqué, ée (adj.) *Neêrgelegd, afgeflaan.*

Abdiquer, (v. a.) *Neêrleggen, zig ontfiaan; ce Prince fut contraint d'abdiquer le Royaume, die Vorft wierd genoodzaakt het Ryk af te leggen.*

Abdomen, (m) (Lat. w.) *Den onderbuik.*

Abducteur, (m) *Spier daar een lid mede gedraaid word.*

Abécédaire, (m) *Een A. B. C. Schoolier.*

Abécher ou Abequer, (v. a.) *Aazen.*

Abée, (f) *Schut waar door het water op het molen rad loopt* (n).

Abeille, (f) *Honingtje.*

Abequer, (v. a.) *Een Vogel aazen, vorden.*

Aberration, (f) *Afwyking* (in Sterrenk.).

Abêti, ie (adj.) *Dom gemaakt.*

Abêtir, (v. a.) *Beeflachtig, dom maaken; s'abêtir, (v. r.) Beeflachtig dom worden.*

Ab hoc & ab hac, (Lat. w.) *Zonder onderscheid.*

Abhorré, ée (adj.) *Verafschuwwd.*

Abhorrer, (v. a.) *Affchuw hebben; abhorrer le vice, van ondeugd een afkeer hebben; s'abhorrer soi même, zig zelfs verfoeijen.*

Abigeat, (m) *Vee-dievery*, (f) (in rechten).

Abjeêt, te, (adj.) *Gering, verachtelyk; metier abjeêt, verachtelyk ambacht; être d'une naissance basse & abjeète, van geringe geboorte zyn; sentimens bas & abjeêts, laage gevoelens. (Lees abjêt)*

Abjection, (f) *Vernedering, verachtelyke ftaat; vivre dans la dernière abjection, in de grootste vernedering leeven.*

Abime, (n) *zie Abyme.*

Ab-intestat, **Heritier ab-intestat**, *natuurlyke erfgenaam.*

Abjuration, (f) *Afzweering, verzaaking.*

Abjuré, ée (adj.) *Verzaakt, afgezworen,*

ABI. ABL. ABN. ABO.

Abjurer, (v. a.) *Afzweeren, verloochenen, verzaaken*; elle a abjuré tout sentiment de pudeur & vertu, zy heeft alle gevoel van schaamte en deugd verzaakt.

Ablatif, (m) *De Wegneemer*, of zesde naamval der declinatie, of buiging.

Able ou Ablette, (m) *Witvisch, Blei*.

Ableret, (m) *Kruisnet* (n) om kleine *Visch* te vangen.

Abloc, (m) *Grondsteen*, voet onder een *Gebouw*.

Abluer, (v. a.) *Laver une ancienne écriture, pour la faire revivre*, een *geschrift wasschen*.

Ablution, (f) *Wassching, reiniging*, (in de *R. Kerk* gebruikt).

Abnegation, (f) *Verloochening, verzaaking*; abnegation de soi même, zelfs *verloochening van zyne lusten*.

Aboi, (m) *Gebiaf, gebas van een hond*.

Aboiement, (m) *Blaffing*.

Aboier, (v. a.) *Zie Aboyer*.

Abois, (m. pl.) *Zieltooging, laatste ademtocht*; (f) être aux abois, *zieltoogen, in doods benaauwdheid zyn*; mettre ses ennemis aux abois, *zyne vyanden in de uiterste verlegenheid brengen*.

Aboli, ie (adj.) *Vernietigd, afgeschaf*t.

Abolir, (v. a.) *Vernietigen, vergeeven*; le tems a aboli plusieurs ouvrages des anciens, *de tyd heeft veel werken der ouden doen verloren gaan*; abolir une loi, une coutume, *eene wet, eene gewoonte afschaffen*.

Abolissement, (m) *Affschaffing, vernietiging*, (f)

Abolition, (f) *Vernietiging, vergriffenis, kwytschelding*; demander l'abolition d'un impôt, *de affschaffing van eene belasting eischen*; il a eu l'abolition de son crime, *zyn misdad is hem vergeven*.

Abominable, (adj.) *Gruuwelyk*.

Abominablement, (adj.) *Op eene gruwelyke wyze*.

Abomination, (f) *Gruwel, afschuuwelykheid*.

ABO.

Abominer, (v. a.) *Verfoejen*; (oud. w)

Abondamment, (adj.) *Overvloediglyk*.

Abondance, (f) *Overvloed*, (m)

Abondant, ante, (adj.) *Overvloedig*; d'abondant, (adv.) *Daar en boven* (in rechten).

Abonder, (v. n.) *In overvloed zyn*; abonder en son sens, *waanwys, eigenwys zyn*.

Abonné, ée (adj.) *Verdraagen, in verdrag getreden*.

Abonnement, (m) *Verdrag, accord*, (n).

Abonner, (v. n.) *Verpachten, een verdrag aangaan*; s'abonner, (v. r.) s'abonner avec un Chapelier, Cordonnier, &c. *met een Hoedenmaker, Schoenmaker enz. een verdrag aangaan, hoe veel Hoeden, Schoenen binnen zekeren tyd te leveren*.

Abonni, ie (adj.) *Verbeterd, beter geworden*.

Abonnir, (v. a.) *Verbeteren; ten halven laten droogen* (by *Postbakkers*); s'abonnir, (v. r.) *beter, deugdzaamer worden*; le vin s'abonnir par le tems, *de wyn word metter tyd beter*.

Abord, (m) *Aankomst, toegang*, (f) *voorkomen*; à notre abord nous fûmes attaqués, *by onze aankomst wierden wy aangevallen*; avoir l'abord galant, *een vriendelyk voorkomen hebben*; il a l'abord difficile, *by is niet gemakkelyk te spreken*.

d'Abord, (adv.) *Terstond, in den eersten aanvang*; d'abord que, *zo ras als*; tout d'abord, *terstond*.

Abordable, (adj.) *Toegankelyk, genaaikbaar*.

Abordage, (m) *Aanklamping, entering, overzeiling*, (f)

Abordé, ée (adj.) *Aangeland*.

Aborder, (v. a.) *Aanlanden, aankoomen*; tot iemand naderen; aborder un Vaisseau, *een Schip aanklampen; overzeilen*.

Abornement, (m) *Grens-bepaling* (f).

Aborner, (v. a.) *Bepaalen, grenspaalen zetten*.

Abortif, ive (adj.) *Onrydig, fruit abor-*

ABO. ABR.

abortif, *onvolwassen vrucht*; **enfant abortif**, *kind dat voor de tyd gebooren word.*

Abouchement, (m) *Mondeling gesprek, vereeniging, t'zaamenkomen*, (f).

Aboucher, (v. a.) *Iemand met een ander in gesprek doen koomen; s'aboucher*, *met iemand mondgesprek houden.*

Abouquement, (m) *Byvoeging van nieuw op oud zout* (f).

Abouquer, (v. a.) *Nieuw zout op het oude leggen.*

About, (m) *Stopstuk aan 't einde van een boei-plank of huid van een Schip.*

Abouté, (adj.) *Word gezegd in Wapenk. van vier Hermelyn wellen, die kruiswyze op elkanderen leggen.*

Aboutir, (v. a.) *Aanpaalen, met een kant of spits ergens aanraaken, aangrenzen, uitloopen; tout cela n'aboutit qu'à me faire du mal, dit strekt nergens toe dan om my kwaad te doen; aboutir en pointe, spits toelopen; je ne sai ou aboutira tout ceci, ik weet niet waar dit alles op uitkoomen zal.*

Aboutissant, ante (adj.) *Aangrenzende.*

Aboutissant, (m) *Grenspaal; savoir les tenants & les aboutissants d'une affaire, alles wat aan een zaak vast is weten.*

Aboutissement, (m) *Aangezet stuk, of lap; rypwording van een zweer.*

Aboyant, ante (adj.) *Blaffende.*

Aboyer, (v. n.) *Blaffen, bassen, keffen, lasteren, schelden; aboyer après quelque chose, ergens vieriglyk naar verlangen; aboyer à la lune, tegens de maan blaffen* (Spr. w.) *van iemand spreken die men niet schaden kan, te vergeefs iets beslaan.*

Aboyeur, (m) *Blaffer.*

Abrégé, ée (adj.) *Verkort.*

Abrégé, (m) *Kort begrip, uittreksel, (n) en abrégé, (adv.) in 't kort.*

Abrégement, (m) *Verkorting, (f)*

Abréger, (v. a.) *Verkorten, inkrimpen; cette traverse abrégé le chemin, die dwarsweg snyd af; la debauché abrégé les jours, de verdoord verkort het leven.*

ABR. ABS.

Abréviateur, (m) *Verkorter van een Boek.*

Abréviation, (f) *Letter-uitsluiting, verkorting; écrire par abréviation, met verkorting schryven.*

Abréviature, (f) *Verkorting.*

Abrevvé, ée (adj.) *Gedrenkt, bevoogt; tout le monde en est abreuvé, een yder is 'er van onderricht.*

Abreuver, (v. a.) *naar de drinkplaats leiden, wateren; bevochtigen; doortrekken; bekend maaken, verwittigen; grond verwen; abreuver la terre, de aards bevochtigen; il en abrevera tout le monde, hy zal het door de gantsche waereld rugtbaar maaken; abreuver son esprit des sciences, zyn geest met wetenschappen vervallen.*

Abreuvoir, (m) *Drinkplaats voor Beesten.*

Abri, (m) *Schuilplaats, (f) zonnescherm, (n) opperwal, veilige ree, (f) être à l'abri, onder busdak zyn; à l'abri des insultes, bedekt voor aanval, overlast; un homme sans abri, c'est un oiseau sans nid, een mensch zonder schuilplaats, is een vogel zonder nest, (Spr. w.)*

Abricot, (m) *Abricoos, (f).*

Abricotier, (m) *Abricoos-boom.*

Abricr, (v. a.) *Voor regen of wind bedekken, (by tuinl.)*

Abrité, ée (adj.) *Bedeekt, (van vruchten gezegt).*

Abrivent, (m) *Windscherm, (n).*

Abrogation, (f) *Afschaffing van een wet of gewoonte.*

Abrogé, ée (adj.) *Afgeschafst, vernietigd.*

Abroger, (v. a.) *Afschaffen, vernietigen; abroger un édit, een gebod afschaffen.*

Abrotone, (f) *Averowe, (zeker kruid).*

Abruti, ie (adj.) *Beeflachtig gemaakt.*

Abrutir, (v. a.) *iemand beeflachtig maaken; le vin l'a abruti, de wyn heeft hem van zyn verstand beroofd; s'abrutir, (v. r.) onvernunftig worden.*

Abrutissement, (m) *Grote domheid, beeftagtigheid.*

Absence, (f) *Afwegzigheid, verwildering, verwijdering der zinnen, of gedachten.*

Absent, ente (adj.) *Afwezig; les absent font toujours tort, de afwezige krygen altoos de schuld, (Sfr. w.)*
 s'Absent, (v. r.) *achterblyven, ergens van daan blyven; il fut obligé de s'absenter de la ville, hy wierd genoodzaakt de stad te verlaten.*

Abstinthe, (f) *Alzem-kruid; (n) vin d'abstinthe, alzem wyn; il adoucit toutes nos abstinthés, hy verzacht, als onze droefheid, verdriet, ongenoegen.*

Absolu, te (adj.) *Onafhangelijk; commander d'un ton absolu, met macht gebieden; un Roi absolu, een onafhangelijk Koning.*

Absolument, (adv.) *Onafhangelijk, volstrektelyk; cela est absolument nécessaire, dat is ten eenemaal noodsaakelyk.*

Absolution, (f) *Vryspraak, vergiffenis van Zonden (in de R. Kerk gebr.)*

Absolutoire, (adj.) *Sentence absolutoire, vryspreekend vonnis.*

Absorbé, ée (adj.) *Opgeflokt, verstonen.*

Absorber, (v. a.) *Opflokken, opslurpen; ses debauches absorbent tout son bien, zyne brasseryen verslinden al zyn goed; la mer absorbe les rivières, de zee slurpt de rivieren in.*

Absoudre, (v. a.) *Vryspreeken; ontslaan.*

Absous, Absoute, (adj.) *Vrygesproken, onschuldig - vry - verkleard.*

Absoute, (f) *Vry-verklaaring van Zonden.*

Abstinence, (m) *Een die geen wyn drinkt.*

s'Abstenir, (v. r.) *Zig speenen, onthouden, van eeten en drinken wachten; zig hoeden; s'abstenir de jurer, zyn oordeel opschorten.*

Abstergent, ente (adj.) *Zuiverend, reinigend.*

Abstergent, (m) *Zuiverend middel.*

Abstergent, (v. a.) *Zuiveren, reinigen. (in flesch-k.)*

Absterief, ive (adj.) *Afleggend.*

Absterfion, (f) *Zuivering.*

Abstinence, (f) *Onthouding, maatigheid in eeten of drinken.*

Abstinent, ente (adj.) *Maatig in spys en drank.*

Abstraction, (f) *Afrecking, afzondering van de gedachten.*

Abstraire, (v. a.) *Afstrekken, afzonderen.*

Abstrait, aite (adj.) *Afgetrokken, afgezonderd, overnatuurkundig; pensées abstraites, diepzinnige gedachten.*

Abstrus, use (adj.) *Verborgten, duister, diepzinnig.*

Abfurde, (adj.) *Ongerymd, belachelijk.*

Aburdement, (adv.) *Ongerymdlyk.*

Aburdité, (f) *Ongerymdheid.*

Absynthe, (f) *Zie Abstinthe.*

Abus, (m) *Misbruik, (n) misflag (f) misverstand; bedrog; (n) c'est un abus de labourer une terre sèche, het is vruchteloos een dorre grond te bebouwen.*

Abusé, ée (adj.) *Misbruikt; bedrogen.*

Abuser, (v. a.) *Verleiden, bedriegen; Abuser, en user mal, (v. n.) Misbruiken, mistuiden; abuser de son pouvoir, zyn magt misbruiken; s'abuser, (v. r.) zig vergiffen, misrekenen; si je ne m'abuse, indien ik my niet en bedriege.*

Abuseur, (m) *Verleider, bedrieger.*

Atusif, ive (adj.) *Oneigentlyk, valsch; terme abusif, verkeerde uitspraak.*

Abusivement, (adv.) *Misleidend, valschelyk.*

Abuter, (v. n.) *Werpen, slaan, wie het eerste spelen zal.*

Abyme, (m) *Afgrond, Helle; (f) 't midden van een schild (in wapen-k.); (n) être précipité du faite de la gloire dans l'abyme du néant, van een verheven staat plotzeling neêgeloopen worden; être abimé de dettes, tot de ooren toe in schulden zitten.*

Abymé, ée (adj.) *Vergaan, verdigd.*

Aby-

ABY. ACA. ACC.

Abymer, (v. a. & n.) *In 's ver-
derf flooten; verdelen; s'abymer,
(v. r.) vergaan, zig zogens diep in be-
geven.*

Acabit, (m) *Goede of kwaade ei-
genfchap ener vrucht, (f).*

Académiciens, (m) *Lid van de
Academie.*

Académie, (f) *Hooge fchool, ry-
fchool; fcherp-fchool; plaats alwaar
gemeenelyk gefpeeld word; genood-
fchap der geleerden.*

Académique, (adj.) *Academifch.
Académiquement, (adv.) Acade-
mifch.*

Académiste, (m) *Een die op de
ry-fchool gaat.*

Acanthe, (f) *Beerenklaauw, (ze-
ker kruid.)*

Acariâtre, (adj.) *Styfkoppig,
boofdig.*

Acufte, (prep.) *Tir oorzaake; à
caufe que, om dat.*

Accablant, ante (adj.) *Droevig;
moetielyk.*

Accablé, ée (adj.) *Overladen, over-
felft; accablé de triftelfe, van
droefheid overladen.*

Accablement, (m) *Verdriet; hart-
zeer; (n) verdrukking, overlaading. (f).*

Accabler, (v. a.) *Overlaaden,
overfelfen, verdrukken, bedruven;
être accablé de triftelfe, van droef-
heid overfelft zyn; être accablé de
faveurs, met gunften overlaaden zyn;
s'accabler d'affaires, zig met za-
ken overlaaden.*

S'Accaguarder, (v. n.) *Een vad-
zig, onduygend leven leiden, fimpem-
pen (gem. w.).*

Accaparement, (m) *Het opkopen
en brengen van waaren van de eene
markt naar de andere, om ze met
meer voordeel aldaar te verkoopen.*

Accaparer, (v. a.) *Waaren van
de eene markt naar de andere bren-
gen, door vuile winzucht.*

Accarement, (m) *Het booren van
getuigen tegen eenen befchuldigten,
(inrechten) (n).*

Accarer, (v. a.) *Getuigen tegen
eenen befchuldigten booren, (inrechten).*

Accastillage, (m) *Bak en fchans
van een fchip.*

ACC.

7

Accastillé, ée (adj.) *Vaiffeau ac-
castillé, fchip dat met fchans en bak
is voorzien.*

Acceder, (v. n.) *Tot eene verbin-
tenis toetreden, daar in deel neemen.*

Accélératif, ive (adj.) *Verhaaf-
tend.*

Accélération, (f) *Verhaafing.*

Accélérer, (v. a.) *Eene zaak
voortdryven, voortzetten, verhaafen.*

Accent, (m) *Toon-reken, Geluid-
teeken, (n) accent aigu, grave,
circonflexe, een fcherp, zwaar,
omgehoogen geluid-teken, avoir bon
ou mauvais accent, goede of kwaade
uitspraak hebben; pouffer de fu-
nèbres accens, rouw-geluid aan-
heffen.*

Accentuer, (v. a.) *Het toon-te-
ken heffen.*

Acceptable, (adj.) *Aanreemelyk.*

Acceptant, ante (m & f) *Aan-
neemer, aanneemster.*

Acceptation, (f) *Aanneeming.*

Accepté, ée (adj.) *Aangenomen.*

Accepter, (v. a.) *Aanneemen, ont-
fangen; j'accepte les conditions
que vous me proposez, ik neem die
voorwaarden, die gy my voorfchelt,
aan.*

Accepteur, (m) *Aanneemer; il
aime mieux être l'accepteur que
le donneur, hy is liever de aannee-
mer als geever.*

Acceptilation, (f) *Kwyfchelding,
(in rechten).*

Acception, (f) *Aanneeming; aan-
zien; fans acception de Perfonnes,
zonder aanzien van Perfonnen, ce
mot a plusieurs acceptions, dit
woord heeft verfcheide beteekeniffen.*

Accès, (m) *Toegang, aanval, aan-
konft; (f) chateau de difficile ac-
cès, plaats van een moeilijke toe-
gang; accès de fièvre, aanval van
koorts; accès de folie, gekke hui.*

Accessible, (adj.) *Genaakbaar,
toegangelijk; cette place n'est pas
accessible, die plaats is niet te ge-
naaken; homme qui est accessible,
een man die vriendelyk is.*

Accession, (f) *Accession au trône,
konft tot des throon.*

Accessoire, (m & adj.) *Aan-
hang-*

aanhangsel, *toegift*, gevolg, (n) *aanhangsel*, (f) *ce n'en est qu'un accessoire*, dit is 'er maar een *aanhangsel* van; la chose n'est qu'*accessoire*, de zaak is maar byvoeglyk.

Accident, (m) *Toeval*, ongeluk, (n) *ramp*; (f) *par accident*, by geval.

Accidentel, *elle* (adj.) *Toevallig*.

Accidentellement, (adv.) *Toevalliglyk*, by geval.

Accise, (f) *Belasting op de Wijn*, *Bier*, enz. *frauder l'accise*, *smokkelen*.

Acclamation, (f) *Toejuiching*.

Acclamer, (v. a.) *Acclamer un mât*, een *mast* met *wangen* *vast* *maaken*.

Accointance, (f) *Omgang*, *verkiezing*, (oud w.).

s'Accointer, (v. r.) *Met iemand vriendschap maaken*, (oud w.).

Accoïsement, (m) *Stilling*, (oud w.).

Accoïser, (v. a.) *Stillen*, *verzachten*, (oud w.).

Accollade, (f) *Omhelzen*; *donner l'accollade*, *Ridder slaan*; *accollade*, twee *Konynen* aan 't *spit* *gebonden*.

Accollé, *ée* (adj.) *Met een halsband voorzien*, (in *Wapen k.*)

Accoller, (v. a.) *Omhelzen*, *omarmen*; twee *Konynen* aan 't *spit* *binden*, om te *braden*; *accoller la botte à quelqu'un*, iemand zeer *onderdanig* *grooten*, (Spr. w.).

Accollure, (f) *Een Stroo-band*, (m).

Accommodable, (adj.) *Inschikkelijk*, dat by te leggen is; *cette affaire est accommodable*, die zaak is te *vereffenen*.

Accommodage, (m) *Het gereed maaken van spys*; *het opmaaken van een Paruk*, (n).

Accommodant, *ante* (adj.) *Gerieflyk*, *toegevend*; *c'est un esprit accommodant*, het is een *inschikkelijk* *mensch*.

Accommodation, (f) *Verdrag*, *vergelijk*, (n).

Accommodé, *ée* (adj.) *Opgetooid*, *verbaasd*.

Accommodement, (m) *Gemak*, *gerief*, (n) *verbetering*, *bevreeding*, (f) *verdrag*, (n) *il est homme d'accommodement*, hy is een *man* die *ligt te verzoenen* is; *trouver un accommodement*, een *middel tot verdrag vinden*; *le meilleur procès ne vaut pas le plus mauvais accommodement*, een *maager verdrag* is *beeter als een vet proces*, (Spr. w.).

Accommoder, (v. a.) *Opcieren*; *dienstig zyn*; *behaagen*; *overeen brengen*, *schikken bevreeden*; *mishandelen*, *aflossen*; *accommoder un maison*, een *buis opcieren*; *cet heritage m'accommode fort*, die *erffenis* *komt my heel wel*; *accommoder un différent*, een *geschil* by *leggen*; *il ne l'a pas mal accommodé*, hy heeft hem *wakker afgeroost*; *pouvez vous m'accommoder de cela*, *kond gy my daar mede gerieven*; *s'accommoder*, (v. r.) *zig opschikken*; *zyn gemak neemen*; *zig bevreeden*; *s'accommoder au tems*, *zig naar de tyd schikken*; *je ne m'accommode point de cette maniere de vivre*, die *levens-wys* *staat my niet aan*.

Accompagnateur, (m) *Een die de generale bas speelt*, (in *musicq.*)

Accompagné, *ée* (adj.) *Vergezeld*.

Accompagnement, (m) *Verzelling*, *Stoet*, (f) *alle de pronthukken aan een Wapen-schild*.

Accompagner, (v. a.) *Verzellen*; *de algemeene Bas spelen*; (in *musicq.*) *la vieillisse est sccompagnée de beaucoup d'infirmités*, de *ouderdom* is *veelen zwakheden* *onderworpen*.

Accompli, *ie* (adj.) *Volmaakt*, *volleindigd*, *voltrokken*, *vervuld*; *Prince accompli*, *volmaakt Vorst*.

Accomplir, (v. a.) *Volbrengen*, *volvoeren*, *voltrekken*; *accomplir ses promesses*, *zyne beloften naarkomen*.

Accomplissement, (m) *Voltooiing*, *voltrekking*, *vervulling*, (f).

Accou, (m) *Zeker schuit met een platte boiem*, (f)

Accouinant, *ante* (adj.) *Vie accocuinante*, *vadfige levens-wyze*.

Accoquiner, (v. a.) *Iemand ergens aan gewennen*, *vadfig en ondeugend maaken*; *s'accoquiner*, (v. r.) *s'ac-*

ACC.

s'accoquiner au jeu, *heet op het speelen worden.*

Accord, (m) *Overeenstemming; toestemming, bewilliging*, (f) *verdrag*, (n) *j'en suis d'accord avec lui, ik ben het met hem eens; mettre d'accord, te vreedde stellen; je suis de tous bons accords, ik ben gereed te doen al wat de andere willen; accord de voix, d'instrumens, wel-luidendheid in de stem of speeltuigen; tout d'un accord, eenpaariglyk; d'accord, ik heb 'er niets tegen.*

Accordable, (adj.) *Dat ergens aan past; vergunbaar, toestaanbaar.*

Accordailles, (f. pl.) *Huwelyksche Voorwaarden, (beter Fiançailles)*

Accordant, ante (adj.) *Huwyligend; overeenstemmend.*

Accorde, Bevel 't geen men aan de roeijers geeft om gelyk aan te roeijen.

Accordé, ée (adj.) *Toegestaan; verloofd; bevredigd.*

Accordé, ée (m & f) *Verloofde bruidegom, bruid.*

Accorder, (v. a.) *Verleenen, toestemmen; bevredigen; vereenigen; accorder une fille en mariage à quelcun, een dochter aan iemand ten huwelyk geeven; accorder un instrument, een speeltuig stellen; accorder, gelyk aanroeyen; (zee-w.) s'accorder, (v. r.) malkanderen verslaan; ils accordent comme chiens & chats, zy leeven als katten en honden; kunnen malkanderen niet verstaan, (spr. w.)*

Accordoir, (m) *Stelhamertje, voor een orgel of clavecimbel.*

Accords, (f. pl.) *Schooren, sluttten, (zee-w.)*

Accorer, (v. a.) *Onderstutten, schooren, (zee-w.)*

Accorné, ée (adj.) *Gehoord, (in Wapen-k.)*

Accort, te (adj.) *Vriendelyk, heusch, beleefd; behendig, (oud w.)*

Accortement, (adv.) *Beleefdelyk, (oud w.)*

Accortise, (f) *Heuschheid, beleefdheid, (oud w.)*

Accorable, (adj.) *Vriendelyk, spraakzaam.*

Accorté, ée (adj.) *genadig.*

ACC.

9

Accoster, (v. a.) *Tot iemand naderen om hem te spreken; aanlanden, (gem. w.) s'acoster, (v. r.) s'acoster de quelcun, zig by iemand vervoegen, met iemand gemeenschap maaken.*

Accotar, (m) *Schan-dek, pot-dek, (zee w.)*

Accote-pot, (m) *Een pot-dekzel.*

Accotter, (v. a.) ou s'accotter, (v. r.) *Steunen, leunen, sluttten.*

Accottoir, (m) *Steun, slut, schoor.*

Accouchée, (f) *Kraam-vrouw.*

Accouchement, (m) *Kraam-bevalling, (f)*

Accoucher, (v. n. & a.) *In de kraam koomen; een vrouw in het kinderbaaren helpen.*

Accoucheur, (m) *Vroedmeester.*

Accoucheuse, (f) *Vroedvrouw.*

Accouder, (v. n.) *Met de elleboog ondersteunen; s'accouder, (v. r.) op de ellebogen leunen.*

Accoudoir, (m) *Steunzel, (n) leun; schoorbalk, (in Bouw-k.), (m)*

Accouple, (f) *Koppel band der jacht-honden, (m)*

Accouplement, (m) *Koppeling, paaring, (f)*

Accoupler, (v. a.) *t' Zamenbinden, koppelen, paaren; ces personnes sont mal accouplées, die lieden zyn kwalik gepaard; s'accoupler, (v. r.) zig zamenvoegen, zig paaren; les animaux ne s'accouplent qu'en de certaines saisons, de dieren paaren alleen op zekere tyden.*

Accourci, ie (adj.) *Gekort, verkort.*

Accourcir, (v. a.) *Korten, korter maaken; s'accourcir, (v. n.) Korter worden; les jours s'accourcissent, de dagen korten.*

Accourcissement, (m) *Verkorting.*

Accourir, (v. n.) *Toelooopen, toeschieten.*

Accourrie, (f) *Gang langs de kiel, van de voor- naar de achtersteven. (zee w.)*

Accouru, ue (adj.) *Toegelooopen.*

Accoufiner, (v. a.) *Neesf noemen, (gem. w.)*

Accoutrement, (m) *Toofel, (n) opschik, (boert. w.)*

Accouter, (v. a.) *Toestellen, op-*

tooijsen, kleden, roetaakelen; teijstelen, mishandelen; havenen, (boort en gem. w.)

Accountumance, (f) *Aanwendzel, (n) gewoonte (f) (oud w.)*

Accountumé. ée (adj.) *Gevend, gewoon.*

à l'Accountumée, (adj.) *Naar gewoonte.*

Accountumer, (v. a.) *Gewennen, aanwenden.*

s'Accountumer, (v. r.) *Zig gewennen.*

Accouvé, ée (adj.) *Die in het boekje van den haart ledig zit, lui.*

Accravanter. (v. a.) *Verpletteren, (oud w.)*

Accrediter, (v. a.) *In aanzien brengen, roem doen verwerven.*

s'Accrediter, (v. r.) *Zig gezien en gearcht maaken.*

Accretion, (f) *Aangroeiing (in gene. sk.).*

Accroc, (m) *Scheur in een klee; hinderpaal.*

Accroche, (f) *Beletzel, (n) hinderis, (f).*

Accrochement, (m) *Aanhaaking, entering, (f).*

Accrocher, (v. a.) *Aanhaaken, scheuren; verbinden; aanklampen; enteren; belle fille & méchante robe trouve toujours qui l'accroche, Mooije meisjes en gescheurde kleederen lyden veel aanjoot, (spr. w.).*

Accroire, faire accroire, (v. n.) *Wys maaken, iets doen gelooven; s'en faire accroire, Waanwys, laatdunkend zyn.*

Accroissement, (m) *Aangroeiing (f) vermeerdering.*

Accroître, (v. a.) *Vermeerderen, toeneemen.*

s'Accroître, (v. r.) *Aanwaffen, zig uitbreiden; s'accroître en honneur &c en richesses, in eer en rykdommen toeneemen.*

Accroupi, ie (adj.) *il porte d'azur au Lion accroupi d'or, Zy voert een leggende goude Leeuw op een blaauw veld, (in wapenk.).*

s'Accroupir, (v. r.) *Neerhuiken.*

Accroupissement, (m) *Neerhuikens, (f).*

Accru, uë (adj.) *Vermeerderd, toegenomen.*

Accruë, (f) *Vermeerdering, aanwas van Land.*

Accueil, (m) *Onthaal (n) bejegening (f).*

Accuelli, ie (adj.) *Onthaald.*

Accueillir, (v. a.) *Onthaalen, ontfangen, bejegenen.*

Accul, (m) *Naauwe plaats daarmen niet uit kan komen, (f) item het binnenste van eene baai.*

Acculé, ée (adj.) *In een hoek gesnuwd, gedreven; cheval acculé, steigierend Paerd, (in wapenk.).*

Acculer, (v. a.) *Voortstuwen, in een hoek dryven; acculer l'ennemi, de vyand bezetten; s'acculer, (v. r.) zig met den rug ergens tegen aanzetten.*

Acculs, (m. pl.) *Vos- das-hoelen.*

Accumulation, (f) *Cp hooping, opstapeling.*

Accumuler, (v. a.) *Vergaderen, ophoopen.*

Accusable, (adj.) *Dat te beschuldigen is.*

Accusateur, (m) *Aanklaager, beschuldiger, aanbrenger.*

Accusatif, (m) *De beschuldiger of Accusativus, 4de naamval der buitging, (in spraak k.).*

Accusation, (f) *Beschuldiging, betichting.*

Accusatoire, (adj.) *Iets dat beschuldigd.*

Accusatrice, (f) *Beschuldigster, aanbrengher.*

Accusé, ée (adj.) *Beschuldigd, aangeklaagd, beticht.*

Accusé, ée (m & f) *Beschuldigde, aangeklaagde.*

Accuser, (v. a.) *Beschuldigen, aanklaagen, betichten; accuser la recettion d'une lettre de change, den ontfang van een wisselbrief berichten; accuser son jeu, zyn spel ontdekken; s'accuser soi-meme, zig zelven beschuldigen.*

Acensé, ée (adj.) *In pacht genomen; verhuurd; gehuurd.*

Acensément, (m) *Verpachting, (f).*

Acenser, (v. a.) *In pacht geeven, verhuuren.*

Acenses, (f. pl.) *Pacht-goederen.*

Acen-

ACE. ACIL.

Acerbe, (a j.) *Wried, wrang.*
Acéré, ée (adj.) *Verjaald; cou-*
teau bien acéré, mes dat welsnyd.
Acérer, (v. a.) *Zer verstaalen.*
Acertainer, (v. a.) *Verzekeren,*
overtuigen.

Ac. tem, (m) *Azyn, (Lat. w.*
in chym.).

Achafonner, (v. a.) *Kwellen,*
(oud w.)

Achalandé, ée (adj.) *Wel beklant.*

Achalandier, (v. a.) *Kalanten,*
neering aanbrengeu; s'achalandier,
(v. r.) kalanten beginnen te krygen;
cette fille est fort achalandée, die
juffer tyd zeel aanfloot.

Acharné, ée (adj.) *Verwoed, bloed-*
gierig.

Acharnement, (m) *Greetige aan-*
val op eenig aas, verwoetheid.

Acharner, (v. a.) *Roofvogels tot*
wleesch eeten gewennen; aanbitzen,
tergen; s'acharner, (v. r.) greetig-
lyk op eenig aas of iets anders vallen;
zig tegen malkanderen verbitteren;
op iemand verwoed worden.

Achat, (m) *Koop, iets dat ge-*
kogt is.

Ache, (f) *Eppe, (zeker kruid).*

Achéés, (m) *Wormen tot aas voor*
Vijch.

Achement, (m) *Helm-dek, (in*
Wapen-k.)

Acheminé, ée (adj.) *Begonnen,*
aan de gang; cette affaire est bien
acheminée, de zaak is wel aange-
legd; un cheval acheminé, een
paerd dat half bereden is.

Acheminement, (m) *Aanleiding,*
(f) middel om ergens toe te gera-
ken (n)

Acheminer, (v. a.) *Aan de gang*
helpen; s'acheminer, (v. r.) de reis
aankeemen, zig haasten; il s'ache-
mine vers la chute, hy naderd tot
zyn ondergang

Acheté, ée (adj.) *Gekogt.*

Acheter, (v. a.) *Koopen; ache-*
ter chèrement un petit plaisir, een
klein vermaak zeer duur betalen.

Acheteur, (m) *Kooper.*

Achevé, ée (adj.) *Volleindigd, vol-*
maakt, voltoerd; c'est un homme
achevé, het is een volmaakt mensch;

ACH. ACI. ACO. ACQ. II

c'est un fou achevé, het is een vol-
lage gek.

Achevement, (m) *Volleinding,*
voltooiing, (f)

Achever, (v. a.) *Volleinden, vol-*
trekken, voltooijen, volmaaken; ache-
ver de boire cela, drinkt dat uit;
achevez de faire quelque chose,
iets afdoen; s'achever, (v. r.) ten
einde loopen; zig van kant helpen;
zig vol drinken.

Achoppement, (m) *Ergernis, (f)*
binderpaal, siruikelblok; (m) pierre
d'achoppement, steen des aanstoots.

Acide, (adj.) *Zuur, scherp; aci-*
de, (m) zuurigheid, wrangheid.

Acidité, (f) *Zuurigheid.*

Aciduler, (v. a.) *Drank met zuu-*
re vochten vermengen, (n) genees-k.)

Acier, (m) *Staal, (n)*

Acoint, ante (adj.) *Gemeenzaam,*
(oud w.)

Acolyte, (m) *Geeftelyke oppasser,*
kaarsen aansteeker by het altaar.

Aconce, (m) *Een jongeling van*
buitengewoone schoonheid.

Aconit, (m) *Wolfswortel, aconyt,*
(zeker vergiftig kr.)

Acoustique, (adj.) *Nerf acousti-*
que, zenuw van het oor; remèdes
acoustiques, gehoormiddelen.

Acquéreur, (m) *euro, euse, (f)*
Verkryger, verwerver; verkrygerin.

Acquérir, (v. a.) *Verkrygen, be-*
koemen, erlangen, aanwinnen; s'ac-
quérir, (v. r.) voor zig zelven ver-
krygen; s'acquérir des amis, zig
 vrienden maaken.

Acquet, (m) *Verkregen goed, (n)*
winst, (f) il n'est si bel acquet que
dion, gegeven goed is best.

Acquêter, (v. a.) *Verwerven, aan*
zig brengen.

Acquiescement, (m) *Toestemming,*
beuilliging, berusting.

Acquiescer, (v. n.) *Toestaan,*
inwilligen, goedkeuren; acquiescer à
la sentence, in het vonnis berusten.

Acquis, (m) *Verkregen kennis, we-*
tenfchap, goederen.

Acquis, se (adj.) *Verkregen.*

Acquisition, (f) *Verkryging, ver-*
werving.

Acquit, (m) *Kwyt-schelding, (f)*

12 ACQ. ACR. ACT.

acquit de douane, *tolcedul*; acquit à caution, *quitantie onder borgtocht*; par manière d'acquit, *ter loops, welstaanshalven*.

Acquitté, *ée* (adj.) *Betaald, voldaan, gekweeten*.

Acquitter, (v. a.) *Betaalen, voldoen*; s'acquitter, (v. r.) *s'acquitter de sa promesse; de son devoir, zyn beloften houden; zig van zyn pligt kwytten*.

Acre, (adj.) *Scherp, bytend*.

Acre, (m) *Akker; een morgen land*.

Acreté, (f) *Scherpheid*.

Acrimonie, (f) *Scherpheid*.

Acrocome, (m) *Een die lange bairen heeft*.

Acrostiche, (m) *Naamdicht, (n)*

Acroteres, (m. pl.) *Piedestal met figuren op de gevel, vorsten op een dak; voorgebergte*.

Acte, (m) *Daad, (f) werk, bedryf, (n) handeling, (f) schrift dat voor een beambtschryver is gemaakt, (n)*

Acteur, (m) *Toneel-schouwburgspeeler; uitvoerder, bestierder van eenige zaak*.

Actif, *ive* (adj.) *Werkzaam, snel, voortvarend, vlytig; verbe actif, bedrypend werkwoord, (in spraak-k.)*

Action, (f) *Beweeing, drift, daad, handeling, zaak, aanspraak; l'action qui a mis fin à la campagne à été des plus vigoureuses, het treffen waar mede de veldtocht een einde genomen heeft is van de hevigste geweest; actions d'un orateur, gebaardens van een redenaar; intention action contre quelcun, iemand gerechtelyk aanklaagen*.

Actionnaire, (m) *Een die aandeel heeft in een maatschappy van koopmaniel*.

Actionné, *ée* (adj.) *In rechten betrokken*.

Actionner, (v. a.) *In rechten betrekken*.

Actionniste, (m) *Bezitter van eenige actie*.

Activement, (adv.) *Daadelyk, werkelek, bedryvelyk*.

Activité, (f) *Werkzaamheid, vlyghheid, vlyghheid*.

ACT. ADA.ADE.ADH.&c.

Afrique, (f) *Toneel-schouwburgspeelfter*.

Actuel, *elle* (adj.) *Daadelyk*.

Actuellement, (adv.) *Inderdaad, waarlyk; thans, nu ter tyd*.

Acutangle, (m) *Scherpe, hoek, (in Landm. k.)*

Adage, (m) *Spreekwoord, (n) zinspreuk*.

Adaptation, (f) *Toepassing*.

Adapté, *ée* (adj.) *Toegepast*.

Adapter, (v. a.) *Toepassen*.

Addition, (f) *Optelling, vermeerdering, (f) byvoegzel, aanhangzel, (n)*

Additionné, *ée* (adj.) *Opgeteld*.

Additionner, (v. a.) *Optellen, opcyfferen, tot een brengen*.

Adducteur, (adj.) *Spier om een lid mede te beweegen*.

Adduction, (f) *Beweeing, aanvoering*.

Ademption, (f) *Herroeping; ademption d'un legs, intrekking van een legaat*.

Adent, (m) *Burghaak, (by timmerl.)*

Adepte, (m) *Goudmaker, die de steen der wyzen meend gevonden te hebben*.

Adextré, *ée* (adj.) *Aan de rechter zyde van het schild staande*.

Adhérence, (f) *Aanhang, aankleeving*.

Adhérent, *ente* (adj.) *Aanhangende, aankleevende*.

Adhérent, (m) *Aanhanger*.

Adhérer, (v. a.) *Aankleeven, toestaan, bewilligen*.

Adhésion, (f) *Aanhechting, aankleeving*.

Adjacent, *ente* (adj.) *Aangrenzende*.

Adjectif, (adj.) *Nom adjectif, byvoeglyk naamwoord, (in spraak-k.)*

Adjection, (f) *Byvoeging*.

Adjectivement, (adv.) *Byvoeglyk*.

Adieu, (adv.) *Laarwel, God beware u; dire adieu au monde, der wereld laarwel zeggen; si vous fréquentez trop vos amis, adieu l'étude, indien gy uwe vrienden te veel bezoekt, is het met de oeffening gedaan; sans adieu, tot weerziens; adieu*

ADI. ADM.

adieu paniers vendanges sont faites, mostaard na de maaltijd, (spr. w.) adieu va! overstaag, in Gods naam! (zee w.)

Adjoindre, (v. a.) Byvoegen.

Adjoint, (m) Metgezel, adjunct, byzitter.

Adjoints, (m. pl.) Omstandigheden, byvoegsels; les adjoints ou circonstances d'une affaire, alles wat aan een zaak vast is.

Adjonction, (f) Byvoeging.

Adipeux, euse (adj.) Vet, (in heel-k.)

Adirer, (v. a.) Verliezen, verleggen; des papiers adirez, verlegen papieren.

Addition, (f) Aanvaarding van een erffenis, (in rechten)

Adjudicataire, (m) Iemand die iets van den Rechter toegewezen is.

Adjudicatif, ive (adj.) Toewyzend.

Adjudication, (f) Toewyzing in het recht.

Adjugé, ée (adj.) Toegewezen.

Adjuger, (v. a.) Toewyzen.

Adjuration, (f) Bezweering.

Adjurer, (v. a.) In Gods naam bezweeren.

Admettre, (v. a.) Ontfangen, toelaten, toegang geeven.

Adminicule, (m) Hulpmiddel om iets te bewyzen, (in rechten) (n)

Administrateur, (m) Bedienaar, opzichter, Bewindhebber.

Administration, (f) Bediening.

Administratrice, (f) Bestierster.

Administrer, (v. a.) Bedienen, bestieren, het bewind hebben.

Admirable, (adj.) Wonderlyk, verwonderend; il fait un tems admirable, het is schoon weêr.

Admirablement, (adv.) Wonderbaarlyk; il joue admirablement, hy speelt heel wel.

Admirateur, (m) Verwonderaar, pryzzer.

Admiratif, ive (adj.) Verwonderend; point admiratif, verwonderings-teeken, (in spraak-k.)

Admiration, (f) Verwondering, offeroogenheid; ravir tout le monde en admiration, de geheele wereld in verwondering brengen.

ADM. ADO.

19

Admirer, (v. a.) Ergens verbaasd, verwonderd over zyn; s'admirer soi même, veel met zig zelven op hebben.

Admis, ise (adj.) Toegelaten.

Admissible, (adj.) Aanneemlyk; dat door den beugel kan.

Admission, (f) Toelaating.

Admittation, (m) Toelaater.

Admodiateur, (m) Een Pachter.

Admodiation, (f) Verpachting.

Admodier, (v. a.) Verpachten.

Admonêter, (v. a.) Vermaanen; aanmaanen, bestraffen.

Admoniteur, (m) Vermaaner.

Admonition, (f) Waarschuwing, bestraffing.

Admonitrice, (f) Bestraffster.

Adolescence, (f) Jongelingschap; dès l'adolescence, van der jeugd af aan.

Adolescent, ente (m & f) Jongeling; jonge dochter.

Adonique, (adj.) Adonisch, (by Latynsche Dicht. gebezigd)

Adonis, (m) Een zeer schoon Jongeling.

Adonisé, ée (adj.) Opgeciêrd.

Adoniser, (v. a.) Oppronken, opciêren; s'adoniser, (v. r.) zig opschikken.

Adonné, ée (adj.) Genegen; adonné au vin, genegen tot wyn.

s'Adonner, (v. r.) Zig aan iets overgeven; le vent s'adonne, de wind ruimd, (zee w.)

Adopté, ée (adj.) Aangenoomen.

Adopter, (v. a.) Voor zyn zoon of dochter aanneemen; adopter les œuvres d'autrui, zig een anders werk toeëigenen.

Adoptif, ive (adj.) fils adoptif, fille adoptive, Aangenoomen zoon of dochter.

Adoption, (f) Verzoening, aanneeming tot kinderen.

Adorable, (adj.) Aanbiddelyk, aanbiddenswaardig.

Adorateur, (m) Aanbidder, minnaar, een die iemand liefste toedyaagd.

Adoration, (f) Aanbidding, eerbewyzing.

Adoré, ée (adj.) Aangebedden.

Adorer, (v. a.) Aanbidden, eerbewyzen, liefhebben; cette mère adore

adore les enfans, die moeder is met met haar kinderen; il adore jusques aux défauts de ses amis, hy verheft zelfs de gebreken zyner vrienden; adorer le veau d'or, eenen onwaardigen eerbiedigen, (spr. w.)

Ados, (m) Schuins opgehoapte aarde tegen een muur, (in Land-b.)

Adosse, ée (adj.) Het den rug tegen malkanderen staande of leggende, (in Wapen-k.)

Adosser, (v. a.) Het eene tegen het andere aan zetten; s'adosser, (v. r.) zig met den rug ergens tegen aan zetten.

Adouber, (v. a.) Herstellen; stoppen; als: risslen, enz.

Adouci, ie (adj.) Verzacht.

Adoucir, (v. a.) Verzachten, verzachten, stillen, bezredigen, matigen; la fièvre est adoucie, de koorts is verminderd; adoucir le son d'une trompette, de klank van een trompet breeken; s'adoucir, (v. r.) zoeter worden, verzachten.

Adoucissant, ante (adj.) Verzachtend.

Adoucissement, (m) Verzachting, verzoeting, (f)

Adoucisseur, (m) Glas-flyter-

Adoué, (adj.) Gepaard, gekoppeld, (van Patryzen gezegd)

Adpatres, il est allé ad patres, hy is naar de oudvaders gegaan; gestorven, (Lat. w.)

Adressant, (adj.) Dat te bestellen is.

Adresse, (f) Op schrift op een brief of pak; bestelpaas; bericht om iemand te vinden (n); handigheid, behendigheid, vernuft, schranderheid, voorzichtigheid; tour d'adresse, knifgreep, gaauwigheid met de handen.

Adressé, ée (adj.) Besteld, bezorgd.

Adresser, (v. a.) Bestellen; adresser un livre à quelcun, een boek aan iemand opdragen; adresser ses prières à Dieu, zyn gebed tot God rig en; adresseur, (v. n.) mikken, aanleggen; s'adresser, (v. r.) s'adresser à quelcun, zig by iemand verzoegen; iemand aanranden, aanstasten.

Adrogation, (f) Soort van aanneeming tot kind, (in rechten)

Adroit, te (adj. & subst.) Behendig, gaauw, schrander, listig, afge-regt; een loos man.

Adroitement, (adv.) Behendiglyk.

Adventif, ive (adj.) Toevallig; biens advertifs, goederen daar men by toeval het bezit van krygt.

Adverbe, (m) Bywoord, (n)

Adverbial, ale (adj.) Bywoorde-lyk, (in spraak-k.)

Adverbialement, (adv.) Bywoorde-lyk.

Adverbialité, (f) Bywoordelykheid.

Adversaire, (m) Tegenparty, wederstreever, vyand; une adversaire, een tegendingster, vyandinne.

Adversatif, ive (adj.) Conjonction adversative, tegenstellig voegwoord, (in spraak-k.)

Adverse, (adj.) Tegengestelde, tegenstrydige; partie adverse, tegen-dinger.

Adversité, (f) Onheil, (n) ramp, tegenspoed, (m) on s'abat aisément dans l'adversité, in tegenspoed verliest men ligt den moed.

Adulateur, (m) Pluimstryker, vlyer.

Adulation, (f) Pluimstrykery.

Adulte, (subst. & adj.) Een volwassene; huwbaar.

Adultère, (subst. & adj.) Echtbreuk, overspel; overspeeler, echtschender; overspeeler; overspeelig.

Adultérer, (v. n.) Overspel bedryven, (in rechten)

Adultérin, ine (adj.) Dat in overspel geteeld is.

Adulte, (adj.) Sang adulte, verbrand bloed, (in Heel-k.)

Adustion, (f) Verbrandheid, (in Heel-k.)

Aéole, (m) Aëol, de God der winden.

Aéré, ée (adj.) Luchtig.

Aérer, (v. a.) Lucht geven.

Aérien, enne (a j.) Luchtig, 't geen uit lucht bestaat.

Aérier, (v. a.) Luchten, verluchten, kwaade lucht uit een huis dryven.

Aerographie, (f) Lucht-beschryving.

Aéromancie, (f) Waarzegging uit de lucht.

AER. AFF.

Aérométrie, (f) *Konst om de lucht te meten.*

Affabilité, (f) *Gespraakzaamheid, het geselschap.*

Affable, (adj.) *Beleefst, vriendelyk, gespraakzaam.*

Affablement, (adv.) *Beleefdelijk.*

Affadi, ie (adj.) *Lof, smaakeloos gemak.*

Affadir, (v. a.) *Walgelyk, slaauw maken.*

Affaire, (f) *Bezigheid, zaak, handel; geschil; gebrek*, (n) *je viens d'apprendre de belles affaires*, ik heb daar fraaie stukken gehoord; *affaires amoureuses*, liefde-werk; *je suis sans affaires*, ik ben zonder werk; *gens d'affaires*, hoofd-pachters; *s'écarter un méchant affaire*, zig een kwaade zaak op den hals haalen; *ne vous faites point d'affaire avec cet homme là*, legd met die man niet aan; *avoir affaire*, noodig hebben; *avoir affaire à quelqu'un*, met iemand iets te doen, geschil hebben; *faire les affaires*, zyn gevoeg doen; *faire bien les affaires*, zyn zaaken wel gade wel gade slaan; *se tirer d'affaires*, zig uit eene moeilykheid redden.

Affaire, ée (adj.) *Il est toujours affairé*, hy heeft het altoos volhandig; *by is vol schulden*, (spr. w.)

Affaissé, ée, (adj.) *Neêrgedrukt, neêrgezakt.*

Affaïssment, (m) *Neêrzinking, neêrzakking*, (f)

Affaïsser, (v. a.) *Stuuwen, slouwen, pakken; s'affaïsser*, (v. r.) *Neêrzakken, zakken, in een pakken.*

Affaïtage, (m) *Konst om een Roofvogel ter jacht af te rigten*, (f)

Affaïcé, ée (adj.) *zegerigt*, (f)

Affaïssment, (m) *Afzigting*, (f)

Affaïter, (v. a.) *Een Roofvogel ter jacht afzigten; vorsten op een dak leggen.*

Affaïteur, (m) *Een die een vogel afzigt.*

Affalé, (adj.) *Aan laager wal vervallen*, (zee w.)

Affale! *haal af, laat vallen!* (zeew.)

Affaler, (v. a.) *Affalen, nérlaten; affaler une poulie*, een katrol afschaaken; (zee w.)

AFF.

15

Affamé, ée, (adj.) *Uitgehongerd, hongrig; greetig; ventre affamé*, n'a point d'oreilles, in hongersnood luistert men naar geen reden, (spr. w.) *habit affamé*, kleeft dat te naauw is; *pon affamé*, magere luis, word gezegd van een arm kaerel die een smeerig baantje gekreegen heeft.

Affamer, (v. a.) *Uit hongeren.*

Affanures, (f. pl.) *Koorn dat den dorst of maagters in plaats van geld gegeven word.*

Affager, (v. a.) *Riddermatig goed verpachten.*

Affétation, (f) *Gemaaktheid; nabootzing, na-afing; gemoeds-aandoening; verpanding.*

Affecté, ée (adj.) *Gemaakt, gedwongen; gebocht, verknogt, geschikt; cette somme est affectée à l'entretien des temples*, deze somma gelds is tot onderhoud der Kerken geschenkt.

Affecter, (v. a.) *Zig beeltyngen, na iets sfireeten; verpanden; il affecte un air grave*, hy neemt een staatige houding aan; *affecter les biens*, zyn goederen verpanden; *affecter une charge*, naar een ampt verlangen, slaan; *cela m'affecte fort*, dat gaat my zeer ter harte.

Affectif, ive (adj.) *Zielverend, beweeglyk.*

Affection, (f) *Vriendfchap, liefde, toegenegeheid, behartiging; geïeldheid.*

Affectionné, ée (adj.) *Toegenege, wel gezind.*

Affectionnement, (adv.) *Toegenegetlyk.*

Affectionner, (v. a.) *Genegen zyn, beminnen, veel werk van iets maaken; s'affectionner*, (v. r.) *s'affectionner à l'étude*, de letteroefening ter harte neemen.

Affectionnement, (adv.) *Toegenegetlyk.*

Affineux, euse (adj.) *Hartelyk.*

Afférente, (adj.) *Part afférente, toevallend gedeelte van een erfenis.*

Affermé, ée (adj.) *Verpacht, gepacht.*

Affermer, (v. a.) *Verpachten.*

Affermi, ie (adj.) *Versterkt, vaster gemaakt.*

Affer-

Affermir, (v. a.) *Versterken, staaven*; affermir son pié, zyn voet vast stellen; s'affermir, (v. r.) zig bevestigen.

Affermissement, (m) *Versterking, bevestiging, staaving*, (f)

Affété, ée (adj.) *Gemaakt.*

Afferterie, (f) *Gemaaktheid in manieren.*

Affeurage, (m) *Prys-stelling op waaren*, (f)

Affeurer, (v. a.) *Prys of waarde bepaalen.*

Affiche, (f) *Plak-schrift, Placaat*, (n)

Affiché, ée (adj.) *Aangeplakt.*

Afficher, (v. a.) *Aanplakken, aanstaan.*

Afficheur, (m) *Aanplakker.*

Affidé, ée (adj.) *Vertrouwd, getrouw.*

Affilé, ée (adj.) *Aangezet.*

Affiler, (v. a.) *Slypen, draadtrekken, wetten, aanzetten*; avoir la langue bien affilée, eene fyn geslepe tong hebben.

Affiliation, (f) *Aanneeming tot Zoon.*

Affilié, ée (adj.) *Tot zoon aangenomen.*

Affilier, (v. a.) *Tot kind aanneemen.*

Affinage, (m) *Zuivering, loutering.*

Affiné, ée (adj.) *Gezuiverd.*

Affinement, (m) *Zoutering*, (f)

Affiner, (v. a.) *Zuiveren, louteren; bedriegen; verschalken; affiner*, (v. n.) *le tems affine*, het weer slaart op.

Affinerie, (f) *Draad-trekkery.*

Affineur, (m) *Tzerdraad-trekker; Louterer.*

Affinité, (f) *Zwagerschap, verwantschap; affinité de mots*, gemeenschap, overeenkomst van woorden.

Affinoir, (m) *Hennip-beekel.*

Affiquets, (m. pl.) *Hoofdciersels, rooifels, bufsels der Juffers.*

Affirmatif, ive (adj.) *Bevestigend, staarend.*

Affirmation, (f) *Verzekering, verklaring, eed, bezuëring.*

Affirmative, (f) *Bevestigende meening.*

Affirmativement, (adv.) *Met verzekering, bekrachtigend.*

Affirmé, ée (adj.) *Verzekerd, bevestigd.*

Affirmer, (v. a.) *Verzekeren, verklaaren, beëedigen.*

Affleurer, (v. a.) *Waterpas-maaken.*

Afflictif, ive (adj.) *Peine afflictieve, Lyffstraf.*

Affliction, (f) *Droefheid, kommer*, (f) *barzээр, verdriet*, (n)

Affligé, ée (adj.) *Bedrukt, droevig, neêrslagtig, treurig.*

Affligeant, ante (adj.) *Verdrietig, droevig, kwellende.*

Affliger, (v. a.) *Kwallen, bedroeven, verdriet aandoen*; la guerre afflige l'état, de kryg verontrust den Staat; affliger son corps, zyn ligbaam afmatten; s'affliger, (v. r.) zig bedroeven.

Affluence, (f) *Overvloed, toevloed; toeloop van menschen.*

Affluent, ente (adj.) *Inloopende, invloeiende.*

Affluer, (v. n.) *Toelooopen, te samen loopen*, (weinig gebr.)

Affoibli, ie (adj.) *Verzwakt.*

Affoiblir, (v. a.) *Verzwakken, krenken, ontzenuwen; s'affoiblir*, (v. r.) *verzwakken; kragteloos worden.*

Affoiblissant, ante (adj.) *Verzwakkende.*

Affoiblissement, (m) *Verzwakking, vermindering*; (f) *affoiblissement de monnaie*, verslegting van geld.

Affolé, ée (adj.) *Verflingerd, ver-zot; une boussole affolée*, een miswyzend compas.

Affoler, (v. a.) *De hersens krenken, zot, gek maaken.*

Affolir, (v. n.) *Gek worden*, (gem. w.)

Afforage, (m) *Recht, 't welk men betaald om wyn in 't klein te verkoopen*, (n)

Affouage, (m) *Recht om hout te hakken in een bosch*, (n)

Affouagner, (v. a.) *Vuurig, dristig maaken.*

Affourche, (m) *Ancre d'affourche*, *Verzu-anker* (n).

AFF.

Affourcher, (v. a.) *Vertuilen*, voor en achter een Anker uitwerpen, (zee w.)

Affouragement, (m) *Het voeder geeven aan de beesten*, (n)

Affourager, (v. a.) *de Beesten voederen*.

Affranchi, ie (adj. & subst.) *Bevryd*, vrygemaakt, verlost; vrygemaakte slaaf, slaavin.

Affranchir, (v. a.) *Bevryden*, verlossen, slaaken; **affranchir** 'a pompe, *de pomp vry houden* (zee w.); **affranchir** une lettre, *een brief frankeeren*.

s'Afranchir, (v. r.) *Zig vry maaken, ontslaan*.

Affranchissement, (m) *Verlossing*, slaaking, vrymaaking, (f)

Affres, (f. pl.) *Groote vreeze*.

Affrété, ée (adj.) *Bevracht*, ge-
huurd.

Affrètement, (m) *Bevrachting*, verhuuring, (f)

Affréter, (v. a.) *Een Schip huu-
ren, bevrachten*.

Affréteur, (m) *Bevrachter*, huur-
der van een schip.

Affreusement, (adv.) *Schrikkelijk*,
yffelyk.

Affreux, euse (adj.) *Verwaarlyk*,
afschuwelyk, vreeffelyk.

Affriandé, ée (adj.) *Verlekkerd*.

Affriander, (v. a.) *Verlekkeren*.

s'Affriander, (v. r.) *Zig aan
lekkernyen geveennen*.

Affriolé, ée (adj.) *Verlekkerd*,
(gem. w.)

Affrioler, (v. a.) *Aanlokken*, ver-
lekkeren, (gem. w.)

Affront, (m) *Hoon*, schimp, smaad,
verachting, belediging, (f)

Affrontailles, (f. pl.) *Grenspaalen*,
in Landeryen.

Affronté, ée (adj.) *Onteed*; met
het aangezicht tegens malkanderen
staande, (in wapenk.)

Affronter, (v. z.) *Hoonen*; aan-
grypen, aantasten; bedriegen; affron-
ter la mort & le danger, *nog dood
nog gevaar ontzien*.

Affronteur, (m) *Bedrieger*.

Affronteuse, (f) *Bedriegster*.

Affublement, (m) *Dik-kleed* (n).

AFF. AFI. AGA. AGE. 17

Affubler, (v. a.) *Het hoofd of aan-
gezicht dekken*.

Affût, (m) *Raäpaard*, affuit van
het geskut, (n) *schuilplaats van een
Jager*; (f) être à l'affût, *op den
oppas staan, loeren*.

Affutage, (m) 't Stellen van 't ge-
skut op de Raäpaarden; al het Schryn-
werkers of Draaijers gereedschap, (n)

Affûté, ée (adj.) *Op het Raäpaerd
gesteld*; van gereedschap voorzien; ge-
slepen, aangezet.

Affûter, (v. a.) *Het geskut op het
Raäpaard stellen*; slypen, aanzetten.

Afin, (adv.) *Op dat, ten einde*; a-
fin de faire, *ten einde om te doen*;
afin que j'aïlle, *op dat ik ga*.

Agacé, ée (adj.) *Verbitterd*, aan-
gehitsd, getergd; slomp gemaakt.

Agace, (f) *Een soort van zwarte
Exter*.

Agacement, (m) *Stompheid der
tanden*, (f)

Agacer, (v. a.) *De tanden slomp
maaken*; tergen, vergrammen, ver-
bitteren.

Agacerie, (f) *Terging*, aanlokking.

Agacin, (m) *Exter-oog*, Lik-doorn.

Agapes, (f. pl.) *Liefde-maaltyden
by de eerste Christenen*.

Agate, (f) *Agaat*, (Edel gesteente).

Age, (m) *Ouderdom* (m) *levenswyze*,
eeuwe; (f) age d'or, d'argent,
d'airain, *de fer, goude, zilvere*,
kopere, yzere eeuw, age de puber-
té, *jaaren van huuwbaarheid*; age
viril, *mannelyke jaaren*; age de
raison, *jaaren van onderscheid*; il
mourut à la fleur de son age, *by
stierf in 't bloeijen zyner jaaren*; les
gens d'age, *de oude lieden*; être sur
l'age, *bejaard zyn*; être en age,
mondig zyn; en cet age brutal, *in
deeze booze eeuw*; quel age avez
vous? *hoe oud zyt gy?* bas age, *kind-
sche jaaren*; s'il vit il aura de l'a-
ge, *by zal metter tyd wel beteren*;
s'il vit age d'homme, *indien by tot
rype jaaren komt*; l'age! n'est fait
que pour les chevaux, *iemand's
schoonheden moet men boven zyn jaaren
in 't oog houden*, (spr. w.)

Agé, ée (adj.) *Bejaard*, oud; il
est mort agé, *by is oud gestorven*.

18 AGE. AGG. AGI AGN.

Ag n., (f) *Zaak-voederfchap, bázorging.*

Agencement, (m) *Schikking, (f)*

Agencer, (v. a.) *Schikken, in orde fteffen.*

Agenda, (m) (Lat. w.) *Aanteeken-
memorie-boekje (n).*

Agénouillé, ée (adj.) *Geknield.*

s'Agénouiller, (v. r.) *Knielen.*

Agénouilloir, (m) *Bank om op te knielen.*

Agent, (m) *Uitvoerder; afgezondene; zaak-verzorger; agent de change, Makelaar in wiffels.*

Aggravant, ante (adj.) *Verzwaarend.*

Aggrave, (n) ou Aggravation, (f) *Waarschuwing gaande voor den Kerker-ban, (f)*

Aggravé, ée (adj.) *Verzwaard.*

Aggraver, (v. a.) *Verzwaaren.*

s'Aggraver, (v. r.) *Zwaarderdworden.*

Agile, (adj.) *Licht, vlug, wakker, vaerdig.*

Agilement, (adv.) *Ras, gezwind.*

Agilité, (f) *Snelheid, vlugheid.*

Agio, (m) *Agio de banque, het opgeld van de bank.*

Agiotage, (m) *Woeker, (f)*

Agioter, (v. a.) *Woekeren, fchacheren.*

Agioteur, (m) *Woekeraar.*

Agir, (v. n.) *Handelen, doen, bedryven; la grace agit en nous, de genade werkt in ons; maniere d'agir, wyze van doen; il s'agit de cela, hier van word gehandeld; il s'agit de ma vie, myn leeven hangt 'er aan.*

Agissant, ante (adj.) *Doende, bedryvende; homme agissant, een wakker, vlytig, arbeidzaam man.*

Agitation, (f) *Beweeging, ontfteltenis; (f) gefchok (n).*

Agité, ée (adj.) *Bewoogen, beroerd.*

Agiter, (v. a.) *Beweegen, fchudden, fchokken; ontrufften; zintwiffelen.*

s'Agiter, (v. r.) *Zig ontrufften, woelen.*

Agnation, (f) *Maagfchap tuffchen de mannelyke nakomelingen van eenen Vader.*

AGN. AGO AGR.

Agneau, (m) *Lam, (n)*

Agneler, (v. a.) *Lammeren, werpen.*

Agnélet, (m) *Lammefje, (n)*

Agnus-altus, (m) *Aufsch-voorn, (heefter-ge-as).*

Agonie, (f) *Zelftooging, doods-benaauwdheid, (f) uiterfte; (n) ére à l'agonie, met de dood woffelen; la vie des pauvres et laves eft une longue mort, ou une agonie continuefle, het leeven der arme fchaa-
ven is eene langzame dood, of een geduurige zelftooging.*

Agonifant, ante (adj.) *Étervende, zelftoogende.*

Agonifer, (v. a.) *Zelftoogen, in doods benaauwdheid zyn.*

Agraffe, (f) *Haak, kram, (m)*

Agraffer, (v. a.) *Paft haaken; iets aangrypen.*

Agraire, (adj.) *Loi agraire, ac-ker-wet, (by de Romeinen)*

Agrandi, ie (adj.) *Vergroot.*

Agrandir, (v. a.) *Vergrooten, uitbreiden.*

s'Agrandir, (v. r.) *Toe grooter ftaat opklommen.*

Agrandiffement, (m) *Vergrooing, aanwas, opklimning, uitbreiding, (f)*

Agréable, (adj.) *Aangenaam, be-
haaglyk, gezellig.*

Agréable, (m) *Joindre l'agréable à l'utile, het aangenaame met het nut-
tige paaren, (n)*

Agréablement, (adv.) *Vermaakelyk, genoeglyk, behaaglyk.*

Agrée, ée (adj.) *Voorzien, be-
haagd.*

Agréer, (v. n. & a.) *Behaagen, welgevallen; agréer un mariage, een huwelyk goed keuren; agréer un vaiffeau, een fchip met zyn wand
voorzien.*

Agréeur, (m) *Takelmeefter.*

Agrégation, (f) *Aanneeming, ont-
fanging.*

Agrégé, ée (adj.) *Aangenoomen.*

Agréger, (v. a.) *Aanneemen, ont-
fangen, (in een genoodfchap).*

Agrément, (m) *Liefftalligheid, be-
haaglykheid; goedkeuring; (f) opleg-
zel op Borduur-werk, (n)*

Agresser, (v. a.) *Aanranden, be-
springen.*

Agres-

AGR. AGU. AH. AHA. &c.

Agresseur, (m) Aanrander, bespringer.

Aggression, (f) Aanwanding, aanval.

Agreste, (adj.) Onbeschaafd, woest, plomp.

Agrets, (m. pl.) Scheeps wand, of touwen, (n)

Agriculture, (f) Land-acker-bouw, (m)

Agripper, (v. a.) Met klauwen vast maaken.

s'Agripper, (v. r.) Zyne klauwen ergens inslaan.

Agriotte, (f) Een soort van zuurere kers, Morelle.

Agripper, (v. a.) Aangrypen, neemen.

Agrippeur, (m) Aangryper.

Agrouper, ou grouper, (v. a.) Veele beelden by elkaar schilderen, of bouwen.

Aguerri, ie (adj.) In den kryg geoeffend.

Aguerrir, (v. a.) Tot den oorlog afriichten.

s'Aguerrir, (v. r.) Zig in de krygskunde oeffenen.

Aguets, (m. pl.) Etre aux aguets, op den oppas staan, loeren.

Ah! (interj.) Ach, och!

Ahan, (m) Zucht; zwaare arbeid.

Ahaner, (v. n.) Hygen, met grootte moeite arbeiden, zwoegen.

Aheurtement, (m) Halfstarrigheid, eigenzinnigheid, (f)

s'Aheurter, (v. r.) Zyn eigen zin en wil volgen.

Ahi! (interj.) Ach, och!

Aide, (f) Hulp, bystand, onderstand.

Aide, (m) Aide-major, Regiments Adjutant; aide de ceremonies, onder-ceremonie-meeſter; aide de camp, Generaal Adjutant; aide de cuisine, koks-maat, onder-kok; aide a macon, opperman.

A l'aide! (adv.) Ter hulp, ter bystand!

Aidé, ée (adj.) Geholpen.

Aider, (v. a.) Helpen, bystaan, de hand bieden; dienen, dienst doen; aider à la lettre, in het leezen iets toegeeven; il s'aide de la main gauche, hy gebruikt zyne linkerhand.

AID. AIE. AIG. 19

Aides, (f. pl.) Schattingen, acynſen; il va à la cour des aides, hy borgd, haald op credit.

Aïeul, (m) Grootvader; nos aïeux, onze voor-ouders.

Aïeule, (f) Grootmoeder.

Aiglantier, (m) Roozelaar, Roozen-boom.

Aigle, (m) Arend; mensch van een doorſtringend verſtand; ils donnèrent de la terreur à l'aigle romaine, zy brachten de ſchrik in het roomſche heir.

Aigle, (f) De Roomſche Adelaar.

Aiglette, (f) Kleine Arend, in een wapen.

Aiglon, (m) Jonge Arend.

Aiglure, (f) Koode vlak op de rug van een Valk.

Aigre, (adj.) Zuur, wrang, ſcherp; bits, ſpytig.

Aigre de cedre, (m) Limonade.

Aigre-doux, (adj.) Zuur en zoet.

Aigre fin, (m) Zekere groote Wyting; item looze ſchalk.

Aigret, ette (adj.) Zuurachtig.

Aigrement, (adv.) Vinniglyk, beſtiglyk.

Aigret, ette (adj.) Zuurachtig.

Aigrette, (f) Kleine witte Rei-ger (m); wederboſch, kuif van een Koetspaard; (f) cierraad met edele geſteentens voor de Vrouwen, (n)

Aigreur, (f) Zuurheid, wrangheid; haat; afkeer, droefheid, (f) verſriet (n).

Aigri, ie (adj.) Verzuurd.

Aigrir, (v. a.) Zuur maaken, verzuuren; vertoornen.

s'Aigrir, (v. r.) Zuur worden; vergrammen.

Aigu, uë (adj.) Scherp, ſnydend, bits; veruſtig; accent aigu, een ſcherp toon-teeken, (in ſpr. k.)

Aiguade, (f) Voorraad van zoet water; plaats daar men het haald; faire aiguade, zoet water aan boord haalen, (zee w.)

Aiguail, (m) Morgen-daauw, (f)

Aiguayer, (v. a.) Linnen waſſchen.

Aigue-marine, (f) Soort van zee-groene Agaat-ſteen.

Aiguiere, (f) Een lampet-kan.

Aiguiérée, (f) Een volle lampet-kan.

Aiguillade, (f) *Zweep, peitsch.*

Aiguille, (f) *Naald; spits; boogspitste tooren; aiguille de tête, de bouffole, hair- compas-naald; aiguille de montre, de cadran, wyzer van een uurwerk, zonnewyzer; aiguille de fléau, evenaar van een balans; aiguille, maafstenge, uitlegger, (zee w.) de fil en aiguille, van het begin tot het einde, (spr. w.)*

Aiguillée, (f) *Naald met een draad.*

Aiguilletier, (m) *Nesteling-maaker.*

Aiguillette, (f) *Nesteling, rygskoer; courir l'aiguillette, voor hoer speelen; lacher l'aiguillette, zyn baik loozen.*

Aiguilletter, (v. a.) *Nestelen, waf rygen.*

Aiguillier, (m) *Naaldemaaker; naaldekker.*

Aiguillon, (m) *Prikkel, angel; cela sert d'aiguillon à la vertu, dat diend tot aanspooring der deugd.*

Aiguillonné, ée (adj.) *Aangespoord.*

Aiguillonner, (v. a.) *Aanprikken, aanspooren, ophitzen.*

Aiguissé, ée (adj.) *Geslepen.*

Aiguisement, (m) *Slyping, (f)*

Aguifer, (v. a.) *Wetten, slypen, aanpunten, scherpen; aguifer les dents, zig tot een wakkere maaltijd bereiden.*

Ail, (m) (Aulx au pl.) *Knoflook.*

Aile, (f) *Vlerk, wiek; snelheid, gezwindheid; bescherming; veeren van een lardeer-priem (f.); buitenste lood aan de glazen; (n) sur les ailes du vent, op de vleugelen des winds; rongner les ailes, korrwieken; il en tirera pié ou aile, hy zal 'er baring of kuit van hebben; il en a dans l'aile, hy is in zyn wiek geschooten; il ne bat plus que d'une aile, hy is uit de mat gestaagen; (spr. w.) aile gauche, de linker vleugel; des bouts d'ailes, penmen; schachten.*

Ailé, ée (adj.) *Gevleugeld; cheval ailé, gevleugeld paerd, Pegasus. (by Dichters)*

Aileron, (m) *Kleine vleugel; viswim; dwarsplank in een water-rad;*

kleine kraakbeenen aan de neus, (f) oor-lapje, (n)

Aillette, (f) *Binnenste rand van een schoen.*

Aillade, (f) *Spys met knoflook toe bereid.*

Ailleurs, (adv.) *Elders, in een ander plaats; d'ailleurs, daarenboven; van elders; par ailleurs, door een ander plaats.*

Aimable, (adj.) *Beminnelyk, bebaaglyk.*

Aimant, (m) *Zyl-magneet-steen.*

Aimanté, ée (adj.) *Met een zyl-steen, bestreken.*

Aimanter, (v. a.) *Met een zyl-steen bestryken.*

Aimantin, ine (adj.) *'t Geen de kracht van een zyl-steen heeft.*

Aimé, ée (adj.) *Bemind, geliefd.*

Aimer, (v. a.) *Beminnen, liefhebben; aimer mieux, liever willen; s'entr'aimer, malkanderen beminnen.*

Aine, (f) *De liefsch.*

Ainé, ée (m. & f.) *Oudste Zoon, of Dochter.*

Aineffe, (f) *Droit d'ainesse, eerstegeboorte recht.*

Ainsi, (adv.) *Zoo, dus, daarom, dienvolgens; il est ainsi fait, dit is zyn naturel; on est ainsi fait, zoo is de eeuw; ainsi n'avienne, God verhoede het (oud w.); ainsi soit-il, het zy zoo, amen, ainsi il conclut, derhalven besloot hy.*

Ajourné, ée (adj.) *Gedaagd.*

Ajourné, (m) *Een Gedaagde.*

Ajournement, (m) *Dagvaarding.*

Ajourner, (v. a.) *Dagvaarden, voor 't recht roepen.*

Ajouté, ée (adj.) *Bygevoegd, toegevoegd.*

Ajouter, (v. a.) *Byvoegen, toedoen; ajouter foi, geloof geeven.*

Air, (m) *De lucht; zwier, manier; bevalligheid (in Schild. k.); sprong, steigering van een paerd (in de Ry-sch.); streek van de wind (f); liedje, gezang (n); cela à un air de maître, dat heeft een meesterlyke zwier; discourir en l'air, zoo wat heen praaten; prendre de grands airs, zig grootsch aanstellen; des contes en l'air, beuzelachtige vertellingen; pren-*

ARA. AIR. AIS. AIT. AJU.

prendre l'air, lucht scheppen; avoir l'air grand, een deftig gelaat hebben.

Arain, (m) Koper (n); les injures s'écrivent sur l'airain & les bienfaits sur le sable, beledigingen worden nooit, maar weldaden ras vergeten; avoir un front d'airain, onbeschaamd zyn; le ciel est d'airain, de hemel is ongunstig.

Aire, (f) Dorfschloer; vlakke van een vertrek; nest van een roofvogel; grootte van een wiskonstige figuur.

Airée, (f) Dorfschloer met koorn.

Airer, (v. n.) Nestelen.

Airier, (v. a.) De kwaade lucht uit een huis dryven, bewierookin.

Ais, (m) Berd, plank; ais de carton, blad bordpapier.

Aisade ou Aissade, (f) Het in-komen van den spiegel, (zee w.)

Aissance, (f) Gemak, (n) bekwaamheid.

Aissances, (f. pl.) Secreet, beime-lyk gemak, (n).

Aisceau, (m) Kuipers-dissel.

Aise. (m. & f.) Rust, blydschap, (f) genoegen (n); la guerre trouble l'aise de nos jours, de oorlog stoort de wellust onzer dagen; vivre à son aise, op zyn gemak leven.

Aise, (adj.) Verblyd, vrolyk, lustig.

Aisé, (adj.) Licht, gemakkelijk; wel-gegoed; handelbaar; les aisez, de gegoede lieden.

à l'Aise, (adv.) Zonder moeite; six hommes de front y passent à l'aise, zes man op een ry gaan 'er gemakkelijk door.

Aisement, (m) Secreet, huisje, (n)

Aisement, (adv.) Gemakkelijk, lig-telyk.

Aisselle, (f) Oxel onder de armen.

Aissette, (f) Kleine dissel.

Aissieu, (m) As van een wagen.

Aitiologie, (f) Ziektensoorzaak-kunde.

Ajudant, (m) Adjudant in een leger.

Ajustages, (f. pl.) De toefstel-ling van waterpypen, trompen, enz.

Ajuste, (f) Aansplijzing van touwen, (zee w.)

AJU. ALA. ALB. ALC. 21

Ajusté, ée (adj.) Opgeschikt, ver-effend.

Ajustement, (m) Kleeding, veres-fening, (f)

Ajuster, (v. a.) Opschikken, optooi-jen, vereffenen; ajuster des balan-ces, schaa-len gelyk maaken; ajuster bien les coups, de flooten wel aan-brengen, (in de scherm-sch.) ajuster quelcun, iemand aflossen.

s'Ajuster, (v. r.) Zig opschikken, zig voegen; overeenkomen.

Ajustoir, (m) Kleine schaal, (in de munt gebezigd) (f)

Ajutage. (Zie Ajustages.)

A la fin, (adv.) Eindelyk, ten laafsten.

Alaise, (f) Sluit-fluk, (by schryn-werk.)

Alambic, (m) Distilleer-ketel; l'af-faire a passé par l'alambic, de zaak is naauw onderzocht.

Alambiquer, (v. a.) s'Alambiquer l'esprit, ou la cervelle, zyn geeft of herssens ergens over kwellen.

Alan, (m) Groote bulhond.

Alaque, (f) Plint, vierkant fluk waar op een zuil rust, (n)

Alarguer, (v. n.) Zig in de rui-me zee begeeven.

Alarme, (f) Wapen-kreet, alar-me, creeze, ontrufting, ontfleltenis.

Alarmé, ée (adj.) Verschrikt, ont-sfeld.

Alarmer, (v. a.) Verschrikken, ont-stellen.

s'Alarmer, (v. r.) C'est bien là de quoi tant s'alarmer; moet men zig daar over zoo ontfellen?

Albâtre, (m) Albaster; (n) wit-beid, (f)

Alberge, (f) Vroege perzik.

Albergier, (m) Vroege perzik-boom.

Albique, (f) Zeker wit of vet kryt.

Albornos, (m) Mantel met een kap, (by de Mooren)

Albran, (m) Jonge wilde Eend.

Alchymie, (f) Smelt-konst in me-taalen. (lees Alkymie)

Alchymique, (adj.) Dat daar toe behoord.

Alchymiste, (m) Metaal-smelter, Goud-zoeker.

22 ALC, ALE. ALF. ALG.

Alcolifer, (v. a.) *Fynder, zuiverder maaken, (in Chym.)*

Alcoran, (m) *Het Turksch Wetboek, (n) alcoran, (m)*

Alcove, (m. mais le plus Souv. f.) *Alkove, (m.)*

Alcyon, (m) *Tswogel.*

Alderman, (m) *Scheepen, Raadsheer in Engeland.*

Alestorienne, (f) *Steen die in de maag der Haanen gevonden word.*

Alestoromancie, (f) *Waarzegging door middel van een Haan.*

Aleétrion, (m) *Jonge Soldaat, gunsteling van Mars.*

Alégre, (adj.) *Vrolyk, blygeestig.*

Alégrements (adv.) *Lustiglyk.*

Alégresse, (f) *Blydschap, lust.*

Alène, (f) *Schoenmakers-els.*

Alénier. (m) *Elzen-maaker.*

Alentir, (v. a.) *Vertraagen; verzachten, (beter ralentir)*

Alentour, (adv.) *Rondom, omleggende; d'alentour, rondsomme; lieux d'alentour, omleggende plaatsen.*

Alerion, (m) *Kleine Arend zonder bek of klauwen, (in Wapen-k.)*

Alerte, (adj.) *Wakker, vlug.*

Alerte, (adv.) *Sa, wakker! past op!*

Alethe, (m) *Indische Vogel bekendwaam ter Parrys jacht.*

Alette, (m) *Kleine vleugel, (in Bouw-k.)*

Aleu, (m) *Terre de franc aleu, vry erf-leen, (n)*

Alevin, (m) *Kleine Viscb; groei.*

Alevinage, (m) *Uitschot van Viscb.*

Aleviner, (v. a.) *Een cyver met Viscb voorzien.*

Alexipharmaque ou Alexitere, (adj. & subst. m.) *Tegenvergift, (n)*

Alezan, (m) *Een ros Paerd, Vos.*

Alezan, ne (adj.) *Ros-achtig (van Paerden gezegd)*

Aleze ou Alaise, (f) *Laaken om een zieken in te koesieren; 't smalste plankje van een paneel, (n)*

Alezé, ée, (adj.) *Chevron alezé, afgestompte sparre, (in Wapen-k.)*

Alfange, (f) *Soort van Lattouw.*

Alfcr, (m) *Spaansche Vaandarig, (spot-w.)*

Algalie, (f) *Helle pyp om de waterloozing te bevorderen, (in Heel-k.)*

ALG. ALH. ALI.

Alganon, (m) *Ketting die de galei Slaaven draagen om ze te onderkennen, (f)*

Algarade, (f) *Schimp, smaad; vyandelyke inval.*

Algarot, (m) *Braak-purgeer-poe-der, (n)*

Algébrique, (adj.) *Dat tot den sel-regel behoord.*

Algèbre, (f) *Stel-regel, Algebra; c'est de l'algèbre pour lui, hy verstaat 'er niets van, (spr. w.)*

Algébrique, (m) *Die de Algebra verstaat.*

Algue ou gouëmon, (f) *Zee gras, wier, (n)*

Alhandal, (m) *Koloquint-koekje, (by Apoth.)*

Alhedade ou Alidade, (f) *Zekere liniaal in Wiskunde gebezigd.*

Alibi, (m) *Uitslucht, (f) elders (Lat. w. in Recht.) prouver la fausseté de l'accusation, par un alibi, de ongegrondheid der beschuldiging, met op een ander plaats geweest te hebben, bewyzen.*

Alibi-forain, (m) *Iedele uitslucht, voorwending, (f)*

Aliborum, ou maître aliborum (m) *een doorslepen quant, looze vos, die voor geen een gat te vangen is.*

Alichon, (m) *Plank van een water-rad, waar op het water valt.*

Aliénable, (adj.) *Vervreemdbaar.*

Aliénation, (f) *Vervreemding, overdragt van goederen; afskeer; aliénation d'esprit, verwerring van zinnen.*

Aliéner, (v. a.) *Vervreemden; aliéner des biens, goederen verkoopen, vervreemden; aliéner ses affections, zyne liefste afrekken; s'aliéner, (v. r.) zig afzonderen.*

Alignement, (m) *Afmeeting.*

Aligner, (v. a.) *Met een snoor afmeten; item bespringen, dekken, (betrekkelijk tot Wolven).*

Aliment, (m) *Voedzel, (n) spyze, (f) onderhoud, (n) les sciences sont les alimens de l'esprit, de wetenschappen zijn voedzel voor het verstand.*

Alimentaire, (adj.) *Tot het onderhoud behorende; pension alimentaire, kostgeld.*

Alimen-

Alim (v. a.) *voeden, spyzen, onderhouden, (meêl in Rechten).*
Alimentueux, (adj.) *Duc alimentueux, goed eet fip.*

Alimée, (m) *begin van een nieuwe Linie, (n)*

Alinger, (v. a.) *Mit Linien voorzien.*

Aliquante, (adj.) *Partie aliquante, een getal dat van de deeling overig is, als, 4 in 14 4 fift 2.*

Aliquote, (adj.) *Partie aliquote, getal dat in een grooter uit opgaat.*

Alize. (Zie Aliz).

Alizé, ée. (Zie Alizé).

Alifon, (f) *Madame alifon, is zoo veel als domme, achteloze Els, (f) (vroegen naam)*

Alizé, ée (a t j.) *Bedlegerig.*

Aliter, (v. a.) *Het bed doen houden; s'aliter, zig te bedde leggen, uit ho fide van ziekte.*

Alize, (f) *De vrugt van een Lotus-boom.*

Alizé, ée a t j.) *Vents alizez, rafle-paffaat-winden, (zee w.)*

Alizier, (m) *Een Lotus-boom.*

Alkali, (m) (arab. w.) *Zout dat uit de bergstoffen en kruiden getrokken word.*

Alkalifer, (v. a.) *Zout uit de mineralen en planten trekken.*

Alkalisation, (f) *Het uittrekken daar van.*

Alkekengi, (m) *Jooden kars, kreek over zee.*

Alkermes, (m) *Alkermes, hart versterkend middel, (in Geneesk.)*

Alkool, (m) (arab. w.) *Een alderfynfte poeder, (in Chym.)*

Alkoolifer, (v. a.) *Tot een alderfynfte poeder fto ten.*

Allaiter, (v. a.) *Zoogen, met melk voeden; allaiter un enfant, een kind de borst geven.*

Allant, te (adj.) *gaande; les alians & les venans, de gaande en komende man; un allant, een die altyd herom loopt en niets verzuimt.*

Alléchement, (m) *Aantlokkung, (boert. w.) (f)*

Allécher, (v. a.) *Aantlokken, (boert. w.)*

Allée, (f) *Laan, dreef, gang, (f)*

pad; (n) *après plusieurs allées & venues, na veel heen en weer loopen; je lui ai donné l'allée & le venir, ik heb hem mulpeeren links en rechts gegeven, (jpr. w.)*

Allégation, (f) *Aanhaaling van eenig bewys-fuk of fchryver.*

Allége, (f) *Een Ligter, (zeker Vaartuig) (m)*

Allégeance, (f) *Verligting, (Poët. w.)*

Allégement, (m) *De ligting van een fchip, (f)*

Allégement, (m) *Verligting, (f) (Soulagement is beter)*

Alléger, (v. a.) *Verligten; ligten; cela allégera (beter soulagera) le mal, dat zal het quaad verligten; alléger un Vaillean, een fchip ligten.*

Allégerir, (v. a.) *Verligten, ligter maaken, (in de Ryschool)*

Allégorie, (f) *Verbloemde fpreekwyze, leenfpreuk.*

Allégorique, (adj.) *Verbloemd, byfpreukig.*

Allégoriquement, (adv.) *Verbloemdelyk.*

Allégorifier, (v. a.) *Iets uitleggen, met gelykeniffen, redeneeren.*

Allégorifieur, (m) *Verbloemde reenaar, (boert. w.)*

Allégorifte, (m) *Uitlegger van de fchrift door gelykeniffen.*

Allégre. (Zie Alégre).

Alléguer, (v. a.) *Bybrengen, aanhaalen; alléguer un paffage de l'Ecriture, een fchriftuur-plaats aanhaalen; alléguer pour raifon, voor reden voorwenden.*

Alléluya, (m) *Een lofzang; loofden Heere, (hebreeuwijch w.) item zuure klaver, (een kruid)*

Aller, (v. n.) *Gaan, enz. je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont; (reg.) j'allois, j'allois, je fuis, j'étois, je fus allé; (irreg.) j'irai, tu iras, il ira, nous irons, vous irez, ils iront; va, qu'il aille, allons, allez, qu'ils aillent; que j'aille, &c. j'irois, tu irois, il iroit, &c. que j'allasse; allant, allé; allez en paix, gaat in vrede; ne faire qu'aller & venir, altyd in beweging zyn; je ne*

ferai qu'aller & venir, ik zal niet blyven, maar terflood weêrom zyn; aller au devant de, te gemoet gaan; voorkomen; aller à l'excès, buitenfpoorig te werk gaan; je n'ai rien dit qui aille à vous, ik heb niets gezegt dat u raakt; comment vont vos affaires? hoe gaan u zaaken? un rasoir qui va bien, een scheermes dat wel snyd; les extravagans ne vont gueres loin fans ennuyer, die te veel praats hebben verveelen ras; j'irai jusqu'à cent francs, ik zal 'er honderd guldens aan waagen; il y va de votre honneur, uw eer hangt 'er aan; est ce ainfi que vous y allez? is dat u manier? il va sortir, hy is gereed om uit te gaan; il va être le plus infortuné des hommes, hy staat op het punt om een allerongelukkigst man te worden; allez, vous n'etes qu'un apprentif en cela, loop, gy zyt 'er nog maar een Leerling in; aller par haut & par bas, zig onder en boven ontlafen; cela s'en va fans dire, dat spreekt van zelfs; au pis aller, op zyn quaadste genomen; aller en bateau, vaaren; aller à cheval, en chariot, te paerd, in een wagen ryden; aller de pair avec quelqu'un, met iemand gelyk zyn; aller en course, ter koop vaaren; aller au plus près du vent, fcherp by de wind houden, loeven; aller de bout au vent, in de wind zeilen; aller vent large, ruimschoots zeilen; (zee-woord) toutes les eaux des rivières vont à la mer, al het water der rivieren loopt na zee; rien ne va plus vite que le temps, niets loopt raffer als de tyd; ce calcul va à tant, deeze reekening belooft zoo veel; cette piece de terre va en pointe, dit stuk eindigt met een punt; ces ouvriers vont lentement, die werklieden zyn langzaam in hun doen; le commerce ne va plus, de koophandel gaat niet; comment va votre santé? hoe is 't met uw gezondheid? aller cu le Roi va à pied, op het buite gaan; Allons! (in g. j.) kom aan! kom! allons! allong nous en, 't za wakker! laat

ons heen gaan; allons! finissons, kom! laat ons 'er een einde van maaken.

Aller, (m) Il a eu l'aller & le venir, (spr. w.) hy heeft op beide de ooren gehad.

S'en Aller, (v. r.) Heenen gaan; faire en aller, weg jaagen; il s'en va pleuvoir, het gaat regenen; s'en aller par terre, vallen

Alleure. (Zie Allure).

Allézer, (v. a.) 't Gefchut reinigen.

Allézeur, (m) Instrument daar toe
Alliage, (m) Menging der metaalen en andere dingen.

Alliaire, (f) Wilde knoflook.

Alliance, (f) Verband; (n) vermaagfchapping; vermenging; (f)

Allié, ée (adj.) Verbonden; vermaagfchapt, vermengd.

Allié, ée (m. & f.) Een Bondgenoot; verwant.

Allier, (v. a.) Metaalen of iets anders mengen; verbinden; s'allier, (v. r.) zig verbinden, zig vermaagfchappen.

Allier, (m) Patrys-net, (n)

Allobroge, (m) Een Savoyaard, een Dommerik, Lompert.

Allocation, (f) Goedkeuring, aanneeming eener rekening.

Allocution, (f) Openlyke aanspraak van een Keizer of Legerhoofd tot zyn volk, in oude gedenkftukken vertoond.

Allodial, ale (adj.) Erflyk; des biens allodiaux, onleenroerige Goederen.

Alloi. (Zie Aloï).

Allonge. (Zie Alonge).

Allouable, (adj.) Dat men in eene rekening toelaaten kan.

Alloué, (m) Een in de plaats van eenen anderen aangestelde in eenige zaak; item een uitgeleerde Leerjongen die voor knegt by zynen Meester blyft.

Allouer, (v. a.) Een post in eene rekening gelden laaten, goedkeuren.

Allouvi, ie (adj.) Hongerig, vragtig als een Wolf.

Allechen, (m) Tand die in het kam rad van een Molen var.

Allu-

ALL. ALM. ALO. ALP.

Allumelle, (f) *Lemmer van een mes* (n); *een Priesters rok zonder mouwen*.

Allumer, (v. a.) *Aansteecken*; allumer de la discorde, *tweedragt stigten, verwekken*.

Allumette, (f) *Zwavelstok*, (m) *iets daar men mee aansteekt*.

Allure, (f) *Gang, tred*; (m) *je connois ses allures, ik ken zyn manieren*.

Allusion, (f) *Zinspeeling*.

Alluvion, (f) *Aanspooring, aanwas van land*.

Almodie, (f) *Schuitje der Wilden*, (n)

Almanach ou Calendrier, (m) *Almanak, Maanduyzer*.

Alocation. (Zie Allocation).

Aloë, ou Alois, (m) *Aloë*, (Artzeny).

Aloi, (m) *Muntstof; alloy; item waarde daar van; ses connoissances font de bon aloi, zyne kundigheden zyn egt*.

Aloiau. (Zie Aloyau).

Alonge, (f) *Iets dat aangehecht word om te verenigen; hair-lok; item (in Scheepsb.) een oplang, steeker; item Kromhouten*.

Alongement, (m) *Verlenging; uitstrekking*.

Alonger, (v. a.) *Verlengen, langer maaken; alonger le bras, den arm uitspreken; alonger la courroie, (spr. w.) ongeoorloofde winst neemen*.

Alopécie, (f) *Uitvalling van 't hair*.

Alors, (adv.) *Als dan, toen, toenmaals, op die tyd*.

Alofe, (f) *Een Elft, (visch)*

Alouchi, (m) *Gom van de Kaneelboom*.

Alouer. (Zie Allouer).

Alouette, (f) *Een Leeuwerik*.

Alourdir, (v. a.) *Dom maaken, verdooven, (gem. w.)*

Alouvi. (Zie Allouvi).

Aloyage. (Zie Alliage).

Aloyau, (m) *Een Hurst, dy-fluk*.

Aloyer, (v. a.) *Metaalen mengen*.

Alpen ou Alpage, (m) *Onbeploegd land*, (n)

Alphabet, (m) *Het A, B, C*, (n)

ALP. ALT. ALU. 25

Alphabétique, (adj.) *Alphabetisch, volgens het A, B, C*.

Alte. (Zie Halte).

Altérable, (adj.) *Veranderbaar, veranderlyk*.

Altérant, ante (adj.) *Dorst verwekkend, (in Geneesk.)*

Altératif, ive (adj.) *Dat iets veranderen, omkeeren kan*.

Altération, (f) *Verandering; ontsteltenis; dorst*.

Altérças, (oud w.) *Twist*.

Altercation, (f) *Twist, (f) barrewarren*, (n)

Altérer, (v. a.) *Veranderen, veruischen; dorst verwekken; la debauché altère la santé, de overdaad bederft de gezondheid; s'altérer, (v.r.) dorstig worden; erger worden*.

Alternatif, ive (adj.) *Beurtelings*.

Alternative, (f) *Avoir l'alternative, de keuze van twee zaaken hebben*.

Alternativement, (adv.) *By beurtten, by verwisseling*.

Alterne, (adj.) *Beurtelings geplaatst of staande*.

Alterné, ée (adj.) *(in Wapenk.) Kruiswyze geplaatst*.

Alterner, (v. a.) *By verwisseling af en aanslullen*.

Alteffe, (f) *Son Alteffe Sérénissime, Zyne, Haare Doorlugtige Hoogheid*.

Altier, ere (adj.) *altierement, (adv.) Trots, fier, (weinig geb.)*

Altimetrie, (f) *Hoogte meeting*.

Alude, (f) *Gekleurd Schaapenleër*, (n)

Aludel, (m) *Sublimeer pot, (by Smelters)*

Alvéole, (m) *Sand-hol, celletje van een Bye-korf; het binnensie van het oor; holligheid daar een bloem in legt op de plant*.

Alvin (Zie Alevin).

Alumelle. (Zie Allumelle).

Alumiere, (f) *Aluin-maakery*.

Alumineux, euse (adj.) *Aluinig*.

Alun, (m) *Aluin*.

Aluner, (v. a.) *Aluinen, in aluinwater doopen*.

Alure. (Zie Allure).

Amabilité, (f) *Beminnens waerdigheid.*

Amadis, (m) *Ou bouts de manche, mouwtjes van binnen aan de mouw gebegt.*

Amadote, (f) *Amadoten peer.*

Amadou, (m) *Tuntel, zwam.*

Amadouër, (v. a.) *Vleien, slijken, floijen, streelen.*

Amaigrir, (v. a.) *Mager maaken; slegten, dunner maaken, (by Timmerl.) amaigrir un champ, eenen akker uitputten.*

Amaigrir, (v. n.) s'amaigrir, (v. r.) *Vermageren, uittecren.*

Amaigrissement, (m) *Vermagering, (f)*

Almagamation, (f) *Verkalking, Calcineering van Metaal.*

Amalgamer, (v. a.) *Metaal met Kwikzilver mengen, oplossen.*

s'Amalgamer, (v. r.) *Zig Calcineeren.*

Amande. (Zie Amende).

Amande, (f) *Amandel; item pit, kern van een vrugt.*

Amandé, (m) *Amandel-melk, (f)*

Amandier, (m) *Amandel-boom.*

Amant, ante (m. & f.) *Minnaar; Minnaares.*

Amarante ou Amaranthe, (f) *Amarant, duizend-schoon, flauveelbloem.*

Amaranthine, (f) *Een soort van Anemonie.*

Amarque, (f) *Haven-tonne, Baak, zee w.)*

Amarrage, (m) *Het ankeren, meeren van een Schip; item het Anker-touwerk; (n) zeizing van twee touwen aan malkanderen.*

Amarrer, (f) *Meer-touw, Kabel-touw, (n)*

Amarrer, (v. a.) *Een Schip meeren, vast maaken; item het wand vast maaken, beleggen, sorren, (Scheeps w.)*

Amas, (m) *Vergaaring, meenigte, (f) hoop.*

Amasser, (v. a.) *Verzamelen, by een schraapen, opraapen; s'amasser, (v. r.) by een komen.*

Amassette, (f) *Schilders opraapmes of spaantje, (n)*

Amateloter, (v. a.) *Twee en twee Matroozen by een zetten om te werken.*

Amateur, (m) *Beminnaar, Liefhebber.*

Amatir, (v. a.) *Goud of zilver doof maaken, wit kooiken.*

Amatiroë, (f) *Star op 't oog.*

Amazone, (f) *Heldin, Amazoon.*

Ambast, (m) *Ambacht, (distrikt in Vlaanderen).*

Ambages, (f. pl.) *Groote omwegen in de reden.*

Ambarvalles, (m. pl.) *Feeft ter eere van Ceres by de oude Romeinen om een overvloedige oogst.*

Ambassade, (f) *Gezantschap, (n)*

Ambassadeur, (m) *Gezant, Afgezant; aankondiger.*

Ambassadrice, (f) *Gezantsvrouw; boodschapper.*

Ambefas, (m) *2 eenen in dobbel-spel.*

Ambidextre, (adj.) *Slinks en regts zyn, beide handen even goed gebruiken.*

Ambigu, (m) *Maaltyd daar de gerechten en vrugten tussens opgedragen worden; c'est un ambigu on ne fait ce qu'il est, het is een mengelmoes men weet niet wat hy is.*

Ambigu, ve (adj.) *Dubbelzinnig.*

Ambiguité, (f) *Twyffelagtigheid.*

Ambigument, (adv.) *Dubbelzinniglyk.*

Ambitieuxement, (adv.) *Staatzugtiglyk.*

Ambitieux, euse (adj. & subst.) *Staatzugtig, eergierig; een staatzugtige.*

Ambition, (f) *Sterk verlangen naar iets, staatzucht.*

Ambitionner, (v. a.) *Zeer na iets begeeren, slaan.*

Ambie, (m) *Cheval qui va l'amble, Paerd dat den tel gaat.*

Ambler, (v. n.) *(beter) aller l'amble, den tel gaan.*

Ambleur, (m) *Een onderberyder in een Konings stal.*

Amblygene, (m) ou Angle obtus, *slompen-boek, (in Landm.)*

Amblyopie, (f) *Verduistering der oogen.*

Ambon, (m) *Verheven plaats in een Kerk voor de Zangers.*

Ambo-

AMB. AME.

Ambonoclaste, (m) *Haater van Kerk muziek.*

Amboutir ou Emboutir, (v. a.) *Gedreven werk maaken.*

Amboutissoir, (m) *Werktuig daar toe.*

Ambre, (m) *Amber, Barafleen; ambre gris, amber grys, zekere gomme*

Ambre, (v. a.) *Amberen, met amber bereiden.*

Ambrette, (f) *Amber bloem.*

Ambrosie, (f) *Goden-spys, (by de Digteten)*

Ambulant, ante (adj.) *Omwandelend, omreizend.*

Ambulant, (m) *Een die op't Land heromryd om op de Collecteurs agt te geven; item een Reiziger, Zwerper, als Toneelspeelders, enz.*

Ambulatoire, (adj.) *Plaats verwisselend; onbestendig.*

Ame, (f) *Ziel, geest, moed; ame mercenaire, een haatzuchtige ziel; rendre l'ame, de geest geven; fur mon ame, op myn gewissen; une ame vivante, eene levendige ziel; ma chère ame, myn waarde ziel; l'ame d'un canon, de loop van een geschut; l'ame d'une dévise, de woorden van een zinspreuk; l'ame du violon, de bassel van een viool; l'ame de fagot, 't binnenste van een takbos; ame de vin, aam wyn.*

Amé, ée (adj.) *(in de Koninglyke brieven gebruikelijk) à nos amés & féaux, aan onze lieve en getrouwe.*

Ameister, (m) *Burgermeester in Straatsborg.*

Amélette. *(Zie Omelette).*

Amélication, (f) *Verbetering, (in Rechten)*

Améliorer, (v. a.) *Huis of Erf verbeteren.*

Améliorissement, (m) *Verbetering, (f)*

A même, (adv.) *Vouz êtes à même, faites ce qu'il vous plaira, gy zyt u eigen meester, doet wat u belieft, (weinig gebruikt)*

Amen, (m) *Het zy zoo, Amen.*

Amenage, (m) *Het aanvoeren, voerloon, (n)*

Amenagement, (m) *Het toevoeren, (n)*

Amenager, (v. a.) *Hout aanvoeren.*

AME.

27

Amendable, (adj.) *Dat verbeterd worden kan; item strafbaar wegens geldboete.*

Amende, (f) *Geldboete; mettre à l'amende, in boete beslaan; bekeuren; amende honorable, openlyke Kerkboete.*

Amendé, ée (adj.) *Verbeterd; bevestigd; bekeurd.*

Amendement, (m) *Verbetering; misting van Land; boete oplegging; betering van eenen zieken; amendement de vie, betering des levens.*

Amender, (v. a. & n.) *Beteren van ziekte; werk of Land verbeteren; boete opleggen; s'amender, (v. r.) beter worden in gezondheid of zeden.*

Amener, (v. a.) *Aanvoeren; amener des marchandises, goederen aanbrenge; amenez le avec vous, brengt hem met u; amener à la raison, tot reden brengen; amener les voiles, de zeilen sryken; amener le pavillon, de slag sryken; zig overgeven; amener un vaisseau een Schip by haalen, naderen, in winnen; (zee w.) un malheur amene son frere, 't eene ongeluk komt by 't anderen, (spr. w.)*

Aménité, (f) *Aménité d'un lieu, d'aangenaamheid van een plaats.*

Aménuïser, (v. a.) *Verdunnen, dun schaven.*

Amer, ere (adj.) *Bitter; smertelyk; l'onde amere, de zoute zee.*

Amer, (m) *Gal van Visch, enz. (f)*

Amérement, (adv.) *Bitterlyk.*

Amertume, (f) *Bitterheid; smerte, (f) ongenoegen (n); adoucir les amertumes, de smerten verzagten.*

Amesurement, (m) *Afmeting, (f)*

Amesurer, (v. a.) *Afpassen.*

Améthyste, (f) *Amethyst, (edel gesteente)*

Ameublement, (m) *Stoffeering; (f) avoir un fort joli ameublement, een fraaye huisraad hebben.*

Ameubler ou Emmeubler, (v. a.) *Stoffeeren met huisraad. (Zie Meubler).*

Ameublir, (v. a.) *(in Regten) l'asle goederen onder de losse rekenen; item aarde omfippen.*

Ameublissement, (m) *Het maaken*

ken van vaste goederen tot losse; (n) omfplitting; (f)

Ameutement, (m) 't Zamenkoppelen van Jagthonden.

Ameuter, (v. a.) Jagthonden koppelen; item honden of menschen opbitzen; s'ameuter, (v. r.) 't zamen rotten.

Ami, ie (subst. & m. f. adj.) Vriend, vriendin; vriendelyk; agir en ami, als een vriend handelen; m'amie, myn liefste; les bons comptes font les bons amis, effen reekening maakt goede vriendschap, ami lecteur! bescheiden lezer!

A-mi, (adv.) A-mi chemin, half weg.

Amiable, (adj.) Vriendelyk.

à l'Amiable, (adv.) Terminer un différent à l'amiable, een geschil in der minne effenen.

Amialement, (adv.) Vriendelyk.

Amiante, (m) Steen vlas, gemaakt van een steen aldus geraamd.

Amical, (adj.) Lettre amicale, vrienden brief.

Amicalement, (adv.) Vriendswyze.

Amict, (m) Priesterlyk hoofd- en schouder kleed, (n)

Amidon, (m) Styfzel, (f)

Amidonnier, (m) Styfzel-maaker-werker.

Amignarder, (v. a.) (beter Mignarder) Streelen, liefkoozen.

Amignoter, (v. a.) Bederven met liefkoozen, gelyk de minnen de kinderen doen.

Aminer, (v. a.) Dun maaken, verdunnen.

Amineur, (m) Een Zout-meeter.

Amiral, (m) Zee-voogd, Admiraal; Admiraals-schip.

Amiral, le (adj.) Admiraalsch.

Amirale, (f) Admiraals Vrouw; Admiraal-galei.

Amirauté, (f) Admiraalschap, (n) Admiraliteit.

Amisibilité, (f) Hoedanigheid van het geen verloren kan worden, (in de Godeliciteit)

Amisible, (adj.) Verlietbaar.

Amit. (Zie Amict).

Amitié, (f) Vriendschap, beleefdheid; amitié des couleurs, overeenkomst der verwen; (in Schilderk.) faitez moi cette amitié, doet my die gunst.

Ammites, (f) Zand-sleen.

Ammoniac ou Armoniac, (m) Salniac, (eene gomme)

Amnios, (f) Tweede dunne huid die eene ongeboorene vrugt omvat.

Amnistie, (f) Vergiffenis van alle verongelykingen.

Amodiateur, (m) Pagter, verpachter, (zie ook Fermier)

Amodiation, (f) Verpachting.

Amodier, (v. a.) Pagten; verpagten, in huur nemen of geven.

Amoindrir, (v. a.) Verminderen.

Amoindrir, (v. n) s'amoindrir, (v. r.) Minder, slechter worden.

Amoindrissent, (m) Vermindering, (f)

Amoins de, (conj.) à moins de vingt pistoles vous ne l'aurez pas, minder als 20 pistoolen zult gy 't niet hebben; à moins que j'aye, ten zy dat ik hebbe; à moins que d'avoir étudié, ten zy dat men gestudeerd hebbe.

Amoisse, (f) Eene dwars sparre.

Amolettes, (f. pl.) Spil-braadspitgauten, (Scheeps w.)

Amollir, (v. a.) Verzagten, week maaken; las- verwyfd- maaken; s'amollir, (v. r.) gedwee worden; verwyfd worden.

Amollissement, (m) Verzagting, (f)

Amomie, (m) Jamaica peper.

Amoncelier, (v. a.) Ophoopen.

Amonéter, (v. a.) Vermaanen. (Zie Admonéter).

Amonition, (f) Pain d'amonition, Commis-brood.

Amont, (adv.) Tegen stroom, opwaards; le vent d'ament, d'oosten wind.

Amorce, (f) Aas, lok-aas; (n) aanlokking; (f) het kruid op de pan van een vuur-roer; (n)

Amorcer, (v. a.) Aas aan een hengel doen; iemand aanlokken, aamoedigen; kruid op de pan van een vuur-roer doen.

AMO. AMP.

Amorçoir, (m) *Steek-boor der wa-
gen of rademakers*, (n)

Amortir, (v. a.) *Aflossen; versler-
ven; uitblusschen; amortir une ba-
le, een kogel dempen; amortir les
passions, de hartstochten verkoelen;
amortir les rentes, renten aflossen.*

Amortissable, (adj.) *Dat afgelost
kan worden.*

Amortissement, (m) *Aflossing;
versleving; demping*; (f)

Amovibilité, (f) *Herroepelykheid,
dat afgezet kan worden.*

Amovable, (adj.) *Herroepelyk.*

Amour, (m) *De God der liefde,
Cupido; de liefde, de min; pour l'a-
mour de moi, om mynent wil; mon
amour, m'amour, myn schat, myn
hart; (in 't meervoud is dit woord
feminin) als 't liefde betekend.*

Amouraché, ée (adj.) *Verliefd.*

s'Amouracher, (v. r.) *Verliefd
worden, (gem. w.)*

Amourette, (f) *Heimelyke min-
handel; item kalverliefde.*

Amoureuxment, (adv.) *Minnelyk.*

Amoureux, euse (adj.) *Verliefd.*

Ampateler, (v. a.) *Wol blaauw
verwen.*

Ampelite, (f) *Aarde die zig in
olie ontbind en dan diend om 't hair
zwart te maaken.*

Amphibie, (m. & adj.) *Dat te
water en te land leeft; als een Otter, enz.*

Amphibologie, (f) *Dubbelzinnig-
heid.*

Amphibologique, (adj.) *Dubbel-
zinnig.*

Amphibologiquement, (adv.) *Dubbelzinniglyk.*

Amphiptere, (m) *Slang met twee
vleugelen*, (f)

Amphisbène, (m) *Slang met twee
hoofden*, (f)

Amphisciens, (m) *Inwoonders van
de verzenigde Lucht streck.*

Amphithéâtre, (m) *Een ronde
Schouwburg*, (f)

Amphitrite, (f) *Godinne der zee.*

Ample, (adj.) *Raim, breed, wyd,
uitgebreid; robe ample, wyde rok;
ample matiere, wyd lustige stoffe;
ample pouvoir, uitgebreide magt.*

Amplement, (adv.) *Breed.*

AMP. AMO. 23

Ampleur, (f) *Ruimte, van kle-
deren gezegd)*

Ampliateur, (m) *Uitbreider, ver-
grooter.*

Ampliatif, ive (adj.) *Dat uitstrekt,
vermeerderd.*

Ampliation, (f) *Uitbreiding; ver-
lenging.*

Amplier, (v. a.) *Amplier le ter-
me d'un paiement, de tyd van be-
taaling verlengen; amplier un cri-
minel, eenen misdadiger zyn vonnis
opfchorten; amplier un prisonnier,
eenen gevangenen meer ruimte geven,
(in regten).*

Amplificateur, (m) *Uitbreider;
vergrooter; (in redenk.) amplificateur
des impôts, een die meer schattingen
vraagt als hem toekomen.*

Amplification, (f) *Vergrooting,
cierlyke uitbreiding.*

Amplifier, (v. a.) *Uitbreiden,
vergrootten, door omstandigheden.*

Amplissime, (adj.) *Zeer voortref-
felyk, (eertytel op de hooge Schoolen
gebruikelijk; als: Recteur amplis-
sime).*

Amplitude, (f) *Wyde der Ster-
ren op- en onder-gang, van de mid-
del-lyn.*

Ampoule, (f) *Een blaár, (f)
water-blaasje; glaze flesje; (n) la
sainte ampoule, oliefles ter zalvin-
ge der Koningen van Frankryk.*

Ampoulé, ée (adj.) *Opgeblazen;
un style ampoulé, een hoogdravende
styl.*

Ampoulette, (m. plur.) *Zand-
loopers, op een Schip.*

Amputation, (f) *Lid-afzetting.*

Amputer, (v. a.) *Een lid afzet-
ten, (in Heelk.)*

Amuler, (Zie Amurer).

Amulette, (m) *Een aan den hals
hangend geneesmiddel tegen toverrye.*

Amurca, (f) *Olyf-olie droes, die-
nende tot geneesmiddel.*

Amurer, (v. a.) *Amurer la gran-
de voile, het scheever zeil toezet-
ten, (zee w.)*

Amures, (f. pl.) *Hals-gaaten op
een Schip.*

Amusant, ante (adj.) *Aangenaam,
tydverdryvend.*

Amu-

Amusement, (m) Tydkwifling; tyd-korting, (f) tydverdryf, (n)

Amuser, (v. a.) Ophouden; by de neus leiden; s'amuser à raisonner d'une chose avec quelqu'un, iemand over eene zaak met redenkaveling bezig houden; il s'amuse à des sottises, hy houdt zig met zotternyën op; s'amuser aux accessoires & negliger le principal, de toevallige zaken gade slaan, en de hoofdzaak verzuimen.

Amufette, (f) Klein vermaak, (n) speelpop, (f)

Amuseur, (m) Tyd-verdriever; bedrigger; misleider; amuseur de filles, een meisjes bed ieger.

Amusoir, (m) Amusoir de petits enfans, kinderachtig tyd verdryf.

Amydon. (Zie Amidon).

Amygdales, (f. pl.) Amandelen in de keel, (in Ontleedk.)

An, (m) Jaar (n); l'an solaire, het zonnen-jaar; l'an de grace, het jaar na Christi geboorte; j'ai trente ans passé, ik ben boven de dertig jaaren oud; bon an, mal an, ce prérapporte tant, het eene jaar door het andere, brengt deze weide zoo veel op.

Anabaptisme, (m) Wederdoo-ping, (f)

Anabaptiste, (m) Een doopgezinde, wederdoper.

Anachorete, (m) Soort van Kluisenaar, Heremyt.

Anachronisme, (m) Misflag in de tydreckening.

Anagogie, (f) De geestelyke be-juidenis der Schrift.

Anagorique, (adj.) Vol geheim, diepzinnig.

Anagrammatiste, (m) Letter-keer-digter.

Anagramme, (f) Naam-letter-keer.

Anagyris, (f) Boon-boom, (m) (slinkend gewas)

Analeptique, (adj.) Versterkend, (in Geneesk.)

Analogie, (f) Overeenstemming, gelykheid in de woorden, afleiding.

Analogique, (adj.) Overkomstig.

Analogiquement, (adv.) Overeen-komstiglyk.

Analoque, (adj. & subst. m.) Overeenkomende; overeenkomstig, (f) Analyse, (f) Oplossing van eene zaak of reden.

Analyser, (v. a.) Een zaak ontbinden, ontleden.

Analyste, (m) Iemand in ervaren.

Analytique, (adj.) Oplossend.

Ananas, (m) Ananas, (zekere Indiaasche vrucht van een goede smaak)

Anapest, (m) Voet van 2 korte en 1 lange syllabe, (in Poëzy)

Anapestique, (adj. m.) Dat van dien aard is.

Anaplérétique, (adj. & subst.) Vleesch maakend middel.

Anarchie, (f) Heerschbloosheid, staat van een land, 't welk zonder opperhoofd, overheid is.

Anarchique, (adj.) Gescheurd, verward, zonder opperhoofd.

Anastomose, (f) Vereeniging van de uiteinde der aderen, (in Ontleedk.) opening, (in Heelk.)

Anastomotique, (m) Middelen om de aderingingen te bevorderen, (n) (in Geneesk.)

Anathématiser, (v. a.) Vervloeken, in den ban doen.

Anathème, (m) Vervloeking, (f) Kerken-ban, (m)

Anatolisme, (m) Woeker-contrast; (n)

Anatomie, (f) Ontleedkunde (f); naauw onderzoek, (n.)

Anatomique, (f) Ontleedkundig.

Anatomiquement, (adv.) Ontleedkundiglyk.

Anatomisé, ée (adj.) Ontleed; naauw onderzocht.

Anatomiser, (v. a.) Een Lichaam ontleeden; eene zaak naauw onderzoeken.

Anatomiste, (m) Ontleeder, ontleedkundige.

Anatron, (m) Vlug zout en schuim-zel van glas, getrokken uit de smelt-kroes; item zilver dat zig aan on-deraardse veruulzels vind, (n)

Ance, (f) Zee boezem, kom, golf of baay van weinig diepte.

Ancêtres, (m. pl.) Voor-ouders.

Ancette, (f) Kleine Zee boezem.

Ancettes, ou Cobes de boulines,

Leen-

ANC. AND.

Treuewrs ogen in het yk om touwen door te sleken, (Scheeps w.)

Anche, (f) Houte goot waar door het mel in ten tromel of kyl van de moesh. lath; tongetje van een Schalmey. (n)

Anchis, (m) Ansjouis.

Anchic, (f) Akelei bloem.

Anchac, (f) Inslag, by Weeters).

Anchic, ne (adj.) Oud; savoir l'histoire ancienne & moderne, de oude en hedendaagsche historie weet.

Anciens, (m. pl.) Anciens de l'Eglise, ouderlingen der Kerk; les anciens pères, de Oudvaders; les anciens du peuples, de voorstanders des volks.

Anciennement, (adv.) Van ouds, eertyds.

Anciennes, (f) Oude Bagynen.

Ancienneté, (f) Ancienneté des maisons, de ouheid der geslachten; l'ancienneté regle le rang, d'oudedom bepaald den rang.

Ancre, (m) Anker-grond, (f) het werpen van 't Anker; droit d'ancrage, Haven-geld.

Ancre, (f) Scheep-anker; Anker in een muur (n); touwlucht; Anker, (de neel van een Oxhoofs)

Ancré, ee (adj.) Geankerd; (in Wapenk.) crois ancrée, kruis met een anker.

Ancrer, (v. n.) Ankeren, vast zitten; s'ancrer, (v. r.) zig ergens neerzetten.

Ancrure, (f) Vouw in Laken, (by roogfcheiders)

Andabate, (m) Geblinde schermer, (by a ouden)

Andaillots, (m. pl.) Leeuwvertjes, groote slag ringen, (Scheeps w.)

Andain, (m) Gras dat de Maaijer in een slag afmaait

Andouille, (f) Beuling, wor?

Andouillé, ee (adj.) Tot worf gemaakt.

Andouillers, (m. pl.) Kleine takken der barts boornen.

Andouillette, (f) Gebakt Kalfsvleesch, frikkedel.

Androgyne, (m) Twee-slachtig-mensch, (n)

AND. ANE. ANF. ANG. 31

Androïde, (m) Menschelyke figuur die door kunst spreekt of gaat.

Ane, (m) Een Ezet; botmuil; bok, schraag, (voor Timmerl.) à laver la tete d'un ane, on y perd la lessive, het is de Meriaan geschuwed, vergeeffchen arbeid; fait en dos d'âne, met een scherpen rug; monter sur l'âne, bankroet speelen; sauter du coq à l'âne, van den os op den ezet, van den bak op den tak springen; (spr. w.) contes de peaux d'ânes, oude wyfs vertellingen, (spr. w.)

Anéantir, (v. a.) Vernietigen; s'anéantir devant Dieu, zig voor God verootmoedigen; tout s'anéantit à la fin, alles vrgaat eindelyk.

Anéantissement, (m) Vernietiging, (f)

Anecdote, (f) Gedenkschrift, (n)

Anée, (f) Een Ezels-vragt.

Anemone, (f) Klap-roos.

Anemoscope, (m) Wind en weërwijzer.

Anerie, (f) Piompheid; onwetenheid.

Aneïse, (f) Eene Ezelinne.

Anet, ou Aneth, (m) Dille, (ze-ker kruid)

Aneurisme, (m) Gezwel door kwetzingen tener slag-ader veroorzaakt.

Anfractueux, euse (adj.) Bogtig, krom, slangs-gewys, kronkelend.

Anfractuosité, (f) Bogtigheid, kromte.

Angar, (m) Wagen schuur, (f)

Ange, (m) Een Ketting-kogel, item zeker Vijch gelyk aan een Roch.

Ange, (m) Een Engel; ange gardien ou tuteur, bescherm-engel; mon bel ange! myn lief engeltje.

Angéiographie, (f) Beschryving der maat, gewigt en vaaten.

Angéiologie, (f) Beschryving der inwendige deelen des lichaams.

A gelique, (f) Engelaytig, witsleekend.

Angeliquement, (adv.) Engelaytiglyk.

Angelot, (m) Kleine kaas; item zekere oude munt.

Angle, (m) Hoek; angle droit, aigu, obtus, rectiligne, mixti ligne, spherique, curviligne, een rech-

rechte, scherpe, stompe, lynrechte, ongelyke, kogel-ronde, kromme hoek, (in Landm. k.)

Anglet, (m) Ruimte tusschen verband steenen, (in Bouwk.)

Angleux, euse (adj.) Hoekig; une noix angleuse, een steen-noot.

Anglican, ane (adj.) l'Eglise anglicane, de Kerk van Engeland.

Anglicisme, (m) Engelsche spreekwyze, (f)

Angoisse, (f) Angst; poire d'angoisse, een kroppende peer; bal die de Struikroovers de menschen in de mond steeken, om niet te kunnen schreeuwen; angoisse de la mort, doods-angst.

Anguichure, (f) Jaagers schouder-riem, (m)

Anguillade, (f) Zweep van aalschel; slag daar mede.

Anguille, (f) Aal; (m) en present trop l'anguille on la perd, haastige spoed, zelden goed; il y a anguille sous roche, daar is iets heimelyks op til.

Anguillers ou Anguillées, (f. pl.) Lokgaaten op een Schip, waar door het water naar de pomp loopt.

Angulaire, adj.) Pierre angulaire, Hoeksteen.

Anicrooche, (f) Uitvlucht, bindernis, zwaarigheid.

Anier, iere (m. & f.) Ezel-dryver, dryfster.

Anil, (m) Plant waar van de indigo bereid word.

Animadversion, (f) Aanmerking, berisping.

Animal, (m) Een dier, verstandeloos mensch.

Animal, ale (adj.) Esprit animal, dierlyke geest; vie animale, dierlyk leven.

Animation, (f) Bezieling.

Animer, (v. a.) Bezielen; aanmoedigen; gevoelig maaken; s'animer, (v. r.) aangemoedigt, vergramt worden; een nieuwe glans verkrygen.

Animosité, (f) Vyandschap, haat, verbittering.

Anis, (m) Anys, (plant en zaid)

Annal, ale (adj.) Dat een jaar

duurd; commission annale, bediening voor een jaar.

Annales, (f. plur.) De Jaarboeken.

Annaliste, (m) De Schryver daar van.

Annate, (f) Jaarlyksche inkomst voor den Paus van een openstaand Kerkelyk ampt.

Anneau, (m) Een ring; anneau de cléf, sleutel-ring.

Année, (f) Een jaar, (n) jaars tyd; (f) l'année courante, het loopende jaar.

Anneler, (v. a.) (beter boucler les cheveux) het haat in lokken krullen.

Annelet, (f) Klein ringetje, (n)

Annelets, (m. pl.) Lofwerk, (in Bouwk.) (n)

Annelure, (f) Krulling van het haat in lokken.

Annexe, (f) Byvoegzel, aanhangzel, (n)

Annexé, ée (adj.) Bygewoegd.

Annexer, (v. a.) Byvoegen, aanhangen.

Annexion, (f) Toevoeging.

Annihilation, (f) l'ernietiging

Annihiler, (v. a.) l'ernietigen.

Annion, (f) Uitsiel voor een jaar door den Kanselier aan een schuldenaar toegestaan.

Anniversaire, (adj. & subst. m.) Jaarlyks; (n) verjaardag; messe anniversaire, jaarlyksche misse.

Annonce, (f) Afkondiging, bekendmaking, Kerkgebod.

Annoncer, (v. a.) Afkondigen, bekendmaaken, boodschappen.

Annonceur, (m) Aankondiger.

Annonciade, (f) Geestelyke Ridder orden in Savoyen dus genaamd.

Annonciateur, (m) Een Deurwagter.

Annonciation, (f) Maria-boodschep, (een feest)

Annone, (f) Voorraad voor een jaar.

Annotateur, (m) Een die aanmerkingen op eenig geschrift maakt.

Annotation, (f) Aanteekening; aanmerking, opschryving.

Annoter, (v. a.) Aanteekenen, aanmerken; item iemands goederen opschryven.

ANN. ANO. ANS. ANT.

opfchryven, inventarifeeren, (in Rechten)

Annuel, elle (adj. & subst.) Jaarlyks; payer l'annuel, jaarlyksche geregtigheid betaalen.

Annuellement, (adv.) Jaarlyks, alle jaaren.

Annuité, (f) Annuïteiten.

Annulaire, (adj.) Doigt annulaire, ring vinger.

Annulation, (f) Vernietiging.

Annuler, (v. a.) Vernietigen.

Anoblir, (v. a.) Edel maaken; anoblir son style, zynen schryfstyl verbeteren.

Anoblissement, (m) Veradeling, (f)

Anodin, ine (adj.) Remede anodin, Verzachtend middel, (in Geneesk.)

Anomal, ale (adj.) Verbe anomal, onregelmatig werkwoord, (in spr. k.)

Anomalie, (f) Onregelmatigheid.

Anon, (m) Ezel- Veulen, (n)

Anonver, (v. r.) Ezels werpen; flamerende leezen of spreken.

Anonyme, (adj.) Un auteur anonyme, een naamloos schryver.

Anordie, (f) Noorder storm op de kusten van Mexico.

Anse, (f) Oor, band-vat, hengel van een pot, manden, klok enz. faire le pot à deux anses, zyne handen in de zyden zetten.

Anséatique, (adj.) Les villes anséatiques, de hanze steden.

Ansette, (m) Oortje, handvatje (n).

Anspekt, (m) Hand-speek, (zie Levier)

Anspessade, (m) Een Lanfpassaat, onder Korporaal.

Antagoniste, (m) Tegenstreever, wyand.

Antan, (m) (gem. w.) Des neiges d'antan, sneeuw van 't vorige jaar.

Antanacrase, (f) (in Redenk.) Herhaling van een woord in verscheiden zinnen genomen.

Antanaire, (adj.) Faucon antanaire, Valk die zyn veeren van 't vorige jaar nog heeft.

Antarctique, (adj.) Pole antarctique & arctique, de zuider en noorder Pool.

ANT.

33

Ante, (f) Las aan een Moolen roe, Antécédemment, (adv.) Voorgaandelyk.

Antécédent, ente (subst. m. & adj.) De vorige stelling; (f) voorgaande.

Antécenseur, (m) Leeraar, Professor in de Rechten.

Antechrist, (m) De Anti-christ.

Antenne, (f) De Reel van een Schip, (zie ook Vergue)

Antépénultième, (adj. & subst.) De op twee na laatste Syllabe van een woord.

Antérieur, eare (adj.) Temps antérieur, voorgaande tyd.

Antérieurement, (adv.) Vroeger, voorgaandelyk.

Anteriorité, (f) Anteriorité d'hypoteque, een vroegere verpanding.

Ante, (m. pl.) Hoek pylaaren aan de Heidensche Tempels.

Antesciens, (m. pl.) Tegenvoetters, die op gelyken afstand van de middel-lyn woenen.

Antestature, (f) Borstweering in der yl opgeworpen.

Anthiope, (f) Koningin der Amazoonen.

Anthologie, (f) Verzameling van Grieksche punt-digten.

Anthrax, (m) Karbonkel, pest-buis, (f)

Anthropologie, (f) Figuurlyke beschryving in de Schrift.

Anthropomancie, (f) Waarzegery uit d'ingewanden van een dood mensch.

Anthropomorphite, (m. & f.) Die aan God eene menschelyke gedaante toeschryft.

Anthropopathie, (f) Rodenvoering door welke men iets aan God toe-eigend, 't geen den den menschen alleen past.

Anthropophage, (m. & f.) Menschen-eeter.

Anthropophagie, (f) Menscheneesting.

Anti, Zeker voorzetsel staande voor verscheide woorden.

Antiapoplectique, (adj.) Remede antioplectique, middel tegen de geraaktheid, beroerte.

Antibacchique, (m) Middel om de dronkenschap te verdryven.

Anticabinet, (m) Vertrek tusschen de zaal en binnen kamertje (n).

Antichambre, (f) Zy-kamer, voor-kamer.

Antichretien, enne (m. & f.) Tegen-christen.

Antichristianisme, (m) Het Antichristendom, (n)

Anticipation, (f) Voor-inneeming; **payer par anticipation**, voor uit betaalen.

Anticiper, (v. a.) Voor-inneemen, voorkomen; **il a anticipé ses gages**, hy heeft zyne bezoldingen voor uit genomen.

Anticœur, (m) Gezwel aan de borst der paerden, (n)

Anticour, (f) Voorhof, (n) (**Avant-cour** is beter).

Antidate, (f) Een ouder datum of dag, als men schryft, (m)

Antidaté, ée (adj.) Te vroeg getekend.

Antidater, (v. a.) Datum op een brief een dag te vroeg teekenen.

Antidotaire, (m) Verzameling van middelen tegen vergift.

Antidote, (m) Tegen-vergift, (n)

Antienne, (f) Kerk-gezang, by afwisseling der stemmen.

Antilles, (f) Een sluit-boom voor een deur, (m)

Antilogie, (f) Strydigheid der aanhaalingen van eenig Schryver.

Antimelancolique, (adj. & subst.) Droefgeestig; middel tegen de droefgeestigheid, (n)

Antimine, (f) Spiesglas.

Antipape, (m) Tegen-paus, onwetige Paus.

Antiparalytique, (adj. & subst.) Middel tegen de lamheid.

Antipathie, (f) Afkeer, haat, tegenzin.

Antipathique, (adj.) Tegenstrydig.

Antiperistase, (f) Strydige hoedardigheid als, koude en hitte.

Antipestilentiel, elle (adj.) Dat de pest geneest.

Antiphonaire, (m) Een Boek met Koorzangen, (n)

Antiphone, (f) (Zie Antienne.)

ANT. ANU. ANX. AOU.

Antiphrase, (f) Strydige spreekwyze.

Antipodes, (m. pl.) De tegenvoeters; c'est l'antipode de la raison, dat slyt tegen 't gezond verstand.

Antiptose, (f) Verkeerde zetting van een naamval, casus (in spraakk.)

Antiquailles, (f) Oudheden, ouderwetse meubelen of schilderyen.

Antiquaire, (m) Een die in oudheden ervaren is; oudheids-kenner.

Antiquariat, (m) Kennis der oudheden, (f)

Antique, (subst. & adj.) Oud; **belles antiquités**, fraaye ouderwetse schilderyen, beelden, enz.

à l'Antique, (adv.) Op de oude wyze.

Antiquer, (v. a.) De snee van een boek met verscheide figuren beschilderen.

Antiquité, (f) De oudheid, vorige eeuwen.

Antisalle, (f) Een voorzaal.

Antistrophe, (f) (in spraakk.) Omkeering eener spreekwyze.

Antithese, (f) Tegenstelling, (in rederek.)

Antitype, (m) Tegenbeeld, (n)

Antivenerien, (subst. m. & adj.) Geneesmiddel voor de Venus quaal.

Antoiser, (v. a.) Mist mengen en op hoopen leggen, (in Landb.)

Antoit, (m) Een schot-bout om iets aan mallander te houden, (in scheepsb.)

Antre, (m) Hol, (n) spelonk; (f) un antre affreux, naar, akelig hol.

Antropophage, (m. & f.) Menschen-eeter.

Anuiter, s'anuiter, (v. r.) Door de nacht overvallen worden; (men zegt beeter être surpris de la nuit).

Anus, (m) Het uiterste van het fundament, (n) (Lat. w.)

Anxiété, (f) Benaauwdheid, angst.

Aout, (m) Augustus, oogstmaand; oogst die gedurende die maand geschied; il arriva la mi-aout, hy kwam half Augusti aan.

Aouter, (v. a.) Rypen, ryp maken.

Aouteron, (mm) Een Maayer.

Apr

Apanage, (m) Land of geld't welk de Vorsten hunnen laajt-geboorenen Kinderen in bezit geven; les infirmitez sont les apanages de la veillesse, de zwakheden zyn met den ouderdom vergezeld, of het gevolg daar van.

Apanager, (v. a.) In bezit geven.

Apanager, (m) Een met zodanigen bezit.

Aparté, (m) Alleenpraak der Tooneelspeelders.

Apathie, (f) Ongevoeligheid, gerustheid des gemoeds, (in Wyssg.)

Apathique, (adj.) Ongevoelig.

Apédeute, (m) Een onwetende.

Apédeutisme, (m) Onwetendheid, in de fraaye letteren; (ignorance is gebruikelijker).

Apercher, (v. a.) Opfpeuren; apercher un oiseau, een vogel met het gezicht volgen om te zien waar hy zig nederlegt.

Aperitif, ive (adj.) Openende, (in Geneesk.)

Apertement ou Manifestement, (adv.) Openlyk.

A peu près, (adv.) Ten naasten by.

Aphorisme, (m) Kortbondige spreuk, stelregel.

Aphoristique, (adj.) Zinspreukig.

Aphronitre, (m) Natuurlyke Salpeter; item schuim daar van.

Apiquer, (v. n.) Apiquer la vergue, de ree of toppen; le cable apique, de kabel hangt loodrecht, (zee w.)

Apis, (m) Eene Egyptische Godheid.

Aplaner. (Zie Applaner).

Aplester, (v. a.) De zeilen los maaken, ter wind-vang stellen, (Scheefs w.)

Appliquer. (Zie Appliquer).

A plomb, (adv.) Dat waterpas is; sous l'équateur le soleil donne à plomb, onder de middel-lyn schynd de zon rechtstandig neêr.

Apocalypse, (f) De Openbaaring.

Apocalyptique, (adj.) Dat openbaaring behelsd.

Apocope, (f) Uitlaating van een letter op het einde van een woord.

Apocryphe, (adj.) Geheim, onbekend.

Apodictique, (m) Bewyzend en verzuigend argument, (n)

Apogée, (m) Top-punt der zonne, daar ze het eerste van de aarde is; sa gloire est dans son apogée, zyn roem is op het hoogste gekomen.

Apographe, (m) Copie van eenig boek of geschrift.

Apoin, (m) Het slot eener rekening.

Apologétique, (adj.) Iets dat verdedigd.

Apologie, (f) Verdediging, (f) verweerschrift van iemand, (n)

Apologique, (adj.) Verdedigend.

Apologiste, (m) Verdediger, verantwoorder.

Apologue, (m) Verdichtzel, (n)

Apoltronnir, (v. a.) Een Valk de nagels afsnyden.

Apomécometrie, (f) De meetting van voorwerpen buiten het bereik.

Aponeurose, (f) Het einde der spier-aderen.

Apophlegmatismes, (m. pl.) Kaauw middelen om de vogten uit het hoofd te trekken.

Apophthegme, (m) Een kortbondige spreuk.

Apophyse, (f) Plaats daar de pylaar uit zyn Basis komt.

Apophyse, (f) Uitsteeking of aangroeiing van eenig been.

Apoplectique, (adj. & subst.) Besroerd.

Apoplexie, (f) Geraaktheid.

Apore, (m) Een moeielyk voorstel, (in Wisk.) (n)

Apoptose, (f) Afbreking, te rug houding van een gedeelte eener reeden.

Apostasie, (f) Afsval van eene Religie of Orden.

Apostasier, (v. n.) Van het geloof vervallen.

Apostat, te (m. & f.) Een afsvallige.

Aposté, ée (adj.) Omgekozt.

Apostier, (v. a.) Omkoopen; apostier de faux temoins, valsche getuigen aanstellen.

Apostille, (f) Kant-teekening.

Apostiller, (v. a.) Rand of kant-teekeningen maaken.

Apostis, (f) Riembalk op een galei, (m)

Apostolat, (m) *Het Apostelschap, Apostel-ampt*, (n)

Apostolique, (adj.) *Apostolisch.*

Apostoliquement, (adj.) *Apostolischlyk.*

Apostolorum, (m) *Zekere zelf uit 12 ingredienten bestaande.*

Apostrophe, (f) *Teeken van een letter-wislaating, spraakwending tot iemand, (in de Welsprekendh.)*

Apostropher, (v. a.) *Tot iemand zyne reden wenden, rigten.*

Apostume, (f) *Een Ettergezwel*, (n)

Apostumer, (v. n.) *Verzweeren, (beter suppurer)*

Apothéose, (f) *Vergooding.*

Apothéosé, ée (adj.) *Vergood.*

Apothicaire, (m) *Eene Apotheeker.*

Apothicaierie, (f) *Een Apotheek, Artzeny-winkel.*

Apothicaieresse, (f) *Apotheekers-Vrouw.*

Apôtre, (m) *Een Apostel; un bon Apôtre, een looze, vrolyke kwant.*

Apotropéen, enne (m. & f.) *Grieks w.) een die iets, quaads afwend, afkeerd.*

Apozeme, (m) *Zachte gekookte geneesdrank.*

Appaîsé, ée (adj.) *Bevredigd, gesild.*

Appaîser, (v. a.) *Stillen, bevredigen; appaîser le soif, une sédition, den dorst, een oproer stillen.*

Apparat, (m) *Toefiel*, (m) *pragt*, (f)

Apparaux, (m. pl.) *Scheeps-geveedschap en toebehooren*, (n)

Appareil, (m) *Toefiel; appareil de guerre, krygs-toerusting; mettre, lever l'appareil, de zwachtel enz. op een wonde leggen, afneemen.*

Appareillé, ée (adj.) *Toegerust, waardig gemaakt.*

Appareiller, (v. a.) *Iets paaren; vaerdig maaken; het zeil vaerdig maaken; voilà un bon cheval je cherche l'appareiller, dat is een schoon paerd, ik zoek naar de weërgade daar van.*

s'Appareiller, (v. r.) *Zig gereed maaken.*

Apparemmment, (adv.) *Waarfchy-*

nelyk; apparemmment se fera t-il, het zal misschien gebeuren.

Apparence, (f) *Aanzien, blyk, waarfchynellykheid; toutes les apparences sont contre lui, alle waarfchynellykheden zyn tegens hem; hors d'apparence, buiten waarfchynellykheid.*

Apparent, ente (adj.) *Waarfchynellyk; aanzienelyk; les plus apparens de la Ville, de aanzienelykste der Stad.*

Apparenté, ée (adj.) *Bevriendt, vermaagschapt.*

s'Apparenter, (v. r.) *Zig vrienden, maagschap verwerven.*

Appareîsser, (v. a.) *Lui maaken, verdooven.*

Appariement, (m) *Paaring*, (f)

Apparier, (v. a.) *Paaren.*

Appariteur, (m) *Pedél, bedél, Deurwaarder van een hooge School of Kerk.*

Apparition, (f) *Verschyngel*, (n) *verschyning.*

Apparoir, (v. n.) *Verschyngen*, (in Rechten)

Apparoître, (v. n.) *Verschyngen; il apparût un fantôme, daar verscheen een spook.*

Appartement, (m) *Vertrek* (n); être logé au premier appartement, op de eerste kamer woonen; appartement de plein pié, een kamer gelyks vloers.

Appartenance, (f) *Toebehooren; un maison & ses appartenances, een huis met deszelfs toebehooren.*

Appartenant, ante (adj.) *Toebehoorend.*

Appartenir, (v. n.) *Toebehooren; il appartient, het behoort, het betaamd.*

Apparu, ue (adj.) *Verscheenen.*

Appas, (m) *Aanlokking, bekoorlykheid*, (f)

Appât, (m) *Lokaas*, (n)

Appâteler, ou Appâter, (v. n.) *appâteler de la volaille, gevogelte met deeg mislen.*

Appaumé, ée (adj.) *Met een vlakke band*, (in Wapenk.)

Appauvri, ie (adj.) *Verarmd.*

Appauvrir, (v. a.) *Verarmen, arm maaken.*

Appau-

APP.

Appauvrissement, (m) *Verarming*, (f).

Appau, (m) *Een Lok-pyp, Kwakkel-fluit.*

Appel, (m) *Afleezing der naamen in monsterring; uitdaaging; beroep op hooger Gerichts-hof.*

Appellant, (m. & f.) l'Appellant & l'intimé, *de eiffcher en gedaagde in cas van appel.*

Appellant, (m) *Een Lok-vogel.*

Appellatif, ive (adj.) Nom appellatif, *gemeene naam van een zaak.*

Appellation, (f) *Beroep op hooger recht* (n).

Appeller, (v. a.) *Roepen, noemen; uitdaagen; appelleeren; appeller quelcun en jugement, iemand voor het gerecht roepen; envoier appeller quelcun, iemand laten roepen; cela s'appelle ainsi, dit word aldus genoemd; je m'appelle, ik hiet; appeller d'une sentence à, wegens een vonnis beroepen tot.*

Appendice, (f) *Aanhang* (m), *byvoegzel* (n).

Apprendre, (v. a.) *Ophangen, (als Wapenen &c in een Kerk).*

Apprentis, (m) *Afjak* (n), *schuur* (f).

Appercevable, (adj.) *Bespeurlyk, zichtbaar.*

Appercevoir, (v. a.) *Bespeuren, vernemen; s'appercevoir, (v. r.) bespeuren, gewaar worden.*

Appercu, uë (adj.) *Bespeurd.*

Appert, il appert, *het blykt, (in Rechten).*

Appesantir, (v. a.) *Verzwaaren, zwaarder maaken; les nécesitez appesantissent l'esprit, de behoefteheid bezwaard het gemoed.*

s'Appesantir, (v. r.) *Zwaarder; vaakrig worden.*

Appétence, (f) *Groote begeerlykheid, lust* (f), *verlangen* (n).

Appéter, (v. a.) *Begeeren, verlangen, naar iets heigen; l'instinct des Animaux fait qu'ils n'appétent que ce qui leur est propre, de ingeschapene drift der Dieren maakt dat ze niets begeeren dan het geene goed voor hun is.*

APP.

37

Appétibilité, (f) *Lust, ueiging, (in Wysg.)*

Appétissant, ante (adj.) *Smaakelyk, dat eelust verwekt.*

Appétissement, (m) *Verkleining.*

Appétisser, (v. a. & n.) *Tot eelust verwekken; kleinder maaken, worden; s'appétisser, (v. r.) kleinder worden.*

Appétit, (m) *Trek, lust, eelust; il n'est sauce que d'appétit, honger is de beste saus.*

Appétitif, ive (adj.) *Begeerend, lustend.*

Appétition, (f) *Verlangen* (n), *lust* (f).

Appiétrir, (v. n.) *In waardy verergeren, (by Koopl.)*

Applaner, (v. a.) *De wol van een deeken ophaalen, rouwen.*

Applaneur, (m) *Een die zulks doet.*

Applanir, (v. a.) *Vereffen, slegten; beslissen; applanir un chemin, eenen weg baanen; applanir de difficulté, zwarigheden uit den weg ruimen, vereffenen.*

Applanissement, (m) *Vereffening, beslissing* (f).

Applanisseur, (m) *Laaken persser.*

Applatir, (v. a.) *Plat maaken, uitklopping.*

Applatissement, (m) *Plat maaking, plat klopping.*

Applaudir, (v. n.) *Toejuichen, in de banden kloppen; applaudir à quelque chose, iets pryzen; s'applaudir, (v. r.) zig zelfs pryzen.*

Applaudissement, (m) *Toejuiching* (f).

Applaudisseur, (m) *Toejuicher.*

Applicable, (adj.) *Toepasselyk.*

Application, (f) *Toepassing; application d'esprit, toelagging van 't verstand, Studie.*

Applique, (f) *Iets dat men ergens op legt.*

Appliquer, (v. a.) *Toepassen; opleggen; aanhechten; aanwenden; appliquer, (donner) un soufflet à quelcun, iemand een klap, ooruyg geeven; appliquer la sonde à une playe, het tent-zyser in een wond gebruiken; s'appliquer (v. r.) une chose,*

zig iets aanmatigen; s'appliquer à quelque chose; zig ergens op toeleggen.

Appoint, (m) *Kleine munt, die in de betaaling van eene somme bygevoegd word; payement (by Koopt.)*

Appointé, ée (adj.) *Aangesteld, bestoeten (n); un appointé, Soldaat die hooger betaaling trekt als andere.*

Appointement, (m) *Jaarlyksche wedde (f), tractement (n), eene schikkinge (f), besluit (n), vaststelling in Rechts-gedingen (f).*

Appointer, (v. a.) *Aanstellen; vaststellen; jaarwedde toeleggen; appointer une cause, eene zaak uitsstellen tot een ander termyn, (in Rechten).*

Appointiffier, (v. a.) *Spits maaken, (gem. w.)*

Apport, (m) *Plaats daar men waaren te zamen brengt om te verkoopen.*

Apportage, (m) *Aanbrenging; loon daar van.*

Apporter, (v. a.) *Aanbrengen, aandraagen; apporter de bonnes raisons, goede redenen geven; ditez les choses sans y apporter tant de façons, spreekt zonder zoo veele omstandigheden te maaken.*

Apposer, (v. a.) *Apposer le sceau, het zegel ergens op zetten.*

Apposition, (f) *Opzetting van dien.*

Appréciateur, (m) *Waardeerder.*

Appréciation, (f) *Waardeering.*

Apprécier, (v. a.) *Waardeeren, op prijs stellen.*

Appréhender, (v. a.) *Dugten, vreezen; in begtenis nemen.*

Appréhensif, ive (adj.) *Dugtend, beschroomd.*

Appréhension, (f) *Vreeze; begtenis.*

Apprendre, (v. a.) *Leeren; onderwijzen; verneemen; hooren; apprendre quelque chose de, ou à quelqu'un, iets van, of aan iemand leeren; apprendre une nouvelle, eene tyding hooren.*

Apprentie, (f) *Leermisje (n).*

Apprentif ou Apprenti, (m)

Leerling, Leerjonge; n'être qu'un apprenti à quelque chose, nog maar een leerling, nieuweling, in iets zyn.

Apprentissage, (m) *Leertyd, leerjaaren; être en apprentissage, in de leer zyn; brevet d'apprentissage, leer-brief.*

Apprentisse. (Zie Apprentie).

Apprêt, (m) *Bereiding, toebereiding der spyze; toefel; gom-water om iets te glanzen; de verf op glas.*

Apprêtes ou Mouilletes, (f. pl.) *Dunne suetjes brood om in eieren te doopen.*

Apprêter, (v. a.) *Bereiden, gereed maaken; Laaken, Hoeden enz. glanzen; glas schilderen; apprêter des viandes, f. yzen toebereiden; s'ap. réter, (v. r.) zig gereed maaken.*

Apprêteur, (m) *Glas-schilder.*

Appris, ise (adj.) *Geleerd; onderwezen; vernoomen; bon ou mal appris, goed of quaad opgevoed.*

Apprivoiser, (v. a.) *Tam maaken, temmen; la perfidie s'apprivoise par les bienfaits, trouweloosheid word door weldaden overwonnen; s'apprivoiser, (v. r.) tam worden, eenen zagteren aart bekomen.*

Approbateur, (m) *Goedkeurder.*

Approbatif, ive (adj.) *Goedkeurend.*

Approbation, (f) *Goedkeuring.*

Approbatrice, (f) *Goedkeurster.*

Approchant, ante (adj.) *Naby komende; ce sont deux couleurs fort approchantes l'une de l'autre, dat zyn twee kleuren die weinig verschillen; approchant, (prep.) ten naasten by.*

Approche, (f) *Aannadering; lunettes d'approche, een verrekyker.*

Approcher, (v. n. & a.) *Naderen; nader bybrengen; s'approcher, (v. r.) zig naderen.*

Approches, (f. pl.) *Loopgraven; torgaan.*

Approfondir, (v. a.) *Diepen, diep maaken; grondig onderzoeken.*

Approfondissement, (m) *Doorgronding (f)*

Appropriance, (f) *In bezitneming.*

Appro-

APP. APR. APT. APU. &c.

Approprié, ée (adj.) *Toegepast, toegëeigend.*

Approprier, (v. a.) *Toepassen, toe-eigenen; s'approprier, (v. r.) zig aanmaatigen, toeëig nen.*

Approvisionnement, (m) *Verzorging (f)*

Approvisionner, (v. a.) *Voorraad bezorgen, voorzien.*

Approuver, (v. a.) *Goedkeuren.*

Appui, (m) *Een leun, steun, ondersteuning, Schoor (f); je l'ai pris à l'appui de la boule, ik greep hem juist net van pas (spr. w.); cheval de bon appui, een paerd dat zacht op de hand is; à hauteur d'appui, op de hoogte van de borst.*

Appui-main, (m) *Leunflok voor Schilders.*

Appuyer, (v. a.) *Leunen; ondersteunen; s'appuyer contre quelque chose, ergens tegen leunen.*

Apre, (adj.) *Scherp, bits, zuur.*

Aprément, (adv.) *Scherpelyk.*

Après, (prep.) *Na, naar; après moi, na my; après quoi, waar na; si je me mets après vous, als ik u aan 't lyf kome; après tout, eindelijk, alles overwogen zynde; le jour d'après, de volgende dag; travailler d'après nature, na 't leven werken, iets maaken; après Dieu, nous devons la vie à nos Parents, naast God zyn wy het leven aan onze Ouderen verschuldigt; être après quelque chose, ergens aan zyn om te maaken.*

Après, (adv.) *Ci-après, hier na; par après, naderhand, après demain, overmorgen.*

Après-dinée, (m) *Après-dinée, (f), après-midi (m), de namiddag, (m).*

Après-soupé, ée (m. & f.) *De tyd na het avondmaal.*

Apreté, (f) *Scherpheid, ruwheid.*

Apte, (adj.) *(oud w.) Geschiedt.*

Aptitude, (f) *Bekwaamheid.*

Apurement, (m) *(in Rechten) Het doen eener nette rekening.*

Apurer, (v. a.) *Eene rekening duidelyk maaken.*

Aquarius, (m) *De Water-man, (een der 12 Hemel-teeke.)*

AQU. ARA. ARB. 39

Aquatique, (adj.) *Iets dat in het water goteeld word, leefd.*

Aquatique, (adj.) *Oiseau aquatique, water-vogel.*

Aqueduc, (m) *Waterleiding (f).*

Aqueux, euse; (adj.) *Waterachtig.*

Aquilin, ine (adj.) *Nez aquilin, kromme of haviks neus.*

Aquilon, (m) *Noorde of koude wind.*

Arabe, (m. & f.) *Arabier, een onbeschofte gierigaard.*

Arabesque ou Arabique, (adj.) *Arabisch.*

Arac, (m) *Zeeke O. Ind. sterke drank.*

Arachnoïde, (f) *Vlies dat het cristallijne vogt in 't oog bevat.*

Araignée, (f) *Spinnekop; spinneweb; doodshoofd blokken, (Scheeps w.);*

Araignées, (f. pl.) *Tzere tralien voor een vengster.*

Araires, (m-pl.) *Gereedschap voor den Landbouw.*

Aramber, (v. a.) *Aramber un Vaisseau, een Schip aanklampen, (zee w.)*

Arame, (m) *Paleis der Koningen van Persten (n).*

Aranteles, (m. pl.) *Zekere witte fazelen die des zomers zomtyds in de lucht zweven.*

Arbalete, (f) *Een voet- of hand-boog; item graadboog (m)*

Arbalétrier, (m) *Boog-schutter; boog-maaker.*

Arbalétriers, (m. pl.) *Daksparen.*

Arbalétrille ou Arbulete, (f) *Graad-boog (m)*

Arbitrage, (m) *Beslissing, uitspraak (f); mettre un chose en arbitrage, eene zaak aan de beslissing van goémannen verblyven.*

Arbitraire, (adj.) *Pouvoir arbitraire, willekeurige magt.*

Arbitrairement, (adv.) *Willekeuriglyk.*

Arbitral, ale (adj.) *Jugement arbitral, uitspraak van goede mannen.*

Arbitralement, (adv.) *Op de wyze van goémannen.*

Arbitration, (f) *Waardeering, (in Rechten)*

Arbitre, (m) *Scheids-man; Wil; Opperheer; le franc arbitre, de vrye wil; être l'arbitre de la vie & de la mort, Opperheer van leven en dood zyn.*

Arbitrer, (v. a.) *Uitspreken; befechten.*

Arborer, (v. a.) *Arborer l'éten-dart, de standaard oprechten; arborer le pavillon, de vlag opheffen.*

Arbouse, (f) *Een Haag-appel.*

Arboufier, (m) *Een Haag-appel-boom.*

Arbre, (m) *Een boom; arbre de haute futaye, een hoog opgaande boom; arbre fruitier, vruchtdragende boom; arbre nain, dwerg boompje; arbre de grue, kraan-balk; arbre de meule, moolen-spil; arbre de pressoir, pers-spil; arbre de généalogie, geslacht-boom.*

Ambrisseau, (m) *Boompje (n), Heester (f).*

Arbrot, (m) *Lym-slang (by Vogelaars).*

Arbuste, (m) *Struik (f), boompje (n) dat gelyk een Rozemaryn wast.*

Arc, (m) *Een boog (schietgew.); boog van een brug of wengster; avoir plusieurs cordes à son arc, verscheidene middelen om zig te redden, weeten; arc triomphal, eerboog, erepoort; arc boutant, muur, py-laar of iets dat onderschraagt; item Hoofdman, zuil, daar een zaak op rust of steund; arc-en-ciel, regen-boog; arc de carosse, koetsboog.*

Arcade, (f) *Boogsgewyze opening, als van een brug, bril, enz.*

Arcanson, (m) *Een soort van harst.*

Arcaffe, (f) *Spiegel van een Schip; blok zonder schyf, (scheeps w.)*

Arcaune, (f) *Soort van rood kryt (n).*

Arceau, (m) *Boogje (n), boven een deur of wengster.*

Arcenal ou **Arsenal**, (m) *Tuig-huis, Wapenhuis (n).*

Arch ou **Archi**, (Grieksch en Lat. w.) *wordt voor verscheidene woorden ge-zoegd en beduidt iets overtreffelyks.*

Archal, (m) *Du fil d'archal, yzer-kooper-draad (n).*

Archange, (lees Arkange) (m) *Aarts-engel.*

Arche, (f) *De ark; boog onder een brug (m).*

Archée, (f) *Lewensgeefs of kragt waar door alles onderhouden word, (in Chym.)*

Archelet, (m) *Boogje (n).*

Archer, (m) *Een Boog-schutter; Dienaar van 't Gerecht.*

Archerot, (m) (oud w.) *Boog-schutterije (n).*

Archet, (m) *Stryksok van een Viool; drillboog van een Sloopmaaker; hoofd van een wieg.*

Archetype, (lees Arketipe) (m) *Een oorspronkelyk schrift, model.*

Archevêché, (m) *Aarts-bisdom, Aartsbischops-hof (n).*

Archevêque, (m) *Aarts-bisschop.*

Archiacolyte, (m) *Aarts-dienaar eenes Priesters.*

Archicamerier, (m) *Aartskame-raar van den Paus.*

Archichambellan, (m) *Aartskame-raar van den Pau.*

Archichancelier, (m) *Opperkan-zelier.*

Alchiconfraternité, (f) *Aarts-broederschap.*

Archicoquin, (m) *Een Aarts-schelm.*

Archidiaconat, (m) *Aarts-dia-kenschap (n).*

Archidiaconé, (m) *Geestelyk rechts-gebied of waardigheid van een Aarts-diaken (n).*

Archidiacre, (m) *Aarts-diaken.*

Archiduc, (m) *Aarts-hertog.*

Archiduché, (m) *Aarts-hertogdom (n).*

Archiduchesse, (f) *Aarts-herto-ginne.*

Archiépiscopal, ale (adj.) *Aarts-bisschoplyk.*

Archifou, (m) *Aarts-gek.*

Archimage, (m) *Hoofd des Persi-schen Godsdienst.*

Archimandrite, (m) *Abt der Griekse Kerk.*

Archipompe, (f) *Hoofd pomp op een Schip.*

Archiprêtre, (m) *Aarts-priester.*

Archiprêtre, (m) *Aarts-priester-schap (n).*

Architecte, (m) *Bouw-meester.*

Archi-

ARC. ARD. ARE.

Architecton. graphie, (m) Beschryver van gebouwen.

Architectonographie, (f) Beschryving van gebouwen.

Architecture, (f) Bouw-kunde; il y a cinq ordres d'architecture; le toscan, le dorique, le corinthien & le composite; daar zyn vyf Bouw-ordens; de toskanische, de dorische, de jonische, de corintische en de zamengevoegde.

Architrave, (f) Hoofd-balk (m).

Archives, (f. pl.) Hand-vesten; plaats daar men dezelve bewaard.

Archiviste, (m) Een die dezelve bewaard.

Archivolte, (m) Een gedraaide boog of halve cirkel (m Bouwk.).

Archure, (f) Kap die om de Moelensteen is (m).

Arçon, (m) Zadel-boog; Hoedemaakers wol-boog.

Arçonner, (v. a.) Met den boog de wol bewerken (by Hoedemaakers).

Arconneur, (m) De werker daar van.

Arcot, (m) Slak, schuim van Meetaal (n).

Arctique, (adj.) Pole arctique, de noorder pool.

Arcture, (f) De wagen (m), (zeker gesternte).

Ardement, (adv.) Vieriglyk.

Ardent, ente (adj.) Vierig, driftig; miroir ardent; een brand-spiegel; buisson ardent, brandende bosch; ardent desir, vierige begeerte.

Ardeur, (f) Histe, drift, iever; ardeur du soleil, hitte der zonne; avec ardeur, met iever.

Ardillon, (m) Tongetje van een gesp (n).

Ardoise, (f) Eene Lei, Schalie.

Ardoisiere, (f) Lei-groeve, Schalie-berg.

Arde, (v. a.) Branden (oud w.), en word alleen gebruikt dus, le feu St. Antoine les arde.

Ardu, ue (adj.) Question ardue, moeilijke vraag.

Area, (f) Ziekte die het Hair doet uitvallen.

Arene, (f) Zand (n), srydsperk der ouden.

ARE. ARG. 41

Aréner, (v. a.) Inslorten, inzakken (in Bouwk.).

Aréneux, euse (adj.) Zandachtig.

Aréole, (f) Rooie cirkel rondom de borst-sepels.

Aréometre, (m) Glas om vochten mede te weegen (n), (in Wisk.)

Aréopage, (m) Gerichtsplaats der Atheners (f).

Aréopagite, (m) Richter daar van.

Aréotectonique, (m) Krygskunde, betreklyk tot het aanvallen, aangrypen.

Aréotique, (m) Zweet-middel (n).

Arer, (v. a.) Arer ou chasser sur les ancrs, driftig zyn, doorgaan, spelen, (zeew.).

Arête, (f) De poisson, graas van de visch; rand van een schotel, (zie Arrête).

Arêtes, (f. pl.) Zenuw-gezwelLEN aan de beenen der Paerden.

Arétier, (m) Hoek-sparre, Dak-sparre.

Aretieres, (f. pl.) Aangestroken zyde-hoeken van 't dak.

Arganeau, (m) Anker-ring, groote yzere ring.

Argent, (m) Zilver; geld; zil-vergeld (n); rykdom; zilverond (in Wapenk.); argent fin, bas, trait, vis, fyn- slecht- getrokken- kwik-zilver; argent comptant, gereed geld; argent courant, gangbaar geld; point d'argent, point de Suisse, geen geld, geen Zwitser; être court d'argent, niet by de gelden zyn; argent bas, geld by de visch, dat is, by de koop.

Argenter, (v. a.) Verzikveren.

Argentierie, (f) Zilver-werk.

Argenteux, euse (adj.) (gem. w.) Geldig, die geld heeft.

Argentier, (m) Zilver-smit; zil-verbewaarder van eenig Hof.

Argentifique, (adj.) Dat zilver maakt.

Argentin, ine (adj.) Zilver-ver-wig, helder blinkend.

Argentine, (f) Zilver-kruid (n).

Argille, (f) Klei, poraard.

Argilleux, euse (adj.) Kleiagtig.

Argot, (m) Het uiterste einde van een verstorven tak; onbekende taal

van beedelaars of dieven, kraamer Latyn.

Argoter, (v. a.) Het dorre hout van een tak afknippen.

Argoulet, (m) Een slecht mensch (n).

Argoulin, (m) Galei-wachter, opziender der Slaven.

Argue, (m) Goud of zilver draadtrekkery (f); item het eerste werktuig waar door 't getrokken word.

Arguer, (v. a.) Arguer une chose à faux, eene zaak voor valsch beschuldigen, (in Rechten).

Argument, (m) Bewysstuk (n), inhoud van een reden (f).

Argumentant, (m) Twist-rede-naar.

Argumentateur, (m) Een die gaerne disputeerd.

Argumentation, (f) Twist-redeneering.

Argumenter, (v. a.) Bewys by brengen.

Argus, (m) Argus, men zegt dat hy 100 oogen gehad heeft; item een scherpzinnige mensch.

Argutier, (f) Spitszinnigheid, snedigheid.

Argyrogonie, (f) De Philosophische Steen.

Argyropée, (f) Kunst om zilver te maaken.

Arianisme, (f) d'Ariaansche kettery (m).

Aride, (adj.) Dor, droog, bar; terre aride, dorre aarde; un esprit aride, een gering verstand.

Aridité, (f) Dorheid; onvruchbaarheid des verstands.

Arien, (m. & f.) Een Ariaansche Ketter of Ketterin.

Ariette, (f) Airije om te zingen of te speelen (n).

Arigot, (m) Zeker dwars-fluitje.

Ariser, (v. a.) De raden neêrlaten, (scheeps w.)

Aristarque, (f) Een strenge criticus van geschriften.

Aristocratie, (f) Adel rogeering.

Aristocratique, (adj.) Un état aristocratique, een Staat daar de Regeering in de voornaamsten des lands beruht.

Aristocratiquement, (adv.) Aristocratisch.

Aristodemocratie, (f) Eene Regeering uit den Adel en het Volk bestaande.

Arithmancie, (f, Kunst om door getallen te raaden.

Arithméticiens, enne (m. & f.) Rekenmeester.

Arithmétique, (f. f. & adj.) Rekenkunst; dat daar toe behoord.

Arithmétiquement, (adv.) Rekenkundiglyk.

Arlequin, (m) Hofnar.

Arlequinade, (f) Gekkerny.

Armadille, (f) Soort van ligte Frégat.

Armateur, (m) Een Kaaper; item een Reeder van Schepen.

Armature, (f) Izer-band-werk, (in Bouwk.)

Arme, (f) Wapen, geweer (n); faire des armes, schermen; être sous les armes, in het geweer staan; passer un Soldat par les armes, een Soldaat harquebuseeren; armes à feu, schietgeweer; les armes d'une famille, de wapenen van een geslacht.

Armée, (f) Leeger (n); armée navale, oorlogs-vloot.

Armeline, (f) Hermelynen-vel, (n).

Armement, (m) Krygs-toerusting (f).

Armer, (v. a.) Wapenen; armer une poutre de bandes de fer; eenen balk met yzeren banden beslaan; s'armer, (v. r.) zig wapenen.

Armet, (m) Een storm-hoed; helm; (figuurl.) het hoofd; verstand.

Armiliaire, (adj.) Sphère armiliaire, cirkel-globe.

Armistice, (m) Stilstand van Wapenen.

Armogan, (m) On a laissé passer l'armogan, men heeft de goede wind verlegen, (zee w.)

Armoire, (f) Een kast; kleér-kas.

Armoiries, (f) Geslacht-wapenen.

Armoisin, (m) Armofyn, soort van zyde stoffe.

Armoniac, (adj.) Sel Armoniac, Armoniack zout.

Armorerie ou Armorerie, (m) Een

ARM. ARO. ARP. ARQ. &c.

Een die over de Wapen-schilder kunde geschreeven heeft, of die verstaat.

Armorial, (adj. & subst. m.) *Verzameling van verscheide geslacht-wapenen, en dat daar toe hoord.*

Armorial, (v. a.) *Wapen-schilderen.*

Armure, (f) *Wapentuig* (n); *la patience est une armure impénétrable, lydszaamheid overwind alles.*

Armurier, (m) *Wapen-smid.*

Aromates, (m. pl.) *Welriekende dingen.*

Aromatique, (adj.) *Welriekend.*

Aromatiser, (v. a.) *Welriekende kruiden onder iets mengen, welriekend maaken.*

Aronde, (f) *Zwaluwe-staart*, (in *Bouw-k.*)

Arondelat, (m) *Jonge Zwaluw.*

Arondelles, (f. pl.) *Kleine ligte Schepjes; de lunzen van een wiel.*

Arpailleur, (m) *Goudzoeker in de rivieren; opzoeker der mynen.*

Argent, (m) *Argent de terre, een morgen, morgen lands.*

Arpentage, (m) *Het Landmeetten* (n).

Arpenter, (v. a.) *Land-meeten; met groote schreden gaan.*

Arpenteur, (m) *Landmeeter.*

Arqué, ée (adj.) *Geboogen, gekromd.*

Arquebusade, (f) ou *coup d'arquebusade, Schoot met een Bus of Vuur-roer.*

Arquebuse, (f) *Vuur-roer* (n), *Bus* (f).

Arquebuser, (v. a.) *Neér schieten.*

Arquebuterie, (f) *Bus of Roermakery.*

Arquebusier, (m) *Roer-maaker, Bus-schieter.*

Arquer, (v. n.) *Krommen, krom maaken.*

Arrachement, (m) *Uitrukkinge* (f). *d'Arrache pied*, (adv.) (sans cesse) *Zonder ophouden.*

Arracher, (v. a.) *Uitrukken, uitrekken.*

Arracheur, (m) *Arracheur de dents, een tandtrekker.*

Arrachis, (m) *Het uistrekken van jonge boomen.*

Arramber. (Zie *Aramber*).

Arramer, (v. a.) *Laaken raamen, uistrekken.*

ARR.

43

Arrang, (m) *Een luye Boekbinders knegt*, (hoert. w.)

Arrangement, (m) *Schikkinge* (f).

Arranger, (v. a.) *Schikken, in orde stellen; s'arranger chez soi, t'huis alles in orden schikken.*

Arraper, (v. a.) *Na zig kaapen, haalen*, (weinig gebr.)

Arrasement, (m) *Laatste laag steenen van een muur.*

Arraser, (v. a.) *Steenen of iets anders waterpas leggen.*

Arrentement, (m) *Op rente geëving* (f).

Arrenter, (v. a.) *Op renten geëven of neemen.*

Arrérages, (m. pl.) *Agterstallige renten, schulden* (f).

Arrerager, (v. n.) *Renten op laten loopen.*

Arrêt, (m) *Iets dat op, of tegelt houd; besluit, vaststelling, enz. trouver l'arrêt d'une horologe, het gebrek, waar door een uurwerk stil gaat, vinden; arrêt de Parlement, besluit van 't Parlement; mettre en arrêt, in gyzeling (arrest) zetten; faire un arrêt (taillie) sur les biens, een beslag op de goederen doen; arrêt de surseance, uitsel-brief; arrêt, veer van een roer, klok enz. être sans arrêt, zonder bestendigheid zyn.*

Arrête, (f) *Visch graat; binnensie rand van een schotel of bord enz.*

Arrête-bœuf ou **arrête charrue**, (m) *Prang-wortel* (f), *die veel vezels heeft en de ploeg hinderd.*

Arrêté, (m) *Besluit* (n), *vaststelling* (f); *arrêté d'un compte, sluiting eener rekening.*

Arrêté ée (adj.) *Opgehouden enz.*

Arrêter, (v. a.) *Aan- tegen- vast- op- houden; vaststellen, bepaalen, in begenis (arrest) neemen; arrêter le sang, het bloed stelpen; arrêter une heure, een uur vaststellen; arrêter une personne, iemand in begenis neemen, arresteeren; arrêter les eaux, de wateren stremmen, stutten; arrêter avec des cloux, met spykers vast maaken; arrêter un compte, un marché, eene rekening, een koop sluiten; arrêter un maison, un la-*
quais,

quais, een huis, een knegt huuren; **s'arrêter**, (v. r.) staan blyven, zig ophouden; **s'arrêter à des bagatelles**, zig met beuzelingen ophouden.

Arrêtiste ou Arrétographe, (m) *Verzamelaar van voornissen.*

Arrhement, (m) 't *Koopen van Koorn* terwyl op 't veld staat.

Arrher, (v. a.) Een *Godspenning*, geld op de hand geëven.

Arrhes, (f. pl.) *Godspenning* (m).

Arrière, (f) *Het achterste gedeelte van een Schip* (n).

Arrière, (adv.) *Achter*; en *arriere*, te rug, *achter uit*; *arriere de moi Satan!* gaat *achter my Satan!* aller en *arriere*, *achter uit gaan*; *être en arrière*, *ten achteren zyn*; *demeurer en arrière*, *schuldig blyven*, *achter blyven*; *venir vent arrière*, *voor de wind zeilen*.

Arrière-ban, (m) *Op-ontbieding des adels*, tot den Oorlog.

Arrière-boutique, (f) *Achter winkel*, *winkel kamer*.

Arrière-change, (m) *Intrest van Intrest*.

Arrière-corps, (m) *Hoofd-muur*, waar op het beeldwerk is (f).

Arrière-cour, (f) *Achterplaats*, of *Hof*.

Arrière-faix, (m) *De nageboorte* (f).

Arrière-fermier, (m) *Onder-pachter*.

Arrière-fief, (m) *Achter-leen* (n).

Arrière-fils ou fille, (m. & f.) *Klein zoon*, of *dochter*.

Arrière-garde, (f) *Achterhoede van een Leger*.

Arrière-main, (f) 't *Averechtse van de hand*.

Arrière-neveu, (m) *Een achterneef*, *na-neef*.

Arrière-nièce, (f) *Achter-nigt*.

Arrière-panage, (m) *Drift van Vee in 't bosch na den gewoonlyken tyd*, *nadrift*.

Arrière-petite-fille, (f) *Dochter van een kinds kind*.

Arrière-petit-fils, (m) *Kinds-kinds-zoon*.

Arrière-point, (m) *De achtersteek*, (by *Nazifers*).

Arrière-pointe, (f) *Nazifer* *van*.

Arrière-saison, (f) *Het na-jaar* (n); *être sur l'arrière saison*, *in zyn afnemende jaaren komen*.

Arrière-vassal, (m) *Achter Leenman*.

Arriérer, (v. a.) *Arriérer un payement*, *eene betaaling achteruit zetten*.

Arrière-vouffure, (f) *Boog-ronding achter een deur of vengster*.

Arrimage ou Arrumage, (m) *Stouwing der waaren in een Schip* (f).

Arrimer, (v. a.) *De laading stuwven*, *stuwven*.

Arrimeurs, (m. pl.) *Schip-stuowers*.

Arriser, (v. a.) *Zeil of vlag stryken*, *neerstryken*, (zee w.)

Arrivage, (m) *Het inkomen*, *aanlanden van veele goederen in een Haven* (n).

Arrive, (f) *De zyde van 't Schip die naar 't land gekeerd is*.

Arrive! *Hou af!* *arrive sous le vent!* *hou aan ly!* *n'arrive pas!* *zeild niet laager!* *arrive tout!* *laat voor de wind vallen!* (zee w.)

Arrivé, *ée* (adj.) *Aangekomen*; *gebeurd*; *quand est ce que cela est arrivé?* *wanneer is dat gebeurd?*

Arrivée, (f) *Aankomst*; *item tyd daar van*; *d'arrivée*, (adv.) *van den aanvang*.

Arriver, (v. a. & n.) *Aankomen*; *gebeuren*; *voor de wind afhouden*; (zee w.) *il lui arriva un malheur*, *daar beviel hem een ongeluk*; *un malheur n'arrive guère seul*, *een ongeluk komt zelden alleen*; *s'il vous arrive de faire jamais cela*, *zoo gy dat ooit weder doet*; *arriver à son but*, *tot zyn oogwit geraken*.

Arrogamment, (adv.) *Verwaandelyk*, *trotsfelyk*.

Arrogance, (f) *Verwaandheid*, *trotsheid*.

Arrogant, *ante* (adj. & subst.) *Trots*, *een hoogmoedige*.

Arroger, (v. a.) *Taeëigenen*; *s'arroger des horreurs*, *zig eere aanmatigten*.

Arroi, (m) (oud w.) *Gevolg van dienaren*, *wagens en paerden* (n); *geveerdchap van een Valkenier* (n).

Arrondi, *ie* (adj.) *Afgerond*, *be-schaafst*.

ARR. ARS. ART.

schaaft; un discours bien arrondi, eene welgeschikte redenvoering.

Arrondir, (v. a.) Rond maaken; eene reden in goede orden schikken.

Arrondissement, (m) Afronding; verdeeling (f).

Arrondisseur, (m) Een die rond maakt; (boertw.) een die al te keurig iets verdeeld, schikt.

Arro'age, (m) Besproeiing (f).

Arrosfement, (m) Begieting (f).

Arrofer, (v. a.) Begieten, besprengen; cette rivière arrose les murs de, die rivier bespoeld de muuren van.

Arrosoir, (m) Een Gieter.

Arrumage, arrumer. (Zie arri-mage).

Ars ou Arts, (m. pl.) Aderen waar op de Paerden gelaten worden.

Arsenal, (m) Wapen-huis (n).

Arsenic, (m) Rottekruid, Arsenicum.

Arsenical, ale (adj.) Vergiftig, als Rottekruid.

Arsi, ie (adj.) Gebrand, (oud w.)

Arsin, (m) (oud w.) Moord-brander.

Art, (m) Konst, schrandderheid; art mécanique, handwerks konst; art hermetique, smeltkonst; arts liberaux, vrye konsten.

Arteil, (m) Toon of teen van de voer. (Zie Orteil).

Artémon, (m) Onderste katrol van een takel (f).

Artère, (f) De slagader.

Artériel, elle (adj.) Tot de Slagader behoorende.

Arterieux, euse (adj.) Pols-aderig.

Arteriotomie, (f) Opening der slagader.

Artichaud, (m) Eene Artischok (f).

Article, (m) Een lid (n); article de foi, geloofs artikel; article de la mort, doods-straf; article d'un compte, post eener rekening.

Articulaire, (adj.) Maladie articulaire, leeden-pyn, jigt.

Articulation, (f) Duidelyke uitspraak; zamenvoeging van twee ge-beentens; verdeeling.

Articuler, (v. a.) Duidelyk uitspreken; syn eisch door lid-verdeelin-voorstellen.

ARS. ART. ARU. &c. 45

Artifice, (m) List, konst, schrandderheid; feu d'artifice, konst-vuurwerk.

Artificiel, elle (adj.) Kunstig, dan door kunst gemaakt en niet natuurlijk is. Artificiellement, (adv.) Kunstiglyk.

Artificier, (m) Konst-vuur-werk-maaker.

Artificieusement, (adv.) Listiglyk, behendiglyk.

Artificieux, euse (adj.) Kunstiglyk, listiglyk.

Artiller, (m) Een die aan 's Geschut werkt.

Artillerie, (f) 's Geschut (n).

Artimon, (m) Mât d'artimon, bezaan of achter mast; voile d'artimon, bezaan zeil.

Artisan, (m) Ambachtsman, handwerksman, konstenaar; uitvinder, stigter; oorzaak van iets.

Artisanne, (f) Ambachts-vrouw.

Artisé, ée (adj.) Konstiglyk gemaakt.

Artison, (m) Houtworm.

Artiste, (adj. & m.) Konstig, konstenaar; main artiste, konstige hand.

Artistement, (adv.) Konstiglyk.

Aruspice, (m) Waarzegger uit de ingevanden der Offerdieren, (by de oude Rom.)

Aruspicine, (f) Waarzeggerij daar van.

Arzel, (adj.) Cheval arzel, Paerd het geen van achteren aan de regter voet een witte vlak heeft.

As. (m) Kaarten-aas (n); as de-cœur, de pique, de carreau, de trefle, harten- ruiten- schoppen- klaveren-aas.

A savoir, (adj.) Te weetén; namentlyk; (savoír is beter).

Asbeste, (m) Onbrandbaar glas van zekere steen gemaakt.

Ascarides, (m. pl.) Wormpjes die zig aan het fondement zetten.

Ascendant, ante (adj.) Opgaande, opklimmende; ligne ascendant, opgaande linie.

Ascendant, (m) Opgang eener sterre (f); gezag (n); heerschappy (f); teeken 't welk op de kiin verschynd, zoo dra iemand gehooren word; pre-n-dre

46 ASC. ASM. ASP. &c.

asc. l'ascendant sur quelqu'un, den
baas over iemand speelen.

Ascension, (f) Opklimming; He-
melvaart; Hemelvaartsdag.

Ascétère, (m) Klooster (n).

Ascétique, (adj.) Godsruchtig; vie
ascétique, klooster-leven.

Asciens, (m. pl.) Volk dat onder
de linie woond.

Ascolies, (f. pl.) Feeften ter eere
van Bacchus.

Asine, (adj.) Bête asine, (in Rech-
ten) Ezels.

Asmodée, (m) Vorst der duisternis.

Aspect, (m) Gezicht (n), beschou-
wing (f); un aspect terrible, een
grimmig gelacht; maison d'un aspect
agréable, een huis dat wel vertoond.

Asperge, (f) Aspergie, (zekere
plant).

Asperger, (v. a.) Besprengen, be-
sproeien.

Aspergès. (Zie Asperfoir).

Aspérité, (f) Scherpheid, strengheid.

Asperfer, (v. a.) Besprengen.

Asperion, (f) Besprenging, wei-
jing.

Asperfoir, (m) Een Wy-kwaft,
kwispel.

Asphalte, (m) Fooden-lym.

Aspic, (m) Adder, (zeker vergif-
tige Slang); nardus (een kruid); lan-
gue d'aspic, kwaadsprekende tong;
huile d'aspic, spyk-olie.

Aspirant, te (adj.) Aanademend;
uitsprekende; pompe aspirante, een
trek-pomp.

Aspirant, (m) Iemand die naar
eenige plaats of waardigheid dingt;
item eene letter die uitgesproken
wort.

Aspiration, (f) Aanblazing; uit-
galming (f); vierige zucht tot God
(m); verlangen naar iets (n).

Aspirer, (v. a. & n.) Aanademen;
verlangen; aspirer à quelque cho-
se, naar iets trachten; aspirer une
lettre, eene letter uitspreken.

Aspre, (m) Een asper, (stuk Turks
geld).

Assablement, (m) Hoop zand.

Assabler, (v. a.) Met zand vul-
ten; assabler un Vaisseau, een Schip
op een zand-bank voeren.

ASS.

s'Assabler, (v. r.) Met het Schip
op een zand bank blyven zitten.

Assafoetida, (f) Duivels-drek, (ze-
kere gomme).

Assail'ant, te (adj.) Aangevallen;
besprongen.

Assaillir, (v. a.) Bespringen, aan-
tasten.

Assaisonné, ée (adj.) Toebereid.

Assaisonnement, (m) Toeberleiding
(f).

Assaisonner, (v. a.) Gereed maa-
ken, klaar maaken; assaisonner les
viandes, de spyzen toemaaken; assai-
sonner l'agréable avec l'utile, het
nuttige met het aangenaame paaren.

Assaisonneur, (m) Bereider, ge-
reedmaaker.

Assassin, ine (m. & f.) Verrader-
lyke Moordenaar, Moordenaarster.

Assassinant, ante (adj.) Verdrie-
tig; des compliments assassins,
verveelende complimenten.

Assassinat, (m) Moord (f).

Assassiné, ée (adj.) Vermoord, om-
gebracht.

Assassinateur, (m) Moordenaar,
ombrenger.

Assassiner, (v. a.) Heimelyk ver-
moorden, van kant helpen; schelden,
eerrooven; assassiner de coups, wak-
ker aflossen.

Assation, (f) Braading, kooking
van iets in zyn eigen sap, als koffy enz.

Assaut, (m) Aanval; bespringing;
storm; prendre une Ville d'assaut,
een Stad stormenderhand inneemen;
monter à l'assaut, storm loopen; fai-
re assaut d'esprit, zyn verstand ten
toon stellen.

Assécution, (f) Verkryging van
een Geestelyk ampt.

Asséur ou Asséyeur, (m) Schat-
ter, taxeerder van den impost, hoofst-
geld.

Assemblée, (m) Verzameling,
vergadering, byeen voeging van ver-
scheide dingen (f).

Assemblée, ée (adj.) Vergaderd.

Assemblée, (f) Vergadering, t'za-
menkomst; bal.

Assembler, (v. a.) Verzamelen,
vergaderen, byeen voegen; s'assem-
bler, (v. r.) zig verzamelen.

Asser,

ASS.

Assembleur, (m) Een vergaarder der bladen, (by Boekb.).

Assener, (v. a.) Assener bien son coup, zyn schoot, sloot aanbrengeu.

Asséoir, (v. a.) Zetten, neerzetten; asséoir un enfant, een kind neerzetten; asséoir le camp, het leger neerslaan; asséoir sa vue sur quelque chose, zyne oogen op iets vestigen.

s'Asséoir, (v. r.) Zig nederzetten, zitten.

Assermenter, (v. a.) Met eede sterken, (oud w. in Recht.)

Asserteur, (m) Voorstander der waarheid.

Assertion, (f) Stelling die men voor waarachtig staande houdt.

Assertivement, (adv.) Bekrachtigender wyze.

Asservir, (v. a.) Te onderbrengen, dienstbaar maaken.

Asservissement, (m) Dienstbaarheid, Slavernye (f).

Assesseur, (m) Byzitter, (in Rechten).

Assessorial, ale (adj.) Dat daar toe behoord.

Assette, achette ou aissette, (f) Leidekkers hamer (m).

Asséz, (adv.) Genoeg; je me porte assez bien, ik vaar redelyk wel.

Assidu, ue (adj.) Gestadig, vlytig; assidu en travail, naerstig aan 't werk.

Assiduité, (f) Vlytigheid, yver; avoir de l'assiduité à l'étude, de studie vlytig betragten.

Assidument, (adv.) Ievrig, naarstiglyk.

Assiégé, ée (adj.) Belegerd; les assiégés, de belegerde.

Assiégeant, ante (adj.) Belegerende; les assiégeants, (m. pl.) de belegeraars.

Assiègement, (m) Belegering.

Assiéger, (v. a.) Belegeren; iemand ergens om aan zyn.

Assieme. Zekere sponsachtige steen.

Assiente ou Assiento. Maatschappij van Kooplieden in America.

Assiette, (f) Tafel-bord; legging; l'assiette de l'ame, de ziels toestand;

ASS.

47

l'assiette du camp, de leger-plaats; **l'assiette d'une place**, de legging van een plaats; **assiette à mouchettes**, een snuiter bakje; **son assiette à diné pour lui**, schoon by niet meê gegeten heeft moet by echter betaalen, (spr. w.)

Assiettée, (f) Een bord vol.

Assignat, (m) Aanwyzing wegens betaling op goederen die 'er voor verpand staan, (in Rechten).

Assignation, (f) Dagvaarding voor 't Gericht; aanwyzing; donner assignation, tyd bestemmen; payer une assignation, eene assignatie voldoen.

Assigner, (v. a.) Aanwyzen; tyd en plaats bestemmen; dagvaarden voor 't Gericht; assigner un lieu pour habiter, een plaats om te bewoonen, aanwyzen.

Assimilation, (f) Gelykmaaking van iets; overeenkomst.

Assimilé, ée (adj.) Gelyk gemaakt.

Assimiler, (v. a.) Gelyk maaken.

Assis, ise, (adj.) Gereesen.

Assise, (f) Een ry steenen in een muur (m).

Assises, (f. pl.) Zit-dag (m), Gerichts-dagen.

Assistance, (f) Hulp, bystand, onderstand; tegenwoordigheid.

Assistant, ante (m. & f.) Raadsman, bystander in nood; meede-helper; een die tegenwoordig is.

Assisté, ée (adj.) Bygestaan, geholpen.

Assister, (v. a. & n.) Bystaan, helpen; tegenwoordig zyn; assister ses amis de ses conseils, zyn vrienden met zyn raad bystaan; assister au service divin, de Godsdienst bywoonen.

Association, (f) Maatschappij (f), Gezelschap (n).

Associé, (i. & adj.) Medehandelaar; medehandellende.

Associer, (v. a.) Iemand aanneemen tot maatschappij.

s'Associer, (v. r.) Zig met iemand verbinden, in maatschappij treden.

Assommer, (v. a.) Dood slaan, ter neer slaan; assommer de coups, geweldig slaan; assommer par des im-

por-

portunitez, iemand doodelyk verveelen.

Affommoir, (m) Rotten - val, sprenge.

Affomption, (f) Maria Hemelvaart; nasselling eener stuitreden.

Affouance, (f) Gelykluidendheid der rym woorden.

Affortl, ie (adj.) t' Zamen-gesbikt, gesorteerd; mariage mal assorti, qualyk gesbikt huwelyk.

Affortiment, (m) t'Zamen-schikking, le verd & le bleu est un vilain assortiment, groen en blaauw komt slegt by een; acheter un assortiment de marchandises, eene sorteering van waaren koopen.

Affortir, (v. a. & n.) t' Zamen-schikken; t'zamen-voegen; paaren; assortir ce drap de quelque doubleure, de voeringen overeenkomstig het laaken zoeken.

Affortissant, ante (adj.) t'zamenvoegend, passend.

Affoter, (v. a.) (gem. w.) Zot maaken.

Affoupi, ie (adj.) Gesust, gestild.

Affoupir, (v. a.) In slaap doen vallen; verzachten; stillen: byleggen; ce remède à affoupi la douleur, dit hulpmiddel heeft my verzacht; affoupir une querelle, een twist, oproer stillen.

Affouissant, te (adj.) Stillend, verzagend; le pavot est affouissant, Heulzaad is slaap verwekkend.

Affouissement, (m) Slaaperigheid, ongewoeligheid (f).

Affouplir, (v. a.) Verzachten, buigzaam maaken.

Affourdir, (v. a.) Doof maaken, voldoen; s'affourdir, (v. r.) doof worden.

Affouvir, (v. a.) Verzadigen, voldoen; affouvir sa rage, zyne woede voldoen.

Affouvissement, (m) l'Affouvissement de ses passions, de verzadiging zynen driften.

Affujetti, ie (adj.) Onderworpen.

Affujettir, (v. a.) Onderworpen, onderdaanig maaken; s'affujettir, (v. r.) zig onderwerpen.

Affujettissant, ante (adj.) Onderwerpend.

Affujettissement, (m) Onderdaanigheid, onderwerping (f).

Affurance, (f) Verzekering; kloekmoedigheid, stoutheid; pand-stelling; lieu d'affurance, bewaarplaats, gevangenis; avoir assurance d'une chose, zekerheid van iets hebben; mettre son assurance en Dieu, zyn vertrouwen op God stellen; assurance de nier quelque chose, stoutheid om iets te ontkennen; police d'affurance, verzekerings contract of police van assurantien op goederen.

Assuré, ée (adj.) Verzekerd, l'assuré paye à son Assureur tant pour cent, de verzeckerd (verassureerder) betaald aan den verzekeraar (assureur) zoo veel ten 100.

Assurément, (adv.) Zekerlyk, ontwyffelbaar.

Assurer, (v. a.) Verzekeren; assurer une dette, voor een schuld, pand zetten; assurer un Vaisseau, een Schip ter assurantie-kamer verzekeren; s'assurer en quelcun, op iemand vertrouwen; s'assurer de la bonté de quelcun, zig van iemands goedheid verzekerd houden; s'assurer de quelcun, iemand in begenis neemen.

Assureur, (m) Verzekeraar (Assuradeur) van Scheepen, enz.

Astérisme, (m) Gesternte (n), verzameling van Sterren (f).

Astérique, (m) Sterre (*) die in de Boeken tot een teeken word gesteld.

Asthmatique, (adj.) Kort-ademig.

Asthme, (m) Eng-borstigheid, kort-ademigheid (f).

Astic, (m) Een bol heen (voor het vet der Schoenm.).

Astragale, (m) Zekere ring of band waar mede de Pylaaren onder en boven gecierd worden; ring voor aan een Geschut.

Astral, ale (adj.) Het geen tot de Sterren behoord.

Astre, (n) Eene Sterre; observer les astres, de Sterren waarneemen.

Astreindre, (v. a.) Dwingen, verplichten; verstoppen (in Geneesk.); s'astreindre aux coutumes, zig aan de gewoontens binden.

Astreint, (adj.) Gedwongen, gebonden; verstoppt.

Astric.

AST. ASY. ATA. ATH. &c.

Astriction, (f) *Dwang*; *verstop-ping*.

Astringent, te (adj.) *t'Zamentrek-kende*; *remede astringent*, *stoppend geneesmiddel*.

Astroc, (m) *Strop van een touw*; *item groot touw*, (zee w.)

Astrolabe, (m) *Sterren-hoogte-mee-ter*, *Astrolabium*.

Astrologie, (f) *Sterren-beduid-kunde*.

Astrologique, (adj.) *Astrologisch*.

Astrologue, (m) *Een Sterren-aan-duider*.

Astronome, (m) *Een Sterren-kyker*.

Astronomie, (f) *Sterren-loop-kunde*.

Astronomique, (adj.) *Sterren-kun-dig*.

Astronomiquement, (adv.) *Ster-ren-kundiglyk*.

Astuce, (f) *Loosheid*; *arglistig-heid*, (oud w.)

Asyle, (m) *Toevlugt*, *wryplaats* (f).

Asymetrie, (f) *Ongelyke maat*, (in Rekenk.)

Asymptote, (adj.) *Word gezegd van 2 Linien die malkanderen altyd naderen, en nooit, hoe lang ook getrok-ken, doorsnyden*.

Atabale, (m) *Soort van trom by de Moeren*.

Atermoiement. (Zie Attermoye-ment).

Athanor, (m) (in Smeltk.) *Een groote Oven*.

Athée, (m) *Godverzaaker*.

Athée, (adj.) *Godloochenend*.

Athéisme, (m) *Godverzaaking*

Athéïstery (f).

Athéïste, (m) *Godverzaaker*, (be-ter Athée).

Athlete, (m) *Een Kampvegter*; (figuurl.) *groote Voorstander van iets*.

Athlétique, (adj.) *Worstelend*.

Atmosphere, (f) *Damp-kring*, *gedeelte der lugt*, *'t welk het naajste by de aarde komt*.

Atinter, (v. a.) *Onmaatig opcie-ren*, (oud w.)

Atlante, (m) *Een lastdraagende fi-guur*, (in Grieksche bouwk.)

Atlas, (m) *Kaartboek van de gant-sche Waereld*; *eerste werzelbeen van den hals* (u).

ATH. ATO. ATU. &c. 49

Atmosphere, (m) (Zie Achmo-sphere).

Atome, (m) *Veezelijc, stofje, on-deelbaar ligchaam* (n).

A tort & à travers, (adv.) *Para-ler à tort & à travers*, *in 't bon-derd, zoo wat heen praaten*.

Atour, (m) *Vrouwen ciaraad, op-cieringe* (f); *Dame d'atour*, *Staats-dame*, *Kamenier*.

Atournareffe, (f) *Vercierster eener Bruid*, (oud w.)

Atourner, (v. a.) *Opciereren, op-toeten*.

Atout, (m) *Troefblad* (n), (in het Kaartspel).

Atrabilaire, (adj.) *Gal-achtig*, *droefgeestig*.

Atrabile, (f) *Zwarze gal*.

Atrastyles, (m) *Kardo benedictus*, (kruid).

Atre, (m) *Haard*, *Haardsteede*, *Haardstef*.

Atroce, (adj.) *Tffelyk*, *schrikkelijk*; *une crime atroce*, *eene gruwelyke misdaad*.

Atrocité, (f) *Atrocité d'un cri-me*, *zwaarheid*, *afgryffelykheid eener misdaad*.

Atronchement, (m) *Regt van eene Heer op zommige plaatsen*.

Atrophie, (f) *Uitteering*.

Atrophie, ée (adj.) *Membre a-trophie*, *lid dat geen voedsel heeft*.

Attabler, s'attabler, (v. r.) *Aan tafel gaan zitten*, (gem. w.)

Attache, (f) *Kram*; *houvast*; *snoer*, *riem*; *vlyt*, *yver*; *ver-plichting*; *stander in een wind-moolen*; *étudier avec attache*, *neerflig stu-deeren*; *vivre sans attache*, *onbe-dwongen leeven*; *bas d'attache*, *ry-kouffen*; *chien d'attache*, *een band hond*.

Attaché, ée (adj.) *Vastgemaakt*.

Attachement, (m) *Verbintenis*; *drift*, *zucht*, *geneegenheid*; *il a un grand attachement pour sa maitresse*, *hy heeft groote liefde voor zyn wryster*.

Attacher, (v. a.) *Binden*, *vast-maaken*, *bechten*; *verbinden*, *verplich-ten*; *attacher les yeux sur quelque chose*, *de oogen ergens op slaan*; *mon devoir m'attache auprès de lui*;

syn plicht vordert by hem te blyven.

s'Attacher, (v. r.) *Zig ergens aanhechten; iets aangrypen; kleeven; s'attacher à l'étude, zig aan de oeffening overgeeven; s'attacher auprès d'un grand Seigneur, zig by een groot Heer verbinden; s'attacher à une opinion, by een gevoelen blyven.*

Attaches, (f. pl.) *Looze ringetjes aan de vengfeler-roeden.*

Attaquable, (adj.) *Dat aan te vallen is, aangrypelyk.*

Attaquant, (m) *Aanvaller, aangryper.*

Attaque, (f) *Aanval; attaque d'une place, aantastfing eener plaats; attaque de maladie, overval van ziekte; donner une attaque à quelcun, iemand iets bejegenen.*

Attaqué, ée (adj.) *Aangetast, enz.*

Attaquer, (v. a.) *Aanvallen, aanranden; s'attaquer (v. r.) à quelcun, met iemand ruizie zoeken.*

Attédier, (v. a.) *Verdrieten, verdrietig vallen, (oud w.).*

Atteindre, (v. n. & a.) *Bereiken, achterhaalen; atteindre son but, zyn oogmerk bereiken; je ne saurois l'atteindre, ik kan hem niet achterhaalen, byhaalen; je ne puis pas atteindre jusques là, ik kan zoo ver niet reiken.*

Atteint, te (adj.) *Achterhaald; atteint d'un coup de fleche, met eene pyl getroffen; atteint d'amour, door liefde getroffen.*

Atteinte, (f) *Aanval; une rude atteinte, een harde slag; donner atteinte à l'honneur de quelcun, iemands eer kwetzen, benadeelen; atteinte aux loix, kwetzing der wetten; être hors d'atteinte, buiten vrees, buiten bereik van iets zyn.*

Attelage, (m) *Een span trekdieren; voorfchaving; wagentuig.*

Attele, (f) *Haam, (zeker Paerden tuig); spalk voor gebroken leden.*

Atteler, (v. a.) *Aanspannen; (mettre les chevaux au carrosse, is beter).*

Attelier, (m) *Werkhuis (n), loors; spinplaats voor zywormen (f).*

Attendant, te (adj.) *Naastgelegen; vigne attenante à la mienne, wyngaard grenzende aan de myne.*

Attendant, (adv. & prep.) *Attendant l'un de l'autre, naast malkanderen.*

Attendant, te (adj.) *Wagende, verwagende; prenez cela, en attendant mieux, neemdt dit op hoop van beter.*

En attendant, (adv.) *Middelertwyl, ondertuffchen; je vais devant en attendant qu'il vienne, ik ga voor uit ondertuffchen tot dat hy komt.*

Attendre, (v. a.) *Wagten, verwagten; je l'attends, ik wagt hem, haar; attendre le boiteux, (spr. w.) nader bericht inwagten; s'attendre, (v. r.) verwagten; je ne m'attendois pas à cela, ik had dat niet verwacht, te ontmoet gezien.*

Attendrir, (v. a.) *Vermurwen, verzagten; tot medelyden brengen; s'attendrir, (v. r.) zagt, murw, mals worden.*

Attendrissement, (m) *Vermurwing (f), medelyden (n).*

Attendu, ue (adj.) *Gewagt, verwagt.*

Attendu, (conj.) *Aangezien; il fût exempté du service, attendu son âge, by wierd van den dienst vrygekeend, uit hoofte van zyne jaaren.*

Attentat, (m) *Aanflag (m); misdaad (f); horrible attentat, gruwzaam befaan, toefg.*

Attentatoire, (adj.) *(in Rechten) Dat met de wetten ftrydig is.*

Attente, (f) *Verwachting; contre mon attente, tegens myne verwachting; pierre d'attente, kant of bind steen in eene muur; table d'attente, ledige steen boven een deur, voor opfchriften.*

Attenter, (v. n. & a.) *Op kwaad toelleggen; attenter sur la vie &c. de, op het leven enz. toelleggen van.*

Attentif, ive (adj.) *Oplettend, opmerkzaam.*

Attention, (f) *Oplettendheid, aandagt.*

Attentivement, (adv.) *Oplettende, aandachtiglyk.*

Atténuant, (adj.) *Bloed verdunnend, (in Geneesk.)*

Atténuatif, ive (adj.) *(Zie Atténuant).*

ATT.

Atténuation, (f) *Verzwakking*, *verval van krachten*; *verduining*.

Atténuer, (v. a.) *Verzwakken*; *verdunnen*; les jeunes & les vieilles atténuent le corps, *vasten en waaken verzwakt het ligchaam*.

Attermoyement, (m) *Uitsfel van betaaling*.

Attermoyer, (v. a.) *De tyd van betaaling verlengen*.

Attelage, (m) *Landkenning*, (zee w.)

Atterrer, (v. a.) *Ter aarde werpen*, *overfnyten*.

Atterrir, (v. n.) *Aan land komen*, *aanlanden*, (zee w.)

Atterrissement, (m) *Aanflikking*, *aanwas van land*, *door de vloed veroorzaakt*.

Attestation, (f) *Getuigenis*, *getuigfchrift* (n), *attestatie* (f).

Atteste, ée (adj.) *Getuigd*, enz.

Attester, (v. a.) *Getuigenis geven*, *getuigen*; *betuigen*, *verklaaren*; j'en atteste toute la Ville, *ik roep de gantsche Stadt 'er over tot getuigen*.

Atticisme, (m) *Korte en zinryke spreektrant* (f).

Atticurgues, (f. pl.) *Vierkante pylaaren*; (in Bouwk.)

Attiédir, (v. a.) *Verkoelen*, *laauw maaken*; attiédir l'auditeur, *den toehoorder verflaauwen*; s'attiédir, (v. r.) *verflaauwen*, *onlustig worden*.

Attiédissement, (m) *Verkoeling* (f).

Attifer, (v. a.) *Opschikken*, (oud w.)

Attifet, (m) *Vrouwen hoofdcierfel* (n); (oud w.)

Attirail, (m) *Toerusting* (f); *reistug* (n); *bagage* (f); l'attirail d'un Vaisseau, *Scheeps-toebehooren*.

Attirant, ante (adj.) *Aantrekkelijk*.

Attirante, (f) *Een sleep lint*, (eertyds gedragen).

Attirer, (v. a.) *Aantrekken*, *tot zig trekken*; sa politesse lui attire tous les cœurs, *zyn beleeftheid trekt alle harten tot hem*; l'aimant attire le fer, *de zeilsteen trekt het yzerna zig*, s'attirer des ennemis, *zig wyanden op den hals haalen*.

Attise-querelle, (m) *Twistmaaker*, *stoekebrand*, *aanbitter*.

ATT.

51

Attifer, (v. a.) *Attifer le feu*, *het vuur aanflooken*; (figuurl.) *olie in het vuur werpen*, *aanbitzen*.

Attifleur, (m) *Attifeuse*, (f) *Aanflooker*, *aanbitter*; *aanflookster*.

Attifonnoire, (m) *Vuur-baak*, *roer-zyser*.

Attitrer, (v. a.) *Attitrer quelqu'un*, *iemand last*, *commissie geven*.

Attitude, (f) *Houding*, *gestalte* (Dansm. Beeldh. en Schild. w.)

Attollon, (m) *Een hoop kleine Eilandjes*.

Attouchement, (m) *Aanraaking*, *voeling* (f).

Attoucher, (v. a.) *Aanraaken*, (oud w.)

Attractif, ive (adj.) *Vertu attractive*, *aantrekkende kragt*.

Attraction, (f) *Aantrekking*.

Attradrice, (adj. f.) *Het geen de kracht heeft van aan te trekken*.

Attiraire, (v. a.) *Aantrekken*, *aanlokken*.

Attrait, (m) *Aanlokzel*; *lok-aas* (n), *aantrekking* (f).

Attrape, (f) *Val*, *srik* om iets mede te vangen (m); *takel* waar by een Schip in't kielhaalen of als't van 't spapel loopt, *gehouden word*.

Attrapemignon, (m) *Een schynheilige*.

Attraper, (v. a.) *Vangen*, *krygen*; *betrappen*; attraper un brochet dans un piège, *een snoek met een srik vangen*, *srikken*; attraper sur le fait, *op de daad betrappen*; je ne puis pas l'attraper, *ik kan hem niet agterhaalen*; il m'a bien attrapé, *hy heeft my schoon by de neus gehad*, *bedrogen*; attraper le sens d'une chose, *de zin van een zaak begrypen*, *vatten*; les chevaux courent les benefices & les ânes les attrapent, (spr. w.) *verstandige staan naar ampten en de gekken krygen ze*.

Attrapoire, (f) *Een srik*; *slimme trek* (m).

Attrayant, te (adj.) *Aanlokkende*, *bekoorende*.

Attremper. (Zie Tremper).

Attribuer, (v. a.) *Toewijzen*, *toefchryven*;

52 ATT. AU. AVA.

schryven; s'attribuer, (v. r.) *zig aanmaatigen*.

Attribut, (m) *Eigenschap, hoedanigheid*; iets dat tot eenig ampt behoort (f); la miséricorde est un attribut de Dieu aussi bien que la Justice, *de barmhertigheid is zoo wel een eigenschap Gods als de Gerechtigheid*.

Attributif, ive (adj.) *Toeliggend*.

Attribution, (f) *Verleening en eenig voorregt*; toelgging, eene bezolging.

Attributs, (m. plur.) *Zinnebeelden, (in een Schildery)*.

Attristant, te (adj.) *Bedroevend*.

Attristé, ée (adj.) *Bedroefd*.

Attrister, (v. a.) *Bedroefd, bekommerd maaken*; s'attrister, (v. r.) *zig bedroeven*.

Attrition, (f) *Bersouw uit vrees te der straf (n)*; het wryven van twee Ligchaamen tegen elkander, (in Natuurk.)

Atroupement, (m) *Vergaadering, schaare, meenigte (f)*.

Attrouper, (v. a.) *Vergaaderen, by malkanderen doen komen*; s'attrouper, (v. r.) *by malkanderen loopen*.

Au, (art. du datif m. in 't meerv. aux); *aan de, aan het; als; au Pere, aan de Vader; aux Enfants, aan de Kinderen; au Vaisseau, aan het Schip, aux Vaisseaux, aan de Schepen*.

Au, (prep.) *in, met, tot, nu*; *durci au feu, in 't vuur gehard, touché au doigt, met den vinger aanraaken*; *pot au lait, een pot tot melk, melk-pot*; *au jugement de tous, na 't oordeel van allen*; *être au lit, in 't bedde zyn*; *au pis aller, (adv.) ten ergsten genomen, als niets deugen wil; au reste, (adv.) voor 't overige*.

Avachir, s'avachir, (gem. v.) *Log, lui en ondeugend worden; verslennen, verslappen, (van ieder gez.) neêrhangen (van takken gez.)*.

Avage, (m) *Zeker Beuls markt-recht te Parys*.

Aval, (m. Koopm. w.) *Borgtocht, verzekering wegens eene Wisselb. om als de betrokkene niet betaald, de geve of endossant daar van de waarde gerd doen zal*.

AVA.

Aval, (adv.) *Neêrwaards, met den stroom*; *vent d'aval, zuid westen wind*.

Avalage, (m) *Neêrvaart met den stroom; 't neêrlaaten, neêrstryken van iets met een takel of winde; item loos daar van*.

Avalaïson, (f) *Geweldige afloop, water val; wegspoeling van Huizen, enz*.

Avalanges ou Avalanches, (f. pl.) *Sneeuw val; groote klompen sneeuw, die van 't gebergte vallen en zomtyds heele ghugten overdekken*.

Avalant, te (adj.) *Bateau avalant, een met de stroom afvaarende schuit; le montant doit céder à l'avalant, het opvaarende moet het afvaarende schip wyken*.

Avalé, ée (adj.) *Neêrgelaaten; met de stroom neêrgekomen; ingeslokt, enz*.

Avalée, (f) *Zoo veel een Weever afkan werken bevorens hy zyne boom en af en op rold*.

Avaler, (v. a.) *Inslokken, neêrzwelgen; neêrvaaren; voor de betaaling eenes Wisselbriefs inslaan; avaler un affront, eene belediging opkroppen; avaler du vin dans une cave, wyn in een kelder neêrlaaten; avaler une branche, eenen tak afhouwen*.

Avaleur, (m) *Zwelger, traat, gulzigaard; avalleur de charettes ferrées, een snoeshaan*.

Avalies, (f. pl.) *Wol van vellen der geslagte Schaapen*.

Avaloire, (f) *Een wyd keelgat (n); item staart-riem (van een Paerden-tuig); stampet (by Hoedem.) (m)*.

Avalure, (f) *Nieuwe zwamagtige Paerde-hoef*.

Avance, (f) *Vooruit betaaling (f); voordeel; uitslek aan een gebouw; verschoot (n); donner dix pas d'avance à quelqu'un, iemand tien schreeden voor uit geeven; faire des avances pour la reconciliation, beginzelen tot eene bevrediging maaken; faire une avance de mille francs, een verschoot van 1000 guldens doen; par avance, d'avance, (adv.) van te voren, vooraf*.

Avancé, ée (adj.) *Gevorderd; garde avancée, vorgezette wacht*.

Avah

AVA.

Avancement, (m) *Vordering*, voortgang, opkomst (f).

Avancer, (v. n. & a.) *Verderen*, voorschuiwen, enz. avancer quelque chose, iets opperen, op de baan brengen; avancer de l'argent, geld verschieten; l'horloge avance, het uurwerk loopt te ras; avancer l'horloge, het uurwerk vooruit zetten; avancer un pas, eene schrede voortgaan; avancer son départ, zyn vertrek verhaasten; avancer ses affaires, zyne zaaken voortzetten; je n'avance guere, ik vordere weinig; avancez un peu cette table, schuift die tafel een weinigje voor uit; cette pierre avance trop, die steen schiet te veel voor uit; avancer la main, de hand uitstrecken; s'avancer, (v. r.) voortrukken; le blé s'avance fort, het korn groeid wakker.

Avanie, (f) *Afknesvelary*, geweldendary der Turken; beschimping.

Avant, (rep.) *Voor*; avant le temps, voor den tyd; avant toutes choses, voor alle dingen.

Avant, (adv.) *Verre*, diep in; bien avant dans la nuit, zeer diep in den nacht; en avant, voor uit; porter en avant, voor uit stooten; mettre en avant, voordraagen, voorstellen; avant que, (koppel-w.) voor dat.

Avant, (m) *Het voorschip* (n), voorsteeven, de boeg; être de l'avant, vooruit loopen; le vent se rangea de l'avant, de wind liep tegen; mettre de l'avant, voorby zeilen; Vaisseau trop sur l'avant, een voor-lastig Schip, (Scheeps w.)

Avantage, (m) *Voordeel* (n), winst (f); het galioen van een Schip (n), parler à l'avantage de quelqu'un, met roem van iemand spreken; cela tourne à son avantage, dat gedyd tot zyn voordeel; il eut l'avantage sur lui, hy had de overhand.

d'Avantage. (Zie Davantage).

Avantager, (v. a.) *Bevoordeelen*.

Avantageusement, (adv.) *Voordeeliglyk*.

Avantageux, euse (adj.) *Voordeelig*.

Avant-bec, (m) *Uitstek* (n) onder en steene brug daar de boog op rust.

AVA.

53

Avant-bras, (m) *'t Gedeelte van den arm, van den elleboog tot het gewricht van de hand*, (n).

Avant-corps, (m) *'t Voorgebouw* (n).

Avant-cour, (m) *Voorhof* (n).

Avant-coureur, (m) *Voorlooper*.

Avant-couriere, (f) *Voorloopster*.

Avant-dernier, iere (adj.) *De voor den laatste gaat*.

Avant-fossé, (m) *De buitenste gragt eener vesting* (f).

Avant-garde, (f) *De voorhoede*; l'avant & l'arriere garde, de voor- en agterhoede.

Avant-gout, (m) *Voormaak*.

Avant-nier, (adv.) *Voor- of eengiften*.

Avantin, (m) *Takje om te enten of te pooten*.

Avant-jour, (adv.) *Voor 't opkomen van den dag*.

Avant-logis, (m) *Voorhuis* (n), voorwooning (f).

Avant-main, (f) *Het binnenste van de hand* (n).

Avant-midi, (m. & adv.) *De tyd voor den middag; voor den middag*.

Avant-mur, (m) *Voor-muur* (f).

Avant-part, (f) *Het gedeelte voor uit* (n).

Avant-pêche, (f) *Vroege Perzik*.

Avant-pié, (m) *Voorste gedeelte van de voet*.

Avant-poignet. (Zie Avant-main).

Avant-portail, (m) *Voorhof* (n).

Avant-propos, (m) *Voorreden*, vooraffpraak (f).

Avant-quart, (m) *Voorslag van 't quartier uurs* (n).

Avant-toit, (m) *Voordak, afdek* (n).

Avant-train, (m) *Voorgestel van een afuit* (n).

Avant-veille, (f) *De avond voor eenen heiligen avond*.

Avanture. (Zie Aventure).

Avare, (subst. & adj.) *Gierigaard*, schrok, vrek; gierig, vrekki, schraapagtig.

Avarement, (adv.) *Gieriglyk*.

Avarice, (f) *Gierigheid*.

Avareux, euse. (Zie Avare).

54 AVA. AUB. AUC.

Avarie, (f) *Havengeld*, *anker-geld*; item *zee-schaden*, *havery*; *avarice* *grosse*, *havery gros*; (*schade die men door 't overboord werpen of door de Zee-rovers aan de goederen lyd*): *avarie ordinaire*, *kleine havenry*, (*gewoone onkosten van 't Schip*).

Avaste, (adj.) *Hou op*, (*Scheeps w.*)

A vau-l'eau, (adv.) *Aller à vau-l'eau*, *met den stroom neêr-waards gaan*.

Aubace, (f) *Morgen-musig dat een minnaar aan zyn minnares 's morgens vroeg speeld*; item *geraas*, *geschreeuw* (n).

Aubain, (m) *Vreemdeling*, *uitheemsche inwoonder*.

Aubaine, (f) *Recht des Konings op de erffenis van eenen Vreemdeling in zyn land gestorven* (n).

Auban, (m) *Recht het welk men den Heer of zyne Gerechtsdienaaren betaald, om vryheid te hebben van zyn winkel of kraam te openen* (n).

Aube, (f) *De dageraad*; *Priesterlyke misgewaad*; *plank van een moosen-rad, waar op het water valt*; *terste nacht wacht*, (*plat voet genaamd*) (*Scheeps w.*)

Aube-épine, (f) *Witte Haag-doorn* (m).

Auberger, (f) *Een Herberg*.

Aubergiste, (m. & f.) *Herbergier*, *Ward*, *Hofpes*; *Herbergierster*, *Hospita*, *Waardin*.

Auberon, (m) *Kram daar de tong van een slot in schiet*.

Auberonniere, (m) *Plaasje daar de kram aan vast is*.

Aubier ou Aubour, (m) *Spint in 't hout* (n).

Aubifoin, (m) *Blaauwe koorn-tloem* (f).

Aubin, (m) *Gebroken gang van een Paerd*. (*Zie ook blanc d'oeuf*).

Aubinet, (m) *Het voor-vinken-net* (n), (*Scheeps w.*)

Aubour. (*Zie Aubier*).

Aubrier, (m) *Een Hovik met een witte staart*.

Audion, (f) *Openbaare verkoo-ping van tocken*.

Auduaire, (m) *Byroegzel* (n).

Aucun, (une adv.) *Sans aucune*

AUC. AUD. AVE.

difficulté, zonder eenige zwarigheid, en aucune manière, in geenerlei wyze.

Aucunement, (adv.) *Eenigzins*; *geenzins*.

Audace, (f) *Stoutheid*, *vermetelheid*.

Audacieusement, (adv.) *Stoutelyk*.

Audacieux, *euse* (adj.) *Stout*, *ver-metel*.

Au deça, (prep.) *Au deça de la rivière, aan deze zyde der riviere*.

Au de là, (prep.) *Aan geene zyde*.

Au devant, (adv.) *Aller au de-vant de quelcun, iemand te gemoe-te gaan*.

Audience, (f) *Gehoor* (n); *Au-dientie-zaal* (f); *donner audience*, *gehoor verleenen*.

Audiencier, (m) *Deurwaarder van het laagere gerecht*.

Auditeur, (m) *Toehoorder*; *Auditeur des comptes, een Amptenaar die de Rekeningen opneemt, naziet*.

Auditif, *ive* (adj.) *'t Geen het ge-hoor betreft*.

Audition, (f) *Audition des té-moins, verhooring der getuigen*; *au-dition des comptes, het nazien der rekeningen*.

Auditoire, (m) *Gehoorplaats*; *de Vergadering* (f).

Avé, (m) *Groetenis van den Engel aan Maria* (f).

Avec, (prep.) *Met*, *mede*; *avec moi, met my*.

Aveindre, (v. a.) *Uit een kast haalen, aanreiken*, (*weinig geb.*)

Aveine ou Avoine, (f) *Haver* (m).

Aveline, (f) *Hazelkoot*.

Avelinier, (m) *Hazelaar*, (*beter Coudrier*).

Avenage, (m) *Haver-tiende, die men aan den Grondheer verschuldigt is*.

Avenant, te (part.) *Le cas avenant, het geval gebeurende*.

Avenant, te (adj.) *Chose avenante, een behoortlyk zaak*; *à l'avenant*, (adv.) *naar maate, naar advenant, (à proportion)*.

Avenement, (m) *Avenement au trône, konijst tot den troon*.

Avenir, (v. u.) *Gebeuren*, (*wordt alleen*

AVE.

alleen imperfoneelyk geb.) *il avint*, *het gebeurde*.

Avenir, (m) *De toekomstige tyd*; *à l'avenir*, *in 't toekomstige*.

Avent, (m) *Advent*, *tyd voor Christijns geboorte*, (in de R. Kerk).

Aventure, (f) *Waaging* (f); *voorval*, *lotgeval* (n); *geschiedenis* (f); *avantages galantes*, *minnen-gevallen*; *difteur de bonne aventure*, *goeder geluk zeggen*; *mal d'aventure*, *de fyt aan de vingers*; *la grosse aventure*, *bodemry*, (Koopm. w.)

à l'Aventure, (adv.) *Onbezonnen*; *fi d'aventure*, *zoo by geval*.

Aventurer, (v. a.) *Waagen*.

Aventureux, *cuse* (adj.) *Waagzigtig*, (oud w.)

Aventurier, *iere* (m. & f.) *Waaghals*; *zwerper*, *gelukzoeker*; *landlooper*.

Avenu, *ue* (adj.) *Gebeurd*, *voorgevallen*.

Avenue, (f) *Toegang tot iets*; *laan*, *wandeldreef met boomen geplant* (m).

Avére, (v. a.) *Bewyzen*, *waarmaaken*.

Averne, (m) *De Helle*, (woord by *Dicht.* gebeez.)

Aversaire. (*Zie Adversaire*).

Averse, (adv.) *il pleut à verse*, *het regend dat het giet*, *het slagregend*.

Averse. (*Zie Adverse*).

Aversion, (f) *Tegenzin* (f), *haat afkeer* (m).

Aversité. (*Zie Adversité*).

Avertin, (m) *Ziekte des gemoeds* *waar door iemand woedend word* (f).

Avertir, (v. a.) *Waarschuwven*, *berichten*.

Avertissement, (m) *Bericht* (n), *waarschuwing* (f).

Avertisseur, (m) *Waarschuwer van 't Hof*.

Avette, (f) *Een Bietje*, (by *Dichters*).

Aveu, (m) *Bekentenis*; *toestemming*, *bewilliging*; *un homme sans aveu*, *een Landlooper*, *onbekend mensch*.

Aveugle, (subst. & adj.) *Een blinde*; *aveugle né*, *een blind geborene*; *au país des aveugles les*

AVE. AUG. AVI. 55

borgnes font Rois, *in 't land der blinden is een-oog Koning* (spr. w.) *passion aveugle*, *blinde liefde*.

à l'Aveugle, (adv.) *In den blinde*.

Aveuglement, (adv.) *Blindelyk*.

Aveuglement, (m) *Blindheid* (f); *onverstand* (n).

Aveugler, (v. a.) *Blinden*, *verblinden*.

Aveuglettes ou à tâtons, (adv.) *Blindelings*, *by den test*.

Auge, (f) *Trog*, *bak* (m).

Augée, (f) *Een bak vol*.

Auger, (m) *Eetens-bakje voor een Voogel-kooy* (n).

Augment, (m) *Augment de dot*, *vermeerdering van Bruidschat*, (in *Rechten* (f)).

Augmentateur, *trice*, (m. & f.) *Vermeerderaar*, *vermeerderaarster*.

Augmentatif, *ive* (adj.) *Vermeerderend*.

Augmentation, (f) *Vermeerdering*.

Augmenter, (v. a.) *Vermeerderen*; *s'augmenter*, (v. r.) *toenemen*, *aangroeijen*.

Augural, *ale* (adj.) *Dat de Waarzeggerij aangaat*.

Augure, (m) *Een waarzegger*, *wiggelaar* (m); *voorteeken* (n), *voorspelling*, *wiggelaary uit de vlugt der vogelen* (f).

Augurer, (v. a.) *Iets voorbeduiden*, *voorspellen*; *j'en augure quelque chose de bon*, *ik voorspel daar iets goeds uit*.

Auguste, (adj.) *Heerlyk*, *voortreffelyk*, *uitmuntend*.

Augustement, (adv.) *Overheerlyk*. *Avituaillement*, (m) *Bezorging van levensmiddelen* (f).

Avituailleur, (m) *Een die een Schip met levensmiddelen (vituaille) voorziet*.

Avide, (adj.) *Greetig*, *begierig*, *hongerig*; *avide de gloire*, *eerzugtig*.

Avidement, (adv.) *Gretiglyk*, *zieziglyk*.

Avidité, (f) *Gretigheid*, *begeerte*.

Avilir, (v. a. & n.) *Verflegten*, *gering*, *verachtelyk maaken*, *of worden*, *in prys afftaan*.

56 AVI. AUL. AUM.

Avilissement, (m) *Verslegting, verachting* (f).

Avillons, (m) *De achter-klaauwen van een Roofvogel* (by *Valke-niers*).

Aviner, (v. a.) *Met wyn doortrekken laten*.

Aujourd'hui, (adv.) *Huiden, beden, van daag*.

Aviron, (m) *Een Roei-riem*.

Avironner, (v. a.) *Roeijen*.

Avis, (m) *Berigt; gevoelen* (n); *raad* (m); *donner des avis, raad geeven; donner avis, berigt geeven; a mon avis, na myn gedagten; lettre d'avis, advys-brief; il m'est avis, my dunkt*.

Avisé, ée (adj.) *Bedagt, voorzichtig; bien, mal avisé, wel, kwalijk bedagt*.

Avissement, (m) *Gedagten* (f), *denkbeeld* (n), (oud w.)

Aviser, s'aviser, (v. n. & a.) *er-gens op bedagt zyn; on y aviserà; men zal 'er om denken, avisez vous y, bedenkt 'er U op; il s'avisa de le faire, hy vond goed het te doen*.

Avitaillement, (m) *Bezorging van levensmiddelen*.

Avitailler, (v. a.) *Van leeftogt voorzien; proviandeeren*.

Aviver, (v. a.) *Luchtig schoon-maaken; polijsten; aviver une pierre &c. een steen zuiver vierkant maaken; aviver le feu, het vuur helder doen branden*.

Avives, (f. pl.) *Klieren aan de gorgel van een Paerd*.

Aulique, (adj.) *Conseil aulique, Keizerlyke Ryks-hofraad; chambre aulique, Opperryks-kamer*.

Aumailles, (f. pl.) *Allerhande Hoorn-vee* (n).

Aumône, (f) *Aalmoes* (n); *faire l'aumône, aalmoessen geven; demander l'aumône, beedelen*.

Aumonnée, (f) *Brood 't welk men na een begraafenis den armen geeft* (n).

Aumôner, (v. a.) *Begiftigen, iets als een aalmoes geven*.

Aumônerie, (f) *Aalmoessenier-schap* (n).

Aumônier, (m) *Aalmoessenier, Kapellaan op een Schip*.

AUM. AUN. AVO.

Aumônier, re (m. & f.) *Een die milddadig is aan den armen*.

Aumôniere, (f) *Kerk-buidel* (m).

Aumuce, (f) *Armelyn bont, het welk de Kanunnikken op den arm dragen als zy den dienst doen* (n).

Aunage, (m) *Ellen-maat* (f).

Aunaie, (f) *Elzen-bosch* (n).

Aune, (m) *Elzen-boom*.

Aune, (f) *Eene elle; il mesure tout le monde à son aune, hy oordeeld een ieder naar zig zelven; je sais ce qu'en vaut l'aune, ik weet wat 'er op loopt; babiller tout du long de l'aune, in de lengte heen praat; au bout de l'aune faut le drap, by slot van rekening zal men dit wel vinden*, (f. w.)

Auner, (v. a.) *Met de Elle meeten*.

Auneur, (m) *Amptenaar, die aangesteld is om de Ellen te yken en te bezien*.

Avocasser, (v. n.) *Het ampt van Advocaat waarneemen*, (gem. w.)

Avocasserie, (f) *Het ampt van een Advocaat* (n), (gem. en oud w.)

Avocat, (m) *Voorfpraak, Advocaat*.

Avocate, (f) *Voorstandster, beschermster*.

Avocatoire, (adj. & subst.) *Dat tot de voorfpraak of deszelfs ampt behoort; item Keizerlyk bevelschrift*.

Avoine, (f) *Haver*. (Zie Aveine).

Avoinerie, (f) *Plaats die met haver bezaait is, haverland*.

Avoir, (v. a.) *Hebben, bezitten, genieten; avoir du bien, ryk zyn; avoir chaud, froid, warm, koud zyn; avoir soin, zorg draagen; (NB. in 't Boekhouden zegt men doit avoir in plaats van credit); y avoir, zyn, weezen; il y a, daar is, daar zyn; il y a huit jours, het is acht daagen geleden. (Zie verder de uitlegging van d'A.)*

Avoir, (m) *Goea, vermogen, bezit* (n); *c'est tout mon avoir, dat is alles het geen ik bezit*.

Avoisinement, (m) *Bykoming, nadering* (f).

Avoisiner, (v. a.) *Naderen, genaaken, nabuurig zyn*.

Avorté, ée (adj.) *Miskraamd, misbaard; mistukt*.

AVOC.

AVO. AUP. AUR. AUS.

Avertement, (m) *Misdragt*; miswerping der dieren (f).

Avorter, (v. n.) *Miskraamen*, *misdraagen*; voor den tyd werpen; avorter en quelque entreprise, in eenige onderneming mislukken.

Avorton, (m) *Misdragt*, *misgeboorte*, *ontydige vrugt* (f); quel petit avorton est cela? wat voor een onderblyfel is dat? avorton de l'esprit, schrift of werk dat niet wel uitgevoerd is.

Avoué, (m) *Schuts-heer*, *voorstander eener Kerk of Klooster*.

Avouer, (v. a.) *Erkennen*, *bekennen*, *toesleminen*, *goedgeuren*.

Avouerie, (f) *Patroonschap van een Kerk* (n).

Avoyé, (m) *Amptman in sommige Zwitsersehe Steden*.

Avoyer, (v. n.) *Beginnen te waaijen*, (zee w.)

Auparavant, (adv.) *Vante vooren*, *alvorens*.

Au-pis-aïer, (adv.) *Op zyn kwaad-sen genomen*.

Auprès, (adv.) *By*, *digte by*; ci auprès, *hier by*.

Auprès, (prep.) *Auprès du feu*, *by het vuur*; *auprès de lui*, *by hem*; être auprès d'un grand Seigneur, *by een groot Heer wonen*, *zyn*; votre mal n'est qu'une bagatelle auprès du mien, *uwe kwaal is maar eene bezweling by de myne*.

Auréole, (m) *Straalkrans*, *om het hoofd der heiligen*.

Auriculaire, (adj.) *Confession auriculaire*, *oorbiegt*; témoin auriculaire, *oorgenuigen*; doigt auriculaire, *de pink of kleinste vinger*.

Avril, (m) *April*, *grasmaand*; l'avril des jours, *de lente der dagen* (by Poëten).

Aurillas, (m) *Paerd met lange ooren*.

Auronne, (f) *Averoen*, (een kruid).

Aurore, (f) *De dageraad* (m); 't morgen rood (n); eene frissche schoonheid (f); geele vergulde kleur (f); de l'aurore au couchant, *van het oosten tot het westen*.

Auspice, (m) *Voorzegger by de Eerdenen die uit de vlugt, gezang enz.*

AUS. AUT. 57

der vogelen iets wijst te voorstellen; item 't voorteken zelfs (n).

Auspices, (m. pl.) *Né sous d'heureux auspices*, *onder gelukkige voortekens of in eene gelukkige tyd gebooren*; c'est sous vos auspices que je, *het is onder uwe beschuttinge dat ik enz.*

Auspicine, (f) *Konst om door de vlugt, het gezang of eeten der vogelen, iets te voorstellen*.

Aussi, (conj.) *Zoo ook*; aussi grand que vous, *zoo groot als gy*; aussi beau que sage, *zoo schoon als verstandig*; vous y avez été & moi aussi, *gy hebt 'er geweest en ik ook*; ayez soin de vos affaires; aussi ai je, *let op u zaaken*; zoo doe ik ook; il est plus sage, aussi est il plus âgé, *hy is wyzer, maar hy is ook ouder*; il est aussi sage, que vaillant, *hy is zoo voorzigtig, als dapper*.

Aussi-bien que, (conj.) *Zoo wel als*.

Aussi-peu que, (conj.) *Zoo weinig als*.

Aussi-tôt que, (conj.) *Zoo ras als*; aussi-tôt dit, aussi-tôt fait, *zoo gezegd, zoo gedaan*.

Austier, (m) *Een zeer warme wind*; zuiden wind.

Austère, (adj.) *Mener une vie austère*, *een streng leven leiden*.

Austérement, (adv.) *Strengelyk*.

Austérité, (f) *Strengheid*.

Austral, ale (adj.) *Zuiderlyk*; pole austral, *zuider aspunt*; la mer australe, *de zuider-zee*; terres australes, *de zuid-landen*.

Autan, (m) *De zuid-ooste-wind*.

Autant, (adv.) *Zoo veel*, *even zoo veel*; j'ai autant que vous, *ik heb zoo veel als gy*; dix fois autant, *tienmaal zoo veel*; autant de têtes, *autand d'avis*, *zoo veel hoofden*, *zoo veel zinnen*; je l'aime autant que vous, *ik bemin hem zoo zeer als gy*, *of als U*; je l'ai vendu tout autant, *ik heb het juist voor zoo veel verkogt*.

d'Autant plus, (adv.) *Zoo veel te meer*; d'autant moins, *des te minder*; d'autant que, *dewyl, vermits*.

Autel, (m) *Altaar*, *Quaar* (n);

maitre ou grand Autel, *het hooge Altaar.*

Auteur, Autrice, (m. & f.) *Schryver, uitvinder, oorzaak, aanwinger, stichter; schryffter, uitvindster (van een boek of kunst).*

Authenticité, (f) *Wettigheid, geloofwaardigheid.*

Authentique, (adj.) *Wettig, geloofwaardig.*

Authentiquée, (f) *Vrouw die van overspel overtuigd word.*

Authentiquement, (adv.) *Geloofwaardiglyk.*

Authentiquer, (v. a.) *Een schrift ondertekenen.*

Autocéphale, (m) *(Grieksch w.) Een opperste aanvoerder.*

Autocrateur, trice (m. & f.) *Zelfs behouder; behoudereffe, (tytel in Rusland).*

Auto-da-fé, (m) *(Portug. w.) Vonnis der Inquisitie.*

Autographe, (m) *Iemand's eigen handschrift (n).*

Automate, (m) *Kunst-werktuig dat door zig zelfs beweegt (n); item een die zonder onderwys leerd.*

Automnal, ale (adj.) *Herfstachtig; fleur automnale, herfst-bloem.*

Automne, (f) *Herfst; (figuurl.) aannaderende ouderdom (m).*

Autorisation, (f) *Macht-gezaggeving.*

Autoriser, (v. a.) *Gezag geven; être autorisé de quelcun, van iemand gevolmachtigd zyn.*

Autorité, (f) *Gezag, aanzien, vermogen (n); user de son autorité, zyn gezag gebruiken; autorité de quelque Auteur considérable, een aangehaalde plaats van eenig vermaard Schryver; autorité absolue, onbepaalde magt.*

Autour, (prep.) *Omtrent, rondom; cet habit me coute autour de cent écus, dit kleed kost my omtrent 100 kroonen; autour de l'Eglise, rondom de Kerk; tourner autour du pot, om het kantie praaten, (spr. w.)*

Autour, (adv.) *Tourner tout autour, in 't rond draaien, rondom her gaan.*

Autour, (m) *Een Havik.*

AUT. AUV. AUX. AXE. &c.

Autourferie, (f) *Konst om de Hakkiken ter jacht af te rechten.*

Autourfier, (m) *Een die dezelve daar toe afrecht.*

Au-travers ou A-travers, (prep.) *(het eerste regeerd de gen. en het 2de de accus.) Dwars over, of door, au-travers du corps, dwars door 't lyf; à-travers la Ville, dwars door de Stadt.*

Autre, (m. & f.) *Een ander, eene andere; l'un ou l'autre, een van beide; ni l'un, ni l'autre, geen van beide; une autrefois, op een andermaal; l'autre jour, onlangs; l'un vaut l'autre, de eene is de andere waard; de part & d'autre, van weerszyden, overal; c'est bien un autre homme, dat is een gantsch ander man; c'est une autre paire de manches, dat is een andere zaak; à d'autres, maakt dat de kinderen wys; c'est un autre Alexandre, het is een tweede Alexander.*

Autrefois, (adv.) *Eertyds, voormaals, weleer.*

Autrement, (adv.) *Anders, anderzints; on parle tout autrement de cela, men spreekt daar heel anders van.*

Autrepart, (adv.) *Elders, op een ander plaats.*

Autruche, (f) *Siruis-vogel (m).*

Autrui, (m) *Iemand anders; le bien d'autrui, een andermans goed; il ne faut faire à autrui, que ce que nous voudrions que nous fût fait, men moet aan een ander niet doen, 't geen wy niet willen dat ons geschiede.*

Auvent, (m) *Luifel voor een winkel of huis (n).*

Auvernas ou Auvernat, (m) *Zwaare Orleansche wyn.*

Auvesque, (m) *Zekere aangename appel-drink (m).*

Auxiliaire, (adj.) *'t Geen hulp geeft; des troupes auxiliaires, hulp-benden; des verbes auxiliaires, behulpzaame werkwoorden.*

Axe, (m) *Spil, as van een bol; l'axe du monde, de as van de waereld.*

Axi, *Soort van peper.*

Axiome, (m) *Aangenomen grondstelsel-regel.*

Axon-

AXI. AXO. AYA. AYE. &c.

Axonge u Axunge, (f) Reuzel; menschen-vet tot een geneesmiddel bereid.

Ayant, (part.) Hebbende.

Aye, (interj.) Ach! och!

Ay. ul. (Zie Aieul).

Azerole, (m) Wilde mispel.

Azerolier, (m) Wilde mispel-boom.

Azimu, (m) Top kring, top-boog.

Azimutal, aie (adj.) Top-kring-achtig.

Azot, (m) Eerste stoffe der metalen, (in Smeltk.)

Azur, (m) Blaauw, hemels-blaauw, azuur (n).

Azuré, ée (adj.) Dat hemels-blaauw geverft is; les voutes azurées, de azuur-gewelven, de bemel; les plaines azurées, de azuure velden, de zee.

Azurer, (v. a.) Hemels-blaauw schilderen.

Azy e. (Zie Afyle).

Azyme, (m. & adj.) Pain azyme, ongezuurd brood; la fête des azymes, het feest der ong bevelde brooden.

Azymite, (m. & f.) Een die ongezuurd brood eet.

B.

B. (m) B. (f) 2de Letter van het A, B, C.; il est marqué au B, (dat is) boiteux, boigne, bosfu, hy is van onzen Lieven Heer geteekend, als: kreupel, eenoogig, gebuld, B quarre, & B mol, B duur en B mol, (in muziek).

Babeurre, (m) Karnemelk (f).

Bauche, (f) Schoot-bontje (n).

Babil, (m) Gebabbel, geklap, gesnap (n).

Babillard, de (adj.) Klapachtig.

Babilard, de (m & f.) Klapper; snafst, klappye.

Babiller, (v. n.) Babbelen, klappen.

Babilloire, (f) Ploegbankje; klapbankje (n).

Babine, (f) De muil van een Aap, Koe enz. (m) de groffes babines, groote lippen; groote smoel.

BAB. BAC. 59

Babioles, (f. pl.) Ander speelung, poppen goed (v); beuzelingen.

Babord ou Basbord, (m) Dakboord, de linkere zyde van een Schip.

Babouche, (f) Een Turfche schoen (m).

Babouin, (m) Een Baviaan; baifer le babouin, zig voor iemand verootmoedigen; in de bus blaazen, (spr. w.)

Babouin, ine (m. & f.) Nár, aapengezigt; zottinnus, maloor.

Babouiner, (v. n.) Postzen maaken.

Bac, (m) Praam, platte schuit, pont; water-trog; fontein-kaj (f).

Bacalas, (m) Kajuit-tyf van een Schip (f).

Bacaliau, (m) Kabeljau, Bakkeljau.

Baccalauréat, (m) Eer-trap van een Candidaat na zyn examen.

Bacchanales, (f. pl.) Bacchus feesten.

Bacchanalifer, (v. n.) Lustig eeten en drinken.

Bacchantes, (f. pl.) Bacchus Priesterinnen.

Bacchus, (m) Wyn-god, (by Poëten); item wyn.

Bache, (m) Wagen-zeil, dekzel (n).

Bachelier, (m) Meester in de Godgeleerdheid, Wysbegeerte enz.

Bachique, (adj.) Air bachique, drink-lied.

Bachot, (m) Veer-schuitje (n).

Bachotage, (n) Het overzetten, overvaaren (n).

Bachoteur, (m) Veerman.

Bacille, (m) Zie-fenkel, (een kruid).

Baclage, (m) Haven-geld; het reguleeren der Schepen in een haven, (n).

Bacler, (v. a.) Deur, vengfser of haven met een boom sluiten; orde stellen op het in- en uitvaaren van schepen in een haven; une affaire baclée, eene afgedaane zaak.

Bacquet. (Zie Baquet).

Badréoles, (f. pl.) Snippers van blaigoud.

Bacul, (m) Een staart-riem.

Baculer, (v. a.) Met een knuppel slaan.

Baculométrie, (f) Konst om met een stok hoogtens, enz. te meten.

60 BAD. BAF. BAG.

Badaud, aude, (m. & f.) Een *botterik*, *dommerik*, *gaapstok*; les badauds de Paris, de *Parysche gaapers*.

Badaudage, (m) Het *rondom gaapen* (n).

Badauder, (v. n.) *Heen en weer gaapen*, *staan kyken als een gek*.

Badauderie, (f) *Zotterny*.

Badaudisme, (m) *Onnozelheid*, *gekeheid* (f).

Badelaire, (f) *Zabel*, (in *Wapenk.*)

Badigeon, (m) *Mortel van steengruis*, (*Metzelw.*)

Badigeonner, (v. a.) *Met zoodanig bestryken*.

Badin, ne (adj.) *Boertig*, *kortswylyg*.

Badin, ne (m. & f.) *Boorter*, *kortswylyge*.

Badinage, (m) *Klugt*, *spotterny*, *kortswyl* (f).

Badine, (f) *Vuurtangetje* (n).

Badinement, (adv.) *Op eene kortswylyge wyze*.

Badiner, (v. n. & a.) *Boerten*, *gekscheeren*; *zig kinderachtig aanstellen*; *slingeren*, *wippen*, (*van iets dat hangt*).

Badinerie, (f) *Gokkery*, *boertery*; *kinderachtigheid*.

Bafouer, (v. a.) *Iemand uitmaken*, *bespotten*, (*gem. w.*)

Bafre, (f) (*gem. w.*) *Gulzigheid*. (*Zie Gourmandise*).

Bafrer, (v. a.) (*gem. w.*) *Gulzig ceten*.

Bafreur, (m) (*Zie Gourmand*).

Bagage, (m) *Reis-tuig* (n); *plier*, *trouffer bagage*, *inpakken*, *weg gaan*, *het haazenpad kiezen*.

Bagerre, (m) *Oploop* (m), *geraas van volk* (n), (*gem. w.*)

Bagasse, (f) *Hoer*, *smots*, (*gem. w.*)

Bagatelle, (f) *Kleinigheid*.

Bagatilles! (interj.) *Is 't anders niet! weg! weg!*

Bagaude, (m) *Landlooper*, (*oud w.*)

Bagne, (m) *Plaats daar men de Slaven opsluit* (f).

Bagnolette, (f) Een *kuif*, *muts der vrouwen die 't halve aangezigt bedekt*.

Bague, (f) *Ring*; *Steek-ring* (m);

BAG. BAH. BAI.

courir la bague, *naar de ringsteek n*; il s'en est tiré bagues sauvées, (*spr. w.*) *hy is 'er beels huids*, *zonder schade afgekomen*.

Baguenaude, (f) *Zeker oud rym* (n).

Baguenauder, (v. n.) *Kinder streeken begaan*, (*gem. w.*)

Baguenaudier, (m) Een *Lanterfant*; *Linzen-boom*.

Baguer, (v. a.) *De plooijen aan een kleed begten*.

Baguette, (f) *Roedje*, *stokje* (n); *spits-roede* (f); *vuur-pyl-stok*, *laadstok*, *stamper*; *Deurwaarders staf*; *Trommel-stok* (m); *passer par les baguettes*, *door de spits-roén loopen*; *commander à baguette*, *met magt beveelen*; *baguette divinatoire*, *wichel-roé*.

Baguier, (m) *Ringkastje* (n).

Bahut, (m) *Reis-koffer* (n), *kist* (f).

Bahut er, (m) *Koffer-maaker*.

Bai, baie, (adj.) *Cheval bai*, *een karstanje bruin Paerd*; *bai clair*, *licht bruin*.

Baie, (f) *Bézie*, *besse*; *baie de laurier*, *laurier bézie*; *baie*, *een baay*, *bogt* (f); *een open vak in een muur voor een deur of vengster* (n); *baie*, *b.driegery*, (*dit laatste een gem. w.*)

Baier. (*Zie Bayer*).

Baigner, (v. n. & a.) *Baaden*; *bespoelen*; *cette rivière baigne les murs*, *die rivier bespoeld*, *loopt langs de muren*; *se baigner*, (*v.r.*) *zig baaden*.

Baigneur, euse (m. & f.) *Baader*, *baadster*; *bad-meester*.

Baignoir, (m) *Bad-stoof* (f); *Baads plaats*.

Baignoire, (f) *Bad-kuip* (f), *wasch-vat* (n).

Baigu. (*Zie Bégu*) (m).

Bail, (m) *Baux*, (*plur.*) *Gift*, *gaa-ve*; *huur-cedel*, *ceel*; *pacht-brief*; *bail d'amour*, *Huwelyks contract* (n).

Baile, (m) *De naam van den Venetiaansch Gezant te Constantino-polen*.

Baille, (f) *Balie*, *tobbe*, (*Scheeps w.*)

Bâillement, (m) *geewyng* (f).

Bail.

BAIL.

Bâiller, (v. n.) *Geenen*; bâiller après quelque chose, *ergens na buaken*.

Bâiller, (v. a.) *Langen*, *aanreiken*; bâiller à ferme, *verpachten*; il me l'a baillé belle, (spr. w.) *by heeft my lelyk opgezet, wat fraays op, de mouw gefpeld*.

Bailleresse, (f) *Verpachster*.

Baillet, (adj.) Un Cheval baillet, *een vaal Paerd*.

Bailleul, Bailleur, (m) *Een berfelder van verrekte leden*.

Bâilleur, euse (m. & f.) *Gaaper, gaapflok, gaapster*.

Bailleur, (m) *Verpachter*; bailleur de cascade, de bourdes, *een bedrieger, die iemand wat wys maakt*.

Bailli, (m) *Baljuw, Schout, Amptman, Drofflaard*.

Bailliage, (m) *Baljuwschap, Schouts-ampt* (n).

Baillive, (f) *Schoutinne, (beter femme de Bailli)*.

Bâillon, (m) *Bal, prop die de Gaauwdieven iemand in mond stoppen om niet te fchreeuwen*.

Bâillonner, (v. a.) *Den mond stoppen*.

Bain, (m) *Bad* (n), *bad-plaats, bad-stoof* (f); prendre les bains, *de baden gebruiken*.

Baïonnette, (f) *Spits en tweeſnydend mes* (n); bajonnet die men op een ſnaphaan zet.

Bajou, (m) *De bovenſte plank van 't roer van een ſchuit*.

Bajoue, (f) *Kinnebaks hammetje* (n).

Bajoues, (f. pl.) *Zy-ftukken van een glazenmaakers loodtrekker*.

Barram, (m) *Een feſt by de Turken* (n).

Baïfemain, (m) *Een eerbiedige handkus van een Vaſſal aan zynen Leenbeer* (f).

Baïfemains, (f. pl.) *Groetenis, getiedewis* (f).

Baiſement, (m) *Kuſſing, voet-kus van den Paus* (f).

Baiſer, (v. a.) *Zoenen, kuſſen*; je vous baiſe les mains, *ik ben u die-naar*; baiſer le verrou, *de deur-grendel kuſſen*; bedroefd ben gaan,

BAL. BAL.

61

(spr. w.); les ais ſe baiſent, *de planken ſluiten dicht aan malkander*.

Baiſer, (m) *Een kus, zoen*.

Baiſeur, euse (m. & f.) *Kuſſer, die gaerne kuſt*.

Baiſotter, (v. a.) (gem. w.) *Dikwils kuſſen*.

Baiſſé, ée (adj.) *Neêrgebogen, gebukt*.

Baiſſement, (m) *Bukking* (f).

Baiſſer, (v. a.) *Neêrbukken, buigen*; baiſſer les yeux, *d'oogen neêrſlaan*; baiſſer le pavillon, *de vlag ſtryken*; donner tête baiſſée dans un combat, *ſtoutmoedig, onverzwaagd h't gevegt gaan*.

Baiſſer, (v. n.) *La rivière baiſſe, de rivier valt, ebt*; le jour baiſſe, *de dag daald*; ſon eſprit baiſſe, *zyn verſtand verzwakt*.

Se Baiſſer, (v. r.) *Zig bukken*.

Baiſſiere, (f) *Zinkſel, grondzop* (n).

Baiſſure, (f) *De weeke zyde van een brood*.

Bal, (m) *Het bal, dans-gezelschap* (n).

Balade, &c. (Zie Ballade).

Balaſtre, (f) *Sneé, ſchram in 't aangezicht*.

Balaſtrer, (v. a.) *Een ſneede in 't aangezicht geven*.

Balai, (m) *Een bezem*; c'eſt un balai neuf, *nieuwe bezems wegen ſchoon*, (spr. w.) *balai du ciel, (spr. w. by Zee-l.) de noord-weſte-wind*.

Balaier. (Zie Balayer).

Balais, (adj.) *Rubis balais, eens bleek robyn*.

Balance, (f) *Weegſchaal, ſchaal; waag; evenaar*; être en balance, *in twyffelagtigheid zyn*.

Balancement, (m) *Slingering, onruſt, beweging*.

Balancer, (v. a.) *Slingeren, ſchongelen, bewegen, in evenwigt houden; overwegen, wikkelen*; le gain balance la perte, *de winſt weegt de ſchade op*; balancer une affaire, *eene zaak overwegen*.

Balancer, (v. n.) *Wankelen, onzeker yn*.

Balancier, (m) *Balansmaaker, ſlinger van een uurwerk; onruſt van een braadſpiz*.

Balançines ou Valencines, (f. pl.)
Toppennants brassen, zeker touwerk
aan de maststengen, raais van een Schip.

Balançoire ou Brandilloire, (f)
Schommel, schommelstoel.

Balandran, (m) Reis-regen-mantel;
duisternis, (by Poëten) (f).

Balane, (m) De flappe bogt van
een touw (f).

Ballast ou lest, (m) Ballast van
van een Schip (f).

Balauste, (m) Wilde granaat-bloes-
sem.

Balaustier, (m) Wilde granaat-
boom.

Balayer, (v. a.) Veegen met een
bezem.

Balayeur, (m) Veeger; bezem-
maaker.

Balayeuse, (f) Veegster.

Balayures, (f. pl.) Uitvaagsel (n).

Balbutiement, (m) Stamering (f).

Balbutier, (v. n.) Stameren, be-
zwaar & spreken.

Balcon, (m) Uitspek, balkon (n).

Baldachin ou Baldaquin, (m)
Hemel over het Sacrament of hoofd
van den Paus.

Baleine, (f) Een Walvisch (m);
Walvisch been, balein (n).

Baleineau, (m) Jonge Walvisch.

Baler, (Zie Baller).

Balestrille, (f) Een graadstok
(m), (by Zeslieden).

Balevre, (f) De onder lip; item
(in Bouwk.) een uitspekende steen die ge-
lyk gemaakt moet worden.

Balier, (Zie Balayer).

Baline, (f) Grof pak-linnen (n).

Balife, (f) Een baaken, 't zy ton of
diergelyk.

Balifer, (v. a.) Een baaken zetten.

Baliseur, (m) Baakenmeester.

Balister, (m) Zekere plant met
breede bladeren, waar mede de Wil-
den de hutten bedekken.

Baliste, (f) Een machine by de
euden om steenen mede te werpen.

Balivage, (m) Aftekening der boo-
men in een bosch tot afschappen (f).

Baliveau, (m) Jonge boom die
men overlaat.

Baliverner, (v. n.) Zotternyen
vertellen.

Balivernes, (f. pl.) Onnut geklag
(n), klugtjes (f. pl.).

Ballade, (f) Zekere rym van drie
vaerzen die op dezelfde wyze eindigen.

Balladin, ine (m. & f.) Toneel-
danser, poetzenmaaker; danser.

Balladoire, (f) Boeren-dans.

Balle, (f) Bal; kaatsbal; kogel;
kramers mars (m); een baal goed (f);
kaf van koor (n); ballen by Druk-
kers (f); balie ramde, bout-ketting-
kogel; marchandise de balle, sleg-
te waar; à vous la balle, (spr. w.)

dat komt u toe; 't is u beurt; pren-
dre la balle au bond, den bal in 't
opsluiten te rug slaan; pouffer bien
une balle, een bal wel slaan, kaatzen.

Baller, (v. n.) Danzen, (oud w.)

Ballet, (m) Dans van vermomde
perzoonen.

Balloon, (f) (in Scheepsb.) Scheer-
gang, zetgang; lange houten om een
chip na te bouwen.

Ballon, (m) Wind-bal, kloor, bol.

Ballonnier, (m) Bollen-maaker.

Ballot, (m) Een baal (f).

Ballotade, (f) Zekere sprong van
een Paerd tusschen twee stylen.

Ballotte, (f) Keur-balletje, lot-
balletje (n)

Ballotter, (v. a.) Met ballen spee-
len, heen en weer butzelen; met balletjes
zyne siem in eene verkiezing geven;

ballotter une affaire, eene zaak be-
raadslagen; ballotter quelcun, ie-
mand herom slingeren; voor de gek
houden.

Ballotin, (m) Een jonge die te Ve-
netien de keurkogeltjes trekt.

Balon, (Zie Ballon).

Balourd, ourde (m. & f.) Een
dom mensch, dommerik.

Balsamine, (f) Balsamine, (een
plant).

Balsamique, (adj.) Balsmagtig.

Balsamum, (m) Balsam-boom.

Balsan, (Zie Balzan).

Balustrade, (f) Hek; balie voor
een huis.

Balustre, (m) Schei-stok of pylaar
van een hek, slot-plaat; arm van
Kerk-kroon.

Balustrer, (v. n.) Met een hek om-
sluiten.

BAL. BAM. BAN.

Balzan, (a. i.) Cheval balzan, Paard met witte voeten.

Balzane, (f) Witte spat aan 't been van een Paard.

Bambin, (m) Kind dat nog de borst zuigt (n).

Bambochade, (f) Landgezicht, (in Schilderk.) (n).

Bamboches, (f. pl.) Levensgrootte speelpoppen; Bamboes-riet.

Bambou, (m) Bamboes, zeker dik en hoog riet dat in de Indien wast.

Ban, (m) Ban; Landvoogd in Hongaryen; Rechts-gebied; Gebod; Hawelyks-voorstellingen (annonces); balingschap; ban & arriere ban, opbod van edele en onedele, die een Leen bezitten; ban de moulin, moolendwang-recht.

Banancier, (m) Bananen-boom.

Banc, (m) Bank, zutbank; zandbank, zandplaat (f).

Bancelle, (f) Zitbankje (n).

Banche, (f) Gladde en zachte steengrond, (zee w.)

Bancloche, (f) Allarm-klok; item 't geraas daar mee.

Bandage, (m) Zwachtel, omwindzel; yzer beslag om raderen enz. breukband.

Bandagiste, (m) Breukbandmaaker.

Bande, (f) Zwachtel om te bewinden; yzere band; iet, smal gezaagd hout; bande du Nord, du Sud, Noorder, Zuider streek; mettre un Vaisseau à la bande, een Schip aan de eene zyde overhaalen, krenge; bande, gezelschap, meenigte; faire bande apart, zig van menſchen afzonderen.

Bandes, (f. pl.) Benden, oorlogsleger- beir- krygs-benden.

Bandé, ée (adj.) Gespannen; item met streepen; (in Wapenk.)

Bandeau, (m) Band voor d'oogen of hoofd; item (in Bouwk.) lyfwerk boven een deur.

Bandelette, (f) Bandje, lyfje (n).

Bander, (v. a.) Binden, spannen; opbitzen; bander une playe, een wond verbinden; bander les yeux, de oogen verblinden; bander un arc, een boog spannen; bander un ressort, een veer spannen; bander son esprit,

BAN.

63

zyne gedachten inspannen; bander une balle, een bal met de raket vangen en in 't net werpen; se bander, (v. r.) te zamen rotten.

Bandereau, (m) Een Trompet-lint (n).

Banderole, (f) Scheeps-wimpel (m); kwastje aan een trompet (n).

Bandière, (f) Scheeps-vlag; (Pavillon is beter).

Bandins, (m. pl.) Tralie-werk achter aan een Schip (n).

Bandit, (m) Struik-roover.

Bandoir, (m) Span-rad van een weefgetouw (n).

Bandoulier, (m) Land-looper, Struik-roover, Vry-buiter.

Bandouliere, (f) Schouder-riem (m).

Banlieue, (f) Omtrek (n), district (n) van eenig plaats of gericht.

Bannal, ale (adj.) Dat tot de Rechts-ban behoort; moulin bannal, dwang-moolen.

Bannalité, (f) Rechts-gebied (n).

Banne, (f) Groote mande; zeil over een wagen, vaartuig of kraam; tegen regen of zon.

Banneau, (m) Plat vaatwerk, ons door Last-dieren gedragen te worden (n).

Bannée, (f) Recht van een Heer om zyne onderzaten te dwingen op zyn moolen te laten maalen.

Banner, (v. a.) Met een zeil bedekken.

Banneret, (m) Baander-Heer.

Bannette, (f) Een korf gebruike voor Last-dieren.

Banneton, (m) Een Visch-kaar.

Banni, ie (adj. & subst.) Gebannen; een gebannene, verjaagde, verwezene.

Bannier, (m) Een openlyke uitroeper.

Banniere, (f) Een Vaan, banner, Scheepsvlag; banniere de conseil, witte vlag op een Admiraals schip; bannieres, lappen die de Snyder te rug houd.

Bannir, (v. a.) Bannen, verbannen, verwyzen; se bannir de tous les plaisirs, zig van alle vermaak onthouden.

Ban-

64 BAN.BAP. BAQ. BAR.

Bannissable, (adj.) *Die te verwyzen is.*

Bannissement, (m) *Verdryving, banning (f).*

Banque, (f) *Bank, Wissel-bank, Geld-bank.*

Banqué, (adj.) *Vaifseau banqué, een Schip uitgerijst voor de Kabeljaauw vangst.*

Banqueroute, (f) *Faire banqueroute, banquerout spelen; faire banqueroute à l'honneur, de eer vaarwel zeggen.*

Banqueroutier, iere, (m. & f.) *Banquerout-speelder-speelsjer.*

Banquet, (m) *Gastmaal (n); (wordt alleen van geestelyke dingen gezegt); item een gat in't mondjuk van een Paerden-gabit.*

Banqueter, (v. n.) *Gastfreeren, (beter se regaler).*

Banquette, (f) *Opgeworpen voetpad (n); optred aan eene borstweering (in Vestingb.); zitting zonder leun.*

Banquier, (m) *Een Wisselaar; Hoofdspeelder.*

Bans, (m. pl.) *Afklondiging; geboden van verloofde perzoonen.*

Banvin, (m) *'t Recht van een Heer om zyn wyn alleen te verkoopen.*

Baptême, (m) *De Doop, (in dit, en 6 volgende woorden word de p niet uitgesproken).*

Baptisé, ée (adj.) *Gedoopt.*

Baptiser, (v. a.) *Doopen; item een klok onder de R. gezinden nruyen; als meede een Matroos, die voor d'eerste maal op zee komt, dompelen.*

Baptismal, ale (adj.) *Dat tot den Doop behoort.*

Baptiste, (m) *Een Dooper.*

Baptistère, (m) *Doop-plaats; Doopceel (f).*

Baptistère, (adj.) *Extrait baptistère, Doop-boek (n), Doop-ceel (f).*

Baquet, (m) *Een tobbe, kalkbak (m), vlootje (n).*

Baqueter, (v. a.) *Met een vlootje uitkoozen.*

Baquetures, (f. pl.) *Lek-wyn.*

Bar, (m) *Groote burrie, draagbaar; item een barbeel, (in Wapenk.)*

Baragouin, (m) *Wantaal, onverstaanbare taal, ook de spreekder daarvan.*

BAR.

Baragouinage, (m) *Onverstaanbare wyze van spreken.*

Baragouiner, (v. n.) *Tatewaalen, koeter waalen.*

Baragouineux, euse (adj. & subst.) *Onverstaanbaar; Tatewaaler.*

Baraque, (m) *Soldaten-hut, barak.*

Baraquer, (v. a.) *se baraquer, (v. r.) Zig hutten, tenten bouwen.*

Barat, (m) *Verbodene handel; vervalsching, maskeering der waaren, ondergeslooken waar, (in de Zeeb.)*

Baratas, (m) *Een soort van Rotten.*

Baratte, (f) *Boter-karn.*

Baratter, (v. a.) *Waaren vervalschen, veranderen; bedriegen, crybuiten.*

Baratterie, (f) *Bedriegery, vervalsching der waaren.*

Baratteur, (m) *Een ledrieger.*

Barbacane, (() *Schiebtogt-watergat in een muur (n).*

Barbare, (adj.) *Onbeschaafd, wreed; onmenschelyk; grof; un peuple barbare, een wikt, woest volk; un langage barbare, een grove of vreemde spraak.*

Barbare, (m) *Een wreedaard.*

Barbarement, (adj.) *Wreedelyk, woestelyk.*

Barbarie, (f) *Onmenschelykheid; onbeschaafdheid.*

Barbariser, (v. a.) *Tegens de regels der spraak-kunde zondigen.*

Barbarisme, (m) *Brabbeltaal (f).*

Barbe, (m) *Paerduut Barbaryen (n).*

Barbe, (f) *Baard; angels van koorrenaaiaren; vafelen, uitrafzel; schimmelm, uitflag; à la barbe de quelcun, in iemands aangezicht; rire dans la barbe, (spr. w.) in zyn vuist lachen; faire la barbe, scheeren; la sainte barbe, de Konstapels-kamer op een Oorlogschip; barbe de renard, gomme tragant; barbe de bouc, geitenbaard, (zekere plant).*

Barbé, ée (adj.) *Gebaard, (in Wapenk.)*

Barbeau, (m) *Barbeel (vifch); blaauwe koorntloem.*

Barbelé, ée (adj.) *Dat weerhaaken heeft; Rèche barbelée, een pyl met weerhaaken.*

Barberie, (f) *Het barbieren, (nieuw w.)*

Par-

Barberot, (m) *Slegte Barbier*, (spoor w.)

Barbes, (f. pl.) *Puisten onder de tong der Paerden.*

Barbet, (m) *Gekrulde water-bond.*

Barbette, (f.) *Een Nonnen balsdoek; teef van een water-bond*

Barbeyer, (v. n.) *Les voiles barbeyent, de zeilen wapperen, slinger.*

Barbier, (m) *Barbier, baardscheerder.*

Barbieton, (m) *Jonge water-bond.*

Barbillon, (m) *Kleine Barbeel; knévels aan de mond der Visschen.*

Barbon, (m) *Een oude Gryzaard.*

Barbonnage, (m) *Het baard-werk (n).*

Barbote, (f) *Puit-aal (m).*

Barboter, (v. n. & a.) *Slobberen gelyk de Eenden doen; mompelen, brommen, binnens monds spreken, preutelen; item als barbeyer.*

Barboteur, (m) *Een tamme Eendvogel.*

Barbotine, (f) *Wormkruid (n).*

Barbouillage, (m) *Slegte schildery, kladdery, morsfery (f).*

Barbouillé, ée (adj.) *Geklad, bemorssd.*

Barbouiller, (v. a.) *Bemorssen, kladschilderen; barbouiller le papier, het papier bemorssen; se barbouiller, zyn goede naam verkleinen; se barbouiller l'esprit de quelque chose, zyngeeft met iets onnuttigs bezwaaren.*

Barbouilleur, (m) *Bemorsser, kladder; kladschilder.*

Barbu, ue (adj.) *Gebaard.*

Barbuë, (f) *Heyl-bot (een visch); item een plant of zetling met zyn wortel.*

Barbuquet, (m) *Een blaasje of puistje aan 't uiterste der lippen (n).*

Bard, (m) *(Zie Bar).*

Bardache, (m) *Een schandjonge.*

Bardane, (f) *Kliffe, (een onkruid).*

Barde, (f) *Borst barnas van een Paerd (n); sneede, of reep spek (f).*

Bardé, ée (adj.) *Bespek; uitgeruist.*

Bardeau, (m) *Een Dekspaan.*

Bardele, (f) *Een Boeren zadel (n).*

Barder, (v. a.) *Een Paerd barnasfchen; iets bespeken.*

Bardeur, (m) *Burrie-drager, handlanger.*

Bardis, (m) *Zetgang van planken op een Schip, dat 'er het water niet inloopt.*

Bardot, (m) *Kleine mail-ezel.*

Barer, (v. n.) *Van 't spoor raaken. (Jagers-w.)*

Barét, (m) *Het geschreeuw van een Olijfant (n).*

Barguinage, (m) *Getalm (n).*

Barguigner, (v. a.) *Talmen, dingen, tandtrekken, in 't koopen of doen van iets.*

Barguigneur, euse (m. & f.) *Talmer, dinger, knibbelaar; talmster, dingster, knibbelaarster.*

Baril, (m) *Vaatje, tonnetje (n).*

Barillage, (f) *Klein Vaarwerk (n).*

Barillar, (m) *Scheeps-bottelier.*

Barillet, (m) *Klein vaatje (n); trommel in een zak-uur-werk (m); pomp-tuis (f).*

Bariolage, (m) *Schildering met verscheide kouleuren (f).*

Bariolé, ée (adj.) *Boyt geschilderd.*

Barioler, (v. a.) *Schilderen met verscheide kouleuren.*

Barique, (f) *Oxboofd (n), (zie Barrique).*

Bariquet, (m) *Klein tonnetje, kinnetje (n).*

Barlong, gue (adj.) *Lang-vierkant, ongelyk lang.*

Barnabites, (m. pl.) *Bernabiter Monniken.*

Barometre, (m) *Weérglas om de zwaarte der lucht te ontdekken (n).*

Earon, (m) *Vrybeer.*

Baronne, (f) *Vryvrouw.*

Baronnet, (m) *Kleine Vryheer.*

Baronnie, (f) *Vrye-heerlykheid.*

Baroque, (adj.) *Scheef; wonderlyk, mislyk; des perles baroques, scheeve paerden.*

Baroscope, (m) *Weérglas (n), (zie Barometre).*

Barot, (m) *Balk onder het Scheepsdek.*

Baroté, ée (adj.) *Volgesluuwd tot het dek.*

Barotier, (m) *Balk-legger.*

Barotin, (m) *Kleine dwars-balk.*

Barque, (f) *Scheepje, Schuitje (n).*

Barqueroie, (f) *Schuit zonder mast (f) Ligter (m).*

Barquette, (f) Soort van gebak (n).

Barrage, (m) Straat- brug- hekken-geld (n).

Barrager, (m) Tollenaar.

Barras, (f) Pyn-boomen-harst (m).

Barre, (f) Staaf; stang; sluit-boom; roer-stok; zand-bank; streep, schrap, onder of door een geschrift; barre d'arcaffe, hek-balk (m) scheepsb. armes de la barre, wilde Zwyns-slagstonden.

Barré, ée (adj.) Ingeslooten, niet een boom geslooten.

Barreau, (m) Tzere-boom-fyl, pers-spil; vierfchaar, gerichtshalle (f); terme de barreau, stadhuis woord.

Barrer, (v. a.) Sluiten, grendelen, betraliën; eene rekening doorsnyken; vaatwerk met dwarsduigen voorzien.

Barres, (f. pl.) Jouër aux barres, diefje speelen, (kinder spel).

Barretonne, (f) Muts van den Grootmeester van Malta.

Barrete, (f) Cardinaals hoed (m); item een muts, calot (f).

Barreur, (m) Een die op den opas is, om het wild op de jagt te skuiten.

Barricade, (f) Een slagboom, schut-boom (m).

Barricader, (v. a.) Met een loom sluiten; se barricader dans une maison, zig in een huis toe rammeyen.

Barrier, (m) Pers-knegt.

Barriere, (f) Slagboom; grenspaal; hinderpaal (n).

Barril. (Zie Baril).

Barrique, (f) Een Oxhoofst (n). (Zie Barique).

Barrure, (f) Dwarsspaanen aan een Luit.

Barroir, (m) Een zuijkboor (n).

Barès, (f. pl.) Chineeshe theedoenzen.

Bartavelle, (f) Een soort van vroeë Veldboen.

Bas, basse, (adj.) Laag, nederig, zwak; le bas bout d'une table, het laage einde van eene tafel; bas fond, ondiepte, diepte, branding; la riviere est basse, de rivier is laag; ondiep; met bas, gemeen

woord, straat-taal; ame basse, laage geest; bas or, argent, slegt goud, zilver; voix basse, zagte stem; messe basse, stille mis; naissance basse, geringe afkomst; les bas officiers, de onder officieren, avoir la vue basse, byziende zyn; acheter à bas prix, goed koop koopen; les eaux sont basses chez lui, daar is by hem niet veel ten besten (spr. w.); faire main basse, den vyand neêrzabelen.

Bas, (m) Het onderste (n); au bas de la lettre, aan de voet van den brief; le haut & le bas, het onderste en het bovenste; het hooge en het laage; devoiement par haut & par bas, ontlasting van boven en van onderen.

Bas, (adv.) Beneden, onder; il a quatre chambres par en bas, hy heeft vier kamers beneden; mettre bas les armes, de wapenen neêrleggen; mettre bas, jongen werpen (van dienen gez.); parler bas, zagties spreken; sa maladie l'a mis bien bas, zyne ziekte heeft hem zeer uitgeput, verzwakt; jouer argent bas, om gereed geld speelen; il est bien bas, het is slegt met hem gesteld; le vin est bas, au bas, de wyn is op den bodem; jeter à bas, op de grond werpen; il est à bas, hy is 'er onder, in een slegte stand; en bas, beneden, na beneden; ici bas, hier beneden, op deeze waereld; par en bas, van onder beneden; là bas, daar onder, daar beneden.

Bas, (m) Kous; des bas, kousfen; bas au metier, geweven kousfen, bas à étrier, slijk of slopkousfen; bas d'estame, sayette kousfen; bas au tricot, ou bas brochés, gebreide kousfen.

Basane, (f) Bezaan-leer (n).

Basané, ée (adj.) Van de zon verbrand; les troupes basanées, de spaansche benden.

Bas-bord, (m) Scheeps-bak-boord; een vlak Schip; les bas-bords, de bak-boords gasten; basbord, bevel woord om het roer na bak-boord te wenden, (n).

Bascule, (f) Een wip, zwenzel, boom

BAS.

boom van een brug of put; vang van een molen; schorrel, hoesplank.

Bas-dessus, (m) Tweede discant, (in Musicq).

Basé, (f) Grondslag, voet; grondregel (m).

Bas-fond, (m) Ondiepte, branding (f).

Bas-fort, (m) Onderste bolwerk (n).

Basiglousse, (m) Spier die de tong neêrtrekt (f).

Basilic, (m) Basilicum (een kruid) (n); Basiliscus (een Slange); item zeker 100 ponder geschat.

Basilicon, (m) Basilicum, (trek-zalf (f)).

Basilique, (f) Een groot gebouw (n) of Kerk (f).

Basilique, (adj.) Veine basilique, Hoofst of lever-ader.

Basin, (m) Bombazyn (een stof).

Basque, (m) Schoot van een wambes; courir comme un basque, snel, als een biskayer loopen.

Bas-relief, (m) Half verheven beeld-werk, bas-relief (n).

Basse, (f) Grond-stem, bas; basist; item eene droogte in zee.

Basse-continue, (f) De generaale bas.

Basse-contre, (f) Tegen grond-stem.

Basse-cour, (f) Voorplaats (f), voorplein, voorhof (n).

Basse-eau, (f) Ebbe (f), laag water (n).

Basse lice, (f) Tapyt van wolfe en zyde (n).

Basse licier, (m) Een wever daarvan.

Baslement, (adj.) Agir baslement, laag te werk gaan.

Basses, (f. pl.) Hooge steemachtige gronden, (zee w.).

Basse, (f) Laagheid, nedrigheid; geringe toestand.

Basset, (m) Een Das-bondje.

Basse taille, (f) Tenor-stem, (in Musicq).

Basse taille, (f) (in Beeldhouwk.) Half verheven werk.

Bassette, (f) Bassiet, beest, (zeker Kaartspel).

Bassiere. (Zie Baissiere).

Bassin, (m) Een bekken (n); schaal, kom (m); bad-kuip (f); onderleek-

BAS. BAT. 67

bekken (n); Haven-kom (m); on l'a fait cracher dans le bassin, men heeft hem doen bloeden (spr. w.) vendre au bassin, in het bekken verkoopen.

Bassine, (f) Groote kopere pan.

Bassiné, ée (adj.) Besprengd.

Bassiner, (v. n.) Met een bedpan warmen; eene wonde zuiveren, besprengen.

Bassinnet, (m) Pan van een snaphaan (f); stormhoed; Haanen-voet, (een kruid).

Bassinoire, (f) Bedpan.

Basson, (m) Basson, (speeltuig).

Bastant, ante (part. & adj.) Toerikend, genoegzaam, (gem. w.).

Baste, (m) Klaveren aas (in 't omberspel).

Baste, (f) Stof, van bast van boommen gemaakt.

Baste! (interj.) (gem. w.) Genoeg hier van!

Baster, (v. n.) Wel gegoed zyn; ses affaires bastent mal, zyne zaken slaagen niet, (oud w.).

Basterne, (f) Een reis-draagstoel (m).

Bastide, (f) Lusthuis op 't Land in Provence (n).

Bastille, (f) Ouwerwets Slot met toorenen; een Stads gevangenhuis in Parys aldus genaamt.

Bastillé, ée (adj.) Met toorenen voorzien, (in Wapenk.).

Bastingue, (f) Zeil-schans (f), Schans-kleed (n), op een Krygs-schip.

Bastion, (m) Bolwerk (in Vestingb.) (n); miner un bastion, een bolwerk ondergraven.

Bastir, (v. a.) Een hoed met bever hair overtrekken.

Bastonnable, (adj.) Die, of dat slaag verdiend.

Bastonnade, (f) Stokslagen.

Bastonner, (v. a.) Met stokken slaan, afrosen.

Bas-ventre, (m) Onderlyf (n).

Bat, (m) Een pak-zadel (n); vous ne savez point ou le bat me blesse, gy weet niet waar my de schoor uringt, (spr. w.).

Batage, (m) Tol op Laad-dieren.

Bataille, (f) Velaslag, (m);

livrer bataille, *Slag leveren*; champ de bataille, *Slagveld*.

Batailler, (v. n.) *Reden-twisten*, (*fig.*)

Bataillon, (m) *Een bataljon, kleine bende voetvolk*.

Batard, arde (adj.) *Een tastaard, onecht kind*.

Batarde, (f) *Zeker groot gescht, item galey zeil (n)*.

Batardeau, (m) *Een dam of steene beer in 't water*.

Batardiëre, (f) *Een boomqueekery*.

Batardise, (f) *Onegtheid*.

Baté, ée (adj.) *Un ane bâté, een gezadeldé, lastdragende Ezel*.

Bateau, (m) *Bateau marchand, de pêcheur, à eau, à rames, een markt-wisschers-water- of roei-schuit, (f)*.

Batelage, (m) *Schuite-vragt- of huur; poetzemaakery (f)*.

Batelée, (f) *Een Schuits-last*.

Bateler, (v. a.) *Van een groot in een klein Vaartuig laden*.

Batelet, (m) *Schuitje (n)*.

Bateleur, euse (m. & f.) *Klugt-speelder, hans-wojt, poetzen-maaker; klugt-speeldster*.

Batelier, (m) *Schipper, Schuite-voerder*.

Batême. &c. (*Zie Baptême, enz.*)

Bâter, (v. a.) *Zadelen, (van Last-beesten gezegd)*.

Bâti, ie (adj.) *Gebouwd*.

Bâtier, (m) *Draag-zadelsmaaker*.

Batifoler, (v. n.) *Stoeijen, mallen, (gem. w.)*

Bâtiment, (m) *Een Schip; een Gehouw (n)*.

Bâtir, (v. a.) *Bouwen; bâtir à chaux & à ciment, met kalk en tras bouwen; bâtir en l'air, bâtir des châteaux en Espagne, kasteelen in de lucht bouwen (spr. w.) un homme bien ou mal bâti, een wel of kwalijk gemaakt man; nous sommes ainsi bâtis, wy zyn niet anders*.

Batiffe, (f) *De bouwling (f), het bouwen (n)*.

Batisseur, (m) *Bouwer, liefhebber van bouwen*.

Batiste, (f) *Kamerdoek (n)*.

Batiture d'airain, (f) *Splinters van koper*.

Bâton, (m) *Stok, staf; bâton de jauge, peil- of roeistok; bâton de Jacob, ou rayon astronomique, graad-boog; bâton de cire d'Espagne, een stokie, een pyp lak; bâton de chaîle, sport van een stoel; bâton de vieillie, staf des ouderdoms; le bâton haut ou le bâton à la main, met magt, nadruk; je suis assuré de mon bâton, ik heb myne zaak vast (spr. w.) dormir à bâtons rompus, ongerust slaapen; le tour de bâton, byvalletje, buitenkansje*.

Batonné, ée (adj.) *Geslaagen*.

Batonnée d'eau, (f) *Een water-slag met de pomp*.

Bâtonner, (v. a.) *Bâtonner un article, de pen door een artikel haalen*.

Batonnet, (m) *Klein stokie om mede te speelen (n)*.

Batonnier, (m) *Stafdraager, aanvoerder*.

Batrachite, (f) *Steen die in het ligchaam der Kikvorschen gevonden word (m)*.

Batrachomyomachie, (f) *Stryd tusschen de Kikvorschen en de Rotten (m)*.

Battage, (m) *Het breeken der kluiten in een akker (n)*.

Battant, ante (adj.) *Kloppende; sortir tambour battant, met slaande trom uittrekken*.

Battant, (m) *Klepel van een klok; helpt van een vouw-deur of vengster; klopper van een deur*.

Battant l'oeil, (m) *Zeker kapsel der Juffers (f)*.

Batte, (f) *Straatmaakers stamper (m)*.

Batte à beurre, (f) *Karne-stok (m)*.

Battée, (f) *Een laag papier, zoo veel als een Boekbinder op eene reis klopt*.

Battement, (m) *de cœur, hart-klopping*.

Batterie, (f) *Vechtery; gescht-wal, (battery); batterie de cuisine, keuken-gereedschap*.

Batteur, (m) *Een die Slaat, Slaager; batteur de pavé, de chemin, Ledig-ganger, Straat-slyper; batteurs en grange, Derschers; batteurs*

BAT. BAV.

teurs d'estrade, *Snoopers*, *Vry-buiters*.

Battoir, (m) *Beuker*, *beukhamer*, *klopper*; *houte Slegge*; *Bal-pallet* of *raket*.

Battologie, (f) *Overtollige, onnooddige herhaaling van woorden*, (in *Spraak*.)

Battre, (v. a. & n.) *Slaan, kloppen*; *dorschen*; *battre quelqu'un d'un & ventre, iemand ter deegen aflossen*; *battre le beurre, booter karnen*; *battre une Ville, eene Stad bieschieten*; *battre la campagne, battre bien du païs, heromzwerven, item van zyn oogwit afgaan*, (spr. w.) *battre le pavé, straatslypen*; *battre le tambour, la caisse, de trommel roeren*; *battre l'estrade, ou la campagne, op kondschap uitgaan*; *battre la diane, de reveille slaan*; *battre l'eau, booi dorschen, vergeeffchen arbeid doen*; *le cœur me bat, het hart klopt my*; *Cheval qui bat à la main, Paerd dat met de kop rukt*, *battre des mains, met de handen klappen*; *il ne bat plus que d'une aile, het wil met hem niet meer lukken*; *se battre, s'entre battre, malkanderen slaan, vegen*.

Battu, ue (adj.) *Geslaagen*; *battu du vent, door den wind geteisterd*, *avoir les oreilles battues de quelque chose, iets zonder ophouden hooren*; *autant vaut bien battu, que mal battu, een klap min of meer komt 'er niet op aan*; *chemin battu, gebaende of betreden weg*; *du battu ou de l'or, de l'argent battu, blad-goud, blad-zilver*; *le battu paye l'amende, d'onnezele moeten het gelag betaalen*.

Battuë, (f) *Het kloppen der bosschen* (*Fagers w.*); *visch-leeger*; *stuk afgescheurd goud* (n).

Battures, (f. pl.) *Het dorschen, dorschloon* (n); *brandingen in zee*.

Bau, baux, (m) *Verdek-balk in een Schip*; *bau de lof, voorste balk*, *bau de dalle, hek- of agterste-balk*; *faux baux, last-balken* (zee-w.).

Bavard, arde (adj. & subst.) *Snapper, snapper*; *snapper*.

Bavarder, (v. n.) *Klappen, snappen*.

BAU. BAY. BAZ. BE. BEA 69

Bavarderie, (f) *ledel gesnap, geklap* (v).

Bavardin, ine (m. & f.) *Een die veel snaps heeft*.

Baubt, (m) *Engelsche Wind-bond, die op het spoor gejadig blaft*.

Baud, (m) *Wind-wond van Barbaryen*.

Baudes, (f. pl.) *Zinksteen voor netten*.

Baudet, (m) *Ezel*; *plompert, bot-muil*; *schraag om op te zaagen*; *bangkooi op een Schip*.

Baudouinage, (m) *Bespringing der Ezels* (f).

Baudrier, (m) *Leedere riem waarin den deegen hangt*.

Baudruche, (f) *Bereide Offendarm voor Goudslagers* (m).

Baudusse, (f) *Draai-tol* (m).

Bave, (f) *Kwyl, zever* (n).

Bayer, (v. n.) *Kwylen, zeveren*.

Bavette, (f) *Kwyl-doek, slabbe* (m).

Baveur, euse (m. & f.) *Kwylster, kwylster*.

Baveuse, (f) *Kwab, (zekere Visch)*.

Baveux, euse (adj.) *Kwyl-achtig, zeverend*.

Bauge, (f) *Rustplaats voor een wild Zwyn* (f); *gehakt stroo en leem onder een gemengd, om meê te pleisteren* (n).

à Bauge, (adv.) *Avoir tout à bange, alles in overvloed hebben*.

Baume, (m) *Balzem; balzem-boom*.

Baumier, (m) *Balzem-boom*.

Bavoche, (f) *Slegte afteekening*.

Bavoché, (adj.) *Slegt afgeteckend*.

Bavoche, (v. a.) *Slegt drukken, slegt afteekenen*.

Bavochure, (f) *Slegte afsetzing*.

Bavolet, (m) *Hulzel der jonge boerinnen omtrent Parys* (n).

Baux, (m. pl.) *(Zie Bail)*.

Baux, (m. pl.) *Verdek-balken, knie-stukken in Schepen*.

Baye, (f) *(Zie Baie)*.

Bayer, (v. n.) *Gaapen; bayer aux corneilles, slaan gaapen*, (spr. w.)

Bayeur, euse (m. & f.) *Gaaper; gaapster*.

Bayonnette, (f) *(Baïonnette is beter) Bajonnet, die men op een snaphaan zet*.

Bazoché ou Basoché, (f) *Onder Gerechtshof in Parys* (n); *een kwinkslag, streek* (m).

Bé, (m) *Het blaeten der Schaapen* (n).

Béant, ante (adj.) *Gaapende; bouche béante*, met openen monde.

Béat, ate (m. & f.) *Een gewaande gelukzalige*.

Béatification, (f) *Inwyng onder het getal der heiligen*.

Béatifié, ée (adj.) *Heilig of gelukzalig verklaard*.

Beatifier, (v. a.) *Gelukzalig verklaaren*.

Béatifique, (adj.) *Vision béatifique*, het gelukzalig aanschouwen.

Béatilles, (f. pl.) *Allerhande lekkernyen die men in pasteyen doet*.

Beatitude, (f) *Gelukzaligheid*.

Beau, bel, belle, (adj.) *Schoon, fraai, mooi, aartig; beau temps*, mooi weer; *le beau monde*, le grand monde, de grootten; *un bel homme*, une belle femme, een schoon man, eene schoone vrouw; *le beau sexe*, de vrouwelyke kunne; *ce n'est pas du beau style*, dat is niet fraay (elegant); *trahir sous un beau semblant d'amitié*, onder den schyn van vriendschap verraden; *beau jeu*, *beau retour*, daar men meê uitmeet, word men meê ingemeeten (spr. w.); *beau débat*, een mooi begin; *cheval qui porte en beau lieu*, een paerd dat zyn horst wel houdt; *faire beau*, ou *faire beau temps*, mooi weer zyn; *avoir beau faire*, te vergeeffsch arbeiden, doen; *vous avez beau dire*, il n'en fera rien, al zegd gy nog zoo veel, hy zal het niet doen; *manquer, échaper belle*, gelukkig een gevaar ontsnappen; *une belle*, een schoon vrouws-perzon; *tout beau*, *tout beau*, (adv.) *zachtzins*; *voilà qui est beau*, dat is fraai; *il fait beau se promener*, het is mooi om te wandelen.

Beau, (m) *Het schoone, het mooye, het fraaye* (n).

Beaucoup, (adv.) *Veel; zeer; de beaucoup*, veel meer; *il s'en faut beaucoup*, het scheeld veel; *il est plus savant de beaucoup*, hy is veel geleerder; *il n'est pas à beaucoup près si beau que . . .* hy is in eerste na zoo fraai niet als . . .

BEA. BEC. BED. BEE. &c.

Beau-fils, (m) *Schoon-zoon*.

Beau-frere, (m) *Schoon-broeder, Zwaager*.

Beauge, (f) *(Zie Bauge)*.

Beau-pere, (m) *Schoon-vader, Stiefvader*.

Beau-pré, (m) *Boegspriet; voile de beau-pré*, spriet-zeil.

Beau-revoir, (m) *Het hygen van een Windhond op het spoor* (n).

Beauté, (f) *Schoonheid, fraaiheid*.

Bec, (m) *Bek, snavel; snuit* (m); *tuitje van een lamp* (n); *mauvais bec*, kwaade bek; *mon pauvre petit bec*, myn lief bekje; *bec de corbin*, trekker of nyper (in heek.); *naad-haakje* (in Scheepsb.); *bec d'ane*, kromme schiet-beitel; *snay-bank*; *bec de canne*, kan beitel; *tangetje om kogels uit wonden te trekken*; *tenir le bec en l'eau à quelcun*, iemand met iedele hoop ophouden; *bec attilé*, glande bek; *bec de lièvre*, haazen-mond; *coup de bec*, een snaauw, steek; *bec de plume*, pen-nen snavel; *bec cornu*, een dwaas; *bec jaune*, gele snavel; *jong onervaaren leerling*; *passer à quelcun la plume par le bec*, iemand voor het lastje houden, wat om den mond smeeven; *il a bec & ongle*, hy heeft bair op zyn tanden. (spr. w.)

Becassine, (m) *Een Vyg-eeter, groentje (zeker Voogel)*.

Becasse, (f) *Snippe* (m).

Becasseau, (m) *Jonge Snip*.

B. cassine, (f) *Kleine Snip* (m).

Beccard, (f) *Het wyfje van een Zahn* (n).

Bêche, (f) *Spade, schop* (m).

Béchée, (f) *Een schop vol*.

Bécher, (v. a.) *Spaayen, spitten*.

Béchu ou **beccu**, (adj.) *Gebekt, gesnaauwd*.

Becune, (f) *Soort van Zwaardois*.

Bedaïne, (f) *Dikke pens, hang-buik; een koogel* (m).

Bedeau, (m) *Pedel, Staf-draager op hooge Scholen, Kerk-dienaar*.

Bedelin, (m) *Boom-wolfe*.

Bidon, (m) *Kleine trom, by een sluitje gebruikt; dikpens*.

Bée, (adj.) *Porte ouverte à gueule bée*, over die wagen wyd open staat.

Béer. *(Zie Baye)*.

Bef-

BEG. BEI. BEL.

Befroi, (m) *Klok-huis* (n); *Wacht- of klokken-tooren*; *alarm-klok*.
 Bégaïement, (m) *Stameling* (f).
 Bégayeur, (v. a.) *Stameren*, *stamelen*.
 Bégué, uë (adj.) *Cheval bégu*, *Paard dat van het 5de jaar af teekend*.
 Bégué, (adj. & subst.) *Stamelenst*; *stamelaar*.
 Béguëule, (f) *Zotrinne*, *gaapstok*.
 Béguin, (m) *Kinder-muts* (f).
 Béguine, (f) *Nonne*; *schynheilige*.
 Béjaune, (m) *Jonge Valk*; *plompheid*, *bottigheid* (f).
 Beignet, (m) *Pannekoek*, *zuster* (m), (zeker gebak). (*Zie Bignet*).
 Belamie, (f) *Monniken-rok* (m).
 Bélandre, (m) *Vaarttuig* (n) aldus genaamd.
 Bèlant, ante (adj.) *Blaetende*.
 Belchite, (adj.) *Laine belchite*, *wol van Schaapen*, *door een spaansche ram geteeld*.
 Belédin, (m) *Gespommene boom-wolfe* (f).
 Bèlement, (m) *Blaeting* (f).
 Bèler, (v. n.) *Blaeten*.
 Bellette, (f) *Een Wezeltje* (n).
 Belgicisme, (m) *Nederlandsche spreekwyze* (f).
 Belgique, (adj.) *Language belgeque*, *nederduitsche spraak*.
 Belier, (m) *Een Ram* (m); *het Helms-teken Aries* (n).
 Beliere, (f) *Klepel-ring*; *Kerkkroon-ring*.
 Belitre, (m) *Guit*, *fielt*.
 Bellâtre, (adj.) *Schoonachtig*.
 Belle-fille, (f) *Schoondochter*.
 Bellement, (adv.) *Langzaam* (gem. w.) *marcher tont bellement*, *beel zachtjes gaan*.
 Belle-mère, (f) *Schoon-moeder*.
 Belle-sœur, (f) *Halve zuster*; *broeders-vrouw*.
 Belligerant, ante (adj.) *Les parties belligerantes*, *de oorlog voerende partyen*.
 Belliqueux, euse (adj.) *Strydbaar*, *dapper*.
 Bellissime, (adj.) *Allerschoonst* (gem. w.)
 Bellone, (f) *Krygsgodinne*.
 Bellot, otte (adj.) *Benigzintschoon*.

BEL. BEN. BEQ. 71

Bélomancie, (f) *Waarzegging door pylen*.
 Beloufe, (f) *Balzakje aan een truktasfel* (n).
 Beloufer, (v. a.) *In den balzak slooten*.
 Se Beloufer, (v. r.) *Zig bedriegen*.
 Belveder ou belvédère, (m) *Lucht-plaats met een jchoon gezicht* (f).
 Bénédicité, (m) *Gebed voor den eeten* (n).
 Bénédicte, (m) *Zachte purgatie* (f).
 Bénédicain, ine (m. & f.) *Benediciner Monnik*; *Nonne*.
 Bénédiction, (f) *Zegening*; *donner la bénédiction à quelcun*, *iemand den zegen geeven*.
 Bénédictionnaire, (f) *Een boek met lofzangen*.
 Bénéficé, (f) *Nut*, *voordeel*; *Kerkelyk ampt* (n); *bénéfice d'inventaire*, *beneficie van inventaris*, (zeker voorregt om een boedel te mogen aanvaarden, zonder in de schulden daar van gehouden te zyn).
 Bénéficiaire, (adj.) *Erfgenaam onder beneficie van inventaris*.
 Bénéficial, ate (adj.) *Dat tot een geestelyk ampt behoord*.
 Bénéficier, (m) *Geestelyk Amptenaar*.
 Bénêt, (m. & adj.) *Een Slegt-hoofd*, *Jan Sul*.
 Bénévole, (adj.) *Genegen*, *gunstig*.
 Bénignement, (adv.) *Gunstlyk*.
 Bénignité, (f) *Toegenegenheid*.
 Bénin, bénigne, (adj.) *Gunstig*, *toegenegen*.
 Béni, ie (adj.) *Gezegend*.
 Bénir, (v. a.) *Zegenen*; *bénir une Eglise*, *eene Kerk inwyden*.
 Bénit, ite (adj.) *Gezegend*, *gewyd*; *eau bénite*, *wy-water*.
 Bénitier, (m) *Wy water-vat*.
 Béquée, (f) *Een bek vol*; *donner la béquée à un oiseau*, *een vogel aazen*.
 Béqué, ée (adj.) *Met een snafel*, (in *Wapenk*).
 Béqueter, (v. a.) *Pikken*.
 Béquillard, (m) *Een die met een kruk gaat*.
 Béquille, (f) *Kruk* (m), *bouten-been* (n).

Béquiller, (v. n.) *Met krukken gaan (schimpw).*

Béquiller, (v. a.) *Een tuin-bed ligt omspitten.*

Béquillon, (m) *Kleine spitze aan bloem-bladeren; jonge Valken snavel.*

Bercail, (m) *Schaaps-kooi; item kerk-gemeente (f).*

Berce, (f) *Beerenklauw, (zeker kruid).*

Berce, (m) *Roodborstje, (zeker vogeltje (n)).*

Berceau, (m) *Wieg (f); gallery, wandel-laan in een tuin; dès le berceau, van kindsheid af; étouffer dans le berceau, in de wieg smoorren; en berceau, boogs-uyze.*

Bercelles, (f. pl.) *Emaljeer tangertje, (by Goudsm.)*

Bercer, (v. a.) *Wiegen; iemand ophouden; se bercer de chimères, zig met berfenschimmen ophouden.*

Berche, (f) *Een Drasi-bas, (zeker Gescht).*

Bergame, (f) *Bergaamsch Tapyt.*

Bergamotte, (f) *Bergamot (een Peer); bergamot-elie (m).*

Berge, (f) *Steile waterkant; bersje (vaartuig).*

Berger, ere (m. & f.) *Herder, herderin; minnaar; minnaares.*

Bergerette, (f) *Een Soort van dunne wyn.*

Bergerie, (f) *Schaaps-kooi (f); fermer le loup dans la bergerie, de wolf by de schaapen vertrouwen; (dat is), een wond heelen eer ze gezuurd is; bergerie, gemeente, kudde.*

Bergeries, (f. pl.) *Herders-dichten.*

Bergeronnette, (f) *Een Kwikstaert, (zeker vogeltje).*

Bergerot, otte (m. & f.) *Herdertje, herderinnetje (n).*

Berline, (f) *Zeker rytuig van Berlyn gekoomen, aldus genaamd (n).*

Berlingot, (m) *Soort van berlyn.*

Berlue, (f) *Oogenfchemering; avoir la berlue, far-blind zyn; onagtzaam zyn.*

Berme, (f) *Een berm, voet van de wal.*

Bernable, (adj.) *Die verdiend bespot te worden.*

Bernardin, ine (m. & f.) *Bernardiner Monnik; Nonne.*

Berne, (f) *Opwipping in een deken; mettre le pavillon en berne, de vlag in een tjsouw opsteeken.*

Bernement, (m) *Opwerping; fop-ping, boon.*

Berner, (v. a.) *In ecne deken opgooijen; bespotten.*

Bernicle, (gem. w. beteekenende rien), *niets.*

Berniquet, (m) *Envoyer quelqu'un au berniquet, iemand te gronde doen gaan, (gem. w.)*

Beryl, (m) *Beril steen.*

Beface, (f) *Knap-zak, bedel-zak; être réduit à la besace, tot den bedel zak, tot armoede gebragt zyn.*

Belacier, (m) *Bedelaar, (sporw.)*

Besaigné ou besigué, (f) *Steekbyl; glaazenmaakers hamer (m).*

Besicles, (f. pl.) *Een bril; mettez vos besicles, doet uwe oogen klaar open.*

Besnarde, (f) *Slot dat van buiten en binnen open en toe gedaan word (n).*

Besoché, (f) *Eene spaade.*

Besogne, (f) *Werk (n), bezigheid (f); achéver sa besogne, zyn werk afdoen; beaucoup de bruit & peu de besogne, veel geschreeuw en weinig wol, veel praat en weinig werk, tailler de la besogne à quelqu'un, iemand moeite verschaffen; aimer fort la besogne faite, veel van gedaan werk houden; avoir de la besogne, werk hebben; besogne embarrassante, moeielyk werk.*

Besoin, (m) *Nooddrift, noodwendigheid; avoir besoin d'argent, gela noodig hebben; il est besoin, het is noodig; connaître ses amis au besoin, zyne vrienden in den nood kennen.*

Besson, onne (adj. & subst.) *Tweeling, (oud w.)*

Bestial, ale (adj.) *Beestelyk, beestagtig.*

Bestialement, (adv.) *Beestagtiglyk.*

Bestialité, (f) *Beestagtigheid, onnatuurlykheid.*

Bestiaux, (m. pl.) *Hoorn-vee (n), Runderen.*

Bestiole, (f) *Diertje, beestje (n).*

Bestion, (m) *Leeuw, snavel aan 't galjoen van een Schip.*

BET. BEU. BEV. BEY. &c.

Betail, (n) *Het Vee* (n).
 Bête, (f) *Een beest*; bête à cornes, *hoorn beest*; bête de somme, *last-dier*; bête sauvage, *wild dier*; remonter sur sa bête, *zyn schade weer inhelen*; bête, een teel. gek; zottin; faite sa bête, *den biecht preken*; bête épaulée, *een ongetrouwd bezwangerd meisje*; c'est un bon bête, *dat is een doortrapte knaap*.

Bétel, (m) *Zekere plant die d'Indianen geduurig kauwen*.

Bêtise, (m) *Plompheid, domheid*.

Betoine, (f) *Betonie*, (zeker kruid).

Bette, (f) *Beet* (een kruid).

Betterave, (f) *Beet-wortel, kroot*; nez de betterave, *kroot-neus*.

Buglement, (m) *Loeiing* (f), *gebulk* (n), *van Rundvee*.

Bugler, (v. n.) *Loeijen, bulken*.

Beurre, (m) *Boter* (f) du beurre frais, *de mai, fort, fondu, versche, gras, sterke, gesmolten boter*.

Beurre, (m) *Zekere fransche peer van een aangename smaak*.

Beurré, ée (adj.) *Geboterd*.

Beurrée, (f) *Een boter-ham*.

Beurrer, (v. a.) *Boteren, slooven, smeer met boter*.

Beurrier, iere (m. & f.) *Boter-verkooper; verkoopster*.

Beurriere, (m) *Boter-pot* (m).

Bévue, (f) *Mislag, feil* (m).

Bey, (m) *Turksch woord, beteekende Heer, Stad- of Landvoogd*.

Bezan, (m) *Goude of zilvere penning in een Wapenschild*.

Bezoart, (m) *Bezoar-steen, groeien in de maag van zekere dieren*.

Bia, (m) *Schelp, voor geld dienen- de in Indiën*.

Biais, (m) *Schuine, dwarsheid* (f); je m'y prendrai d'un autre biais, *ik zal het anders aangrypen*; mettre une chose de biais, *iets schuins aanleggen*; je ne vois qu'un biais pour y réussir, *ik zie maar een middel om 'er in te slaagen*; vous avez pris le bon biais, *gy hebt het rechte middel aangevat*.

De biais, (adv.) *Schuins, dwars*.

Biaisement, (m) *Wyffeling, draar- ing; belling van een Schip* (f),

BIA. BIB. BIC. BID BIE. 73

Biaiser, (v. n. & a.) *Schuins gaan; wyffelen, niet vast in zyne schoenen staan*.

Biaris, (m) *Walvisch met tanden*.

Biberon, onne (m. & f.) *Dronk- aard; zuipster*.

Bible, (f) *Bybel* (m, *het oude en nieuwe Verbond, of Testament* (n).

Bibliographe, (m) *Kenner der oude schriften*.

Bibliographie, (f) *Kennis van oude Schriften; konst om naamlysten van boekeryen op te stellen*.

Bibliographique, (adj.) *Schrift- kundig*.

Bibliomane, (m) *Een groote lief- hebbet van boeken*.

Bibliomanie, (f) *Zucht, lust tot boeken*.

Bibliophile, (m) *Boek-beminnaar*.

Bibliothécaire, (m) *Boek bewaar- der*.

Bibliothèque, (f) *Boekerye, zaal die vol boeken is*.

Bibus, un Poëte de bibus, *een kreupele, armhartige Poët, (ironie)*.

Biceps, (f) *Elleboog spieren, (in Ontleek)*.

Biche, (f) *Hinde, 't wyfje van een Hert*.

Bichenage ou bichetage, (m) *Markt-geld van koor*.

Bichet, (m) *Een schepel in Bour- goniën, (zekere koor-maat)*.

Bichon, onne (m. & f.) *Schoot- hondje, spaans-hondje* (n).

Bicoq, (m) *De 3de voet onder een Timmermans bek, waar mede zwaare lasten opgetild worden*.

Bicoque, (f) *Klein steedje* (n), *of woning* (f).

Bicqueter, (v. n.) *Jonge werpen, (van Geiten gezegd)*.

Bicornis, (m) *Spier in de hand*.

Bidet, (m) *Klepper* (m) - *Tslandsch Paerdje* (n).

Bidon, (m) *Houte bier-but of flap voor een bak, (scheepsw.)*

Bien, (m) *Goed, erfgoed* (n); le souverain bien, *het opperste goed*; biens meubles & immeubles, *roer- ende en onroerende goederen*; le bien public, *het gemeene best*; faire du bien, *goed doen*; ne parler de per- sonne

bonne ni en bien, ni en mal, noch goed noch quaad van iemand spreken; gens de bien, vroomen lieden; nul bien sans peine, geen roos zonder doornen; les biens de la terre, het veldgewas; biens d'Eglise, geestelyke goederen; bien vous fasse, wel moet het u bekoemen.

Bien, (adv.) Wel, goed; zeer; bien autrement, gantsch anders; eh bien! wel aan! fort bien, zeer wel; aussi bien que vous, zoo wel als gy; aussi grand que lui, zoo groot als hy; eh bien que cela soit, wel laat dat zyn; quand on est bien on s'y doit tenir, daar men wel is moet men blyven.

Bien aimé, ée (adj.) Welbemind.

Bien-dire, (m) Welbepaaldheid, welspreekendheid (f).

Bien-être, (m) Welstand.

Bienfaiteur, bienfaitrice, (m. & f.) Weldoener; weldoester.

Bienfaisance, (f) Weldoening.

Bienfaisant, ante (adj.) Wel-doende.

Bienfait, te (adj.) Welgemaakt.

Bienfait, (m) Weldaad.

Bienfaiteur. (Zie Bientaiteur).

Bienheureux, euse (adj.) Welgelukzalig.

Bienheureux, (m) Een gelukzalige.

Bien-loin, (conj.) bien-loin de le croire, wel verre van het te gelooven.

Bien que, (conj.) bien que l'on me dise, schoon men my zegge.

Bien-samment, (adv.) Welstaandelyk.

Bien-séance, (f) Gevoeglykheid; la bien-séance demande cela, de betaamelykheid vordert zulks.

Bien-séant, ante (adj.) Welstaande.

Bien-tenant, ante (m. & f.) Een die een ander goed bezit.

Bientot, (adv.) Haast. ras.

Bienveillance, (f) Genegenheid, gunst.

Bienveillant, ante (adj.) Genegen.

Bienvenue, (f) Welkomst.

Bienvenu, ue (adj.) Soyez le bienvenu, zyt welbekoemd.

Bierre, (f) Bier (n); boot-baer; dood-kist.

Bievre, (m) Een bever, eijloor.

Biez, (m) Water-leiding na een moolen.

Biffé, ée (adj.) Doorschrapt.

Biffer, (v. a.) Doorschrappen.

Biffuration, (f) Plaats daar een tak zig in tweeën verspreid.

Bigame, (m) Een die twee vrouwen te gelyk heeft, of voor de tweede maal trouwd.

Bigamie, (f) Huwelyk met twee vrouwen te gelyk (n).

Bigarade, (f) Grootte citroen (m).

Bigarré, ée (adj.) Bont, gespikkeld; compagnie bigarrée, gezelschap van allerlei onvoeglyke menschen.

Bigarreau, (m) Spaansche Kers.

Bigarrer, (v. a.) Bespikkelen, bont maaken.

Bigarrure, (f) Bont-werk, bont-schilder-werk (n); la bigarrure de ce chapitre vous plaira, de verandering in dit hoofdstuk te vinden zal u bebaagen.

Bigle, (adj. & subst.) Scheel; een scheele; een Engelsche Jagt-hond om Haazen en Konynen te vangen.

Bigler, (v. n.) Scheel zien.

Bigne, (f) Buil (m), bultje (n).

Bignet, (m) Pannekoek.

Bigorne, (f) Een Smids speerhaak (m); aambeeld met twee armen (n).

Bigorneau, (m) Kleine speer-haak.

Bigorner, (v. a.) Iets op een speerhaak rondren, omkloppen.

Bigot, te (adj. & subst.) Schynheilich, bygelovig; een schynheilich; een kweazel.

Bigot, (m) Een Slee, (zeker hout met gaten om touwen door te steeken, dienende tot het rak op een Schip).

Bigotelle ou bigotere, (f) Knevel-band, knevel-borstel (m).

Bigoter, (v. a.) Den huichelaar speelen, (gem. w.)

Bigoterie, (f) Huichelarye.

Bigotisme, (m) Bygeloof (n).

Bigue, (f) Geinbalk om een Schip te kielen (m).

Biguer, (v. a.) Tuischen, verruilen.

Bigues, (f. pl.) Stutten, gebruikt in 't kien.

Bijon, (m) Zekere soort van Terpentyn.

Bijou,

BIJ. BIL.

Bijou, (m) Juweel (in kleinodje, fraaiheid (f).

Bijoutier, (m) Juwelier, Koopman in Juweelen; verzamelaar van fraaiheden.

Bil, (m) Bil, Aile in Engeland.

Bilan, (m) Staat eens Koopmans van ontvangst en uitgaaf, balance.

Bilboquet, (m) Vangertje (n) (kinder speeliuik); een verguld quaft.

Bile, (f) De gal; gramfchap; moderer la bile, de gal matigen; bile noire, zwarte gal.

Billiaire, (adj.) Vaisfeaux biliaires, gal vaatjes (in Ontleed-k.)

Billeux, euse (adj.) Galagtig; un bilieux, een oplopend mensch.

Billard, (m) Truktafel (f); trukfpeel (n); trukflok (m).

Billarder, (v. n.) Zyn trukbal twee maal aanslooten.

Bille, (f) Trukbal; pakflok; bind knuppel voor Voerlieden (m); beloufer une bille, een bal in de zak fpeelen; doubler la bille, de bal vol aanslooten; faire sauter la bille, de bal uitslooten.

Billebarrer, (v. a.) Een kleed kakebont maaken, (gem. w.)

Billebaude, (f) Wan-orden; à la billebaude, in ververring, (gem. w.)

Biller, (v. a.) Met een flok pakken; trek-paerden de lyn aanslaan.

Billet, (m) Ceeltje, briefje, bandfchrift; Soldaaten quartierbiljet (n); Etatsaat (f); billet de fanté, gezondheids pas; billet doux, minnebrief; je lui ai prété cinq cent francs, dont il m'a fait son billet, ik heb hem vyf honderd guldens geleend, waar van hy my een briefje onder de hand gegeven heeft; billet de Loterie, de change, een Lotery-een wiffel-briefje; billet blanc, een niet; tirer au billet, looten; billet pour entrer dans la Comédie, lootje om in de Schouwburg te gaan.

Billeté, tée (adj.) Gemerkt, genommerd; met blokjes bezaaid, (in Wapenk.)

Billeter, (m) Merker der waaren.

Billette, (f) Teeken aan een Tolhuis tot waarfbouwing dat men daar

BIL. BIM. BIN. BIO. &c. 75.

vertollen moet; zilver vierkant blokje, (in Wapenk.) (n).

Billevefée, (f) Zotte inbeelding, invul, iedele waan.

Billon, (m) Vervalfcht, quaad, of afgezet geld (n).

Billonage, (m) Kwaad, bedreeven met het opwiffelen van ongangbaar geld (n).

Billonner, (v. a.) Ongangbaar geld opwiffelen en uitgeeven; flegte munt ftaan.

Billonneur, (m) Uitgeever van flegte munt (f).

Billot, (m) Een blok; blok val; fluit-fukje (in Scheeps-b.); billot de metal, metaale klomp.

Bimauve, (f) Soort van zigtmaarkruid (in Kruidk.).

Bimbelot, (m) Kinder speelgoed (n).

Bimbelotier, (m) Poppegood-maaker.

Binaire, (adj.) Tweevoudig; nombre binaire, tweeledig getal; mesure binaire, zang-maat die in twee tyden geflaagen word.

Binard, (m) Een wagen met vier wielen, dienende tot het vervoeren van zwaare lasten.

Biné, ée (adj.) Voor de tweede maal omgespit.

Binément, (m) Tweede omfputting (f).

Biner, (v. a.) Een Akker voor de tweede maal omfputten; twee miffen op een dag doen.

Binet, (m) Een profytterje, om endjes kaars op te zetten; een endje kaars (n).

Bini, (m) Monnik die eenen meedebroeder moet verzellen.

Binocle, (m) Verrekijker voor beide de oogen.

Binoculaire, (adj.) Astroscope binoculaire, dubbelde Verrekijker voor de 8 terrekijkers.

Biographe, (m) Levens-befchryver, (zelden gebruikt)

Bipédal, ale (adj.) Dat twee voets lang is.

Bipede, (adj.) Twee-voetig.

Bipenne, (f) Amazoonfche ftrydbyl (m).

Bique, (f) Een Geit (beter Chevre).

76 BIQ. BIR. BIS.

- Biquet, (m) Een goud-schaaltje (r).
 Biqueter, (v. a.) Daar-meede weegen.
 Birambrot, (m) (hollandsch w.) Bier en brood (n).
 Bire, (f) Soort van Visch-fuik.
 Birette, (f) Muts die de jonge Jersuiten draagen.
 Birloir, (m) Iets dat het dekzel van een kist, open zynde, ophoudt.
 Bis, ise (adj.) Bruin, zwart; pain bis, zwart, of roggen-brood.
 Bis, (m) Repeteer-teeken, (in Muziek).
 Bisage, (m) Ververwing (f).
 Bisafeul, (m) Over-groot-vader.
 Bisafeule, (f) Over-groot-moeder.
 Bisbille, (f) Twist, kyffagie, (gem. w.).
 Bis-blanc, (adj.) Du pain bis-blanc, brood van fyn en grof meel.
 Biscapit, (m) (in Rentek.) Een zaak 2 maal in rekening gebragt.
 Biscornu, ue (adj.) Batiment biscornu, mismaakt gebouw; du pain biscornu, seker gebakken brood.
 Biscotin, (m) Zuiker-koeckje.
 Biscuit, (m) Tweebak, beschuit; valsche vers; s'embarquer sans biscuit, zonder noodige middelen iets onderneemen.
 Bise, (f) Noorde wind (m); stukje brood dat men de Schoolkinderen mee geeft (n).
 Biseau, (m) Schuin geslepen rand van een spiegel; rug van een mes; rand van een ring-kas; Zetters spaan (m); schraaf-zyser; orgel-pyp-dekzel (n); zyde van het brood alwaar geen korst is.
 Biseigle, (f) Schoenmaakers likhout.
 Biser, (v. a.) Bruin worden, (van hoorn gezegd).
 Biset, (m) Hout-duif, wilde duif; bruin brood (n).
 Bisette, (f) Geringe kant, boere kant.
 Biseur, (m) Zwart-verwer.
 Bismut, (m) Wismuth (mineraal).
 Bison, (m) Wilde Os; buffel (in Wapenk.).
 Bisquains, (m) Bereidde Schaaps-vellen met de wol'er op.

BIS. BIT. BIV. BIZ.

- Bisque, (f) Kragtige soppe; 15 voor uit in 't bal spel.
 Biffac, (m) Knap-zak, bedel-zak; reduire au biffac, tot den bedel-zak brengen.
 Bisse, (f) Slange (in Wapenk.).
 Bissetre, (m) Ongeluk (n), (gem. w.).
 Bissexte, (m) Schrikkel-dag.
 Bissextil, ile (adj.) Année bissextile, schrikkel-jaar.
 Bistoquet, (m) Klein billard-stok.
 Bistorte, (f) Adder-tong, (een kruid).
 Bistortier, (m) Houte vyzel-flamper.
 Bistouri, (m) Incise-mes, (by Wondh.).
 Bistourner, (v. a.) Een Paerd ruinen, met de ballen te verdraaijen.
 Bistre, (m) Roet-zwart, (verfstof).
 Bisulque, (adj.) Gespleeten, (by Natuurk.).
 Bizard, (m) Schiemans gaaren van 2 draad, voor de wevelingen van een Schip (n).
 Bitte, bittes, (f) Beeting, waar aan de kabel vast gemaakt word.
 Bitter, (v. a.) Bitter un cable, een kabel aan de beeting vast maaken.
 Bitton, (m) Beeting (f), kruishout op een galey (n).
 Bittonnieres ou Anguilleres, (f. pl.) Lokgaten op een Schip, waar door het water naar de pomp geleid word.
 Bitume, (m) Jooden-lym (f).
 Bitumineux, euse (adj.) Lym-agtig.
 Bivalve, (adj.) Dat met twee klapdeuren; of een dubbelde schille is.
 Biventer, (m) Spier der onderste kinnebak (f).
 Biviale, (adj.) Place biviale, plaats daar twee wegen t'zamen komen.
 Bivoie, (f) Weg die zig in tweeën verspreid.
 Bivouac. (Zie Bihouac).
 Bizard, (m) Bonte vers der tulpen.
 Bizarre, (adj.) Wonderlyk, mislyk, eigenzinnig, koppig.
 Bizarre, (m) Eigenzinnig mensch.
 Bizarrement, (adv.) Wonderlyk, gekkelyk.
 Bizarrerie, (f) Mislykheid, eigenzinnig-

zinnigheid; de te hiltore ne plait que par sa bizarrerie, die geschiedenis behaagd alleen door deszelfs verscheidenheid.

Bize (Zie Bise).

Blafard, arde (adj.) (oud en gem. w.) Bleek, flets, verschooten.

Blaireau. (Zie Blereau).

Blai-rie, (f) Drift-geld, om op een weide te laten grazen.

Blamable, (adj.) Strafbaar, berispelyk, wraakbaar.

Blâme, (m) Lasten, schande, schuld (f); encourir le blâme, schande behaalen; en porter le blâme, de schuld 'er van draagen.

Blâmer, (v. a.) Lasteren, verwijten; blâmer un compte, (in Rechten) eene rekening wraaken, tegenspreken.

Blanc, blanche, (a. i.) Wit, gryns, zuiver, du fer blanc, blik; du pain blanc, wit brood; biere blanche, wit bier; cheveux blancs, gryns haar; billet blanc, een ledig briefje, een niet; argent blanc, zilver geld.

Blanc, (m) Het witte (n); aller du blanc au noir, van den bak op den tak springen (spr. w.); tirer au blanc, na het wit schieten; blanc d'œuf, het wit van een ei; livre en blanc, ongebonden boek; en blanc, onbeschreeven; dire une chose de blanc en blanc, iets onbezonnen zeggen.

Blanche. (Zie Blanc).

Blanc-bec, (m) Onervaren Jongeling.

Blanchaille, (f) Uitschot van visch, klein grut (n).

Blanchâtre, (adj.) Witagtig.

Blanche, (f) Halve Muziek-noot.

Blanchement, (adv.) Reinlyk, zinnelyk in Linnengoed.

Blancherie, (f) Linnen of wasch-bleekery; vertin of blik-butte.

Blanchet, (m) Witte doorzyg-doeck; Pers-doeck (in de Drukkery) (m), wit kamizool (n).

Blancheur, (f) Witheid.

Blanchiment, (m) Het bleeken; vertinnen enz. (n).

Blanchir, (v. a.) Witten, wit maaken; blanchir de l'argent, zil-

ver wit kookken; blanchir, (v. n.) gryns worden; la mer blanchir (moutonne), de zee schuimt wit; toutes mes peines ne font que blanchir, alle myne moeite is vrugteloos.

Blanchiffage, (m) Bleekinge (f), waschbloon (n).

Blanchisserie, (f) Bleekery; wasch-buis.

Blanchisseur, euse (m. & f.) Bleeker; bleekster.

Blanc-manger, (m) Eene met zuiker en amandelen enz. toe bereide spyze, spaansche pap (f).

Blanc-rassil, (m) Pomniaden-zalf (f).

Blanc-scillé, (m) Een gezegeled papier in blanco (n).

Blanc-signé, (m) Een getekend papier in blanco (n).

Blandices, (f. pl.) Vlyery, (oud w.)

Blanque, (f) Een Lotery-boekje met zwarte en witte bladeren; hazard à la blanche, onbezonne onderneeming.

Blanquette, (f) Witte wyn van Languedok; dun wit bier (m).

Blason, (m) Wapenschild-kunde; lofsluiting (f).

Blasonner, (v. a.) De Wapens uitleggen; item die behooryk schilderen; iemand roemen of lasteren.

Blasonneur, (m) (weinig geb.) Beschryver der Wapens.

Blasphémateur, (m) Gods lasteraar.

Blasphématoire, (adj.) Godslasterlyk.

Blasphême, (m) Godslastering (f).

Blasphémer, (v. a. & n.) God lasteren; Godslastering uitbraaken.

Blatier, (m) Kooren-kooper op 'e Land.

Blaude, (f) Een boeren kiel, linnen-rok (m).

Blaveole, (f) Blaauwe kooren-bloem.

Blé. (Zie Bled).

Blèche, (adj. & subst.) Trouwloos, valsch (scheldw.).

Bled, (m) Kooren, graan (n); bled en herbe, onryp kooren; bled sarazin, boekweit; bled de Turquie ou maïs, Turksche terwe; bled meteil, meng-kooren; manger son bled en her-

78 BLE. BLI. BLO.

herbe, zyne inkomsten, voor ze ontfa-
gen zyn, verleen, (spr. w.)

Bleime, (f) Inflamatie ond. r aan
de voet van een Paard.

Blême, (adj.) Bleek, doodsch.

Blemit, (v. n.) Bleek worden, be-
sterven.

Blémissement, (m) Begiering (f).

Blérens, (m) Een Das (n), (zeker
dier).

Blessé, ée (adj.) Gekwetst; blessé
à mort, ter dode toe gewond.

Blessé, (v. a.) Kwetsen, wonden,
beschaadigen.

Blessure, (f) Kwetsuur, wonde.

Blette, (f) Meêr (een kruid).

Bleu, bleue, (adj. & sost.) Blauw;
blauwe verf; bleu mourant, licht
blauw; bleu turquin, donker blauw.

Bleuâtre, (adj.) Blauwagtig.

Bleuir, (v. a. & n.) Blauw maa-
ken, blauwen; blauw worden; faire
bleuir le fer, het yzer blauw aan
doen loopen.

Blin, (m) Een ramblok, (in
Scheepsb.)

Blinde, blindes, (f) Blinden, tot
dekking, (in Vessingb.)

Blinder, (v. a.) Met blinden be-
dekken.

Bloc, (m) Een Blok; Ezels-hoofd
(in Scheepsb.); bloc de marbre, mar-
mere Blok, vendre en bloc & en
tas, by den hoop verkoopen.

Blocage ou blocaille, (f) Gruis
(n), puinwoep (m).

Blochet, (m) Tendwars sparre (f).

Blocus, (m) Bescheffing, blokke-
ring, insluiting (f); (Vessing w.)

Blond, onde (adj. & subst.) Blond-
harrig, blond; een blond mensch.

Blonde, (f) Zyde kant.

Blondin, ine (m. & f.) Een die
blond hair heeft.

Blondir, (m) Blond hair bekoomen.

Bloquer, (v. a.) Insluiten, ver-
schanssen; bloquer une ville, un
port, y mettre le blocus, een stad,
een haven insluiten; bloquer, de ree-
ten van een schip met werk dicht maa-
ken; druk-letters verkeerd zetten;
metzelen zonder pas-toed.

Blot, Bloc ou Chouquet (m),
Ezels-hoofd; Scheeps-blok; werknijg

BLO. BLU. BOA. BOB. &c.

om de vaart die een Schip maakt me-
de te meeten, (Scheeps w.)

Blottir, (v. a.) In een duiken, ver-
schuilen; les perdrix se blottissent,
de veldhoenders kruipen in een, ver-
schuilen zig.

Bluet, (m) Blauwe koren-bloem (f).

Bluette, (f) Sprankje, vonkje van
vuur of gloeiend yzer (n).

Bluteau, (m) Meel-bui.

Bluter, (v. a.) Builen.

Bluterie, (f) Meel-builery,

Blutoir. (Zie Bluteau).

Boage, (m) Dienst van een Vassal
aan zynen Heer met twee Offen voor
hem te ryden.

Bobèche, (f) Pyp van een kaude-
laar.

Bobine, (f) Een bobyn, klos, om
gaaren op te doen.

Bobiner, (v. a.) Gaaren op een bo-
byn winden, spoelen.

Bobineuse, (f) Gaaren spoelsier.

Bobo, (m) Ligte kneuzinge (f),
slootje (n).

Bocage, (m) Boschje, boschagie (n).

Bocager, ere (adj.) Nymphe; bo-
cagere, bosch-nimph.

Bocal, (m) Beker, bocaal.

Bodinaire, (f) Bewoeling van den
anker-ring.

Bodruche, (f) Fyn perkament van
Offendarmen bereid (n).

Boëffe, ou gratte boëffe, (f)
Kratz-borstel in de munt.

Boëffer, (v. a.) Kratzen.

Boëte. (Zie Boîte)

Bœuf, (m) Een Os (m), Offen-vleesch
(n); dommen os, vleezel.

Bogue, (f) Kastanje bolster; Hou-
ting (een visch).

Bohémien, ienne, ou bohème,
(m. & f.) Heizen, Land looper, goe-
der-geluk zegger; Land-loepster.

Boïard, (m) Hand-burrie (f).

Boie, (f) Voer-baai.

Boire, (v. a.) Drinken; boire à
la ronde, in't ronde drinken; boire
des rafades, de rouges bords, boor-
den vol drinken; il boit, by is tot den
drank vervallen; boire la raillerie,
de beschimping verdraagen; la terre
boit la pluie, de aarde trekt de regen
na zig; ce papier boit, dat papier
zuigt;

BOI.

zuigt; boire comme un trou, à tire-larigot, lustig zuipen; qui fait la folie la boit, (spr. w.) zoo als men zyn bed maakt zoo legt men; donner pour boire, een drink-penning geeven; voilà pour boire, daar is een drink-penning; ce fossé boit en rivière, die sloot krygt zyn water uit de rivier.

Boire, (m) Het drinken (n).

Boirin, (m) Anker-boei.

Bois, (m) Een bosch; hout (n); bois épais, dik bosch; bois de charpente, timmer-hout; bois mort, dood, verdord hout; bois en étant, hout dat nog op de stam is; bois de haute futaie, een hoog bosch; bois vif, gezond, groen hout; mort bois ou d'entrée, half vergaan hout; bois de teinture, verf-hout, bois blanc, week, zagt hout; bois de cerf, het gewigt of de hoornen van een hert, enz. bois à brûler, brand hout; bois canards, gezonken hout; bois flotté, vlot-hout; bois échappés, dryf-hout; bois merrein, vat-hout, pyp-hout; bois de charronnage, wagenmaakers-hout, wagen-schot; bois de compte, tel-hout; bois de refend, hout dat ligt kloofd; bois en grume, neêrgevelld, gehakt hout; bois chablis, door den wind neêrgevelld hout; bois lavé, na de lyn gehakt hout; bois bombé, krom gewassén hout; bois gelif, hout dat vol spleeten is; bois carié, vermoulú, verwormd, vermolemd hout; bois rabougris, kwistig hout, uit-schot; bois taillis, bak-hout, een bak-bosch; faire du bois, een Schip met brand-hout voorzien; à l'âtre du bois, hout afbakken, neêrvellen; veel kégels werpen; ne savoir de quel bois faire flèche, niet weten waar men zig keeren of worden, wat men aanvangen zal; trouver vilage de bois, niemand t'huis vinden; bois de lit, bedstee; bois qui se tourmentent, hout dat werkt, nog niet uitge-loogd is; je sai de quel bois il se chauffe, ik ken zyn manier, bejaan; haut le bois, het geweer om hoog (by Krygsl.)

Boisage, (m) Beschutting (f); paneel-werk (n).

BOI. BOL. BOM. 79

Boiser, (v. a.) Met hout beschie-ten, lambriseeren.

Boiserie, (f) Houte beschoot (n); lambrizeering (f).

Boisieux, euse (adj.) Houtig.

Boisseau, (m) Een schépel.

Boisselée, (f) Een schépel-vol, item een schépel zaai-land.

Boisselier, (m) Een maaten-doozen-maaker.

Boisson, (f) Drank (m).

Boîte, (f) Regte tyd wanneer de wyn kan gedronken worden.

Boîte, (f) Een doos, kas; munt-blok; geurigt daar een been in draaid; boîte à poudre, à poivre, de mon-tre, een poeder-, peper-dooz, kas van een zak-horologie; boîte de roue, het ave-gat van een wiel; on y est comme dans une boîte, men zit 'er warm in.

Boitement, (m) Hinking (f).

Boiter, (v. n.) Hinken, kreupel; mank gaan.

Boiteux, euse (adj. & subst.) Kreu-pel, mank; een kreupel; il faut at-tendre le boiteux, (spr. w.) men moet d'eerste tyding niet gelooven.

Boitier, (m) Doozen-maaker; zalf-bus (by Heelm.).

Bois-tout, (m) (gem. w.) Glas zon-der voet.

Boiture, (f) (gem. w.) Ziwelgery, zuipery.

Bol ou bolus, (m) Eene mond-vol medicynen.

Bombance, (f) Goede cier, stem-pery, (gem. w.)

Bombarde, (f) Kort geschoot, hau-bitz.

Bombardement, (m) Bombardee-ring (f).

Bombarder, (v. a.) Met vuur-ke-gels, met bomben beschiëten.

Bombardier, (m) Bomben-werper, Bombardier.

Bonifacio, (m) Bommezyn.

Bombe, (f) Bombe, vuur-kogel.

Bomber, (v. a.) Krom maaken; uithollen.

B meris, (f) Bodemeryc, (in Zee-handel).

Bon, ne (adj.) Goed; mild; dagg-zaan; lapper; sterk; enz. un bon

Cavalier, een goede Ruiter; un bon Medecin, een goed Geneesheer; bon mot, kwinkslag, klugtige uitdrukking, inval; n'être bon à rien, nergens toe dienstig zyn; à quoi bon cela? waar toe diend dat? trouver bon, goed vinden; allez ou bon vous semble, gaat daar het u goed dunkt; un bon homme, een goed, deugdzamen man, een onnozel man, een goed bloed; les bons ou les gens de bien, de vroomen lieden; il n'est bon ni à rotir, ni à bouillir, hy deugd nergens toe; un bon coquin; een aartscheim; ô! la bonne raison, ei! dat 's een schoon bewys; de bon cœur, een gantscher herten; les bons comptes font les bons amis, effen rekening maakt de beste vrienden; vraiment je vous trouve bonne! waarlyk ik vinde u fraai! je vous la garde bonne, ik zal 't u wel betaald zetten; faire bon pour quelcun, voor iemand in staan, borg blyven; tout cela est bon, mais . . , dat is altegaar mooi en goed, maar . . ; c'est un bon Apôtre, het is een ruigen Apostel (hoert. w.); un bon pénétré, een olyke siel; souhaiter, donner le bon jour, goeden morgen, goeden dag wenschen; les bons maîtres font les bons valets, goede meesters maaken gode diensthoden.

Bon, (m) Het goede, het beste (n); connoître le bon & le beau d'une affaire, het goede en het fraaye van een zaak kennen; le bon de l'affaire est . . , het beste van de zaak is . . ; il y a cent écus de bon, daar zyn honderd kroonen te goeds.

Bon, (adv.) Goed, wel; sentir bon, wel ruiken; tenir bon, stand houden; cela me court bon, dat kost my goed uit; bon! voilà qui va bien, goed! dat gaat wel.

Bonace, (f) Windstilte, kalmte op zee; gerustheid, vrede.

Bonasse, (adj.) Al te goed, te eenvoudig.

Bonbons, (m. pl.) Lekkernyen, snoeperyen voor kinderen.

Bonchretien, (m) Zekere lekkere fransche peer.

Bond, (m) Weir-sprong (n), opstui-

ting (f); prendre la balle au bond, den bal in 't opstuiten vangen; de regte tyd van iets waarneemen (spr. w.) autant de bond, que de volée, (spr. w.) op beiderly wyze.

Bonde, (f) Sponde, of tap van een cyver; sluisje; schotdurtje (n).

Bondir, (v. n) Opspringen, huppelen; opwellen; les agneaux bondissent, de lammeren springen; cela me fait bondir le cœur, dat doet my het hart walgen, opkomen.

Bondissement, (m) Opwelling, opstuiting der maag (f).

Bondon, (m) Sponde, spandgat (n).

Bondonner, (v. a.) Toesponden, toefstoppen.

Bondonnier, (m) Spond-boor (n).

Bonheur, (m) Geluk (n), welvaart (f); par bonheur, by geluk.

Bonhomme, (f) Goedaardigheid.

Bonifier, (v. a.) Verbeteren, vergoeden; bonifier un champ, een akker verbeteren.

Bonjour, (m) Donner, souhaïter le bonjour, goeden dag wenschen.

Bonite, (m) Spring visch.

Bonnaire, (Zie Debonnaire).

Bonne, (Zie Bon).

Bonneau, (m) Anker-teken (n), boei (f).

Bonne-aventure, (f) Goedergeluk (van Waarzeggers).

Bonne-fois, une bonne fois, eens voor al.

Bonnement, (adj.) Opregtelyk, il y va tout bonnement, hy gaat opregtelyk te werk; je ne sais bonnement que dire, ik weet waarlyk niet wat te zeggen; avouer bonnement une chose, een zaak rondborstlig bekennen.

Bonnet, (m) Muts; kuif; donner le bonnet à quelcun, iemand promoveeren, de Doctorale Muts geven; épiner du bonnet, een ja braor zyn; triste comme un bonnet de nuit sans coiffe, (spr. w.) zeer droevig zyn; il a la tête près du bonnet, (gen. spr. w.) hy is kort van stof, zeer oplopend; porter le bonnet verd, banqueroet zyn; j'y mettrai mon bonnet, ik verwed 'er myn muts onder.

BON. BOQ. BOR.

Bonnetade, (f) *Diepe verbod* (m).
Bonnetter, (v. a.) *Iemand eerbiedig groeten*, (gem. w.)

Boaneterie, (f) *Mutzen-makery*; *geld daar van* (n).

Bonneteur, (m) *Bedrieger*, (gem. w.)

Bonnetier, iere (m. & f.) *Mutzen-maker*, *maakster*, of *verkooper*, *verkoopster*.

Bonnet-quarré, (m) *Priesters muts* (f).

Bonnette, (f) *Kleine Ravelyn*, *halve maan*, *buiten-werk* (in *Uegling-bouwkunde*).

Bonnettes, (f. pl.) *Bonnetten*, *zeilen die by stil weer aan de groote zeilen gehegt worden*; *bonnette lardée*, *een bonnet-zeil met spek besloeken om een lekkagie mee te stoppen*.

Bonté, (f) *Goedheid*; *deugdzaamheid*; *guist*; *il doit sa vie à la bonté de son cheval*, *by is zyn leeven aandersterkte van zyn paerd verschuldigt*; *ayez la bonté de me venir voir*, *weest zoo goed en komt my bezoeken*; *cet homme est la bonté même*, *die man is de goedheid zelfs*; *je vous suis obligé de toutes vos bontés*, *ik ben u voor alle uwe goedheden ten hoogsten verplicht*.

Bonze, (m. & f.) *Priesters en Nonnen in China*.

Boqueteau, (m) *Wild Geite-bokje* (n).

Boquillon, (m) *Een Hout-hakker*, (beter *Bucheron*).

Borax, (m) *Borax*, *gebruikt tot 't foudereen van goud*.

Bord, (m) *Boord*, *rand*, *kant* (m); *scheeps-boord* (n); *bas-bord*, *bak-boord*; *tribord*, *stuur-boord*; *venir à bord*, *aan boord komen*; *mettre à l'autre bord*, *het schip wenden*; *rendre le bord*, *inloopen*, *een haven aandoen*; *vaisseau de haut*, *de bas-bord*, *een groot*, *een klein schip*; *faire un bon bord*, *een goede boegslag doen*, *wel gevorderd zyn*; *un rouge bord*, *een volle romer wyn*; *j'ai son nom sur le bord des lèvres*, *zyn naam legd my op de tong*; *être sur le bord de la fosse*, *op den rand des grafs staan*, *heel oud zyn*; *cou-*

BOR.

81

rir le bon bord, *zie-roovery oefenen*; *aller a bord*, *aan boord gaan*.

Bordage, (m) *Boey-planken*, *buiten huid van een schip*; *geringe dienst die een boer aan zynen Heer verschuldigt is*.

Bordayer, (v. n.) *Laveeren*; *een laag schieten*.

Bordé, ée (adj.) *Bezoomd*, *belegd*, *geboord*; *chapeau bordé*, *een omgeboorde hoed*; *canal bordé d'arbres*, *gragt met boomen beplant*.

Bordé, (m) *Goude*, *zilver*, *zyde galon* (n).

Bordée, (f) *Loop*, *gang van een schip eer het wend*; *een laag van het geschut*; *donner la bordée à un vaisseau*, *een schip de laag geven*.

Bordel, (m) *Een Hoer-huis*, *Hoeren-kot* (n), *Kit* (f); *courir le bordel*, *Hoeren-jaagen*.

Bordelage, (m) *De inkomsten van een loeren hoef*; *'t boeren leven*.

Bordelier, (m) *Hoeren jaager*, (oud w.)

Bordement, (m) *Omboording*, *met een andere verf* (by *Schilders*).

Border, (v. a.) *Bezoomen*, *beleggen*, *boorden*; *l'Armée bordoit la rivière*, *het Leger bezette den oever*; *border un vaisseau*, *een schip bekleden*; *border les voiles*, *de zeilen aanhaalen*; *border une allée*, *een wandel-pad op de zyde met boomen bezetten*; *border un chapeau*, *een hoed omboorden*; *border un vaisseau*, *een schip op zy zeilen*, of *aanklampen*.

Bordereau, (m) *Lyst*, *notitie van geld-specie*, *gewicht of maat* (f); *looperie van ontfang en uitgaaf* (n).

Bordier, iere (m. & f.) *Bezitter van een gering Hofsje*.

Bordier, (adj. & subst.) *Vaisseau bordier*, *boordig schip*, *dat aan de eene zyde sterker is, als aan de andere* (n). (men zegt ook *Bordier*).

Bordigue, (f) *Een Visch-wang*.

Bordire, (f) *Boordzel* (n), *rand*; *raam* (m); *lyst van een spiegel*, enz. *bordure de chapeau*, *kreef om een hoed van goud, zilver enz.*

Boréal, ale (adj.) *Noordelyk*.

Borée, (f) *Noorde-wind* (by *Dicht.*).

Borgne, (adj. & f. m.) *Een-oogig*; *Een*

een een-oogige; cabaret borgne, *slegt kroegje*; conte borgne, *oude wyfs vertelling*, causer comme une pie borgne, (*spr. w.*) *de mond laten gaan als een Lazarus klap*; au royaume des borgnes les aveugles sont Rois, *in 't land der blinden is één-oog Koning*.

Borgne, (m) *Visch-fuik (f)*.

Borgnesse, (f) *Eene één-oogige*.

Bornage, (m) *De grens-bepaaling (f)*.

Bornager, (v. n.) *Van den eenen oever na den anderen vaaren, gelyk een Veerman*.

Bornal, (m) *Celletje in een by-korf (n)*.

Borne, (f) *Grens-paal-of teken; mettre des bornes à ses desirs, zyne begeertens paalen stellen*.

Borné, ée (adj. & part.) *Bepaald; un esprit fort borné, een zeer klein verstand*.

Borner, (v. a.) *Paalen, bepaalen; grens-paalen zetten; se borner, (v. r.) zig inbinden, maat houden*.

Bornoyer, (v. a.) *Met een oog toe mikken, (by bouwlieden)*.

Bournoyeur, (m) *Een goede kyker, mikker*.

Bosan, (m) *Zekere Turksche drank*.

Bosel, (m) *Ring om de voet van een pylaar*.

Bosquet, (m) *Lust boschje, starreboschje (n)*.

Bossage, (m) *Uitgebouwde steen in een muur, waar in een cieraad zal gebouwen worden*.

Bosse, (f) *Een bult, bochgel; ouvrage relevé en bosse, gedreven werk*.

Bosselage, (m) *Gedreven werk (n)*.

Bosseler, (v. a.) *Bulten; gedreven werk maaken*.

Bosselure, (f) *De natuurlyke boldheid aan bloemen*.

Bosselman, (m) *Bootsman*.

Bosser, (v. a.) *Bosser l'ancre, het anker opzetten*.

Bossetier, (m) *Een rood gieter, koper gieter*.

Bossette, (f) *Knopje op een boek of paerde-zuig*.

Bosseurs ou bossoirs, (m) *Kraanbalken waar op het anker rust*.

Bossu, ue (a ij. & sublt.) *Gebocheld, gebult; cimetiére bossu, een zee Kerkhof*.

Bossuer, (v. a.) *Iets bulten*.

Bostangi, (m) *Tuinman van den grooten Heer*.

Bostangibachi, (m) *Opziender der Tuinlieden*.

Bosuel, (m) *Geele kroon, reuk-tulp (f)*.

Bot, (adj. m.) *Pied bot, een hofvoet*.

Botal, (adj. m.) *Trou botal, opening waar door het bloed van ongeboorenene kinderen loopt*.

Botanique, (f) *Kruid-kunde*.

Botanique, (adj.) *Kruid-kundig*.

Botaniste, (m) *Een Kruid-kundige*.

Botte, (f) *Een Laers; bundel, bosje; botte de plumes, een bosje pennen; botte, stoot, steek (in scherm-school); botte, optred van een koets; graisser les bottes, zig tot eene lange reize; tot de dood gereed maaken*.

Botté, ée (adj.) *Gelaarst*.

Bottelage, (m) *Buffel binding (f)*.

Botteler, (v. a.) *In buffelen, bossen binden*.

Botteleur, (m) *Buffel-binder*.

Botter, (v. a.) *Laarsen aandoen, maaken; se botter, (v. r.) zyn laarsen aantrekken*.

Bottine, (f) *Halve laars*.

Bcuard, (m) *Schroot-hamer*.

Bouc, (m) *Een bok; bouc émissaire, bok der verzoeninge door de Israëlitén in de woestijne gelaaten*.

Boucage, (m) *Wilde pimperl, (een kruid)*.

Boucan, (m) *Rooster waar op de Americanen het vleesch droogen; item een Hoer-huis*.

Boucaner, (v. a.) *Vleesch droogen; na buffels jaagen op de wyze der wjlden; item in Mot-huizen loopen*.

Boucanier, (m) *Boukanier, Roover, Jaager in America*.

Boucaut, (m) *Een vat (n), tonne (f)*.

Bouche, (f) *Koninglyke spys-kamer*.

Bouche, (f) *De mond, opening (f); ingang (m); bouche bien servie, due*.

due, wel besneden mond; cheval qui à la bouche délicate, een paerd dat zagt in den bek is; bouche de riviere, mond van de rivier; (zie embouchure) avoir bouche à cour, de vrye kost hebben; elle n'en fait point la petite bouche, zy wind 'er geen doekjes om; garder pour la bonne bouche, voor 't laatste van de maaltijd bewaaren; avoir bouche cousue, geen praat hebben; n'avoir ni bouche ni éperon, geen hart hebben, om iemand te antwoorden; dire de bouche, mondeling zeggen.

Bouchée, (f) Eene mond vol.

Boucher, (v. a.) Toestoppen, stoppen.

Boucher, re (m. & f.) Vleeschhouwer, slagter; vleeschhouwerster.

Boucherie, (f) Vleesch-hal (f); bloed-bad (n); slagbank, slagting (f).

Bouchet, (m) Zuiker en kaneelwater voor de zieken (n).

Boucheture, (f) Toestopping (f); bek (n).

Bouchin, (m) Breette, buik van een schip.

Bouchoir, (m) Oven deur.

Bouchon, (m) Een stopzel (n), kurk (m); mon petit bouchon, myn klein bartje; bouchon de paille, stroo-wisch; à bon vin il ne faut point de bouchon, goede wyn heeft geen krans nodig, (spr. w.)

Bouchonner, (v. a.) Met een stroo-wisch wryven; iets in een frommelen.

Bouchot, (m) Visch-vang van teene horden.

Boucle, (f) Eene gesp; hair krul, boekel; boucles d'oreille, oor-ringen; tenir sous boucle, in hegtenis houden.

Boucllement, (m) Toegesping; toegesping (f).

Boucler, (v. a.) Toegespen; het hair in boekels leggen; boucler un port, een haven sluiten; boucler une cavalle, eene merrie ringen.

Bouclier, (m) Een schild, borst-vapen; faire bouclier de quelque chose, zig ergens mee beschutten; faire levée de boucliers, veel toetel maaken daar niets van word.

Boucon, (m) (gem. w.) Een best, mond vol vergift.

Bouffin, (m) Wilde Steenbok.

Boudelle, (f) Een penneboutje (n), slagpen (f).

Bouder, (v. n.) Pruisen, morren, zuurmuilen, preutelen.

Bouderie, (f) Pruilng.

Boudeur, euse (m. & f.) Pruilr, grimmer; pruilster.

Boudin, (m) Een beuling, worst; item het knopje, beduin in de midden van een glas-schijf; ook de rand daar van.

Boudine, (f) Ronde glas-schijf.

Boudinier, (m) Worst verkooper.

Boudiniere, (f) Worst-boornje (n).

Boudinure, (f) Woeling om den anker-ring; anker-roering.

Boudoir, (m) Klein eenzaam vertrekje (n).

Boue, (f) Slyk, drek; ester; une ame de boue, eene laage ziel; tirer quelqu'un de la boue, iemand uis den drek, uit d'armoede helpen.

Bouée, (f) Baaken; item anker-boei.

Bouëment, (m) t'Zamen voeging, lyming, (by Schrynw.)

Bouer, (v. a.) Munstplaatzen, schroos plat slaan.

Boueur, (m) Slik-werker, wilnis opveeger.

Boueux, euse (adj.) Slikkerig, modderig, vuil.

Bouffant, ante (adj.) Opblaazende, opzwellende.

Bouffe, (f) Bakhuis, smoel, (gem. w.)

Bouffée, (f) Rukwind, windbui; riekende damp; il n'étudie que par bouffée, hy studeerd alleen by vlaagen.

Bouffer, (v. n. & a.) Opzwellen; oplopend worden; vleesch opblaazen.

Bouffette, (f) Linten quast, strikje.

Bouffi, ie (adj.) Opgeblaazen; (fguurl.) hoogmoedig; les yeux bouffis, d'ooogen gezwollen; style bouffi, opgeblaazen styl.

Bouffir, (v. n. & a.) Opblaazen, opzwellen; hoogmoedig worden.

Bouffissure, (f) Opzwellling, opgezwollenheid.

Bouffoir, (m) *Pyſſe om een Lam op te blaazen.*

Bouffon, onne (m. f. & adj.) *Poetzen - klugten - maaker, nar; narin; kortswyig, aardig.*

Bouffonner, (v. n.) *Poetzen-grillen - klugten-maaken.*

Bouffonnerie, (f) *Poetzen-maakery.*

Bouge, (m) *Schoenlatpers-pothuis; klein kamertje (n); randzel, reis-zak; buik van een tonne; rand van een tafel-bord (m); kromte van een ſtuk hout (f).*

Bougeoir, (m) *Dieve lantaarentje; blaaker.*

Bouger, (v. n.) *Zig houden waar men is, (word gebruikt met een negatief) ne bougez pas Monsieur, zit ſtil, doet geene moeite Mynheer; il ne bouge pas de la maiſon, hy komt uit zyn huis niet.*

Bougette, (f) *Reis-zakje, knapzakje (n), buidel (m).*

Bougie, (f) *Wafch-kaars, wafchlicht.*

Bougier, (v. a.) *Bewafchlichten.*

Bougran, (m) *Styf-linnen (n).*

Bougre, Bougreſſe, (m. & f) *(een leelyk woord) Een Sodomiet; item een vuile Schurk, Schoelje; Teef.*

Bouillant, ante (adj.) *Ziedend, kookend; oplopend, haafſtig; vlug van geest.*

Bouillar, (m) *Regen-wolk (f), (zee w.).*

Bouille, (f) *Viſſchers plons-flok (m), pols (f).*

Bouiller, (v. a.) *In't water plonzen.*

Bouilli, (m) *Gekookt- of gezoden vleefch (n).*

Bouilli, ie (adj.) *Gezoden, gekookt.*

Bouillie, (f) *Pap, bry.*

Bouillir, (v. n.) *Zieden, kooken; le vin bout, de wyn werkt; cela ne fait pas bouillir la marmite, (ſpr. w.) daar kan de ſchoorſteen niet van rooken; bouillir à gros bouillons, hard of ſterk kooken; faire bouillir de l'eau, water kooken.*

Bouillire, (m) *Het wit kookden der muntſtukken.*

Bouilloir, (m) *Kopere pan daar tee.*

Bouilloire, (f) *Water-ketel.*

Bouillon, (m) *Bobbel (m), opwelling, ruiſching, opbobbeling (f); vleefch-nat (n); ſoppe (f); item drift, onſturmigheid (f).*

Bouillon blanc, (m) *Wit wolkraid (n).*

Bouillonnement, (m) *Zieding, opborreling; gifting (f).*

Bouillonner, (v. a. & n.) *Opborrelen, opwellen, hard kooken.*

Bouis, (m) *Schoenmaakers Likhout (n).*

Bouis. (Zie Buis).

Boulanger, ere (m. & f.) *Bakker; bakkerinne.*

Boulanger, (v. n. & a.) *Het bakkers-handwerk oefenen.*

Boulangerie, (f) *Bakkerie.*

Bouldure, (f) *Plaats of gragt onder een moolen-rad.*

Boule, (f) *Bol, klood, ronds knop (m); tenir pied à boule, (ſpr. w.) op zyn zaaken acht geeven; jouer à la boule, met de klood ſpeelen, à boule vuë, onbedagtzaam.*

Bouleau, (m) *Berkenboom.*

Bouler, (v. n.) *De krop opblaazen geiyk de Kropduiven.*

Boulet, (m) *Gefchut-kogel (f); boulet à chaine, ketting-kogel (f); boulet rouge, gloeiende kogel.*

Bouleté, (adj.) *Cheval bouleté, Paard dat zyn been verſtuikt heeft.*

Boulette, (f) *Kleine kogel (f), balletje, kloodje (n).*

Boulevard ou boulevard, (m) *Bolwerk, ſchans, woormuur (n); item beſcherming (f).*

Bouleversement, (m) *Omkeering, verworſting (f).*

Bouleverser, (v. a.) *Omwerpen, omſlooten, 't onderſte boven keeren.*

Boulimie, (f) *Een eet-koorts.*

Boulin, (m) *Duiven-neſt; balk- of ſteiger-gat in een muur (n).*

Bouline, (f) *Scheeps boelyn, waar mee het zeil na de wind gehouden word; aller à la bouline, by de wind zeilen; haler ſur les boulines, de boelynen aanhaalen.*

Bouliner, (v. n.) *By de wind zeilen; niet opregt handelen, ſteelen, (in een Léger).*

BOU.

Boulineur, (m) *Soldaat die in zyn eigen Léger vryluit.*

Boulingrin, (m) *Een gras-stuk in een tuin; groene klootbaan.*

Boulingüe, (f) *Bram-zeil, bovenste zeil aan de groote mast (n).*

Boulinier, (m) *Schip dat by de wind zeilt (n).*

Boulon, (m) *Tzere bout met een knop; een rond yzer waar over loode buizen gegooven worden.*

Boulonner, (v. a.) *Met een bout vast maaken.*

Bouquer, (v. n.) *Gedwongen iets doen moeten, 'er aan gelooven moeten.*

Bouquet, (m) *Een bosk linten; een ruiker; strooisch op iets dat te koop is; bouquet de plumes, veder-bosch; bouquet, ciersaad op den rug van een boek, stemfel; een verzameling van zinryk spraken; faire ou canettiller un bouquet, een ruiker maaken.*

Bouquet, (m) *Bokje; haazen-ramelaar.*

Bouquetier, (m) *Bloem-pot.*

Bouquetier, iere (m. & f.) *Kransmaaker; bloemen vercijsler.*

Bouquetin, (m) *Steen bok.*

Bouquin, (m) *Een ouden bok; een fater; een geile gryzaard; sentir le bouquin, stinken als een bok; bouquin, een oud versleten boek.*

Bouquiner, (v. n.) *Bespringen; rammelen; oude onnutte boeken koopen of leezen.*

Bouquinerie, (f) *Plaats daar oude boeken verkocht worden.*

Bouquineur, (m) *Een handelaar in oude boeken.*

Bouquiniste, (m) *Liefhebber van zodanige boeken.*

Bouracan, (m) *Barkan, (zekere stofje).*

Bourasque. (Zie Bourrasque).

Bourbe, (f) *Slik, modder.*

Bourbelier, (f) *Wilde Zwynsbors (f).*

Bourbeux, euse (adj.) *Modderig.*

Bourbier, (m) *Modder-poel; laisser quelcun dans le bourbier, iemand in de pékel, in de nood laten.*

Bourbillon, (m) *Etter-gezwel-propje (n).*

BOU.

85

Bourcer, ou **carguer** (v. n.) *les voiles, De zeilen inbinden, reeven.*

Bourcet ou **misene**, (f) *Fokkemast (m); fokke-zeil (n).*

Bourdaloue ou **bourdalou**, (m) *Hoet-band; item zedige stoffe.*

Bourde, (f) *Een leugen. knapuit; item ly-zeil by stil weér gebruikt; un donneur de bourdes, een leugen verteller.*

Bourdelage, (m) (Zie Bordelage).

Bourdelaïs, (m) *Zekere groote druif.*

Bourdelier, (m) *Grond-beer, Cyns-beer.*

Bourder, (v. n.) *Liegen, (gem. w.)*

Bourdeur, euse (m. & f.) *Leugenaar; Leugenaarster.*

Bourdillon, (m) *Eiken hout tot duizen gemaakt.*

Burdon, (m) *Hommel, hommel-bye; brom-pyp van een orgel of doedelzak (f); Pelgrim-staf (m); uitlating van eenige woorden (by Letter-zetters).*

Bourdonnement, (m) *Gehommel (n), ruisching (f).*

Bourdonner, (v. n.) *Hommelen, ruischen, stommelen (van volk); brommen, preutelen.*

Bourg, (m) *Een vlek, dorp (n).*

Bourgade, (f) *Een groot vlek (n).*

Bourgeois, oise (adj. & f.) *Burgerlyk; burger; burgeresse; schips-eigenaar; werk-baas; cela est du dernier bourgeois, dat is zeer gemeen.*

Bourgeoisement, (adv.) *Op zyn burgersch; eenvoudig.*

Bourgeoisie, (f) *Burgerschap, Burgery (f), burger-recht (n).*

Bourg-on, (m) *Puist; knop (m), knopje (n).*

Bourgeonné, ée (adj.) *Gepuist; geknopt.*

Bourgeonner, (v. a.) *Knoppen, uitbotten; met puisten uit slaan.*

Bourguemaitre ou **Bourg-mestre**, (m) *Een Burgermeester.*

Bourguignote, (f) *Storm-boed, helm (m).*

Bourique. (Zie Bourrique).

Bourlet, (m) *Valsche vrouw in Laken (f).*

Bourrache, (f) *Beraasje (een kruid).*

Bourrade, (f) Een *stoot*, *slag* (m); *grof en bits antwoord in een disputatie* (n).

Bourrasque, (f) Een *bui* (f), *storm-wind*; *schielyke oproer van volk* (m); *quaade bui van iemand* (f).

Bourre, (f) *Scheer hair* (n); *vloeken* (f); *koei-hair* (n); *prop die men op een snaphaandoed* (f); *item prul*.

Bourreau, (m) Een *Beul*, *Scherp-rechter*; *Pyniger*, *Wreeddaard*.

Bourrée, (f) Een *takkeboije* (n).

Bourreler, (v. a.) *Pynigen*, *martelen*, *kwellen*; *conscience bourrelée*, *uroegend gewissen*.

Bourrelet, ou *bouret*, (m) *Kinders valboed*; *vraag-krans*; *wrong*; *kussentje in een kak-stoel*; *tromp van een geschut*; *wrong aan een mast*; *gareel van een trek-paard*.

Bourrelier, (m) Een *Gareel-maaker*.

Bourrelle, (f) *Beuls-vrouw*.

Bourrer, (v. a.) *Met scheer-hair vullen*; *de prop op 't geweer doen*; *stooten*; *iemand overschreeuwen*; *uitmaaken*; *afkloppen*.

Bourriers, (m. pl.) *Kaf van koorn* (n).

Bourrique, (f) *Ezelinne* (f); *in 't gemeen een Ezel* (m); *slegt paerd* (n); *knol* (f); *bak om materialen in op te hyssen*; *bak der Leidekkers*.

Bourriquet, (m) *Forge Ezel*.

Bourrir, (v. n.) *Geraas maaken*, (*word van Veld-boenderen gezegd als zy opvliegen*).

Bourru, ue (adj.) *Eigenzinnig*, *koppig*, *kerzelig*; *vin bourru*, *wyn die nog onklaar is*; *moine bourru*, *bullebak*, (*denkkeeldig spook om kinderen vervaard te maaken*).

Bourse, (f) *Beurs*, *tas*; *koopmans beurs*; *schil of bast der vrugten*; *hairzak*; *au plus larron la bourse*, *den grootste dief zyn beurs vertrouwen*, (*de Wolf tot een Schaap-berder maaken*; (*spr. w.*) *aller à la bourse*, *ter beurse gaan*).

Bourseau, (m) *Loodgieters klopper*.

Bourslette, (f) *Beursje* (n).

Bourstier, iere (m. & f.) *Beursenmaaker*; *maakster*; *Student die op een beurs studeerd*.

Bourfiller, (v. n.) *Geld te zamen uitleggen om te verteeren*.

Bourfon, (m) *Klein beursje in de broek-band* (n).

Boursfouler, (v. n.) *Opblaaizen*; *avoir le visage boursoufflé*, *het aangezicht opgeblaaizen hebben*.

Bouffe, (f) *Koe-drek*.

Bouffilage, (m) *Leem-metzeling* (f).

Bouffiller, (v. a. & n.) *Knoeien*, *brodden*; *met leem*, *flyk*, *of koe-drek metzelen*.

Bouffilleur, (m) *Brodder*; *leem-metzelaar*.

Boufin, (m) *Klomp aarde die aan hard-steen vast is*.

Bouffole, (f) *Zee-kompas* (n), *streek-wyzer* (m).

Bout, (m) *End*, *einde*, *tipje* (n); *tépel* (m); *bout de chandelle*, *een endje kaers*; *un petit bout d'homme*, *een klein menschje*; *en venir à bout*, *ten einde brengen*, *uitvoeren*; *ma patience est à bout*, *myn geduld is ten einde*; *à tout bout de champ*, *alle oogenblikken*; *au bout de l'année*, *ten einde des jaars*; *bout du nez*, *tip van de neus*; *savoir quelque chose au bout du doigt*, *iets op zyn duimtje hebben*; *bout de vergue*, *nok van de reë*; *bout de lof*, *loefhouwer*; *bout dehors*, *een uitsteeker*, *oplang*; (*scheeps w.*) *être au bout de son latin*, *niet meer weten wat men aanvangen zal*; *un bout de corde*, *een endje touw*; *le haut bout*, *het hooger end*, *de hooger band*; *tirer quelqu'un à bout portant*, *iemand met de tromp op de borst neër schieten*; *au bout du compte*, *by slot van reekening*; *se mettre sur le bon bout*, *zig wakker opschikken*; *bout à bout*, *punt tegen punt*.

Boutade, (f) *Il lui prend sou-vent des boutades*, *hy krygt somtyds nukken*, *kuuren invallen*.

Boutant, (adj.) (*Zie Arc-boutant*).

Boutargue, (f) *Soort van kaviard*.

Boute, (f) *Water-of scheeps-balie*.

Bouté, ée (adj.) *Cheval bouté*, *Paerd dat regte schenkels heeft*.

Boutée, (f) *Een schoor*, *stus*.

Boute-entrain, (m) *Zekere groene Spegt met een zwart plekje op het hoofd*.

BOU.

boofd, die andere opwakkerd; (figuurl.) een vrolyken baas.

Boute-feu, (m) Een brandflichter; (fig.) een Stookebrand, roervink, twijfmaaker; een bus-fchietcr; een lont-flek.

Boute-hors, (m) Goede uitspraak, (oud w.)

Boute-hors, (m) Gyk, fpiet, fpaak, (zee w.)

Bouteille, (f) Een fiefch, of fies; blaas op het water; aimer la bouteille, veel van de fiefch houden.

Bouteillier, (m) Schenker des Konings, Keldermeefter, Bottelier op een fchip.

Bouter, fe **bouter**, (v. r.) Zig neêrzetten (oud w.); **Bouter** (v. a.) uicuir, 't vleefch van de huid affchaaven.

Bouterolle, (f) Beflag onder aan een fcheede (n).

Boutes, (f) Baliën, tobben, (fcheeps w.)

Boute felle, (m) Het geblaas te paerd (n); fonner le boute felle, te paerd blaazen om op te zitten.

Boute-tout-cuire, (m) Doorbrenger, verkwijfter, (gem. w.)

Bouteux, (m) Net om garnaalen te vangen (n).

Boutique, (f) Een winkel; lever boutique, een winkel opzetten; garçon, fille de boutique, winkel-knecht of dogter; faire de fon corps une boutique d'apothicaire, van zyn lichaam een' apotheek maaken; faire de fa tête une boutique de grec & de latin, niets dan griekfch en latyn leeren; boutique à poiffon, vifch-kaar.

Boutiquier, (m) Een winkelier.

Boutis, (m) Plaats daar het zwarte wild wroet.

Boutoir, (m) Mes om de hoeven der paerden af te fteeken (n); boutoir d'un fanglier, de fnuut van een wild zwyn.

Bouton, (m) Een knoop; boom- of plant-knop; puijt die in het aangezicht komt; bouton de mire, een mik-knop.

Boutonner, (v. a. & n.) Toeknoopen; knoppen fchieten; met puijten uitfchieten.

Boutonnerie, (f) Knoopmaakery.

Boutonnier, (m) Een Knoopmaaker.

Boutonniere, (f) Knoopgas (n).

BOU BOY. BOZ. BRA. 27

Bouture, (f) Lijf-fruitfel, fpruit van een boom; wynaftleewater, door de Zilver-fnits gebezigt om het zilver wit te kooken (n).

Bouvar, (m) Jonge Stier.

Bouverie, (f) Offen-fal.

Bouvet, (m) Een ploeg-fchaaf (f), (by Timmerl.)

Bouvier, (m) Offendryver, Offenboeder; een der Hemels-tekenen; quel bouvier eft cela? wat plomperft is dat?

Bouvillon, (m) Jonge Os.

Boyar, (m) Boyar (eertytel den grooten aan 't Moscovifch Hof gegeven).

Boyau, (m) Een darm; fpeet-fmaar; affnydingen, loop-graaven fangs-wyze gemaakt (m krygsk.).

Boyautier, (m) Een Snaar-maaker.

Boye, (f) Een boey, ton of ander teeken in zee, (fcheeps w.)

Boyer, (m) Boeijer (zeker Vaartuig).

Bozel, (m) Ring om de voet van een Pylaar.

Bracelet, (m) Arm-band, armcieraad.

Bracher, (v. n.) Uit al zyn magt fchreeuwen.

Brachet, (m) Een brak, (zekere Jacht-bond).

Brachial, (adj.) Muscle brachial, arm-fpiet (in Ontleedk.).

Brachio, (m) Jong van een Beer, (n).

Brachmanes, (m. pl.) Indifche Wyfgeeren.

Braconner, (v. n.) Op verbodene velden jaagen.

Braconnier, (m) Jaager daar van.

Brague, (f) Broeking, vafforring van een fcheeps affuit.

Braie, (f) Scheeps preeffenning (van beteedt zeildoek, enz.)

Braier. (Zie Brayer).

Braillard, arde (adj.) Schreeuwer; Schreeuwfter, (gem. w.)

Brailleur, (v. n.) Schreeuwen, bulken.

Brailleur, eufe (adj.) Schreeuwer; Schreeuwfter.

Braire, (v. n.) Balken, fchreeuwen (ward van Ezels gezegd, als zy

hun natuurlyk geluid voortbrengen).
 Braise, (f) Gloeiende kool (n).
 Bramer, (v. n.) Schreeuwen als een bert (zie Réer).
 Bramin, (m) Een Indische Priester.
 Bran ou bren, (m) Trek (m); uitwerpsel van een mensch (n; groote zemel; bran de vous, ik heb den brui van U.
 Brandard, (m) Een ros-baar, draagstoel, draag-bed.
 Brancardier, (m) Een die dezelve draagt.
 Branchage, (m) Tak-werk, ryswerk (n), telgen, kleine takjes.
 Branche, (f) Tak (m); iets dat ergens uit voortkomt; branche de veine, tak van een ader; branche de généalogie, geslacht-linie; branche de ciseau, blad van een schaar; branche urfine, ou acanthe, beeren-klaauw.
 Brancher, (v. a. & n.) Aan een boom ophangen; zig op een tak zetten.
 Branchier, (m) Jonge Roofvogel.
 Branchies, (f. pl.) Visch-kieuwen (in Geneesk.).
 Branchu, ue (adj.) Getakt; un arbre fort branchu, een dicht getakte boom.
 Brand, (m) Een slag-zwaerd (n).
 Brandes, (f. pl.) Dorre, afgevaile- ne takken of boomen; een kreupel bosch.
 Brandebourg, (m) Regen-rok, reis-rok.
 Branderie, (f) Plaats alwaar sterke dranken gestookt worden, Branderij.
 Brandevin, (m) Brandewyn, (bet- ter Eau-de-vie).
 Brandillement, (m) Slingering (f).
 Brandiller, (v. a.) Slingeren, schongelen.
 Brandilloire, (f) Schongel, wip (m).
 Brandir, (v. a.) Een geweer zwaai- jen.
 Brandon, (m) Een stroo-fakkel; stroo-wisch; gloeiende houten die in een brand opstijgen.
 Brandonner, (v. a.) Iets met arrest belegen; te koop stellen.
 Brulant, ante (adj.) Schuddende.
 Branle, (m) Mettre en branle, in beweeging, aan de gang helpen;

donner le branle a une affaire, eene zaak aandryven, voortzetten; bran- le, een bang-mat voor 't Scheeps-volk.
 Branle, (m) Een ronde dans.
 Branlé, ée (adj.) Geschud.
 Branlement, (m) Schudding, wag- geling (f).
 Branler, (v. a. & n.) Schudden, sin- geren, wapperen; branler la machoi- re, met de kaaken-beenen schermen; dent qui branle, tand die los staat; les ennemis commencent à bran- ler, de vyanden beginnen te wyken; branler au manche, wankelen. (sfr.)
 Branloire, (f) Klein keetenje waar mede men den blaasbalk van een Smids trekt (n).
 Braque, (m) Een brak (zekere Jagt- bond).
 Braquemart, (m) Een kort en breed zwaard, nu niet meer gebruikt (n).
 Braquement, (m) Geschut stelling; wending van een wagen (f).
 Braquer, (v. a.) 't Geschut stel- len; een wagen wenden.
 Bras, (m) Een arm; à tour de bras, uit al zyn macht; il n'a pour vivre que ses bras, hy bestaat alleen van zyn handwerk; à plein bras, by de vadem; se jeter entre les bras de quelqu'un, zig in iemands ar- men werpen; c'est son bras droit, dat is zyn steunzel; prêter son bras à quelqu'un, iemand de hand leenen; demeurer les bras croisez, met de handen over malkanderen blyven zit- ten; livrer quelqu'un au bras lécu- lier, iemand aan den waereldlyken Rechter overgeven; bras de fauteuil, leuning van een arm-stoel.
 Braiser, (v. a.) Tzer aan malkan- der zweeten, smeeden.
 Brasier, (m) Gloed; gloeiende kool, vuur-pot (m), konfuort (n); item eene liefde-vlam.
 Braillier, (v. a. & n.) Over de koolen braaden, rooflen.
 Brassage, (m) Munt-geld, munt- loon van het munten van geld (n).
 Brassard, (m) Arm-wapen (n), arm plaat (f) van een oorlogs-held.
 Brafte, (f) Vadem, vaam.
 Brasse, (f) Een arm vol, zoo veel men met den arm omvatten kan.
 Bras-

BRA. BRE.

Brasfelet. (Zie Brasfelet).

Brasser, (v. a.) rouwen, onder een menen; quaad fligten; ce coquin a brassé ce a contre lui, die guit heeft dat tegen hem g'brouted; brasser les vergues, de reen langs schreef brassen, (zee w.)

Batterie, (f.) Brouwery.

Brasseur, euse (m. & f.) Brouwer, Brouwster.

Brassieres, (f. pl.) Vrouwen- of kinderborstrok (m).

Brassin, (m) Brouw-kuip, (f) brouw-kétel (m); brouwfel (n).

Brasfoir, (m) Roer-flok in de munt.

Bravache, (m) Snorker, juoever, opfnyder, zwetzer.

Bravade, (f) Trotsheid, gezwets, opgeblaazenheid.

Brave, (adj.) Deugdzaam; dapper, manhaftig, onvertzaagd; c'est un brave, dat is een onverschrokken man; les braves cherchent à acquérir la gloire, de dapperen zoeken roem te behaalen; il fait le brave, hy fnyd wakker op; c'est un brave homme, dat is een eerlyk man.

Bravé, ée (adj.) Getrotzeerd.

Bravement, (adv.) Kloeckmoediglyk, deftiglyk.

Braver, (v. a.) Trotzeeren, pogchen, opfnyden; braver les dangers, de gevaaren trotzeeren.

Braverie, (f) Pracht, staatzie.

Bravoure, (f) Dapperheid, manhaftigheid, onvertzaagdheid, iedele roem, vermetelheid.

Bray ou bré, (m) Teer, harpuis.

Brayer, (v. a.) Een fchip met harpuis of teer bejmeeren.

Brayer, (m) Breuk-band.

Brayette, (f) Klep (f), gulfje (n) van een broek; voorbroek.

Brayon, (m) Wryf-been; flamber.

Bréant, (m) Een groene vlas-zink.

Brebiage, (m) Schatting die men op de Schaapen legd (f).

Brebis, (f) Een Schaap (n); la brebis bèle, het Schaap blaet; un troupeau de brebis, een kudde Schaapen; qui se fait brebis le loup le mange, al te goed is zyn buurmans gek; faire un repas de brebis, een muizen maaltyd doen, eeten zonder

BRE.

89

drinken; une brebis galeuse gâté tout le troupeau, een fchorst Schaap bederft 'er veele, (dat is) kwaad gezelschap moet men altoos myden.

Breche, (f) Een bres, opening, breuk in een muur, of wal, fchaarde in een mes (f); nadeel (n); il a fait une grande breche à sa réputation; hy heeft zyn eer en aanzien zeer verkleind; faire grande breche aux provisions, den voorraad merkelyk verminderen.

Breche-dent, (m) Iemand die een of meer der voorfte tanden quyt is.

Brechet, (m) Een Schaapen borst-fluk; orst-been (in Ontleedk.).

Breclius ou crocs de palan, (m. pl.) Talle haaken, (fcheefs w.)

Bredendin, (m) Stag-garnaat, (zee v.)

Bredouille, (f) Gagner la bredouille, dubbeld winnen; être en bredouille, verbyfterd, bedwelmtd zyn.

Bredouillement, (m) Hakkeling, flamerig (f).

Bredouiller, (v. n.) Hakkelen, flameren.

Bredouilleur, euse (m. & f.) Hakkelaar, Hakkelaarster.

Bref, breve, (adj.) Kort, beknopt.

Bref, (adv.) Kort om; en bref, in korten, wel haast.

Bref, (m) Pauffelyk brevet, of brief (m); kort begrip van den roomschen Godsdiens (n).

Brehaigne, (adj.) Biche brehaigne, onvruchtbare Hinde.

Brelan, (m) Een Kaart-fpel mes drie kaarten.

Brelander, (v. n.) In dobbel- of fpeel-fchoulen gefladij verkeerren.

Brelancier, (m) Een tuijffer, dobbelaar, fpeelder.

Brelandi ier, iere (m. & f.) Koopen Ambachts-m'n die geen winkel heeft; marsdraager.

Brelique - breloque, (adv.) Onagtzaam, niet heel naauw ziende.

Breloque, (f) Prul, vodde.

Breme, (f) Braaffem, (vifch).

Bren. (Zie Bran).

Breneux, euse (adj.) Bedreks, bevuild.

Brequin, (m) Een boor, (Zie Vilebrequin).

Bresil, (m) Bois de bresil, *brazilië- of rooi-hout* (n).

Bresiller, (v. a.) *Met brazilië-hout verwen.*

Bresillet, (m) Soort van *brazilië-hout* (f).

Breslin, (m) Palan, ou Guinderesse, *taalie, takel-gyn, om scheep iers mede op te hysfen.*

Bretailleur, (v. n.) *Om een haver kuf van leer, den dégen trekken.*

Bretailleuse, (m) Een Snoever, *Windmaaker, Voorvechter.*

Bretauder, (v. a.) Een Paerd kort ooren.

Bretelles, (f. pl.) *Ledere band, draagzeel; band om de broek op te houden, (een galg genaamd).*

Brette, (f) Een lange dégen (m).

Bretteler ou bretteur, (v. a.) Een *naar afbikken, gelyk maaken.*

Bretteur, (m) Een Voorvechter, *een die een lange dégen draagt.*

Brevet, (m) Gunst-brief des Konings, *Schryft; Akte van aanstelling; leer-brief.*

Brévetaire, (m) Een door een Brevet aangestelde, *of benoemde.*

Bréviaire, (m) Een Roomsche Kerk- of Gety-boek (n); *dire son bréviaire, zyne getyden, dagelyksche gebeden lezen.*

Bréviateur, (m) Pauzelyke bullenschryver.

Breuil, (m) Een omheind bosch, *diergaarden.*

Breuiller, ou brouiller (v. a.) *les voiles, de zeilen reeven, opbinden.*

Breuilles, (f. pl.) Het ingewand van een Haring.

Breuls, (m. pl.) Reef-banden, *(Scheeps w.)*

Breuvage, (m) Drank.

Bribe, (f) Een stuk brood (n), *overgeschooten brok (n).*

Bricole, (f) Ledere draag-band (m), *Jagt-net (n); draai, bogt van een bal (m); Paerden-tuig (n); c'est une bricole, dat is eene beuzelagtige verschooning.*

Bricoler, (v. n.) *Weérom sluiten, te rug springen; uitvlugten maaken.*

Bricoteau, (m) Tree van een weefgetouw.

Bride, (f) Een toom (m); lâ-

cher la bride à un Cheval, *een Paerd den toom vieren; retenir la bride à un Cheval, een Paerd kort aan den toom houden; lâcher la bride à quelqu'un, iemand den vryen teugel vieren; lâcher la bride à ses passions, zig door zyne harts-tochten laten verwoeren; aller bride en main dans une affaire, heel omzigtig in eene zaak te werk gaan; bride de beguin, een keele-band; brides à veau, spreukjes voor eenvoudigen.*

Bridé, ée (adj.) *Getoomd, gebreidd; la becaffe est bridée, de vogel is in de knip, (spr. w.).*

Bridier, (v. a.) *Toomen; betoomen, breidelen; brider l'ancre, het anker bekleeden om niet te diep te zakken.*

Bridoir, (m) *Kin-doeck, kin-band.*

Bridon, (m) *Lichte toom.*

Brief, brieve, (adj.) Kort, *(zie Bref).*

Brévement, (adv.) *Kortelyk, met weinig woorden.*

Brieveté, (f) *Korthed.*

Brifer, (v. a.) *(gem. w.) Vreeten, gulzig eeten.*

Brifeur, euse (m. & f.) *Vraat, gulzigaard.*

Brigade, (f) Een hoop Ruitery; *of Voet-volk (m); schaafe, meenigte (f); gezelschap (n).*

Brigadier, (m) *Bevel-hebber; Brigadier.*

Brigand, (m) *Struik-roover.*

Brigandage, (m) *Rooverye, dieverye (f).*

Brigander, (v. n.) *Struik-rooven, plunderen.*

Brigantin, (m) Een berkentyf-schip (n).

Brignole, (f) *Zekere pruim komende van Brignolen.*

Brigue, (f) *Kuipery, na-jaaging (f); la brigue étoit forte, de kuipery was sterk.*

Briguer, (v. a.) *Kuipen; briguer une charge, een ampt bekuipen.*

Brigueur, (m) *Kuiper, ampt-kuiper.*

Brillant, ante (adj.) *Glinsterend, fonkerend, vlug, levendig; vrolyk, lustig.*

Brillant, (m) *Luiſter, glans; levedigheid, vluheid (f).*

Bril-

BRI.

Brillanter, (v. a.) *Blinkend, glinsterend maaken.*

Briller, (v. n.) *Blinken, glinsteren; levendig van aard zyn; c'est un esprit qui brille, dat is een vlugge geest.*

Brimbale, (f) *Gek-stok van de pomp (m).*

Brimbaler, (v. a.) *De klokken luiden, alarm maaken.*

Brimborion, (m) *Vodderye, beuzeling (f).*

Brin, (m) *Een grasje, ziertje, spiertje (n); brin à brin, van stukje tot beetje.*

Brinde, (f) *Kleine Merrie.*

Brind'estoc, (m) *Pols, spring-stok om over de slooten te springen.*

Brindes, (f. pl.) *Faire des brindes, malkanderen toe drinken. (oud w.)*

Brioche, (f) *Zeker gebak van Parys (n).*

Brioine, (f) *Een soort van wilde wyngaard (m).*

Brion, (m) *Het bovenste stuk van een Schips voorsteven (n).*

Brique, (f) *Gebakken-steen, klincker, mop-steen, tichel-steen (m).*

Briquet, (m) *Tzer beflag, als aan tafels enz. (n).*

Briquetage, (m) *Nagemaakt tegelwerk (n).*

Briqueter, (v. n.) *Met tichel-steen beleggen; iets tichel-wyze maaken, nabootzen.*

Briqueterie, (f) *Steen-bakkerye (f), Steen-oven (m).*

Briquetier, (m) *Steen-bakker.*

Bris, (m) *Breuk (m); slooting, bryzeling van een Schip, verbreeking van iets, als van een zegel, gewangenhuis, enz. (f).*

Brisans, (f. pl.) *Blinde klippen; brandingem der zee.*

Brise, (f) *Avond wind; passaat wind; schutbord aan een sluis (m).*

Brisé, ée (adj.) *Verbryzeld; gewooven; porte brisée, een vouwdeur; un cœur brisé, een verstaagen hart.*

Brise-cou, (m) *Een slegte tree op een trap (m), ongemakkelyk trapje (n), (gem. w.)*

Brisées, (f. pl.) *Met takken be-*

BRI. BRO.

91

stroomde wegen; aller sur les brûlées de quelqu'un, het voet-spoor van iemand volgen, hem ontfermyen.

Brisement, (m) *Verbryzeling (f).*

Briser, v. a. & n. *Verbryzelen, breeken; ils ont brisé ensemble, zy zyn overvrienden geworden; brisons l'adessus, laat ons niet meer daar van spreken; tant va la cruche à l'eau qu'à la fin elle se brise, de kruik gaat zoo lang te water tot dat zy berst.*

Brise-vent, (m) *Wind-scherf van riet in tuinen (n).*

Briseur, (m) *Verbryzelaar; briseur d'images, beeld-former.*

Brisis, (m) *Een platte gebroken gèvel.*

Brisoir, (m) *Een braak voor vlas of hennip.*

Brisure, (f) *Balk of keep in een wapen, (in Wapenk.)*

Broc, (m) *Een bus, groote wyngkan, flap; manger quelque chose de broc en bouche, iets van het spit in den mond steeken, eeten zoo ras het gaar is.*

Brocanter, (v. n.) *In rariteiten handelen, ruslebuten.*

Brocanteur, (m) *Rariteit-kraamer, verruider.*

Brocard, (m) *Een spot-offschimpreden, een steek (n).*

Brocarder, (v. a.) *Beschimpjen, met woorden steeken.*

Brocardeur, euse (m. & f.) *Beschimper; beschimpster.*

Brocart, (m) *Goude of zilvere geweeven stoffe (f).*

Brocatelle, (f) *Stoffe waar van hebangzels maakt.*

Broccoli, (m) *Spruiten van oude koolstroken.*

Broche, (f) *Een braad-spit; spyltje, stokje om kaarssen, haaringen enz. aan te hangen; tapje, zwikje in een wyn-vat (n); spit van een spinnewiel; schoenmaakers bro; rons aan een druk-pers; brey-naald (m); mettre à la broche, aan het spit steeken; tourner la broche, het spit draaijen; mettre une futaille en broche, een vat ontfleeken.*

Broché, ée (adj.) *Gebreid, enz. Bro.*

Brochée, (f) Een spit vol gebraa'd; een spyl vol kaarffen.

Brocher, (v. a.) Breijen; een nagel in de hoef van een Paerd slaan; de pollebeijen der schoenen vast pinnen; verbeeven werk op een stoffe maaken; in der haajt iets afroffelen; brocher un livre, een boek innaaïen.

Brochés, (f. pl.) De slag-tanden van een wildt Zwijn; de hoornen van een Rhee-bok.

Brochet, (m) Een Snoek (visch).

Brocheton, (m) Een kleine Snoek.

Brochette, (f) Een houtte spectje (n).

Brocheur, euse (m. & f.) Breijer, breijster.

Brochoir, (m) Hoef-smits klinkhamer.

Brochure, (f) Ingenaaid boek, klein boekje (n).

Broue, (adj.) Bruin, zwartagtig van vel.

Brodé, ée (adj.) Geborduurd, geflikt.

Brodequin, (m) Een troosje, half laarsje, oud schoeizel der toneelspeeleren (n); item been-zyer ter pyniging.

Broder, (v. a.) Borduuren, stikken; broder un chapeau, een hoed omboorden; broder du point, kant met opleg-werk versieren; broder ou embellir un recit, een verhaal met veel omhandigheden versieren.

Broderie, (f) Borduur-werk; bloemperk (n); opschikking eener reden.

Brodeur, euse (m. & f.) Borduurder; borduurster; autant pour le brodeur, het verhaal is wakker opgeleerd.

Brodoir, (m) Hoedemaakers zydeklos.

Broue, (f) Een hemip-braak.

Brouement, (m) Wryving der verwen, enz.

Bronchade, (f) Mistred, valsche flap (n).

Bronchement, (m) Sruikeling (f).

Broncher, (v. n.) Struikelen; il n'est si bon cheval qui ne bronche, het beste paerd struikeld wel een; (spr. w.)

Bronze, (m) Metaal; zeker koper met andere berg-stoffen vermengd (n);

cœur de bronze, steene hart; jetter une statue en bronze, een metaale beeld gieten.

Bronzé, ée (adj.) Verkoperd; cuir bronzé, kamoos-leer.

Bronzer, (v. n.) Met metaal-verf overstryken.

Broquart, (m) Een jong Hert.

Broque, (f) Spruit van oude koolstronken.

Broquettes, (f. pl.) Kleine nageltjes met ronde koppen.

Broussailles ou broussailles, (f. pl.) Doornen, struiken, haagen.

Brosse, (f) Een borstel, kleér-borstel, kwast (m).

Broffer, (v. a.) Afborstelen; door heggen en struiken loopen; broffer les lettres, de vormen afwasschen (by Drukkers).

Broffier, (m) Borstel-maaker.

Brou, (m) Spruijze, lootje, dat in 't voorjaar uit de boomen komt (n); schil van groene noten, bolster.

Brouailles, (f. pl.) Ingewand van visch, enz. (n).

Brouée, (f) Mist, nevel, stofregenen.

Brouet, (m) Soppe, die men gewoon was aan de bruid te geven; ce fut un maigre brouet, dat was eene magere soppe.

Brouette, (f) Krui-waagen; mener la brouette, met de krui-waagen ryden, loopen.

Brouetter, (v. a.) Kruijen.

Brouetteur ou brouettier, (m) Een Kruijer.

Brouhaha, (m) Geschreeuw; handgeklap in een bly-spel (n) (gem. w.)

Broui, (m) Blaaspyp van een emailleerder (f).

Brouie (adj.) Verzengd.

Brouillamini, (m) Mengelmoes (n); verwarden reden.

Brouillard, (m) Mist, nevel; Koopmans klad-bloek; papier brouillard, klad- of zuig-papier.

Brouille, (f) (Zie Brouillerie).

Brouillé, ée (adj.) Onder een gemengd.

Brouillement, (m) Brouillement des couleurs, mengeling der kleuren.

Brouil-

BRO. BRU.

Brouiller, (v. a.) *Ver mengen, verwarren*; tweedragt *verwrekken*; ils sont brouillez, zy zyn oneentig geworden; brouiller la cervelle, de berispenen *verwarren*; brouiller du papier, *papier bekladden*; se brouiller, (v. r.) *met iemand vriendschap breken*.

Brouillerie, (f) *Verwarring*; tweedragt, onlust, onrust (f).

Brouillon, (m) *Klad-papier* daar men iets ter loops op schryft; Koopmans klad-boek (n).

Brouillon, onne (m. & f.) *Twist-slooker, slooke brand, wargeest*; twist-sloekster.

Brouir, (v. a.) *Verbranden, verzengen*, (van kooren gezegd).

Brouissure, (f) *Verbranding* van de bloessem en bladeren der boomen.

Brouffin, (m) *Zwam* van een must-boom (f).

Broutant, ante (adj.) *Bêtes brou-tantes*, loof-eetende dieren.

Brouter, (v. a.) *De toppen van 't gras, de kleine takjes af-eeten, afknabbelen*, (gelyk de Geiten) de takken korten (by Hoven.).

Brouilles, (f. pl.) *Dunne takken, daar men takke-bossen van maakt*.

Brouts, (m. pl.) *Spruitjes* der boomen die de dieren afknabbelen.

Broyé, ée (aaj.) *Gemaal*, ge-slampd.

Broyement, (beter Broiement) (m), *Het maalen of wryven van verwen of kleuren* (n).

Broyer, (v. a.) *Maalen, wryven, slampen*.

Broyeur, (m) *Een wryver*.

Broyon, (m) *Een wryf-steen*, (by Schild.).

Bru, (f) *Schoon-dogter*, (zoons vrouw).

Bruant, (m) *Een groene Vlas-vink*.

Brugnon, (m) *Zekere rood-veraige persik* (f).

Bruine, (f) *Mot-regen, stof-regen* (m).

Bruiner, (v. imperf.) *Mot-rege-nen, motten*.

Bruire, (v. n.) *Tieren, raazen, bruischen*.

Bruiffement, (m) *Raazing, bruis-sching* (f).

BRU.

93

Bruit, (m) *Geraas, geruisch, getier* (n); plus de bruit que de besogne, veel geruchts en weinig wol; son nom fait grand bruit dans le monde, zyn naam maakt een groot ge-rucht in de wa-reld; ses exploits auront un bruit toujours durable, zyne daaden zullen eeuwiglyk ver-maard zyn; faire courir un bruit, een gerucht uitstrooijen; avoir du bruit avec quelcun, met iemand twist hebben; à petit bruit, zachtjes, stillejes.

Brulant, ante (adj.) *Brandende, beet*; brulant de zèle, van yver blaakende.

Brûlé, ée (adj.) *Verbrand, ge-brand*.

Brûlé, (m) *Aangebrand, gesmeuld*; omelette qui sent le brûlé, *straif die aangebrand is*, of als zoodanig riekt.

Brûlement, (m) *Brand-slichting, branding*.

Brûler, (v. a.) *Branden, verbran-den*.

Brûler, (v. n.) *Verbranden*, door vuur verteerd worden; brûler de quelque passion, van eenige drift blaaken; il brûle d'envie de le venger, hy brand van verlangen om zig te wreken; je brûle d'amour pour elle, ik blaak van liefde tot haar; sa chandelle brûle par les deux bouts, zyn kaars brand aan twee kanten, (dat is) de man verteerd zyn geld buitens, en de vrouw binnens huis.

Brûleur, (m) *Brand-slichter*.

Brûlot, (m) *Een brander*, (schip waar mede andere in brand gestookt worden), *werp-toorts*; j'ai avalé un brûlot & j'en ai la gorge toute en feu, ik heb een brand-brok (iets dat te sterk gezouten en gepeperd is) ingeslokt, en heb 'er de gloed nog van in de keel.

Brûlure, (f) *Brand, gebrandheid*.

Brumal, ale (adj.) *Dat 's winters, of in den winter komt*.

Brume, (f) *Een zwaare mist of nevel* (m), een dik betruckene lucht (f); dans la brume tout le monde est pilote, in tyd van nood is boy meester.

Brum-

54 BRU. BU. BUA.

Brun, (m) *Bruine kleur, een bruin-hairige; bai-brun, kastanje bruin.*

Brun, une (adj.) *Bruin; couleur brune, eene bruine kleur; humeur brune, een zwaarmoedige inborst.*

Brune, (f) *Een bruinet, vrouwen-mensch dat bruin haar heeft; sur la brune, in de schemering.*

Brunelle, (f) *Beeren-cor, (zeker wonde-kruid).*

Brunet, ette (a l.j.) *Bruinachtig.*

Brunette, (f) *Bruinetje, bruin-meisje (n).*

Bruni, ie (adj.) *Gebruineerd.*

Brunir, (v. a.) *Bruineeren, glad-maaken.*

Brunissage, (m) *Bruineer-werk (n).*

Brunisseur, euse (adj.) *Bruineerder, bruineerster.*

Brunissoir, (m) *Een bruineer-steen of staal.*

Brunissure, (f) *Het bruineeren.*

Brusque, (adj.) *Haastig, oplopend, fluurs, bars, wuft, wild.*

Brusquembille, (m) *Zeker Kaart-spel.*

Brusquement, (adv.) *Barffelyk, haastiglyk, opstuiwend.*

Brusquer, (v. a.) *Bars bejegenen.*

Brusquerie, (f) *Barsheid, fluurs-beid.*

Brut, ute (adj.) *Onvernufstig, ruuw; bête brute, onvernufstig dier; sucre brut, ruwe zuiker; diamant brut, ongeflepen diamant.*

Brutal, ale (adj. & f.) *Beestagtig; onbeschoft; een onbeschoft kaerel of vrouwen-mensch.*

Brutalement, (adv.) *Onbeschoftelyk.*

Brutalifer, (v. a. & n.) *Onbeschoft bejegenen, beestagtig leven.*

Brutalité, (f) *Onbeschoftheid.*

Brute, (f) *Een onvernufstig dier; les brutes, het redenlooze vee (n).*

Brutier, (m) *Een Havik, (zekere Roof-vogel).*

Bruyant, ante (adj.) *Geraas maakend, tierend; voix, mer bruyante, harde stem; bruyfende zee.*

Bruyere, (f) *Eene Hei, Heide.*

Bu, bue (adj.) *Gedronken; bezoopen.*

Buanderie, (f) *Een wasch-huis (n).*

Buandier, iere (m. & f.) *Wasscher, waschster. (beter Blanchisseur, euse).*

BUB. BUC. BUE. BUF. &c.

Bube, (f) *Klein gezwel, puistje op het vel (n).*

Buberon, (m) *Kinder-tuis; tuis; tuit-kan (f).*

Bubon, (m) *Gezwel aan de Liesch (n), pest-buil (f).*

Bubonocèle, (m) *Een soort van breuk aan de schaamdeelen.*

Buccinateur, (m) *Een die de trompet, bazuin blaast. (oud w.)*

Buccine, (f) *Een Bazuin (oud w.)*

Bucentaure, (m) *Zeker Venetiaansch groot galjoen schip (n).*

Bûche, (f) *Een groote dikke blok brandhout (m); kers-blok; een dom onverstandig mensch (n); een Haring-buis (f).*

Bûcher, (m) *Hout-zolder; een hoop hout; hout-stapel- of myt.*

Bûcher, (v. a.) *Hout hakken tot brand-hout.*

Bûcheron, (m) *Hout-kapper-bakker; opstapelaar daar van.*

Bûchette, (f) *Een klein droog houtje (n), afval.*

Bûée, (f) *De loog-wasch (m), (oud w.)*

Buffet, (m) *Een aanrecht-tafel, tafel waar op men glazen, vaaten, enz. zet (f); al het zilver-werk dat op de tafel diend; kas waar in de orgel-pypen staan, Buffet, (n).*

Buffeter, (v. n.) *Een wyn-vat onderweeg open booren om daar uit te kunnen drinken.*

Buffeteur, (m) *Een die de vaaten weet op te fleeken om 'er uit te drinken.*

Buffle, (m) *Buffel. wilde os; leere kol-der (m); een onverstandig mensch (n); cacher un buffle sous son pourpoint, een zot zyn.*

Bugle, (f) *Beeren-oor, (zeker wonde-kruid).*

Buglose, (f) *Offe-tong, (zeker kruid).*

Bugrane ou bougrane, (f) *Prang-wortel (m), stal-kruid (n).*

Buhots, (m. pl.) *Geversde ganzen-veeren die de pluim-maakers op hun vengster zetten.*

Buire ou buie (f) *Een groote zilvere of porcelayne pot of kruik (m).*

Buis, (m) *Palm; palm-boom (m); een palm-boomen likhout der Schoen-maak-*

BUI. BUL. BUP. BUR.

maakers (n); **peigne de buis**, een palm-boute kam (f).

Buiffon, (m) *Doorn-bosch* (n); *doornhaage* (f); **buiffon ardent**, brandende braam-bosch; **planter des arbres en buiffon**, dwerg-boomen planten.

Buiffonnet, (m) *Klein boschje* (n).

Buiffonnier, iere (adj.) *Faire l'école buiffonniere*, speelen in plaats van school gaan; een krampje loopen.

Bulbe, (f) *Bloem-bol* (m).

Bulbeux, euse (adj.) *Bolachtig*, dat met een bol was.

Bullaire, (m) *Verzameling van Bullen*, of pausselyke brieven (f).

Bulle, (f) *Eene Bulle*, *Pausselyke brief* (m); *fulminer une bulle*, een Kerkelyke Wet uitblikzemen; *bulle (in de Natuurk.)* *Lucht-bulletje in heet water*.

Bullé, ée (adj.) *Met de noodige zegels voorzien*.

Bulletin, (m) *Ordre der Overigheid tot het huisvesten der Krygslieden*; *keur-cedel*, waar by men zyn stem geeft; item *gezondheids-pas*.

Buraliste, (m) *Commis*, schryver op een 's Lands-comptoir.

Burat, (m) *Grof- of py-laken* (n).

Bure, (f) *Py*, (grove stoffe)

Bureau, (m) *Schryf-tafel* (f); *Comptoir* (n); *bureau des postes*, post-comptoir, post-buis; *bureau d'adresse*, iemand die alle nieuws weet; *prendre l'air du bureau*, navorschen wat gevoelens de Rechters over eene zaak hebben; *le bureau n'est point pour lui*, de Rechters zyn niet voor hem; *bureau des impôts*, het impost-comptoir; *Paris est le grand bureau des merveilles*, Parys is het groot comptoir der wonderbeelden.

Burelé, ée (adj.) *Met smalle dwarsse strepen bezet (in Wapenk.)*.

Buret, (m) *Een purper visch*, daar de ouden purpere verwe van bereidden.

Burette, (f) *Wyn-kan voor 's Altaar* (m); *olie-flesje* (n).

Burretier, (m) *Mis-dienaar*.

Burgau, (m) *Meer-slak* (f).

Burgrave, (m) *Burg-graaf*.

Burin, (m) *Graveer-zyser* (n).

BUR. BUS. BUT. 95

Buriner, (v. a.) *Graveeren*, snyden, uitsteeken.

Burlesque, (adj. & f.) *Boertig*; *spotachtig*; *klugtige schryf-styl*.

Burlesquement, (adv.) *Boertiglyk*, *snaakeriglyk*.

Bursal, ale (adj.) *Edit bursal*, *geld-placcaat*.

Busc, (m) *Plansjet in een ryg-lyf* (n).

Buse, (m) *Een Havik*, (zekere Roofvogel); een gek, *botmuil*, *steiloor*.

Busquer, (v. a.) *Busquer fortune*, zyn geluk zoeken.

Busquiere, (f) *Schuif*; item *borst*, aan een ryg-lyf.

Buste, (m) *Borst-beeld* (n).

Bustuaire, (m) *Kampvechter by de Romeinen*.

But, (m) *Oogmerk*, *oogwit*, *doelwit* (n); *arriver à son but*, zyn oogmerk bereiken; *frapper le but*, het doel treffen; *de but en blanc*, *losselyk*, *onbedagtelyk*, *zonder overleg*; *jouer but à but*, *kamp op speelen*.

Butage, (m) *Dienst die eenen Boer zynen Heer verschuldigd is*.

Bute, (f) *Tzer om een Paard-hoef mede uit te steeken* (n).

Buté, ée (adj.) *Voorgenoomen*, *gemikt*, *gedoeld*.

Buteau, (m) *Een onbeleefd mensch*.

Buter, (v. n.) *Mikken*, *doelen*, *ergens op oogen*.

Butiere ou *buttiere*, (adj.) *Zeker roer om mee naar de Vogel te schieten* (n).

Butin, (m) *Buit*, *roof die men op den vyand haald*.

Butiner, (v. a.) *Buit maaken*, *rooven*, *plunderen*.

Butor, (m) *Roerdomp*, *putoor*, (zekere vogel).

Butor, orde (m. & f.) *Een dom*, *onbeshof mensch* (n).

Butte, (f) *Een opgeworpen heuveltje* daar de schutters staan; *het doel der schutters* (n); *être en butte à l'envie*, *de nyd ten doel zyn*.

Butter, (v. a.) *Mikken op een doel*; (figuurl.) *na iets streeven*; *se butter*, (v. r.) *zig bepaalen*.

Butyreux, euse (adj.) *Zaanig*, *roomig*.

Buvable, (adj.) Drinkbaar.

Buvande, (f) Zap dat men uit den droefftem der druiven haald (n).

Buveau, (m) Winkel-baak, (in Bouwk.)

Buvetier, (m) Waard van de drink-plaats der Raadsheeren van 't Parlement.

Buvette, (f) Drink- of oerversche-plaats voor de Raadsheeren van 't Hof.

Buveur, (m) Drinker; zuiper, zwelger, likkebroef, nat-als.

Buvotter, (v. n.) Met kleine teugjes drinken.

Buze, (f) Pyp van een blaas-balk.

C.

C. (m) C. (f) 3de Letter van 't A, B, C, wordende voor a, o, en u (in de fransche taal) uitgesproken, als k (by voorb.) cabaret, colonne, cuve; maar voor e en i heeft zy de klank van s, (by voorb.) ciment, céder; insgelyks ook voor a, o, en u, wanneer 'er een teekentje, (cedille) ondergescheld word, (by voorb.) Ça, Façon, Leçon, François, enz.

Ça, (adv.) Hier, herwaards; courir ça & là, gins en herwaards loopen; qui ça, qui là, de eene hier, de andere daar.

Ça, (interj.) Lustig, wakker; ça qu'on mette la main à l'œuvre, 't'sa da' men de hand aan 't werk sla.

Cabale, (f) Verborgen uitlegging der H. Schrift, zamen-rotting van sommigen die malkanderen heimelyk verslaan, kabaal.

Cabaler, (v. a.) t' Zamen spannen; t' zamen rotten; iets kwaads heimelyk ontwerpen.

Cabaleur, (m) t' Zamen-rotter, een die met anderen t' zamen spand om een heimelyke aanslag uit te voeren.

Cabaliste, (m) Jool die in de verborgen uitlegging der H. Schrift erva-ven is.

Cabalistique, (adj.) Geheim-kun-

CAB.

dig; verborgen; reverie cabalistique, Joodsche mymering.

Cabare, (f) Een klein huisje, hutje, stulpje (n); Zeemans kooi (f); item een bedekte platte of tent-schuit.

Cabaner, (v. n.) Luiten opstaan.

Cabanon, (m) Klein huisje.

Cabaret, (m) Herberg (f), Wyn-huis, Kroegje (n); cabaret bergne, slag; kroegje of daar weinig neering is.

Cabaretie, iere (m. & f.) Waard, Waard n eener herberg.

Cabaretique, (adj.) Kroegagtig, Waaris-huisagtig.

Cabae, (m) Een vygen-korf.

Cabasse, (f) Dronke todde, hoeren-waardin.

Cabasser, (oud en gem. w.) Geld te zamen schraapen; met bedrog zwanger gaan; iets heimelyks wegkaapen, steelen.

Cabasset, (m) Een helm, stormhoed voor deezen.

Cabéliau, (m) Kabeliau.

Cabéstan, (m) Spil om 't anker mee op te winden; cabestan volant, losse spil, hand spil; envoyé au cabestan, voor de spil straffen.

Cabille, (f) Hoop volks, als: een horde Arabieren, enz.

Cabillats, (m. pl.) Juffers, rôndebouten met 3 gaten aan het wand van een Schip.

Cabinet, (m) Kast, kabinet; geheim-studeer-schryf-pronk-konst-rariteit-kamer; lust-huis, tuin-huisje, griel; orgel-kast, hand-orgel; item gebeime Staats-raad.

Cable, (m) Kabel, anker-touw; cable d'affourche, (grölin) lui-touw; bitter le cable, het kabel om de breting vast maaken; filer le cable, borvieren.

Cableau, (m) Kleine kabel, boots-touw, tros.

Cabler, (v. a.) Touw slaan, van veele touwen een maaken.

Cablut, (m) Klein touwtje of reep.

Cabochard, de (adj.) Groot-koppig.

Caboche, (f) Een taats of schoen-spyker; (figuurl.) hoofd.kop.

Cabochon, (subst. & adj.) Schoen-spyker; rubis cabochon, ongeslepen robyn.

Cabo-

CAB. CAC.

Cabotage, (m) *Zeiling langs de Kusten.*

Caboter, (v. a.) *Langs de Kusten vaaren, afen aan zeilen.*

Cabottier, (m) *Vaarttuig daar toe.*

Cabre, (f) *Een Krikkemik (werktuig om Scheep iets mede op te hysen).*

Cabré, (adj. m.) *Cheval cabré, overeind staand paerd, (in Wapenk.)*

Cabrer, (v. n.) *se cabrer, (v. r.) Steigeren; opstuiwen; se cheval se cabre, dat paerd steigert; un homme sage ne se cabre pas, een verstandig man word niet toornig.*

Cabri, (m) *Jonge Geiten-bok.*

Cabriole ou capriole, (f) *Lugte sprong; krul sprong; kabriool.*

Cabrioler ou caprioler, (v. n.) *Springen.*

Cabriolet, (m) *Rytuig (dus genaamd).*

Cabrioleur ou caprioleur, (m) *Kabriool maker.*

Cabrions, (m. pl.) *Blokken, klampen onder affuit-wielen om ze tegen te houden.*

Cabrit, (Zie Cabri).

Cabron, (m) *Jong Geiten leër.*

Cabus, (adj.) *Choux cabus ou pommé, Buis-kool.*

Caca, (m) *Drek, kak, (kinder woord).*

Cacaber, (v. n.) *Schreeuwen als een Veldhoen.*

Cacade, (f) *Afgang, stoelgang; slechte uitval eener zaak.*

Cacao, (m) *Kakau.*

Cacaoyer ou cacaotier, (m) *Kakau-boom.*

Cachalot, (m) *Kaasjelot, een der grootste soort van Walvischen.*

Cache, (f) *Schuil-plaats, schuilboek; sluip-winkel.*

Cachement, (m) *Verberging (f).*

Cache-platine, (f) *Loodse plaat over het londgat van een gesluis of sleutelgat.*

Cacher, (v. a.) *Verbergen, ver-
steeken, geheim houden; se cacher, (v. r.) zig verbergen, verschuilen.*

Cachet, (m) *Zegel, signet, let-
tre de cachet, Koninkl. bevel brief.*

Cacheté, ée (adj.) *Verzégeld.*

CAC. CAD.

97

Cacheter, (v. a.) *Toezégelen, ver-
zégelen.*

Cachette, (v. a.) *Schuil-boekje; en cachette, in 't verborgen, ter
smuiks.*

Cachexie, (f) *Verdorvene lighaams
gesteldheid.*

Cachot, (m) *Donker bol in een ge-
vangenbuis.*

Cachou, (m) *Zeker Indiaansch boom-
sap lieflyk in de mond.*

Cachrys, (m) *Rozemaryn.*

Cacique, (m) *Bevelhebber der zwer-
vende Arabieren.*

Cacochyme, (adj.) *Ongezonder, vol
met quaaide vogten, (in Geneesk.)*

Cacochymie, (f) *Quaaide gesteld-
heid des bloeds.*

Cacoethe, (adj.) *Ulcere cacoe-
the, vergiftige zweer, (in heek.)*

Cacophonie, (f) *Onaangenaam
geluid van t'zamenstootende woorden.*

Cacozèle, (m) *Ontydige jever.*

Cacumine, (f) *Gerel; jpitse.*

Cadastré, (m) *Schat of hoofd ree-
gister.*

Cadavereux, euse (adj.) *Dood ver-
wig.*

Cadavre, (m) *Dood lichaam, lyk (n).*

Cadeau, (m) *Cierlyke trek met de
pen; cierlyke doch onnutte arbeid; gast-
maal; onnuttige kosten.*

Cadedis, (interj.) *Slappremment,
(gasconier vloek).*

Cadenas, (m) *Hangslot.*

Cadasser, (v. a.) *Met een hang-
slot sluiten, (weinig gebr.)*

Cadence, (f) *Geregelde, gepaste
maathouding in de zang- rym- ry-
konst of in een redenvoering, enz.*

Cadencer, (v. a.) *Cadencer les
périodes; de volzinnen (periodes)
wel afpassen, aangenaam voor 't ge-
hoor maaken.*

Cadene, (f) *Slaven-ketting; put-
ting aan de hoofd-touwen, (zee w.)*

Cadenette, (f) *Middelste lok van
een knoop-paruik; hair-vlegt.*

Cadet, ette (m. & f.) *Jongste of
jonger broeder-zuster; cadet aux gar-
des, cadet, adelborst onder de gardes;
il est mon cadet, hy is jonger inde
bedieninge als ik; cadet de haut ap-
petit, een smagtzer, smulbroër; ca-
dets*

93 CAD. CÆ. CAF. CAG.

dets, (pl.) jonge heeren dien de Koning de wis- teeken- bouw-kunde enz. laat leeren.

Cadette, (f) Vierkante vloersteen.

Cadetter, (v. a.) Met zulke steenen beleggen.

Cadi, (m) Turfche Richter.

Cadilesquer, (m) Opperrechter in Turkyen.

Cadis, (m) Een soort van sergie.

Cadifé, (m) Soort van droget.

Cadmie. (Zie Calamie).

Cadmus, (m) Halve god by de Grieken.

Cadole, (m) Klink van een deur (f).

Cadran, (m) Uur-wyzer, uur-plaat.

Cadration, (f) 't Vierendeel van een wyzer-plaat.

Cadre, &c. (Zie Quadre).

Caduc, uque (adj.) Oud, zwak, bouwvallig, vergankelyk; le mal-caduc, de vallende ziekte.

Caducée, (m) Staf van Mercurius.

Caducité, (f) Bouwvalligheid, verzwakking.

Caducue. (Zie Caduc).

Et Cætera, (Latyns w.) in't Fransch seld men &c. enz. of, en zoo voort.

Cafard, arde (adj. & subst.) Schynheilig.

Cafarderie, (f) Gemeinsheid, huichelary.

Café, (m) Koffy, Koffy-boon (f); Koffy huis (n).

Cafetan ou Cafftan, (m) Rok die de Turkfche Keizer als een eer-teken geeft.

Cafetier, (m) Koffy-handelaar-schenker.

Cafetiere, (f) Koffy-kan-ketel-pot.

Caffila, (f) Bende, hoop reizigers in Indiën.

Cage, (f) Vogel-kooi, kénie; klein beknopt huisje of kamertje; het geraamte van eenig gebouw; mars van schip; kaas-vorm; tralie op een Zilverfmid's, of voor eenig ander vengster; de ruimte voor een trap of klok; mettre en cage, in de kooi zetten; item in een gevangenhuys zetten.

Cagée, (f) Een kooi vol.

Cagerotte, (f) Kaas-vorm. (Zie Cage).

Cagier, (m) Vogel-kraamer.

Cagnard, arde (adj. & f.) Lui; Zwaard, (gem. w.)

CAG. CAH. CAI.

Cagnarder, (v. n.) L'azig leeven

Cagnarderie, (f) L'adzigheid.

Cagnardise, (f) Luiheid.

Cagneux, euse (adj.) Krom van beenen.

Cagot, otte (adj. & f.) Schynheilig; huichelaar.

Cagotterie, (f) Schynheiligheid.

Cagotisme, (m) Huichelary, schynheiligheid (f).

Cagou, (m) Een aartsgierigaard, vrek. (gem. w.)

Cagouille, (f) Cieraad aan't galjoen van een schip.

Cague, (f) Een Kaag, (vaartuig in holland).

Cahier, (m) Ingenaaid schryfboek; item een boek daar de besluiten van een Collegie in geschreeven worden.

Cahieu. (Zie Caïeu).

Cahin - caha, (adv.) Faire une chose cahin - caha, iets gedwongen, met moeite doen.

Cahot, (m) Stoot, schok, hofsebotzing van een wagen.

Cahorage, (m) Hofsebotzing.

Cahoter, (v. a.) Schudden, stooten, hofsebotzen.

Cahute, (m) Eene hut.

Caïc, (m) Galei-sloep.

Caier. (Zie Cahier).

Caïeu, Kleine bol, klaauwtje van knooflock, enz.

Caïlle, (f) Een kwartel of wagtél.

Caillé, ée (adj.) Gestremd; du lait caillé, stremzel, geronnene melk, du sang caillé, geronnen bloed.

Caïllebotte, (f) Stuk geronnene melk, klonter, klomp (m).

Caïllebottis, (m) Tralie werk (n), rooster (m) op 't dek van een schip.

Caïllement, (m) Klontering der melk in de borsten.

Cailler, (v. a. & n.) Laaten stremmen; klonteren, dik worden; se cailler, (v. r.) stremmen, enz.

Caïlleteau, (m) Jonge wagtél (f).

Caïlletot, (m) Soort van kleine Tarbot.

Caïllette, (f) Het zakje of maag van een Schaap waar in het lub gemaakt word.

Caïlot, (m) Stuk geronnen bloed of melk (n).

Cail-

CAL. CAL.

Caillot-rofat, (m) Rooze peer (f) (zekere zoete peer).

Caillou, (m) Een kei-steen, kei, zuursteen.

Cailloutage, (m) Een hoop kei-steenen.

Cainacam, (m) Kaimakam, grootte Staats-bediende in Turkyen.

Caimand, ande (m. & f.) Land-looper, schooier; schooister.

Caimander, (v. n.) Bédelen.

Cajoler, (v. a.) Liefkoozen, slijk-kefjoijen, vleijen; cajoler un vaisseau, met een schip door hulp van de stroom tegen de wind vaaren, opdryven.

Cajolerie, (f) Vleijery, liefkoozery.

Cajoleur, euse (m. & f.) Pluimstryker; vleister.

Caïque. (Zie Caic).

Caïsse, (f) Geld-kist, cassa (by Boekh.) kist, koffer; oranien-kast; trom; battre la caisse, de trommel roeren; caisse de poulie, blok daar de katrol-schey in is.

Caïsetins, (m. pl.) Rozyn-kistjes.

Caïffette, (f) Kistje (n).

Caïffier, (m) Caïffier, iemand die de kas houdt.

Caïsson, (m) Kistje; brood-proviand-wagen in een Leger; bom-kast, vuur-kist.

Cajute, (f) Slaap-kooi (in de Scheepen).

Cal, (m) Eelt, hardigheid aan handen of voeten (f). (durillon)

Calade, (f) Schuins beuveltje in de Ry-school om een Paerd daar af te laten gallopeeren.

Calamandre ou calamande, (f) Kalemink-(stofte).

Calamédon, (f) Een-breuk (f), (in Heelk.)

Calament, (m) Kalamint, wilde polei; karte-kruid, (plant goed voor de jigt).

Calaminaire, (adj.) Kalmynig.

Calanine, (f) Kobolt; kalamyn-steen, waar mede het koper geel gemaakt word.

Calamistrer, (v. a.) Krullen, nopen.

Calamite, (f) Een van de 8 en beste

CAL.

99

soort kalmey; eertyds ook zeil-steen, kompas; item loof-kikvors.

Calamité, (f) Elendigheid, jammerlyke toestand.

Calamiteux, euse (adj.) Elendig, rampzalig.

Calamus aromaticus, (m) Welriekende kalmus. (Lat. w.)

Calandre, (f) Soort van groote Lyster; kalandier, koren-worm; kalandier-moolen, mangel.

Calandrer, (v. a.) Kalanderen, glad, glanzig maaken, mangelen.

Calandreur, (m) Kulandierer, glanzzer.

Calangue, (f) Kreek, baai, bogt, kleine wyk voor Vaarwiigen.

Calafique, (adj.) Remede calafique, verzagende arzeny.

Calbas. (Zie Calebas).

Calcaneum, (m) Het hiel- of veerzen-been (n). (Lat. w.)

Calcanthum, (m) Rood gemaakte vitriool. (Lat. w.)

Calcedoine, (f) Kalcedonie-steen (m).

Calcet, (m) Ezels-hoofd op een galei mast (n).

Calcination, (f) Verkalking der metaalen.

Calciner, (v. a.) Verkalken, tot kalk branden.

Calcis, (m) Soort van een nagtvalk.

Calcul, (m) Optelling, oprekening, overrekening (f); item de steen (m), 't graveel (n).

Calculable, (adj.) Das opgerekend kan worden.

Calculateur, trice (m. & f.) Oprekenaar; optelster.

Calculer, (v. a.) Rekenen, uitrekenen, oprekenen.

Calculeux, euse (adj.) Steenagtig, gruisagtig.

Cale, (f) Het ruim in een schip (fond de cale); het kielbaalen; vischlood aan de lynen; een baai of wyk voor sibeepen in quaad weér; een schuinze wal of oord; yzer om gaten meé te maaken, (by Smits); spaan die men onder een tafel of kast zet om niet te wagchelen; zekere boeren muts, ook zekere muts voormaals door Lakeien

gedraagen; donner la cale à quelcun, iemand kielhaalen; donner la cale à un vaisseau, een schip kielhaalen; il a porté la cale, hy is een Lakei geweest.

Calebas ou calbas, (m) Raake taalje, (Scheeps w.).

Calebasse, (f) Een Kalebas.

Calebro in, (m) Schoenmaakers boed of korfje voor hun spinaal, elst, enz.

Caleche, (f) Kaités (zeker open Ryttuig).

Calçon, (m) Onderbroek (f.).

Caléfaction, (f) Verwarming.

Calemar, (m) Pennekoker.

Calendes, (f. pl.) D'eerste dag ieder maand; verzameling der dorp-Priesters.

Calendrier, (m) Almanak, Kalender, maand-dag-wyzer.

Calenge, (f) (Rechts w.) Aanklagt.

Calenger, (v. a.) Pynlyk aanklaagen; in hegtenis neemen.

Caler, (v. a.) Caler ou amener les voiles, de zeilen stryken, neêrlaen; (figuurl.) zig na den tyd schicken.

Caleville. (Zie Calleville).

Calfat ou calfateur, (m) Kalfaterer.

Calfat, (m) Het kalfateren van een een schip (n.).

Calfatage. (Zie Calfeutrage).

Calfater, (v. a.) Kalfateren.

Calfeuteur. (Zie Calfat).

Calfatin, (m) Kalfaat jongen.

Calfeutrage, (m) Kalfatering.

Calfeutrér, (v. a.) Kalfateren, digt maaken, stoppen.

Caliore, (m) Grootheid, wydte van eenig ding.

Calibrer, (v. a.) Van behoorlyke grootte maaken.

Calice, (m) Kelk, drink-beker; knop of kelk van een bloem.

Calife, (m) Offer-Priester by de Sarazynen.

Califourchon, à Califourchon, (adv.) met de beenen schrygelings, zoo als men te Paerd ryd.

Calin, ine (m. & f.) (gem. w.) Leég-ganger, Spitsboef; item een soort van met tin en lood gemengd metaal.

Caliner, se caliner, (v. r.) Zyn gemak neemen, zorgeloos leven.

Calioque. (Zie Carlingue).

Caliorne, (f) Gyn-touw, taakel op een schip.

Caliste, (f) Naam die de Poëten aan hunne Minnaressen geven.

Calleville, (f) Rooide gulddeling, (een appel) (m).

Calleux, euse (adj.) Vereelt, hard.

Calligraphie, (m) Een Copist.

Callosité, (f) Vereeltheid, hardheid der huid.

Callots, (f. pl.) Ruuwe schalie of leyfteenen (m. pl.).

Calme, (f. m. & adj.) Stilte, kalmte, rust (f.); stil.

Calmé, ée (adj.) Gestild; bevreddigt.

Calmer, (v. a.) Stillen, bedaaren.

Calobre, (m) Een kiel, overtrek.

Caloïer, (m) Grieksche Monnik.

Calomniateur, trice (m. & f.) Lasteraar, achterklapper; schendster.

Calomnie, (f) Achterklap, lastertaal.

Calomnier, (v. a.) Lasteren, schenden, eerrooven.

Calomnieusement, (adv.) Achterklappend, valschelyk.

Calomnieux, euse (adj.) Schendend, eerroovend.

Caloniere. (f) Een klap-bus, (kinderspeelt.)

Calotte, (f) Platte muts, kalot.

Calquer, (v. a.) Afteekenen, afschetsen na iets.

Calvinisme, (m) Het Calvinisten-dom.

Calviniste, (m) Een Calvinist.

Calvitie, (f) Kaalheid des hoofds, (weinig gebr.)

Calumet, (m) Groote tabaks-styp, (by de Indianen).

Calus, (m) Kelt, vereeltheid, hardigheid aan handen en voeten; beenagrige stoffe (substantie) die de gebroekene beenen verenigd; (figuurl.) versktheid, verharding, ongevoeligheid.

Calybite. (m. & f.) Een huttenbewoner.

Calyphe. (Zie Calife).

Camagnes, Vaste kooiën in een schip.

Camaiëu, (m) Naam van zekere steen

CAM.

Aen daar de natuur allerhande figuren, beeld- en schild-*-werk* in gevormd heeft; *item* schilderwerk van een kleur, als: blaauw op blaauw.

Camail, (m) Koor-kap; helm-dek.

Camarade, (m) Mergezel, makker.

Camard, arde (m. f. & adj.) Plat-neus; platneusig.

Cambage, (m) Bier-accyns.

Cambayes, Benzaaische Kartoenen.

Cambiste, (m) Wisselaar.

Cambouis, (m) Het sinner of vet dat van een wiel of pers afschruift.

Cambraïnes, (f. pl.) Fyne Egyptische Lijnwaaten.

Cambré, ée (adj.) Gekromd.

Cambrer, (v. a.) Krommen, krommaaken, buigen als de doozen maakers en schoenmaakers doen.

Cambrure, (f) Kromming, uitholling, welving.

Caméléon, (m) Kameleon (een dier dat men voorgeeft van de lucht te leven endikwils van kleur te veranderen).

Caméléopard, (m) Dier van hals als een Kameel en van huid als een Luipaerd.

Cameline, (f) Een gryne rok.

Camelot, (m) Kamelot, gryn (n), (stofse) il ressemble au camelot il a pris son pli, (spr. w.) hy blyft zoo als hy is.

Cameloter, (v. a.) Als kamelot maaken.

Camelotine, (f) Stoffe gewaterd als kamelot.

Camerier, (m) Kameraar (Paußelyke bediende).

Cameriste, (m) Onder Kameraar.

Camerlingat, (m) Paußelyk Schatmeesters-ampt (n).

Camerlingue, (m) Paußelyke Schatmeester.

Camion, (m) Kleine dunne spelde (f); kleine wagen (m) of kar (f).

Camisade, (f) Donner la camisade à l'ennemi, den vyand in den nacht overvallen.

Camisard, arde (m. & f.) Zeker Geesdryver in de Cevennes in Frankryk.

Camisole, (f) Hemdrok, borstrok (m).

Camomille, (f) Kamille (plant).

CAM.

101

Camouflet, (m) Rookend papier; donner un camouflet à quelqu'un, iemand rook in de neus blaazen.

Camp, (m) Een Léger (n), Légerplaats (f); camp volant, vliegend Léger; assiéger le camp, het Léger neerslaan.

Campagnard, arde (f. & adj.) Lanaman, Boer; Boerin; boersch; c'est un franc campagnard, hy is een regten boer.

Campagne, (f) Veld, Land (n); veldtocht (f); rase campagne, vlakke veld; battre la campagne, het wild opjaagen; op kondschap uitgaan (in den kryg); veel Schryvers aanhaalen die niets beduiden (in Redeneerk.); maison de campagne, een lusthuis, buitenplaats; pièce de campagne, veldstuk.

Campanaire, (m) Een Klokken-gietcr.

Campane, (f) Kampaan, franje met kwajen aan een ledikant, snijwerk, enz.

Campanelle, (f) Klok-bloem.

Campanile, (m) Klokken-toren. (Zie Clocher).

Campé, ée (adj.) Gelégerd.

Campêche, (f) Kampeschen-hout (n).

Campement, (m) Légering, kampeering (f).

Camper, (v. a. & n.) Légeren; het Léger neerslaan; se camper, (v. r.) zig légeren; zig in postuur stellen, (in de schermfch.).

Camperche, (f) Boom in een tapyt getouw (m).

Camphre, (m) Kamfer.

Camphré, ée (adj.) Met Kamfer toebercid.

Campine, (f) Een zeer fyn boentje.

Campos, (m) Avoir campos, verlof hebben (school w.).

Camus, use (adj. & f.) Stomp-plat-neuzig; een plat-neus; on l'a rendu camus, hy heeft een neus gebaald, hy is in zyn oogmerk mislukt.

Camufette, (f) Klein stomp-neuzig meisje (n).

Canade, (f) Scheeps-portie wyn of water by de Portugiezen.

Canaille, (f) Gespuis, gepeupel, f. 3 't graauw,

's graauw, jan hagel, slegt schuim van volk, jan rap en zyn maat, geboefte (n).

Canal, (m) Canaux, (pl.) Een gragt, haven, vaart; buis, pyp (in Ontleed- en Bouwk.) groef voor een laad-stok; il y a en Chine un canal, qui a plus de 245 lieues & 72 écluses, in China is een vaart, die meer als 245 mylen lang is en 72 sluizen heeft; (figuurl.) il est entré par le bon canal, hy is door het regte middel bevorderd.

Canamelle, (f) Zuiker-riet (n).

Canapé, (m) Rust-stoel voor 2 of meer personen.

Canapla, (m) (gem. w.) Knapzak.

Canard, (m) Waard, 't mannetje van een Eend, Eendvogel; item water-hond; bois canard, gezonken hout; donner des canards à quelqu'un, iemand voor de gek houden.

Canarder, (v. a.) Iemand heimelyk ser neêr schieten.

Canardiëre, (f) Eende kooi (f); item heimelyk schietgat (n).

Canarie, (f) Zekere gezwinde dans.

Canarie, (m) Ou serin de canarie, Kanary-vogel.

Canastre, (m) Ledere kist (f), korf van riet (m); thee-kist.

Cancan, (m) (gem. w.) Geraas.

Cancelle, (m) Kleine zee-krabbe.

Canceller, (v. a.) (in Rechten) Uitschrappen, doorhaalen.

Cancer, (m) Kanker; Kreeft (een der 12 hemels-tekenen).

Cancre, (m) Krab, zee-krab; zinnebeeld der voorzigtigheid; item een londsvoet, schobbejak.

Candelabre, (m) Groote kroon-kandelelaar.

Candulette, (f) Boeg-touw, par-tuur-lyn, (scheeps w.).

Candeur, (f) Oprechtheid; agir avec candeur, ongeveerist handelen.

Candi, ie (adj.) Sucre candi, kandysuiker.

Candidat, (m) Iemand die naar een ampt of waardigheid staat.

Candide, (adj.) Oprecht, openhartig.

Candidement, (adv.) Ongeveinsdelyk.

Candir, (v. n.) Wiet of hard worden, kandelizeeren.

Candou, (m) Boom, waar van 2 houtjes genomen en tegens malkander gewreven zynde, vuur geven.

Cane, (f) 't Wyfje van een Eend; kaan (vaartuig).

Canepin, (m) Zeem, dun Schaa-pen leer tot handschoenen; binnenste bast van Lind-n-boomen.

Caneton, (m) Jong Eend, Waard.

Canette, (f) Jong Eend (n).

Canetter, (v. n.) Waggelen als Eenden.

Canevas, (m) Kanefas, zeildoek; grof en yl linnen; item opstél, ruuw's schets van eenig geschrift.

Cangé, (m) Rysst-water (n).

Cangette, (f) Soort van dunne sergie.

Caniche, (f) Teef van een schoot-bondje.

Caniculaire, (adj.) Jours caniculaires, honds-dagen.

Canicule, (f) Hond-ster.

Canif, (m) (lees Ganif) Pennemesje (n).

Canificier ou cassier. Kassien-boom.

Canin, ine (adj.) Faim canine, honds-honger.

Caniveaux, (m. pl.) Groote straat-steen.

Canivet, (m) Klein pennemesje (n).

Cannage, (m) Meeting met eene canne of stok (f).

Cannaie, (f) Riet-plaats, riet-bil.

Canne, (f) Riet, riestok, rotting; meetslok

Cannelade, (m) Valken-spys van kaneel, enz.

Cannelas, (m) Gezuikerde kaneel.

Canneler, (v. a.) Uitgroeven, uithollen.

Cannelle, (f) Kaneel, (tweede schors van een boom op 't eiland Ceylon); item de kleine uitholling aan een naalden oog.

Cannellier, (m) Kaneel-boom.

Cannelure, (f) Groeving, uitholling.

Canner, (v. a.) Meeten met een stok, of canne.

Cannetille, (f) Gedraaid zilverdraad.

Canetiller, (v. a.) Met gedraaid zilver-draad bewinden.

Can-

CAN.

Cannette, (f) *Wever spoeltje, rietje voor den inslag.*

Cannule. (Zie Canule).

Canon, (m) *Gefchut, kanon; loep van een snaphaan, pijftoot, enz. slotpyp; pyp van een gitter; tange wévers spoel; fchagt van een pen; pointer le canon, het gefchut ftellen.*

Canon, (m) *Kerken-orden; kanon letter (by Boekdr.); droit canon, kerkelyk recht.*

Canonial, ale (adj.) *Dat tot de Kerken orden behoord.*

Canonicat, (m) *Dombeeren ampt (n).*

Canonicité, (f) *Geloofs regelmaatigheid.*

Canonique, (adj.) *Regelmatig, wettig.*

Canoniquement, (adv.) *Regelmatiglyk.*

Canonisation, (f) *Heilig verklaaring.*

Canoniser, (v. a.) *Onder 't getal der heiligen ftellen.*

Canonille, (m) *Een Kerken Rechtsgeleerde.*

Canonnade, (f) *Kanon-fchoot, be-fchieting.*

Canonnage, (m) *Kennis des Kerken rechts.*

Canonner, (v. a.) *Met kanon fchieten, befchieten.*

Canonnier, (m) *Konftapel.*

Canonnière, (f) *Een Schietgat; Konftapels tent; kinder klap-bus.*

Canope, (m) *Naam van zekere heldere groote fter in het roer des Schips, (een gesternte).*

Canot, (m) *Indiaanfch fchuitje uit een uitgeholde boom.*

Canqueter, (v. n.) *Kwaaken als een Eend.*

Cantal, (m) *Zekere groote kaas in Frankryk.*

Cantanettes, (f. pl.) *Roergaten van een Schip.*

Cantar, (m) *Zekere olie-maat in Portugal.*

Cantate, (f) *Zekere ftem-muziek.*

Cantharide, (f) *Spaanfche vlieg.*

Canthus, (m) *De oog-boek, (in Ontleedk.).*

Cantibay, (m) *Een gefpleeten ftuk hout dat nergens toe dienftig is, (by Schrynw.).*

CAN. CAP. 103

Cantine, (f) *Vles-kelder, reiskelder.*

Cantinier, (m) *Maaker daar van.*

Cantique, (m) *Lofzang; le cantique des cantiques, het hooge lied.*

Canton, (m) *Gedeelte van een land, quartier, ftrek, boek; cantons Suiffes, Zwitserfche kantons, (provincien).*

Cantonnade, (f) *Hoek in een Schouwplaats.*

Cantonné, ée (adj.) *Geboekt, (in Wapenfch. k.)*

Cantonner, (v. n.) *Faire cantonner les troupes, troepen hier en daar, in dorpen in quartier leggen.*

Se Cantonner, (v. r.) *Zig ergens neêrzetten; item zig verfhaffen.*

Cantonnière, (f) *Behangfel aan de voet van een Ledikant (n).*

Canule, (f) *Een buisje, fpuutje (n), (in heek.).*

Cap, (m) *Hoofd (in deezen zin) armé de pied en cap, van 't hoofd tot de voeten gewapend; parler cap à cap, mondeling met iemand fpreken; cette pièce a cap & queue, dat ftuk is nog in zyn geheel.*

Cap, (m) *Voorgebergte, kaap, land, dat met een punt in zee fteekt; doubler le cap, een hoek te boven, voorby zeilen; cap ou prouë, boeg, fteven van een Schip; porter, mettre le cap au vent, tegen de wind houden, ftevenen; où as tu le cap? waar hebt gy de fteven? caps de mouton, Juffers; cap de more ou chouquet, ezels-hoofd, (zee w.).*

Capable, (adj.) *Bequaam; vatbaar, geleerd; un port capable de contenir &c. een haven vatbaar voor enz.*

Capablement, (adv.) *Bequaamlyk.*

Capacité, (f) *Bequaamheid; grootte; la capacité d'un lieu, de uitgeftektheid van eene plaats.*

Capage. (Zie Capitation).

Caparaçon, (m) *Paerden dek-kleed op ftal; item fchabrak.*

Caparaçonner, (v. a.) *Een Paerd daar mee bedekken.*

Capax, (Lat. w.) (Zie Capable).

Capdeuil, (m) *Afelyk Stambuls (n).*

Cape, (f) *Een kap, kaper, fluitjer; cape ou grand pacci, het fchoover-*

zeil, groote zeil van een Schip; n'avoir que l'épée & la cape, (spr. w.) weinig of niets hebben; rire sous cape, in zyn vuist lagchen (spr. w.); être à la cape, met het groote zeil byleggen.

Capéer. (Zie Capayer).

Capelan, (m) Een arme Paap.

Capeler, (v. a.) Het want om de mast aanleggen, den mast bekleeden.

Capeler, (m) Gezwel aan de haazen van een Paerd.

Capeline, (f) Een strooien hoed; vrouwen hoed met zeëren.

Capeler. (Zie Capayer).

Capendu, (m) Zeker appel met een korte steel.

Capayer, (v. n.) Met een zeil byleggen.

Carhar, (m) Tol, die de Christenen die van Aleppo naar Jeruzalem waaren, den Turken betaalen.

Capri-aga, (m) Gouverneur in 't Vrouwen-hof van den grooten Heer.

Capier. (Zie Caprier).

Capillaire, (m) Vrouwen hair (n), (een kruid).

Capillaire, (adj.) Veines capillaires, de dunste aderen.

Capillature, (f) ou Capillement, (m) Pezelagtigheid der wortelen of blaaderen.

Capillotade, (f) Opgehoofd vleesch (ragout); mettre quelcon en capillotade, iemand door den beekel haalen, doorsnyken, voor den gek houden.

Capioglan, (m) Oppasser in 't Se-rail.

Capion, (m) Steven van een schip by de kiel.

Capitaine, (m) Hoofdman, Hopman, Kapitein; Schipper.

Capitainerie, (f) Hopmanschap; Stot-voogdyschap (n).

Capitaineffe, (f) (Zie Capitaine).

Capital, als (adj.) Hoofd, voornaamste; ennemi, crime capital, hoofd vyand, hoofd-misdaad; peine capitale, lyfstraffe; point capital, hoofdzaak.

Capital, (m) Hoofdsom (f), kapitaal (n), hoofdzak (f).

Capitale, (f) Hoofdstad.

Capitalement, (adv.) Voornamentlyk, hoofdzakelyk.

Capitan, (m) Blaaskaak, snorker, zweezer, snoeshaan.

Capitan-bacha, (m) Turksche Bacha ter zee.

Capitane, (f) Hoofd-galet.

Capitation, (f) Hoofd-geld (n).

Capitel, (m) De ailerklaarste loog (f). Loogwater (n).

Capiteux, euse (adj.) Vin capiteux, hoofdige wyn.

Capitole, (m) Het kapitolium te Rome (n).

Capiton, (m) Vlok-zyde (f).

Capitoul, (m) Raadsheer te Toulouse.

Capitulaire, (adj.) Dat van 't kapittel is.

Capitulaire, (m) Kapittel verordening (f).

Capitulairement, (adv.) Op de wyze van 't kapittel.

Capitulant, (m) Een die stem in 't kapittel heeft.

Capitulation, (f) Verdrag (n), capitulatie (f).

Capituler, (v. n.) Verdrag maaken, capituleeren wegens overgave.

Capitzi kiheia, (m) Opperkamer Heer in Turkyen.

Caplan, (m) Kaplaan (zeker visch).

Capnomancie, (f) Waarzeggerij uit rook.

Capoc, (m) Korte boom-wolfe (f).

Capon, (m) Ondeugende Scholier die niets leerd en zyn makkers in 't speelen maar bedriegd; penter om 't anker op te zetten als 't opgehaald word.

Caponner, (v. a.) Bedrieglyk speelen; het anker aan de penter vast haaken.

Caponniere, (f) Bedekte gang in een gragt.

Capoquier, (m) Watten-boom.

Caporal, (m) Een Corporaal, Rotmeester.

Caposer, (v. a.) Het roer vast maaken en zig aan de wind overgeeven.

Capot, (m) Rok met een kap; kapot (in 't piquet spel); faire capot, alles winnen; il demeure capot/by verliest alles.

CAP. CAQ.

- Capre, (f) Een kapper, (vrugt).
 Capre, (m) Kaaper, Zee-roover.
 Caprice, (m) Eigenzinnigheid, slyf-koppigheid; poetische inval (f).
 Capricieusement, (adv.) Koppiglyk.
 Capricieux, euse (adj.) Eigenzinnig.
 Capricorne, (m) Steenbok, item een der 12 Hemels-tekken.
 Caprier, (m) Kapper-boom.
 Capriole. (Zie Cabriole).
 Capron, (m) Enteliche aardbezie.
 Capule, (f) Zekere aarde pot tot de schei-kunde (m); klok-bais der vruchten.
 Captateur, (m) Een die in eene erfenis weet in te sluipen.
 Capter, (v. a.) (oud w.) capter ou concilier la bienveillance, de genegenheid inwinnen.
 Captieusement, (adv.) Listiglyk.
 Captieux, euse (adj.) Bedrieglyk, listig.
 Captif, ive (adj. & subst.) Gevangen; een slaaf; racheter les captifs, de Slaaven vry koopen.
 Captiver, (v. a.) Bedwingen, onderwerpen; captiver l'esprit, het verstand gevangen neemen; captiver quelqu'un, iemand verliefd maaken.
 Captiverie, (f) Slaaven-handel (m).
 Captivité, (f) Gevankelykheid, slaavernye, dwang.
 Capture, (f) Roof, buit; gevangen-neeming (in Recht).
 Capuce, (f) Franciscaner-kap.
 Capuchon, (m) Monniks-kap, reismuts, karpoets-muts (f).
 Capuchonné, (adj.) Zoodanig gemutst.
 Capucin, ine (m. & f.) Kapucynner-Monnik - Nonne.
 Capucinade, (f) Slegt aan mal-kander hangende redenvoering.
 Caquage, (m) Haring-kaaking (f).
 Caque, (f) Een tonnetje, Haring tonnetje (n).
 Caquer, (v. a.) Den Haring in tonnen doen, kaaken.
 Caquerolle, (f) Kopere visch-pot.
 Caquesangue, (f) (boert. w.) Bloedpoet.
 Caquet, (m) Gesnap, geklap, ge-

CAQ. CAR. 105

- kakel'; avoir le caquet bien attilé, een gladde bek hebben; rabattre le caquet de quelqu'un, iemand den mond snoeren.
 Caqueter, (v. n.) Klappen, snappen; kakelen als de Exters.
 Caqueterie, (f) Klappery, snappery.
 Caqueteur, euse (m. & f.) Snapper, snapsler.
 Caquetoire, (f) Armsloet, rustloet (m); klip bankje, ploeg-bankje (n).
 Caquette, (f) Visch-vaasje (n).
 Caqueur, (m) Haring kaaker.
 Car, (koppel-w.) Want.
 Carabin, (m) Karabinier.
 Carabinadé, (f) Karabiniers zuenk met het paerd.
 Carabine, (f) Karabyn.
 Carabiner, (v. n.) Met karabynen schieten.
 Carabinier. (Zie Carabin).
 Carache, (m) Tol, die de Christenen den Sultan betaalen moeten.
 Caracol (m) ou caracole, (f) Zwenking, omrenning, omwending van een paerd (f).
 Caracoler, (v. n.) Omrennen met een paerd.
 Caracouler, (v. n.) Korren als de Duiven.
 Caractère, (m) Boekstaaf, Letter (f); merktéken (n); karakter-letter; boedanigheid van iemand; iemands schrift; le plus beau caractère de la vertu c'est l'humilité, het beste kentéken der deugd is de nedrigheid.
 Caractériser, (v. a.) Den aart of boedanigheid van iemand beschryven.
 Caractéristique, (adj.) Dat de eigenschap van iets aanduid.
 Carafe, (f) Zekere vles met een langen hals.
 Carafon, (m) Koel-vat (n).
 Caramelle, (m) Bruin gezodens zuiker.
 Caranguer, (v. n.) Arbeiden (Matroozen w.)
 Carapace, (f) Buitenste schaal eener Schildpad.
 Caraque, (f) Een kraak (vaartuig).
 Carat, (m) Karaat (zeker goud gewigt van 24 in een mark).
 Carac-

Caravane, (f) *Reis gezelschap* (n),
Karavaan (n).

Caravanfara, (m) *Herberg voor de-
zelfde*.

Caravelle, (f) *Karvel* (fchip).

Carbazine, (f) *Een vers afgevil-
de huid*.

Carbet, (m) *Groote hut der Wil-
den* (f).

Carbonnade, (f) *Gerooft vleesch*
(n).

Carbonnelle, (f) *Karbonkel, pest-
buil*.

Carbouillon, (m) *Tol van 't zout*
in Normandien.

Carcailler, (v. n.) *Schreeuwen als*
een Quartel.

Carcaïse, (f) *Glas-oven* (m)

Carcan, (m) *Een hals-band, hals-
keten*.

Carcaïse, (f) *Groote vuurkogel;
romp, rif, geraamte van een dier;
een mager mensch; geraamte, lyk,
romp van een fchip; (ook rouché ou
ruche genaamd)*.

Cardamine, (f) *Water-kers*.

Cardasse, (f) *Groote kaarde*.

Carde, (f) *Wol kaarde*.

Cardée, (f) *Een kaardsfel* (n).

Carder, (v. a.) *Wol of zyde kaar-
den*.

Cardeur, euse (m & f.) *Kaarder,
Kaardsjer*.

Cardialgie, (f) *Hartklopping, be-
naauwdheid* (in Geneesk.)

Cardiaque, (adj.) *Hartfkerkend*.

Cardier, (m) *Kaarden-maaker*.

Cardinal, (m) *Een Kardinaal; ze-
kere kaarde om de vleug op laken te
geven*.

Cardinal, ale (adj.) *Les vents
cardinaux, de hoofd-winden; vertus
cardinales, hoofd-deugden*.

Cardinalat, (m) *Kardinaalſchap* (e).

Cardinalisme, (m) *Kardinaals
ſtand*.

Carême, (m) *De vaſten, vaſtentyd*.

Carême-prenant, (m) *Vaſten-
avond; vaſten-avond gek*.

Carenage, (m) *Plaats om te kiel-
baalen*.

Carène, (f) *De kiel, bodem van
een ſchip; donner la carène à un
vaifſeau ou mettre un vaifſeau en*

*carène, een ſchip kiel baalen, om te
kalfatren, ſchoon te maaken*.

Carêner, (v. a.) *Een ſchip kiel-
baalen, kalfateren*.

Careſſant, ante (adj.) *Liefkoozend,
ſtreelend*.

Careſſe, (f) *Liefkoozing, ſtreeling*.

Careſſer, (v. a.) *Liefkoozen, ſtreelen*.

Caret. (Zie Carret).

Cargaïſon, (f) *De laading van een
ſchip*.

Cargue, (f) *Gy-touw, gording,
(ſcheeps w.) cargues points, raaban-
den of gorden*.

Carguer, (v. a.) *Opgyen, zeil min-
deren, opwinden; item op zy zeilen,
bellen, kringen*.

Carguebas. (Zie Calebas).

Cargueur, (m) *Bramzeils-valblok*.

Carie, (f) *Verrotting, ineeting
der beenderen*.

Carié, ée (adj.) *Du bois carié,
verwormd hout*.

Carier, ſe carier, (v. r.) *Rotten,
in-eeten; ce bois ſe carie, dat hout
word wormſteekig*.

Carillon, (f) *Wagentje met twee
wielen, koetsje* (n).

Carlingue, (f) *Kolſem, zaadhout,
tegen kiel van een ſchip*.

Carmelites, (f) *Carmeliter Nonnen*.

Carmes, (m) *Worp van twee wie-
ren in tik-tak* (n).

Carmes, (m) *Carmeliter Mornikken*.

Carmin, (m) *Fyne roode verf* (f).

Carminatif, ive (adj.) *Wind-ver-
dryvend* (in Geneesk.)

Carnage, (m) *Slagting, neêrslag*
(f), *bloedbad* (n).

Carnaffier, iere (adj.) *Bloedgie-
rig, vleesch-eetend; le loup eſt fort
carnaffier, de Wolf is een verſlindend
dier*.

Carnation, (f) *Vleesch-verwe*.

Carnaval, (m) *De vleesch- of ſlemp-
tyd* (f), *vaſten-avonds vermakelykheid*.

Carne, (f) *Scherpe kant of hoek
van een tafel, ſteen, enz*.

Carné, ée (adj.) *Vleesch-verwig*.

Carnele, (f) *Rand om munt-ſluk-
ken* (n).

Carneler, (v. a.) *Munt-randen*.

Carnet, (m) *Koopmans hand- of
ſchuld-boek*.

CAR.

Carnification, (f) *Vleesch-wording der beenderen.*

Se carnifier, (v. r.) *Tot vleesch worden.*

Cirnosité, (f) *Wild vleesch dat in wonden is* (n).

Carogne, (f) *Allemans-boer, looze jeek.*

Caron, (m) *Zy-spek* (n); *de heer-man van het ryk der dooden* (by Poëten).

Caroncule, *Altrachtig vlesch* (n).

Carotide, (f) *Hals- of pols-ader.*

Carotte, (f) *Geele peen; Tabaks-carotte.*

Carotter, (v. n.) *Bang in het speelen zyn.*

Carottier, iere (m. & f.) *Een die niet waagen wil.*

Carpe, (f) *Een karper, (zekere visch) de voorhand* (in heek.).

Carpeau, (m) *Een jonge karper.*

Carpette, (f) *Pak-linnen* (n).

Carpillon, (m) *Een kleine karper.*

Carquese, (m) *Een calcineer-oven.*

Carquois, (m) *Pyl-koker; Scheepsmars.*

Carre, (f) *Het bovenste van den bol van een hoed* (n); *de neus van een schoen of leeft* (m).

Carré, ée (adj.) *(Zie Quarré).*

Carreau, (m) *Een vierkant* (n); *een glaaze ruit* (f); *ruit* (in stoffen); *ruiten* (in het kaart-spel); *rajp-vyl* (f)

(by Smits); *vierkante vloer-steen, mop; tegel; vierkante oven* (m) (by Potteb.); *pers-zyer* (by Snyders); *tuin-bed; zit- of naai-kussen* (n); *donder steen* (m); *berghout* (n) (in scheepsb.); *vloer, straat* (f); *jetter sur le carreau, op den grond werpen; coucher sur le carreau, op de straat slaapen.*

Carrefour, (m) *Kruis-weg.*

Carréger, (v. n.) *Laveeren, kruisen* (in de middel. zee).

Carrelage, (m) *Plaveisel* (n).

Carrelé, ée (adj.) *Geplaveid.*

Carreler, (v. a.) *Vloeren plaveiën.*

Carrelet, (m) *Een schol* (zeker visch); *een schoen-maakers naald.*

Carrelette, (f) *Een glad-vyl, zoet-vyl* (by floop-maakers).

Carreleur, (m) *Een vloer legger; schoenlapper.*

Carrelure, (f) *Het vloeren; het*

CAR.

107

lappen van schuenen (n); *une bonne carrelure de ventre, eene goede maultyd; een goeie maag vol.*

Carret, (m) *Seizing, draad uit oud touw-werk; schilspad.*

Carrier, (m) *Steen-breeker in een groef; handelaar in steen.*

Carriere, (f) *Loopbaan; steen groeve* (f); *steen-gruis in een baas; se*

donner carriere, zich goede daagen geeven; achever, four nir la carriere, zyn levensloop eindigen; ouvrir

une belle carriere, eene fraaye stoffe voordraagen.

Carillon, (m) *Klokken-spel; het beeyen der klokken; het klinken der glaazen; geraas* (n).

Carillonnement, (m) *Het speelen der klokken* (n).

Carillonneur, (v. a.) *Met de klokken speelen.*

Carrosse, (m) *Eene koets, karos; carrosse coupé, eene halve koets met eene zitting; cheval de carrosse, een koets-paerd; een grof ontferslandig mensch.*

Carrossier, (m) *Een koetsen-maaker.*

Carroufel, (m) *Zeker ry- of ridders-spel* (n).

Carrouffe, (f) *Faire carrouffe, braaf drinken.*

Carlafe, (f) *Karsaay* (zekere stoffe).

Cartahu, (m) *Een scheeps-karnaas*

touw (n).

Carte, (f) *Speel-kaart; carte géographique, land-kaart; carte marine, pas-zee-kaart, mêler, couper, donner les cartes, de kaarten verschietsen, afneemen, geeven; être le premier en carte, het eerste om te speelen zyn; donner la carte blanche à quelcun, iemand volle vryheid, magt geeven; les cartes sont brouillées, de zaaken zien 'er verward uit.*

Carteaux, (m. pl.) *Boek met zee-kaarten.*

Cartel, (m) *Een uitdaagings-brief; cartel ter uitwisseling der krygs-gevangen.*

Cartelette, (f) *Dunne schalies-steen.*

Cartelle, (f) *Dikke plank daar de molensteeuen op rusten; een zuwlp.*

Car-

Cartier, (m) Kaarten-maaker-
of verkoper.

Cartilage, (m) Het kraak-been (in
Ontleek.) (n).

Cartilagineux, euse (adj.) Kraak-
beening.

Cartisane, (f) Zyde- goud- of
zilver-draad tot borduur werk (m).

Carton, (m) Bord- kaart- kardoes-
papier (n).

Cartonnier, (m) Kardoes-bord-pa-
pier- maker- verkoper.

Cartouche, (m) Kardoes; schroot-
bus (m; p. n.) op een roer; loof-
werk om een wapen (n).

Cartulaire, (m) Verzameling van
brieven en oorkonden eenes kloosters of
kerk.

Caryatides, (f. pl.) Vrouwen beel-
den met lange kleederen (in Bouwk.)

Cas, (m) Zaak, handel, daad (f),
geval (n); cas criminel, strafbaare
zaak; cas de conscience, gewetens-
geval; vilain cas, schandelyke daad;
triste cas, droevig geval; faire cas
d'une personne, werk van iemand
maaken; cas, naamval, casus; (in
spr. k.); en tout cas, in alle geval;
en cas, in geval; posé le cas, que ...
gesteld, genoomen, dat ...

Casanier, iere (adj. & subst.) Een
asschen-vryster, kluisenaar; vie cas-
niere, een r' huis beminneend leeven.

Casaque, (f) Een Reis-of-regen-rok
(m); tourner casaque, zyn rokje om-
keeren, van Godsdiensf veranderen.

Casquin, (m) Een eng rokje, jak-
je (n).

Cascade, (f) Waterval; onbezon-
nenheid, overhaasting.

Cascanes, (f. pl.) Gragten om de
wyandelyke mynen te ontdekken.

Casé, (f) Hut; ruit van een dam-
bord.

Casemate, (f) Moord-kelder, ver-
wulf onder de wal, kazemat (in Ves-
tingb.)

Casematté, (adj.) Gekazemat.

Caser, (v. n.) Dammen, (in tik
sak).

Caserette, (f) Een kaas-vorm.

Casérne, (f) Soldaaten hut by de
wal.

Caserner, (v. a. & n.) Zulke hut-
ten maaken of daar in wonen.

Casilleux, euse (adj.) Broos, sprok,
(by Glazem.)

Casque, (m) Helm, stormhoed; il
en a dans le casque, hy is beschoonken;
daar is een schroef by hem los, (spr. w.)

Cassade, (f) Donneur de cassades,
bedrieger, die iemand iets op de mouw
speld.

Cassaille, (f) De eerste ploeging
van nieuw land, opscheuring.

Cassant, ante (adj.) Bros, troos, dat
ligt breekt.

Cassation, (f) Affschaffing, aae
van vernietiging (in Rechten).

Casse, (f) Lennebakje; Zettters Let-
ter-kas; Goudsmids smeltkroes; kassie
(een Geneesmiddel); voix casse &
debile, een' zachte, zwakke stem.

Cassé, ée (adj.) Gebrooken; zwak;
un homme cassé, een afgeleefd man;
ton cassé, zwakke stem; privilège
cassé, vernietigt voorregt.

Casse-cou, (m) Een gevaarlyke
plaats.

Casse-cul, (m) Een zwaare val op
den aars.

Casse-museau, (m) Een zwaare slag
op den mond.

Casse-noisette, (m) Een Nooten-
kraaker.

Cassenolle, (f) Gal-appel, tot
verwen.

Casser, (v. a.) Breeken; casser une
sentence, een vonnis vernietigen; cas-
ser un valet, een' knecht afsdanken;
se casser, (v. r.) gebrooken worden;
zwak worden.

Casserole, (f) Een kopere pan,
kasserol.

Casseron, (m) Vliegende Visch.

Cassetée, (f) Een kas vol.

Casse-tête, (m) Iets dat den kop
breekt; wyn die hoofdig is.

Cassetin, (m) Vakje der Letter-kas (n).

Cassette, (f) Klein kasje (n).

Casseur, (m) de raquettes, een
pocher, snoever.

Cassidoine, (f) Kalcedonie-steen.

Cassie, (f) ou cassier, (m) Kassien-
boom (m).

Cassine, (f) Eenzaam Land-huis
(n), hut (f).

Cassolette, (f) Metaale reuk- of wien-
rook-vat; Balzem- of reuk-dooze (n);
aangenaame, lieffelyke reuk (m).

Cassonade, (m) *Meel zuiker*, *Melis*.

Cassure, (f) *Breking*, *breuk in kling of mes*.

Castaignette, (f. pl.) *Klaphoutjes*, *die de Mooren in 't dansen gebruiken*.

Castagneux, (m) *Een Duiker*. (*Zie Plongeon*).

Castel, (m) *Een klein kasteel* (n).

Castelogue, (f) *Eene zeer fyne wolle deeken*.

Castille, (f) *Twist onder huis-ge- nooten*.

Castine, (f) *Steen-aarde om yzer te doen smelten*.

Castor, (m) *Een Bêver*, *fyne boed*.

Castor & pollux, (m) *Tweeling in den dierenriem (in Sterrenk.)*.

Castorée, (f) *Bêver-geil*.

Castramétation, (f) *Konst om een Léger wel te plaatzen (by de Romei- nen)*.

Casualité, (f) *Toevalligheid*.

Casuel, *elle* (adj.) *Gevallig*; *le casuel*, *het toevallige*; *casuel*, *kasua- ris* (*Ind. Vogel*).

Casuellement, (adv.) *Gevalliglyk*, *toevalliger wyze*.

Casuite, (m) *Een gewetens uit- legger*.

Catachrese, (f) *Misbruiking van een woord (in spraakk.)*.

Catacombes, (f. pl.) *Onderaard- sche begraaf-plaatzten*.

Catadoupe, (f) *Waterval* (m). (*Zie Cataracte*).

Catalalque, (m) *Pragtige tombe op de Lykslaatsie van een Vorst*.

Catagmatiques, (m. pl.) *Artsenij om beenen te heelen*.

Catalectes, (m) *Een onvolkomen werk der ouden* (n).

Catalepsie, (f) *Beroerte in het hoofd*.

Cataleptique, (m. & f.) *Een ge- raakte op die wyze*.

Catalogue, (m) *Naamlyst* (f), *Ca- talogus* (n).

Catapelte, (f) *Zekere straf aan Misdadigers voor deezen, met dezelve tusschen twee planken te klemmen, daar na aan de voeten op te hangen en vervolgens te verbranden*.

Cataplasme, (m) (*lees Cataplâme*)

Pap van kruiden om op een gezwel te leggen.

Catapulte, (f) *Een soort van krygstuig der ouden om zwaare pylen, schigten meê te schieten*.

Cataracte, (f) *Waterval* (f); *vlies op de oogen* (n).

Catarre ou *caterre*, (m) *Een zinking* (f).

Catarreux, *euse* (adj.) *Met zin- kingen onderworpen*.

Catastrophe, (f) *Droevige uit- komst, einde, onverwagt geval*.

Catéchiser, (v. a.) *In 't geloof on- der wyzen*, *Katechizeeren*.

Catéchisme, (m) *Geloofs onderwys* (n), *Katechismus* (m).

Catéchiste, (m) *Geloofs onderwy- zer*.

Catéchistique, (adj.) *Geloofs on- derrigend*.

Catéchumene, (m. & f.) (*lees Ka- tekumene*) *Geloofs-leerling*, *Kate- chisant*, *Katechifante*.

Catégorie, (f) *Orderschikking der dingen*; *être de même catégo- rie*, *van het zelfde soort zyn* (m *Lo- gica*).

Catégorique, (adj.) *Reponse ca- tégorique*, *gepast antwoord*.

Catégoriquement, (adv.) *Behoor- lyk*, *geast*.

Cathédrale, (adj.) *Eglise Cathé- drale*, *hoofdkerk*.

Cathédrant, (m) *Præses by een oratie*.

Cathédrique, (adj.) *Dat tot de hoofdkerk behoord*.

Cathédrer, (v. n.) *Voorzitten*, *Præses zyn*.

Cathéter, (m) *Een kromme buis, om de waterloozing te bevorderen*, *kæ- theter*.

Cathétérisme, (m) *Operatie daar meede* (t).

Catholicisme, (m) *De algemeene Christelyke leer*.

Catholicité, (f) *Het waare geloof* (n).

Catholicon, (m) *Een algemeen afdryvend middel voor quade zotten*.

Catholique, (adj. & subst.) *Alge- meen*, *regtgeloovig*; *un catholique à gros grains*, *een groot yveraar*.

110 CAT. CAV.

Catholiquement, (adv.) *Regtge-
loovig, opregtelyk.*

Cati, (m) *Glans geëving aan stof-
fen.*

Catiche, (f) *Otter-hol (n).*

Catimini, (adv.) (gem. w.) *Hei-
melyk, onvermoedelyk.*

Catir, (v. a.) *Persfen.*

Catisseur, (m) *Een Persfer.*

Catoptrique, (f) *Spiegel-kuude.*

Catoptronomie, (f) *Waarszegge-
ry door een spiegel.*

Catteroles, (f. pl.) *Konyn-holen.*

Cavalcade, (f) *Ryding, prachtige
optocht te paerd.*

Cavalcateur, (m) *Beryder, Pikeur.*

Cavalerie, (f) *Ruitery.*

Cavalet, (m) *Het dekzel van een
smilt-oven.*

Cavaliër, (m) *Een Ruiters; Rid-
der; Kat (in Vessingb.); il est bon
cavalier, by zit wel te paerd.*

Cavaliër, iere (adj.) *Ritderlyk,
*ritderlyk; stoutelyk; mine cavalière,
vrypostig gelaat; a la cavalière, (adv.)
Vry, onbedwongen.*

Cavalièrement, (adv.) *Vrypostig-
lyk, vry, zonder omwegen.*

Cavalle, (f) *Eene Merrie.*

Cavalquet, (m) *Trompetters
marsch.*

Cauchemar, (m) *Nagt-merrie (f).*

Caudataire, (m) *Sleepdrager.*

Caudé, ée (adj.) *Dat een staart
heeft (in Wapensch. k.).*

Cave, (adj.) *La veine cave, de
holle lever ader.*

Cave, (f) *Een kelder (m); fles kel-
dertje (n); cave à vin, wyn-kelder.*

Caveau, (m) *Keldertje (n); Graf-
kelder (m).*

Caveçon. (Zie Caveffon).

Cavée, (f) *Een holle weg (m).*

Cavehane, (f) *Turkisch koffy-
huis (n).*

Cavelin, (m) *Eene kaveling van
waren (f).*

Caver, (v. a.) *Uithollen; het lig-
chaam buigen (in sehermsch.); de bank
houden in 't speelen.*

Caverne, (f) *Een spelonk (f), hol (n).*

Caverneux, euse (adj.) *Veine ca-
verneuse, holle ader.*

Cavernosité. (f) *Holligheid.*

CAV. CAU.

Caveffon, (m) *Neus-band, neus-
pranger, kaperjon voor paerden.*

Cavet, (n) *Hol snywerk op py-
laaren.*

Caviar, (m) *Kaviar (gemaakt van
kuit van Steur).*

Cavillation, (f) *Valsch bewys-stuk,
(argument) (n), drogreden (f).*

Cavin, (m) *Holle of bedekte weg
(in Krygsk.).*

Cavité, (f) *Holligheid.*

Causaf, ale (adj.) *Veroorzaakend
(in Spraakk.).*

Causalité, (f) *Oorspronk (m).*

Causatif, ive (adj.) *Dat oorzaak
aanduid (in spr. k.) als: car, want enz.*

Cause, (f) *Oorzaak, grond, schuld;
reden; regts-zaak-geding, cause phy-
sique, morale, natuurlyke, zedelyke
oorzaak; être pour la bonne cause,
zig by 't geene recht is houden, voor
de goede zaak zyn; cause premiere,
seconde, efficiente, materielle, fi-
nale, eerste, tweede, werkende,
stoffelyke, eindelyke oorzaak; à ces
causes nous &c. (Rechtsw.) zoo is 't
dat wy enz. plaider une cause, eene
zaak bepleiten; donner gain de cau-
se, een zaak gewonnen geeven; per-
dre sa cause, zyne zaak verliezen; à
cause, (voorz.) ter oorzaak; à cause
que, (koppelv.) om dat, à cause de
moi, om mynent willen.*

Causar, (v. a.) *Veroorzaaken.*

Causar, (v. n.) *Praaten, kousen.*

Causerie, (f) *Gekout, gepraat (n).*

Causeur, euse (f. & adj.) *Praater,
praatwaár; prantsfer, praatmoër, l'a-
mour est causeur, de liefde is praat-
agtig.*

Causticité, (f) *Brandende kracht.*

Caustique, (adj.) *Ineetend, bran-
dig; ligne caustique, brandpunt in
een brandglas; caustique, bits, schen-
dend, eerrovend.*

Cautéle, (f) (oud w.) *Loosheid.*

Canteleusement, (adv.) *Lijftiglyk.*

Cauteleux, euse (adj.) *Lijftig, door-
trapt, snedig.*

Cautére, (m) *Een fistel (f), ook
het yzer daar ze mee gemaakt word
(n).*

Cautérisation, (f) *Het zetten van
een fistel.*

Cau-

CAU. CE. CEA. CEC. CED.

Cautérisé, ée (adj.) Conscience
cautérisée, *toegehoord gewiffen.*

Cautériser, (v. a.) Branden,
schroeven; een fiftel zetten.

Caution, (f) Borgtogt; caution
solidaire, *borg voor het geheel (in
solidum); être caution, borg zyn;*
élargir sous caution, *onder borgtogt
ontflaan; être sujet à caution, niet
zeer te vertrouwen zyn.*

Cautionnage, (m) Borgtogt ge-
ving (f).

Cautionnement, (m) Borgtogt (f),
verzekerings-brief (m).

Cautionner, (v. a.) Borg blyven,
voor iemand inslaan.

Ce, cet, cette, (pron.) Deeze,
*die, dat, het; ce garçon ci, deeze, die
jongen; cet homme là, deeze, die
man; cette femme, deeze, die
vrouw; ce qu'il vous plaira, het
geen u believen zal; ce que je n'y
vai pas, c'est que je &c. de reden
waarom ik 'er niet ga, is dat ik enz.
à ce que je vois, na dat ik zie; à
ce que j'apprend, achtervolgens, of
volgens het geene ik verneem; ce me
semble, my dunkt; ce sont d'étran-
ges gens, het zyn wonderlyke lieden;
ce n'est pas que je ne puisse, het is
niet dat ik niet kan; c'est moi, ik ben
het; c'a été vous, gy zyt het geweest.*

Céans, (adv.) Hier binnen; le mai-
tre est il céans? *Is de meester t' huis?*

Ceci, (pron.) Dit, deeze zaak, dit
ding.

Cécité. (Zie Aveuglement).

Cedant, ante (adj.) Die iets af-
staat.

Ceder, (v. a.) Wyken, afstaan;
ceder son croit, *zyn regt afstaan;*
overgeeven; ceder à la force, *voor 't
geweld wyken; il lui cede en éru-
dition, hy is zoo geleerd niet als hy.*

Cedille, (f) Tekentje dat men in
de franfche taal onder een c zet; by
voorb. r. çù; *bekomende dan de uit-
spraak van een f.*

Cedrat, (m) Zeker welriekende Ci-
troen-boom.

Cedre, (m) Ceder-boom.

Cedrie, (f) Ceder-harf.

Cedule, (f) Een ceel, cedulle (f),
briefje; handschrift (n).

CEI. CEL.

III

Ceignant, ante (adj.) Omgorden-
de, omvattende.

Ceindre, (v. a.) Gorden, omgor-
den, aangorden.

Ceint, te (adj.) Aangegordt.

Ceintes, (f. pl.) Berghouten van
een fchip.

Ceintrage ou cintrage, (m) Scheeps-
touwwerk, om te gorden, vast te forren.

Ceintre. (Zie Cintre).

Ceinture, (f) Gordel-riem, gor-
del; broek-band (m); het middel-lyf
(n); band of lyft (in Bouwk.); bonne
renommée vaut mieux que cein-
ture dorée, *een goede naam is beter
als olie (jpr. w.).*

Ceinturette, (f) Een Jagers hoorn-
riem (m).

Ceinturier, (m) Gordelmaaker.

Ceinturon, (m) Gordel, draag-
band, degenrien.

Cela, (pron.) Dat; ceci & cela,
dit en dat.

Céladon, (m) Zee-groen (verf).

Celé, ée (adj.) Verborgen.

Célébrant, (m) Prieftcr die den
dienst doet.

Célébration, (f) Viering.

Célébre, (adj.) Beroemd, ver-
maard; vierlyk, plegtig.

Célébrer, (v. a.) Roemen, pryzen,
verkoncligen; célébrer les louanges
du Seigneur, *des Heeren lof vermel-
den; célébrer la messe, de misvieren.*

Célébrité, (f) Beroemlykheid, ver-
maardheid; plegtigheid.

Celer, (v. a.) Verbergen, verhee-
len, geheim houden.

Céléri, (m) Sellery (f) (plant).

Célérité, (f) Gezwindheid, fpoed;
cette affaire demande célérité, *die
zaak vereifcht fpoed.*

Céleste, (adj.) Hemelfch; globe
céleste, *hemel-kloot.*

Célestin, (m) Celestiner Monnik.

Céliaque, (f) Zekere loop, waar
door de frys half verteerd, ontaft.

Célibat, (m) Ongehuwde ftaat.

Célibataire, (m) Een ongehuwd
perfoon.

Celle. (Zie Celui).

Cellerage, (m) Impoft op kelder
wyn.

Cellérierie, (f) Keldermeesterschap.
Cel-

112 CEL. CEM. CEN.

Cellérier, iere (f) *Kelder-meester-Meesteresse.*

Cellier, (m) *Spys-kelder.*

Cellule, (m) *Eene celle (f), klein kamertje; vakje; laaie in een kist of kast; byen cellerje (n).*

Celui, (m) *celle (f), ceux, celles (pl.) (pron.) Deeze, die, dat; celui qui, celle qui, de geene die, celui ci, celle ci, Deze, of deeze hier; ceux là, celles là, die, of die daar.*

Cement, &c. (Zie Ciment, enz.)

Cenacle, (m) *Avondmaal-kamer onzes Zaligmaakers.*

Cendre, (f) *Afch; le jour des cendres, afchdag; cendre gravelée, potafch; cendre de plomb, schietbagel.*

Cendré, ée (adj.) *Afch-verwigt.*

Cendrée, (f) *Loodfchuim; schietbagel.*

Cendreux, euse (adj.) *Beafcht.*

Cendrier, (m) *Afch-vat, afch-ton, afch-gat; afchen-vyfler; cendriere, (f) afchen-vyflersche.*

Cène, (f) *La sainte cène, het heilige Avondmaal, Nagtmaal.*

Cénelle, (f) *Hulft-bezie.*

Cengle, &c. (Zie Sangle).

Cénotaphé, (m) *Ledig praalgraf (n).*

Cens, (m) *Leenrente, grondpact, grondfchatting, cyns (f).*

Cenfable, (adj.) *Cynsbaar.*

Cenfal, (adj.) *Makelaar in de Levant.*

Cense, (f) *Pachthoeve, pachtgoed.*

Censé, ée (adj.) *Cela est censé légitime, dat word voor wettig geagt, gehouden.*

Cenferie, (f) *Makelaardy.*

Censeur, (m) *Berisper, bestraffer, eziender; censeur des livres, beoordeeler, Visitator der boeken.*

Censier, (m. f. & adj.) *Grond-beer, Land-verpachter; Land-verpachster; stem Pachter, Pachtster daar van.*

Censitaire, (m) *Een Cyns-man.*

Censite, (adj.) *Daar Cyns, pacht van betaald moet worden.*

Censive, (f) *Cynsbaarheid.*

Censivement, (adv.) *Cynsbaarlyk.*

Censurable, (adj.) *Bestrafbaar.*

Censure, (f) *Bestrafing.*

CEN. CEF.

Censurer, (v. a.) *Bejtraffen; beoordeelen.*

Cent, (adj. & subst.) *Honderd; cent fois, honderd maal; il y en eut cent de tués, daar wierden 'er honderd van gedood; cela se vend au cent, dat word by 't honderd verkogt; cinq pour cent, vyf ten honderd.*

Centaine, (f) *Honderd stuks.*

Centaure, (m) *Een Paerd-mensch, centaurus (by de Dichters).*

Centaurée, (f) *Santorie (Geneeskruid).*

Centenaire, (adj.) *Honderd jaarig.*

Centenier, (m) *Hoofzman over honderd.*

Centième, (adj. & subst.) *Honderste.*

Centon, (m) *Soort van Poëzy uit verscheide Schryvers getrokken.*

Cent-pieds, (m) *Een Slang (honderd voet genaamd).*

Central, ale (adj.) *Le feu central, het vuur in het middelpunt der aarde.*

Centre, (m) *Het middelpunt; centre de gravité, het middelpunt der zwaarte; être dans son centre, iets daar men zyn behaagen in schept.*

Centrifuge, (adj.) *Dat zig van 't middelpunt verwyderd.*

Centripete, (adj.) *Dat na 't middelpunt neigt.*

Cent-suisse, (m) *Een van de Zwitserfche Lyfwagt.*

Centumvir, (m) *Een van de honderd mannen eertyds in Rome.*

Centumviral, ale (adj.) *Dat daar aan behoorde.*

Centuple, (m) *Honderd voud (n).*

Centuriateur, (m) *Schryver der Kerk-geschiedenissen.*

Centurie, (f) *Bende van honderd man (by de Romeinen).*

Centurion. (Zie Centenier).

Cep, (m) *Een wynstok.*

Cepées, (f. pl.) *Scheutelingen van een afgehuwen boom.*

Cependant, (adv. & conj.) *(lees Spandang) Middelerwyl, ondertuschen; nogtans, echter, evenwel; attendez un peu, j'écrirai cependant, wagt een weinig, ik zal onder-
tuftiben*

CEP. CER.

tuffchen fchryven; cela est vrai & cependant vous ne voulez pas le croire, dat is waar, en evenwel wilt gy het niet gelooven.

Céphalalgie, (f) *Kleine Hoofdpyn.*

Céphalique, (adj.) *Veine, pou-dre céphalique, hoofd-ader-, poejer.*

Ceppeau, (m) *Munt-blok.*

Ceps, (m) *Boejen; blok, waar mee of waar aan de gevangenen gekluifd worden.*

Cerat, (m) *Wafch-zalve (f).*

Ceration, (f) *Toebereiding der stoffen tot smelting.*

Ceratoglossé, (m) *Vleesch-spier tot beweging der tong (in Ontleedk.).*

Cerbère, (m) *De bel-bond Cerberus met 3 hoofden (by Heidensche Digt-ers).*

Cerce. (Zie Cerche).

Cerceau, (m) *Een hoep, hoepel; fuik (vogel net); chasser un cerceau, een' hoep aandryven.*

Cercelle, (f) *Een Taaling.*

Cerche, (f) *Boog-hoepel (m) waar op een verwulf gemaakt word.*

Cercle, (m) *Kring, ring, cirkel, kreit z; hoepel; chercher la quadrature du cercle, iets zoeken dat men niet vinden kan; cercle de la Reine, de opwagtinge der Koninginne.*

Cercier, (v. a.) *Met hoepen beleg-gen.*

Cerclier, (m) *Een hoepmaaker.*

Cercueil, (m) *Dood-kist, Lyk-kist (f); graf (n).*

Cérémonial, (m) *Ceremonie-boek der Kerke (n).*

Cérémonie, (f) *Dienstpleging; plegtigheid; kerk-gewoonte; sans cé-rémonie, zonder pligtplegingen, zonder omstandigheden.*

Cérémoniel, elle (adj.) *Dienst-pligtig, kerk-gewoontig; la loi céré-monielle, de ceremonieele, schadu-w-agtige wet.*

Cérémonieux, se (adj.) *Een die al te veel omstandigheden maakt.*

Cères, (f) *Vrugt-godinne (by de Heidenen).*

Cerf, (m) *Een hert (n); courre le cerf, een hert jaagen.*

Cerfeuil, (m) *Kervel (een kruid) (f).*

CER.

113

Cerf-volant, (m) *Een kéver, schal-lebyter; een vlieger (kinder speeltuig).*

Cerisaie, (f) *Een kerffen-bogaard (m).*

Cerrise, (f) *Een kers, kriek.*

Cerisier, (m) *Een kerffen-boom.*

Cerne, (m) *Een ring onder 't oog; omtrek, cirkel; tover-cirkel.*

Cerné, ée (adj.) *Des yeux cer-nés, blond en blaauwe oogen, (zie verder Cerner).*

Cerneau, (m) *De pit, kern (f) van een noot; kerffen-steen (n).*

Cerner, (v. a.) *Ergens een ring omtrekken; de pit, kern uit een noot haalen; de bast, schors van een boom schillen.*

Cerquemanieur, (m) *Gezworene Landmeester in Picardien.*

Certain, aine (adj.) *Zeker, ge-wis; une nouvelle certaine, eene zekere of vaste tyding; une certaine nouvelle, eene zekere (eene lopende) tyding; un certain, een zeker ie-mand.*

Certainement, (adv.) *Zekerlyk, voorwaar.*

Certes, (adv.) *Zekerlyk, gewis-selyk.*

Certificat, (m) *Een' verklaring (f) verzekerings-brief (m).*

Certificateur, (m) *Verzekeraar; inslaander van eene borgtocht.*

Certification, (f) *Schriftelyke verzekering.*

Certifier, (v. a.) *Bekragtigen, ver-zekeren, betuigen.*

Certir. (Zie Sertir).

Certitude, (f) *Zekerheid, gewisheid.*

Cervaison, (f) *De tyd wanneer de Herten vet zyn.*

Cerveau, (m) *Herssen, brein, het bovenste eener klok; avoir le cer-veau perclus, creux, mal tin-bré ou démonté, gering verstand heb-ben, gek zyn.*

Cervelas, (m) *Een soort van sterk gekruide worst.*

Cervelet, (m) *Het achterbrein, (in Ontleedk.).*

Cervelle, (f) *Het brein, de hers-senen; une bonne cervelle, een goeden kop, goed verstand; c'est une pauvre cervelle, 't is eenem slechts*

114 CER. CES. CET. CHA.

flegten bloed; être en cervelle, in bekommerning zyn.

Cervier, ou Loup cervier. (Zie Linx).

Cervoife, (f) Bier (oud w.).

Cerufe, (f) Lood-wit; (figuurl.) walfche fchyn.

César, (m) Keizer; rendez à César, ce qui est à César, geeft den keizer, wat des keizers is.

Césarienne, (adj.) Faire l'opération césarienne, de keizers snee doen (in vroedkunde).

Cessant, ante (adj.) Toute affaire cessante, alle werk ophoudende.

Cessation, (f) Ophouding, stilstand.

Cesse, (f) Sans cesse, zonder ophouden.

Cesser, (v. n.) Ophouden, uitscheiden.

Cessible, (adj.) Ophoudelyk.

Cession, (f) Afstand, overgaaf; faire cession de son bien, afstand van zyn goed doen.

Cessionnaire, (adj.) Een die iets afflaat.

Ceste, (m) Gordel van Venus (m); kolf, zweep, handschoen met lood beslaagen der oude kampvegters (f).

Cesure, (f) Ophouding in een vers of rym.

Cet. (Zie Ce).

Cetacée, (adj.) Poissons cetacées, groote vifchen.

Ceterach, (m) Mild-kruid (n).

Cette. (Zie Ce).

Cetui-ci, cetui-là. (Zie Celui-ci).

Chablage, (m) Het aanslaan van de lyn aan een Trek-fchuit of wantouw om iets op te byffen.

Chableau, (m) Reep of lyn van een Trek-fchuit; item hys-touw, karnaaltouw (fcheeps w.).

Chabler, (v. a.) Zoodanig touw aanslaan, vast haaken; chabler les noix, de nooten afflaan.

Chableur, (m) Brug-ophaalder; een die op de rivieren de vaartuigen voorthelpt; Haven-meester te Parys.

Chablis, (m) Door den wind neêrgeveld hout.

Chablots, (m) Touw om stellagien mee vast te binden.

CHA.

Chabot, (m) Poß (zekere vifch).

Chacal, (m) Jakhals, (zeker dier als een Vos dat de dooden opgraaf).

Chacelas, (m) Zekere witte druif (f).

Chacun, une (pron.) Een iegelyk, ieder, elk; iedere, elke, ieder ding.

Chaffeur, (v. a.) (oud w.) Bezoeiden, bekladden.

Chafouin, ine (m. & f.) (scheld w.) Apen gezigt; iemand die mager en fchraal is.

Chagrin, (m) Verdriet (n), ergernis (f); fegryn leër (n).

Chagrin, ine (adj.) Verdrietig, moeilyk.

Chagrinant, ante (adj.) Lastig, ergerend.

Chagrinement, (adv.) Verdrietiglyk.

Chagriner, (v. a.) Kwellen, verdriet aandoen; se chagriner, (v. r.) zig kwellen; un esprit bourru, se chagrine de tout, & chagrine les autres, een wonderlyk humeur, kweld zig over alles, en kweld andere mede.

Chaine, (f) Ketting, keten; ketting van een weefgetouw; chaine de montagnes, eene reeks bergen aan malkander; briser les chaines, zyne liefde banden breeken.

Chaineau, (m) Een loode buis.

Chainetier, (m) Een haaken en oogen maker.

Chainette, (f) Horlogie-kettingje (n), kleine ketting (f).

Chainon, (m) Schalm, fchackel van een keten.

Chair, (f) Vleesch (n); chair de mouton, fchaapen vleesch; chair de poisson, de fruit, 't vleeschig gedeelte van vifch, fruit; il n'est ni chair, ni poisson, hy heeft geen Godsdienst, hy is niet met al.

Chaire, (f) Preek-ftoel; catheder.

Chaise, (f) Een ftoel (m); fchaise (f) (rytuig); chaise à dos, à bras, leun-arm-ftoel; chaise percée, kakftoel; chaise de moulin, molenftander; chaise à porteurs, draag-ftoel (m).

Chaland, de (m. & f.) Kalant.

Chalandise, (f) Kalandfie, neering.

Chal-

Chalcedoine, (f) *Kalkedonie-steen* (m).

Chaleur, (f) *Hitte, warmte; ritzigheid.*

Chaleureux, euse (adj.) *Hitzig van natuur* (oud w.).

Chalit, (m) *Een bedstee* (f); (*beter bois du lis*).

Chaloir, (v. n.) *Zig over iets be-kommeren* (gem. w. en word alleen dus gebr.) *il ne m'en chaut, het scheeld my niet.*

Chalon, (m) *Zeker groot net* (n).

Chaloupe, (f) *Sloep, boot.*

Chalumeau, (m) *Een balm van stroo* (m); *rietje; riet fluitje; rietje van een doedelzak enz. fonder-pypje* (n).

Chalumet, (m) *Rietje, mond-stuk op een tabaks-pyp* (n).

Cham, (spr. Kam) (m) *Cham of oppervorst der Tartaaren.*

Chamade, (f) *Battre la chama-de, de chamade slaan, (word door de belegerden gedaan als zy tot verdrag en overgaaf komen willen).*

Chamailler, (v. n.) *se chamail-ler, (v. r.) In 't honderd, links en regts slaan, vegten, schermutzelzen; item in woorden, penne-stryd geraaken.*

Chamaillis, (m) *Gevegt in 't honderd, geschermtuzel* (n), *twist* (f).

Chamarrer, (v. a.) *Met goude en zilvere passmenten boorden, beleggen.*

Chamarrure, (f) *Belegging daar meede.*

Chambellage, (m) *Zekere afgift die de onderzaat by veranderingen zy-nen Leenheer geven moet.*

Chambellan, (m) *Kamer-beer.*

Chambranle, (m) *Lyft-sny-werk aan deuren, vengsters enz.* (n).

Chambre, (f) *Kamer, vertrek* (n); *kamer in een gesbur; groef in glas-lood; kajuit; de ruimte tusschen twee sluis-deuren; chambre garnie, gestofteerde kamer; chambre de jus-tice, des comptes, des assurances, noire, regt-reken-assurantie-pen-itentie-bid-kamer; cet homme a des chambres à louer, (spr. w.) die man is gek.*

Chambré, ée (adj.) *Ce canon est chambré, dit stuk is kwalijk zeggooten.*

Chambrée, (f) *Kamer-gezelschap* (n); *een kamer vol.*

Chambrelan, (m) *Een beunhaas, smoorder (werk-gast die zyn proef niet gedaan heeft); eent' huis legger, slaaper.*

Chambrier, (v. n. & a.) *Onder eene tenee loggeren; een kamer of holte in een zadel maaken.*

Chambrierie, (f) *Kamer of ampt van een klooster-verzorger.*

Chambrette, (f) *Kamertje* (n).

Chambrier, (m) *Kamer-beer; in-maander der inkomsten eener abdye.*

Chambrière, (f) *Kamenier, ka-met-maagd; de zweep in de ry-school; spinrokken-band.*

Chambrillon, (f) *Een sloofje, ge-ringe dienstmeid, een poezegroei.*

Chameau, (m) *Een kameel of ké-mel; item zeker vaartuig, ligter ge-naamd; poil de chameau, kemels-bair.*

Chamelier, (m) *Kémel-boeder-dryver.*

Chames, (m. pl.) *Strand-mos-selen.*

Chamois, (m) *Een wilde geit* (m); *bereid leér daar van* (n).

Chamoiseur, (m) *Een leér berei-der.*

Champ, (m) *Een veld* (n), *akker* (m); *middelsluk van een kam* (n); *champ de bataille, slag-veld; champ de raars, oorlog* (by *Dicht.*); *roue de champ, kroon-rad* (by *Horlogem.*); *avoir un beau champ, pour étaler sa valeur, ses talens, een schoon veld of gelegenheid hebben om zyn dapperheid, bekwaamheden te toonen; champ de tapisserie, de grond van een tapyt; à tout bout de champ, alle oogenblik; sur le champ, op staande voet; donner la clef des champs, op vrye voeten stellen; se mettre au champ, boos worden; à travers champs, dwars door het veld, in 't wild; gagner le champ, weg loopen.*

Champart, (m) *Koorn-tiende.*

Champa.ter, (v. a.) *Koorn-tiende neemen.*

Champarteresse, (subst. & adj.) *Een tiend-schuur* (f).

Champarteur, (m) *Een tiend-man.*

Champêtre, (adj.) *Boersch; tot het land*

land behoorende; la vie champêtre, het land-leeven; maison champêtre, een land-buis.

Champignon, (m) Paddenstoel, dwi-
wels-brood; het zwarte puntje aan een
brandende kaers.

Championnière, (f) Plaats
daar paddenstoelen groeijen.

Champion, (m) Een kamp-vech-
ter; (figuurl.) verjander, held.

Chance, (f) Kans (f), geluk (n).

Chancel, (m) Getraliede plaats in
een choir.

Chancelant, ante (adj.) Wagge-
lend, wankelend.

Chancellement, (m) Waggeling;
wankeling (f).

Chanceler, (v. n.) Waggelen,
wankelen, weiffelen; la fortune chan-
celière, zyn geluk jaat op zwakke
voeten.

Chancelier, iere (m. & f.) Kan-
celier; kancelliers vrouw.

Chancellerie, (f) Kancelery, kan-
cely.

Chanceux, euse (adj.) Gelukkig,
voorspoedig; me voilà bien chan-
ceux, het geluk diend my.

Chancir, (v. n.) se chancir, (v. r.)
Verschimmelen.

Chancifure, (f) Beschimmeling,
schimmel.

Chancre, (m) Kanker (f), (in-
eetend gezwel).

Chancreux, euse (adj.) Kanker-
agtig.

Chandeleur, (f) Vrouwendag,
Maria Lichtmis.

Chandelier, (m) Kaarffen-maaker-
verkooper.

Chandelier, (m) Kandelaar; blind-
de (in Vestingb.); sluit (Scheeps w.)

Chandelle, (f) Een kaers; chan-
delle de veille, de glaze, nagt-kaers;
ys-kegel; le jeu ne vaut pas la chan-
delle, het zop is de kool niet waard,
of het is de kosten niet waard.

Chanfrein, (m) Een stukje zwart
stof dat men op 't voorhoofd der rouw-
paerden zet; kol of bles voor de kop;
veder-bosch, kuif van een paerd; af-
rondding (in Bouwk.).

Chanfreiner, (v. a.) Afronden,
de scherpe hoeken afneemen (by Timm.).

Change, (m) De wissel; verande-
ring, verruiling; lettre de change,
wisselbrief; prendre le change, zig
bedriegen, dwaalen.

Changeant, te (adj.) Veranderlyk,
onbestendig, wist.

Changement, (m) Verandering,
verwisseling (f).

Changeotter, (v. a.) Dikwils ver-
anderen, tuischen (gem. w.).

Changer, (v. a. & n.) Verande-
ren, verwisslen, tuischen; changer
de note, van gedagten veranderen.

Changeur, (m) Wisselaar.

Chanoine, (m) Kanonnik, Dom-
beer.

Chanoinesse, (f) Stift of geestelyke
Dame.

Chanoinie, (f) Kanonnikschap.

Chanson, (f) Een lied, gezang,
deuntje (n); chanter toujours la
même chanson, altyd van een en de-
zelfde zaak spreken; chansons que
tout cela, tout ce que vous me
ditez sont des chansons, dat zyn
altemaal vertellingtjes.

Chansonner, (v. a.) Liedjes maa-
ken.

Chansonnier, iere (m. & f.)
Liedjes-digter; digtster (gem. w.).

Chant, (m) Gezang (n); wyze (f);
baanengekraai (n).

Chantau, (m) Een homp (m),
stuk brood (n); las aan een kleed (f);
't maansluk aan een vat-bodem (n).

Chantepleure, (f) Een gieter (in
een tuin); wyn trechter; houten kraan
(m); riool (n) of waterloop (m).

Chanter, (v. a.) Zingen; kraaijen;
chanter la palinodie, de snot psalm
zingen, op zyn mond kloppen, dat is,
zyne woorden in den nek haalen, ber-
roepen; lorsqu'une fois on est ma-
rié il faut chanter, (spr. w.) als
men eens getrouwd is moet men van
toon veranderen, een ander leven lei-
den; chanter injures, pouilles ou
goguettes à quelcun, iemand wakker
uirmaaken, de huid vol schelden; je lui
ai bien chanté sa garnme, ik heb hem
schoon zyn l.s. gegeven (lpr. w.); fai-
re chanter quelcun, iemand tot re-
den brengen; faire chanter un cri-
minel, een' misdadiger doen klappen;
c'est

CHA.

c'est bien chanté, *het is fraai gezegt*, (boert. w.)

Chanterelle, (f) *Een lok-vogel* (m); *quint*, *synste snaar van een speelzug* (f).

Chanteur, euse (m. & f.) *Zinger, zanger; zangster, zangeresse.*

Chantier, (m) *Houtuin* (m); *timmerwerf* (f); *stapel* (n); *bier stelling; groote wagen schuur; mettre un vaisseau sur le chantier, een schip op stapel zetten.*

Chantignole, (f) *Klomp waar op de dwars-balken rusten; zeker gebakken steen.*

Chantourné, (m) *Tafyt-tieraad aan 't hoofd van een ledikant* (n).

Chantourner, (v. a.) *Een stuk hout of lood uitsnyden.*

Chantre, (m. & f.) *Voorzanger; voorzangster in een klooster; les chantes des bois, nagtegelen* (f).

Chantrerie, (f) *Voorzangerschap* (n).

Chanvre, (m) *Hennip, kennip* (f); *chanvre mâle, zadeling, zaaling; chanvre femelle, belling; cuillir, rouir, briser le chanvre, den hennip plukken, rooten, braaken.*

Chanvrier, (m) *Hennip-bekelaar of verkooper.*

Chaos, (m) (*lees Caos*) *Mengelklomp* (m); *verwerring* (f); *mengelmoes* (n); *debrouiller le chaos, verwerrede dingen in orden brengen, ontwarren.*

Chape, (f) *Koor-kleed of bembd* (n); *tabbaard, rok der Geestelyken; beugel van een gesp* (m); *stulp van een distilleer-ketel* (f) of *schotel*; *disputer la chape de l'évêque, (spr. w.) om 's keizers baard, of over iets, dat ons niet aangaat, zintwiften; chercher chape chûte, (spr. w.) zig door zyn gedrag in ongelegenheid brengen.*

Chapeau, (m) *Een hoed; 't kap-laken* (n) (*voordeel behakven de vragt van een Schipper*); *parler chapeau bas, bloots hoofds spreken.*

Chapelain, (m) *Een kapellaan.*

Chapeler, (v. a.) *Chapeler du pain, brood raspen, ontkorsfen.*

Chapelet, (m) *Roozekrans; Pater-*

CHA.

117

noster; flyg-beugel (m); *koraalen-snoer* (f); *koraalen boven op brandewyn; le chapelet se defile, (spr. w.) het geslacht verminderd of de vriendschap breekt.*

Chapelier, iere (m. & f.) *Hoedemaaker; Hoedemaakster.*

Chapelle, (f) *Kapelle* (f); *ovenverwulzel* (n).

Chapellerie, (f) *Kapellaanschap.*

Chapelure, (f) *Afchrapzel van brood* (n).

Chaperon, (m) *Een kap* (f); *kapzel* (m); *kaproen* (f); (*eertyds gedraagen*); *monniks-kap* (f); *kuif van een vogel* (f); *kap van een muur* (f); *gepromoveerde Doctors hoed* (m); *Pijflood-hofter-kap* (f); *'t dwarshout van een kruk* (n).

Chaperonné, ée (adj.) *Gekapt, (in Wapenk.)*

Chaperonner, (v. a.) *Kappen.*

Chaperonnier, (m) *Een Valk die aan de kap gewend is.*

Chapier, (m) *Priester in een misgewaad.*

Chapin, (m) *Spaansche kousen en schoenen.*

Chapiteau, (m) *Het kapiteel eener zuil; dekstuk, kap eener muur.*

Chapitre, (m) *Kapittel* (f); *afdeeling* (f); *hoofdstuk* (n); *tenir chapitre, kapittel, verzameling houden; la conversation tomba sur le chapitre d'un tel, het gesprek viel over zulk een; passions sur ce chapitre, laat ons die zaak voorby gaan.*

Chapitrer, (v. a.) *Bestrafen, doorhaalen, iemand de biegt leezen, kapittelen.*

Chapon, (m) *Kapoen, kapuin; zekere maat land om een adelyk landhuis; een groot stuk brood dat men in de ketel kookt.*

Chaponneau, (m) *Jonge kapuin.*

Chaponner, (v. a.) *Chaponner un coq, een' haankapuin.*

Chaponniere, (f) *Kapuinshotel.*

Chaque, (pron.) *Ieder, yder; chaque jour, ieder dag; chaque h ure, ieder uur.*

Char, (m) *Triumf-wagen der oudcn.*

Charag, (m) *Zekere cyns die de*

Joden en Christenen aan den grooten Turk betaalen moeten.

Charanson, (m) *Koren-worm.*

Charbon, (m) *Een kool; pest-buil (f); caput mortuum, of het laatste overschot van gestookte dingen.*

Charbonnée, (f) *Gerooijerd vleesch, karbonnade.*

Charbonner, (v. a.) *Met een kool afsteken; iemand zwart maaken, zyn goede naam bezwalken.*

Charbonnier, iere (m. & f.) *Koolman, kool-verkooper, kool-brander; kool-brandster.*

Charbonniere, (f) *Kool-brandery; kool-plaats*

Charbouiller, (v. a.) *Verbranden, bederven, (word van koren gezegd).*

Charcuter, (v. a.) *Spek klein snijden om te kookken.*

Charcutier, ere (m. & f.) *Spek-verkooper; spek-slaager; spek-slaagster.*

Chardon, (m) *Een distel, steekel; distel-kaard (by Droogscheerders); pin-nen op een hek, heining; chardon benit, gezegende distel, kardebenedict (kruid).*

Chardonner ou laner, (v. a.) *De wol ophaalen, rouwen.*

Chardonneret, (m) *Distel-wink, putter.*

Chardonnet, (m) *Kleine distel.*

Chardonniere, (f) *Een plaats vol distels.*

Charge, (f) *Een last, lading, vracht (f); opzigt; gevegt (n); bediening (t); charge d'un mulet, last van een muil-ezel; charge d'un vaisseau, lading van een schip; avoir charge, last, bevel hebben; avoir une grande famille à sa charge, een groot huisgezin op zynen hals hebben; il n'est point en ma charge, hy is niet onder myn opzigt, bewaaring; entrer en charge, in bediening treden; charge, laading van een schietgeweer; commencer la charge, het gevegt beginnen; revenir à la charge, nog eenmaal op den vyand los gaan; item zyn aanzork vernieuwen; sonner, battre la charge, tot 't gevegt of aanval blaazen, trommen; cela m'est à charge, dat is my*

tot een last, dat verveeld my; à la charge de, onder beding, mits dat; femme de charge, huishoudster.

Chargé, ée (adj.) *(Zie Charger).*

Chargement, (m) *Eene lading waaren (f).*

Chargeoir, (m) *Een laad-lèpel.*

Charger, (v. a.) *Laaden, belaa-den, belasten; charger un navire, een schip belaa-den; charger d'une commission, met eene verrigting belasten; charger une fusil, een snap-haan laaden; charger l'ennemi, den vyand aangrypen; charger d'un crime, met eene misdaad belasten; cet arbre a bien chargé, die boom heeft wel gedraagen; charger un compte, een rekening belasten; être chargé de dettes, met schulden overladen zyn; charger une couleur, te dik, te donker verwen; charger la marchandise de douane, de koopmanschap met tol bezwaaren; charger la quenouille, den spinrockken aanleggen, klaar maaken; chargé de lies, met droeffsem bezet; charger le balancier, den onrust eener klok verzuuaren; charger toutes les voiles, alle zeilen aanstaen.*

Chargeur, (m) *Laader, bevrachter.*

Chargeure, (f) *Dwarsstuk in een wapen.*

Chariage, (m) *Het ryden; voeren; voerloon (n); vracht (f).*

Chariet, (v. a.) *Met een wagen of kar voeren, ryden; la rivière charie, de rivier is aan 't kruijen, aan 't gaan; il faut charier droit, men moet regt handelen.*

Charict, (m) *Een wagen (m); sleede (by Lyndraaniers (f)).*

Charitable, (adj.) *Liefdadig, mild, goed arms, meêgaande, verdraagzaam.*

Charitablement, (adv.) *Liefderyk.*

Charitatif, (m) *Liefdegaaf, die een Bischof by nood eens heffen kan (f).*

Charité, (f) *Weldadigheid, liefde jegens den noodlydenden; aalmoes; charité bien ordonnée commence par soi même, de liefde begint eerst van zig zelfs (spr. w.).*

La Charité, (f) *Aalmoesfeniers-huis (n).*

CHA.

Charivari, (m) *Gerammel van potten en pannen; geraas, getier* (n), *oploop van volk* (m).

Charlatan, ane (m. & f.) *Kwakzalver, kwakzalfler; bedrieger, bedriegfler.*

Charlataner, (v. a.) *Kwakzalven, zwetzen, bedriegen.*

Charlatanerie, (f) *Kwakzalvery, bedriegery.*

Charlatanesque, (adj.) *Kwakzalveragtig.*

Charmant, ante (adj.) *Betoverend; bekoorlyk, vermaakelyk.*

Charme, (m) *Jokboom* (m); *betovering; bekoorlykheid, bewalligheid* (f).

Charmer, (v. a.) *Betoveren; bekooren, aantlokken, inneemen; charmer les douleurs, pyn stillen; le vin charme les chagrins, de wyn verdryft het hartzeer; charmer la bale, de kogel bezweeren.*

Charmeur, (m) *Bekoorder, Hexenmeester.*

Charmeuse, (f) *Een boeragtig vrouwenfch.*

Charmille, (f) *Jonge jokboom om heggen en laanen mee te maaken.*

Charmoye, (f) *Jokboomen hegge.*

Charnage, (m) *Vleefch tyd* (f).

Charnaigre, (m) *Zeker Jagthond die de konynen op dryft.*

Charnel, elle (adj.) *Vleefchelyk.*

Charnellement, (adv.) *Vleefchelyk.*

Charneux, eufe (adj.) *Vleefchig.*

Charnier, (m) *Vleefch-kamer* (f); *kneekel huis, been-huis; item plaats daar het Avondmaal uitgedeeld word in de R. Kerk.*

Charniere, (f) *Scharnier van een doos enz.* (n) *aasplaats* (by *Valken.*) (f).

Charnu, ue (adj.) *Vleefchig; sappig.*

Charnure, (f) *Vleefchigheid* (f) *het vleefch* (n).

Charogne, (f) *Een kreng* (f), *flinkend aas* (n).

Charpente, (f) *Timmer-werk; bois de charpente, timmerhout* (n).

Charpenter, (v. a.) *Timmeren, timmer-werk maaken; iets onbeheendig fnyden, hakken.*

Charpenterie, (f) *Hout-werk van een huis; het timmeren* (n).

CHA.

119

Charpentier, (m) *Een Timmerman.*

Charpie, (f) *Plukzel, wiek* (voor wonden); *viande en charpie, vleefch in vezelen gekookt.*

Charrée, (f) *Loog-afsch.*

Charretée, (f) *Eene kar vol, karren vragt.*

Charretier, (m) *Karreman; il jure comme un charretier, hy vloekt als een krygsheld; il n'est si bon charretier qui ne verse, daar is geen paerd of het fruikeld wel eens, (fjr. w.)*

Charrette, (f) *Eene karre, kar.*

Charriage. (Zie Chariage).

Charrier, (m) *Een loogdoek, die men over 't linnen fpreid en waar op men de afch legt.*

Charroi, (m) *Wagen vragt* (f), *of loon* (n).

Charron, onne (m. & f.) *Wagenmaker; maakfler.*

Charronnage, (m) *Wagen-maakers-werk* (n).

Charruage, (m) *Opzigt over de gemeene wegen en uitgave deswegen.*

Charruë, (f) *Een ploeg; mettre la charruë devant les bœufs, het paerd achter de wagen spannen, dat is, eene zaak verkeerd doen.*

Charte partie, (f) *Contract van bevraging, vragt-brief, certe partie.*

Chartier. (Zie Charretier).

Chartil, (m) *Een wagen om koren mee in te ryden.*

Chartre, (f) *Teering, quynende ziekte; tomber en chartre, de teering bekomen.*

Chartre, (f) *Oirkonde, bewys van eenig voorrecht* (n).

Chartreuse, (f) *Een karthuijer kloofler.*

Chartreux, eufe (m. & f.) *Karthuijer Monnik-, Nonne.*

Chartrier, (m) *Plaats daar d'oirkonden eener abdye bewaard worden; item bevaarder daar van.*

Chartulaire, (m) *(lees Kartulair) Een verzameling van oirkonden en befcheiden eener kerk, kloofler, enz.*

Chas, (m) *Oog van een naald* (n); *Ryfel in de kuip; pap gebruikt door*

de Weevers (f); vak tusschen twee bal-
ken (n); stierigheid eener koe (f).

Chaseret, (m) Een kaas-vorm (f).

Chasnatarbassi, (m) Opperschat-
meester in 't Serail.

Chassaky, (m. & f.) Een van den
grooten Heer zeer bemind Staatsdie-
enaar, of Dame.

Chasse, (f) De jagt (f), jagt-
gezelschap (n); aller à la chasse, of
de jagt gaan; donner la chasse à
quelcun, iemand op de vlugt dryven;
à un vaisseau, jagt maaken op een
schip; prendre chasse, vlugten, weg-
loopen, afsleizen; chasse, kaats (in
't kaats-spel); deurslag yzer (n); 't
houtwerk aan een zaag; raam of lyst
van een spiegel enz; reliquien kas; aan-
slag kam (m) van een werfgetouw;
heft van een scheermes (n).

Chasse bosse, (f) Welgbree (een
kruid).

Chasse-coquin, (m) Dienaar die
de schavuiten weg jaagd.

Chasse-coufin, (m) Styve seherm-
degen; verdorvene wyn voor onaange-
name gasten.

Chasse-ennui, (m) Iets dat het
verdriet verdryft.

Chaffelas, (m) Pietercelie wyn.

Chasse-marée, (m) Viscb-koper te
Parys; zee-visch-korf.

Chasse-mulet, (m) Ezel-dryver by
een moolen.

Chasse-poignée, (m) Een dryf-hout
om het gewest van een dégen vast te
maaken (n).

Chasser, (v. a.) Jaagen, weg jaa-
gen, verjaagen, verdryven; chasser
un clou, een spyker indryven, chas-
ser sur l'ancre, op het anker dry-
ven; un bon chien chasse de race,
de boom valt niet ver van de stam;
't is een aartje na zyn waartje (spr.
w.); la faim chasse le loup du bois,
honger is een scherp zwaard (spr.w.);
un clou chasse l'autre, de zwakke
moet den sterken wyken; chasser sur
un vaisseau, op een schip jagt maa-
ken.

Chasseur, euse (m. & f.) Jaager,
Jaagers-vrouw.

Chassie, (f) Dragt der oogen,

Chassieux, euse (adj.) Leepoogig.

Chassis, (m) Een raam, lyst waar
meê men iets omvat of insluit, veng-
ster-raam of salinet; borduur-, druk-
kers-, schildery-raam; voet van een
tafel; fenêtre à chassis, een schuif-
raam.

Chastoir, (m) Kuipers dryf-hout.

Chaste, (adj.) Kuisch, eerbaar.

Chastement, (adv.) Kuischbelyk.

Chasteté, (f) Kuischheid.

Chastuble, (f) Kazuiffel (zeker
misgewaad of rok zonder mouwen).

Chastublier, (m) Maaker daar van.

Chat, Chatte, (m. & f.) Een ka-
ter; kat; jeter le chat aux jambes à
quelcun, (spr.) iemand de schuld geeven;
à bon chat bon rat, (spr. w.) zy
zyn goed by een; acheter, vendre
le chat en poche, een kat in de zak
koopen, verkoopen (dat is zonder het
te zien); éveiller le chat qui dort,
ou reveiller une querelle assoupie,
een oude wond openen, of oude koeijen
uit de sloot haalen (spr. w.); appeller
un chat, un chat & rolet un fripon,
een ding by zyn, rechten naam noemen;
chat échaudé craint l'eau froide,
een gebrande kat vreesht het koude wa-
ter, of daar een ezel zich eens aan sloot
wagt by zig voor de tweede reis.

Châtaigne, (f) Kastanje.

Châtaigné, ée (adj.) Kastanje kleur.

Châtaigneraie, (f) Kastanien-
bosch.

Châtaignier, (m) Kastanien-boom.

Châtain, (adj.) Kastanien bruin.

Château, (m) Een kasteel, slot (n);
kampanje, schans, plegt van een schip
(f); bâtir des châteaux en espa-
gne, kasteelen in de lucht bouwen. (spr.)

Châtelain, (m) Ambagts-heer,
borgt-voogd, kastelein.

Châtelet, (m) Een slotje; gevan-
genhuis te Parys (n).

Chatellenie, (f) Kasteleny.

Chatepeleuse, (f) Kalandier, ko-
ren-worm.

Châter, (Zie Chatter).

Chat-huant, (m) Nagt-uil.

Châtiable, (adj.) Strafwaardig.

Châtier, (v. a.) Kastyden, tucht-
gen, straffen; châtier un enfant,

CHA.

een kind straffen; châtier un ouvrage; een werk beschaaven.

Châtiment, (m) *Kastydning, tugt (f).*

Chaton, (m) *Kas van een ring daar de sleen in staat; groene schil van een hazel-noot (f).*

Chatouillement, (m) *Kittelting (f).*

Chatouiller, (v. a.) *Kittelen, kettelen; chatouiller l'oreille, het oor streelen.*

Chatouilleux, euse (adj.) *Kittelagtig; ligt gestoord, korfelig.*

Châtré, ée (adj.) *Grubd; un châtré, een gelubde.*

Châtrer, (v. a.) *Lubben, snyden; châtrer les ruches, honing uit een bye-korf neemen; châtrer un livre, un fagot, uit een boek, van een takkebos iets neemen.*

Chatreur, (m) *Een lubber, snyder.*

Chatte. (Zie Chat).

Chatte, (f) *Een kat (zeker schip met 2 masten).*

Châtée, (f) *Een worp jonge katten (u).*

Chattemite, (f) *Eene schynheilige, buichelaarster.*

Chatter, (v. n.) *Jonge katten werken.*

Chattiere, (f) *Een katte gat, hol (n).*

Chatton, (m) *Jong katje (n).*

Chaud, aude (adj. & f.) *Heet, warm; hitzig; ritzig, loopfch; haastig; ieveilig; il fait chaud, 't is warm weêr; eau chaude, warm, heet water; fièvre chaude, heete koorts; pleurer à chaudes larmes, bittere traanen schreijen; avoir les pieds chauds, 'er warmtjes ingezitten, het vel hebben; avoir la tête chaude, zeer oplopend zyn, heet gebakerd; il faut battre le fer tandis qu'il est chaud, men moet het yzer smeeden terwijl het heet is, dat is, de tyd waarneemen; souffler le froid & le chaud, in de eene hand water en in de andere hand vuur draagen; uit twee monden spreken (spr. w.); tomber de fièvre en chaud mal, van erger tot erger komen; une chienne chaude, een' ritzige, loopfche teef; il y faisoit fort chaud, het ging 'er*

CHA.

121

heet toe; à la chaude, (adv.) in der yl; avoir chaud, warm zyn; être chaud, geil zyn; il vous la donne toute chaude, hy speld u de leugen heet en warm op de mouw, (spr. w.)

Chaude, (f) *Donner la chaude à la besogne, het werk gloeiend maken, gloeijen; chaude suante, vloeiende gloeiing.*

Chaudéau, (m) *Kandeel (m), wyn fopfe (f).*

Chaude-chasse, (f) *Vervolging van een gevangenen.*

Chaudement, (adv.) *Warmtjes; hitzig; haastig; onbezonnen.*

Chaude-pisse, (f) *De koude pis (f); en druiperd (m).*

Chauderet, (m) *Werktuig waarin het metaal dun geslaagen word.*

Chauderon, (m) *Kêtel; pomp-kap.*

Chauderonnée, (f) *Een kêtel vol.*

Chauderonnerie, (f) *Koper-werk (n); koper-bundel (m).*

Chauderonnier, (m) *Koperslager.*

Chaudier, (v. n.) *Loopfch gyn.*

Chaudière, (f) *Groote kopere kêtel, brouw-kêtel (m).*

Chaudron. (Zie Chauderon).

Chauffage, (m) *Brand, brand-hout enz. ailes waar by men zig warmd.*

Chauflé, (f) *Kool-pan of schoorsteen in een smelt-oven.*

Chauflé-chemise, (m) *Een vuur-korf.*

Chauflé-cire, (m) *Bediende eener kanzelary die de brieven verzéld.*

Chauflé-lit, (m) *Bed-pan (f). (Zie Moine ou Bassinoire).*

Chauflé-pied, (m) *Een' stoof (f).*

Chaufler, (v. a. & n.) *Warmen; se chaufler, zich warmen; je fai de quel bois il se chauflé, ik weet zyn bestaan, ik ken hem.*

Chauflerette, (f) *Stoofje, vuurpannetje (n).*

Chaufléur, (m) *Blaasbalg-trekker, blaazer.*

Chaufléir, (m) *Plaats daar men zich warmd; warme doek.*

Chauflure, (f) *Hamerflag, afval van yzer enz. (n).*

Chaufour, (m) *Kalk-oven.*

Chaufournier, (v. n.) *Kalk branden.*

Chaufournier, (m) *Kalkbrander.*

Chaume, (m) *Koorn-floppel (f); dek-stroo (n).*

Chaumer, (v. a.) *De stoppels uitsrukken.*

Chaudiere, (f) *Een strooyo hut, borren stulp.*

Chaumine, (f) *Klein butie (n).*

Chaussage, (m) *Schoenen en kousfen.*

Chaussant, ante (adj.) *Baschaussants, kousfen die ligt aan te trekken zyn; humeur chaussante, een schikelyk gemoed, humeur.*

Chausse, (f) *Kous; chaussees, (pl.) ou haut de chaussees, culotte, een broek; chausse d'hipocras, een zygdoek; quitter les chaussees, (spr. w.) mondig worden, de kinder schoenen uittrekken; tirer les chaussees, het hazen-pad kiezen, (spr. w.)*

Chaussée, (f) *Dyk, dam (m), kaai (f); à rez de chaussée, gelyk met de grond.*

Chausse-pied, (m) *Een aantrekker; une charge est un chausse-pied de mariage, (spr. w.) een ampt is een middel om te kunnen trouwen.*

Chaussees, (v. a.) *Schoeien, schoenen of kousfen aantrekken; ce cordonnier chausse bien, die schoenmaaker maakt goede schoenen; chausser un arbre, de voet van een boom dekken; chaussez vos lunettes, zet uw bril op; ce foulier chausse bien, die schoen past wel; il chausse à tant de points, zyne schoenen zyn van zoo veel steek; ils se chaussent au même point, (spr. w.) zy zyn van eenenly aart; se chauffer une opinion dans la tête, eene meening eigenzinnig vast houden.*

Chaussetier, (m) *Kousfen-maaker-weever.*

Chausse-trape, (f) *Voet-angel.*

Chaussette, (f) *Onder-kous.*

Chausson, (m) *Een zok; dans-schoen.*

Chaussure, (f) *Schoeing (f), schoefel (n), al wat men aan de voeten trekt; trouver chaussure à son pied, zyn regte man of maat vinden, (spe. w.)*

Chauve, (adj.) *Kaalt.*

Chauve-fouris, (f) *Vleedermuis, vleermuis.*

Chauveté, (f) *Kaalheid.*

Chauvir, (v. a.) *Chauvir les oreilles, de ooren opsteeken.*

Chaux, (f) *Kalk; de la chaux vive, éteinte ou fûlée, ongeleschte, geleschte kalk; de la chaux d'étain, tin-asch; bâtir à chaux & à ciment, met kalk en tras bouwen; tenir à chaux & à ciment, wel vast kleeven, of, een zaak die bondig aangelegt is.*

Chasnadar-Bafchi, (m) *Opperschatmeester in 't Serail.*

Cheaus, (m) *Jonge Wolf, Vos enz. (Jagers w.)*

Chécagne, (m) *Onderschatmeester in 't Serail.*

Chécaya, (m) *Officier der Janitzaaren naast den Oversten.*

Chef, (m) *Hoofd; Léger-hoofd; de voornaamste van iets; chef d'escadre, schout by nagt; chef de file, vleugel-mau (by Sold.); chef de famille, huis-vader; les chefs d'un plaidoyer, de hoofdstukken van een pleidooi; agir de son chef, van zig zelfs, na zyn eigen zin iets doen; chef, 't voorste end of staal-stuk van stoffen.*

Chef-d'œuvre, (m) *Meesster-stuk, proef-stuk, konstig werk.*

Chef-lieu, (m) *Hoofd-plaats.*

Chégros, (m) *Pekdraad.*

Chelezzî, (m) *Opperbuishouder des Sultans.*

Chelidoine, (f) *Stinkende gouwe, schel-wortel (geneeskruid).*

Chelonité, (f) *Zwaluwen-steen (m).*

Chemage, (m) *Weg-geld (n).*

Chêmer, (v. n.) *(gem. w.) Gestaa-dig schreenwen, huilen als kinderen.*

Chemin, (m) *Een weg; chemin battu, frayé, gebaande, betreedene weg; grand chemin, de land-sstraat; rebrousser chemin, te rug keeren; chemin détourné, een afweg; chemin de traverse, dwarsweg; chemin fourchu, kruisweg; chemin de velours, zagte, gelyke weg; une heure de chemin, een uur gaans; une journée de chemin, een dag reizens; chemin, kelder-leer; aller son grand chemin, opregt, voor de*

CHE.

de *uijst handelen*; chemin *faisant*, en chemin *faisant*, in 't voorby gaan; chemin *couvert*, een *bedekte weg* (in *Vestlingb.*); chemin de l'école, een *lange, langzaame weg*.

Cheminée, (f) *Schoorsteen, schouw.*

Cheminer, (v. a.) *Wandelen, gaan*;

cheminer *droit*, opregtelyk *handelen*.

Chemise, (f) *Een hemd* (n).

Chemisette, (f) *Een hemd-rok*

(m).

Chenaie, (f) *Een eiken-bosch* (n).

Chenal, (m) *Het bed, guil van eenig*

vaar-water.

Chenaler, (v. n.) *Door een guil*

vaaren.

Chêne, (m) *Een eiken-boom, een*

eik.

Chêneau, (m) *Jonge eiken-boom*;

hang goot.

Chenet, (m) *Brand-zyer* (n).

Chêne-verd, (m) *Steen-eik*.

Cheneviere, (f) *Kennip-akker*

(m).

Chenevis, (m) *Kennip-zaad* (n).

Chenevotte, (f) *Kennip-flok, schee-*

ve (m).

Chenil, (m) *Een bonde-kot* (n).

Chenille, (f) *Een rups; item een*

soort van passament.

Chenu, ue (adj.) (oud w.) *Grys*

van ouderdom; les cimes *chenues*

des montagnes, de met sneeuw bedek-

te kruinen der bergen.

Choir. (Zie Choir).

Chepteil, (m) *Vee-pagt om de helft*

der baat.

Chepu, (m) *Stelling om hout op te*

stapelen.

Cher, ere (adj.) *Duur, kostbaar*;

dierbaar, waard, lief; mon *cher*,

ma chere; myn *lieffte*; cher, (adv.)

cela est cher, dat is duur.

Cherche ou cerce, (f) *Een bogen*,

(in *Bouwk.*)

Chercher, (v. a.) *Zoeken, trag-*

ten, opzoeken; aller *chercher, gaan*

baalen; chercher *midi à quatorze*

heures, (spr. w.) zwaarigheid maaken

daar geene is.

Chercheur, euse (m. & f.) *Zoe-*

ker, zoekster; chercheur *de franche*

lipées, een schuimlooper.

Chère, (f) *Gastery, goede tier*;

CHE.

123

faire bonne ou mauvaise chère, eene *goede of eene slechte maaltijd doen, wel of slegt onthaalen*.

Chèrement, (adv.) *Duur, lief, tederlyk, hartelyk*.

Chérir, (v. a.) *Liefhebben, bemin-*

nen.

Cherlesquier, (m) *Turksch Gene-*

raal-Lieutenant.

Cherté, (f) *Duurte, schaarsheid,*

gebrek.

Chérubin, (m) *Cherubin (zeker engel)*.

Chervi, (m) *Zuiker-wortel* (f).

Chesneghir-Ba'chi, (m) *Des Sul-*

tans Opper-voorsnyder.

Chétif, ive (adj.) *Elendig, gering,*

veragt.

Chétivement, (adv.) *Armhartig-*

lyk.

Chétron, (m) *Laadje in een kist*

(n).

Cheval, (m) *Een paerd* (n); che-

vauz, paerden; ruitery (f); cheval

fier, ardent, plein de feu, souple,

leger à la main, obéissant, fidele,

een, moedig, bitzig, vuurig, gedwee,

ligt op de hand, gehoorzaam, getrouw

paerd; cheval *vieux, ombrageux,*

fort en bouche, pesant à la main,

pouffif, een paerd dat quaad, schig-

tig, hard in den bek, zwaar op de

hand, dampig is; cheval *de caros-*

se, de main, de bat, de louage,

een koers, hand, last, huur-paerd;

cheval *de pas, een pus-ganger,*

cheval *hongre, een ruïn*; cheval *en-*

tier, een hengst; monter *à cheval,*

te paerd stygen, ryden; être *bien à*

cheval, wel te paerd zitten; aller *à*

cheval, te paerd reizen, commen-

cer, travailler, achever un che-

val, beginnen een paerd te beryden,

te temmen, af te rigten; cheval *ma-*

rin, een zee-paerd; tirer *à quatre*

chevaux, met vier paerden van een

trekken, vierendeelen; c'est *un che-*

val, gros cheval, cheval de ca-

rosse, hy is een grove vlegel; mon-

ter sur les grands chevaux, toornig

worden, opvliegen, op zyn paerde zyn

(spr. w.); il est *mal à cheval, het*

is slegt met hem gesteld; à cheval

donné on ne regarde point la

bouche, een gegeven paerd kykt

men

men niet in de mond; changer son cheval borgne contre une aveugle, *eene slechte ruitling doen*; l'œil du maître engraisse le cheval, *het oog vanden meester maakt de paerden vet of, wat men zelf kan doen gaat best*; il fait bon tenir son cheval par la bride, *men moet zig niet nitkleeden voor men na bed gaat, dat is, van zyn goed niet scheiden voor men dood is*; on lui fera voir que son cheval n'est qu'une bête, *(spr. w.) men zal hem doen zien dat hy niet wel handelt*; brider son cheval par la queue, *(spr. w.) een ding verkeerd beginnen*; les chevaux courent les bédécès & les ânes les attrapent, *de wyze zoeken de ampten en de zotten krygen ze*; il est bon cheval de trompette, *hy laat zig niet ligt schrikken*; parler à cheval, *trotzelyk spreken*; cheval ailé, *een geleugeld paerd (by Poëten)*; cheval de bois, *bouten paerd*; Soldaaten ezels; cheval de frize, *vriesche ruitzer (in Vestingb.)*; cheval fondu, *bok slaa vast (kinder-spel)*; cheval gai, effraîé ou cabré, animé, armé, bardé, caparassonné, houffé, *een paerd dat zonder bit is, op zyn agterste pooten staat, het eene oog van een andere kleur heeft, de voet van een andere kleur heeft, geharnast, gedekt, met een schabrak voorzien is; (in Wapenk.) ser à cheval, een hofzyer*; un petit cheval échappé, *een petit libertin, een wild knaapje*; il fait de cette chose toujours son cheval de bataille, *hy maakt van die zaak altoos zyn sterkste bewys*.

Chevalement, (m) Een sluit om iets op te leggen (in Bouwk.).

Chevalier, (v. a.) Onderschraagen (in Bouwk.); heen en weer jagen; iemand geen rust laten om iets te bekomen; hout op een zaag-blok leggen.

Chevalerie, (f) Ridder-orden.

Chevalet, (m) Een Schilders ézel (m); een schraag, een sluit (n); kam van een speeltuig met snaaren (f); galg van een druk-pers; raam daar de misdadigers op gerekt worden (f).

Chevalier, (m) Een Ridder; paerd

(in 't Schaak-sp.); chevalier de la coupe, *liefhebber van de flesch*; chevalier de l'industrie, *een spits-boef*.

Chevaliere, (f) Ridders-vrouw; ook eene die de Ridder-orden heeft.

Chevalin, (ine (adj.) Bête chevaline, *een merrie paerd*.

Chevalis, (m) Het diepste van een rivier dat men by laag water in agt moet neemen.

Chevanee, (f) (oud w.) Goed, goederen of bezit van iemand.

Chevauchable, (adj.) Chemin, cheval chevauchable, *een rybaare weg-paerd*.

Chevauchée, (f) 't Schouwen van wegen.

Chevaucher, (v. a.) Ryden (oud w. in deezen zin); het eene stuk over het andere leggen, als planken, leijen enz.

à Chevauchons, (adv.) Schreijslings.

Chevaux legers, (m. pl.) Ligte Ruiters.

Chevêche, (f) Een nagt-raven.

Chevecier, (m) Een Sacristy-dienaar.

Chevelu, ue (adj.) Langhairig, een die lang hair heeft.

Chevelure, (f) Het hair des hoofds (n); chevelure de comète, *de staart van een komeet*; chevelure de racines, *uitschietzels, vezelen van wortelen*; chevelure, (by Dichters) het loof, alle de bladen van een boom.

Chever, (v. a.) Een edele steen van onder uithollin, (Juweliers w.)

Chevet, (m) 't Hoofden-end van 't bed; hoofd-kussen (n), hoofd-peuluwe (traversin), al het geene waar op het hoofd rust; groote blok die onder 't geschut gelegd word om het wel te stellen; voering om de beetingen van een schip; droit de chevet, *eeren-maal van een nieuwgetrouwde Amptenaar aan zyn confraters*; épée de chevet, *iets dat men altoos by zig heeft*.

Cheveteau, (m) Kam-rad eener moolen (n).

Cuevêtre, (m) Een halster (licou).

Cheveu, (m) Een hair; cheveux, *hoofd-hair (n)*; cheveux blancs, *grys hair*; se prendre aux cheveux, *mal-kandis*

CHE.

kander by 't hair vatten; prendre l'occasion aux cheveux, de geleentheid waarneemen; tirer par les cheveux, met het hair 'er by scheepen (spr. w.); il ne tint qu'à un cheveu, het scheeld maar een hair's breedte; cheveux des plantes, vezelen der planten; couper un cheveu en quatre, (spr. w.) hair klooven, muggeziften.

Cheville, (f) Tzere of boutte pin, yzere bout, spil, schoen-pin (m); autant de trous que de chevilles, zoo veel spykers, zoo veel gaten (spr. w.); cheville du pied, enklaauw.

Cheviller, (v. a.) Vast pinnen.

Chevillette, (f) Een pinnetje (n).

Chevillots, (m. pl.) Karveel-nagels, waar aan het scheeps-wand vast gemaakt word.

Chevillure, (f) Takken van een herts-hoorn. (Zie Andouillers).

Chevir, (v. n.) (oud w.) On ne peut pas chevir de lui, men kan niet met hem niet te regt komen.

Chevissément, (m) (oud w.) Verelyk, verdrag (n).

Chevre, (f) Een Geit; bok om iets mee op te winden; prendre la chevre, opsliepen als een boschje met vlooiën, quaad worden; sauver la chevre & le choux, twee ongelukken teffens afkeeren, (spr. w.)

Chevreau, (m) Jong Geitje (n).

Chevre-feuille, (m) Kamperfoelie (f), Geiten-blad (n).

Chevre-pied, (m) Een boks-voetige, een krom been.

Chevreter, (v. n.) Jonge Geitjes uerpen.

Chevrette, (f) Eene Ree; garnaat, garnaal; Apothekers stroop-pot met een tuit; brand-zyser.

Chevreuil, (m) Een Ree-bok.

Chevrier, (m) Een Geite-boeder.

Chevrillard, (m) Kleine Ree-bok.

Chevron, (m) Een star, rib, kēper in een wapen (f).

Chevroter, (v. a.) Jonge Geitjes werpen; beeven in 't zingen.

Chevrotin, (m) Bereid Geiten- of Bokken-leir (n).

Chevrotine, (f) Hagel om Ree-bokken mee te schieten.

CHE. CHI.

125

Chez, (conj.) By, tot, chez moi, by my, to mynent, chez nous, by ons, tot onzent, in onzen huize, in onzen lande; avoir un chez soi, een' eigene wooning hebben; je viens de chez moi, ik kom van myn huis; un homme de chez vous, een man van uw plaats, of volgens styl der koopl. van costi, (Ital. w.)

Cheze, (f) Twee dag ploegens land om een slot, den oudsten zoon toebehoorende.

Chiaoux, (m) Turksche Deurwaarder, Hefjonker.

Chiatie, (f) Metaal-schuim (n); Vliegen-drek (f).

Chicambaut, (m) Bot-loef diend aan kleine vaartuigen, als (Eperon), 't galjoen aan groote snbeepen.

Chicane, (f) Woorden-stryd, hairklovery; item spitsvinnigheid, looze kunstjes; entendre bien la chicane dans les procès, 't muggeziften, kunstjes in rechtsgedingen wel verstaan; gens de chicane, pleitbezorgers, (Procureurs); user de la chicane, uitvlugten maaken.

Chicaner, (v. a.) Hairkloven, muggenziften; uitvlugten maaken; kibbelen, 't regt verkeeren, iemand onmoedige moeylykheid aandoen, vexeeeren; chicaner le vent, tegen den wind worstelen (zeem. w.) chicaner le terrain, zyn plaats dapper verdedigen; chicaner sa vie, zig wel weeren.

Chicanerie. (Zie Chicane).

Chicaneur, euse (m. & f.) Hairklover; muggezifter. Zie verder 't werkwoord.

Chicanier, iere (adj.) Twistzoekend enz. (gem. w.)

Chiche, (adj.) Karig, naauw, deun, gierig; humeur chiche, karig gemoed; chiche en paroles, spaarzaam in woorden; des pois chiches, ciffers, ciffer-erten, erweten.

Chiche - face, (m) Een knyzer, griens; gierigaard.

Chichement, (adv.) Kariglyk.

Chicheté, (f) Karigheid.

Chicorée, (f) Endivie.

Chicot, (m) Overgebleven stuk of stomp van een afgebroken tand, wortel tel of boom; scheutling van een tak.

Chi-

Chicoter, (v. n.) *Om een beuze-ling kyven, hair-reepen.*

Chicotin, (m) *Koloquint; item zekker bitter ingredient dat aan de tépels gesneerd word om de kinderen te speenen.*

Chien, ienne (m. & f.) *Hond, reu; teef; chien, haan van een snaphaan; kaipers hoeptang; chien chercheur, fleur-hond, chien courant, een brak; chien couchant, patrys-hond; chien de garde, een wagt-hond; meute de chiens, een hoop jagt-honden; chien de mer ou chien marin, zee-hond, rob, baai; nos chiens ne chassent pas bien ensemble, (spr. w.) wy verstaan malkaiper niet; faire le chien couchant, (spr. w.) nedrig zyn, vleijen; les bons chiens chassent de race, (spr. w.) de kinderen aarden na hunne ouders, of de boom valt niet ver van de stam; battre le chien devant le lion, eenen minderen in 't byzyn van eenen meerderen, gelyk schuldig, straffen; chien qui aboye ne mord point, blaffende honden byten niet (spr. w.); pendant que le chien pisse le loup s'en va, terwyl het schaapje blaet verliest het een hapje, dat is, uitsfel baard nadeel; qui veut noyer son chien, dit qu'il a la rage, die een hond slaan wil, wind ras een knuppel, stok (spr. w.); c'est le chien de grand collier, by voerd het hoogste woord (spr. w.); qui aime bertrand, aime son chien, die iemand bemind, bemind ook wat hem aangaat (spr. w.); un chien regarde bien un Eveque, een kat kykt wel een Keyzer aan (spr. w.); il est fou comme un jeune chien, dat is een malkus, malle gek van een jongen; mener une vie de chien, een beestagtig leeven-leiden; un chien de coquin, een bonds-wot, lompe vent; chien dent, bonds-tand (een kruid); chien, de hond (een gesternte); chienne chaude, ritzige, loopfche teef; chienne chaude, ou une charogne, chienne de voirie, een wille smots, seef, ondeugende feeks; chienne de friponne, looze bedriegfjer, feeks.*

Chiennier, (v. n.) *Jonge bonden werpen.*

Chier, (v. n.) (onhoflyk w.) *Schyten, (beter aller aux lieux) op het huisje gaan; chier de peur, van vrees in zyn broek kakken; chier fur quelcun, in iemand schyten; chier fur la besogne, arbeid bederven.*

Chieur, euse (m. & f.) *Schyter, schyfter.*

Chiffe, (f) *Ce n'est que de la chiffe, het zyn maar wodden, het deugd niet (van laaken of stoffen gezegd).*

Chiffon, (m) *Vodde, lap, oude lomp.*

Chiffon, onne (adj.) *Branches chiffonnes, wilde takken.*

Chiffonné, ée (adj.) *Gekreukd, gefrommeld.*

Chiffonner, (v. a.) *Kreuken, frommelen; chiffonner quelcun d'une maniere brusque & étourdie, iemand op eene onbeschofte wyze aantasten, verbazenen.*

Chiffonnier, iere (m. & f.) *Vodden-kraamer- raaper- raapfjer.*

Chiffre, (m) *Het cyffer, cyffergetal, verborgen fchrift (n); apprendre le chiffre, de cyffer-konst leeren; écrire des lettres en chiffre, brieven in cyffer fchryven; chiffre, naamtrek; un zéro en chiffre, een nul in cyffer, een mensch die noch goed noch quaad doen kan.*

Chiffrer, (v. a.) *Cyfferen.*

Chiffreur, (m) *Reken-meester, cyfferaar, een die in de cyffer-konst ervaren is.*

Chignon, (m) *De nek; donner un coup de bâton sur le chignon du cou, een stok-flag in de nek geven.*

Chimagrée, (f) *Een zuur, morrig gezigt (n).*

Chimere, (f) *Herffer-fchim, iedele inbeelding; vercierd gedrogt, (by Dichters).*

Chimérique, (adj.) *Vercierd, verlicht, iedel.*

Chimériquement, (adv.) *Ingebeeldde wyze.*

Chimériser, (v. n.) *Zig met herffen-fchimmen ophouden; (beter se repaire de chimeres).*

CHI. CHL. CHO.

China-china, (f) Kina-kina, (ze-
kere baf tegen de koorts).

Chinfreneau, (m) Harde flag of floot
in 't aangezicht of op het hoofd.

Chinquer, (v. n.) Zuipen, zwel-
gen (gem. w.).

Chourme, (f) Galei geboefte (n);
voet-banken van een galei.

Chipoter, (v. a.) (gem. w.) Peu-
zelen, knabbelen; zeer naauw dingen;
falmen; haarklooven.

Chipotier, (m) Peuzelaar, knib-
belaar; krakelder.

Chippage, (m) Bereiding van klei-
ne vellen (f).

Chipper, (v. a.) Chipper les
peaux, kleine vellen bereiden.

Chique, (f) Knikker (m) daar de
kinderen mede fpeelen; klein koffy bak-
je, fchoteltje.

Chiquenaude, (f) Een knip met
de vinger (m).

Chiquet, (m) Klein gedeelte van
het geheel (n); il m'a payé chiquet
à chiquet, by heeft my van beetje
tot beetje betaald.

Chiragre, (m) Een jigtige aanhan-
den en voeten; de jigt zelfs.

Chirographaire, (m) Crediteur
die flegts een bloot handschrift heeft,
(lees Kirographaire).

Chiromancie, (f) Handwaarzeg-
gery, (lees Ki).

Chiromancien, ienne (m. & f.)
Een hand-kyker, kykster, (lees Ki).

Chiron, (m) De Schutter, (een der
12 Hemels-tek.).

Chirurgical, ale (adj.) Operations
chirurgicales, wondbeelers werkin-
gen.

Chirurgie, (f) De Heel-konst.

Chirurgien, (m) Een Wond-beeler,
heel-meefter.

Chirurgique, (adj.) Het geen de
Heel-kunde aangaat.

Chiure, (f) Vliegen-drek; vlooi-
fcheet (m).

Chloris, (f) Bloem-godinne.

Choc, (m) Stoot, bort; il le ren-
verfa d'un choc, by wierp hem met ee-
nen floot onder de voet; foudenir le pre-
mier choc, de eerfte aanval weer-
ftaan.

Chocailon, (f) Eene dronke todde.

CHO.

127

Chocolat, (m) Chocolaat (f).

Chocolatier, (m) Een Chocolaat-
maaker, verkooper, fchenker.

Chocolatiere, (f) Een Chocolaas-
kan; chocolaat-verkoopster.

Chœur, (m) Het choor, koor (n),
plaats daar de zangers in de R. kerk
zitten (f), (lees cœur).

Choir, (v. n.) Vallen, neérftor-
ten.

Choisir, (v. a.) Kiezen, verkiezen,
uitkiezen, uitleezen.

Choix, (m) Keuze, keur, verkie-
zing (f).

Chommable, (adj.) Jours chom-
mables, vier-dagen, feeft-dagen.

Chommage, (m) Viering (f), bei-
ligen - dag, maandag (by werklied-
den).

Chommer, (v. a.) Een feeft-dag
vieren; ledig zitten; maandag houden
(by ambachts-l.).

Chopine, (f) Een mutje, half
pintje (n); boire chopine, braaf
drinken.

Chopiner, (v. n.) Luftig zuipen.

Chopinette, (f) Deink-fchaal (f);
Pomp-emmertje (n).

Choppement, (m) Aanftootinge (f)
(zelden gebr.).

Chopper, (v. n.) Ergens tegenftoo-
ten, (zelden gebr.).

Choquant, ante (adj.) Aanftootelyk,
beledigend, bitzig.

Choqué, ée (adj.) Geflooten, enz.

Choquer, (v. a.) Stooten, beledi-
gen, ergeren, aangrypen; choquer
les verres, met de glvazen klinken;
fans choquer quelqu'un, zonder iemand
te beledigen; cela choque la bien-
féance, dat ftryd tegen de betamelyk-
heid; cela choque la vue & l'oreil-
le, dat quetft het oeg en het oor.

Chorax, (m. pl.) Choor- of koor-kin-
deren, (de 1ste fyllabe word ko uitge-
fproken).

Chorégraphie, (f) Konst om den
dans af te meeten.

Chorévêque, (m) Een Vicarius;
Opper-veld-Frieftler, (lees Ko).

Choriste, (m) Koor-zanger, (lees
Ko).

Chorographie, (f) Land-befchry-
ving, (lees Ko).

Cho-

Chorographique, (adj.) *Dat de Land-befchryving aangaat, (lees Ko).*

Chorus, (m) Faire chorns, *choor of koor houden, belder zingen, (lees Ko).*

Chose, (f) Een zaak, daad (f), ding (n); quelque chose, iets; quelque chose de beau, iets moois; men zegt ook chose (ang), wanneer men zig de naam van iets niet kan te binnen brengen; j'ai parlé à chose, ik heb dings geſproken.

Chou, (m) Kool (f); jeune chou, jonge kool, ſpruiten; choux blancs, frites, cabus rouges, de ſavoie, fleurs, verts, ſalés, witte, krul, ſluit, roode, ſavoy, bloem, boere-kool zuurkool; chou pour chou, lood om oud-zer; je n'en donnerai pas un tronc de chou, ik zou 'er geen pyp tabak voor geeven; il en fera les choux gras, hy zal 'er wet van ſep-
pen, zyn fortuin by maaken; pour re-venir à nos choux, om weder tot onze zaak te komen (ſpr. w.).

Choucas, (m) Tamme kraai.

Chouette, (f) Steen-uil, kerk-uil (m).

Chou-fleur, (m) Bloem-kool, (zie chou).

Chouquet, (m) Ezels-hoofd (n), ſcheeps-blok (zee w.).

Chouffet, (m) Zekere drank die de Tarken maaken.

Choyer, (v. a.) Iemand zeer ont- zien, myden, of groot ontzag voor ie- mand hebben; ie choyer, zig wach- ten, hoeden, in acht neemen.

NB. Van de woorden die met Chr. beginnen word de letter h niet uitgeſproken.

Chrême, (m) Heilige olie (m); het wormzel (u) in de R. kerk gebr.).

Chrêmeau, (m) Mutsje dat men de kinderen, na dat zy het wormzel ont- fangen hebben, opzet (n).

Chrétien, ne (m. & f.) Een Chris- ten, Chriſtiane.

Chrétien, ne (adj.) Chriſtelyk, Chriſtelyke; parler chrétien, (dat is parler françois) franſch ſpreken.

Chrétiennement, (adv.) Chriſtelyk.

Chrétienté, (f) Chriſtenheid (f), Chriſtendom (n).

Chrismation, (f) Toediening van 't wormzel (in de R. kerk).

CHRIST, (m) CHRISTUS; als 'er JESUS by ſtaat leeft men Kri, en niet Chriſt.

Christianifer, (v. a.) Tot een chris- ten maaken.

Christianisme, (m) Het Chriſten- dom (n). Chriſten Godtsdienſt.

Chromatique, (adj.) Chant chro- matique, zang die uit veele halve no- ten beſtaat.

Chronique, (f) Tyds - beſchry- ving, kronyk (f); naſſtraak, uit- ſtrooſel; chronique ſcandaleuſe, quaad gerucht; les livres des chro- niques, de boeken der chronyken.

Chronique, (adj.) Maladie chro- nique, longduurige ziekte.

Chroniqueur, (m) Jaar-boek- ſchryver.

Chronographe, (m) Tyd-rekenaar.

Chronographie, (f) Tyd-reken- kunde.

Chronologie, (f) Tyd-rekening.

Chronologique, (adj.) Het geen de tyd-rekening aangaat; tables chro- nologiques, tyd-reken-kundige to- ſelen.

Chronologiſte, (m) Tyd-reken- kundige.

Chronologue, (m) Tyd-beſchryver, (oud w.).

Chronomètre, (m) Wiſkunſtig werktuig om de tyd te meeten (n).

Chryſocolle, (f) Zeker edel ge- ſteente (n).

Chryſolite, (m) Zekere goud-glan- ſige Jaſpis-ſteen.

Chryſopée, (f) Konſt om goud te te maaken.

Chu, ue (adj.) Gevallen.

Chuchoter, (v. n.) In 't oor luiſ- teren, ſeeziken.

Chuchoterie, (f) Heimelyk ge- ſprek (n).

Chuchoteur, euſe (m. & f.) Fee- ziker, heimelyke praater-, praatſter.

Chut! (interj.) Sus, ſtil, wees ſtil!

Chûte (f) Een val (m); chûte d'Adam, de val van Adam; la chûte de l'Empire Romaine, de onder- gang des Roomſchen Ryks; chûte d'une periode, 't einde eener rede.

Chy.

CHY. CI. CIB. CIC. &c.

Chyle. (m) Gyl (f), *maag-zap* (n), *dat het bloed veroorzaakt.*

Chylification, (f) *Gyl-verwekking.*

Chymie, (f) *De flook-kunde, fof-fchei-kunde, fchei-konst.*

Chymique, (adj.) 't *Geen daar toe behoort.*

Chymiste, (m) *Een fof-fchei-kundige.*

ci, (adv.) *Hier; cet homme ci, deeze man; celui ci, ceux ci, celle ci, celles ci, deeze; ci-après, hier na; ci-contre, hier tegen over; ci-dessus, hier boven; ci-dessous, hier onder; ci-devant, voor dezen, voormaals.*

Ciboire, (m) *Ouwel - hofie of ciborie kasje* (n)

Ciboule, (f) *Bieslook.*

Ciboulette, (f) *Fonge bieslook.*

Cicatrice, (f) *Een lid-teken* (n).

Cicatricule, (f) *Lid-teekentje* (n)

Cicatrisant, (adj.) *Met een lid-teeken heelende.*

Cicatrisatif, (ive (adj.) *Dat met een lid-teeken beeld.*

Cicatrifer, (v. a.) *Eene wonde met een lid-teeken heelen; se cicatrifer, (v. r.) zyne kleëren fcheuren (figuurl.).*

Cicero, (m) *Soort van Druk-letter tuffchen klein Romein en Auguſtyn* (f).

Cicercle, (f) *Kleine erweet, fifer.*

Cicognat, (m) *Jong van een Oje-vaar* (n), (*Cicogneau is meer in gebruik*).

Cicogne, (f) *Ojevaar* (m); *contes de la cicogne, oude wyfs vertellingen.*

Cidre, (m) *Appel-drank, cider.*

Ciel, (m) *Hemel, luchſtreek; le ciel est beau, ferein, de lucht is klaar, helder; le ciel se hausse, de lucht klaart op (zee w.); ciel, het bovenſte van een ſchildery (by Schild.); ciel de lit, gehemelte eener bed ſtede; (van deeze 2 woorden is het plur. ciels en niet cieux); remuer ciel & terre contre quelcun, alle krachten tegens iemand inſpannen.*

Cierge, (m) *Een was-kaers* (f).

Cierger, (m) *Was-licht-maaker of verkooper.*

CIG. CIL. CIM. CIN. 129

Cigale, (f) *Een ſprinkhaan; ſla-pel; een poſt (zeker vier-viſch)* (m).

Cigne, (m) (*Zie Cygne*).

Cigogne, (f) *Een Ojevaar* (m), (*beter Cicogne*).

Cigue, (f) *Dolle kervel, ſcheerling (zeker vergiftige plant die Scocrates gebruike toen hy ſterven moeft).*

Cil, (m) *Hair der oogleden.*

Ciliaire, (adj.) *Ligament ciliaire, de band der oogen die het kryſtallyne vogt bevat.*

Cilice, (m) *Een hairen-kleed* (n).

Cilindre, (m) (*Zie Cylindre*).

Cillement, (m) *Blikking der oogen* (f).

Ciller, (v. a. & n.) *Blikken met de oogen; graauwe oog-traauwen be- komen (van Paerden gezegd).*

Cimagrées ou Simagrées, (f. pl.) *Grillen, fraſzen, mislyke gebaar- den.*

Cimaife (f) (*Zie Cymaife*).

Cimarre, (f) *Een Samaar.*

Cimbale, (f) (*Zie Cymbale*).

Cime, (f) *De top, kruin* (m), *het toppunt* (n) *van een gebouw, berg enz.*

Ciment, (m) *Tarras, tras* (m); *ciment, cement van rood gebakke ſleen (by Goud ſmits gebr.); la vertu est le vrai ciment de l'amitié, de deugd is de waare band der vriend- ſchap; une affaire faite à chaux & à ciment, een zaak die bondig en vaſt is.*

Cimenter, (v. a.) *Met tarras be- leggen, metzelen; cimenter l'amitié, de vriendſchap bondig, ſterk maaken.*

Cimentier, (m) *Tarras-verkooper.*

Cimeterre, (m) *Een ſlag-zwaard* (n), *Turkſche zabel* (m).

Cimetiere, (m) *Kerkhof* (n); *plaats daar veel volk ſneuveld* (f).

Cimier, (m) *Bilſtuk van een Os, Hert, enz. helmſtuk boven aan een wa- pen* (n).

Cinabre, (m) *Vermillioen (verf).*

Cincenelle, (f) *Paardelyn voor ſchuiten.*

Cinefaction ou cineration, (f) *Tot afſchmaaking (in Chym.).*

Cinglage, (m) *Loop van een ſchip in een etmaal of 24 uren,*

Cingleau, (m) *Schiet-loot* (n), (in *Boutik*.)

Cingler, (v. n.) *Zeilen*; met vol-
te zeilen vaaren; wakker opwaaijen;
met een zweep of teen poitschen slaan.

Cinnamome, (m) *Kaneel-boom*.

Cinq, (adj.) *Vyf*; cinq fois, *vyf*
maal; Louis cinq, *Lodewyk de vyf-*
de; un cinq en chiffre, *een vyf in 't*
cyffer-getal.

Cinquantaine, (f) *Een vyftig-tal*
(n).

Cinquante, (adj.) *Vyftig*.

Cinquantenier, (m) *Bevelhebber*
over vyftig.

Cinquantieme, (adj. & subst.) *De*
vyftigfte; 't *vyftigfte deel*.

Cinquenelle, (f) *Touw dat by het*
gefehut gebruikt word.

Cinquieme, (adj. & subst.) *De*
vyfte; 't *vyfte deel*; en *cinquieme*
lieu, *ten vyfden*.

Cinquiemement, (adv.) *Ten vyfden*.

Cintrege, (m) *Touw om te binden*,
of teigorden (n) (*zee w.*).

Cintre, (m) *Een boog* (m), *ge-*
welf, *boutwerk waar over een gewelf*
gemaakt word (n).

Cintré, ée (adj.) *Met een gewelf*
gemaakt.

Cintrer, (v. a.) *Overwelven*, *boogs-*
wyze maaken.

Cion. (*Zie Scion*).

Cippe, (m) *Gedenk-zuil* (f).

Cirage, (m) *Laarzen- of fchoen-*
fmeer (n).

Circoncire, (v. a.) *Befnyden*.

Circoncis, (adj.) *Befneeden*; les
circoncis, *de befneedene*, (*food. of*
Mahom.).

Circonciseur, (m) *Befnyder*.

Circoncifion, (f) *Befnydenis*, *be-*
fnying.

Circonference, (f) *Omtrek*, *ron-*
de omloop (m).

Circonflexe, (adj.) *Accent cir-*
conflexe (A), *omgeboogen geluidtee-*
ken.

Circonlocution, (f) *Ompraak*,
wydluftigheid.

Circonfcription, (f) *Omfchryving*;
bepaaling.

Circonferire, (v. a.) *Omfchryven*,
omtrekken binnen zyne grenzen.

Circonferit, ite, (adj.) *Bepaald*,
in eene kring beflooten.

Circonfpect, este (adj.) *Omzig-*
tig, *wys*.

Circonfpection, (f) *Voorzigtig-*
heid; agir avec circonfpection, *met*
omzigtheid te werk gaan.

Circonstance, (f) *Omftandigheid*
(f); 't *aankleeven* (n) *eener zaak*.

Circonftancier, (v. a.) *De om-*
ftandigheden van eene zaak verhaa-
len.

Circonvallation, (f) *Omfchans-*
ving.

Circonvenir, (v. a.) *Bedriegen*,
misleiden, *betrekken*, (*in Rechten*).

Circonvention, (f) *Bedrog* (n),
betrekking (f).

Circonvoisin, ine (adj.) *Nabuu-*
rig, *omleggend*.

Circonvolution, (f) *Omloop*, *om-*
wenteling der Planeeten.

Circuit, (f) *Omtrek*; circuit de
pareles, *omweg van woorden*.

Circulaire, (adj.) *Lettres circu-*
*laire*s, *rondlopende brieven*.

Circulairement, (adv.) *In 't ron-*
de, *rondlopend*.

Circulateur, (m) *Omzwerver*, *land-*
loper.

Circulation, (f) *Omloop*; rou-
leering (f).

Circulatoire, (adj.) *Vaifseau cir-*
culatoire, *een vat dienende tot het*
dikwils overhaalen van eenig vogt,
(*in Chym.*).

Circuler, (v. n.) *Omloopen*; rou-
leeren.

Cire, (f) *Wafch of was*; lak (n).

Ciré, ée (adj.) *De la toile ci-*
rée, *gewafcht linnen*.

Cirer, (v. a.) *Met wafch beftryken*.

Cirier, (m) *Een wafch- of wafch-*
lich maaker of verkooper.

Ciroëne, (m) *Een pleifter die men*
op eene kneuzing legt.

Ciron, (m) *Een ziertje*, *een klein*
wormtje tuffchen vel en vleefch ko-
mende (n).

Cirque, (m) *Renperk der oude Ro-*
meinen (n).

Cirure, (f) *Wafch-fmeersel* (n).

Cifaillage, (m) *Het fnyden*, *gra-*
veeren (n).

Cifaill-

CIS. CIT. CIV.

Cisailler, (v. a.) Met een groote
schaar snyden, doorknippen.
Cisailles, (f. pl.) Groote schaar
om blik enz. mee te snyden; item af-
val, afnydzet.
Ciseau, (m) Een beitel (m), gra-
veer-zyer (n).
Ciseaux, (m. pl.) Een schaar (f).
Ciseler, (v. a.) Uitsleeken met een
beitel, graveeren.
Ciselet, (m) Beitelje (n).
Ciseleur, (m) Graveerder, uit-
snyder.
Ciselure, (f) Snywerk (n), gra-
veering (f).
Cisoir, (m) Goudsmits schaar (f).
Cissoïde, (f) Kromme linie, (in
Meetk.)
Citadelle, (f) Kasteel (n), Ves-
ting (f).
Citadin, ine (m. & f.) Burger,
burgereffe, voornamentlyk in Ital.
fleden.
Citation, (f) Dagvaarding; aan-
haaling van eenig text enz.
Cité, (f) La sainte cité, de hei-
lige stad.
Citer, (v. a.) Dagvaarden voor 't
gericht (assigner); eenig schryver aan-
haalen (alléguer).
Citérieur, eure (adj.) Aan deeze
zyde leggende.
Citerne, (f) Een regen-bak, regen-
put (m).
Citerneau, (m) Kleine water-bak.
Citoyen, enne (m. & f.) Stede-
ling, Burger, Burgereffe.
Citrin, ine (adj.) Citroen-kleurig.
Citron, (m) Een citroen (f).
Citronnat, (m) Citroen snippers.
Citronné, ée (adj.) Met citroenen
toegemaakt.
Citronnelle, (f) Citroen-liqueur.
Citronnier, (m) Citroen-boom.
Citronille, (f) Een pompoen.
Civadiere, (f) De blinde, zeil
van de boegspriet.
Cive, (f) Bies-look.
Civé, (m) Een Hazen Ragout.
Civette, (f) Civet-kat; muskus;
bies-look tot solaad.
Civiere, (f) Burrie, draagbaar.
Civil, ile (adj.) Burgerlyk; be-
leefd; droit civil, burger-recht.

CIV. CLA. 131

Civilement, (adv.) Burgerlyk; be-
leefdelyk.
Civilisé, ée (adj.) Beschaafd, be-
scheiden.
Civilliser, (v. a.) Beleeft maaken,
beschaaven; eene strafwaardige zaak
in eene burgerlyke veranderen, (in
Rechten).
Civilité, (f) Beleefdheid, welge-
manierdheid; civilitez, (f. pl.) pligt-
plegingen; faites lui mes civilitez,
doet hem myne gebieden; recevoir
quelcun avec beaucoup de civilité,
iemand zeer minzaam ontfangen.
Civique, (adj.) Couronne civi-
que, krans van eike loof, (eertyds
door de Romeinen geschonken aan een
burger die een medeburger zyn leeven
gered had).
Clabaud, (m) Brak met lange han-
gende ooren, of Jagt-hond, die ge-
stadig en te vergeeffch op het spoor
jouwde of baf; item een lob-oor, lom-
pe vleegel; votre chapeau fait le
clabaud, uw' hoed hangt met den
rand neêr.
Clabaudage, (m) Geschreeuw, ge-
jouw van veele honden (n).
Clabauder, (v. n.) Blaffen, jan-
ken; item tieren, schreeuwen, geraas
maaken; iemands eere verkleinen.
Clabauderie, (f) Geschreeuw, ge-
jouw, getier, geblas (n).
Clabauder, euse (m. & f.) Lastige
schreeuwer, schreeuwer.
Claie, (f) Eene teene borde om
vrugten op te droogen; trainer sur la
claie, op de borde sleepen; claies,
(pl.) borden tot een schaaps-kooi in 't
veld.
Clair, aire (adj.) Klar, helder;
duidelik; une chambre claire, een
verlichte kamer; vuë claire, een klaar
gezig; ce bouillon est trop clair,
dat nat is te dun; deniers clairs, ge-
reede penningen; étoffe claire, dun-
ne, yle stoffe; cheveux clairs, dun
haar; cela est clair, dat is middag-
klar; il est clair que &c. het blykt
dat enz.
Clair, (m) Schyn (f), licht (n);
clair de lune, de maane-schyn; il fait
déjà clair, het is al dag; clair obscur,
het dagen en schaduwen eener schildery.
1 2 Clair,

Clair, (adv.) *Klaarlyk; duidelyk; chanter clair, helder zingen; voir clair, ſcherp zien; een ſcherp verſtand hebben; tirer à clair, overtappen, klaaren.*

Clairément, (adv.) *Klaarlyk, duidelyk.*

Caire-foudure, (f) *Soldeer-tin* (n).

Clairet, ette (adj.) *Ligt- of bleekrood; vin clairet, bleke roode wyn.*

Clairette, (f) *Eerſten brandewyn* (m).

Clairettes, (f. pl.) *Nonnen dus genaamd.*

Claire-voie, (f) *Al te groote ruimte tuffchen bakken, boomen of tainbedden; porte à claire voie, tralie deur.*

Clairiere, (f) *Onbeplante of dunne plaats in een bosch.*

Clairon, (m) *Klaroen (ſpeel-tuig); Kornet-regiſter op een orgel* (n).

Clair-ſemé, ée (adj.) *Dun gezaaid; (fig.) zeldzaam, raar; l'argent eft clair-ſemé, het geld is raar.*

Clair-voyance, (f) *Doordringendheid, ſcherpziandigheid.*

Clair-voyant, ante (adj.) *Scherpziende; esprit clair-voyant, een doordringend verſtand.*

Clameur, (m) *Geroep, geſchreeuw, geklag* (m).

Clamp ou clan, (m) *Een houte klamp, boſter, of klos (in ſcheepsb.).*

Clampounier, (m) *Een paerd met dunne en lange ſchenkels* (n).

Clan, (m) *Een houte kogge* (f).

Clandefſin, ine (adj.) *Heimelyk verborgen; mariage clandestin, huwelyk dat onder den duim geſchied.*

Clandefſinement, (adv.) *Op eene heimelyke wyze, in 't geniep, ter ſnuik of ſnuig.*

Clandefſinité, (f) *Geheimheid, verbodenheid.*

Clapet, (m) *Klepje van een pomp* (n).

Clapier, (m) *Een tam konyn; konynen bok of bol* (n).

Clapir, (v. n.) *Le lapin clapit, het konyn ſjopt.*

Claponnier, (Zie Clamponnier).

Claque (f) *ſar les feſſes, een ſlag, klap* (m) *op de billen.*

Claquedent, (m) *Bédelaar, ſchocjer*, (gem. w.)

Claquement, (m) *Geklap* (n); *claquement des dents, klopper-tanding* (f).

Claquemurer, (v. a.) *Opſluiten; ſe claquemurer, (v. r.) zig opſluiten, (hoert. w.)*

Claque-oreille, (m) *Neêrhangende boed*, (gem. w.)

Cliquer, (v. n.) *Klappen, geklap maaken; faire bien cliquer son fouet, (ſpr. w.) een groot gerucht in de waereld maaken; cliquer des mains, des dents, in de handen kloppen, klapper-tanden; cliquer les feſſes, klappen op de billen geeven.*

Clquet, (Zie Cliquet).

Claqueter, (v. n.) *Schreeuwen als een ſyrnkhaan.*

Clarification, (f) *Klaar maaking.*

Clarifier, (v. a.) *Klaar maaken, klaaren; ſe clarifier, (v. r.) klaar worden, (van vogten geze d).*

Clarine, (f) *Klein belletie aan den bals der koeijen in een bosch* (n).

Clariné, (adj.) *Word van dieren gezegd, die een klokje of ſchelletje draagen, (in Wapenk.)*

Clariffe, (f) *Zekere Nonne dus genaamd.*

Clariffime, (ſubſt. & adj.) *Eer-tytel voor een zeer beroemd of geleerd man.*

Clarté, (f) *Klaarheid, helderheid* (f); *licht, ſchynzel* (n); *lire à la clarté de la lune, in den maaneſchyn lezen; faire apporter de la clarté, licht doen brengen; clarté de ſtyle, zuiverheid van ſtyl; clarté de teint, helderheid van kleur.*

Clas, (m) *(lees clà) Het luiden der klokken, wanneer iemand geſtorven is* (n).

Classe, (f) *Orde* (f), *aanzien* (n), *Klas; les baſſes, les hautes classes, de laage, de hooge ſchool-n; c'eſt un auteur de la premiere classe, het is een der beſte ſchryvers; diviſer en ſix classes, in zes deelen verdeelen; durant mes classes, gedurende myn ſchool-tyd.*

Classique, (adj.) *Auteurs classiques, ſchryvers die in de lat. ſchool vertaald worden, zyn dus genaamd.*

Clair. (Zie Clair).

Clavaire, (m) Bewaarder der Documenten (in Rent-k.).

Claveau, (m) Knobbel (m), schurft (n), (zekere ziekte der Schaaften).

Claveaux, (m. pl.) Bind-stenen, bind-stukken, (in Bouwk.).

Clavelée, ée (adj.) Geknobbeld, schurftig; kettersch.

Clavelée, (f) Schurft der Schaaften. (Zie Claveau).

Clavecin, (m) Klavecimbel, klavier (f),

Clavette, (f) Fene spie.

Clavicle, (f) Het sleutel- of borst-been (in Ontleedk.) (n).

Clavier, (m) Sleutel-ring; sleutel-draager; klavier van een orgel enz.

Clause, (f) Beding, voorwaarde, bepaling, clausule in een contract, testament enz.

Clausoir, (m) Sluit-steen eener muur.

Claustral, ale (adj.) Kloosterlyk.

Claye. (Zie Claie).

Clayon, (m) Een kaas-korf.

Clayonnage, (m) Gerlogten rys-werk, teen-werk, borden-werk (n).

Cléché, ée (adj.) Sleutel-rings wyze (in Wapenk.).

Clef, (lees clé) (f) Sleutel; sleutel van een land; sluit steen van een verwulf; muziek sleutel (m); stem-kamertje (n); sleutel van een geschrift; de trekker (m), veer (f) van een snaphaan; slot-zyser (n) of bout onder aan een mast (m); fausse clef, nage-maakte sleutel, een looper; clef forcée ou faussée, verdraaide sleutel; jeter la clef sur la fosse, den sleutel op het graf leggen, eene nalaten-schap vaaren laten; puissance des clefs, de magt der sleutels (in de kerk); clef à vis, schroef-zyser; clef de violon, viool finnenste; avoir la clef des champs, volle vryheid genieten.

Clemence, (f) Goedheid, genade, goedertierendheid.

Clement, ente (adj.) Goedertierend, zagmoedig.

Clenche, (f) Klink van een deur.

Clepsydre, (f) Water-uur-glas, (n).

Clérage, (f) Ziekte in de wicken der Roosvogels.

Clerc, (n) (lees cler) Een geestelyk persoon; een schryver, klerk by een Notaris; pas de clerc, een misflag.

Clerge, (m) De geestelykheid (f).

Clérical, ale (adj.) Geestelyk, priesterlyk.

Cléricallement, (ady.) Op de wyze van geestelyke.

Cléricature, (f) Geestelyke stand.

Cliënt, ente (m. & f.) Ou partit, eene die zyne zaak (pleidooi) aan een Advocaat toevertrouwd, een cliënt, party.

Clientelle, (f) Beschutting, bescherming.

Clistire, (f) Een spuit van vlieren hout.

Clinement, (m) Blikking der oog. n (f).

Cligne-muffette ou climuffette, (f) Schuilewinkje (zeker kinderspel).

Cligner, (v. a.) Blikken, knip-oogen.

Clinotement, (m) Geduurige blikking der oogen (f).

Clignoter, (v. n) Gesladig blikken met de oogen.

Climactérique, (adj.) Année climactérique, geraarlyk jaar, (hier door verstaat men ieder 7de jaar na iemands geboorte).

Climat, (m) Lucht-streek (f); gewest (n).

Clin, (m) En un clin d'œil, in een oogenblik.

Clincaille, (f) Kraamery, smutzery van koper, yzer, enz.; kopera munt.

Clincailler ou quincailer, (m) Yzer-kooper, of smutzery-verkooper.

Clincaillerie, (f) Koopmanschap in yzer-werk. (Zie Clincaille).

Clinche, (f) Het stukje yzer waarmede men de klink eener deur opligt.

Clinquaille. (Zie Clincaille).

Clinquant, (m) Klater-goud- of zilver (n); allerhande klinkende waar; valsche schyn, woorden-klank (f).

Clique, (f) Bende (f), rot (n); ils sont de la même clique, zy zyn van eenerley aart, van dezelve bende.

Cliquet ou claquet, (m) Klepper, onrust in een moolen; de langue va

comme un cliquet de moulin, *haartong gaat als een Lazarus klap*, (spr. w.)

Cliqueter, (v. n.) *Klappen, kletteren*.

Cliquetis, (m) *Geraas (n), klettering (f) der wapenen*.

Cliquette, (f) *Jouer des cliquettes, op de klap-beentjes spelen; cliquettes de l'adrc, lazarus klap*.

Cliqueur, (m) *Een voorvechter; gait, plug*.

Cliffe, (f) *Eene borde van teen gemaakt; scheen of spalk (by Wondh.)*

Cliffer, (v. a.) *Met horden voorzien; spalken*.

Cliver, (v. a.) *Cliver un diamant, een diamant klooven*.

Cloaque, (f) *Een riool (n), water-loop (m); een tuil stinkend mensch (n)*.

Cloche, (f) *Een klok; stoof-pan; glaaze tuin-klok; sonner les cloches, de klokken luiden; baptiser une cloche, eene klok inwyden; fondeur de cloches, een klok-gieter; cloche sur la premiere peau, blaasje op de boven huid; il est temps de fonder la cloche, het word tyd om van deze zaak een einde te maaken (spr. w.); être étonné comme un fondeur de cloche, staan of men betooverd was; faire sonner la grosse cloche, aan de groote klok trekken, den meester doen spreken; cloche de hyacinthe, kerk van een hiacynth-bloem*.

Cloché, ée (adj.) *Melon cloché, meloen die onder een klok ryp geworden is*.

Clocheman, (m) *Klok-luider; bel-kamel; schaaap dat de bel draagt*.

Clochement, (m) *Hinking (f)*.

A Clochepied, (adv.) *Aller à clochepied, op één been hinken*.

Clocher, (m) *Klokken-toren (m); item kerfjel (n)*.

Clocher, (v. n.) *Hinken; mank gaan; ces vers clochent, dat zyn kreupelen verzen; il ne faut pas clocher devant les boiteux, voor de geleerden is quaad te preken*.

Clocheton, (m) *Klein torentje (n)*.

Clochette, (f) *Belletje, klokje (n); klok-bloem (f)*.

Cloison, (f) *Schutzel (n), heining; slot-plaat (f)*.

Cloissonnage, (m) *Schot-werk (n)*.

Cloissonné, ée (adj.) *Afgeschooten, afgebeind met planken of staketzels*.

Cloître, (m) *Een klooster (n)*.

Cloitrer, (v. a.) *Kloosteren, in een klooster zetten*.

Cloitrer, (m) *Klooster-portier*.

Clopin, clopant, (gem. w.) *Il vient clopin, clopant, hy komt al hinkende pink*.

Clopinier, (v. n.) *Hinke-pinken, als een jichtrige*.

Cloporte, (m) *Pissebed (zeker insect)*.

Clorre, (v. a.) *Sluiten; toemaaken; bemuuren; clorre un compte, een rekening sluiten*.

Clos, (m) *Omheinde plaats (m) of land (n); ring-muur; begge (f)*.

Clos, ose (adj.) *Toegesloten; besloten; omheind: si tôt qu'il eut les yeux clos, zoo dra zyn oogen gelooken waren; ce sont lettres closes, dat is een geheime zaak; à yeux clos, met gesloten oogen; se tenir clos & couvert, zig gesloten houden; combattre en champs clos, in een besloten veld vegen; ville close, eene bemuurde stad; du drap clos & couvert, digt en gedekt laken; pâques closes, de eerste zondag na paaschen*.

Cloiseau, (m) *Een boeren moes-tuintje (n)*.

Closerie, (f) *Een kleine boeren-hof*.

Clossement, (m) *Het klokken van eene ben (n)*.

Closter ou Glouffer, (v. n.) *Klokken, kakelen als eene ben*.

Clotoir, (m) *Steeker, steek-priem (m), (Mandemaakers werkt.)*

Cloture, (f) *Heining, ring-muur; sluiting eener rekening*.

Cloturier, (m) *Mandemaaker in grof werk*.

Clou, (m) *Spyker, nagel; bloed-wijn; un clou chauffe l'autre. (spr. w.) het ene doet het andere wyken; river le clou à quelcun, (spr. w.) iemand net van pas de mond snoeren*.

Clou de girofle, (m) *Kruidnagel*.

Clou,

CLO. CLY. COA. &c.

Cloucourde, (f) *Zekere bleeke roode koren-bloem.*

Cloué, ée (adj.) *Gefpykerd; être cloué, pal zitten, van zyn plaats niet komen.*

Clouer, (v. a.) *Vast spykeren.*

Clouere, (f) *Spyker aanbeeld (n).*

Clouter, (v. a.) *Met kopnageltjes bezetten.*

Clouterie, (f) *Spyker-maakery of bandel.*

Cloutier, (m) *Spyker-maaker of verkooper.*

Cloutiere, (f) *Zeker stuk yzer met gaaten by de spyker-smids.*

Clystere, (m) *Sput-artzeny (f), een lavement (n).*

Co-accusé, (m) *Mede beschuldigde.*

Coactif, ive (adj.) *Pouvoir coactif, dwingende magt.*

Coadjuteur, trice, (m. & f.) *Mede-bulp, mede-helper; mede-helfter.*

Coadjutorerie, (f) *Ampt daar van (n).*

Coagis, (m) *Een Commissionair, dus genaamd in de Levant.*

Coagulation, (f) *Stolling, streming.*

Coaguler, (v. a.) *Stollen, dik worden, klouteren.*

Coaille, (f) *De groffte wol van een Schaaap.*

Coailler, (v. n.) *Met den slaart quispelen, (Jagers w.)*

Coassément, (m) *Gequaak der kikvorschen.*

Coasser, (v. n.) *Quaaken.*

Cobes, (f. pl.) *Lieuwers oogen in 't lyk (touwtjes aan de zeilen daar men andere doorhaald (scheeps w.)*

Co-bourgeois, (m) *Schips-medereeder, Participant.*

Coc. (Zie Coq).

Cocagne, (f) *(word alleen dus geb.) Pais de cocagne, lailekker land.*

Cocarde, (f) *Een veder-bosch (m); srikke (n).*

Cocasse, (adj.) *(gem. w.) Eigenzinnig.*

Cocatrix, (m) *Een soort van basiliskus.*

Coccigruës, (i. pl.) *Conter des coccigruës, beuzelingen vertellen.*

Coccus, (m) *Scharlaken-boom.*

COC. COD. COE. 135

Coche, (m) *Reis-koets (f), tent-schuit (m).*

Coche, (f) *Een' zeuge, zog, (truie) une vilaine coche, eene vuile zog, dik vet vrouwenmensch.*

Coche, (f) *Kiep, kerf in hout enz.*

Cochemar. (Zie Cauchemar).

Cochenille, (f) *Konsenilje, (zeker wormtje tot scharlaken rood gebezigd).*

Cocheniller, (v. a.) *Met konsenilje verwen.*

Cocher, (m) *Een koetzier.*

Cocher, (v. a.) *Le coq cêche la poule, de baan treed de hen.*

Cochet, (m) *Jong baantje (n).*

Cochervis, (m) *Een kuif-leeuw-erik.*

Cochléaria, ou herbeau cueillier, (m) *Lepelblad (n).*

Cochon, (m) *Een Verken; cochon de lait, een speenverken.*

Cochonnée, (f) *Een worp jonge verken, biggens.*

Cochonner, (v. n.) *Verken's werpen, biggen.*

Cochonnerie, (f) *Vuiligheid, morsfery.*

Cochonnet, (m) *Klein verkentje; een tolletje met 12 zyden; item het merk of doel waar na men met de kloot werpt.*

Coco, (m) *Kokos-voot (f).*

Cocon ou coucon, (m) *Tonnetje van een zy-worm (n).*

Cocotier, (m) *Kokos-boom.*

Codion, (f) *Kooking, verdouwing in de maag.*

Cocu, (m) *Een hoorn-draager.*

Cocuage, (m) *Het hoorn-draager-jchap (n).*

Coculier, (v. a.) *Tot eenen hoorn-draager maaken.*

Code, (m) *Een Wet-boek (n).*

Codicillaire, (adj.) *Dat tot een codicil behoort.*

Codicille, (m) *Codicil, aanhangzel van een testament (n).*

Codille, (m) *De zet die iemand, die de hoofspeeler niet is, wint, (in 't omber spel).*

Co-donataire, (m. & f.) *Een dien iets nevens eenen anderen geschenken word.*

Coëffe, (f) *Vrouwen-muts; kap van een hoed; het darm-vlies (in*

Ontleedk.); een helm daar zommige kinderen med geboren worden.

Coëffé, ée (adj.) Gekapt, gemutst; il est né coëffé, hy is met een helm geboren; il est coëffé de cette fille, hy is op dat meisje verliefd.

Coëffer, (v. a.) Het haar opzetten, coëffeeren; cette peruque, ce napeau vous coëffe bien, die peruk, die hoed staat u wel; coëffer une bouteille, een fles wel toefloppen; coëffer, dronken maaken; se coëffer, (v. r.) zig kappen, bullen; eenen roes drinken; se coëffer de quelque chose, ergens med ingenomen zyn.

Coëffeur, euse (m. & f.) Hairep-zetter; kapper.

Coëffure, (f) Hutzel, kapzel (n).

Coëgal, ale (adj.) Gelykwaardig, volkomen gelyk.

Coërcitif, ive (adj.) Puissance coërcitive, dwingende magt.

Coërcition, (f) Overheids dwang.

Coëterael, elle (adj.) Gelyk eeuwig.

Co-évêque, (m) Mede-bisschop.

Cœur, (m) Het hart (m), mang (f); (figuurl.) 't midden (n); moed, klaekmoedigheid (f); verstand, gemoed (n), neiging (f), wil (m), genegenheid, liefde (f); le cœur bat, palpitte, het hart klopt; cela me fait soulever le cœur, dat doet my de maag opstygten, dat maakt my kwaadlyk; manquer de cœur, moed ontbreken; prendre cœur, moed grypen; donner du cœur, moed geeven; défaillance de cœur, bezwyking; de bon cœur, van goeder barten; apprendre par cœur, van buiten leeren; prendre une chose à cœur, een zaak ter barten neemen; à cœur ouvert, openhartig; mon cœur, myn hartje; dîner par cœur, te laat of na de maaltijd komen; être à cœur jeun (jûn), nugteren zyn; de l'abondance du cœur la bouche parle, daer het hart vol van is, daer spreekt de mond van (spr. w.); l'as de cœur, harten aas (in kaart-spel); au cœur de l'hiver, in 't hartje van de winter.

Coffin, (m) Een hand-kerf met een dekzel.

Coffiner, (v. a.) Omkrullen, buigen (by Schrynw.); se coffiner, (v. r.) omkrullen, als bloemen.

Coffre, (m) Eene kist (f), koffer (n); de romp van een hert daar 't ingewand uit is (m); de kar van een druk-pers (f), het buitenste van een klavecimbel.

Coffré, ée (adj.) Opgeflooten.

Coffret, (v. a.) Vast of gevangen ztten, (gem. w.)

Coffret, (m) Een koffertje (n).

Coffreier, (m) Koffer-kisten-maaker.

Cognasse, (f) Een wilde quee-peer.

Cognassier, (m) Een quee-boom.

Cognition, (f) Verwandschap (n) (in Rechten).

Cognée, (f) Een byl, axe; aller au bois sans cognée, (spr. w.) zonder de nodige middelen iets onderneemen.

Cogne-fetu, (m) Hooi-dorscher (dat is) een aie vergeeffche moeite doet, (gem. w.).

Cogner, (v. a.) Kloppen; inslaan, indryven; flooten; cogner un clou, een spyker indryven; cogner à la porte, aan de deur kloppen; je me suis cogné la tete, ik heb myn hoofd gestooten.

Cognoir, (m) Klopper; dryf-hamer (by Drukkers).

Cohabitation, (f) Onwettige by-slaapng.

Cohabiter, (v. n.) Bessaapen.

Cohérence, (f) t' Zaamverbinding van twee lighaamen, 't zamenhang eener rede (m), (liaison).

Cohéritier, iere (m. & f.) Mederfgenaam.

Cohésion, (f) t' Zamenvoeging van twee dingen (in Natuurk.).

Cohobation, (f) Weder-overhaaling (in Chymie).

Cohober, (v. a.) Weder-overhaalen, opgieten en afrekken.

Cohorte, (f) Een bende van 500 man onder de oude Romeinen; item een hoop volk, (boert. w.)

Cohue, (f) Gewoel van weele menschen (n).

Coï, coïe, (adj.) Stil; se tenir coï, zig stil houden.

Coïf.

COL. COL.

- Coiffe. (Zie Coëffe).
 Coignasse. (Zie Cognasse).
 Coignée. (Zie Cognée).
 Coignier, (m) *Qaet-boom*.
 Coiment, (adv.) *Stillicjes* (gem. w.).
 Coin, (m) Een hoek; cene wigge, kègge, om te klooven; byt; munt-, boekbinders-stempel; klink van een kous; être marqué au bon coin, (for. w.) van 't egte bed, van de beste slag zyn, coin de rue, een hoek van een straat; par tous les coins du monde, in alle hoeken van de waereld; porter des coins, hair-krullen-of scheeten draagen.
 Coincidence, (f) *Valling op het zelfse punt*, (in Meetc.).
 Coincider, (v. a.) *Op het zelfse punt vallen*, (in Meetc.).
 Coine. (Zie Couenne).
 Coing ou coin, (m) Een quec-appel.
 Coïon, (m) Een bloodaart, lasthartig mensch (gem. w.) (beter lache).
 Coïonner (v. a.) *quelcun, iemand fippen*.
 Coïonnerie, (f) *Bloetheid, lasthartigheid; zotterny*.
 Coït, (m) *Byslapting, paaring* (f).
 Coïte, (f) Een vèder-bed (n) (beter lit de plumes).
 Coïtes, (f. pl.) *Bedding onder een schip als 't van 't skapel loopt*.
 Col, (m) Ou passage étroit, défilé, *naauwe doortogt*.
 Col, (m) Hals. (Zie Cou).
 Colas, (m) *Tamme huis-raven*.
 Colature, (f) *Doorzygzels, (in kruidmengk.)*
 Collégataire, (m) Een medegeleeteerde.
 Colère, (f) Gramschap, woede (f); toorn (m); l'amour est sans raison & la colère sans conseil, de liefde is zonder reeden, en de toorn zonder raad; se mettre en colère, toornig worden; la mer est en colère, de zee is onstuimig.
 Colère, (adj.) *Esprit colère, haastig, gramstoorig gemoed*.
 Colérique, (adj.) *Toornig, oploofend*.
 Colifichet, (m) Een keuzeling, prul (f), *papiere snyzeltje* (n).

COL.

137

- Colimaçon, (m) Een broddelaar¹ (gem. w.).
 Colin-maillard, (m) *Blinde-mannetje* (n), (zeker kinder-sp.).
 Colintampon, (m) *De zwitsersehe ma sch* (f).
 Colique, (f) *Het buik-wee, kolyk* (r).
 Collabescence, (f) *Neêrzakking van iets door zyn eigen zuarte*.
 Collatéral, ale (adj.) *Ligne, successie collatérale, zydelingsehe linie, erfvenisse; les collatéraux, de zydelingsehe erfgenaamen*.
 Collateur, (m) Een die een geestelyk ampt vergeeven kan, die het (jus vocandi) recht om te beroepen heeft.
 Collatif, ive (adj.) *Vergeeflyk, dat vergeeven kan worden*.
 Collation, (f) *Na-middags-onbyten* (n); *koude maaltyd; vergeeving van een geestelyk ampt* (f); item het regt daar van (n); *overziening van schriftten*.
 Collationner, (v. a.) *Het avond-onbyten, een koude-maaltyd doen; afschriften tegens het origineele overzien, collationneeren*.
 Colle, (f) *Lym; plak-styfel-pap*.
 Collectaire, (m) *Kerk-collectienboek* (n).
 Collecte, (f) *Algemeen kerk-gebed; mis-gebed* (n); *heffing, ingaaring der lasten, imposten; inzameling der aalmoezen* (f).
 Collecteur, (m) *Ingaarder der imposten, lotery enz.*
 Collectif, ive (adj.) *Verzaamelende; mot collectif, een enkel woord dat een meenigte in zig bevat of door verstaan word (in spraakk.), als: peuple, volk*.
 Collection, (f) *Verzaameling, by een gaaring*.
 Collectivement, (adv.) *Gezamentlyk*. (Zie Collectif).
 Collégataire, (m. & f.) Een medegeleeteerde, legataris.
 Collège, (m) *School daar de jeugd de gronden eener wetenschap geleerd worden; genootschap* (n), *vergadering, byeenkomst* (f).
 Collégial, ale (adj.) *Eglise collégiale, Stigt- of stift-kerk, dom-kerk;*
 des

des manières collégiales, *school manieren*, *pedanterie*.

Collégien, (m) *Schoolier eener hooge-schoole*.

Collègue, (m) *Mede-amptgenoot*.

Coller, (v. a.) *Lymen*, *plakken*; *se coller*, (v. r.) *aan mekaar kleeven*, *bakken*; *se coller contre un mur*, *zich pal tegens een muur zetten*; *être collé sur les livres*, *sterk studeren*.

Colléage, (m) *Impost op de wyn*.

Collerette, (m) *Een boerinnen halsdoek (in Picardien en Normandien)*.

Collet, (m) *Een besf, kraag*; *un petit collet*, *een abt*; *prendre quelcun au collet*, *iemand by den hals grijpen*; *collet de manteau*, *kraag van een mantel*; *collet d'arbre*, *het onderste van den stam eenes booms*; *collet de mouton*, *halsstuk van een schaap*; *prendre quelcun au collet*, *iemand by de kop vatten*, *arresteeren*.

Colleter, (v. a.) *By den hals grijpen*, *worstelen*; *sirikken zetten*.

Colletin, (m) *Kolder (m)*, *Léderne wambais zonder mouwen (n)*.

Collier, (m) *Een hals-band (m)*, *hals-cieraad (n)*; *collier de perles*, *een parel-snoer*; *collier de more*, *tafel-ring*; *chien au grand collier*, *de voornaamste uit de wyk*.

Colliger, (v. a. & n.) *Verzaamen*, *opzaamen uit boeken (recueillir)*; *de là nous pouvons colliger*, *daar kunnen wy uit afmeetten, opmaken*.

Colline, (f) *Een beuzel (m)*; *gagner la colline*, (*spr. w.*) *zig weg pakken*.

Colligation, (f) *Smelting*, (*in Chym. en Gencesk.*).

Collision, (f) *Stooting*, *botsing van twee lichamen tegen elkander*.

Collocation, (f) *Orden-rangschikking*.

Colloque, (m) *t' Zamenpraak*, *byeenkomst over zaaken van Godsdiensf (f)*.

Colloquer (v. a.) *les créanciers selon leur hypothèque*, *de schuldeischers volgens hun onderpand schikken*, *verdeelen*; *le Pape le colloqua entre les saints*, *de Paus plaatste hem onder 't getal der heiligen*.

Colluder, (v. n.) *Met iemand hei-*

melyke onder handeling hebben, *onder eene deeken met hem leggen (in Rechten)*.

Collusion, (f) *Heimelyke verstandhouding tusschen twee personen*, *ten nadeele van eenen derden (in Rechten)*.

Collusoire, (adj.) *Bedrieglyk*.

Collusoirement, (adv.) *Op eene bedriegelyke wyze*.

Collyre, (m) *Oogen-zalf (f)*, *oogwater (n)*.

Colombage, (m) *Eene reipaalkwerk (in Bouwk.)*.

Colombe, (f) *Eene duif*; *kuipers schaaf-bank*.

Colombeau, (m) *jonge duif (f)*.

Colombier, (m) *Een duiven-kot (n)*, *duiven-slag*; *item eene al te grootte spatie tusschen de woorden*, (*by Drukkers*).

Colombin, ine (adj.) *Fleur colombine*, *een lood-verwige bloem*.

Colombine, (f) *Duiven-mist*.

Colon, (m) *Hoef-pachter*.

Colon, (m) *Kronkel- of aars-darm (in Ontleedk.)*.

Colonel, (m) *Overste*, *bevelhebber van een troep voet-wolk*, *Kornel*.

Colonelle, (f) *Compagnie Colonelle*, *Lyf-compagnie van den Overste*.

Colonie, (f) *Volk-planting*.

Colonnade, (f) *Rond gebouw op zuilen rustende (n)*.

Colonne, (f) *Pylaar*, *zuil*, *kolom*; *dresser une colonne*, *eene zuil oprigten*; *colonne de table*, *de lit*, *voet van een tafel*, *styl van een ledikant*; *c'est une des colonnes de l'église*, *het is eene der kerk-bescherms*; *marcher en deux colonnes*, *in 2 ryen gaan*.

Colophane, (f) *Gezuiverde harst (m)*.

Coloquinte, (f) *Koloquint of bittere appel*.

Colorer, (v. a.) *Kleuren*, *verwen*; *colorer un mensonge*, *een leugen bewimpelen*; *colorer le crime de quelcun*, *de misdaad van iemand verschoonen*.

Colorier, (v. a.) *Eene schildery zyne behoortlyke kleur geeven*.

Coloris, (m) *Het geen den voorwerpen de vereischte kleur geeft*; *het koloryt*.

Colorifation, (f) *Verf- of kleurverandering.*

Coloriste, (m) *Schilder die het koloryt wel verstaat.*

Colossal, ale (adj.) *Van eene onmaatige grootte.*

Colosse, (m) *Een uittermachten groot beeld, reusen-beeld (n).*

Colostre, (m) *Biest, eerste melk; geronnen melk in de borsten (f).*

Colporteur, (v. a.) *Om den bals of op den rug draagen, met een marsje omgaan.*

Colporteur, euse (m. & f.) *Marsdraager; marsdraagster, die met hun waar gaan venten; item een nieuwverkoopster.*

Coltie, (f) *Voorplegtie op zekere schepen (n).*

Colures, (f) *Kruis-kringen, (in Sterrenk.).*

Combat, (m) *Stryd (m), gevegt (n); tegenspoed, twist; combat sanglant, een bloedig gevegt; combat naval, een zee-slag; donner, livrer combat à l'ennemi, de vyand slag leveren.*

Combattant, (m) *Krygsman, srydbaar man, veger.*

Combattre, (v. a.) *Vegten, sryden, besryden; combattre de pied ferme, sryden, zonder een voet breed te wyken; combattre ses passions, zyne hartstogten tegen gaan.*

Combattu, ue (adj.) *Gestreden, bescreeden, enz.*

Combien, (adv.) *Hoe veel; hoe zeer; combien vous faut il? hoe veel moet gy hebben? combien sont ils? hoe veel, hoe sterk zyn ze? combien y a-t-il? hoe lange is het geleden? combien de fois? hoe dikwils? combien de temps? hoe lange? vous voyez combien je vous aime, gy ziet hoe zeer ik u bemín; combien que, hoewel dat.*

Combinaison, (f) *t' Zamenvoeging, combinatie.*

Combiner, (v. a.) *7ye. nvoegen; nombre combiné, vereenigd getal; les flottes combinées, de vereenigde vlooten.*

Comble, (m) *Het dakwerk (n), top van een gebouw; vorst van een dak;*

comble plat, brisé, plat *gebrooken dak; il est arrivé au comble des honneurs, hy is tot den hoogsten eertrap verheeven; pour comble de malheur, tot een overmaat van ongelukken; comble de foin, een hoop hooi; de fond en comble, (adv.) gantsch en gaár, tot den grond toe.*

Comble, (adj.) *Mesure comble, volle maat.*

Combleau, (m) *Zwaar touw om het geschut mee voort te trekken (n); kanon-reep (f).*

Combler, (v. a.) *Vullen, vervullen, overladen; combler un fossé, eene gracht dempen; combler la mesure, de maat vol meeten; etre comblé de plaisirs, in wellusten zwemmen.*

Comblotte, (f) *Kloof in de voet van een hert (Jagers w.).*

Combourgeois, (m) *Mede-reeder, mede-eigenaar van een schip.*

Combourgeois, (m) *Mede-burger, (out w.)*

Comburger, (v. a.) *(Scheeps w.) Het vaat-werk met water vullen, om ze dicht te maaken, of te houden.*

Combustible, (adj.) *Dat ligt vuur vat; matieres combustibles, brandbare stoffen.*

Combustion, (f) *Verbranding; op-roer, maistry; mettre tout en combustion, alles in vuur en vlam zetten.*

Comédie, (f) *Een blyspel (n); aller à la comédie, naar de schouwburg, de comédie gaan.*

Comédiens, ienne (m. & f.) *Toneel-speeler, comédiant; Toneel-speelster; veinzen, loos mensch.*

Comète, (f) *Staart-sterre, co-meet.*

Comique, (m. & adj.) *Geestig, boertig, snaaks; poète comique, een dichter van bly-speelen, aventure comique, kluftig voorval.*

Comiquement, (adv.) *Aardiglyk, koddiglyk.*

Comite, (m) *Bevélhebber der galei-slaaven.*

Comité, (m) *Vergadering van Commissarissen in Engeland (f).*

Comma, (m) *Comma. (Zie Virgule).*

Commandant, (s. te (a'j.) Gelievende; un commandant, een bevelhebber.

Commande, (f.) C'est de la besogne de commande, het is aangeveest werk.

Commandé, ée (adj.) Bevolen.

Commandement, (m.) Last (f.), bevel, gebod (n.), wet (f.).

Commander, (v. a.) Beveelen, gebieden.

Commanderie, (f.) Een Maltheesche Ridder-goed (n.).

Commandes, (f. pl.) Seizing, kabelegaren dat de scheps-jongens aan hun gordel hebben.

Commandeur, (m.) Bevel-hebber, gebiedr, Kommandeur.

Commandite. (Zie Commendite).

Comme, (adv.) Gelyk, als; toen; alzo; legz comme un françois, ligtzinnig als een franschman, il arriva comme nous parlions de, hy kwam aan toen wy spraken van; die une chose comme elle est, eene zaak zeggen gelyk of zoo als ze is; comme si, als of; comme nous sommes amis, alzo, dewyl wy vrienden zyn; comme qu'il, (oud w.) hoe.

Commemoraison ou commémoration, (f.) Gedenking, herinnering, melding.

Commencant, (m.) Een beginner, leerling.

Commencement, (m.) Begin (n), aanvang (m).

Commencer, (v. a.) Beginnen, aanvangen; commencer un enfant, een kind, een paerl de eerste lessen geven.

Commendaire, (f. & adj.) Bezister van eenig geestelyk goed of dat'er toe hoort, a g niet volgens d'orden.

Commence, (f.) Mettre une Abbaye en commende, een' Abdy in wa relyke hand overgeven.

Commenditaire, (m.) Mede lid eenr Societeit kooplieden, die het geld verstrekt.

Commendite, (f.) Société en commandite, eene Societeit kooplieden, waar van de eene de penningen verschaft en de andere de moete betaalt.

Commensal, (m.) Tafel gezet; com-

menaux, Konigryke bediendens die de vrye kost hebben.

Commensurabilité, (f.) (in Meerk.) Meetbaarheid met iets anders.

Commensurable, (adj.) Dat gemeeten kan worden door of met een ander, (in Meerk.)

Comment, (adv.) Hoe? op wat wyze? comment faire? hoe of wat zal zal men doen? comment! est il mort? hoe! is hy dood?

Commentaire, (m.) Verklaaring; uitbreiding over eenig boek (f.).

Commentateur, (m.) Uitlegger van eenig schryver.

Commenter (v. a.) un livre, verklaringen, uitbreidingen, aantekeningen op een boek maaker.

Commenter (v. n.) sur quelque chose, iets bedillen, ten ergsten uitleggen.

Commer, (v. n.) (boert. en gem. w.) Gelykenissen maaken.

Commerçable, (adj.) Dienstig tot koophandel.

Commerçant, (adj. & f.) Handel-dryvend; handelaar, koopman.

Commerce, (m.) Handel, koophandel; omgang; commerce de lettres, brief-wisseling; avoir commerce avec quelqu'un, omgang met iemand hebben; commerce en gros, en detail, handel in 't groot of gros, in 't klein.

Commercer, (v. n.) Handel dryven.

Commere, (f.) Doopheffter, peet; tout se fait par compères & par commeres, alles moet door hulp van goede vrienden verkreegen worden.

Committant, ante (adj.) Toevertrouwende; begaande, enz.

Committant, (m.) Een die iets aan een anders zorg aanvertrouwd; iets in commissie zend of geeft.

Commètre, (v. a.) Begaan, bedryven; aanstellen; aan een ander iets overgeeven; commettre une faute, un péché par ignorance, een misflag, eene zonde door onwetendheid begaan; commettre des Juges, Rechters aanstellen; je commets cela à vos soins, ik zeef dat aan uwe zorgen over; commettre deux personnes l'une avec l'autre, twee personen

COM.

aan malkander bitzen; se commettere, (v. r.) zig ergens aan overgeeven, inlaaten, of aan bloot stellen.

Comminatoire, (adj.) Peine comminatoire, dreigende straf.

Commimer, (v. a.) Met straf bedreigen.

Commis, (m) Een gelaagde, een factoor; item ampstenaar, kommissie, kantoor-bediende.

Commis, (a l j.) Begaan, (zie het werkw. Commettre).

Commise, (f) Verbuurt zalling van een Leen.

Commiseration, (f) Medelyden, deernis, ontferming.

Commisfaire, (m) Een geselde Rechter, Commissaris om iets te onderzoeken; bewahebber, bezorger over iets.

Commissariat, (m) Ampt daar van.

Commission, (f) Gelaaging, last; volmagt; bediening; item provisie, (koopm. w.) péché de commission & d'omission, zonde begaan, door het quaade te doen en het goede na te laten.

Commissionnaire, (m) Een die gelaagd is, een Commissaris of Factoor der Kooplieden.

Commissure, (f) Voeg daar de steenen te zamen gevoegd zyn.

Committimus, (m) (Lat. w.) Lettres de committimus, bevel-schrift, waar door een zaak van eene laagere rechtbank gevorderd, en na eene hooger getrokken word.

Committitur, (m) (Lat. w.) Verzoekschrift om een overziener van eenig geding, procès, te hebben.

Commodat, (m) (Rechts w.) Geleend goed (n).

Commodataire, (m. & f.) (Rechts w.) Een die zulks ter leen ontfangen heeft.

Commode, (m) Zeker vrouwen huzel, (icrtyds gedragen).

Commode, (a l j.) Gemakkelyk; rek-kelyk, inschikkend.

Commodement, (adv.) Gemakke-lyk.

Commodité, (f) Gemak (n), ge-legenheid (f); les commoditez d'une maison, de gemakken van een

COM.

141

buis; je n'ai pas maintenant la commodité de vous payer, ik heb thans de gelegenheid niet om u te betalen; rendre ses commoditez, zyn gemak neemen; faites cela à votre commodité, doet dat op uw gemak; commoditez, het secret.

Commotion, (f) Beweging, ont-roering des ligbaams.

Commuer (v. a.) la peine, de straffe voor eene andere verwisselen, (in Rechten).

Commun, une (adj.) Gemeen, gemeenzaam; la mort est commune à tous les hommes, de dood is allen menschen gemeen; ils font bourse commune, zy teeren uit eene beurs; le sens commun, het gezond verstand; opinion commune, gemeene gevoelen; les gens du commun ou le commun, de gemeene man; vivre en commun, in gemeenschap leeven; esprit commun, gering verstand, vivre sur le commun, van aulmoes-sen leeven.

Communauté, (f) Gemeente (f), gild (n); communauté de biens, gemeenschap van goederen.

Communaux, (m. p.) Gemeen-bruikende wei-landen, enz.

Commune, (f) Gemeente (f), het gemeen (n); des communes, gemeene goederen; chambre des communes, het lagerhuis in Engeland.

Communément, (adv.) Cela se dit communément, dat word gemeenlyk gezegd.

Communiant, ante (adj. & subst.) Uitdeelende; iede lid-naat; avond-marl-ganger, ook die het uitdeeld.

Communicabilité, (f) Mededeelbaarheid; gemaklykheid om met iemand in gespryk of bekend te geraken.

Communicable, (a l j.) Mededeelbaar; c'est une maladie communicable, het is eene overervende ziekte; homme communicable, iemand die ligt te spreken is.

Communicatif, ive (adj.) Mededeelzaam, gemeenzaam; un mal communicatif, een overervend, aanzettend kwaad; un homme communicatif, een openhartig mensch.

Communication, (f) Gemeen-schap

maaking, kennis-geëving; avoir une étroite communication avec quelcun, eene naauwe gemeenschap met iemand hebben; lignes de communication, loop-graaven (in Krygsk.).

Communier, (v. n.) Ten Avondmaal gaan; het zelve uitdeelen.

Communio, (f) Gemeenschap, vereeniging; het Avondmaal.

Communiquer, (v. a.) Mededeelen, bekend maken, kond doen; il m'a communiqué son mal, hy heeft my zyn kwaal aangezet; se communiquer (v. r.) à quelcun, zig in vertrouwen by iemand uitlaten.

Commutatif, ive (adj.) Justice commutative, verwisselende gerechtigheid.

Commutation, (f) Commutation de peine, verwisseling, verandering van straffe.

Compacte, (adj.) r' Zamengedrongen, vast op malkander.

Compagne, (f) Gezellinne.

Compagnie, (f) Gezelschap, genootschap (n); maatschappij; voir compagnie, in gezelschappen verkeeren; être de bonne compagnie, vermakelyk in gezelschap zyn.

Compagnon, (m) Medgezel, deelgenoot; compagnon de voyage, reisgezel; c'est un bon compagnon, dat is een vrolyke kuant; petit compagnon, een man van geringe afkomst; traiter de pair à compagnon, met zyn meerder gemeenzaam omgaan; qui a compagnon a maître, die een medgezel heeft is zyn eigen meester; faire le compagnon, zig meesterlyk aanstellen; compagnon de métier, ambagts-gezel.

Comparable, (adj.) Vergelykelyk.

Comparaison, (m) Vergelyking, gelykens; faire comparaison d'une chose avec une autre, eene zaak met eene andere vergelyken; il n'y a point de comparaison, daar is geen gelykheid; en comparaison de... in vergelyking van...

Comparant, ante (adj. & subst.) Verschynende; verschynen, comparant; verschynster, comparante, (in Rechten); on donne défaut aux comparants contre les noncomparants,

de agterblyvende worden wegens verzuim ten voordeele der comparanten geoomisd.

Comparatif, ive (adj.) De vergelykende trap (in spraak k.).

Comparativement, (adv.) Op een vergelykende wyze.

Comparer, (v. a.) Vergelyken; se comparer à quelcun, zig met iemand gelyk stellen.

Comparition, (f) (Zie Comparution).

Comparoir, (v. n.) Etre assigné à comparoir, gedagvaard zyn om te verschynen (in Rechten).

Comparoître, (v. n.) Verschynen voor een Rechier, enz.

Compartageant, (adj.) Mededeelende (men zegt beter copartageant).

Compartment, (m) Cierlyk ingelegd kabinet-werk; bloem-werk op glaazen, in een tuin-peek, of tapyten (n); verdeling van iets (f).

Compartir, (v. a.) Verdeelen (beter faire des compartiments).

Compartiteur, (m) Regter die in eene zaak van een ander gevoelen is als de berigter, en daar door de stemmen gelyk maakt.

Comparu, ue (adj.) Verscheenen, gecompareerd (in rechten).

Comparution, (f) Verschyning voor het recht.

Compas, (m) Een passer; Zee-compas; Schoenmakers Maat-stok; diamant Slypers-compas; compas de variation, peil-compas; faire tout par mesure & par compas, alles met groote omzigtigheid doen; Marcher par compas, op de maat gaan; mesurer ses discours au compas, zyne redenen met de passer meeten.

Compasement, (m) Afpassing (f).

Compasser, (v. a.) Afpassen, afmeten; iets welinrichten; compasser son tems, zyn tyd afmeten; des manieres compassées, gedwongene manieren, houdingen.

Compassion, (f) Medelyden, deernis, mededogen (n).

Compatibilité, (f) Overeenkomst, gelykvoormigheid.

Compatible, (adj.) Overeenkomstig; des Humeurs compatibles,

humeurs die wel over een komen; offices compatibles, ampten die te gelyk door iemand bekleed kunnen worden.

Compatir, (v. n.) Medelyden hebben; overeenkomen; compatir à la douleur de quelcun, met iemands suerte medelyden hebben; les fous ne peuvent compatir ensemble, gekken kunnen makkaar niet verdraagen, lyden.

Compatissant, ante (part.) Medelydend.

Compatriote, (m. & f.) Een landsman, landgenoot; landvrouw.

Compensation, (f.) Vereffening, gelykstelling; compensation de dépens, betaaling der proces-kosten van beide partyen; il faut faire compensation des défauts de nos amis avec leurs bonnes qualitez, men moet de gebreken van goede vrienden, tegen hunne goede boedanigheden overstellen.

Compenser, (v. a.) Vereffenen, tegens makander gelyk stellen; le profit compense la perte, de winst vergoed het verlies; cela ne peut compenser la perte, dat kan de schade niet opweegen.

Comperage, (m) Gevaderschap (n).

Compere, (m) Gevader; lustige quant; tout va par compere & commere, alles gaat na gunst en vriendschap.

Compétement (adv.) Regtmatig, behoorlyk, toereikend, (suffisantment).

Compétence, (f) compétence, d'un juge, wettigheid van een Rechter; entrer en compétence avec quelcun pour une charge, met iemand naar een ampt dingen, staan; cela n'est pas de ma compétence, dat is boven myn bereik, bevattig, (of ook) dat is van myn Jurisdicte, of onderhoorigheid niet.

Compétent, te (adj.) juge compétent, Wettig Rechter, ook een geschild, suffisant oordeelder van iets; portion compétente, toebehoorende, toekomstende deel; âge compétent, vereischte ouderdom.

Compéter (v. n.) recevoir ce qui

nous compéte (appartient) ontfangen het geen ons toekomt.

Compétiteur, trice (m) Mededinger; mededingster naar iets; (Zie concurrent, ente).

Compilateur, (m) Verzamelaar, een die uit andere boeken iets vergaard en opsteld.

Compilation, (f) Verzameling, opstel uit verscheide Schryvers.

Compiler, (v. a.) Uit verscheide Schryvers by een vergaaren en opstellen.

Compisser, (v. a.) Bepissen.

Complaignant, ante (adj.) Klaagende; aanklaager, aanklaagster (in rechten).

Complaindre, se Complaindre, (oud w.) (Zie se plaindre).

Complainte, (f) Aanklagt (f) beklag (n) (in rechten).

Complaire, (v. n.) Behaagen. behieven, gedienslig zyn; zich naar iemands zinnelykheid schikken; se complaire en quelque chose, ergens behaagen in fcheppen.

Complaisance, (f) Gediensligheid, vriendelykheid.

Complaisant, ante (adj.) Gedienslig, beleefd, gerieflyk.

Complant, (m) Akker met jonge boomen of wynstokken beplant, eene pootery.

Complanter, (v. a.) Een en akker beplanten.

Complément, (m) Opvulling van een boek of boog (in Meetk.).

Complet, ete ou ette (adj.) Volledig, volkomen.

Complètement, (adv.) Volkomentlyk.

Completer, (v. a.) Voltallig, volkomen maaken.

Complexe, (adj.) (in Redenk.) Termes complexes, t'zamen gevoegde woorden die een denkbeeld van iets opleveren; als: homme prudent, een voorzigtig man.

Complexion, (f) Aart (m), gesteldheid des lichaams.

Complexionné, ée (adj.) Mal complexionné, kwalijk gesteld.

Complication (f) de maux, de malheurs, eene op een hooping, vergaaring van kwaalen of ongelukken.

Com.

Complice, (f) *Mede-pligtig; mede-schuldige aan eene misdaad.*

Complicité, (f) *Mede-pligtigheid.*

Complice, (f. pl.) *Lozangen die in de R. Kerk na het avond-gebed gezongen worden.*

Compliment, (m) *Pligt-pleging* ((f), compliment (n); *fautes lui mes compliments, groot hem van my; trêve de compliments, alle complimenten aan een zyde; compliment de condoléance, rouw-beklag.*

Complimentaire, (m) *Een op wiens naam de pandel eener Societeit gevoerd word.*

Complimenter, (v. a.) *Begroeten, zyne eerbied of pligt aan iemand betoonen.*

Complimenteur, euse (m. & f.) *Een die veel complimenten maakt.*

Complicqué, ée (adj.) *Maladie compliquée, ziekte die uit verscheiden toevallen veroorzaakt is; affaire compliquée, zaak die met eene andere vermengd, verward is.*

Complot, (m) *Heimelyke t' zamensetting, t' zamenspanning* (f), *booze aanslag* (m).

Comploter, (v. a.) *Eenen boozen aanslag maken; berodsaan, is ont comploté na ruïne, zy hebben myn ondergang gezworen.*

Compensation, (f) *Berouw* (n), *afgeloof over zyne zonden.*

Comportement, (m) *Gedrag* (n), (oud w. zie Conduite).

Comporter, (v. a.) *Lyden, verdraagen, dulden; si le temps le comporte, indien de tyd het toelaat, vereischt; ce sont des plaisirs que comporte la jeunesse, dat zyn vermakelykheden die de jeugd mede brengt; se comporter (v. r.) bien, zig wel gedraagen.*

Composé, ée (adj.) *t' Zamengesteld, bestaande; staatig, deftig ingebaarden.* (Zie onder het w. r. v.).

Composé, (m) *Een t' zamensetzel* (n).

Composer, (v. a. & n.) *t' Zamenstellen; opstellen; Letter-zetten; compofer une médecine, een geneesdrank bereiden; compofer des vers,*

versen maaken; compofer un thème, eene thema maaken; c'est une histoire qu'il a composée, dat is een' geschiedenis die hy zelfs t'zamen geslarst, verzonnen heeft; compofer, Aria's componeeren (in Muziek); compofer un différend, een geschil byleggen; compofer sa mine, ses gestes, zyn gelaat, gebeerden in de plooi schikken; compofer avec l'ennemi, avec ses créanciers, met zyne vyanden, crediteuren, een verdrag, vergelyk maaken; se compofer, (v. r.) zig zekere gebeerden geeven; zig st' l. gelaaten.

Compofeur, (m) *Een segt Auteur of Schryver.*

Composite, (adj.) *Ordre composite, de t' zamengestelde of romeinsche bouw-orden.*

Compositeur, (m) *Een Letter-zetter; muziek componist; rede-maaker, enz.*

Composition, (f) *Opstel, t' zamenroeging, vergelyk, verdrag; Letterzetting.*

Compofoir, (m) *Letter-gieters-zet-plank* (f).

Compofteur, (m) *Letter-zetters-zet-brak.*

Compotateur, (m) *Een Likkebroer, Nathais.*

Computation, (f) *Drink-gelag* (n); *teering.*

Compote, (f) *Gestofde appelen of peeren; une compote de pigeonneaux, gestofde duiven; mettre les yeux, la tête à la compote à quelcun, iemand een paar blaauwe oogen geeven, het hoofd murw slaan.*

Compréhensible, (adj.) *Begrypelyk.*

Compréhension, (f) *Bevatting, begrip.*

Comprendre, (v. a.) *Begrypen, bevatten; je le comprends bien, ik begryp het wel; ce país là comprend tant de villes, dat landschap bevat in zig zoo veel steden; non compris, uitgenomen.*

Compreffe, (f) *Een gevouwen doekje, comprès, dat men op een wond legt* (n).

Compressibilité, (m) *Hoedanigheid*

van iets dat te zamen gedrukt kan worden (in Natuurk.).

Compressible, (adj.) *t' Zamendrakelyk in Natuurk.*

Compression, (f) *t' Zamendrukking (der lucht).*

Comprimer, (v. a.) *t' Zamendrukken (in Natuurk.).*

Compris, isf (adj.) *Begrepen, bevat; vous me devez tant, y compris les . . . , non compris les . . . , gy zyt my zoo veel schuldig de . . . 'er onder begrepen, 'er niet onder begrepen.*

Compromettre, (v. n. & a.) *Ter beslissing, uitspraak van goëmannen (Arbiters) iets stellen; compromettre quelqu'un, iemand in ongelegenheid brengen; se compromettre, (v. r.) zig in eenigen twiſt, daar men geen eere van heeft, inlaaten; zyne eere te pand zetten; il ne faut pas se compromettre avec les domestiques, men moet zig met zyn bedienden niet inlaaten.*

Compromis, isf (adj.) *(Zie Compromettre).*

Compromis, (m) *Bewilliging tot eene uitspraak van goede mannen, on ne doit pas mettre son honneur en compromis, men moet zyne eere niet in gevaar stellen; mettre une chose en compromis, een' zaak in compromis, ter uitspraak van scheidslieden (Arbiters) stellen.*

Compromissaire, (m) *Een scheidsman, scheids-richter.*

Comprovincial, (adj.) *Wat van eene provincie is.*

Comptable, (adj. & subſt.) *Verantwoordelyk, een die rekening moet doen, of iets dat in rekening kan gebracht worden.*

Comptant, (adj. & subſt.) *Vendre comptant, voor gereed geld verkopen; cent mille écus comptant, honderd duizend kroonen baar geld; il m'a dit des sottises, mais je l'ai païé tout comptant, hy heeft my wat zotternyen gezegt, maar ik heb hem wel betaald.*

Compte, (m) *Rekening, telling (f), getal (n); rendre compte, rekening doen; verslag doen, rekenschap gee-*

ven; clore un compte, een' rekening sluiten; mettre en ligne de compte, in rekening brengen; je n'y trouve pas mon compte, ik vinde 'er geene rekening, geen voordeel by; recevoir à compte ou à bon compte, op rekening, in mindering ontfangen; au bout du compte, ten laaſten, alles overwoogen zynde; compte rond, effen rekening; à votre compte, na uw' meening, faai. e ou tenir compte de quelque chose, iets hoog agten; de compte fait, als alles afgedaan is; à ce compte, op die wyze; Maître des comptes, Rentmeester; manger à bon compte, (ſpr. w.) 'er maar op aan eeten, zonder zig ergens aan te kreunen; compte ou cahier de recette ou de mise, rekening of boek van ontfangſt of uitgaaf; acheter à bon compte, goed koop koopen; il en a pour son compte, hy is mooi bedot, bedroogen; un livre de compte, een ſchuld-boek; ſouder un compte, een' rekening ſluiten; ouvrir un compte, een' rekening openen, voor de eerſte maal in 't groot boek ſtellen; paſſer en, ou porter, mettre, coucher ſur un compte, op een rekening ſchryven, ſtellen, noteeren; bordereau ou extrait de compte, uittrekſel, extract eener rekening, rekening-courant; la ſolde du compte, het ſlot (ſaldo) der rekening; affirmer un compte, eene rekening met eede bekragtigen; apoſtiller un compte, aantekeningen op eene rekening maaken, wat recht of niet recht is; les bons comptes font les bons amis, effen rekening maake de beſte vrienden, (ſpr. w.) faire bon compte, goed koop, civiel verkopen; en fin de compte, op 't eind, op 't laaſt.

Compte-pas ou Pedometre, (m) *Een weg-meeter, (werkt. in de Wiſkunde om de ſchreeden die men gaat te weeten).*

Compté, ée (adj.) *Gerekend enz.; tout compté, tout rabattu, vous me devez tant, wanneer alles gerekend en afgetrokken is, zyt gy my zoo veel ſchuldig.*

Computer, (v. a.) *Rekenen; tellen; K afre-*

afrekenen; *eene* rekening sluiten; be-
taalen; compter avec *quelcun*, met
iemand rekenen; compter une *som-
me*, eene somme tellen, opellen;
compter sur *quelcun*, op iemand
staat maaken; je compte que, ik
maak staat dat.

Compteur, (m) Een Rekenmeester;
teller.

Comptoir, (m) Reken-tafel; toon-
boek; schryf-kamer (f), kantoor (n).

Comptroller (v. a.) un contract,
&c. eenen Notaris tot het vertoonen
van een contract enz. dwynzen.

Compulsif, (m) Dwinger daar
van.

Compulsoire, (m) Dwang-schryf
daar toe van den Rechter (n).

Comput, (m) Konst om ebbe en
vloed uit te rekenen (f), (by Zeel.).

Computiste, (m) Tyd-rekenaar, Al-
manak maaker.

Comtal, ale (adj.) Graaffelyk.

Comte, (m) Een Graaf; Comte
palatin, Palts-graaf.

Comté, (m) Een Graaffchap (n).

Comtesse, (f) Eene Gravin.

Concapitaine, (m) Een mede Hop-
man

Concasser, (v. a.) Kneuzen, bree-
ken, stampen; concasser des aman-
des, amandelen kraaken.

Concaténation, (f) Aaneenschake-
ling (in Wysgeerte).

Concave, (adj.) Uitgehold, hol;
miroir concave, een holle spiegel.

Concavité, (f) Holligheid; con-
cavité de la lune, het binnenste der
maan.

Concéder, (v. a.) Inschikken, toe-
geeven, toestaan; je vous concède
la majeure de cet argument, de
hoofdselling van dit bewys geef ik
u toe.

Concentration, (f) De bereiding
der quintessens uit eene stofte.

Concentrer, (v. a.) Naar het mid-
del-punt dryven, le froid concentre
la chaleur, de koude dryft de hitte
te amen; se concentrer, (v. r.) zig
zamen trekken.

Concentrique, (adj.) Cercle con-
centrique, cirkel die nevens eenen
anderen uit het middel-punt getrokken is.

Concept, (m) Denkbeeld, begrip
van iets (in Natuurk.); item voor-
slag, ontwerp, voorneemen (in Kooph.).

Conception, (f) Ontfangenis, be-
vrugting; 't feest der ontfangenis van
Maria; ela n'est pas de facile con-
ception, dat is niet ligt te begrypen;
belles conceptions, mooie inval-
len.

Concernant, (participe) Noopen-
de, aangaande.

Concerner, (v. a.) Raaken, be-
treffen; la liberté publique concer-
ne chacun, de openbaare vryheid
gaat ieder een aan; cela ne me con-
cerne pas, dat raakt my niet.

Concert, (m) Gelykluiding van
stemmen of speeltuigen (f); concert
(n), kamer daar gespeeld word (f);
il faut agir de concert, men moet
eenstemmig te werk gaan.

Concertant, ante (adj.) Mede
speelende.

Concerté, ée (adj.) Voorbedagt;
choses bien concertées, wel over-
legde zaaken of dingen.

Conceter, (v. a.) Stemmen of
speeltuigen gelykluidend maaken; con-
cert houden; iets overweegen, over-
leggen.

Concession, (f) (van Concéder)
Toegeewing, inwilliging, vergunning
(f).

Concessionnaire, (m) Een die iets
toegeeft in een reden-twist.

Concevable, (adj.) Bevatbaar; la
chose n'est pas conceivable, de zaak
is niet te begrypen.

Concevoir, (v. a.) Ontfangen,
zwanger worden; begrypen, beseffen;
een ontwerp ergens van maaken; con-
cevoir de l'horreur, met schrik be-
vangen worden.

Conche, (f) (boert. w.) Etre en
bonne ou mauvaise conche, wel of
slegt toegetaakeld, gekleed zyn.

Conchyle, (m) Purper skak, mos-
fel.

Conchyliologie, (f) Schulp-kunde.

Conciergerie, (m. & f.) Kastelein;
deurwagter eener comedie; Cipier
van een gevangenis.

Conciergerie, (f) Ampt eenes Kas-
teleins, Cipiers (n); item gevangenis (f).

Concile, (m) *Groote Kerkelyke vergadering*, *byeenkoms* (f), *concilie* (n) *vergaderplaats* (m); *actes, décrets, décisions du concile, handelingen, besluiten, vonnissen van het concilie.*

Conciliabule, (m) *Ketterfche byeenkomst* (f).

Conciliateur, trice (m. & f.) *Vereeniger, beëindiger, en die twijfel by legt; item een die strydige dingen over een brengt.*

Conciliation, (f) *Vereeniging; overeenbrenging.*

Concilier, (v. a.) *Les passages d'un livre, de plaatsen van een boek overeenbrengen, gelykluidend maaken; lance des juges, zig de toegenegenheid der Rechters weeten te verkrygen.*

Concis, se (adj.) *Kort, beknopt; un style net & concis, een nette beknopte styl*

Concision, (f) *Beknoptheid, kortheid.*

Concitoyen, enne (adj. & subst.) *Mede-burgerlyk; mede-burger-, burgeresse.*

Conclave, (m) *Verkiefs-plaats der Pausen.*

Conclaviste, (m) *Bediende van een Kardinaal die meê in het conclave gaat.*

Concluant, ante (adj.) *Argument concluant, ontégenzeggelyk of bondig bewys-stuk.*

Conclure, (v. a. & n.) *Besluiten; je conclus de tout cela, ik besluit uit allen deezen; conclure un mariage, een huwelyk sluiten.*

Conclusion, (f) *Besluit, slot* (n).

Concoction, (f) *Verduuwing (men zegt gemeenlyk coction).*

Concombre, (m) *Komkommer.*

Concomitance, (f) *Vergelschap-ping* (in Theol.).

Concomitant, ante (adj.) *Verzeld; la grace concomitante, de medewerkende genade.*

Concordance, (f) *des Evangelistes, overeenstemming der Evangelisten; concordances de la Bible, Bybels woordenboek.*

Concordant, ante (adj.) *Overeenstemmend.*

Concordat, (m) *Verdrag, vergeelyk, traactaat* (n), (in geestel. of religie zaaken).

Concorde, (f) *Eendragt, eenigheid, vrede.*

Concourir, (v. a.) *t' Zamenloopen; behulpzaam zyn, medewerken; tout concourt à sa fortune, alles vloeit tot zyn geluk te zamen; concourir pour le prix, om den prys dingen.*

Concours, (m) *t' Zamenloop, toelooft van menschen; medewerking, hulp.*

Concret, (adj.) (in redenk.) *Zamenengeseld; als: Blancheur, witheid, (terme concret) geeft beide het onderwerp en de hoedanigheid te kennen.*

Concretement, (adv.) *Considerer les choses concretement & abstraitemment, de dingen geheellyk of t' zamenengeseld en afzonderlyk of afgetrokken beschouwen.*

Concretion, (f) *t' Zamenstelling van verscheide dingen; item hard of dikwording van iets dat zagt en dun is* (in Natuurk.).

Conçu, ue (adj.) (van concevoir) *Ontfongen, zwanger geworden; begrepen; il avoit conçu le dessein de, hy had het voorneemen gevat, om.*

Concubinage, (m) *Byzitschap* (n), *onwettige byslaap, boeleering* (f).

Concubinaire, (m) *Een die een byzit heeft, een boel.*

Concubine, (f) *Bywyf* (n), *byzit* (f).

Concupiscence, (f) *Begeerlykheid, quade neiging of lust.*

Concupiscible, (adj.) *Appétit concupiscible, begeerlyke lust, wil.*

Concurrentment, (adv.) *Gezamenlyk, om sryd; agissez concurrentment avec cet homme là, spand te gelyk met dien man aan.*

Concurrence, (f) *Mededinging, medestreeving na iets; byeenkoms van schuldeischers die gelyk recht hebben.*

Concurrent, ente (adj. & subst.) *Mededingend, kuipend; mededinger, een die met zenen anderen ergens naar staat.*

Concussion, (f) *Knévelary; faire des concussions, het volk veel geld afpersen, uitzuigen.*

Concussionnaire, (m) Een bloedzuiger, slooper van 't gemeen.

Condannable, (adj.) Strafwaardig; berispelyk, wraakbaar; son procédé est condannable, zyn bandel is te laken.

Condamnation, (f) Verwyzing, veroordeeling; passer condamnation, schuld, ongelyk bekennen; subir condamnation, zig een vonnis onderwerpen.

Condamner, (v. a.) Veroordeelen, verwyzen; laken; condamner à la mort, ter dood verwyzen; condamner la conduite de quelcun, iemands gedrag laken; condamner une porte, een deur toefpyteren; se condamner (v. r.) soi même, zig zelfs veroordeelen.

Condensation, (f) Verdikking; condensation de l'air, verdikking der lucht.

Condenser, (v. a.) Verdikken, (in Natuurk.).

Condeputé, (m) Mede-afgeveerdigde.

Condescendance, (f) Toegeevendheid, inschikkendheid aan die genen die beneden ons zyn.

Condescendant, ante (adj.) Toegeevend; il a l'humeur condescendante, hy is meêgaande van aart.

Condescendre, (v. n.) Zig naar iemands wil schikken; onzen minderen wat toegeeven; condescendre aux foibles des de quelcun, aan iemands zwakheden wat toegeeven.

Condescence, (f) Neêrlegging der woogdyfchap.

Condition, (f) Terug vordering der verloorene of afgenomene dingen (volgens 't Roomsche recht).

Condisciple, (m) Mede-leerling, school-makker.

Condition, (f) Natuur, hoedanigheid; voorwaarde; staat, beroeping; waardigheid, aanzien; à condition que, onder voorwaarde dat; j'accepte cette condition, ik neeme die aanbiedinge aan; chercher condition, een huur zoeken; un homme de condition, een man van aanzien.

Conditionné, ée (adj.) Bedongen;

gesteld; livre bien ou mal conditionné, boek dat wel of kwalijk uitziet of geconditionneerd is.

Conditionnel, elle (adj.) Voorwaardelyk, met beding.

Conditionnellement, (adv.) Voorwaardelyk, onder beding.

Conditionner, (v. a.) Bedingen, voorwaarde maaken; iets in een zekeren staat brengen, bereiden, maaken.

Condolérance, (f) Rouw-klagt (f), rouw-beklag (n).

Conducteur, trice (m. & f.) Leidman, bestierder, voorganger; bestierder, leidster.

Conduire, (v. a.) Leiden, geleiden; aanvoeren; bestieren, onderwyzen; conduire un aveugle, eenen blinden leiden; conduire un cheval, een paerd menen; conduire l'artillerie, het geschut aanvoeren; conduire une armée, een léger gebieden; conduire un état, een staat bestieren; ce chemin conduit à la ville, die weg leidt naar de stad; la vertu conduit au véritable bonheur, de deugd is de weg naar het waatagtige geluk; conduire bien sa barque, zyne zaaken wel bestieren; conduire un enfant dans sa jeunesse, een kind in zyn jeugd onderwyzen, onder opzigt hebben; se conduire, (v. r.) alleen gaan; zig gedraagen; un aveugle se conduit bien avec son bâton, een blinden gaat zeer wel alleen met zyn stok, se conduire sagement, zig wyffelyk gedraagen.

Conduit, te (adj.) Geleid enz.

Conduit, (m) Een waterbuis (f), riool (n), pyp (f); conduits d'urine, water-peesen.

Conduite, (f) Gedrag (n), levenswyze (f); opzigt, bewind (n); enz. une bonne conduite, een goed gedrag, avoir la conduite d'un enfant, d'une armée, de bestiering over een kind, het geleide over een heir of léger hebben; une conduite d'eau, eene water leiding.

Condyle, (m) Vinger-lid, knokkel (in Onleedk.).

Cône, (m) (in Meech.) Kegel (m), ronde spits als een zuiker-brood.

Con-

Confabulateur, (m) Een Praater, (boert. w.).

Confabulation, (f) t' Zamenkouting, vriendelyk gesprek, (boert. w.).

Confabuler, (v. n.) t' Zamenpraaten, kouten, (boert. w.).

Confection, (f) Voerbereidinge van geneesmiddelen, zuiker-werk enz. confection du chyle, gyl-maaking (in Geneesk.); confection d'un inventaire, het maaken van een inventaris.

Confédération, (f) Bondgenootschap.

Confédéré, ée (adj. & subst.) Verbonden; Bondgenoot, Bondgenootte.

Confédérer, se Confédérer, (v. r.) Zich verbinden, een verbond aangaan.

Conférence, (f) Gesprek (n), onderhandeling; byeenkomst; vergelyking (f).

Conférencier, (m) Een die geschriften tegens malkander overziet.

Conférer, (v. a.) Conférer la version avec l'original, de overzetting tegens het oorspronkelyke houden, overzien; le Roi lui a conféré une charge, de Koning heeft hem eene bediening opgedraagen; conférer les ordres, de orden aan eenig geestelyke toedienen; conférer avec quelcun, met iemand gesprek houden.

Confesse, (f) Aller à confesse, ter biegt gaan.

Confesser, (v. a.) Bekennen, belyden, biegten; se confesser, (v. r.) ter biegt gaan; se confesser au re-nard, by den duivel te biegtte gaan; faute confessée est à demi pardonnée, belêden misdaad is half vergeeven.

Confesseur, (m) Biegtvader; belyder.

Confession, (f) Belydenis, bekentenis, biegt.

Confessionnal, (m) Biegtstoel.

Confiance, (f) Vertrouwen (n), hoop, toeverlaat; item stoutheid (f); en confiance, in vertrouwen; parler à quelcun avec confiance, vrymoedig tot iemand spreken.

Confiant, ante (adj.) Vertrouwend; stoutmoedig.

Confidement, (adv.) In vertrouwen; vrypostiglyk, stoutelyk.

Confidence, (f) Vertrouwen, ver-trouwendheid die men in iemand stelt; vrypostigheid; faire confidence d'une chose à quelcun, iets in ver-trouwen aan iemand openbaaren.

Confident, (m. & f.) Vertrouwe-ling, boezem-vriend- of vriendin.

Confidentiaire, (m) Een die een geestelyk ampt voor eenen anderen waarneemt.

Confier, (v. a.) Vertrouwen, aan-betrouwen; se confier, (v. r.) zich vertrouwen, zyn hoop stellen.

Configuration, (f) De uiterlyke gedaante; als mede de t' zamen-schik-king van eenig ding; t' aspect der planeeten.

Confiner, (v. a.) Aanpaalen, aan-grenzen; bannen; opsluiten; la Hol-lande grenst aan l'Allemagne, Hol-land grenst aan Duitschland; il est confiné dans sa maison, hem is aan-gezezt niet uit zyn huis te komen; se confiner, (v. r.) zig opsluiten, ver-bergen, op eene plaats houden.

Confins, (m. pl.) De Grenzen, Landpaalen.

Confire, (v. a.) Inmaaken, inzul-ten, konfyten.

Confirmatif, ive (adj.) Bevestigend.

Confirmation, (f) Bevestiging; het vormzel (in de R. Kerk).

Confirmer, (v. a.) Bevestigen, be-kragtigen; vormen (in de R. Kerk); se confirmer, (v. r.) bevestigd worden.

Confiscable, (adj.) Verbeurdelyk.

Confiscation, (f) Verbeurs-ver-klaring, verbeurtmaaking.

Confiseur, (m) Banket- of zuiker-bakker.

Confisquer, (v. a.) Verbeurt ver-klaren; ses biens sont confisqués, zyne goederen zyn verbeurt; c'est un homme confisqué, een man daar wegens zyn gesl. geen geneezen aanis.

Confit, ite (adj.) Ingemaakt; con-fit en devotion, en malice, vel aandacht, boosheid.

Confiture, (f) Ingemaakte vrugt (f); zuikergebak (n).

Confiturier, iere (m. & f.) Zui-ker-bakker, konfiturier; banket-bakker.

Conflit, (m) *Stryd* (f), *gevegt* (n), *twist* (f).

Confluent, (m) *r' Zamenvloed* (f); *cette ville est bâtie au confluent des deux rivières, die stad is op de zamenvloeiing der twee stroomen gebouwd*.

Confondre, (v. a.) *Verwerren*, *onder een mengen*; *het eene voor het andere neemen of aanzien*; *beschaamd of verlegen maaken, doen verslomm n*; *confondre les choses, de zaaken onder een mengen*; *cela le confondit, dat hielp hem in de war, van zyn stuk*, *maakte hem beschaamd*; *confondre son adversaire, zyne tegenparty verlegen*, *beschaamd maaken*; *vous me confondez de toutes vos civilités, gy maakt my met alle uwe beleefsbeden verlegen*.

Confandu, ue (adj.) *Verward*; *beschaamd*.

Conformation, (f) *Conformation des parties du corps, natuurlijke gedaante der lichaams-deelen*.

Conforme, (adj.) *Gelykftalig*, *gelykvormig*, *overeenkomstig*.

Conformément, (adv.) *Overeenkomstiglyk*; *agir conformément aux ordres de quelcun, na iemands bevelen te werk gaan*.

Conformer, (v. a.) *Schikken*, *richten*; *se conformer à quelque chose, zich na iets schikken*.

Conformité, (f) *Gelykvormigheid*, *overeenkomst*; *la conformité d'humeurs entretient la paix dans le ménage, gelykheid van zinnen onderhoud de vrede in een huisgezin*.

Confort, (m) *Versterking*; *troost*, *hulp* (f), (oud w.)

Confortatif, ive (adj. & subst.) *Versterkend*, *verkwikkend*; *versterkend geneesmiddel*.

Confortation, (f) *cela est bon pour la confortation des nerfs, dat is goed tot versterking der zenuwen*.

Conforter, (v. a.) *Versterken*, *kragt geven*; *le vin vieux conforte l'estomac, de oude wyn versterkt de maag*.

Confrairie, (f) *Broederschap*, *gildebroerschap*, *gilde* (n); *être de la grande confrairie, van 't groote*

gild, *onder het getal der Hoorndragers zyn*.

Confraternité, (f) *Broederschap*, *Monnikbroederschap* (n).

Confrere, (m) *Medebroeder*, *gildebroeder*, *makker*, *metgezel*.

Confrerie. (Zie *Confrairie*).

Confrontation, (f) *Vergelyking*; *verhooring*; *Confrontation des écritures, vergelyking der schriften tegens malkander*; *confrontation des temoins, verhooring der getuigen*, *in tegenwoordigheid van den beschuldigten of vergelyking der getuigen met elkander*.

Confronté, ée (adj.) *Vergeleken*, *verhoord*.

Confronter, (v. a.) *Tegen of over malkander stellen*, *vergeleken*; *confronter des passages d'écriture, Schrijver plaatsen met malkander over zien*; *confronter des temoins, getuigen tegen malkander hooren*; *confronter les temoins au criminel, getuigen in byzyn des misdadigers verhooren*.

Confus, use (adj.) *Beschaamd*, *verlegen*; *verward*; *cri confus, een verward geschreeuw*; *bruit confus, onzekere gerucht*; *discours confus, verwarde reden*; *je suis confus de toutes vos civilités, ik ben beschaamd over alle uwe beleefsbeden*.

Confusément, (adj.) *Verwardelyk*, *duisterlyk*.

Confusion, (f) *Verwerring*, *opvoer*; *schaaamte*; *se battre en confusion, in 't honderd vechten*; *confusion des langues, verwarring der spraaken*; *couvrir quelcun de confusion, iemand beschaamd maaken*; *avoir de la confusion, beschaamd zyn*; *confusion de rubans, een bos linten*; *en confusion, (adv.) verwardelyk*.

Confutation, (f) *Wederlegging van een bewysstuk*.

Confuter, (v. a.) *Iets wederleggen*, *beantwoorden*, *omverflooten* (Zie *refuter*).

Congé, (m) *Afscheid*; *verlof* (n), *opzegging van geleende penningen*, *scheps-pas*; *los-deel op koop-waaren*, *don-*

CON.

donner le congé à un domestique ,
à un Soldat, een dienst-bode laten
gaan, een Soldaat afsdanken; obtenir
congé, afscheid erlangen; prendre
congé de ses amis, van zyne vrienden
afscheid neemen; jour de congé,
speel-dag.

Congédie, ée (adj.) Afgedankt,
(Zie congé-ier).

Congédier, (v. a.) Verlof of af-
scheid geeven; afsdanken; paspoort
geeven; ontslaan, gaan laten.

Congélation, (f) Het t'zamen
loopen van vloeibare dingen, stolling,
stremming; congélation des grais-
ses, stolling van het vet.

Congéler, (v. a.) Doen stremmen,
stollen, bevroezen; le congéler (v. r.)
bevroezen, dik worden.

Congénères, adj.) muscles con-
génères, Spieren van gelyke soort of
beweeging.

Congestion, (f) Gezwel (in heetk.)

Conglobation, (f) t'ezamening
van bewys gronden (in redenk.)

Conglomeré, ée (adj.) Des glandes
conglomérées, o. eenen hoop
leggende klieren (in ontl. k.)

Conglutination, (f) t'Zamen-
kleeving, lyming.

Conglutiner, (v. a.) t'Zamen-
binden, lymen; se congutiner, t'za-
menkleeven.

Congratulation, (f) Gelukwen-
sching; mede verheuging met een ander.

Congratuler, (v. a.) Geluk wen-
schen, begroeten, zich met een ander
verlyden; féliciter, is beter).

Congre, (m) Zee-aal.

Congrégation, (f) Geestelyke broe-
derschap, vergadering, by een komst.

Congrès, (m) Bywooning van man
en vrouw; byeenkomst; congrès, tot
het sluiten van vrede.

Congru, ue (adj.) portion con-
grue, een behoorlyk deel; congru,
regelmatig (in spraak).

Congruent, ente (adj.) Overeen-
koomente, richtig (in spraak).

Congruisme, (m) Overeenstem-
ming, overeenkomst; (f) (Theol. w.)

Congrument ou correctement,
(adv.) parler congrument, na den
regel spreken (in spraak.)

CON.

151

Conjectural, aie (adj.) Dat by de
gis is, onzeker, los.

Conjecturalement, (adv.) By gis-
sing, vermoedelyk.

Conjecture, (f) Gissing, vermoe-
ding.

Conjecturer, (v. a.) Gissen, raa-
men, vermoeden.

Conjoin re, (v. a.) t'Zamenvoe-
gen (b.ter joindre ensemble).

Conjoint, te (adj.) t'Zamen ge-
voega; les conjoints, de getrouwde
(in rchten).

Conjointement, (adv.) Gezament-
lyk, te zamen.

Conjonctif, ive (adj.) t'Zamen-
voegent.

Conjonction, (f) t'Zamenvoe-
ging; (f) kopp l woord (m) (in spraak.);
mars & venus étoient en conjon-
ction, mars en venus ontmoetten mal-
kanderen (in sterrek.)

Conjonctive, (f) Het wit der
oogen (in Ontleedk.); koppel woord (in
spraak.)

Conjoncture, (f) Tydgewrigt (n)
staat, toefland; (f) conjoncture fa-
vorable, gunstige tyds-omstandigheid.

Conjurer, (v. n.) s'aller conjurer
avec quelcun, zig met iemand gaan
verheugen (oud-w.)

Conjouissance, (f) Lettre de
conjouissance, brief van gelukwen-
sching.

Conique, (adj.) Kegel-vormig;
section conique, de kegel-sneede,
(in meetk.)

Conjugaison, (f) Tyd-voeging,
co jugatie, (in spraak.); t'zamen-
voeging der zenuwen (in Ontleesk.)

Conjugal, aie (adj.) lien conju-
gal, huwelyks band.

Conjugatement, (adv.) Op de wy-
ze van egte lieden.

Conjurer, (v. a.) t'zamenkoppe-
len, by een voegen; conjuguer un
verbe, een werk woord verzoegen,
conjugeren.

Conjurateur, (m) Bezweerder,
du zebanner.

Conjurateur, (Zie conjuré).

Conjuration, (f) Bezweering,
t'zamen zweering, t'zamenjpanning
(f), eed-ge-span (n).

Conjuré, ée (adj.) *Zamengezworen*; un conjuré, een *t' zamenzweerder*, vloekgenoot.

Conjurer, (v. a.) *t' zamen spannen*; een aanslag maaken, bezweeren; smeeken, verzoeken; vous avez conjuré ma perte, gy hebt myn verderf gesmeed; je vous conjure de faire cela, ik bid U dat te doen; conjurer le diable, den duivel bezweeren.

Connétable, (m) *Konstapel*, kamponnier; ook eertyds *Opperveld-overste*.

Connexe, (adj.) *Aan een verknogt of gehegt*.

Connexion, (f) *t' zamenhang* (m), overeenkomst (f), verband (n).

Connexité, (f) *w' Zamenhangelykheid*.

Connil, (m) *Konyn* (oud-w).

Conniller, (v. n.) *Uitvlugten zoeken* (gem. en oud w).

Connilliere, (f) *Uitvlugt, voorwending*.

Connivence, (f) *Oogluiking, toelaating*.

Conniver, (v. n.) *Oogluiken, door de vingers zien, iets ongemerkt door laaten gaan*.

Connoissable, (adj.) *Kenbaar, kennelyk*.

Connoissance, (f) *Kennis, kundigheid* (f); faire connoissance avec quelqu'un, met iemand kennis maaken; prendre connoissance d'une affaire, een zaak onderzoeken.

Connoissement, (m) *Vragt-brief, cognossement*.

Connoisseur, euse (m. & f.) *Kenner, kensier van iets*.

Connoître, (v. a.) *Kennen; verstaan; faire connoître, doen blyken, te kennen geven; connoître d'une affaire, kennis van eene zaak neemen of daar over vonnissen (in Rechten; il a des subtilités où l'on ne connoît rien, hy heeft spitsvinnigheden die onbegrijpbaar zyn; connoître la guerre, het oorlog verstaan; je ne m'y connois pas, ik versta 'er niets van; se connoître en quelque chose, in iets ervaren zyn*.

Connu, ue (adj.) *Gekend; bekend, geroemd*.

Conque, (f) *Groote Zee-schulp; Zee-hoorn der tritonen*.

Conquérant, (m) *Overwinnaar, zegenpraaler*.

Conquérante, (f) *Overwinnaarster, eene die veele minnaars maakt*.

Conquérir, (v. a.) *Overwinnen, veroveren, inneemen*.

Conquet, (m) *Hangewonnen goed staande een huwelyk* (n).

Conquête, (f) *Overwinning, verovering*.

Conquêter, (v. a.) *Veroveren* (oud w.) *Zie conquerir*.

Conquis, quise (adj.) *Overwonnen, vermeesterd*.

Consacrant, (m) *Inwyer, een die inzégent*.

Consacré, ée (adj.) *Toegewyd, toegeheiligt*.

Consacrer, (v. a.) *Toewyden, toeheiligen, opofferen; consacrer un évêque, eenen Bischoep inwyden; consacrer son nom à la posterité, zyn naam by den na-neef verëeuwigen; consacrer un mot, een woord door 't gebruik wettigen*.

Consanguin, guine (subst. & adj.) *Een bloed-verwant; frères consanguins, broeders van 's vaders zyde alleen*.

Consanguinité, (f) *Bloedverwantschap; degré de consanguinité, trap van bloedverwantschap*.

Conscience, (f) *Geweeten, gewissen, gemoed* (n); Conscientie (f); agir contre sa conscience, tegen zyn geweeten handelen; remords de conscience, knaaging van 't geweeten; avoir la conscience large, een ruim gemoed hebben; en conscience, in waarheid.

Consciencieusement, (adv.) *Gemoedelyk*.

Conscientieux, euse (adj.) *Vroom, opregt; un homme conscientieux, een man van een naauw geweten*.

Conscript, (m) *Raadsbeer by de Romeinen*.

Consécrateur, (m) *Inwyer*.

Consécration, (f) *Inwyding, inzégening*.

Consécutif, ive (adj.) *trois jours consécutifs, drie achter een volgende dagen*.

Con-

Consécutivement, (adv.) *Vervolgens, onmiddelyk achter een.*

Conseil, (m) *Raad* (m); *raadsdag* (f) *raads-man*; *raads-vergadering*; *raads-vergaderplaats*; conseil d'état, *Raad van Staaten*; conseil privé, *geheime Raad*; conseil de guerre, *Krygs raad*; conseil de Dieu, *Gods-raadbesluit*; conseil aulique, *Hof-raad*.

Conseille, ée (adj.) *Geraaden.*

Conseiller, (v. a.) *Readen*; *aan-geven*, *aanraaden*; se conseiller à quelqu'un, *by iemand om raad gaan*.

Conseiller, ere (m. & f.) *Raadsheer*, *raadsman*; *raadsheers-vrouw*; conseiller d'état, *lai*, *clerc*, *staats*, *waereldlyk*, *geestelyk raadsheer*.

Consentant, ante (adj.) *Toestaan-de*, *inwilligende*.

Consentement, (m) *Toestemming*, *bewilliging*; d'un commun consentement, *eensstemmiglyk*.

Consentir, (v. n.) *Toestemmen*, *bewilligen*, *toestaan*; qui se tait, *consent*, *die zwygd die consenteerd*.

Conséquemment, (adv.) *Gevolglyk*.

Conséquence, (f) *Gevolg* (n); *aangelegenheid* (f); tirer une conséquence, *een gevolg trekken*; affaire d'une mauvaise conséquence, *zaak van een kwaad gevolg*; chose de conséquence, *zaak van gewigt of aangelegenheid*; gens de conséquence, *Lieden van aanzien*.

Conséquent, (m) *Gevolg eener bewysreden* (f).

Conséquent, ente (adj.) *Daar uit volgende*; par conséquent, *bygevolg*, *daarom*.

Conservateur, trice (m. & f.) *Bewaarder*, *beschermmer*, *voorzander*; *bewoosder*.

Conservation, (f) *Bewaaring*, *bescherming*, *handhaaving*.

Conservatoire, (adj.) *cour conservatoire*, *een Gerechts-hof in Frankryk dat de privilegiën voorstaat*.

Conserve, (f) *Een water-bak*; *ingemaakte of ingezulte dingen*; Conserve de citron, *conserf van citroen*; aller de conserve, *in gezelschap vaaren* (zee w.).

Conserver, (v. a.) *Bewaaren*, *be-*

schermen, *handhaaven*, *in goeden standhouden*; se conserver, *bewaard worden*, *dueren*.

Conservees, (f. pl.) *Brillen*, *dienende alleen tot bewaaring van het gezicht*.

Confidence, (f) *Zetting*, *zinking van grond - sop* (in Natuurk.).

Considérable, (adj.) *Aanmerklyk*, *van belang*, *groot*; avoir pour chaux les personnes les plus considerables de la Ville, *de aanzienlykste uit de Stad tot kalanten hebben*.

Considérablement, (adv.) *Aanmerklyk*; *grootelyk*.

Considerant, ante (adj.) *Voorzigtig* (gem. w.).

Considération, (f) *Overweging*, *overdenking* (f); *inzicht*; *ontzag* (n); considération de la mort, *bespiegeling over den dood*; avoir considération pour les gens de qualité, *eerbied voor lieden van aanzien hebben*; à votre considération, *om uwen wil*.

Considéré, ée (adj.) *Overwogen*; *aanzienelyk*.

Considérément, (adv.) *Voorzigtiglyk*, *bedagtzaamlyk*.

Considerer, (v. a.) *Aanmerken*, *overwegen*; *beschouwen*; *hoog-achten*.

Consignataire, (m) *Een aan wien eenig geld of goet, waar over getuifst word, in bewaaring word gegeven, tot uit einde der zaake, een sequestrer*.

Consignation, (f) *De overgaaf of in bewaarsstelling van dien; item de zending van Koopmanschappen, aan een ander om die in commissie te verkoopen*.

Consigner, (v. a.) *Betrouwen*, *in handen stellen*; consigner de l'argent au greffe, *geld in de griffie onder recht leggen*; je vous consigne ce prisonnier, *ik geef U dien gevangenen over*; consigner des marchandises, *goederen in commissie zenden*.

Consistance, (f) *Toestand eener zaake*; *bestendigheid*; *vastigheid*; telle étoit la consistance de la Monarchie, *zodanig was de toestand van de*

ryk, être dans l'âge de consistance, in de kragt der jaaren zyn; l'affaire a pris la consistance, de zaak heeft zyn bondigheid, zyn beslag bekomen; mauvaise consistance, slechte gesteldheid; cette étoffe, ce sucre n'a point de consistance, die stoffe, die zuiker heeft geen dikte, gebondenheid.

Consister, (v. n.) Bestaan; voilà en quoi consiste la difficulté, zie daar waar de zwaarigheid in bestaat, gelegen is.

Consistoire, (m) Kerkenraad.

Consistorial, ale (adj.) Dat tot den Kerkenraad behoort.

Consistorialement, (adv.) Na de wyze des Kerkenraads.

Consolable, (adj.) vertroostelyk, vertroostbaar.

Consolant, ante (adj.) vertroostende.

Consolateur, trice (m. & f.) vertrooster, trooster; consolateur, de trooster, de H. Geest; consolateur des malades, Ziekentrooster.

Consolation, (f) vertroosting, troost; recevoir de la consolation, vertroost worden; mon unique consolation, myn eenige troost.

Consolatoire, (adj) epitre consolatoire, troost-brief.

Consoler, (f) Deur-fyl, steun-paal pinant (in bouw.)

Consoler, (v. a.) vertroosten, troosten; se consoler, (v. r.) zig te creden stellen.

Consolidant, (m) Heel pleister.

Consolidation, (f) t'ereeniging des vrugt-gebruiks met den eigendom van eenig goed (in rechten); Consolidation d'une playe, sluiting, toeheeling eener wonde; consolidation d'amitié, versterking der vriendschap.

Consolider, (v. a.) une playe, eene wonde doen sluiten, toeheelen; consolider un traité, een verdrag slaaven, bondig maaken; consolider l'usufruit à la propriété, het vrugt-gebruik met den eigendom verenigen.

Consummateur, (f) voleindiger, volvoerder; consommateur de la foi, volgender des geloofs.

Consummation, (f) Voltrekking, volbrenging; verzeering, consumptie; consummation du mariage; des siècles, voltrekking des huwelyks; einde der wereld; consummation des entreprises; des marchandises, verzeering der levensmiddelen; vertier, slyting der waaren.

Consummé, (m) Krachtig vleeschnat (n) soppe (f).

Consummé, ée (adj.) Voleindigt enz.

Consummer, (v. a.) Voleinden voltrekken; consumer la viande, het vleesch sterk uitkooken; un mariage, een huwelyk voltrekken; des marchandises, waaren verslyten, verzeeren.

Consumptif, ive (adj.) Teering-agtig.

Consumption, (f) De teering, uitteering, item verzeering, consumptie der levensmiddelen.

Consonance, (f) Gelykluidenheid; t'zamenstemming.

Consonant, te (adj.) Gelykluidend; overeenstemmend; meedestemmend.

Consonne, (adj. & f.) consonne ou lettre consonne, een meedeklinker.

Consort, (m) Metgezel, compagnon, participant.

Consoûde, (f) Waal-wortel, smeer-wortel (Geneesk.)

Conspirateur, trice (m. & f.) t'Zamenzweerder, vloekverwant; t'zamenzweersier.

Conspiration, (f) t'Zamenspanning, t'zamenzweering, aanslag.

Conspirer, (v. n. & a.) t'Zamenzweeren, t'zamenrotten; conspirer la mort de quelqu'un, eenen toeleg maaken om iemand het Leven te beneemen; tout conspire à votre perte, alles werkt mee tot uwen ondergang.

Constamment, (adv.) Standvastiglyk, bestendiglyk, gestadiglyk; zekerlyk, gewisselyk.

Constance, (f) Standvastigheid; volharding.

Constant, ante (adj.) Standvastig; zeker; amant constant, een standvastig minnaar; il n'y a rien de plus

plus constant, daar is niets zekerder.

Constater, (v. a.) Eene zaak grondelyk bewyzen (in Rechten).

Constellation, (f) Gesternte; être né sous une heureuse constellation, onder een gelukkig teken geboren zyn.

Contier, (v. n.) il conte, que... het is bekend, vast, dat... (in Rechten).

Confernation, (f) Ontstellenis, ontroering, neerslagtigheid.

Conferner, (v. a.) Ontstellen, verschrikken.

Constitution, (f) Verslopping, hardlyghheid.

Constriper, (v. a.) Versloppen, binden, hardlyg maaken.

Constituant, ente (adj.) Magtgéver, aansteller, constituent.

Constitué, ée (adj.) Aangesteld; un homme bien constitué, een wel gesteld mensch; rente constituée, opgelegte rent.

Constituer, (v. a.) Aanstellen, enz. magt geven; renten oprigten; le mélange des éléments constitue les corps, uit de vermenging der hoofdstoffen (elementen) bestaan de Ligchaamen; se constituer juge d'une affaire, zig tot Rechter eener zaak opwerpen; se constituer pleige, zig borg stellen.

Constitut deprécaire, Wegschenking van goederen, waar van men het vrugt-gebruik aan zig behoud.

Constitution, (f) Ligchaams gesteldheid; oprichting; aanstelling, magt geving.

Constitutionnaire, (m. & f.) Aansteller; oprichter.

Construteur, (m) Spier die iets toetrekt.

Constriction, (f) t' Zamentrekking, toetrekking.

Constringent, ente (adj.) t' Zamentrekkend.

Construccion, (f) Bouwing, slichting; woord-schikking, (constructie) (in spraak.)

Construire, (v. a.) Stichten, bouwen; woorden t' zamen schikken.

Construit, ité (adj.) Gebouwd; geschild.

Consubstantialité, (f) Medewezendlykheid, medezelfstandigheid; (in Theol.)

Consubstantiel, elle (adj.) Medewezig.

Constitutionnellement, (adj.) Medezelfstandiglyk.

Consul, (m) Romeinsch-burgermeester eertyds, nu consul of scheidsman der Kooptieden.

Consulaire, (adj.) dignité consulaire, Burgermeesterlyke waardigheid.

Consulairement, (adv.) Burgermeesterlyk; dog nu op de wyze van een Consul

Consulat, (m) Burgermeesterschap; Consuls ampt (n).

Consultant, (m) Een raad-vragende; Avocat consultant, Advocaat die men consulteerd.

Consultation, (f) Raadpleging; raadgeving.

Consultative, (adj.) avoir voix consultative, eene raadgevende stem hebben.

Consulteur, (v. a.) Raad-plegen; raadvraagen; beraadslaagen; consulter ses forces, zyne magt overwegen, nagaan; consulter les livres, de boeken nazien; consulter le chevet, (spr. w.) iets rypelyk overwegen, 'er eerst opslaapen.

Consulteur, (m) Raad-geever, (in geestl. zaken of ordens).

Consumer, (v. a.) Vertreken verkwijsten, doorbrengen; consumer ses forces, zyne krachten krenken, verspillen; consumer d'ennuis, van zorg, kommer of verdriet verteerd worden.

Contact, (m) Aanraaking van twee ligchaamen, (in Natuurk.)

Contadin, (m) Inwoonder van het Land.

Contagieux, euse (adj.) Besmettelijk, aansleekend.

Contagion, (f) Besmetting, Pest; zede-bederfing.

Contailles, (f. pl.) De slegtste zyde van den zy-worm.

Contamination, (f) Bezoedeling, (oud. w.)

Contaminer, (v. a.) Bevleken, bezoe-

bezoeielen (oud. w.) (Zie Souiller).

Conte, (m) Reekening (Zie compte).

Conte, (m) Verdigtzel, sprookje, praatie (n) versiering, vertelling, klugt (f); conte agréable, vermakelyke, aardige vertelling; conte pour rire, lach-praatje; conte gras, ongezouten of vuil praatie; contes à dormir debout, praaties voor de wask; conte de vieille, de peau d'âne, de la cigogne, de ma mère Poie, borgne, jaune, bleu, en l'air, oud wys vertelling, spin-roks-praatje, knapuit; quels contes! watter praaties! contes étranges, wonderbaare of vreemde vertellingen; ce sont des contes que tout cela, dat zyn al te maal vertellingen.

Contemplateur, trice (m. & f.) Beschouwer, overdenker; beschouwer.

Contemplatif, ive (adj.) Bespiegeland, opgetrokken in gedachten; Théologie contemplative, beschouwende Godgeleerdheid.

Contemplation, (f) Beschouwing, bespiegeling.

Contempler, (v. a.) Beschouwen, bespiegelen, overdenken; contempler les Cieux, den Hemel beschouwen.

Contemporain, aine (adj. & f.) Auteurs contemporains, gelyktydige Schryvers; c'est mon contemporain, hy is myn tydgenoot.

Contempneur, (m) I'eragter, veragter.

Contemptible, (adj.) Veragtelijk, verfmadelijk.

Contenance, (f) Inhoud (m) (van een wat, enz.) houding, gestalte, zwier (f); getaat, postuur (n); cette femme ne sait quelle contenance tenir, die vrouw weet niet welke houding zy aanneemen zal, porter quelque chose par contenance, iets uit geslaarsheden draagen; perdre contenance, verlegen worden; épier la contenance des ennemis, des vyands houding, oogmerk bespieden.

Contenant, (m) Le contenant est toujours plus grand que le contenu, de omtrek, omvang van iets, is eltyd grooter als den inhoud.

Contendant, aine (adj.) Princes

contendants, parties contendantes, strydennde Vorsten, strydennde partyën.

Contenir, (v. a.) Inhouden, bewaaten, bebelzen; beteugelen, inbinden enz.; livre qui contient l'histoire de . . ., boek dat de geschiedenis, historie bebelst van . . .; la chambre ne peut pas les contenir tous, de kamer kan ze niet alle bergen; contenir le peuple dans son devoir, het volk in hunnen pligt houden.

Se Contenir, (v. r.) Zig inbinden; se contenir dans les bornes de la raison, binnen de paalen van redelykheid blyven.

Content, ente, (adj.) Vergenoegt, te vreedden, voldaan.

Contentement, (m) Genoegen (n); voldeening; betaaing (f); contentement passe richesse, vergenoeging gaat boven rykdom; le contentement est plus dans le cœur & la satisfaction est plus dans les passions, hier uit blykt het verschil tusschen deze twee synonyma (gelykluidende woorden).

Contenter, (v. a.) Vergenoegen, te vreedden stellen, voldoen; contenter ses passions, zyne lusten boeten; se contenter, (v. r.) zig vergenoegen.

Contentieusement, (adv.) Twistgieriglyk.

Contentieux, euse (m. & f.) Twistgierig, kyfagtig.

Contention, (f) Twist (f), krakkeel (n); contention d'esprit, inspanning van geest.

Contenu, (m) Le contenu d'une lettre, den inhoud van een brief.

Contenu, ue (adj.) Begreepen, vervat.

Conter, (v. a.) Vertellen, verhaalen, conter une aventure, een geval vertellen; conter des forniettes, des fagots, ou, en conter des belles, klugtjes vertellen; il nous en a bien conté, hy heeft ons zoo wat wys gemaakt; en conter à une femme, lui conter fleurettes, een vrouwspersoon zoo wat voor praten, op de mouw spelden; elle s'en fait conter, zy laat zig wat wys maaken.

Conter, (v. a.) Tellen, rekenen. (Zie Compter).

Con-

CON.

Contestable, (adj.) *Betwistbaar*, dat *betwist*, *tegengesproken* kan worden.

Contestant, ante (adj. & subst.) *Twissende*; les *contestants*, de *twissende*, *krakkelende* partyën.

Contestation, (f) *Betwisting*, *stryd* (f), *krakkeel*, *geding* (n).

Contester, (v. a.) *Twissen*, *stryden*, *krakkeelen*; iemand iets *betwisten*.

Conteur, euse (m. & f.) *Verteller*; *zwaetzer*; *vertelster*; *conteur* de *fornettes*, een *beuzelavr*, *klugtverteller*.

Contexture, (f) *t' Zamenbinding* (f), *t' zamenweeffel* (n); (als van *sieren*, *vézels* enz.).

Contigu, ue (adj.) *Aanpaalende*; *maison contigue*, *naast gelegen huis*.

Contiguité, (f) *Aanraaking*, *aanpaaling*, *aansluiting*.

Continence, (f) *Ingetogenheid*, *maatigheid*, *onthouding*.

Continent, ente (adj.) *Ingetogen*, *matig*, *kuisch*.

Continent, (m) *Het vaste Land*, (in *Landbeschr.*).

Contingence, (f) *Gebeurtelykheid*; *selon la contingence des affaires*, des *cas*, *na dat de zaaken uitvallen*.

Contingent, ente ou *casuel*, elle (adj.), *Gebeurlyk*, *onzeker*, dat *gebeuren* kan of niet.

Contingent, (m) *Aandeel*, *contingent* (n).

Continu, ue (adj.) *Geduurig*, *gestadig*; *fièvre continue*, een *aanhoudende koorts*; *quantité continue*, eene *aan een hangende* of *onafgebrokene hoeveelheid* (quantiteit); *basse continue*, *generaale bas* (in *Musiq.*).

Continuateur, (m) *Vervolger*, *voortzetter* van *eenig werk* of *schrift*.

Continuation, (f) *Volherding* (f), *vervolg* (n).

Continue, (f) *La continue l'emporte*, den *aanhoudend wint*; *à la continue*, *by vervolg van tyd*, *by aanhouding*.

Continuel, elle (adj.) *Geduurig*, *gestadig*, *onophoudelyk*.

Continuellement, (adv.) *Geduuriglyk*, *zonder ofhouden*.

CON.

157

Continuement, (adv.) (*lees* Continûment) *Geduurig*, *onophoudelyk*.

Continuer, (v. a.) *Volherden*, *aanhouden*, *vervolgen*; *continuer une muraille*, eene *muur langer* of *verder voortbouwen*; *continuer quelqu'un dans son emploi*, iemand in zyne *bediening* *laten blyven* of *langer houden*.

Continuité, (f) *Vervolg* (n), *onafgebrokenheid*, *aanhouding*, *voortwaaring* van iets.

Contondant, ante (adj.) *Platterend*, dat *quetst* of *kneust*, en niet *snyd*, als: een *knuffel*, enz. (in *Heek.*).

Contorsion (f) des *membres*, *wringing*, *draaijing*, *bog:maaking* der *ledemaaten*.

Contour, (m) *Omtrek*, *omtrek* van iets; le *vaste contour*, het *waereldronde* (by *Dicht.*).

Contourner, (v. a.) *Den omtrek ergens* *aan maaken*, als *aan Schilderijen* enz.

Contract. (Zie *Contrat*).

Contractant, (adj. & subst.) *Een verdrag*, *verding*, *verbintenis aangaande*; item *t' zamentrekkend*, *inkrimpend* (in *Ontleedk.*); item *een die eene verbintenis aangaat*, een *contractant*, eene *contractante*.

Contracte, (m) *Een verkort woord* (in *Spraak.*).

Contracter, (v. n.) *Een verdrag*, eene *verbintenis aangaan*, *maaken*; un *mineur* ne peut valablement *contracter*, een *minderjarige* kan geen *contract* van *eenige waarde* *maaken* of *aangaan*. **Contracter**, (v. a.) *Bekomen*, *verkrygen*; *contracter ou gagner une maladie*, eene *ziekte krygen*; *contracter une habitude*, eene *gewoonte aanneemen*, *zich iets aanwennen*; *contracter des dettes*, *schulden maaken*; *contracter amitié*, *vriendschap maaken*; se *contracter*, (v. r.) *t' Zamentrekken*, *krimpen* (van *zenuwen*); *verkort worden* (in *Spraak.*).

Contraction, (f) *Krimping*, *t' zamentrekking* der *zenuwen*; in een *smelting* van *twee letteren* (in *Spraak.*).

Contractuel, elle (adj.) *t' Geen*

tot een verdrag behoort, contract-maatig.

Contracture, (f) *Verdunning der zuilen.*

Contradictieur, (m) *Tegensprecker, tegenparty (in Rechten).*

Contradiction, (f) *Tegenspraak (f), cela implique contradiction, dat behelst tegensrydigheid.*

Contradictoire, (adj.) *Tegensprekelyk, tegensrydig; arrêt contradictoire, vonnis door den Rechter in 't byzyn van twee partyen uitgesproken.*

Contradictoirement, (adj.) *Tegensrydiglyk.*

Contraignable, (adj.) *Die te dwingen, te noodzaaken is.*

Contraindre, (v. a.) *Dwingen, noodzaaken, dringen, nypen, klemmen, beaauwen, enz., contraindre quelcun, iemand noodzaaken; cet habit me contraint, dat kleed klemt my; l'étude le contraint, de letter-oeffening (studie) valt hem zwaar; se contraindre, (v. r.) zich bedwingen, maatigen.*

Contraint, ainte (adj.) *Gedwongen, genoodzaakt; il est fort contraint avec les personnes de qualité, hy staat by lieden van aanzien zeer verlegen; il y le contraint, gedwongen sijt; contraint dans son habit, in zyn kleed geprangd.*

Contraince, (f) *Dwang (m), geweld (n); sans contrainte, onbedwongen; contrainte de corps, lyddwang, arrest; la contrainte est grande dans cette maison, men le fît zeer gedwongen, gegeneerd in dat huis.*

Contraire, (adj. & subst.) *Strydig, tegensrydig, niet overeenkomende; avoir le vent contraire, den wind tegen hebben, tegen den wind vaaren; la fortune lui fût contraire, het geluk diende hem niet; contraire à la santé, strydig met de gezondheid; le froid & le chaud sont deux contraires, de koude en hitte zyn twee strydige dingen; au contraire (adv.) in 't tegendeel.*

Contrariant, ante (adj.) *Tegensstrevend; humeur contrariante, tegensstrevige inborst.*

Contrarier, (v. a.) *Wederstreeven,*

wederstreeken, dwarsboomen; vous ne faites que contrarier, gy doet niet dan tegenstreeven, tegenkanten.

Contrariété, (f) *Tegensrydigheid (f), verschil (n).*

Contraste, (m) *Woordenstryd, re-dentwist (oud w.).*

Contraste, (m) *Verscheidendheid (f), verschil in de voorwerpen (n) (in Schild. en Bouwk.).*

Contraster, (v. a. & n.) *De geselschapslieden der voorwerpen verscheidendlyk vertoonen, zulks dat het eene geboogen en het andere staande is enz.*

Contrat, (m) *Verdrag, overeenkomst, voorwaarde (f); contrat de mariage, huwelijksche voorwaarde; faire, passer, dresser un contrat, een contract maaken.*

Contravention (f) *aux loix, overtreding, verbreekinge der wetten.*

Contre, (prep.) *Tegen, tegens; tegens over; nevens; agir contre les loix, tegens de wetten handelen; aller contre vent & marée, tegen wind en stroom vaaren; il étoit assis contre moi, hy zat neffens my, il est logé contre l'Eglise, hy woond digt by de Kerk; mettez ce pot contre le feu, zet die pot digt by het vuur; je n'ai rien à dire contre, ik heb 'er niets tegen te zeggen; dire le pour & le contre, het voor en tegen, het pro en contra zeggen; ci contre, hier tegens over; tout contre, digt by, nevens aan.*

Contre Amiral, (m) *Schout by nacht, (zee w.).*

Contre-balancer, (v. a.) *Cette perte ne peut contre-balancer le profit qu'il a fait auparavant, dat verlies kan de winst, die hy te vooren gedaan heeft, niet opweegen of daar by vergeleeken worden.*

Contrebande, (f) *Marchandises de contrebande, verbodene waaren.*

Contrebandier, (m) *Een die verbodene waaren inbrengt, een sluikhandelaar.*

Contrebarre, (f) *Streep ter linkerhand (in Wapenk.).*

Contre-bas, (adv.) *Nederwaards.*

Contre-basse, (f) *Tegen bas (in Muziek).*

Contre-batterie, (f) *Tegen-schiet-schans; (figuurl.) aankanting tegens vyandelyke aanfagen.*

Contre-billet, (m) *Handfchryft dat het voorrige vernietigd, een revers.*

Contre-bittes, (f. pl.) *Beeting-knies of flinders (in Scheepsb.)*

Contre-bondir, (v. n.) *Terug springen (als een bal)*

Contre-carène, (f) *Tegenkiel, kolfsem eener gali.*

Contre-carrer, (v. a.) *Tegenstreeven, zig tegen iemand aankanten, iemand den voet dwars zetten, hinderen.*

Contréchange, (m) *Verwiffeling, ruiling (f).*

Contre-charme, (m) *Middel tegen de tooverrye (n).*

Contre-chassis, (m) *Raam of borde die tegens eene andere aangezet word (f).*

Contre-cœur, (m) *Tegenzin; slaande plaat in een Schoorsteen, faire une chose à contre cœur, iets met tegenzin doen.*

Contre coup, (m) *Weérfluit, weerflag; blessé par le contre-coup, van den weérfluit gekwetst; j'ai eu le contre-coup de votre malheur, ik heb de weérfluit, het gevoelen van uw ongeluk gehad.*

Contre-danse, (f) *Een conterdans.*

Contredire, (v. a.) *Tegenspreken; ces choses se contredisent, die dingen fpreken zich zelven tegen. NB. dit werkvv. word geconjugeerd als dire, uitgenomen dat men zegt vous contredisez en niet contreditez.*

Contredifant, ante (adj. & subst.) *Tegensprekende, twifligierig; een tegenspreker.*

Contredit, (m) *Tegenspraak; wederlegging (f); sans contredit, zonder tegenspraak.*

Contredit, ite (adj.) *Zie contredire).*

Contrée, (f) *Een Landschap, gewest (n) Landfreet (f).*

Contre-enquête, (f) *Contra-onderzoek (in Rechten) (n).*

Contre-espalier, (m) *tegenlatwerk in een tuin om boomen tegen op te leiden (n).*

Contre-étambot, (m) *Stemphout (n) aan den achterfteen van een Schip.*

Contre-étrave, (m) *Stemphout (n) aan de voorfteen.*

Contrefaçon, (f) *Nadruk van een boek; namaakzel van iets (n).*

Contrefaçon, (f) *Nadruk van eenig boek.*

Contrefaire, (v. a.) *Namaaken, nabootzen een boek nadrukken; contrefaire l'écriture de quelqu'un, iemands hand nafschryven; contrefaire le dévot, de fchyntelinge fpeelen;*

Contrefaïeur, (m) *Nabootzer, natiaper; nadrukker.*

Contrefait, aite (adj.) *Nagebootst, nagevolgd; mismakt, lelyk; on a confisqué tous les exemplaires contrefaits, men heeft alle de nagedrukte exemplaren, verbeurd verklaard.*

Contrefanons, (m. pl.) *Nok gordingen (zee w.)*

Contrefaïce, (f) *tegen-band, lyft (in Wapenk.)*

Contre-fenêtre, (f) *Een dubbeld wengfter, (n).*

Contre-fiches, (f. pl.) *Kruisbanden, (in Bouwk.)*

Contre-fineffe, (f) *Tegenlyft (m).*

Contre-forts, (m. pl.) *Tegenpielaaren, muur die eene andere onderschoort (f).*

Contrefugue, (f) *Weérgalm in 't zingen.*

Contregage, (m) *Tegenpand (n).*

Contregager, (v. a.) *Een tegenpand neemen.*

Contre-garde, (f) *Drieboekige borstweering, tot dekking van een bolwerk (in vestingb.).*

Contre-hacher, (v. a.) *De fchaduw op een plaat door kruis fpreken verdonkeren (by Graveerders).*

Contre-hachures, (f. pl.) *Kruisfpreken op een kopere plaat.*

Contre-hâtier, (m) *Staande spitzyer met verfcheide haaken.*

Contre-haut, (adv.) *Na boven, opwaards (in bouwk.)*

Contre-hermine, (f) *Een zwart veld met zilver gefpikkeld (in Wapenk.)*

Contre-jauger, (v. a.) *De balken tegens*

tegens malkander afpassen (in Bouwk.)

Contre-jour, (m) *Valsch-licht* (n).

Contre-jumelles, (f. pl.) *Steene wangen in een riool.*

Contre-latte, (f) *Spar of rib van een dak, waar op de latten gespykerd worden.*

Contre-latter, (v. a.) *Dak-sparren leggen.*

Contre-lattoir, (m) *Lat-bamer.*

Contre-lettre, (f) (*Zie* contre-promesse).

Contre-maitre, (m) *Bootsman of onderstuurman op een Schip.*

Contremandement, (m) *Tegenbevel* (n); *herroeping* (f).

Contremander, (v. a.) *Zyn bevel herroepen, een tegenbevel geeven.*

Contre-marche, (f) *Terug-togt, contra-marsch.*

Contre-marée, (f) *De tegenvloed.*

Contre-marque, (f) *Tegen-merk; item een valsch, nagemaakt merk.*

Contre-marquer, (v. a.) *Tekenen met een contra-merk; item een merk nabootzen; ook een paarden tand merken.*

Contre-mine, (f) *Tegen-myn; lijst tegen lijst.*

Contre-miner, (v. a.) *quelcun, l'ennemi, tegen iemand, den vyand inwerken, contramineeren.*

Contre-mont, (adv.) *aller contre-mont ou à contre-mont, tegen stroom vaaren; tomber à la renverse les pieds contre-mont, achter over met de voeten om hoog vallen.*

Contremur, (m) *Tegen-muur* (f).

Contremurer, (v. a.) *Een' tegenmuur metzelen; contremurer un fossé, een' gragt met muuren bekleeden.*

Contreongle, (m) *Verkeerd spoor* (n) (*zagt w.*)

Contre-ordre, (m) *Een tegenbevel* (n).

Contrepalé, ée (adj.) *Tegen malkander gepaald* (in *Wapenk.*)

Contre-partie, (f) *discant, tegenzang* (m) (in *Muziek*) item *contra-boek.*

Contrepasant, (adj.) *Tegen malkander schrydend* (in *Wapenk.*)

Contrepeser, (v. a.) *Tegen opweegen.*

Contre-pied, (m) *Het tegendeel* (n); *il faut prendre le contre-pied de ce qu'il dit, men moet het geene by zegt net anders om, averegts verstaan.*

Contrepoids, (m) *Tegenwigt; lood van 't braad spit* (n); *Koorde dansers stek* (m).

Contrepoil, (m) *à contre poil, tegen't hair in, tegen de vleug; prendre une chose à contre poil, eene zaak verkeerdelyk opvatten, verstaan.*

Contrepointer, (v. a.) *Bestikken, als dekens, behanzzels enz; eene battery tegen eene andere opwerpen, item tegenspreken, wederstreeven.*

Contrepointier, ou contrepointeur, *Tapyt-maaker, stikker.*

Contre-poison, (m) *Tegen gift* (n).
Contreporte, (f) *Tweede deur, voordeur.*

Contreporteur, (m) *Een die met zyn waar omloopt.*

Contreporter, (v. a.) *Met Koopmanschappen omloopen.*

Contreposer, (v. a.) *Een post verkeerd overdragen* (By *Boekhoud.*)

Contreposition, (f) *Verkeerde overdraging.*

Contre-potencé, ée (adj.) *Met krukken kruiswyze gesteld* (in *Wapenk.*)

Contrépreuve, (m) *Overdruk eener plaat.*

Contrépreuwer, (v. a.) *Overdrukken, dat is, wanneer de Plaatdrukkers een vel schoon papier leggen op een nog nat zynde gedrukte plaat, waar door de figuur verkeerd op het eerste komt te staan.*

Contre-promesse, (f) *Een tegen-schrift, revers* (n), *waar door een vorig geschrift vernietigt word of zyn recht verliest, men zegt ook contre-Lettre.*

Contre-quille, (m) ou *carlingue, de kolsen van een Schip.*

Contre-rampant, ante (adj.) *Kruipende tegen malkander* (in *Wapenk.*)

Contre-ronde, (f) *Tegen-ronde* (in *Krygsk.*)

Contre-ruse, (f) *Tegen-list.*

Contre-salut, (m) *Tegen-groet met het geschut.*

Contre-sanglon, (m) *Zadel-riem, die*

die aan den buikriem vast gemaakt word.

Contre-scarpe, (f) De buiten kant der gragt, eener vesting.

Contre-scél, (m) Tegenzegel, op de linker hand (n).

Contre-sceller; (v. a.) Tegen zegen.

Contre-seing, (m) Neven of mede ondertekening (f).

Contre-sens, (m) Verkeerden, tegengefeldten zin; prendre le contre sens d'une chose, iets in eenen averegtsen zin opvatten; agir à contre sens, verkeerdelyk te werk gaan.

Contre-signer, (v. a.) Neven of aan ondertekenen.

Contretemps, (m) Onverwagt toeval (n), hinderpaal (m); fâcheux contretemps, verdrietige tusschenkomst; faire un contretemps, eene ontydige daad begaan; contre temps, tred buiten de maat; à contre temps, ontydig, ten onpasse.

Contre-tirer, (v. a.) Eene Schildery enz. nateekenen, natrekken, nabootzen.

Contrevallation, (f) Tegenborstweering.

Contrevenant, ante (adj. & f.) Overtreedende; overtreeder eenes gebods, vergelyks, enz.

Contrevenir (v. n.) aux ordres du Roi, des Konings bevelen overtreden.

Contrevent, (m) Een houten vengster, een blind voor de glazen (n).

Contrevérité, (f) Valsche lofspraak, spitschrift.

Contre-visite, (f) Een tweede visitatie der Tollenaaren.

Contribuable, (adj.) Schatting schuldig.

Contribuer, (v. a.) Schatting betaalen; toebrengen; contribuer à la fortune de quelqu'un, tot iemands geluk het zyne toedoen, hem helpen.

Contribution, (f) payer de grosses contributions, groote brandschattingen betaalen, contribution au fol la livre, ou, au marc la livre (in rechten) inboeting, verlies eenes Creditours in een' gefailleerden boedel.

Contrister, (v. a.) Bedroeven.

Contrit, ite (adj.) Bedroefd wegens zyne zonden.

Contrition, (f) Droefheid (f), berouw (n).

Contrôle, (m) Een contra-bok item een controleurs ampt (n).

Contrôler, (v. a.) 't contra-boek houden; van anderen qualyk spreken of op dezelve witten.

Contrôleur, (m) Een contra-boekhouder; een knibelaar, vitter.

Controverse, (f) Religie-twist.

Controversé, ée (adj.) lieu de L'écriture controversé, Een Schriftpaarsplaats daar over gerwist word.

Controversiste, (m) Een die slydige geloofstukken verdédigt of daar over schryft.

Controuvaille, (f) Een verdigtzel (n), fabel (f).

Controuver (v. a.) des mensonges, leugens verzinnen, verdieren.

Contumace, (f) Ongehoorzaamheid, koppigheid van eenen gedaagden, dog niet voor 't gerecht verschynden persoon; juger, condamner par contumace, by verstek of wegens achterblyven (Default in rechten) vonnissen.

Contumacer, (v. a.) Wegens achterblyven (default of non-comparitie) vonnissen.

Contumax, (adj. & f.) Ongehoorzaam; een die uit koppigheid niet voor 't gerecht verschynd, compareerd (Rechts w.)

Contus, use (adj.) Gequetst, gekneust (Heelm. w.)

Contusion, (f) Kneuzing (by Heelm.)

Convaincant, te (adj.) Overtuigend.

Convaincre, (v. a.) Overtuigen.

Convalescence, (f) Geneezing, wederoverkryging der gezondheid.

Convalescent, te (adj. & f.) Herstellend; een die aan 't beteren is.

Convenable, (adj.) Behoorlyk, bequaam; cela est convenable au bien de l'état, dat is dienstig voor 't gemeene best; temps convenable à l'ouvrage, de nodige of behoorlyke tyd tot het werk.

Convenablement, (adv.) Behoorlyker wyze.

Convenance, (f) Overeenkomst; ces choses n'ont point de convenance,

xance, die dingen hebben geene geelykheid niet malkander.

Convenant, ante (adj.) (oud w.) *Welvoegend.*

Convenir, (v. n.) *Besaamen, bebooren, overeenkomen, passen; cela me convient pas, dat besaamt niet; convenir de quelque chose, over iets eenig worden, accordeeren.*

Conventicule, (m) *Geheime byeenkomst, sluip vergadering (f).*

Convention, (f) *Overeenkomst (f), verdrag, accoord (n).*

Conventionnel, elle (adj.) *Dat in een vergelyk begreepen is.*

Conventionnellement, (adv.) *Met verdrag.*

Conventualité, (f) *Klooster-broederschap.*

Conventuel, elle (adj.) *Kloosterlyk.*

Conventuellement, (adv.) *Kloosterlyk.*

Convers, se (adj.) *Frere convers; focur converse, leek-broër; leekzuster in een klooster.*

Convertible, (adj.) *Vriendelyk; il n'est pas convertible, daar is met hem niet om te gaan.*

Conversation, (f) *Omgang, verkeer; t'zamenpraak; hier conversation avec quelcun, zich met iemand in een gesprek inlaaten.*

Converser, (v. n.) *Verkeeren, omgang hebben; gesprek houden.*

Conversion, (f) *Bekeering der zondaaren; verwisseling, verandering der metaalen; het wenden, omdraaijen der Solidaaten.*

Converso, (m) *'t Dek tusschen de groote en fette mast (Portug. w.)*

Converti, ie (adj. & subst.) *Bekeerd, veranderd; les nouveaux convertis, de nieuw bekeerde.*

Convertible, (adj.) *Dat veranderd kan worden.*

Convertir, (v. a.) *Bekeeren; omwenden, veranderen; convertir l'eau en vin, het water in wijn veranderen; convertir le mal en bien, het kwaad in goed veranderen; se convertir, (v. r.) zich bekeeren, veranderd worden.*

Convertissement, (m) *Omsmelting, verandering der metaalen, enz. (f).*

Convertisseur, (m) *Bekeerder.*

Convexe, (adj.) *Bol-rond, kogelrond; miroir convexe, bol-spiegel.*

Convexité, (f) *Bol-rondigheid, rondte.*

Conviction, (f) *Overtuiging.*

Convie, ée (adj. & subst.) *Genodigt; een genodigde, een gast.*

Convier, (v. a.) *Nodigen, te gast verzoeken; la pauvreté le convia &c. de armoede dwong hem te enz.*

Convive, (m) *Mede-gast.*

Convocation, (f) *t' Zamen roeping, beschrijving.*

Convoi, (m) *Geleide; scheepsgeleide, konvoy (n); toevoer van een Leger (f); convoi funèbre, lykstaatsje.*

Convoitable, (adj.) *Begeerlyk, begeerbaar, (oud w.).*

Convoiter, (v. a.) *Zeer begeeren, (oud w.).*

Convoiteux, euse (adj.) *Begeerlyk, (oud w.).*

Convoitise, (f) *Groote begeerlykheid, lust (f), verlangen (n).*

Convoler (v. n.) en secondes nocces, *voor de 2de maal trouwen, (Rechts w.).*

Convoquer (v. a.) *les Etats, de Staaten t'zamen roepen.*

Convoyer, (v. a.) *Geleiden, konvoyeeren tegens vyandelyke aanval.*

Convulsif, ive (adj.) *Stuiptrekkend.*

Convulsion, (f) *Stuip, stuiptrekking, kramptrekking; (figuurl.) gedwongene, onnatuurlyke gebaerden; item schudding, beroering in een Staat; of ook van eene aardbeving.*

Convulsionnaire, (m) *Een die stuiptrekkingen heeft, waar door men ook eenige nieuwe Geestdryvers verstaat.*

Coobligé, ée (adj. & subst.) *Mede verplicht; een mede-verbondene voor eene schuld.*

Coopérateur, (m) *Mede-werker, mede-arbeider.*

Coopération, (f) *Mede-werking.*

Coopératrice, (f) *Mede-werkster.*

Coopérer, (v. n.) *Mede-werken.*

Cooptation, (f) *Verkiezing, aanneeming (in hoogegeb. gebr.)*

COO. COP. COQ.

Coopter, (v. a.) *Eenpariglyk verkiezen, aanneemen (op hoogescb.)*.

Copartageant, ante (adj. & subst.)

Mede-deelagtig; mede-deelgenoot.

Copeau, (m) *Een spaan (van hout).*

Copec. (Zie Copique).

Copermutant, (m) *Een die een leen of geestelyk ampt met eenen anderen ruild.*

Copie, (f) *Affchryft (n); copy; nabootzing, namaaking (f); opstel (n); Boekdruckers copy (f); copie collationnée à l'original, affchryft dat tegen het oorsprongkelyke overgelezen is; ce tableau n'est qu'une copie, die schildery is maar een namaakzel.*

Copier, (v. a.) *Affchryven, copieeren, namaaken.*

Copieusement, (adv.) *Saigner, boire copieusement, overvloediglyk, ruim aderlaaten; wakker drinken.*

Copieux, euse (adj.) *Une langue copieuse, eene taal die ryk van woorden is.*

Copique, (m) *Een copek, (Russische munt, 100 in een roebel, omtrent een halve stuw. holl. waard).*

Copiste, (m) *Naschryver, Copist.*

Copropriétaire, (m. & f.) *Mede-eigenaar; mede-bezitter.*

Copter, (v. a.) *Kleppen, de klok kleppen.*

Copulatif, ive (ad..) *Koppelend, samenvoegend (in spraakk.)*

Copulation, (f) *Paaring, samenvoeging, koppeling.*

Copule, (f) *'t Samenpaaring.*

Coq, (m) *Een haan; coq de bruïere, kor-baan; chant du coq, haanen gekraai; coq d'inde, een kalkoen, kalkoensche haan; coq de clocher, weër-baan van een tooren; c'est le coq du village, hy is de voornaamste van het dorp, het haantje van de baan; il est là comme un coq en pâte, by heeft daar goede dagen (spr. w.); coq à l'âne, ongerymde, ongezoute redenvoering, van den os op den ezel; ce que vous dites là est un franc coq à l'âne, het geen gy daar zegt, hangt aan malkanderen als droog zand (spr. w.).*

Coque, (f) *Eyerschaal, dop, noot-*

COQ.

103

schaal, schel van vrugten, tonnetje van een zy-worm; kink, draai in een touw; manger un œuf à la coque, een ei uit den dop eeten.

Coquelicot, (f) *Klapper-roos (f); het haanen-gekraai (n).*

Coquelinier, (v. n.) *Kraaien als een baan.*

Coquelourde, (f) *Anemoon (zekere bloem).*

Coqueluche, (f) *Kinkhoest (m); monniks-kap (f); il est la coqueluche de la cour, hy is aan het hof byzonder wel gezien.*

Coqueluchon, (m) *Een Monniks-kap (f).*

Coquemard, (m) *Een kètel, moor om water in te heeten.*

Coquerico, (m) *'t Haanen-gekraai (n).*

Coqueron, (m) *'t Voor-onder (n), kombuis op kleine vaartuigen (f).*

Coquesigruet, (f) (Zie Coccigruet).

Coquet, ette (adj. & subst.) *Etre coquet, losachtig zyn; gaerne van den minnehandel praatzen; zich gemaakt opschikken; een pronker; pronkster, los Vrouws-persoon.*

Coqueter, (v. n.) *Van den minnehandel spreekzen; gemaakt, zwierig zyn; zich opkwikken; met eenen riens in een sloep van achteren wrikken.*

Coquetier, (m) *Een eyer-verkoop- per (m); schaalte, om een ey in den dop op te zetten.*

Coquetterie, (f) *Lofse minnehan- del; gemaakte opschik (m).*

Coquillage, (m) *Schulp-werk (n); verzameling daar van (f).*

Coquille, (f) *Schelp; eyer, of noot-schaal, dop; allerhande snuitze- ry waar (f); slakken-huis (n); ren- trer dans la coquille, in zyn schulp kruipen; zich bergen, ergens van af- zien; qui a de l'argent a des co- quilles, voor geld is alles te beko- komen; à qui vendez vous vos co- quilles? wie denkt gy dat gy voor hebt? il vend bien ses coquilles, hy laat zich wel betalen.*

Coquillier, (m) *Verzameling (f), kabinet van schulpen (n).*

Coquillon, (m) *Roerbaak (in de munt gebr.).*

Coquin, ine (adj. & subst.) Guitachtig, ondeugend; een guit, schobbejak, sielt, schelm; eene ondeugende seeks.

Coquinaille, (f) Een hoopgeboefte, schelmen- of bedel-pak (n).

Coquiner, (v. n.) Met boevenstukken, guitery omgaan; rinkelrooyen.

Coquinerie, (f) Schelmstuk (n), schelmery, ondeugendheid (f).

Coquiole, (f) Dravig (soort van onkruid onder 't koorn).

Cor, (m) Een hoorn, jacht- of posthoorn; tak van een herts-hoorn; sonner du cor, op den hoorn blaazen; crier à cor & à cri, uit al zyn magt schreeuwen; cor, een likdoorn, extercog.

Corail, (m) Koraal (n); koraal-boom (zee-gewas).

Corailleur, (m) Koraal-visscher.

Corallin, ine (adj.) Koraal-verwig.

Coralline, (f) Koraal-boom (m), (zekere plant).

Coralloïdes, (f. pl.) Wit koraal-zaad (n).

Corbeau, (m) Een Rave (zekere roofvogel); neut (modillon) onder een boog; enterdreg (zee w.); doodgraver (by pest-iekte).

Corbeille, (f) Korf (m).

Corbeillée, (f) Een korf vol.

Corbillard, (m) Zekere postwagen.

Corbillat, (m) Jonge Raven.

Corbillon, (m) Draag-korf; item zekere kinder-spel, aldus: je vous vends le corbillon, men vraagd, qu'y met on? moettende dan het antwoord uitkomen op on, of anders pand geeven.

Corbin, (m) Bec de corbin, trek-tangetje (by Wondb.) (n); naad-baak (in Scheepsb.) (m).

Cordage, (m) Touwerk (n).

Cordager ou faire du cordage, lyndraaien, touwslaan.

Cor le, (f) Touw, koord (n), reep, lyn, snoer; snaar (m); ne toucher pas cette corde là, trekt aan dat touwtje niet, roer die zaak niet aan; avoir plusieurs cordes à son arc, meer als eener raad weeten; se mettre la corde au cou, zich in eene moeilijke zaak steeken; gens de sac

& de corde, galgen-aas, segt volk-je; friser la corde, den bal snyen (in de Kaatsb.); filer la corde, een strop voor zyn eigen hals maaken; corde de bois, een hout-myr, stapel.

Cordé, ée (adj.) Ballots cordés, gepakte baalen; bois cordé, gestapeld hout; rave cordée, stokkige radys.

Cordeau, (m) Lyn, meetsnoer.

Cordeler, (v. a.) Breien, vlechten.

Cordelette, (f) Snoertje, touwtje (n).

Cordelier, iere (m. & f.) Franciscaner Monnik; Nonne; parler latin devant les cordeliers, voor den geleerden is quaad preeken; avoir la conscience large comme la manche d'un cordelier, een ruim gemoed hebben; aller sur la haquenée des cordeliers, op zyn moeders veulen ryden (spr. w.)

Cordelle, (f) Gezelschap, ahang, snoer.

Corder, (v. a.) Lyndraagen, touw slaan; corder des ballots, du bois, baalen pakken; hout stapelen, vaamen.

Corderie, (f) Een lyn-baan, touw-slagery.

Cordial, ale (adj.) Hartelyk, oprecht; ami cordial affection cordiale, hartelyke vriend, genegenheid; un cordial, eene hartsterking of hartsterkend g neesmiddel.

Cordialement, (adv.) Hartelyk, opregtelyk.

Cordialité, (f) Hartelykheid, opregte vriendschap, genegenheid.

Cordier, (m) Lyndraayer, Touw-slager.

Cordon, (m) Draad, streng daar het touw van gemaakt word; rand op een muur; rand op gemunt geld; Ridder band; cordon de chapeau, boedeband; cordon de foulie, schoen-riem; cordon à lacer, een ryg snoer; cordon à la ratiere, geweven band.

Cordonner, (v. a.) Een snoer breien, vlechten; munt randen.

Cordonnerie, (f) Een Schoenmaakers winkel (n); Schoenmarkt.

Cordonnet, (m) Ryg snoer.

Cordonnier, (m) Een Schoenmaaker.

Cordouan, (m) Spaansch-leér; kordouaan-leér.

Coriace, (adj.) *Taaï*; viande coriace, *taai vleesch*; homme coriace, *een vrek*.

Coriandre, (f) *Korianderzaad* (n).

Corlieu ou Courlis, (m) *Een wulp* (zekere watervogel).

Corme, (f) *Krugt van een Sorben-boom*.

Cormier, (m) *Sorben-boom*.

Cormoran, (m) *Een waterrave*.

Cornage, (m) *Hoorn geld*, impost op 't hoorn vee.

Cornailler, (v. n.) *Scheef ingaan* (als spykers enz.)

Cornaline, (f) *Kornalyn* (n) (zeker edel gesteente).

Cornard, (m) *Een Hoorn draager*, *Hoornbeest* (gem. en smadelijk w.)

Cornardise, (f) *Hoorn dragery*.

Corne, (f) *Een hoorn*, *paarde hoef* (m); bêtes à cornes, *hoornvee*; corne de cerf, *herts-hoorn*; elle fait porter des cornes à son mari, *zy maakt haar man tot een hoorn draager*; il fut aussi étonné que si les cornes lui venoient à la tête, *dat kwam hem zoo vreemd voor als of hy te keulen had hooren donderen* (spr. w.); corne d'abondance, *hoorn des overvloeds*.

Cornée, (f) *'t Hoornvlies van 't oog* (n).

Corneille; (f) *Kraai* (m); corneille emmantelée, *een bonte-kraai*.

Cornement, (m) *Tuiting* (f), *ge-ruis in de ooren* (n).

Cornemuse, (f) *Een zakpyp*, *doedelzak* (m).

Corner, (v. n.) *Op den hoorn blaazen*; *tuiten*; *stinken*; les oreilles me cornent, *d' ooren tuiten my*; viande qui corne, *vleesch dat een snufje reukje weg heeft*.

Corner, (v. a.) *Iets uitbazuinen*, *ruchtbaar maaken*.

Cornet, (m) *Een blaas-hoorn*; *cornet*, (op een orgel); *cornet de po-stillon*, *een post-hoorn*; *cornet de papier*, *een péperhuis*; *cornet*, *spreek-hoorn voor eenen dooven*; *kruid-hoorn*; *maft-koker op een klein vaartuig*; *inkt-hoorn*; *cornet d'épisse ou Epissoir splits-hoorn*.

Cornetier, (m) *Een hoorn-bereider*.

Cornette, (m) *Standaard-draager*, *cornet*.

Cornette, (f) *Kornet muts* (zeker vrouwen-dragt); *Standaard der ruitery*; *cornets plaats*.

Corneur, (m) *Hoorn blaazer*.

Corniche, (f) *Lyf*, *lyfswerk* (n) (in Bouw-k.); *dryf-tol* (m).

Cornichon, (m) *Hoorntje* (n).

Cornichons, (m. pl.) *Kleine kon-komertjes*, *agurrikjes*.

Cornier, (m) *Ho kstyl* (in Bouw. k.)

Corniere, (f) *Loo-de dak-gout*; cornieres, *Hek-flutten*, *veeringen*, *ter zyden de Spiegel van een Schip*.

Cornillas, (m) *Het jong van een kraai* (n).

Cornouille, (f) *Kornoelje*.

Cornouiller, (m) *Kornoelje-boom*.

Cornu, ue (adj.) *Gehoord*, *dat hoornen heeft*; *iets dat in t hoeken en winkels of uitstekende kanten is*; un compliment cornu, *een mal compliment*.

Cornue, (f) *Distilleer-fles met een' kromme hals*, *retort* (in Chym.)

Corolitique, (adj.) *Dat met loof-werk omwonden is* (in Bouw. k.)

Corollaire, (m) *Toegift* (f), *aanhangzel*, *gevolg* (n) *eener voorstelling* (in redenk.)

Coronal, le (adj.) *Dat tot de hersen-pan behoort*.

Corporal, (m) *Gewyde altaardoek*.

Corporéité, (f) *Ligchaamlykheid*.

Corporel, elle (adj.) *Ligchaamlyk*; *punition corporelle*, *lyfstraf*.

Corporellement, (adv.) *Ligchaamlyk*.

Corporifier, (v. a.) *Beligchaamen*, *wederom een ligchaam doen aanneemen* (in Chym.).

Corps, (m) *Ligchaam*; *compagnie*, *bende* (n); *corps sans ame*, *ligchaam zonder ziel*, *een die geest noch leven heeft*; *drôle de corps*, *aardige snaak*; *malin corps*, *doortrapte knaap*; *corps mort*, *dood ligchaam*; *cet homme n'est pas de notre corps*, *die man behoort niet tot ons gezelschap*; *corps de metier*, *een gilde*; *corps de droit*, *een wetboek*; *corps d'armée*, *krygs-heir*, *bende*; *corps de garde*, *wacht-huis*; *garde*

du corps, *lyfwagt*; corps de jupe, *ryg-keurs-lyf*; vin qui a du corps, *krachtige wyn*; à son corps defendant, *verweerder wyze*; se battre corps à corps, *tien tegen één vechten*; se jeter à corps perdu sur l'ennemi, *dol, onveritzaagd op den vyand aanvallen*; prise de corps, *persoonelyk arrest*.

Corpulence, (f) *grosse ou petite corpulence, vetheid of sengerheid des lichaams*.

Corpuscule, (m) *Ligchaamtje (n), stofje (m natuursk.)*

Corradoux ou Couradoux, (m) *Tusschen-wyde, tusschen twee deken (f).*

Corrèct, ècte (adj.) *Goed, zonder gebrek, volkomen*; style corrèct, *beschaafde styl*; ce dessin est corrèct, *die schets is naar de kunst*.

Corrèctement, (adv.) *Zuiverlyk: écrire, parler corrèctement, zeer net schryven, spreken*.

Corrècteur, (m) *Verbeteraar; proef-leezer, corrector op eene Druk-kerij*.

Corrèctif, ive (adj.) *Verbeterend; verzagtend*.

Corrèctif, (m) *Verzagtend middel (in Geneesk. en redenvoering)*.

Corrèction, (f) *Verbetering, berisping; vermaaning; corrèction des mœurs, verbetering der zeden; maison de corrèction, Beter-huis, Tugt-huis; corrèction des épreuves, proef-naziening, corrèctie; sauf corrèction, onder verbetering*.

Corrèctrice, (f) *Verbeteraarster*.

Corrégidor, (m) *Onder-rechter in Spanen*.

Corrélatif, eve (adj.) *Betrekkelijk; père & fils sont des termes corrélatifs, Vader en Zoon zyn betrekkelijke woorden*.

Corrélation, (f) *Betrekking die twee dingen op elkaar hebben*.

Correspondance, (f) *Onderhandeling; correspondance de sentimens, overeenkomst van gevoelens*.

Correspondant, ante (adj. & subst.) *Medehandelend, overeenkomstig; medehandelaar, handelaarster*.

Correspondre, (v. n.) *Onderhan-*

delen, correspondeeren; correspon-
dre à l'amitié de quelcun, iemand
vriendschap erkennen; se correspon-
dre avec quelque chose, ergens
mede gemeenschap hebben.

Corridor, (m) *Een galderye die rontom een huis loopt (f).*

Corriger, (v. a.) *Verbeteren; bestraffen, berispen; corriger un ouvrage, een werk beschaaven; corriger une épreuve, een proef nazien, corrigeeren; se corriger, zig beteren*.

Corrigible, (adj.) *cet homme n'est pas corrigible, die man is niet te verbeteren*.

Corroboratif, ive (adj.) *Potion corroborative, versterkende drank*.

Corroborer, (v. a.) *Versterken, kragt geven*.

Corroder, (v. a.) *Doorknaagen, doorvreten (als sterk water)*.

Corroi, (m) *Leër-bereiding, Leër-touwing (f)*.

Corrompre, (v. a.) *Verderven, bederven; verändern; verleiden; les mauvaises compagnies corrompent les bonnes mœurs, quaade t'zamen-sprekingen bederven goede zeden; corrompre des temoins, getuigen omkooopen; corrompre une passage de l'écriture, een schriftuurplaats vervalschen; corrompre, den erf op leër maaken (by Leërtouwers); se corrompre, (v. r.) bederven, verrotten*.

Corrompu, ue (adj.) *Bedorven, ondeugend*.

Corrosif, ive (adj.) *Ineetend, bytend; corrosif (m), scherp geneesmiddel (n)*.

Corrosion, (f) *Ineeting*.

Corroyer, (v. a.) *Leër bereiden; yzer aan malkaár lassen; kalk bouwen; hout in den haak schaaven*.

Corroyeur, (m) *Een Leërtouwer*.

Corrupteur, trice (m. & f.) *Bederver, verleider; bedersster*.

Corruptibilité, (f) *Verderslyk ding*.

Corruptible, (adj.) *Vergankelijk; chose corruptible, verderslyk ding; Juge corruptible, Rechter die om te koop is*.

Corruption, (f) *Verderwing; vervalsching; omkooping; corruption des hu-*

humeurs, des mœurs, verandering der vogten, der zeden.

Cors, (m) Cerf de dix cors, een Hert met 10 takken.

Corfage, (m) De ligchaams gestalte van de schouderen tot de heupen (f).

Corlaire, (m) Een zee-roover, kaa-per.

Corselet, (m) Een borst-barnas (n).

Corset, (m) Een boerinnen rok-slyf, korset (n).

Cortège, (m) Een stoet (f), gevolg (n).

Cortical, ale (adj.) Bastig, schors-sig (van cortex, bast, Lat. w.).

Corvéable, (adj.) Die Leen-beeren dienst onderworpen is.

Corvée, (f) De dienst die een Leen-man zynen Leen-heer schuldig is, leen-dienst; item verdrietigen arbeid.

Corvette, (f) Soort van een dubbelde sloep (f), vaarende met zeilen en riemen, gemeenlyk by een vloot, om op kondschap uit te gaan en tyding te brengen; een advys jagt (n).

Corus, (m) (Lat. w.) West-noord-westse wind.

Coryphée, (m) 't Hoofd, de voornaamste eene secte of bende.

Co-seigneur, (m) Mede-heer.

Cosmétique, (adj. & subst.) Blauwket-zalf.

Cosmographie, (m) Waereld-beschryver.

Cosmographie, (f) Waereld-beschryving.

Cosmographique, (adj.) Dat daar toe behoord.

Cosmolabe, (m) Werktuig om hemel en aarde te meten.

Cosmopolitain, aine (m. & f.) Een burger, inwoonder der waereld, een die geen t'huis heeft.

Cosse, (f) De schil, peul van erwten of boonen; kous, yzere ring in een zouw, om het doorsnyden voor te komen.

Cosser, (v. n.) se cosser, (v. r.) Met de koppen slooten als de rammen.

Cosson, (m) Een koorn-hout- of vrugt-wormtje.

Cossu, ue (adj.) Dik van schil, dikbastig.

Costal, ale (adj.) Dat tot de ribben behoord.

Côte, (f) Een rib; zee-kust, strand; rib (f), inbous (n) van een schip; rib aan bladeren (f); geslagt (n), afkomst (f); côte en écorre, een' steile kust; côte morte, een Momiks nagelatene inboel; côte à côte, naast malkander; raser ou ranger la côte, langs de kust vaaren.

Cote. (Zie Quote).

Côté, (m) De zyde, de kans (f); à côté (prep.) de la porte, ter zyden de deur; de côté (adv.) regarder de côté, van ter zyden, dwers zien.

Côteau, (m) Een heuveltje (n).

Côtelette, (f) Een ribbetje; des côtelettes, een verkens harstje.

Coter, (v. a.) Iets aanhaalen, bybrengen (citer); op den rug van een geschrift tekenen wat het behelst; coter le prix, den prys melden, noteeren.

Coterie, (f) Een vrolyk gezelschap, (gem. w.).

Cote-rouge, (f) Kaas met roode korsten.

Cothurne, (m) Broosje, laarsje der oude Toneelspeelders (n).

Côtier, (adj.) Pilote cotier, een Stuurman die een goede Land-kenner is.

Côtiere, (f) Landstrekking, lange kust (f); een muur-bed in een turn (n).

Cotignac, (m) Quee-vleesch (n).

Cotillon, (m) Een vrouwen onderrok.

Cotir, (v. a.) Kneuzen, kwetzen, (gem. w. van vrugten gezegd).

Cotisation, (f) Schatting, belasting.

Cotiser, (v. a.) Schatten, belasten.

Cotiffure, (f) Kneuzing van vrugten.

Cotité. (Zie Quotité).

Coton, (m) Katoen (n), boom-wol-le (f); noppen, wolligheid op laaken; vlasbaard (m).

Cotonner, (v. a.) Met katoen vullen; se cotonner, (v. r.) met noppen, vlokken opwerpen; voos worden.

Cotonneux, euse (adj.) Wollig, week, voos, (van vrugten gezegd).

Cotonnier, (m) Katoen-boom.

Cotonnine, (f) Graf katoen tot zeilen (n).

Cotoyer, (v. a.) *Langs de kust vaaren; ergens langs gaan.*

Cotret, (m) *Takkebos* (m), *knuppei-hout* (n); *huile de cotret, ribbensmeer, slaag.*

Cotte, (f) *Geringe Vrouwen-rok* (m); *cotte de maille, malien-kolder; cotte d'armes, wapen-rok.*

Cotteron, (m) *Kort vrouwen onderrokje.*

Co-tuteur, (m) *Mede-voogd.*

Cou, (in Prosa zegd en schryft men cou, en in Poëzy col) *m) de hals; sauter au cou de quelcun, iemand om den hals vliegen; mettre la bride sur le cou, den toom vieren; mettre quelcun la corde au cou, iemand den sloop om den hals doen; rompre le cou, den hals breeken; rompre le cou à une affaire, een zaak verbruiën; cou de pied, het bovenste gedeelte van de voet, de vreek.*

Couard, arde (m. & f.) *Bloodaard, lasthartige, (een weinig oud). (Zie lache, poltron).*

Couardise, (f) *Lasthartigheid, vertzaagtheid.*

Couchant, (adj.) *Word alleen gezegd van chien couchant, leggende hond; j'arrivai à soleil couchant, ik kwam by zonnen ondergang; couchant du soleil, zonnen ondergang, het westen.*

Couche, (f) *Bedsteel, krib; kinderhuur* (f); *ruin-bed* (n); *grond, grondverf* (by Schilders); *pleistering, laag kalk* (by Metzel.); *laag, rei van kaas, steenen, enz. kolf van een vuuroor; grondlegging* (in Bouwk.); *inzet* (in 't speelen) (f); *couche nuptiale, huwelijks bed; souiller la couche, het bed bevlecken; couches, (plur.) het kraambed; être en couches, in de kraam leggen; relever, sortir de couches, uit het kraambed komen; fausse couche, een miskraam; une couche de pain & une couche de fromage, een' snee brood met een' snee kaas daar op.*

Couchée, (f) *Nagt-leger, nagtverblyf* (n); *item kosten daar van.*

Coucher, (v. a.) *Neêrleggen; coucher un malade, eenen zieken te bed leggen; coucher sur l'Etat, in*

rekening invoeren; coucher par écrit, in geschrift stellen; coucher au jeu, in 't spel zetten; coucher la vigne, de wynranken in d'aarde leggen, om nieuwe stammen te maaken; coucher par terre, ter aarde, op de grond leggen; coucher un fusil en joue, een snaphaan aanleggen; coucher quelque chose en joue, op iets mikken, het oog hebben; coucher l'or, het goud opdragen (ty Verguld.); coucher, (v. n.) leggen, slaapen; coucher dehors, buiten 's huis slaapen; coucher sur la dure, op de grond slaapen; se coucher, (v. r.) na bed gaan, zich leggen; comme on fait son lit on se couche, van te vooren bedengen maakt daar na geen krakkeel (spr. w.); allez vous coucher, gaat na bed; il n'est pas encore temps de s'aller coucher, het is nog geen tyd om na bed te gaan; se coucher par terre, zich op de grond leggen; le soleil se couche, de zon gaat onder.

Coucher, (m) *Prier Dieu à son coucher, God bidden als men na bed gaat; je ne le voi qu'à son lever & coucher, ik zie hem niet dan wanneer hy opstaat of na bed gaat; le coucher du soleil, zonnen ondergang.*

Couchette, (f) *Rust-bank, slaap-bank.*

Coucheur, euse (m. & f.) *Byslaap, byslaaper; byslaapster; slaap-gezel.*

Couchoir, (m) *Vergulders palmhoutje.*

Couci-couci. (Zie Couffi-couffi).

Coucon. (Zie Coccon).

Coucou, (m) *Koekoek.*

Coude, (m) *De elleboog* (m); *kromte, bogt* (f); *haufter le coude, braaf zweigen, zuipen* (spr. w.).

Coudée, (f) *Elleboogs-lengte; avoir les coudées franches, de handen ruim hebben.*

Couder, (v. a.) *Den elleboog van een mouw maaken* (by Kleerm.).

Coudoyer, (v. a.) *Met de ellebogen slooten.*

Coudraie, (f) *Bosch met hazelaars beplant* (n).

Coudran, ou godron, goudron, (f) *Har*

Harpuis daar de Schippers hun touw-werk mede smeeren (n).

Coudranner, (v. a.) *Touw teeren.*

Coudranneur, (m) *Een touw-teerder.*

Coudre, (v. a.) *Naaijen; byvoegen, aanhegten; coudre la peau du renard à celle du lion, het vos-sen-vel aan de leeuwen-huid hegten, (dat is) list, beleid by magt voegen.*

Coudre ou coudrier, (m) *Haze-laar, hazel-nooten-boom.*

Coudrer, (v. a.) *Het leder runnen, looijen.*

Coudrette, (f) (oud w.) (Zie Cou-draie).

Coudroir, (m) *Looi-kuip.*

Covendeur ou co-vendeur, (m) *Een mede-verkooper.*

Coëgne, (f) *Zwaard of zwoerd van spik.*

Coëgneux, (adj.) *Sang coëgneux, slymig, kleeverig bloed.*

Coverfê, (adj.) *Tegengekeerd (in meek.)*

Couets, (m. pl.) *Halzen, smyten, (zekere groote zeil-touwen).*

Couette. *Zie coite.*

Couillons, (m. pl.) *De ballen.*

Coulage, (m) *Lekkasje, uitlooping (f).*

Coulamment, (adv.) *Parler écrire coulamment, vlug spreken, schryven.*

Coulant, ante (adj.) *Ruisseau coulant, vlietende beek; style coulant, vloeiende schryfstyl; noend coulant, een strik knoop.*

Coulant, (m) *Een coulant, (zeker hals juweel der Juffrouwen).*

Coule, (f) *Een Monniks koor-kleed met wyde mouwen (n).*

Coulé, (m) *Het overspringen of even aanroeren eener noot in Mu-ziek (n).*

Coulée, (f) *Scherpheid of rondheid van een Schip.*

Coulement, (m) *Vloeiing, vlie-ting (f).*

Couler, (v. n. & a.) *Vloeijen, vlie-ten, loopen; les larmes lui coulent des yeux, de traanen biggelen hem of haar uit d'oogen; chandelle qui coule, een kaars die afloopt; le temps coule insensiblement, de tyd gaat*

ongevoelig voor by; l'échelle a cou-lé & il s'est tué, de ladder is uitge-glipt en hy is dood gevallen; couler de l'argent en la main du juge, den Regter geld in de hand steeken; faire couler une clause dans un testament, eene clausule in een testa-ment mede invloeijen laaten; couler du lait, melk door een' teems gieten; couler derriere une haye, achter eene hegge heen sluipen; couler à fond, in de grond zinken, item een Schip in de grond schieten, booren; la vigne, les fruits ont coulé, de druiven, de vrugten zyn afgeval-len; il faut couler sur cette note, die noot moet men sleepende aanroe-ren; vers qui coulent doucement, zoet-vloeiende versen; couler par dessus un endroit, in een geschrift iets even aanroeren; la danse consis-te à savoir bien couler, couper, pirouetter, de dans bestaat, in luttjes te keeren en rond te draayen; se couler en quelque endroit, ergens in-sluipen.

Couleur, (f) *Verf, koleur; schyn (f), voorwendzel (n).*

Coulevrée ou Couleuvrée, (f) *Wilde wyngaard (m).*

Coulevrine, (f) *Een slang (zeker lang veldstuk, geschut).*

Couleuvre, (f) *Een slang; il a bien avalé des couleuvres, (spr.) hy heeft veel verdriet uitgestaan.*

Coulis, (m) *Doorgezegen zap van vleesch enz. (n) item dunne gyps of pleister (f).*

Coulis, (adj.) *Vent coulis, togt wind, die door spleeten of scheuren doordringt.*

Couliſſe, (f) *Een sponde, een hou-te groef, waar in een raam op en neér-gaat (f), item een scherm op een To-neel (n).*

Couloir, (m) *Een teems (f), door-slag, zyg-doek (m), drup-vat (n), item een doorgang in een Schip (m).*

Couloire, (f) *Zyg-korf by de Wynpers (m); vlootje met gaaten (by Wynkopers (n).*

Coulpe, (f) *Schuld, zonden-schuld.*

Coultre, (f) *Het loopen, vloeijen, vlieten.*

Coup, (m) Een slag; *floot*; bouw wond; greep; aanval; poets, *streek*; teug (in 't drinken, (f); coup de poing, een vuist-slag; coup d'épée, *floot*, *steek* met een degen; coup mortel, coup de jarnac, *donderlyke slag*, bouw, *steek*, of wond; porter, parer un coup, een *floot* toe brengen, afkzeren (pareeren); porter coup, raak zyn; à coups de main, met *bloote handen*, of met het zwaard in de *vuist*; tirer un coup, een *schoot* doen; coup de partance, *afscheids* schoot; coup de canon, de tonnerre, de vent, *Kanon-schoot*, *donder slag*, *rukwind*; coup d'état, *staatskundige streek*, *overlog*; coup fourré, *heimelyke floot*; achterklap; coup de langue, een *steek*, een *grauw*, *snacuw*; donner un coup de pied, een *schop* geven; un coup de vin, een *teug wyn*; coup d'essai, een *proefsluk*; coup de Maître, een *Meester-sluk*; coup de filet, een *trek* met het net; coup de dez, een *Teerling worp*; coup de malheur, *ongelukkige slag*, *toeval*, coup de Ciel, *gunst des Hemels*, coup de fortune, *dehazard*, een *geval* van 't *fortuin*, 't *geluk*; coup de desespoir, *wanhopige aanslag*; coup de grace, de *hart floot* aan een misdadiger; prendre une Ville sans coup férir, *eene Stad*, zonder *slag* of *floot* inneemen; coup sur coup, *slag op slag*; zonder *tusschenpozzing*; un coup, eens, eenmaal; pour le coup, *pour ce coup* ci, *voor dit maal*; tout à coup, *gezwind*; tout d'un coup, *plotzeling*, *eensklaps*; après coup, *te laat*; à coup sur, *gewis*, *zekerlyk*; avoir un coup de hache, een *slag* van de *molen weg hebben* (spr. w.); faire un mauvais coup, een *slegte streek* begaan; le coup vaut la balle, (spr.) 't is de *moete waard*; ce mur prend coup, *die muur krygt een bogt*; donner des coups fourrés, *schooten onder water*, *heimelyke steeken* geeven (spr.); les plus grands coups sont rués, *hy heeft zyn beste dagen gehad*, *hy is zyn meeste kracht al quyt* (spr.); sur de son coup, *zyner zaake gewis*; la moindre fau-

te porte coup; de *geringste mislag* is *nadeelig*; faire un grand coup, een *grootte daad doen*; deviner la chose du premier coup, *de zaak* in den *eersten raaden*; buvons un coup, *laat ons eens*, of een *teug drinken*; faire entrer à coups de marteau, *met den hamer indryven*; se fourrer aux coups, *zig onder 't vegen begeven*; aller aux coups tête baissée, *onverschrokken aan de slag gaan*; d'un coup d'œil, *met een opslag van 't oog*, *terstond*; faire d'une pierre deux coups, *twee vliegen met eene klap slaan* (spr.); tirer à coups perdus, in 't *wild schieten*; il y aura bien des coups donnés, *daar zal wakker gevogten worden*.

Coupable, (adj. & f.) Schuldig; de *schuldige*.

Coupe, (f) Drinkbeker, *béker*, *kelk* (m) *schaal* (f).

Coupe, (f) 't *Hakken*, *afhakken* (n) van hout; de *snee* van iets (f), 't *afneemen der kaarten*; il a la coupe bonne, *hy hakt, snyd goed*, (by *Steenb. en Snyders*).

Coupé, (m) Een *zekere snee*, *draai* in den *dans* (m).

Coupeau, (m) De *top* (m), *kruin* (f) van een *berg*; *houten spaan* (m).

Coupe-bourgeon, (m) *Zeker* insect dat de *toppen* van de *wyngaard* eet.

Coupe-cu, (m) Een, *die*, als *hy gewonnen heeft*, *ophoud met spelen*; jouer à coupe-cu, *zonder revengie spelen*, in *eens af*.

Coupe-gorge, (m) *Moord-kuil* (f) *winkel* daar *men bedrogen word*; onder-knie *schegge* aan de *voorsteven* van een *Schip* (m).

Coupe-jarret, (m) *Moordenaar*, *Struikrover*.

Coupelle, (f) *Smeltkroes*; *kruidelpel* (m); affiner à la coupelle, in de *smeltkroes louteren*; mettre, passer à la coupelle, *iemand op de proef zetten*.

Coupeller, (v. a.) In de *smeltkroes* doen, *louteren*.

Coupe pâte, (m) Een *deeg-mes* (by *Bakkers*) (n).

Couper, (v. a.) *Snyden*, *doorsnyden*,

den , affnyden ; bakken , afhakken
kappen afskappen ; bouwen afbouwen ;
une chaîne de montagnes coupe
toute cette province , een reeks van
bergen fcheid dat ganfche Land af ;
couper les bleds , het koren afmaai-
jen ; couper du bois , hout bakken ,
kappen , couper les mats , de masten
kappen (Zee w.) ; couper la bourfe ,
de beurs fnyden ; couper la gorge ,
vermooraen , item te veel doen beta-
len ; couper l'herbe fous les pieds
à quelcun , iemand het gras onder
de voeten weg maaijen (fpr.) couper
la parole à quelcun , iemand in de
réden vallen ; couper les cartes ,
de kaarten afneemen ; couper la me-
fure , de maat affnyken ; couper
court , eene rede afbreeken ; pour
couper court , om kort te zyn ; cou-
per l'ennemi , den vyand affnyden ;
couper les vivres , de leefiogt , het
proviant affnyden , couper chemin à
quelque chofe , den voortgang van
iets beletten , fe couper , zig fnyden ;
zig zelfs tegenspreken ; de beenen in
't gaan tegen malkander ftaan ; ce
cheval fe coupe , dat paard ftaat
aan ; coupé de canaux , met grag-
ten , vaarten , kanaalen doorfneeden ;
style coupé , gebroken , korte fchryf-
fijl ; coupé , (in Wapenk.) verdeeld ;
il s'eft coupé le doigt , hy heeft
zig de vinger afgefneeden , afgehakt.

Couperet , (m) Een hakmes (n).

Couperofé , (f) Koperrood (n).

Couperofé , ée (adj.) Vifage cou-
perofé , puiffig aangezigt.

Coupe-tête , (m) Bok ftaa vaf ,
(zeker Kinder fpél).

Coupeur , eufe (m. & f.) Een die
iets fnyd of hakt , fnyder , hakker ; een
druiven-leezer ; coupeur de bourfe ,
beursen-fnyder , gauwdief ; coupeur
de bois , hout-hakker.

Couple , (masc. als het de man
en vrouw betekend) ; un heureux
couple d'amants , een gelukkig paar
menfchen.

Couple , (fem. als men fpreekt
van andere dingen) une couple
d'œufs , de pigeonneaux , een paar
eieren , duiven.

Coupler , (v. a.) Koppelen , paa-
ren , t'zamenbinden.

Couplet de Chanfon , (m) Een
vers van een Lied ; bongzel van een
deur.

Coupleter , (v. a.) Iemand met ver-
fen wakker doorbaalen.

Coupoir , (m) Groote knie-fchaar
in de Munt (f).

Couple , (f) Een rond dak (n),
koepel (m).

Coupon , (m) Een lap ftof , over-
fchot ; item eene zekere bofoeveelheid
brandhout , waambout.

Coupure , (f) Eene fnee , fneede ;
coupures , (f. pl.) affnydingen , ver-
fchanszingen (in veftingb.).

Cour , (f) Het Hof ; voor of ach-
ter plaats aan een huis (f) ; Hof-
raad (m) ; gens de cour , hovelin-
gen ; cet homme là entend bien fa
cour , die man verftaat het hof leeven
wel ; eau benite de cour , iedele
vleieren der hovelingen ; faire la
cour à quelcun , zyn hof by iemand
maken , hem opwagten.

Couradoux , (m) Tuffchen-wyde
tuffchen twee dekken (f) (Zee-w.)

Courage , (m) Moed (m) , dapper-
heid (f) ; prendre courage , moed
grypen ; fi j'en croyois mon coura-
ge , indien ik na myn hart te werk
ging ; courage , hou moed , t'za luftig !

Courageufement , (adv.) Kloekmoe-
diglyk.

Courageux , eufe (adj.) Kloekmoe-
dig , stout , dapper.

Couramment , (adv.) Gezwind ,
ter loops ; faire quelque chofe cou-
ramment , iets voor de vuif doen.

Courant , (m) De froom ; vloed van
't water (n) ; loop (m) , gewoonte (f)
van iets ; le courant , de loopende maand.

Courant , ante (adj.) Loopend ,
froomend , vlietend ; année couran-
te , het loopende jaar ; monnoye cou-
rante , gangbaar geld ; prix courant ,
vafte prys , prys courant ; chien
courant , een brak (zeker Jagthond).

Tout Courant , (adv.) Vaerdig ,
gezwind , zonder moeite.

Courante , (f) Courant , (zekere
dans).

Courantin , (m) Zekere vuur-pyl ,
die , in 't branden , over een touw
loopt.

Courbaton, (m) *Knie, gaffel* (f), *kromhout* (n), (in *scheepsb.*).

Courbatu, ue (adj.) *Afgereeden, afgewerkt*.

Courbature, (f) *Styfheid, afge- matheid eenes paerds*.

Courbe, (adj.) *Krom, gebogen; li- gne courbe een kromme lyn*.

Courbe, (f) *Krom hout, schips- knie; gezwel in de haazen der Paer- den* (n).

Courbé, ée (adj.) *Gekromd, ge- bogen*.

Courbement, (adv. & subst. m.) *Krommelyk; buiging, kromming*.

Courber, (v. a.) *Krommen; se courber, (v. r.) zich krommen, bui- gen*.

Courbette, (f) *Sprong van een Paerd* (m).

Courbetter, (v. n.) *Korte laage sprongen maaken (in de Ry-school)*.

Courbure, (f) *Kromte, bogt* (m).

Courcailler (v. n.) *Slaan als een Kwakkel*.

Courcaillet, (m) *Geluid van een Kwakkel; Kwakkel-fluitje of beentje* (n).

Courcelle, (f) *Klein hofje* (n).

Courcite ou Courcives, (f. pl.) *Scheeps waaringen, ganghoorden*.

Courçon, (m) *Een korte staf yzer*.

Courée ou Couret, (f) *Harpuis* (n) *voor den bodem van een schip, te- gens de wormen*.

Coureur, (m) *Looper, hard-looper; najaager van iets; landlooper, zwer- ver; ondeugende jongen* (m); *hard- draavend Paerd* (n).

Coureuse, (f) *Een straatvoer, loop- ster, klapeise*.

Courge, (f) *Kauwoerde (zeker ge- was)*.

Courier, (m) *Post-bode, staaten- bode, courier*.

Couriere, (f) *De dageraad; de maan* (word by de *Dicht.* aldus gen.).

Courir ou Courre, (v. n. & a.) *Loopen, rennen; kruiffen; zweruen; courir à bride abattue, met losse zoom ryden; courir à une chose, ergens na staan; courir à sa ruine, in zyn eigen verderf loopen; courir après quelcun, iemand naloopen; le tems court, de tyd loopt voort; le*

bruit court qu'il est mort, het ge- rucht loopt dat hy dood is; il court une certaine nouvelle, daar liep eene zekere tyding; nous courûmes plusieurs bordées, wy hebben dikwils gewend (zee w.); courir les ruës, langs de straat loopen, rinkelrooijen; il a couru le monde, hy heeft de waereld doogereijst; courir risque, gevaar loopen; courir les bals, van het eene gezelschap naar het andere loopen; courir la pretantaine, her- om loopen; courir les tables, op schuim loopen; courre ou courir sus, aanvallen, 'er op inloopen; courir un bénéfice, naar een ampt staan; courir la poste, te post ryden; cou- rir le plat país, het land afloopen, stroopen, plunderen; courir les mers, in zee kruiffen, dezelve onveilig ma- ken; courir sur le marché de quel- cun, in iemands koop, beding vallen; courir sur les brisées de quelcun, iemand ondersteele doen, de loef affny- den; l'eau court, het water loopt; courir nord, noordwaards loopen, zeilen; où court il? waar stévend hy na toe, over wat boeg wend hy? ce tonneau court, dat vat lekt; cou- rir les ruelles, le guilledou, les bordels, in mothuizen, by de hoeren loopen; la mode qui court, de alge- meene mode; faire courir les san- tés, de gezondheden rond drinken; ê- tre fou à courir les ruës, geheel zinneloos zyn; courir la bague, na den ring sleecken; courir aux armes, de wapenen opvatten, courir en lice ou dans la carriere, in de loop- baan, in het srydperk loopen.

Courlis ou Courlieu, (m) *Een wulp (zeker water-vogel)*.

Couronne, (f) *Kroon; kruin, krans* (f); *couronne impériale, kei- zerlyke kroon; on lui offrit la cou- ronne, men bood hem de kroon, het ryk aan; couronne de fleurs, een bloem-krans; triple couronne, eene drie dubbele kroon*.

Couronné, ée (adj.) *Les têtes couronnées, de gekroonde hoofden*.

Couronnement. (m) *Krooning* (f); *kap of spits, cierraad van een gebouw* (m); *volcinding, voltooijing* (f).

Couronner, (v. a.) Kroonen; vol-einden, voltooijen; la fin couronne l'œuvre, het einde kroond het werk; couronner la valeur, de dapperheid beloonen.

Couronnure, (f) De kroon van de herts-boornen.

Courre, (v. n.) Courre le cerf, een hert jaagen. (Zie verder Courir).

Courroie, (f) Ledere riem, band (m); faire du cuir d'autrui large courroie, uit een ander mans leer breede riemen snyden, (spr. w.)

Courroucer, (v. a.) Vergrammen; fe courroucer, (v. r.) gramfloopig worden; bruiffchen, onftuimig worden.

Courroux, (m) Gramfchap, woede; onftuimigheid (f).

Courroyer. (Zie Cotroyer).

Cours, (m) Loop (m), koers, freek; gangbaarheid enz.; cours d'une rivière, loop eener rivier; prendre fon cours vers la France, zyn koers naar Frankryk ftellen; voyage de long cours, een lange reis, cours des aftres, fterren-loop; ce livre n'a plus de cours, dat boek is niet meer gezogt; monnoie qui a cours, gangbaar geld; cours du change, wiffel-cours; cours de ventre, de buik-loop; faire fon cours de philosophie, in de wysgeerte ftudeeren; cours de la vie, de levens-loop.

Courfe, (f) Loop (m), kruiffing (f); achever fa courfe, zynen loop voleindigen; aller en courfe, op buit uitgaan, ftroopen, kruiffen, ter kaap vaaren; faire des courfes dans le païs ennemi, in 's vyands land ftroopen.

Courfier, (m) Stryd-paerd, veld-paerd; grof gefchut op een galei (n); middel-gang op een galei.

Courrière, (f) Koebrug, bedekte gang op een fchip.

Courfon, (m) Een loot, fcheutling van een jonge boom.

Court, te (adj.) Kort, klein; van korten duur; prendre le plus court, de kortfte weg inftaan; avoir la vue courte, byziende zyn, geen vooruit-zigt hebben; tenir la bride courte à quelcun, iemand in den teugel houden; être court d'argent, geld

noodig hebben; court d'haleine, kort ademg.

Court, (adv.) Kort; s'arrêter tout court, fchielyk fteeken blyven; demeurér court, niets meer te zeggen weeten, fteeken blyven; tenir de court, kort houden.

Courtage, (m) Makelaardye (f).

Courtaud, aude (m. & f.) Een kort en wel gezet man of vrouw, een knol; item een paerd of hond, wiens ftaart en ooren afgefnyden zyn; korte baffen (speeltuig); courtaud de boutique, eenwinkel knegt (spot w.).

Courtauder, (v. a.) De ftaert af-fnyden, kortooren.

Court-baton. (Zie Cour-baton).

Court-bouillon, (m) Een fop van wyn, laurierblaaden, rozemaryn, zout, péper en oranje appelen, waar in men vifch ftooft (f).

Court-bouton, (m) Een houte pin.

Courte botte, (m) Een klein mensch, een propje (n), (boert. w.).

Courte boule, (f) Kégel fpeel (n), daar de fpeelers dicht by ftaan.

Courte-haleine, (f) Kortademigheid.

Courtement, (adv.) Kortelyk, in weinig woorden.

Courte-paille, (f) Tirer à la courte-paille, om het langfte frootje trekken (zeker fpeel).

Courte-paume, (f) Een korte kaats-baan.

Courte-pointe, (f) Geflikte dé-ken, pronk-déken, fprei.

Courtier, (m) Een makelaar, courtier de chevaux, een roskammer; courtier de mariage, een koppelaar.

Courtil, (m) Plaatsje, klein boeren hofje (n).

Courtilliere, (f) Zeker wormtje dat de meloenen, latouw enz. bederft.

Courtine, (f) Een muur (m) tusfchen twee bolwerken, een gordyn genaamd; voorhangzel van een outaar (n); bed-gordyn, (dog hier voor zegt men beter rideau) (f).

Court-jointé, (m) Een paerd met korte kniebuigingen.

Courtifan, (m) Een hoveling, hofbediende; pluimftryker; liefhebber van de fexe.

Courtisane, (f) *Een' openbaare hoer.*

Courtiser, (v. a.) *Zyn hof by iemand maaken, pluismsryken om gunst te erlangen.*

Courtois, se (adj.) *(verouderend w.) Heusch, vriendelyk, beleefst.*

Courtoisement, (adv.) *Beleefdelyk.*

Courtoisie, (f) *Heuschheid.*

Courton, (m) *Korte bennip.*

Courtpendu, (m) *Zekere appel met een korte steel.*

Cousin, ine (m. & f.) *Neef, neev; nigt (kinderen van twee broeders, twee zusters of broeder en zufter); cousin germain, volle neef; cousine germaine, volle nigt; cousin, een verdere aanteerwant (neef); byzondere goede vriend; cousin, tytel die de Koningen aan vrcemde Vorsten, Kardinaalen enz. geeven.*

Cousin, (m) *Een' mugge (f), (fig.) smaretzer, smul-broër; item zekere lekkere koek te Farys, waar in boter, eijeren en kaas.*

Cousinage, (m) *Neeffchap (n); vriendschap (f).*

Cousiner, (v. a.) se **Cousiner**, (v. r.) *Zich neef noemen, (gem. w.).*

Cousoir, (m) *Een Boekbinders naai-bank (f).*

Coussi-coussi, (gem. w.) *Il s'est acquitté de cette commission coussi-coussi, hy heeft die last zoo wat, zoo wat uitgeroerd.*

Cousin, (m) *Een kussen, hoofdkussen, zadel-kussen (n), enz. blok onder 't achter end van een scheeps geschat.*

Coussinet, (m) *Kussentje; verguld kussentje (n), enz.*

Coufu, ue (adj.) *Genaaid.*

Cout, (m) *De kosten, prys van iets dat men koopt of laat maaken.*

Contant, (adj.) *(alleen dus) Achter une chose au prix courant, iets tot den gewoonlyken prys koopen.*

Couteau, (m) *Een mes (n); klein pronk-dégentje; couteau pliant, een knip-mesje; couteau de chasse, een hert-vanger; couteau à scie, een fceen-zaag; jouer des couteaux, van leër trekken, met de kling speelen (fig. w.); ils sont à couteaux ti*

rés, zy leeven in groota outeigtheid.

Coutelas, (m) *Een zabel; item lyzeil (n) (bonnette à étui) aan uitstiekers, oplangen (boute hors) vastgemaakt (Scheeps w.).*

Coutellerie, (f) *Een Messen-maakery.*

Coutelier, (m) *Een Messen-maaker.*

Couteliere, (f) *Een Mesje-kookerije.*

Couter, (v. n.) *Kosten, gelden; couter de la peine, du soin, moeite, zorg kosten; quoiqu'il en coute, wat het ook koste; il vous en coute, je le vois bien, gy doet het niet gaerne, ik zie het wel.*

Couteux, euse (adj.) *Kostbaar, geldig, (gem. w.).*

Coutier, (m) *Tyk-weever.*

Coutieres, (f. pl.) *Want, touwerk aan een galei-mast.*

Coutil, (m) *Tyk, bedde-tyk (f).*

Coutillade, (f) *Een snee, wond, jaap met een mes.*

Contre, (m) *Een ploeg-yzer (n).*

Coutume, (f) *Gewoonte (f), gebruik; tol-recht (n); avoir coutume, ou, de coutume, gewoon zyn.*

Coutumier, re (adj.) *Droit coutumier, een gewoonlyk recht.*

Coutumier, (m) *Een wet- of costaim-boek (n).*

Coutumierement, (adv.) *Gewoonlyk.*

Couture, (f) *De naad (f); het naaijen (n); naad tusschen twee planken (f); battre une armée à platte couture, een Léger totaliter verslaan.*

Couturerie, (f) *Een' naai-kamer.*

Couturier, iere (m. & f.) *Een boeren-snyder; een' naaijster; couturiere en linge, en drap, een limen, wol-len naaijster.*

Couvée, (f) *Een gebroed, broedzel jongen (n); couvée, het geslacht; toute cette couvée ne vaut rien, dat gantsche geslacht, gebroed deugd nikt.*

Convent, (m) *Een Klooster.*

Couver, (v. a. & n.) *Uitbroeden, broeden, broeijen; over een uurpan of stoef zitten, broeijen; le feu couve sous*

COU.

Bous les cendres, *het voor smeeld onder de asche*; couvrir un dessein, *een aanslag smeeden*; couvrir les cendres, *asche-rysten*, *altijd achter de kagchel zitten*.

Couvercle, (m) *Een dekzel* (n), *oven-deur* (f); il n'est si décrépite, qui ne trouve à la fin couvercle à la marmite, *daar is geen pot zoo schiefs of men vindt 'er nog wel een dekzel toe*, (spr. w.)

Couverseau, (m) *Bekleedzel van stoelen* (n).

Couvert, (m) *Tafel goed* (n), *al wat tot een tafel behoort*; huisvesting (f), logies, *dak* (n); *dekking* (f) *van iers*; *omslag* (m), couvert (n) *van een brief*; mettre le couvert, *de tafel dikken*; une table à 12 couverts, *een tafel voor 12 personen*; donner le couvert à un voyageur, *eeuen reiziger huisvesting geeven*; je vous écris sous le couvert de, *ik schryf u onder 't couvert van*; à couvrir, ou, à l'abri, (adv.) *veilig, beschut*; se mettre à couvrir de, *zich bedekken of schuilen voor*; à couvrir des insultes, *bedekt voor aanval*.

Couvert, erte (adj.) *Gedekt, gekleed; geveinst, loos; overschaduwde*; table couverte, *een gedekte tafel*; il étoit fort bien couvert, *hy was wel uitgedost*; c'est un homme bien couvert, *het is een zuwyger*; allée couverte, *bedekte laan*; temps couvert, *duistere lucht*; couvrir de honte, *met schaamte bedekt*; un drap trop couvert, *een al te wollig laken*; chemin couvert, *bedekte weg eener vesting*; païs couvert, *gedekt land*; servir quelcun à plats couverts, *iemand met bedekte schotels onthaalen*, *dat is, niet voor de wuist, opregt met hem handelen of ook heimelyk binadeelen*.

Couvertement, (adv.) *Bedekt, heimelyk, geveinsdelyk*.

Couverture, (f.) *Déken; dekzel* (n); *dekmantel, schyn* (m), *voorwendzel* (n); couverture de maison, *dak van een huis*; couverture d'un livre, *band van een boek*; sous couverture d'amitié, *onder den dekmantel van vriendschap*.

COU. CRA. 173

Couverturier, (m) *Een dekenmaker; verkooper*.

Couvet, (m) *Een vuur-pot, lollen-pot*.

Couveuse, (f) *Broei, of leg-ben*.

Couvi, (adj.) *Un œuf couvi, een vuil Ei*.

Couvre-Chef, (m) *Boerinnen salie, regen-kleed*.

Couvre-feu, (m) *Een vuur-scherms* (n).

Couvre-pied, (m) *Een voet-zak*.

Couvreur, (m) *Een Lei-dekker*.

Couvreuse, (f) *Leidekkers-vrouw; Stoelen-meester*.

Couvrir, (v. a.) *Dekken, bedekken, bewimpelen; beschermen, beveiligen* (in Krygsk.); *bespringen* (van Paerden, Stieren, en Honden gezegd); Couvrir la table, *de tafel dekken*; Couvrir le feu, *het vuur inrekenen*; couvrir de honte, *beschaamd, maaken*; couvrir la terre de soldats & la mer de vaisseaux, *het Veld met Krygs-benden en de Zee met Scheepen bedekken*; couvrir son jeu, *zyn spel of oogmerk bedekt houden*; couvrir la joue, *een oorvyg geeven* (spr. w.) *se couvrir du voile de devotion, den dekmantel van God vrugt omhangen*.

Se Couvrir, (v. r.) *Zyn boed opzetten*; le temps se couvre, *de lucht betrekt*; se couvrir d'un bois, *zig achter een bosch verschanssen*; se couvrir d'un sac meüillé, *laffe, heuzelachtige verschooning inbrengen* (spr. w.)

Crac, (m) *Krak* (m) *gekraak, geluid van iers dat breekt* (n).

Crachat, (m) *Speekzel* (n) *spuig* (f).

Crachement, (m) *Spuuwing, roghchelen* (f).

Cracher, (v. a.) *Spuuwen spuigen roghchelen*; cracher au nez de quelcun, *iemand in het aangezicht spuuwen*; (figuurl.) *hem boonen*; cracher au bassin, *in de bos blaazen, boete geeven*; il cracha du grec & du latin, *hy sprak ten onpas grieksch en latyn*; c'est son père tout craché, (spr. w.) *hy gelykt volmaakt zynen vader*; cracher blanc, *oorst hebben* (spr. w.)

Cra-

Cracheur, euse (m. & f.) *Een spuw-
wer, roghelaar; roghelaarster.*

Crachoir, (m) *Spuw-potje* (n) *quis-
pedoor* (m).

Crachotement, (m) *Geduurige spuu-
wing* (f).

Crachoter, (v. n.) *Ne faire que
crachoter, op den duur spuuwen, rog-
ebelen.*

Craie, (f) *Kryt* (n); *craie rou-
ge, rood-kryt.*

Craignant, (adj.) *Une personne
craignant Dieu, een Godvreezend
Mensch.*

Craindre, (v. a.) *Vreezen; eeren,
onzag toedragen;*

Craint, ainte (adj.) *Gevreesd; ont-
zien.*

Crainte, (f) *Vreeze; crainte ser-
vile, filiale, slaaffche, kinderlyke
vreeze; de crainte de, de crainte
que, op dat niet, uit vreeze dat.*

Craintif, ive (adj.) *Vreesagtig,
bloo, beschromd.*

Craintivement, (adj.) *Bevreesd,
schroomagtiglyk.*

Cramoisi, (m) *Karmozyn-kleur-ver-
we-rood.*

Cramoisi, ie (adj.) *Soie cramo-
sie, karmozyn zyde; fou en cramois-
i, een wolflagen gek.*

Crampe, (subst. & adj.) *De kramp
(f);*

Crampon, (m) *Kram, bouwast.*

Cramponner, (v. a.) *Vast kram-
men.*

Cran, (m) ou *coche, entaillu-
re, kerv, keerp, snee* (f).

Crâne, (f) *Het bekkeneel* (n), *de
bersenpan.*

Crapaud, (m) *Een Padde* (f);
*être chargé d'argent comme un
crapaud de plumes, met geld be-
zwaard zyn, als een pad met veeren.*

Crapaudaille, (f) *Soort van krip
(zeker-stoffe).*

Crapaudiere, (f) *Plaats daareen
meenigte Padden zyn.*

Crapaudine, (f) *Padde-steen* (ze-
ker edel gesteente) (m); *plaat daar de
spil van een deur in draait* (f); *dui-
zenblad* (zekere bloem); *pigeons à la
crapaudine, Duiven die men op den
rooster braadt.*

Crapule, (f) *Dronkenschap.*

Crapuler, (v. n.) *Zig vol drinken.*

Crapuleux, euse (adj.) *Dronken,
vol; bezoopen.*

Craquelin, (m) *Krakeling* (gebak).

Craquement, (m) *Knarsling* (f),
gekraak (n).

Craquer, (v. n.) *Kraaken, knars-
sen.*

Craqueter, (v. n.) *Kraaken, ge-
knars maaken; klateren.*

Craqueur, euse (m. & f.) *Pog-
cher, windmaaker; zwetster.*

Crasse, (subst. f. & adj.) *Vuilig-
heid, smeetigheid; grof; dom; igno-
rance crasse, onbeschofte domheid;
humeurs crasses, flymerige vochten.*

Craßeux, euse (adj.) *Vuil, be-
smeerd, bemorft.*

Cravans, (m) *Zeker leelyk schulp-
werk, dat onder aan de Schepen gaat
zitten, wanneer zy lang op zee zyn* (n).

Cravate, (f) *Een hals-dock, das
(m).*

Crayon, (m) *Teeken-kryt; pot-lood
(n) losse schets, afbeelding van eenig
Persoon* (f).

Crayonné, ée (adj.) *Geteekend.*

Crayonner, (v. a.) *Teekenen, schet-
sen.*

Crayonneur, (m) *Teekenaar.*

Crayonneux, euse (adj.) *Krytagtig.*

Créance, (f) *Geloof; betrouwen
(n); meening; ajouter créance à
quelque chose, ergens geloof aan
staan; avoir de la créance, aan-
zien, credit hebben; être de légè-
re créance, ligtgeloovig zyn; la
créance est bonne, zyne schuld is
goed.*

Créancier, iere (m. & f.) *Schuld-
eisscher, crediteur; schuld-eischerse.*

Créat, (m) *Een onder-schalmeeßer,
pikEUR.*

Créateur, (m) *Schepper.*

Création, (f) *Schepping.*

Créature, (f) *Schepzel; geschaap-
pen weezen* (n); *une jolie créature,
een schoon Vrouw-mensch.*

Crécelle ou crécerelle, (f) *Een
ratel* (m).

Crèche, (f) *Een kribbe* (f), *eetbak
voor dieren* (m).

Crédence, (f) *Klein kasje by den
Altaar*

Altair (in de R. Kerk); *aanrecht tafeltje* (n).

Crédibilité, (f) *Motifs de crédibilité*, *beweegredenen om te gelooven*.

Crédit, (m) *Geloof*, *credit* (n), *gezag*; *aanzien* (n), *conserver son crédit*, *zyn geloof of credit bewaaren*; *faire crédit*, *remand borgen*; *perdre son crédit*, *zyn gezag, aanzien verliezen*; *vous parlez à crédit*, *gy spreekt zonder bewys*.

Créditer (v. a.) *un article*, *een post in crédit brengen*.

Crédule, (adj.) *Ligtgeloovig*.

Créduité, (f) *Ligtgeloovigheid*.

Crée, *ée* (adj.) *Gefchapen*.

Créer, (v. a.) *Scheppen*; *verkiezen*, *aanstellen*; *créer des magistrats*, *Overheden verkiezen*; *créer une dette*, *een schuld maaken*; *créer une rente*, *eene jaarlyksche rente oprigten*.

Crémaillere, (f) *Een heugel* (m).

Crémaillon, ou *Crémillon*, (m) *Klein heugeltje* (n).

Crème, (f) *Room* (m); *het beste*, *de kern van iets*; *crème fouettée*, *doorgekluste room*; (figuurl.), *een reden daar wel pronk-woorden doch geen zaaken in zyn*; *crème de tartre*, *gezuiverde wynsteen tot poeder bereid*.

Crémier, (v. n.) *Tot room worden* (van melk gezegd).

Crémiere, (f) *Een room-verkoopster*.

Creneau, (m) *Kanteel*; *schietgat in een Stads wal* (n).

Créneler, (v. a) *Torrens*, *wallen met schiet-en kyk-gaten voorzien*; *tonden in raderen maaken*, *met kerwen snyden*.

Crénélure, (f) *Tanding*, *kerwing*; *randing der muntstukken*.

Crêpe, (m) *Lanser* (m) *floers* (n).

Crêper, (v. a.) *Digt in malkander krullen*, *friseeren*.

Crêpi, *ie* (adj.) *Bepfeisterd*; *cuir crêpi*, *geërfd-leir*.

Crêpi, (m) *Pfeisterkalk* (f).

Crêpin, (m) *Perdre son saint crêpin*, *zyn gantsch boeltje verliezen*.

Crêpine, (f) *Lange franje*, *die*

men aan de behangzels der Ledikanten zet.

Crêpir (v. a.) *un mur*, *du cuir*, *eene muur bepleisteren*; *leër erven*.

Crêpissure, (f) *Pleistering*, *bestryking*.

Crêpodaille. (Zie *crapaudaille*).

Crêpon, (m) *Krip* (n) (*zekere stofse*).

Crêpu, *ue* (adj.) *Gekronkeld*; *cheveux crépus*, *gekruld hair*.

Crêpuscule, (m) *Schemering* (f), *het morgen-of avond-rood* (n).

Crêquier, (m) *Soort van wilde pruim-boom*.

Crêseau, (m) (Zie *carifel*).

Crêseu, (m) *Kers of kors* (*zeker kruid*).

Crêssonniere, (f) *Plaats daar het zelve wast*.

Crête, (f) *Crête de coq*, *een haanen-kam*, *kuif*, *lever*, *baiffer la crête*, *de kam opsteeken*, *hoogmoedig zyn*; *laaten hangen*, *de moed verliezen*; *crête de bled*, *spitse kooren schelf*.

Crété, *ée* (adj.) *Gekuifd*, *gekamd*.

Crétéler, (v. n.) *Kakelen als de Hennen*.

Crevaillie, (f) *Slempery* (gem. w.)

Crevaissie, (f) *Spleet*, *scheur*, *berst*.

Crevaissier, (v. a.) *Klooven maaken*; *se crevaissier*, (v. r.) *openbersten*, *scheuren*.

Creve-cœur, (m) *Harizeer*, *verdriet* (n).

Crévé, *ée* (adj.) *Gebersten*, *enz.* (Zie *crever*).

Crever, (v. n. & a.) *Bersten*; *je creve de chaud*, *ik versmagt van hitte*; *crever de rire*, *lagchen dat men zyn buik vast houdt*; *crever un paté*, *een pastei opsnijden*; *crever les yeux*, *de oogen uytsteeken*; *crever un cheval*, *een paerd den bek afryden*; *il s'est crevé à force de travailler*, *hy is onder 't werken bezweeken*.

Creusement, (m) *Uitbolling*, *uitgraaving* (f).

Creuser, (v. a.) *Uitgraaven*, *uithollen*; *creuser bien avant dans une science*, *eene wetenschap diep uitvorschen*.

Creuset, (m) *Eene smelt-kroes* (f).

Creux, *euse* (adj.) *Hol*, *diep*, *ledig*;

dig; *fosse fort creux*, eene zeer diepe gragt; *ventre creux*, een ledige buik; *un songe creux*, een ydele droom; *un discours creux*, een lasse redenvoering; *des yeux creux*, holle oogen.

Creux, (m) *Holte*, diepte (f); *le creux de la main*, d'un voile, *de holte der hand*, *buik in een zeil*.

Cri, (m) *Gefchreeuw*, geroep, geklag (n); *pouffer des cris*, roepen, *schreeuwen*; *chercher quelcun à cor & cri*, met alle magt na iemand zoeken.

Criailler, (v. n.) *Roepen*, *schreeuwen*, *raazen*, *tieren*, *schenden*.

Criaillerie, (f) *Gefchreeuw*, *gezier* (n).

Crialleur, euse (m. & f.) *Schreeuwer*; *schreeuwer*.

Criant, ante (adj.) *Roepende*, *schreeuwende*; *wraakroepend*.

Criard, arde (subst. & adj.) *Een schreeuwer*; *schreeuwer*; *dettes criardes*, *kleine schulden die men vlytig inmaand*; *oiseau criard*, *een vogel die altyd schreeuwd*.

Crible, (m) *Een zeef* (f).

Cribler, (v. a.) *Ziften*; (figuurl.) *iets naauw onderzoeken*, *vaisseau criblé*, *een door de worm gegeten schip*.

Cribleur, (m) *Een zifter*.

Cribleux, euse (adj.) *Met gaten als een zeef*.

Criblures, (f. pl.) *Uitziftzel* (n).

Cribration, (f) *Doorzifting*.

Cric, (m) *Een dommekragt*, *windes*; *item een werktuig by Koetziers om rytuigen te ligten*.

Cric-crac, (m) *Het slooten van glazen tegens malkander*; *masse*, *tope*, *cric & crac* (ou *croc*), *uitdrukking der drinkebroers*, *als zy de gezondheid van iemand drinken en met de glazen klinken*.

Criée, (f) *Opentlyke uitroep* (m) *wegens verkoop van goederen*.

Crier, (v. n.) *Roepen*, *schreeuwen*, *uitroepen*; *crier du fruit*, *met vruchten langs de straat roepen*; *crier vengeance*, *wraak schreeuwen*; *crier contre quelcun*, *met iemand t'onvreden zyn*; *on a tant crié Noël* *qu'il est venu*, *men heeft zoo lang*

paaschen geroepen tot dat hy gekomen is, (spr. w.)

Crierie, (f) *Gefchreeuw*, *geroep*.

Crieur, euse (m. & f.) *Uitroeper*; *vrouw die langs de straaten alle oude dingen opkoopt en verkoopt*.

Crime, (m) *Misdaad* (f), *verbreeking* (n); *crime capital*, *hoofd-misdaad*, *die de dood verdiend*; *crime de léze majesté*, *misdaad van gequetsde majesteit*.

Criminaliser, (v. a.) *Iets tot eene misdaad rekenen*, *crimineel maaken*.

Criminel, elle (adj. & subst.) *Misdadig*, *strafwaardig*; *een misdadiger*.

Criminellement, (adv.) *Misdadiglyk*; *poursuivre une personne criminellement*, *iemand pynlyk vervolgen*.

Crin, (m) *'t Lange hair van een paerd*, *paerds-hair* (n).

Crinier, (m) *Een hair bereider*.

Criniere, (f) *Maanen van een paerd*; *item een kleed over deszelfs hals en kop*, *een kop*.

Crinon, (m) *Soort van douwworm der kinderen*.

Crique, (f) *Een' kreek* (f), *klein havenje* (n), *voor schepen*.

Criquer, (v. n.) *Les herbes sèches criquent*, *de dorre kruiden ruischen*, *kraaken*.

Criquet, (m) *Een klein gering paerd*, *jakhals*, *schanslooper*.

Crise, (f) *Het toppunt*, *'t uiterste eener ziekte* (n), *die het lotgeval der zieken ten goeden of ten quaaden beflist*; *ook dus*, *l'affaire est dans la crise*, *de zaak zal ras ten einde loopen*, *zyn uitslag hebben*.

Cristal, &c. (*Zie Crystal*, enz.)

Crit, (m) *Een soort van een pook*, *een kris*.

Crithophage, (m. & f.) *Een liefhebber van gerst*.

Critiquable, (adj.) *Berispelyk*, *berispenswaardig*.

Critique, (adj.) *Berispend*, *oordeelkundig*; *bagchelyk*; *humeur*, *esprit critique*, *bediltziek gemoed*, *humeur*; *un ouvrage critique*, *een oordeelkundig*, *beoordeelend werk*; *un temps*, *une conjoncture critique*, *een bagchelyk*, *wisselvallig tydgewrigt*, *af-faire*.

faire critique, eene *wetelinge* zaak;
jour critique, dag die den loop der
ziekte aanduidt.

Critique, (m) Een *beoordeelder*,
een *criticus* van een ander zyne *schrijf-*
ten; item een *berispper*, *bediltter*.

Critique, (f) *Oordeelkunde*, om
eenig werk te *beoordeelen*; item *be-*
rissing, *bestaffing*.

Critiquer, (v. a.) *Berisppen*, *bedil-*
dillen, *beoordeelen*.

Critiqueur, (m) (*Zie un Criti-*
que).

Croacement ou *Croassement*, (m)
Gekras, *gescheeuw* der *Raven* (n).

Croacer ou *Croasser*, (v. n.) *Kras-*
sen, *schreeuwen* als een *Raven*.

Croc, (m) Een *baak*, *vuurbaak*,
tootbaak (m); item de *kraaking* (f)
van iets dat *breekt*; *mettre le croc*
en *jambe à quelqu'un*, (*spr. w.*) *ie-*
mand een beenje zetten dat hy *vult*,
of *iemand dwarsboomen*, *den voet*
dwars zetten; *ce procès est pendu*
en *croc*, dat *geding*, *procès*, is aan
de *spyker* gebangen.

Croche, (f) Een *stuart-noot* (in
Muziek).

Crochet, (m) Een *baak* om iets
aan te *hangen*; een *baak* om een *slot*
mee *open te steeken*; *être sur les*
crochets de quelqu'un, op *iemand's*
kosten teeren; *crochets de portefarx*,
een *dragers riem*, *zeel*, in *Frankryk*;
crochets, *baakjes* van een *paren-*
thesis.

Crochetage, (m) Het *draagen*;
draagloon.

Crocheter, (v. a.) *Crocheter une*
porte, een *deur* op- of *open-steeken*.

Crocheteur, *euse* (m. & f.) Een
kruier, *draager*; *pakgedraagster*.

Crochetons, (m. pl.) *Spylen* van
een *pakdraagers draag-tuig*.

Crochu, *ue* (adj.) *Gekromd*, *om-*
geboogen; *avoir les mains crochues*,
diefagtig zyn.

Crocodile, (m) *Krokodil*, *larmes*
de *crocodile*, *geveinsde rraanen*.

Croiler, (v. n.) (*Valken. w.*) *Fleer-*
zen, *schyten*.

Croire, (v. a.) *Gelooven*, *annee-*
men; *iemand's raad volgen*; *on le*
croit riche, *men geloof dat hy ryk is*.

Croisade, (f) *Kruisvaart* (f); *bes*
zuder-kruis (n); (*zee w.*)

Croître, *ée* (adj.) *Kruisselings ge-*
maakt, *gekeperd*; *se tenir les bras*
croisés, *leëg zittén*.

Croître, (f) *Inslag* van een *webbe*;
kruis-raam (in *Bouw.*).

Croissement, (m) *Kruiffing* der *stou-*
renten (in de *schermasch.*).

Croiser, (v. a.) *Kruis-wyze leggen*,
den *inslag doorschieten* (by *Weevers*);
een *mande vlegten*; *kruiffen* (*zee w.*);
een *schrijft de pen doorbaalen*; een *kruis*
maaken; *hinderpaalen zetten*; *se croi-*
ser, (v. r.) *zich kruisselings leggen*,
zetten.

Croisette, (f) Een *kruisje* (n);
kruis-wortel (f) (*zeker kruid*).

Croiseur, (m) Een *kruisser ter zee*.

Croisiere, (f) *Plaats*, *water daan*
de *Scheepen kruiffen* (n).

Croissillon, (m) *Dwarshout* van
een *kruis* (n); *kruis* van een *raam*.

Croisiere, (f) Een *houte* of *yzet*
werktuig om Scheeps beschuit te maa-
ken (n).

Croissance, (f) *Wasdom* (m);
croissances (pl.) *zee-gras*.

Croissant, (m) *Halve* of *wassende*
maan (f); *het turksch wapen* (n); *be-*
veniers rond snoemes (n).

Croisure, (f) *Inslag*, *keper* van
de *sergie*, (*van laken is het silure*).

Croit, (m) *Aamvas*, *aanfakking*,
(van *dieren* gezegd).

Croître, (v. n. & a.) *Wassen*, *toe-*
neemen, *grooter worden*; *les jours*
croissent, *de dagen lengen*; *il croit*
ici de bon blé, 'er *groeid hier goed*
koren; *mauvaise herbe croit tou-*
jours, *onkruid vergaat niet*; *la pluie*
a crû la rivière, *de regen heeft de*
rivier doen zwellen.

Croix, (f) *Kruis*; *Lyden* (n), *droef-*
heid, *elende* (f); *planter la croix*
de *J. C.*, *het Evangelium prediken*;
attacher en croix, *aan 't kruis*
hegten; *n'avoir ni croix ni pile*,
noch kruis noch munt hebben; *jouer à*
croix & à pile, *kruis of munt speelen*.

Croix de par Dieu, een *A, B, C*
boekje.

Crotaorne, (m) *Kromhoorn* (*orgel*
registler).

Crone, (m) Kraan op de wyze van een windmolen. (Zie ook Grue).

Croquant, ante (adj. & subst.) Knarssende; een bedelaar, een plug.

Croquante, (f) Knapkoek.

Croque, (f) Manger du pain à la croque au sel, zout en brood eeten.

Croquelardon, (m) (boert. w.) Een schuimlooper, panlikker.

Croquer (v. n.) entre les dents, tusschen de tanden kraaken, knappen, knarssen.

Croquer, (v. a.) Eeten, opknappen, schransen; behendig weg steelen, kaapen; eenig werk schielijk voor zyn gat lappen, knoeijen; le chat croque les souris, de kat knapt de muizen op; le renard croque les poules, de vos steeld de hoenders; croquer le marmot, (spr.) lang voor de deur staan wagten; croquer, aanhaaken (zee w.).

Croqueur, (m) Een looze scbalk, bedrieger, kaaper.

Croquignole, (f) Knok-slag, knip Crosse, (m) Bisschops-staf; kolf om meê te speelen; kolf van een vuur-roer.

Croffé, ée (adj.) Gekolfd; abbé croffé, gestaaftde abt.

Croffer, (v. n.) Kolven.

Croffettes, (f. pl.) Afgesneden wynranken van een jaar oud, cieraad boven aan een deur of vengster kozyn; kalk rondsom een dak-vengster.

Croffeur, (m) Een Kolver.

Crotte, (f) Slyk, modder; Schaapen kentels, Muizen stont enz.

Crotter, (v. a.) Beslykt of vuilmaken, beklotteren, poete crotté slegte digter.

Crotton, (m) (bêter cachot) onder-aardsch gevangents.

Croulant, ante (adj.) Schuddend, édifice croulant, Bouwvallig gebouw.

Croulement, (m) Schudding, (f).

Crouler, (v. n.) Schudden, waggelen, dreunen, dreigen om in te storten.

Croulier, iere (m. & f.) Loslegend zand (n), losse aarde (f).

Croupade, (f) Hooge sprong van een Paerd (in de Ry-school.)

Croupe, (f) Het agterste of het kruis van een Paerd (n) spits, kruin

van een berg (m); mettre en croupe, achter zich op het paerd zetten; venir en croupe, achter aan komen.

Croupé, ée (adj.) Cheval bien croupé, een Paerd dat mooi gebild is.

à Croupetons, (adv.) Op zyn gat zittende.

Croupiader, (v. n.) Een Schip van achteren vertuyen, vast maaken.

Croupier, (m) Een die achter op 't paerd zit; een die voor een ander, die niet speelen kan, speeld, of voor de helft speeld; een Helper.

Croupiere, (f) Staert-riem van een paerd (m); elle hausse la croupiere, zyn heeft minnaers met wien zy mooi weêr speeld; tailler des croupieres à quelcun, iemand moeilikheden veroorzaaken; mouiller en croupiere, het anker van achteren uitwerpen.

Croupion, (m) Het sluit-been (n) de sluit (m).

Croupir, (v. n.) Stilstaan; lui, ledig zitten; croupir dans le péché, in de zonden volherden.

Croupissant, ante (adj.) De l'eau croupissante, stilstaande, sinkend water.

Croustille, (f) Korstie brood (n).

Croustiller, (v. a.) Een kortstje of mondvul brood eeten (gem. w.)

Croustilleux, euse (adj.) Kortswylig, klugtig, (gem. w.)

Croûte, (f) Korst, van brood, pastei, wond, aarde enz.

Croûtelette, (f) Een kortstje (n).

CROUTIER, (m) Opkoper van oude beelden, schilderyen.

Crouton, (m) Een korst brood.

Croyable, (adj.) Geloofwaardig, gelooflyk.

Croyance, (f) Geloof, vertrouwen, meening.

Croyant, (adj. & f.) Gelovende; een geloovige.

Crû, (m) Gewas (n); vin de mon crû, wyn van myn eigen gewas; cela n'est pas de son crû, dat komt uit zyn kooker niet.

Crû, ûe (adj.) Gewassen, gegroeid, toegenomen; geloofd, gemeend.

Cruauté, (f) Wreedheid, strengheid. Cru-

CRU. CRY. CU.

Cruche, (f) Een kruik; tant va la cruche à l'eau qu'enfin elle se casse, ou se brise, (spr. w.) de kruik gaat zoo lang te water tot dat zy berst; vous le feriez devenir cruche, gy zult hem gek, dōl maaken (spr. w.).

Cruchée, (f) Een kruik vol.

Crucherie, (f) Bothheid, domheid.

Cruchon, (m) Kruikje (n).

Crucial, ale (adj.) Incision cruciale, kruis snee (in Heelk.)

Crucifère, (adj.) Colonne crucifère, Pilaar met een crucifix.

Crucifèment, (m) Kruisfiging.

Crue fié, ée (adj.) Gekruist, gekruisfigd.

Crucifier, (v. a.) Kruisfigen.

Crucifix, (m) Een kruisbeeld (n); mangeur de crucifix, een huichelaar.

Crucifixion (m) Kruisfiging (f).

Crud, ue (adj.) Rauw, ongekookt; onbewerkt, ruuw; onbeleid, onbeschaafd; chair crue, ruuw vleesch; humeurs crues, rauwe vogten; des manières crues, grove manieren.

à Crud, (adv.) Blootsbeens; ongezadeld.

Crudité, (f) Rauwigheid, rauwheid.

Crue, (f) Aanwas van water, vermeerdering der tollén enz.

Cruel, elle (adj.) Wreed, streng; un cruel, een wreedaard.

Cruellement, (adv.) Wreedelyk.

Cruement, (adv.) Rauw; boersch, onbeschoftelyk.

Crural, le (adj.) Veine crurale, schenkel-ader (in Ontl. k.)

Crypte, (f) Onderaardsch verzwulf, hol (n).

Crypto-portique, (m) Verborgén gang, zoo wel onder als boven de aarde.

Cryстал, (m) Kristal (zéker doorluchtig gesténte); het kristallyne eener bron (n).

Cryсталlin, ine (adj.) Kristallyn, klaar; le cristallin, de kristallyne vogt der oogen.

Cryсталlisation, (f) Verandering in kristal (in Chym.)

Cryсталliser, (v. a.) Kristallynen, klaar, doorschynend maaken.

Cu. (Zie Cul).

Cube, (m) Een vierhoekig vierkant als een teerling (in Land-meetk.)

CUB. CUC. CUE. CUI. 181

Cubique, (adj.) Nombre cubique ou cube, cubik getal.

Cubital, ale (adj.) Muscle cubital, elleboog spier (in Ontleekd.)

Cuculle, (f) Eene monniks Kap, kovel.

Cucurbite, (f) Distilleer Kolf (n) (in Chym.)

Cueille, (f) Breedte des zeildoeks.

Cueillette, (f) Inzameling van vrugten, penningen enz. charger à cueillette, goederen van verscheiden perzoonen liaden.

Cueilleur, euse (m. & f.) Plukker; plukster.

Cueillir, (v. a.) Plukken, inzamelen.

Cueilleir, (m) Fruit mande.

Cuiller, (f) Een Lèpel (m); Pompboor (f); Lepelaar (zeker Vogel); cueiller à pot, een pot-lepel, schep-lepel.

Caillérée, (f) Een Lepel-vol (m).

Cuilleron, (m) De holte, het blad van een lépel.

Cuir, (m) Leër; vel (n) huid (f); cuir verd, crud, onbereid leër; faire boire le cuir, het leër in de week leggen; vilage de cuir bouilli, een zeer lelyk aangezigt.

Cuirasse, (f) Harnas (n).

Cuirasser, (v. a.) Met een harnas wapenen.

Cuirassier, (m) Een die met een harnas gewapend is, een kurassier.

Cuire, (v. a. & n.) Kookén, bakken, braaden; enz. cuire le pot, de pot kookén; cuire du pain, brood bakken; il vous en cuira, het zal U rouwen; se cuire, (v. r.) gaar worden; ma blessure me cuit, myne wond sleet my.

Cuisant, ante (adj.) Smertelyk; gevoelig; regret cuisant; douleur cuisante.

Cuisine, (f) De keuken; faire la cuisine, kookén, voor kok spelen.

Cuisinerie, (f) Keuken-werk (n).

Cuisinier, iere (m. & f.) Een Kok; kook-boek; Keuken-meid.

Cuisse, (f) De dye, une cuisse de volaille, een boutje van een vogel.

Cuison, (f) Het kookén, bakken, braaden; avoir soin de la cuison, op het bakken enz. agt geven; pain de cuison, huisbakken brood; cuis-

son, smerte; sentir une grande cuis-
son dans l'oeil, dans les reins,
grootte pijn in het oog, in de lendenen ge-
voelen; cuiffon de vigne, brand,
hitte in de wyngaard;

Cuiffot, (m) Een Ree-bout.

Cuiffre, (m) Opfaffer in een' school;
een School-vos.

Cuit, te (adj.) Gekookt, gezooden,
gebakken, gaar; cela est trop cuit,
ou n'est pas assez cuit, dat is te
gaar of niet gaar genoeg, (Zie ver-
der cuire).

Cuite, (f) Het kooken, bakken; een
oven vol, een bakzel; la cuite de la
chaux, des briques, het kalk brand-
den, het steen bakken.

Cuivre, (m) Koper (n).

Cuivrette, (f) Koper mondfluk aan
een Hoboos enz.

Cul, (lees cu) (m) Het gat, den
aars, het achterlyf, item de voet van
verscheide dingen daar men het op zet,
als van een glas, pot enz.; cul d'un
vaisseau, het gat van een Schip;
cul de sac, straat of weg die geen uit-
gang heeft; cul de chapeau, de bol
van een hoed; cul d'une aiguille,
het oog eener naald; cul d'un meid,
de kop van een vat; cul de lampe,
de voet van een lamp, item een finaal
frikje, signetje onder een capittel of
op 't einde van een boek; als meede
zeker eieraad van een verwulv enz.
(in Bouwk.); cul de plomb, een man
die altyd zit, of zonder ophouden, pal
aan zyn werk is; cul de jatte, een
man zonder beenen, in een houten bak;
cul blanc, een witstaert (zeker vogel);
cul de basse fosse, een diep donker
bol, gevangenis, coehot; cul de
port, water - knoop, water - knoop
(scheeps w.); mettre cul en vent,
lezen, voor de wind laaten dryven
(scheeps w.); mettre un tonneau
sur cul, een vat op zyn end zetten;
cul de charette, het agter end van
ten wagen; cul écorché, blik-aars;
cul de bateau, de bodem van een
schuit; cul d'artichaut, de stiel van
een artichok; faire le cul de poule,
een spitse mond, eeren tuit zetten;
il en a dans le cul, (spr. w.) hy
heeft wakker ten leering gewaaren,

schoode geleeden; arrêter quelqu'un sur
cul, iemand hinderen van zyn plaats
te gaan; on le tient au cul, men
heeft hem by de luyven, in goede be-
waaring; être à cul, niet weten
waar heen, 'er onder zyn; donner
du pied au cul à un valet, eenen
knecht weg jaagen; y aller de cul &
de tête, met alle magt ergens aan
gaan; montrer le cul, weg lozen,
van een' zaak afgaan of die laaten
steeken; tirer le cul en arriere,
zyn gat te rug trekken, zyn woord
niet bouden; à écorche cul, tegen
dank, met onwil; cul par dessus té-
te, het onderste boven, over kop en
staert; vouloir petter plus haut
que le cul, hooger vliegen willen als
men vlerken heeft (spr. w.); se gra-
ter le cul au soleil, (spr. w.) lui-
teren, lui zyn.

Culaïse, (f) De agterste schroef
aan een vuur-roer; broek, kamer van
een gescht; cette femme est renfor-
cée sur la culasse, dat vrouwmensch
is wakker gebild.

Culbute, (f) Tuimeling, buiteling;
faire une culbute, tuimelen.

Culbuter, (v. n. & a.) Tuimelen,
bals over kop vallen; omsmyten.

Cule! Haal agter uit! (scheeps w.).

Calée, (f) Stamp, float van een
schip tegen de grond (zee w.); boek-
muur waar op de boog van een brug
ruft (in Bouwk.).

Culer, (v. n.) Achter uit, over stuur
dryven (zee w.).

Culeron, (m) Beuling of lis van de
staert-riem eines paerds (n).

Culier, (adj.) Boyau culier, den
aars-darm (in Ontleedk.).

Culiere, (f) Een druifsteen onder
een goot.

Culot, (m) Bodem van een Kerk-
lamp, enz. een die het laatste in 't ge-
zelschap aangenomen is; klomp die over
blyft (in Scheikunde).

Culotte, (f) Een broek.

Culotter, (v. a.) Een kind in de
broek steeken.

Culottin, (m) Een naauwe broek;
kind dat eerst in de broek gestoken is.

Culte, (m) Godsdienst, eerbewy-
zing (f).

CUL. CUM. CUN. CUP. &c.

Cultivateur, (m) Een bebouwer, aankwecker, (zelden gebr.).

Cultiver, (v. a.) Bebouwen, aankweeken; cultiver les belles lettres, de fraaye kunsten beoeffenen; cultiver le commerce, den handel voortzetten; cultiver l'amitié, vriendschap onderhouden, aankweeken.

Culture, (f) De landbouw; beoefening der wetenschappen.

Cumin, (m) Komyn (n).

Cumulatif, ive (adj.) Ophoepend, vol.

Cumulativement, (adv.) Gezamenlyk; (en corps) (m) Rechten.

Cumuler, (v. a.) Bewyzen op een stapelen (in Rechten).

Cunette ou Cuvette, (f) Middeel-sloot in een drooge buiten gragt uitgegraven (in Vestingb.).

Cupidité, (f) Begeerlykheid.

Cupidon, ou l'Amour, (m) De Minne-god, Cupido.

Curable, (adj.) Geneesbaar, geneeslyk.

Curage, (m) Water-péper.

Curatelle, (f) Voegtyschap, mombaarschap (n).

Curateur, (m) Een voogd; bezorger van 's Lands hooge scholen, Curator.

Curatif, ive (adj.) Geneezend.

Curation, (f) Geneezing.

Curatrice, (f) Eene voogdesse.

Carcuma, (m) Kurkuma (geele verfstof en nuttig tegen de waterzigt).

Cure, (f) Geneezing, wondheeling; kerspel, gemeente; Pastory (f); Pastoorschap (n), zielbezorging (f).

Curé, (m) Priesterfchap, Pastoor, Zielverzorger.

Care-dent, (m) Een tandeslooker.

Curée, (f) Het geene men den Jagt-honden geeft van 's wild dat ze gevangen hebben.

Cure-oreille, (m) Een oor-lepeltje (n).

Cure-pied, (m) Tzer, om het binnenste der paerden-boeven schoon te maaken (n) (by Hoef-smits).

Curer, (v. a.) Schoon maaken, reinigen; curer une bergerie, un privé, une charrue, een stal, gragt; secrest; ploeg reinigen of ruimen, schoon

CUR. CUS. 183

maaken; se curer les dents &c. zyn tanden enz. schoon maaken; curer les chardons, de wol uit de kaarden fleeken.

Curette, (f) Priem waar mede men de wol uit de kaarden fleekt (m); sieen-tang (by Wondb.).

Cureur, (m) Cureur de lieux, de puits, secrest-ruimer, put-reiniger.

Curial, ale (adj.) Het geen tot een Pastory behoord.

Curie, (f) Zekere rot-verdeeling der oude Romeinen van 1000 man.

Curieusement, (adv.) Weetgieriglyk.

Curieux, euse (adj. & subst.) Weetgierig, nieuwsgierig; zindelyk, net; zonderling; aardig; il est curieux dans ses habits, hy is zindelyk op zyn kleeden; nouvelle curieuse, zeldzame tyding; livre curieux, een fraai boek; vous êtes bien curieux, gy zyt zeer nieuwsgierig; un curieux, een nieuwsgierige.

Curion, (m) Romeinsch Rotmeester.

Curiosité, (f) Nieuwsgierigheid; kasje met speel-popjes voor kinderen; des curiosités, liefhebberyen, rareiteiten.

Curoir, (m) Een stok waar mede de Landbouwers de ploeg schoon maaken.

Curseur, (m) Het kruis van een graadhoog (n) (zee w.).

Curviligne, (adj.) Angle, figure curviligne, een kromme hoek of figuur (in Landmeetk.).

Curvité, (f) Kromheid der lynen (in Landmeetk.).

Curule, (adj.) Chaise curule, ivore zit-sloel (by de Romeinsche Overheid gebr.).

Curures, (f. pl.) Slyk, modder, die men uit een opgedroogde vyver haald.

Custode, (f) Kap van pistool bosters; matras in een koets, kas waar in de Hostie in de R. Kerk bewaard word; sous la custode, in 't heimelyk.

Custode, (m) Opperste van enige geestelyke ordens.

Custodie, (f) Prioorfchap (n).

Custodinos, (m) Een die een geestelyk ampt voer een ander waarneemt.

184 CUT. CUV. CY. &c.

Cuticule, (f) *De opperhuid, in Ontleedk.*

Cuvage, (m) *Plaats daar men kuipen zet (f).*

Cuve, (f) *Eene kuip; pers-kuip; enz. déjeuner à fond de cuve, een goed onbytt doen.*

Cuvé, ée (adj.) *(Zie Cuver).*

Cuveau, (m) *Een kuipje (n).*

Cuvée, (f) *Eene kuip vol; du vin de la première cuvée, wyn van de eerste perffing.*

Cuver, (v. a.) *De uitgeperste druiven-trossen eenige tyd in de kuip laten trekken; cuver son vin, zynen roes uitslaapen.*

Cuvette, (f) *Een klein kuipje; wasch-vat (n) (in eerzaalen).*

Cuvier, (m) *Een wasch-tobbe (m); vifch-vloortje (n).*

Cy, (adv.) *Hier. (Zie Ci).*

Cycle, (m) *Cycle solaire, lunaire, zonne-kring van 18, maane-kring van 19 jaaren.*

Cygne, (m) *Een Zwaan; een voor-naam Dichter.*

Cylindre, (m) *Een langwerpig rond ligchaam als een zuil (n); rol om de aarde gelyk te maaken (m).*

Cylindrique, (adj.) *Langwerpig rond.*

Cymaise, (f) *Kroonlyst aan een gebouw.*

Cymbale, (f) *Een' Cymbaal (zeker speeltuig).*

Cyme, (f) *Steel van planten of kruiden (m). (Zie verder Cime).*

Cynique, (adj. & subst.) *Un cynique, ou Philosophe cynique, een Cynische Wysgeer, als Diogenes, die alle groothed verachtete, en, volgens ingeeving der natuur, onbeschaamd leefde.*

Cypres, (m) *Een Cypressen-boom.*

Czar, Czarine, (m. & f.) *Keizer, Keizerin van Rusland.*

D.

D. (m) *D, (f) 4de Letter van 't A, B, C; de letter D komende op het einde van een woord en het*

D. DA. DAA. DAC. &c.

volgende met een vokaal beginnende, word zomtyds als een t uitgesproken, (by voorb.) Grand affronteur, (lees Grant affronteur) enz.

Da, (interj.) *Oui-da, ja tog, ja zeker; nenni-da, neen tog niet, (gem. w.).*

Daalder, (m) *Een daalder (zeker Hollandsche munt, waardig 30 st.).*

D'abord, (adv.) *Terstond, aanstonds, straks, op staande voet. (Zie Abord).*

Dace, (f) *Belasting, tol, (impôt, Douane).*

Dacroïde, (adj) *(in Heelk.) playe dacroïde, druipende, loopende wond.*

Daçtyle, (m) *Een voet van één lange en twee korte lettergreepen (in Dichtk.).*

Daçtylomancie, (f) *Soort van waarzeggerij door middel van ringen.*

Daçtyle, (adj.) *Daçtylisch.*

Daçtylonomie, (f) *Telkonst op de vingeren.*

Dada, (m) *Hui! hui! huipaardje (n) (kinder w.).*

Dadais, (m) *Een Jan sul, een onnozelen bloed.*

Dagon, (m) *Afgod der Philistynen.*

Dagorne, (f) *Een' Koe met een gebroken hoorn; (figuurl.) een leelyk oud besje.*

Dague, (f) *Een pook, dolk; korte breede dégen; dagues, (plur.) eerste hoornen van een hert; il est fin comme une dague de plomb, hy is geslepen als een loode pook.*

Daguer, (v. a.) *(oud w.) Doorstee-ken, doorpriemen.*

Daguet, (m) *Een jong hert.*

Daigner, (v. n.) *Verwaerdigen; il n'a pas daigné me parler, hy heeft my niet verwaerdigt met my te spreken, of het heeft hem niet eens gelieft met my te spreken.*

Daillots, (m. pl.) *Ringen, leeuwertjes aan 't slagzeil.*

Dain, Daine, (m. & f.) *Een Das (zeker dier).*

Daintier, (m) *Herten kal.*

Dais, (m) *(Verhemelte (n) boven den troon der Koningen, of over het Sacrament in Processie.*

Dalle, (f) *Een' msot, suée (f); dalle*

DAL. DAM.

dalle de Saumon, een' moot Zalm;
dalle, een gootsteen in een' keuken;
een slypsteen der maaijers; daal of
waterloop van een schips pomp; tégel-
steen (m).

Dalot, (m) Spie-gat op een schip
(n).

Dam, (m) (oudw.) Schade; à mon
dam, ter myner schade; straffe der
verdoemden (in Godsgeleerdh.).

Damas, (m) Damast (n) (sloffe).

Damasquinier, (v. a.) Iets als da-
mast werken; yzer of staal met ander
metaal inleggen.

Damasquieur, (m) Damast-wee-
ver; inlegger.

Damasquinure, (f) Ingelegd werk
(n).

Damasser, (v. a.) Bloemwerk op
lykwaad maaken.

Damassin, (m) Damast met goude
of zilvere bloemen.

Damassure, (f) Servet goed met
bloemen (n).

Dame, (f) Een Mevrouw, voor-
naame Juffrouw; dam in 't schaak-
spel; Dame du logis, de Vrouw van
't huis; Dame d'atour, Juweel-be-
waarster der Koninginne; Dame
d'honneur. Staat-dame.

Dame, (interj.) (gem. w.) Dame!
je n'en sai rien, waarlyk ik weet
'er niets van.

Dame damée, (f) Een Vrouw van
rang.

Dame-jeanne, (f) Een vulgelt,
(zeker drinkfles der Matroozen).

Damelopre, (m) Damlooper, (ze-
ker vaartuig in holland).

Damer, (v. a.) Het dam opzetten,
dammen (in schaaksp.); item iemand
Mevrouw noemen; damer le pion à
quelcun, iemand ondersteek doen,
(spr. w.)

Dameret, (m) Salet-jonker, Salet-
pop; Juffer dienaar.

Damier, (m) Een schaak-bord,
dam-bord.

Damnabile, (adj.) Verdoemelyk,
(zegt Dannable).

Damnablement, (adv.) Verdoeme-
lyk.

Damnation, (f) Verdoeming, ver-
doemenis.

DAM. DAN. DAR. 185

Damné, ée (adj. & vult.) Ver-
doemd; les damnez, de verdoemde.

Damner, (v. a.) Verdoemen.

Damoiseau ou Damoisel, (m) Een
pronker, verwyfde en ongebeelde Sa-
let pop.

Damoiselle, (f) Juffrouw, (in
rechten anders Demoiselle).

Danché, ée (adj.) Getand als een
zaag (in Wapenk.).

Dandin, ine (m. & f.) Een zul,
een onnozele gek; zottin.

Dandiner, (v. n.) Gekke gebaerden
maaken; se dandiner, zig op een
stoel als een gek zitten te wiegen.

Danger, (m) Gevaar (n); dangers
naturels, blinde klippen (Zee w.)

Dangereusement, (adv.) Gevaar-
lyk.

Dangereux, euse (adj.) Gevaarlyk.

Danois, oise (adj.) Parler danois,
deensch spreken.

Dans, (prep.) In, binnen; dans la
chambre, in de kamer; dans deux
jours, binnen, of, over twee dagen;
dans peu, binnen korten.

Danse, (f) Een dans (m); après
la panse, vient la danse, na 't ee-
ten, ten dans (spr.), entrer en dan-
se, aan den dans gaan; item in een'
zaak ingewikkeld worden.

Danser, (v. n.) Dansen, il ne
sait sur quel pied danser, hy weet
niet op wat been hy staan zal,
wat aan te vangen hy is ten einde
raad; je le ferai bien danser, ik
zal hem wel drillen, krygen.

Danseur, euse (m. & f.) Een dan-
ser; dansler; danseur de corde,
koorden-danser.

Dard, (m) Een werpspies, schigt,
band-pyl; lancer un dard, een pyl
werpen.

Dardanaire, (m) Een koren schag-
cherer, die zulks opkoopt, en ter slyge-
ring terug houdt.

Darder, (v. a.) Een' pyl werpen;
darder un couteau, een mes wer-
pen; le soleil darde ses rayons, de
zon schiet haare stralen uit.

Dardeur, (m) Een pylwerper.

Dardille, (f) De sleg, spyl van
een Angelier enz.

Dardiller, (v. n.) Zyn' sleg schieten.

186 DAR. DAT. DAU. DE.

Darins, (m) *Hyacinth Linnen* (n).

Dariole, (f) *Een boter krek* (m), *straif* (f).

Dariolette, (f) *Reedschapster in minne handel* (gem. w.).

Darne, (f) *Een maat van visch*, (*bever dalle*).

Darfe ou darfine, (f) *Bassin* (m) *kom, dak van een raven die met eene ketting of boom geïnten kan worden*.

Dartre, (f) *Dauwvorm, uitflag* (m) *vuurigheid* (f).

Dartreux, euse (adj.) *Met vuurigheid bezet*.

Datire, (m) *Pausselyke Kantzelier, die de documenten der Beneficien op Kerkel. ampten tékend*.

Date, (f) *Dagteekening* (f), *datum* (m).

Dater, (v. a.) *Dagteekenen*, *datereen*.

Daterie, (f) *Plaats te Rome daar de documenten gedagtekend worden*.

Datif, (m) *De geveer, 3de naamrol der buiging* (in spraakk.).

Dative, (adj.) *Tutelle dative, voogdschap door d'overigheid aangesield*.

Datte, (f) *Een dadel*.

Dattier, (m) *Dadelboom*.

D'avantage, (adv.) *Meer, daarenboven*.

Daube, (f) *Zekere saus om te stooven*.

Dauber, (v. a.) *Zulke saus maaken; item voor de gek houden; beschiemen; aflossen, knuffelen*.

Daubeur, (m) *Een spotter*, (*Zie railleur*).

Dagebrot, (m) *Een dogger* (zeker *vaarwij tot de Kabeljau-wangst*).

Davier, (m) *Kuipers-hoepstang* (f); *Pelikaan* (m), *om tanden mee uit te trekken*.

Dauphin, (m) *Een Dolphyn* (zeker *visch*), *item de Kroonprins van Frankryk*.

Dauphine, (f) *Gemaalinne van den Kroonprins van Frankryk*.

D'autant. (*Zie Autant*).

De, du, de la, des (*Artikels, die zomtyds in't duitsch niet uitgedrukt worden*) *van, vande enz.; de l'eau, water; van het water; de la toile, lynwaad; van het lynwaad; du vin, wyn; van den wyn, of des, wyne; de braves Sol-*

DE. DEB.

dats, wakkere Soldaaten; van wakkere Soldaaten; des hommes, Menschen; van de Menschen; la loi de Dieu, de wet Gods; un habit de drap, een lakens kleed; un carosse de louage, een huur-koets; un homme de bien, een vroom man.

De (voorzetzel) van; te, om te; être obligé de faire, genoodzaakt zyn te doen; de tout mon cœur, met al myn hart; de nuit, de jour, by der nacht, by den dag; de grand matin, heel vroeg; de grace, ik bid 'er a om; se moquer de quelcun, met iemand de gek scheeren; de quoi vous mettez vous en peine? waar over bekommerd gy u? assez d'argent, gelds genoeg; beaucoup d'honneur, veel eer; c'est de la dernière folie, het is de grootste dwaasheid; ce sot d'Officier, die dwaazen Officier; mon coquin de valet, myn schelm van een knecht; il ne reviendra de dix ans, hy zal in geen tien jaaren weêrkomen; je viens de lui parler, ik heb hem zoo aanslonds gesproken; de bien en mieux, hoe langer hoe beter; de mal en pis, hoe langer hoe erger; de deux jours l'un, om den anderen dag; dans un an d'ici, over een jaar; de par le Roi, door de Koning; de ce que, dat; de la forte, op die wyze; de plus, daarenboven, nog; en moins de rien, in een oogenblik; il n'a pas mangé de tout le jour; hy heeft den gantschen dag niet gegeten; repousser de la main, met de hand terug stooten; jouer de la flute, op de fluit speelen; je viens d'après du feu, ik kom van 't vuur af; se separer d'avec quelcun, van iemand scheiden; je viens de chez vous; ik kom van uwen; il est forti d'entre nous, hy heeft ons gezelschap verlaaten.

Dé, (m) Een vingerhoed; dobbelsteen, teerling; le dé en est jetté, (spr. w.) de zaak is beslooten; sans flatter le dé, (spr. w.) zonder omweven, verschooning; à vous le dé, het is uw beurt.

Débauchage, (m) Het losgaan van 't ys, alyf-ys (n).

Dé-

Débacle, (f) *Opruiming der Schepen in een Haven voor andere, item ysgang; la débacle a emporté des ponts & des moulins, de ysgang heeft bruggen en molens med' gevoerd.*
Débaclement, (Zie débacle.)

Débâcler, (v. a. & n.) *De havens opruimen; ten deur of oengstler open breeken; la glace débacle, het ys breekt los, is aan 't gaan; la foire est finie, les marchands débâclent, de Kermis is gedaan, de kraamlieden breeken op.*

Débacleur, (m) *Een Havenniesler, een die order op het terug vaaren of schaveelen der leege Schepen stelt.*

Débagouler, (v. a.) *Onbedagtelyk spreekten, 'er iets uitspreken.*

Déballage, (m) *Ontpakking der waaren (f).*

Déballier, (v. a.) *Ontpakken.*

Débandade, (f) *à la débâdâde, in 't wild, woestelyk.*

Débâdement, (m) *'t Los spannen van een boog, 't wegloopen der Soldaaten (n).*

Débânder, (v. a.) *Débânder un arc, un fusil, een boog, een snaphaan ontspannen; un bras, een' arm ontswagelen; un criminel, een misdadiger ontbinden; l'esprit, de herssens rust geven; se débânder, (v. r.) wegloopen, afdrassen (als soldaaten), les cordes se débâdent, de touwen geeven mee; le temps se débânde, het weer ontslaat.*

Débanquer, (v. a.) *De bank winnen (in 't basset spel).*

Débaptiser, (v. a.) *Omdoopten, eenen anderen naam geeven.*

Débarasser, (Zie Débarrasser).

Débarbouiller, (v. a.) *Reinigen, afwischen.*

Débarcadour, (m) *Een los-plaat; voor schepen (f).*

Débardage, (m) *Loffing der scheepen; ontlasting (f).*

Débarder, (v. a.) *Van zyn' rug ontslasten; lossen, (wordt meest van brandhout of ander hout verstaan).*

Débardeur, (m) *Een hout-loffer der scheepen.*

Débarquâdour, (Zie Débarcadour.)

Débarquement, (m) *Ontscheeping, landing (f).*

Débarquer, (v. n.) *Ontscherpen, a. land gaan, lossen.*

Débarrasser, (v. a.) *Ontwarren, ontwikkelen; bevryden; se débarrasser (v. r.), zig ontwarren, ontdoen, los maaken (van iets).*

Débarrer, (v. a.) *Ontsluiten; débarrer une porte, den boom van een' deur dorn.*

Débat, (m) *Gesbil (n), twist (f); après plusieurs débats, na veel twisten.*

Débâter, (v. a.) *Ontzadelen, het pak-zadel afneemen; un âne débâte, een Hoerenjager.*

Débattre, (v. a.) *Twisten; afdoen voor 't recht; débattre un compte, eene rekening betwisten, bepleiten; se débattre, (v. r.) zich plaagen, quellen, moeite geeven; met de wiken klappen als een vogel.*

Débattu, ue (adj.) *Onderzocht; un point débattu, een' afgedaane zaak; on a longtemps débattu cette affaire, men heeft die zaak lang onderzocht, betwist.*

Débauche, (f) *Gastery, slemperery; overdaad; item ongebondenheid wellust, omzwiering; honnête débauche, wrolyke teering, lustigheid; plongé dans la débauche, in de wellust verzoopen.*

Débauché, ée (adj.) *Ongebonden; verleid; un débauché, een zwierbol, ligtmis; een smarotzer, slemperer; débauchée (f), een onzugtig Vrouwensch.*

Débaucher, (v. a.) *Verleiden, ver voeren, van zyn plig brengen; débau cher un jeune homme, une fille, een Jongman, eene jonge Dogter verleiden, débau cher un valet, een' knecht van iemand afstroonen; se débau cher, zich aan ongebondenheid overgeven.*

Débaucheur, euse (m. & f.) *Verleider; verleider, koppelaarster.*

Débentur, (m) (Lat. w.) *Quitantie van een Hofbediende aan den Koning (f).*

Débet, (m) (Lat. w.) *Schuld (f); Débet (n).*

Débiffer, (v. a.) *être tout débiffé, gantsch verdooven (van maag) zyn.*

Débile, (adj.) *Zwak, magteloos, kragteloos, Debi-*

Débilement, (adv.) *Zwakkelijk.*
Débilisation des nerfs, (f) *Verzwakking der zenuwen.*

Débilité, (f) *Zwakheid.*

Débilitier, (v. a.) *Verzwakken.*

Débillarder, (v. a.) *Een stuk hout bekakken, beslegten, verdunnen.*

Débiller (v. a.) les chevaux, *de paarden van een' trekschuit los maaken.*

Débit, (m) *Verkoop, afstrek, vertier; vlugheid in het spreken, il a un beau débit, hy heeft mooi wat te doen; (figuurl.) hy kan zyn woord wel doen, hy is vlug ter spraak.*

Débitant, (m) *Een die in het klein verkoopt.*

Débiter, (v. a.) *Waaren verkopen, vertieren, afzetten, aan den man brengen; een' rekening belasten, debiteeren; hout, steen tot planken, platten zaagen; een goede uitspraak hebben; il débite bien, hy is mooi ter taal; on débite, men verhaalt, men zegt; débiter un cable, een' kabel van de beeting doen, het geven (zee w.); débiter le bois, het hout afmeetten, om op zyn lengte en dikte te maaken (in Bouwk.); scie à debiter, span-zaag.*

Debiteur, trice (m. & f.) *Schuldenaar; schuldenaarster.*

Debiteur de nouvelles, *Eennieuws verkondiger; debiteuse, een Praatmoer, klapfeite.*

Debitis, (m) *Volmagt wegens eener schulduordering (f).*

Deblai, (m) (gew. w.) *Ontlasting, bevryding (f).*

Déblayer, (v. a.) *Ontlasten van bezwaarnis, (gem. w.).*

Déboire, (m) *Kwaade nasmaak, wansmaak (m).*

Déboîtement, (m) *Verstuiking.*

Déboîter, (v. a.) *Déboîter un os, een been verstuiken, verwrikken.*

Déborder, (v. a. & n.) *Een' vyer aftappen, de sluis openen; met geweld uitbruisschen, uitbersten.*

Débonbonner, (v. a.) *De bom, stop uit een vat trekken.*

Débonnaire, (adj.) *Prince débbonnaire, zagtmoedig Vorst.*

Débonnairement, (adv.) *Zagtmoediglyk.*

Débonnaireté, (f) *Zagtmoedigheid, goedaardigheid.*

Débord. (Zie Debordement).

Débordé, ée (adj.) *Overstroomd; mener une vie débordée, een rukkeloos leeven leiden.*

Débordement, (m) *Overstroming; ongebondenheid.*

Déborder, (v. n.) *Overstromen, overloopen (van rivieren); de kanten, boorden van een rok neemen; voor uitsteeken (van balken); se déborder, zich van een ander schip los maaken (zee w.); se déborder en vices, een schandelyk leeven leiden.*

Débordoir, (m) *Snymes (by Kuipers en Loodg.).*

Déboffer, (v. a.) *Déboffer le cable, de stopper los maaken, (zee w.).*

Débottier, (v. a.) *Ontlaarzen; se débottier, (v. r.) zyn laarzen uittrekken.*

Débouché, (m) *Trouver un débouché pour une marchandise, eene gelegenheid, uitweg, ter afzetting eener waare vinden.*

Débouchement, (m) *Ontstopping, opening (f); uitweg, middel.*

Déboucher, (v. a.) *Openen, ontstoppen.*

Déboucler, (v. a.) *Eene Merrie ont-ringen; déboucler une perruque, eene pruik uitkammen.*

Débouillir, (v. a.) *Staatjes, lapjes afkooken, om te zien of de kleur vast is (by Verwers).*

Débouquement, (m) *Uitlooping, (zee w.).*

Débouquer, (v. n.) *Een engte den zee uitloopen, (zee w.).*

Débourber, (v. a.) *Uitbaggeren; uit de molder trekken; speenen (van Viscb gezegd).*

Débourgeoiser, (v. a.) *Van der burgerstand veradelen.*

Débourrer, (v. a.) *De scheerwol uittrekken; iemand beschaaven; met de waereld leeren omgaan; se débbourrer, (v. r.) beschaafd worden.*

Déboursé, (m) *Verschoot (n).*

Déboursement, (m) *Verschoot (n), uitgaaf (f).*

Débourser, (v. a.) *Geld uitgeeven, verschieten.*

Débout, (m) *Sttaande*; se tenir debout, *over eind slaan*; être debout, *op de been zyn*; debout! *reis op, sta op!* debout au vent, *vlak in de wind*; avoir vent debout, *tegen de wind opzeilen*; passer debout, *vry passeeren (van waaren)*.

Déboutement, (m) *Ontzegging (f) (in rechten)*.

Débouter, (v. a.) *Ontzeggen, af-slaan*; on l'a débouté de sa demande, *men heeft hem met zynen eisch afgewezen*.

Déboutonner (v. a.) *un habit, een kleed ontknoopen, los maaken*.

Débrailler, (v. a.) *se débrailler, (v. r.) Zyne kleederen van vooren wyd open zetten, de borst ontblooten*.

Débredouiller, (v. a.) *Het dubbelde spel in tiktak, door een gewin sperren, de ry breeken*.

Débridée, (f) *Pleister of voér-geld van een paerd (n)*.

Débridement, (m) *Onttooming (f)*.

Débrider, (v. a.) *Onttoomen, den toom afdoen; sans débrider, zonder tuschenpoozingen*.

Débris, (m) *Wrak van een schip, overblyfzel; puinhoop (n)*; débris d'une armée, *overschot eenes heirs*.

Débrouillement, (m) *Ontwerring (f)*; débrouillement du chaos, *de in orden schikking van den chaos, mengel of klomp*.

Débrouiller, (v. a.) *Ontwerpen, in ordre brengen; débrouiller une intrigue, achter een' heimelyke onderhandeling komen*.

Débrutaliser, (v. a.) *Temmen, beschaaven, geschikt maaken*.

Débrutir, (v. a.) *Glad maaken, polijsten (van spiegels)*.

Débuchement, (m) *Het ryzen uit zyn léger of schuilplaats*.

Débucher, (v. n. & a.) *Uit zyn hal voor den dag komen; opjaagen, (Jagers w.)*.

Débusquer (v. a.) *l'ennemi, den vyand 'er uit jaagen, verdryven; débusquer son rival, zynen mededinger, medevryer 'er uitbonzen*.

Début, (m) *Begin (n), aanvang, aanval, eerste zet; eerste slag of worp in 't kègel spel enz. (m)*; voilà un

beau début, *dat is een mooi begin*; début d'un discours, *begin eener reden*.

Débuter, (v. a.) *De eersten slag in 't kègel-spel enz. doen (tirer une boule)*; débiter avec esprit, *iets wel beginnen*; c'est bien débuté, *dat 's wel aangelegd, of (spottende) dat is een heerlyk begin waarlyk!*

Déça, (prep. & adv.) *Courir de-ça & delà, herwaards en derwaards, heen en weer loopen*; toutes les nouvelles de deça, *alle de tydingen van deeze kant*; au deça, en deça, *par deça, aan deeze zyde*.

Décacheter, (v. a.) *Ontzégelen, het zègel optreeken, afdoen*.

Décade, (f) *Een tien-tal (n) (van boekdeelen)*.

Décadence, (f) *Ondergang (m)*; aller, tomber en décadence, *in 't verval koomen*.

Décagone, (adj. & f. m.) *Tien-hoe-kig; een tien-boek (in Meetk.)*.

Décaiffer, (v. a.) *Uit de kasten of bakken doen (Tuinm. w.)*.

Décalogue, (m) *De tien gebooden (n. pl.), de wet (f)*.

Décalquer, (v. a.) *Een kopere plaas afdrukken, een afdruk maaken*.

Décameron, (m) *Verhaal (n) van eene tiendaagsche geschiedenis*.

Décampement, (m) *Opbrekking van een léger (f)*.

Décamper, (v. n.) *Het léger opbreken; de vlugt neemen, opkraamen, zyne biezen pakken*.

Décanat, (m) *Het Dékendom (n), (Kerkel. waardigh.)*.

Décantation, (f) *Afsgieting, (in Chym.)*.

Décanter, (v. a.) *Iets zagties afgieten*.

Décapiter, (v. a.) *Onthoofden*.

Décarréler, (v. a.) *Ontvloeren*.

Décastyle, (m) *Gebouw met 10 pylaaren op een ry (n)*.

Décéder, (v. n.) *Overlyden, sterven*.

Déceindre, (v. a.) *Ontgorden*.

Déceint, einte (adj.) *Ontgord*.

Décèlement, (m) *Ontdèkking, openbaaring (f)*.

Déceler, (v. a.) *Iets dat geheim is voor den dag brengen*.

Décembre, (m) *Winter-maand* December.

Déccmment, (adv.) *Beoorlyk, gevoeglyk.*

Déccmvir, (m) *Een der 10 regerende Raadsheeren eeryds te Rome.*

Déccmvirat, (m) *Ampt daar van.*

Déccence, (f) *Betaamlykheid, gevoeglykheid.*

Déccennaire, (adj.) *Tien jaar oud.*

Déccennal, ale (adj.) *Tienjaarig.*

Déccent, ente (adj.) *Betaamlyk; habit déccent, welylaand, staatsig kleet.*

Déccption, (f) *Bedrog (n), valsheid, misleiding (f).*

Déccerner, (v. a.) *Toe-erkennen, besluiten; belasten, beveelen; la triomphe fut déccerné a &c. de triomf werd toe gekent aan enz. la cour a déccerné, het hof heeft verordend, déccerner un decret de prise de corps, een persoonlyk arrest verleenen.*

Déccès, (m) *Overlyden (n), dood.*

Déccevable, (adj.) *Ligt te bedriegen.*

Déccavant, ante (adj.) *Bedrieglyk.*

Déccavoir, (v. a.) *Misleiden, bedriegen. (Zie Tromper).*

Déccagriner, (v. a.) *In een goede luim brengen.*

Déccainement, (m) *Schelding, uitwaaring.*

Déccainer, (v. a.) *Ontkêtenen; aanbitzen, opstoken; se déccainer contre quelcun, tegen iemand uitwaaren, de huid vol schenden.*

Décchalander ou déccachalander, (v. a.) *Onttrekken, onderkruipen.*

Déccanter, (v. n.) *Il y a bien à déccanter, 't gaat 'er zoo niet als men wel dagt, 't scheeld veel.*

Déccaperonner, (v. a.) *De kuif af kap afrekken.*

Déccarge, (f) *Ontlaading, lossing (van koopmansch.); gemeene wissloop; onlasting (in Geneesk.); drop van een dak; verschooning; déccarge de conscience, verligting des gemoeds; donner une déccarge à quelcun, iemand een kwytings-brief mede geeven; faire une déccarge, een meenigte roers gelyk afbieten.*

Déccarger, (v. a.) *Afsaaden, ont-*

lasten; ledigen; verligten; wistorten; geeven; verschoonen, ontschuldigen; vry maaken, ontheffen; quytten; déccarger, un chariot, een wagen ontslaaden; déccarger son ventre, zyn buik loozen; déccarger le canon, het geskut lossen; il lui déccargea un coup de poing, hy gaf hem een lap om de ooren; etre déccargé des témoins, van de getuigen veronschuldigt zyn; déccarger le peuple des subsides, het volk der schattingen ontheffen; déccarger sa conscience, zyn gemoed bezyden; déccarger son cœur, zyn hart openen, wistorten; déccarger un contra; een verdrag vernietigen; déccarger, uitdoen, door doen (by Koopl.); déccarger les voiles, de zeilen afbrassen (zee-w.).

Se Déccarger, (v. r.) *Zig ontslasten; zyn gevoeg doen, zig ontschuldigen; se déccarger sur quelcun, zig op iemand verlaaten; couleur qui se déccarge, kleur die verschiet; le tems s'est déccargé, het weér is opgehelderd.*

Déccargeur, (m) *Een lossen der scheepen.*

Déccarné, ée (adj.) *Schraal, uitgeteerd; style déccarné, slegte styl.*

Déccarnér, (v. a.) *Het vleesch van het gebeente doen; vermageren, uitteeren van een ziekte.*

Déccarpir, (v. a.) *Twee wegtende luiden scheiden (gem. w.).*

Déccasser, (v. a.) *une cheville, een' hout uitdryven.*

Décchaumer, (v. a.) *Een' Akker opscheuren, ploegen.*

Déccaussément, (m) *Ontschoeijing; losmaakng der aarde om een boom.*

Déccausser, (v. a.) *Iemand ontschoeijen; déccausser une dent, het tandvleesch losmaken; déccausser un arbre, een boom lugt geeven; déccausser la volaille, de pooten van 't gevogelte afschroeyen (by Koks).*

Déccéance, (f) *à Peine de déccéance de son droit, op verbeurte om van zyn regt vervallen of verstekten te zyn.*

Déccét, (m) *Verlies (n); vermindering (f) in prys of waarde; porter le déccét, de schade draagen,*

gen; déchet, 't *afdryven van een Schip.*

Déchevelé, ée (adj.) *Met hangend hair.*

Décheveler, (v. a.) *Een Wyf de kap afrekken; het hair los scheuren.*

Déchiffrable, (adj.) *Dat uitgetyferd; uitgelegd kan worden.*

Déchiffrement, (m) *Onttyffering, ontwarving, ontknooping.*

Déchiffrer, (v. a.) *Onttyfferen; ontknoopen, ontwarren, ontdekken; déchiffrer une chose difficile, een moeilijke zaak verstaan; déchiffrer une intrigue, eene onderhandeling ontdekken; déchiffrer quelqu'un, iemand afbeelden, open leggen.*

Déchiffreur, (m) *Een die tyffertallen, of moeilijk schrift uitlegt, en verklaard.*

Déchiqueter, (v. a.) *Versnyden, versnipperen, door kerven; déchiqueter des étoffes, stoffen met bloemen maaken.*

Déchiqueture, (f) *Snipper (m) afnydzet van iets (n).*

Déchirage, (m) *Bois de déchirage, brandhout van oude Schepen.*

Déchirement, (m) *Verscheuring.*

Déchirer, (v. a.) *Verscheuren, ryzen; vernielen; schenden, lasteren; la populace le vouloit déchirer, het gemeene volk wilde hem verscheuren; déchirer quelqu'un, iemand schenden; il ne s'est pas fait déchirer le manteau, hy liet zig niet sterk bidden (spr. w.)*

Déchirure, (f) *Scheur, (in kleederen).*

Déchoir, ou déchoir, (v. n.) *Alengskens verminderen, in verval koomen; verzwakken; déchoir de son espérance, van zyn hoop verflcken worden; déchoir, afdryven (zee woord).*

Dechover, (v. a.) *Een Vaartuig dat vast is weder doen vloten.*

Déchu, ue (adj.) *Vervallen, afgevallen.*

Décidé, ée (adj.) *Beslist.*

Décider, (v. a.) *Beslechten, beslissen, vonnissen; décider une difficulté, eene zwaarigheid beslissen; c'est à vous à décider de ma fortune, het*

staat aan u om my gelukkig te maaken.

Déciller les yeux, (v. a.) *De ooggen openen.*

Décimable, (adj.) *Dat tiend onderworpen is.*

Décimal, ale (adj.) *Dat de tiend aangaat.*

Décimateur, (m) *Een tiend better.*

Décimation, (f) *Vertiending; looting om den tienden man.*

Décime, oudine (f) *De tiend van koren enz.*

Décimer, (v. a.) *Om den tienden man dobbelen, (in Krygsk.)*

Décinturer, (v. a.) *De houte boog onder een verwulft wegneemen.*

Décintroy, (m) *Een straat-hamer.*

Décisif, ive (adj.) *Beslistend, uitzwend.*

Décision, (f) *Beslegting, beslissing, uitspraak.*

Décisionnaire, (m) *Besliss.*

Décisivement, (adv.) *Beslistender wyze.*

Décisoire, (adj.) *Serment décisif, beslissende eed (in rechten).*

Déclamateur, (m) *Een publiek redenaar; beftige schryver; gebaarmaaker, schreuer, zwetzer.*

Déclamation, (f) *School-gefprek (n); uitvaaring in woorden, doorbaaling; hoogdravendheid; item gebaerden van een redenaar.*

Déclamatoire, (adj.) *Style déclamatoire, school-trant.*

Déclamer, (v. a.) *Een openbaare reden doen (op school); tegen iets uitvaaren, schreuen, tieren.*

Déclaratif, ive (adj.) *Verklaarend.*

Déclaration, (f) *Verklaaring, bevestiging; déclaration de guerre, oorlogs-verklaaring; déclaration des marchandises à la douane, aangeeving der waaren op den tol, 's konvoy; donner une déclaration de son bien, eene opgave doen, eene lyst van zyne goederen geuen.*

Déclaratoire, (adj.) *Actes déclaratoires, verklaar-schriften, (in Rechten).*

Déclaré, ée (adj.) *Verklaard enz.; ennemi déclaré, openbaaren of gezworen vyand.*

Déclarer, (v. a.) *Verklaaren, be-*
kenf

kend maaken, aangeeven; déclarer la guerre, den oorlog aankondigen; se déclarer pour quelqu'un, zich voor iemand verklaaren.

Déclencher une porte, (v. a.) Een deur by de kli k openen.

Déclicq, (m) Een bei, bei-blok.

Déclin, (m) Afgang; tomber dans le déclin, in 't verval raaken; déclin du j u., de l'âge, 't afneemen van den oug, der jaaren.

Déclinable, (adj.) Dat geboogen gedécline-e d kan worden, (in spraakk.).

Déclinaison, (f) Buiging, (in spraakk.); déclinaison du soleil; de la boussole, afwyking der zonnewan 't compas.

Déclinant, (adj.) Cadran déclinant, afwykende zonnewyzer.

Déclinatoire, (adj.) Exception déclinatoire, ou déclinatoire (f. m.), Uitsluiting tot wraaking, onttrekking van den Rechter waar voor men gedaagd is.

Déclinatoire, (m) Werktuig om de afwyking eener muur, waar tegen men een zonnewyzer plaatzen wil, te vinden (n).

Décliner, (v. a.) Afneemen, daalen; verzwakken; afwyken (in sterrek.); le jour decline, de dag daald; il commence à décliner, hy begint te verzwakken.

Décliner, (v. a.) Buigen, déclinéer (in spraakk.); décliner la juridiction, den Rechter of het rechtsgebied wraaken.

Déclorre, (v. a.) Een heining afbreken; openen.

Déclouer, (v. a.) De spykers los maaken, uitslaan.

Décochement, (m) Affschieting (f).

Décocher, (v. a.) Affschieten, werpen (als pylen, enz.)

Décoction, (f) Afziedzel van kruiden een, decoctum (n).

Décoûffer, (v. a.) Ontkappen; décoûffer une bouteille, een flesch openen.

Décognoir, (m) Een sluit-hout (by Boekdruk.)

Décollement, (m) Losmaaking van het gelymde (f).

Décoller, (v. a.) Het gelymde los maaken; ontboofden, ontbalzen.

Décollorer, (v. a.) De kleur doet verliezen, verschieten.

Décombrer, (v. a.) De puin, het gruis opruimen.

Décombres, (m. pl.) Puin, gruis.

Décomposer, (v. a.) Ontbinden (in Chym.) iemand ontfstellen, van zyn stuk helpen.

Décomposition, (f) Ontbinding, scheiding (in Chym.)

Décompte, (m) Korting (f), aftrek.

Décompter, (v. a.) Afrekken, afkorten, (rabattre).

Déconcerté, ée (adj.) Onsfeld, verlegen, van zyn stuk.

Déconcerter, (v. a.) Ontstellen; il aime à déconcerter les gens, hy houdt veel van de lieden verlegen te maaken; déconcerter les desseins de ses ennemis, de aanslagen zyner vyanden veriedelen; déconcerter, wanluidenheid veroorzaaken (in musicq.)

Se Déconcerter, (v. r.) Buiten postuur raaken.

Déconfire (v. n.) les ennemis, den vyand totaliter verslaan.

Déconfiture, (f) Nederlaag.

Déconfort, (m) Neerflagtigheid (f). (Zie défolation).

Déconforter, (v. n.) Neerflagtig maaken; (défoler is beter).

Déconfeiller, (v. a.) Afraaden.

Décontenancer, (v. a.) Ontstellen, verlegen maaken.

Se Décontenancer, (v. r.) Schaamrood worden.

Déconvenue, (f) Ongeluk (n), (oud. w.)

Décorateur, (m) Een opschikker.

Décoration, (f) Verciering.

Décorder, (v. a.) Een touw los draaien.

Décorer, (v. a.) Vercieren.

Décorum, (m) (Lat. w.) Garder le décorum, de welstaanklykheid in agt n-eemen; (sauver le dehors).

Découcher, (v. n. & a.) Buiten 's huis slaapen; een ander zyn bed doen ruimen.

Découdre, (v. a.) Los tornen; los maaken (zee. w.); il en faut découdre, men moet daar over hand gemeen worden (spr. w.); affaire déconfue, zaak

zakk die kwalijk gesteld is; style decoufu, een slegte styl.

Décolant, ante (adj.) *Vloeiende.*

Décollement, (m) *Aftruiping, afvloeiing (f).*

Découler, (v. n.) *Aflopen, afleken, afdaalen; la sueur lui découle de toutes parts, het zweet loopt hem van alle kanten af.*

Découpé, (m) *Een bloemstuk in een ruïn.*

Découper, (v. a.) *Aan stukken snyden; met figuren uitsnyden.*

Découpeur, euse (m. & f.) *Een die stoffen of lakens pikeerd.*

Découplement, (m) *Ontkoppeling, losmaking (f) (van bonden, offen, enz.)*

Découpler, (v. a.) *Ontkoppelen.*

Découpure, (f) *Uitsnyding, uithakking.*

Découragé, ée (adj.) *Moedeloos.*

Découragement, (m) *Moedeloosheid, neêrslagtigheid (f).*

Décourager, (v. a.) *Den moed beneemen, neêrslagtig maaken, affbrikken; se décourager, (v. r.) den moed laten zakken, zinken.*

Décours, (m) *Het afneemen der maan (n).*

Découfu, ue (adj.) *Ontord; les affaires sont fort découfues, zyne zaaken staantheel slegt.*

Découfure, (f) *Opentorning, scheur.*

Déconvert, erte (adj.) *Ontbloot; ontdekt.*

à Découvert, (adv.) *Opentlyk, in de opene lucht; bloot, voor alle man.*

Découverte, (f) *Ontdekking, vinding van iets; envoyer à la découverte, op kondschap uitzenden, reconnoſceeren laaten.*

Découvrir, (v. a.) *Ontdekken; découvrir un pot, het dekzel van een pot afneemen; découvrir un secret, een geheim ontdekken, daar achter koomen, ook, zulks openbaaren; se découvrir, zich ontblooten, ontdekken, item zich bekend maaken; zich voor iemand open leggen; le temps se découvre, het weer klaart op.*

Décrasser, (v. a.) *Van vuiligheid reinigen, (figuurl.) beschaaven; se décrasser, gemaniërd worden.*

Décréditement, (m) *Verlies van credit, geloof, gunst enz. (n).*

Décréditer, (v. a.) *Iemand zyn credit, geloof of aanzien beneemen.*

Décrépit, ite (adj.) *Stok-oud, uitgeleefd; age décrépit, vieille décrépité.*

Décrépitation, (f) *Drooging, uitbranding van gemeen zout (in Chym.)*

Décrépiter, (v. a.) *Gemeen zout uitdroogen, uitbranden (in Chym.)*

Décrépitude, (f) *Een zeer hooge ouderdom (m).*

Décret, (m) *Besluit, vonnis (n); gebod, instelling (f); een geestelyk wetboek (n); décrets de Dieu, de Goddelyke raadsbesluiten.*

Décrétale, (f) *Pausselyke brief by wyze van een gebod; les décrétales, het pausselyk wetboek.*

Décréter, (v. a.) *Uit last des gerechts gevangen neemen; goederen, ten overslaan van 't gerecht, voor de schulden verkoopen; iets gerechtelyk beveelen.*

Décreuser, (v. a.) *De zyde met witte zeep opkooiken, om de vers te doen vatten (by verw.)*

Décri, (m) *Afzetting (van munt) (f); être dans un décri public, in eene algemeene veragting, eer en agting kwyt zyn.*

Décrier, (v. a.) *la monnoie, geld afzetten; décrier quelqu'un, iemands eer en aanzien krenken, hem geheet maaken.*

Décrire, (v. a.) *Beschryven; décrire une ligne, eene lyn trekken, haalen; décrire une chose, eene zaak beschryven.*

Décrocher, (v. a.) *Los haaken, onthaaken.*

Décroire, (v. a.) *(Alleenlyk dus) je ne le croi, ni ne le décroï, ik geloove noch ja, noch neen (gem. w.)*

Décroissement, (m) *Afgang (m), vermindering (f).*

Décroître, (v. n.) *Afneemen, afloopen, verminderen; le Nil croit quarante jours & en décroît autant, de Nyl waft 40. dagen, en loopt ook zoo veel dagen af.*

Décrotter, (v. a.) *Afveegen, schoonmaaken, borstelen; elle merite bien d'être décroûtée, zyn is wel waard eens geliefkooft te worden (hoert w.)*

Décrotteur, (m) *Een schoon-poetser.*

Décrottoire, (f) Een schoen-bor-
stel (m).

Décrouter, (v. a.) Ce Cerf va
décrouter sa tête, dat hert gaat zyn
hoofd ergens tegen aan schuuren; dé-
crouter un pâté, eene pastei de korst
afstigten.

Décrû, ûe (adj.) Afgenomen, ver-
minderd.

Décruer, (v. a.) Ruw gaaren, of
zyde, eer het geverfd word, loogen,
(by Verw.).

Déçu, ue (adj.) Bedroogen, misleid.

Décuire, (v. a.) Dun maaken; se
décuire, (v. r.) dun of week worden
(van siroop en suiker gezegd).

Décuple, (f. m. & adj.) Tien-voud;
tienvoudig.

Décurie, (f) Rot van tien Soldaa-
ten by de oude Romeinen (n).

Décurion, (m) Een Rotmeester daar
van.

Dédaigner, (v. a.) Versmaaden,
veragten.

Dédaigneusement, (adv.) Versma-
delyk, met veragting.

Dédaigneux, eule (adj.) Versma-
denle, veragtende.

Dédain, (m) Versmading, verag-
ting, afkeer (f).

Dédale, (m) Doolhof; greece ver-
werring (figuurl.).

Dedans, (adv.) Binnen; entrer
dedans, binnen gaan; mettre les voi-
les dedans, de zeilen inneemen (zee
w.); par dedans la ville, door de
stad; par dedans, au dedans, van
binnen.

Dedans, (m) Le dedans d'une
maison, het binnenste, het inwendige
van een huis (n).

Dédicace, (f) Inwyding eener Ker-
ke; opdragt van een boek.

Dédicateur, (m) Opdraager van
eenig boek.

Dédicatoire, (f) Epître dedica-
toire, opdragt-brief.

Dédier, (v. a.) Toeschenken, toewy-
den; dédier un livre à quelqu'un, ie-
mand een boek opdraagen; se dédier aux
études, zich aan de studie overgeeven.

Délire, (v. a.) Ontkennen, zich
niet houden aan 't woord of doen van
een ander; un honnête homme ne
se dédit jamais, een eerlyk man houd

altoos zyn woord; se dédire de ses
anciennes maximes, van zyne oude
grondregelen afwyken.

Dédit, (m) Herroeping van 't gee-
ne men gezegd heeft; le dédit est de
20 écus, de rouw-koop is 20 kroonen;
avoir son dit & dédit, bevoegd zyn,
zyn woord te houden, of niet te houden.

Dédommagement, (m) Vergoeding
van schade (f).

Dédommager, (v. a.) Schadeloos
houden of stellen.

Dédorer, (v. a.) Dédorer un
Carosse, het verguldsel van een Koets
afdoen.

Dédormir, (v. n.) Lauw worden
(van water gezegd).

Dédoubler, (v. a.) De voering
uitdoen.

Déduction, (f) Afrekking, afkor-
ting (f); verhaal (n); il m'a païé
cent florins en déduction, by heeft
my honderd guldens in mindering be-
staald; déduction longue, een lang,
breeuwerig verhaal, berigt.

Déduire, (v. a.) Afrekken, af-
korten; iets omstandig verhaalen (in
Rechten); iets van eene andere zaak
afleiden.

Déduit, ite (adj.) Afgeleid enz.

Déduit, (m) Vermaak (n), uit-
spanning, tyd-korting (f).

Déesse, (f) Godinne; (fig.) schoonheid.

Défâcher, se défâcher, (v. a. & r.)
S'il est fâché, qu'il se défâche, in-
dien by hoos word, dat by weêr goed
worde (spr. w.).

Défaillance, (f) Flauwte; achter-
blyving, non-comparitie (in Rechten);
afdraiping (in Chym.); tomber en dé-
faillance, bezwymen.

Défaillant, ante m. & f.) Een
die nakatig is voor den Rechter te ver-
fchynen, Non-comparant.

Défaillir, (v. n. & def.) Ontbreken;
les forces me défaillent, de krachten
begeeven my; rien me défaut, niets
ontbreekt my.

Défaire, (v. a.) Ontdoen, los maa-
ken, uit den knoop doen; défaire une
montre, een horologie uit malkander
doen; défaire un nœud, een knoop los
maaken; défaire un mariage, een hu-
welyk breeken, je vous prie de me
défaire de cela, ik bidde u my daar

van te ontlasten; défaire son enfant, *zyn kind verdoen, ombrengen*; défaire une armée, *een léger verslaan*; se défaire, (v. r.) *zich ontdoen, losmaaken*; zich zelven verdoen, *het leeven benemen, of ook, zich ruineeren*; sans se défaire, *il répondit, zonder zich te ontsellen, antwoorde hy*; se défaire d'une charge, d'un valet, *een ampt neêrleggen, zich van een knecht ontdoen*.

Défait, te (adj.) *Verloagen; mager, ongedaan*; elle est triste & défaite, *zy ziet 'er droevig en ongedaan uit*. (Zie verder défaire).

Défaite, (f) *Nederlaag, nederheer*; afstrek, afzetting van waaren; ce drap est d'une belle défaite, *dat laken is van goede afstrek, is wel te verkopen*; trouver des défaites, *ontschuldigheden vinden, zich reddén*; voilà une plaisante défaite! *dat is eene aardige verschooning!*

Défalquement, (m) *Korting*. (Zie Rabais).

Défalquer, (v. a.) *Afkorten, af-trekken*. (Zie rabattre, soustraire, déduire).

Défaveur, (f) *Ongunst (oud w.), (beter disgrace)*.

Défavorable, (adj.) *Ongunstig*.

Défaut, (m) *Gebrek, feil*; il n'y a personne sans défaut, *daar is niemand zonder gebrek*; le défaut des côtes, *de plaats onder de ribben*; les chiens sont en défaut, *de honden zyn van 't stoort*; mettre quelqu'un en défaut, *iemand in de war helpen*; faire défaut, *niet op de daging verschynen*; encourir défaut, *als een ongehoorzaame beschuldigd worden, of in straf vervallen (in Rechten)*; au défaut de, *by gebrek, onstentenis of manquement van*; à son défaut, *by niet daar zynde*.

Défectif, (adj. m.) *Verbe defec-tif, Werkwoord dat alle tyden niet heeft*.

Défection, (f) *Afvalling, verlaa-sing (eener party)*; verduistering der zonne.

Défectueusement, (adv.) *Gebrekkelyk*.

Défectueux, euse (adj.) *Gebrekkig*;

livre défectueux, *boek daar iets aan ontbreekt, of defekt boek*.

Défectuosité, (f) *Gebrek (n), onvolkomenheid (f)*.

Défendant, (adj.) *Verbiedend; verdedigend, beschermend*; à son corps défendant, *verweerder wyze*.

Défendeur, Défenderesse, (m. & f) *Verweerder, verantwoorder; gedaagde (in Rechten); verdedigster enz.*

Défendre, (v. a.) *Verbieden, verweeren, verdedigen, beschermen*; défendre l'entrée du port aux ennemis, *den vyand het inkomen van de haven beletten*; défendre une cause, *eene rechts-zaak verdedigen*; défendre quelque chose, *iets verbieden*; défendre sa maison à quelcun, *iemand zyn huis ontzeggen*; se défendre, (v. r.) *zich verweeren; verdedigen*; se défendre du prix, *over den prys dingen*; je ne saurois me défendre de l'aimer, *ik kan my niet beletten, niet nalaaften haar te beminnen*; se défendre du soleil, *zich voor de zon dekken*; il est rare de se défendre de la bonne fortune, *'t is wat zeldzaams door den voorspoed niet vervoerd te worden*.

Défendu, ue (adj.) *Verboden enz.* (Zie défendre).

Défens, (m) *Bois, eau en défens, bosch, water, daar niet gehakt, we in gedreeven, water daar niet in ge-vischt, mag worden*.

Défensable, (adj.) *Verdedigbaar (n)*.

Défense, (f) *Verdediging, bescherming; verbod; verantwoording (in Rechten); schans (f), bolwerk (n) (in Vestingb.); iets dat uitsleekt tot waar-schouwing wegens gevaar*.

Défenses, (f. pl.) *De grootste of slagstanden van wilde Zwynen enz.; item wryshouten, oplangen, (zee w.)*.

Défenseur, (m) *Beschermster, voorstander, verdediger*.

Défensif, ive (adj.) *Armes défensives, verdedigende wapenen*.

Défensive, (f) *Etre sur la défensive, op zyn hoede zyn*.

Déférant, ante (adj.) *Toegeevend; eerbiedig*.

Déférence, (f) *Ontzag (n), eerbied, gedraging, woeging (f); avoir de la*

déférence pour quelcun, agting, schikkelykheid voor iemand hebben.

Déférer (v. n.) aux avis de quelcun, iemands raad achtervolgen; zich door ontzag of eerbied daar aan gedraagen.

Déférer, (v. a.) Aanklaagen; geeven, opdraagen; on lui défera ce titre, men gaf hem dien titel; on l'a déferé, men heeft hem aangeklaagd, aangegeeven.

Déferler, (v. a.) Déferler les voiles, de zeilen, los maaken, slaaken, (zee w.)

Défermer, (v. a.) Ontsluiten, los laten.

Déferrer, (v. a.) De hoef-yzers, henzels enz. afdoen; déferrer quelcun, iemand verlegen maaken, van zyn stuk afhelpen.

Défet, (m) Livre qui a un défet, boek dat niet compleet, dat defect is.

Défeillé, ée (adj.) Onbladerd.

Défi, (m) Uiteitsching, uitdaaging (f).

Défiance, (f) Mistroutwen, wantroutwen (n); la défiance est la mère de la sureté, het mistroutwen is de moeder van de zekerheid.

Défiant, ante (adj.) Mistroutwendenz.

Déficit, (Lat. w.) Het ontbreekt, (in Rechten).

Défier, (v. a.) Uitdagen, uiteitschen, trotsfeeren item mistroutwen; je vous en défie, ik wed van neen; se défier (v. r.) zich zelven mistroutwen.

Défigurer, (v. a.) Mismaaken, sberden.

Défilé, (m) Een enge of naauwe weg, engte.

Défiler, (v. a.) Achter malkander een enge weg doorgaan; outfnoeren, ontrygen; de kaerssen van de spylen af trekken; défiler une aiguille, den draad uit eenenaald trekken; se défiler, (v. r.) los gam, breek-n; le chapelet s'est défilé, de vriendschap is gescheiden, (spr. w.)

Définir, (v. a.) Beschryven, uitbreiden, bepalen; définir la substance de l'ame, de zelfstandigheid der ziele beschryven.

Défini, ie (adj.) Beschreven, uitgelegd; article défini, bepaald woordlectie (in spraak.).

Définitéur, (m) Raadgever van

den Generaal of Provinciaal der Geestelyken.

Définitif, ive (adj.) Sentence définitive, vonnis ten einde van zaaken (n).

Définition, (f) Beschryving, schetsing eener zaak.

En Définitive, (adv.) Tot eind van zaaken (in Rechten).

Définitivement, (adv.) Juger définitivement, het eindvonnis uitspreken.

Définitoire, (m) Raad-kamer by geestelyken.

Déflorir, (v. n.) Zyn bloessem verliezen of ophouden te bloeijen.

Défloration, (f) Schoffeering, ontmaagding eener jonge dochter (in Rechten.)

Déflorer, (v. a.) Schoffeeren, schenden (in Rechten).

Défoncement, (m) Inflooting van den bodem.

Défoncer, (v. a.) Den bodem inslaan; se défoncer, (v. r.) uitspringen; tonneau qui se défonce, vat daar den bodem uitspringt; lit qui se défonce, bed waar van de onderlagen invullen.

Déformer, (v. a.) Iets mismaaken, bederven, uit zyn vorm helpen.

Défouetter, (v. a.) Het touw waar mede een boek gecordeerd is, losmaaken (Boekb. w.)

Défournier, (v. a.) Zig herstellen (in Billard sp.)

Défrayer, (v. a.) Kost-vry houden, voor iemand betaalen; défrayer une compagnie de bons mots, een gezelschap met fraaye klugtjes vermaken.

Défrichement, (m) Opfcheuring

opploeging; opbeldering eener zaak.

Défricher, (v. a.) Défricher une terre, eenen akker opfcheuren, opploegen, van onkruid zuiveren; défricher une affaire, eene zaak ontvouwen, opbelderen.

Défricheur, (m) Een die zulks doet.

Défriser, (v. a.) Ontkrullen.

Défroncer, (v. a.) Onplooyen.

Défroque, (f) Het goed (n), nalatenschap van een Monnik (beter depouille).

Défroquer, (v. a.) Een Monnik uit de kap praaten, maaken dat hy die verlaat, op den tuin hangt, of hem dezelfde ontnemen; iemand oplichten, een ge-

DEF. DEG.

gedoelte van zy' goet onttetten; se défouer, de kap verlaten.

Défuner, (v. a.) Ontakelen (van Schepen gez.).

Défunt, (a. l.) Overleden, gestorven; le Roi défunt, de Koning zaliger; la défunte reine, wylen de Koninginne (Zie fee).

Dégagé, ée (a. l.) Fry, los; onbedwongen; gelost; un air dégagé, een losse zwier, onbedwongen gelaat.

Dégagement, (m) Afscheiding, ontsluiting, afscheiding; losmaking, ontsluiting.

Dégager, (v. a.) Laffen dat verpand is; bevryen, uitwikkelen; dégager son cœur de l'intérêt du monde, zyn hart van 't waereldsch belang afrekken; dégager la parole de quelcun, iemand van zyn woord ontfloot, se dégager, zich losmaaken, uitwikkelen, bevryden.

Dégaine, (f) D'une belle dégaïne, op eene klugtige wyze, (boert w.)

Dégainer, (v. a.) Uit de scheede doen; van leer, den degen trekken.

Dégaineur, (m) Zwetzer, voorvegter.

Déjanter, (v. a.) Se déjanter, de handschoenen uittrekken.

Dégarnir, (v. a.) Van ueraad, meubelen enz. ontblooten; dégarnir un vaisseau, une place; een Schip ontakelen, eene vesting ontblooten.

Dégasconner, (v. a.) Iemand de spreekwyze, snorkery der gasconjers afleeren.

Dégât, (m) Verwoefing, plondering, schade (f).

Dégâter, (f) Beter faire un dégât.

Dégauchir, (v. a.) Dégauchir une pierre, un bois; een steen, een hout de behoortlyke vorm geven.

Dégel, (m) Ontdooijing (f), dooi (m).

Dégeler, (v. a. & n.) Ontdooijen, dooijen; se dégeler (v. r.); doorjen, smelten.

Dégénération, (f) Ontaarding, verbaftering.

Dégénérer, (v. n.) Ontaarden, verbafteren; veranderen.

Dégingandé, ée (adj.) Haveloos, ongehavend in kleeeren.

Dégluer, (v. a.) Losmaaken dat gelymd is; degluer les paupieres, de voglêden los maaken.

Déglutition, (f) Neêrslokking (ia Gheesh.)

DEG.

197

Dégobiller, (v. a.) Braaken, spuwven, kotzen (gem. w.)

Dégobillie, (m) Braakzel (n), (gem. w.)

Dégoïfer, (v. a.) Zingen, kweelen; snappen.

Dégorgement, (m) Reiniging, doorfleeking, uitbreking van iets dat verstoppt is; dégorgerment de bile, overlooping van gal.

Dégorgeoir, (m) Laad-priem (by Kanonnen).

Dégorgier, (v. a.) Een goot doorfleeken; rivier-visch verwateren; bet laad-ga zuiveren; se dégorger, zig ontfloot (van rivieren gez.)

Dégourdir, (v. a.) De verdooving, verslyving, verklamheid van een lid verdryven; dégourdir de l'eau, de koude van het water wat afneemen.

Se Dégourdir, (v. r.) Weer gevoel krygen; (figuurl.) vlugger, snediger van geest worden.

Dégourdissement, (m) Verdrijving der doovigheid of verslyving uit eenig lid (f) enz.

Dégout, (m) Drop (m), leeking, lekking, afdruipling (f).

Dégout, (m) Onfmaakelykheid, walg; afkeer (f); le dégoût de cette vie, het verdriet, de ongenugte deezes levens; j'en ai un dégoût; cela me donne du dégoût.

Dégoutant, ante (adj.) Walgelyk; onaangenaam; afdruppelend.

Dégouté, ée (adj.) Die een walg heeft; faire le dégoûté, zig vies, kiesch aanstellen; un bon dégoûté, een looze snaak die zig vies houdt wegens iets dat by geerne bad is em een vrolyke Quant.

Dégouter, (v. a.) Walgen; onaangenaam, afkeerig maaken.

Dégoutter, (v. n.) Afdruppen, lekken.

Dégradation, (f) Onteeling, bevooring van iemands eer; dégradation, verslimmering, bederving van Landen enz.; dégradation, verzagting van het licht in een schildery.

Dégradé, ée (adj.) Afgezet, vaisseau dégradé, een fteet, wrak (zee, w.) (Zie het werk w.)

Dégrader, (v. a.) Afzetten, ontdelen; schenden, onteeren, en cent lieux il m'a dégradé, hy fteeld my

over al ten toon; dégrader des bâtimens, des bois, des terres, gebouwen, bosschen, landeryn afbreeken, ombaalen, verwoesten, vernielen; dégrader un vaisseau, een Schip afkeuren; dégrader la lumière d'un tableau, het licht in eene schildery verzagten.

Dégraffer, (v. a.) Ontbaaken, losbaaken.

Dégraisser, (v. a.) Het vet afscheppen; smeer-vlakken uit doen; (figuurl.) iemand een gedeelte van zyn goed afkneden, hem vermageren.

Dégraisseur, (m) Een die smeer-vlakken uit doet.

Dégrapiner, (v. a.) De enter-baaken los maaken (Zie w.)

Dégras, (m) Visch-traan.

Dégravoyer, (v. a.) Los spoelen (van paalen gezegd).

Dégré, (m) Een stap, trede, trap; graad, het 36ste gedeelte van een cirkel (in Landmeetk.); monter les degrés, de trappen opklimmen; degré de gloire, trap van eer; degré de parentage, lid, trap in maagschap; il a passé par tous les degrés de la faculté, hy heeft alle de graden der wetenschap doorgelopen; degré métaphysique, wernatuurkundige volmaaktheid, prendre ses degrés, promoveeren. Dégringoler (v. a.) les montées, schielijk de trappen afstooten.

Dégrossage, (m) Het goud-draad-trekken (n).

Dégrosser, (v. a.) Goud- of zilver-draad-trekken, dunner maaken.

Dégrossir, (v. a.) Verdunnen, een houte blok in 't ruuw uithouwen (by Beeldh.)

Déguerpir, (v. a.) Eene erfenis, een huis enz. laten vaaren, afstaan (in Rechten).

Déguerpissement, (m) Verlaating, afstaan van wafte goederen aan een ander.

Dégueuler, (v. n.) Braaken, spuwen (gem. w.)

Déguisé, ée (adj.) Vermomd, verkleed, enz.

Déguisement, (m) Bewimpeling, vermomming (f), dekmantel (m), buishelary (f).

Déguiser, (v. a.) Veranderen, ver-vogelte den roefst verlaat,

mommen; verbloemen, bewimpelen, bedekken; déguiser son nom, zyn naam veranderen, eenen valschen aanneemen; se déguiser, zig onkenbaar maaken, verkleeden; se déguiser en ami, zig als een vriend voorstellen.

Déhaler, (v. a.) He, door de zonne verbrante huid, wit maaken.

Déhanché, ée (adj.) Ontheupt.

Déharnachement, (m) Afstuijing (f).

Déharnacher (v. a.) un cheval, een paerd onttuigen.

Déhérence, ou déshérence, (f) Recht volgens 't welke de Koning of Landheer van die geene, die zonder testament of wettige erfgenamen komen te sterven, erf (n).

Dehors, (adv.) Buiten; par dehors, van buiten; au dehors, uiterlyk; mettre quelqu'un dehors; iemand buiten de deur zetten.

Dehors, (m) Het uitwendige (n), de uiterlyke schyn (m); buiten-werken (in vestingb.); sauver le dehors, het uiterlyke in agt neemen.

Déjà, (adv.) Alreede, reeds, bereids.

Déicide, (m) Gods-moord.

Déjection, (f) Stoetgang (m) uitwerping (f) (in Geneesk.)

Déjetter, se déjetter (v. n. & r.) Opkrimpen, krom worden (van hout gez.).

Déjeuner, (v. n.) Ontbyten.

Déjeuner ou déjeuner, (m) Het ontbyt (n); il n'en a pas pour un déjeuner, daar is niets ten besten (sfr. w.)

Déification, (f) Vergoeding.

Déifier, (v. a.) Vergoeden, onder 't getal der gooden stellen; (figuurl.) iemand zeer hoog pryzen.

Déjoindre, (v. a.) Scheiden, ontbinden, los maaken.

Déjouer, (v. n.) Wapperen, flodderen, na de wind draaijen (als vlaggen wimpels, weërhaanen enz.) faire déjouer quelqu'un, iemand in zyn zaaken over hoop werpen.

Déisme, (m) Godijstendom, het gevoelen van hun die slegts gelooven 'er een God ten is (n).

Déiste, (m. & f.) Godijst, vryzeest.

Déité, (f) Godheid.

Déjuc, (m) Tyd wanneer het ge-

Déjucher, (v. a.) *Van den roest of stot jaagen.*

Déiviril, ile (adj.) *Goddelijk en Menschelyk.*

Dela, (adv.) *Van daar, daar van daar; de là vient, daar uit spruit.*

Dela, (prep.) *Aan de andere zyde; de delà, van de andere zyde; au delà, aan de overzyde; par de là, aan de andere zyde; faire ce qu'on peut & par delà, doen dat men kan en nog meer; promettre par delà de son pouvoir, meer beloven als men volbrengen kan.*

Délabré, ée (adj.) *Gefcheurd, geplukt; slegt, verward; vaisseau délabré, een ontvamponeerd Schip; reputation délabrée, geschonde eer; vos affaires étoient fort délabrées, uwe zaaken waaren zeer verward.*

Délabrement, (m) *Slegte toestand.*

Délabrer, (v. a.) *Aanslukken scheuren; in wanorden brengen, bederven, krenken; cette perte m'a délabré, dit verlies heeft my veel terug gezet.*

Délacé, ée (adj.) *Ontrégen.*

Délacer, (v. a.) *Ontrygen.*

Délai, (m) *Uitstel (n), vertoewing, opschorting eener zaak (f); sans délai, zonder uitstel, terstond.*

Délaiser. (Zie Délayer).

Délaissement, (m) *Verlaating, overgeevening van iets (f).*

Délaisser, (v. a.) *Verlaaten; de banden van iets afstrekken; délaisser un heritage, eene erffenis laten vaaren.*

Délardement, (m) *Afronding, (in Bouwk.)*

Délarder, (v. a.) *Affchaaven, afronden, (in Bouwk.)*

Délassement, (m) *Vermaak, tydverdryf (n), verkwikking, rust (f).*

Délasser, (v. a.) *Verkwikken; uitspanning geeven; délasser son esprit des occupations sérieuses, zynen geest van ernstige bezigheden afstrekken; se délasser de ses fatigues, van zyne vermoeidheid uitrusten.*

Délateur, (m) *Aanbrenger, verklikker.*

Délation, (f) *Aanbrenging, verklikking.*

Délatter, (v. a.) *De latten van een dak afnemen.*

Délaver, (v. a.) *Bleek maaken, (alleenlyk dus) cette couleur est trop délavée, die kleur is te bleek (by Verw.)*

Délayer, (v. a.) *Weeken, mengen, beslaan, roeren, als pap, eyeren, enz.,*

Délectable, (adj.) *Vermakelyk; l'utile & le délectable, het nuttige en het vermakelyke.*

Délectation, (f) *Vermaak, geneugte (n),*

Délecter, (v. a.) *Vermaaken.*

Délégation, (f) *Bevel (n), last (m) aan eenen Rechter gegeeven.*

Délegué, ée (adj. & subst.) *Afgezonden, aangesteld; een afgezondene.*

Déléguer, (v. a.) *Afzenden, deputeeren, aanstellen.*

Délestage, (m) *Uitschieting van den ballast (f) (zee w.).*

Délester, (v. a.) *Den ballast uitwerpen (zee w.).*

Délesfeur, (m) *Uitschieter van den ballast.*

Déliaïson, (f) *Ontbinding, van kalk afgehaald van kalk of steen.*

Délibation, (f) *Verkleining van naam of eer (in Rechten).*

Délibératif, ive (adj.) *Overwegende; voix délibérative, stem in de Raadsvergadering.*

Délibération, (f) *Overweëging, be-*

Délibéré, (m) *Een besluit, (in Rechten) raadslaging.*

Délibéré, ée (adj.) *Beslooten; onbeschroomd; de propos délibéré, met voordagt; d'un pas délibéré, met stoute schreden.*

Délibérément, (adv.) *Stoutelyk, onverschrokken.*

Délibérer, (v. n.) *Overweegen, be-raadslagaan; je délibère de faire cela, ik overleg om dat te doen; on a délibéré d'attaquer l'ennemi, men heeft beslooten om den vyand aan te klampen.*

Délicat, ate (adj.) *Lekker; kiesch; net; scherpzinnig; haastig; nêtelig; tenger, teer, zwak; des mets délicats, lekkere spyzen, avoir la peau délicate, een zagt vel hebben; esprit délicat, een snedige geest; il est délicat là dessus, hy is daar onvergenoegd over; affaire délicate, nêtelige of teere zaak, complexion délicate, zwakke lichaamsgesteldheid;*

le verre & la porcelaine sont des matières délicates, glas en porcelyn zyn teere waaren; voë délicate, een zwak gezigt; oreille délicate, een fyngehoor; conduite délicate, eerlyk, onbesprooken getrag; style délicate, zuiveren styl; peinture délicate, konstige schildry; être tout à fait délicate, zeer gemakkelyk zyn; avoir la main délicate, een konstige hand hebben.

Délicatement, (adv.) Lekkerlyk; tederlyk; konstlyk; dierlyk enz.

Délicater, (v. a.) Koesteren, gemakkelyk opbiengen, opvoeden (van Kinderen gez.); se délicater, (v. r.) zich goed doen, zich zelven koesteren.

Délicateffe, (f) Lekkerwy; tederheid; nêteligheid; scherpzinnigheid; avoir de la délicateffe pour ses ajustemens, zindelyk, puntig op zyne kleederen zyn; vivre avec délicateffe, d'ersel, wellustig leven; savoir toutes les délicateffes d'une langue, alle het fraaye, het dierlyke eener taal kennen, weeten; délicateffe de conscience, tederheid van gemoed; avoir une grande délicateffe d'esprit, vlug van geest zyn.

Délices, (f. pl.) Vermaakelykheden, geneugdens; gouter les délices d'un pais, de aanminnigheden eenes lands smaaken; les livres sont toutes mes délices, de boeken zyn myn grootste vermaak; se plonger dans les délices, zich in de wellusten baaden. (NB. insling. is dit woord mals, maar zelden gebr.).

Délicieusement, (adv.) Manger, vivre délicieusement, lekker eten, wellustig leven.

Délicieux, ense (adj.) Lekker, wellustig; pais délicieux, aangenaam landsdouw; vin délicieux, lekkere wyn.

Délicoler, (v. a.) Onthalfieren, ce cheval se délicole, dat paerd onthalfteer zich zelfs.

Délié, ée (adj.) Ontbonden; dun, fyn; fil délié, een dunne draad; trait délié de la plume, fyne trek met de pen; esprit délié, snedige geest.

Déliement, (m) Ontbinding (f).

Déliér, (v. v.) Ontbinden, losmaaken.

Délinéation, (f) Schets, teekening.

Délinquant, ante (m. & f.) Een

schuldige, een misdadige, (in Rechten).

Délinquer, (v. n.) Overtreeden, misdoen, (in Rechten).

Délire, (m) Raaskalling (f); être en délire, buiten kennis zyn.

Délit, (m) Misdad (m), overtreding (f); être trouvé en flag, ant délit, op heeter daad betrapt worden.

Déliter, (v. a.) Il ne faut pas délitter les pierres, men moet de steenen niet anders, dan zy in de steengroeven geleggen hebben, leggen, (Metzel. w.).

Délivrance, (f) Verlossing; livraison (Livraison).

Délivre, (m) De nageboorte van Knechten enz.

Délivrer, (v. a.) Verlossen, redden; arracher; délivrer un captif, een gevangene verlossen; délivrer une femme, een vrouw in 't kindervaaren bystaan; délivrer des marchandises, Koopmanschappen leveeren; se délivrer (v. r.) d'un enfant, in de kraam komen, verlossen.

Délogement, (m) Verhuizing, vertrekking (f).

Déloger, (v. a. & n.) Verhuizen, optrekken; déloger sans trompette, ou à la fourdine, met een stille trom vertrukken, met de noorder zon verhuizen, banqueroet spelen; déloger les ennemis, de vyanden verdryven.

Delot, (m) Tzere kous die men voor het stylen in een touw doet.

Déloyal, ale (adj.) Trouwloos, ontrouw.

Déloyalement, (adj.) Trouwlooslyk.

Déloyauté, (f) Trouwloosheid.

Déluge, (m) De zondvloed; déluge de peuple, de maux, de larmes, een meenigte volks, ongelukken, traanen-vloed.

Déluter, (v. a.) Den leem van een distilleer-kêtel afdoen, (in Chym.).

Démaigrir, (v. a.) Hout of steen scherper, dunner maaken, (in Bouwk.).

Démaigrissement, (m) Dunner, spitzer maaking.

Démaillotter, (v. a.) Ontzwagten (een Kind).

Démain, (adv.) Morgen; après demain, overmorgen.

Démancer, (v. a.) Het hegt of de steel afdoen, uittrekken; se démancher,

cher, (v. r.) *cette affaire se démanche, die zaak staat slegt.*

Demande, (f) *Vraag* (f), *verzoek* (n), *eisch* (m), (in Rechten).

Demander, (v. a.) *Vraagen, verzoeken, eischen; demander pardon, om vergiffenis bidden; demander l'aumône, bedelen; demander une fille en mariage, een meisje ten huwelyk verzoeken; cela demande trop d'attention, dat vordert te veel oplettenheid; on vous a demandé trois fois, men heeft driemaal na u gevraagd; les bleds demandent de la pluie, de graanen verlangen na regen.*

Demandeur, euse (m. & f.) *Verzoeker; verzoekster; bedelaar, bedelaarster.*

Demandeur, demanderesse, (m. & f.) *Man of Vrouw die iemand voor het recht roept; eischer; eischster; aanklager; aanklagster.*

Démangeaison, (f) *Jeuking; avoir une furieuse démangeaison à parler, een onverzaadelyke lust tot spreken hebben.*

Démanger, (v. n.) *Jeuken; sterke begeerte naar iets hebben; les mains lui d' mangent, hy was geerne aan den dans, (spr. w.)*

Démantelement, (m) *Slooping* (f).

Démanteler, (v. a.) *De wallen of sterkten eener stad sloopen.*

Démantibuler (v. a.) *la machoire, het kaakebeen breeken; (fig.) démantibuler, uit zyn schik, in wan-orde brengen.*

Démarage, (m) *Los of driftig raa-king of ontmeering van een schip* (f).

Démarche, (f) *Gang, tred* (m), *gedrag* (n); *avoir la démarche grave, een deftige gang hebben; observer toutes les démarches d'une personne, op iemands gedrag, handel en wandel agt geeven.*

Démarer, (v. n.) *Het anker ligten, ontmeeren, los maaken, (zee w.).*

Démarier, (v. a.) *Echt scheiden.*

Démarquer, (v. a.) *Een merk uitwischen; cheval qui démarque, paerd dat niet meer tekend.*

Démasquer, (v. a.) *Ontmaskeren; bekend maaken.*

Démâter, (v. a.) *Démâter un vaisseau, een schip ontmasten.*

Démêlé, (m) *Krakkeel, geschil* (n); *avoir un facheux démêlé avec quel-*

cun; *een verdrievig geschil met iemand hebben.*

Démêler, (v. a.) *Onwarren; onderscheiden; beslegten; je n'ai rien à démêler avec vous, ik heb niets met u te schaffen; démêler un différent, eengeschil beslegten; démêler une personne des autres, iemand onder veele andere onderkennen; se démêler, (v. r.) zich los maaken, redden.*

Démembrement, (m) *Verscheuring van lid tot lid; démemberment de l'Empire, scheuring, verdeling des Ryks.*

Démembrer, (v. a.) *Ontleeden, verdeelen, scheuren; démembrer un chapon, un Royaume.*

Déménagement, (m) *Verhuizing* (f); *le déménagement coute, reizen kost geld, verhuizen kost bed-stroo* (spr. w.)

Déménager, (v. a.) *Verhuizen; on l'a obligé de déménager fort vite, men heeft hem schielyk zyn biezzen doen pakken.*

Démence, (f) *Dolligheid, razerny; il est tombé en démence, hy is krankzinnig geworden.*

Se Démener, (v. r.) *Zig beweezen; il s'est bien démené pour faire réussir votre affaire, om uwre zaak uit te voeren, heeft hy zig wakker geweerd.*

Démenti, (m) *Donner un démenti à quelqu'un, iemand tot een leugenaar maaken; il en aura le démenti, hy zal zyn oogmerk niet bereiken.*

Démentir, (v. a.) *Iemand heeten liegen; niet over een komen; ses actions démentent ses paroles, zyn daadenstryden met zyne woorden; démentir son caractère, zyne waardigheid benadeelen; un homme qui ne se dément point, een man die altoos dezelfde is.*

Démérite, (m) *Slegt gedrag* (n).

Démériter, (v. n.) *Zondigen, iets strafwaardigs doen.*

Démésuré, ée (adj.) *Onmatig; gros-seur démesurée, buitengewoone dikte.*

Démésurement, (adv.) *Onmaatig-lyk, uittermaaten.*

Démettre, (v. a.) *Afzetten, van eenig ampt; démettre un bras, eenen arm versluiken; se démettre* (v. r.), *zyn ampt neérleggen; démettre le pied, zynen voet uit de lid gaan, versluiken.*

Démeublement, (m) Ontblooting van huisraad (f).

Démeubler, (v. a.) Den huisraad wegneemen.

Demeurant, te (adj.) Wonende blyvende; un demeurant, een overschot, restant; au demeurant, (adv.) voor 't overige (oud w.).

Demeure, (f) Woonsteede (f), verblyf (n); voilà le lieu de ma demeure, daar is myn woonplaats; être en demeure, ten achteren zyn, achter blyven met de betaaling, of verschyning voor 't gerecht.

Demeurer, (v. n.) Wonen; vertoeven, blyven; stilstaan; blyven staan; te kort schieten (in 't Bal spel); demeurer au troisième étage, op de derde verdieping wonen; demeurez avec nous, blyft, vertoeft by ons; demeure, ou je te tue, sta stil, of ik breekt u den hals; demeurez ici jusqu'à ce que je revienne, blyf hier, tot dat ik weder kome; demeurer dans le silence, zwygen; il demeure bien long temps, byblyft lang uit; la victoire nous est demeurée, de overwinning is aan ons gebleven; il n'en demeurera pas là, by zal het daar niet by laaten; demeurer court dans un discours, in eene reden blyven steeken; demeurer immobile, onbeweeglyk blyven; demeurer sur le champ de bataille, op het slagveld doot blyven; demeurer d'accord, bekennen, toestaan.

Demi, ie (adj.) half (voor een subst. is dit woord indeclin., maar na een subst. is het femin. demie;) by voorb. demi-arpent (m), een halve morgen lands; demi-aune (f), een halve elle; demi-heure (f), een half uur, enz.; un jour & demi, anderhalven dag; une heure & demie, anderhalf uur; midi & demi, half-ten, enz.

à Demi, (adv.) Ten halven, à demi ivre, half dronken.

Demie, (f) La demie est sonnée, het half uur is geslaagen.

Démis, ise (adj.) Afgezet, van een ampt; avoir la jambe démise, 't been verstuikt hebben.

Démision, (f) Nederlegging van een ampt; demander sa démission, zyn ontslag, demissie verzoeken.

Démocratie, (f) Volks-regeering.

Démocratique, (adj.) Gouvernement démocratique, volks-regeering.

Demoiselle, (f) Juffrouw, kame-nier (f); straat-stamper; tinne water flesch, om 't bed te warmen; schoen-lapper, (zekere vliinder) (m).

Démolir, (v. a.) Afbreeken, slechten, sloopen.

Démolition, (f) Afbreeking, slechting, slooping.

Démon, (m) Duivel, booze geest, (m) woede, razerny (f); son démon commencé à l'agiter, zyn geest begint hem te kwellen; c'est un petit démon, 't is een boos duiveltje, een klein deugemetje.

Démoniaque, (adj. & subst.) Duivelsch, raazend; een bezeten mensch.

Démonographe, (m) Een die over de duivelen geschreeven heeft.

Démonomanie, (f) Duivelskunde.

Démonstrable, (adj.) Betoogbaar, bewyslyk.

Démonstrateur, (m) Betooger, bewyzer.

Démonstratif, ive (adj.) Betoogend, bewyzend; argument démonstratif, bondigefluit-reden; pronom démonstratif, aanwyzend, aantoonend voornaam-woord, (in spraakk.) preuve démonstrative, een wiskundig bewys.

Démonstration; (f) Betooging (f) bewys (n); démonstration d'amitié, vriendschaps blyk; grande démonstration de joie, groote vreugd-betuiging.

Démonstrativement, (adv.) prou-ver démonstrativement, bondiglyk, klaarlyk bewyzen.

Démonter, (v. a.) Uit het zadel ligten; cavalier démonté, Ruiter die zyn paard quyt is; démonter un canon, een geschut van 't affuit doen, démonter une armoire, een kast uit malkander doen; il a la cervelle démontée, het horologie is by hem ontfeld, hy is niet wel by zyn zinnen; on l'a démonté, men heeft hem zyn paard ontnomen, of men heeft hem van zyn stel geholpen, ontfeld; se démonter, (v. r.) uit zyn stel raaken, veranderen.

Démontrer, (v. a.) Betoogen bewyzen, aantoonen.

Démordre, (v. a.) *Loslaaten, vaoren laaten; il ne démord pas, by laat niet los.*

Démouvoir, (v. a.) *Iemand bewegen van ietwas af te zien; se démouvoir, (v. r.) van iets afstaan; (in rechten).*

Dému,ue(adj.) *Afgeslaan(in recht.).*

Demanir, (v. a.) *Afbreken, sloopen; van ietwat, van wapenen berooven.*

Demarer, (v. a.) *Ontmuuren, een' muur afbreken, wegneemen.*

Dénatter, (v. a.) *Dénatter une chaise, een stoel ontinatten.*

Dénaturaliser, (v. a.) *Iemand zyn burger-recht ontnemen.*

Dénaturé, ée (adj.) *Onnatuurlyk; wreed, onmenschelyk.*

Dénaturer, (v. a.) *Iets van natuur veranderen; dénaturer son bien, zyn goed verkoopen.*

Denché, ou endenché, (adj.) *Getand (in Wapenk.)*

Dendrite, (m) *Zekere witte steen, waar op indrukzelen van boomen of planten staan.*

Dénégation, (f) *Loochening, ontkenning (in rechten).*

Déneral, (m) *Monster van munt-specie.*

Déni, (m) *Weigering, onkenning; déni d'une dette, loochening eener schuld, (in rechten).*

Déniaîsé, ée (adj.) *Loos, listig, behendig; c'est un déniaîsé, dat is een doortrapte knaap.*

Déniaîsment, (m) *Betrekking, poets aan eenen eenvoudigen.*

Déniaîser, (v. a.) *Opligten, betrekken; looslyk bedriegen; loos, doorslepen maaken, se déniaîser, doorslepen worden.*

Dénicher, (v. a. & n.) *Uit de nest ligten, verjaagen, verdryven; verneestelen; uit het nest vliegen; il est déniché ce matin, by is deze morgen voortgegaan.*

Dénicheur, (m) *Een die jonge vogels uit de nest haald; dénicheur de fauvettes, een doorslepen quans, die door liefde tot de kunne zyn fortuin maakt.*

Dénier, (v. a.) *Weigeren; loochenen, dénier une faveur, eene gunst weigeren; dénier un crime, eene misdadigheid ontkennen.*

Denier, (m) *Een Penning (gedeelte van een stuiver.); alle groote en kleine munt; voet op welke men een' bandel dryft, ce marchand a six deniers dans cet armement, die Koopman, heeft een zesde gedeelte in dit Schip; deniers oîlifs, geld dat ledig legd, deniers clairs & liquides, gereed geld; faire des deniers bons, voor een somme gelds borge blyven; denier à Dieu, een Goodspenning; Huur-penning; denier de boîte, stuk geld, dat van ieder slag gehouden word (by munt.); deniers, (m. pl.) faire une levée de deniers, geld ligten.*

Dénigrement, (m) *Kwaadspreeking, schelding (f).*

Dénigrer, (v. a.) *Zwart maaken, schenden, lasteren, eerrooven.*

Dénombrement, (m) *Optelling; opgave (f).*

Dénominateur, (m) *Noemer (in Cyfferkunst).*

Dénommatif, ive (adj.) *'t Geen de regte naam van iets uitdrukt.*

Dénomination, (f) *Benoeming.*

Dénommé, ée (adj.) *Genoemd.*

Dénommer, (v. a.) *Benoemen, noemen (in rechten).*

Dénoncer, (v. a.) *Aankondigen; aanklaagen; dénoncer la guerre, den oorlog aanzeggen; dénoncer ses complices, zyne medemakkers beklappen.*

Démonciateur, (m) *Aankondiger; aanklaager, verklikker.*

Dénonciation, (f) *Aanklaaging; afkondiging des Kerken-bans; dénonciation de la guerre, aankondiging van den oorlog.*

Dénotation, (f) *Aanwyzing (f), kenmerk (n).*

Dénoter, (v. a.) *Beteekenen, aanduiden, te kennen geven.*

Dénouement, (m) *Ontknooping, verklaring, oplossing (f).*

Dénouer, (v. a.) *Ontknoopen, iets uit de knoop doen; ontvouwen, eene zwaarigheid oplossen.*

Denrée, (f) *Bestaare waar; Koopmanschap.*

Densé, (adj.) *Dik, in een gedrongen, (in natuurk.)*

Denûté, (f) *Dikte, gedrongenheid.*

Dent,

Dent, (f) *Een tand; tand van een zaag, vyl, ryf, kam, molenrad, egge of sleutel; fchaarde in een mes, enz. déchirer à belles dents, verſcheuren; donner un coup de dent, een beet, bouw, graauw geeven; parler des grosses dents, iemand trots bejegenen, avoir un dent de lait contre quelqu'un, een wrok op iemand hebben; mettre un cheval sur les dents, een paerd den bek afryden; elle a mis son galand sur les dents, zy heeft haaren minnaar uitgeput; dent de lait, oëillere, melk, oſoog tand, dents canines, michelieres, ou grosses dents, bonds-tanden, kiezen; il n'en tâtera que d'une dent, hy zal 'er niet een beet van hebben; vouloir prendre la lune avec les dents, onmogelyke zaaken onderwinden, of, ter uitvoer willen brengen; il est savant jusqu'aux dents, zyn verſtand zit hem wat laag; montrer les dents, zyn tanden laaten zien; avoir les dents longues, longerig zyn; rire du bout des dents, gemaakt, gedwongen lagchen; malgré ses dents, in ſpyt van hem; donner un coup de dent à quelqu'un, iemand een ſteek geeven; parler entre ses dents, mompelen.*

Dentale, (adj.) *Het geen met behulp der tanden uitgesproken word.*

Denté, ée (adj.) *Getand; une roue dentée, een getand rad.*

Dentée, (f) *Kwetzing, bouw met de tanden.*

Dentelé, ée (adj.) *Getand.*

Denteler, (v. a.) *Denteler une ſcie, een zaag tanden.*

Dentelle, (f) *Kant, ſpelde werk.*

Dentelure, (f) *Getand werk (n).*

Denticule, (f) *Sny-werk met tanden, (in Bouwk.).*

Dentier, (m) *Eene rei tanden (m), het gebit (n).*

Dentifrice, (m) *Tand-poeyer (f).*

Dentiste, (m) *Een Tand-meester.*

Denture, (f) *Tanding.*

Dénuement, (m) *Ontblooting (f), (zelden gebr.).*

Dénuer, (v. a.) *Ontblooten, be-rooven.*

Dépaïſſer. (Zie Depayſer)

Dépaqueter, (v. a.) *Ontpakken.*

De par (prep.) *le Roi, van wegens den Koning.*

Dépareiller (v. a.) *des gants &c. handschoenen enz. ontpaaren.*

Déparer (v. a.) *un autel, een altaar ontcierren.*

Déparier, (v. a.) *Ontpaaren, (word van dieren gezegd).*

Déparler, (v. n.) *Ophouden van ſpreken; il ne parla point, zyn mond blindde niet.*

Départ, (m) *Vertrek (n), reize (f); être sur son départ, op zyn vertrek zyn; eau de départ, ſepel-water, tot oploſſing van goud of zilver.*

Départager, (v. a.) *De gelykheid der ſiennen verdeelen.*

Département, (m) *Toogſchikt gedeelte of quartier ter beſtiering of adminiſtratie, item verdeling van een huis; beſtaſing enz.*

Départie, (f) *Afreize, (oud w.).*

Départir, (v. a.) *Uitderlen, verdeelen; het goud van het zilver ſcheiden; départir des graces, gunſt bewyzen; ſe départir, (v. r.) de ſon droit, de ſon devoir, van zyn recht aſſtaan, van zyn pligt afwyken.*

Dépasse, (v. a.) *Weder uithaalen, intrekken; dépassez ce ruban, haal dat lint weder uit; dépasse un vaisseau, een ſchip voorby zeilen, (zee w.).*

Dépaver, (v. a.) *Een ſtraat of vloer opbreken.*

Dépayſer, (v. a.) *Iemand verplaatſen, uiſlandig maaken; doorſleepen maaken; bedriegen; c'est à la cour qu'on ſe depaïſe, aan het hof leerd men modens.*

Dépècement, (m) *Aan ſtukken hakking (f).*

Dépécer, (v. a.) *In ſtukken houwen, ſlaan, snyden; dépécer un vieux bâtiment, een oud ſchip ſloopen.*

Dépêche, (f) *Staats-brief (m).*

Dépêcher, (v. a.) *Afſcaardigen, iets ſchielyk doen; om bals brengen, van kant helpen; ſe dépêcher, (v. r.) zich haasten, ſpoeden.*

Dépeindre, (v. a.) *Affſchilderen, afmaalen, beſchryven.*

Dépeint, einte (adj.) *Afgeſchilderd enz.*

Dépèdamment, (adv.) *Afhangelyker wyze.*

De

Dépendance, (f) *Afhangelykheid*; *aanhang*, *aankleeven*; être dans la dépendance, *van iemand afhangen*; chose avec toutes ses dépendances, *eene zaak met al haar aankleeven*.

Dépendant, ante (adj.) *Afhangen-*
de, *afhangelyk*; aller en dépendant, *op de lywaarfte man paffen*; venir en dépendant, *naar de lywaarfte man zakken* (zee w.); hief dépendant, *leen-goed dat verhefd word*.

Dépendre, (v. a.) *Afneemen*, *afhangen*, *dat opgehangen geweest is*.

Dépendre, (v. n.) *Afhangelyk zyn*, *afhangen*; la fortune des gens dépend souvent de leur mérite, *het geluk der menfchen hangt dikwerf van hunne verdienften af*.

Dépens, (m. pl.) *Onkosten*, *kosten*, *fchade* (f), *nadeel* (n); vivre aux dépens d'autrui, *op een anders beurs teeren*; être condamné aux dépens, *in de kosten verwezen zyn* (in Rechten).

Dépense, (f) *Uitgaaf*, *onkosten*; spin, *eetens-kas in een huis*; faire une grosse dépense, *grootte onkosten doen*; dépenses sourdes, *heimelyke uitgaven*.

Dépenser, (v. a.) *Uitgeeven*; *verteeren*; *verkwiften*.

Dépensier, iere (adj. & fubft.) *Verkwiftend*; *verkwifter*, *doorbrenger*; *spys-meefter*.

Dépédition, (f) *Ondergang* (m), *het vergaan* (n).

Dépérir, (v. n.) *Verminderen*; *vergaan*; l'armée dépérit, *het léger verfmelt*.

Dépériffement, (m) *Ondergang* (m), *verval* (n).

Dépêtrer, (v. a.) *Ontwikkelen*; dépêtrer un cheval, *een paerd uit het ftyk trekken*; fe dépêtrer (v. r.) *de quelcun*, *zieh van iemand los maaken*.

Dépeuplé, ée (adj.) *Volkeloos*.

Dépeuplement, (m) *Ontvolking* (f).

Dépeupler, (v. a.) *Ontvolken*, *van volk ontblooten*; dépeupler un étang, *une forêt*, *een vyver van vifch*, *een b-fch van boomen of wildbraad ontblooten*.

Dépilation, (f) *Uitvalling van het haar*.

Dépilatoire, (m) *Zalve om het haar uit te doen vallen* (f).

Dépiler, (v. a.) *Het haar uittrekken of doen uitvallen*.

Dépiquer, (v. a.) *Verzetten*, *verzagten*, *vertroofen*; cela me dépique de toutes mes pertes, *dat verzoet al myn fchade*, (zelden gebr.).

Dépister, (v. a.) *Van 't fpoor brengen*, (Jagers w.).

Dépit, (m) *Sfyt*, *kwelling* (f), *verdriet* (n); en dépit, *in weerwil*.

Se Dépiter, (v. r.) *Zich kwellen*, *vergrammen*, *toornig maaken*, *fe dépiter contre fon ventre*, *eene voordeelige zaak laaten vaaren*, (fpr. w.).

Dépiteux, eufe (adj.) *Toornig*, *moeijelyk*, *gémelyk* (van kinderen gez.)

Déplacement, (m) *Verplaatzing* (f).

Déplacer, (v. a.) *Verplaatzen*; *fe déplacer*, *van zyn plaats afgaan*.

Déplaîre, (v. n.) *Mishaagen*; ne vous en déplaîse, *met uw verlof*; se déplaîre, (v. r.) *een mishaagen krygen*; *moeijelyk worden*.

Déplaîfant, ante (adj.) *Mishaaglyk*, *onaangenaam*; *verdrietig*.

Déplaîfir, (m) *Ongenoegen*, *ongeneugte*, *misnoegen* (n).

Déplanter, (v. a.) *Een plant verzetten*.

Déplantoir, (m) *Tuimmans boor*, *voor planten* (f).

Dépplier, (v. a.) *Ontvrouwen*, *open doen*, *open leggen*.

Déplicher, (v. a.) *déplicher une jupe*, *een vrouwen rok ontploofen*.

Déplorable, (adj.) *Beklaaglyk*, *jammerlyk*.

Déplorablement, (adv.) *Beklaaglyk*.

Déplore, (v. a.) *Beklaagen*, *be-fchreyen*, *beveenen*.

Déployer, (v. a.) *Ontvrouwen*; *vertoon*; déployer fa puiffance en quelque chose, *zyn magt ergens in doen blyken*; déployer les voiles, *de zeilen los maaken* (zee w.); rire à gorge déployée, *landkeels lagchen*.

Déplumer, (v. a.) *De veeren uittrekken*. (Zie Plumer).

De plus, (adv.) *Daarenboven*.

De-

Dépolir (v. a.) de l'acier, *de glans van het staal afdoen*.

Déponent, (adj.) Verbe déponent, een verbum deponens, (*in Lat. spraakk.*).

Déport, (m) payable sans déport, *betaalbaar zonder uitsel (in Rechten)*.

Déportements, (m.) Gedrag (n), levenswijze (f).

Se Déporter (v. r.) d'une affaire, *zich eener zaak onttrekken*.

Déposant, ante (adj. & subit.) Getuigende; afzettende; een getuigen, eene getuige; déposant, déposante, (*in Rechten*).

Déposer, (v. a.) Getuigen; van zyn ampt afzetten; déposer de l'argent au greffe, *geld in de griffie leggen*; il a déposé contre elle, *hy heeft tegen haar getuigd*.

Dépositaire, (m) Een in wiens handen iets, om te bewaaren, gesteld is, een bewaarder.

Dépositeur, (m) De geever daar van.

Déposition, (f) Afzetting van een ampt (f); getuigenis (n); on a jugé suivant la déposition des témoins, *men heeft volgens het getuigenis der getuigen geoordeeld*.

Déposséder, (v. a.) Iemand uit zyn bezit slooten.

Dépossession, (f) Ontzetting, slooting uit het bezit.

Dépouster (v. a.) l'ennemi, *den vyand uit zyn post drijven*.

Dépôt, (m) Vertrouwd goed, sand (n); verzameling van kwaade vogten in het ligchaam (f); grond-sop, zetsel in een pis-glas (n).

Dépoter, (v. a.) Eene plant uit een pot neemen.

Dépouille, (f) 't Vel eener slang; afgelegde kleeren; inzameling van den oogst; tuut, roof die men op den vyand baald.

Dépouillé, ée (adj.) Roi dépouillé, *een ontroonde Koning*; jouer au Roi dépouillé (zeker spel); (*figuurl.*) t'zamenfpanning van veel en iemand ten gronde te doen gaan.

Dépouillement, (m) Berooving, ontdoening (f).

Dépouiller, (v. a.) Uitschudten, ontkleeden, afstroopen, ontblooten, be-

rooven; dépouiller une terre, *de vrugten van eenen akker inoogsten*; on l'a dépouillé de tous ses biens, *men heeft hem van al zyn goederen beroofd*; dépouiller son humeur farouche, *zyn' stuurschen inborst afleggen*; dépouiller le vieil homme, *den ouden mensch afleggen*; se dépouiller, (v. r.) zich ontkleeden, zich uitschud-den; il ne faut pas se dépouiller avant que de se coucher, *men moet zich niet ontblooten voor dat men te bedde gaat*, (*spr. w.*).

Dépouvoir, (v. a.) Berooven van 't geene noodig is.

Dépourvu, ue (adj.) Beroofd, ontbloot; dépourvu de sens, *zin-neloos*.

Au dépourvû, (adv.) Onvoorziens, onverhoeds.

Dépravation, (f) Verdoordheid, ondeugd, ongeregeldheid; dépravation d'appetit, *wreemde eet-lust*.

Dépravé, ée (adj.) Bedorven; ongeregeld, boos; goût dépravé, *een verkeerde smaak*; mœurs dépravées, *bedorven zeden*.

Dépraver, (v. a.) Bederven, ondeugend maaken (van smaak en zeden gezegd).

Déprécation, (f) Afbedding, af-smeking.

Déprédation, (f) Verwoefing, plundering; besteeeling, onwending van iets dat eenen anderen toebehoort.

Dépréder, (v. a.) Marchandises déprédées, *geroofde goederen*, (word verstaan van iets dat gestrand is).

Déprendre, (v. a.) Ontbinden, los maaken; déprendre deux chiens qui se battent, *twee vechtende honden scheiden*, déprendre (v. n.) los gaan; se déprendre, (v. r.) zig ergens van ontdoen.

Dépréoccupé, ée (adj.) Onbevooroordeeld, vry.

De près, (adv.) Voir une chose de près, *eene zaak van naby beschouwen*.

Dépresser, (v. a.) Dépressiez ces livres là, *baald die boeken uit de pers*.

Dépression, (f) Vernedering; neêr-drukking van een ligchaam door een ander

ander dat zwaarder is (in Natuurk.); geringe staat.

Dépri, (m) *Het aangeeven der uitgaande waaren; het aangeeven eener erffenis aan een' Leenheer.*

Déprier, (v. a.) *Opzeggen; après m'avoir prié à dîner, il m'a envoyé dépriër, na dat by my ten middag-maal genoodigd bad, heeft by my weder opgezegd.*

Déprier, (v. a.) *Waaren ter uitvoer aangeeven; den Leenheer het eerste goed aangeeven, om 'er het leen van te voldoen.*

Déprimer, (v. a.) *Onderdrukken, verootmoedigen (beter rabaiïser).*

Dépriser, (v. a.) *Veragten, laaken. Se Déprouver (v. r.) d'une affaire, aan een' zaak wanhoopen.*

Dépuceler, (v. a.) *Den maagdom beneemen.*

Dépacellement, (m) *Ontmaagding (f.).*

Depuis, (adv. & prep.) *Van, zedert; depuis peu, onlangs; depuis quand, zedert wanneer; cela s'est passé depuis, dat is zedert, daarna omgegaan; depuis-que, zedert dat.*

Dépuration, (m) *Reiniging (in Chym.).*

Dépuratoire, (adj.) *Reinigend (in Chym.).*

Dépurer, (v. a.) *Reinigen (in Chym.).*

Députation, (f) *Afzending, bezending.*

Député, (m) *Gezondene, afgezant.*

Députer, (v. a.) *Afzenden, afvaardigen.*

Dequoi, (pron.) *Waar van; dequoi parlez vous? waar van spreekt gy? dequoi s'agit il? wat is 'er te doen, wat is het onderwerp? n'avoir pas dequoi payer, niets hebben om te betaalen; vous n'avez pas dequoi douter, gy hebt geen reden om te twyffelen; avoir dequoi, ryk zyn; il n'y a pas dequoi, het is geen dankens waard; voilà bien dequoi vous mettre en peine, dat is waarlyk de moeite waard om u te ontrusten.*

Déracinement, (m) *Uitroeijing (f.).*

Déraciner, (v. a.) *Ontwortelen; uitroeijen.*

Dérader, (v. n.) *Uit de reê dryven (Zee w.)*

Dérailson, (f) *Onbillykheid, (weinig geb.)*

Dérailsonnable, (adj.) *Onbetaame-lyk, onredelyk.*

Dérailsonnablement, (adv.) *Onbillyk.*

Dérailsonnement, (m) *Malle rede-neering.*

Dérailsonnement, (adv.) *Gekkelyk.*

Dérailsonner, (v. n.) *Niet redeneeren.*

Dérangement, (m) *Wanfschikking, wanorde (f.).*

Déranger, (v. a.) *In wanorde brengen, verplaatsen; van 't stuk afbrengen, verwarren; son premier argument dérange tout à fait son adversaire, zyn eerste bewysreden, bragt zynen tegendinger geheel en al van zyn stuk.*

Déraper, (v. n.) *Uit de grond springen, los raaken (Zee w.)*

Dératé, ée (adj.) *Loos, listig; un dératé, een slimme vos.*

Dérater, (v. a.) *De milt uitsnyden.*

Dérayer, (f) *De laatste voore die men maakt als men 't land ploegd.*

Dérêchef, (adv.) *Wederom, nog-maals, op nieuw (oud w.).*

Déréglé, ée (adj.) *Ongerégeld, ongeschikt; ambition déréglée, on-maatige staats-zugt; vie déréglée, een ongebonden leven.*

Déréglement, (m) *Ongeregeldheid, ongeschiktheid, ongebondenheid (f); déréglement de mœurs, bederving der zeden.*

Déréglément, (adv.) *Ongeregeld, ongebonden.*

Dérégler, (v. a.) *In wanorde brengen.*

Se Dérégler, (v. r.) *Uitspatzen, verwilderen.*

Dérider, (v. a.) *Ontrimpelen, glad-maaken; (fig.) se dérider (v. r.) verwolyken.*

Dérision, (f) *Bespotting, schimp, uitlagching.*

Dérivatif, ive (adj.) *Afkomende, oorsprongelyk (in spraakk.).*

Dérivation, (f) *Afkomst, oorsprong (m) (in spraakk.); afdryving; (Zee w.)*

Dérive, (f) *Aller à la dérive, verzallen, wegdryven (Zee w.)*

Déri-

Dérivé, ée (adj.) Afgekomen, afgeftamd; afgedreeven, vervallen.

Dériver, (v. n. & a.) Afkoomen; van zyn koers afiruyven; mot qui dérive du grec, woord van 't grieksch afkomstig; dériver les eaux, les mots, de wateren, de woorden afleiden; dériver un clou, een geklonken fpyker los maaken.

Dernier, iere (adj.) De laafte; le dernier jour, de laafte dag; le dernier des hommes, de ergfte der menfchen, une action de la dernière cruauté, een' daad van d'uiterste wreedheid, je fuis dans le dernier chagrin, ik ben ten uiterften bedroeft; avoir la dernière obligation, de grotfte verplichting hebben; en dernier lieu, ten laafften.

Dernièrement, (adv.) Nu laafte-lyk, onlangs, kortelings.

Dérobé, ée (adj.) Geftoolen; escalier dérobé, een' heimelyke trap; des heures dérobées, ledige uren, fuffchen tyds; à la derobee, (adv.) fte hwyfo, in 't heimelyk.

Dérober, (v. a.) Steelen, ontwenden; verbergen; votre maison dérobe la vue à la notre, uw huis beneemt ons licht; dérober des fèves, boonen fchillen; se dérober (v. r.), zig ftil weg pakten; se dérober à la vue, uit het oog verdwynen.

Dérogation, (f) Vernietiging eener vorige Aête.

Dérogatoire, (adj.) 't Geen iets vernietigd (in Rechten).

Dérogeance, (f) Benadeeling, vermindering des adelsoms.

Dérogant, ante (adj.) Benadeelend; opheffend.

Déroger, (v. n.) à une loi, eene wet verzwakken; le trafic déroge à la noblesse en France, de koophandel vernietigd den adeldom in Frankryk; fans déroger à votre droit, zonder uw regt te beneemen, te benadeelen; cela déroge à votre caractère, dat benadeeld uw karakter.

Derouder, (v. a.) De ftyfte beneemen, flap maaken.

Dérugir, (v. n. & a.) De fchaamte laaten vaaren; de roodheid beneemen.

Dérouiller, (v. a.) Den roeft eragens afdoen; (figuurl.) befchaaven.

Déroulement, (m) Ontrolling (f).

Dérouler, (v. a.) Ontrollen.

Déroute, (f) Nederlaag; mettre en dérouté, op de vlugt dryven; mettre quelcun en dérouté, iemand in een twift reden doen verftommen.

Dérouter (v. a.) quelcun, iemand van den weg; van zyn oogmerk afhelpen; se dérouter, verdwaalen.

Dérrière, (prep. & adv.) Achter; par derrière, van achteren; porte de derrière, achter deur; le derrière, (f. m.) het achterfte van iets.

Dervis, (m) Turkfche Monnik, Priester.

Des, (Art. plur) des hommes, Menfchen, of van de Menfchen.

Dès, (prep.) Dès le berceau, van de wieg af; dès aujourd'hui, van beden af; dès que je vous vis, van het oogenblik dat ik u zag.

Défabusement, (m) Onderrigting (f).

Défabufer, (v. a.) Onderrigten, van, den dwaalweg, of uit den droom helpen, van eene andere en betere meening doen worden; se défabufer, betere begrippen vormen, zyne dwaling ontdekken.

Défacorder, (v. a.) Ontstellen (van speeltuigen).

Défaccoupler, (v. a.) Ontkoppe- len, ontfpannen.

Défaccoutumance, (f) Afwenning, ontwenning (weinig geb.)

Défaccoutumer, (v. a.) Ontwen- nen; se défaccoutumer, (v. r.) zig ontwennen.

Défachalander, (v. a.) (Zie Déchalander.)

Défaflieur, (v. a.) Scheef, niet water-pas bouwen, of meeten.

Défaflourcher, (v. a.) Het vertui- anker ligten.

Défaflencer, (v. a.) Ontfchikken.

Défaflréable, (adj.) Onaangenaam onbevallig.

Défaflréablement, (adv.) Onbe- haaglyk, onaangenaamlyk.

Défaflréer, (v. n.) Mishaagen.

Défaflréer (v. a.) un Vailfeau, een Schip outtakelen.

Défa-

Désagrément, (m) Onbevalligheid (f).

Désaigri, ie (adj.) Ontzurd.

Désaïrer, (v. a.) Een roof vogel uit zyn nest haalen of jaagen.

Désajuster, (v. a.) Ontschikken; verwarren; van zyn gang helpen.

Désaktérer, (v. a.) Den dorst leschen.

Désancher, (v. a.) Het monstluk van een blaas-instrument afneemen.

Désancrer, (v. a.) Het anker ligt n.

Désappareiller, (v. a.) Ontpaaren.

Désappliquer, (v. a.) Afstrekken, (van e nige bezigheid).

Désappointer, (v. a.) De bezolding ontnemen.

Désapprendre, (v. a.) Verleeren, ontleeren, vergeeten.

Désapprouber, (m) Afkeurder.

Désappropriation, (f) Overgaafe des eigendoms.

Se Désapproprier, (v. r.) Zig van eigene goederen ontdoen.

Désapprouver, (v. a.) Afkeuren, wraken.

Désarborer, (v. a.) Een mast of vlag slyken, neêrlaaten.

Désarçonner, (v. a.) Uit de zadel ligten; désarçonner quelqu'un, iemand buiten postuur brengen, verlegen maaken.

Désargenter, (v. a.) Ontzilveren.

Désarmé, ée (adj.) Ontwapend.

Désarmement, (m) Onttakeling, ontwapening; afstanking (f).

Désarmer, (v. a.) Ontwapenen; onttakelen (van Krygsl. en Scheepen gezegd), iemands granschap verzagten. (figuurl.)

Désarranger, (v. a.) Van zyn plaats zetten, verplaatsen (Zie déranger).

Désarroi, (m) Etre dans un triste désarroi, in een arme en elendige toestand zyn.

Désassembler, (v. a.) Scheiden, uitmalkander doen.

Désassocier, (v. a.) Gezelschappen, compagnieschappen scheiden.

Désassortir, (v. a.) Iets, dat by malkander past, scheiden.

Désassurer, (v. a.) Iemand onzeker maaken, omtrent iets dat by te vooren geloofde.

Désastre, (m) Ramfspoed (m), onheil, ongeluk (n).

Désastreux, euse (adj.) Ongelukkig (by Dicht.).

Désatrister, (v. a.) Troosten, verblyden.

Désavantage, (m) Verlies (n) schade (f); cela est à son désavantage, dat strekt tot zyn nadeel; ils furent vaincus par le désavantage du lieu, zy wierden door de nadeeligheid der plaats overwonnen.

Désavantager, (v. a.) Benadeelen.

Désavantageusement, (adv.) Nadeeliglyk.

Désavantageux, euse (adj.) Schadelijk, nadeelig.

Désaveu, (m) Ontkenning; longhening, contrarie-meening (f).

Désaveugler, (v. a.) Zinde maaken, de oogen openen; onterrigten.

Désavouer, (v. a.) Ontkennen; afstemmen, afkeuren; désavouer un crime, eene misdad ontkennen; désavouer quelqu'un pour son fils, iemand voor zyn zoon niet erkennen.

Déseller, (v. a.) Het zegel afneemen.

Descendance, (f) Afkomst, stam (m), geslacht (n).

Descendant, ante (adj.) Afdaalende, afkomstig, spruitende; aller en descendant la montagne, van den berg nederwaarts gaan.

Descendants, (m. pl.) Nakomelingen, na-neeven, het nageslacht.

Descendre, (v. n. & a.) Afgaan, afklimmen, neêrdaalen, neêrlaten, afloopen; afkomstig zyn; afstammen; descendre à terre, voet aan land zetten; descendre de cheval, van 't paerd stygen; descendre dans le détail, zich in byzonderheden van een zaak inlaaten; descendre la rivière, de rivier afvaaren, afkomen; descendre les degrés, de trappen afgaan; descendre un instrument de musique à cordes, een snaar-speeltuig laagër stellen; descendre du vin dans la cave, wyn in de kelder af laten; descendre un tableau, een schildery afneemen; il croit être descendu de, hy meent afkomstig te zyn van; ses cheveux lui descen-

dent jusqu'à la ceinture, *zyn hair hangd hem tot de middelen toe*; la marée descend, *de vloed gaat af*, het ebt: descendre la garde, *van de wagt afstrekken*.

Descendu, *ue* (adj.) *Afgeklommen, weêrgelaten, enz.*

Descension, (f) *Het ondergaan eener sterre* (n).

Descente, (f) *Afkomst, afgang, wedergang, afklimming; neêrlating met een karrol; landing; wyandelyke inwal; hangende goot; een breuk* (in Heelk.); *zakking van 't voelzel in de maag; faire une descente, eene landing, in 't al doen; à la descente, in 's afkomen.*

Description (f) *d'un païs, Beschryving van een land.*

Désemballage, (m) *Ontpakking* (f).

Désemballer, (v. a.) *Ontpakken.*

Désbarquement, (m) *Ontscheeping* (f).

Désbarquer, (v. a.) *Ontschepen, lossen.*

Désbourber, (v. a.) *Uit de modder trekken, haalen; visch verwateren.*

Déséparer, (v. n.) *Verlaaten; déséparer un lieu, een plaats ruimen; déséparer un vaisseau, een schip reddeloos schieten, (zie w.)*

Désépillé, *éc* (adj.) *Vêderloos.*

Désépeler, (v. a.) *Het styfzel uit het linnen doen.*

Désemplir, (v. a.) *Lédigen.*

Désenprisonner, (v. a.) *Uit de gevangenis verlossen, ontslaan.*

Désenchantement, (m) *Onttoovering* (f).

Désenchanter, (v. a.) *Onttooveren.*

Désencouer, (v. a.) *De te diep geslagene hoef-nagels uittrekken.*

Désendormir, (v. a.) *Wakker maaken.*

Désensier, (v. n. & a.) *Slinken, dunner worden of maaken.*

Désensure, (f) *Slinking.*

Désengager (v. a.) *ou retirer, Losser* (een pand).

Désenger, (v. a.) *Van ongedierte zuiveren.*

Désengréner, (v. a.) *Haver onthouden.*

Désenivrer, (v. a.) *Onnuchteren;*

se désenivrer, (v. r.) nuchteren worden.

Désenlacement, (m) *Ontvlegting* (f).

Désenlacer, (v. a.) *Ontvlegting; se désenlacer, (v. r.) zich uit de strik redden.*

Désennuyer, (v. a.) *d'Onlust verdryven, la lecture désennuye, het leezen verdryft d'onlust; se désennuyer, (v. r.) Zich verlustigen.*

Désenrayer, (v. a.) *De spaak uit een wiel trekken.*

Désenrhumer, (v. a.) *De verkoudheid verdryven.*

Désenrôler, (v. a.) *Afslanken, van de rol uitschrappen.*

Désenrouer, (v. a.) *Heesheid, fchorheid verdryven.*

Désensabler, (v. a.) *Uit het zand redden, vlot krygen.*

Désenseigner (v. a.) *quelque chose à quelcun, iemand iets verleeren, afleeren.*

Désensevelir, (v. a.) *Opgraven.*

Désenforceler, (v. a.) *Onttooveren.*

Désenorcèlement, (m) *Onttoovering*, (f).

Désentêter, (v. a.) *Uit het hoofd praaten.*

Désentortiller, (v. a.) *Losdraaijen, ontwinden.*

Désentraver, (v. a.) *Ontkluisteren.*

Désenvénimer, (v. a.) *'t Vergift verdryven, daar van zuiveren.*

Déséquiper, (v. a.) *Ontzakelen.*

Désert, (n) *Woestyn, wildernis, woesteny* (f).

Désert, *te* (adj.) *Woest, onbewoond; païs désert, woest land; champ désert, onbebouwde akker; appel désert, verzuimd appel.*

Désarter (v. a.) *un païs, een land verwoesten, tot eene woestyn of wildernis maaken; désarter un lieu, een plaats heimelyk verlaaten; désarter quelcun, iemand in de vreemde achter laten; désarter, (v. n.) wegloopen, afstreffen van zyn Regiment.*

Désarteur, (m) *Overlooper, weglooper; verlaater van een gezelschap, hand-werk enz.*

Désertion, (f) *Verlaating; weglooping; verzuiming* (in Rechten).

DES.

A la désespérade, (adv.) *Op een dulle wyze.*

Désespéré, ée (adj.) *Wanhoopig; l'affaire est désespérée, de zaak is hoopeloos; c'est un désespéré, ou un déterminé, het is een dol, onvertzaagd mensch; en désespérés, als wanhoopige, dulle menschen.*

Désespérement, (adv.) *Onvertzaagdelyk.*

Désespérer, (v. a. & n.) *In wanhoop brengen, hoopeloos maaken; wanhoopen; se désespérer, (v. r.) hoopeloos worden.*

Désespoir, (m) *Wanhoop (f).*

Deshabille, (m) *Een nagt gewaad.*

Deshabiller, (v. a.) *Ontkleeden; se deshabiller, (v. r.) zich ontkleeden.*

Deshabité, ée (adj.) *Onbewoond.*

Deshabiter, (v. a.) *Onbewoond maaken, (is onbruikt.).*

Deshabitué, (m) *Ontvennen; se deshabitué, (v. r.) zich ontvennen.*

Deshérence, (f) *Erffenis aan den Leenheer vervallen, uit gebrek van wettige erven.*

Deshériter, (v. a.) *Onterven.*

Deshonnête, (adj.) *Oneerlyk, schandelyk.*

Deshonnêtement, (adv.) *Onëerlyk, onfatsoenlyk.*

Deshonnêteté, (f) *Oneerlykheid, schande.*

Deshonneur, (m) *Onëer, schande (f).*

Deshonorable, (adj.) *Ontëerende, schandelyk.*

Deshonorer, (v. a.) *Ontëeren, schenden.*

Deshumaniser, (v. a.) *Ontmenschen.*

Désignatif, (adj.) *Aanduidend.*

Désignation, (f) *Aanwyzing.*

Désigner (v. a.) *quelcun, iemand aanwyzén, te kennen geeven, benoemen.*

Désincorporer, (v. a.) *Van zyn ligchaam afscheiden.*

Désinence, (f) *Uitgang, einde van een woord (in spraakk.).*

Désinfatuer, (v. a.) *Van een zotte waan of inbeelding geneezen.*

Désinfecter, (v. a.) *Van besmetting zuiveren.*

Désinfection, (f) *Geneezing daar van.*

Désintéressé, ée (adj.) *Onpartydig, zonder eigen belang, vry.*

DES.

DES.

Désintéressement, (m) *Onbaatzugtigheid.*

Désintéresser (v. a.) *quelcun, iemand belangeloos, vry maaken.*

Désir, (m) *Verlangen (n), begeerte (f).*

Désirable, (adj.) *Wenscbelyk.*

Désirer, (v. a.) *Begeeren, verlangen, wenschen.*

Désireux, euse (adj.) *Verlangende, begeerig.*

Désistement, (m) *Affiaand.*

Désister, (v. a.) *se désister, (v. r.) affiaan van iets.*

Désist, (adv.) *Van daar af.*

Désistage, (m) *Scheiding (f).*

Désistors, (adv.) *Van toen af, van die tyd af.*

Désobéir, (v. n.) *Ongehoorzaam zyn.*

Désobéissance, (f) *Ongehoorzaamheid.*

Désobéissant, ante (adj.) *Ongehoorzaam.*

Désobligeamment, (adv.) *Onheuschelyk.*

Désobligéant, ante (adj.) *Onbeleefd, onvriendelyk.*

Désobliger, (v. a.) *Ondienst doen, ongeroegen geeven.*

Désolécration, (f) *Létigheid, veruadiging.*

Désoccupé, ée (adj.) *Zonder bezigheid.*

Désoccuper, (v. r.) *se désoccuper, (v. r.) Zich verledigen, van bezigheid ontdoen.*

Désœuvré, ée (adj.) *Létig, zonder werk.*

Désolant, ante (adj.) *Verwoestend; mistroostend.*

Désolateur, (m) *Verwoester.*

Désolation, (f) *Verwoesting, verflooring; droefheid, bekommring.*

Désolé, ée (adj.) *Bedroeft; verwoest.*

Désoler, (v. a.) *Verwoesten, bederven; bedroeven.*

Désopilatif, ive (adj.) *Openend, (in Geneesk.).*

Désopilation, (f) *Opening.*

Désopiler, (v. a.) *De verstoppingen wegneemen, (in Geneesk.).*

Désordonné, ée (adj.) *Vie dés-*

ordonnée, ongerégelde levenswyze.

Désordonnement, (adv.) Onmaziglyk.

Défordre, (f) Wanorde, verwarring, ongeschiktheid, storedigheid.

Désorienter, (v. a.) Iemand uit zyn land voeren; een zonne-wyzer verzetten; iemand in verwarring, of van zyn stuk brengen.

Déormais, (adv.) Van nu voortaan, in 't toekomende.

Déformer, (v. a.) Ontcieren.

Déflatter, (v. a.) Het been uit het vleesch doen.

Défourdir, (v. a.) Ontweeven, los maaken.

Desponsation, (f) Trouwghelofte.

Despotat, (m) Land of waerdigheid eener onbepaalde of despotische Regeering.

Despote, (m) Willekeurig Vorst; hem titul van den Vorst van Wallachien (Despoçar).

Despoticité, (f) Willekeurige magt.

Despotique, (adj.) Oppermagtig, willekeurig, zelfs heerschend.

Despotiquement, (adv.) Oppermagtiglyk.

Despotisme, (m) Onbepaalde magt.

Despumation, (f) Affschuiming (in een Anotheek).

Despuer, (v. a.) Affschuimen.

Desenamation, (f) Afneeming der rootten van wonden (in Heelk)

Desacerer, (v. a.) Ontheiligen, ontweeten.

Desaigner, (v. a.) Huiden van 't bloed reinigen.

Desaisir, se desaisir (v. r.) d'un gage, een pand terug geven, vaaren, glijpen laaten.

Desaisissement, (m) Loslaating, overgeving, glijping, van iets dat men vast had (f).

Desaisonner, (v. a.) Buiten tyds ploegen of zaaien.

Desaler, (v. a.) Ontzouten, weeten.

Desangler (v. a.) un cheval, een paerd de bukhriem los maaken.

Desaouler ou dessouler (v. a. & n.) Nugteren maaken; nugteren worden.

Desséchement, (m) Uitdrooging; verdorring, vermagering (f).

Dessécher, (v. a.) Uitdroogen; verdorren; vermageren, uitteeven.

Desséin, (m) Voorneemen, ontwerp (n), teelg (f); ontwerp (n), aftekening, afschotzing (f); à desséin, (adv.) met opzet, met voorzigt, met oogmerk.

Desseler, (v. a.) Ontzaadelen.

Desserre, (f) Il est dur à la deserre, hy is vast houdend, keurig.

Desserrer, (v. a.) (van ferrer) Onsluiten, los maaken.

Dessert, (m) Het nageregt, het dessert (n).

Desserte, (f) Het overschot eener tafel; het verrigten van een kerkbediende (n).

Desservice, (m) Ondienst (m), na-deel (n), trek (f).

Desservir, (v. a.) Iemand ondienst doen; de tafel opneemen; eene kerk of dienst daar van waarneemen.

Dessicatif, ive (adj.) Opdroogende (in Heelk).

Dessication, (f) Opdrooging der vogten.

Dessiller. (Zie déciller).

Dessinateur, (m) Tekenaar, tekenmeester, schetzer.

Dessiner, (v. a.) Tekenzen, afschetszen.

Dessoler, (v. a.) Den hoef van eens paards voet afdoen; de landsdouw veranderen.

Dessouder, (v. a.) Het soldeerzel los maaken.

Dessaouler. (Zie dessaouler.)

Dessous, (adv. prep. & subst.) Onder, het onderste; tirez cela de dessous la table, haalt dat van onder de tafel weg; être au dessous de quelqu'un, beneden, onder iemand, minder zyn, par dessous, onder; de dessous, van onderen; sens dessus dessous, het onderste boven; over kop over staart, in de war, in den hobbel; bas de dessous, onderkousen; avoir du dessous, onderleggen, overmand zyn; le dessous du pied, het onderste, de zool van de voet; vingt ans & au dessous; 20 jaar en daar onder.

Dessus, (adv. prep. & subst.) Bo-

DES.

ven, op; cy dessus, hier boven; par dessus, boven, *en* boven; daar en boven; lever les yeux de dessus elle, *doogen van haar afzwaaien*; par dessus tout cela, *heen dit alles*; m'ayant payé, il me donna encore quelque chose par dessus, *my betaald hebbende, gaf hy my nog iets daar en boven*; sauter par dessus le cheval, *over 't paard heen springen*; cela tomba de dessus la table, *dat viel van de tafel af*; au dessus de lui, *boven hem*; au dessus de la nature, *boven de natuur*; il est au dessus du vent, *hy is boven de wind*; hy heeft de loef; il loge au dessus, *hy woont boven op*; briions là dessus, *laar ons daar afsteden*; je lui parlai là dessus, *ik sprak hem daar over*; le dessus, *het bovenste*; mettre le dessus, *het opschrift schrijven*; avoir le dessus, *de overhand hebben*; le dessus du vent, *de loef (zee w.)*; le dessus, *de boven-stem, (in muziek.)*; prendre le dessus, *de quelcun, de booger hand van iemand neemen*; le par dessus (m), *de over-maat, toegift*.

Destin, (m) *Befchik, noodlot, iets dat over iemand beslooten en niet te ontgaan is.*

Destination, (f) *Schikking tot iets; los-plaats van een Schip.*

Destiné, ée (adj.) *Gefchikt, bestemd*; vaisseau destiné pour un certain port, *schip dat naar een zekere haven bevracht is.*

Destinée, (f) *Ongeluk, noodlot (n).*

Destiner (v. a.) *Toeschikken, toelaggen*; on le destine à l'église, *men schikt hem tot den kerken-dienst.*

Destituable, (adj.) *Die afgezet kan worden (van ampten gez.)*

Destituer, (v. a.) *Afzetten (van ampten)*; berooven, onblossen van goederen enz.

Destitution, (f) *Ontblooting, beroving, afzetting.*

Destruiteur, trice (m. & f.) *Ver-nielder, verwoester; vernielster.*

Destruition, (f) *Verwoesting (f), ondergang (m).*

Désunion, (f) *Verdeeling, scheiding; tweedragt; verdeeldheid, twist.*

DES. DET.

213

Désunir, (v. a.) *Verdeelen, scheiden; tweedragt maaken.*

Détachement, (m) *Afscheiding, afzondering van aardse dingen (f); afgezonden krygshoop.*

Détacher, (v. a.) *Ontbinden, ont-hegten, los maaken; afscheiden; vlak-ken wegneemen*; détacher un ta-bleau, *eene schildery afneemen*; dé-tacher les âgmes, *de sluimen los maaken*; détacher quelques trou-pes, *eenige troepen afzenden*; se dé-tacher, (v. r.) *zig los maaken, ont-doen*; los gaan, openen; se détacher du monde, *zig van de waereld ont-doen*, *los maaken*; pièces détachées, *buiten werken in eene vesting*; feuil-les détachées, *losse of byzondere bla-den.*

Détacheur, (m) *Een die de vlak-ken uit de kleedren doet. (Zie dé-graisseur).*

Détail, (m) *Vendre en détail, by het stuk of in 't klein verkoopen; fai-re un détail de quelque chose, iets van stuk tot stuk verbaalen*; un détail fa-heux, *een' verdrietige wydloopig-heid.*

Détailler, (v. a.) *Klein snyden; in 't klein, of stuks wyze verkoopen, uit-snyden, uitcenten; eene zaak in 't klein, omstandig verbaalen.*

Détailleur, resse (m. & f.) *Kraamer, uitventer; uitsnydster.*

Déaillise, (m) *Een liefhebber om iets breedvoerig te verbaalen.*

Détaler, (v. a. & n.) *Opkruamen (als waaren); weggaan.*

Détalinguer, (v. a.) *Het anker-touw los maaken.*

Déteindre, (v. a.) *Ontverwen, de kleur beneemen.*

Dételer, (v. a.) *Uitspannen (als paerden of ossen).*

Détendre (v. a.) un arc, *een' boog ontspannen*; détendre les voiles, *de zeilen afneemen, los maaken.*

Détenir, (v. a.) *Vast houden, ge-vangen houden, terug houden, verbin-deren*; détenu, ue, *in hegtenis; in 't ziekbed gehouden.*

Détente, (f) *De trekker van een vuur-roer.*

Détenteur, trice (m. & f.) *Een die*

die een ander zyn goed terug houd.

Détention, (f) *Vasthouding in begenis, bewaaring, verbinding, terug houding.*

Déterger, (v. a.) *Afscoeren, reinigen (in Geneesk.)*

Détérioration, (f) *Verderving, verslimming.*

Détériorer, (v. a.) *Vergeren, bederven (in Rechten).*

Déterminaati, ive (adj.) *Bepaaltend, vaststellend.*

Détermination, (f) *Bepaaling, vaststelling.*

Déterminé, ée (adj.) *Beslooten, bepaald; stout, onverschooten; onverschrokken; overmoed; e'ek un déterminé, het is een waaghals, een dorkop; en déterminé, als een dolle.*

Déterminément, (adv.) *Bepaald der wyze; item onverschootener wyze.*

Déterminer, (v. a.) *Besluiten, bepalen; iemand tot iets beweegen; cela détermine le mouvement de ce côté là, dat bepaald, of rigt de beweging na die kant.*

Déterrer, (v. a.) *Opgraven; ontdekken; uitvinden.*

Déterreur, (m) *Opgraver; ontdekker (van iets).*

Déterf, ive (adj.) *Reinigend, zuiverend (in Geneesk.).*

Détectable, (adj.) *Verfoeielyk; gruwelyk, afschuwelyk.*

Détectablement, (adv.) *Gruwelyk.*

Détectation, (f) *Afgryzing, afschuw.*

Détecter, (v. a.) *Verfoeijen, ver- afschuw.*

Détignonner, (v. a.) *Iemand het haar trekken, (gem. w.)*

Détirer, (v. a.) *Uit-trekken (als linnen); uit malkander trekken.*

Détiser, (v. a.) *le feu, het vuur in zekene, uitdoen.*

Détournation, (f) *Kraaking der stoffen in een snelskroes.*

Détourner, (v. n.) *Kraaken; uit den toon tallen (in Muziek).*

Détordre, (v. a.) *Ontwringen, los draaien; si détordre le pied, zyn voet ontwringen, verwrikken.*

Détourner, (v. a.) *Verdraaijen, (eene meening).*

Détors, orle (adj.) *(van détordre) Verwringen.*

Détorse, (f) *Verwrikking, verrekking, wreking, wrikking.*

Détortiller, (v. a.) *Ontvlechten, losdraaijen.*

Détouper, (v. a.) *Ontstoppen, openen.*

Détoupillonner, (v. a.) *D'onnute takken van een oranje-boom afsnoeijen.*

Détour, (m) *Een omweg (m), afwending; kronste (f); chercher des détours, omwegen, uitolugten zoeken; détour de paroles, wydloopigheid van woorden, omweg.*

Détourbier, (m) *Hindernis, stoor- ring (f), hinderpaal (m).*

Détournement, (m) *Afwending, afleiding, verbinding (f).*

Détourner, (v. a.) *Afwenden, afleiden; détourner quelqu'un de son chemin, iemand van zynen weg afbrengen; détourner ses effets, zyne goederen versleeken, verbergen; détourner quelqu'un de son dessein, iemand van zyn oogmerk afbrengen; détourner le sens d'un passage, den zin van een text verdraaijen; se détourner, (v. r.) ter zyden gaan; zich afwenden.*

Détracter (v. n.) *de quelqu'un, iemand lasteren, schenden, eer-rooven.*

Détracteur, (m) *Agterklapper, kwaadspreeker, lasteraar.*

Détraction, (f) *Agterklap, eer-rooving.*

Détraper, (v. a.) *Los maaken, bevryden (dat in een val gevangen is).*

Détraqué, ée (adj.) *Moulin détraqué, ontfielde moolen.*

Détraquer (v. a.) *un horologe, een uurwerk ontfellen; détraquer une compagnie, een gezelschap op den doodweg brengen; détraquer un cheval, een paerd zyn goede gang doen vergeeten (in de Ryschool).*

Détrempé, (f) *Peindre en détrempé, met water-verw schilderen.*

Détrempé (v. a.) *du hareng, baring weeten; détrempé de la chaux, de l'acier, kalk beslaan, staal zagt maaken.*

Détresse, (f) *Angst, benaauwdheid, kommer.*

Détriment, (m) *Schade (f), verlies, nadeel (n), (in Rechten).*

Détroit, (m) *Zee- of land-ongte; uitsprekking van 't Rechtsgebied (f); detroit de Gibraltar, de straat van Gibraltar.*

Détromper, (v. a.) *Onterrigten, uit den dwal helpen; se détromper, zich van dwaaling herstellen.*

Détrôner, (v. a.) *Van den troon stooten of zetten, onttronen.*

Détronqué, ée (adj.) *Faire une visite en robe détronquée, een plechtig bezoek afleggen, (spr. w.).*

Détrouffier, (v. a.) *Neêrlaaten, berooven; détrouffier une jupe, een opgespelde rok neêrlaaten; on l'a détrouffé en chemin, men heeft hem onderwegen uitgeschud.*

Détrouffeur, (m) *Een Bruik-roover, dief.*

Détruire, (v. a.) *Vernielen, verwoesten, verdelgen.*

Détruit, ite (adj.) *Verdelgd, verwoest.*

Dette, (f) *Schuld; dettes actives & passives, schulden die men te vorderen en te betaalen heeft; contracter une dette, eene schuld maaken; être noyé de dettes, tot de ooren toe in schulden zitten.*

Dévaler, (v. a.) *Neêrdaalen, neêr-laan; dévaler un chaudron, een ketel laager hangen (beter descendre).*

Dévaliser, (v. a.) *Berooven; on l'adévalisé, men heeft hem uitgeschud.*

Devancer, (v. a.) *Vooruit gaan, overtreffen; devancer l'aurore, voor den dageraad opstaan; il le devance en tout, hy overtreft hem in alles.*

Devancier, iere (m. & f.) *Voorzaat, Voorzaatin (in ampten); les devanciers, de Voorzaaten, voorouders (beter prédécesseur).*

Devant, (subst. adv. & prep.) *Le devant d'un logis, het voorste gedeelte van een huis; aller au devant de quelqu'un, iemand te gemoet gaan; aller au devant du mal, het kwaad smitten; aller au devant de l'ennemi, tegen den vyand aantrekken; bâtir sur le devant, dik, gezet worden; prendre les devants, de voor- togt neemen, vooraf vaaren; de pas*

afwinnen; marcher devant, vooruit gaan; par devant, van vooren; prendre le pas devant, de voortred neemen; comparoitre devant le Juge, voor den Rechter verschynen; devant la porte, voor de deur; demeurer devant (vis-à-vis) l'église, tegen over de Kerk woonen; j'irai devant vous, ik zal voor u gaan; remettre quelqu'un son devoir devant les yeux, iemand zynen plicht voor oogen houden of stellen; ôtez vous de devant moi, gaat uit myn oogen.

Devant, ante (part. van devoir) *schuldig zynde.*

Devanteau, devantier, (m) *Een voorschot, schorte-kleed (n). (Zie Tablier).*

Dévastation, (f) *Verwoesting.*

Dévaster, (v. a.) *Verwoesten, omkeeren.*

Développement, (m) *Ontzwagting, ontwinning; oplossing (f).*

Développer, (v. a.) *Ontwinden, ontzwagten; item eenen steen op zyn maat houwen; alle deelen van eenig gebouw op eene tekening vertoonen; développer un mystère, une difficulté, een geheim ontdekken, eene zwaarigheid oplossen, ophelderen; se développer d'une mauvaise affaire, zich uit eene kwaade zaak redden, wikkelen.*

Devenir, (v. n.) *Worden; on ne fait ce qu'il est devenu, men weet niet wat van hem geworden, waar hy gebleeven is; que deviendra tout cela? wat zal dat worden? je ne sai que devenir, ik weet niet wat ik zal beginnen; devenir d'évêque meunier ou aumônier, in een armoedige staat vervallen, (spr. w.).*

Deventer, (v. a.) *Te loevert aan brassen, (zee w.).*

Devenu, ue (adj.) *Geworden.*

Devergondé, ée (adj.) *Schaamtelooz, die eer noch schaamte heeft.*

Déverrouiller, (v. a.) *Ontgrendelen.*

Devers, (prep.) *Tegens, jegens, naar, tot; avoir des papiers par devers lui, papieren onder zich hebben, (in Rechten).*

Dévêtir (v. a.) *quelcun, iemand uitkleeden; van zyn ampt onzetten; se dévêtir, (v. r.) zich ontkleeden; s'occuper van outdoen, (in Rechten).*

Dévêtissement, (m) Ontkleeding (f); afstand, ontdoening van iets.

Dévêtu, ue (adj.) Ontkleed, enz.

Déviation, (f) Afwyking, (in Stern. k.).

Devidé, ée (adj.) Opgewonden.

Devider. (v. a.) Opwinden, haspelen, tot kluiten, jeugen maaken; devider une fourberie, een bedrog ontwinden.

Devideur, euse (m. & f.) Haspeljaar; haspelaarier.

Devidoir, (m) Een haspel.

Deuil, (m) Rouw (m), droefheid (f), rouwgewaad (n); lykstaafje (f); prendre le deuil, den rouw aanneemen; porter le deuil, rouw draagen; porter le deuil de sa blanchisseuse, vuil linnen aan hebben (spr. w.); grand, petit deuil, zwaare, ligte rouw.

Devin, ine (m. & f.) Een waarzegger; waarzegster.

Deviner, (v. a.) Waarzeggen; gissen, raaden; deviner les fêtes quand elles sont venues, dingen, na dat ze gebeurd zyn, voorzeggern.

Devineresse, (f) Een waarzegster.

Devineur, (m) Een waarzegger.

Dévirer, (v. n.) Met een schip overstaag gaan; le cable dévire de dessus le cabestan, 't touw loopt tegen op de spil (zee w.)

Devis, (m) Etsiek, ontwerp van een gebouw, besjef of zetter van een schip (n).

Dévisager, (v. a.) Iemand in het aangezicht krabben, schenden.

Devise, (f) Zinspreuk, gedenkspreuk.

Deviser, (v. n.) Praaten, kouten, snappen.

Dévolement, (m) Buikloop.

Dévoilement, (m) Ontdekking (f).

Dévoiler, (v. a.) Ontsluieren, het dek-kleed afigten; dévoiler un mystère, een geheim ontdekken, bloot stellen.

Devoir, (v. a.) Schuldig zyn, verplicht zyn; il doit au tiers & au quart, hy is alle man schuldig; je vous dois la vie, ik ben u 't leven verschuldigd; vous deviez l'assister, gy moest hem helpen, bystaan; la musique moderne n'en doit rien à l'ancienne, de hedendaagsche mu-

ziek wykt geenzints voor de oude.

Devoir, (m) Pligt (m), schuldigheid (f); s'acquiter de ses devoirs, zich van zynen pligt kwytten; manquer à son devoir, zyn pligt verzuimen; derniers devoirs, laatste eer, lykstaafje; ranger quelqu'un à son devoir, iemand tot zyn pligt brengen; se mettre en devoir de faire, zich in 't postuur stellen om te doen; rendre ses devoirs à quelqu'un, zyn pligt, onderdanigheid aan iemand betuyzen.

Dévole, (f) Faire la devole, niet eenen trek baaien (in 't Kaartspel).

Dévolu, ue (adj.) Aanbestorven, te leurt gevallen.

Dévolut, ou dévolu, (m) Obtenir un bénéfice par dévolut, een geestelyk amt, door aanbesteding, verkrygen.

Dévolutaire, (m) Een die naar zoodanig amt staat, of het verkrygd.

Dévolutif, ive (adj.) Dat aanbevald (in Rechten).

Dévolution, (f) Aanbevalling (in Rechten).

Dévorant, ante (adj.) Verslindend, verteerend.

Dévorateur, (m) Verslinder, opzweiger, opflokker; dévrateurs de livres, een die sterk leeft.

Dévore, ée (adj.) Verslonden.

Dévorer, (v. a.) Verslinden; opflokken, gulzig eeten; zeer naar iets verlangen; le tems dévore tout, de tyd verslindt alles; dévorer un livre, een boek ras, doch zonder aandagt, uitleezen.

Dévoreur de livres. (Zie devorateur).

Dévo, ote (adj. & subst.) Godvrugtig; een godsdienstige.

Dévotement, (adj.) Godvrugtiglyk; prier Dieu dévotement, met aandagt God bidden.

Dévotieusement, (adv.) Godsdienstiglyk, (oud w.)

Dévotieux, euse (adj.) Godvrugtig; aandgtig, (oud w.)

Dévotion, (f) Godvrugt, Godsdienstigheid; faire ses dévotions, de Godsdienstpligten waarneemen; il est à ma dévotion, hy staat tot myn dienst.

DEV DEU. DEX DEY. &c.

Devouement, (m) *Toewyng, opdragt, offerfing*

Dévouer, (v. a.) *Toewyten, opofferen; etre dévoué au service de quelqu'un, om iemands dienst geheellyk overgegeven zyn.*

Dévoyer, (v. a.) *afkwaalen; den buikloop veroorzaaken; le dévoyer, (v. r.) van de weg dwaalen, afdoelen.*

Deutéronome, (m) *Deuteronomium, of tweede wet, (laatste boek Mozes).*

Deux, (adj.) *Twee; il font deux, zy zyn met hun beiden; deux à deux, twee aan twee; deux fois, twee maal; un deux, een twee.*

Dextieme, (adj.) *De tweede.*

Deuxièmement, (adj.) *Ten tweede.*

Dextérité, (f) *Gaauwheid, behendigheid, elugheid.*

Dextre, (f) *Word gezegd van de rechterhand Gods.*

Dextrement, (adv.) *Kunfiglyk, behendiglyk, (gem. w.)*

Dey, (m) *Dey, bevelhebber te Tunis of Algiers.*

Di, onaffcheidelyk woord-leedje aan sommige fransche woorden.

Dia, woord dat de fransche Karlieden bézigen, om hunne paerden links om te wenden, il n'entend ni dia, ni à hurhaut, hy verstaat geen reden, (spr. w.)

Diable, (m) *Duivel, Satan; c'est un méchant diable, het is een booze duivel; le diable est aux vaches, 't is alles in beweging; c'est là le diable, daar zit de zwaarigheid; faire le diable à quatre, verschrikkelyk raazen en tieren; il n'est pas si diable qu'il est noir, hy is zoo boos niet als hy 'er uitziet (spr. w.).*

Diablement, (adv.) *Duivelfch; il est diablement fort là-dessus, hy is daar neel sterk op gezet.*

Diablerie, (f) *Duivelskonst, tovery; boosaardigheid (f); geraas (n).*

Diablesse, (f) *Duivelin (f), boosaardig vrouwmensch (n).*

Diablotin, (m) *Klein duiveltje (n).*

Diabolique, (adj.) *Duivelfch.*

Diaboliquement, (adv.) *Duivelfch.*

DIA.

217

Diaconat, (m) *Diakenschap (n).*

Diaconesse, (f) *Diaconesse, (vrouw die in de oude Kerk den armen bezorgde).*

Diaconie, (f) *Bezorging der armen, Diacony.*

Diacre, (m) *Diaken, deeken; armen-verzorger.*

Diadème, (m) *Koninglyke kroon (f) hoofdtierfel (n).*

Diagnostic, (adj. m.) *Symptome diagnostic, kenteeken der ziekte.*

Diagonal, ale (adj.) *Ligne diagonale, linie die van den eenen hoek, door het middelpunt, na den anderen gaat.*

Diagonalement, (adv.) *Diagonaal-sche wyze.*

Dialecte, (m) *Landtaal, uitspraak van een byzonder Landschap (f) het dialect (n).*

Dialecticien, (m) *Redenkundige.*

Dialectique, (f) *Redeneet-kunde, bewyskonst.*

Dialectiquement, (adv.) *Volgens de redeneet-kunde.*

Dialogiser, (v. n.) *t'Zamenfpraaken maaken.*

Dialogisme, (m) *Iets dat in vragen en antwoorden ingerigt is.*

Dialogiste, (m. & f.) *Schryver daar van.*

Dialogue, (m) *t'Zamenfpraak (f).*

Dialoguer, (v. a.) *t'Zamenfpreken.*

Diamant, (m) *Diamantsteen; diamant brut, ruuwe diamant.*

Diamantaire, (m) *Diamant-flyper.*

Diamétral, ale (adj.) *Middellynig.*

Diamétralement, (adv.) *Middellynig; sentiments diamétralement opposés, gevoelens die regtsreeks tegen malkander loopen.*

Diamètre, (m) *Middellyn (f).*

Diane, (f) *Diana, de Jagt-godinne; battre la diane, de reveilje slaan (dat met het aanbreeken van den dag geschied).*

Diantre, (m) *Duivel; drommel, droes; diantre soit du fou, de drommel haale den gek.*

Diapalme, (m) *Diapalma, (een trek-pleister).*

218 DIA. DIC. DID.

Diaprasme, (m) *Welriekende poeder* (f).

Diapason, (m) *Middel toon, halve toon; instrument om de orgel-pypen, gaatjes der fluiten af te passen.*

Diaphane, (adj.) *Corps diaphane, doorschynend ligchaam.*

Diaphanéité, (m) *Doorschynendheid* (f).

Diaphorétique, (adj.) *Zweet-verwekkend.*

Diaphragme, (m) *Middelrijs* (n) (in *Ontleek.*)

Diapré, ée, (adj.) *Bont, veelverwig* (in *Wapenk.*)

Diaprure, (f) *Bontheid* (oud w.)

Diarrhée, (f) *Buikloop, loop.*

Diastyme, (m) *Belagchelyke opweezing verheffing van iets* (in *Rhetorica*) (f).

Diateffaron, (m) *Een quart in muziek.*

Diatribes, (f) *Verbandeling, schoolwoffig werk.*

Distame, (m) *Wilde polei* (een *Geneesk.*) (f).

Dictateur, (m) *Oppergezaghebber* (by de *oude Rom.*)

Dictature, (f) *Ampt daar van.*

Dictee, (f) *Les die de meester den scholieren voorzeft.*

Dicter, (v. a.) *Iets van woord tot woord voordigten, dicteeren; la raison nous dicte, de reden leerd ons.*

Diction, (f) *Een woord* (n); *spreekwyze* (f); *diction noble, deftige manier van zeggen.*

Dictionnaire, (m) *Woordenboek* (n), *woorden-schat* (m), *un bon dictionnaire est un ouvrage difficile, een goed woordenboek is een moeijelyk werk.*

Diston, (m) *Uitspraak, wyzing* (f) (in *rechten*); *item spreuk, spreekwyze, inval* (f).

Dictum, (m) (*Lat. en Rechts-w.*) *Rechtlyke kennisneeming in een vonnis; item rechterlyke uitspraak in een zaak* (f).

Didactique, (adj.) *Wat tot het onderwys behoort, leerzaam.*

Didascale, (m) *Een onderwyzer, Leeraar.*

Dideau, (m) *Net dat voor de mond*

DIE. DIF.

van een rivier gespannen word (f).

Dierése, (f) *Verdeeling van een weeklank in 2 lettergreepen; als: Pais, Land.*

Diése ou diésis, (m) *Een halve toon, een kruis* (in *muziek.*)

Diète, (f) *Maathouding in eeten en drinken; faire diète, ou vivre de regime, op zyn gezondheid leven, een goed diët houden.*

Diète (f), *Ryksdag* (m).

Diététique, (f) *Diët-kunde.*

Dieu, (m) *God; les dieux patens, de beidensche goden; Dieu vous assiste, Dieu vous soit en aide, God helpe u; plût à Dieu, gave God; à Dieu ne plaife, dat verhoede God; Dieu merci, God dank; adieu, vaar wel; faire ou dire ses adieux, afscheid neemen; Dieu aidant, met Gods hulp.*

Diffamant, ante (adj.) *Eer-rovend.*

Diffamateur, (m) *Lasteraar, eerdief.*

Diffamation, (f) *Eer-rovig, laster.*

Diffamatoire, (adj.) *Libelle diffamatoire, eer-rovend pasquil, blaauw boekje.*

Diffamer, (v. a.) *Eer-roven, schenden, lasteren, verkleinen.*

Différemment, (adv.) *Verscheidentlyk, op een' verschillende wyze.*

Différence, (f) *Vershil, onderscheid* (n).

Différencier, (v. a.) *Onderscheiden, het onderscheid van dingen aanduiden.*

Different, ente (adj.) *Vershillend, onderscheiden.*

Different ou differend, (m) *Vershil* (n), *onëenigheid, stryd* (f); *vui-der ou terminer un different, een verschil beflissen.*

Différer, (v. a.) *Uitstellen, verschuiven, opzetten.*

Différer, (v. n.) *Verschillen, anders zyn.*

Difficile, (adj.) *Moeilyk, zwaar.*

Difficilement, (adj.) *Moeilyk.*

Difficulté, (f) *Zwaarigheid, moeilykheid; difficulté d'urine, de koude pis.*

Difficultueux, euse (adj.) *Zwarigheid maakend, vol bedenkingen.*

Dis-

DIF. DIG. DIL.

Difforme, (adj.) Wanſtaltig, wanſchapen, leelyk, miſmaakt.

Difformer, (v. a.) Leelyk, wanſchapen maaken, miſmaaken.

Difformite, (f) Wanſtaltigheid, leelykheid.

Diffus, uſe (adj.) Uitgebreid; verſpreid; ſtyle diffus, wydloopige, wilde ſtyl.

Diffuſement, (adv.) Wydloopiglyk, verſpreid, in 't wild.

Diffuſion (f) de la lumiere, verſpreiding des ligts.

Digame, (Zie Bigame.)

Digérer, (v. a.) Verdouwen, verduuwen, verteeren; overdenken; inorden ſchikken; digerer un affront, eenen boon verdraagen, verduuwen; digérer une matiere, een' ſtoffe wel overwegen, wel verdeelen.

Digeſte, (m) Verzameling van wetten (f), werboek van Juſtinaan (n).

Digeſtif; ive (adj.) Dat verdouwing veroorzaakt.

Digeſtion, (f) Verdouwing, verteering; cela eſt de dure digeſtion, dat is hard te verdouwen, te verdraagen; digeſtion d'un ouvrage, de verdeling van een werk.

Diglyphe, (m) Stuk met twee groeven (in Bouwk.) (n).

Digne (adj.) Waardig; digne de louange, de foi, lofwoerdig, geloofwaardig.

Dignement, (adv.) Waardiglyk; parler dignement d'un ſujet, na verdienen van eene zaak ſpreken.

Dignitaire, (m) Bezitter van een geestelyk amps.

Dignité, (f) Waardigheid, deſtigheid; ſchoonheid, uitmuntendheid.

Digon, (m) Wimpelſtok (zee w.)

Digreſſion, (f) Uitweiding (f), uitſlap, of omweg in een reden (m).

Digue, (f) Dyk, dam; hinderpaal (m); la licence a ravagé toutes ces digues, de ongebondenheid heeft alle deeze hinderpaalen verbryſeld.

Diguer (v. a.) un cheval, een paard de ſpooren geven.

Dilacération, (f) Verſcheuring (in ontleedk.).

Dilapider, (v. a.) Onnoodige koſten verſpillen.

DIL. DIM.

259

Dilatabilité, (f) Uitsprekingskracht (in Ontleedk.).

Dilatable, (adj.) Uitsprekelyk.

Dilatateur, (m) Spier die de neus verwyderd (f).

Dilatation, (f) des artères, uitzetting, verwyding der slag-adren.

Dilatatoire, (adj. & ſubſt.) Verwydend; een uitzettende tang (by Wondhealers).

Dilater, (v. a.) Uitspannen, verwyten (in Heelk.).

Dilatatoire, (adj.) Dat tyd uitsfeld (in rechten).

Dilayer, (v. a.) Uitspellen (oud w.) (Zie différer.)

Dilection, (f) Pour l'amour du ſils de ta dilection, om den wille des zoons uwer liefde.

Dilemme, (m) Tweeledige ſluitreden, waar door de tegenparty, of antagoniſt in verlegenheid gebragt word (f).

Diligemment, (adv.) Naarſtiglyk.

Diligence, (m) Naerſtigheid, vlyt, nyverheid (f); item Poſtwagen; trekſchuit; faire ſes diligences contre quelcun, iemand in rechten vervolgen.

Diligent, ente (adj.) Naarſtig, vlytig, noefſtig, nyverig.

Diligenter, (v. a. & n.) Verbaaſten, voortzetten; ſe diligenter (v. r.), zich haaſten, ſpoeden.

Dimanche, (m) Zondag.

Dime, (f) Payer, lever les dimes, de tiend betaalen, heffen.

Dimension, (f) Afmetting, afdeeling; uitgebreidheid, als: hoogte, lengte, breedte en diepte van een ding.

Dimer, (v. a.) Verlienden, den tiend verpagten of heffen.

Dimerie, (f) Land, daar de tiend van betaald word.

Dimetre, (adj.) Dat tot een Fambiſch vers behoord en 4 voeten heeft.

Dimeur, (m) Tiend-heffer, tiendman.

Dimier, (m) Tiend-verpagter.

Diminuer, (v. a. & n.) Verminderen, minderen, afneemen, verzwakker.

Diminutif, ive (adj.) Verminderend, verkleinend; un diminutif (m),

een verminderend woord (in spraak.) als femmetette (van femme) vrouwtje.

Diminution, (f) Vermindering, afslag.

Dimission, (f) (Zie démission).

Dimissoire, (m) Bisschops volmagt-brief, om iemand in de orden aan te nemen.

Dimissorial, ale (adj.) Lettres dimissoriales. (Zie dimissoire.)

Dinant, (f) Allerhande geel koper-werk komende van Dinant.

Dinander, (m) Koper-slager, of kraamer.

Dinatoire, (adj) Tot het middag-maal of tot die tyd behoorende.

Dindan, (m) Bomban, (geluid der klokken).

Dinde, (f) Kalkoensche ben.

Dindon, (m) Jonge kalkoen.

Dindonneau, (m) Kieken van een kalkoen (n).

Dindonnier, iere (m. & f.) Kalkoen-dryver, of verkooper; dryffler, of verkooperster.

Diné, (m) Middag-maal (Zie diner).

Dinée, (f) Middags pleister-plaats.

Diner, (v. n.) 't Middagmaal houden; qui dort dîne, de slaap voed (spr. w.)

Diner ou diné, (m) 't Middag-maal (n).

Dineur, (m) C'est un beau dineur, 't is een braaven eeter.

Dintiers, (m. pl.) De nieren van een Hers.

Diocésain, aine (m. & f.) Eendie onder een Bisdóm hoord.

Diocèse, (n) Een Bisdóm (n).

Dioptrique, (f) Verrekyk-kunde, om glazen daar toe te bereiden.

Diphthongue, (f) Tweeklank, dubbeld klink-letter.

Diplôme, (m) Brief van magtgeewing; genade brief, opene brief van een Vorst.

Dire, (v. a.) Zeggen, vertellen, opzeggen; dire des nouvelles, nieuws vertellen; dire, reciter la leçon, zyne les opzeggen; dire la messe, de mis doen, leezen; que veut dire cela? wat beduid dat? c'est à dire, dat is te zeggen; ce n'est pas à dire pour cela, que, het geeft daarom geen gevolg, dat; dire des injures,

schelden; trouver à dire, te berispen vinden, te zeggen hebben; il n'y a rien à dire, daar is niets op te zeggen; il y a bien à dire du vrai au faux, daar is een byster verschil tus-schen waarheid en valsheid; on dit, men zegt, 'er word verhaald; il s'en trouva plus de 60 à dire, daar ont-braken 'er meer als 60; si cela arri-ve je l'irai dire à Rome, als dat gebeurde wil ik wel wat weezen, of wat verbeuren (spr. w.); mon petit doigt me l'a dit. 't is genoeg dat ik het weet (spr. w.); c'est tout dire, dat is al 't geen gezegd kan worden, of meer heb ik niet te zeggen; aussitôt dit, aussitôt fait, zoo ras gezegd, zoo ras gedaan; ne dire mot, stil-zwygen; il dit que non, hy zegt van neen; se dire, (v. r.) zich noemen, uitgeeven voor; il se dit Médecin, hy geeft zich uit voor een Ge-neesheer, of Doctor; soi disant héritier, zich uitgeevende voor erfgenaam; le sermon est dit, de preek is uit; Philippe dit le hardi, Philippus toegenaamt de stoutste; le dit, la dite, le fusdit, la fusdite, de bo-vingemelde; mon fusdit Sieur, myn voorgem. Heer; le zome dudit, ou du fusdit mois, den zofte derzelve maand, of dito; à ce qu'il dit, na dat hy zegt.

Dire, (m) Het zeggen (n); au dire, ou, selon le dire de tout le monde, na 't zeggen van een yder; par oui-dire, door hooren zeggen; à son dire, volgens zyn zeggen.

Direct, este (adj.) Regtsreeks, re-gelregt; ligne directe, regte lyn; par des voies directes, ni indirectes, directelyk, nochte indirectelyk, op geenerly wyze; Seigneur di-rect, regte Leenheer; vuë directe, regelregt gezigt.

Directe, (f) Een onmiddelyk leen-goed (n)

Directement, (adv.) Regelregt, regtsreeks.

Directeur, (m) Bewindhebber, be-stiender; directeur de conscience, biegt-vader.

Direction, (f) Bewind, bestier, opzigt, bestel (n); ligne de direction, regt-lyn (in Meetk.).

DIS.

Directoire, (m) *Voorschrift* (n) waar na zich te rigten; plaats daar een Collegie vergaderd.

Directrice, (f) *Bestierster*.

Diriger, (v. a.) *Bestieren*, *regeeren*, het opzigt hebben.

Dirimant, ante (adj.) *Dat een buwelyk onwettig maakt*.

Disception, (f) *Twistreden*, *zintwisting*.

Discernement, (m) *Oordeel* (n), *kennis*, *onderscheiding* (f); un homme fins discernement, *een mensch zonder oordeel*.

Discerner (v. a.) *le bien d'avec le mal*, *het goede van het quaad onderscheiden*, *onderkennen*.

Disciple, (m) *Leerling*, *Schoolier*.

Disciplinable, (adj.) *Onderwysbaar*; *vegeerbaar*; *gedweeg*.

Discipline, (f) *Onderwys* (n), *tugt*; *geeffel* (f); discipline ecclésiastique, militaire, *Kerkelyke tugt*, *kyrgs-tugt*.

Discipliné, ée (adj.) *Enfant bien discipliné*, *een wel onderweezen kind*; des troupes bien disciplinées, *wel geoeffende krygslieden*.

Discipliner, (v. a.) *Onderwyzen*, *afrigten*, *oeffenen*; se discipliner, (v. r.) *zich zelfs tughten*.

Discontinuation, (f) *Aflaating*, *uitscheiding*, *ophouding*.

Discontinuer (v. a. & n.) un travail, *van een werk ophouden*, *uitscheiden*, *discontinuer d'écrire*, *ophouden met schryven*.

Disconvenance, (f) *Ongelykheid* (f), *verschil* (n).

Disconvenir, (v. n.) *Verschillen*, *niet overeenkomen*; je ne disconviens pas, *ik spreek niet tégen*.

Discord, (m). (*Zie* *Discorde*).

Discordant, ante (adj.) *Wanluijend*; *niet overeenkomend*.

Discorde, (f) *Tweedragt*, *tweespalt*, *onenigheid*; semer la discorde, *twist zaaijen*; pomme de discorde, *twist-appel*.

Discorde, (f) *Godinne des tweedragts der heidenen*.

Discorder, (v. n.) *Niet overeenstemmen*; *oneenig zyn*.

Discoureur, euse (m. & f.) *Praa-ter*, *praatvaár*; *praatmoér*, *snapsler*.

DIS.

Discourir, (v. n.) *Redeneeren*, *praaen*.

Discours, (m) *Redenvoering*, *redeneering*, *reden* (f), *gesprek* (n).

Discourtois, oise (adj.) (oud w.) *Onhoflyk*, *onbeleefd*.

Discourtoisie, (f) (oud w.) *Onheuschheid*.

Discredit, (m) *Kleinagting* (f), *mis-credit* (n), *zonder aanzien*.

Discret, éte (adj.) *Befcheiden*; homme discret, *een voorzigtig man*.

Discrètement, (adv.) *Befcheidenslyk*, *omzigtiglyk*.

Discrétion, (f) *Befcheidenheid*, *voorzigtigheid*; âge de discrétion, *jaaren van onderscheid*; se rendre à discrétion, *zich op genade en ongenade*, *of zonder voorwaarden overgeeven*; vivre à discrétion, *na zyn goeddunken leeven*; les Soldats y vivent à discrétion, *de Soldaaten houden 'er huis na hun goeddunken*.

Disculper, (v. a.) *Vryspreeken*, *verontschuldigen* (van een misdad).

Discursif, (ive adj.) *Dat met de reden kan verklaard worden*, (*in* *Redenk*).

Discussion, (f) *Naspooring* (f); *onderzoek* (n), *entrer en discussion d'une affaire*, *eene zaak uitpluizen*.

Discuté, ée (adj.) *Onderzocht*.

Discuter, (v. a.) *Onderzoeken*, *navorschen*, *uitpluizen*; discuter les biens d'un débiteur, *de goederen van een schuldenaar onderzoeken en waardeeren*.

Disert, erte (adj.) *Welspreekend*.

Disertement, (adv.) *Cierlyk*, *in spreek*, *of schryven*.

Disette, (f) *Gebrek* (n), *behoef-tigheid* (f).

Disetteux, euse (m. & f.) *Een be-hoeftege*, *noodlydende*, (oud w.)

Diseur, euse (m. & f.) *Verteller*, *vertelfter*; diseur de bons mots, *een die geestige sprekjes verteld*; diseur de nouvelles, *een nieuws-vertelder of kraamer*; diseuse de bagatelles, *een beuzelaarster*.

Disgrace, (f) *Wangunst*, *ongena-de* (f); *ongeluk* (n); tomber en disgrace, *in ongunst geraaken*; ongeluk-*kig worden*.

Disgracié, ée (adj.) *In ongunst ver-
vallen*

DIS.

vallen; disgracié de la nature, leelyk, mismaakt.

Disgracier (v. a.) *quelcun, iemand in ongenade brengen; zyn aanzien of credit benemen.*

Disgracieux, euse (adj.) *Onaangenaaft, ongragtig.*

Disgrégion, (f) *Afscheiding, verspreiding.*

Disgréger, (v. a.) *Van malkanderen scheiden, verspreiden.*

Disjoindre, (v. a.) *Van malkanderen doen, scheiden.*

Disjonctif, ive (adj.) *Scheiden.*

Disjonction, (f) *Scheiding.*

Dislocation, (f) *Verfhuiking, verwitking (in Heelk.).*

Disloquer (v. a.) *un bras, een arm verfhuiken; disloquer la cervelle, de hersenen ontfellen.*

Disparate, (f) *Luitenspoerigheid, ontydige daad (Spaansch w.).*

Disparité, (f) *Verschiil (n), ongelijkheid.*

Disparition, (f) *Verduynning.*

Disparoître, (v. n.) *Verduynen, onzichtbaar worden; zich wegpakken.*

Disparu, ue (adj.) *Verduweeten.*

Dispendieux, euse (adj.) *'t Geen veel kost; overdaadig.*

Dispensaire, (m) *Apotheekers medicament-boek (n).*

Dispensateur, trice (m. & f.) *Uitdeeler, uitdeelfter.*

Dispensation (f) *des Sacrements, uitdeeling der Bondzégoten.*

Dispense, (f) *Ontslag, verlof (n), vryheid.*

Dispenser, (v. a.) *Ontfleen, bevryden; uitdeelen; dispenser quelcun de queloue chose, iemand ergens van bevryden, verschoonen; dispenser les faveurs, zyne gunst uitdeelen; se dispenser (v. r.) de son devoir, van zyn pligt afstryken; je ne saurois me dispenser, ik kan niet nalaten.*

Disperser, (v. a.) *Verfpreiden, verspreiden.*

Dispersion, (f) *Verfroofing.*

Dispos, (adj.) *Ligt, vlug, vaerdig; geschikt.*

Disposé, ée (adj.) *Etre bien ou mal disposé, wel of kwalijk te pas, gezond of ongezond zyn. (Zie Disposer).*

DIS.

Disposer, (v. a. & n.) *Schikken, in order stellen; disposer les choses en bon ordre, de zaaken in goede order stellen; il l'avoit disposé à cela, hy had hem daar toe bewogen, overreed; disposer de son bien, over zyn goed bestellen, disponeeren; Dieu a disposé de lui, God heeft hem tot zich genomen; disposer de marchandises, koopwaaren verhandelen, daar over disponeeren; se disposer (v. r.) à partir, zich gereed maaken om te vertrekken.*

Dispositif, ive (adj. & subst.) *Remède dispositif, voorbereidend geneesmiddel; dat gedeelte van een vonnis waar in de rechterlyke uitspraak gelegen is.*

Disposition, (f) *Gesteldheid, toestand; beschikking; genegenheid, lust, neiging; il laissa tout à sa disposition, hy liet alles aan zyn believen; n'avoir rien à sa disposition, nergens magt over hebben; je ne suis pas dans la disposition d'y aller, ik heb geen genegenheid om 'er te gaan; n'avoir aucune disposition à l'étude, geen trek tot de letter-oeffening hebben; être en bonne disposition, in goeden wistand zyn; disposition testamentaire, wegmaaking van goed hy uiterste wille.*

Disproportion, (f) *Ongelykheid, onevenredigheid.*

Disproportionner, (v. a.) *Ongelyk maaken.*

Disputable, (adj.) *Betwistbaar.*

Disputaillerie, (f) *Iedele twist.*

Dispute, (f) *Gefchil (n) reden-twist; dispuut (op hooge Schoolen).*

Disputer, (v. n. & a.) *Zinrwiisten; disputer son sentiment, zyn gevoelen beweerden, betwisten.*

Se Disputer, (v. r.) *Met malkanderen gefchil hebben, twiisten; se disputer le terrain, malkander bet veld betwisten.*

Disputeur, (m) *Een twistgierige, krakkeeler, barrewarrer.*

Disque, (m) *Plat-ronde werpsteen (by de ouden), zon- en maan-schijf; schijf der gezicht-glaazen.*

Disquisition, (f) *Naauwe navorfching, uitpluizing (f) onderzoek (n).*

Dis-

DIS.

Diffecteur, ou **Anatomiste**, (m) *Een ontleder.*

Diffection, (f) *Ontleding; in stukken fnyding.*

Difsembable, (adj.) *Ongelyk, onovereenkomstig.*

Difsemblance, (f) *Ongelykheid.*

Difsenterie. (*Zie dysenterie*).

Difention ou **difension**, (f) *Twift, tweedragt, oneenigheid.*

Diféquer (v. a.) un corps, *een ligchaam ontleden; diféquer des viandes, fpyzen tierlyk voorsnyden.*

Diféqueur, (m) *Ontleeder; voorsnyder.*

Difertateur, (m) *Een die over eene foffe of materie handeld, difputeerd.*

Difertation, (f) *verhandeling* (f), *difput* (n).

Difserter, (v. n.) *Over een fuk difputeeren, handelen.*

Difsimilaire, (adj.) *Van ongelyke aart of natuur.*

Difsimilitude, (f) *Ongelykheid.*

Difsimulateur, trice (m. & f.) *veinzer; veinfter.*

Difsimulation, (f) *Veinzing.*

Difsimulé, ée (adj. & f.) *Geveinf, een veinzer.*

Difsimuler, (v. a. & n.) *Veinzen, verbergen, niet voor de wif handelen.*

Difspateur, trice (m. & f.) *Verquiffter; doorbrengfter.*

Difspation, (f) *Verquifting; verffrooijing van gedagten.*

Difiper, (v. a.) *fon bien, zyn goed verquiften, doorbrengen; esprit difipé, verffrooid verftand; les vents difipent les nuages, de winden verdryven de wolken; fe difiper, (v. r.) verffreid worden, uitdampen (als fpiritus).*

Diffolu, ue (adj.) *Ontbonden, losgemaakt; vie diffolue, ongebondene, rukkelofe, losbanaige levenswyze.*

Diffolvant, ante (adj. & f.) *Oploffend; l'eau forte eft un diffolvant, het fterk water is een ontbindend.*

Diffoluble, (adv.) *Oploffelyk, ontbindbaar.*

Diffolument, (adv.) *Ongelonden, rukkelooslyk.*

DIS.

223

Diffolutif, ive (adj.) *Oploffend; ontbindend.*

Diffolution, (f) *Ontbinding, oploffing; ongebondenheid, ongeregeltheid van leven.*

Diffonance, (f) *Valfche toon* (f) *misgelyd* (n).

Diffonant, ante (adj.) *Niet wel klinkende.*

Diffondre (v. a.) les métaux, un mariage, *de metaalen, een huwelyk ontbinden; fe diffondre, (v. r.) zig ontbinden, fmelten.*

Diffous, oute (adj.) *Ontbonden, gefmolten; le fociété s'eft diffoute, het gezelfchap is gefcheiden.*

Diffuader, (v. a.) *Afiraaden.*

Diffuafion, (f) *Afiraading.*

Difffyllabe, (adj.) *Van twee lettergreepen.*

Difffance (f) d'un lieu, *afffand, verheid van een plaats; la difffance entre deux perfonnes, onderscheid tuffchen twee perfonnen.*

Difffant, ante (adj.) *Affgelégen, afleggende.*

Difffendre, (v. a.) *Uitrekken.*

Difffention ou **difffension**, (f) *Uitrekking, als: van zenuwen enz.*

Difffillateur, (m) *Een brander, fterken drank-flooker.*

Difffillation, (f) *Affdruiping; overhaaling, flooking.*

Difffiller, (v. a. & n.) *Stooken, overhaalen, waterbranden, difffileeren; affdruipen, afzypen; difffiller fon esprit, zyn geelt quellen, vermeeien.*

Difffinét, inée (adj.) *Duidelyk, klaar, onderscheiden, verffhillend; idée difffinète, duidelyk denkbeeld; chofes difffinètes, verffhillende dingen.*

Difffinècement, (adv.) *Duidelyk, onderscheidendlyk.*

Difffinétif, ive (adj.) *Onderscheidend; marque difffinétive, verffhillendend kerriek.*

Difffinéfion, (f) *Onderscheid, verffchil* (n); *traiter quelqu'un avec difffinéfion, iemand met merkelyk onderscheid, met meer eerbied bejegenen.*

Difffingo, (m) *Verffchil* (School w.) (n).

Difffinguer, (v. a.) *Onderscheiden, verff-*

verschil maaken enz. ne pouvoir distinguer les choses, *de dingen niet kunnen onderscheiden*, uit malkanderen kennen; c'est cela qui le distingue des autres, *dat maakt hem van anderen kenbaar*, of zonderd hem uit, verheft hem; se distinguer (v. r.) zig onderscheiden; zig beroemd maaken, uitjecken, uitmuntten; c'est un homme d'un mérite distingué, *'t is een man van bijzondere verdiensten*; être d'une naissance distinguée, *van eene aanzienlyke geboorte*, herkomst zyn.

Distique, (m) Twee régelig vers van een volle zin.

Distorsion, (f) Verwringing, verdraaiting, vertrekking.

Distraktion, (f) Verstrooiing (van gedagten); afstrekking; onttrekking; uitzondering van vreemde goederen in eenes schuldenaars boedel.

Distraindre, (v. a.) Afstrekken, enz. distraire quelqu'un de son travail, *iemand van zyn werk afstrekken*, daar in slooren; distraire d'une somme, *van eene somma afstrekken*; cela m'a été distrait, *dat is my onttrokken*; distraire la juridiction, *het behoortlyke rechtsgebied by eenen anderen overbrengen*, se distraire (v. r.); zig onttrekken, afstrekken.

Distrait, aite (adj.) afgetrokken enz. homme distrait, *een man vol gedagten*.

Distribuer (v. a.) ses faveurs, *zyne gunsten uitdeelen*; distribuer les troupes, *de troepen verdeelen*.

Distributeur, trice (m. & f.) Uitdeeler, uitdeelfter.

Distributif, ive (adj.) Uitdeelend, verdeelend.

Distribution, (f) Uitdeeling, verdeeling.

Distributivement, (adv.) Uitdeelerlyk wyze.

District, (m) Regts-gebied, district (n).

Dit, (m) Avoir son dit & son dédit, *zyn zeggen en wederzeggen hebben*; les dits & faits des anciens, *de woorden en daaden der ouden*.

Dit, ite (adj.) (Zie dire.)

Diton, (m) Ruimte in Muziek van 2 toonen.

Divan, (m) Raad van den grooten Heer.

Divergence, (f) Van een spreiding (in Zigtk.).

Divergent, ente (adj.) Rayons divergents, *van een spreidende stralen*.

Divers, erse (adj.) Verscheiden, onderscheiden; diverses personnes, *verscheide personen*.

Diversement, (adv.) On en parle diversement, *men spreekt 'er onderscheidenlyk van*.

Diversifiable, (adj.) Veranderlyk.

Diversifier, (v. a.) Veranderen, onderscheiden maaken, iets op verscheidene wyzen voorstellen.

Diversion, (f) Faire diversion à l'ennemi, *den vyand eene afwending*, diversie maaken; faire diversion à sa douleur, *zyne smart verdryven*; diversion d'humeurs, *afleiding*, verdeling der vogten.

Diversité, (f) Verscheidenheid (f); onderscheid, verschil (n).

Divertir, (v. a.) Verheugen, vermaaken; afwenden, afleiden; la Comédie divertit, *het toneelspel vermaakt*; divertir quelqu'un de quelque chose, *iemand ergens van afvaaden*; divertir l'argent public, *'s lands geld te zoek maaken*; se divertir, (v. r.) zyn vermaak nemen; se divertir de quelqu'un, *iemand foppen*, voor de gek houden.

Divertissant, ante (adj.) Vermaakelyk, aangenaam; kortswylyg, klugtig.

Divertissement, (m) Vermaak, genuegte (n); divertissement de deniers, *nuttellooze besteeding van geld*.

Dividende, (m) Getal dat gedeeld zal worden.

Divin, ine (adj.) Goddelyk; providence divine, *de Goddelyke voorzienigheid*; pensée divine, *eene voortreffelyke gedagte*; beauté divine, *uitmuntende schoonheid*.

Divination, (f) Waarzeggerij, wischelary.

Divinatrice, (adj. f.) Faculté divinatrice, *waarzeggend vermogen*.

Divinement, (adv.) Goddelyk; uitmuntend.

DIV. DIX.

Diviniser, (v. a.) *Onder 't getal der goden stellen, vergoden.*

Divinité, (f) *Godheid, Goddelykheid; uitmuntende schoonheid.*

Divis, (m) *Posfèder par divis, by aanbesteding bezitten, (in Rechten).*

Diviser, (v. a.) *Scheiden, verdeelen; diviser un livre en deux tomes, een boek in twee deelen verdeelen; diviser un nombre, een getal verdeelen, divideeren; se diviser, (v. r.) verdeeld worden; oneinig worden.*

Diviseur, (m) *De deeler, divisor, (in Rekenk.)*

Divisibilité (f) *de la matiere, de deelbaarheid der stoffe (in Natuurk.)*

Divisible, (adj.) *Verdeelbaar.*

Division, (f) *Verdeeling, afdeeling (in reden-en cyfferk.); divisie, (by Drukkers); verdeeling van voetvolk of ruitery; division d'une escadre, smaldeel, gedeelte van een vloot (zee w.) mettre de la division, tweedragt, oneenigheid slooken.*

Divorce, (m) *Echtscheiding (f); lettre de divorce, scheid-brief, il a fait divorce avec l'Eglise, avec le bon sens, hy is van de Kerk, van 't gezond verstand afgeweeken; vivre dans le divorce, in twist, tweespalt leven.*

Diurétique, (adj.) *Afzettend, pisdryvend (in Geneesk.)*

Diurnaire, (m) *Dagelykze aantekenaar van 's Konings verrigtingen.*

Diurnal, (m) *Een dagelyks gebonden boek (in de R. Kerk.)*

Diurne, (adj.) *Mouvement diurne, dagelyksche omloop (in Sterrek.)*

Divulgarion, (f) *Verbreiding, rugtbaar maaking.*

Divulgué, ée (adj.) *Verspreid, rugtbaar gemaakt.*

Divulguer, (v. a.) *Gemeen, of rugtbaar maaken, verspreiden; divulguer un secret, een geheim openbaaren.*

Dix, (adj. & subst.) *tien; les dix commandements, de tien geboden; dix fois, tien maal; le dix de cœur, de carreau, harten-, ruitentien (in Kaartsp.); NB. wanneer het woord dix by een ander getal ge-*

DIX. DIZ. DOC. DOD. 225

voegd is, steld men daar eene divisie (-) tusschen beide, als: dix-sept, dix-huit, dix-neuf; zeventien, achttien, negentien; quatre-vingt-dix &c., negentig; wordende echter niet geplaatst tusschen de woorden cent dix of mille dix.

Dixieme, (adj. &c.) *De tiende, hes tiende deel.*

Dixiement, (adv.) *Ten tienden.*
Dizain, (m) *Dicht van 10 versen; ry van 10 koraalen aan een Pater-noster.*

Dizaine, (f) *Een Tien-tal (n).*

Dizeau, (m) *Een hoop van 10 schooven koren.*

Dizenier, (m) *Rotmeester over een tien-tal.*

Docile, (adj.) *Leerzaam, begrypelyk; gehoorzaam, gedwee, buigzaam.*

Docilement, (adj.) *Leerzaamlyk.*

Docilité, (f) *Leerzaamheid, vatbaarheid, gezeggelykheid.*

Docte, (adj.) *Geleerd; homme docte, een geleerd man; les doctes, de geleerden.*

Doctement, (adv.) *Geleerdelyk.*

Docteur, (m) *Een Leeraar, Doctor.*

Doctoral, ale (adj.) *Meesterlyk, Doctoraal.*

Doctorat, (m) *De eer-trap van een Leeraar.*

Doctorerie, (f) *Doctoor's Promotie-maal (n).*

Doctrinaire, (m) *Kerk-vader.*

Doctrine, (f) *Leere, Leering, wetenschap.*

Document, (m) *Bewys (n), oir-konde (f), document (n), (in Recht.).*

Dodécaédre, (m) *Ligchaam met 12 gelyke vlakten (in Meetk.).*

Dodecagone, (m) *Een 12 hoek (in Meetk.).*

Dodeliner, (v. a.) *Heen en weer beweegen, wiegen, in slaap sussen.*

Dodine, (f) *Soort van Eenden-saus.*

Dodiner, (v. a.) *Te veel koesteren, te zacht behandelen; se dodiner, (v. r.) zich gorde dagen geeven.*

Dodo, (m) *Zuija zui, (woord, gebruikt om kinderen in slaap te wiegen).*

Dodu, ue (adj.) *Vet, poezelig.*

Dogat, (m) *'s Hertoz ampt van Verzetten.*

Doge, (m) *De Hertog of Doge van Venetiën.*

Dogesse, (f) *De Hertogin.*

Dogmatique, (adj.) *Onderwyzend, leeren; prendre un ton dogmatique, meghrantsig spreken.*

Dogmatiquement, (adv.) *Leere-je, leersteltiger wyze.*

Dogmatique, (v. n.) *Nieuwe leerstukken op de baan brengen; zich b t leer-amp aannemen.*

Dogmatiseur, (m) *Voerder eener nieuwe of valsche leere.*

Dogmatiste, (m) *Leeraar eener wetschap, volgens zekere grondregelen.*

Dogme, (m) *Leerstuk, Leerstelling (f).*

Dogre-bot, (m) *Buis, (vischschuit).*

Dogue, (m) *Een engelsche dogge.*

Doguer, se doguer, (v. n. & r.) *Zich met de hoornen stooten.*

Doguin, ine (m. & f.) *Steen-dogge.*

Doigt ou doit, (m) *Een vinger; vingerbreed; teen van de voet; klauw (van zekere dieren, als: van een Aap, Krokodil, en Roesvogel); doigt de Dieu, de vinger of magt Gods; toucher, montrer au doigt, met den vinger aanraaken, aanwyzen; un doigt de vin, een weinig, een vingerbord vol wyne; être à quatre doigts de la mort, na by zyn einde zyn; vous avez mis le doigt dessus, (spr. w.) gy heft het geraaden; savoir quelque chose sur le bout du doigt, (spr. w.) iets ter deeg weeten, kennen; il s'en morara les doigts, (spr. w.) het zal hem rouwen; les doigts lui démangent, hy wilde gaerne aan de slag weeten; j'en mettrois le doigt au feu, (spr. w.) ik wil 'er op zucceren; on n'en donne qu'à lèche doigt, (spr. w.) men geeft 'er maar spaarzaam van; ils sont comme les deux doigts de la main, (spr. w.) zy zyn zeer goede vrienden; j'ai beau mordre mes doigts, (spr. w.) 't is te vergeefs my te vermoeten.*

Doigter, (v. a.) *De snaaren met de vingers aanroeren (in Muziek).*

Doigtier, (m) *Vingerling (m), fluisje (n).*

Doit, (van devoir) *is schuldig of debet; doit avoir, moet hebben of is credit.*

Doite, (f) *Ces écheveaux ne sont pas d'une même doite, die strengen zyn niet van eener dikte of gespin, (by Weevers).*

Dol, (m) *Bedrog (n), list (f), (in Rechten, oud w.)*

Dolérance, (f) *Geklag, bezwaar (n), (gem. w.)*

Dolcment, (adj.) *Sammerlyk, (oud w.)*

Dolent, ente (adj.) *Droevig, kermend, wecklagend.*

Doler, (v. a.) *Schaaven; met een' byl segten, behakken.*

Doloire, (f) *Een schaaf (f); Kuipers dijfel (m).*

Dom, ou don, (Spaansch w.) *Heer.*

Domaine, (m) *Eigen vaste goederen, als; Landeryen enz.; 's Lands inkomst (f).*

Domanial, ale (adj.) *Dat daar toe behoort.*

Dome, (m) *Een hoog rond dak (n), koppel (m).*

Domesticité, (f) *Huisgenootschap.*

Domestique, (subst. & adj.) *Huisgenoot, diensthode, bediende; affaires domestiques, huislyke zaaken; animal domestique, eentam dier, huisdier; guerre domestique, inlandsche kryg; huis-krakkeel; le domestique, het huis gezin, huis-wezen.*

Domestiquement, (adv.) *Vivre domestiquement, huislyk, of stil leeven.*

Domicile, (m) *Woonsteede, woning, huis.*

Domicilier, se domicilier, (v. r.) *Zich ergens ter woon neêrzetten.*

Domifier (v. a.) *le Ciel, den Hemel in 12 huizen ofdeelen, (by Sterrck.)*

Dominant, ante (adj.) *Heerschen-de, regerende.*

Dominateur, trice (m. & f.) *Heerscher, heerscherin.*

Domination, (f) *Macht, heerschappy.*

Dominer, (v. n.) *Heerschen, macht, heerschappy voeren; la passion le domine, zyne drift overheerscht hem; la bile domine dans &c., de gal heeft de overhand in enz.; montagne qui*

qui domine la ville, *berg die hoog als de stad tegd.*

Dominicain, aine (m. & f.) Een Dominikaan Monnik, Nonne.

Dominical, ale (adj.) Oraison dominicale, *het gebed onzes Heeren*; la lettre dominicale, *de zondags letter.*

Dominicale, (f) Epistel-en Evangelie-boek (n).

Dominicalier, (m) Prediker daar van.

Domino, (m) Priesters winter-kap.

Dominoterie, (f) Gemarmerd papier (n).

Dominotier, (m) Marmer-gecouleurd-papier-kraamer of maaker.

Dommage, (m) Schade (f), nadeel, verlies (n); c'est dommage que, *het is jammer dat.*

Dommageable, (adj.) Schaadelyk, nadeelig.

Domtable, (adj.) Tembaar, dat te temmen is.

Domter, (v. a.) Temmen, beteugelen, bedwingen, gedwee maaken.

Domteur, (m) Overwinnaar, overovertaar.

Don, (m) Gift (f), geschenk (n); don gratuit, *eene vrijwillige gift*; il a de beaux dons, *hy heeft schoone gaaven, bewaambeeden.*

Donataire, (m. & f.) Een die ergens mede begiftigd is.

Donateur, trice (m. & f.) Begiftiger, schenker.

Donatif, (m) Genade-gift (f).

Donation, (f) Gift, gave, erf-gave, maaking by uitersten wille.

Donc, Dan, derhalven, dienvolgens; que faut il donc faire? *wat moet men dan doen?*

Dondon, (f) Een fraai dik in een gedrongen Vrouwen-geschoon (n).

Donjon, (m) De hoogste en sterkste plaats of toorn van een Kasteel of Vesting (f).

Donjonné, ée (adj.) Met toornen (in Wapenk.).

Donne, (f) Een Koppelaarster.

Donné, ée (adj.) Gegeeven, ver-eerd; enz. donné à la Haye, *gegeeven in den Hage.*

Donner, (v. a.) Geeven, beschenken, verëeren; donner l'aumône, *eene aalmoes geeven*; donner un bon con-

seil, *goeden raad geeven*; donner avis, *kennis geeven*; donner des loix, *vetten voorschriften*; donner caution, *borg stellen*; donner sa parole, *zyn woord geeven*, of passeeren; donner son approbation, *goedkeuren*; donner sentence, *domis wyzen*; donner la vie, *het leven geeven*, schenken; donner sa vie pour sa patrie, *zyn leven voor zyn vaderland waagen*; donnez moi ce livre, *geef my dat boek*; donner la main à quelqu'un, *iemand de hand bieden*; je vous donne le bon jour, le bon soir, *ik wensch u goeden morgen, goeden dag, goeden avond, goeden nacht*; cela donne de l'appetit, *dat verwekt eet-lust*; donner du plaisir, *vermaak aandoen*; donner de la peine, *moete geeven*; donner des coups de bâton, *stokslagen geeven*; donner la question à un criminel, *een misdadiger pynigen*; donner tout son tems à l'étude, *al zyn tyd aan de Letter-oeffeningen besteeden*; donner les mains à quelque chose, *iets toestemmen*; donner bataille, *slag le-veren*; donner de l'air, *lucht geeven*; donner un livre au public, *een boek in 't licht geeven*; donner au but, *het doelwit treffen*; donner au hazard, *waagen*; donner dans le piège, dans le panneau, *in den strik vallen*; donner dans la vuë, *in 't oog loopen*; donner de la tête contre quelque chose, *zyn hoofd ergens tegen aan slooten*; ne savoir ou donner de la tête, *geen uitkomst weeten*; donner en gage, *te pand geeven*; chambre qui donne sur le jardin, *kamer die op den tuin uitziet*; donner à entendre, *te kennen geeven*; donner à boire, *te drinken geeven*, tappen; donner à manger, *te eeten geeven*, ordinaris bouden; en donner à garder, *wys maaken*, op de mouw spellen (spr. w.); donner les cartes, *de kaart geeven*; donner à la côte, *de kust verkiezen*; 't tegen de wal aanzetten; donner le feu au canon, *losbranden*; donner dedans, *inloopen*, inzeilen; donner vent devant, *door den wind opduwen*, om te wenden; donner vent devant, *leg uw roer aan*

228 DON. DOR.

ly; cet homme a donné des verges pour se faire fouetter, *die man is oorzaak van zyn eigen ongeluk.*

Se Donner (v. r.) à quelqu'un, *zieh aan iemand overgeeven*; je me donnerai l'honneur de vous venir voir, *ik zal my de uwe gezen van u te komen zien*; se donner trop de liberté, *te veel vryheid nemen*; se donner patience, *geduld nemen*; se donner du bon tems, *niets weér spreken*; se donner de la peine, *zich moeite nemen*; se donner des airs, *graven*.

Donneur, *culcām & f.* Geever, begiftiger; *helfteekijler* (gem. w.).

Dont, (part.) Waar van, van wien, van wie, van welke; c'est lui dont nous parlons, *hy is 't van wien wy spreken.*

Donzelle (f) voor Démoniëlle, *Juffer*, (gem. in boert. w.).

Dorade, (f) Zee-traafflem (m), (zeker vifch).

Doré, ée (adj.) Verguld; goud-gaet; vermeil doré, verguld zilver; cuir doré, verguld leér; papier doré, verguld papier; soupes dorées, wentel-brooſtjes; pourpier doré, *grote poſſelein* (zeker kruid); la légende dorée, de gulle legende (in de R. Keek); bonne renommée vaut mieux que ceinture dorée, *een goede naam is beter als olie*, (ſpr. w.).

Dorénavant, (a. l.) Voortaan, van nu af aan.

Dorer, (v. a.) Vergulden; dorer un livre, een boek vergulden; dorer la pilule, de pil vergulden; (fig.) eene zaak opſmukken; dorer un vaisseau, een ſchip ſmieren, harpaizen.

Doreut, (m) Vergulder.

Dorique, (a. l.) Ordre dorique, de Griſche bouw-orde.

Dorloter, (v. a.) Liefkooszen, vleijen, ſtreelen; se dorloter, (v. r.) zyn gemak zoeken.

Dormant, ante (adj.) Slaapende; iets dat waſt zit of legt; eau dormante, ſtilſtand water; manoeuvres dormantes & coulantes, ſtaan en loopend vaart (ſcherps w.); pont dormant, een waſte brug enz.

Dormeur, euse (adj.) Slaaper, ſlaapſter.

DOR. DOS. DOT.

Dormir, (v. n.) Slaapen; dormir à bâtons rompus, ongeruſt ſlaapen; il n'y a pas de pire eau, que celle qui dort, *zuiggende lieden zyn niet ligt te vertrouwen*; il ne faut point réveiller le chat qui dort, *men moet den ſlaapenden hond niet wakker maken*; een netelige zaak niet weér ophaalen; qui dort dine, de ſlaap voed; dormir la graſſe matinée, een gat in den dag ſlaapen; dormir ſans débrider, ſlaapen zonder wakker worden; l'eau dort, het water ſlaat ſtil.

Dormir, (m) Het ſlaapen (n), de ſlaap.

Dormitif, ive (adj. & ſubſt.) Slaap-verwekkend.

Doroir, (m) Kwastje waar mede men gebak beſtrykt (n); verguld-quast.

Dorophage, (m) Een die van geſchenken leeft.

Dortoir, (m) Slaap-kamer in een Klooster (f).

Dorure, (f) Verguldzel (n).

Dos, (m) De rug (van een menſch, dier, kam, mes, enz.); tourner le dos, den rug toekeren; weg loopen, 't baazen-pad kiezen, zyne hielen laaten zien, battre quelqu'un dos & ventre, iemand wakker afſtoffen, monter un cheval à dos, zonder zadel ryden; à dos d'âne, met een' ſcherpen rug, dos d'âne, een Slagters bank, als een houte paerd; hoog boven de ſtuurplegt; tuinbed dat hoog in de midden is.

Dose, (f) Artzeny-maat, zoo veel men teſſens gebruikt.

Doser, (v. a.) Artzeny, medicyn afſoſten, afweegen.

Dosse, (f) Een ſchoei-plank.

Dossieret, (m) Een ſteene beer, pil-laar, ſteunzel.

Dossier, (m) Rugge-ſtuk (n), leun van een ſtael of bank (f); hoofden-eind van een leſtiant (n); naam-lyſt op een' bundel geding-ſtukken by Pratiſz. (f).

Dossière, (f) Draag-riem; diſſel-boom-riem (n).

Dot, (f) Huwelyks-gift (f), bruidſchat (m).

Dotal, ale (adj.) Ten huwelyks-geed behoorende.

Dotation, (f) Huwelykſche uit-zetting.

Do.

Doter (v. a.) *une fille, une église, eene dochter, eene kerk begijning n.*

D'ou, (adv.) *L'an waan? waar van daan? (f) de quel lieu?*

Douaire, (m) *Weduw gift, Lyf-togt (f).*

Douairiere, (f) *Voornaame weduwe; Reine douairiere.*

Douane, (f) *Het volhuis (n); item de tol, licent (m), rechten (n. pl.)*

Douaner, (v. a.) *De waaren met den tol-sienpel bedrukken.*

Douanier, (m) *Tollenaar, Konvoimeester.*

Doublage, (m) *Verdubbeling f nieuwe buiten-huid van een schip (f).*

Double, (adj.) *Dubbel; cœur double, valsche hert; rendre au double, dubbel wedergeeven, à double sens, dubbelzinnig.*

Double, (m) *Het dubbel-deel (n); een cortje in Frankryk (n); een duit in Holland (m); cela ne vaut pas un double; dat 's geen spelt waard; le double d'un écrit, de copie, het duplo van een geschrift.*

Doubleau, (m) *De spitze of scherpe boog aan een verwulff.*

Doupleaux, (m. pl.) *Dwars balken (in Bouwk.).*

Doublement, (m) *Verdubbeling (f).*

Doublement, (adv.) *Dubbel, twee maal zoo veel.*

Doubler, (v. a.) *Verdubbelen; doubler le pas, zich haasten; doubler un habit, een kleed voeren; doubler un vaisseau, een schip verdubbelen; doubler un cap, une pointe, een' loek voorby zeilen.*

Doublet, (m) *Een valschen steen; twee gelyke oogen in 't teerling spel.*

Doublette, (f) *Een orgel register van twee voer lang (n).*

Doubion, (m) *Spaansche pijftool; dubbelde ducaat (f).*

Doublure, (f) *Voering.*

Douceâtre, (adj.) *Zoetagtig.*

Doucement, (m) *Parler doucement, zoetjes, zagtjes spreken; marcher doucement, zagtjes, langzaam treden; on vit doucement dans la solitude, men leeft zoetelyk in d'eenzaamheid.*

Doucement, (interj.) *Zagtjes! hou!*

Doucérêt, ette (adj. & subst.) *Zoe-*

te'yk, manierlyk, of die zich zoo aanstelt.

Doucereux, euse (adj. & subst.) *Smaakloos, laf; een liefskoozer der jonge Juffers; faire le doucereux; vin fade & doucereux.*

Doucet, ette (adj.) *Faire le doucet, zich verliest aanstellen.*

Doucette, (f) *Geveinsd vrouwmens; item vette-kous (veltsalaad).*

Douceur, (f) *Zoetigheid (in de smaak); aangenaamheid (in de reuk en slem); zagtheid (in het gevoel); des douceurs, lekkernyen; une douceur, een voordeeltje, of present; dire des douceurs, met minne-praatjes onderhouden.*

Douche, (f) *Overgieting van bergwater, om zwakke leeden te doen herstellen; donner la douche à quelqu'un, iemand bad-water op het lyf pompen.*

Doucine, (f) *Kroonlyst aan een g. bouw (m). (Zie ook Cymaile); item lyf-schaaf.*

Doué, (adj.) *Begiftigd (met een' lyf-togt); begaafd, verdierd (met hoedanigheden).*

Douge, (Zie Douche).

Douelle, (f) *De uithakking van duigen, of van steenen tot een verwulff.*

Douer, (v. a.) *Begaaven, verdieren; met een lyftogt begifigen.*

Donille, (f) *Moër voor de kratzer aan een laadstok; de yzere band onder aan een piek; de schaft voor de steel aan een schop enz.*

Douillet, ette (adj.) *Têr, téder, zwak.*

Douillettement, (adv.) *Têderlyk, zagtelyk.*

Douleur, (f) *Smert, droefheid (f), verdriet (n); douleur de tête; de dents, hoofd- of tand-pyn.*

Se Douleur, (oud w.) (Zie se Plandre).

Douloureuxment, (adv.) *Smertelyk.*

Douloureux, euse (adj.) *Smertelyk, beklaglyk, verdrietig, hard.*

Doute, (m) *Twyffel; être en doute, in twyffel staan; mettre en doute, in twyffel trekken; lever des doutes, twyffelingen oplossen; sans doute, zonder twyffel, ongetwyffeld.*

Douter, (v. n.) *Tuyffelen*, ils ne se doutoient de rien, zy waaren *niemans op verdacht*; je m'en doutois bien, ik *dagt het wel*.

Douteusement, (adv.) *Tuyffelzigtlyk*.

Douteux, euse (adj.) *Tuyffelagtig*, *onteker*; éven *moet fort content*, *eene zeer twyfelagtige gehuizenis*.

Douvain, (m) *Kast-hout*, *typ-hout* (n).

Douve, (f) *Den duig van een ton*; *gragt van een Kaspel*; *schut-houd aan een verlaar*; *muur van een water-kom*; *dam-wort* (zeker kniel).

Doux, douce, (adj.) *Zoot*, *zagt*, *zachtinnig*; *vin doux*, *zachte wijn*; *odeur douce*, *een lieftlyke reuk*; *temps doux*, *zigt wete*; *vie douce*, *een ftil*, *gerust leven*; *humeur douce*, *zachte aart*, *inoud*; *billet doux*, *minne-brief*; *faire des yeux doux*, *verliest zien*; *fler doux*, *schone woorden geven*; *tout doux*, *zagtjes*.

Douzin, (m) *Een oude franfche fluit*; *gezicht van 12 verzen* (oud w.).

Douzaine, (f) *Twaalf*, *een dozyn*; *à la douzaine*, *by 't dozyn*; *un Poëte à la douzaine*, *een flegt Dichter*; *il ne s'en trouve pas à la douzaine*, *men vindt er niet veel van*.

Douze, (adj. & fubft.) *Twaalf*; *livre en douze*, *ou in douze*, *boek in 12 en of duodecimo* (by *Drukke*); *Charles douze*, *Karel de 12de*; *le douze du mois*, *de 12de der maand*.

Douzieme, (adj. & fubft.) *De twaalfte*, *het twaalfte deel*.

Douziement, (adv.) *Ten twaalfden*.

Douzil, (m) *Een zwitje in een ton* (n).

Doxologie, (f) *Lof-zang* (als van de Engelen in de Bybelftiffche velden).

Doyen, (m) *Pfken*, *oufste van een Collegie*; *Dorn Witten*; *item de langft geouwe of oudfte kofzanger*.

Doyonné, (m) *Doorn-fchoufchap* (f), *Doorn-fchen*; *Doornhuis* (n).

Drachme, (f) *Een vierde deel van een lot* (n); *zeker Griekfche munt*, *wat nu 6 fchils*.

Dracuncules, (f) *Wormen die*

tuffchen 't vleefch en de huid groeijen.

Dragan, (m) *Spiegel van een' galei*.

Dragée, (f) *Klein zuiker-gebak*, *als: anys*, *kollen enz.* (n); *bagel om te fchieten*; *écarter à dragée*, *in 't fpreken*, *fpeekzel uit den mond werpen*; *dragée*, (f) *mengzel voor de paerden*.

Dragéoir, (m) *Dors waar in de Fajirs het zuiker-gebak doen*.

Dragoon, (m) *Uitspruitzel by den wortel van boom en of kruiden*.

Dragonnier, (v. n.) *Uitschieten*, *uitspruiten*.

Dragon, (m) *Een draak* (zekere fang); *een boosaardig menfch* (n); *een flos*, *of onweers hoofd*; *dragon de vent*, *een veroel-wind*; *le dragon*, *de draak* (in *Sterrek.*).

Dragon, (m) *Soldaat die te paerd en te voet diend*, *Dragonder*; *à la dragonne*, (adv.) *op zyn dragondersch*.

Dragonné, ée (adj.) *Met eendraak vercierd* (in *Wapenk.*).

Dragonneau, (m) *Lange worm die tuffchen vel en vleefch komt*.

Dragonnier, (v. a.) *Met geweld noodzaaken*.

Drague, (f) *Een tagger-fpaade*, *eene dragge*; *drague de canon*, *broeking* (zee w.).

Draguer, (v. n.) *Eene gragt uitspitten*, *uitsaggen*; *dragner l'ancre*, *het anker viffchen* (zee w.).

Dramatique, (adj.) *Poëte*, *poëme dramatique*, *toneel-dichter*, *toneelfuk*, *of dicht*.

Drame, (m) *Toneel-dicht*.

Drap, (m) *Laken* (zekere ftoffe); *marchand de drap*, *een laken koop*; *habit de drap*, *een laken-kleed*; *drap de pié*, *een tapyt*; *drap de lit*, *floop-laken*; *mettre un homme en beaux draps blancs*, *iemand befchimpen*, *uifzetten*, *afmaalen*; *au bout de l'aune faut le drap*, *het einde zal de laft draagen*; *tailler en plin drap*, *volle geleegenheid hebben om iets te doen* (fpr. woorden).

Drapeau, (m) *Een vaandel*; *oud linnen*, *lampen*.

Draper, (v. n.) *Laken maaken*, *wolle weeven*; *draper une chambre*, *een' kamer met rouw behangen*; *draper*.

DRA. DRIE.

per un carosse &c., *een koets enz. met laken bekleden*; draper quelcun, *icmand bespotten*, *ten toon stellen*.

Draperie, (f) *Laken-handel* (m); *wolfe-weewerye* (f).

Drapier, (m) *Een laken-weever*; *laken-bandelaar*.

Drayer, (v. a.) *Affschrijven*, (by *Leër-bereiders*).

Drayoire, (m) *Schaf mes* (n).

Dreche, (f) *Mout*, *malt*.

Drege, (f) *Drogenes* (n).

Drelin, (m) *Geklink* (n), *klank van een bel*, *schel of klokje*.

Dresse, (f) *Stuife leër dat men tusschen de schoenzolen steekt* (n).

Dresser, (v. a. & n.) *Regt maaken*; *ofregten*; *afregten*; *opstellen*; *dresser un bâton*, *eenen stok regt maaken*; *dresser une statue*, *een standbeeld oprigten*; *dresser une batterie*, *eene battery opwerpen*; *dresser des tentes*, *tent-n opslaan*; *dresser son intention*, *sa marche*, *zyne meening*, *zyn' gang rigten*; *dresser les quilles*, *de kégels oprigten*, *opzetten*; *dresser d'alignement*, *een' muur na het meestsnoer oprigten*; *dresser un pavé*, *een vloer gelyk slijmen*; *dresser une piece de bois*, *een stuk hout behakken*, *regt maaken*; *dresser un lit*, *een bed opmaaken*; *dresser des embûches*, *hinderlaagen leggen*; *dresser un chapeau*, *een' hoed toeregten*, *zyn vorm geven*; *dresser un drap*, *een laken raamen*; *dresser une vigne*, *een' wyngaard toerigten*; *dresser une planche*, *une couche*, *een tuinbed toerigten*; *dresser un livre*, *een boek regt kloppen*; *dresser les oreilles*, *de ooren opstellen*, *opspitzen*; *dresser du linge*, *linnen rekken*, *opdoen*; *dresser du potage*, *soep toebereiden*; *dresser un écrit*, *een geschrift opstellen*; *dresser un compte*, *een' rekening opmaaken*; *dresser un cheval*, *een paard afregten*; *dresser des Soldats*, *Soldaatren drillen*, *afregten*; *ce chien dresse & va droit*, *die hond volgt regt het spoor*; *dresser les vergues*, *de reën regt brassen* (zee w.); *dresser route à nord*, *zyn' koers noordelyk*

DRE. DRI. DRO. 231

zetten; *cela fait dresser les cheveux*, *dat deed de haren te berge ryzen*; *se dresser*, (v. r.) *zich opregten*.

Dressoir, (m) *Een schenk-tafel*; *item een werktuig om de bekel-pinnen mee regt te maaken*.

Drille, (m) *Een ligtmis*, *deugniet*; *een vrolyken baas*, (gem. w.).

Driller, (v. n.) *Tings loopen*, *draaven*; *afdroffen* (gem. w.).

Drilles, (f. pl.) *Oude lampen*, *flarden*.

Drilleur. (Zie *Chiffonnier*).

Dilleux, euse (adj.) *Gescheurd*, *geplukt*.

Drille, (f) *Kardeel* (n), *val* (m) *om de veen op te hyffen*, *of te laten vallen* (zee w.).

Drogman ou Drogueman, (m) *Tolk by de Turken*.

Droque, (f) *Drogerye*; *Artzeny*; *il sait bien faire valoir sa droque*, *by weet zyn waar wel aan de man te helpen*, *duur te verkoopen*; *drogues*, *prullery*, *slegte waar*.

Droguer, (v. a.) *Geneesmiddelen ingeeven*.

Droguerie, (f) *Het wisschen en zouten van den Haring*.

Droguet, (f) *Drogét* (n), (zekere stoffe).

Droguier, (m) *Kas* (f), *cabinet* (n) *van een Natuurkundige*.

Droguite, (m) *Drogist*, *een die drogeryen verkoopt*.

Droit, te (adj.) *Regt*, *dat niet krom is*; *billyk*, *recht*; *oprecht* enz.; *bâton droit*, *een regte stok*; *chemin droit*, *een regte weg*; *angle droit*, *regte hoek*; *cœur droit*, *oprecht hart*, *avoir le sens droit*, *zyn volle verstand hebben*; *à droit*, (adv.) *ter regter hand*, *regts om*; *marcher droit à l'ennemi*, *regt op den vyand aantrekken*; *homme qui va droit*, *een man die voor de vuist*, *opr ebi*, *zonder omwegen handelt*; *à bon droit*, *te recht*, *met recht*; *aller tout droit*, *regt toe gaan*.

Droit, (m) *Het recht* (n), *de wet*, *Rechtsgeleerdheid* (f) enz.; *droit divin*, *humain*, *civil*, *canon*, *courtumier*, *naturel*, *public*, *Goddelyk*, *men-*

menschelek, burgerlyk, kerkelek, lands.
natuurlyk, roomfere (jos + publicum)
recht; droit de gens, het recht der
volkeren; droit de guerre, de bour-
geoisie, krygs- en burgerrecht; avoir
droit de . . . recht hebben om . . . ;
payer les droits, de rechten, tollien
betalen; faire droit, recht doen,
recht hebben; être à droit, syn zaak
recht hebben; vic et le droit, het
recht hebben; élever en droit, in
de rechten stud. eren.

Droite, (f.) De regterhand; reg-
tervleugel eener armee; men zegt ook:
la main droite, l'aile droite, a
droite, ter regterhand.

Droïtement, (adv.) Aller droite-
ment en telogne, oprechtelyk voor de
wind vorderen.

Droïtier, iere (adj.) Regs, niet
links, quening getruet.

Droiture, (f.) Oprechtheid, rede-
lykheid, droiture d'esprit, ftran-
derheid van oordeel; aller en, ou a
droiture, ou directement a . . . , recht
oe gaan na . . .

Droituriere (adj.) ou (w.) Rechts-
veertig, rechtmachtig.

Drôle, (adj.) Klagtig, spaakfch;
cela est drôle, dat is klagtig; c'est
un drôle ou un drôle de corps, het
is een spaak.

Drôlement, (adv.) Kaddiglyk, aar-
diglyk.

Drôlerie, (f.) Spaakerye, kaddig-
heid.

Drôleffe, (f.) Klagtig, spaaks of
fchaamteloos en ouwmenfch (n).

Dromadaire, (m.) Een Dromedaris
(foet van Kameel).

Droffart, (m.) Drofbaart, Drof van
een dorp enz.

Drouane, (f.) Kêtelboeters zak, voor
het zandfchaf (m).

Drouneur, (m.) Kêtel-boeter, kê-
tel-lapper.

Dru, uë (adj.) Snel, kloek, dik,
dicht by makke; l'herbe y étoit
druë, het gras ftood ter dik; cet oi-
seau est dru, de vogel is elag, kan
naft uvluggen; tomber dru & me-
nu comme moules, vallen als haff,
regen, in menigte; une drue, een
dikke zeife.

Druide, (m.) Druïder voor deezen
ty de oude Galen (franschen).

Druidi-me, (m.) Leere derzelven.

Druyade, (f.) Bojch nifte der Hei-
denen.

Du, (art. gen. & abl. item nom
& accus. fing. maf.) Le fceptre du
Roi, de fcepter des Konings; venir
du château, van 't kasteel komen;
du vin, wyne; du pain, brood; Du,
prepositie tirer du coffre, uit het
koffer haalen; du commencement,
in den beginne; du vivant de, met
het leven van; du moins, ten min-
sten; point du tout, gantfch niet.

Du, m. Cela est mon dû, dat is
't geene my toekomt; votre dû, uw'
fchuld, uw' debet.

Dû, dûe (adj.) Verfchuldigd; la
gloire n'est dûe qu'à . . . , de eere,
groem behoort alleen aan . . .

Dubitation, (f.) Angenomene on-
zeketheid (m. rednkl.).

Dubitativement, (adv.) Twyfel-
agtiger wyze.

Duc, (m.) Hertog; item een Kat uil,
(zeere Rofoegel).

Ducal, ale (adj.) Couronne du-
cale, hertoglyke kroon.

Ducal, (f.) Opene brief, patent
van den raad van feneitien.

Ducat, (m.) Ducat.

Ducaton, (m.) Ducaton.

Duché, (m.) Hertogdom (n).

Duchesse, (f.) Eene Hertoginne.

Ductile, (adj.) Smeedig, het geen
uitgeftangen, getrokken kan worden.

Ductilité (f) du métal, taaiheid,
fmeezigheid der metaalen.

Duegne, (f.) Opzienfter, Gouver-
nante eener jonge Juffer in Span-
jen.

Duel, (m.) Tweeftryd (m), twee-
gevegt (n); nombre duel, tweevou-
dig getal in Griekfche fpraak).

Duellifte, (m.) Een kampvegter.

Duement, (adv.) Behoorlyk, betaa-
melyk.

Duire, (v. n. def.) Dienen, be-
hagen; voyez si cela vous duit,
ziet of u dat dan nut wezen kan.

Dulcifier, (v. a.) Zoet maaken (in
Chym.).

Dalcinée, (f.) Eene Minnaarfe.
Dal-

DUL. DUN. DUP. DUR.

Dulcoré, (a1j.) *Mercurc dulcoré, zoetgemaakte kwik.*

Dulic, (f) *Dient die men den Engelen of Heiligen bewyft (in de R. Kerk).*

Dune, (f) *Een duin, zand-berg (m).*

Dunette, (f) *Hut, kampanje op een fchip.*

Duo, (m) *Muziek-ftuk dat met twee ftemmen gezongen word (n).*

Dupe, (f) *Een onnozel menfch (n); il eft la dupe de tout le monde, beel de wereld bedot hem, houdt hem voor de zot.*

Duper, (v. a.) *Bedriegen, misleiden, foppen, voor de zot houden.*

Duperie, (f) *Bedrog (n), fchalkheid.*

Duplicata, (m) *Het dubbel van eenig fchrift.*

Duplication, (f) *Verdubbeling (in Rekenk.).*

Duplicité, (f) *Dubbelzinnigheid; duoplicité de cœur, dubbelhartigheid.*

Duplique, (f) *Tweede antwoord van den gedaagden of aangeklaagden (in Rechten).*

Dupliquer, (v. n.) *Een tweede antwoord geeven (in Rechten).*

Dur, dure, (adj.) *Hard, taat, zwaar, ftreng, enz. du pain dur, oud bakken brood; il a le ventre dur, hy is hardlyvig; dure extrémité, uiterfte nood; il a l'oreille dure, hy is wat hardhoorende, wat doof; ftyle dur, onvloei baare ftyl; il eft dur à la defferre, hy houd niet veel van aflangen; cela eft dur comme fer, dat is zoo hard als yzer; il a le cœur dur, hy is onbeweeglyk; un livre dur à la vente; een boek dat niet wel afgaat; dur à la fatigue, hard om fatiguen uit te ftaan.*

Dural, (adj.) *Das van B dur is (in Muziek).*

Durant (prep.) *la nuit, l'hiver, geduurende de nagt, den winter; durant que, inmiddels dat.*

Durcir, (v. a. & n.) *Harden, hard maaken; durcir, fe durcir, (v. r.) hard worden.*

Dure, (f) *Coucher fur la dure, op de bloote grond leggen.*

Durée (f) *des ficles, de geduur-*

DUR. DUV. DUU. &c. 233

zaamheid der eeuwen; de longue durée, van lange duur.

Durement, (adv.) *Hard; traiter quelcun durement, iemand bits te- jegenen.*

Durer, (v. n.) *Duuren, uithouden enz.; étoffe qui dure longtems, ftoffe die lang duurd; je ne fauris durer da mil de dents, ik kan het van tandpyn niet harden; le tems m'a duré, de tyd is my lang geval- je ne puis durer de chaud, ik kan van hitte niet duuren; on ne feroit durer avec lui, niemand kan met hem omgaan; ne pouvoir durer en place, niet lang op eene fteê blyven konnen.*

Duret, ette (adj.) *Hardagtig.*

Durété, (f) *Hardigheid, vereelt- heid; durété de cœur, ongevoelig- heid des harten; durété de ftyle, ftompheid van ftyl; dire à quelcun des duretés, iemand bits te jegenen; durété d'oreille, doofheid.*

Durillon, (m) *Eelt in de handen.*

Durillonner, (v. n.) *Eeltagtig worden.*

Duriufcule, (adj.) *Een weinig hard.*

Duvet, (m) *Dons, zachte veëren (van een vogel); een vlas-baard.*

Duveteux, (adj.) *Met dons-veëren bezet.*

Duumvir, (m) *Een tweeman, (ze- ker Romeinfch-burger-beer).*

Duumviral, ale (adj.) *Tweeman- nelyk.*

Duumvirat, (m) *Tweemanschap (n).*

Dynastie, (f) *Heerfchappye van veele Koningen die na elkaar gere- geerd hebben.*

Dyspepfe, (f) *Onverduwelykheid (in Geneesk.).*

Dyspnée, (f) *Engborftigheid (in Geneesk.).*

Dysfenterie, (f) *Roode-loop, bloed- gang.*

Dysurie, (f) *De koude pis (in Geneesk.).*

E.

E (m) E. (f) De 1de Letter van 't Alphabet of A, B, C., en 2de der vocaalen of klink-letteren. Men onderscheidt dezelve voornamentlyk in 3 soorten; by voerb. in de woorden fermeté, netteré, breveté; is de eerste een e ouvert (of opene e, om dat ze met een opene mond uitgesproken word); de 2de een e muet, obscur ou féminin (of stomme e, om dat ze hiet zegt uitgesproken word) en de 3de word gemeinl. é fermé ou masculin (of gesloten e, met een accent aigu of sekerp klink-teeken beteekend en hard uitgesproken). NB. tot de e ouvert behoorden ook nog diegene, die met een accent grave (zwaar klink-teeken), als: in accès, accès &c. of een een accent circonflex (omgebogen teeken), als: in fête, bête, &c. geteekend zyn, om dat ze ook met een opene mond uitgesproken worden; eindelijk is 'er ook nog eene e in de franche taal, die men met 2 punctuurs betrekend, en ë trema noemd, dienende voornamentlyk om aan te duiden, dat ze met de voorgaande vocaal geen diphongue (twee klink) maakt; als: in aëré, poëte, &c. dit zy genoeg; zie verder hier over de Grammaires.

Eau. (f) Water; eau de pluie, de fontaine, trouble, courante, dormante, sommache, salée, douce, d'arquebuse, d'orge, regen, bron, troebel, elietend, stilstaand, brak, zout, zoet, wonde, garst-water; eau rose, roose water; eau forte, sterk water; eau benite, wy-water; eau de vie, brandwyn; le vis ou le haut de l'eau (pleine marée), hoog water, spring-ty; basse eau, morte eau (basse marée), laag water, ebbe; il tombe de l'eau, het regend; l'eau monte, baïsse, het water vliet, valt; faire de l'eau, wateren, pissen; item verfeh over innemen (faire aquaie) (scheeps w.);

prendre les eaux, de baden gebruiken; ce vaisseau fait eau, dat schip is lek; mettre un vaisseau à l'eau, een schip in 't water, van slaapel laten loopen; ce navire tire tant d'eau, dat schip gaat zoo diep; donner l'eau à une étoffe, de glans aan eene stoffe geeven; donner une couleur d'eau au fer, het yzer blauw aan laten loopen; ces perles ont une belle eau, die paerden hebben een schoon water; mettre quelcun tout en eau; iemand geheellyk in 't zweet helpen; fondre en eau (en larmes), in traanen smelten; l'eau lui en vient à la bouche, by water-tandt 'er van; un Médecin d'eau douce, een slegten Artz; ces poires ont bonne eau, die peeren zyn zeer sappig; pêcher en eau trouble, in troebel water wisschen (spr. w.); il n'est pire eau, que celle qui dort, stille waters hebben diepe gronden (spr. w.); les eaux sont basses chez lui, zyn goed is op; faire venir l'eau au moulin, de zooden aan den dyk brengen (spr. w.); mettre de l'eau dans son vin, zyne oplopendheid intoomen (spr. w.); nager en grande eau, alles wol op hebben; il est heureux comme le poisson dans l'eau, hy leeft als een visch in 't water; laisser courir l'eau, zich nergens aan keunen; ils se ressemblent comme deux gouttes d'eau, zy gelyken valkanderen als twee druppelen water; tenir quelcun le bec à l'eau, iemand met schone praatjes opbouden (spr. w.); tout s'en est allé à vau l'eau, alles is in rook verdweenen (spr. w.); battre l'eau, hooi dorschen, vergeeffche moeite doen (spr. w.); porter de l'eau à la mer, water in zee, of sparren, naar Noorwegen brengen (spr. w.); nager entre deux eaux, onder water zwemmen; (figuurl.) wyfselen, niet weeten wat zyde te kiezen, wat te besluiten; à fleur d'eau, gelyks het water; water-pas.

s'E'bahir, (v.r.) Zich verwonderen, verbaast staan; ébahi, ie (adj.) verwonderd, verbaasd, oud w.)

E'bahissement, (m) Verwondering, verbaastheid (f), (oud w.)

E'bar-

EBA. EBE. EBL.

E'barber, (v. a.) *Onthaarden, den haard scheeren; ets besnyden, het ruuwe afneemen, gelyk maaken; élarber un livre, une plume.*

E'barboir, (m) *Sayms by Schoem. en Boskb.*

E'baroui, (adj.) *Vaifseau ébaroui, befehaidigd, lek fchip, (zee w.)*

E'bat, (m) *Luzi, ordelykheid (f); prendre ses ébats, zyn vermaak neemen, (gem. w.)*

E'battement, (m) *Vermaak, kortstyd (n), (oud w.)*

E'batire, (v. r.) *Zyn vermaak neemen, (oud w.)*

E'baubi, ie (adj.) *Verwonderd, verbaasd, (gem. en boort. w.)*

E'bauche, (f) *Een ruuw ontwerp (n), fchets (f).*

E'bauché, ée (adj.) *Gefchetsf.*

E'baucher, (v. a.) *Affcherzen; afritten, grond-tékening maaken, grond-tekenen; ébaucher une statue, een beeld uit den ruuwen houwen; ébaucher un discours, eene reden ontwerpen.*

E'bauchoir, (m) *Beeldhouwers fleekbeitel; lyndraaijers groove hêkel; groote fermoor (by Scheeps-timmel.); in 't algemeen een werktuig waar mee eenig werk uit het ruuwe gemaakt word.*

E'baudir, (v. a.) *Vrolyk maaken; s'ébaudir, (v. r.) Zich vermaaken, (oud w.)*

E'baudissement, (m) *Verlustiging (f), (oud w.)*

E'be, (f) *Ebbe; il y a ébe, het water begint te vallen.*

E'bène, (f) *Ebben-hout (n).*

E'béner, (v. a.) *De kleur van 't ebben-hout, aan ander hout geeven.*

E'bénier, (m) *Een ebben-boom.*

E'béniste, (m) *Een ebben-hout-werker.*

E'bertander, (v. a.) *Wolle stoffen voor de eerste maal scheeren.*

E'blouir, (v. a.) *Verblinden, fchitteren, schémieren; cette lumière m'éblouit, dat licht fchitterd my in de oogen; la beauté, la fortune, l'éloquence éblouir, de schoonheid, het geluk, de welsprekendheid verblind, betoëld, enz.*

EBL. EBO. EBR. 235

E'blouissant, (v. a.) *Schitterend; beauté éblouissante, verrukkende fchoonheid.*

E'blouissement, (m) *Verblinding, fchémierung der oogen (f).*

E'borgner, (v. a.) *Een oog maaken; item een huis het licht beneemen.*

E'bouillir, (v. n.) ou s'ébouillir, (v. r.) *Verkookken, dik kookken.*

E'boulement, (m) *Opfarting, inzetting (f) (van muur of aarde).*

E'bouler, (v. n.) s'ébouler, (v. r.) *Inflorten, inzakken.*

E'boulis, (m) *Das ingeflort of ingevallen is, als: puin, gravis, aarde, boomen, enz.*

E'bouqueuse, (f) *Laken-nopfler.*

E'bourgeonnement, (m) *Befnoeiing, affnoeiing (f).*

E'bourgeonner (v. a.) *la vigne, les arbres, de wyngaard, de boomen uitsnoeijen, van het quade hout of onnutte knoppen enz. zuiveren.*

E'bourgeonneur, (m) *Snoeijer, besnoeijer.*

E'bouriffé, ée (adj.) *Door den wind verhavend.*

E'bouziner, (v. a.) *Het ruuwe van fteen hakken.*

E'branchement, (m) *Affnoeiing der takken (f).*

E'brancher (v. a.) *un arbre, een boom snoeijen, dammen, de takken af-snoeijen.*

E'branlement, (m) *Schudding, fchokking; ontfeltens (f).*

E'branler, (v. a.) *Schudden, fchokken, doen waggelen, doen wankelen, ontfellen, enz. ébranler une muraille, een' muur doen fchudden; ébranler le courage, den moed beneemen; ébranler les loix, de wetten krenken; ça fidéité ne fût jamais ébranlée, zyne getrouwheid, of trouw was nooit bewogen, gefchonden, was altoos ftandvastig; s'ébranler, (v. r.) waggelen, wankelen; il répondit fans s'ébranler, hy antwoordde zonder eenige aandoening; l'armée s'ébranle pour &c. het léger maakte zich gereed om enz.*

E'brécher (v. a.) *un couteau, une taffe &c. een fchaarde in een mes, fchotelijze enz. maaken, trecken.*

E'bre-

236 EBR. EBU. ECA.

E'brouer, (v. a.) Een kind, dat zich bevuild heeft, reinigen.

E'brieie, (Zie lyresse).

E'brillade, (f) Een ruk met den room (m d' Nyscheld).

E'brouer, (v. n. ou s'ébrouer, (v. r.) Snuiven, praelen (van paerden gezegd).

E'bruite, (v. a.) Rugbaar maaken; s'bruite, (v. r.) rugbaar worden.

E ballition, (f) Opzwelling, opkooking; ontlekking in 't bloed; buiten-spoot geest der hersenen.

E'ca hement, (m) Verplettering (f).

E' achter, (v. a.) Plafsaan, vreed en dwa maken, verpletteren; nez écarté, platte neus.

E'ca heur (m) d'or, Goud-slaager.

E'cafer (v. a.) l'osier, de teenen splyten (by Mandenm.).

E'caille, (f) Een schub, schilfer; poisson à écailles, geschubde visch; écaillé d'outre, een oester-schelp, schelp; écaille de pierre, de fer, steen-yster-schilfer, kamer slag.

E'cailler (v. a.) du poisson, visch schubba maaken; s'écailier, (v. r.) afschilferen; met schilfers van melkander callen; la troupe écaillée, het geschubde beir, (dat is) de vishen.

E'cailler, ere (adj.) Oester-verkooper, verkooffier.

E'caillux, eufé (adj.) Schilferagtig, schilferig.

E'cale, (f) Schaal, schil van een ei, noot, enz.; faire écale, voor onweêr ergens in loopen, (zee w.)

E'caler (v. a.) des noix, nootten tollier n; écaler des huîtres, oesters open roen.

E'carbouiller (v. a.) la cervelle, de hersenen insaan, verpletteren.

E'carlate, (f) Scharlaken verf.

E'caquillement, (m) Wyd van een zetting der beenen (f), (gem. w.)

E'carquiller (v. a.) les jambes, le yeux, de beenen wyd van een zetten; de oogen wyd open sp. rren, (gem. w.)

E'cart, (m) Afwyking, afzwaling uitwyking (f); écart de conduire, afwyking van pigt; faire un écart dans un discours, een' uitslag, uitzeiting in een' redevoering maaken,

ECA. ECC. ECE. ECH.

buiten het besik gaan; faire des écart, buitensporige vertwijling maaken; écart d'os, uitwyking, verwrikking van een been; écart, uitschieling, verhogging eener kaart; faire un écart, een treê voor uit doen in het dansen; à l'écart, (adv.) ter zyden, achter af; tirer quelqu'un à l'écart, iemand ter zyden noemen; se loger à l'écart, achter af, stil woonen.

E'carté, ée (adj.) Afgelegen; verstrooid; rue écartée, eene achterstraat; lieux écartés, afgelegene plaatsen.

E'carteler, (v. a.) Vierendeelen, met 4 paerden van een trekken.

E'carteler, (v. n.) In 4 quantieren verdeelen (in Wapenk.).

E'cartelure, (f) Verdeding in 4 quantieren (in Wapenk.).

E'cartement, (m) Verwrikking, uit een zetting, verjaking der leden.

E'carter, (v. a.) Verwyderen, versprooijen; eenige taarten in 't ombren weg werpen; écarter les ennemis, zyne vyanden verjaagen, versprooijen; fusil qui écarte la dragée, een snafsaan die den hagel verspreid; écarter la foule, het gedrang des voiks van een doen wyken, ruimte maaken; s'éarter, (v. r.) zich van eene plaats verwyderen; s'écarte de son chemin, van den rechten weg af dwaalen; s'écarte des sentimens des autres, van een anders gevoelen verschillen; s'écarte de son sujet, van zyn onderwerp afwyken.

Ecclesiaste, (m) De Predker.

Ecclesiastique, (adj & subst.) Kerkelyk, geestelyk; een geestelyke, geestelyk of kerkelyk persoon; discipline ecclesiastique, kerkelyke tugt.

Ecclesiastiquement, (adv.) Kerkelyk, geestelyk.

Eccope, (f) (Grieksch w.) Sneê in een wind of hersen pan (by Wondheeters).

Eccoprotique, (m) (Grieksch w.) Zagt laxeer middel.

E'cervelé, ée (adj. & subst.) Hersenloos; dom; een dommerik; eene maïrloot.

E'chafaud, (m) Een schavot (n); fcellagie, seijzing (f) (by Metzel).

Echa-

E'chafandage, (m) *Stellagie werk; item het opslaan van dien (n).*

E'chafauder, (v. n.) *Stellagien oprigten.*

E'chalias, (m) *Een wyngaard-staak.*

E'chalassément, (m) *Onderfutting der wyngaarden (f).*

E'chalassier, (v. a.) *Staaken in de wyngaarden zetten.*

E'chalote, (f) *Charlotte (zeker look).*

E'champir, ou réchampir, (v. a.) *Een tafereel met loofwerk en andere sierraaden omtrekken (by Schildt.).*

E'chancrer, (v. a.) *Afrouden, rond afnyden (by Kleerm.).*

E'chancrure, (f) *Ronde uitsnyding.*

E'chandole, (m) *Dak-spaan.*

E'change, (m) *Ruil, wisseling (f); échange des prisonniers, uitwisseling van gevangenen; il a ce vice, mais en échange il a plusieurs vertus, by heeft dat gebrek, maar daarentegen veele goede hoedanigheden.*

E'changer, (v. a.) *Verruilen, vermangelen, uitwisselen; échanger but à but, gelyk opwisselen; échanger avec retour, met toegift ruilen.*

E'chanfon, (m) *Schenker van een Koning of Vorst.*

E'chanfonnerie, (f) *Ampt daar van (n); des Konings wynkelder (m).*

E'chantiller, (v. a.) *Maaten ofgevoigt yken.*

E'chantillon, (m) *Staatje, monster van eenige koopmanschap; téken, 't welk de Ridders der Doelshutters tot een bewys dat zy wel geschooten hebben, neemen; c'est un échantillon de son style, dat is een staatje, proef van zyn styl.*

E'chantillonner, (v. a.) *Maaten ofgevoigt yken.*

E'chappatoire, (f) *Uitslag; iedele verschooning.*

E'chappé, (m) *Paerd van tweedertly ras of aart geteld.*

E'chappée, (f) *Onbedagtzaamheid; onbezonnenheid der jonge leden (f); verschieft in eene schildery (n); dire des bonnes choses par échappées, by slaagen iets fraais zeggen.*

E'chappement, (m) *Het afloopen een. r Horologie ketting (n).*

E'chapper, (v. i. & a.) *Onkomen, ontvlieden, ontsnappen; il l'a échappé belle, by is het schoon ontsnapt; il fait le cheval échappé, by is een ligtmis, doorbrenger; il lui échappa de dire cela, dat viel hem uit den mond; s'échapper en paroles deshonnêtes, zich in vuile woorden uitlaaten.*

E'charde, (f) *Een splinter, d oris (m).*

E'chardonner (v. a.) *une terre, een land van distelen, stekels zuiveren.*

E'chardonnoir, (m) *Werktuig daar toe (n), een steeker (m).*

E'charner, (v. a.) *Het vleesch van een huid afchaaven (by Leertouwers).*

E'charnoir, (m) *Schaafmes daar toe (n).*

E'charnure, (f) *Affchaafzel (n); de affchaaving van dien (f).*

E'charpe, (f) *Vrouwen sluiser of salie; scharp of sjerp der Officieren; gestikt borst-lyf der Juffers; dra g-band; avoir l'esprit en écharpe, een slag van de moolen weg hebben, half zo zyn; écharpe de poulie, een blok zonder schyf; porter le bras en écharpe, den arm in een band draagen; écharpe céleste, den dierenkreits (in Sterrek.).*

E'charper, (v. a.) *Een slag, houw van ter zyden geeven; het blok op het hout naaijen, blok op naaijen (dat is) een touw slaan, om iets, dat men op hyssen wil, (zee w.).*

E'chars, arse (adj.) *Gierig, kaarig, (oud w.).*

E'chars, arse (adj.) *Vent échars, schraale, ongefaadige wind; monnaie écharfe, munt van al te geringe alloy.*

E'charfement, (adv.) *Gieryglyk, (oud w.).*

E'charfer, (v. a.) *Le vent écharfe, de wind is ongefaadig.*

E'charfeté, (f) *Geringe alloy of waarde van munten.*

E'chasses, (f. pl.) *Steltén, om op te gaan; jengen, masten die men in de grond zet, om een stellagie te maaken (by Metzel.).*

E'chauboulé, ée (adj.) *Vol-vuurigheid, blynen.*

E'chau-

E'chauboulure, (f) *Vuurigheid, roode plekken op het vel.*

E'chaudé, (m) *Zeker klein parysch gekak (n).*

E'chauder, (v. a.) *Mit heet water broeijen, schroeijen; s'chauder, (v. r.) zich branden; chat échaudé craint l'eau froide, daar een ezel zich eens aan float, want hy zich voor de tweede maal (spr.)*

E'chaudon, (m) *Slagt-plaats der beesten; wisk-plaats der wollen of gevefde stoffen enz. (f).*

E'chauffé n, (f) *Verhitting, verbranding; afslag, blaasjen.*

E'chauffement, (m) *Verwarming, verbitting.*

E'chauffer, (v. a. & n.) *Verhitten, heet maaken, verwarmen; aanmoedigen, hitzig worden; échauffer la bile à quelqu'un, iemand y rug, toornig maaken; s'échauffer, (v. r.) heet worden; zich verhitten; item di'fzig, toornig worden.*

E'chauffourée, (f) *Een domme streek, aanslag.*

E'charifière, (f) *Het warmen (n); hitzigheid, ontsteking (f).*

E'chaugnette, (f) *Een wagt-toren (m).*

E'chaulier (v. a.) *le bled, het zaai-koren met kalk-water besprengen.*

E'che, (f) *Als (n) om wifch met te vangen. (Zie Aporce).*

E'chéance, (f) *Verval-tyd (van Wilsels enz.).*

E'chec, (m) *Een stuk (n), schalk van 't schaakspel; donner échec & mat, den koning vast zetten; donner échec & mat à tous les plats, alle schotels leegen; tenir en échec, onder teugel of commando houden; l'armée reçut un grand échec, het leger ontving een' grote nederlaag.*

E'checs, (m. pl.) *Jouer aux échecs, op het schaak-bord speelen, schaaken.*

E'chelette, (f) *Pene bel, schel.*

E'chelle, (f) *Eene ladder, leer; storm-ladder; werling aan de mast van een fchip; mil-schaal eener kaart; duim-lood, maat-fok (in Bouwk.); graad-flek ter zee; échelle de ruban, linten-bosch der Juffers; après lui, il*

fant tirer l'échelle, (spr. w.) als hy 'er aan geweeft is mag men het wel opgeeven.

E'chelliette, (f) *Een klein laddertje (n).*

E'chellier, (m) *Kraan-ladder (f).*

E'chelon, (m) *Sport eener ladder (f).*

E'chemer, (v. a.) *Een byën-fuerm uitlaaten.*

E'cheneau, (m) *Aarden tregter der Guelgitters.*

E'cheniller (v. a.) *les arbres, &c. de rapzen uit de boomen enz. doen.*

E'chenilloir, (m) *Verkuig daar toe.*

E'cheoir, ou échoir, (v. n.) *Verwallen, verschynen; te beurt vallen, aanbevalen; (N.B. dit werkvv. word genoegzaam alleen gebruikt; in de tegenw. tyd, il échet; 2de voorl. tyd, j'échus; 3de tyd, j'écherrai; onv. m. tyd, j'écherrois; wensch. tyd, que j'échusse; deelv. échéant); le terme est échu, de tyd, het termyn is verscheenen; la lettre est échue, de wisselbrief is vervallen; échu en partage, ten deel gevallen.*

E'cher, (v. a.) *Was aan een' hengel doen.*

E'cheveau, (m) *Een streng gaaren of zyde.*

E'chevelé, ée (adj.) *Mit verwarde, ontlootere of losse tairen.*

E'chevin, (m) *Een Schépen.*

E'chevinage, (m) *'t Schepenschap (n), Schépens plaats (f).*

E'chif, (adj.) *Hongerig (van Jagt-bonden g. z.).*

E'chiffre, (m) *Een tener trap (f).*

E'chignole, (f) *Bohyn (f), klos (n).*

E'chillon, (m) *Water-boos, in de middellandsche zee, anders Trombe, Trompe ou Dragon d'eau, genaamd.*

E'chin, (m) *Geneesheer in 't Se-rail.*

E'chine, (f) *Rugge-graad (m); item bel op een pilaar (f).*

E'chinée, (f) *Rugge-stuk van een Verken (n).*

E'chiner, (v. a.) *Den rugge-graad breeken; afroffen.*

ECH. ECI. ECL.

E'chiqueté, ée (adj.) *Gefchakeerd, ruitswyze als een fchaak-bord.*

E'chiquier, (m) *Een fchaak-bord (n).*

E'cho, (m) (*lees Eco*) *Ecbo, owehr-galm, weérklank.*

E'cho, (f) *De nymphe Echo, dogter der lucht (by Dichters).*

E'chomes, (m. pl.) *De dollen, roeipinnen eener floep.*

E'chométrie, (f) *Bouw-kunft om den echo te maaken.*

E'choppe, (f) *Een pot-buis (n), kraam, winkel voor een buis; een et-maald (by Graveerders) (f).*

E'chouement, (m) *Stranding (f).*

Echouer, (v. a. & n.) *Stranden, fchipbreuk lyden; mislukken; le navire échoua, het fchip strandde; il a échoué dans fon deffein, hy is in zyn voornemen mislukt; il a échoué le navire, hy heeft het fchip op strand gezet.*

E'chu, ue (adj.) *Vervallen, enz. (Zie E'cheoir).*

E'chûte, (f) *Aanbevalling van goederen.*

E'cimer (v. a.) *un arbre, een boom afstoppen.*

E'clabouffer, (v. a.) *Beflyken, befpatten.*

E'clabouffure, (f) *Beflyking, befpatting.*

E'clair, (m) *Blikzem, weérlicht; il fait des éclairs, het blikzemd; vite comme un éclair, gezwind als een blitz; éclair, het blinken van een dégen.*

E'claircie, (f) *Een helle plaats aan den hémel (by Zee-lieden).*

E'claircir, (v. a.) *Ophelderen, opklaaren enz.; éclaircir une difficulté, eene zwaarigheid oploffen; éclaircir quelqu'un d'une chose, iemand licht in eene zaak geeven, onderrigten; éclaircir de l'eau, water klaar maaken; le canon éclaircit les rangs, het gefchut maakt de gelederen dun; éclaircir une couche, een tuin-bed dunnen, lucht geeven; s'éclaircir, (v. r.) opklaaren, helder weer worden; klaar worden; s'éclaircir d'une chose, onderrigting nopens eene zaak neemen.*

ECL. 239

E'claircissement(m) *d'une chose, verklaring, uitlegging, oploffing van eene zaak; c'est un homme à éclaircissement, 't is een twiſfigierig menſch.*

E'clair, (f) *Gouw-wortel (m), (zeker kruid).*

E'clairé, ée (adj.) *Verlicht; une maison éclairée, een licht, luchtig huis; c'est un homme fort éclairé, dat is een zeer geleerd man.*

E'clairer, (v. a.) *Lichten, verlichten, voorlichten; éclairer moi, licht my; le ſoleil éclaire le monde, de zon verlicht de waereld; éclairer quelqu'un, op iemand acht geeven.*

E'clairer, (v. n.) *Weérlichten, blikzemen.*

E'clamé, (adj.) *Verminkt, lam (van dieren gez.)*

E'clanche (f) *demouton, Actter-bout van een ſchaap, (m).*

E'clat, (m) *Splinter van hout, ſcherf van ſteen enz.; ſe briser en éclats, afſplinteren, afſchilferen.*

E'clat, (m) *Glans, luiſter (f); geſchater, geraas (n); rugtbaarheid (f); éclat d'un diamant, glans van een diamant; cela fit un grand éclat dans le monde, dat baarde een groot gerugt in de waereld; éclats de rire, geſchater van laghen; éclat de tonnerre, donder ſlag.*

E'clatant, ante (adj.) *Schitterend, glinſterend; doortugtig; voortreffelyk; bruit éclatant, groot geraas, geweld, gekraak.*

E'clater, (v. n.) *Afſplinteren, afſchilferen; glinſteren, ſchitteren; geraas maaken; voix qui éclate, doorklinkende ſtem; l'affaire éclata enfin, de zaak werd eindelyk rugtbaar; éclater de rire, overluid laghen; éclater en injures, in ſcheld-wor-den uitbarſten; faire éclater ſes reſſentiments, zich ergens gevoelig over toonen; ce bois s'éclate ailement, dat hout ſcheurd, berſt ligt.*

E'clipse (f) *de ſoleil, de lune, verduiſtering der zonne, der maane, (tek ſp.); vous avez ſoit une longue éclipse, gy hebt lang afwezig geweeſt; éclipse, vermindring van iemand, roem of eer.*

Eclipse

E'clipfer ou s'éclipfer, (v. n. & r.) *Verduifleren*, taanen; s'éclipfer, *verduynen*, uit het gezigt raaken; la beauté éclipse la vôtre, *haare fchoonheid becéveld de uwe*.

E'cliptique, (f) *Zonne-weg*, kring die den jaarlykfchen loop der zonne aanwyft (m).

E'cliptique, (adj.) Dat tot de verduifpering behoort.

E'cluse, (f) *Een kaas-worm*; rib van een fuit (f) *spalk* (by deelen) (m). *Span-bout*, tot rompen, doozen, eaz.

E'cluse, (v. a.) *spalken* (in Heelk.).

E'cloppé, ée (adj.) *Verminkt*, krupt.

E'clorre, (v. n.) *Uit den dop koomen*; le jour commence à éclorre, *de dag breekt aan*; faire éclorre les fleurs, *bloemen doen ontluiken*; les desseins font fur le point d'éclorre, *zyne voorneemens ftaan ras bekend te worden*.

E'clos, of: (adj.) *Uit den dop gekoomen*, gebroed; ontlooken; bekend geworden.

E'cluse, (f) *Een fluis*; porte d'écluse, *fhut-deur*; lâcher les écluses, *de fluiizen open zetten*.

E'cluse, (f) *Een fluis vol water*.

E'cobans ou écobiers, (m. pl.) *Kluigaten op een fchip*, daar de kalfel doorgaat.

E'cofroi, (m) *Het fnybord* (by Schoonm.).

E'colâtre, (m) *Kanonnik die verpligt is voor niet te onderwyzen*.

E'cole, (f) *Een fchool*; Kollegie; petites écoles, *laage fchoolen*; tenir école, *fchool houden*; envoyer quelqu'un à l'école, *iemand zyne misfagen aarwyzen*; faire l'école buissonniere, *een krampje loopen*, lantferanten; cela sent de l'école, *dat is fchoolwefig*.

E'colier iere, (m. & f) *Een fchoolier*, leerling; fchoolierfter.

E'colletté, ée (adj.) *Uitgehold als een halve maan*.

E'conduire, (v. a.) *Weigeren*, ontzeggen, afwyzen, (gem. w.).

E'conimat, (m) *Het bewind over eene huishouding*.

E'conome, (adj. & fubft.) *Huis-*

houdelyk, zuinig; huishouder, huisfzorg; huisbezorgfter.

E'conomie, (f) *Huishouding*; goede inrigting; avoir de l'économie; *fpaarzaam zyn*, overleg hebben; l'économie d'un état, *d'inrigting der s'lands bestiering*; sous l'ancienne économie, *onder 't oude verbond of bestier*.

E'conomiquement, (adv) *Huishoudelyk*.

E'conomiser, (v. a.) *Met fpaarzaamheid te werk gaan*.

E'cope, (f) *Een boosvat*; item verdeling der vleefchige deelen; in 't fnylen van de konker, (by Heelm.).

E'corce, (f) *De fchorffe*, fhil, baf; het uiterfte, het uitwendige van een' zaak.

E'corcer; (v. a.) *Boomen fhillen*, ontfchorffen.

à E'corchecu, (adv.) *Tegen de zin*, met onwil; à écorchecu, *op de billen fleepen*, glyen.

E'corcher, (v. a.) *Villen*, de huid, het vel afhaalen, afftroopen; fchraamen, het vel afftooten; ce cabaretier écorche les gens, *die waerd fnyd*, fcheerd de Luiden; mechante musique écorche les oreilles, *flegte muziek quetft het gehoor*; écorcher une langue, *un auteur*, een taal kwalijk fpreken, rabraaken; een boek flegt overzetten; vous criez avant qu'on vous écorche, *gy fchreeuwd eer gy geflagen wordt* (fpr. w.) ce fruit écorche la langue, *dat fruit byt op de tong*; écorcher le renard, (fpr. w.) *braaken*, overgeeven; s'écorcher, (v. r.) *zich fchaaven*, de huid afftooten; een' blik-aars ryden.

E'corcherie, (f) *Vilplaats*; item herberg alwaar men de menfchen te veel reekend, daar de fchaar uithangd.

E'corcheur, (m) *Een viller*; duurre waerd, fnyér.

E'corchure, (f) *Schraaming*, opbaaling. afftrooping van 't vel; blik-aars, door 't ryden.

E'corcier, (m) *Schors of run-fchuur* (f).

E'core, (f) *Een fteile wal*, of kuf; écores, *fhutten*, fchooren; (in fcheeps-b.).

E'corner, (v. a.) *De Hoornen afboorten, afbreken; écorner une table, de boeken van een tafel breeken; écorner une armée, een léger schude, hinder, afbreuk doen.*

E'cornisier, (v. a.) *Panlikken; op schuim loopen.*

E'cornisierie, (f) *Panlikkery.*

E'corniseur, euse (m & f) *Panlikker, schuim-looper, tafel-broer; schuim-loopster.*

E'coffe, (f) *Schil, bast van boonen, erwten, enz.*

E'coffer, (v. a.) *uitloppen, pellen.*

E'coffeur, euse, (m. & f.) *Uitpeller; pelfter.*

Ecot, (m) *Gelag-geld, aandeel, item slop van een boom met takken; (n) payer son écot, zyn gelag betaalen.*

E'cotards. (Zie Porte-haubans).

E'coté, ée (adj.) *Getakt, (in Wapenk.)*

E'couène, (f) *Een slot-vyl.*

E'couer, (v. a.) *De slaert affnyden, afkappen, korten.*

E'couets, (m. pl.) *Hulzen, smyten, (scheeps w.)*

E'coufle, (m) *Kieken-dief, vrouw, (zeker roof-vogel).*

E'coulement, (m) *Afwatering, waterloozing, (f).*

E'couler, (v. n.) *Aflopen, afvloeijen; faire écouler l'eau, het water laten aflopen; s'écouler, (v. r.) aflopen; ontsuipen; le tems s'est écoulé, de tyd is voorby.*

E'courgée, (f) *Doort van een zweep met verscheide riemen.*

E'courté, ée (adj.) *Gekortoord.*

E'courter, (v. a.) *De slaert en ooren affnyden; iets afkorten, korter maaken.*

E'coutant, ante (adj. & subst.) *Hoorende; toeboorder, toeboordster.*

E'coute, (f) *Luister-boekje (n); cœur écoute, luister zufter in een klooster; être aux écoutes, luisterwinken, staan luisteren; écoutes, schooten (zeker touw-werk aan de zeilen).*

E'couter, (v. a.) *Hooren, aanhooren, toeluisfen, gehoor geeven; s'écouter parler, zig zelven hooren spreken.*

E'conteur, (m) *Luisteraar, toeboorder.*

E'conteux (adj.) *chêva; éconteux, Springend, schichtig paerd, (n).*

E'coutille, (f) *Het luik van een schip, (n).*

E'coutillon, (m) *Opening in 't luik van een schip (f); klein luikje (n).*

E'couvette, (oud-w. Zie Balai of Vergette).

E'couvillon, (m) *Een oven-dwyl; wisscher, om het gescht schoon te maaken.*

E'couvillonner, (v. a.) *Den oven uitdwylen; een stuk gescht uitwisschen.*

E'cran, (m) *Vuur-scherm, (n).*

E'crafer, (v. a.) *Vermorzelen, verbruyzen, verpletteren; écrafer quelqu'un, iemand in de grond helpen.*

E'crémer, (v. a.) *De room van de melk scheppen.*

E'creviffe, (f) *Een kreeft; een der 12 Hemel-teekenen; écreviffe de rivière, de mer, rivier- zee-kreeft; des yeux d'écreviffe, Kreeften-oogen; (in Genees-k. geb.).*

s'Ecrier, (v. r.) *Utroepen, uitschreeuwen; s'écrier de joye, de douleur, van blydschap juichen, van smert schreeuwen.*

E'crille, (f) *Een rooster in een vyver, (n).*

E'crin, (m) *Een ring-kastje, (n).*

E'crire, (v. a.) *Schryven, in geschrift stellen, beschryven.*

E'crit, (m) *Een geschrift, schrift, hand-schrift, document (n).*

E'crit, E'crite, (adj.) *Geschréven; opgesteld.*

E'criteau, (m) *Een opschrift (n) op doozen, kassen, voor eenig huys, enz.*

E'critoire, (f) *Een inkt-kooker (m); schryfsuig, (n).*

E'criture, (f) *Schrift; (n); de Heilige Schrift (f).*

E'crivain, (m) *Een schryver; schryfmeester.*

E'crou, (m) *Het gat (n), de moer (f), van een' schroef.*

E'crou, (m) *Lyft der onkosten aan een hof; rolle der gevangenen in een kerker, (f).*

E'croné, (f) *(Zie Ecrou).*

E'crouelles, (f. plur.) *Krop-zweer (f), klier-gezwel, konings-zeer (n).*

E'crouer, (v. a.) Op de rol der gezangen en zetten.

E'crouir, (v. a.) Metaal koud hameren.

E'crouissement, (m) Koud hamering (f).

E'croulement, (m) Beeting, schud-ding (f).

E'crouler, v. a. Schud-den, beweegen; s'écrouler, v. r. dreigen om in te storten; instorten, tot een puin-koop worden.

E'crouler, (v. a.) Ontkorslen.

E'crù, de (adj.) Fil écrù, ruuw garen; toile écrue, ongebleekt linnen.

E'cu, (m) Een wapen-schild (n); een fantsche kroon van de scls (f); il est le père aux écus, cu, il a des écus, hy is zeer ryk, hy heeft sflint.

E'cubiers, (m. pl.) Kuis-gaten (zie w.). (Zie Ecobans).

E'cuil, (m) Een klip, een blinde klip in zee (f).

E'cuille, (f) Een kom, schaal (f), hout nap, bak (m); rogner l'écuelle à quelcon, (spr. w.) iemand zyn in-komst, of teer-geld befructigen; écuille de cabestan, metaale bos voor de seil, (zie w.)

E'cuillée, (f) Een kom vol.

E'cuier, (Zie E'cuyer).

E'cuifier, (v. a.) Een boom in 't nabruellen splitteren, slyten; item verlammen, (hoort. w.)

E'culer, (v. a.) De hiel van een schoen neergaan, neerkakken.

E'culon, (m) Een groote lepel voor afschlichtmakers.

E'cume, (f) Schuim (n).

E'cumenique, (Zie Oecumenique).

E'cumer, (v. a. & n.) Schuimen, afschuimen; écumer le mer, de zee schuimen, zee-rooven.

E'cumeur, (m) Een zee-schuimer, zee-roover; item een panikker, schuim-ker.

E'cumeux, euse (adj.) Schuimig, schuimend.

E'cumoire, (f) Een schuim-spaan

E'curer, (v. a.) Schuur-en; écurer un cheval, een paard reinigen.

E'cureuil, (m) Een Eik-krentje (n).

E'cureur, (m) Nachtwerker, secreet-raimer, put reiniger.

E'cureuse, Een' schuurster.

E'curie, (f) Een stal, paerde-stal (m).

E'cussion, (m) Het schild van een wapen (n), stat-plaat (f); zekere enting of oculceering (f); kruid-kussen, die om op de maag te leggen (n); maagpleister; spiegel aan een schip (m).

E'cussionner, (v. a.) Enten, oculceeren.

E'cussionnoir, (m) Oculceer-mes (n).

E'cuyer, (m) Ridder, Edelman, Schildknaap (eertitel); Stalmeeester; grand écuyer, opper-stalmeeester; écuyer, hof-jonker, lei-jonker eener Dame; écuyer tranchant, voorsnyder; écuyer de cuisine, opper-kok; écuyer, pikeur, beryder.

E'denté, ée (adj.) Tandeloos; c'est une vieille édentée, 't is een tandeloos beste; peigne édenté, scie édentée, kam, zaag waar in eenige tanden g. brooken zyn.

E'denter, (v. a.) De tanden uitbreken.

E'dictal, ale (adj.) Dat tot, of, van een boek (edict) is.

E'difiant, ante (adj.) Stichtelyk.

E'dificateur, (m) Bouwer, stichter, liefhebber van bouwen.

E'dification, (f) Opbouw, stichting; j'ai lu ce chapitre avec beaucoup d'édification, ik heb dat hoofdstuk met veel stichting gelezen.

E'difice, (m) Gebouw (n).

E'difier, (v. a.) Bouwen, stikken, batir is beter in deezen zin; édifier son prochain, zynen naasten stichten.

E'dile, (m) Een wykmeeester; fabriek eertyds in Rome.

E'dilité, (f) Ampt daar van.

E'dit, (m) Gehod, bevel (n).

E'diteur, (m) Uitgeewer van een boek.

E'dition, (f) Druk, uitgaave van een boek.

E'drédon, (m) Dons-veeren eener Valk.

E'ducation, (f) Opvoeding.

E'dulcoration, (f) Verzoeting (in den sportboek).

E'dul-

E'dulcorer, (v. a.) *Verzoeten*, *zoet* *maaken*.

Efficable, (adj.) *Uitwischbaar*.

Efficier, (v. a.) *Uitwischen*, *uit* *veegen*, *doordoen*, *doorhaalen*, *uit* *schroffen*; *efficier une ligne*, *eenen* *regel doorhaalen*; *il a effacé la gloire de.*, *hy heeft den roem verduisterd van.*; *effacé de la mémoire*, *uit het* *geheugen gegaan*.

Effacure, (f.) *Uitwisching*, *enz.* (*Zie ook* *Rature*).

Effacer, (*Zie* *Effeuiller*).

Effare, (alleen *gebr.* in 't *deeltw.*) *être effaré*, *verschromt*, *verplet* *zyn*.

Effaroucher, (v. a.) *Verwilden*, *schuw* *maaken*.

Effausiler (v. a.) *un ruban*, *een* *lint uitszellen*, *uitraaffelen*.

Effectif, (ive (adj.) *Waarlyk*, *daredelyk*; *mille écus effectifs*, *duizend kroonen baar gelt*; *un homme effectif*, *een man van zyn woord*.

Effectivement, (adv.) *Waarlyk*, *inderdaad*.

Effectuer, (v. a.) *Uitvoeren*, *ver* *rigten*.

Effemination, (f) *Vrouwen werk* (n), *wyvery* (f).

Effeminé, *ée* (adj.) *Verwyfd*, *blof*; *un effeminé*, *een verwyfd mansper* *zoon*.

Effeminer, (v. a.) *Verwyfd* *maaken*.

Effervescence, (f) *Opzieding*, *op* *walming* (*in* *Chym.* *en* *Natuurk.*).

Effet, (m) *Uitwerking*, *uitwerkzel*, *daad*, *gewrogt*; *goed*; *remonter de l'effet à la cause*, *van het gewrogte tot de oorzaak opklimmen*; *il n'y a point d'effet*, *sans cause*, *'er is geen gewrogt*, *zonder oorzaak*; *c'est un pur effet de votre imagination*, *het is een enkele uitwerking van uwe verbeelding*; *mettre en effet*, *in 't werk stellen*; *paroles sans effets*, *woorden zonder daaden*; *tout cela ne fit aucun effet*, *dit was alles zonder vrugt*; *les canons eurent un bon effet*, *het geschut was van goede uit* *werking*; *ces maisons font un très bel*, *un vilain effet*, *deeze huizen* *maaken eene fraaye*, *lelyke vertoo* *ning*; *les effets d'un marchand*, *de* *roerende goederen*, *effecten van een*

koopman; *en effet*, (adv.) *inderdaad*; *pour*, *ou*, *à cet effet*, (adv.) *ten dien* *einde*.

Effeuillement, (m) *Ontbladering* (f).

Effeuiller (v. r.) *un arbre*, *een boom ontbladeren*.

Efficace, (adj. & subst.) *Krachtig*; *grace efficace*, *medewerkende genade*; *la prière du juste est de grande efficace*, *het gebéd des rechtvaardigen is van groote kragt*.

Efficacement, (adv.) *Kragt* *daad* *diglyk*, *met nadruk*.

Efficacité, (f) *Kragt*, *invloed*.

Efficient, *ente* (adj.) *Cause effi* *ciente*, *werkende oorzaak* (*in* *Natuurk.*).

Effigie, (f) *Beeltenis* (n), *afbeel* *ding* (f); *pendre en effigie*, *in beel* *tenis ophangen*.

Effigier (v. a.) *quelcun*, *iemand* *in beeltenis straffen*.

Effiler, (v. a.) *De draaden ergens* *uittrekken*; *s'effiler*, (v. r.) *uitraaf* *felen*, *los gaan*; *visage effilé*, *schraa* *le*, *magere tronie*; *cou effilé*, *dunne* *bals*.

Effilure, (f) *Uitrekking*, *uitfaa* *zeling*.

Effolier (v. a.) *le bled*, *het groe* *ne koren*, *als het te weelig groeid*, *stompen*.

Effanué, *ée* (adj.) *Cheval effa* *nué*, *een paerd dat den bek afgeree* *den is*.

Effanquer, (v. a.) *Afmatten*, *af* *dryven*.

Effleurer, (v. a.) *De bloem weg* *neemen*; *lig*; *quetzen*, *enz.*; *le coup n'a fait qu'effleurer la peau*, *de schoot heeft slegts de huid geschaafd*; *effleurer une matière*, *eene zaak* *maar even aanroeren*.

Effluxion, (f) *Omflag*, *omkeering* (*by* *Vrouwen*).

Effondrement, (m) *Uitspitting* (f).

Effondrer, (v. a.) *Uitspitten*, *uitgraaven*; *gevoegte of* *visch schoon* *maaken*, *reinigen*; *effondrer du* *drap*, *laken al te sterk spannen*.

Effondrilles, (f. pl.) *Grond* *sop*, *zinkzel*, *kiel* *water*.

Effercer, (v. n.) *s'effercer*, (v. r.)

Zich bemoeijen, angst en laten leggen, bezyeren; ie me suis efforcé de, ik heb myn best gedaan om enz.

Effort, (m) Pooging, Breeving; faire les derniers efforts, zyn uiterste vlyt, kragt aanwenden; cheval qui a pris un effort, een paerd dat zich verrekt heeft.

Effraction, (f) Opbrekking, inbrekking.

Effrayant, ante (adj.) Verschrikkend, verschrikkelyk.

Effrayer, (v. a.) Verschrikken, verward, bang maaken.

Effréné, ée (adj.) Ongerégeld, toomloos, wild; licence effrénée, dolzinnige moedwil; avarice effrénée, buitenspoorige gierigheid.

Effrénement, (adv.) Toomlooslyk, dolzinniglyk.

Effriter, (v. a.) Eenem akker uitmergelen, fnyigen.

Effroi, (m) Schrik, ontsietenis, vreeze (f).

Effronté, ée (adj.) Onbeschaamd; un effronté, een schaamteloos mensch.

Effrontement, (m) Onbeschaamdelyk.

Effronterie, (f) Onbeschaamdheid.

Effroyable, (adj.) Verschrikkelyk, yffelyk.

Effroyablement, (adv.) Verschrikkelyk; dépenser effroyablement, yffelyk, geweldig veel verteeren.

Effumer, (v. a.) Iets ter loops afscherzen, schilderen.

Effusion, (f) Uitstorting, uitgieting; effusion de sang, de bile, bloed-storting; overflowing van gal; effusion de cœur, uitstorting, opening des harten.

E'gaiement, (m) Verbeuging, lustigheid.

E'gal, ale (adj. & subst.) Gelyk, effen; deux choses égales, twee gelyke dingen; Dieu n'a point d'égal, God heeft geen gelyk; chemin égal ou uni, een gelyke weg; cela m'est égal, dat is my 't zelfde; humeur égale, eensgezind gemoed, inborst; il est son égal, hy is zyn gelyk; à l'égal (en comparaison) de cela, in vergelyking van dat; traiter d'égal à égal, gelyk tegen gelyk handelen.

E'galément, (adv.) Gelykelyk.

E'galemēt, (m) Vergelyking.

E'galer, (v. a.) Effenen, gelyk maaken, venaaren; la mort égale tous les hommes, de dood maakt de menschen gelyk; égaler la vertu d'Alexandre, de dapperheid van Alexander gelyk komen; s'égaler (v. r.) à quelqu'un, zich met iemand gelyk stellen.

E'galisation, (f) Vereffening, gelykstelling.

E'galiser (v. a.) les partages, de verdeelingen gelyk maaken, (in Rechten).

E'galité, (f) Gelykheid, effenheid, evenredigheid.

E'galures, (f. pl.) Witte plekken op den rug eener Valk.

E'gard, (m) Achtting, eerbied; opzigt; avoir égard pour quelqu'un, agting voor iemand hebben; avoir égard au temps, à son honneur, den tyd aanzien, zyn eer in agt nemen; en user mal à l'égard de quelqu'un, ten opzichte van iemand kwalijk handelen; à votre égard, ten uwen opzichte; en égard, aiant égard que, overwegende dat.

E'garé, ée (adj.) Verdwaald; verleid, verleid; brébis égarés, verdwaalde schaapen; papiers égarés, verlegen papieren; des yeux égarés, verwilderde oogen; il a l'esprit égaré, zyn verstand is op den hol.

E'garement, (m) Afkwaaling, doolting (f); kwaal gedrag (n).

E'garer, (v. a.) Doen doolen; van den rechten weg afbrengen; verwoeren; égarer quelque chose, iets verliezen, verleggen; s'égarer, (v. r.) verdwaalen, van zyn zynen weg afraaken; zich vergiffen; aan 't suffen raaken.

E'garoté, (adj.) Cheval égaroté, paerd dat aan de schoft bezeerd is.

E'gaudir, (v. n.) (oud w.) (Zie se Réjouir).

E'gayé, ée (adj.) Verbeugd, verblyd.

E'gayer, (v. a.) Verbeugen, vervrolyken; égayer l'esprit, den geest verbeugen; égayer un discours, eene reden smaakelyk maaken; égayer un arbre, een boom dunnen, lucht zeeven; s'égayer, (v. r.) zich veruorlyken.

EGI. EGL. IGO. EGR.

Egide, (f) *Schild van Jupiter en Minerva* (n).

Eglantier, (m) *Een Eglantier, of wilde Rozen-boom*.

Eglantine, (f) *Wilde roos, Eglantier-bloem*.

Église, (f) *Eene Kerk; vergadering der geloovigen; homme d'église, een kerkelyke, geestelyke; cour d'église, kerkelyk gerechts-hof; église cathédrale, de hoofd-kerk; église visible, invisible, militante, triomphante, primitive, de zichtbaare, onzichtbaare, st. ydende, zegenprezende, eerste kerk*.

Églogue, (f) *Herders-zang*.

Égoger, (v. a.) *Van eene huid de ooren en het eind van de staart affnyden, (by Leërbereiders)*.

Égoïne, (f) *Een hand-zaag*.

Égorger, (v. a.) *De keel affnyden; vermoorden, om hals brengen*.

s'Égouiller, (v. r.) *Zich zelven overschreeuwen, heesch schreeuwen*.

Égouffer, (v. a.) *Pellen. (Zie E'cosfer)*.

Égout, (m) *Een riool, vuilnis-zyp* (n); *afdrop, afloop van een dak; gootsteen*.

Égoutter, (v. n.) *Uitlekken; égoutter la vaisselle, vaatwerk laten uildruipen, droogen*.

Égouttoir, (m) *Rooster om iets op af te laten druipen*.

E'grainer, (v. a.) *(Zie E'gréner)*.

E'grapper, (v. a.) *Druiven afplukken*.

E'gratigner, (v. a.) *Met de nagels krabben*.

E'gratigneur, euse (m. & f.) *(Zie Découpeur)*.

E'gratignure, (f) *Krab, schrap, schraam met de nagels*.

E'gravillonner, (v. a.) *Orangekassen enz. met nieuwe aarde voorzien*.

E'grenée, (adj.) *E'toffe égrenée, oningepakte stoffe*.

E'gréner, (v. a. & n.) *Het zaad uit de gewassen haalen enz.; ce cou-teau égrene, dat mes schaar, breekt af; s'égrenier, (v. r.) uitkorlen, uitvallen*.

E'grillard, arde (adj. & subst.) *Prolyk, lustig, levendig; een kortswyfige suakk*.

EGR. EGU. EH. &c. 245

E'grader, (m) *Rooster, tralie in een cyser*.

E'griller, (v. a.) *Twee diamanten tegen malkandien wryven, (by Juweliers)*.

E'grisoir, (m) *Doosje om de diamant-poeder in te bewaaren* (n).

E'grugeoire, (f) ou E'grugeoir, (m) *Zekere wyzel om het zaat in syn te stamten* (m); *noot-raspe* (n).

E'gruger, (v. a.) *Zout, enz. stam-pen, syn maaken, verhyzelen*.

E'grugere, (f) *Het geen gekneust, verbryzeld is* (n).

E'guée (v. a.) *du linge, linnen uitspoelen*.

E'gueuler, (v. a.) *De hals van een flesch breeken; s'égueuler, (v. r.) zich overschreeuwen*.

E'guilleter (v. a.) *les canons, het geskut overal wel vast maaken, (zee w)*.

Eh! (interj.) *Ach! och! eh bien! wel nu! eh non! och neen!*

Ehanché, ée (adj.) *Ontkroft*.

E'herber, (v. a.) *Wieden, het onkruid uitroeijen, (beter Sarder)*.

E'honé, ée (adj.) *Schaamteloos*.

E'houer, (v. a.) *De boomen af-toppen*.

E'jaculation, (f) *Uitschieting, uitsluiting (in Heel- en Ontleedk.)*.

E'jaculatoire, (adj.) *Uitschietende, uitspuitende (in Heel- en Ontleedk.); prière éjaculatoire, zielzugtend gebed*.

E'jaculer, (v. a.) *Uitwerpen, uitschieten (in Heel- en Ontleedk.)*.

E'jamber (v. a.) *le tabac, den tabak streepen*.

E'laboration, (f) *Wytige beërbeyding*.

E'labouré, ée (adj.) *Sang bien élabouré, wel gekookt bloed; ouvrage bien élabouré, wel uitgewerkte arbeid*.

E'laguer (v. a.) *un arbre, de over-tollige takken uit een boom snoeijen*.

E'laiser, (v. a.) *Muntstakken gelyk maaken*.

E'lan, (m) *Een E'land (zeker wild dier)*.

E'lan, (m) *Schielyke sprong, uitschieting; uitwerping, slinger; heftige trek, neiging tot iets*.

E'lancement, (m) *Schielyke beweeging*.

ging, uitschieting, uitwerping; élan-
cément de cœur, zucht, uitgang des
harten; élanement de douleur,
steeking, klopping, schieting van pijn;
élanement, vooruit sterking, vooruit
schieting van iets (in Bouwk.).

E'lancer (v. a. & n.) des traits,
Pylen uitschieten, werpen; wegslingeren;
élaner des cris, schreeuwen, ge-
schreeuw uitgeeven; le doigt m'élan-
ce, de vinger steekt my; s'élan-
cer, (v. r.) uitschieten enz.; un lion s'é-
lança sur lui, een leeuw schoot op
hem uit; il s'élança dans l'onde, hy
schoot, sprong in 't water; cheval é-
lancé, een mager rank paerd; hom-
me élané, een magere spiering, lan-
ge lenden (boert. w.).

E'largir, (v. a.) Wyder, breeder
maaken, verwyden, uitstrekken; é-
largir un habit, een kleed uitleggen,
wyder maaken; élargir un prison-
nier, een gevangene op vrye voeten
stellen; s'élargir, (v. r.) wyder, uit-
gestrekter worden.

E'largissement, (m) Verwyding;
uitzetting, uitlegging (f); ontslag van
eenen gevangenen (n).

E'largissure (f) d'un habit, uit-
legging van een kleed.

E'lasticité, (f) Uitzetting, opspan-
ning, veërkracht.

E'lastique, (adj.) Dat eene uitzet-
zende kracht, veërkracht heeft.

E'lecteur, (m) Een Keurvorst.

E'lectif, (ve adj.) Verkiesbaar.

E'lection, (f) Keuze, verkiezing.

E'lectorale, (adj.) Keurvorstelyk.

E'lectorat, (m) Keurvorstschap;
keurvorstendom.

E'lectrice, (f) Keurvorstin.

E'lectricité, (f) Aantrekkende
kraat.

E'lectrique, (adj.) Aantrekkend.

E'lectrifier, (v. a.) Electrificeeren.

E'lectuaire, (m) Een slijk-genees-
middel (n).

E'legantment, (adv.) Cierlyk,
fraai.

E'gance, (f) Cierlykheid, zuiver-
heid, welsprekendheid.

E'legant, ante (adj.) Cierlyk, wel-
sprekend; discours élégant, eene
cierlyke redevoering.

E'légiaque, (adj.) Vers élégiaques,
treur-dichten.

E'légie, (f) Treur-zang (m), treur-
dicht (n).

E'léger, (v. a.) Lysfen schaaven
(by schryf w.).

E'lément, (m) Hoofst-stof (f) Elé-
ment (n); les éléments d'une scien-
ce, de eerste beginzelen van eene
konst; être dans son élément, in
zyn schik of élément zyn; élément
liquide, de zee; (by Poëten)

E'léphant, (m) Olifant of ele-
fant; faire d'une mouche un élé-
phant, van een scheet een donderslag
maaken (boert-w.); eene zaak wakker
vergrootten.

E'léphantique, (adj.) Elefantisch.
E'lese. (Zie Alaïse).

E'lévation, (f) Verheffing, verhoog-
ing; hoogte; opheffing; depuis son
élévation, zedert zyne verheffing;
élévation d'un bâtiment; hoogte
van een gebouw; élévation de l'Hos-
tie; opheffing van de Hosty (in de R.
Kerk); élévation de style, hoogdra-
vendheid van styl; élévation de
courage, kloekmoedigheid, éléva-
tion du Cœur, opheffing des har-
ten; élévation du pôle, pools
hoogte.

E'lévatoire, (m) Een ophaalder der
beenen (Heelm. werkt.).

E'lève, (m) Een icerling; Voedster-
ling.

E'levé, ée (adj.) Verheven, ver-
hoogd; opgevoed; enz. lieu élevé,
verheven plaats; élevé en dignité,
tot aanzien verheven; bien ou mal
élevé, wel of qualyk opgebracht; pouls
élevé, sterke pols.

E'lèvement, (m) Verheffing (f);
(weinig gebr.).

E'lever, (v. a.) Verheffen, verhoog-
en; oplichten; opheffen; opvoeden;
élever les yeux, d'oogen om hoog
heffen, élever sa voix, son cœur à
Dieu, zyne stem, zyn hart tot God
verheffen; élever une muraille,
eene muur oprekken, opregten; éle-
ver un obélisque, une statue, eene
gedenk-naald, of zuil, standbeeld op-
rigten; le soleil élève les vapeurs,
de zon trekt de dampen op; la fortune

ELE. ELI.

ne l'a élevé, het geluk heeft hem verheven; élever des enfans, des oiseaux, kinderen, vogels opvoeden, opkweken, opbrengen; élever des arbres, boomen aankweken, s'elever (v. r.) zich verheffen, om hoog te gaan; item hoogmoedig worden; s'elever contre son prince, tegen zynen vorst opstaan, weerspannig worden, rebel-leeren; il s'éleva une furieuse tempête, daar onstond, verhoef zich een geweldige storm; s'elever, (zie w.) van laager wal in de diepte koomen; s'elever, opzwellen oploopen.

E'levure, (f) Een puist, blaas, blein, opzwellen.

E'lider, (v. a.) Eene letter uitslaan, verzuigen (in spr. k.).

E'ligibilité, (f) Verkiesiykheid.

E'ligible, (adj.) Verkiesbaar.

E'limer, s'élimer, (v. n. & r.) (meest gebr. in de t'zamengest. tyden, als:) cette étoffe s'est d'abord élimée, die stoffe is terstond versleeten, afgedraagen.

E'lingue, (f) Een leng, sirop die men om een pak slaat, dat men ophys-sen wil

E'linguet, (m) Een pal om een spil mee te stoppen.

E'lire (v. a.) un Roi, een' Koning verkiezen.

E'lifées, (adj. m. pl.) les champs élifées, d'Elizéische velden (verdigt Parady's der Heidenen).

E'liser (v. a.) une pièce de drap, een stuk laken by de zelfkant trekken om het gelyk te maaken.

E'lision, (f) Uitslaating eener letter (in spraak k.).

E'lite, (f) 't; Uitgelezene (n); gens d'élite, uitgelezen volk; l'élite des troupes, uitgelezene manschap.

E'lixation, (f) Afzieding, afkooking (by Apoth.).

E'lixir, (m) Uittrekzel (n); (élixir by Apoth.)

Elle, (pronom.) Zy; elle est, zy is.

Ellébore, (m) Nieskruid; (n).

Ellipse, (f) Uitslaating van een woord (in spraak.); een eirond (in meerk.).

Elliptique, (adj.) Eirond, ovaal.

ELM. ELO. FLU. &c. 217

Elme, (m) Le rou St. Elme, zek-ker lucht-teken dat zich zomtyds na eenen storm op de schepen vertoond.

E'locher, (v. a.) iets dat met de wortel houd heen en weer schudden, wiggelen.

E'locution (f) claire & nette, klare en zuivere uitspraak.

E'loge, (m) Lof, éden, lofstuiting (f).

E'logiste, (m) Lof-rédenaar of af-selder.

E'loigné, ée (adj.) Afgelegen, ver-wyderd; je suis bien éloigné de le croire, ik ben 'er verre van af het te gelooven.

E'loignement, (m) Afgelegenheid, verwydering, verreheid (f).

E'loigner (v. a.) d'un lieu, van een plaats verwyderen, verre wegzen-den; éloignez cette chaise du feu, schuift die stoel van 't vuur af; s'é-loigner, (v. r.) zich weg maaken; voortzeilen; zich van iets vreemd ha-den.

E'logation, (f) Afstand van de eene planeet tot de andere.

E'longer, (v. a.) Een krygs-vloot uitsprekken, uitbreiden.

E'loquemment, (adv.) Met wel-sprekendheid.

E'loquence, (f) Welsprekendheid.

E'loquent, ente (adj.) Welspre-kend, cierlyk.

E'lu, (m) Een uitverkorene; item Commissaris der schatting in Frankryk.

E'lu, ue (adj.) Verkoren, verkozen.

E'luder, (v. a.) Te leur stellen; é-luder une proposition, eene voor-stelling met list ontwyken; Alexandre en coupant le nœud gordien éluda l'oracle, Alexander de gordiaansche knoop doorbakkende, verydeldte de goet-spraak.

E'lyfées. (Zie E'lifées).

E'mail, (m) Smalt; (zekere blaauwe verf, blaauwvel); peindre en émail, in brandverf schilderen; l'émail des prez, de bloem-cieraad der velden.

E'mailler, (v. a.) Brand-schilderen, doorflammen, schakeeren, met ver-scheide kleuren versieren, émailjeeren.

E'mailleur, (m) Brand-verf-schilder, émailjeerder.

E'maillure, (f) Emaïlering.

E'manation (f) du St. Esprit, uitvloeijing, uitgang van den H. Geest.

E'mancipation, (f) Ontslag uit de voogdy (n) (in Rechten).

E'manciper, (v. a.) Vrymaaken, vrystellen, van de voogdy ontfiaan; s'emanciper, (v. r.) te veel vryheid neemen, uit den band springen.

E'mané, ée (adj.) Afgeoorloofd, émané du Ciel; van den Hemel afgevoerd.

E'maner, (v. n.) Afjaalen, zyn oirfprong neemen; la vertu divine émané de notre Seigneur, de Goddelijke kragt ging uit van onzen Heere.

E'margement, (m) Het tekenen (n) op den rand eener rekening.

E'marger, (v. a.) Op den rand tekenen, (in Reek.).

E'mariner, (v. a.) De visch-netter met zink-lood voorzien.

E'masculer, (v. a.) Ontmannen.

E'mbahouiner, (v. a.) In slaap wipen, met schoone woorden omleiden.

Embailonner. (Zee Baïllonner).

Emballage, (m) Inpakking (f); pak-toen (n)

Emballer, (v. a.) Inpakken, pakken; zwetzer, opnyden.

Emballeur, euse (m. & f.) Een pakker; zwetzer, klugt-versteller, verholper.

Embarbé, adj.) Gebaard.

Embarber, (v. a.) Afhouden, geeren. (zee w.)

Embargo, (m) B-slag op schepen; mettre un embargo, in beslag neemen. (zee w.)

Embarqué, ée (adj.) Ingescheept.

Embarquement, (m) Af-scheeping, inscheping; verbintenis, insluiting (f).

Embarquer, (v. a.) Inscheepen; vous m'avez embarqué dans une méchante affaire, gy hebt my in eene kwalide zaak ingewikkelt; s'embarquer, (v. r.) te seker gaan; zich ergens in laten. ontwikkelen; s'embarquer sans hésiter, zonder de roedige medelken te overtuigen, (spr. w.)

Embaras, (m) erwarring, moeilijheid, ongeluk, sonik, verlegenheid; jeter quelqu'un dans l'embar-

ras, iemand in verlegenheid brengen; se tirer d'embaras, zich ergens uitredden.

Embarassant, ante (adj.) Verdrietig, moeilijk.

Embarassé, ée (adj.) Ontfeld, verscbrikt, verlegen; être embarrassé de sa personne, met zich zelfs geen raad weten, verlegen zyn; avoir la tête embarrassée, het hoofd bezet hebben; discours embarrassé, eene verwarde reden.

Embarassement, (m) Belemmering; verwarring (f).

Embarasser, (v. a.) Hinderen, beletten, verveelen; cela l'a fort embarrassé, dat heeft hem veel werks gegeven; cela vous embarrasse, dat verveeld of hindert u; embarrasser une affaire, eene zaak verwarren; s'embarasser, (v. r.) zich inlaten; belemmerd staan; il s'embarasse de tout, voor de geringste zaak staat by verlegen; s'embarasser dans quelque affaire, zich in eene zaak inwikkelen; la tête s'embarasse, by word ligthoofdig; je ne m'embarasse de rien, ik kreun my nergens aan.

Embarier, (v. n.) s'embarrer, (v. r.) Cheval qui s'est embarré, een paerd dat over de landier-boom ge-sprongen is.

Embassade. (Zie Ambassade).

Embassement, (m) Grondslag onder een huis.

Embataillonner, (v. a.) In Bataillons vormen, schikken.

Embâter, (v. a.) Zadelen, het pakzadel opleggen.

Embâtonné, (adj.) Met stokken gewapend, (oud w.)

Embattage, (m) Het beslaan der wielen met yzere banden (n).

Embattes, (m. pl.) Passaat-winden.

Embattre (v. a.) les rouës, wielen met yzere banden beslaan (by Smits).

Embahage, (m) Bestelling van een knegt op een winkel (f).

Embaucher, (v. a.) Een knegt op een winkel besteden (gemeenlyk van schoenmakers verstaan); item jong volk tot den krygsdienst verwoeren.

Embaucheur, euse (m. & f.) Een

besteedt; item een verleider, ziel-verkoper.

Embaumement, (m) *Balzeming* (f).

Embaumer, (v. a.) *Een ligchaam balzemen; iets een lieflyke geur, reuk geven.*

Embéguiner, (v. a.) *Het hoofd verbinden, tadeloos; s'embéguiner de quelque chose, iets in den kop krygen, van ingenoomen worden.*

Embelle, (m) *Hals, kuit van een fchip.*

Embellir, (v. a. & n.) *Opfchikken, opcieren; hoe langer hoe fchooner worden; embellir une maison, een huis opfchikken; elle embellit tous les jours, zy word hoe langer hoe fraayer.*

Embellissement, (m) *Opfchikking* (f), *cieraad, vercierfel* (n).

Emberloquer, (v. a.) *Iemand ergens van ingenomen doen zyn, (gem. w.) s'Emberlucoquer, (v. r.) Ergens voor ingenoomen zyn, (gem. w.)*

Embefas, (m) *Twee aazen (in 't kaartfp.).*

Embefogné, ée (adj.) *Vol bezigheid zyn.*

Emblaver, ou emblayer, (v. a.) *Bezaaijen (beter ensemencer).*

Emblayure, (f) *Bezaaid land* (n).

Emblee, d'emblee, (f) *Met den eerften aanval, by overrompelling; prendre une ville d'emblee, eene f stad stormender hand, of by verraffing inneemen.*

Emblématique, (adj.) *Zinnebeeldig.*

Emblème, (m) *Zinnebeeld* (n).

Embler, (v. a.) *Sreelen, behendig wegneemen.*

Embliser, (v. a.) *Een groote plaats befaan, (zee w.)*

Emblure, (f) *Bezaaid land* (n).

Embodinare, (f) *Anker-roering, woelzel, (zee w.)*

Emboire, (v. a.) *Inzuigen, zyn glans verliezen (by Scbild.).*

Emboiser, (v. a.) *Met zoete woorden overreden; leugens vertellen, (gem. w.)*

Emboiseur, eufe (m. & f.) *Mis-leider, zuetzer; leugenaarfjer.*

Emboitement, (m) *Sluiting, in een voeging der beenderen (in Ontleedk.)* (f),

Emboiter, (v. a.) *In doozen doen; iets ergens invoegen, inficieren; s'emboiter, (v. r.) in malkanderen fchieten, paffen.*

Emboiture, (f) *Sluiting, t'zamenvoeging; fchenkel van een wagen-as.*

Embonpoint, (m) *Prifcheid des ligchaams; avoir de l'embonpoint, welvaarende zyn.*

Embordurer, (v. a.) *In een lyft zetten.*

Embossure, (f) *Raire une embossure au cable, fprinkels, fplitzen op de touwen zetten, (zee w.)*

Embouchement, (m) *Het leggen van het gebit in den mond van een paerd* (n).

Emboucher, (v. a.) *Een paerd het gebit in den mond leggen; emboucher une trompette, een trompet aan den mond brengen; emboucher quelqu'un, iemand onderregten; s'emboucher (v. r.) en mer, zich in zee ontlaffen (van rivieren gez.).*

Erabouchoir, (m) *Schoenmakers laarzen-leeft.*

Embouchure, (f) *Het gebit van een paerd; mondftuk aan een blaas-fpeeltuig* (n); *embouchure de canon, de fourneau, de mond van een gefchut, van een ftoek-oven; embouchure de riviere, mond, uitloop van eene rivier; embouchure de chandelier, pyp van een kandelaar.*

Embouclé, ée (adj.) *Gegespd (in Wapenk.).*

Embouer, (v. a.) *Beflyken, bemodderen (gem. w.); (beter enduire de bouc).*

Embouquer, (v. n.) *Ecne zee-egte inzeilen, (zee w.)*

Embourbé, ée (adj.) *In de modder gezakt; jurer comme un chartier embourbé, vloeken als een Krygheld* (fpr. w.)

Embourber, (v. a.) *In de modder, in het ftyk fmyten; s'embourber, (v. r.) zich bemodderen, in de modder zakken; s'embourber dans le vice, in de zonden verfmooeren; s'embourber dans une affaire, zich aan eene zaak verfmooeren.*

Embourer, (v. a.) *Iets met fcheer-hair vullen, opfloppen.*

Embourrure, (f) *Vulzel, bekleed-zel* (n).

Emboursement, (m) *In de zak steeking* (f).

Embourser, (v. a.) *In de beurs, in de zak steeken*.

Embouffure (f). *(Zie Embouffure)*.

Emboutir, (v. a.) *Een stuk zilver stampen; dryven; ouvrage embouti, gedreven arbeid*.

Embraquer, (v. a.) *Een touwt'huis laalen (zee w.); dat is, styf aanhaalen*.

Embraquerment, (m) *Brand* (m); *op-roer; miltuy* (f); *afneeming, wyder maaking der kozynen van een deur of raamster, van binnen, om meer licht te bekomen*.

Embrafer, (v. a.) *Verbranden, in brand steeken; ontsteeken; s'embrafer, (v. n.) in brand raaken, waarvatten; was beaux yeux m'embrasent, uwe schoone oogen ontsteeken my; embrasser, deur- of raamster-kozynen van binnen afsteeken, wyder maaken, om meer licht te doen invallen*.

Embrassade, (f) *Omhelzing, omarming*.

Embrassement, (m) *Omhelzing* (f).

Embrasser, (v. a.) *Omhelzen; omarmen; omvatten; embrasser la vertu, de deugd omhelzen; ce livre embrasse bien des choses, dat boek beheld, bevat veel dingen; embrasser le parti de quelcun, iemands zyde kiezen; embrasser une affaire, eene zaak onderneemen; l'océan embrasse toute la terre, de zee omringt de gansche aarde; qui trop embrasse, mal étireint, die te veel onderneemt, slaagt kwalijk (spr. w.)*.

Embrasure, (f) *Een bind-hout of zware beugel*.

Embrasure, (f) *Een schietgat in een muur; embrasure de porte ou de fenêtre, schuinsheid in een raam om een deur of raamster wyder open te kunnen zetten en meer licht te maaken; embrasure de fourneau, gat van een stoof-oven, waar in men den hals van de kolf zet*.

Embrener, (v. a.) *Beschyten, bestronten, bekakken, (gem. w.)*

Embrevement, (m) *Invoezing, inspekking* (f) *(in Bouwk)*.

Embrever, (v. a.) *Een stuk hout in een ander inschieten, insponden*.

Embrion. *(Zie Embryon)*.

Embrocation, (f) *Kruider-bad voor eenig deel des ligchaams; item het inuryven van dien*.

Embrochement, (m) *Het aan 't spit steeken*.

Embrocher, (v. a.) *Aan 't spit steeken; (figuurl.) aan den dégen rygen*.

Embrouillement, (m) *Verwarring* (f).

Embrouiller, (v. a.) *Verwarren, verbrodden; embrouiller une affaire, een zaak in de war helpen*.

Embruiner, (v. a. & n.) *Door de mot, ryp beschadigen, beschadigd worden*.

Embrumé, ée (adj.) *Temps embrumé, mistig, mottig weer, een dikke lucht; terre embrumée, een be-neveld land (zee w.)*.

Embrancher, (v. a.) *Invoegen, inspeken, insponden (by Timmerl.)*.

Embrunir, (v. a.) *Bruin schilderen, bruin maaken*.

Embryon, (m) *Ongeborene vrugt; onrype vrugt* (f); *item een onderblyfzel* (n).

Embu, ue (adj.) *Ingezoogen (by Schilders)*.

Embûches, (f, pl.) *Hinderlaagen; dreiser des embûches, hinderlaagen leggen*.

Embûcher, (v. n.) *Weg schuilen in een bosch*.

Embûsser, (v. a.) *Zich in een kolder steeken*.

Embuscade, (f) *Hinderlaag*.

s'Embusquer, (v. r.) *Zich in een hinderlaag verbergen*.

Embut, (m) *Tregter, (Entonnoir is beter)*.

E'mender. *(Zie Amender)*.

E'meraude, (f) *Smaragd, (zeker edel gesteente)*.

E'mergent, ente (adj.) *L'an émergent, het jaar der opkomst van iets*.

E'meri, (m) *Een amaril-steen*.

E'mérillon, (m) *Een Smærle, Steen-valk (zekere kleine Roofvogel); item Touwslaagers wiel*.

E'merillonné, ée (adj.) *Frisch, levendig van kleur*.

E'mérité, (adj.) *Professeur émérité, hoog-*

EME. EMI. EMM.

hoog-leeraar die wegens zyne hooge jaaren of andere gebreken, zyn ampt niet langer kunnende bekleeden, echter daar van de inkomsten nog geniet; un émrité, een die uitgedient heeft.

Emerſion, (f) Voor den dag koming, als van een verdwijfende ſierre die te voorgeſchyn komt.

E'merveiller, (v. a.) Verbaaſt ſtaan; s'émerveiller, (v. r.) zich verwonderen, (gem. w.).

E'métique, (adj.) Dat braaking verwekt.

E'métique, (m) Braakmiddel (n).
E'meute, (f) Oproer, oploop (m), rumoer (n).

E'meutir, (v. n.) Den drek loozen, (Valken. w.).

E'mier, (v. a.) Kruimelen, brokkeljen.

E'mietter. (Zie E'mier).

E'mincer, (v. a.) Dun maaken.

E'minément, (adv.) Voortreffelyk, niſſeekender wyze.

E'minence, (f) Hoogte; uitmuntenſheid; item tytel eenes Kardinaals; l'ennemi ſe poſta ſur une éminen-
ce. de vyand poſteerde zich op eene
hoogte.

E'minent, ente (adj.) Hoog; voor-
treffelyk; lieu éminent, een hooge
plaats; qualité éminente, hooge
ſtaat; rang éminent, verheven rang;
péril ou danger éminent, (imminent)
of, dreigend gevaar.

E'minentiſſime, (adj.) Allervoor-
treffelykſte.

E'mir, (m) Naam der nakomelin-
gen van Mahomet.

E'miſſaire, (m) Een uitgezondene;
uitzendingeling; een verſpieder; un émiſ-
ſaire de Satan, een werktuig des
Satans.

E'miſſion, (f) Uitzending; uit-
ſtooting; l'émiſſion des rayons, d'uit-
ſchieting, uitkooming der ſtraalen.

Emmaigrir, (v. a.) Vermageren,
mager maaken.

Emmalloter, (v. a.) Bakeren, in
de luuren doen.

Embranchement, (m) Steel, of, begt
inmaking (f).

Emmancher, (v. a.) Een begt of
ſteel ergens aan maaken.

EMM. EMO. 251

Emmancheur, (m) Een begt-, of,
ſteel-maaker.

Emmanequiner, (v. a.) Jonge boo-
men in mandens zetten om te poeten.

Emmantelé, ée (adj.) In eenen
mantel toorgefrommeld, toegeflonneld;
corneille emmantelee, een bonte
kraai.

Emmariné, (adj.) Homme em-
mariné, een man tot de zee gewent.

Emmariner (v. a.) un vaiſſeau,
een ſchip bemannen.

s'Emmarquifer, (v. r.) Zich Mark-
graaf laaten noemen.

Emménagement, (f) Huis-ſtoffe-
ring, oprigting eener huisbouding (f).

Emménager, (v. a.) Een huis ſlof-
feeren; eene huisbouding opregten; s'em-
ménager, (v. r.) zich met huisraad
voorzien, zich in eene huisbouding
zetten.

Emmener, (v. a.) Wegvoeren, weg-
leiden, mee voeren, mede neemen; il
m'emmenoit avec lui, hy nam my
met zich.

Emmenotter, (v. a.) Boeijen, kluis-
teren, paternosters aandoen.

Emmeubler, (v. a.) Iemand huis-
raad verkoopen, leenen.

Emmieller, (v. a.) Toemaaken met
honing; huning om den mond ſmeeren,
zoete woorden geeven.

Emmiellure, (f) Honing-zalf (voor
paerden).

Emmitouſſer, (v. a.) (oud w.) s'em-
mitouſſer d'un manteau, zich met
een mantel warmtes toeſtakeren.

Emmitrer (v. a.) un Evêque, eenen
Biſſchop myteren.

Emmoncer, (v. a.) Ophoopen.
(Zie Amorcelex).

Emmortouer, (v. a.) In een groef
inſteeken, indryven (in Bouwk.).

Emmotté, ée (adj.) Arbre emmot-
té, een boom wiens wortelen nog niet
aarde bezet zyn.

Emmuſeler, (v. a.) Muilbanden;
mettre une muſeliere.

E'moëller, (v. a.) Het merg uit-
doen.

E'moi, (m) (oud w.) Vreeze, kom-
men (f)

E'mollient, iente (adj.) Remède
émollient, verzagrend geneesmiddel.

E'mo:

252 EMO. EMP.

E'molument, (m.) *Nut, voordeel* (n).
E'monitoire. (Zie L'manatoire).
E'monde, (f) *Drek der Roofvo-
gel* (m).

E'monder (v. a.) *un arbre, eenen
boom opschrijven.*

E'mouues, (f. pl.) *Afgesnoeide tak-
ken.*

E'moragie. (Zie Hemorrhagie).

E'morcelet, (v. a.) *Ain stukjes
breken, émorceler une terre, eenen
akker in kleine deelen verdeelen.*

E'motion, (f) *Ontroering, ont-
steltens; beroerte; cela me donna
quelque émotion, dat gaf my eenige
ontsteltens; exciter, assoupir des
émotions, beroertens verwekken, stil-
len; avoir encore quelque émo-
tion, nog eenige verheffing van koorts
hebben.*

E'motter, (v. a.) *De kluiten bree-
ken, in stukken slaan.*

E'moucher (v. a.) *un cheval, een
paerd van de vliegen redden; émou-
cher, (boort. w.) geesselen, slaan.*

E'mouchette, (f) *Vliegen-kleed
der puerden* (n).

E'mouchoir, (f) *Vliegen-lap,
twaajer* (m).

E'moudre (v. a.) *un couteau &c.,
een mes slypen.*

E'mouleur, ou, *gagne-petit, (m)
Slyper, schaare-slyper, sloop-schaare-
mes.*

E'molu, ue (adj.) *Gesleeven; il en
est tout frais émolu, hy is 'er versche
op afgerigt.*

E'mouffer, (v. a.) *Stomp, of bot
maaken; é mouffer la pointe, de
punt stomp maaken, afbreken; é mouffer
un canif, een penne-mes bot maaken;
la trop grande étude é mouffe l'es-
prit, de al te groote studie maakt de
geest, het verstand stomp; s'é mouffer,
(v. r.) bot worden.*

E'mouffer, (v. a.) *Het mos afdoen.*

E'mouvoir, (v. a.) *Beweegen, te-
roeren, ontroeren; é mouvoir les
passions, de hartstogten gaande maa-
ken; s'é mouvoir, (v. r.) zich beweeg-
gen, ontroeren, ontfellen; onstuimig
worden (als de zee).*

Empailler, (v. a.) *Iets met groot
aanzien, besloopen, pakken.*

EMP.

Empailleur, euse (m. & f.) *Stop-
per, sloet n meester; matster.*

Empalement, (m) *Spitting, spit-
zing* (f).

Empaler, (v. a.) *Aan een paal
spitten.*

Empan, (m) *Een' span* (f), (zeke-
re lengte).

Empanacher, (v. a.) *Met een' wé-
der-bos of pluim vercierren; (figuurl.)
hoornen opzetten.*

Empané, ée (adj.) *Marteau em-
pané, hamer die aan de eene zyde
scherp is.*

Empanner, (v. a.) *Een schip kiel-
haalen, op zy haalen.*

Empanon, (m) *Bindhout, dwars-
balk.*

Empaqueter, (v. a.) *Inpakken, op-
pakken.*

Emparagé, ée (adj.) *Met zyns ge-
lyk g'paard (woord in Anjou gebr.).*

Emparcher, (v. a.) *Vreemd vee
dat men op zynen akker vind in pand
neemen.*

Emparer, s'emparer (v. r.) *d'u-
ne ville, eene stad bemagtigen, in-
neemen; s'emparer de l'esprit de
quelcun, zich van iemands gemoed
meester maaken.*

Empatteler, (v. a.) *Wolle stoffen
met pafel of weef verwen.*

Empatement, (m) *Grondslag, voet
van een gebouw, wal, muur enz. béd-
ding* (f) *van een kraan.*

Empâter, (v. a.) *Met deeg of pap
besmeeren; met versdik overschryken.*

Empâter, (v. a.) *Speeken in een
wiel steeken; verscherwen; dat is: 2
stukken hout tegen malkander voegen,
(in Scheepsb.).*

Empâtûre, (f) *Verscherwing, (in
Scheepsb.).*

Empaumer, (v. a.) (gem. w.) *Met
de vlakke hand slaan, vatten, grypen,
drukken; empaumer une affaire, eene
zaak met ernst aangrypen; empaumer
l'esprit de quelcun, iemand geheel
inneemen, by de neus leiden; empau-
mer un soufflet, een' muil-peer gee-
ven.*

Empaumure, (f) *Het binnenste van
een handschoen; het gewigt of de boe-
rens van een hert.*

Em.

EMP.

Empeau, (m) *Oculeer-rys.*

Empêchement, (m) *Belet, belêtsel* (n), *verhindering* (f).

Empêcher, (v. a.) *Beletten, verbinderen, ophouden, tegenhouden; le voilà bien empêché! hoe is zoo vol bezigheeden! of daar heeft hy genoeg nieë te stellen; il est empêché à dresser ses comptes, hy is bezig om zyne rekeningen op te maaken; mon pere est empêché, myn vader heeft belet; faire l'empêché, zich geluaten vol bezigheden te zyn; être empêché de la personne, niet weten wat met zich zelven te doen; s'empêcher, (v. r.) zich onthouden; je ne saurois m'empêcher de rire, de dire, ik kan my niet onthouden van te lagchen, te zeggen.*

Empeigne, (f) *Het overlêr van een schoen* (n).

Empeloté, (adj.) *Faucon empeloté, Valk die niet verdouwen kan het geen y gegeeten heeft.*

Empennacher. (Zie Empanacher).

Empennelle, (f) *Kat (zeker klein werp-anker.)*

Empenneller, (v. a.) *De kat uitwerpen.*

Empenner, (v. a.) *Pylen met veeren voorzien.*

Empereur, (m) *Keizer.*

Empesage, (m) *Styving, doorhaaling* (f).

Empeser (v. a.) *du linge, linnen styven, doorhaalen; empeser ou mouilles la voile, het zeil begieten.*

Empeseur, (euse (m. & f.) *Styver; styfster.*

Empeser, (v. a.) *Besmetten, met stank vervullen, vergeeven; (figuurl.) met kettery besnietten; haleine empesée, stinkende, vuile adem.*

Empêtrer, (v. a.) *Strikken, met een strik binden; empêtrer un cheval, een paerd de voeten binden, strikken; s'empêtrer, (v. r.) zich verwarren, vast of gebreid raaken; cheval qui s'empêtre, paerd dat in het tuig verward.*

Empese, (m) *Nadruk, kragt, klem; mot plein d'empese, een woord dat van groote nadruk is.*

Empasé, ée (adj.) *Hoogopzand.*

EMP.

253

Emphatique, (adj.) *Nadrukkelyk; terme emphatique, kragtige uitdrukking.*

Emphatiquement, (adv.) *Met nadruk.*

Emphatique, (adja) *Verstoppende, (in Geneesk.).*

Emphyseme, (m) *Oplooping* (f) *der wonden, bleinen, (in Heelk.).*

Emphytéose, (f) *Erf-leen* (n), *erfpag* (f) *van 99 jaar* (in Rechten).

Emphytéote, (m) *Eendie zulks onder zich heeft.*

Emphytéotique, (adj.) *Bail emphytéotique, Pagitrief van 99 jaar.*

Empiéagé, ée (adj.) *Verstrikt, gevangen.*

Empiétant, ante (adj.) *Met de klauwen vasthouden (in Wapenk.).*

Empiété, ée (adj.) *Dat goede loopers, rappe voeten heeft, (Jagers w.).*

Empiéter, (v. a.) *Met de klauwen wegvoeren (gelyk Roofvogels; empiéter une colonne, een' voet onder een zuil maaken.*

Empiéter (v. n.) *sur les droits de quelcun, iemands recht zich aanmatigten, in iemands recht invallen.*

Empifrer, (v. a.) *Vullen, mesten, opboozen; s'empifrer, (v. r.) zich mesten.*

Empilement, (m) *Opstapeling.*

Empiler, (v. a.) *Opstapelen, opzetten, op hoopen leggen.*

Empirance (f) *de la monnoie, de la marchandise, Versegting, vermindering der munten of waaren.*

Empire, (m) *Keizerryk, Ryk; empire des lettres, de geleerde wereld; l'empire de la mer, de heerschappy der zee; avoir empire sur quelcun, magt over iemand hebben; empire doux, zachte regeering, heerschappy; avec empire, met hoogmoed.*

Empiré, ée (adj.) *Verërgerd, verflimmerd.*

Empiré. (Zie Empirée).

Empirement. (Zie Empirance).

Empirer, (v. n. & a.) *Verërgeren, verflimmeren; s'empirer a rien, il empire de jour en jour, hy word van dag tot dag erger; cette raison a empiré la cause, die reden heeft van*
zuak

zaak *verergerd*; marchandises em-
pirées, *verdoene of in prijs vermin-*
derde waaren.

Empirique, (adj.) *Medecin em-*
pirique, een Quakzalver.

Empirisme, (na) *Quakzalvery.*

Emplacement, (na) *Bouw-grond,*
bouwplaats; item het zólderren van 't
zout.

Emplacer, (v. a.) *Het zout zóldere-*
ren, opleggen.

Emplastique, (adj.) *Verstoppend (in*
Geneesk.).

Emblaftration, (f) *Oculeering.*

Emplâtre, (f) *Een pleflier; em-*
plâtre d'ente, boom-was, ent-was;
eine a un emplâtre de mari, zy
heeft een reuten druomerd van een
man; c'est un vrai emplâtre, hy is
een recht ufskuijen, (in deezen zin is
het misfcul.).

Emplâtrier, (m) *Pleflier-kast.*

Emplette, (f) *Inkoop; faire une*
bonne emplette, een goede inkoop doen.

Emplir (v. a.) *une verre, een glas*
vullen, vol maaken; s'emplir, (v. r.)
zich vullen, vol loopen, vol worden.

Emploi, (m) *Ampt (n), bediening*
(f). avoir de l'emploi, eene bedie-
ning, bezigheid hebben; un bon em-
ploi, een goed ampt; emploi de
quelque chose, aanwending van iets;
faux emploi, watche pofit in eene ree-
kening; double emploi, een pofit die
tweemaal in rekening gebracht is.

Employer, (v. a.) *Gebruiken, bé-*
zigen, aanleggen, befteden; employer
quelcun, iemand te werk ftellen; em-
ployer le verd & le fec, alles aan-
wenden, niets onbeproofd laaten; s'em-
ployer, (v. r.) zich toelaggen, be-
fteden.

Emplumer, (v. a.) *Met veëren, pen-*
nen befteeken; s'emplumer, (v. r.) zich
verryken, beftekken.

Empocher, (v. a.) (gem. w.) *Zak-*
ke, in de zak fteeken.

Empoigner, (v. a.) *Met de tuift*
waten, aangrypen.

Empointer (v. a.) *une étoffe, eene*
ftoffe rygen, hegten (by Snyders).

Empois, (m) *Snyffel (f).*

Empoisonnement, (m) *Vergeeving,*
ombrenging met vergift (f).

Empoisonner, (v. a.) *Vergeeuen,*
met vergift ombrengen; empoisonner
les actions de quelcun, iemands
daaden ten quaaden uitleggen.

Empoisonneur, (m) *Vergeeuer;*
item een flegte kok; een bederver, ver-
leider.

Empoisonneufe, (f) *Een vergeef-*
fer, giftmengfjer.

Empoifler, (v. a.) *Bepekten (en-*
duire de pois).

Empoiffonnement, (m) *Bezetting*
met vifch (f).

Empoiffonner (v. a.) *un étang,*
een wyder met groei, jonge vifch be-
zetten.

Emporté, ée (adj. & fubft.) *Weg-*
gebragt, meëgenomen; overwonnen;
oplopend, haftig, door drift verwoerd.

Emporté, ée (m. & f.) *Een oploo-*
pend, haftig menfch.

Emportement, (m) *Haafthigheid,*
oplopendheid, onftuimigheid, verwoerd-
heid; zotte inzal; un furieux em-
portement, eens geweldige drift; no-
ble emportement, loflyke yver; gram-
fchap.

Emporte-pièce, (m) *Schoenmaakers*
krom mes (n).

Emporter, (v. a.) *Wegdraagen,*
medeneemen; afhouwen, afrukken; be-
komen; verouren, overwinnen, inne-
men enz.; emporter quelque cho-
se, iets wegdraagen, meëneemen; weg-
kaupen; cela emporte bien du temps,
dat neemt veel tyd weg; emporter
un bras, eenen arm afhouwen; em-
porter la victoire, de overwinning
den zeegen behaalen; emporter une
place d'affaut, een plaats ftormender-
hand veroveren; une saignée empor-
tera cette fièvre, eene aderlaating zal
die koorts wegneemen; l'emporter fur
quelcun, iemand overtreffen, het van
iemand winnen; ce mot là emporte
deux choses, dat woord heeft twee
beteekeniffen; l'usage l'emporte, het
gebruik wind het, heeft de overhand;
s'emporter, (v. r.) haftig overvorden; il
s'emporte aifement, hy word ligt
toornig; se laiffer emporter à la
flatterie, zich door de vleijery ver-
woeren laaten; cet arbre s'emporte,
die boom fchiet groote onvrugtbaare
zak

EMP. EMU.

sakken, *groeid te weelig*, (*Hoeveniers w.*).

Empoter, (v. a.) *In potten zetten* (*by Bloemisten*).

Empoulette, (f) *Glas* (n), *looper*, *zandlooper* (m). (*Zie ook Ampoulette*).

Empourprer, (v. a.) *Purperen*, *met bloed beverwen* (*by Dicht.*).

Empreindre, (v. a.) *Inprenten*, *in-drukken*, *insnyden*.

Empreint, einte (adj.) *Ingedrukt*.

Empreinte (f) *d'un cachet*, *in-drukzel van een Signet* (n).

Empressé, ée (adj.) *Faire l'empressé*, *zeer bezig zyn*.

Empressement, (m) *Twer* (m), *vuurigheid* (f); *il témoigne assez d'empressement pour ces choses*, *by betoond zeer veel yer in die zaak*; *travailler avec empressement*, *vlytig arbeiden*.

s'Empresser, (v. r.) *Zeer bezig zyn*, *met yer*, *vlyt iets verrigten*.

Emprisonnement, (m) *Gevangenis*, *kerker* (f).

Emprisonner, (v. a.) *In de gevangenis zetten*.

Emprunt, (m) *Leening* (f), *al het geene men leent* (n); *cheval d'emprunt*, *geleend paerd*; *vivre d'emprunt*, *op de pof leeven*.

Emprunter, (v. a.) *Leenen*; *il a voit emprunté son nom de*, *by had zynen naam ontleend van*.

Emprunteur, euse (m. & f.) *Leener*; *leenster*.

Empuantir, (v. a.) *Stinkende maaken*, *met stank vervullen*; *s'empuantir*, (v. r.) *stinkende worden*.

Empyrée, (f) *Le ciel empyrée*, *de derde of hoogste hemel*.

E'mu, ue (adj.) *Ontroerd*, *bewogen*; *je ne l'ai jamais vu si ému*, *ik heb hem nooit zoo ontsteld gezien*; *une populace émue*, *opraerige meeningte*; *il a le poulx ému*, *zyn poulx is ontsteld*.

E'mulateur, (m) *Medstreever*, *mededinger*, *na-yveeraar*.

E'mulation, (f) *Na-yver*, *volgzucht om een ander voorby te streeten*.

E'mulatrice, (f) *Nvolgzter*.

E'mule, (m) *Mededinger*, *medestreever*.

EMU. EN. ENA. &c. 255

E'malgent, ente (adj.) *Uitmeltende* (*in Geneesk.*).

E'mulsion, (f) *Een amandel-meik* (*in Geneesk. gebr.*).

E'munatoire, (m) *Ontlaster*, (*klier of vaatje des ligchaams die de slymenzena zich trekt*).

En, (preposition of voorzetsel) *heeft verscheide beteekenissen*, *als*: *être en France*, *in Frankryk zyn*; *aller en Angleterre*, *naar Engeland gaan*; *en été*, *des zomers*; *en haut*, *boven*; *en bas*, *beneden*; *en dehors*, *van buiten*; *en après*, *en suite*, *daar na*, *in't vervolg*; *en fin*, *eindelyk*; *être en robe de chambre*, *in zyn japon zyn*; *agir en Roi*, *als een Koning heerschen*; *en vertu de* . . . , *uitkracht van* . . . ; *en mon particulier*, *my aangaande*; *en dormant*, *al slaafende*; *en mangeant*, *aleetende*; *en disant cela*, *daz zeggende*; *en passant*, *in't voorby gaande*; *c'est un importun je veux m'en défaire*, *dan is een lastige ik zal 'er my van ontdoen*; *il avoit deux fils*, *il lui en est mort un*, *by had twee zoonen*, *een van dien is gestorven*; *j'en suis bien aise*, *ik ben 'er blyde om*; *j'en suis fâché*, *het spyt my*; *j'en suis surpris*, *ik ben 'er over verwonderd*; *qu'en dites vous?* *wat zegd gy 'er van?* *il s'en repentira*, *by zal 'er berouw van hebben*; *c'en est fait*, *het is 'er meê gedaan*; *vous parlez d'argent*, *en avez vous?* *gy sprekst van geld*, *hebt gy wat?* *oui j'en ai*, *ja ik heb wat*; *je n'en ai point*, *ik heb het niet*; *en voulez vous être?* *wild gy meê doen*, *meê van de party zyn?* *en vouloir à quelqu'un*, *het op iemand gelaaden hebben*; *j'en suis là*, *dat is myn humeur*; *j'en suis de même*, *ik ben ook zoo*; *j'en tiens*, *ik ben aan 't kot vast*, *ik heb het voor myn kiezen*; *s'en aller*, *weg gaan*; *s'en retourner*, *te rug komen*; *j'en viens*, *ik kom 'er van dan*; *je ne sai où j'en suis*, *ik weet waar ik my keeren of wenden zal*.

Enarrher, (v. a.) *Vergoospensmaagen*.

En avant, (adv.) *Voerwaards*.

En bas, (adv.) *Nederwaards*; *beneden*.

En ça, (adv.) Depuis mille ans en ça, zedert duizend jaaren herwaards (gemeenw.).

Encabanement, (m) Het inkomen, intrekken, invallen der zyden van een schip, (zee w.).

Encager, (v. a.) Kooijen, in een kooi zetten, sluiten.

Encasement, (m) 't Kisten (n), opsluiting in kisten (f.).

Encasser, (v. a.) In kisten of kasten pakken, sluiten; encasser de l'argent, geld in de kist leggen; encasser un oranger, een orange-boom kisten, in een bak zetten (by Tuin.).

Encan, (m) Openbaare verkooping (f.); vendre à l'encan, by openbaare uitroep verkoopen.

s'Encanailler, (v. r.) Met pluggen, jan bagel verkeeren.

Encappé, ée (adj.) être encappé, tusschen twee kaapen geraakt zyn (zee-w.).

Encaquer (v. a.) du hareng, baring in tonnen pakken.

Encastelé, ée (adj.) cheval encastelé, Paerd wiens hoef van den voet t'zamen vast.

Encastillage, (m) Vertuining (zee w.).

Encavement, (m) Keldering (f.); het inslaan van iets in den kelder (n).

Encaver (v. a.) quelque boisson, Berigen drank inslaan, inkelderen.

Encaveur, (m) Een bier- of wyn-draager.

Enceindre, (v. a.) Omvangen, omsingelen.

Enceint, einte, (part.) Omringd; Ville enceinte de murailles, een stad met muuren omringd; femme enceinte, eene zwangere vrouw; être enceinte, bevrugt zyn.

Enceinte, (f) Begrip (n); om-trek (m) van wal of muur.

Encelade, (m) Een der magtigste reuzen die den Hemel bestormen wilden.

Encens, (m) Wierook; lof (m), insluiting; vleiery (f); aimer l'encens, gaerne geboezzen zyn; donner de l'encens, pryzen, verheffen.

Encensement, (m) Wierooking (f).

Encenser, (v. a.) Wierooken; en-

censer quelcon, i. mand pryzen, verheffen, den wierook toezwaaijen.

Encenseur, (m) Een wierooker; vly-r; schryver van lof-schrijten.

Encensoir, (m) Reuk- of wierook-vat (n); mettre la main à l'encensoir, zich bij kerkelyk gezag aanmaatigen.

Encéphale, (m) Een hoofd-worm (in Geneesk.).

Encéphalite, (f) Zeker steen gelyk een hersenpan.

Enchainement, (m) Aanenschakeling (f); t'zamen hangen (m).

Enchainer, (v. a.) Keten, aan een keten, of, kettig vast kluiseren; sluiten, beej n, gezagen zetten.

Enchainure, (f) Verbinding, aanenschakeling (f).

Enchanté, ée (adj.) Betoverd; bekoorlyk, behaaglyk betoverend; un palais enchanté, een heerlyk paleys; item betoverd paleys.

Enchanteur, (v. a.) Hout op stapels zetten; vaten op jellingen leggen.

Enchantement, (m) Betovering; bekoorlykheid (f); plein d'enchantement, vol verrukking.

Enchanter, (v. a.) Betoveren; bekooren; verrukken; cette musique nous enchante, die muziek verrukt ons.

Enchanterie, (f) Tovery, hexery; guichelary, bedriegery.

Enchanteur, tereffe, (m. & f.) Toverenaar, duivels-konstenaar; guichelaar, bedrieger; toveresse, bedriegster, loos vrouw-mensch; bekoorende schoonheid.

Enchaperonner, (v. a.) Een' wolk kappen; het hoofd met een rouwkap of sluyer dekken.

Encharger, (v. n.) (oud w.) (Zie charger).

Enchâssement, (m) Inzetting, het inzetten.

Enchâsser, (v. a.) In een kas zetten (als reliquien); enchâsser une pierre dans l'or, eenen steen in 't goud zetten; enchâsser une fenêtre, een wengster in zyn raam zetten; un mot bien enchâssé, een wel ingevoegd woord; s'enchâsser (v. r.) dans un fauteuil, zich in een Leunstoel plakken, zetten.

Enchâssure, (f) *Inzetting.*

Enchâssé, (adj) *Ecu enchâssé, Scheef doorsneden schild (in wapenk.).*

Enchère, (f) *Verhooging des prijses, verduuring, duurder maaking; faire une enchère, een hooger bod doen, meer bieden; mettre ou vendre à l'enchère, aan den hoogstbiedenden verkoopen; une folle enchère, een gek, al te hoog bod; payer la folle enchère, den ruwkoop betalen.*

Enchérir, (v. a.) *Verduuren, duurder maaken, den prijs doen stygen opzagen; j'ai enchéri cela sur lui, ik heb in dat stuk boven hem geboden; le bled est enchéri, het koren is opgeslagen; enchérir sur ce qu'un autre a fait ou dit, by het geene een ander gedaan of gezegt heeft nog iets bydoen, zalks vermeerderen.*

Enchérissement, (m) *Verduuring, hooger biding, verhooging, vermeerdering (f).*

Enchérisseur (m) *vendre au dernier enchérisseur, Aan den hoogstbiedenden verkoopen.*

Encheveau hure, (f) *Overmalkanderschieting (in bouw.).*

Enchevêtrer, (v. a.) *Halfteren (als Last-dieren); verbinden; s'enchevêtrer, (v. r.) zich verwerren verstrikken, als een paerd in zyn' halster riem.*

Enchevêtrure, (f) *Verstrikking, verwerring in den halster; item kwetzing daar van; als meede eene opening met bindhouten, daar een schoorsteen door gaat.*

Enchevillé, ée (adj.) *Geschenkeld, met schenkels voorzien.*

Enchifrené, ée (adj.) *Verkoud.*

Enchifrenement, (m) *Verkoudheid (f).*

Enchifrener, (v. a.) *Verkouden, verkoudheid veroorzaaken.*

Encirer, (v. a.) *Met wasch bestryken, bewassen.*

Enciser, (v. a.) *Roemen besnoeijen.*

Enclave, (f) *Insluiting eenes dings in een ander.*

Enclavé, ée (adj.) *Ingeslooten, terre enclavée dans une autre, een land dat in een ander inschiet.*

Enclavement, (m) *Inschieting, insluiting (f).*

Enclaver, (v. a.) *Insluiten, inschieten (van landen of balken enz. gez.).*

Enclin, ine (adj.) *Geneegen, geneigd, hellende; enclin au mal, tot het quaad geneegen.*

Encliner. (Zie Incliner).

Enclitique, (adj.) *Mot enclitique, woord dat aan een ander hangt (in Spraakk.).*

Enclôtrer, (v. a.) *In een Klooster zetten.*

Enclorre, (v. a.) *Insluiten. (Zie Enfermer).*

Enclos, (m) *Een beslooten plaats of omtrek daar van.*

Enclotir, (v. a.) *In een hol jaagen; s'enclotir, (v. r.) zich in een hol verstoppen (als konynen enz.).*

Enclosure, (f) *Insluiting, inzooming.*

Enclouer (v. a.) *un cheval, un canon, een paerd, een geschut vernagelen.*

Enclouure, (f) *Vernageling; voilà l'enclouure, daar is de zwaarigheid.*

Enclume, (f) *Een aambeeld; item zeker been in 't oor; een hakmes by Leiddekkers; être entre l'enclume & le marteau, in de kneep, in 't utterste gevaar zyn; fouché d'enclume, aambeelds blok.*

Enclumeau, (m) *Klein aambeeldje.*

Encochement, (m) *Inkerving, aanlegging der pyl (f).*

Encocher, (v. a.) *Iets inkerven; de pyl op den boog leggen.*

Encochure, (f) *Inkerving; nok van de ree, (scheps w.).*

Encoffrer, (v. a.) *Kisten, in een kist of koffer sluiten.*

Encoignure, (f) *Hoek in een huis (m).*

Encollage, (m) *Overstryking met lym (f).*

Encoller, (v. a.) *Met lym overstryken.*

Encolure, ou encoulure (f) *d'un cheval, d'un cygne, de bals (dat is de gedaante, of, het maakzel daarvan van een paerd, zwaam enz.; (fig.) je le connois à l'encolure, ik ken hem aan zyne gestalte.*

Encombre, (m) *Hindernis; puinboor. (oud w.).*

Encombrement, (m) *Overlading van een ſchip, of belemmering daar van.*

Encombrer, (v. a.) *Een' ſtraat enz. met puiſſen belemmeren.*

Encomialſte, (m) *Een Loſ-redenaar.*

Encontre, (f) *(oud w.) Ontmoeting. (Zie Rencontre).*

à l'Encontre, (adv. & prep.) *Tegen, daar tegen; aller à l'encontre d'une choſe, zich tegen eene zaak verzetten, dezelve tegen gaan.*

Encoquer, (v. a.) *(zoe w.) De beugels aan de riefchuiven of ſlaan.*

Encoquure, (f) *Het aanſluan daar van.*

Encorbellement, (m) *Uitſteeking van een ſteen aan een' muur.*

Encorder, (v. a.) *Een boog met een pees voorzien.*

Encore, (adv.) *Nog, daarenboven; pas encore, nog niet; je vous demande encore cette grace, ik verzoeke u nog om deeze gunſt; ſi vous le faites encore, indien gy 't weêr doet.*

Encore que (conj.) *vous ſoyez, ſchoon, alhoewel gy zyt.*

Encornail, (m) *Wat met een ſchijf boven aan een maſt.*

Encornailler, (v. a.) *Tot een hoornſtraager maaken; s'encornailler, (v. r.) in het groote gild treden.*

Encorné, (adj.) *Gehoord; un jayart encorné, een verzuweering in een paarde hoof.*

Encorner, (v. a.) *Met hoornen, of, hoorn voorzien.*

Encorneter, (v. a.) *In een papieſe huisje, péperhuisje doen.*

Encouragé, (adj.) *Aangemoedigt.*

Encouragement, (m) *Aanmoediging (f).*

Encourager, (v. a.) *Aanmoedigen, moed geeven, opwekken.*

Encourement, (m) *Op den hals kaaling, beſlooping (f).*

Encourir (v. a.) *la peine; l'excommunication, zich de ſtraf op den hals haalen; den kerken-ban ondergaan.*

Encourtiner, (v. a.) *Met gordy- nen behangen.*

Encraſſer, (v. a.) *Bevuilen, beſmetten; s'encraſſer, (v. r.) vuil en ſmotzig worden; l'eſprit s'encraſſe*

dans la province, het verſlapd verroeft op 't land.

Encre, (f) *Inkt (m).*

Encrêper, s'encrêper, (v. n.) *Een floers aandoen.*

Encrier, (m) *Inkt-kooker (m), inkt-boorn, inkt-vat (n); Drukkers inktbak (m).*

Encroué, (adj.) *Arbre encroué, een boom die in 't vallen in eenen anderen is blyven hangen.*

Encrouter (v. a.) *un mur, een' muur met kalk enz. bewerpen.*

Encuiraffer, s'encuiraffer, (v. n.) *Vuil, morſſig, ſmeerig worden. (Zie Encraſſer).*

Enculaſſer, (v. a.) *Het ſtaart-ſtuk, of, de ſtaart-ſchroef aan een vuur-roer maaken.*

Encuvement, (m) *Inkuiping (f).*

Encuver, (v. a.) *In de kuip doen, te weeken zetten.*

Encyclopédie, (f) *Begrip, kring, die alle wetenſchappen in zich bevat.*

Endante. (Zie Eudente).

Endécagone, (m) *Figuur van 11 zyden (in Meetk.).*

Endécasyllabe, (m) *Rym van 11 lettergreepen (f).*

En dedans, (adv.) *Van binnen, binnenwaards.*

En dehors, (adv.) *Van buiten, buitenwaards.*

Endémique, (adj.) *Maladie endémique, gemeene ziekte in ſommige landen.*

Endenché, (adj.) *Getand (in Wapenkunde).*

Endente, (f) *Intanding (in Bouwk.).*

Endenter, (v. a.) *Tanden aan een molen-rad maaken; iets tanden.*

En dépit, (prep.) *In weêrwil, in ſpyt; je ferai cela en dépit de lui, ik zal dat in weêrwil van hem doen.*

Endetté, ée (adj.) *Etre fort endetté, diep in ſchulden ſteeken.*

Endetter, (v. a.) *Met ſchulden bezwaaren; s'endetter, (v. r.) zich in ſchulden ſteeken.*

Endévé, ée (adj. & ſubſt.) *Raazend; een raazende, (gem. w.)*

Endéver, (v. n.) *Kwaad, moeilijk worden; il me fait endéver, hy maakt my raazende, (gem. w.)*

END.

Endiable, *ée* (a. i. & subst.) *Verwoed, bezeten, dol; een uitzinnige, bezetene.*

s'Endimancher, (v. r.) *De zondagse kleeren aantrekken, (gem. w.)*

Endive, (f) *Endyvie of endyvie.*

Endoctriner, (v. a.) *Onderwijzen, leeren, (hoort. w.)*

Endommagement, (m) *Beschadiging (f).*

Endommager, (v. a.) *Beschadigen, benadeelen.*

Endormeur, (m) *Een die iemand in slaap wiegd, wat wys maakt, een beuzelaar.*

Endormi, *ie* (adj.) *Slaaperig, vaakerig; in slaap gevallen; j'ai la jambe toute endormie, ou, engourdie, myn been slaapt.*

Endormie, (f) *Slaapkruid (n).*

Endormir, (v. a.) *In slaap brengen, doen slaapen; endormir un enfant, een kind in slaap wiegen; endormir quelqu'un, iemand verleiden, met zoete woorden bedriegen; s'endormir, (v. r.) in slaap vallen; s'endormir au plus fort de ses affaires, zyne bezigheeden verzuimen; s'endormir dans le péché, in de zonde volherden.*

Endormissement, (m) *Slaaperigheid, dofsheid, ongevoeligheid (f).*

Endosse, (f) *Last (m), moeite, moeilijkheid van eene zaak; (in 't fransch word de op één na laatste syllabe lang uitgesproken).*

Endossement, (m) *Achter-opfchrijving, rug-teekening, endosseering (f), (van wissels enz. gez.).*

Endosser, (v. a.) *Op de rug neemen; endosser une lettre de change, een wisselbrief endosseeren (by Banquiers); endosser un livre, een boek ruggen, rondon (by Boekb.).*

Endosseur (m) *d'une lettre de change, Rug-teekenaar, endosseur van een wisselbrief.*

Endroit, (m) *Plaats, streck (f), oord (n); en cet endroit là, in die plaats; endroit d'une étoffe, de regter zyde van eenige stoffe; vous ne connoissez cet homme que par ses mauvais endroits, gy kend die man alleen door zyne ondeugden; montrer*

END. ENE. ENF. 259

quelque chose par le bel endroit, iets op het allervoordeligste voorstellen; c'est le plus bel endroit de la vie, dat is het beste by in al zyn leven gedaan heeft; en mon endroit, omstreut my, ten mynen opzigte.

Enduire, (v. a.) *Bepfeisteren, besnyken; enduire de poix, bepekken, betereen.*

Enduiffon, (f) *Bepfeistering, besnyking.*

Enduit, *te* (adj.) *Bepfeisterd, overstreken.*

Enduit, (m) *Pfeistering, pleisterkalk (f).*

Endurant, *ante* (adj.) *Lydzzaam, getuldig.*

Endurci, *ie* (adj.) *Cœur endurci, een verhard harte.*

Endurcir, (v. a.) *Harden, bard maaken; endurcir au travail, tot den arbeid gewennen; s'endurcir, (v. r.) verslokt worden, verhardon, zich ergens aan gewennen.*

Endurcissement, (m) *Verharding; verslokking des harten (f).*

Endurer, (v. a.) *Verdraagen, lyden, dulden.*

E'néide, (f) *Eneïs of Aeneas, (een heldendicht van Virgilius).*

E'nergie, (f) *Kragt, nadruk; mot plein d'énergie, een woord vol nadruk.*

E'nergique, (adj.) *Nadrukkelyk.*

E'nergiquement, (adv.) *Met kragt, met nadruk.*

E'nergumene, (m. & f.) *Een bezetene.*

E'nervation, (f) *Ontzenuwing.*

E'nervé, *ée* (adj.) *Ontzenuwd; sty-le énérvé, segte, of, zenuwlooze sty.*

E'nnerver, (v. a.) *Ontzenuwen, verzwakken, krenken, kragteloos maaken.*

Enfanteau, ou faitiere, (m) *Vorstpan (f).*

Enfatement, (f) *Dekking der vorsten.*

Enfiter, (v. a.) *De nok of vorst van een dak dekken.*

Enfance, (f) *De kindsheid, kindische iaaren; dès son enfance, van zyn kindsheid af; enfance du monde, bes begin der waereld.*

Enfant, (m) *Een kind (n); faire*
K 2 l'ent-

l'enfant, *zich kinderagtig aanstellen*; enfant troué, *een vondeling*; enfant de chœur, *een chor-zinger*; c'est l'enfant de sa mère, *dat is moeders kind*; être en travail d'enfant, *in den arbeid zyn*; enfant gâté, *een bedorven kind*; les enfans perdus d'une armée, *de verloren hoop van een leger*; une belle enfant, *een mooi meisje*; courage mes enfans, *sa! wakker mannen!*

Enfantement, (m) *Kinder-baaring, baaring (f)*.

Enfanter, (v. a.) *Kinder-baaren, in de kraam komen*; enfanter une bonne pensée, *eene goede gedagte voortbrengen*.

Enfantillage, (m) *Kinder-klap (f), kinder-spreken*.

Enfantin, ine (adj.) *Kinderagtig*; jeu enfantin, *kinder-spel*.

Enfantise, (f) *Kinderagtigheid, (oud v.)*

Enfariné, ée (adj.) *B-meeeld*.

Enfariner, (v. a.) *Met meel besprooijen, bemelen; bespreijeren*; il est venu la gneule enfarinée, *hy is vol hoop en verwagting gekomen*.

Enfer, (m) *De hel, helle (f); hellich leven, getier 'n)*.

Enfermer, (v. a.) *Insluiten, op sluiten*; enfermer à la clef, *onder 't slot sluiten*; ce discours enferme, *die reden behelst*; s'enfermer, (v. r.) *zich opsluiten*; enfermer le loup dans la bergerie, *de kut in de kolder sluiten*; een wout van buiten heel 'n (spr. w.); cela sent l'enfermé, *dat ruikt naar*.

Enferrer, (v. a.) *Doorste ken, doorrygen*; s'enferrer, (v. r.) *zich zelve doorstecken*; tor zyn schade iets zeggen of doen.

Enficeler, (v. a.) *Met een koord binden*.

Enfilade, (f) *Ry, reeks*; longue enfilade d'histoires, *lange reeks van geschiedenissen*; enfilade au jeu, *quaad fortuin in 't speelen*.

Enfiler, (v. a.) *Aanrygen, doorstecken, enz.*; enfiler des perles, *paerden snoeren, rygen*; enfiler une aiguille, *eenen naald vadenen*; enfiler un chemin, *une rue, een weg, eene straat inslaan, inloopen*; enfiler

un discours, *eene reden beginnen*, le cabestan enfiler le cable en virant, *in het winden gaat de kabel om de spil*; enfiler la venelle, *'s hazen-pad kiezen, wegloopen (spr. w.)*; enfiler la tranchée, *de loopgraven regelrecht bejebieten*; s'enfiler, (v. r.) *zich doorstecken*; item *zich in een zaak inlaten*.

Enfin, (adv.) *Eindelyk, ten laatste*; met een woord, om kort te gaan.

Enflammer, (v. a.) *Aansteecken, ontsteecken*; ophitsen, toornig maaken; s'enflammer, (v. r.) *ontsteecken, toornig worden enz.*

Enfléchure, (f. pl.) *W'welingen, (scheeps w.)*.

Enflément, (m) *Opzwellling, opblaazing (f)*.

Enfler, (v. a. & n.) *Opblaazen, doen zwellen*; hoogmoedig, stout maaken; enfler son style, *zyn schryfschrift, styl hoograrend maaken*; enfler un compte, *een' rekening opzwullen, grooter maaken*; le vent enfla les voiles, *de wind deed de zeilen zwellen*; le fleuve enfla, *de rivier zweld*; s'enfler, (v. r.) *opzwellen, oploopen, uitzetten*; trots, *hoogmoedig worden*.

Enflure, (f) *Opzwellling, zwelling, hoogdravendheid*.

Enfonçage, (m) *Het toeslaan van maatwerk (n)*.

Enfoncement (m) *d'une vallée, de dieste, holte van een dal, valleije*; enfoncement d'une porte, *het oploopen, openhonsen van een deur*.

Enfoncer (v. a.) *une porte, eene deur met geweld op den grond loopen*; enfoncer une barrique, *een oxhoofd den bodem inslaan*; enfoncer des pilotis, *paalen in den grond heijen*; enfoncer l'épée jusqu'à la garde, *den degen tot aan 't gewest instooten*; enfoncer le chapeau, *den hoed neêrdrücken, in de oogen trekken*; enfoncer un bataillon, *in een' krygsbende intrekken*; enfoncer un plat, *eene schotel hol maaken*; enfoncer des tonneaux, *den bodem in water zetten*; enfoncer une matière, *een' zaak diep uitbaalen, onderzoeken*; enfoncer un vaisseau, *een schip doen zinken, in den grond booren*; enfoncer,

ENF. ENG.

cer, (v. a., *zinken*, te gronde gaan; s'foncer, (v. r.) *zinken*, zich ergens ver in steken, diep in b. g. en.

Enfonceur, (m) O slooter, openbofer; item een windmaler.

Enfonçure, (f) Bodem flukken van vaatwerk; bolligheid, inzinking, inzakkig van iets; onderlaage van een bed, enz.

Enforcer, (v. a. & n.) Versterken, sterker worden.

Enformer, (v. a.) Op de vorm of leest staan, doen.

Enfouir (v. a.) un trésor, les talens, een' schat, syne gaaven in de aarde begraven.

Enfouissement, (m) Begraaving (f).

Enfourcher, (v. a.) Schrylings op iets zitten (als op een paard).

Enfourchure, (f) Gaffel vormige gedante.

Enfourner (v. a.) du pain, brood in den oven schieten; il n'y a qu'à bien enfourner d'abord, het voor-naamste is wel te beginnen (spr. w.).

Enfreindre, (v. a.) Breken, quetsen; enfreindre les loix, de wetten overtreden.

Enfroquer, (v. a.) Tot een Monnik maaken, het Monniks gewaad aandoen.

Enfuir, s'enfuir, (v. n.) Wegvlieden, wegllopen; ils s'enfuirent, zy liepen weg; le pot s'enfuit, de pot loopt over; l'huile &c. s'enfuit du vaisseau, de olie enz. lekt, loopt uit 't vat.

Enfumer, (v. a.) Besooken, met rook weg jaagen; enfumer une terre, een land bemisten.

Enfutailler, (v. a.) In vaatwerk doen.

Engagé, (m) Een die zich verpand, verbonden heeft.

Engagé, ée (adj.) Verpand, verbonden, enz.

Engageant, ante (adj.) Aanrekkelyk, innemend, bekoorend.

Engageant, (m) Een strik, lint op de borst.

Engageantes, (f. pl.) Mouwen, lobben der Juffers.

Engagem-nt, (m) Verpanding, te pand zetting; verbindnis (f), con-

ENG.

261

tract (n); dienft-aaneming, verbuuring (f); engagement de deux armées, aan een-raaking, slag, gevegt van twee b. r. legers.

Engager, (v. a.) Verpanden, verzetten, enz.; je suis engagé à cela, ik ben daar te verbonden, genoodzaakt; je le tai pour vous engager a me rendre un service, ik doe het om u verbindend, verpligt te maaken, my een dienst te doen; engager des Soldats, Soldaaten werven; engager la clef dans une serrure, den sleutel in een slot vast maaken, verdraaijen; s'engager, (v. r.) zich verbinden, zich borg stellen; zich verbuuren, dienst neemen; s'engager en quelque chose, zich in iets inluaten; s'engager les doigts dans une fenetre, de vingers in eene spleet klimmen; s'engager entre les rochers, tus-schen de rotzen inloopen, verwarren.

Engagiste, (m) Een pand bezitter.

Engainer, (v. a.) In de jebede stecken.

Engailage, (m) Verwing met galnooten (f).

Engaller, (v. a.) Gallen, met gal-appelen verwen.

Engarder. (Zie Garder).

Engance, (f) Gebroed, gebroedsel; engance de vipères, adderen gebroedsel; engance de tous maux, afstrang van alle quaad.

Engaigner ou Enginer, (v. a.) (oud w.) Bedriegen.

Engeler, s'Engeler, (v. r.) (gem. w.) Bevrozen, winter-bielen krygen.

Engelure, (f) Winter-biel, kak-biel; de winter aan handen of voeten.

Engender, (v. a.) Teelen, voortbrengen, baaren, verwekken, veroorzaken, la familiarité engendrie le mépris, (spr. w.) al te groote gemeenzaamheid baard veragting; s'engendrier, (v. r.) geiceld worden, voortbrengen.

Enger, (v. a.) (gem. w.) Bezazigen, teepooten; met iets quaads lastig wallen, belemmeren; met ongedierte bezetten.

Engerber, (v. a.) In schooven binden, opslapelen.

Engn, (m) Werktuig van allerlei

foort waar mede groote kracht kan gedaan worden, als: kraanen, dommerkrachten, wind-mas van een moolen enz.

Englober, (v. a.) Mingen, onder een mengen.

Englouter, (v. a.) Instokken, opstokken, inzwelgen, verslinden; (figuurl.) alles doortbrengen.

Engluer, (v. a.) Belymen, met lym bestryken.

Engoncer, (v. a.) Cet habit vous engonce trop, dat kleet s'hort te hoog op.

Engorgement, (m) Verslopping, verstikking (f).

Engorger (v. a.) un tuyau, eene pyp versloppen; s'engorger, (v. r.) verslopt, bezet raaken.

Engouement, (m) Verkropping.

Engouer, (v. a.) Verkroppen; s'engouer, (v. r.) zich overzwelgen.

Engouffrer, s'engouffrer, (v. r. & r.) In eene diepte zinken, vallen, opgezwoegen worden.

Engouler, (v. a.) (gem. w.) Opstokken, verzwellen.

Engourdi, ie (a. l.) Verslyft; membres engourdis, stramme, styve of slaapende ledemaaten.

Engourdir, (v. a.) Verslycen, verstrammen, verdooven; le froid engourdit les mains, de koude verslyft de handen.

Engourdissement, (m) Verslycing, verstraming, verdooving; deswording des verstands (f).

Engrais, (m) Mestling; verweide (f), mest stal (m); mettre des bœufs, des oies à l'engrais, ossen, ganzen vet mesten.

Engraissement (m) desterris, misting der akkers (f).

Engraisser, (v. n. & a.) Vet maaken, vet weiden; engraisser un cochon, de la volaille, een varken, gevogelte vet mesten; engraisser la terre, het land bemesten; engraisser ses habits, zyne klederen bemesten, vet maaken; elle engraisse extrêmement, zy word geweldig vet; s'engraisser, (v. r.) vet worden, zich sineerig maaken; zich verriyken.

Engangr, (v. a.) le bled, het graan in de schuur doen.

Engraver, (v. a.) In y op het zand aan de grond raaken, (zee w.)

Engrelé, ée (a. l.) Uitgerond, met punten (in Wapenk.).

Engrelure, (f) Ronde puntjes aan kanten.

Engrener, (v. a.) Het kooren in den molentrémel, of, tregter doen; engrener les chevaux, de paerden met ha- ver voeren; roue qui engrene bien, rad dat met zyn tanden wel invalt (by uurwerk.); engrener la pompe, de pomp lens pompen (zee w.); engrener un procès &c. een proces, enz. be- ginnen; mal engrené, qualyk aan- gezangen.

Engrossée, (adj.) Femme engros- sée, eene bevrugte vrouw.

Engrosser, (v. a.) Bezwangeren, beslaapen, bevrugten.

Engrosseur, (m) Vergrooter van iets.

Engrossir, (v. a. & n.) Vergroo- ten, verdikken; dik worden.

s'Engrumeler, (v. r.) Klonteren; sang engromelé, geronnen bloed.

Engueniller, (v. a.) Fleisteren, tot vadden maaken.

Enguiché, ée (adj.) Met een mond- stuk (in Wapenk.).

Enguichure, (f) Jagthoorn-riem (m).

Enhardir, (v. a.) (NB. de h word in dit en de volgende woorden uitge- sprooken.) Stout, vrypostig maaken; s'en- hardir, (v. r.) zich verslouten, vry- postig worden.

Enharnachement, (m) Toetuiging (f).

Enharnacher (v. a.) un cheval, een paerd tuigen; item kleeden, uit- rusten, optoosjen.

En haut, (adv.) Boven; d'en haut, van boven.

Enhazé, ée (adj.) Door onnuttige bezigbeden bezet. (gem. w.).

Enhuiler, (v. a.) Béotien, oliën.

Enjabler, (v. a.) De bodems der ecen in gergels sluiten (by kuipers).

Enjalouser, (v. a.) Jaloeers maa- ken.

Enjambée, (f) Eene schreede, schree.

Enjambement, (m) Overspringing (f); (in Dichtk.).

Enjamber, (v. n.) *Overfchryden*; enjamber par ceſſus, *overheen ſchryden*; vers qui enjambe ſur le vers ſuivant, *acht naar van de uitlegging in het volgende vers geconden word*; et jamber, *indringen (in iemands gebied)*.

Enjaveler, (v. a.) *Het gemaalde koorn op hoogjes brengen, opbinden.*

Enjauler ou Enjuler (v. a.) *une ancre, het anker ſtokken (zee w.).*

Enjeu, (m) *Inleg (m); het geld dat men in een ſpel inzet (n).*

Enigmatique, (adj.) *Verborgen, duifter, raafſelachtig.*

Enigmatiquement, (adj.) *Verborgentlyk.*

E'nigme, (f) *Raadſel (n); duiftere zaak.*

Enjoindre, (v. a.) *Beveelen, be-laffen*; je vous enjoins de faire cela, *ik beveel u dat te doen.*

Enjoint, ointe (adj.) *Bevoolen.*

Enjolivement, (m) *Opſchikking (f), cieraad (n).*

Enjoliver, (v. a.) *Opſchikken, op-tooijen, verciereu.*

Enjoliveur, (m) *Vercierder; (knoop-maakers enz. worden ook aldus ge-naamd).*

Enjolivre, (f) *Cieraad (n), opſmukking.*

Enjoller, (v. a.) *Met ſchoone woorden bedriegen, misleiden. (gem.v).*

Enjolleur, euſe (m. & f.) *Bedrieger, guichelaar; bedriegſter.*

Enjoué, ée (adj.) *Levendig, geeſtig; esprit enjoué, vrolyke geeſt; style enjoué, lichte ſtyl.*

Enjouement, (m) *Vrolykheid, geeſtigheid, aardigheid (f).*

Enjouer, (v. a.) *Vervrolyken; luſtig maaken.*

Enivré, ée (adj.) *Dronken; ver-blind.*

Enivrement, (m) *Dronkſchap; verblindheid (f).*

Enivrer, (v. a.) *Dronken, zat maaken; s'enivrer, (v. r.) zig dronken drinken, dronken worden; la fortune l'enivre, zyn geluk verblind hem.*

Enlacement, (m) *Verſiriking (f).*

Enlacer, (v. a.) *Vangen, verſiriken; verſchalken; s'enlacer, (v. r.) in de ſtrikken vallen.*

Enlasure, (f) *L'afmageling der balken (in bewuk).*

Enlaidi, ie (adj.) *Verleelyk.*

Enlaidir, (v. z. & n.) *Leelyk maaken; leelyk worden.*

Enlaidissement, (m) *Verleelyking (f).*

Enlevé, ée (adj.) *Opgenomen, enz; enlevé en l'air, in de lucht opgevoerd.*

Enlèvement, (m) *Roof (m); op-ligting, wegfchaaling (f).*

Enlever, (v. a.) *Opheffen, opligten, optillen; met geweld weg-rukken; enlever une fille, een meisje weg-voeren; ſchaaken; enlever la peau, de huid bezeeren, afſchaaven; cela me fut enlevé, dat wierd mij ontnomen; enlever des marchandises, goederen opkopen, om 'er de prys van te verhoogen; s'enlever (v. r.) opzwellen, oploopen.*

Enlevure, (f) *Puiſt, ſeukel, biein, item verheven werk.*

Enlier, (v. a.) *Steenen wel te zamen binden (by Meizel).*

Enligner, (v. a.) *Volgens de lyn meizelen.*

Enluminé, ée (adj.) *Verlicht, afgezet; carte enluminée, eens afgezette kaart; nez enluminé, een paſſagtige neus.*

Enluminer, (v. z.) *Met couleuren afzetten, verlichten.*

Enlumineur, euſe (m. & f.) *Afzetter, afzetſter van plaaten.*

Enluminure, (f) *Het afzetten, het kleuren.*

Ennéadécatéride, (f) *De tyd van negentien jaaren; maan-cirkel.*

Ennemi, ie (ſubſt m. & f. & adj.) *Vyand; vyandinne; vyandelyk; ennemi juré, een gezworen vyand; je ſuis ennemi du mensonge, ik ben een vyand van leugens; les troupes ennemies, de vyandelyke troepen.*

Ennobler, (v. a.) *Veredelen, (Zie ook Anoblir).*

Ennuï, (m) *Verdriet, ongenoegen (n).*

Ennuiter, (v. n.) *(oud w.) (Zie Anuiter).*

Ennuyant, ante (adj.) *Verveelend, laſtig.*

Ennuyer, (v. a.) *Verveelen*, *quellen*, *verdriet aandoen*; s'ennuyer (v. r.) *je m'ennuie ici*, *het vervelt my hier*.

Ennuyement, (adv.) *Verdrietig*, *lyk*, *verdrietelyk*.

Ennuyeux, euse (adj.) *Verdrietig*, *lastig*, *verveelend*.

Enoïseleur, (v. a.) *Een jonge valk* *ter jacht gewonnen*.

Enombrer, (v. a.) *Overschaduw*.

E'noncé, ée (adj. & subst.) *Verklaard*, *uitgedrukt*; *uitdrukkelijk artikel in een geschrift*; *un faux énoncé*, *eene valsche verklaring*.

E'noncer, (v. a.) *Uitspreken*, *uitdrukken*, *verklaren*; s'énoncer (v. r.) *il s'énonce fort bien*, *by drukt zich zelve zeer wel uit*.

E'nonciatif, ive (adj.) *Uitdrukkelijk*, *verklaarend*.

E'nonciation, (f) *Uitdrukking*, *uitspraak*; *il a l'énonciation heureuse*, *by spreekt fraai*, *cierlyk*.

Enorgueillir, (v. a.) *Hoovaardig maaken*, *verhoovaardigen*; s'enorgueillir (v. r.) *trois*, *hoovaardig worden*.

E'norme, (adj.) *Onmaatig*; *gruwelyk*; *une grandeur énorme*, *eene tuiten gemeene grootte*; *un crime énorme*, *eene gruwelyke*, *yffelyke misdaad*.

E'normément, (adv.) *Onmaatiglyk*; *schrikteyk*, *yffelyk*.

E'normité, (f) *Gruwelykheid*, *afschouwelykheid*; *onmaatige grootte*.

Enoûé, ée (adj.) *Die een been in de keel gestikt heeft*.

Enquérant, ante (adj.) *Nieuwsgeerig*, *navorschend*, *vraaglichtig*.

Enquérir, (v. n.) *Navorschen*, *onderzoeken*; s'enquerir *diligement*, *neerstig naspeuren*.

Enquerre, (v. a.) (oud w. gebr. in wapenk.) *Armes à enquerre*, *wapenschilden die onderzoek onderwerpen zyn*.

Enquête, (f) *Navraag*, *navorsching*; *faire une enquête*, *onderzoek doen*.

Enquêter, s'Enquêter, (v. r.) (oud w.) *Onderzoeken*, *navorschen*; *je ne m'enquête point de cela*, *ik bekammers my daer niet over*.

Enquêteur, (m) *Dangestelde onderzoeker eener zaak*.

Enquinauder, (v. a.) *Verloiden*, *bedriegen*.

Enquis, ise (adj.) *Onderzocht*.

Enraciné, ée (adj.) *Ingeworteld*.

Enraciner, s'Enraciner, (v. r.) *Inwortelen*, *wortel schieten*.

Enragé, ée (adj.) *Razend*, *dol*; *chien enragé*, *dollen hond*; *un enragé*, *een uitzinnige*.

Enrageant, ante (adj.) *Dol-maakend*.

Enragément, (adv.) *Uitzinniglyk*.

Enrager, (v. n.) *Dol*, *raazend*, *uitzinnig*, *zeer toornig worden*; *faire enrager quelqu'un*, *iemand doi*; *toornig maaken*; *enrager de faim*, *verwoeden honger hebben*; *musique enragée*, *katten-geol*, *naare muziek*; *travail enragé*, *werk om dol te worden*; *prendre patience en enrageant*, (sfr.) *tegen dank geduld oeffenen*.

Enrayer, (v. a.) *D'eerste voore ploegen*, *de spylen*, *spraaken in een wiel zetten*, *item een rytuig stremmen*, *ophouden*.

Enrayoir, (m) *Ketting*, *waar door het wiel gestremd word* (f).

Enrayure, (f) *D'eerste voore van een akker*.

Enrégimenter, (v. a.) *Opregten* *tot een Regiment*, *item daar in aanneemen*.

Enregistrement, (m) *Inschryving* (f).

Enregistrer, (v. a.) *Inschryven*, *intekenen*.

Enrhumé, ée (adj.) *Verkoud*.

Enrhumer, (v. a.) *Verkoud maaken*; s'enrhumer (v. r.) *verkoud worden*, *verkouwen*.

Enrhumer, (f) *Verksuding*.

Enrichir (v. a.) *quelcun*, *iemand ryk maaken*, *verryken*; *enrichir un livre*, *een boek vermeederen*, *verdieeren*; *enrichir un conte*, *by eene vertelling iets toevoegen*.

s'Enrichir, (v. r.) *Ryk worden*, *verryken*; *enrichi*, *ie* (adj.) *verrykt*, *verdieerd*; *vertéted*.

Enrichissement, (m) *Verryking*; *item opciering*, *verbetering van iets* (f).

ENR. ENS.

Enrôlement, (m) *Optrekking, inschrijving, werving* (f).

Enrôler, (v. a.) *Opfchryven, intekenen; enroler des soldats, soldaaten aanneemen.*

Enroué, ée (adj.) *voix enrouée, Heesche stem.*

Enrouement, (m) *Heeschheid, schorheid* (f).

Enrouer, (v. a.) *Heesch, schor maaken; s'enrouer* (v. r.) *heesch worden.*

Enrouiller, (v. r.) *Verroesten, roestig maaken; l'esprit s'enrouille, het verstand verrost, word lomp.*

Enroulement, (m) *Slekken-vormt-ge figuur op tuin-bedden.*

Enrouler (v. a.) *quelque chose, iets inrollen, oprollen, te zamen rollen.*

Enrue, (f) *Eene zeer breede akker-voore.*

Enrumer. *Zie Enrhumet.*

Enfabler (v. a.) *un vaisseau, Een schip op 't zand stuuren, in 't zand zetten.*

Ensacher, (v. a.) *Zakken, in zakken doen.*

Ensafraner, (v. a.) *Met saffraan veruen.*

Ensaïsinement, (m) *In 't bezit stelling; bezit neemng; (van een leen enz.)* (f).

Ensaïsiner (v. a.) *quelcun d'une terre, iemand in 't bezit van een landgoed stellen.*

Ensanglant, (v. a.) *Bebloeden, bebloed maaken; ensanglanté, ée* (adj.) *met bloed besprengt.*

Enseigne, (m) *Een vrendrig, vaandraager.*

Enseigne, (f) *Een teken; uithangbord; vandel, vaandel; scheeps-vlag, Prins-vlag; être logé à l'enseigne de la lune, onder den blooten hemel slaapen (spr. w.); enseigne de vin, wynkrans; bord daar op staat, wyn te koop; vous me connoîtrez à ces enseignes, gy zult my aan die tekens kennen; il ne croit rien qu'à bonnes enseignes, by geloofst niets als met goed bewys.*

Enseignement, (m) *Onderwyzing* (f); *onderwys* (n).

ENS.

265

Enseigner, (v. a.) *Onderwyzen, leeren, Leeraeren; onderrigten.*

Ensel, (m) *Fontenel-yzer* (by Heelm.).

Ensellé, ée (adj.) *cheval ensellé, Paerd met een ingebogen rug.*

Ensemble, (adv.) *t'zamen, gezamenlyk, teffens, te gader, l'ensemble* (m) *d'un bâtiment, het geheele van een gebouw.*

Ensemencement, (m) *Bezaaiing* (f).

Ensemencer, (v. a.) *Bezaaijen.*

Ensepulturé, (adj.) *Begraaven.*

Enserrer, (v. a.) *In tuin-kassen zetten.*

Enserrer, (v. a.) *(oud w.) Insuuten, inhouden.*

Ensevelir (v. a.) *un mort, Een en dooden begraven; s'ensevelir* (v. r.) *dans la solitude, zich in d'eenzaamheid begraven, opsuuten; s'ensevelir dans la débauche, zich aan den overdaad verslingeren; enseveli dans la mélancolie, in de droefgeestigheid gedompeld.*

Ensevelissement, (m) *Begraaving* (f).

Enseuillement, (m) *Hoogte der borstweering onder een vengster.*

Ensimer (v. a.) *un drap, Een laken dat men scheeren wil met vet besmeeren.*

Enforceler, (v. a.) *Betoveren.*

Enforceleur, (m) *Betoveraar.*

Enforcellement, (m) *Bebexing* (f).

Ensoufrer, (v. a.) *Zwaavelen, bezwaavelen.*

Ensouple ou ensuble, (f) *Een wavers boom* (m).

Ensoyer, (v. a.) *Den pek-draad borstelen.*

Enuable. *(Zie Ensoupie).*

Ensuite (prep.) *ensuite de cela, daar na; ensuite de quoi, waar na; ensuite* (adv.), *daar na; vervolgens.*

Ensuiuant, (adj.) *Le jour ensuiuant; de volgende dag* (in Rechten).

s'Ensuir, (v. r.) *(word alleen geb. in de 3de persoon) il s'ensuit donc de là nécessairement, que &c. daar volgt dan noodzaakelyk uit.*

dat enz; comme s'ensuit, als volgt; qui s'ensuivent, die hierna volgen.

Entablement, (m) *Het bovenste van een muur, waarop de dakparren rusten.*

Entacher, (v. a.) *Bezoedelen; entaché de vice, met ondeugd besmet.*

Entaille, (f) *Een kerf, keep* (m).

Entailler, (v. a.) *Inkepen, inkerven.*

Entaillure. (Zie Entaille).

Entame. (Zie Entamure).

Entamer, (v. a.) *Ontginnen; op-snyden; entamer un melon, un pain, een meloen, een brood ontginnen, opensnyden; entamer un discours, eene reden aanvangen; entamer un corps de troupes, onder een hoop krygslieden een gat maaken; entamer la reputation de quelqu'un, iemand in zyne eere aantasten; se laisser entamer, zich van zyn verbandnis of besluit laten afrekken, item zyn recht laten krenken.*

Entamure, (f) *De ontginning van iets; d'eerste snee van brood enz; de kant van 't brood.*

Entant que, (conj.) *In zoo verre; le Roi entant que Roi, de Koning voor zoo verre hy Koning is, of, de Koning als Koning.*

Entassé, ée (adj.) *Opgehoopt, opgestapeld.*

Entassément, (m) *Ophooping, opstapeling* (f); *entassement d'affaires, op een stapeling van zaken.*

Entasser, (v. a.) *Ophoopen, opstapelen; op malkander leggen, stapelen; entasser le bled, het korn op hoopen leggen; entasser des trésors, schatten vergaaren; entasser argument sur argument, het eene bewysstuk op het andere stapelen, bybrengen; entasser crime sur crime, misdaad op misdaad begaan.*

Ente, (f) *Ent, giffel; las aan een scholen-roede.*

Entement, (m) *Enting* (f).

Entenal, (m) *Wyngaard loot, om te verpooren.*

Entendement, (m) *Het verstand, oordeel* (n).

Entendeur, (m) *Een die verstaat; à bon entendeur peu de paroles,*

een half woord is genoeg voor den wyzen.

Entendre, (v. a.) *Verstaan, hooren, enz.; il ne faut pas condamner avant que d'entendre, men moet eerst hooren, alvorens men vonnisd; j'entends qu'on m'obéisse, ik wil dat men my gehoorzaame; je ne saurois entendre à deux choses à la fois, ik kan geen twee dingen gelyk doen; entendre la chose, eene zaak verstaan, kundig zyn; il n'y veut pas entendre, hy wil 'er niet na lusteren; donner à entendre, te kennen geeven; vous n'y entendez rien, gy begrypt 'er niets van; s'entendre en, ou, à quelque chose, zich ergens op verstaan; cela s'entend, dat verstaat zich.*

Entendu, ue (adj.) *Verstaan, geboord; verstandig, ervaren, wel ingerigt; il est fort entendu dans les mathématiques, hy is zeer ervaren in de wiskunst; maison bien entendue, een wel ingerigt, wel gebouwd huis; habit bien entendu, een wel gemaakt kleeid; affaire bien ou mal entendue, een wel of quaalyk aangelegde zaak; faire l'entendu, zich neuswys, verwaand aanstellen.*

Mal-Entendu, (m) *C'est un mal-entendu, het is een misbegrip* (n f); *misvatting* (f).

Entente, (f) *Meening, zin van iets; un mot à double entente, een woord dat tweezins verstaan kan worden; l'entente de ce tableau est admirable, de schikking, ordonnantie van die schildery is zeer fraai.*

Enter, (v. a.) *Enten, inënten, griffelen; enter en fente, en couronne, in een kloove, in den bast enteren; enter en écuillon, œillet ou bouton, oculeeren; enter deux pièces de bois, twee houten in malkander voegen.*

Entérinement, (m) *Bekragtiging, voldinging eener zaak* (in Rechten).

Entériner, (v. a.) *Iets gerechtelyk bevestigen, zyn volkomenheid, zyn beslag geeven.*

Enterocèle, (f) *Een darm-breuk.*

Enterrement, (m) *Begraffenis* (f).

Enterrer, (v. a.) *Begraaven, ter*

garde

aarde beftellen; enterrer fon secret, zyn geheim bewaaren; enterrer les futailes, het vaat-werk in den bal-lajt ingraaven (zie u.); être enterré tout vif, met niemand verkeeren; enterrer des herbes, groente in d'aarde leggen (by Tuinl.).

Entête, *de* (adj.) Eigenzinnig, ftyfhoofdig; vooringenomen, verzet op iets.

Entêtement, (m) Styfhoofdigheid, koppigheid, eigenzinnigheid, inbeelding, vooringenomenheid van iets; revenir de les entêtements, tot zich zelven komen, zyne eigenzinnigheid laaten waaren.

Entêter, (v. a.) In 't hoofd ftygen; le vin entête, de wyn flegt in 't hoofd; les louanges entêtent, de lofuitingen maaken opgeblaazenheid; s'entêter (v. r.) de quelque chose, van iets ingenomen worden; s'entêter de fon favoir, over zyne geleerdheid verwaand zyn.

Enthoufiafme, (m) Geestdryvery; drift, verwoering van zinnen (f).

Enthoufiafmer, (v. a.) Sterke drift veroorzaaken, verwoeren van zinnen.

Enthoufiafte, (m) Een geestdryver, een die vervoerd word van zinnen.

Enthymême, (m) Een bewys van twee ftellingen (in Zedenk.).

Entiché, *ée* (adj.) fruits entichés, aangeltokene vrugten; entiché d'hérésie, met kettery befmet.

Enticher, (v. a.) (weinig geb.) Aanfteeken, beginnen te verrotten.

Entier, *ière* (adj.) Geheel, Volkomen, gantsch; cheval entier, een hengft; une entiere félicité, eene volkomene gelukzaligheid; un homme entier, une femme entiere, een eigenzinnig man, eigenzinnige vrouw.

Entier (m) ou nombre entier, een heel of ongebroken getal; la chose est encore en fon entier, de zaak is noch in zyn geheel.

Entièrement, (m) Geheellyk, gantschelyk, volkomentlyk.

Entité, (f) Het zyn, of aanwzen van iets (n); (in Boven-natuurk.).

Entoiler, (v. v.) Iets op linnen naaijen, vast hechten.

Entoir, (m) Een ent-mes (n).

Entoiser, (v. a.) Iets by de rof optrekenen.

Entonnement, (m) Het waaten van eenig vocht.

Entonnement, (m) Het opheffen, inzetten van een zang (n).

Entonner, (v. a.) Waaten, in waaten gieten, doen.

Entonner, (v. a.) Opheffen, inzetten, opzingen.

Entonnoir, (m) Een tregter.

Entorse, (f) Verwikking, verdraaijing der Lédemaaten, enz.

Entortillement, (m) Omwinding, omflying (f).

Entortiller, (v. a.) Omwinden enz. Le lierre entortille les arbres, de klimop, of, klim omflyingd de boomen; style entortillé, verwarde fchryftrant; cheveux entortillés, hair dat in lokken gemaakt is.

Entour, (m) Omvang, omtrek.

Entourer, (v. a.) Omzingen, omringen, bezetten.

Entourner (v. a.) un cable, een kabel opfcheeren; iets rond leggen; iets rond uitsnyden.

Entournure, (f) Ronding der kleederen.

s'Entr'accoller, (v. r.) Malkander omhelzen.

s'Entr'accuser, (v. r.) Malkanderen befchuldigen.

Entr'acte, (m) Een tuffchen-fpel (n).

Entrage, (m) Handgeld (n); gaispenning (m) wegens eenig goed of verpacting; item het aanvaarden der pagt.

s'Entr'aider, (v. r.) Malkander helpen, byftaan.

Entrailles, (f. plur.) d'Ingewanden; vuider les entrailles, d'ingewanden wifhaalen; les entrailles paternelles, het vaderlyk mededoo-gen.

s'Entr'aimer, (v. a.) Malkander beminnen, liefhebben.

Entrainer, (v. a.) Wegfleepen, wegvoeren; il m'entraîne fon côté, hy haalde my over aan zyne zyde, être entraîné par fes paffions, door zyne driften weggevoerd worden; on

l'entraîna au suplice, men sleepte hem naar de gerichts-plaats.

Entrait, (m) Bind-balk, hoofd-balk (in Bouwk.).

Entrant, ante (adj.) Intreedende; un homme entrant, een vrypostig man, die zich gezellig, gemeenzaam weet te maaken.

s'Entr'appeller, (v. r.) Malkander roepen.

s'Entr'approcher, (v. r.) Malkander naderen.

Entraver (v. a.) un cheval, Een paerd kluisteren

s'Entr'avertir, (v. r.) Malkander waarschuwen.

Entraves, (pl.) Kluisters, voet-blokken der paerden; item alle soort van beletzelen, kluisteringen.

Entrayon, (m) Leêre riem aan de kluisters.

Entre, (prep.) Tusschen, onder; entre vous & moi, tusschen u en my; entre mes livres, onder myne boeken; cela est entre les mains de, &c. dat is in de handen van enz.; il est le plus savant d'entre les Professeurs, hy is de geleerdste onder de Professoren; il ne l'aura jamais d'entre mes mains, hy zal het nooit uit myne handen hebben; entre deux, tusschen beiden, tamelyk.

Entre-bâiller, (v. a.) (alleen dus gebr.) Laisser la porte, la fenêtre entrebaillée, de deur, het vengster half open laaten.

s'Entre-baiser, (v. r.) Malkander kussen.

s'Entre-battre, (v. r.) Malkander slaan.

s'Entre-bleffer, (v. r.) Malkander quetszen.

s'Entre-brouiller, (v. r.) Met malkander onëëzig worden.

s'Entre-careffer, (v. r.) Malkander liekoozen.

s'Entre-chamailler, (v. r.) Met malkander veyten.

Entrechat, (m) Een kruis-sprong (in 't dansen).

s'Entre-choquer, s'entre-choquer, (v. r.) Tegen elkander slooten, botzen.

Entre-colonne, (f) ou entre co-

lonnement, (m) Ruimte tusschen twee pylaëen.

s'Entre-combattre, (v. r.) t'Zamen sryden.

s'Entre-communiquer, (v. r.) Malkanderen mededeelen, berigten.

s'Entre-connoître, (v. r.) Malkander kennen.

Entre-coupe, (f) Tusschen sneede, opening.

Entre-couper, (v. a.) Afbreeken, hinderen; verdeelen, affnyden; pais entre-coupé de montagnes, een land doorsneden, verdeeld met bergen; les soupirs entre-couent la voix, de zugten breeken de stem; s'entre-couper, (v. r.) doorsnyden; malkander snyden.

s'Entr'écire, (v. r.) Malkander schryven, brief-wisseling houden.

s'Entre-croiser, (v. r.) Kruiswyze door malkander loopen.

s'Entre-déchausser, (v. r.) Malkander ontschoeijen; schoenen en kouffen uittrekken.

s'Entre-déchirer, (v. r.) Malkander verscheuren; lasteren.

s'Entre-défaire, (v. r.) Malkander verdoen, ruineeren; om bals brengen.

s'Entre-demander, (v. r.) Malkander vraagen.

s'Entre-dépecher, (v. r.) Tot malkander zenden, afveerdigen.

s'Entre-détruire, (v. r.) Malkander vernielen, verwooften.

Entre-deux, (adv.) tusschen beiden, tusschen in; tamelyk.

Entre-deux, (m) Tusschen-ruimte, het middelste; de middelweg.

s'Entre-diffamer, (v. r.) Malkander schenden, eer rooven.

s'Entre-dire, (v. r.) Malkanderen zeggen.

s'Entre-donner, (v. r.) Malkanderen geeven.

Entrée, (f) Ingang; intréd, intrée; opening enz, laisser l'entrée libre d'une ville, den ingang eener stad vry laaten; l'entrée d'une maison, d'ingang van een huis; l'entrée du port, het inkomen; de mond van een zee-haven; faire son entrée, zyne intrée doen; l'entrée d'une bou-

Bouteille, &c. d'opening van een fles; enz. il a entré au conseil, hy mag in den Raad verschynen; à son entrée dans le monde, by zyn komst onder 't menschedom; à l'entrée du jeu, in 't begin van 't spel; entrée de table, het eerste geregt; entrée de rivière, de mond van een rivier; entrée de serrure, slutelgat; droits d'entrée, inkomende regten; entrée, overdraging der posten uit het oude in het nieuwe boek.

s'Entre-facher, (v. r.) Malkanderquaad maaken, vergrammen.

Entrefaites, (f. plur.) (word nooit alleen gebruikt); sur ces entrefaites, terwyl dat gebeurde; il arriva sur ces entrefaites, hy kwam middelerwyl aan.

s'Entreflatter, (v. r.) Malkander vlyen.

s'Entre-fouetter, (v. r.) Malkanderen geesselen.

s'Entre-frapper, (v. r.) Malkanderen slaan, kloppen.

s'Entre-froisser, (v. r.) Malkanderen kneuzen, blutzen.

Entregent, (m) (gem. w.) Gemaniërdheid, dartigheid in den omgang.

s'Entrégorgier, (v. r.) Malkander den bals affnyden, vermoorden.

s'Entre-gronder, (v. r.) Malkander beknyven.

s'Entre-haïr, (v. r.) Malkander haaten.

s'Entre hanter, (v. r.) Met malkander omgaan, verkeeren.

s'Entre heurter, (v. a.) Malkander slooten.

Entrelacement, (m) Doorvlegting (f).

Entrelacer, (v. r.) Doorvlegten, t'zamenvlegten; un discours entrelacé de vers, eene redenvoering met versen doormengt.

Entrelacs, (m) Iets dat door eengevolgt of gedraaid is, als een knoop, of de strik-lester van een signet; door eengevolgt loof-werk.

Entrelarder, (v. a.) Doorspekken; doormengen, als zoete-koek met snijpers; un discours entrelardé de &c, eene redenvoering doormengt met enz.

Entre-ligne, (f) Een tusschenregel, linie.

s'Entre-louer, (v. r.) Malkander pryzen.

Entre-luire, (v. n.) Even doorschynen, schêmeren.

s'Entre-mander, (v. r.) Malkander berigten.

s'Entre-manger, (v. r.) Malkander opëeten; elkaar geduurig in 't bair zitten.

s'Entr'embarrasser, (v. r.) Malkander belemmeren.

s'Entr'embrasser, (v. r.) Malkander omhelzen.

Entre-mêler, (v. a.) Vermengen, onder een mengen; s'entre-mêler, (v. r.) zich ergens innemen.

Entre-mets, (m) De tusschen gerechten op een maaltijd.

Entremetteur, euse (m. & f.) Middelaar, tusschenspraak; koppelaar, middelaarsfer; koppelaarsfer.

s'Entre-mettre, (v. r.) Zich ergens insteeken, mede bemoeijen.

Entre-mise, (f) Bemiddeling, tusschen-komst, tusschen-spraak; c'est par l'entremise d'un tel, que, het is door de tusschen-komst, hulp, van zoo een, dat enz.

Entre-modillon, (m), Ruimte tusschen twee krollen, kraagen (in Bouwk.).

s'Entre-moquer, (v. r.) Malkander bespotten, begekken.

s'Entre-mordre, (v. r.) Malkander byten.

Entre-nager, (v. r.) Tusschen wind en water zwemmen, dryven.

s'Entre-nuire, (v. r.) Elkander benadeelen.

s'Entr'envoyer, (v. r.) Aan malkander zenden.

Entre-ouir (v. a.) quelque chose, iets half hooren.

Entre-ouvrir, (v. a.) Half open doen.

s'Entre-parler, (v. r.) Malkander spreken.

Entre-parleur, (m) Een die op een schouwplaats spreekende word ingevoerd, een tusschen spreker.

Entre-pas, (m) Een halve of gebroken pasgang (in de Ryfch.).

Entre-passer, (v. a.) Tusschen doorgaan, door slaan.

s'Entre-percer, (v. r.) *Malkanderen doorſteeken; door malkander dringen.*

s'Entre-piller, (v. r.) *Malkander plunderen, berooven.*

s'Entre-piquer, (v. r.) *Malkander ſteeken; malkander ſteeken onder water geeven.*

s'Entre-plaier, (v. r.) *Met malkanderen platen.*

Entrepos. (Zie Entrepôt).

Entrepos. (n) *Tuſſchenpoozing, ruſt (f), overaand (m); écrire par entrepos, by tuſſchenpoozing ſchryven.*

Entreposer, (v. a.) *Waaren op een ſtapel-plaats neêrleggen.*

Entreposer, (m) *Iemand die, of een ſchip dat alhier loſt.*

Entrepôt, (m) *Haven of plaats daar de Koopmans goederen opgeſt, opgeſlagen of verladen worden; ville d'entrepôt, ſtapel plaats, daar de goederen verſtaped worden.*

s'Entre-pouſſer, (v. r.) *Malkander ſtooten.*

Entreprenant, ante (adj.) *Stout, kloekmoedig, onvertraagd; c'est un homme fort entreprenant, by is een zeer ſtout, gereſolveerd man.*

Entreprendre (v. a.) *quelque chose, iets onderneemen, onderwinden, beſtaan; entreprendre quelcun, iemand aantafſen, onder handen neemen, tot reden zoeken te brengen; entreprendre ſur les droits, ſur la charge, ſur l'autorité, ſur la vie de quelcun, in iemands recht, bediening, gezag vallen, naar iemands leven ſtaan.*

Entrepreneur, euſe (m. & f.) *Onderneemer, aanneemer; aanneemſter, een die iets wigts durſt onderneemen.*

s'Entre-preſſer, (v. r.) *Malkander dringen.*

s'Entre-prêter, (v. r.) *Aan malkanderen leenen.*

Entrepris, iſe (adj.) *Ondernomen, aangevangen, begonnen; angegrèpen; entrepris (perclus) lam.*

Entreprife, (f) *Onderneeming (f), woornemen (n), aanſlag op iemands leven, inval in iemands recht (m); une entreprife hardie, een ſtouts be-*

ſtaan; venir à bout de ſon entreprife, zyn aanſlag uitvoeren.

s'Entre-quereller, (v. r.) *Met malkanderen twiſten, krakkeel hebben.*

Entrer, (v. n.) *Ingaan, inkomen; intreeden; entrer à table, aan taſel gaan; entrer dans la maiſon, in het huis treden; entrer dans le port, in de Haven loopen; entrer en poſſeſſion de quelque chose, in 't beſit van iets treden; entrer dans les intérêts de quelcun, in de belangens van iemand treden; entrer dans le ſens de quelcun, iemands meening, gewoelen vatten, goedkeuren; entrer dans la zome année, in zyn 20ſte jaar gaan of treden; entrer dans le détail des choses, tot de byzonderheden der zaaken komen; entrer en discours, eene reden aanvangen; entrer en matière, tot de zaak komen; entrer en procès, een geding, procès aanvangen; entrer dans le monde, in gezelfchap, onder Menſchen komen; entrer en colère, haſtig, gramſtoorig worden; entrer dans l'esprit, in den zin komen; entrer dans une affaire, zich in eene zaak mengen; entrer en condition, in een dienſt, of, huur treden; entrer dans le service, zich in den dienſt begeeven; entrer en religion, en charge, het Klooster leven; een ampt aanvaarden; entrer en parallèle avec quelcun, iemands gelyk worden; entrer en rut, looſch, ritſig worden; il entre quatre aunes dans cet habit, trois pintes dans ce pot, daar gaan vier ellen in dat kleed, drie pinten in die kan; que vous entrez mal dans ma penſée! wat wat gy myne meening kwalyk! des medicaments où il entre &c. geneesmiddelen daar inkomen en.*

Entrer (v. a.) *un vaiſſeau, een ſchip inbrengen.*

s'Entre-regarder, (v. r.) *Malkander beſien, aankyken.*

Entre-regne, (m) *Tuſſchen regeering (f), een interregnum.*

s'Entre-rencontrer, (v. r.) *Malkander ontmoeten.*

s'Entre-repondre, (v. r.) *Malkander antwoorden.*

ENT.

s'Entre-resssembler, (v. r.) *Malkander gelyken.*

s'Entresaluer, (v. r.) *Malkander groeten.*

s'Entre-secourir, (v. r.) *Malkander helpen, bystaan.*

Entre-sol, (m) *Een bang-kamer (f).*

s'Entre-souffrir, (v. r.) *Malkander verdraagen, dulden.*

Entre-sourcil, (m) *Wydte tusschen de twee wenkbrauwen.*

Entre-suite, (f) *Vervolg, t'zamenhang (dit woord verouderd).*

s'Entre-suivre, (v. r.) *Op malkander volgen.*

s'Entretailer, (v. r.) *Cheval qui s'entretaille, Paerd dat in 't gaan de voeten tegen malkander stoot of staat.*

Entretailure, (f) *Schaaving of quetsuur daar van.*

Entretemps, (m) *Een tusschen-tyd (f); un heureux entretems, eene gunstige gelegenheid, of stonde.*

Entretienement (m) *des soldats, het onderhoud der Soldaaten.*

Entretenir, (v. a.) *Onderhouden; entretenir une famille, een huisgezin levensmiddelen verschaffen, onderhouden; entretenir une armée, een leger onderhouden; entretenir une maison, een huis onderhouden, in goeden staat houden; entretenir la paix, de vrede onderhouden, bewaaren; entretenir l'amitié, de vriendschap onderhouden; entretenir les défiances, het misvertrouwen aanqueeken; entretenir quelcun, met iemand spreken; entretenir quelcun de belles promesses, iemand met schoone beloften gaande houden; s'entretenir, (v. r.) il ne gagne pas de quoi s'entretenir, hy wint zoo veel niet dat hy zig kan onderhouden; s'entretenir avec quelcun de quelque chose, met iemand over eene zaak redenkavelen.*

Entretenu, ue (adj.) *Onderhouden; enz.*

Entretien, (m) *Onderhoud (n) leestoot; t'zamenpraak, redenuijfeling (f); gezelschap (n); l'entretien coûte tant, den onderhoud kost zoo veel;*

ENT. ENV. 271

les mauvais entretiens gâtent les bonnes mœurs, kwaade zamenprekingen bederven goede zeden.

Entretissu, uë (adj.) *Doorweeven, doorvlogten, doormengd.*

Entretoile, (f) *Binnenwerk van kant, tusschen twee stukken Lynwaas (n).*

Entretoise, (f) *Bind-hout (in Bouwk.)*

s'Entre-toucher, (v. r.) *Malkander raaken, aanpaalen.*

s'Entre-traiter, (v. r.) *Malkander onthaalen.*

s'Entretuer, (v. r.) *Malkander dooden, ombrengen.*

s'Entrevâcher, (v. r.) *Zig ergens inwikkelen, toefstommelen, dat men zig niet roeren kan.*

Entrevoir, (v. a.) *Een weinig zien, ten halven zien; entrevoir l'intention de quelcun, iemands oogmerk ten halven bemerken; s'entrevoir, (v. r.) malkander bezoeken.*

Entrevoux, (m) *Ruimte tusschen twee dwars-balken (in Bouwk.)*

Entrevue, (f) *t'Zamen-komst; convenir d'une entrevue, eene byeenkomst beraamen.*

Entr'ouvert, erte (adj.) *Half open.*

Entr'ouvrir, (v. a.) *Ten halven open doen; s'entr'ouvrir, (v. r.) half open gaan; gaapen.*

Enture, (f) *Enting, inenting (Hoven: w.)*

Envahi, ie (adj.) *Verooverd, enz.*

Envahir (v. a.) *un Royaume, een Koningryk, aanvallen, bemachtigen.*

Envelioter, (v. a.) *Op kleine hoopjes leggen (in den Landb.)*

Enveloppe, (f) *Omflag (m), bekleedzel (n); borst-weering (in Vestingb.); enveloppe d'une lettre, d'un paquet, omflag, couvert van een Brief; omflag van een pak; dire quelque chose sous de belles enveloppes, iets onder fraaije verbleemde woorden zeggen.*

Enveloppement, (m) *Omwindsel (n), inwikkeling (f).*

Enveloppé ée (adj.) *dans de*

mauvaises affaires, in kwaade zaken ingewikkeld; discours enveloppé, bewimpeld gesprck.

Enveloppeur, (v. a.) Omwinden, inrollen, inwikkelen; s'enveloppeur (v. r.) dans son manteau, zich in zyn mantel toemaffelen.

Enveloppeur, (m) Een verbloemde Schryver of redenaar; item inpakker.

Enverimer, (v. a.) Vergiftigen; envenimer l'esprit de quelcun, iemands geest verbitteren, kwaadaardig maaken.

Enverger, (v. a.) Met teenen vlaggen.

Enverguer, (v. a.) Een zeil aan de reë slaan, vastbinden (Zee w.)

Envergure, (f) Het aanslaan; item afpassing, afmeesting daar van.

Envers, (prep.) Tegens, omtrent; charitable envers les pauvres, liefdadig omtrent den armen.

Envers, (m) De verkeerde, of, averegte zyde van iets (f); l'envers du drap, d'averegte zyde van 't laken; à l'envers, (adv.) verkeerd, averegts; être couché à l'envers, op zyn rug leggen; avoir l'esprit à l'envers, averegts, dwars, niet wel by zyn zinnen zyn; prendre tout à l'envers, alles verkeerd opvatten.

Envi, (m) (Word alleen dus gebr.) travailler, étudier à l'envi, om slyd, om 't best, om 't eerst werken, studeeren.

Envie, (f) Nyd, afgunst, haat; lust, neiging; porter envie à quelcun, op iemand nydig zyn; vôtre sort est digne d'envie, uw staat is benydens waardig; je meurs d'envie de le voir, ik brande van verlangen om hem te zien; avoir envie de manger, lust tot eeten hebben; cela fait envie, dat doet watertanden; j'ai quelque envie d'aller à la selle, ik heb eenige trek tot stoel-gang; à l'envie m'en prend, indien ik 'er lust tot krijg, l'envie lui prit de &c. hy kreeg lust, om enz. envie de femmes groffes, belustheid, lust der zwangere Vrouwen.

Envies, (f. pl.) Nynagels.

Envieilli, ie (adj.) Pécheur envieilli, verouderde, verharde zondaar.

Envieillir (v. a.) Oud maaken, s'envieillir, (v. r.) out worden.

Envier, (v. a.) Benyden, misgunnen; une charge enviée de tout le monde, bediening naar welke ieder een begeerig is; envier le point, op de meeste oogen iets zetten (in 't Spel).

Envieux, euse (adj. & subst.) Nydig, afgunstig; een wangunstige, een nydigaard; son merite lui fait des envieux, zyn verdienste verwekt hem benyders.

Enviné, ée (adj.) Met wyn voorzien.

Environ, (prep.) Omtrent, ten naasten by.

Environnement, (m) Omringing, (f).

Envirionner, (v. a.) Omringen, omcingelen, bezetten.

Environs, (m. pl.) De omleggende plaatzen.

Envisager, (v. a.) Aanschouwen, beschouwen; overdenken, voor oogen stellen.

Envitailler, (v. a.) Met leeftogt voorzien.

E'numérateur, (m) Opteller.

E'numération, (f) Optelling.

Envoi (m) de marchandises, zending (f) van goederen.

Envoyer, (v. n.), Buigen, krommen, s'envoyer, (v. r.) krom worden.

Envoiné, ée (adj.) Die buuren heeft, gebuurd.

Envolé, ée (adj.) Weggevoegen.

s'Envoler, (v. r.) Wegvliegen; ontsnappen.

Envoûtement, (m) Betovering met een wasschen beeld.

Envoûter, (v. a.) Iemand door die betovering dooden.

Envoyé, ée (adj.) Gezonden.

Envoyé, (m) Een afgezant.

Envoyer, (v. a.) Zenden, afzenden, toezenden; envoyer quelcun au devant de, iemand te gemoet zenden aan enz.; envoyer querir quelcun, iemand laaten haalen; envoyer son laquais, zyn knecht weg jaagen.

Envyé. (Zie Enivré, enz.)

E'ole, (m) E'ool, (de God der winden).

E'olipyle, (m) *Wind-kogel, holle kogel* (f).

E'pacte, (f) *Het verschil van twee dagen tusschen het maane en zonne jaar.*

E'pagneul, eule (m. & f.) *Patrys-bond.*

E'pais, aisse (adj.) *Dik, dikke, grof, grove; digt; planche épaisse, dikke plank; épais de trois doigts, drie vinger dik, drap épais, dik, zwaar laken; bois épais, een digt bosch; liqueur épaisse, dikke, drabbige vogt; air épais, dikke Lucht; esprit épais, een plomp verstand; il donna le premier dans le plus épais de la Cavalerie, hy was d'eerste die op 't dikste van de Kuitery inviel.*

E'paisseur, (f) *Dikte; digte; trois pieds d'épaisseur, drie voet dik; épaisseur d'un bois, het digste van een bosch.*

E'paissir, (v. a.) *Verdikken, dik, digt maaken, s'épaissir, (v. r.) verdikken, dik worden; lomp van verstand worden; l'air s'épaissit, de lucht verdikt.*

E'paississement, (m) *Verdikking* (f).
E'pamprer, (v. a.) *Den wyngaard afbladeren.*

Epanchement (m) *de quelque liqueur; de bile; de cœur, uitstorting van eenig vogt; overloop van galte; uitstorting des harten, gulhartigheid* (f).

E'pancher, (v. a.) *Uitgieten, uitstorten, glenzen; épancher son cœur, zyn hart openbaaren; J. C. a épanché son sang, J. C. heeft zyn bloed vergooten; s'épancher, (v. r.) uitgefloort, geplengt worden.*

E'panchoir, (m) *Stortgat van een waterloop* (n).

E'pandre, (v. a.) *Verspreiden, uitstorten; épanandre, (v. r.) zig verspreiden; le fleuve s'épand dans la plaine; de rivier verspreid zich over de vlakte; le bruit s'épandit, het gerugt verspreidde zich.*

E'pandu, ue (adj.) *Verspreid, gesloort.*

E'panorthote, (f) *Cierlyke verbetering der vorige redeneering (in Rê-denk).*

E'panoui, ie (adj.) *Ontlooken.*

E'panouir, (v. n.) s'E'panouir, (v. r.) *ontluiken, opengaan; fleur qui s'épanouit, bloem die ontluikt; son cœur, sa rate s'épanouit, zyn hart ontluikt, word vrolyk.*

E'panouissement, (m) *Ontluiking der Bloemen; vrolykheid des harten* (f).

E'parer, (v. n.) s'E'parer, (v. r.) *De voeten te verre uit slaan (in de Ryseb.)*

E'pargnant, ante (adj.) *Spaarzaam, zuinig.*

E'pargne, (f) *Spaarzaamheid, zuinigheid, vergaaring; Koninglyke schatkist; Tresorier de l'épargne, 's Konings schat-bewaarder.*

E'pargner, (v. a.) *Spaaren, bezuinigen; épargner les troupes, son argent; de troepen, zyn geld spaaren; n'épargner ni age, ni sexe, noch jaaren, noch geslacht verschoonen; s'épargner, (v. r.) zich zelven ontzien, vieren.*

E'parpiller, (v. a.) *Hier en daar verstrooijen, verspreiden; le vent éparpille les cheveux, de wind spreid het hair van een; éparpiller du fumier, mist van een spreiden; s'éparpiller la rate, (spr. w.) vrolyk zyn.*

E'pars, (m) *Een vlagge-stok; arm van een draagstoel.*

E'pars, arse (adj.) *Gens épars ça & là, hier en daar verstrooid Volk; cheveux épars, verspreide, losse hairen.*

E'parvin, (m) *Het spat* (n) *(zeker gezwel aan de beenen der paerden).*

E'pater, (v. a.) *De voet van een glas enz. afbreeken; un nez épaté, eene platte neus.*

E'patique. (Zie Hépatique).

E'pave, (f) *Gestrand of verloren goed; item verdwaald vee dat de Landheer eigend; ook een vreemdeling wiens herkomst of Vaderland men niet weet.*

E'pauvre, (f) *Afgesprongen stuk van eenen gebouwen steen.*

E'pavite. (Zie Espavite).

E'paule, (f) *De schouder, épaule d'un bastion, zyde, flank eenes bol-*

werks; épaule de mouton, *legt-hyl, breede hyl* (by Timmerl.); épaule d'étang, *oeverdam*; épaule de vaisseau, *de wringing, draaijing der boeg van een Schip*; porter sur ses épaules, *op zyne schouderen draagen*; il vous paiera par dessus l'épaule, *hy zal u over schouder (dat is) niet betalen* (spr. w.); regarder les gens par dessus l'épaule, *de luiden over de schouder (dat is) met veragting aanzien*; il sent l'épaule de mouton, *hy stinkt als een Bok*.

E'paulée, (f) Een sloot, *duuw met de schouder*; voor-kwartier van een Schaap; travailler par épaules, *by borten en slooten arbeiden*.

E'paulement, (m) Verschansing, *borverering* (f).

E'pauler, (v. a.) Ontschouderen, *de schouder verrekken, uit het lid trekken*; verschanfen, *dekken*; een muur enz. schooren, *onderstutten*; onderschraagen, *lystaan*; bête épaulée, *een bedrogen Krysser*.

E'paulette, (f) Schouder-naad, *spronkje*.

E'paulière, (f) 't Schouder-stuk van een Harnas (n).

E'péautre, (m) Spelt (een slag van kór-n) (f).

E'pée, (f) Een dégen (m); porter l'énée, *den dégen draagen*; mettre l'épée à la main, *mettre la main à l'épée, den dégen aangrypen*; garde, *pomeau d'épée, geveft, knop van een dégen*; prendre l'épée, *den dégen, het zwaard opvatten*; passer tout au fil de l'épée, *alles ter neêr zabelen, over de kling laten springen*; se faire une passage l'épée à la main, *zig 'er door zabelen*; un homme d'épée, *een krygs-man*; se battre de l'épée blanche, *met den blooten dégen weeten*; son épée est vierge, *hy heeft nog geen dégen getrokken*; n'avoir que l'épée & la cape, *niets hebben arm, een kaale Jonker zyn*; être aux épées & aux coutaux, *gestellig intwyl leven*; il s'est passé son épée au travers du corps, *hy heeft zich zelven doorstoken*; c'est son épée de chevet, *dat is zyn hartader* (spr. w.) il est né pour l'épée,

hy is voor den Krygs-stand gebooren; son épée ne tient pas au fourreau, *zyn dégen zit los in de schede*.

E'peiche, (f) Roodspecht (zeker Vogel).

E'peller (v. a.) un mot, een woord spellen.

E'penthese, (f) Inzetting van een of meer letteren in een woord.

E'perdu, ue (adj.) Demeurer éperdu, *verfeld, verbaast staan blyven*.

E'perdument, (adv.) Aimer éperdument, *met hart en ziel beminnen*; être éperdument amoureux, *op het uiterste, desperaat verliefd zyn*.

E'perlan, (m) Spiering (Visch).

E'peron, (m) Een spoor; tegen pylaar, *stene beer*; bet galjoen, *de snauwel van een Schip*; donner de l'éperon, *met de sporen steeken*; donnons un coup d'éperon jusques là, *laat ons daar na toe rennen*; n'avoir ni bouche ni éperon, *een paerd dat noch na toom, noch sporen luijferd*; item een mensch die nergens toe geschikt is; il a besoin d'éperon, *hy moet aangespoord worden*.

E'peronné, ée (adj.) Gespoord, met sporen voorzien.

E'peronner (v. a.) un eheval, een paerd aanspooren, *de sporen geeven*.

E'peronnier, iere (m. & f.) Een sporemaaker.

E'pervier, ou Eprevier, (m) Een sperwer (vogel), een werp-net; item een Bockdrukkers jonge.

E'pervin. (Zie E'parvin).³

E'peter, ou Empiéter, (v. a.) Een stuk van de weg afploegen.

E'péus, (m) Bequaame werker in krigstuig.

E'pha, (m) (Hebr. w.) Zekere koorrenmaat by de Israëlitien.

E'phémère, (adj.) Dat maar eenen dag duurd; fièvre éphémère, *koorts van 24 uren*.

E'phémérides, (f. pl.) Dag-boek, Journaal; item reken-tafel van den dagelykschen loop der sterren.

E'phialtes, (m) Nagt-merrie (f). (Zie Incube).

E'phod, (m) Zeker Prieesterlyk kled by de Jooden.

E'pho-

E'phore, (m) *Opper-regter in Spar*
sa, voor deelen.

E'pi, (m) *Een aar, koren-aar (f);*
bles a m't voorhoofd der paarden; é-
pis, punten, spitzen aan tralie- of
tent-werk; monter en épis, in aaren
schieten.

E'picarpe, (m) *Pols - pleijter voor*
de koorts.

E'pice, (f) E'pices, (pl.) *Krui-*
den, kruidenryen, speceryn; ain
d'épice, pépère, kok; épi es, geriebs-
kajen, vacantie gelden.

Epicene, (m) *Naamwoord dat bei-*
den geslachten gemeen is.

E'picer, (v. a.) *Kruiden, met spe-*
ceryen toemaaken; épice, ée (adj.)
gekruid.

E'picerie, (f) *Allerhande kruiden-*
nerven.

E'picier, iere (adj.) *Kruid-nier,*
kruidner; kruidenrjer.

E'picurien. (m) *Een Epicurist.*

E'picurisme, (m) *De leer van E-*
picuur (f).

Epicycle (m) *de la lune, bykring*
van de maan (f).

E'pidémie, (f) *Aansteekende, land-*
aart- of gemeene ziekte.

E'pidémique, (adj.) *Maladie épi-*
démique, besmettelijke land-ziekte;
un vice, un mal épidémique, eene
ondeugd, een quadaan eenig volk eigen.

E'piderme, (m) *De opperhuid, cui-*
tenhuid (in Ontleedk.).

E'piment, (m) *Verspieding, be-*
loering (f), (weinig gebr.).

E'pier (v. a.) *quelcun, iemand be-*
spieden, beheren, épier l'occasion,
le moment, de gelegenheid, het
oogenblik waarnemen.

E'nier, (v. n.) *In aaren schieten.*

E'pierrer, (v. a.) *Van steenen zu-*
veren (als een tuin enz.).

E'pieu, (m) *Een jagt-spriet, zwyn-*
spriet.

E'pigastre, (m) *Opper-smcerbuik,*
(in Ontleedk.).

E'pigastrique, (adj.) *Dat daar toe*
behoort.

E'piglotte, (f) *Het lilletje van de*
keel (n).

E'pigrammatique, (adj.) *Epigram-*
matisch.

E'pigrammatiste, (adj.) *Een punt-*
dichter.

E'pigramme, (f) *Een puntdicht,*
kort, zinnryk opschrift of gedicht (n).

E'pigraphie, (f) *Opschrift op een*
gebouw (n).

E'pikie, (f) *Maatiging, welke,*
zonder onbillyk te zyn, de wet ver-
zagt.

E'pilepsie (f) *Mal caduc, ou haut*
mal (m) Vallende ziekte.

E'pileptique, (adj. & subst.) *Dat*
van de vallende ziekte is, of een die
zulkz onderworpen is.

E'pilogue, (m) *Sluit-rede, korte*
herbaaling of toepassing van 't geen ge-
zeft is (f).

E'piloguer (v. a. & n.) *sur tout,*
op alles wat te zeggen, te bedillen
weeten.

E'pilogueur, (m) *Bediller, berisper.*

E'pinard, (m) E'pinars, (pl.) *Spruigje (f), (een Moeslr.).*

E'pine, (f) *Een doorn; prikkel (m);*
épine du dos, rugge-graat; on ne
trouve point de roses sans épines,
geen rozen zonder doornen (spr. w.);
ma cher sur des épines, op eijeren
gaan, niet toetreden, la vie est
pleine d'épines, het leven is vol
moeijelykheid.

E'pinette, (f) *Een klavec-cymbel.*

E'pine-vinette, (f) *Een bage-*
doorn; barbarisse (m).

E'pineuz, euse (adj.) *Doornig,*
doornagtig; moeiljk; lieu épineux,
een plaats vol klippen; la voie du
salut est étroite & épineuse, de
weg der zaligheid is nauw en moei-
jelyk.

E'pingle, (f) *Een speld of spelle;*
tirer son épingle du jeu, uit het spel,
of ook ergens van afstheiden; donner
des épingles aux servantes, de meis-
jes speltje gelt geeven.

E'pinglier, (m) *polde-maaker-, of,*
verheoper; speldte-kussen; spoel van een
spinnewiel.

E'pinier, iere (adj.) *Moëlle épi-*
niere, 't rugge-merg.

E'piniers, (m. pl.) *Doorne strui-*
ken, wilde zwyns léger.

E'pinocher, (v. n.) (gem. w.)
Peuzelen, kieskaauwen.

E'piphanie, (f) *Drie-Koningendag* (m) (*fête des Rois mages*).

E'piphonie, (m) (*in redeneerk.*) *Gedenkspreuk* waar mede eene reden oefften wort.

E'piphore, (m) *Geschiedig loopender zogen met ontleeking* (n) (*in Heelk.*)

E'piophyse, (f) *Een been* (n) dat aan een ander gegroeid is (*in Heelk.*)

E'piplocele, (f) *Een net-brouk* (*in Heelk.*)

E'piloique, (adj.) 't *Geen tot zulk uit behoort* (*in Ontleedk.*)

E'piploon, (m) *Darm net* (n) (*in Ontleedk.*)

E'poique (adj.) *Poëme épique, Helden-dicht.*

E'piscopal, ale (adj.) *Bisschoppelyk*

E'piscopat, (m) *Bisdome* (n); *bisschoppelyke waardigheid* (f).

E'piscopaux, (m. plur.) *De bisschoppelyke; de leden der Anglicaan-sche kerk.*

E'piscopifant, (m) *Een die naar een bisdom dingt.*

E'piscopifer, (v. n.) *Naar een bisdom staan.*

E'pisode, (m) *Dicht-stuk, dat van het hoofd dicht afwykt en alleen voor de aartigheid daar in gelaft word* (n).

E'pisodier, (v. a.) *Zoanige dicht stukken maaken, in brengen.*

E'pisodique, (adj.) *Dat van dien aart is.*

E'piffer (v. a.) *une corde, Een touw splitsen.*

E'pissoir, (m) *Splits-boorn splits-zyer* (n).

E'pissure, (f) *Splijfing.*

E'pistolaire, (adj.) *style épisto-laire, brief-styl.*

E'pistyle, (f) *Balk die van den eenen pylaer na den anderen gaat* (m).

E'pitaphe, (m) *Graffchrift* (n).

E'pite, (f) *Deutel, wigge die in eene andere geslooken word om ze te dikken, (in Scheepsh.).*

E'pithalame, (m) *Een bruilofts-dicht* (n) of zang.

E'pithete, (f) *Een byvoeglyke naam, uitdrukkende de hoedanigheid eener zaak; item een toenaam of tytel,*

E'pitie, (m) *Kogel-kast in een schip* (f).

E'pitoir, (m) *Deutel yzer* (n) (*in Scheepsh. (Zie E'pite).*)

E'pitoge, (f) *Presidents-kap* (*in Parys.*)

E'pitome, (m) *Een kort begrip, Uitr kst* (n).

E'pitomer, (v. a.) *Een kort be-grip, Compendium maaken.*

E'pitre, (f) *Een zend brief, brief* (m); *épître dédicatoire, een op-dragt; opdragts-brief.*

E'plaigner, ou *Emplaigner*, (v. a.) *De wolepkratzen* (*by Droogsch.*)

E'plaigneur, ou *Emplaigneur*, (m) *Opkratzer daar van.*

E'ploré, ée, ou *épleuré, ée* (adj.) *Bekrezen, bitterlyk weenende.*

E'ploijé, ée (adj.) *Met uitgestrek-te vleugelen* (*in Wapenk.*).

E'pluchement, (m) *Uitpluizing* (f).

E'plucher, (v. a.) *Uitpluizen, uit-leezen; éplucher de la salade, sla-laad, of slā schoonmaaken; éplucher des arbres, boomen zuiveren; éplucher une affaire, eene zaak naauw onderzoeken, uitpluizen.*

E'plucheur, euse (m. & f.) *Uit-pluizer; naauwe onderzoekster.*

E'pluchoir, (m) *Mandemaakers mesje* (f).

E'pluchures, (f. plur.) *Vuilig-heid, enz die men by 't schoonmaaken der groentens wegwerpt.*

E'pode, (f) *Slot-zang, na-zang.*

E'pointer (v. a.) *un clou, Een spyker de punt afbreeken.*

E'pointure, (f) *Verrekking der schuif van een hond.*

E'pois, (m) *Tuk aan een Herts-boorn.*

E'ponge, (f) *Een spons, spongie; il boit comme une éponge, by zuipt als een tempelier* (*spr. w.*).

E'pontilles, (f. plur.) *Berkoenen, sluiten, kruis-houten* (*in Scheepsh.*).

E'popée, (f) *Een helden-dicht* (n).

E'poque, (f) *Tyds-stip* (n), *aan-vang eener tydreekening* (m).

E'poudrer, (v. a.) *Het stof afvee-gen, uitkloppen.*

s'E'pouffer, (v. r.) *Zig heimelyk wegpakken; weggaan* (*gem. w.*).

E'pouil-

EPO. EPR.

E'pouiller, (v. a.) *Luizen, de luizen afvaugen, afkammen.*

s'E'poumonner, (v. r.) *Zich buiten adem loopen of werken.*

E'poussailles, (f. plur.) *De trouw (m), pligtigheid des huwelyks (f).*

E'pouse, (f) *Bruid; huis-trouw, feminde, gemaalin; épouse de Christ, de Bruid (dat is de Kerk) van Krif-tus.*

E'pousé, (m) *Bruidegom, nieuw getrouwde man.*

E'pousée, (f) *Bruid, nieuw ge-trouwde vrouw.*

E'pouser, (v. a.) *Trouwen, ten huwelyk neemen, huwen; pour être libre il ne faut épouser, dat is; il ne faut s'attacher à personne, men moet zich aan niemand verbinden; épouser la querelle d'autrui, ie-mands twist aanneemen, zich in zyn plaats stellen; épouser une opinion, een gevoelen aanneemen; s'épouser, (v. r) met malkander trouwen.*

E'pouseur, (m) *(boert. w.) Een vryer.*

E'pouffeter, (v. a.) *Afstoffen, afborstelen; item iemand afruffen.*

E'pouffette, (Zie Vergettes).

E'pouvantable, (adj.) *Verschrik-kelyk, vervaarlyk, afschuwelyk.*

E'pouvantablement, (adv.) *Yffe-lyk, afsgriffelyk.*

E'pouvantail, (m) *Een molik, iets waar meede men de vogels verjaagd of vervaard maakt.*

E'pouvante, (f) *Schrik, ontstelte-nis; donner l'épouvante, angst aan-jaagen; prendre l'pouvante, met schrik bevangen worden.*

E'pouvanté, ée (adj.) *Verschrikt, ontfeld.*

E'pouvamment, (m) *Verschrik-king, schrik.*

E'pouvanter, (v. a.) *Verschrik-ken, schrik, ontsteltenis aanjaagen; s'épouvanter de peu de chose, van eene beuzeling vervaard worden, ont-stellen.*

E'poux, (m) *Bruidegom, gemaal, beminde.*

E'preindre (v. a.) *des citrons, citroenen uitdrukken, uitpersen.*

EPR. EPT. EPU. 277

E'preinte, (f) *Pe'jing tot stiel-gang.*

E'previer. (Zie Epervier).

E'preuve, (f) *Proef, proeve; toets; onderzanding; drukkers proef-blad; seconde épreuve, tweede proef-blad, revisie; prendre l'é-preuve, de proef neemen; mettre à l'épreuve, ter toets stellen; à l'é-preuve d'un mousquet, de la pluie, de la médifance, bestand voor een snaphaan, voor den regen, voor achter-klap.*

E'pris, ise (adj.) *de colère, met gramschap ingenomen; épris d'a-mour, verliefd, met liefde, bevon-gen.*

E'prouver, (v. a.) *Beproeven, toetsen, onderzoeken, ondertassen; je l'ai éprouvé, ik heb het onderzocht, of ik heb het ondervonden; éprouver un ami, l'or, een vriend, het goud beproeven; s'éprouver soi-même, zich zelfs beproeven.*

E'prouvette, (f) *Een tent-yzer, provet (n) om een wond te peilen.*

Eptagone, (m) *Een zeven-boek (in Meetk.).*

E'pucer, (v. a.) *Vloojien, de vloojien afvangen; s'épucer (v. r.) zich vloojien.*

E'puisable, (adj.) *Uitputbaar.*

E'puisement, (m) *Uitputting, uit-schepping, ontleediging (f); épuise-ment de forces, uitputting, verspil-ling der krachten.*

E'puiser, (v. a.) *Uitputten, uit-scheppen, ledigen; épuiser un puits, eenen put ledig uitscheppen; épuiser la patience de quelqu'un, iemands geduld ten einde brengen; épuiser ses forces, zyn' krachten verspillen, é-puifer une matiere, eene stoffe, ma-terie tot den bodem uithaalen, alles daar van zeggen dat gezegd kan worden.*

E'puisette, (f) *Een klein netje (n), om een vogel in een vlugt of een vifch in een beun in te scheppen.*

E'pulis, (m) *Wild tand-vleesch (n).*

E'pulotique, (m) *Een t'zamen-trekkend genees-middel (n).*

E'pure, (f) *Grond-tekening van eenig gebouw.*

E'purer, (v. a.) *Zuiveren, reinigen.*

gen, *louteren*, klaar maaken; *épurer l'or*, goud louteren; *épurer une liqueur*, eene vogt klaaren; *épurer un langage*, eene taal zuiveren; un style *épuré*, een zuivere nette schryftrant.

E'purge, (f) Springkruid, purgeerkruid (n).

E'quarrir, (v. a.) In den haak, vierkant maaken, schaaren of bouwen.

E'quarrissage, (m) Vierkant maaking, hakking (f).

E'quarrissement, (m) Vierkant maaking, schaaring (f).

E'quarriſſoir, (m) Vierkante slagzeitel.

E'quateur, (m) (lees *écouateur*) De middel lyn, linie die de aarde in 2 deelen verdeeld.

E'quation, (f) (lees *écouation*) Gelykmaaking, vereffening.

E'querre, (f) Een winkel-haak (m) (in Meetk.).

E'questre, (adj.) (lees *écouestre*) Ridderlyk, te paerd; statue *équestre*, een beeld te paerd.

E'quiangle, (adj.) Gelyk-hoekig.

E'quidistant, ante (adj.) (lees *écouidistant*) Op gelyken afstand.

E'quilatéral, ale (adj.) (lees *écouilatral*) Gelykzydig.

E'quilatère, (adj.) (lees *écouilatère*) Gelykzydig.

E'quilibre, (m) Evenwigt; la balance est en *équilibre*, de schaal staat gelyk; deux Puissances qui sont en *équilibre*, twee Mogendheeden die gelyk in magt zyn.

E'quimultiple, (adj.) Van gelyke hoeveelheden bestaande (in Rekenk.).

E'quinox, (m) Dag en nacht-evening (f) tyd des jaars, wanneer dag en nacht even lang zyn.

E'quinoxial, ale (adj.) ligne *équinoxiale*, de middel-lyn, linie.

E'quipage, (m) Toerusting, bagagerie; toetakeing, montuur (f); vous voilà dans un tel *équipage*, gy zyt schoon ongedoest, l'*équipage*, het scheeps-volk (zee w.); avoir *équipage*, rytuig en paerden houden.

E'quip'e, (f) Eene dwaaze onderneeming (f), ligtvaardig bestaan (n).

E'quipement (m) d'une flotte, *uitrusting*, *toerusting* (f), *eener vloot*.

E'quiper, (v. a.) *Uitrusten*, *toetaken*, *toerusten*; *équiper un vaisseau*, *une flotte*, *un soldat*, *een schip*, *eene vloot*, *een soldaat*, *uitrusten*; s'*équiper*, (v. r.) *zich toerusten*, *uitrusten*.

E'quipolence, (f) *Evenredigheid*, *gelykwaardigheid*.

E'quipollent, ente, (adj. & subft.) *Gelyk*, *evenredig*; *evenredigheid*.

E'quipoller, (v. a.) *Gelyk opweegen*, *even gelyk zyn*.

E'quiries, (m. plur.) *Zekere ridder feesten by de Romeinen*.

E'quitable, (adj.) *Regtmatig*, *billyk*, *betaamelyk*.

E'quitablement, (f) *Billiklyk*, *rechtvaardiglyk*.

E'quité, (f) *Regtmatigheid*, *billikheid*, *betaamelykheid*.

E'quivalement, (adv.) *Gelykwaardiglyk*.

E'quivalence, (v. a.) *Gelykwaardig*.

E'quivalent, ente (adj. & subft.) *Gelykgeldend*, *gelykwaardig*; *evenwaardigheid*; *donner*, *payer l'équivalent*, *gelykewaarde geeven*, *betalen*.

E'quivaloir, (v. n.) *Gelykgelden of waard zyn*.

E'quivoque, (adj.) *Dubbelzinnig*, *twyfelachtig*; *user d'équivoque*, *dubbelzinnigheden gebruiken*; *parler par équivoque*, *dubbelzinnig spreken*; *not équivoque*, *dubbelzinnig woord*; *homme équivoque*, *een valsche mensch*.

E'quivoquer, (v. n.) *Dubbelzinnigheden maaken*, *dubbelzinnig spreken*; s'*équivoquer* (v. r.) *dwaalen*, *feilen*.

E'rable, (m) *Een mast boom*.

E'raser (v. a.) *les épingles éraſent la peau*, *de ſpelden ryten*, *haalen het vel op*.

E'raſure, (f) *Ophaalring*, *ſchraamring*, *opſcheuring*.

E'raillé, ée (adj.) *Uitgeraafeld*; *œil éraillé*, *rood opgeſpalkt oog*.

E'rail

ERA. ERE. ERG. ERI. &c.

E'raillement, (m) Omkeering van het onderste oog-lid (f).

E'railleur, (v. a.) Schiften, van een scheuren, rekken; s'railler, (v. r.) schiften (van sloffen gez.).

E'railleur, (f) Schiften; rysting.

E'rater, (v. a.) De milt uitsnyden; veruolijken; enfant ératé, vrolijk, levendig kind.

E're, (f) Tyd-begyn, (n) tyd-rekening (f); l'ère chrétienne, de tyd-rekening der Christenen.

E'recteur, (m) Oprigter, (in Ontk.) muscels erecteurs, oprigtende spieren.

E'rection, (f) Oprigting, opryzing, opzetting; aanstelling; érection en comté, verheffing tot een Graafschap.

E'reinter, (v. a.) De lendenen breeken; iets verzwakken, éreinter une plume, een' pen knakken; (men zegt ook érener, en éreiner).

E'répile, (f) Roos (zekere ziekte).

E'rgo, (m) Derhalven, by gevolg (in redenk.) (lat. w.).

E'rgoglu, (adv.) Dat wil niet met al zeggen (gem. spr. w.).

E'rgot, (m) Spoor; les ergots d'un coq, de sporen van een' haan; monter sur les ergots, op zyn puerage zyn, stout spreken.

E'rgoté, ée (adj.) Gespoord.

E'rgoter, (v. a.) Vitten, haarkloven (gem. w.).

E'rgoterie, (f) Vittery, knibbelary.

E'rgoteur, (m) Twistcr, Vitter, knibbelaar (gem. w.).

E'riger, (v. a.) Oprigten, stigten; ériger une statue, een beeld oprigten; ériger une terre en duché, een' land tot een hertogdom verheffen; s'ériger (v. r.) en auteur, en censeur, zich voor een schryver, auteur uitgeven; zich voor een rechter, beoordelcr opwerpen of zich zulks aanmatigen.

E'riston, (m) Een drogge, of klein ankertje met vier armen.

E'rminette, (f) Diffel; (m) (huipers en timmerl. werkt.).

E'rmitage. (Zie Hermitage).

ERO. ERR. ERS. ERU. 279

E'rosion, (f) Inëeting, inreëting, knaaging.

E'rotique (adj.) Delire érotique, een soort van delligheid, uit al te groote liefste ontstaande.

Errant, ante, (adj.) Dwaalende; doolende; chevalier errant, doolende ridder; étoiles errantes, dwaalsterren; Juif errant, de Joodfche wandelaar.

Errata, (m) (Lat. w.) Lyst van druk feilen of fouten (f).

Erratique (adj.) étoile erratique, dwaalsterre, planeet; feu erratique, dwaal-licht; fièvre erratique, koorts die geen streek houdt.

Erre, (f) Spoor, weg; aller grand'erre, een sterken gang hebben; erre d'un vaisseau, de vaart van een fchip.

Errémenter, (v. a.) Een geding, (proeës) wederom aanzagen daar men het gelaten heeft.

Erréments, (m. plur.) Volvoering van een geding.

E'rener, (v. a.) De lendenen breeken. (Zie ook E'reinter).

Errer, (v. n.) Dwaalen, dooln; misgrypen, misvatten, sujet à errer, onderhevig te dwaalen, te feilen.

Erres, (f plur.) Sporen, voetspappen; rompre les erres, het spoor overtreeden; suivre les erres de quelqu'un, iemand's voetspappen volgen.

Erres (f. plur.) donner des erres, eenen goodspenning geven; den koop sluiten.

Erreur, (f) Dwaaling, dooling, misflag, miscatting; erreur de calcul, misrekening.

Errine, (f) Nies-foeijer, pulver.

Erroné, ée (adj.) Dwaalend, valsch; opinion erronée, een verkeerd gevoelen.

Erronément, (adv.) Valschelyk verkeerdelyk.

Ers, (m) Wikken; (zeker peulgewas).

Erudit, (adj.) Geleerd.

E'rudition, (f) Geleerdheid, kennis, wetenschap; c'est un homme d'une grande érudition, het is een man van groote geleerdheid.

Eruineux, euse (adj.) Roofig, groen-roofig (als van koper).

Eruption, (f) Uithreking (als van een brandende berg, kinder pokken enz).

Erysimum, (m) Wilde mostert.

Es, (prep.) (wordt alleen in de practyk en dus gebruikt) maître es arts, meyster in de vryse kunsten; passé es études des Notaires, verleden (gepasseerd) ten comptoire der Notarissen.

Escabeau, (m) Eene houten stoel, schabél; voet bank.

Escabelle, (f). (Zie Escabeau).

Escablon, (m) De voet van een boot-lerdel.

Escale enz. (Zie Escalier).

Escadre, (f) Een smaldeel, vloot-deel, Esquader van een vloot scheep-en; chef d'escadre, een schout by nacht.

Escadron, (m) Eene Ruiter-benden (f) van omtrent 100 man.

Escadronner, (v. n.) in slag-orden geschaard staan (van Ruiter's gezegd).

Escale, (f) Donner une escale, Een voet onder den aars geeven.

Escafer, (v. a) Een schep onder het gat geeven, een bal met de voet slooten.

Esrassignon, (m) Zwaeterigheid, of flank der voeten (f).

Escalade, (f) Beklimming met storm-ladders.

Escalader, (v. a.) Met storm-ladders beklimmen; escalader les monts, de bergen opkluiven.

Escalier, (m) Een trap; escalier à vis, een' wind-trap; escalier de robe, een' heimelyke trap.

Escalin, (m) Een schelling.

Escamote, (f) Goochelaars bol-leie (n).

Escamoter, (v. a.) Met het bol-leie spelen, (by goochel.) beknelligk weegnemen, rollen, ontfatzen.

Escarroteur, (m) Wieg-moffelaar; goochelaar.

Escamper, (v. n.) Ulugten, zyn gaten pokken, ontsnappen, (gem. w.).

Escampette (f) prendre de la

poudre d'escampette, heimelyk ontsnappen, wegloupen.

Escapade, (f) Rukkeeloosheid; faire des escapades, lantersfanten, buiten sprongen maaken, zyn pligt verzuimen; escafade, ontwyking, ontlooping; item een valsche sprong van een paerd (in de Ryfsch.).

Escarbillat, ate (adj.) Lustig, vrolyk, sneeg (gem. w.); un escarbillat, een vrolyken baas.

Escarbit, (m) Kalfaat-kistje (in scheepsh.).

Escarbot, (m) Een kéver (zeker insect).

Escarboucle, (f) Een kartonkel, (zeker edel gesteente).

Escarbouiller. (Zie Escarbouiller).

Escarcelle, (f) Beurs, buidel, zak, (gem. en boert. w.).

Escargot, (m) Een schelp-flak (f), (zeker Insect).

Escar mouche, (f) Schermutzeling (f), gevecht (n).

Escar moucher, (v. n.) Schermutzelzen, een voorgevecht houden.

Escar moucheur, (m) Een schermutzelzer.

Escarpe, (f) Schuinse voet aan een muur, wal of gragt eener vesting.

Escarpé, ée (adj.) Steil, ongevaakbaar; montagne escarpée, een steile berg.

Escarpe ment, (m) Steile afsteeking.

Escarper (v. a.) un roc, een rots steil afsteeken, ongenaakbaar maaken.

Escar pin, (m) Een dunne schoen zonder hiel, dans-schoen; item omgekeerde schoen.

Escar piner, (v. a.) (boert w.) Loopen als of men dans-schoenen aan had.

Escarpolette, (f) Een schop-spoel, schongel. (Zie Brandilloire).

Escarre, (f) Roof, korst die op een wondé komt.

Escaude, (f) Bootje, schuitje, (n).

Escaveffade, (f) Een ruk met den toom.

Escient (m) à bon escient, voorbedagtelijk, in goeden ernst.

ESC.

Esclandre, (m) (oud w.) Ongeluk (n), ramp (m).

Esclavage, (m) Slaverny, dienftbaaerheid (f).

Esclave, (m. & f.) Slaaf; slaavin; lyf-eigen.

Escouffon, (m) Zeker boerinnen kappel (n).

Escogriffe, (m) Befchaazer, bapfchaar, (gem. w.).

Escompte, (m) Korting, afrekening (f), rabat (n).

Escompter. (v. a.) Afrekken, korten, rabatteeren.

Escopette, (f) Zeker kort vuurroer (eertyds gebruikt).

Escopetterie, (f) Het fchieten van verfcheide vuur-roeren te gelyk (n).

Escorte, (f) Een gelei (van krygsbenden, of fcheepen).

Escorter, (v. a.) Geleiden, bewaaren.

Escouade, (f) Derde deel van eene krygs-bende (n).

Escoup, (m) Een hoos-vat; gieter (zee w.).

Escouffe, (f) faire une escouffe, een fprong, toeloop neemen om ergens over te fpringen.

Escrime, (f) De fcherm-kunde; un tour d'escrime, ftreek in 't fchermen.

Escrimer, (v. a.) Schermen, (beter faire des armes).

Escrimer, (v. a.) Over een stuk der geleerdheid twiften; s'escrimer, (v. r.) un peu d'une chose, een weinigje ergens van verftaan; faites vous des vers? je m'en escrime quelque fois, maakt gy verzen? ja zoo wat, zomtyds.

Escrimeur, (m) Een fcherm-meeftcr, (beter Maître d'armes).

Escroc, (m) Een aftroggelaar, fchraafer, listige afhaaler.

Ecroquer, (v. a.) Aftroggeelen, met list of behendigheid wegneemen.

Ecroquerie, (f) Aftroggelaary, kaapery.

Ecroqueur, euse (m. & f.) (Zie Escroc).

Esculape (m) Esculaap, (de God der Geneeskunde).

ESC. ESII. ESP. 281

Escorial, (m) 't Paleis der Koningen van Spangien, (aldus genaamd).

Eshoupper, (v. a.) De toomen toppen.

Espace, (m) Wydte, ruimte, plaats, spatie (f); un grand espace, eene groote ruimte; pendant cet espace de tems, gedurende die tyd.

Espace, (f) Spatie (zekere slaafjes in de boek-drukkerye, waar mede de woorden van een gefcheiden worden); item spaantje tuffchen de regels.

Espacement (m) de colonnes, de poutres, &c. wydte, ruimte tuffchen de pylaaren, balken, enz.

Espaceer, (v. a.) De tuffchen-wydte behouden; even wyd van een zetten.

Espadassin, (m) (Zie Spadassin).

Espadon, (m) Skig-zwaerd (n) item een zwaerd-vifch.

Espagnol, ole (adj.) langue espagnolle; de fpaansche taal, het fpaansch.

Espagnolette, (f) Spanjoletbaay (zekere ftoffe); item yzer beflag, yzere boom voor een vengfter.

Espagnolifer, (v. a.) Spaansch-maaken, of het met fpaangien houden.

Espale, (f) De agterfte roei-bank eener galei.

Espalement, (m) Het vifiteeren der maaten.

Espalier, (m) Eerfte galei-roei-er.

Espalier, (m) Mettre en espalier, boomen, tegen lat-werk planten of leiden.

Espalmer, (v. a.) Breeuwen, fchoonmaaken, kalfsaaten, (zee w.).

Epatule, (f) Een spatel om zalf mede te ftryken, of iets te roeren.

Espavite. (Zie Aubaine).

Espèce, (f) Geflacht, flag (n), foort (f); songer à la propagation de l'espèce, op de voorplanting der geflacht-foorten, bedacht zyn; espèce de fruit, aart van eene vrucht; espèce de monnoie, foort van munt; espèces décriées, afgezette munt-speciën; altérer les espèces, muntten veranderen, verzaalfchen.

Espérable, (adj.) Dat te hooppen is.

Espérance, (f) Hoop, verwachting; avoir espérance, hoop hebben;

bes; contre toute espérance, tegen allen vermoeden of verwachting.

Espérer, (v. a.) *Hoopen, verwachten; espérer la vie éternelle, het eeuwige leven verwachten; espérer en Dieu, op God hoopen, vertrouwen; j'espère revenir, ik hoop weder te komen; il n'y a plus rien à espérer, daar is niets meer te verwachten.*

Espiegle, (adj. & subst.) *Snood, arg; c'est un petit, une petite espiegle, het is een klein guitje, deugnietje, een klein feeksje.*

Espionerie, ie (f) *Schelmery, onderzgende spiecken.*

Espinoir, (m) *Een vloer-leggers hamer.*

Espingard, (m) *Klein stuk canon; een den polder.*

Espion, (m) *Verfpieder, spion; un espion double, spion die twee partijen te gelyk diend.*

Espionne, (f) *Verfpiedster, eene die acht op iemands doen geeft.*

Espionner, (v. a.) *Verfpieden, bespieden, begluuren, spionneeren.*

Espanade, (f) *Slegting, gelykgemaakte vlakte; schuifse of doceerende borstweering (in Vesting-b.); item stryking, zwerping der vogelen in de lucht.*

Espoir, (m) *Hoop, verwagting (f); item soort van een valkenet stukje op het halve dek van een schip.*

Esponton (m) Sponton, (zekere halve piek).

Esprit, (m) *Een Geest; de ziel; een spookfel; het verstand, enz; le Saint-Esprit, de Heilige Geest; esprit saint de Dieu, Gods geest; bel esprit, schrandere geest; esprit fin, fin veruft; esprit audacieux, een stout mensch; esprits vitaux, de levens geesten; esprit de vin, &c. geest, spiritus van wyn, enz; esprit fort, sterke geest, cry-denker; avoir l'esprit troublé, het hoofd ontfeld hebben; cela me vient dans l'esprit, dat valt mv in; un esprit doux, een zagzinnig mensch; esprit malicieux, ou malin; een boosaardig gemoed; le malin esprit,*

de booze geest, de auroel; un esprit follet, stal-kaars, dwaal licht, kabouter-mannetje; il a peur des esprits, by is bevreesd voor Spouken; avoir l'esprit bien, ou mal tourné, een goed, of slecht verstand hebben; aigrir les esprits, de gemoederen verbitteren; aliéner les esprits, de gemoederen vervreemden, afrekken; l'esprit d'un contrat, de meening van een contract; tel est mon esprit, dus ben ik gesteld.

Esquif, (m) *Een boot, sloep, of jol.*

Esquille, (f) *Splinter, schilfer.*

Esquiman, (m) *Schieman; (Zie quartier-maitre).*

Esquinancie, (f) *Keel-gezwel (n).*

Esquipot, (m) *Doosje, spaar-potje (n).*

Esquiffe, (f) *De eerste of ruuwe schets eener schildery.*

Esquiffer, (v. a.) *Schetsen, teekenen.*

Esquiver (v. a.) *quelcan, iemand ontwyken, onttolieden, ontsaan; s'esquiver, (v. r.) stillerjes ontsnappen.*

Essai, (m) *Proef, proeve (f); un coup d'essai, een proeffluk; faire l'essai de l'argent, de proef van het zilver neemen; fourneau d'essai, probeer-oven; essais de morale, de physique, zeden-kundige, natuurkundige proeven.*

Essaim, (m) *Een zwerm, byen-zwerm; un gros essaim, een groote zwerm byen; jeter un essaim, een zwerm uitlaten; un essaim de poëtes, een zwerm, een drom dichters.*

Essaimer, (v. n.) *Zwermen, (gelyk de byen).*

Essanger (v. a.) *du linge sale, vuil linnen-goed weeken.*

Essart, (m) *Uitrukking der struiken (f).*

Essarter, (v. a.) *Struiken uit een stuk Land rukken.*

Essayer, (v. a.) *Beproeven, bezoeken, probeeren; essayer du vin, wyn proeven; essayer un habit, een kleeft aantrekken, om te passen; s'essayer, (v. r.) zig zelfs onderzoeken, beproeven.*

Essaye-

ESS.

Essayerie, (f) Probeer of Assay-plaats (m).

Essayeur, (m) Geld-proever, assayer.

Esse, (f) Een wagen-luns; item yzere bouwijl in de gedaante van een S (m).

Esseau. (Zie Aisseau, ou Aisseau).

Esseliers, (m. plur.) Bindstukken (in Rouwk)

Essemer, (v. a.) De vischen uit het net haalen.

Essence, (f) De natuur, eigenschap, het wezen van eenig ding; il est difficile de connoître l'essence des choses, het is moeyelyk het eigentlyke wezen der dingen te kennen; essence de fleurs, de geest, het sap van bloemen; essence de Jasmin, Jasmin-olie; n'être plus en essence, niet meer in wezen zyn; la quintessence, het krachtigste, de Quintessens van iets.

Essencier, (v. a.) Iets met welriekende olie besprengen.

Essencifier, (v. a.) Tot welriekende olie, Essens maaken.

Essentiel, -le (adj) Wezentlyk; propriété essentielle, wezentlyke eigenschap; il est essentiel à Dieu que, Gods natuur brengt meede dat enz. l'essentiel (m) ou le point le plus essentiel, het wichtigste stuk.

Essentiellement, (adv.) Wezentlyk, natuurlyk.

Essette. (Zie Aissette).

Essieu, (m) Wagen-as. (Zie Aisseu).

Essimer (v. a.) l'oiseau, een valk vermageren.

Essonier, (m) Dubbelde rand om een wapen.

Effor, (m) Styging in de lucht; prendre l'effor, de lucht, de hoogte kiezen; item hoogdravend worden; son esprit prend l'effor, hy klimt hoog met zyn verstand; donner l'effor à son imagination, zyne verbeeldingskracht den vryen teugel vieren.

Efforé, ée (adj.) Met de wicken uitgedrekt (in Wapenk.) item gedroogd.

Efforer, (v. a.) In de Lucht droogen, s'efforer, (v. r.) zich in de Lucht verheffen (Valkeniers w.).

ESS. EST.

283

Essoriller, (v. a.) Kort-ooren, de ooren afsnyden.

Essouffier, (v. a.) Buiten adem belven; essouffé, ée (adj.) buiten adem.

Essourisser, (v. a.) Een paerd de muus uit de neus snyden.

Essucquer, (v. a.) Het sap uit de vrugt n persen.

Essui, (m) Warme of drooge wind; item plaats daar men droogt.

Essuie-main, ou Essui-main, (m) Een Hand-doek.

Essuyer, (v. a.) Afdroogen, afwischen; essuyer, uitgaan, lyden; essuyez vos larmes, veegt uwe traanen af; essuyer la mauvaie humeur de quelqu'un, iemands slecht humeur verdraagen; essuyer un refus, une rude tempête, les dangers, eene wygering, eenen zwaren storm, de gevaaren ondergaan, uitslaan; s'essuyer, (v. a.) zich afdroogen.

Est, (m) Het oosten (n); vent d'est, d'oste wind.

Etablade, (f) Stakéfel, paalwerk (n).

Estaches, (f. pl.) Paalen.

Estaffette, (f) Een expresse courier, of boode.

Estasier, (m) Een lakei in Italië, door een mantel van d'andere onderscheiden; item een die in 't toumoispel ynen Heer oppast; als meede een straat-slyper; beurzen-snyder.

Estassilade, (f) Een snee, veeg, schraam, reet, scheur; il lui a fait une estassilade au visage, en son habit, hy heeft hem een snee, veeg in 't aangezicht, in zyn kleed gegeven.

Estassilader, (v. a.) Snyden, een veeg geven.

Estains, (m. pl.) Rantsoen houten, die de ronding aan den achterstevén formeeren.

Estal. (Zie Pied d'estal).

Estanbord, ou Etambord, (m) d'Achterstevén van een schip.

Estame, (f) Drei-wol, of zayet; des Bas d'estame, zayette kousfen.

Estamine. (Zie Etamine).

Estaminet, (m) Een bier-keeg (f).

Estampe, (f) Een prent, afdruk- sel van eene kopere of woute plaat (n).

item een stemmel (m); une belle estampe, een fraaije plaat.

Estamper, (v. a.) Prenten of platen drukken; iets met figuren bestempelen.

Estanc, (adj.) Vaisseau estanc, een digt Schip.

Estances, (f. plur.) Deck-schooren, sluiten (Zee w.)

Estimable, (adj.) Pryswaardig, prysselyk.

Estimateur, (m) Schatter, waardeerder.

Estimatif, (adj.) Het geen waardeerd.

Estimation, (f) Schatting, waardeering.

Estimative, (f) Avoir l'estimative juste, iets net kunnen waardeeren.

Estime, (f) Achtting, j'ai beaucoup d'estime pour lui, ik heb veel achtting voor hem; faire l'estime, landpeilen, gissing maaken (Zee w.)

Estimer, (v. a.) Waardeeren, schatten; hoog-achten; achten, oordeelen; estimer quelqu'un, iemand hoog-achten; on estime la place imprenable, men acht, oordeeld de plaats onverwintbaar.

Estiomene, (adj.) Rontom zig eendend, inwreestend (in Heelk.)

Estive, (f) De evenwigtigheid des Schips, mettre un vaisseau en estive, een Schip gelyk stouwen.

Estoc, (m) Geslacht-boom; een lange smalle dégen; frapper d'estoc & de taille, stooten en bouwen; cela ne vient pas de son estoc, dat komt uit zyn koker niet (spr. w.); estoc ou brin d'estoc, een lange stok met een yzere punt; estoc ou tronc, stam van een boom.

Estocade, (f) Een lange stoot-dégen of stoot daar meede (m); allonger une estocade, een stoot toebrengen; presentateur d'estocades, een die bédel-brieven omdraagt; porter l'estocade à quelqu'un, iemand iets afborren om St. nimmers dag weér te geven.

Estocader, (v. n.) Stryden, vegen; twisten, disputeeren; iemand met bédel-brieven overlasten; estocader la tristesse, de droefheid verdryven (hoort w.)

Estocage, (m) Leen-penningen van een stuk Lands dat verkogt word.

Estomac, (m) De maag (f); de borst.

Estomaquer, s'Estomaquer, (v. r.) Kwaad, toornig-worden (gem. w.)

Estombe, (m) Spits papiere rolletje, om mee te tékenen (n).

Estomber, (v. a.) Met drooge verwen tékenen, schilderen.

Estoquiau, (m) Stijfje dat de veér in een slot houdt (n); estoquiaux (plur.) slot-stijfjes of pinnetjes.

Estoufasse, (f) Het stouven van Pastryzen enz.

Estrac, (adj.) Cheval estrac, een rank paerd (in de Rysch).

Estrade, (f) Verheven plaats in een kamer, alkove; battre l'estrade, op kondschap uitgaan, op party gaan (Krygs w.)

Estragale. (Zie Astragale).

Estragon, (m) Dragón (zeker toekruid tot salaad).

Estramaçon, (m) Slag-zwaard voor deezen (n), nu alleen dus gebruikt; décharger un coup d'estramaçon sur la tête de quelqu'un, iemand een' bouw over de kop geeven.

Estramaçonner, (v. a.) Met een Zabel bouwen.

Estran, (m) Het strand (Zee w. in Pikardien dus genaamd).

Estrapade, (f) Een' wipgalg, wip, (waar meede men iemand straft, die de dood niet verdiend heeft, hem de handen op den rug bindende) condamner à l'estrapade, tot de wipgalg veroordeelen.

Estrapader (v. a.) un Soldaat, een Soldaat wippen.

Estrapasser (v. a.) un Cheval, een Paerd afmatten (in de rysch).

Estraper, (v. a.) Van eenen Akker d'overgelaaten stoppelen afmaayen.

Estrapoir, (m) Eene Seisse daar toe (f).

Estrapontin, (m) Hang-mat der Wilden; item kooi, hang-mat, in een Schip (f); als meede een los zit-bankje in 't midden eener koets en voor op een open ry-tuyg (n).

Estreillage, (m) Zout-accyns, (voor deezen) (f).

EST. ETA.

Estribord ou sribord, (m) *Stuur-boord* (n).

Estropiat, (m) *Een arme verminkte soldaat, een kreupel.*

Estropié, ée (adj. & subst.) *Verminkt, kreupel; een verminkte; expressie estropiée, eene verminkte of lamme uitdrukking.*

Estropier, (v. a.) *Verminken, verlammen; il est estropié de la cervelle, hy is in zyn hersens gekrenkt; il n'est pas estropié de la langue, hy is wel van den tong-riem gesneden (sfr. w.) estropier un auteur, een boek kreupel vertaalen.*

Esturgeon, (m) *Een fleur (Vish).*

Et, (conj.) *En, ende beide, & vous & moi, en gy en ik, of, beide gy en ik; etcetera, &c. en zoo voorts.*

E'tablage, (m) *'t Stal-geld van een paerd enz. 't staan-geld der marktluiden* (n).

E'table, (f) *Stal, wee-stal; voorsteeven van een Schip.*

E'tabler, (v. a.) *Stallen, opstal doen.*

E'tableries, (f. plur.) *Veele stal-lingen achter, of by malkander.*

E'tabli, ie (adj.) *Opgereg, aangesield enz.*

E'tabli, (m) *Een Schaaf-bank; werk-bank, werk-tafel* (f).

Etablis, (v. a.) *Oprekten aanstellen; établir des magistrats, des loix, un mot, overigheid aanstellen, wetten, een woord invoeren; s'établir, (v. r.) zich ergens neer zetten, een huishouding oprigten.*

E'tablissement, (m) *Stichting, opregting, neerzetting ter woon* (f).

E'tage, (m) *Verdieping van een huis enz. (f); loger au premier étage, op de eerste verdieping woonen; les gens du plus bas étage, de geringste lieden; il est fou à triple étage, hy is volslaagen gek; un esprit du plus bas étage, een Mensch van een zeer klein verstand; poser ou mettre quelque chose par étages, iets trapswyze zetten.*

E'tai (m) *du grand mat, &c. slag van de groote mat, enz. (f)*

E'taie, (f) *Stut, leun.*

E'taiement, (m) *Onderscheuring, onderjutting* (f).

ETA.

285

E'taier. (*Zie E'tayer*).

E'taim, (m) *Gekleurde wol* (f).

E'tain, (m) *Tin* (n); *potier d'é-tain, een tin-gieter.*

E'tal, (m) *Vleesch-bank; kraamers uitstal-bank* (f).

E'talage, (m) *Ten toon stelling* (f); *mettre la science en étalage, de geleerdheid ten toon spreien; mettre la marchandise en étalage, koopmanschapen uitkraamen, voortzetten.*

E'taler, (v. a.) *Voorzetten, ten toon stellen; é-taler des livres, de la marchandise, boeken, koopmanschapen uitkraamen; é-taler ses charmes, met zyne bekoorlykheden pronken; é-taler sa folie, zyne gekheid aan den dag brengen; é-taler les marées, bet ty stoppen* (*Zee w.*)

E'taleur, (m) *Een geringe kraamer.*

E'talon, (m) *Een bengst; item een stads-maat, waar na andere geëikt worden; le pot est plein jusqu'à l'é-talon, de kan is tot de pègel toe vol.*

E'talonnage ou E'talonnement, (m) *Tking* (f).

E'talonner (v. a.) *les mesures, maaten yken.*

E'talonneur, (m) *Tker, yk-meester.*

E'tamage, (m) *Vesting* (f).

E'tambort, (m) *De agter-steeven van een Schip.*

E'tambraies, (f. plur.) *Vissers, vissingen, spoorgaten aan de mast* (*Zee w.*).

E'tamé, ée (adj.) *Vertind.*

E'tamer, (v. a.) *Vertinnen, als Ketels enz.*

E'tamine, (f) *Estemyn, (zekere stoffe); passer par l'étamine, door een haire zeef laten gaan; item een nauwe onderzoek doen.*

E'tamper (v. a.) *maigre, gras, gaten dicht aan den rand, wyd van den rand, in een boef-zyer slaan* (*by Smids*).

E'tamure, (f) *Vertinsel* (n) *ver-tinning.*

E'tanche, (f) *mettre un vaisseau à étanche, een schip op het drooge brengen om het te kalfsaaten.*

E'tanchement, (m) *Steiping, stop-ping, lechting; (f).*

E'tan-

E'tancher (v. a.) le sang, la soif, une cave, het bloed stelpen, den dorst lesschen, eene kuip digt maaken stoppen.

E'tançon, (m) Stut, schoor.

E'tançonner, (v. a.) Onderfchraagen, slatten, schooren.

E'tang, (m) Een ryver.

E'tangues, (f) Eene groote tang (in de munt gebézigd).

E'tant, (d. el. v.) Zynde, wezende; arbre en étant, boom die nog op zijn stam staat.

E'tape, (f) Stapel, stapel plaats daar de goederen ongeslagen worden; item m. a. zyn voor de leestagt der doorrekkende troenen; livrer l'étape, proviant leveren.

E'tapier, (m) Proviant-meester, leestagt-verzorger.

État, (m) Staat, toestand, gesteldheid, gelegenheid (f); en quelque état qu' l'affaire soit, hoedanig de zaak ook gesteld zy; je l'ai vu dans un état pitoyable, ik heb hem in een droevige toestand aanschouwd; être en état de faire fortune, in staat zyn om fortuin te maaken; en quel état est votre santé? hoe is het met uw gezondheid, hoe vaard gy? je suis en très mauvais état, ik ben gantsch onpasselyk; nous laissons l'île en très bon état, wy verlieten dat eiland frisch en wel zynde; mettre les choses en état, de zaken in staat brengen; tenir une chose en état, iets in staat houden; tenir quelque chose en état, iets in gereedheid houden; je fais état de venir en tel temps, ik maak staat op die tyd te koomen; faites état de cela, maakt daar staat op; faire état d'une personne, iemand hoort achten; état de recette & de dépense, staat, rekening van ontvangst en uitgaf; elle porta aussi grand état qu'une femme de qualité, zy gaat even zoo prachtig gekleed als eene hofster van rang; un coup d'état, een stuk van staat-kunde; l'état ecclésiastique, de kerkelyke, Pauselyke staat; Ministère d'état, een staats-benaam of Minister; Secrétaire d'état, Staats-secretaris of Geheimschryver; conseiller d'état, Raads-

heer van staat; les E'tats de l'Empire, de Stenden des Ryks; les E'tats de Hollande, de Staaten van Holland; les E'tats Généraux, de Staaten Generaal; l'état major, staf-officiieren; le régiments-staf; le tiers état, de burger-stand in Frankryk.

E'tau, (m) Een schroef, om iets in vast te zetten.

E'tao, (m) (Zie E'tal).

E'tayé, ée (a. j.) Onderfchraagd.

E'tayer, (v. a.) Onderfchooren, onderfchraagen.

E'té, (m) De Zomer, (een der 4 Jaar-getyden).

E'teignoir, (m) Een domper, kaarsdempertje.

E'teindre, (v. a.) Uitblusschen, uitdoen, uitdooven, dempen; éteindre le feu, une chandelle, het vuur uitblusschen, een kaars uitblaazen, uitdoen; éteindre une sedition, eeren oproer stillen; éteindre une rente, eene rente aflossen, vernietigen; éteindre de la chaux, kalk lesschen; éteindre une famille, een geslacht uitroijen; s'éteindre (v. r.), uitgaan, verdooven; uit het geheugen raken; vernietigd worden.

E'teint, einte (adj.) Uitgebluscht, enz.

E'teins. (Zie Etains).

E'teles, (f. plur.) Spaanders.

E'tendard, (m) tandaard, ruitervaan; arborer l'étendard, de vlag ophysen; ergens mee pronken; étendard, overgeblevene lap, (by Snyters).

E'tendeur, (m) Uitsprekker, (in Ortolok.).

E'en tén, (m) Ophanger, (zeker kruis hout by Dijkers, waar mee de afgetuigen naden opgehangen worden, om te droogen).

E'tendre, (v. a.) Uitsprekken, verwyden, uitbreiden, uitspannen, uitrekken, enz. étendre les ailes, ses conquêtes, son pouvoir, de wienken, zyne overwinningen, zyne magt uitbreiden; étendre la courroie, den riem rekken; item verder gaan als het recht of de billikheid meede brengt; étendre du beurre sur le pain, boter op het brood smeerden; s'étendre (v. r.)

(v. r.) zich uitrekken; s'étendre sur une matière, eene zaak wydloppig verhandelen.

E'tendu, ue (adj.) Uitgeſtrekt, enz.

E'tendue, (f) Uitgeſtrektheid, wyde, grootte.

E'ternel, elle (adj.) Eeuwig, eeuwigdurend.

E'tERNEL, (m) JEHOVAH, DE HEERE.

E'ternellement, (adv.) Eeuwiglyk, altoos.

E'terniser, (v. a.) Verceeuwigen, onſterfelyk maaken.

E'ternité, (f) De eeuwigheid.

E'terner, (v. n.) Niezen, nieffen.

E'ternuement, (m) Het niezen (n).

E'ternes (f. plur.) on vents éternels, jaarlyke, of op zekere tyd vafle winden.

E'têtement, (m) Knesting, topping der boomten (f).

E'teter, (v. a.) Knotten, toppen de kruin der boomten afhouwen.

E'teuf, (m) Een kaats-bal.

E'teule, (f) Overgeblevene korenſtoppel; item dat gedeelte van een halm dat tuſſchen twee leden is.

E'thèr, (m) fyne, dunne Lucht, die boven onzen damp-kring is.

E'théré, ée (adj.) Dat in die dunne lucht is, of dezelve deelagtig is; la voute éthérée, de Hemel, (by dichters).

E'thique, (f) De zeden-leer.

E'thopée, (f) (figuur in redenken.) Waar door iemands zeden en gemoedsneigingen ter navolging voorgeſteld worden.

E'tier, (m) Waterliding (f) tot de zout bakken (in Frankryk).

E'timologie. (Zie Etymologie).

E'tincelant, ante (adj.) Vonkende; des yeux étincelants, glinsterende oogen.

E'tinceler, (v. n.) Vonken, glinsteren, ſchitteren, ſlonkeren.

E'tincelette, (f) Een klein vonkje (n).

E'tincelle, (f) Vonk, ſprank; une étincelle d'esperance, een weinigte hoop.

E'tincellement, (m) Flonkering, ſelittering (f).

E'tioler, (v. n.) s'Étioler, (v. r.) In de hoogte wafsen, ſmal op ſchieten, (van planten gez.).

E'tique, (adj.) Terringüchtig; fièvre étiqe, uit-teerde koorts.

E'tiqueter, (v. a.) Een briefje, opſchrift op een fles, pleitzakenz. heften.

E'tiquette, (f) Opſchrift (n), tyſel (m) op een fles, of, bundel ſchriften; jager sur l'étiquette du ſac, los, opperſchikkig over een zaak oordeelen.

E'tire, (f) Een uitdrukker, ſchaaſmes (by leertouwers).

E'tirer (v. a.) le fer, het yzer uit-rekken, uit-fneden.

E'toffe, (f) Wolle of zyde ſtof, ſtaffe; ſtoffe of materie; laf-yzer (by ſmids); lever de l'étoffe chez un marchand, ſtof by een koopman koopen; habit, chapeau, cloche de bonne étoffe, een kleed, hoed, klok van goede ſtof of materie; gens de même étoffe, lieden van eender aart.

E'toile, (f) Een ſtar, ſter, ſterre; étoile du jour, du ſoir, morgenſter, avondſter; étoile fixe, vafte ſterre; étoile errante, dwaal-ſterre, planeet; étoile volante, ſter die verſchiet; étoile brillante, glinsterende ſterre, of iemand die ergens in uitmunt; étoile, ſterreife (in boeken gebézigd); étoile, zee-quab (viſch).

E'toilé, ée (adj.) Geflarmt, vol ſlarren; ciel étoilé, de ſlarren hemel.

E'tole, (f) Een ſtoot, kuisband die de Prieſter by het doen der miſſe draagt.

E'tonnamment, (adv.) Verbaazendlyk.

E'tonnant, ante (adj.) Verwonderend, verbaazend.

E'tonné, ée (adj.) Verwonderd, verbaast, verſeld.

E'tonnement, (m) Verwondering, verbaazing, onſteltenis, verſchrikking (f).

E'tonner, (v. a.) Verworderen, verbaazen; verſchrikken; étonner le cerveau, de hirsren onſtellen; s'étonner, (v. r.) zich verwonderen; verbaasd, verſchrikt, onſield zyn.

E'toudeau, (m) Een jonge kazuin (f).

E'touffant, ante (adj.) Smorrende, juuk-

sikkende; chaleur étouffante, eene smoorende hitte.

Étouffé, ée (adj.) Gefmoord, gedempt; un air étouffé, eene dikke, betrockene lucht.

Étouffement, (m) Verflikking, ver-smoorring (f).

Étouffer, (v. a. & n.) Smooren, verflikken, dampen; étouffer une personne enragée, een dol mensch smoorren; étouffer la guerre, den oorlog een einde doch neemen; étouffer une rébellion, eenen oproer dampen; étouffer ses passions, zyne hartstochten te ontfer brengen; étouffer ou s'étouffer de rire, zich te berispen lagchen; s'étouffer de chaud, van hitte ver-smooren.

Étouffoir, (m) Doofpot, smoor-pot; een sluip.

Étoupe, (f) ou Étoupes, (f. pl.) Werk van vlas of hennip; mettre le feu aux étoupes, volk aan mekander kinken.

Étouter, (v. a.) Met werk, of hennip toefloppen, dgt. maaken.

Étoupillon, (m) Stopfel van een vat.

Étoupin, (m) Prop op een geschut.

Étourderie, (f) Onbedachtzaamheid, onbezonnenheid.

Étourdi, ie (adj.) Onbezonnen, onbesuisd; verbaasd; ontsteld; viande qui n'est qu'étourdie, vleesch dat maar half gaar is.

Étourdi, ie (m. & f.) Een losbol, een onbesuisd mensch.

à l'Étourdie, (adv.) Onbezonnen, onbedachtelyk.

Étourdiment, (adv.) Onbezonnenlyk.

Étourdir, (v. a.) Verdooven, duizelig, of, telhoofdig maaken, enz.; étourdir le cerveau, de hersenen op den bol helpen; cette nouvelle l'a tout étourdi, die tyding heeft hem zeer doen ontstellen; étourdir la douleur, de pijn verzagten; étourdir l'eau, het water rauw maaken; s'étourdir (v. r.) sur quelque chose, zich tegen iets verharden.

Étourdissant, ante (adj.) Baloorig maakend.

Étourdissement, (m) Baloorigheid; verdooving; betwelmtheid, verwarring der zinnen (f).

E'tourneau, (m) Een Spreeuw (zeker vogel).

E'trange, (adj.) Vreemd, zeldzaam; chose étrange, wonderlyke zaak; une humeur étrange, een wonderen aart; raisonnement étrange, vreemde, of, zeldzaame redeneering.

E'trangement, (adj.) Wonderlyk, ongemeen.

E'tranger, ere (adj.) Vreemd, uitlandsch; nations étrangères, vreemde volken; païs étrangers, vreemde gewesten; qualité étrangère, vreemde, oneigen hoedanigheid; être étranger dans une science, vreemd in eenige wetenschap zyn.

E'tranger, ere (m. & f.) Een uitlandige, een vreemdeling.

E'tranger, (v. a.) Uit eene plaats verdryven.

E'tranglé, ée (adj.) Geworgd; un habit étranlé, een kleed dat te naauw is.

E'trangement, (m) Worging, wurging; krimping der darmen (f).

E'trangler, (v. a.) Worgen, wurgen; étrangler une affaire, eene zaak den behoorlyken eisch niet géven; étrangler de soif, van dorst sikkén; étrangler quelqu'un, iemand schelden, lasteren.

E'tranguillon, (m) Keel-ziekte der paerden (f); poire d'étranguillon, wurg-peer, wrange peer; manger des poires d'étranguillon, veel verdriest uitstlaan.

E'trape, (f) Een sloffel-sikkel (m).

E'traque, (f) De breedte van de boei-planken aan een Schip.

E'trave, (f) De voorjleeven van een Schip.

Etre, (m) Wezen, iets dat bestaat (n); un être créé, een geschapen wezen; être matériel, stoffelyk wezen; le bien être; de gemakkelykheden des levens; savoir tous les êtres d'un logis, alle de vertrekkén van een huis kennen.

Etre, (verbe subst. neut. & auxil.) Zyn, wezen, bestaan enz.; cela est, cela n'est pas, dit is waar, dat is niet waar; il n'est pas en vous de le faire, het is in uw magt niet om het

Des te doen; je le fus voir l'autre jour, ik ging hem onlangs bezoeken; avez vous été chez lui? hebt gy by hem geweest? je suis (ou je viens) à vous dans un moment, ik zal op het oogenblik by u zyn; Dieu fait ce qu'il en fera, God weet wat het worden zal; hé! où en sommes nous? Wel! wat beduidt dit? je ne suis pas à moi, ik ben myn eigen meester niet; être bien avec quelqu'un, met iemand bevriend zyn; être mal avec quelqu'un, met iemand ryanfchap hebben; être bien auprès de lui, in groote gunst by hem staan; être pour quelqu'un, iemands zyde houden; je suis pour un tiers, ik kom voor een derde; être de garde, iets spaaren; cela n'est pas de mon goût, dat is van myn smaak niet of is myn verkiezing niet; la félicité est (ou consiste) dans le goût & non pas dans les choses, het geluk legt opz. slooten in den smaak, en niet in de zaak zelf; être dans l'oisiveté, lui en légit zyn; être après quelque chose, ergens aan bezig zyn; vous y êtes, gy hebt het getroffen of den spyker recht op de kop geslaagen; ce n'est pas que je, het is niet, dat ik; il est (ou il fait) jour, het is dag; c'est à moi à parler, het is myn beurt om te spreken; il est à craindre, by is, of het is te duchten; qu'en feroit-il? wat zoude daar uit volgen? voulez vous en être? wild gy mede doen; il n'est que de servir Dieu, daar is niets beters als God te dienen; être d'accord, eens zyn; être de retour, van de reis t'huis zyn; être debout, overeind staan; être à cheval, te paerd zitten.
 - *Étrécir, (v. a.) Vernauwen, nauwer maaken; étrécir un habit, een kleeu nauwer maaken, inleggen; le chemin alloit en étrécissant, de weg wierd hoe langer hoe nauwer; étrécir (v. r.) inkrimpen.*
Étrécissement, (m) Inkrimping, nauwermaaking (f).
Étrécissure, (f) Inlegging.
Étreindre, (v. a.) In een dryven, (by Timmerl.).
Étreignoir, (m) Een dryfhamer,

Etrein, (m) Strijfel onder de paerden (n).
Etreindre, (v. a.) Digt in eendrukken, nypen, prangen; vasthouden; qu'il trop embrasse, mal étreint, een die te veel onderneemt, slaagt kwalijk (spr. w.).
Etreint, einte (adj.) Gesprangd, gedrongen.
Etreinte, (f) t'Zamendrukking, t'zamenranging; haak aan een gordel. enz.
Etrenne, (f) Gift, fooi (f), geschenken (n); eerste hand-gift die een winkelier ontvangt; donner une étrenne à quelqu'un, iemand een nieuw-jaarsgeschenk geven.
Etrener, (v. a.) Nieuw-jaars-giften uitdeelen; hand-giften; etrenner un habit, een kleeu voor de eerste maal aantrekken.
Etres, (m. pl.) Les êtres d'une maison, de vertrekken van een huis.
Etreillonne, (v. a.) Beschoeijsen (in Bouwk.).
Etreillons, (m. plur.) Beschoeijsingen, schoet-planken.
Etrier, (m) Een stygbeugel; item yzere beugel (in Schepsb.); le vin de l'étrier, een glas tot afscheid.
Etrière, (f) Stygbeugel-riem, (m).
Etrille, (f) Een ros kam (m); on est ici logé à l'étrille, men is hier in de schaar t'huis, (spr. w.)
Etriller (v. a.) un cheval, een paerd ros-kammen; étriller (roiser) quelqu'un, iemand lustig afrosen, afsmieren; on l'a étrillé comme il faut, men heeft hem terdege afgeroof.
Etriper (v. a.) un animal, les fleurs, een dier de darmen uithaalen, de bladen der bloemen openen om lucht te geven.
Etristé (adj.) Lévrier étristé, een wind-hond met welgemaakte beenen.
Etrivière, (f) Stével-riem, stygel-riep (m); il a eu les étrivières, on lui a donné les étrivières, men heeft hem gegeeeld, gezweept.
Étroit, oite (adj.) Nauw, eng, smal; habit étroit, nauw kleeu; drap étroit, smal laaken; chemin étroit, smalle, enge weg; cha.

cheval étroit, *rank, dun paerd*; esprit étroit, *bekrompen, gering verstand*; discipline étroite, *jecherpe tucht*; défenses étroites, *streng verbod*; étroite amitié, *naauwe vriendschap*; réduire à l'étroit, *in 't naauw brengen*; vivre à l'étroit, *zich naauw behelpen*.

Étroitement, (adv.) Etre logé étroitement, *naauw gehuisd zyn*; obligé étroitement, *naauw of zondeling verplicht*; étroitement enfermé, *naauw opgesloten, bewaard*; étroitement défendu, *strenglyk verboden*.

Étroitesse, (f) Engheid, (in Heelk.).

E'tron, (m) Een front, keutel, drol.

E'tronçonner (v. a.) un arbre, *een boom toppen, de kruin afhakken*.

E'trope, (f) Sirop, sirop-zouw, om een blok, enz. (zie w.).

E'trouffe, (f) Toewyzyng van eenig goed, (in Rechten).

E'trouffer, (v. a.) Toewyzen, (in Rechten).

E'truffer, (v. a. & n.) De lendenen en voeten verzwakken; sinken, (van Jagthonden gez.).

E'truffure, (f) Slinking, uitteering der lendenen, van Jagthonden.

E'tude, (f) oefening, studeering, studie; studeer-kamer; praëtizyns schryf-kamer (f) ofskantoor (n): homme d'étude, *een man van studie*; étude ardente, *sterke studie*; toute mon étude est, *de, al myn overleg is, om enz.*; il est dans son étude, *hy is in zyn studeer-kamer*; il a fait ses études, *hy is volleerd*.

E'tudien, (m) Een student.

E'tudier, (v. n. & a.) Leeren, studeeren; étudier en droit, *en médecine, in de Rechten, Geneeskunde studeeren*; étudier le monde, *de wereld leeren kennen*; s'étudier (v. r.) à bien parler, *zich toeligen, bevytygen, om wel te spreken*; un conte étudié, *verzonnene, versierde vertelling*; gestes étudiés, *gemaakte gebaarden*.

E'tudiale, (f) Een kantoor, schryfkabinet, (n).

E'tui, (m) Koker enz. al was diend om iets in te bewaaren; étui à aiguilles, à couteaux, *naalden-messen-koker*; étui à lunettes, *brilhuisje*; étui de chapeau, *hoede-kas*.

E'turgeon, (m) Een fleur (Zie E'turgeon).

E'tuve, (f) Een' Bad-stoove; stoove in een zuiker raffinadery; een kagcheltkamer; étuve, ou chauffe-pied, *stoove om de voeten te warmen*.

E'tuvée, (f) Gestooft vleesch (n), gestoofte spys (f); mettre à l'étuvée, *stooven*.

E'tuvement, (m) Stoving; bading; beting eener worde (f).

E'tuver (v. a.) une playe, *eene wond stooven, reinigen*.

E'tuvisse (Zie Baigneur).

E'tymologie, (f) (in spraakk.) Woord-kennis, naspeuring; oorsprong der woorden.

E'tymologique, (adj.) Dat tot de woord-kennis behoord.

E'tymologiste, (m) Kenner, uitlegger van den oorsprong der woorden.

Eu, eue (adj.) Gehad (Zie avoir).

E'vacuatif, ive (adj.) Remède évacuatif, *ontlastend genees-middel*.

E'vacuation, (f) Ontlasting, purgeering, afzetting; item ontlediging, ontruiming, onzetting (als van een Stad van Krygsvolk enz.).

E'vacuer (v. a.) la bile, *de gal afzetten, ontlasten*; évacuer une province, *een land ontruimen, ledigen*.

E'vader, (v. n.) Ontsnappen, met de vlugt ontwyken; faire évader quelcun, *iemand behulpzaam zyn om te ontsnappen*; s'évader, (v. r.) zich weg pakken, weg maaken.

E'vagation, (f) Aandagt, godsdienstige inspanning der gedagten.

E'valuation, (f) Schatting, waardeering, uitrekening.

E'valuer, (v. a.) Waardeeren, op prys stellen, berékenen.

E'vangélique, (adj.) Evangelisch.

E'vangéliquement, (adv.) Evangelisch.

E'vangéliques, (m. pl.) De Evangelische.

E'vangéliser, (v. a.) Het Evangelium

gelium prediken, verkondigen; (beter annoncer l'E'vangile).

E'vangéliste, (m) Een Evangelist.

E'vangile, (m) Evangelie; tout c' qu'il dit n'est pas évangile, al hi geene by zegt is geen Evangelie.

E'vanoui, ie (adj.) Verduwenen; bezweeken.

E'vanouir, (v. n.) s'E'vanouir, (v. r.) Bezwyken; verdwynen; il s'est évanoui, hy is bezweeken; sa gloire est, ou s'est évanouie, zyne heerlijkheid of roem is verdweenen.

E'vanouissement, (m) Bezwyming, flauwte (f); il lui a pris un évanouissement, hy is in een' flauwte gevallen.

E'vaporation, (f) Uitdamping, uitwaassening.

E'vaporé, ée (adj.) Uitgewaasemd; un évaporé, een losbol, een die nergens om geeft.

E'vaporer, (v. n.) s'E'vaporer, (v. r.) Uitdampen, uitwaassenen; s'évaporer en vaines idées, de kop vol kuuren, zotte denkbeelden hebben; évaporer sa bile, zyn gal uitspuigen.

E'vaser, (v. a.) Wyder maaken, open spalcken; nez évasé, wyde platte neus; évaser un arbre, de takken van een boom van malkander spreiden.

E'vasion, (f) Heimelyke vlugt, ontsnapping, ontkooming; item uitvlugt, ontduijing in het disputeeren.

E'vasure, (f) Opning, als van een pot enz. al te groote gaating van een schips-luik enz.

Eucharistie, (f) Het heilig Avond-maal.

Eucharistique, (adj.) Dat daar toe behoord.

Euchologe, (m) (lees Eukologe) Kerk-gebeden-boek der Grieken.

E'véché, (m) Bisdóm (n); Bischooppelyke waardigheid of hof.

E'veille, (f) Opwekking; opwakkering.

E'veillé, ée (adj.) Ontwaakt; vrolijk, lustig, levendig.

E'veillé, ée, ou E'grillard, arde (m. & f.) Een lustige, vrolyke kwant of baazin.

E'veiller, (v. a.) Wekken, wakker maaken; vervuolyken, verlévendi-

gen; s'éveiller, (v. r.) wakker worden, ontwaaken; éveiller l'esprit, den geest vervuolyken.

E'vénement, (m) Geschiedenis, gebeurtenis (f), voorval (n); un heureux, un facheux événement, een gelukkig, een verdrietig voorval; à tout événement, hoe het ook zy, het ga zoo het wil.

E'vent, (m) Verschaaling (f); luchtning; luchtgat (n); ce vin sent l'évent, die wyn is verslaagen, verschaald; mettre à l'évent, te luchten zetten of bangen; donner l'évent à un tonneau, een vat luchten; une tête à l'évent, een onbezonnene, een windbuil.

E'ventail, (m) Een waaijer.

E'ventailler, (m) Een waaijer-maaker of verkoojer.

E'ventailliste, (m) Waaijer-schilder.

E'ventaire, ou inventaire, (m) Fruit-mande zonder ooren.

E'vente, (f) Een kaars-maakers doos of mande.

E'venté, ée (adj.) Verkoeld; verschaald; ligthoofdig, bersfenloos; vin éventé, verschaalde wyn; il est un peu éventé, hy is wat ligthoofdig, los.

E'ventement, (m) Luchtning, uitdamping (f).

E'venter, (v. a.) Waaijen, verkoelen; luchten, te luchten bangen; éventer le bled, het kóren lucht geeven; omschoppen; laisser éventer le vin, de wyn laten verschaalen; éventer un secret, een geheim openbaaren, aan den dag brengen; éventer une mine, eene myn doorgraven; item achter een geheim komen; éventer un dessein, eenen aanslag ontdekken; éventer les voiles, de zeilen uitzetten; éventer une pièce de bois ou une pierre, een stuk hout of een steen met een touw in't ophyssen vry, of, afhouden; s'éventer, (v. r.) verschaalen, zyn kragt verliezen; onidekt, rugbaar worden; zich waaijen.

E'ventiller, (v. a.) In de lucht schieten, vliegen (Valkeniers w.).

E'ventoir, (m) Braaders vuur waaijer.

E'ventrer, (v. a.) Ontwiepen, 't ingewand uithaalen.

E'ventuel, elle (adj.) *Traité é-ventuel, een toevallig, onzeker verbond, tractaat, dat op den uitval of gebeurlyke omstandigheden van zaaken berust.*

E'ventuellement, (adv.) *Onzeker, toevalliglyk.*

E'vêque, (m) *Een Bischof; devenir d'évêque meunier, van een Heer een Knecht worden (for. w.); un chien regarde bien un E'vêque, een kat ziet wel een Koning aan.*

E'verdumer, (v. a.) *Het sap uit groene kruiden perssen.*

E'verrer, (v. a.) *Een' bond van de worm snyden.*

E'version, (f) *Verflooring, omkeering, verwoesting.*

E'vertuer, (v. r.) *Zyn best doen, alle krachten inspannen.*

Eufraïse, (f) *Oogen-troost (een Geneeskr.).*

E'viction, (f) *Gerechtyke uitwinning, wederverkryging van eenig goed.*

E'videmment, (adv.) *Klaarblykelyk, zigbaarlyk, duidelyk.*

E'vidence, (f) *Klaarblykelykheid; il faut se rendre à l'évidence, aan het klaar bewys moet men zig overgeeven; mettre en évidence, zonnenklaar aanduiden; venir en évidence, openbaar worden.*

E'vident, ente (adj.) *Klaar, duidelyk, openbaar, middigklaar., preuve évidente, zigbaarlyk, klaar bewys.*

E'vider (v. a.) *une lame d'épée, une manche, een degen-kling bol uitwerken, een' mouw uitronden.*

E'vier, (m) *Goot-steen, watersteen.*

E'vincer, (v. a.) *Iemand gerechtyk uit eenig bezit slooten, zyn goed van hem weerkrygen.*

E'vitable, (adj.) *(weinig gebr.) onvermydelyk, dat men misgaan kan.*

E'vitée, (f) *Wyde, vaarbaarheid eener rivier; ruimte tusschen liggende schepen, om te kunnen zwaai-ten; item de zwaaijng zelfs.*

E'viter, (v. a.) *Myden, vermyden, ontkomen; éviter le péché, de zonde vlieden; éviter le péril, het*

gevaar ontwyken; éviter aux fraix, onkosten spaaren, (in rechten); éviter au vent, de voorsteeven op de wind draaijen; éviter à marée, op de stroom zwaaijen; vaisseau qui a évité, schip dat gezwaait heeft, (zee w.).

Eulogie, (f) *Inzégening van 's Nagt maal.*

Euménides, ou furies, (f. plur.) *Hel- godinnen, helsche razernyen.*

Ennuque, (m) *Een gesnédene.*

E'vocable, (adj.) *Beroepbaar tot eene hogere recht-bank.*

E'vocation, (f) *Beroeping voor hooger recht; item bezweering der geesten, om te verschynen.*

E'vocatoire, (adj.) *cedule évocatoire, ou notification, schriftelyke bekendmaking des beroeps van eene lagere aan eene hogere recht-bank.*

E'volution, (f) *De wapen-oeffening, het drillen; évolutions navales, de beweging, slagordering der krygs-scheepen.*

E'voquer, (v. a.) *Van een laagere naar een hooger gericht beroepen.*

E'voquer les esprits, *De geesten bezweeren op te komen.*

Euphonie, (f) *Welluidendheid der uitspraak (in spraak.).*

Eurus, (m) *(lat. w.) d'Ooste wind.*

Eurythmie, (f) *Fraaye mrigting eenes beelts, schildery, of gebouw.*

Eustyle, (m) *Goede schikking, der zuilen (f.).*

E'vuider. (Zie E'vider).

E'vulsion, (f) *Uitrukking, uitscheuring.*

Eux, (pron. pl. m. van lui) *zy, zylieden, hen, hun, hunlieden; après eux, na hen.*

Exact, acte (adj.) *Naaauwkeurig, slist, net; recherche exacte, naauwkeurig onderzoek.*

Exactement, (adv.) *Naaauwkeuriglyk, slistelyk.*

Exacteur, (m) *Een ingaarder, een die 's Lands gemeene middelen invordert; ook wel een knévelaar, afperser.*

Exaction, (f) *Ingaaring van 's Lands penningen; item afsnéveling afpersing.*

EXA. EXC.

Exactitude, (f) *Naaukeurigheid, zorgvuldigheid netheid.*

Exagérateur, (m) *Vergrooter, breedte opgeveer van iets.*

Exagératif, (v. a.) *Vergrootend.*

Exagération, (f) *Vergrooting eener zaake.*

Exagérer (v. a.) *les choses, de dingen vergrootten, grooter maaken, grooter opgeeven als ze zyn.*

Exalaifon &c. (Zie Exhalaison).

Exaltation, (f) *Verbeffing verhooging; exaltation de la croix, kruis verbeffing (in de Rekenk.).*

Exalter, (v. a.) *Verbeffen, verhoogen, pryzen; geesten verdunnen, zuiveren (in Chym.); exalter le saint Nom de Dieu, Gods heiligen Naam verheerlyken.*

Examen, (m) *Onderwaaging (f), onderzoek; examen d'une affaire, onderzoek eener zaake.*

Examineur, (m) *Ondervraager; onderzoeker.*

Examination, (f) (Zie Examen).

Examiné, ée (adj.) *Ondervaard; habit bien examiné, kled dat geheel afgefleeten is (gem. w.).*

Examiner, (v. a.) *Onderzoeken, onderwaagen, navorschen.*

Exarchat, (m) (Lees exarcate) *Geesdelyk Stadhouderfchap (n).*

Exarque, (m) *Geestelyke Stadhouder des Keizers in Italiën, item een opper-Bifchop, Vicarius.*

Exaucement, (m) *Verhooring des gebéds (f).*

Exaucer, (v. a.) *Verhooren; Dieu exauce les prieres des gens de bien, God verhoord de gebéden der vroomen.*

Exalcéation, (f) *Ontfchoeying, welke den geenën onder de Jooden wederwoer die zyns Broeders weduwe wygerde te trouwen.*

Excavation, (f) *Uitholling, uitgraaving.*

Excaver, (v. a.) *Uithollen, uitgraven.*

Excédant, ante (adj. & subst.) *Overfchietende; l'excédant d'une somme, de overschot eener somma.*

Excéder, (v. a.) *Te boven gaan,*

EXC.

293

overfleigen; il excède le prix ordinaire, by of het gaat boven den gewoonlyken prys; excéder son pouvoir, zyne magt te buiten gaan.

Excellemment, (adv.) *Uitfleekend, ongemeen, by uitneemenheid.*

Excellence, (f) *Uitmuntenheid, uitneemendheid, voortreffelykheid; l'excellence des ouvrages de Dieu, de uitmuntendheid van Gods werken; par excellence, by uitneemendheid; votre, son excellence, uwe, zyne excellentie.*

Excellent, ente (adj.) *Uitmuntend, uitneemend, voortreffelyk; ongemeen; vin excellent, zeer lekkere wyn.*

Excellentissime, (adj.) *Zeer uitnemend, aller-voortreffelykst.*

Exceller, (v. a.) *Uitmuntten, overtreffen; te boven gaan; exceller en son art, in zyne konst uitmuntten.*

Excentricité, (f) *Afwyking van 't eerste middelpunt; afstand tusschen het middel punt van twee cirkels (in Sterrek.).*

Excentrique, (adj.) *Cercle excentrique, een kring, die in zyn middelpunt van andere verscheeld.*

Excepté, (prep.) *Uitgenomen (NB. als dit woord voor een zelfstandig w. (substantif) komt, dan is het onbuigbaar; maar na een subst. word het een adjectif en buigbaar) als: excepté les femmes, uitgezonderd de vrouwen; les femmes exceptées, de vrouwen uitgezonderd.*

Excepter, (v. a.) *Uitzonderen; il donna tout, sans rien excepter, by gaf alles, zonder iets uit te zonderen; il en faut excepter ce mot, men moet 'er dit woord van uitzonderen.*

Exception, (f) *Uitzondering; il n'y a point de regle sans exception, daar is geen regel zonder exceptie of uitzondering; alleguer quelque exception, eenige uitzondering inbrengen (in Rechten); à l'exception de cela, uitgenoomen dat.*

Excès, (m) *Overdaad, overvloedigheid (f); il y a là de l'excès, daar is overdaad in; faire des excès, overdaad pleegen; à l'excès, jufqu'à l'excès, zonder maat, zonder*

peil of perk; manger à l'excès, overdaadiglyk eeten; brave à l'excès, al te dapper; pousser l'avarice jusqu'à l'excès, de gierigheid al te ver uitstrekken.

Excessif, ive (adj.) Onmaatig, overtoellig, onmatiglyk, te groot; travail excessif, al te zwaaren arbeid.

Excessivement, (adv.) Overdaadiglyk, onmatiglyk, al te zeer.

Exciper, (v. a.) Uitloogten maaken (in Rechten).

Excitafif, ive (adj.) Opwekkend, aanzetrend; ce remède est trop excitatif, dit geneesmiddel is al te floo- rend.

Excitation, (f) Aandryving, aanprikkeling, opwakkering ophitzing, fering; l'excitation des humeurs, d'aanprikkeling der vogten.

Exciter, (v. a.) Opbitzen, aanzetten, verwekken enz.; exciter le peuple à la revolte, het volk tot oproer aanzetten; exciter les Soldats à prendre les armes, de Soldaaten aanmoedigen de wapenen aan te grijpen; exciter une sédition, eenen oproer verwekken; exciter la soif, l'appetit, dorst, eetlust verwekken.

Exclamation, (f) Uitroeping, uitschreeuwning.

Exclamer, (v. n.) Uitroepen (word niet meer geb.).

Exclure, (v. a.) Uitsluiten, uithouden.

Exclus, use (adj.) Uitgesloten.

Exclusif, ive (adj.) Uitsluitend, dat uitsluit.

Exclusion, (f) à l'Exclusion de, met uitsluiting van.

Exclusivement, (adv.) Met uitsluiting.

Excommunication, (f) Kerkenban.

Excommunier, (v. a.) Uit de gemeente bannen, in den ban doen; un excommunié, een gebannene; een dergelyk.

Escompte. (Zie Escompte).

Exécution, (f) Schending, vili- tieusheid, (in Heelk.)

Excorier, (v. a.) De huid scha- ven, afskaalen.

Excrément, (m) Uitwerpsel, drek, vuiligheid des ligchaams (f).

Excrémenteux, use (adj.) Vuil, onrein.

Excrémenticiel ielle. (adj.) (Zie Excrémenteux).

Excrecence, (f) Uitwas (m), uitwassing (f).

Excrétion, (f) Uitwerping, on- reinigheid, die de natuur uitwerpt.

Excroc &c. (Zie Escroc).

Excursion, (f) Strooping, inval in een Land.

Excusable, (adj.) Verschoonbaar, verfoemlyk.

Excusation, (f) Verontschuldiging (in Rechten).

Excuse, (f) Ontschuldiging, ver- schooning; demander excuse, vergif- fenis vraagen; une excuse frivole, een kaale uitloft.

Excuser, (v. a.) Ontschuldigen, verschoonen; un excusez moi, een eijerkoek (Boort w.); s'excuser, (v. r.) zig verontschuldigen; s'excuser sur quelcun, zyne schuld op een ander wer- ven.

Excuseur, (m) Een verontschuldi- ger, die iets ten besten neemt.

Exéat, (m) Verlof dat een Bischof aan een Priester geeft, item verlof in een School.

Exécrable, (adj.) Afgryffelyk, af- schuwelyk; verschoeylyk, gruwelyk.

Exécration, (adv.) Op een ys- selyke, of, verschoeylyke wyze.

Exécration, (f) Afgryzing, ver- foeying; verfoeking.

Exécutoire, (adj.) Dat verschoey- enswaardig is.

Exécuter, (v. a.) Uitvoeren, vol- brengen; ter dood brengen, rechten; exécuter un dessein, een aanslag uitvoeren; exécuter quelcun, iemand met de dood straffen; exécuter les menbles de quelcun, iemands goe- deren panden, by executie (dat is ter betaaling zyner schulden) verkoopen.

Exécuter, (m) Een uitvoerder; item scherp-rechter of beul; exécu- teur testamentaire, uitvoerder van een uiterste wille, of exécuteur van een testament of in een sershuis.

Exécution, (f) Uitvoering, vol- bren-

EXE.

brenging; panding, verkoopling van goederen voor de schulden, exécution; homme d'exécution, een man die met zyn' zaken door gaat; l'exécution d'un criminel, het ter dood brengen van een misdadige.

Exécutoire, (adj. & subst.) Dat uitgevoerd verrigt, of geëxecuteerd kan of moet worden, item exécution, volmagt, bevel.

Exécutrice, (f) Uitvoerdfter van een testament enz.

Exédre, (f) Vergader-plaats der geleerden, eertyls, (m).

Exégése, (f) Uitlegging, verklaring.

Exégète, (m) Uitlegger.

Exégétique, (adj.) Dat daar toe behoort.

Exemplaire, (adj.) Voorbeeldelyk, voorbeeldig, flichtelyk; mener une vie exemplaire, een voorbeeldig leven leiden; punition exemplaire, voorbeeldelyke straf, ten spiegel voor anderen.

Exemplaire, (m) Voorbeeld; afdrukfel, exemplaar (n), copie van een geschrift (f); exemplaire corrompu, een bedorven, vervalscht exemplaar; exemplaire de vertu, voorbeeld van deugd.

Exemplairement, (adv.) Voorbeeldelyk, flichtelyk.

Exemple, (m) Voorbeeld (n); suivre l'exemple de JESUS CHRIST, het voorbeeld van JESUS CHRISTUS volgen; imiter les grands exemples, de groote voorbeelden navolgen; faire un exemple sur quelqu'un, iemand ten voorbeelde van anderen straffen; donner de bons exemples, goede voorbeelden geeven; par exemple, by voorbeeld.

Exemple, (f) Een voorschrift, exempel (n).

Exempt, empte (adj.) Vry, bevryd, verschoond; (lees exant) il est exempt de taille, hy is vry van lasten, impost; exempt d'infirmité, vry van zwakheden.

Exempt, (m) Een gevryder, vryman, onder de troepen.

Exempter (v. a.) un Village de foldats, een Dorp van soldaaten verschoonen, bevryden, vrystellen; s'exempter, (v. r.) zich ontslaan,

EXE. EXF. EXIL. 295

Exemption, (f) (De p word uitgespr.) vrystelling, verschooning.

Exercer, (v. a.) Oeffenen, verrigten; exercer la Médecine, de Geneeskunde oefenen; exercer des cruautés, wreedheeden begaan; exercer une charge, eene bediening waarneemen; s'exercer, (v. r.) zich oefenen.

Exercice, (m) Oeffening; beweging des Ligchaams; waarneeming van iets (f).

Exercitant, (m) Een die geleerde aanmerkingen op een geschrift maakt.

Exercitation, (f) Aanmerking, dissertatie op een boek.

Exérèse, (m) Uitsnyding, wegneeming van iets schadelyks (f) (in Heelk.)

Exergue, (f) Rand voor een devies op muntstukken of gedenk-pemningen (m).

Exfoliation, (f) Affschilfering der beenderen (in Heelk.).

Exfolier, (v. n.) Schilferen.

Exfumer, (v. a.) Overstryken, uitwischen wat te sterk van vers is (by Schilders).

(NB. In de volgende woorden is de H. stom).

Exhalaison, (f) Uitwaasseming, uitdamping.

Exhalation, (f) Uitdamping (in Chym.).

Exhaler, (v. a.) Uitdampen; la terre exhale des vapeurs. d'aarde waassemd dampen uit; s'exhaler, (v. r.) uitwaassemen, in damp vervliegen.

Exhaussement, (m) d'un plancher, de hoogte eener zoldering.

Exhausser, (v. a.) un bâtiment, een gebouw hoog optrekken.

Exhérédation, (f) Uitsluiting van eene erffenis.

Exhéréder, (v. a.) Uit eene erffenis sluiten, bastaard maaken.

Exhiber (v. a.) ses titres, zyne oirkonden of bewyzen vertoonen, voor den dag brengen (in Rechten).

Exhibition, (f) Vertooning der bewyzen.

Exhortation, (f) vermaaning.

Exhorter (v. a.) à la vertu, tot de deugd vermaanen, aanstellen.

296 EXII. EXI. EXL. EXO.

EXO. EXP.

Exhumation (f) d'un corps, opgraving van een lyk.

Exhumer, (v. a.) Opgraven.

Ex-jesuite, (m) Gewezene Jesuit.

Exigence (f) du cas, eijch, vordering der zaak.

Exiger, (v. a.) Le paiement, de betaling worden, eischen; l'honneur exige, d'eene vereerd.

Exigible, (adj.) eijfbaar, dat gevorderd kan worden.

Exigu, ne adj.) Gering, klein, van weinig belang (in Reden.).

Exiguus, (v. a.) De maat van uitgeleend van half en half deelen.

Exiguïté, (f) Geringheid, armbarthigheid.

Exil, (m) Envoyer en exil, in ballingschap (f) zenden.

Exilé, (adj. & subst.) Gebannen verwezen, een balling, gebannene.

Exiler, (v. a.) Bannen, verwyzen; s'exiler, (v. r.) zich zelfs verwyden, onttrekken.

Exilîté, (f) Kleinheid, geringheid.

Existant, (adj.) Bestaande; les biens existants, de voorhanden zijnde goederen.

Existence (f) d'une chose, het aanwezen, de bestaanlykheid van een ding.

Exister, (v. n.) Bestaan, in wezen zijn.

Existimateur. (Zie Estimateur.)

Ex-Laquais, (m) Gewezene Lac-kei.

Exode, (m) Het 2de boek Moïse (n), de uittocht (f).

Exoine, (f) Bewys in rechten waarom men niet heeft kunnen ver- schynen (n).

Exoiner, (v. a.) Zedelijk bewys bybrengen.

Ex-ineur, (m) Bewyzer daar van.

Exomologese, (f) Biegt, gelcofs- bekentnis.

Ex-m-hale, (f) Navel-gezwel (in Heelk.).

Exomèle, (adj.) Verbiddelyk, die niet vlieden is.

Exor-homent, (adv.) Uitspoo-

Ex-orbitane, ance (adj.) Depenies

exorbitantes, buitenspoorige, zwaa- re kosten.

Exorciser, (v. a.) Bezweeren, den duivel uitbannen.

Exorcisme, (m) Duivel-banning, bezwoering (f).

Exorciste, (m) Bezweerder, duivel- banner.

Exorde, (m) Aanvang (m), in- leiding (f) eener reden.

Exotique (adj.) Plante exotique, vreemd, uitlandisch gewas.

Expansif, ive (adj.) Dat eene uitzetende krugt heeft (in Chym.).

Expansion, (f) Uitzetting.

Expectant, (m) Een die iets ver- woot, ergens op hoopt.

Expectatif, ive (adj.) Grace ex- pectative, verwagende gunst.

Expectation, (f) Verwachting (van groote dingen gez.).

Expectative, (f) être sur l'ex- pective, op hoop leven; expecta- tive, begin van een dispuut op de hoogeschool te Parys.

Expedient, (m) Middel (n) of weg (m), om zich ergens uit te red- den, of iets te verrigien.

Expédient, ente (adj.) il est ex- pédient, het is nuttig, dienstig.

Expédier, (v. a.) Afvaardigen, afzenden, enz. expédier un messa- ger, eenen bode afvaardigen; expé- dier une affaire, een' zaak afdoen; expédier un contrat, een verdrag, contract in gereedheid brengen; ex- pédier, van kant helpen, dooden, om- brengen.

Expéditif, ive (adj.) Gezwind, gaauw, vaerdig.

Expédition, (f) Krygs-togt; spoe- dige verrigting; vaerdigheid; homme d'expédition, een vlug man.

Expéditionnaire, (adj. & s. m.) Uitvaardigend; uitvaardiger van ac- ters, geschriften, enz.

Expérience, (f) Ondervinding, be- proefing, ervaring.

Expérimental le, (adj.) Dat op ondervinding rust.

Expérimenté, ée (adj.) au fait de la guerre, in den kryg ervaren.

Expérimenter, (v. a.) Beproeven, bezoeken,

EXP.

Expert, erte (adj.) Ervaaren, geoeffend; homme expert, een er-vaaren man.

Expert, (m) Een erbarene, een gezworene van eenig gild of handwerk.

Expiable, (adj.) Verzoenbaar.

Expiation (f) des péchés, Boet-ting, genoegdoening, verzoening der zonden.

Expiatoire (adj.) Sacrifice expia-toire, zoen-offerhande.

Expier, (v. a.) Boeten, verzoenen; expier ses offenses, zyne misdaaden boeten.

Expilation, (f) Berooving eener Erfenis, waar van men nog niet in 't bezit getreeden is.

Expiration, (f) Uitblaazing des adems; verschyning, einde van eene bepaalde tyd.

Expirer, (v. n.) Den geest geeven, sterven; verschynen, veruullen; il est prêt à expirer, hy staat op het punt den laasten snik te geeven; le terme est expiré, de tyd, het termyn is verstreken.

Explicable, (adj.) Dat uitgelegt, verklaard kan worden.

Explicatif, ive, (adj.) Verklaar-rend.

Explication, (f) Verklaaring, uitlegging.

Explicite, (adj.); En termes ex-plicites, in duidelyke, klaare be-woordingen.

Explicitement, (adv.) Klaarlyk, duidelyk.

Explicué, ée (adj.) Uitgelegd, verklaard.

Explicuer, (v. a.) Uitleggen, ver-klaren; explicuer sa pensée, zyne gedachten te kennen geeven; s'expli-quer (v. r.) zyne meening aandui-den; il s'explique bien, hy is zeer duidelyk.

Exploit, (m) Eene dappere of groote daad, verrigting van een Ge-rechts-bode (exploitier); les exploits d'Alexandre, de daaden van Alex-ander; faire de grands exploits, groote daaden doen; on donne copie de l'exploit à celui qu'on assigne, men geeft een afschrift (copie) van

EXP.

297

't exploit, aan den genen die men dagvaard.

Exploitable, (adj.) Dat in beslag genomen en verkogt werden kan, (in Rechten).

Exploitant, (adj.) Sergent ex-ploitant, deurwaarder van het ge-recht, stads-bode, die het goed der schuldenaaren pand en verkoopt.

Exploitation, (f) Dagvaarding; panding of beslag neeming; verkoo-ping van goederen eenes schuldenaars, (in Rechten).

Exploiter, (v. a. & n.) Een en schuldenaar dagvaarden, citeeren, zyne goederen in beslag neemen, aan-slaan, panden, opschryven; item vol-magt, last daar toe uitvaardigen, (in Rechten).

Exploiter une forêt, Een bosch, afkappen.

Exploiteur, (m) Een gerechts-boode, Exploitier.

Explorateur, (m) Een uitvorscher der geheimen van een ander.

Exploration, (f) Uitvorsching.

Explosion, (f) Uitsdryving, uit-bersting, (als van buskruid).

Expolition, (f) Opiering der re-den.

Exportation, (f) Uitvoering, uit-draaging.

Exposant, ante (m. & f.) Aan-zoeker, suppliant, suppiante, een die een request presenteerd, (in Rechten).

Exposé, (m) Vertoog (n), un faux exposé, eene valsche voordraaging, voorstelling, (in Rechten).

Exposé, ée (adj.) Vertoond, open-gelegd, uitgelegd, verklaard; être exposé à quelque chose, ergens voor bloot staan.

Exposer, (v. a.) Openleggen, ver-klaren, ontvouwen; enz. exposer l'écriture, de schrift uitleggen; ex-poser l'état d'une affaire, den toe-stand eener zaak voorstellen, open-leggen; exposer un enfant, een kind te vondeling leggen; exposer au soleil, aan de zon zetten; exposer témérairement sa vie, zyn eigen leven ligtvaardiglyk blootstellen; ex-poser de la marchandise, waaren

ten toon, te koop leggen; s'exposer (v. r.) zich bloot stellen, in gevaar stellen.

Expositeur, trice (m. & f.) Een die valsche munt verspreid; een uitlegger van iets.

Exposition, (f) Uitlegging, ten toon spreiding, verklaring, ontvouwing (f); verhaal, exposition d'un texte, verklaring van een' text; l'exposition d'un enfant, het te vondeling leggen van een kind; l'exposition d'un bâtiment, de stand, situatie van een gebouw; un arbre planté à une mauvaise exposition, boom die op eene kwaade plaats geplant is; exposition de fausse monnaie, uitgeving van valsche munt.

Exprès, (m) Een afzonderlinge bode; envoyer un exprès, een' courier of expresse afvaardigen.

Exprès, esle (adj.) Uitdrukkelyk, duidelyk, klaar; ordre exprès, uitdrukkelyk bevel; en termes exprès, met klare, verstaanbare woorden.

Exprès, (adv.) Voordachtelyk, met voordacht; faire une chose exprès, ou, tout exprès, eene zaak al willens doen.

Expressément, (adv.) Uitdrukke-lyk; met voordacht; commander expressément, uitdrukke-lyk beveelen; il a dit cela expressément, hy heeft dat met voordacht gezegd.

Expressif, ive (adj.) Krachtig, nadrukke-lyk; mot expressif, een woord dat de zaak wel uitdrukt.

Expression, (f) Uitdrukking, uitspraak; uitwringing, uitpersing, (van vruchten gez.) avoir l'expression belle, eene fraaie uitspraak hebben.

Exprimable, (adj.) Dat uitdrukke-lyk is, of uitgedrukt kan worden.

Exprimer, (v. a.) Uitdrukken; 't sap ergens uitwringen, of persen; exprimer ses pensées, zyne gedachten uitdrukken; s'exprimer (v. r.) bien, zich wel uitdrukken.

Exprovincial, (m) Geweezene overste (Provincial) eener geestelyke orde.

Expulser, (v. a.) Met geweld uit zyn plaatsooten. verdryven, verjaagen; expulser les mauvaises hu-

meurs, de quaaide vechten verdry-ven.

Expulsif, ive (adj.) remède expulsif, een verdryvend, afzettend genees-middel.

Expulsion, (f) Uitstooting, uitdrijving, verjaaging.

Expultrice, (adj.) La faculté expultrice, de uitdrijvende kracht (in Geneesk.).

Expurgation, (f) Weder-verschyning eener planeet, die verduisterd was.

Expurgatoire, (adj.) indice expurgatoire, lyst der boeken door de inquisitie verboden.

Exquis, ise (adj.) Uitgezocht, uitgekipt, uitgelezen, uitmunten, trefse-lyk; paroles exquis, uitgekipte woorden; mets exquis, keurlyke gerechten; chose exquisite, een keurlyk ding.

Exrecteur, (m) Geweezene school-opziender; Rector.

Ex-Roi, (m) Geweezene Koning.

Extant, ante, (adj.) In weezen zynde (in rechten); meubles extants, in weezen, in natura zynde buis-raad.

Extase, (f) Verrukking; être ravi en extase, opgetoogen zyn van zinnenn.

Extasé, ée (adj.) Opgetoogen, verwoerd.

Extasier, s'extasier, (v. r.) Verrukt, verwoerd, opgetrokken worden.

Extatique, (adj.) transport extatique, verrukking van zinnen.

Extenseur, (m) Een uitstrekker (in Ontleedk.).

Extensibilité, (f) Uitstrekken- de hoedanigheid.

Extensible, (adj.) Uitstrekke-lyk, uitstrekbbaar.

Extension, (f) Uitstrekking, uitspanning, uitrekking; l'extension de membres, de uitrekking der Lede-maaten.

Exténuation, (f) Afneeming, vermagering, uitteering, kwyning.

Exténué, ée (adj.) Afgenoomen, verzwakt, uitgeteerd.

Exténuer, (v. a.) Afneemen, verminderen; la fièvre l'a fort exténué, dekoorts heeft hem zeer mager gemaakt.

Extérieur, eure (adj.) *Uiterlyk, uitwendig*; apparence extérieure, *de uiterlyke ſchyn*; les devoirs extérieurs, *de uitwendige plichten*.

Extérieur, (m) *Gedaante, ſchyn* (f) *gelaat, aanzien* (n); un extérieur grave, *een deftig gelaat*.

à l'Extérieur, (adv.) *Uitwendiglyk*.

Extérieurement, (adv.) *Uiterlyk, na den uiterlyken ſchyn*.

Exterminateur, (m) *Uitroeijer, verdelger, verwoefter*; l'ange exterminateur, *de ſtaande- of verderfengel*.

Extermination (f) des méchans, *de uitroeijing, omkeering, verdelging der boozen*.

Exterminer, (v. a.) *Uitroeijen, verdelgen*; exterminer le vice, *de ondeugd uitroeijen*.

Externe, (adj.) *Uiterlyk, uitwendig*; caufe externe, *uitwendige oorzaak*.

Externes, (m. pl.) *De dagſchoolieren, de buiten leerlingen*.

Extinction, (f) *Uitbluffching, uitdooving*; l'extinction de la chandelle, *het uitbluffchen van de kaers*; extinction d'une race, d'une maiſon, *uiflerving van een geſlacht of huis*; l'extinction d'une rente, *de afoffing eener rente*.

Extirpateur, (m) *Uitroeijer, verdelger*.

Extirpation, (f) *Uitrooijing, verdelging*.

Extirper, (v. a.) *Uitroeijen, verdelgen, tot den wortel toe uitrukken*, extirper les hérésies, les mauvaises herbes, *de ketteryen, het onkruid uitroeijen*.

Extispice, (m) *Een waar-zegger, uit het ingewand der beesten*.

Extorquer, (v. a.) *Aſperſſen, met geweld afdringen*; extorquer une confession, l'argent de queicun, *iemant eene belydenis aſperſſen; geld afdwingen, afkneeevelen*.

Extorsion, (f) *Kneeevelary, aſperſſing, dwang*.

Extraction, (f) *Uit-trekking der ſappen, vogten; uithaaling van den ſteen uit de blaas; berkoſt enz*;

ſon extraction eſt peu conſidérable, *hy is van een geringe akkoſt*; l'extraction des racines quarrées, cubiques, *d'uittrekking der quadrat, of, cubik wortelen (in Rekenk.)*.

Extrades, (m) *D'uitwendige ronding van een boog* (f).

Extraire, (v. a.) *Uit-trekken; de wortel trekken (in Rekenk.)*; extraire quelque choſe d'un livre, *een uit-trekfel uit een boek maaken*; extraire le ſel d'une herbe, *het zout uit een kruid trekken*.

Extrait, (m) *Een uittrekfel, extract (in den Apoſt.) uittrekfel van eenig geſchrift* (n); extrait baptistère; *een doop-extract, doop-ceel*.

Extraordinaire, (m) *Eene natyding, na-courant* (f); een buitengewoon ſtuk (n), zaak of verrigting (f); trésorier de l'extraordinaire, *ſchat-meefter der buitengewoone oorlogskosten*.

Extraordinaire, (adj.) *Buitengewoon, zeldzaam, ongemeen*; Ambaſſadeur extraordinaire, *buitengewoone Afgezant*; procédure extraordinaire, *een hals-geding*.

Extraordinairement, (adv.) *ongemeen, buitengewoon*.

Extravagamment, (adv.) *Buitenspooriglyk*.

Extravagance, (f) *Buitenspoorigheid; faire, dire des extravagances, ongerymdheden begaan, vertellen*.

Extravagant, ante (adj. & ſubſt.) *Buitenspoorig, gekkelyk; een zotskap; eene maloot*.

Extravaguer, (v. n.) *Raas-kallen, van 't ſpoor raaken, ongerymdheden, gekheden begaan of zeggen*; le bon homme extravague quelque fois, *die goede ſul is zomtyds van de weg af (ſpr. w.)*.

Extravaſation, (f) *Uitloopping, (als het bloed uit zyne aderen, enz.)*

Extravaſer, s'extravaſer, (v. r.) *uit zyn vaten of buizen loopen*.

Extravaſion. (Zie Extravaſation).

Extrême, (adj.) *Uiterſt, bovenmaaten, groot, enz.; douleur extrême, heftige, zeer groote pyn; il eſt extrême en tout, hy komt in alles*

300 EXT. EXU. F. FA. &c.

alles tot het hoogste, tot het uiterste; une extrême vieillesse, een zeer hooge ouderdom; extrême-onction, het laatste olieſel.

Extrêmement, (adv.) Ten uiterſten, zeer veel; il a extrêmement d'eſprit, hy heeft zeer veel verſtand.

Extrémite, (f) Het uiterſte, uiterſte eind of punt van iets (n); l'extrémité de la terre, het uiterſte einde der aarde; paſſer d'une extrémité à l'autre, van het eene uiterſte tot het andere gaan; il eſt reſolu à toute extrémité, hy wil dat tot het uiterſte waagen, of voortzetten; il eſt à l'extrémité, hy is zieltoogende, hy legt op 't ſterven; réduit à l'extrémité, tot het uiterſte gebragt; dans cette dire extrémité, in deeze uiterſte nood; à toute extrémité, où, au pis aller, ten ergſten genomen.

Extrinſeque, (adj.) Uitwendig, uiterlyk; il y a des maladies extrinſeques & intrinſeques, daar zyn uiterlyke en innerlyke ziekten.

Exuberance, (f) Overvloeiing, overmaat; par exuberance de droit, ten overvloede, boven het geen het recht meede brengt.

Exulceratif, ive (adj.) Verzwering veroorzaakend (in Heek.).

Exulceration, (f) Verzwering, uitzwering, (in Heek.).

Exulcerer, (v. a.) Aan 't verzweren, zweren helpen, (in Heek.).

Exultation, (f) Innige of groote vreugde, blydſchap, (Theol. w.).

Exulter, (v. n.) Van vreugde opſpringen, zich zeer verblyden, (Theol. w.).

E'zan, (m) Uitroeping eenes gebeds (by de Mahometanen).

F.

F. (f) F. (f) De 6de Letter van 't A. B. C.; une petite, une grande f., eene kleine, eene groote f.

Fa, (m) Fa (f), (Muziek noot).

Faba purgatrix, (f) (Lat. w.) Burgeer-boon.

FAB. FAC.

Fable, (f) Verdichtſel, verſiersel, herſſenſchim (n); fable que tout cela, dat zyn al te maal vertellingtjes, klugtjes; cela ſent extrêmement la fable, dat luid ten uiterſten leugenachtig; ſervir de fable & de riſſée, ten ſoot en ter belaching zyn.

Fabricant, (m) Een werkmeeſter ſtoffen-werker, fabrikteur.

Fabricateur (m) de fauſſe monnoie, een walfche munter; fabricant de faux actes, de faux témoins, de nouvelles, Schryver van falſche actens; een die walfche getuigen ſnaced; nieuws verzinner.

Fabrication, (f) Het munten of het ſlaan van geld; item verzinning, verſiering van iets.

Fabricien ou fabriqueur, (m) Beſtierder van een Fabricq of gebouw.

Fabrique, (f) Werkplaats; maakſel; maaking van iets; ſtigting; item inkomſt ter onderhouding eener Kerke; fabrique des vaiſſeaux, bouwving der Scheepen; fabrique de drap, lakenweewery; la fabrique des monnoies, het munten, item de munt, munt-plaats; ils ſont d'une même fabrique, zy zyn van één ſtof.

Fabriquer, (v. a.) Maaken; bouwen, timmeren; fabriquer des vaiſſeaux, ſcheepen bouwen; fabriquer du drap, laken bereiden; fabriquer de la monnoie, geld munten; fabriquer un menſonge, een leugen ſmeeden verzinzen.

Fabulateur, (m) Verdichtſel, fabelverteller (weinig geb.).

Fabuleuſement, (adv.) Beuzelachtiglyk (weinig geb.).

Fabuleux, euſe (adj.) Beuzelachtig, verſierd, verdicht, romaniek.

Fabuliſer, (v. a.) Verdichtſelen, fabelen by een geſchied-verbaal voegen.

Fabuliſte, (m) Verdichtſel-Schryver, Fabuliſt.

Façade, (f) Voorgével van een Gebouw (m).

Face, (f) Aangezicht, aanschyn (n); la face de Dieu, het aanschyn Gods; à la face de tout le monde, voor het oog van al de Waereld; face à face, van aangezicht tot aangezicht;

nicht; la face d'un bâtiment, de **voorgevel van een Gebouw**; face de bastion; de voorzyde van een bolwerk; regarder en face, **sterk aankyken**; avoir en face, in 't **gezicht hebben**; faire face à . . . , het **uitzicht hebben op . . .**; changer la face des affaires, de zaaken van gedaante veranderen; un cube a six faces, een **teerling heeft zes zyden**; de prime face, (adv.) **by den eersten aanvang of aanblik**.

Facer, (v. a.) De kaart op-slaan waar op een speekder gezet heeft (in 't **baslet-spel**).

Facétie, (f) **Kortswyl, boertery, snaakery** (f).

Facétieusement, (adv.) **Aartiglyk, koddiglyk**.

Facétieux, euse (adj.) **Koddig, kortswylyg, boertig**.

Facette, (f) **Taillé à facettes**, met boekjes, vlakten, ruitjes, enz. geslepen (van edele gesleent. gez.).

Facetter, (v. a.) Met ruiten en boeken slypen (by diam. slyp.).

Fâcher, (v. a.) **Kwaad, boos, moeiljelyk, toornig maaken**; je suis fâché, **ik ben boos**; item het doet my leed, 't verdriet my; je suis fâché de vous voir malade, **het spyt my, 't doet my leed u ziek te zien**; cela le fâche extrêmement, **dat valt hem zeer verdrietig**; il me fâche (v. imp.), **het spyt my**; se fâcher, (v. r.) **quaad, toornig worden**.

Fâcherie, (f) **Verdriet** (n), **quelting, kwelling, ongeneugte** (oud-w.).

Fâcheux, euse (adj.) **Droevig, moeiljelyk, verdrietig**; accident fâcheux, **een droevig voorval**; chose fâcheuse, **moeiljelyke, verdrietige zaak**; cela est fâcheux, **dat is verdrietig of spytig**.

Fâcheux, (m) **C'est un fâcheux**, dat is een verdrietig, lastig mensch.

Faciendaire, (m) **Een factoor in een Klooster**.

Faciente, (f) **Eene samenrotting van booze menschen, kabaal**.

Facile, (adj.) **Ligt, gemakkelek, toegeevend, involgend**; chose facile à faire, **zaak die gemakkelek te doen is**; être un peu trop facile, **al te degeeflyk, te ligt te overhaalen zyn**.

Facilement, (adv.) **Ligtelyk, gemakkelek**.

Facilité, (f) **Ligtheid, gemakkelekheid**; avoir une facilité d'esprit admirable, **een byzonder vlug vernuft hebben**; une grande facilité d'expression, **eene groote vlugheid in het spreken**; abuser de la facilité d'une personne, **iemands toegeevendheid, beleefsheid misbruiken**.

Faciliter, (v. a.) **Ligt, gemakkelek maaken, verligten**; faciliter l'intelligence d'une chose, **het verstaan eener zaak gemakkelek maaken**; le repos facilite la digestion, **de rust bevordert de verteerling**.

Façon, (m) **Maakfel; maak-loon** (n), **vorm** (m); **wyze, manier** (f); donner la façon à quelque chose, **het fatsoen aan iets geeven**; cela est de ma façon, **dat is van myn maakfel**; payer la façon, **het maak-loon betaalen**; façon de faire, **wyze van doen**; façon de parler, **spreekmanier**; on vit sans façon entre amis, **onder vrienden leeft men vry, zonder complimenten**; se mettre sans façon au rang des beaux esprits, **zich zonder schroom onder de schrandere vernuften stellen**; des gens de façon, **fatsoenelyke lieden**; petites façons, **aardigheeden, bevalligheeden**; en cette façon, **op deeze wyze**; à quoi bon tant de façons? **waar toe dienen al die omstandigheden?** donner à une vigne la première façon, **eeen Wyngaard voor de eerste maal misen**; de façon que, **ou de sorte que**, (conj.) **zoo dat**.

Façonner, (v. a. & n.) **Iets opmaaken, zyn gestalte, gedaante geeven**; bloemen in lint of stoffen werken; enz. façonner un arbre, **een boom net snoeyen**; façonner la vigne, **la terre, den wyngaard, het Land zyn behouren geeven, toerigten**; il façonne trop, **hy maakt te veel complimenten**; façonner quelqu'un, **iemand bekeft, geschikt maaken**; se façonner, (v. r.) **geschikt worden**.

Façonnerie, (f) **Toerigting, vorming**.

Façonnier, iere (m. & f.) **Een gebuerende stoffen- of linten-werker, werk-**

werkſter; item een die te veel complimenten, onyſtandigheden maakt.

Facteur, (m) Een die Koopmans goederen ontvangt en verder verzend, een factoor; item een brief-beſteller; facteur d'orgues, een orgel-maaker.

Factice, (adj.) Iets dat niet natuurlijk, maar door konſt gemaakt of verzonnen is; mot factice, een gemaakt woord.

Factieux, euſe (adj. & ſubſt.) Oproerig, muitziek; een oproerige, een kabaaliſt.

Faction, (f) Mittery, t'zamenrotting, aanhang, kabaal, verdeeldheid, partyſchap; item Schildwagt; être en faction, op ſchild-wagt ſtaan, ſchilderen; être de la faction, lid van eene kabaal zyn.

Factionnaire, (m) Een gemeen ſoldaar.

Factorerie, (f) Plaats daar een of meer Koopheden hunne waaren neerleggen om 'er verder over te beſtellen, of te laaten beſtellen, diſponeeren.

Factotum, (m) (lees Factoton) Een bemoei-al, albeſchik in een huis.

Factum, (m) (Lat. w.) (lees facton & in plur. factums) Een' daad, verrigting, ſpecieſe facti, meede Lat. w.) een kort begrip van een geding (procès).

Facture (f) Lyſt of rekening, factuur van waaren; item making, maakſel eenes dings, of werkplaats, reedervel daar van.

Facturier, m) Linnwaad-werker, werker in een linnen fabricq.

Facules, (f. plur.) Vlekken in de Zon.

Facultatif, ive (adj.) Magtgeewend.

Faculté, (f) Magt (f), vermogen (n); faculté expultrice, uitdryvende kracht; les facultés de l'ame, de ziels-vermogens; ſes facultés ne ſont pas grandes, zyne vermogens, middelen zyn niet groot; faculté naturelle, natuurlijk vermogen; la faculté de Théologie, het genoodſchap der Godgeleerden, de Theologiſche faculteit.

Fadaïſe, (f) Bezazely, zotterny, gekheid; ce ne ſont que des fadaï-

ſes, dat zyn maar wiſje-waſjes, zotternyen.

Fade, (adj.) Smaakeloos, laf; viande, liqueur fade, laſſe ſpyze, drank; ſe ſentir le cœur fade, ſlaauw-bartig zyn; une couleur fade, eene ſlaauwe, ſletze kleur; un diſcours fade, eene laſſe, ongezoute redeneering; un eſprit fade, een onnoozel Menſch.

Fadeur, (f) Lafheid, ſmaakeloosheid, ongezoutenheid, in ſmaak en reden.

Fagot, (m) Een rys-bos, takke-bos, mutzaard; een bundel van iets; ſchalmei-bas; il nous conte des fagots, hy verteld ons wat piſpraatzjes ſnorrepypen; elle eſt faite comme un fagot, zy is miſiſk opgeſchikt of aangedaan; ſentir le fagot, naar den mutzaard ruiken, rieken, van kettery verdagt zyn; fagot d'épines, eendoorn-takkebos; item een knorrepot, preutelaar; chaloupe en fagot, een loſſe boot, die uit malkander genomen kan worden; futailles en fagot, los vaat-werk; prendre l'air d'un fagot, zich als in 't voorby gaan, in der haſt warmen.

Fagotage, (m) Het binden, of maaken van takke-boſſen, enz.

Fagotaille, (f) Aſtammings van takke-boſſen of knuſfels.

Fagoter, (v. a.) Takke-boſſen maaken, (better faire des fagots) qui vous a fagoté comme cela? wie heeft u zoo wonderlyk opgeſchikt; ſe fagoter, (v. r.) ſpotten, ſoppen; vous vous fagotez de moi, gy ſcheerd de gek met my, (gem. w.)

Fagoteur, (m) Een takkebos-maaker, binder; item een knoeijer of broddelaar.

Fagotin, (m) Een quakzalvers Hansworſt, Janpotasie of deſzelfs gekleedde aap.

Fagoue, (f) Klier onder de keel der beeſten.

Faguenas, ou faguena, (m) Een zuet-lucht, vunzige reuk, ſtank; ſentir le faguenas, een lelyke vunze reuk van zich geeven.

Faïance, (f) Delfſch aarde-werk, plattriel, valfch porcelain (n).

Faïan-

Faïancé, ée (adj.) *Het geen daar na zweemd.*

Faïancerie, (f) *Plaatsteel-bakkerij, of handel.*

Faïancier, iere (m. & f.) *Plaatsteel-bakker-verkooper-verkoopster.*

Failli, ie (adj.) *Gefeild, gemist.*

Failli, (m) *Een Koopman die bankeroet gespeeld is, een bankeroetier.*

Faillir, (v. n. & a. irreg. & defect.) *Misfen, feilen, een' misslag begaan; ontbreken; bankeroet spelen, enz. (NB. dit werkwoord heeft geen singul. in de tegenwoord. tyd der aantoon. wyze, maar in plur. zegt men nous faillons, vous failliez, ils faillirent; 2de voorl. tyd, je faillis &c.; j'ai failli &c.; je faillirai &c.; que je faillie, &c. je faillerois &c.; que je faillisse &c.); (Danet schryft in de tegenwoord. tyd der aantoon. wyze, je faux, tu faux, il faut, 't welk in eenige spreekwyzen gebruikt word; l'Académie schryft in de toekomst. tyd; je faudrai, tu faudras &c.); châtier ceux qui faillirent, de geene die feilen straffen; le cœur me faut, myn hart bezwykt; le jour commence à faillir, de dag begint te daalen; j'irai là sans faillir, ik zal daar zonder fout gaan; il faillit à être tué, het scheelde weinig of hy wierd gedood; il s'en faut beaucoup, het scheeld veel; il ne s'en faudra pas un liard, daar zal geen oortje aan ontbreken; tant s'en faut que cela soit, het is 'er verre van daan; peu s'en faut que l'ouvrage ne soit achevé, het scheeld weinig of het werk is voltooid; il a failli son entreprise, hy heeft zijn doel gemist; au bout de l'aune faut le drap, by slot van reekening vind men de uitkomst; ce marchand a failli, die koopman is bankeroet gespeeld, gefailleerd.*

Faillite, (f) *Faire faillite, bankeroet spelen, faillieren.*

Faillotte, (f) *Plaats daar de Zon ondergaat (Zee w.)*

Faim, (f) *Honger, lust tot eeten; item begeerte, verlangen; avoir faim, honger hebben; mourir de faim, van honger sterven; faim canine, de vrees-ziekte; faim vale, vrees-zucht;*

der paerden; la faim chasse le loup hors du bois, honger is een scherp zwaard (spr. w.)

Faine, (f) *Eikel van den beukenboom (m).*

Fainéant, ante (adj.) *Lui, ledig, niets doende.*

Fainéant, (m) *Een straat-slyper, ledigganger, luijaard.*

Fainéantir, (v. n.) *Lui, ledig zyn, laaterfanten, (gem. w.)*

Fainéantise, (f) *Luiheid, ledigheid, straat-slyping, lanter-fanting.*

Faire, (v. a. & quelquefois n.) *Maaken, doen, verrigten; enz. Dieu a fait toutes choses de rien, God heeft alles uit niet geschapen; faire un habit, un batiment, een kleed maaken, een gebouw stiften, oprigten; faire venir, doen of laten komen; faire sortir, uitdryven, uit doen gaan; faire savoir, ou apprendre, berichten, laaten weten; faire faire un habit &c. een' kleed enz. laaten maaken; la colère le lui a fait faire, ou commettre, de gramschap heeft hem zulks doen begaan; cela m'a fait faire, dat heeft my genoodzaakt te doen; va te faire faire, loop naar de galg (spr. w.); laissez moi faire, laat my begaan; faire du pain, brood bakken; faire le bœuf, een Os slachten; faire les bleds, het koorn afmaaijen, in-oogsten; faire des bas, kousen weeven; faire de belles actions, treffelyke, fraaye daaden verrigten; faire & dire font deux choses, zeggen en doen zyn twee dingen; faire un métier, een handwerk oefenen; faire la Médecine, de Geneeskunde oefenen; faire bien sa charge, zyn ampt wel waarneemen; faire une loi, een wet maaken; faire un livre, een boek maaken, schryven; faire des vers, dichtren, versen maaken; faire un procès, een geding, procès voeren; faire un procès à quelqu'un, iemand een geding of proces aandoen; faire le procès à un criminel, een misdadiger zyn vonnis opmaaken; faire foi, getuigen, te kennen geven; faire prêter serment à quelqu'un, iemand onder eede brengen; faire un discours, un sermon,*

een gesprek houden, een' preek doen, maaken; faire un libelle, une satyre, een schimp schrift, hekeldicht maaken; faire la comédie, een blyspel, comedie speelen; faire l'enfant, zich kinderachtig aanstellen; faire le fou, zich gekkelyk aanstellen, voor gek speelen; faire le fin, den loozeh speelen; faire le grand, zich grootfeh aanstellen; il fait le suffisant quoyqu'un sot, hy verheeld zich veel te wetten, schoon hy een gek is; faire le grand Seigneur, den grooten Heer speelen; faire le maître, den baas speelen; faire figure, zwier, figuur maaken; faire le beau, zich als een salé jonker afschikken; voor schoon aangezien willen worden; faire les doux yeux à quelqu'un, iemand vriendelyk aanzien; faire la fourde oreille, zich doof houden; faire semblant de, &c. doen als of men enz. faire la petite bouche, zyn mond in de plooi zetten; faire des contes, vertellingen doen; faire un present, eene verëering doen; faire les armes, scherpen; faire la cuisine, voor kok speelen, koken; faire ménage, het huis bestieren; faire bombance, mooi weêr speelen; faire binet, een profytierje gebruiken; faire le lit, het bed opmaaken; faire la chambre, een' kamer opschikken, in orden brengen; faire des querelles, twist maaken, kryven; faire un enfant, een kind baaren, ter wereld brengen; faire des petits, jongen werpen, jongen (van dieren gez.) faire un enfant à une fille, een meisje bezwangeren; faire la guerre, den oorlog, den kryg voeren; faire une campagne, eene veldtocht doen; faire ou lever des troupes, Krygslieden, soldaatenvoeren; faire sentinelle, op schikdwagt staan; faire feu, vuur geeven, vuuren, schieten, losbranden; faire jouer, sàuter ou voler une mine, eene myn doen springen; faire quartier, het leven schenken; faire brèche, bres schieten; faire brèche à l'honneur, de eer te kort doen; faire tête, het loofst bieden; faire violence, geweld aandoen; faire prisonnier, gevangen neemen; faire assaut, storm loopen;

faire du butin, buit bekoomen; faire la paix, vrede maaken; faire voile, onder zeil gaan, zeilen, vertrekken; faire voile sur un vaisseau; op een Schip aanhouden, faire pavillon blanc, de witte vlag opsteeken, opbyffen; faire le nord, le sud, noordwaarts, zuidwaarts stuurén, stévenen; faire vent, waaien; faire un bord ou une bordée, een gang doen; faire eau, lek zyn; ce vaisseau fait eau, dat Schip is lek; faire du bois, brandhout aan boord neemen; faire de l'eau, ou faire aiguade, versch water aan boord haalen (zee woorden); faire de l'eau, waseren, pissen; faire ses affaires, zyn gevoeg doen; op't huisje gaan; faire de la bile, gal loozen; faire un pet, farten, vyften; j'ai fait tant de fois, ik heb zoo dikwils af geweest; faire bier, ses affaires, zyne zaaken met voorspoed verrigten; faire mal ses affaires, zyne zaaken niet wel aanleggen, daar niet wel in slaagen; faire une emplette, eenen inkoop van goederen doen; faire des affaires avec quelqu'un, met iemand zaaken doen, handelen; avoir à faire à quelqu'un, met iemand iets te verrichten hebben; avoir à faire de quelqu'un, iemand noodig hebben; il me fait bien des affaires, hy verschaft my veel moeyelykheid; faire le marché, den koop maaken, sluiten; combien faites vous cette marchandise? wat eischt gy voor die waare? vous la faites trop chere, gy houdt ze te duur, eischt te veel; faire des excuses, onschuldigingen maaken; faire grace, genade bewyzen; faire des honnêtetés, des civilités, beleefsbeden bewyzen; faire fête à quelqu'un, iemand vlyén; faire l'amour, cryén; faire la cour à quelqu'un, iemand opwachten, zyn hof by iemand maaken; faire bon accueil à quelqu'un, iemand wel onthaalen; faire hommage, honneur, hulde doen, eer bewyzen; faire honte à sa famille, zyn geslacht schandaal doen; faire honte à quelqu'un, iemand beschaamd maaken; faire horreur, schrik aanjaagen; faire pitié, medelyden verwekken; cela me fait de la peine, dat

dat griefst of moeit my; faire une bonne maison, zyn huis groot of ryk maaken; faire valoir une terre, een' akker voordelg maaken; faire des bassesses, laagheden begaan; faire des sottises, gekheden begaan; faire bonne, mauvaife chere, een' goede, flegte maaltijd doen; faire gras, maigre, vleesch, vifch eten; faire fortune, zyn geluk, of fortuin maaken; faire l'office, den dienst, de mis doen; faire ses piques, zyn paaschen houden, communiceeren; faire justice, recht, of justitie doen; faire banqueroute, bankroet fpeelen, bankerouteeren; faire un faux pas, een verkeerde flap, een valfebe pas begaan; faire la culbute, tumelen; faire la barbe, den baard fcheeren; faire le poil, les cheveux, het hair fnyden; faire du bien, du mal, goed, kwaad doen; faire mal, zeer doen; faire l'aumône, aalmoesfen geeven; faire des baïsemains, de groetenis doen; faire raison, beſcheid doen (in het drinken); faire des caresses, liefkoozen, ftreelen; faire attention, acht geeven; faire sa maison, zyn huis ryk maaken; faire chemin, weg fpoeden, weg maaken; faire diligence, fpoed maaken; faire dix lieues, tien mylen afleggen; faire fond sur quelcun, op iemand fjaar maaken; faire part de quelque chose a quelcun, iemand iets mededeelen, berichten; faire cas de quelque chose, veel werks van iets maaken; faire bon ou mauvais visage à quelcun, iemand vriendelyk, of onvriendelyk aanzien; faire une belle & bonne mort, eerlyk en wel fterven; faire son paquet, zyn' biezen pakken, weggaan; faire gilles, ylings weggaan; faire quelcun a quelque chose, iemand tot iets africhten; faire bon de quelque chose, voor iets borg blyven, inſtaan; être à tout faire, in alles onverschillig zyn; un homme à tout faire, een man tot alles bequaam; faire la vie, geraas maaken, zuipen, zwelgen; faire de l'exercice, zich beweeging geeven; c'est à faire à moi d'y aller, het is myn zaak om daar te gaan; c'est

à faire à un poltron de fuir, het is voor lafhertigen te vluchten; c'est bien à vous à faire, que de &c. betaamd het u, te enz.? cela n'y fait rien, dat doet 'er niets toe; faire les cartes, de kaarten vergeeven; faire bonne mine à mauvais jeu, (ſpr. w.) van eene kwaade zaak het beste maaken; je n'ai que faire de cela, ik heb daar niet meê van doen; j'en ai à faire, ik heb het noodig; qu'en avez vous à faire? wat hebt gy 'er mede van doen? je n'ai que faire de vous, ik heb u niet noodig; je vais où tu n'as que faire, ik ga daar gy niet van nooden zyt; je ne fais que d'entrer, ik kom pas of zoo even in; il ne fait que de sortir, d'arriver, hy gaat zoo juist uit; komt zoo pas aan; il ne fait que sortir, que jouer, hy doet niet als uitgaan, als fpeelen; avoir fort à faire, veel te verrichten hebben; faire à sa fantaisie, naar zyn eigen zin, of hoofd te werk gaan; faire tant que ou faire en sorte qu'on en vienne à bout, het zoo maaken, dat men het ten einde bringe, uitvoere; cela fait toutes mes délices, dat is al myn vermaak; il fait toute ma consolation, hy is myn eenige troost; ne favez que faire, ne favez de quel bois faire flèche, niet weeten wat aan te vangen; n'y favez que faire, niet weeten wat daar tegen of in te doen; je ne furois qu'y faire, ik kan het niet helpen; vous ferez de moi tout ce qu'il vous plaira, gy hebt maar te bevelen wat ik doen zal; ces lunettes font trop gros, die bril vertoond te groot; faire argent de tout, van alles geld maaken; je vais vous faire de l'argent, ik ga u geld aanſchaffen; on le fait riche, mort, &c. met geeft hem uit, of, op voorryk, voor dood; faire la planche, den weg tot iets baaren, de eerste brug leggen; faire le dessus, la basse, de boven ſtem of diſcant, de grondſtem of bas zingen of fpeelen; faire des siennes, eene boosaadaad, ſlechte ſtreek begaan; faire un crime, eene misdaad begaan; je ferai votre affaire, aliez, ik zal u wel helpen, voor u wel zorgen, weest maar

niet ongerust; *cela fait pour nous, dat is voor ons, dat helpt onze zaak*; faire queue, *iets ten achteren of per resto schuldig blyzen*; faire boire les peaux, *de vellen in 't water leggen, laten doortrekken*; faire de son mieux, *zyn best doen*; faire à qui mieux mieux, *à l'envi, omstryd iets doen, wie het best doen zal*; j'ai beau faire, *il n'en profite pas, laat my doen wat ik wil, by vorderd 'er niet door*; faire, (v. r.) uitzien, staan; ces deux choses sont fort bien ensemble, *deze twee dingen staan zeer wel by malkander*; cet habit vous fait, *(vous sied, ou vous va) fort bien, dat kleed staat u zeer wel*; il fait (v. impers) jour, nuit, *het is dag, nacht*; il fait du tonnerre, des éclairs, de la grêle, *de la pluie, du vent, het donderd, weêrlicht, hageld, régend, waaid*; il fait de la fumée, de la poussière, *het rookt, het stuift*; il fait chaud, froid, une chaleur étouffante, *het is heet, koud, smoor heet*; il fait beau (ou beau temps) *het is mooi wêr*; il fait sale, *het is vuil, morsig wêr*; il fait clair de lune, *het is maan-licht*; il fait dangereux sur cette route, *het is op die weg gevaarlyk*; il fait beau voir cela, *het is aangenaam zulks te zien*, il fait beau se promener, *het is aangenaam te wandelen*; il fait cher vivre ici, *het is hier duur-koop leeven*; se faire, (v. r.) gemaakt worden, geschieden; *ergens toe bekend worden*; eela se fait de bois, &c. *dat word van hout enz. gemaakt*; cela se fait tous les jours, *dat geschied alle dag*; il commence à se faire, *by begint aante koomen, te leeren, zich te schikken*; se faire à la patience parmi les maux, *onder d'elenden, onbeilen geduld leeren oeffenen*; se faire marchand, *een Koopman worden*; se faire des affaires, *zich moeilykheeden op den hals haalen*; se faire fort d'une chose; *zich ergens sterk voor maaken*; se faire valoir, *zich doen gelden*; s'en faire accroire, *een groot gevoelen van zich zelven hebben, verwaand zyn*; se faire voir, *zich zien laten, zich vertoonen*; se faire

faire les cheveux, *zyn hair laten snyden*; se faire les ongles, *zyn nagels afsnypen*; je m'en suis fait pour vingt francs, *ik heb 'er my met 20. guldens afgemaakt*; il se peut faire, *het kan geschieden*; se peut il faire? *is het mogelyk?* cela se faisoit autrefois, *dat was eertyds het gebruik*.

Faisable (adj.) chose faisable, *een doonlyke zaak*.

Faisan, ou faisand (m); faisande (f), *een Faisant-vogel, faisant*.

Faisances, (f. plur.) Heeren-diensten in Normandien.

Faisandeau, (m) Jonge faisant.

Faisander (v. n.) la viande, *vleesch ophangen tot het murwe word, besterft*.

Faisanderie, (f) Faisant-bok (n).

Faisandier, (m) Faisanten oppasser, of verkooper.

Faisanne. (Zie Faisande).

Faisceau (m) ou botte (f), *Een bundel, bos*; faisceaux (plur.) bundelbylen, *bylen met roeden omvlogten, die eertyds voor de overigheid in Rome gedraagen wierden*.

Faiseur, euse (m. & f.) *(dit woord word niet alleen gebr.)*; faiseur de chansons, d'almanacs, d'instruments, de balais, *liedjes-, almanak-, instrument-, tēzen-maaker*; faiseuse de coëffures, *kappen-maakster*; faiseur de Livres, *een slechte Schryver*; les grands diseurs ne sont pas les grands faiseurs, *grootte praaters zyn niet altyd grootte verrigters*.

Fait, aite (adj.) *Gemaakt, gedaan, vervoerdigt, geschied*; c'est fait de lui, *het is met hem gedaan*; c'en est fait, *het is 'er meê gedaan*; chose faite, *eene gedane zaak*; elle est fort bien faite, *zy is wel gemaakt*; *mooi van lyf en leden*; homme bien fait, *een welgeschaapen of welgemaakt man*; homme fait, *een volwassen mensch*; c'est une fille faite, *het is een huwbaar-meisje*; fait à peindre, *schilleragtig, mooi*; il est fait pour la guerre, *by is tot den kryg geschikt*; prix fait, *een gezette prys*; de compte fait, *by overslag of na-rekening*; vent fait, *een vaste wind*; c'est le pere tout fait, *by gelykt*.

gehykt volkomen zyn vader; il est fait aux affaires, hy is voor staats-zaken opgelegd; je suis fait à cela, ik ben dat eigen, gewoon; je suis ainsi fait, dat is myn humeur.

Fait, (m) Daad, verrichting (f), bedryf, zaak (n) enz.; raconter un fait, een' daad vertellen; question de fait, vraag of een zaak geschied is of niet; nier les faits, de daaden ontkennen; pris sur le fait, op de daad betrapt; venir au fait, tot de daad koomen; être au fait d'une chose, van een zaak de regte kennis hebben; mettre quelcun, au fait d'une chose, iemand wegens eene zaak wel onderrigten; maitre en fait d'armes, een scherm-meester; cet homme là sera bien votre fait, die man zal u wel dienstig zyn; ce n'est pas mon fait, dat is myn zaak niet; mettre en fait que cela est ainsi, een zaak vast stellen dus te zyn; être sûr de son fait, zyner zaak of stelling zeker zyn; la poësie est son fait, de dicht-kunde is zyn zaak; il entend bien son fait, hy verstaat zyn' zaak wel; par voies de fait; door kragt.dadige, geweldige middelen; en fait de guerre, de religion, in krygs of religie-zaken; si fait, (gem. w.) ja, ja wel; vous n'y avez pas été? si fait, j'y ai été, gy hebt 'er niet geweest? ja wel, ik heb 'er geweest; tout à fait, (adv) gantschelyk, geheellyk.

Faitage, (m) Het dak-werk (n), de nok van een huis; item het deklood daar van (n).

Faitardise, (f) (oud w.) Luiheid, vadsigheid.

Faite, (m) Top, gével, spits van een huis, berg enz.; déchoir du faite de la gloire, van het top-punt der eere neêrvallen.

Faitiere, (f) Een vorst-pan, vorst.

Faitissier, iere (adj.) Serge faitissiere, inlandsche Sergie.

Faix, (m) Last, zwaarte (f), pak (n); il porte seul le faix des affaires, alle zaaken berusten op hem; ce bâtiment a pris son faix, dat huis heeft zich gezet, zyn zet genoo-

men; le faix de la guerre, de last van den oorlog.

Falaïse, (f) Steile zee-strand, of Kust.

Falaïser (v. r.) La mer falaïse, de zee brand, barnt, breekt tegen 't strand.

Falbala, (m) Zeker plooiſel, op-gelegſel voor vrouwen klederen, een falbala (f).

Falcade, (f) Buiging der beenen eenes paerds, als men het in 't loopen stil houdt, (in de Rysch.).

Falcarde (f) ou falcorde, een meeuw, (water-vogel).

Faligoterie, (f) Gekheid, onnozelheid, ſlegtheid.

Fallace, (f) Bedrog, ſchalkheid, valsch bewys-stuk, (in Redenk.) (oud w.).

Fallacieusement, (adv.) Bedrieglyk (oud w.).

Fallacieux, euse (adj.) Bedrieglyk (oud w.).

Falloir, (v. n. impers.) Moeten; il faut, il falloît, il fallut, il a fallu, il faudra, qu'il faille, il faudroit, qu'il fallût, il auroit fallu; il faut, men moet; il faut que je le fasse, &c. ik moet het doen enz.; il faut faire cela, dat moet gedaan worden; il faut aller, men moet gaan; il nous faut aller, wy moeten gaan; il faut que je m'en aille, ik moet heen gaan; il faut mourir une fois, men moet eens ſterven; il me faut mourir, ik moet ſterven; il faut de l'argent, daar moet geld weezen; il me faut de l'argent, ik moet geld hebben; il ne faut que cela, pour &c. dat ontbreekt 'er maar, om enz; vous faites ce qu'il faut, gy doet het geen noodig is; vous faites plus qu'il ne faut, gy doet meer als noodig is; je l'ai roffé comme il faut, ik heb hem ter deegen afgeroff; je ferai cela comme il faut, ik zal dat ter deegen maaken of doen; lisez comme il faut, leesd ter deegen; je ne suis pas comme il faut, ik ben niet zoo als het wel behoorde; combien vous faut il? hoe veel moet gy hebben? si faut t'il qu'il s'explique là dessus, hoe de zaak ook zye, hy moet zisb daar over

verklaaren; (let op deze volgende spreek- wyzen) il falloit y être allé, *gy behoordde daar gegaan te zyn*; il falloit être venu plutôt, *gy behoordde eerder gekomen te zyn*; ne falloit il pas que je le fusse auparavant? *moest ik het niet alvorens geweten hebben?* j'ai cru qu'il me falloit répondre, *my dacht dat ik moest antwoorden*; il fallut y aller, *ou il fallut que j'y allasse, ik was genoodzaakt daar te gaan*; il m'a fallu tout dire, *ik was genoodzaakt alles te vertellen*; il faudra le faire, *il vous faudra le faire, ou, il faut que vous le fassiez, gy moet het doen*; il ne m'en fallut pas d'avantage, pour &c. *ik had niet meer noodig, om enz.*; il faudroit donc l'en avertir, *gy behoordde, of men behoordde hem dan daar van te waarschuwen, kennis te geven*; il auroit fallu s'y prendre ainsi, *gy moest, of men moest aldus te werk gegaan zyn*; c'est un faire le faut, *het is moet werk*; il a tout ce qu'il lui faut, *hy heeft alles wat hy hebben moet*; il faut tant de drap pour cet habit, *men heeft zoo veel laken tot dat kleed noodig*; il faut peu pour vivre, *men heeft maar weinig noodig om te leven*; peu s'en fallut que je ne le fusse, *het scheelde weinig of ik had het gedaan*; il a perdu tant, ou peu s'en faut, *hy heeft zoo veel verloren, of weinig minder*; il s'en faut beaucoup, *het scheeld veel*; peu s'en est fallu, *het heeft weinig gescheeld*.

Falot, (m) Een stok-lantaaren; item een gek, *Hans-worst* (gem. w.).

Falot, ote (adj.) un vilage falot, een drollig gezicht.

Falotement, (adv.) Belagchelyk.

Falotier, (m) Een lantaarn aansteker in de hoven.

Falourde, (f) Een bos knuppel-hout (m).

Falsificateur, (m) Een vervalscher.

Falsification, (f) Eene vervalsching; namaaking.

Falsifier, (v. a.) Fervalschen; namaaken.

Falou, ou fallu, ue (adj.) (Zie Falloir).

FAM. FAN.

Fame, (f) Beruchtheid, roem (m); faam.

Famé, ée (adj.) Bien ou mal famé, wel of kwalijk berucht.

Famélique, (adj.) Estomac, mine famélique, een hongrige maag, hongrig gelaat.

Fameux, euse (adj.) Beroemd, berucht, vermaard.

Familiariser, ou se Familiariser, (v. r.) Zich gemeen maaken.

Familiarité, (f) Gemeenzaamheid, ommeegang; familiarité engendre mépris, gemeenzaamheid baard verachting.

Familier, iere (adj.) Gemeenzaam, gemeen, onbedwongen, vry; style familier, gemakkelijke schryfsant, styl; cette langue lui est familiere, die spraak is hem als eigen; esprit familier, een beschermer-engel.

Familierement, (adv.) Gemeenzaamlyk, vryelyk.

Famille, (f) Huisgezin; geslachts (m); ancienne famille, een oud geslacht; chef, pere de famille, hoofd, vader des huisgezins.

Famine, (f) Hongers-nood, duurte, schaarsheid.

Fan. (Zie Faon).

Fanage, (m) Het hooi maaken; item 't hooi-loon (n).

Fanaïson. (Zie Fenaïson).

Fanal, (m) Scheeps-lantaarn; haven-lantaarn (m); baaken (n), vuur-tooren (m); faire fanal, de scheeps-lantaarn aansteeken.

Fanatique, (adj.) Geestdryvende, vol zotte inbeeldingen; un fanatique, een geestdryver, een die zich inbeeld openbaringen te hebben.

Fanatifer, (v. n.) Geestdryven.

Fanatisme, (m) Geestdryvery, zotte verbeelding, hersenschim (f).

Fane, (f) Blad van een bloem of plant (n).

Faner, (v. a.) Hooijen, het gras doen droren, omkeeren; se faner, (v. r.) verwelken, verdorren.

Faneur, euse (m. & f.) Hooijer, hooijstr.

Fanfan, (m. & f.) Kind, kindje, liefje (n) (zeker vlei-woord).

Fanfare, (f) Trompet-geschal (n); fon.

FAN.

sonner des fanfares, trompét-geſchal maaken; faire fanfares de quelque chose, zich ergens over beroemen, een grooten ophef van iets maaken.

Fanfarer, (v. a.) *Wakker opblazen, geſchal maaken.*

Fantaron, (m) Een pogcher, snoever, blaas-kaak, zweijer, opſijder.

Fanfaronnade, (f) *Snorkery, zweijery.*

Fanfaronnerie, (f) *Snorkery, enz.*

Fanfreluches, (f. pl.) *Strikken en knikken, beuzelagtig vercierfel, soofel.*

Fange, (f) *Slyk, molder, drek, il a été tiré de la fange, hy is van geringe stand opgekomen.*

Fangeux, euse (adj.) *Modderig, slykerig.*

Fanion, (f) *Bagagie-vaan, trosvaan, (f).*

Fanon, (m) *De koffem of bals- quabbe van een os, hair-vlok aan de voet van een paerd; walvisch-baard; inbinding van 't mars-zeil; proces- sie-vaan; band die de Prieſter als hy de Mis doet aan den linkeren arm draagt; ſlip aan een Biſchops myter.*

Fantacin. (Zie Fantassin).

Fantaisie, (f) *Zin, wil; inbeel- ding, eigenzinnigheid; vivre à la fantaisie, na zyn zin leeven; se metre quelque chose dans la fantaisie, iets in 't hoofd krygen; fantaisie de poëte, poëtische inval, kuur.*

Fantasque (adj.) *Elſprit fantas- que, een wonderlyk, eigenzinnig hoofd.*

Fantasquement, (adv.) *Zelfzaa- melyk.*

Fantassin, (m) *Een voetknegt, Sol- daat.*

Fantastique, (adj.) *Ingebeeld; es- prit fantastique, een mensch vol herſſenſchimmen.*

Fantastiquer, (v. n.) *zyne herſſen- ſchimmen volgen.*

Fantôme, (m) *Spookſel, spook, ſchim, herſſenſchim (n); courir après un fantôme de plaisir, een inge- beeld vermaak najaagen; il n'est plus qu'un fantôme, hy een enkel ſchim; zoo mager als hout,*

FAO. FAQ. FAR. 309

Faon, (m) (*Lees fan*) een Kerk- kalf.

Faonner, (v. n.) (*Lees fanner*) *Jongen werpen, (van binden gez.).*

Faquin, ine (m) *Een deugemet, ſchurk, ſchobbejak, een mensch zonder eer; un riche faquin, een ryke Vrek.*

Faquin, ine (adj.) *Laag, gemeen, eerloos, ſchurklytig.*

Faquinerie, (f) *Eerloosheid, laag- heid.*

Faraillon, (m) *Wagt-tóren, vuur- toren aan ſtrand.*

Farce, (f) *Vuſſel, mengſel van gebakt vleesch, kruid enz, (n).*

Farce, (f) *Een' klugt (f), klugt- ſpel; (n) jouer une farce, een' klugt ſpeelen; item ſnaakery uitrigten.*

Farcer, (v. n.) *Poetzen of grillen maaken.*

Farcour, (m) *Een hans-worſt, klugt- ſpeelder.*

Farcin, (m) *De worm, vaarnen, (zéker ongeniesbaar ſchurſt der paer- den).*

Farcineux, euse (adj.) *Dat daar meê gequeld is.*

Farcir (v. a.) *une poule, een hoen opvullen, ſtoppen; farcir un dia- cours de &c. eene reden vervullen, ſtoffeeren met enz.*

Farcis, (m) *Stopſel, vuſſel (n).*

Farcisseur, (m) *Stopper; worſt- maaker.*

Farcissure, (f) *Vulling, ſtopping.*

Fard, (m) *Blanketſel, overſtryk- ſel; item bedrog (n), ſchyn (f); un homme sans fard, een opregt mensch.*

Fardé, ée (adj.) *Geblankét; dis- cours fardé, opgeſmukte reden.*

Fardeau, (m) *Een pak (n) laſt (f).*

Fardement, (m) *Blanketting (f).*

Farder, (v. a.) *Blanketten, op ſmukken, opſieren; se farder, (v. r.) zich blanketten.*

Fardeur, (m) *Een opglanzer van verlegene waaren.*

Fare ou Phare, (m) *Wagt-tóren, vuur-tóren (m), baaken (n).*

Farfadet, (m) *Een ſpookzeltje, kaboutermanneke (n).*

Farfouiller, (v. a.) (gem. w.) *fommelen, knuffelen, havenen.*

Fargeage, (m) *Smide - loon voor onderhouding der ploeg* (n).

Fargues (f. pl.) ou garde-corps, *zet-borden, boezenet, dienende tot een berst-veering op een schip, in een gevegt.*

Fariboles, (f. plur.) *Dieze waazzen, klugties, praagies door de vaak.*

Farine, (f) *Meel* (n); *solle farine, stuif-mael.*

Fariner, (v. a.) *Met meel besirooijen.*

Farinet, (m) *Zeker spel met 6 taersingen die op een kant maar oogen hebben.*

Farineux, euse (adj.) *Meelig, meekligtig, bemield.*

Farinier, (m) *Meel-kooper.*

Fariniere, (f) *Meel-verkoopster.*

Farouche, (adj.) *Wild, woest, ongetemd; animal farouche, een wild dier; homme farouche, een ongezellig, schuw mensch; il a le regard farouche, hy heeft een wreed of wild gezigt.*

Fasce (f) *il porte de guenles à fasces d'argent, hy voerd een zilveren balk op een rood veld* (m wapenk.).

Fascé, ée (adj.) *Met een dwars streep* (in wapenk.).

Fascule, (f) *Een hand vol kruiden* (Apotheekers w.).

Fascinage, (m) *Het takkeboffen of fascinen maaken, om een gragt mee te dempen.*

Fascination, (f) *Betovering, behexing.*

Fascine, (f) *Leger-takkebos of fascine, om gragten mee te dempen* (m).

Fasciner, (v. a.) *Zoodanige takkeboffen maaken.*

Fasciner, (v. a.) *Betoveren, behexen, de oogen beguichelen.*

Faseole, (f) *Zeker gespikkeld boonje* (n).

Faëter, (v. n.) (zee w.) *Les voiles faëtent, de zeilen wapperen.*

Faëte, (m) *Pragt, bovaardy, weidschheid* (f).

Faëtes, (m. plur.) *Jaar-boeken, tyd-wyzer, Kalender der oude Romeinen.*

Faëdieuement, (adv.) *Verdriestig.*

Faëdieux, euse (adj.) *Verdriestig, gervestend.*

Fastueusement, (adv.) *Pragtiglyk.*
Fastueux, euse (adj.) *Pragtig, weidsch, grootsch.*

Fat, (adj. & subst. m.) *Zot, gek; een ézel, zot.*

Fatal, ale (adj.) *(dit woord heeft geen meerv. m.) ongelukkig, rampzalig, noodlottig; heure fatale, ongelukkige stond.*

Fatalement, (adv.) *Noodlottiglyk; onvermydelyk.*

Fatalité (f) *inévitabile, onvermydelyk noodlot, voorbeschik* (n).

Fatidique, (adj. & subst.) *Voorzeggend; voorzegger; waarzegster.*

Fatigant, ante (adj.) *Moeyelyk; lastig, verveelend.*

Fatigue, (f) *Moeite, vermoeidheid* (f), *zwaaren arbeid* (n); *fait à la fatigue, tot den arbeidgebooren; item gevend.*

Fatiguer, (v. a.) *Vermoeyen, afmatten, lastig vallen; se fatiguer, zich vermeyen, aflooven; fatiguer un champ, een akker uitmergelen.*

Fatras, (m) *Een hoop of opëensapeling van onnutte dingen of beuzelingen.*

Fatrasier, (v. n.) *Beuzelen.*

Fatrasseur, (m) *Beuzelaar.*

Fatuité, (f) *Gekheid, zotheid, ongerymdheid.*

Fau, (m) *Een Beuk, beukenboom.*

Faubert, (m) *Een scheeps zwabber of dweil.*

Fauberter, (v. a.) *Zwabberen, dweilen* (Scheeps w.).

Fauchage, (m) *Het afmaaijen; maai-loon* (n).

Fauchaison, (f) *De booi-tyd.*

Fauche, (f) *Het afmaaijen* (n).

Fauchée, (f) *Een maaijers arbeid op éénen dag.*

Faucher, (v. a.) *Maaijen, afmaaijen.*

Fauchet, (m) *Een bark, ryf* (f).

Faucheur, (m) *Een maaijer, gras-maaijer.*

Faucille, (f) *Een sikkelt.*

Faucillon, (m) *Kleine sikkelt* (f); *sootimes* (n).

Faucon, (m) *Een valk; item soort van gescht.*

Fauconneau, (m) *Een valkenet* (zeker Gescht).

Fauconnerie, (f) *Valke-jagt; valkenierdery* (f); *valken-buis* (n).

Fauconnier, (m) *Valkenier*.

Fauconniere, (f) *Valkeniers-tafel*.

Faudage, (m) *Uouwing der stoffen* (f).

Faudé, ée (adj.) *t'Zamengezauwen, gelegd*, (van stoffen gez.).

Faveur, (m) *Gunft, tegenégenheid* (f) être en faveur, in gunst staan; en ma faveur, in myn voordeel; les dernières faveurs d'une maîtresse, d'uiterste gunst eener minnares; jours de faveur, *Looptogen* (van een wissel-brief); cette marchandise a pris faveur, die waar is gewilligt, gemonteerd; en faveur de (adv.) *uithoofde, uit overweging van*; à la faveur (prop. & adv.) *onder begunstiging*; à la faveur de la nuit, *onder begunstiging der nacht*.

Fausiler. (Zie Fauxsiler).

Faune, (m) *Bech-god der heidenen*.

Favorable, (adj.) *Gunstig, genegen*; un vent favorable, *een gunstige wind*.

Favorablement, (adv.) *Gunstiglyk*; il fut favorablement reçu, *hy werd gunstiglyk ontfangen*.

Favori, ite (subst. & adj.) *Een gunsteling*; sa passion favorite est, *zyne grootste gemoedsneiging, begeerte is*; mot favori, *een woord dat gestadig gebézigd word*.

Favoriser, (v. a.) *Begunstigen, gunst bewyzen, gunstig zyn*; favoriser une entreprise, *eene onderneming begunstigen*.

Fausfaire, (m) *Een beërieger, myn-eedige, falsaris, vervalscher*.

Fausse-allarme, (f) *Een valsche wapen-kreet*; een blinden allarm (m).

Fausse-attaque, (f) *Looze aanval* (m).

Fausse-braie, (f) *Laage wal, onderwal* (in *Vesting-b.*) (m).

Fausse-clef, (f) *Een valsche sleutel, een looper* (m).

Fausse-côte, (f) *De korte rit*.

Fausse-couche, (f) *Mis-kraam of kwaade-kraam*.

Fausse-manches, (f. pl.) *Over-mouwten*.

Fausse-marche, (f) *Loozeucht, marsch*.

Faussement, (adv.) *Valschelyk; ten onrechte*.

Fausse-monnoie, (f) *Valsche mant*.

Fausse-perruque, (f) *Valsch haar*.

Fausse-pleurelie, (f) *Bastaard-pleuris*.

Fausse-porte, (f) *Achter-deur, dubbelde deur*; item *uiterste poort eener vesting*.

Fausse-position, (f) *Valsche stelling* (in rekenk.).

Fausser, (v. a.) *Ontrouw handelen; iets krommen, krom draaijen*; fausser sa foi, *zyn belofte, trouw breeken*; fausser compagnie, *achter-wit deinzen*; fausser une épée, *een degen krom buigen*; fausser une clef, *een sleutel verdraaijen*.

Fausset de barrique, (m) *Een zwijkje van een vat* (n).

Fausset, (m) *Piepende stem, valsche discant* (in de *Zang-k.*).

Fausseté, (f) *Valschheid, leugentaal*; fausseté insigne, *een grove valschheid*.

Fausfure, (f) *Die plaats eener kloek daar ze begint wyder te worden*.

Faut, (m) *Gebrek, mangel* (in reken-ten).

Faut, il faut. (Zie Falloir).

Faute, (f) *Feil, mislag; gebrek, mangel*; faute grossière, *eene lompe, groove fout*; c'est la faute, *dat is zyn schuld*; être sans faute, *zonder gebrek zyn*; faute d'impression, *druk-feil*; faute de, (adv.) *by gebrek van*; faute d'argent, *by gebrek van geld*; faute d'avoir examiné la chose, *doos dien men de zaak niet onderzocht had*; faute de payer on perd son credit, *by gebrek van betaaling, verliest men zyn credit*; je viendrai sans faute, *ik zal zonder fout, zonder manqueeren koomen*.

Fauteuil, (m) *Een leun- of arm-stoel*.

Fauteur, trice (m. & f.) *Bevoor- raar, begunstiger; begunstigster; item aanhizzer*.

Fautif, ive (adj.) *Gebrekkig; im- pression fautive, een druk vol feilen*; bois fautif, *een stuk hout met wan- kanten*.

Fautrice. (f) (Zie Fauteur).

Fauve, (adj.) Ros, rozig; couleur fauve, roffe kleur; betes fauves, noemd men herten, Dassen, Kien.

Fauver, (m) Een bofhaard Nachtegaal.

Fauvette, (f) Het myfie daar van.

Faux, (f) Een falfch, om te misleiden.

Faux, falfche (adj.) Falfch, onwaar, vifchiel, valsche, on fax heinne, een valfch nuffch; faulfe dévotion, zeggaarde Godelver, faulfe nouvelle, luttel luge ryding; de faux faul, luttel ook den die niet gerekend worden; faux (adv.) valfch; cela est faux, dat is valfch; jurer faux, valfch zweeten, een myned doen; à faux, valfchelyk; accufer à faux, valfchelyk befchuldigen; cette poutre porte à faux, die half draagd niet; imprime à faux, valfchelyk gedrukt; s'infirire en faux contre quelcun. (Zie s'infirire).

Faux. (m) Valfchheid (f); discerner le faux d'avec le vrai, de valfchheid van de waarheid onderscheiden; le faux du corps, het midden van het ligchaam, de middelen.

Faux-accord, (m) Mifklank (m), wangeluid (n).

Faux-bois, (m) Wild-bout (n) (Tulm. w.)

Faux-bond, (m) Valfche offfuiting van een bal (f); faire faux-bond à quelcun, iemand misleiden, voor de gek houden; faire faux bond à son ennemi, zyne eer te kort doen.

Fauxbourg, (m) Een voorftad, voorburg (f).

Fauxbrave, (m) Een fnoeshaan, zwomaker, zwetfer.

Faux-brillant (m) Een valfche fteen; een valfche fchyn of luffter.

Faux filer, (v. a.) 1° Zamen rygen (v. d. d. d.).

Faux-fourreau, (m) Hoffer-zak voor fteelen.

Faux flûtes, (m. pl.) Kleine uitgoaten, om de gereedheid vordien.

Faux-fronc, (m) Valfche broeder, erenman.

Faux-fuyant, (m) Voetped door

een tofch (n); stem uitslugt, (echapatoire).

Faux-germe, (m) Onvolkoomene ontvanging (f).

Faux-jour, (m) Valfch licht (n).

Faux-monnoyeur, (m) Valfche munter.

Faux-pas, (m) Valfche pas, tred.

Faux pli, (m) Een valfche vouw, een kruk; item ene kwaade gewoonte.

Faux-semblant, (m) Bedrieglyke fchyn.

Faux témoin, (m) Valfche getuige.

Faux-ton, (m) Valfche toon (in Mufiq.).

Fayance. (Zie Faïance).

Féal, ale (adj.) (oud w. (gebruikt in Koninkl. ordonnantien enz.) getrouw; à nos amez & féaux, aan onze lieve en getrouwe; (buertende zegt m n ook) mon cher & féal ami, myn waarde en trouwe vriend.

Félicitant, (adj. & subst.) Koortsig; een koortsige.

Fébrifuge, (m) Middel tegen de koorts (n).

Fébrile, (adj.) Koorts verwekkend.

Fécale, (adj.) Matiere fécale, froot of dreklychte ftoffe.

Fécès, (m. pl.) Neerzinkfel, grondfop (n), dreeffem, (van oliën enz. in Chym.).

Fécond, onde (adj.) Vruchtbaar, une femme, terre féconde, eene vruchtbaare vrouw, vruchtbaar land; esprit fécond; vruchtbaar verftand; langue féconde, eene woordenryke taal; eene welbespraakte tong; une veine féconde, eene vruchtbaare dicht-ader; une matiere féconde, eene ryke ftoffe, daar veel van te zeggen valt; rendre fécond, vruchtbaar maaken.

Féconder, (v. a.) Vruchtbaar maaken; Le coq féconde les œufs de la poule, de haan maakt de eieren van de hen vruchtbaar.

Fécondité, (f) Vruchtbaarheid.

Féculent, ente (adj.); Des humeurs féculentes, dikke, drabbige vogten (in Genesck.).

Fécules, (f. pl.) Het dikke, het ondoofte van gekookte kruiden (in den Apoth.).

Fée, (f) Toover-nimf, toover-godinne;

FEE. FEI. FEL.

dinne; les contes des fées; de vertellingen der tovergoddinnen.

Féer, (v. a. oud w.) *Bedoveren.*

Féerie, (f) *De sôverkonst.*

Feindre, (v. a.) *Verzinzen, verlichten, versieren; feindre une chose, eene zaak verlichten; il feint d'être mon ami, hy veinst, of gelaat zig myn vriend te zyn; il ne feint point de dire tout ce qu'il pense, hy maakt geen waarigh id om te zeggen al wat hy denkt; cheval qui feint, een paerd dat togens eenig zeer de voeten niet durst nêr-zetten.*

Feint, einte (adj.) *Verzonnen, verdicht, versierd; geveinsd; amitië feinte, uiterlyke vriendschap; fenêtre feinte, een blind venster.*

Feinte, (f) *Geveinsdheid, veinzing; verdichtfel; faire une feinte, eene looze streek toebrengen, (in de Scherm-k.); une feinte, eene halutoon (in Muziek); les feintes, de halve klauwiertjes van een orgel of clavésimbel.*

Feintise, (f) *Geveinsdheid, veinzery (oud w.)*

Fêlé, ée (adj.) *Gebersten, van een gereeten; il a le timbre fêlé, het scheelt hem in den bol (spr. w.); un homme fêlé, een oud gebrekkig man.*

Fêler, (v. a.) *Doen bersten, scheuren; l'eau trop chaude a fêlé le verre, het al te heete water heeft het glas doen bersten; se fêler, (v. r.) bersten.*

Félicitation, (f) *Gelukwensching.*

Félicité, (f) *Gelutzaligheid, (f); geluk, heil (n); troubler la félicité de quelcun, iemands geluk slooren.*

Féliciter (v. a.) *quelcun, iemand geluk, heil wenschen; se féliciter, (v. r.) malkander gelukwenschen; je me félicite d'avoir pu vous rendre service, ik achte my gelukkig, dat ik U van dienst heb kunnen wezen.*

Félon, (adj.) (oud w.) *Mynnedig, ontrouw; item wreed, grimmig.*

Félonnie (f) *d'un vassal contre son Seigneur, eel-breuk van eenen knecht tegen zynen Leenheer; item wreedheid, verwoedheid.*

Félonque, (f) *Een zeer kleine*

FEL. FEM. FEN. 313

roei-sloop of boot, (in de Middellandsche Zee geb.).

Felure, (f) *Bersf, scheur, in glas of andere breekende waare.*

Femelle, (f) *Het wyfje (meest van Dieren grz.) als; la lionne (it la femelle du lion, la vache du tau-reau, la poule du coq, de Leeuwin is het wyfje van den leeuw, de koe van den stier, de hen van den haan; enz. c'est une étrange femelle, dat is een wonderlyk wyf; femelles, (f. pl.) Duimelingen, ringendaar de roerbakken in Laugen (Zee w.).*

Féminin, ine (adj.) *Vrouwelyk; le sexe féminin, de vrouwelyke kuni-ne; substantif féminin, een zelfstandig vrouwelyk naamwoord; le genre féminin, het vrouwelyk geslacht (in spraakk.); visage féminin, een vrouwelyk wezen; voix féminine, een vrouwelyke stem.*

Féminiser, (v. a.) *Van het vrouwelyk geslacht maaken, (in spraakk.)*

Femme, (f) *Wyf (n) vrouw, huisvrouw; femme sage, eene wyze vrouw; sage femme, vroet-vrouw; femme de chambre, kamenier, kammenier, kamer-juffer; grosse femme, een dik vrouw-mensch; femme grosse, eene zwangere vrouw; femme de charge, een huishoudster; galante femme, eene wel leevende vrouw; femme galante, manzieke vrouw; femme en couche, eene kraamvrouw.*

Femmelette, (f) *Een onnoozel wyfje, vrouwsje; item een klein wyfje (n).*

Fénaison, (f) *De boei- of maatsyd.*

Fendant, (m) *Een zwetsfer, opsnyder; faire le fendant, opsnijden, grootfch spreken, pogchen.*

Fenderie, (f) *Plaats alwaar het yzer tot slaaven en roeden gekloofd word; item de konst om zulks te doen.*

Fendeur, (m) *Kloover; fendeur de bois, een hout-kloover; un fendeur de nœux, een blaaskaak, windhuil, opsnyder.*

Fendoir, (m) *Een splythout (n) (by Mandenmaakers).*

Fendra, (v. a. & n.) *Klieven, klooven, splyten, bersten; fendre du bois, in tète, het hout, den kop klooven; Pour*

seau fend l'air, *de vogel doorsnyd de lucht*, le vaisseau fend les ondes, *het Schip doorklieft de golven*; fendre la presse, *het gebrang des volks door- dringen*; fendre un cheveu en deux, *haarklieren*, *muggeziften*; la tête me fend de douleur, *het hoofd berst my van pijn*; ce bois, cette muraille fenc, *ou se fend*, *dat hout*, *die muur berst*; il gèle à pierre fendre, *het vriesf dat het kraakt*.

Fendu, (ue) (adj.) *Gekloofd*, *gespleeten*, *gebersten*; du bois fendu, *gekloofd hout*; des yeux bien fendus, *grote welbesneedene oogen*; homme bien fendu, *een man die lange beenen of een groote schrée heeft*.

Fenêtrage, (f) *Het vengster-werk* (n).

Fenêtre, (f) *Venster of venster* (n); fenêtré de bois, *een hout-venster*; fenêtré vitrée, *een glaze venster*; regarder par la fenêtré, *uit het vengster kyken*; se tenir à la fenêtré, *in, of voor het venster staan*; il faut passer par là, *ou par la fenêtré*, *dat is onvermydelyk*; jeter tout son bien par les fenêtrés, *al zyn geld en goed verkuisen* (sp. w.).

Fenil, (m) *Een hooi-berg*, *hooi-zolder*, *hooi-schuur*.

Fenouil, (m) *Fenkel* (zeker kruid).

Fenouillette, (f) *Fenkel-water* (n).

Fente, (f) *Kloof*, *spleet*, *reet*; fente d'une muraille, *berst*, *reet*, *in een muur*; fente d'une porte, *spleet in een deur*; fente d'une chemise, *de boezem van een hemd*; bois de fente, *kloof-hout*.

Fenton, (m) *Stuk yzer om sleutels en ander klein werk van te maaken*; *stukken hout tot pinnen*.

Fénu-grec, (m) *Grieksche fenkel* (een Geneesk.).

Féodal, ale (adj.) *Seigneur féodal*, *Leen-beer*; *droit-féodal*, *leen-recht*.

Féodalement, (adv.) *Leen-rechtelyk*.

Féodalité, (f) *Leenbaarheid*.

Fer, (m) *Izer*; *fer blanc*, *blik* (n); un corps de fer, *een sterk mensch*; une tête de fer, *een onvermoeid*

man, *item een verstaald hoofd*, *koppig mensch*; un siècle de fer, *een yzere of ongunstige eeuw*; fer d'aiguillette ou de lacet, *malie van een nestel of rygfsaer*; fer de cheval, *hoef-zyer*; fer à repasser le linge, *een stryk-zyer*; fer à friser, *een krul-zyer*; fer, *galei-anker*; ravager par le fer & le feu, *met vuur en zwaerd verwoesten*; battre le fer, *het yzer smeeden*, *item scherpen*; manier le fer, *den degen draagen*, *se battre à fer émoulu*, *in goeden ernst vegten*; être sur le fer, *voor anker leggen*; battre le fer pendant qu'il est chaud, *het yzer smeeden terwyl het heet is* (spr. w.); mettre le fer au feu, *het werk aangrypen*; charger de fers, *in de boeijen sluiten*, *kluisteren*; être aux fers, *in de boeijen zyn*; l'amour me tient dans vos fers, *de liefde houd my in uwe banden*.

Feraille. (Zie Ferraille).

Fer-blanc, (m) *Blik* (n).

Ferblantier, (m) *Een Blik-slager* (beter taillandier en fer blanc).

Feret, (m) *Een Glas-blazers yzer*, *tot het fatsonneeren*.

Férial, ale (adj.); Jour férial, *een vierdag*, *feestdag*.

Férie, (f) *Feestdag*, *heilige-dag* (m).

Férir, (v. a.) (*Alleen dus gebr.*); sans coup férir, *zonder slag of stoot*.

Ferler (v. a.) *les voiles*, *de zeilen inhaalen*, *inbinden*.

Ferlet, (m) *Een kruis* (n), *om nat papier op te hangen*, (by Papierm.).

Fermage, (m) *Land-pagt* (f), *pagt penningen*.

Fermail (m) *fermaux* (plur.) *Haak* (m), *slot* (n) (in Wapenk.).

Fermant, ante (adj.) *Sluitende*, *toesluitende*.

Ferme, (adj.) *Vast*, *hard*, *standvastig*, *onverscbrokken*; enz. chair ferme, *vast vleesch*; la terre ferme, *het vaste land*; combattre de pied ferme, *vegten zonder een voetbreed te wyken*; son amitié est ferme, *zyne vriendschap is bestendig*; foi ferme, *vast geloof*; beständige trouw; courage ferme, *onverscbrokken moed*.

Ferme, (adv.) *Vast*, *hard*, *onverscbrokken*.

gebrokken; enz. niet fort & ferme, slyfen sterk iets ontkennen; frapper fort & ferme, sterk kloppen; lustig aflossen; faire ferme, standhouden.

Ferme, (f) Een' hoeve, Land-hoeve, pagt-hoeve; item Land-pagt, huur, pagt-penningen; verpagting, pagt; donner, bailler à ferme, verpagten; prendre à ferme, pagten, huuren.

Fermé, ée (adj.) Geslooten; enz.

Fermement, (adv.) Vastelyk, standvastiglyk, bestendiglyk.

Ferment, (m) Alles wat eene gisting, ryzing, werking veroorzaakt (in Natuurk.)

Fermentation, (f) Gisting, ryzing.

Fermenter, (v. a. & n.) Doengisten, ryzen, uitzetten; fermenter ou se fermenter, (v. n. & r.) aan 't werken, gisten enz. geraaken, als brood, wyn, most, bloed enz.

Fermer, (v. a.) Sluiten, toefluiten, toedoen; fermer une lettre, een brief toefluiten; fermer une porte, een deur sluiten; fermer une Ville de murailles, eene Stad met muuren omringen; fermer les oreilles a quelque chose, de ooren voor iets stoppen; fermer la bouche à quelqu'un, iemand den mond snoeren; fermer la porte aux mauvais conseils, stoppen, kwaade raadgeevers geen gehoor geeven; fermer la bouche à la médisance, zig aan de agterklap niet kreunen; fermer les ports; de havens sluiten; fermer une étoffe, eene stoffe wel aanslaan, sluiten; fermer une marche, het hek sluiten, achter aan koomen, drap bien fermé, wel geslooten, digt laken; se fermer, (v. r.) zig insluiten; zig sluiten, toebeelen.

Fermété, (f) Vastheid, vastigheid, bondigheid, stevigheid.

Fermature, (f) Sluiting, al wat diend om iets te sluiten; fermature des ports, sluiting der havens.

Fermeur, (m) Sluit-spier aan 't oog (in Ontleedk.).

Fermier, iere (m. & f.) Pagter, boefpagter; pagterin.

Fermoir, (m) Haak of slot aan een

boek; sluit-haak aan een schaaft-bank, item soort van een beitel.

Fermures, (f. pl.) Vullingen tuschen de Barghouten, fermures de sabords, gescht vulling (in Scheep.b.)

Féroce, (adj.) Wild, wreed, fel; bêtes féroces, wilde beesten.

Ferocité, (f) Felheid, wreedheid.

Ferrage, (m) Munt-stempel-snydersloon; stempel-geld der stoffen (n).

Ferraille, (f) Oud yzer (n).

Ferrailleur, (v. n.) Gestadig vegten, schermutzelen, van leer trekken; de klingen tegen malkander slaan.

Ferrailleur, (m) Een voorvegter, een die geduurig aan 't vegten is.

Ferrandine, (f) Ferrandyn (zekere stoffe).

Ferrandinier, (m) Weever daar van.

Ferrant, (adj.) Maréchal ferrant, een hoef-smid.

Ferré, ée (adj.) Met yzer beslaagen; ferré à glace, tot het ys beslaagen, gescherpt; il est ferré à glace là dessus, hy verstaat dat in de grond; un mangeur de charettes ferrées, een blaaskaak, snoever.

Ferremens, (m. pl.) Tzere werktuigen; item breek-yzers der dieven.

Ferrer, (v. a.) Iets met yzer beslaan; ferrer d'argent, met zilver beslaan; ferrer la mule, (spr. w.) iets duurder aanrekenen als men het gekogt heeft.

Ferrerie, (f) Grof yzer-werk (n).

Ferret, (m) Nestel-beslag (n), malle (f).

Ferretier, (m) Een hoef-hamer.

Ferreur, (m) Een die nestels enz. beslaat, of stempels aanslaat.

Ferreuse, (f) Eene die baaren meester meer berekend als zy uit gegeven heeft.

Ferreux, euse (adj.) Tzeragtig.

Ferriere, (f) Zak voor yzere werktuigen enz. om op reis puerden te kunnen beslaan (m).

Ferron, (m) Tzer-kooper, handelaar in staf-zyer enz.

Ferronnier, iere (m. & f.) Tzer-werk verkooper, verkoopster.

Ferrugineux, euse (adj.) Tzeragtig.

Ferrure. (f) *Izer-werk*, yzer beslag (n); ferrure de cheval, *het beslaan van een Paard*.

Ferfe (f) *cette voile a tant de ferfes, dat zeil heeft zoo veel breedtes*.

Fertile, (adj.) *Vrugtbaar*, overvloedig; pays fertile, *vrugtbaar land*; esprit fertile, *vrugtbaar verstand*.

Fertilement, (adv.) *Vrugtbaarlyk*, rykelyk.

Fertiliser, (v. a.) *Vrugtbaar maaken*.

Fertilité, (f) *Vrugtbaarheid*, overvloed.

Féru, ue (adj.) *Gewond*, getroffen; gequetf; nerf feru, *een gequetste zenuw*; il en est féru, *hy is op haar verliefd*.

Fervemment, (adv.) *Vieriglyk*, met iever.

Fervent, ente (adj.) *Vierig*, ieverig; zèle fervent, *blakende iever*; priere fervente, *een vierig gebet*.

Ferveur, (f) *Iever*, drift, blaaking, vierigheid; une sainte ferveur, *een heilige iever*.

Férule, (f) *Een plak*; être sous la férule, *onder iemandsucht*, correctie zyn.

Ferze (f) *de toile*, een klood of breedte zeils (zee u.).

Fesse, (f) *Een bil*; item *voet van een korf* (m); donner sur les fesses, *op de billen geeven*; vous n'y allez que d'une fesse, *gy vorderd weinig*, *doed het werk maar ten halven*.

Fessé, ée (adj.) *Gegeesfeld*.

Fesse-cahier, (m) *Een die zyn koft met schryven wint*, naschryver, copist.

Fessée, (f) *Een bil-slag*, (m) (gem. w.).

Fesse-matthieu, (m) *Een schrok*, aarts-gierigzart.

Fesse-pinte, (m) *Een nathals*, drinkbracer.

Fesser, (v. a.) *Op de billen geeven*, geesselen; fesser le cahier, *ipocais en wydslofig naschryven* (spr. w.).

Fesseur, ente (m. & f.) *Geesselaar*, geesselaarster (g-m. u.).

Fessier, (m) *De billen*, den aars, *het gat*, *achter-kastel*.

Fessu, ue (adj.) *Wel*, of, *dik gebild*.

Festijn, (m) *Gastmaal* (n), *Gastery* (f); faire un superbe festijn, *een prachtig gastmaal aanrechten*.

Festiner, (v. a.) *Vergasten*, *gastmaal houden*, *wel onthaalen*, (oud w.).

Feston, (m) *Loof-werk*, *loof-cieraad aan de gebouwen* (n); item *loof-werk van bloemen*, *bloem-kransen*.

Festonner, (v. a.) *Loof-werk*, *bloem-kransen maaken*.

Festoyer (v. a.) *quelcun, iemand feestiglyk onthaalen* (oud w.).

Fête, (f) *Feest* (n), *Feest-dag*, *Heiligen dag* (m); la fete Dieu, *Sacraments dag* (in de R. K.) fêtes solennelles, *Hooftyden*; fête fêtée, *een groote vierdag*, *verbods dag*; il n'est pas tous les jours fête, *het is alle dag geen kermis*; un trouble fête, *een vreugden-stoorder*, *breespel*; faire fête à quelcun, *iemand vleijen*; faire fête d'une chose, *veel werks van iets maaken*; il ne s'est jamais vu à telle fête, *hy heeft nooit zoo ten haaring gevaaren*.

Fêter, (v. a.) *Vieren*, *eenen Heiligen dag houden*.

Fétide, (adj.) *Vuil en stinkende*.

Fétoyer. (Zie festoyer).

Fêtu, (m) *Een scheeve*, *stukje*, *schelstortje* *siroo*, *splinter*; item *koet*, *waar mede de beul de leden der misdadigers rabaakt*; je n'en donneroie pas un fêtu, *ik zoude'er geen speld voer geeven*.

Feu, (m) *Vuur* enz. feu d'artifice *konst-vuur-werk*; feu gregeois, *waterballen*, *vuur-werk dat in 't water brand*; feu de joie, *vreugde-vuur*; le feu du ciel, *weer-licht*; les feux de la nuit, *de sterren*; feu follet, *dwaal-licht*, *gal-kaars*; feu d'une playe, *de ontfteeking eener wond*; feu de l'amour, *minne-vlam*; faire du feu, *vuur maaken*; attiser le feu, *het vuur aanslooken*; être assis au coin du feu, *in 't boekje van den haert zitten*; mettre le feu à une maison, *een huis in brand steken*; armer a feu, *schiet-geweer*; met-

ere tóut à feu & à sang, *alles te vuur en te zwaerd verdelgen*; faire feu, *schieten, vuuren*; faire faux feu, *met los-kruid schieten, weigeren*; donner le feu à un cheval, *aan een paer diets ontbránden*; essayer le feu de l'ennemi, *het vuuren der vyanden uitstaán*; avoir du feu, *vuurig, hitzig zyn*; feu volage, *hitzige bleinen, snijlen*; les feux d'un vaisseau, *de lantaarnen van een Schip*; village de trois cents feux, *een dorp van 300 huizen*; prendre feu, *vuur vatten*; item gram, *toornig worden*; jeter son feu, *zyn gal of boosheid uittraaken*; donner le feu à un bâtiment, *den bodem van een schip branden, sengen*; donner le feu à une planche, *een plank branden om te buigen*; mettre en feu, *in brand helpen*; item twist, *oproer verwekken*; le feu des passions, *de drift der harts-togten*; il n'a ni feu, ni lieu, *hy heeft geen verblyfplaats*; cuire à petit feu, *met een zagt vuur kooken*; consumer à petit feu, *allengskens vertecren*; c'est un feu de paille, *(spr. w.) dat zal ras gedaan zyn*; feu St. Elme, *Lucht-vuur (by Zee-lieden)*; il est tout de feu, *hy is vol vuur, iever*; jeter de l'huile au feu, *olie in 't vuur smyten, dat is, eene zaak erger maaken*; le feu St. Antoine, *de roos*; crier au feu, *brand roepen*; acheter un feu, *schoorsteen, of haart-gereedschap, als schop, tang enz. koopen*; aller sans feu, *zonder licht over de straat gaan*.

Feu, ue (adj.) *Wylen, Zaliger*; (NB. als dit adj. voor het subst. gaat is het onzeranderlyk; ook heeft het geen plur.); feu mon Père, *myn Vader Zaliger*; feu ma Mere, *wylen myne Moeder*; feu la Reine, *de Koninginne Zaliger*; men zegt ook la Reine.

Feudataire, (m) *Een Leen-man, een die een leen van een ander tezt.*

Feudiste, (m) *Een die over de Leen-goederen geschreeven heeft.*

Fève, (f) *Boon; fève de rôme, roomsche boon; fève de haricot, hy-bean, groene boon; fèves de cassé,*

koffy-boonen; fèves de cheval, paerden-boonen; trouver la fève au gâteau, *de spyker op de kop slaan, zyn oogmerk bereiken, (spr. w.)*.

Féverole, (f) *Klein boontje (n).*

Feuillage, (m) *Het loof, de bladen der boomen; item bloem-werk-loof-werk (in Bouwk.)*.

Veuillans (m) *Benedictiner Monnikken.*

Feuillante, (f) *Nonne van die orden; item zeker pastey-gebak (n).*

Feuille, (f) *Een blad (n); feuille d'arbre, blad van een boom; feuille de papier, een blad-papier; feuille d'en-dedans, schoon-druk; feuille de dehors, weér-druk, (Boek-drukkers-w.); feuille d'or, een blad goud; feuille d'une cuillier, blad van een lepel; feuille d'un maître d'Hôtel, de rekening van een waard; vin de deux ou trois feuilles, twee of driejarige wyn; feuille volante, een los blad; klein tractaatje; la chute des feuilles, het afvallen der bladeren; qui a peur des feuilles, ne doit point aller au bois, die het gevaar vrees, moet 'er van daan blyven (spr. w.)*.

Feuillée, (f) *Loof-werk, het loof van eenen boom (n); item eene Loovertent (f).*

Feuille-morte, (adj. & subst. f.) *Donker-geel (van Verwen gez.).*

Feuilleret, (m) *Een breede boorschaaaf, lyst-schaaf, (by Timmerl.).*

Feuillet, (m) *Een blad van een boek (n).*

Feuilletage, (m) *Een boter-koek.*

Feuillète, (f) *Een wyn-vat, houdende een half Oxhoofd (n).*

Feuilleté, ée (adj.) *Doorgebladerd, croute feuilletée, een gebladerde korst.*

Feuilleter (v. a.) *un Livre, een boek doorbladeren, doorloopen, doorlezen; feuilléter, boter-deeg maaken; spek aan dunne reepjes snyden, om iets te bespeken.*

Feuillette, (f) *Een half oxhoofd (n) zekere maat in Frankryk.*

Feuillu, ue (adj.) *Gebladerd, bladerig, vol bladeren, vol loof.*

Feuillure (f) *de porte, Lyst-werk,*

318 FEV. FI. FIA. FIB. &c.

werk, *Spinning van een' deur enz.*

Fevrier, (m) *Sprokkel-maand* (f),
Februarius.

Fourre, (m) *(eertyds fourre) voeder: sloot* (n).

Foutage, (m) *Het wilt maaken.*

Feutre, (m) *Wilt; (n) chapeau de feutre, wilt-n hoed.*

Feutrer, (v. a.) *Wilt maaken; item iets opvullen, sloffen.*

Feutrier, (m) *Wilt-maaker, of verkoper.*

Fil (interj.) *Foei, fy! fil! la vilaine, ficy! die vuile zeur; fil! de toutes ces sottises, weg! met alle die gekheden; maître fi, fi, een seerect-ruimer.*

Fiacre, (m) *Een huur-koets; siegte Koets* (f).

Fiamette, (f) *Vuur-kleur.*

Fiançailles, (f. plur.) *Ondertrouw* (m) *verloving* (f).

Fiancé, ée (adj. & subst.) *Ondertrouwd, aangetekend; een ondertrouwde, of Brudegom; Bruid.*

Fiancer (v. a.) *sa Filie, zyn Doster ten huwelyk geeven, ondertrouwen, verlooven; se fiancer, (v. r.) zich ondertrouwen, aanteekenen.*

Fibre, (f) *Vèzel* (f), *vèzeltje* (n), *des Ligebaams, of der gewassen* (filament).

Fibreux, euse, (adj.) *Vèzelagtig.*

Fibrille, (f) *Dun vèzeltje* (n).

Fic, (m) *Aurs-gezwel der paerden* (n); *item eere zwaarlygtige uitwasfing aan menschen en dieren.*

Ficeler, (v. a.) *Met bindgaren, of, zeilgaren binden, omwinden; je ficelle &c. je ficelais &c. j'ai ficelé &c. je ficellerais &c.*

Ficelle, (f) *Bindgaren, bind-touw, zeilgaren* (n).

Ficellier, (m) *Rol daar het bindgaren in de winkels opgewonden is.*

Fichant, ante (adj.) *Ligne de défense fichante, verweer Linie of gvaagt met een' borfweering tegen des vyants bolwerk, om van daar de hooflyde daar van te beschieten.*

Fiche, (f) *Kram, duim aan een deur* (m); *pinnerie; voegzer der metzelaars* (m); *prop van tabaks bladen, die men in de neus steekt* (m).

FIC. FID. FIE.

Ficher, (v. a.) *Infteecken, inzetteken, induuwen; ficher un pieu dans la terre, eenen paal in de grond zetten, slaan; ficher le mortier, de kalk ruffchen de fteenen voegen; ficher dans l'esprit, in het hoofd dryven, indrukken, avoir les yeux fichés en terre, met d'oogen neêrgeflagen gaan.*

Ficheur, (m) *Invoeger, inftryker van kalk.*

Fichoïr, (m) *Een gefpleeten flok of touw, om prenten aan te koop te hangen.*

Fichu, ue (adj.) *un fichu visage, een mislyk, bespottelyk gezigt* (gem. w.).

Fichument, (adv.) (gem. w.) *Belagchelyk.*

Fiction, (f) *Verdigtfel* (n), *verfierung, verzinning* (f); *fiction ingénieuse, zinnryke vinding.*

Fictionnaire, (adj.) *Een die een geval vooronderfeld* (in Rechten).

Fidécommis, (m) *Erffenis die iemand voor een bepaalde tyd bezit, en ten uiteinde van dien, aan een ander moet overgeeven* (f), *fideicommiss goed.*

Fidécommissaire, (m) *Bezitter van zodanige Erffenis.*

Fidejuffeur, (m) *Borg* (in Rechten).

Fidejuffion, (f) *Borgtogt* (in Rechten).

Fidele (f. m.) *Les fideles, de gelovigen.*

Fidelle, (adj. & f. f.) *Getrouw; oprecht, egt.*

Fidelement, (adv.) *Getrouwelyk.*

Fidélité, (f) *Getrouwheid; egtheid.*

Fiduciaire (adj.) *Heritier fiduciaire, Erfgenaam die iets maar voor een zekere tyd bezit.*

Fief, (m) *Leen, leen-goed* (n); *fief mouvant, een verheffend leen; fief dominant, opper-leen, hoofd-leen, dat bulde ontfangt; fief fervant, een onder-leen; fief noble, adelyk-leen; fief roturier, boeren-leen; franc-fief, adelyk-leen met een heerlykheid; relever un fief, een leen-verheffen; fief de haubert, leen dat een gewapend man moet leveren.*

Fief-

Fieffant, (m) Een die eenig land in leen geeft.

Fieffataire, (m) Een die tenig land in leen neemt.

Fieffé, ée (adj.) ter leen gegeven; officier fieffé, een leen-bedienende; (men zegt ook) fou fieffé, een volstaagen gek; coquin fieffé, een aarts-jehelm; ingrat fieffé, een ondankebaare in den hoogsten graad.

Fieffer, (v. a.) Te leen geeven, in een leen zetten.

Fiel, (m) Gal (f); c'est un homme sans fiel, het is een man zonder gal, of bitterheid.

Fiente, (f) Mist, front, of drek van dieren.

Fienter, (v. a.) Kakken, schyten, zyn mist loozen (van dieren gez.).

Fier, (v. a.) Betrouwen, vertrouwen; se fier; à quelcun, à quelque chose, zich op iemand, zich ergens op verlaaten; se fier en Dieu, op God betrouwen; fiez vous y, verlaat 'er u op, maakt 'er staat op.

Se Fier, (v. r.) Ligtelyk breeken, van malkander springen, (als barde steen).

Fier, iere (adj.) Trots, opgeblazen, hoogmoedig; beauté fiere, trotsse schoonheid; un cheval fier, een moedig paerd; un fier tyran, een wreede tyran; regard fier, een trots, stout gezigt; il est fier de sa noblesse, hy is vermétel, trots op zynen adel; pierre fiere, een zeer barde steen.

Fier-à-bras, (m) Een opsnyder, wind-buil, bretteur.

Fiérement, (adv.) Trotselyk, hoogmoediglyk, stoutelyk.

Fierte, (f) Beenderbus van eenen heiligen, (chasse).

Fiérté, (f) Trotsheid, vermételheid, opgeblazenheid, hoogmoed (m); moedigheid (f).

Fievre, (f) De koorts; fièvre chaude, tierce, quarte, quotidienne, heftique, erratique, continue, violente, maligne, lente, intermittente, heete, anderdaagse, derdendaagse, ailedaagse, uitteerende, ongestadige, aanboudende, bestige, quadaardige, slepende, tus-

sehenpozende koorts; donner la fièvre, de koorts op het lys jaagen; tomber de fièvre en chaud mal, van erger tot erger geraaken, vervallen, (spr. w.).

Fiévreux, euse (adj.) Koortsig, koortstichtig, koorts-verwekkend.

Fievrote, (f) Een koortje (n).

Fifre, (m) Eene fyse, (zeker dwars fluitje); item een pyper, die op zodanigen fluitje speelt.

Figé, ée (adj.) Gestold.

Figement, (m) Stolling (f).

Figer, (v. a.) Stremmen, stollen; se figer, (v. r.) stollen, runnen; la graisse se fige, het vet stolt.

Figue, (f) Eene vyg; faire la figue à quelcun, met iemand de gek scheeren, iemand bespotten.

Figuier, (m) Een vygen-boom;

Figuierie, (f) Een vygen-boomgaard (m).

Figuratif, ive (adj.) Verbeeldende.

Figurativement, (adv.) Figuurlyk, op eene verbeeldende wyze.

Figure, (f) Eene vertooning, verbeelding, gedaante; une belle figure, een schoon afbeeldsel; la terre est de figure sphérique, de aarde is van een klootsche gedaante; c'est un plaisante figure d'homme, dat is een kluchtig maaksel van een mensch; faire figure, in eer en aanzien zyn; il y a de belles figures dans ce livre, dans ce tableau, daar zyn schoone platen in dat boek, fraaije beelden in die schildery.

Figuré, ée (adj.) Verbeeld; verbloemd, oneigentlyk; façon de parler figurée, eene verbloemde manier van spreken; ruban figuré, gebloemd lint; étoffe figurée, gebloemde stoffe.

Figurement, (adv.) Oneigentlyk; verbloemdelyk.

Figurer, (v. a. & n.) Verbeelden; iets met bloem-werk maaken; ces deux tableaux figurent bien ensemble, die twee schilderyen staan wel by malkander; se figurer, (v. r.) zich verbeelden, zich voorstellen.

Fil, (m) Garen (n), een draad; (m); fil d'or, goud-draad (n); fil d'argent, zilver-draad (n); fil de cuivre, koper-draad; fil de fer, fil d'ar-

d'archal, yzer-dr.; *f*; fil de perles, een paerel-snoer; *f*; de carret, stoot-garen, schiemans garen, kabel-garen (Zee w.); le fil de nos jours, de draad onzes levens; fil de l'histoire, de t'zamenhang der geschiedenis; reprendre le fil de son discours, den draad zynrer redeneering hervatten; le droit fil, (adv.) regisdraads; aller de droit fil, regt toe gaan; iets regisdraads snylen; suivre le fil de l'eau, den stroom volgen; donner le fil au couteau, een mes op zyn snede zetten; faire passer par le fil de l'épée, m'ér-zakel n, over de kling doorn brijagen; conter quelque chose de fil en aiguille, een ding omstandiglyk vertellen.

Filadiere, (*f*) Praam, platte schuit.

Filage, (*m*) Het spinnen; spin-loon (*n*).

Filament, (*m*) Draadje, vézeltje (*n*).

Filamenteux, euse (*adj.*) Draadig, vézelig.

Filadiere, (*f*) Een' Spinner.

Filandes, (*f* plur.) Zom draad, dat in de lucht zweeft; item wier, groei, dat zig onder aan de Schipen zet.

Filasse, (*f*) Gebékelé vlas (*n*) of hemip.

Filasser, (*m*) Vlas bekelaar of verkoper.

Filaster, (*m*) Wollé-garen-spinnet of verhoorer.

File, (*f*) Ry (*f*), gelid (*n*); chef de file, eerste soldaat van een gelid; serre file, de laatste van een gelid; à la file, gelidélér wyze; défiler file à file, by gelidélérén afzakken, afmarcheeren.

Filer, (*v. a.*) Spinnen; filer de la bougie, was-licht trekken; les parques lui ont filé de beaux jours, de Schiedgoddinnen hebben hem een schoone levens-draad gesponnen (by dicht.); filer le cable, den kabel vieren, bot geven; Vaisseau qui file sur ses ancres, een Schip dat van zyn ankers spoelt; filer du vin, wyn in een kelder neêrstryken; filer doux, goede, zachte woorden geven; il commence à filer

doux, by word wat handzaamer; filer la corde, zyn strop draaijen, de galg verdienen; aller v us en filer votre quenouille, blyft by uw Spinnewiel; filer, (*v. n.*) gelidélérwyze van makender gaan; le bagage filoit derrière, de tros, bagagie trok achter aan.

Filerie, (*f*) Een Spinnery (*f*), Spinbuis (*n*).

Filet, (*m*) Een fyne draad; vézel van wortelen; draad van vleeschenz. smal lyfje (in Bouwk.); draad aan een schroef; rand aan munt; filet d'eau, een water-sfraal; filet de vinaigre, een scheutje azyns; filet de pêcheur, visch-net; filet de Cailles, Quakkel-net; tendre les filets, de netten spannen; donner dans les filets, in 't net loopen, vliegen; cette source ne jette qu'un filet d'eau; couper le filet, den jonge riem snyden.

Filleur, euse (*m. & f.*) Spinner; Snaar-maaker; zyde-baspelaar; spinster.

Filleux, (*m. plur.*) Klampen, om het lopende want (seuw) aan vast te maaken (Zee w.).

Filial, ale (*adj.*); Amour filial, obéissance filiale, kinderlyke liefde, gehoorzaamheid.

Filialement, (*adv.*) Kinderlyk; tra ter filialement, als een zoon, als een kind handelen.

Filiation, (*f*) Zoonfchap, kindfchap, afstamming van Vader tot Zoon.

Filière, (*f*) Trek-yzer, (vandraad-en was-licht-trekkers).

Filigrane, (*m*) Doorluchtig goudwerk.

Filipendule, (*f*) Roode steenbreeke (een kruid).

Fille, (*f*) Dogter; vryfter, (*f*) meisje (*n*); petite fille, een klein meisje; item klein dogter; fille naturelle, natuurlyke of onégte dogter; belle fille, schoon-dogter, zoons-vrouw; item een stief-dogter; une belle fille, een fraai meisje; filles de France, de Koninglyke Princeffen in Frankryk; fille de boutique, een winkel-dogter; femmes & filles, vrouwen en jonge dogters; elle est encore fille, zy is nog vryfter, ongehuwd;

FIL. FIN.

gebouwd; fille d'honneur, staat-
juffer; fille de joie, onêverlyke vrouws-
perzoonen, hoeren.

Fillette, (f) Kleine jonge dogter
(f) jong meisje (n).

Filleul, (m) Doop-zoon (m), doop-
kind, peet-kind, (n).

Filleule, (f) Peet-dogter.

Filofelle, (f) Grove zyde tot ta-
pyt-werk.

Filotier, iere (m) Garen-kooper,
garen-koopster.

Filou, (m) Een garruwdf, beurzen-
fnyder, valsche fpeelter.

Filoutage, (Zie Filouterie).

Filouter, (v. a.) Bedriegen, fnaa-
ten, de beurs luizen.

Filouterie, (f) Bedriegery, kaa-
perv, fchelmery, beurzen-fnery.

Fils, (m) Zoon; beau fils, fchoon-
zoon, dogters man; fief zoon; fils de
France, Koninglyke zoonen of Prin-
fen van Frankryk; fils naturel, na-
tuurlyke, onêchte zoon; fils légitime,
wettige zoon; fils adoptif, aange-
nomen zoon; fils du premier, ou fe-
cond lit, zoon der eerste, tweede
echt; petit-fils, klein zoon; arrière-
petit-fils, achter-klein-zoon; fils de
putain, (fcheld w.) hoeren-kind.

Filtration, (f) Doorzying, klein-
zing (in Chym.).

Filtre, (m) Een doorzyger, zyg-
doek, zyg-papier (in Chym.).

Filtrer, (v. a.) Doorzygen, door-
kleinzen (in Chym.).

Filure, (f) Gefpin, fpijfel (n).

Fin, (f) Einde, end, fnot, befluit
enz. (n); la fin du mois, het einde
der maand; une bonne fin, een goed
einde; aller, ou tendre à les fins,
naar zyn einde of doekrit ftrekken;
obtenir les fins, zyn oogwit, einde
bereiken; alleguer les fins, zyn' oog-
merken voorstellen; prendre fin, een
einde neemen; à la fin, (adv.) einde-
lyk, ten laafien; à cette fin, ten
dien einde.

Fin, ine (adj.) Fyn, dun; zuiver,
rein; loos, liflig, doortragt; flim;
fnédig, fcherpzinnig, enz; drap fin,
fyn laken; argent fin, fyn, louter
zilver; un esprit fin, een fnédig,
fcherpzinnig verftand; raillerie fine,

FIN.

321

geestige boertery; il est fin, hy is
loos; il a le nez fin, hy heeft een
fcherpe reuk; vaisseau fin de voi-
les, een Schip dat lukt of fcherpzeild.

Fin, (m) Het voornaamfte, het fy-
ne van iets (n); voilà le fin de l'af-
faire, dat is het fyne van de zaak.

Final, ale (adj.) compte final,
fnot-rekening; lettre finale, fnot-letter;
cause finale, eind-oorzaak; déclara-
tion finale, uiterlyke, laafte ver-
klaaring.

Finale, (f) Sluit-noot, fluit-toon,
(in Muziek).

Finalement, (adv.) Eindelyk, ten
laafien.

Finance, (f) Geld-fomme (f),
geld (n); publique fchar (m) fchar-
kist (f) fchatting (f); le bureau des
finances, Kantoor der publieke in-
komften, Finantie-kamer.

Financier, (v. a.) Gemeene laffen
opbrengen.

Financier, (m) Rent-meefter, ont-
wanger.

Finasser, ou fineffer, (v. n.) Liflig
handelen, bedriegen.

Finasserie, (f) Liflige bedriegery.

Finassier, iere (m) Looze bedrie-
ger, fnaatter; liflige bedriegfter.

Finement, (adv.) Lifliglyk, loos-
lyk; fyntjes, fcherpzinniglyk, fnédig-
lyk.

Finesse, (f) Fynheid, dunheid;
loosheid, flimheid, lifligheid, fnédig-
heid, fcherpzinnigheid, vernuftigheid;
les finesses du negoce, de heimelyke
lundigheden, ftreken des Koophandels;
toutes les finesses font découvertes,
alle zyne konft griepen zyn ont-
dekt; je n'y entends point de fi-
nesse, ik heb 'er geen arg in, of, quaad
in de den zin.

Finet, ette (adj.) Loos, liflig; un
finet, een flimme vos, doortragt
gaft.

Fini, ie (adj.) Geëindigt, volëin-
digt; un être fini, een eindig wêzen.

Finiment, (m) Volkomenheid eener
Schildery (f).

Finir, (v. a.) Eindigen, een eind
maaken, voltooiën; finir les jours,
zyne dagen eindigen; finir (v. n.)
een einde neemen, eindigen; ici fi-

mit le recit, *bier eindigde het verhaal.*

Finissement, (m) *Voltooijng eenes werks (f).*

Finisseur, (m) *Voltooijer van iets.*

Finiteur, (m) *De Gezicht-einder, Horizont.*

Finito, (m) *Sluit-rekening, (Lat. w.) (f).*

Fiole, (f) *Klein glazen-flesje (n).*

Fioler, (v. n.) *Drinken (gem. w.).*

Fiquette, (f) *Vrouwel: Lid; par ma fiquette (gem. w.).*

Firmament, (m) *Sterren-Hemel (m); het uitpanfel (n).*

Fisc, (m) *Boete, verbeurte (f), die aan een Heer van een Land vervalt; fise, (m) Schat-kamer daar van (f).*

Fiscal, ale (adj) *Wat den Fiscaal betrefst; Procureur fiscal, Avocat-fiscal (m), zyn. hooge Amptenaaren die op alle verbreekingen, verbeuringen, straf-oeffeningen enz. acht geven, beslag op goederen, of eisch doen.*

Fiscalin'ine (adj.) *Dat tot den Fisc of de verbeurt-kamer behoort.*

Fissure, (f) *Been-spleet (in Heelk.).*

Fistule, (f) *Loopende zuwer, opening, fysel.*

Fistuleux, euse (adj.) *Fisteligtig.*

Fixation (f) *du prix des denrées, vaststellinge, bepaaling des pryzen der Leevens-middelen; fixation du mercure, beneeming der vlugtigheid des kwikzilver.*

Fixe (adj.); *jour fixe, bepaalde dag; étoile fixe, een vaste Sterre; prix fixe, een vaste prys; regard fixe, een strek gezigt; corps fixe, een vast Ligchaam.*

Pixé, ée (adj.) *Vastgesteld, bepaald; prix fixé, een gezette prys.*

Fixement (adv.) *regarder fixement, sterk, sijf aanzien.*

Fixer, (v. n.) *Vaststellen, bepalen, bestemmen; fixer le prix, den prys zetten; fixer un tems, eenen tyd bepalen; se fixer (v. r.) à quelque chose, zich ergens toe zetten; se fixer, zich zetten, onvlugtig worden, (in Chym.).*

Fixion. (Zie fixation).

Fixité, (f) *Vastheid (in Chym.).*

Flache, (f) *Kuil, bulgigheid in een*

straat; oneffe kant aan hout, (by Metz. en Timmerl.).

Flacheux euse (adj.) *bois flacheux, wankantig hout.*

Flacon, (m) *Een' sebroef-vles (f).*

Flagellans, (m. plur.) *Geestelaars, geestel broeders, (zekere Secte).*

Flagellation, (f) *Geesteling des Heilands.*

Flageller, (v. a.) *Met roeden of zweepen slaan.*

Flageolet, (m) *Zeker klein fluitje (n).*

Flageoleur, (m) *Oftaav-fluit-speelder.*

Flagorner, (v. n.) (gem. w.) *Oorblaazen, iets valschelyk aanbrengeu, ons een plasdank te bebaalen.*

Flagornerie, (f) *Valsche aanbrengeu, oorblaazing (gem. w.).*

Flagorneur, euse (m. & f.) *Oorblaazer, plasdank-zoeker (gem. w.).*

Flagrant, (adj. m.); *être pris en flagrant delit, op beeter daad betrapt worden.*

Flair, (m) *De reuk, lucht, die een hond van 't wild heeft (f).*

Flairer, (v. a.) *Ruiken, snuffelen; item de lucht ergens van krygen; flairer, (v. n.) rieken, eenen reuk van zich geuen.*

Flaireur, (m) *Een snuffelaar; smarrotter, schuimlooper.*

Flambant, ante (adj.) *Brandende, in volle vlam.*

Flambart, (m) *Een brand-hout, of kool die nog vlamd.*

Flambe, (f) *Zwaerd-bloem, blaauwe Lolie.*

Flambeau, (m) *Fakkel, toorts (f); kandelaar (m) enz; il a porté le flambeau, hy heeft daar aan gebolpen, mee aangewerkt; le flambeau de la guerre, het vuur, de fakkel des oorlogs; flambeau du jour, de Zon (by heeten); flambeau de Mer, Zee-kaarten-boek.*

Flamber, (v. n.) *Vlammen, flitteren; flamber (v. a.) un canard sur le feu, een eende-hout over het vuur zegen; flamber de la viande, gebrand bedruipen; flamber un chapeau, de lange haren van eenen hoed afzegen; flamber une lettre, eenen brief, wegens besmetting, berooken.*

Flam-

FLA.

Flamberge, (f) *Zwaare dēgen of rapier* (m); mettre la flamberge au vent, (boert w.) van leër trekken.

Flamboyant, ante (adj.) *Flammende, flikkerende; une torche flamboyante, brandende fakkel; épée flamboyante, Flammende zwaard.*

Flamboyer, (v. n.) *Flammen, branden; blinken, flikkeren.*

Flamme, (f) *Vlam; Liefde-vlam; Scheeps wimpel.*

Flammeche, (f) *Vonkje, vuursprankje* (n).

Flameroie, (f) *Een dwaallicht, licht-vuur* (n).

Flan, (m) *Ben, vld, vlade* (f); flan, ou haons (plur.), *schrootplaatjes, ronde stukken, om te munten; flan, het geluid, klets van een klap, ooruyg; flan en voilā un, klets daar bebbe 'er een.*

Flanc, (m) *De zyde van den onderbuik, of onder de ribben* (f); het weeke van den buik (n); zyde van een bolwerk (f); flanc de vaisseau, *zyde van een Schip; prendre l'ennemi en flanc, den vyand in de flank vallen, van ter zyden aantasten; avoir un enfant dans les flancs.*

Flanchet, (m) *Zy-stuk van een os of visch* (n).

Flanconnade, (f) *Een zy-schoot, ribbe-schoot* (m) (in de Schermsech).

Flandrin, (m) *Een lange vldgel, scherminkel, lange lot-cor, (zeker scheld w.).*

Flanelle, (f) *Flennel, fledding, (zékere stoffe).*

Flanet, (m) *Klein schroot-plaatje, om te munten.*

Flanquant, ante (adj.) *Dat tot de zyde (flank) van een bolwerk behoort.*

Flanquer, (v. a.) *une fortification, &c. een vesting enz. van ter zyden met sterkten voorzien, item van ter zyden beschieten, als meede, iets tot cieraad op de zyde bouwen; il lui a flanqué cela par le nez; hy heeft hem dat onder de neus gewreuen; il lui flanqua un soufflet, hy gaf hem een auereste klets in 't weezen; il s'est venu flanquer au haut bout*

FLA.

329

de la table, hy kwam zich onbeschoomd boven aan de tafel zessen plakken; l'infanterie est flanquée par la cavalerie, *het voets-volk word door de ruitery op zy gedekt.*

Flaon. (Zie flan).

Flaque, (f) *Laage vlakke, moeras, poel, plas.*

Flaquée, (f) *Kless, smet (van water enz.).*

Flaquer, (v. a.) *Iets werpen dat het klesst.*

Flasque, (f) *Kruid-vles* (f); *kruid-boorn; item zy-stuk van een raopaerd, of affuit* (n).

Flasque, (adj.) *Slap, kragteloos, verpenst, log; il est bien flasque, hy is zeer kragteloos, un flasque, een log, laf mensch, een luyard, dogdief.*

Flatin, (m) *Een klein zak-mesje* (n).

Flatir, (v. a.) *Munt-plaaten plas baan, vletten.*

Flatoir, (m) *Een vles-hamer.*

Flâtrer ou flâtrir, (v. a.) *Een bond, die van een dulle bond geheeten is, voor 't voorhoofd branden, om het dol worden te beletten.*

Flâtrissure, flâtrure, flature (f), *verbergplaats, daar het vervolgde wild op hunnen buik nēr gaas leggen.*

Flatter, (v. a.) *Vleijen, fliekflooyen, pluimstryken; portrait qui flatte, een afbeeldsel (portrait) dat fraaijer is als het origineel; mère qui flatte trop les enfans, eene Moeder die baare kinderen te zeer liefkoest; l'amour veut toujours flatter, de liefde wil altoos de mislagen verschoonen; l'apparence flatte, de schyn bedriegt; cela flatte la vue, dat streeld het gezigt; flatter sa douleur, zyne smert zoo goed draagen als men kan; flatter le dé, dobbelsteen zagties werpen, goojien; il ne faut point flatter le dé, men moet 'er geen doekjes omwinden (spr. w.); se flatter, (v. r.) zich vleijen.*

Flatterie, (f) *Vleijery; lisfkooring.*

Flatteur, euse (adj.); *Discours flatteur, espérance flatteuse, vleijende reden, hoop.*

Flatteur, euse (m. & f.) *Vleijer, pluimsfryker; vleijster, slijkvloojster.*

Flatteuf-ment, (adv.) *Vleijfende.*

Flatueux, euse (adj.) *Winderig, opblaazend; les pois sont flatueux, de erwten zyn winderig.*

Flatuosité, (f) *Opblaazing, windrigheid.*

Fléau, (m) *Een derfel vlegel, vlegel; de wijfer (balans) van een weegfchaal; yzeren fluit-boom voor een deur of poort; greeffel, roede; plaag, bezoeeking; la guerre, la famine & la peste, sont les trois grands fléaux, dont Dieu se sert pour châtier les hommes, de oorlog, de hongersnood, en de pest, zyn de drie grootste plaagen enz. fléaux de poisson, de vimmen der vifchen.*

Flèche, (f) *Een' pyl, flits (f), meet-stok, graad-stok (zonder het kruis) (by Stuur.) (m); Flèche de lard, een zede spek; flèche de pont-levis, te win of hermy van een opbaal-brug; flèche d'arbre, de fchafst, flam van een boom; flèche de carrosse, diffelboom van een koets; flèche de la mer, een dolfyn (zeker vifch); flèche d'un clocher, Toren fpijs; flèche de colonne, de fchafst, styl eener zuil; tirer une flèche, eene pyl fchieten; faire flèches de tout bois, zich in alle gelegtheden redder (spr. w.) il ne fait plus de quel bois faire flèche, hy weet niet meer wat hy moet aanvangen, hy is ten einde raad (spr. w.); flèche, uitlegger aan 't galioen van een fchip.*

Fléchir, (v. a. & n.) *Buigen, krommen; bewegen enz.; fléchir les genoux, de knien buigen, knielen; cela ne fléchit point, dat laat zich niet buigen; tout fléchissoit devant ce conquérant, alles boog. bukte voor dien overwinnaar; fléchir les juges, de rechters bewegen, overhaalen.*

Fléchissement, (m) *Buiging, buking kromming (f).*

Fléchisseur, (m) *Buig-fpijer (in Omv. l. k).*

Flegmatique, (adj.) *Slymerig, koudvogtig; & duldig.*

Flegme, (m) *Slym, vogtigheid, fluim; item geduld, zagtmoedigheid.*

Flet, (m) *Een vlet-fchuit; item zeker plat-vifch.*

Flétri, ie (adj.) *Verwelkt, versloft, enz.*

Flétrir, (v. a.) *Doen verwelken, versloffen; bederven; enz. flétrir la réputation de quelqu'un, iemands goeden naam fchenden; Flétrir une personne, iemand fchenden, ontteeren; item brandmerken; flétrir, (v. n.) se flétrir, (v. r.) verwelken, versloffen.*

Flétrissure, (f) *Verwelking, versloffening; fchending, eerkwetzing; brandmerk.*

Fleur, (f) *Eene bloem; bloessem; de bloem of het puik van iets, enz. fleur de lis, eene Lelie, of Lely-bloem; het Franfche wapen, item het brand-merk; fleur artificielle, eene vercierde bloem; fleur de farine, bloem van meel; fleur de l'âge, de bloei der jaaren; les fleurs, ou regles des femmes, de fonten der Vrouwen; fleurs blanches; witte vloed; fleurs, kaam op bier; enz.; à fleur, (adv.) gelyks, waterpas met; enz. à fleur de terre, d'eau, gelyks de aarde, gelyks het water.*

Fleur de lis, (f) *(Zie onder Fleur.)*

Fleurdeliser, (v. a.) *Met Lelien verciere, item met eene Lelie brandmerken; bâton fleurdelisé, een stok die met Lelien befchilderd is.*

Fleurier, (v. n.) *Rieken, reuk van zich geeven.*

Fleuret, (m) *Een fcherm-dégen, (florete); lugtige fprong in het dansen; floret-, of flofel-lint; zyde die om de tonnetjes der zy-wormen zit.*

Fleurette, (f) *Bloemtje (n); fleur-ettes, liefkoozingen, liefelyke en ftreelende woorden.*

Fleuri, ie (adj.) *Bloeyend, teint fleuri, bloozende kleur; discours fleuri, eene vercierde reden.*

Fleurir, (v. n.) *Bloeyen, in den bloei ftaan; gryt worden, (NB. dit werk w. eigentlyk genoomen, heeft in het imperfectum en participium fleuriffoit, fleuriffoient, fleuriffant, ante; maar van Koningryken, Konften of Wetenfchappen ftrekende, zegt men floriffoit, floriffoient, floriffant, ante)*

ante); les arbres fleurissent, *de boommen bloeyen.*

Fleurisme, (m) *Liefhebbery van bloeyen* (f).

Fleurissant, ante (adj.); *Arbre fleurissant, bloeiende boom.*

Fleuriste, (m) *Bloemist, Liefhebber van bloemen; item een Bloem schilder.*

Fleuron, (m) *Bloemtje, Bloemwerk, loof-werk* (n); *item bloem-werkje* (by *Drukkers*) *Middel-stempel* (by *Boekbind.*) *flurons, inkomst, n. geruchtigheden aan een Kroon gebicht.*

Fleuve, (m) *Een stroom* (m), *grootte Rivier* (f); *fleuve de paroles, een vloed van woorden.*

Flexibilité, (f) *Buigzaamheid, gedweefheid.*

Flexible, (adj.) *Buigzaam, gedweef; corps flexible, een buigzaam ligchaam; esprit flexible, een buigzaam gemoed.*

Flexion, (f) *Buiging, kromming* (in *Natuur- en Ontleedk.*)

Flibat, (m) *Een Vlie-boot* (f) (zeker *Vaartuij*).

Flibustier ou Flibetier, (m) *Rover op de Amerikaansche Eilanden.*

Flic, flac, (adv.) *Il lui donna quelques soufflets flic & flac sur la joue, hy gaf hem flink sloek eenige muilpeeren.*

Flin, (m) *Een donder-steen.*

Flipot, (m) *Houten-las* (f), *om een gebrek te dekken* (by *Schryfw.*)

Flocon (m) *de laines, wolse vloek, nep* (f); *flocons de neige, sneeuwvlokken.*

Flou-son, *Zeker woord dat aan 't einde eeniger spraak-liedjes ghegt word.*

Floraison, (f) *De bloem-tyd.*

Floraux, (adj.); *Jeux floraux, bes Poëtische feest te Toulouse eertyds.*

Flore, (f) *Flora, Godinne der bloemen en der Lente.*

Flore, (m) *Schips-smeer* (n).

Florée, (f) *Middel soort van indigo.*

Florer (v. a) *un Vaisseau, een Schip van onderen smeeren* (Zee w.)

Florès, (f); *Faire florès par-tout, over-al waar men komt voor-getrokken zyn.*

Florin, (m) *Een gulden* (zeker *Munt*).

Florir, (v. n.) (word *figuurl. geb.*) *Bloeyen, in goede stand, over en achtting zyn; l'éloquence florissoit en ce temps là, de wel sprekenheid bloede in die tyd; il florissoit sous le regne de, by, of, het bloeide onder de regering van enz.*

Florissant, ante (adj.) *Bloeiend, toeneemend; Ville florissante, een bloeiende stad.*

Flot, (m) *Golf, baare der Zee* (f); *la Ville étoit battue des flots, de Stad werd door de golven besloet, de golven sloegen tegen de Stad; les laines lui tomboient à grands flots, by, of zy vloeende bitterlyk; etre à flot, (adv.) vlot zyn, dryven.*

Flottable, (adj.) *Dryfbaar; vloatbaar, daar diepte genoeg is.*

Flottage, (m) *Het boot-vlooten* (n).

Flottaison, ou flottation, (f) *Uitwatering, zoo ver een Schip uit het water is.*

Flottant, ante (adj.) *Corps flottant, vlot of dryvend ligchaam; esprit flottant, ongefladige, wankelmoe-dige geest.*

Flotte, (f) *Vloot, Scheeps-vloot, item toevloed van Menschen; la flotte est arrivée, de vloot is gekomen; (figuurl.) ik heb geld gekregen, of ik ben grrêd; flotte marchande, Koopvaardy-vloot; flottes, (f. plur.) de boot vlooten.*

Flotté, ée (adj.) *Bois flotté, dryvend hout, vlot-hout.*

Flotter, (v. n.) *Dryven, vlot zyn, zuemmen; item boot-vlootten; door den wind heromspingeren, wapperen; il flotloit entre la crainte & l'espérance, hy zweefde of dobbelde tus-schen hoop en vrees.*

Flotille, (f) *Klein vlootje* (n), *flotille.*

Flou; *Peindre à flou, met dunns verf Schilderen, schetsen.*

Flouet, ette (adj.) *Teeder, zwak* (Zie *Huet*).

Fluant, ante (adj.); *Papier fluant, vloeipapier.*

Fluctuation, (f) *Overlooping der*

vogten des ligchaams, item ongestadigheid, twyffelmoedigheid.

Fluctueux, euse (adj.) Op en neêr gaande, als golven; item onzeker, wankeelmoedig.

Fluer, (v. n.) Vlieten, vloeijen, afstroomen; la mer fine & reñue, de Zee loopt open af; l'onere, la playe fine, de inke, de wond vloeit, loopt.

Fluet, ette (adj.); Corps fluet, zwak, iêler of trêr ligchaam.

Fluide, (adj.) Vloeibaar, vlietend; corps fluide, vloeibaar ligchaam.

Fluidité (f) de l'eau, de l'air, de vloeibaarheid van 't water, van de lucht.

Flûte, (f) Eene fluit; flûte traversière, een' dwars fluit; emboucher une flûte, een' fluit aan de mond zetten; accordez vos flûtes, verdraagd malkanderen; comment accorder ces flûtes? hoe zullen die dingen by malkander komen? Robin se souvient toujours de sa flûte, (spr. w.) een ieder denkt meest aan 't geene hy 's meest bemind; il y a de l'ordre dans sa flûte; zyn fluit is verzuimd; zyne zaaken gaan niet wel; of zyn gedrag is niet richtig (spr. w.); ce qui vient par la flûte, s'en va par le tambour, onrechtvaardig goed bedydt niet (spr. w.); avoir toujours la flûte au derriere, altyd geklisterd worden (spr. w.).

Flûte, (f) Een Fluit-Schip, fluit.

Flûter, (v. n.) Fluiten, op de fluit speelen; se faire flûter au derriere, zich laaten klisteren; il a flûté tout son bien, hy heeft al zyn goed verzeerd; voix flûtée, een' zachte stem.

Fluteur, euse (m. & f.) Fluitspeelder, fluit-speelfter.

Flux, (m) De vloed (f), het opstijgen van 's water (n); flux & reflux, vloed en ebbe; flux de ventre, de buik-loop; flux de sang, de ronde loop; flux menstruel, maan-flonden; flux de paroles, een vloed van woorden; flux de bouche, een spreekzel-vloed, geyling; il a un grand flux de bouche, zyn mond staat nimmer stil; la bourse a le flux, myn beurs heeft een vloed, kan niets houden.

Fluxion, (f); Gagner une fluxion

sur la poitrine, eene zinking op de borst bekoomen.

Fluxionnaire, (m. & f.) Een die met zinkingen gequeld is.

Foarre ou foerre. (Zie Feurre).

Focile, (f) Arm-pyp (in Ontleedh.).

Foetus, (m) (Lat. en Ontleedk. w.) Lyfs-vrucht, ongebooren Schepsel.

Foi, (f) Geloof (n), toeflemming (f); bonne foi, eerlykheid; mauvaise foi, trouwenheid, guitery; sans la foies œuvres sont mortes, zonder geloove zyn de werken dood; les articles de la foi, de geloofs-artykelen; profession de foi, geloofsbelofenis; n'avoir ni foi, ni Loi, noch Gotsdienst, noch wet hebben; faire foi de quelque chose, getuigenis van iets geven; en foi de quoi nous avons signé, in oirtonde (getuigenis) hebben wy deeze onderschreeven; voilà qui en fait foi, dat bewyst de zaak; ma foi, par ma foi, (zeker een) waaragtig, op myn Zaligheid; ma foi, est il vrai? inderdaad, is het waar? foi d'honnête homme, d'homme d'honneur, d'homme de bien, op myn eer; homme de foi, een geloofwaardig Man, donner sa foi, zyn woord geeven; en bonne foi, de bonne foi, à la bonne foi (adv.) il est ainsi, waarlyk, opregtelyk, het is zoo; agir de bonne foi, voor de vuist, ter trouwe handelen.

Foiblage, (m) Ligtheid der munt-speciën (f).

Foible, (adj.) (lees féble) Zwak, kragteloos, enz. foible de corps & d'esprit, zwak van ligchaam, en verstand; foible de poids, te ligt van wigt; pièce foible, te ligt muntstuk.

Foible, (m) (lees féble) Het zwakke (n) zwakheid (f); gebrek (n); chacun a son foible, ieder een heeft zyn zwak, of zwakheid; le jeu est son foible, het spel is zyn zwak of gebrek; scandaliser les foibles, de zwakken of onvasten ergernis geeven; le foible d'une place, het zwakke eener vesting; prendre un homme par son foible, iemand in zyn zwak aantasten.

Foiblesment, (adv.) (lees feblement) Zwakkelek, flauwelek

Foibleffe, (f.) (lees féblene) Zwakheid, flauwheid, onmagt, flauwe; tomber en foibleffe, in zwyn, in een' flauwe vallen.

Foiblir (v. n.) (lees féblir) fur une matiere, op een zaak verflauwen; roegden.

Foie, (m) *De liver* (f.); c'est une petite char de foie, het is eene kleine kalfshoofd.

Foier, (Zie Foyer).

Foin, (m) *Strooi*; botte de foin, een bundel hooi.

Foin, (interj.) Foin de vous! foet, weg mit u, foet schaamd u wat!

Foine. (Zie Fouine).

Foire, (f) *Jaar-markt, kermis, mis*; ils s'entendent comme larrons en foire, zy verstaan malkander (spr. w.)

Foire, (f) (gem. w.) *De buikloop, berken afgang, (onkeusch zegt men) kakkery, schytery, (beter de voie-ment).*

Foirer, (v. n.) (gem. w.) *Aan den dunne, aan de schytery zyn.*

Foireux, euse (a. j. & subst.) *Die aan de kakkery is; schyter; schytster.*

Fois, (f); Une fois, één maal, éne reis; non pas même une seule fois, ja zelfs niet eens; une fois autant, eens zoo veel; deux fois, twee maal, twee reizen; une fois pour toutes, eens voor al; tous, ou tout à la fois, alle te gelyk, teffens, tévens; autre fois, eertyds, voormaals; de fois à autre, (adv.) nu en dan, te mets, zomtyds; il étudie de fois à autre, hy studeerd by vlaagen; quelque-fois, par-fois, zomtyds, altemets; à cette fois, dit maal, deeze reis; mainte-fois, dikwils (zelden gebr.) toute-fois, (conj.) nochtans, echter; deux fois plus que . . . , eens zoo veel als . . . ; tant de fois, zoo dikwils; toutes les fois, telkens, alle reizen; qui donne tôt, donne deux fois, die ras geeft, geeft tweemaal; je vous le dis pour une bonne fois; ik zeg het u eens voor al, en daar meê is 't uit.

Fois (m) du corps, het middellyf (n), de middel (f).

Foison, (m) *Als; à foison, (adv.) in overvloed; on en trouve à foison, men vind 'er in overvloed van.*

Foisonner, (v. n.) *In overvloed zyn, overvleijen.*

Foit (m) du mat, de lengte van de mast (Zee w.)

Fol, folle. (Zie Fou).

Folâtre, (adj.) *Lustig, dertel, kostdig, snaakerig; esprit, humeur folâtre, een kortswylig gemoed, inborst. c'est un, ou, une folâtre, het is een poetsen maker, een kortswylig of dertel Mensch.*

Folâtrer, (v. n.) *Stoeijen, mallen, kauren aan-eggen.*

Folatrierie, (f) *Stoeijery, dertelheid, malligheid.*

Folichon, onne (adj. & subst.) *Lustig, dertel; een speelschtig kwantje, dertel meisje of wigje.*

Folie, (f) *Gekheid, dwaasheid, zotheid, zotte daad; elle fait folie de son corps, zy geeft haar ligchaamen besten; les plus courtes folies, sont les meilleures, korte dolligheden zyn de beste; faire une folie, een' gekheid begaan; il n'est personne à sage qui ne fasse quelque folie, niemand is ten allen tyden wys; dire des folies, poetsen vertellen.*

Folio, (m) (van 's Lat. w. folium); livre in folio, een boek in folio, een foliant; folio recto, de regt. r. zyde; folio verso, de linker of ongewende zyde (van een blad).

Foliot, (m) *Het blad eener stotveér (n).*

Folle. (Zie Fou).

Folle-enchère, (f) *Rouw-koop. Zie Enchère.*

Follement, (adv.) *Dwaaslyk, gekkelyk.*

Folles, (f. plur.) *Netten met wyde maazen, om groote Viscb te vangen.*

Follet, ette (adj.) *Een weinig gekkelyk, niet regt in 's hoofd; item vrolyk, kortswylig, dertel; esprit follet, een nagt-geest; poil follet, een vlas-baard; feu follet, een dwaallicht, stakkers.*

Follette, (f) *Melde, mel* (zeker *moeskruid*).

Follichon. (*Zie Folichon*).

Follicule, (f) *Klein blaadje* (n); *item gal-blaasje* (in *Ontleedk.*).

Fomentation, (f) *Stooving, pap-ping* (by *wondh.*); *appliquer une fomentation, een' wond stooven, pap-pen*.

Fomenter, (v. a.) *Stooven, pap-pen*; *item aanflooken, aanblaazen*; *fomenter la guerre, la division, la sédition, het oorlog, de verdeeldheid, oproer, aanflooken, aanhissen*.

Fonçailles, (f. plur.) *De onderlaagen, de bodfponde*.

Foncé, ée (adj.) *Gefodemd*; *item ryk, gegoed, met middelen begaafd enz.*; *couleur foncée, eene donkere kleur*; *bleu, verd foncé, donker blaauw, donker groen*; *il est bien foncé dans l'histoire, hy verstaat de Historie-kunde in den grond*.

Foncée, (f) *Eene lei-groeve of myn*.

Foncer, (v. a.) *Bodemen*; *geld* (fonds) *verschaffen*; *foncer* (beter *fondre*) *sur l'ennemi, op den vyand aanvallen*; *foncer un tonneau, een ton den bodem inzetten*; *foncer la foie, de ketting neêrtrekken* (by *Tu-fytw.*).

Foncet, (m) *Een groote schuit om op de Rivieren te vaaren, een Samereus*.

Foncier, iere (adj.); *Seigneur foncier, de Grond-Heer*; *rente fonciere, grond-pagt*; *foncier, geschikt, bekwaam, ervaaren in zyn be-reep*.

Fonciere, (f) *Bank in een lei-groeve*.

Foncierement, (adv.); *Examiner foncierement, grondig, of in den grond onderzoeken*.

Fonction, (f) *Verrigting, bedie-ning* (f), *ampt* (n); *exercer les fonctions de sa charge, de plichten van zyn ampt verrigten*; *le foie fait bien ses fonctions, de lever doet haar dingen* (functien) *wel*.

Fond, (m) *De grond, bodem*; *voor-raad enz.*; *fond de corbeille, de muid, de plat, d'afflette, bodem van een korf, enz.*; *le fond de la*

mer, de bodem der zee; *donner fond, ou mouiller, het anker wer-pen*; *perdre fond, ankerloos wor-den*; *le fond d'un étang, de grond van een vycer*; *le fond d'un puits, de grond van een put*; *fond de cale, het ruim van een Schip*; *ruiner de fond en comble, geheellyk, in de grond boderven*; *le fond d'une al-lée, het einde eener laan*; *le fond d'un bois &c., het binnerste, het diep-ste van een bosch enz.*; *fond de mi-roir, de tableau, het paneel, het achterste van een spiegel, schiltory*; *brocard à fond d'or, zyde stoffe met een goude grond*; *fond de lit, het hoofden-end van 't bed*; *fond de carosse, het achterste van een' koets*; *le fond de ce jardin est bon, de grond van dien tuin is goed*; *cette cu-lotte n'a pas assez de fond, die broek is niet diep genoeg*; *le fond d'une chaise, de zittig van een stoel*; *faire fond sur quelqu, sur quelque chose, op iemand, op iets staat maken*; *du fond de mon cœur, uit grond van myn hart*; *avoir un grand fond de piété, zeer deugd-zaam, vroom zyn*; *un grand fond de persidie, groote trouweloosheid*; *entendre le fond d'une affaire, eene zaak in de grond verstaan*; *à fond, au fond, grondig, in den grond*; *fossé à fond de cuve, eene schuins-neêrgaande grapt*; *couler, ou siller au fond, ou à fond, zinken*; *couler un vaisseau à fond, een Schip in de grond booren*; *traiter une question à fond, een geschild-stuk, grondig verhandelen*; *savoir une science à fond, eene wetenschap grondig ver-staan*; *peigner une verruque au fond, eene paruyk wel uitkammen*; *fonds de terre, biens en fonds, land-goederen, vaste goederen*; *fond, ou fonds, penningen, fonds of capitaal*; *mettre de l'argent à fonds perdu, geld op lyf-rent beleggen*; *fond-d'es-prit, de sagesse, groot verstand, groote wysheid*.

Fondamental, ale (adj.); *Loix fondamentales, grond-wetten*.

Fondamentalement, (adv.) *Gron-diglyk*.

FON.

Fondant, ante (adj.) *Stichtende*; *smeltende*; *fruits fondants*, *zachte vruchten*, die in de mond smelten.

Fondant, ou dissolvant (m.), een ontbindend genees-middel (n).

Fondateur, trice (m. & f.) *Grond-legger*, *stichter*; *stichtster*.

Fondation, (f) *Stichting*, *grondlegging*, *bouwing*; item *inkomsten daar van*.

Fondatrice, (f) *Grondlegster*.

Fonde, (f) (beter rade) *Reede voor Schepen*.

Fondement, (m) *Grondslag*, *grond*; sans fondement, *zonder grond*; la piété est le fondement de toutes les autres vertus, *de vroomheid is de grondslag van alle andere deugden*.

Fonder, (v. a.) *Grond-vesten*, *de grond-vest leggen*, *stichten*; *fonder un hospital*, *een Gods-huis stichten*; *fonder son espérance en Dieu*, *zyn' hoop op God stellen*; *sur quoi fondez vous votre demande?* *waar op grondt gij uwen eisch?* *se fonder* (v. r.) *en exemples*, *en raaisons*, *zich op voorbeelden*, *oorzaaken gronden*.

Fondis, (m) *Hol* (n) *inzakking*, *insinking van de grond* (f).

Fondoir, (m) *Smelt-huis* (n), *smelt-ketel voor vet* (talk) (m).

Fondre, (v. a. & n.) *Smelten*, *gieten*; *vergaan*, enz. *fondre des métaux*, *metaalen smelten*; *fondre une cloche*, *eene klok gieten*; *faire fondre*, *doen smelten*; *fondre en larmes*, *in traanen wegs-melten*; *fondre*, *neerstorten*; *cet amas de pierres fondit sous moi*, *die hoop steenen zonk onder my weg*; *fondre sur l'ennemi*, *op den vyand aanval-len*; *fondre sur quelqu'un*, *op iemand los gaan*; *se fondre* (v. r.) *smelten*, *vergaan*, *wegsmelten*, *verteeren*, *maager worden*, *verminderen*.

Fondrière, (f) *Een modder-poel*, *diepe poel*.

Fondrilles, (f. plur.) *Grond-zop* (n).

Fondu, ue (adj.) *Gesmolten*, enz. (*Zie fondre*) *cheval fondu*, *bokslaa vast* (*zeker kinder spel*).

Fongueux, euse (adj.) *Sponsachtig*, *zwamachtig*.

FON. FOR. 325

Fontaine, (f) *Bron*, *spring-ader*, *fontein*; *kraan van een regen-bak enz.*

Fontainier, (m) *Een bron- of fontein-meester*.

Fontanelle, (m) *De naad van 's bekkeneel* (f).

Fontange, (f) *Een' fontansje*, *ze-ker kappel der Juffers*.

Fonte, (f) *Smelting*, *gieting*; *fer de fonte*, *gegoen yzer*.

Forticule, (m) *Klein fonteintje*; item *een fontanél*.

Fonts, (m. plur.) *Doop-vat*, *doop-font*, *doop-steen*; *tenir un enfant sur les fonts*, *een kind ten Doop hebben*.

Foque, (f) *De fok* (f), *het fok-zeil* (n).

For (m) *ecclesiastique*, *Kerkelyk gerichtshof*.

Forage. (*Zie Afforage*).

Forain, aine (adj.) ; *Marchand forain*, *uitlandsch*, *vreemd koopman*; *un forain*, *een uitlander*.

Forban, (m) *Zee roover*, *vrybui-ter*.

Forbannir, (v. a.) *Verbannen*. (*Zie exiler*).

Forbannissement, (m) *Banning* (f).

Forçage, (m) *Overwigt der munt-stukken*.

Forçat, (m) *Galei-slaaf*, *of-roeijer*.

Force, (f) *Kragt*, *sterkte*, *magt*; *nodruk*, enz. *perdre*, *repandre ses forces*, *zyne kragt verliezen*, *weer bekomen*; *employer toutes ses forces*, *alle zyne krachten bevesten*, *in-spannen*; *force d'imagination*, *verbeeldings-kragt*; *par force* (adv.) *met dwang*; *céder à la force*, *voor over-magt wyken*; *faire force de rames*, *de voiles*, *hard roeijen*, *alle zeilen byzetten*; *force gens*, *eene meenigte volks*; *force amis*, *veel vrienden*; *il dit force mal de . . .*, *hy zegt veel quaad van . . .*; *à toute force*, *met alle magt*; *à force* (adv.) *als*; *à force d'amis*, *il en est venu à bout*, *door de hulp van vrienden heeft hy het te wege gebracht*; *je me lasse à force de gémir*, *ik vermoede my door het veel zugten*; *à force de rames*, *door 't geweld van roeijen*; *à force*

force de coups on le chassa, door 't geweld van slagen dreef men hem uit; on tue l'arbre à force de le couper, men bedreeft den boom door 't veel snoeien; les forces; de krygsmagt, sterkte, item een groote schaar.

Forcé, ée (adj.) Genoodzaakt, enz. (zie forcer) contenance forcée, gedwongene houding; sens forcé, een gezwongen zin.

Forcement, (adv.) Gedwongener wyze.

Forcené, ée (adj.) Dol, raazende, uitzinnig.

Forcénerie, (f) Dolheid, woede, krankzinnigheid.

Forcer, (v. a.) Dwingen, noodzaaken; forcer quelqu'un, iemand dwingen; forcer un cheval, een paerd overryden; forcer une fille, een meisje verkragten; forcer une porte, un bataillon, la prison, eene deur, eene ênde, eene gevangenis opbreken; forcer une ville, eene stad met geweld inneemen; forcer un passage, een' Schristuur-plaats wringen; forcer une clef, een sleutel verdraaijen; forcer (v. n.) de rames, de voiles, sterk roeijen; alle zeilen byzetten; se forcer (v. r.) zich dwingen; zich wrekkelen.

Forces, (f. plur.) Een beugel-schaar, smyders-schaar; item droog-scheerders schaar.

Forcettes, (f. plur.) Kleine beugelschaar.

Forclorre, (v. a.) Uitsluiten, buitensluiten, afuylzen (in Rechten).

Forclos, ofe (adj.) Uitgestooten; (in Rechten).

Forclusion, (f) Uitsluiting.

Forer, (v. a.) Met een drill-boor booren, uitbooren.

Forestier, (m) Een Bosch-bewaarder, Houtvester.

Forêt, (m) Een Eret; een drill-boor.

Forêt, (f) Een bosch, woud (n); item een moord-kuil; garde-forêt, een Houtvester.

Forêtier, (m) (Zie forestier).

Forfaire, (v. n.) Misdoen, misdryven (in Rechten); forfaire à son honneur, zyne eer te kort doen; for-

faire (v. a.) un nef, sa marchandise, een leen, zyne waar verbeuren.

Forfait, (m) Misdaad, misbedryf, overtreding (f); item entreprendre un ouvrage à forfait, een werk onder eenige verbeurte, of, by aanbesteding aanneemen.

Forfaiture, (f) Misdaad, verbreeking, ampt- of leen-verbeuring.

Forfante, (m) Schelm, deugniet, schobbejak.

Forfantérie, (f) Schelmery, bedriegery.

Forge, (f) Een' smids, smedery; smelt-oven, yzer-butte.

Forgeable, (adj.) Smeedbaar.

Forger, (v. a. & n.) Smeeden, uitkloppen, slaan enz. en forgeant on devient forgeron, al smeedende word men een smid (spr. w.); forger des nouvelles, de nouveaux mots, nieuws, nieuwe woorden verzinnen, smeeven; cheval qui forge, een paerd dat met de achterste voeten tegen de voorste slaat.

Forgeron, (m) Een smid, grof-smid; smids-knecht die met de voorhamer slaat.

Forgeur, (m) Een glad-slaager, platen slaager; uitklopper (by Tinnegieters en Koperslagers); forgeur de fausses nouvelles, smeedder van valsche gerugten.

Forhuer, (v. a. & n.) De honden ter jacht roepen (Jagers w.).

Forhus, (m) Kleine herts-darmen, die men den honden geeft; item het blaazen op een hoorn, om de honden te roepen.

Forjet, (m) ou forjetture (f) uitbouwing, overstek (in Bouwk.).

Forjeter, (v. n.) se forjetter (v. r.) uitsieken, uitspringen (in Bouwk.).

Forjager, (v. n.) Mis-vonnissen, mis-wyzen (oud w.).

Forjurer (v. a.) le païs, het land verlaten, ten besien geven (oud w.).

Forlancer, (v. a.) Een stuk wilt uit zyn lager dryven; se forlancer, (v. r.) uit zyn lager springen.

Forligner, (v. n.) Ontdarden, verbasteren, in geslacht verminderen.

Forlonge, (f); Chien qui chasse de

de forlonge, een hond die van verre de lucht van 't wild heeft.

Se Forlonger, (v. r.) ou forlonger (v. n.) de honden voorby loopen, (van wild gez.).

Se Formaliser, (v. r.) Zich belegen, qualyk nemen, zich gekogerd houden.

Formaliste, (adj. & subst. m. & f.) Pligt-pleegend; een die vol ceremoniën is.

Formalité, (f) Voorschrift der Rechten (n); wyze, manier van rechtspleeging; gewoonlyke ceremonie van iets (f).

Formariage, (m) Ongelyk huwelyk (n).

Format, (m) Het formaat (n), de grootte van een boek.

Formation, (f) Vorming, gedaante-geering, schepping.

Formatrice, (adj.); Vertu formatrice, vormende kragt.

Forme, (f) Vorm, gedaante, gestalte, beeltenis; vorm; schoen-leef; forme de gouvernement, regeerings vorm; forme de lievre, léger van een haat; dans les formes, op eene behoerlyke wyze; sans forme de procès, zonder gewoonlyke rechtspleeging; monter un soulier sur forme, eenen schoen op de leest staan; forme de vitre, groot Kerk-vingster; par forme d'un entretien, by wyze van een gesprek; en la forme qui suit, als volgt.

Formées, ou fumées, (f. plur.) De drek, mist van herten, reën enz.

Formel, elle (adj.); Cause formelle, eigentyke oorzaak; écrit, a-veu formel, uitdrukkelyk Schrift; duidelyke toestemming.

Formellement, (adv.) Uitdrukkelyk; l'acte porte cela formellement, het geschrift, de acte behelst dat duidelyk, in klare woorden.

Former, (v. a.) Vormen, maaken, formeeren, scheppen; elle commence à former des lettres, zy begint letters te maaken; les exhalaisons forment le tonnerre, d'uitwaasmingen of dampen veroorzaaken den donder; former de grands desseins, groote aanslagen maaken; former son

style sur celui de Ciceron, zynen schryf-styl naar die van Cicero richten; former un jeune homme, eenen jongeling onderwyzen, bequaam maaken; former une armée, een léger oprigten; se former (v. r.) gevormd, gemaakt worden; zich richten, jonken; le poulet se forme dans l'oeuf, het kiekjen word in het ei gevormd; il commence à se former, hy begint zich te schikken, bequaam te worden.

Formeret, (m) Een boog die een gewulf bind.

Formi, (m) Snavel-ziekte eener valk (f).

Formica-leo, (m) Een mieren-eeter (zeker insect).

Formidable, (adj.) Vreesfelyk, ontzeggelyk; puissance formidable, gedugte magt.

Formier, (m) Een vorm- of leestmaker.

Formigue, (f) Eene blinde klip, (in de middelandfche Zee dus genaamd).

Formort, (m) Aanbesterving van goederen (f) (in Rechten).

Formuer, (v. a.) Door konst maaken, dat een valk zich de veëren uitspluist.

Formulaire, (m) Een voorschrift, formulier; formulier-boek.

Formule, (f) Eene vastgestelde vorm, régle (f) voornamentlyk in rechtszaaken.

Formaliste, (m) Een die zich daar aan houdt.

Fornicateur, trice (m. & f.) Hoereerder; hoer, (in Geestelyke zaaken gebruikt).

Se Forpaiser. (Zie se forpayser).

Forpaitre, (v. a.) Ver-af weiden, graazen (Jagers woord).

Forpasser, (v. n.) De grenzen overschryden.

Forpayser (v. n.) se forpayser, (v. r.) Ver-af loopen (Jagers w.).

Fors, (prep.) Uitgenomen (oud w.) Zie hormis).

Forfenant (adj.); Chien forfenant, een onvermoeide en op 't wild verbitte hond.

Fort, forte (adj.) Sterk, kragtig, mag-

magtig; zwaar enz; beurre fort, sterke boter; odeur forte, sterke reuk; la mesure de Paris est plus forte, que celle de. . .; de Parysche maat is grooter als die van. . .; cet écu n'est pas assez fort, dat kroon-fluk heeft zyn wigt niet; à plus forte raison, des te meer; être fort en amis, veel vrienden hebben; cheval fort en bouche, een paerd dat sterk in den bek is; être fort en quelque science, in enige wetenschap wel bedreeven zyn; se faire fort d'une chose, zich ergens sterk voor maaken, iets op zich neemen van te kunnen doen; staat op iets maaken; se faire fort de son crédit, op zyn crediet vertrouwen; main forte, gerechts-dwang, dwang-middel.

Fort, (m) Kragt, sterkte, hevigheid van iets; sterkte, vesting; (f) bâtir un fort, eene Schans oprigten; le fort de l'épée, de kragt van den degen, dans le fort de la maladie, in 't hevigeste zynor ziekte; dans le fort de l'hiver, in het koudste van den Winter; le fort d'un bois, het digste van een bosch; le fort de l'âge, de kragt des ouderdoms; c'est là son fort, dat is zyn zaak, dat verstaat hy grondig.

Fort, (adv.) Sterk, met kragt, veel, zeer; je vous estime fort, ou beaucoup, ik acht u zeer; il est fort, ou très savant, hy is zeer geleerd; je le fais fort bien, ik weet het zeer wel; nier une chose fort & ferme, eene zaak styf en sterk ontkennen.

Fortement, (adv.) Kragtiglyk, sterk; être fortement persuadé, sterk overreed zyn.

Forteresse, (f) Eene sterkte, vesting.

Fortifiant, ante (adj.) Versterkend; remède fortifiant, een versterkend genees-middel.

Fortificateur, (m) Een Krygs-bouwmeester, sterkten-bouwer, ingénieur.

Fortification, (f) Vesting-bouw, sterke inziging; l'ésing-bouw-kunde.

Fortifier, (v. a.) Versterken, sterker maken; meer kragt geeven; item sterker, kragtiger, harder van kleu-

ren maaken (by Schild.); se fortifier, (v. r.) zyne kragten wederbekoomen; zich versterken.

Fortin, (m) Kleine of starre-schans (f).

Fortitrer, (v. n.) Voor versse bonden wyken (van herten gezegt).

Fortraire (v. a.) le bien d'autrui, eenes anderen goet naar zich trekken.

Fortuit, ite (adj.) Cas fortuit, gewallige, toevallige zaak.

Fortuitement, (adv.) By toeval, by geval.

Fortunal, (m) Ruk-wind (m), bui (f), onweér (n).

Fortane, (f) Luk-godinne (f), het fortuin (n); het geluk (n); un revers de fortune, een rampspoed; courir fortune, gevaar loopen; faire fortune, welvaarende zyn, welvaaren; zyn geluk maaken; se remettre à la fortune, zich aan het geval (fortuin) overgeeven; pousser sa fortune, zyn geluk bevorderen; raconter ses fortunes, zyn wedervaaren vertellen; fortune de vent, hard weér, storm (Zee w).

Fortuné, ée (adj.) Gelukkig, voorspoedig.

Forvêtu, (m) Een deugeniet met mooye kleedren.

Forure, (f) De pyp, het gat van een sleutel.

Fosse, (f) Kuil (m), hol (n), groeve (f); graf (n); être sur le bord de la fosse, avoir un pied dans la fosse, op den rand des grafs staan; la fosse au cable, het kabel-gat; fosse à lion, Scheeps-hel voor 't bergen van 't want of touwerk; basse fosse, een donker of dieven-gat of hol.

Fossé, (m) Eene gragt, Stadisgragt; sloot.

Fossète, (f) Klein kuiltje; putje in de waggen, kin enz. (n); jouer à la fossète, négen-kullen (zeker Kinder-spel).

Fossile, (adj. & subst.) Het greene uit de aarde gegraven word; sel fossile, berg-zout; les fossiles, de delfstoffen.

Fossoyer, (v. a.) Met slooten of gragten onrinnen; fossoyer la vigne, den Wyngaard omspitten, omgraven.

FOS. FOU.

Fossoyeur, (m) *Graf-marker, doodgraaver.*

Fou, folle, (adj.) *Gek, zot, zinneloos; gekke yk, dwaaslyk, onnozel, stgt; il est fou, elle est folle, hy, zy is gek, (men zegt ook fol voor zelfstandige naam v. orden die met een' vocaal of somme H. beginnen, als; un fol espoir, een' dwaaz. hoop).*

Fou, folle (m. & f.) *Een Gek, nar, zot, dwaas; Hof-nar; eene gekkin, zottin; fou, Raadsheer (in 't Schaksp.)*

Fouate, (f) *Brood of koek onder den asch gebakken.*

Fouage - m) *Haardsteel- of schoorsteen gr. (n).*

Fouille, (f) *Honden deel van een wild Zwyn (n).*

Fouiller, (v. a.) *Telkens met de zweep slaan (gem. w.).*

Foudre, (m. & f.) *De bliksem of bliksem (m); bliksem-vuur (n); donder-schot, (NB. dit woord is in zynen natuurl. zin Vrouw. en figuurl. Manneel.; ce fameux foudre de guerre, die berugte Oorlogs-held.*

Foudre, (m) *Voeder-vat, wynvoeder (n).*

Foudroyant, ante (adj.) *Blikzemen; item verschrompelyk, ysselyk; homme foudroyant, een onstuimig Mensch; bombe foudroyante, een' flierende Bombe.*

Foudroyement, (m) *Het blikzemen (n).*

Foudroyer, (v. a. & n.) *Blikzemen, ter neer slaan; de huid voel schelden, een schrikkellyk leuen maaken, stormen; met grof geschut beschieten; foudroyer de la Chaire, van den Predik-stael sterk bestraffen, met Gods oordeelen bedreigen.*

Fouée, (f) *Eene nagt-jagt na wild met licht op de bebben.*

Fouene, (f) *Een' schaar, fleckschaar, om mee te vischen.*

Fouerre (Zie Feurre).

Fouet, (m) *Zweep, roede, geesfel, gaarde (f); avoir le fouet, gegeesfeld worden; faire claquer son fouet, veel gerugt in de Waereld maaken.*

Fouettée, (adj.) *Gegeesfeld; crême fouettée, door-geklustte room.*

FOU. 333

Fouetter, (v. a.) *Geesselen, met roeden slaan; reis door-een-klusfen; met het geschut bestryken, beschieten; enz. fouetter un livre, een boek kordeeren; le vent fouette cruellement, de wind slyd geweldiglyk in't aangezigt; fouetter un verre de vin, een glas wyn schielyk uitdrinken.*

Fouetteur, euse (m. & f.) *Geesselaar; geesselaarster.*

Fougade, (f) *Kleine myn, om een werk, of den Wyand te doen springen.*

Fouge, (f) *Hol, door een wild Zwyn gewroet (n).*

Fouger, (v. a.) *Met de snuit opwroeten.*

Fougeraie, (f) *Plaats met vaaren bezet.*

Fougere, (f) *Vaaren (zeker kruid).*

Fougon, (m) *Schep's haart, (m) kombuis (f).*

Fougue, (f) *Drift (f), vuur (n), gramschap, toorn, oplopendheid (f); la fougue de l'âge, de kragt, hitte der jeugd; le mât de fougue, de bezaans-mast; vergue de fougue, de begyn-ree; perroquet de fougue, de kruis-ling (Zee w.)*

Fougueux, euse (adj.) *Driftig, bisig; cheval fougueux, een vuurig paerd; homme fougueux, een haastig, oplopend, onstuimig Mensch.*

Fouille, (f) *Het uitgraaven, of wroeten (n).*

Fouille-au-pot, (m) *Een Koks-jonge, Aschen-vyffer.*

Fouille-merde, (m) *Een' front-vlieg (f) of kéver (m).*

Fouiller, (v. a. & n.) *Opgraaven, vreeten, (als de Zwynen); doorzoeken, doorsnuffelen, betasten; item in de aarde naar een' goeden grond zoeken, om te bouwen by Metzel.; fouiller dans un coffre, eene kist doorzoeken; fouiller trop avant dans les mystères, de geheimen al te diep onderzoeken; fouiller quelqu'un, iemands zakken bezoeien, betasten.*

Fouine, (f) *Bunjam, bunsing (zeeker Dier) (m).*

Fouir, (v. a. & n.) *Uitgraaven, omgraven, delven.*

Fouissement, (m) *Graaving, delving (f).*

Fou-

Foule (f) de gens, *schare, meenigte* (f), *hoop* (m), *gedrang van volk* (n); *item het vollen van lakenen*; une foule de mots, *eene meenigte van woorden*, se tirer de la foule, *boven anderen uitmunten, zich van 't gemeen afsonderen*; à la foule, *ou en foule*, (adv.) *met hoopen, by meenigte*, in overloed; venir en foule, *met hoopen komen*, foule, *ou oppression*, *underdrukking*.

Foulé, ée (a.lj) *Vertreeden, vertrappt; onderdrukt; gevold, enz.*

Foulée, (f) *Het vollen of eene volting van vellen (by Leerherciders)*.

Foulées, (f. plur.) *Voetstappen van het Hert.*

Fouler, (v. a.) *Met voeten treden, vertrappen, stampen; vollen enz. fouler aux pieds, met de voeten vertreeden; verachten, vermaaden; fouler un chapeau, du drap, des bas &c. een hoed, laken, kousfen enz. vullen of vollen; fouler les raisins, de druiven treden; fouler un cheval, een paard den bek afzyden, moede maaken; fouler un pied, een' voet quetsen, drukken, bezeceren; fouler les gens, het volk te veel lasten opleggen; se fouler, (v. r.) malkanderen drukken, verdrukken.*

Foulerie, (f) *Een Volmoolen, plaats daar de stoffen enz. gevold worden, item een' pers kuip.*

Fouleur, (m) *Een die het laken vult; of de druiven treed.*

Fouloir, (m) *ou fouloire* (f), *Plaats alwaar, of werktuig waar sommige Ambagelieden hunne stoffen vollen; item een geschat-wisch of stampen, (zynde een werktuig, dat met het eene einde wisch en het andere de lading aan-zet).*

Foulon, (m) *Een die wollen stoffen, enz. vult, een woller.*

Foulonnier, (m) *Een vol-moleenaar.*

Foulque, (f) *Een water-boen* (n), *meer-koet* (f).

Foulure, (f) *Volling; vol-loon; drukking, kneuzing, kwetsing, verveeding, vormerzeling; cheval qui a une foulure, paard dat eene kwetsing, kneuzing heeft.*

Foupir, (v. a.) (gem. w.) *Eens stoffe fommelen, den glans beneemen.*

Four, (m) *Een oven; ce pain a eu trop de four, dat brood is te hard gebakken; four banal, een dwangoven van een' beerlyheid; four à chaux, à briques, een kalk-censteenoven; vous en porterez la pâte au four, gy zult 'er de smert van draagen* (spr. w.).

Fourage. (Zie Fourrage).

Fourbe, (f) *Bedrog* (n), *schalkheid* (f).

Fourbe, (adj. & subst.) *Lijfig, bedrieglyk, schalkschtig; een bedrieger, schalk, schelm.*

Fourber, (v. a.) *Bedriegen, verchalcken, beloezen, snuiten.*

Fourberie, (f) *Bedrog, schelmstuk* (n), *schalkheid, bedriegerij* (f).

Fourbir, (v. a.) *Glad maaken, glad schuuren, polysten* (by Zwaardveegers).

Fourbisseur, (m) *Een Zwaardveeger.*

Foubissure, (f) *Zwaard-veeging glad-maaking* (f).

Fourbu, (v. a.) *Bevangen, verslyft, verwaterd* (van Paerden gez.).

Fourbure, (f) *Bevanging, verslyving van een Paard.*

Fourbure, (f) *'t Zamen-roepen der honden op de jacht.*

Fourcats ou fourques, (m. & f. pl.) *Zog-houten, hoek-stukken* (n), *voor en achter aan de kiel van een Schip.*

Fourchage, (m) *Geslacht-lyn, in een geslacht-boom* (f).

Fourche, (f) *Een vork, gaffel* (f) *faire une chose à la fourche, iets grovelijk, slecht verrichten; panser les chevaux à la fourche, de paerden meer slagen als voeder geven; fourches patibulaires, de galg.*

Fourche fiere, (f) *Een' mist-vork.*

Fourcher, (v. n.) *Als een vork van malkanderspityten; zich verdeelen; branche, chemin qui fourche, tak, wig die als een vork van malkanderspityt; se fourcher, (v. n.) zich klieven, verdeelen; item zich verspreken, de woorden door een haspelen.*

Fourcheret, (m) Een middelmaatige kavik.

Fourchet, (m) Gaffeltje aan een wynstok (n), item zweer tusschen de vingeren (f).

Fouchette, (f) Een tafel-vork (m); vingersduk van een hand-schoen; een stuk hout als een vork onder den voet-beugel van eene koets; mik-zyer van een voetboop (n); straal in een paerde voet (zékere ziekte).

Fourchon, (m) De tand van een vork.

Fourchu, (v. adj.) Gespleeten, gekloofd; chemin fourchu, een drieweg; een schei-weg; pied fourchu, een gespleeten, gekloven voet; menton fourchu, een gekloofde kin.

Fourchure, (f) Klooving, splyting.

Fourer. (Zie fourrer).

Fourgon, (m) Eene zoetelaars karre (f) oven krabber, roer-zyer, roerstok; la pelle se moque du fourgon, de pot verwyf de kettel dat hy zwart is (sfr. w.).

Fourgonner, (v. a.) De koolen, enz. met den kool-krabber omroeren; het vuur oproeren.

Fourmi, (m) Een mier (f) (zeker insect); il a mangé des œufs de fourmi, hy laat 'er in meenigte vliegen.

Fourmillement, (m) Teuking, krieuweling (f).

Fourmiller, (v. n.) Krielen, wemelen, in meenigte zyn.

Fourmilliere, (f) Mieren-nest (m); een zwerm, eene groote meenigte.

Fournage, (m) Bak-loon, item oven geld.

Fournaise, (f) Groote vuur- of smelt-oven (m), fornais (n).

Fourneau, (m) Kleine smelt-oven, kalk- of steen-oven, item myn-kamer of klyne myn.

Fournée, (f) Een oven-vol (m), een gebak, bakfel (n); prendre un pain sur la fournée, voor dat men bruiloft houd enz.

Fourni, (v. adj.) Verschaft, verzorgd, voorzien; boutique bien fournie, een wel voorziene, wel gestafeerde winkel.

Fournier, (m. & f.) Een die

een oven van een rechtsgebied in pacht heeft; item vrouw van zodanigen.

Fournil, (m) Bak-huis, oven-huis (n).

Fourniment, (m) Kruid-boorn, kruid-bus-of vles.

Fournir (v. a. & n.) quelcun de quelque chose, iemand iets verschaffen, verzorgen, leveren; fournir bien sa carrière, zynen loop wel volëindigen; je ne puis plus fournir à cela, ik kan dat niet meer uitvoeren.

Fournissement, (m) Verschaffing, verzorging, levering (f).

Fournisseur, (m) Verzorger, leveraar.

Fourniture, (f) Verzorging, voorraad; toekruid tot salaad; fourniture d'habit, het toebehooren van een kleed.

Fourque. (f) (Zie Fourcat).

Fourrage, (m) Voeder, voer (n), voeding (f); aller au fourrage, op voeder uitgaan, voerageeren.

Fouragement. (m) (Zie Fourrage).

Fourrager, (v. a.) Voeder haalen; voerageeren; af-eeten.

Fourrageur, (m) Voeder haalder.

Fourré, ée (adj.) Ingeslooken enz.; langues fourrées, gevulde ossen-tongen; lieux fourrés, digt bewaassen plaatsen; paix fourrée, bedrieglyke of geveinsde vrede; coup fourré, sloot tegen sloot (in de Schermfch.).

Fourreau, (m) Eene dégen-schee, scheede, schei; pistool-boijser (f); overtrek, of overtrekfel (n), jurk (m), iets dat men ergens overtrekt; blies daar het koren of de koren-aar in-zit, eer ze geschooten is (f).

Fourrelier, (m) Hofsler- of scheedenmaaker.

Fourrer, (v. a.) Insteeken, induswen; verbergen; met bont voeren, bekleeden; il lui fourra l'épée dans le corps, hy stak hem de degen in 's lyf; fourrer son nez partout, zyn' neus overal insteeken; se fourrer (v. r.) quelque part, zig ergens verbergen, versteeken, se fourrer en quelque chose, zig ergens meebemoeijen; où te fourres tu? waar steckt gy u?

Four-

356 FOU. FOY. FRA.

Fourreur, (m) Bontwerker, velbe-reider.

Fourrier, (m) Huisbezorger, Quar-tiermeester.

Fourriere, (f) 's Konings hout-schuur.

Fourrure, (f) Bont, of bontwerk, pellery; stem belegging; bekleeding (van touw enz. gez.).

Fourvoyement, (m) Dooïng, dwaaling (f) (oud w.).

Fourvoyer, (v. a.) Doen doolen of dwaalen; se fourvoyer, (v. r.) af-dwaalen (oud w.).

Fourreau, (m) Een beuken-boom.

Foyer, (Zie Foie.)

Foyer, (m) Hart, heert (m), koerjood (f); brandpunt van een brand-glas of spiegel (n); plaats daar een heete kooris zyn oorspronk heeft.

Fracas, (m) Breeking (f) gekraak-geraas (n); verwoesting (f); faire d'fracas, een groot geweld of leven maaken.

Fracasser, (v. a.) Verbreeken, verbryzelen, verwoesten; il a tout fracassé, hy heeft alles in stukken ge-slaagen.

Fraction, (f) Breeking (des broods in 't Avond-maal); breuk (in Rekenk.).

Fractionnaire, (adj.) Been-breukig.

Fracture, (f) Bruk, scheur, reet (in een Muur); been-breuk.

Fracturé, (adj.) Gebroken (in Heelk.).

Fracile, (adj.) Eroos, sprok, zwak dat ligt breekt, vergankelyk.

Fragilité, (f) Broosheid; zwakheid; onbeglendigheid.

Fragment, (m) Stuk, brok, over-gegeschoten stuk of brok van iets, al van Schriften; brood enz.

Frai, (m) Het kuit of zaad van visch; item het schieten daar van (n); als meede groei of jonge visch (f).

Fraichement, (adv.) Nieuwlings, onlangs, versch; item kaeljes, in de koelte.

Fraicheur, (m) Koelte der Lucht; verscheit, frische koelte (f).

Fraichir, (v. n.) Le vent fraichit, de wind begint op te waaijen, op te wakkeren.

FRA.

Fraie, (f) De zaai-tyd, (paar-tyd) der vischen, wanneer ze hun kuit schieten.

Fraier, Fraieur. (Zie frayer.)

Frairie, (f) Lustige Broederschap, vrolyk gezelschap, (n) teering (f).

Frais, frai he (adj.) Versch, onge-zouten, koel, verkoelend, verfris-schend, frisch, gezond; oeufs frais, versche eieren; chair fraiche, versch vleesch, il est encore frais pour son âge, hy is nog jeugdig voor zyne ja-ren; de fraiche date, onlangs, van nieuwen datum, un teint frais, een frische kleur; vent frais, een koele wind; wakkerer koelte, stévigé wind; frais (subst.) als: prendre le frais, de koelte (f) scheppen.

Frais (adv.) boire frais, koel of koud drinken; tout frais percé, versch getapt.

Frais, ou fraix. (m. plur.) Onkosten, ongeliden, kosten; faux fraix, onnodige kosten, of kleine kosten die nie gerekend worden; se mettre en fraix, zich in kosten strekken; travailler à nouveaux frais, op een nieuw beginnen.

Fraise, (f) Aard-bei, aard-bézie; hebbe of kraag; een Kalfs ontlap, in-seward; gekroesde bladen aan een' anemoon-bloem; storm-paalen, vantom een' schans; paalen ter zyden eener brugge; zink-boor, doorflag (by Smids).

Fraiser, (v. a.) Voorzien met storm-paalen; kroes maaken, in voutven leg-gen als een spaansche kraag; gaaten in koud yzer slaan; fraiser la pâte, zere passie cierlyk uitwerken; fraiser un bataillon, een bataillon met pie-beniers d'kken; fraiser les fèves, boonen pellen.

Fraisette, (f) Een smal hand-lob-betie (n).

Fraisi. (Zie fraisi.)

Fraiser, (m) Aard-béziën-plant, (f).

Fraisi, (m) Uitgebrande smee-koolen.

Frai oir, (m) Een fyn drill-boor (n).

Framboise, (f) Eene Hinne-bézie, frambois.

Framboiser, (v. a.) Met Hinne-béziën of Framboisen-nat, iets toe-maaken, bereiden.

Fram-

Framboisier, (m) Een Himbe-beziën, of Framboisen-boom.

Franc, (m) Een tamme boom; enter franc sur franc, *slam op slam enten*.

Franc, (m) Een Gulden (munt-stuk waardig 20 stuiver); (men zegt) cela me coute dix francs, dat kost my tien Guldens, (maar als men 'er stuivers by voegt, zegt men Livre), als: dix Livres dix sols.

Franc, franche, (adj.) Vry, bevryd, ontslaagen; vroom, ongeveinsd, opricht; vrypostig; tam, geplant (van Boomen en vruchten gezegd); franc & quitte de toutes dettes, vry en frank van alle schulden; un héritage franc, een vry erf-goed; un franc pécheur, coquin, fou, een regten of aarts-zondaar, gult of schelm, gek.

Franc, (adv.) Recht uit, onbewimpeld, vry, rond uit; parler ou dire tout franc, vry uit de borst spreken.

Franc-Alen. (Zie Alen).

Franc-arbitre, (m) De vrye wil, (m).

Franc-archer, (m) Een vry-schutter; item een Vrouwsperzoon die men een ruiter, een mans-held noemd.

Franc-bourgeois, (m) Een vry-borger.

Franc-étale, (m); s'aborder de franc-étale, met de voorfléven tegen mekaar slooten (Zee w.).

Franc-sief, (m) Een Vry-leen, riddersmaattig goed.

Franc-funin, (m) Een Gyn-touw (n), (Scheeps w.).

Franchise-lippée (f); Coureur de franchises-lippées, een die op schuim, op schabernak loept.

Franchement, (adv.) Vryuit, rond uit, onbewimpeld; parler franchise-ment, vry-uit spreken.

Franchir, (v. a.) Overheen springen, overschryden; franchir un fossé, over een sloot springen; franchir une difficulté, une roche, eene zwaarigheid, eene klip te boven komen, zeilen; franchir des montagnes, over bergen reizen; franchir l'eau, de pomp lens pompen; franchir les bornes de la pudeur, de paalen

der Kuischheid te buiten gaan, franchir le mot, iets, zonder 'er doekjes om te winden, zeggen; franchir le saut, le pas, zonder verdere bedénking iets waagen.

Franchise, (f) Vryheid; vrydom; oprechtheid, vroomheid, gulhartigheid; vrymeesterschap onder ambagtslieden; parler avec franchise, inoprechtheid; item vryelyk spreken; lieu de franchise, een vry-plaats; franchise de pinceau, losheid, zwietigheid van het penseel.

Franciscain, (m) Een Franciscaner Monnik.

Franciser, (v. a.) Een vreemd woord in de Fransche taal invoeren.

Francisque, (f) Eene Heir-byl, die aan beiden zijden scherp, doch nu buiten gebruik is.

Franc-levain. (Zie Levain).

Franc-maçon, (m) Een vrye-Met-zelaar.

François, (m) Het Fransch, de Fransche taal; en bon françois, in goed fransch, duidelyk; à la françoise (adv.) op de fransche wyze, op zyn fransch; parler françois, fransch spreken; duidelyk spreken.

Francolin, (m) Een kor-boen.

Franc-quartier, (m) Het eerste quartier in een wapen.

Franc-réal, (m) Een slag van winter peer.

Franc-salé, (m) Ontheffing van zout-schatting (f).

Franc-tillac, (m) Onderste Scheepsdek.

Frangé, (f) Franje (f) boordfel (n).

Frangéon, (m) Kleine franje (f).

Franger, (v. a.) Met franjes bezetten, behoorden.

Franger, (m) Franje-maaker, of verkooper.

Frangipane, (m) (Ital. w.), zeker parfuum; gands de frangipane, welriekende handschoenen.

Franquette, als: à la franquette (adv.) (gem. w.) agir à la franquette, voor de vuist handelen.

Frappart, ou, frere frappart, Een Monnik die de scholieren wakker slaat; item een Likkebroer, laffe Monnik.

Frappe, (f) *Stampeling der muntstukken; item vorm, om drukletters in te gieten.*

Frappé, (e) (adj.) *Geslagen; gemunt enz.; frappe d'attonneire, door den azel geslagen; frappé d'étonnement, met verbijfheid aangedaan zyn, verijld, verslagen staan; drap bien frappé, digt laken; monnoie frappée au coin du Roi, munt met des Konings Gezigt & slagen; homme frappé a un bon ou, a un mauvais coin, een mensch, of man die goede of quade grond-beginzelen (principien) heeft.*

Frappe-main, (m) *Handje-plak, handje-klop* (n) *(zeker kinder-spel).*

Frappement (m) *de mains, het hand-geklap, het klappen met de handen.*

Frapper, (v. a. & n.) *Kloppen, slaan; hoven, bakken enz.; frapper de la monnoie, geld slaan, munten; frapper des mains, met de handen klappen; frapper à la porte, aan de deur kloppen; frapper du pied en terre, met den voet op de aarde stampen; frapper les yeux, les oreilles, in de oogen vallen, het gezigt, het gehoor aandura; frapper le cœur, het hart roeren, gande manken; il à été frappé d'étonnement, hy stond in verwondering opgetoogen; frapper d'authême, in den Kerken-ban doen; frapper le drap, het laken met de lans wel aanslaan; cette nouvelle me frappe, die tyding doed my ontstellen; frapper un manœuvre, een touw vast maaken (Zee w.).*

Frappeur, (m) *Een slager; smyter, een die slaat.*

Fravage, (m) *Erf- of leen-deeling* (f).

Frarager, (v. a.) *Met zyne mede-erven deelen.*

Fraiser. (Zie fraiser).

Frasque (f) *faire une frasque à quicun, iemand een loofse poets of trek spelen.*

Frater, (m) (Lat. w.) *Een Wond-heeler of Aptsheker; knecht.*

Fraternel, elle (adj.) *Braederlyk.*

Fraternellement (adv.); *s'Aimer*

fraternellement, elkanderen broederlyk liefhebben.

Fraaterniser, (v. n.) *Als broeders, of in vertrouwen leeven.*

Fraternité, (f) *Broederschap, gemeenzaamheid, vertrouwendheid.*

Fatricide, (m) *Broeder-moord.*

Fraude, (f) *Bedrog* (n) *bedriegery, arglistigheid, schalkheid; smokkelary* (f).

Frauder, (v. a.) *Bedriegen; smokkelen, fraudeeren; frauder la douane, den tol verzwigen.*

Frauduleusement, (adv.) *Op eene bedriegelyke wyze, looslyk.*

Frauduleux, euse (adj.) *Bedrieglyk, arglistig.*

Frayer, (v. a. & n.) *Ergens tegen wryven; iets glad wryven, polysen; kuit of bom schieten (van vischen gez.) frayer le chemin, den weg baanen (natuurl. en figuurl.).*

Frayer, (f) *Schrik, ontsteltenis; saisi de frayeur, met schrik bevangen.*

Frayoir, (m) *Paal, of plaats, alwaar de Herten hanne kroonen aan wryven.*

Frayere, (f) *Wryving of schuurring van een Hert.*

Fredaine, (f) (gem. w.) *Guitery, zouterny, malle of kinderagtige kuur, uitspitting.*

Fredon, (m) *Eene sleeping, tremblant (in 't zingen); item 3 gelyke kaarten (in 't kaart-sp.).*

Fredonner, (v. n.) *Sleepen, trembleeren in het zingen.*

Fregate, (f) *Een Fregat, of Fregat-schip* (n).

Fregaté, (adj.) *Dat als een Fregat gebouwd is.*

Fregon, (m) *Zeker klein Venetiaansch Fregat* (n).

Frein, (m) *Gebit, mondsluk van een toom* (n); *item breidel, teugel* (m) *terughouding; vang of proam van een wind-molen* (f); *mettre un frein à sa langue, zyne tong breidelen; ronger son frein, zyn verdriet opkroppen, of met berouw zyn vorige leven bedenken, prendre son frein aux dents, zich kloekmoedig tegen iets verzetten, of iets aangrypen.*

Frelater (v. a.) *le Vin, de W'yn mengen, verveelfchen.*

Frêle, (adj.) *Broos, vergankelyk, zwak.*

Frêler, ou ferler (v. a.) *les voiles, de zeilen inbinden, inhaalen, reeven (zie w.).*

Frêlon, (m) *Een berzel, hommelbye (f).*

Frêluche, (f) *Zomer-draad dat in de Luut zweeft (Zie filandres); item fluitje, quaghe; boutons à frêluches, knopen met fluits.*

Frêluquet, (m) *Een Selder-jonker, Selder-pop.*

Frémir, (v. n.) *Van schrik beeven, zitteren, trillen, yzen; son nom seul fait frémir, zyn naam alleen doet iemand beeven; je frémis quand j'y pense, ik beev' als ik 'er aan denk; frémir de rage, van woede beeven; la mer, l'eau commence à frémir, de Zee, het water begint te bruifchen.*

Frémissement, (m) *Beëving, ziddering, yzing (f); 't brommen der klokken na den slag (n).*

Frêne, (m) *Een effen-boom.*

Frénésie, (f) *Krankzinnigheid, Jollichtheid, vierige drift, zotte inval.*

Frénétique, (adj.) *Uitzinnig, krankzinnig, raaskallend; del-driftig.*

Fréouer, (m) *Een teken, dat het Hert met zyn gewigt, of hoornen aan een boom wryft.*

Fréquemment, (adv.) *Dikwerf, veelvuldig, meenigmaal.*

Fréquence, (f) *Groote toeloop, meenigte.*

Fréquent, (ente (adj.); cela est fréquent, dat is gemeen, geschied dikwils; un pouls fréquent, een sterk jaagende pols.

Fréquentatif, (adj. & subft.) *Herhaalend; herhaalend werk-woord; (verbe frequentatif) (in spr. k.).*

Fréquentation, (f) *Ommegang (m), verkeering (f).*

Fréquenter, (v. a.) *Ommegang, gemeenschap houden, verkeren; dikwils komen of bezoeken; fréquenter, quel'un, met iemand omgaan; fréquenter le barreau, dikwils ter*

Pleit-zaal, voor de balie of het Ge-recht komen.

Frérage, (m) *Broederlyke gemeenschap tener zaak.*

Frere, (m) *Broeder; Klooster-broër; freres de pere & de mère, vlees-schelyke, volle of eigen broeders; freres consanguins, broeders van Vaders*

zijte alleen; freres uterins, broeders van moeders zyde alleen; freres jumeaux, tweeling-broeders; frère de lait, middezuigeling; bon frère, een lustigen of vrolyken broër; frère lai, een leke-broër, klooster-broër; frère

naart, een likke-broër, raige of losse Monnik; frère cordonniers, tailleurs, schoenmaakers, snyders-knechts.

Frerie, (f) *Broederschap (f); goed onthaal met zyne vrienden.*

Frénie, (f) *Een Nagt-raven (m).*

Fresque, (f) *Versehe kalk op een muur; peindre à fresque, op natte kalk met water-verf Schilderen.*

Fressure, (f) *Het ingewand (n); de omloop, afval, van een dier (m), als: de lever, de milt, de long.*

Fret, (m) *Scheeps-vragt, vragt-loon; Scheeps-huur.*

Frètement, (m) *Bevragting, verhuuring, huuring van een Schip (f).*

Fréter (v. a.) *un Vaisseau ou navire, een Schip huuren, bevragten; item verhuuren.*

Frêteur, (m) *Verhuurder, reeder van een Schip.*

Fretillant, ante (adj.) *Altijd te-wegende, buppelende, springende.*

Fretille (f); *Coucher sur la fretille, op 't stroo slaapen.*

Fretillement, (m) *Geduurige beweging, sparteling (f).*

Fretiller, (v. n.) *Huppelen, springen, altoos in beweging zyn, spartelen.*

Fretin, (m) *Uitschot van Visch, boeken, Vruchten enz. (n); item onnutte takjes van een boom.*

Frette, (f) *Een yzere ring of band (m).*

Fretté, ée (adj.) *Met yzer-beslag of traliën (in Wapen-k.).*

Fretter, Fretteur. *(Zie Fréter).*

Friable, (adj.) *Broos, breeikbaar, het*

het geen ligt verguisd, vermaald, of tot stof kan gemaakt worden.

Friand, ande (adj.) & subst.) Lekker, welmaakende; een lekker-bek; friand de louanges, lof- of eergierig; morceau friand, een lekkere beet.

Friander, (v. n.) Lekker zijn (beter être friand).

Friandise, (f.) Lekkerij, lekkere eet-; item lust of trek dierna.

Fribotte, ou Flibot, (m.) Een kaaper (zieke Americ. Vaartuig).

Fribottier, (m.) Een Fribouter.

Fric-fiac, (g. m. w.), Pof, paf. (zieke geluid).

Fricandau, (m.) Een dun schijfje kalfs-vleesch, gekneusd en toegemaakt.

Fricassée, (f.) Spyze die eerst gesneden, en dan ongesoofd is.

Fricasser, (v. n.) Fruiten, opkoken; il a fricassé tout son bien, hy heeft al zijn goed doorgebracht; ils ont été tous fricassés, zy zijn alle in de pan gebakt.

Fricassieur, (m.) Een smullige Kok, smeer-lap (hoort. w.).

Friche, (f.) Braak, of onbebouwd land; laisser une terre en friche, een akker braak laten leggen; laisser son esprit en friche, zijn verstand ongeoeffend laten.

Fridion, (f.) Wryding, (in Heelk.).

Frigidité, (f.) Koude natuur.

Frigorifique, (adj.) Verkoelend (in Chym.).

Brilleux, enfe (a l.) Huijverig, kon lichtig, koudelyk, koudelyk.

Primas, (m.) Ryp, witte-nêvel.

Prime (f.) faire la prime de s'en aller, zich gelaaten, als of men heen wille gaan (g. m. w.).

Fringant, (ante (adj.) Steigerend, moedig; huppelend, springend, lustig; cheral fringant, een moedig paard; elle est fringante, zy is altyd lustig.

Friquer, (v. n.) Huppelen. danser, springen (oud w.) (Zie fretiller).

Fringuer (v. a.) un verre, een glas spoelen, (beter rincer).

Friou, (m.) Tong aan een ploeg.

Fripper, (v. a.) Afslijten, verslyten, verslaan, verschrommelen; fripper un livre, un habit, een boek afslijzen,

een kleed verslyten, aan slanders aflijten; fripper le pouce, lustig teeren, smeeren; fripper son bien, zijn goed doorbrengen; fripper des vers, eenes anderens versen, voor de zyne uitgeven; fripper des sermons, de preken, (predication) van een ander preken; fripper ses classes, zyne school verzuimen; fripper un discours, eene redevoering naschryven, van een Antheur steelen.

Fripperie, (f.) Oude kleeren; oude kleer-koopery of bantel; voodemarkt, luize-markt; se jeter sur la fripperie de quelcun, iemand lustig afrosen, op 't lijf vallen; item tékel en doorbaiten.

Frippe-sauce, (m.) Een smarotter, snulle-broet, doortrenger.

Frippeur, (m.) Verslenger, verslyter, bedrager van kleederen enz.

Frippier, iere (m. & f.) Oude kleer-kooper, uitdraager; uitdraagster; item afschryver, verminker eenes anderens schriften.

Frippon, onne (f. m. & f.) Guir, deugnet, bedrieger, platje; bedriegser; un franc, méchant frippon, een aarts-schelm; une franche fripponne, eene regte deugnetster; petit frippon, petite fripponne, (in minne handel) schelmteje, deugnetje.

Frippon, onne (a l.) Guiragtig, bedrieglyk; des yeux frippons, verliesse, lodderige oogen.

Fripponneau, (m.) Een klein guetje.

Fripponner, v. a.) Betriegen, snuilen, schelmery bedriegen; icc heimelyk weg kaarten; snoepen; zyne pligt of school verzuimen; cuisinier qui fripponne, een Kok die snoept.

Fripponnerie, (f.) Guiterij, bedriegery, kaapery; snoepery.

Fripponnes, (f. plur.) Zuiker of constituur-doren.

Fripponnier, (m.) Een gauw-dief, spits-hoef.

Friquet, (m.) Een boom-musche (f.); een zwetser, snapper (m); boter-spaan; schuim-spaan (f.).

Friquette, (f.) Een snapper, praatmoer.

Friquette (a l.) Levenlig, luchtig, (vif).

FRI.

Frîre, (v. a. & def.) *Frûiten in de pan braaden, bakken; il a ce qu'on frîre, (fr. w.) by tieft g en n of, by kan steel leuen; tout honn me qui la voit est fîr, (fr. w.) elk die haar ziet word verlief; il n'y a pas de quoi frîre, ou, il n'y a rien à frîre, daar is niets by te winnen; tout est frit, alles is vertierd.*

Frîse, (f) *Raan, vries. (zekere sloffe); frîes, (zeker eraad tusfen den hoofd-balk (architraaf) en Lijst, (in bouwk.); fîywerk, kam, bakke-bord van een Schip; frîse de pârteir, omboording van een Hoem juuk; frîse de fer, cieraad, lof-werk. van yzer aan deuren enz.; cheval de frîse, spaansche raiter (in vesting bouwk.).*

Frîsé, ée (adj.) *Gekruid, enz.; choux frîsés, krul-kool, fâvoor-kool; du drap frîsé, gerost lak n.*

Frîser, (v. a.) *Krullen, kroes maaken enz.; frîser les cheveux, de hâiren krullen; frîser une serviette, eene servét korst g vouten; frîser un drap, een laken noppen, frizeren; la bale lui a frîsé l'épaule, de kogel heeft hem éven, of slegts de schouder geraakt; le vent frîse l'eau, de wind doet het water bronkelen, kabbelen; ce criminel a frîsé la corde, die misdadiger is éven de strop ontsnapt; frîser les sabords, de scheeps; gesclut-poorten toefloppen; les voiles frîsent le mâc, de zeilen vallen op de mast, wapperen; ce discours frîse le galimathias, dat gesprek is ten naasten by maar een mengel-moes; frîser (v. n.); les lettres frîsent, de letters slaan niet vast, (by Boek-dr.).*

Frîsetter (Zie Frîstotter).

Frîsoir, (m) *Een Graveer-zyser (by zuerd v.); item nop-zyser voor laken(n).*

Frîson, (m) *Een Vrouwen onderrok.*

Frîsons, (m. pl.) *Scheeps-flapkan-nen of Kitten.*

Frîstotter, (v. a.) *dikwils, of alsyd krullen.*

Frisque, (adj.) *Frifch, lustig, wakker (oud en boert. w.).*

Frifquette, (f) *Raam van de Druk-pers; item kaarten-patroon.*

Frifson, (m) *Rilling, hufdering;*

FRI. FRO.

341

beering, koude in 't begin eener koorts (f).

Frifsonnement, (m) (Zie frifson).

Frifsonner, (v. n.) *Rillen, schud-den, bôren, trillen van koude, schrik of koorts.*

Frifone, (f) *Krulling, krul.*

Frit, ite (adj.) *Gefrûit, in de pan gebakt n (Zie Frîre).*

Frit, (m) *Verdunnung, inkrimping van een muur na dozen roef, (in bouwk.).*

Fritte, (f) *Schuit van gesmolten glas (n).*

Friture, (f) *Boter, reuzel enz. dat diend om mêt te frûiten, bakken.*

Frivole, (adj.) *Reuzelagtig, slegt, onnut; excuse frivole, kaale ontschuldigang.*

Frivolité, (f) *Reuzelagtigheid.*

Froc, (m) *Monniks-gedaad, of rok en kap; prendre le froc, in een Klooster gaan, een Monnik worden; quitter le froc, ou, jeter le froc aux orties, de mantel op den tuin hangen, uit het Klooster loopen.*

Froid, oide (adj.) *koud; koelzinnig; temps froid, koud weêr; pluie froide, koude régen; faire froid, koud, of koud weêr zyn; de sang froid, in koelen bloede; être froid sur une chose, onverschillig; koel in een' zaak zyn; faire froid à quelqu'un, iemand koelzinnig befêgen; discours froid, eene lasse rede-neering; à froid (adv.) koud, zonder warmte of vuur.*

Froid, (m) *De kou, of koude; koelzinnigheid, koelheid (f); j'ai froid, ik ben koud; je gèle de froid, ik sterf van koude; souffler le chaud & le froid, uit twee monden fpreeken (fpreekw.).*

Froidement, (adv.) *Kouwelyk, koudchtig; koeljes, koelzinniglyk.*

Froider, (f) *De koude; onverschilligheid, koelheid; recevoir quelqu'un avec froideur, iemand koeljes ontvangen.*

Froidi, ie (adj.) *Verkoeld.*

Froidir, (v. n.) *Verkoelen, koud worden (Zie refroidir).*

Froidure, (f) *De loude of kou.*

Froidureux, euse (adj.) *Kouwelyk.*

Froissement, (m) *Veroryzeling*, *kneuzing* (f).

Froisser, (v. a.) *Verbreken*, *vermorsselen*, *verbryzelen*, *kneuzen*.

Froissure, (f) *Kneuzing*, *bluizing*.

Frôlement, (m) *Ligte aanraking* (f).

Frôler, (v. a.) *Jets in 't voorbygaan*, *ligtelyk aanraken*, *als een kogel*, (*Zie Billeurer*).

Fromage, (m) *Kaas*, *kies* (f).

Fromager, ere (adj. & subst. m. & f.) *Das tot kaas behoord*; *Kaasheer*; *Kaas-verkooper* of *verkoperster*.

Fromagerie, (f) *Kaas-buis* (n); *kaas-markt* (f).

Fromageux, euse (adj.) *Kaaslytig*.

Froment, (m) *Tarwe*, *terwe*; *weit* (f).

Fromentacée, (adj.); *Plante fromentacée*, *eene plant die eene aar sijbiet als tarw.*

Fromentage, (m) *Zeker akker-cyns*.

Fromental, ale (adj.); *Terre fromentale*, *terw-land*.

Fromentée, (f) *Tarwe-meel* (n).

Fromement, (m) *Rimpeling*, *fronsing der evenkruisvrouwen*, enz.

Froncer, (v. a.) *Plooijen*, *fronsen*, *rimpelen* (van kleiden), *wenk-brouwen* enz. gez.).

Froncis, (m) *Vouw*, *plooi*, *kreuk*, *frons in een kleed*, enz.

Froncle, (m) *Bloed-zuwer of vin* (f).

Fronçure, (f) (*Zie Francis*).

Fronde, (f) *Slinger*, *werpslinger*, *stem een soort van een breuk-baan* (m).

Fronder, (v. a. & n.) *Met een slinger-werpen*, *slingeren*; *werpen*; *item schelden*, *lasteren*, *aanstaken*; *il est le premier à fronder le ridicule*, *hy is de eerste om het belachelijke te berispen*.

Frondeur, (m) *Een slinger-werper*; *berisper*, *witter*.

Front, (m) *Het voorhoofd* (n); *de snuit van een zeeh; spits van een ieger* enz. (f); *de quel front osez vous le faire?* *met welk eene onbeschaamdheid durft gy het doen?* *avoir un front d'airain*, *onbeschaamd*, *vermetel* zyn; *la maison fait front sur la place*, *het huis ziet op de plaats of*

markt uit; *faire front à l'ennemi*, *den vyand de spits bieden*; *de front*, (adv.) *van vooren*; *item naast malhand-r*; *marcher quatre hommes de front*, *vier man naast een gaan*; *attaquer l'ennemi de front*, *den vyand van vooren aanvallen*; *front à front*, *tegen malkander*.

Frontal, (m) *Hoofd-pranger*, *souw met knoopen*, *waar mede de soldaaten de booren het hoofd prangen*, *om hen te doen zeggen waar ze hun geld verborgen hebben*.

Frontal, (adj. & subst.); *L'os frontal*, *ou le frontal*, *het voorhoofds-been* (in *Outleedk*).

Fronteau, (m) *Hoofd-pansel der Jooden* (n); *hoofd-band der rouw-paerden* (m); *gespan aan een Paerds-hoofd*; *schild*, *batkebord* (n) (*Zie w.*); *fronteau du gaillard d'arriere*, *'t schot van de stuur-plecht*; *fronteau de mire*, *verricht-top* (by *Konstapels*).

Frontiere, (adj. & subst.) *Aangrenzend*; *grens-plaats*, *grens*.

Frontoïce, (f) *Voorgével van een gebouw* (face); *tytel* (m), *hoofd* (n) *van een boek*.

Fronton, (m) *Boog boven een deur*, *of kruisraam* (in *Bouwk*).

Froqueur, (m) *Verbeteraer der straten of wegen*.

Frottage, (m) *Het boenen*, *wryven* (n) *wryving* (f).

Frottement, (m) *Wryving*, *schuurring* (f).

Frotter, (v. a.) *Wryven*, *schuuren*, *afwischen*; *besnyken*; *frotter quelqu'un dos & ventre*, *iemand wakker afrosen*; *se frotter* (v. r.) *à quelqu'un*, *zich met iemand in geschil inlaten*; *ne vous y frottez pas*, *moed'er niet meede*; *il a été frotté comme il faut*, *hy is ter dege afgerost*.

Frotteur, euse (m. & f.) *Wryver*, *boender*; *boenster*, *schoonmaakster*.

Frottoir, (m) *Wryfdoek*, *wryf-lap*, *borstel* enz. *alles waar-mee men iets afwryft of afboend*.

Frotton, (m) *Kaartenmakers bal* om 't popier op 't model mee te sryken.

Frouer, (v. n.) *Met de lok-spy lokken* (by *I'ogelaars*).

FRU. FUG.

Fruëfifiant, ante (adj.) *Frugtdraagende.*

Fruëfifier, (v. n.) *Frugt voortbrengen, of, draagen.*

Fruëteufement, (adv.) *Met zégen, of, rut.*

Fruëueux, eufe (adj.) *Frugbaar, voordeelig.*

Frugal, ale (adj.) *Spaarzaam, zuinig; maatig; un repas frugal, eene foberre maaltyd.*

Frugalement, (adv.) *Spaarzaamlyk, zuiniglyk; foberlyk.*

Frugalité, (f) *Spaarzaamheid, zuinigheid, foberheid, maatigheid.*

Fruit, (m) *Fruct, fruit (f), ooft (n); item nut, voordeel (n); servir le fruit, het nagericht (deffert) opdrifchen, opzetten; fruit à pepin, vrugt met een kern; fruit en grappe, vrugt, die troswyze groeit; cela ne fait aucun fruit, dat doet geen nut.*

Fruitage, (m) *Fruit-werk (n), alkerbande ooft.*

Fruité, ée (adj.) *Met vrugten (in Wapenk.)*

Fruiterie, (f) *Fruit-kamer (f) of appel-kelder (m).*

Fruitier, (adj.); *Arbre fruitier, vrugtdraagende boom.*

Fruitier, (m) *Ooft-hof, boomgaard.*

Fruitier, iere (m. & f.) *Fruit-verkooper, fruit-verkoopster.*

Fruition, (f) *Genot, gebruk (n); avoir fruition de quelque chose, genot van iets hebben.*

Fruifquin, (m) *Vermogen, bezit (n) (gem-w.).*

Fruife, (adj.); *Medaille frufe, oule of verfleeten gedenkpenning.*

Fruitratoire, (el.) *Kragteloos, nutteloos, veydelend.*

Fruitratoire, (m) *Wyn met zuiker en mufcant.*

Frufter, (v. a.) *Misleiden, te loer, of, te leur stellen, veytelen; frustrer l'attente de quelqu, iemands verwagting veydelen, te loer stellen; frustrer quelqu de son espérance, iemand in zyne hoop veytelen.*

Fugitif, ive (adj.) *Flugtig, op de vlugt, weg geloopen, ame fugitive, Ziel die haast verhuift; l'onde fugitive, de vlietende golf (by goften);*

FUG. FUI. FUL. &c. 343

pièces fugitives, kleine omzwervende, of, verftrooide fchriften, un fugitif, une fugitive, een vlugteling, een die op de vlugt, weggeloopen of ontfnap is.

Fugue, (f) *Een jaug, in de zangkunst wanneer de ftemmen elkander volgen.*

Fuiant, fuïard. (Zie fuyant &c.)

Fuie, (f) *Een foort van klein dui van flag.*

Fuir, (v. n. & a.) *Flugten, vlieden, ontloopen, ontwijken; fchuuwen, myden, veymyden; uiftel of uiftelugten zoeken (in rechten); le tems fui, de tyd gaat heen; fuir quelcun; le mal, iemind; het quaad fchuuwen of veymyden.*

Fuite, (f) *De vlugt; ontlieding, weglouping; fchuuwing, item uiftelugt; (defuite) (in Rechten); mettre en fuite, of de vlugt dryven of ftaan.*

Fuligineux, eufe (adj.) *Rooktig, rookerig, zwarttig; vapeur fuligineufe, roetigtige damp.*

Fulmïnant, ante (adj.) *Scheldend, uitwarend, buiderent; predicateur fulmïnant, een ftraffe prédiker; or fulmïnant, flag-goud, klappend-goud dat in fterk water ontbonden is.*

Fulmination, (f) *Afbranding, klapping, ftaan (in Cbym.) item uiftelxmïng des Pauffelyken Kerken-bans.*

Fulminer, (v. a. & n.) *Vlaeken, fch-lïen, ranzen; item den vloek der Kerk uitdonderen, uiftpreken; fulminer contre son valet, tegen zynen knegt geweldig uitwarend.*

Fumage, (m) *Ilant-fieë-geld of fchating.*

Fumant, ante (adj.) *Rookend; tifon fumant, een rookend brand-hout; fumant de colère, van gramfchap fchuimbekkende.*

Fumée, (f) *Rook; damp; il est encore rempli des fumées du vin, by is van zynen roes nog niet herfeld; vendeur de fumées, een rook of wind verkooper.*

Fumées, (f. plur.) *(Jagers w.) Drek, mift der Hertien, Daffen enz.*

Fumer, ou, engraiſſer (v. a.) *une terre, un champ, een Land of Akker miften, met mift beftrooyen; fumer, (v. n. & a.) rooken, dampen; l'en-*

344 FUM. FUN. FUR.

cens fume, de wierook rookt of geeft rook van zich; fumer des langues de boeufs, ofte tongen rook n; fumer du tabac, tabak rooken; fumer de colère, van toorn of gramfchap jebuimtekken.

Fumet, (m) Lieflyke lucht, reuk van fpy's of drank (f).

Fumeterre, (f) Duive-kerfel (zekere plant).

Fumeur, (m) Een Rooker, tabaks-rooker.

Fumeux, eufe (adj.) Damp verwekkend; vin fumeux, dampige, zwaare, of, boofelige wyn; honime fumeux, ofloofend Menfch.

Fumier, (m) Mift; mifiboep; regarder le monde comme du fumier, de Waereld als drek achten.

Fumigation, (f) Berooking met iets (in Geneeske).

Fumiger, (v. a.) Berookten, met rook beriden (in Chym.).

Funambule, (m. & f.) Een Koorde-danser-, danfier.

Funebre, (adj.) Oraifon funebre, Lyk-rêden; pompe funebre, lyk ftaatsie.

Funer (v. a.) un vaiffeau, een Schip betakelen, met want en touw-werk voorzien.

Funeraïlles, (f. plur.) Lyk-ftaatsie, uirvaart, begraaftenis.

Funéraire, (adj.) Frais funéraires, begraaftenis-koflin.

Funere, (f) Huiflier, wienflier (eertyds by de begraafteniffen der Romeinen).

Funeste, (adj.) Ongelukkig, rampzalig, rampfpoedig, droevig, naar, jammerlyk; chofe, mort funeste, ongelukkige zaak, droevige dood.

Funeflement, (adv.) Rampzaliglyk, elendiglyk.

Fungus, (m) (Lat. w.) Zwamüggig gewas (n) (in Heelk.).

Funin, (m) Scheeps-touw-werk, want (n).

Fur, (adv.) (in Rechten) Na maten dat, (à mefure que).

Furet, (m) Een fret (n) (zeker klein diër gebruikt op de Konynen jagt) item een nieuwsgierige fnuffelaar, die het naadje van de kous wil weten of hebben.

FUR. FUS.

Fureter, (v. a.) Met de fret jaagen, item alles doorzoeken, doorsnuffelen.

Fureteur, (m) Een fnuffelaar, doorzoeker.

Fureur, (f) Woede, razerny, dolheid, kraakzinnigheid; braufching der Zee; drift, bitte, iever; poëtifche in-val, verrukking.

Furibond, onde (adj. & fubft.) Dol, razende; een woedend of uitzinnig Menfch; un air furibond, een grimmig gelaat.

Furie, (f) Woede, dolheid, uitzinnigheid, razernye, verwoeheid, onfuisigheid; furie du combat, hevigheid des ftryds; une furie, een quada wyf, eene belleveieg.

Furies, (f. plur.) De helche razernyn, furien (by de Heidenen).

Furieusement, (adv.) Geweldiglyk, vreeffelyk, uittermaaten, yffelyk.

Furieux, eufe (adj. & fubft.) Verwood, razende, woedend, dol, fel, geweldig, yffelyk; een uitzinnig of dol Menfch; une furieuse depenfe, eene onmaatige verquifting; une furieuse tempête, een yffelyke ftoorm.

Furin, (m); Méner un vaiffeau en furin, een Schip in de ruime Zee brengen, uitlooffen.

Furinales, (f. plur.) Het feft der dief Godinnen (by de Romeinen).

Furine ou laverne, (t) Godinne der dieven (by de Rom.).

Furelles, (f. plur.) Vuurige dampen op Zee.

Furtif, ive (adj.) Heimelyk, fleelswyze.

Furtivement, (adv.) Diefagtig, ter fmuig, heimelyker wyze.

Fusain ou fufin, (m) Papen-hout (zekere heefter).

Fufarole, (f) Een vercierde ring om het hoofd eener zuil (in Bouwk.).

Fufeau, (m) Een klos (m), bobyn, of, fpil om iets om, of, op te winden; fpil van een Molen (f); kant-klosje (n); lantaarn-ftok (m); fufeaux de Cabestan, boomen, fpeeken, klampen eener Scheeps-fpil; des jambes de fufeaux, dunne of fpille beenen.

Fufée, (f) Een klos vol; devider la fufée, den klos afbafpelen; ma fufée

FUS. FUT.

fée est achevée, *myn levensdraad is ten einde*; fusée, *een vuurpyl*; fusée de montre, *spil van een zak horlogie*; fusée de vindas ou de castan volant, *stut of bospel van de kaapstaander (Scheeps w.)*; fusée de tourne broche, *spil van een broodspit*; il porte d'argent à cinq fusées de gueules, *hy voerd 5 roode spillen op een zilver veld (in Wapenk.)*.

Fusée, (adj.); De la chaux fusée, *gelschte kalk*.

Fuselé, ée (adj.) Met spelen voorzien (in Wapenk.).

Fuserolle, (f) Een yzere klos (m) (by W'evirs).

Fusible, (adj.) Smeltbaar, giethaar, dat gegooten kan worden.

Fusil, (m) (lees fusi) Een snaphaan (m), vuur-roer, roer; vuur-staal; vuurslag, staal om messen op te slypen; stut van een snaphaan (n); pierre à fusil, *een vuur-steen*.

Fusilier, (m) Soldaat die een' snaphaan voerd, een fusilier.

Fusiller, (v. a.) Met een roer dood-schieten, item een mes op een staal slypen.

Fusin. (Zie Fusain).

Fusion, (f) Smelting, gieting.

Fust. (Zie fût).

Faste, (f) Een Jagt-schip met zeilen en riemen voorzien.

Fûsté. (Zie Fûté).

Fustigation, (f) Geëffeling, kastydig met roeden.

Fustiger, (v. a.) Geëffelen, met roeden kastyden; ce criminel a été fustigé, *die misdadiger is geëffeld geworden*.

Fût, (m) De laade (f) of het houtwerk van een roer (n); schoft, stok van een heilebaard, styl eener zuil of pylaar (m); 't houtwerk van een' schaaaf; in 't algemeen 't hout, 't handvat van eenig werk of speeltuig (n); vin qui sent le fût, *wyn die na 't hout smaakt*.

Futaie, (f); Bois, ou, forêt de haute futaie, *een Bosch met hoogstammige boomen*.

Futaille, (f) Een ledig vat, ledig vaatwerk (n), ledige fust (f).

Futaille, (f) Vat-bout (n).

FUT. FUY. G. GAB. 345

Futaine, (f) Bontacya, a. met (zekere stoffe).

Futainier, (m) W'ever daar van.

Faté, ée (adj.) Hiet een stok of steel (in Wapenk.).

Futé, ée (adj.) (gem. w.) Lijtig, (Zie rufé).

Futee, (f) Zekere compositie van hout om spleeten, reeten, of, gaten in hout mede te stoppen.

Futile, (adj.) Bezweelagtig, onnut, van geen waarde, raisonnement futile, *Kinderagtige reuneering*.

Futilité, (f) Kind ruytghed, bezzelligtheid, geringe betuening.

Futur, ure (adj.) Toekomstige, toekomstig; la vie future, *het toekomstige leven*; futur Epoux, future Epouse, *toekomstige Erogenoot, Ee'tigenoot*; votre futur, votre future, *uw' aankomende Lief, of, Liefste*.

Futur, (m) De toekomstige tyd (in spraakk.).

Fuyant, ante (adj. & subst.) Vlugtende; een vlugtende (meest 't zamen-gesteld gebr.), als: faux-fuyant, *eene kaale nitvlugt*.

Fuyard, arde (adj.) Een vlugteling, een die weg loopt; poursuivre les fuyards, *de vlugtende najaagen, vervolgen*.

G.

G. (m) G. (f) de 7de Letter van 't Alphabet of A. B. C. word voor een e en een i byna als sch uitgesproken; by voorb. germe, gibier, lees bynascherm; schibié, of, sjerme, sjiibié, maar voor a, o en u, of, een medeklinker, heeft ze de klank van half k en half g als: gagner, lees ganjé.

Gaban, (m) (oud w.) Rügen of reis-mantel.

Gabare, (f) Platte schuit, prasm, ligter; modder-schuit.

Gabarié, (m) Schipper, bevrachter, of lasser daar van.

Gabarit, ou, gabari, (m) Mal (f), modél (n), spant, scheerstrook (f) om een Schip nate bouwen, item een spant-

bout (n) van een *Schip*; vaisseau de bon gabarit, een *Schip* van een goed *beloop*.

Gabatine, (f) Donner de la gabatine à quelcun, ou lui en faire accroire, iemand met mooie *praatjes* of iedele hoop om den *tuin* leiden, *bedriegen*.

Gabelage, (m) De *tyd* wanneer men het *zout*, om te droogen, op *zolder* legt.

Gabeler, (v. a.) Het *zout* op *zolder* leggen, om te droogen.

Gabeleur, (m) Bediende die op het *smokkelen* van het *zout* agt geeft.

Gabelle, (f) *Zout-pagt* in *Frankryk*; item 't *zout-huis*, plaats daar 's *Konings* *zout* verkogt word.

Gabeller &c. (Zie *Gabeler*).

Gaber, se *gaber* (v. r.) de *quelcun*, met iemand *spotten*, de gek *scheeren* (cud w.)

Gabet, (m) (Zie *Girouette*).

Gabie, (f) De *mars* van een *Schip* (beter *kune*).

Gabier, (m) *Uitkyker* op de *mars*.

Gabion, (m) *Eenschans-korf*, welke men met *aarde* vult en tot eene *borstweering* versterkt.

Gabionnade, (f) *Bedekking* daar *meede*.

Gabionner, (v. a.) Met *schans-korven* *bedekken*.

Gabords, (m. plur.) *Kiel* *zangen*, *gaarborden*, *planken* buiten aan een *Schip*.

Gaburons, (m. pl.) *Wangen*, *klampen* aan een *mast*. (Zie *jumelles*).

Gache, (f) *Plaat* of *kram* daar de *tong* van het *slot* inschiet; *haak* of *bruggast* aan een *goot*; *klouw* of *schop*, daar *kalk* mee *bstaagen* word.

Gacher, (v. a.) *Kalk* *bstaan*; *linnen* *spelen*.

Gachette, (f) *Kleine* *deur-plaat*, of, *kram*.

Gacheur, (m) Een die *zyne* waar voor een *geringe* *prys*, of, onder de *markt* *verkoop*, een *kladder*.

Gacheux, euse (adj.) *Slykerig*, *slobberig*.

Gachis, (m) *Slobbering*, *plas* van *gestort* *water* enz. item *kalk* of *leem* *water*.

Gadelle, (f) *Aalbe*, *aalbezië*.

Gadellier, (m) *Aalbeziën-boom*.

Gadouard, (m) (*Schimp w.*) Een *nachtwerker*, *stille* *verger*, *secreet* *rui-mer* (beter *vuidangeur*).

Gadoue, (f) *Drek*, *front*, *derrie*.

Gaffe, (f) Een *baak*, *bois* *shaak* (m).

Gaffer, (v. a.) Met een *boots-haak* *vast* *houden*.

Gage, (m) *Pand*, *onderpand* (n), *verzekering*, item *bezolding* (f), *loon* (n), *wedde*, *huur* (f), *huurloon* (n); (in deelen laatste zin word het meest in 't meerv. gebr.) *caffer aux gages*, van de *bediening* *afzetten*; *prêter sur gage*, op *pand* *leenen*; *gage mort*, ou, *mort gage*, *pand* *geen* daar *intrest* van *betaald* word; *gage vis*, *pand* waar van de *schuldenaar* den *intrest* *trekt* (in *rechten*); *gage d'amour*, *pand* der *minne*.

Gager, (v. a.) *Bezolding*, *loon*, een *jaar* *wedde* *geven*; *wedden*, een *wedding* of een *wedspel* *aangaan*; *gaderen* *verpanden*; *verzekering* *geven*; den *getuigen* een *borte* *opleggen* als zy niet voor 't *recht* *verschynen*.

Gagerie, (f) *Verpanding*.

Gageur, euse (m. & f.) *Wedder*; *wedster*.

Gajure, (f) (lees *Gajure*) *Wedding* (f) *wedspel* (n).

Gagier, (m) *Kosier* op een *Dorp*.

Gagiste, (m) *Oppasser* in eene *comédie*.

Gagnable, (adj.) *Winbaar*, dat men *gewinnen*, *bekomen*, of, *krygen* kan.

Gagnage, (m) *Beploegd* *land*, *ko- ren-land*, daar 't *vee* gaat *weiden* (n).

Gagnages, (m. pl.) *Vrugten* van *bewoond* *land*.

Gagnant, ante (adj. & f.) *Win- nend*; *winner*; *winstier*.

Gagné, ée (adj.) *Gewonnen* enz. (Zie *gagner*).

Gagne-denier, (m) *Dag-looner*, *draager*, *kruijer* (f).

Gagne-pain, (m) *Handteering*, *kostwinning*, *broodwinning*, al het *geene* waar *meê* men de *koel* *wint*.

Gagne-petit, (m) Een *schaeren-sy- per*; on dit aussi, *siepfchaeren* en *mes*. *Gagner*,

GAG. GAI.

Gagner, (v. a.) *Winnen*, *woordeel* doen, *verdiene*n enz.; *gagner sa vie*, *zyn brood winnen*; *gagner une bataille*, *eenen veldslag winnen*; *gagner une maladie*, *un rhume*, *eene ziekte*, *eene verkoudheid krygen*, *bekomen*; *gagner les devants*, *iemand voor-by gaan of reizen*; *gagner un vaisseau à la rage*, *een Schip met zwommen by-haalen*; *gagner du temps*, *tyd winnen*, *uitsiel bekomen*; *gagner le vent*, *au vent*, *ou*, *le dessus du vent*, *boven den wind komen*, *de loef afwinnen* (*Zee-mans w.*); *gagner chemin*, *weg sporden*, *vorderen*; *gagner au pied*, *les champs*, *la colline*, *la guerite*, *le haut*, *wegloopen*, *zich wez pakken*; *le feu avoit gagné le haut des tours*, *het vuur was toe boven aan de torens gekomen*; *gagner quelque mal*, *zich eenige quaal of ongemak op den hals haalen*; *gagner quelqu'un par des présents*, *iemand door geschenken overhaalen*; *donner gagné*, *gewonnen geeven*; *gagner quelqu'un de la main*, *iemand inwoorkoop zyn*; *gagner bien son aveine*, *zyne haver*, (*dat is*) *zyne kost of het geen men wint wel verdienen*; *se gagner* (v. r.) *als*: *la peste se gagne*, *de pest is aansteekend*.

Gagnerie ou **gaignerie**, (f) *Kleine boeren bogaard* (m), *omheind stuk land tot het teelen van oost-vruchten* (n).

Gagneur, euse (m. & f.) *Winner*; *winsler* (word nooit alleen gebruikt).

Gagui, (f) *Een vrolyke vette pezzel of kleun van een Vrouwenpersoon*. (Zie dondon).

Gai, gaie (adj.) *Vrolyk, lustig, blygeestig*; *humeur gaie*, *vrolyke imborst*; *chambre gaie*, *luchtige kamer*; *couleur gaie*, *eene blyde, vive kleur*.

Gaiement, (adv.) *Blymoediglyk*, *op erne vrolyke wyze*.

Gaieté, (f) *Vrolykheid, blymoedigheid; luchtigheid*; *de gaieté de cœur*, *met een vrolyk gemoed*; *item met opzet, met koele zinnen*.

Gaillard, arde (adj.) *Lustig, vrolyk, kortswylyg, snaakerig*; *un coup*

GAI. GAL. 347

gaillard, *een daffere daad*; *vent gaillard*, *een frische wind*.

Gaillard, arde (m. & f.) *Een vrolyken troef*, *baas, snaak*; *een vrolyk meisje of vrouwenpersoon*.

Gaillard (m) *d'avant*, *voorplegt* (f), *bak* (m), *voorkasleel* (n); *gaillard d'arrière*, *achter-Kasleel*, *stuur-plegt*, *schans* (van een Schip).

Gaillarde, (f) *Druk-letter*, *sus-schen klein romein en kleine text*, *genaamd corpus cursyf of galjaard*.

Gaillardelettes (f. pl.) *ou galans*, *vlaggen van de fokke-en bezaanmast*.

Gaillardement, (adv.) *Vrolyklyk, luchtiglyk, vrolyk*.

Gaillardet, (m) (*petite girouette*) *Splits-afangel op een Schip*.

Gaillardise, (f) *Lustigheid, kortswylygheid*, *item al te vrolyfge beertery, snaakery*.

Gain, (m) *Winst* (f), *woordeel, nut* (n); *avoir gain de cause*, *de zaak of het procès winnen*; *gain de survie*, *een uiterste wille over en weér*, *voor de langstlevende*.

Gainé, (f) *Eene scheede, messesched*; *band daar de vlagge-slokken, enz. ingezet worden*.

Gainier, (m) *Een schet- of Kokermaaker*.

Gal, (m) *Woordeel* (in een Kinderspel), *item figuurl. avoir le gal*, *iets voor uit of boven andere hebben*.

Galactophage, (m) *Een die van melk leeft*.

Galactopote, (m) *Een melk-drinker*.

Galamment, (adv.) *Hoflyk, aartiglyk, hofschelyk, hofsch, sierlyk, netelyk*.

Galans. (Zie *Gaillardelettes*).

Galant, ante (adj.) *Hoflyk, gema-nierd, beschaafd*, *item sierlyk, fraai hofsch*, *un galant homme*, *een wellevend*, *braaf of wel gewaard man*; *un homme galant*, *een die zig by de sexe zoekt aangenaam te maaken*; *discours galant*, *een sierlyke redenwoering*; *vers galants*, *minne-dichten*; *lettres galantes*, *minne-brieven*.

Galant, (m) *Minnaar, cryer item boel*,

boel, boeleerder; un verd galant, een jonge frisse vryer.

Galanterie, (f) Geminnendheid, hoflykheid, aartigheid; minnebandel, minnaary, minnepraatje; item ongeoorloofde minnaary, boefchap, boeleering; item verering, gesebenk aan een Juffer.

Galantiser, (v. a.) (oud w.) De Juffers op-passen, (beter); faire le galant aupres des Dames, ou faire la cour aux Dames.

Galaxie, (f) (grieksch w.) De melk-weg (in Sterrek.) (m).

Galubans. (Zie Galehans).

Galbanon, (m) Een soort van gom; donner du galbanon, (sp. w.) veel beloven en weinig geeten.

Galbe, (m) Koning der bladeren aan den knoop eener zuil (f), (in Bouwk.).

Gale, (f) Schurft (n), krauwagie (f), item de worm (m) (zekere ziekte der handen).

Gale. (Zie Galle).

Galéace ou galéasse, (f) Groote Venetiaansche galei.

Galebaus, (m. pl.) Perdoens (zekere touwen die de mast-stengen vast houden).

Galée, (f) Galei (zekere plank der Letter-zetters, om de letters, als ze wel zyn, op weg te zetten).

Galefretier, (m) Een schotbejak, deugniet, schurk, felt, landlooper.

Galer, (v. a.) Krabben, krouwen schrobten.

Galère, (f) Eene Galei, roei-schip; item een lyst- of ry-schaaf, groote roffel (by Timmerl.); vogue la galère (sp. w.), het gaat 'er oo los, daar koome van wat wil; galère capitaineffe, Hoofd-galei.

Galerie, (f) Wandel-plaats (m), gang, gaandery, galdery, overdekte gang eener vesting, in een huis, of lusthof; item galdery op een Schip (f).

Galérien, (m) Een Galei-schaaf of boef.

Galerie, (f) Noord-weste-wind, (beter Nord-ouest).

Galet, (m) Gladde kei-steen; item jouer au galet, op de schuif-tafel spelen.

Galetas, (m) De vliering, van een huis (f).

Galette, (f) Zeker breed en dun koekje (n); Scheeps tuze-bak (f).

Galeux, euse (adj. & f.) Schurftig; een die met schurft bezet is, of een boon die de kanker heeft; une brebis galeuse gâte tout le troupeau, één schurftig Schaap, bederft de gamsche kudde; (dat is) één deugniet kan vele verledin.

Galimafrée, (f) Gesloofd Vleesch met peper-saus; item eene verwarde reden.

Galimatias, (m) Eene verwarde taal (f) of gesprek, een mengelmoss, zonder zin of flot (n).

Galion, (m) Een galjoen-schip, galjoen (n).

Galionistes, (m. pl.) Spaansche handelaars op America.

Galiote, (f) Kleine galei; galjoet.

Galipot, (m) Grynen-barst (f).

Gallie, (f) Gal-root.

Gallican, ane (adj.); L'Eglise gallicaue, de Kerk van Frankryk, of de Gallicaansche Kerk.

Gallicisme, (m) Fransche spreekwyze (f).

Galoche, (f) Een overschoen, om de andere schoon te houden, houte klomp; item platte Scheeps-blok (m), gat in een luik om 't kabel door te schieten (n).

Galon, (m) Belegfel, toordfel, lint, passément, galon (n); item een' ronde specery- of kruid-dooz.

Galonner, (v. a.) Met passément beleggen.

Galop, (m) De ren, loop, galop van een paerd; aller au grand galop a l'hôpital, hals over kop in zyn vanderf, tot zyn ondergang loopen.

Galopade, (f) Galopeering, renning.

Galoper, (v. n. & a.) Rennen; galoper un cheval, een paerd galoperen.

Galopin, (m) Koks-maat, of jonge in de Koninkl. Keuken.

Galopin, (m) (gem. w.) Een mussie Wyn, dat men 's morgens aan de school-jongens geeft.

GAL. GAM. GAN.

Galvardine, (f) Een boeren Kiel, regen-rok (m).

Galvauder, (v. a.) (gem. w.) Iemand vervolgen, mishandelen, uitschelden.

Gamaches, (f. pl.) Slik-kouffen, flop-kouffen.

Gambade, (f) Huppeling (f), lugte sprong (m); spotterny.

Gambader, (v. n.) Huppelen, springen op ééne voet.

Gambaze, (m) Zekere mont-lost der bier Brouwers (f).

Gambe (f); Viole de gambe, knieviool of veel.

Gambes de hure, frec-touwen; mars-puttings, aan de stengen (Scheeps w.).

Gambeson, (m) Een Pantzier, wanstuis (n) (eertyds gebr.).

Gambiller, (v. n.) Slingeren met de beenen.

Gamelle, (f) Houte bak of nap, om uit te eeten, voor matroozen (n).

Gamme, (f) Sleutel der Zangkorst (m); il lui a bien chanté sa gamme, hy heeft hem schoon zyne lesse opgezegt, wakker doorgenoemen (spr. w.); être hors de sa gamme, être desorienté, perdre la tramontane, buiten westen, of het spoor bysler zyn, het boekje quyt raaken (spr. w.); c'est du latin qui passe votre gamme, dat gaat uw verstand te boven (spr. w.).

Gamologie, (f) Redenvoering over 't Huwelyk.

Ganache, (f) Het achterste der Kinnebakken van een paerd.

Gance. (Zie Ganse).

Ganche, (f) Zeker galei-haak, om de hut regt te houden.

Ganche, (f) Wip-straffe, by de turken, waar by de misdadiger opgehangen, en schielijk nedergelaten wordende, aan eenen haak bleef hangen.

Gangréne, (f) 't Koud-vuur, verdoers in 't vleesch (m); (figuurl.) onlust (f), ineetent quaad (n).

Se Gangréner, (v. r.) In-eeten, w a-eeten, verrotten, versierven.

Gangreneux, euse (adj.) Een die het koud-vuur heeft.

Ganif. (Zie Canif).

GAN. GAR. 349

Gano, (adv.) Woord in 't omberspel, waar by men te kennen geeft, den Koning te hebben van de kleur, die uitgespeeld word.

Ganse, (f) Eene lits, (dienende in plaats van een knoop-gat).

Gant, (m) Een hand-schoen; il est souple comme un gant, hy is zoo geduwé als een hand-schren; il en a en les gants, hy heeft haar maagz gevonden, of hy is den eersten uitwin-der geweest van iets (spr. w.); elle a perdu les gants, zy is haar maagdom quyt.

Ganté, ée (adj.) Geband-schoend.

Gantelet, (m) Tzere hand-schoen; schoenmakers hand-leir.

Ganter (v. a.) quelcun, iemand hand-schoenen aantrekken; se ganter (v. r.) zyne hand-schoenen aantrekken.

Ganterie, (f) Hand-schoen maak-keru, of, kramm.

Gantier, iere (m. & f.) Hand-schoen-maaker, -maakster; - of verkooper - verhoosler.

Ganymede, (m) Een schand-jongen die zich tot wille ontugt laat misbrui-ken, (Zie Bardache).

Garance, (f) Meê, meê-krap, krap.

Garancer, (v. a.) Met krap ver-woen, krap-rood maaken.

Garanciere, (f) Meê-krap-akker (m).

Garant (m) ou caution, pleige, respondent, Borge, waar-borge, verzekeraar, een die ergens voor in-stant; j'en suis garant, ou j'en re-ponds, ik staad 'er voor in, ik blyf 'er borg voor; garant, onderhouder van een takel (Scheeps w.).

Garantie, (f) Vry-waaring, borg-schap, verantwoording, guarandee-ling.

Garantir, (v. a.) Vry-waaren, voor iets inslaan, gardspreken, gua-randeren, iets verzekeren goed te zyn; je vous le garantistel, ik staad 'er u voor in als zodanig te zyn; garantir quelque marchandise, voor te duif van eenige waare inslaan; garantir une province du pillage, een land voor plundering bewaaren, trybouwen, dekken; se garantir (v. r.) du

du froid, zich tegen de koude beschutten, dekken.

Garbe, (f) (oud boert. w.) Gestalte (f), gelaas (n).

Garbin, (m) Zuid-veste-wind (f), (in de middellandsche Zee, voor sud-oest).

Garbon, (m) De baan van een Parrys (by Valken).

Garciller, (v. n.) In siegie hui-zen, in mot-huizen, by de boeren loopen, hoerdragen.

Garce, (f) Eene ligte-kooi, boer, fuol.

Garcettes, (f. pl.) Seizingen; schiemansgaaven; raabanden (Scheeps w.).

Garçon, (m) Een jongen, jonge kareel, jongman, vryer; un vieux garçon, een oude vryer; il est mort garçon, hy is vryer, of, jongman, of, ongehuwd gestorven; garçon de métier, ambachts-gesel, of, knegt, un bon garçon, een brave kareel; item een lustige broer; garçon de boutique, de comptoir, een winkel-, kamoor-knegt; garçon de bord, groote scheeps jongen; garçon de la chambre, kamer-lukkei; faire le mauvais garçon, den baas speelen.

Garçonnet, (m) (boert. w.) Klein jongetje, klein knaapje, een dreumtje (n).

Garçonniere, (f) Een loopster, márggek vrouw-mensch.

Garde, (f) De wagt; bewaaring, hoede; zieken opfoster; baker, kraambewaarder, baker-moer; monter la garde, op de wagt trekken; descendre la garde, van de wagt koomen; relever la garde, de wagt aflosjen; corps de garde, het wagt-huis; garde, oppassing, opwagting, by eenig Vorst; donner en garde, in bewaaring geeven; chien de bonne garde, een goed huis-hond; garde d'une épée, het gewét van een cegen; se mettre en garde, zich schrap zessen (in de schermfch.); fruit de garde, vrugt die men bewaaren, of die duurren kan; poire de garde, een winterpeer; gardes d'une serrure, dat gedeelte van een slot, daar de regte sleutel in draaid; allez vous en à la

garde de Dieu, gaat in Gods naam, of in vrede.

Garde, (een woord zonder geslacht of buiging) zorg, oplettendheid; prenez garde, draagt zorg, pas op, se donner de garde qu'une chose ne se fuisse, zorg draagen, dat eene zaak niet geschiede; se donner de garde de quelcun, ontrent iemand op zyn boede zyn; prendre garde à quelque chose, op iets acht geeven; il m'offensa sans y prendre garde, hy beléngde my zonder het te weten; n'avoir garde de &c., zorg draagen niet te enz.; je n'ai garde de faire cela, ik zal wel zorg draagen van dat te doen; je n'ai garde d'y aller, ou, je ne serai pas si sot d'y aller, ik zal zoo zot niet weezen van daar te gaan; il n'a garde d'être aussi savant, que. . . , het scheeld veel dat by zoo geleerd zou zyn, ais. . . .

Garde, (m) Bewaarder, wagtter, lyf-wagt, garde, trauwant; garde de bois, Bosch-wagtter; garde de port, Haven-meester.

Gardé, ée (adj.) Bewaard. (Zie Garder).

Garde-bonnet, (m) Overtrekfel van een Kap of Muts (n).

Garde-bourgeoise, (f) Zeker voorrecht der Parysche burgers.

Garde-boutique, (m) Winkel-bewaarder, waar die geen afstrik heeft.

Garde-chasse, (m) Opziender der Jagt.

Garde-des-sceaux, (m) Zegel bewaarder.

Garde-du-corps, (m) Een Lyf-trauwant; item een mat van touw op Zee, om de mariniers te dekken.

Garde-côte, (m) Een Kust-bewaarder, uitlegger (Zee w.).

Garde-fou, (m) Tzer-bekje rondom den haart, ter beschutting voor kleine Kinderen (n).

Garde forêt, (m) Een Hout-vester.

Garde-fou, (m) Leuning, balie aan Bruggen of Kaden, om den val te beleten (f).

Garde-françoise, (m) De fransche Lyf-wagt, of, Gardes.

Garde-magazin, (m) Kampanje-meets-

meeſter; tuig-meſter, commier-ſtappelier.

Garde-manches, (m. pl.) Overmouwen.

Garde-manger, (m) Eetens kas of ſpinde (f) proviſie kamertje (n).

Garde-marine, (m) Verzorger, of Commies der Krys ſcheepn.

Garde-marteau, (m) Bediende die in de Koninglyke beſchen het brandhout aanwyſt.

Garde-meuble, (m) Plaats waar in de Huisraad opg-ſtooten, en bewaard word; item opzicht over den Huisraad eens Vorſten enz.

Garde-nape, (f) Een tafel ring (m).

Garde-noble, (f) Voogdyſchap over adelyke Kinderen.

Garde-note, (m) Een Notaris, of Beamptſchryver.

Garder, (v. a.) Bewaaren, houden, gadeſlaan, hoeden enz.; Dieu vous garde, God bewaare u; Dieu vous en garde, God behoede 'er u van; garder ſon argent, zyn geld bewaaren; garder un troupeau, eene Kudda hoeden, of, weiden; garder ſa parole, zyn woord houden; garder les commandements, de geboden onderhouden; garder ſa chambre, le lit, zyne Kamer, het Bed houden (wegens onpaſſelykheid); garder le ſilence, ſtil zuygen; garder un malade, eenen zieken oppaſſen, bewaaken; garder long-temps une maladie, eene ziekte lang houden; garder un Lavement, een Klyſter by zich houden; en donner à garder à quelqu'un, iemand wat wys maaken, wat op ſe mouw ſpelden (ſpr. w.); je la lui garde bonne, ik zal hem dat wel betaald zitten (ſpr. w.); ſe garder (v. r.) zich wagten, hoeden, in agt neemen; item duuren, goed blijven, gardez vous de faire cela, wagt u van dat te doen; gardez vous, ou, ôtez vous de là, gaat uit de weg, maakt ruimte.

Garde-robe, (f) Kleer-kamer, Kleer-kas; overtrek of jurk voor kleine Kinderen; voorſchoot, ſchortekleed; item ſecreets, heimelyk gemak; aller à la garde-robe, op het huisje gaan.

Garde-suiffe, (m) Een Zwiſſerſche Garde.

Garde-vaiffeſſe, (m) Zilver ſervies bewaarder.

Gardeur, euſe (m. & f.) Bewaarder, bewaaryer; gardeur de cochons, een varken-dryzer.

Gardien, enne (m. & f.) Bewaarder, beſchermer; overſte of Guardiaan in een Klooster; waaker op een Schip; bewaaryer; ange gardien, beſcherm-angel; gardien du trésor, ſchat-bewaarder.

Gardiennat, (m) Bediening van den Guardiaan, by de Franciscaner Monnikken (f).

Gardiennerie, (f) Konſtabels-kamer (Zie Sainte barbe).

Gardon, (m) Vooren of Voorn, (zekere rivier Viſch) (f); ſain comme un gardon, zoo gezond als een Viſch.

Gare! (interj.) Zie voor uw, maak plaats, of ruime baan; gare l'eau! wagt u voor 't water, dat uit de vangſters geſtort word; ſrapper ſans dire gare, met den ſlag waarſchouwen.

Garenne, (f) Konynen-berg (m) of Boſch (n).

Garennier, (m) Opzichter over een Konynen-woud.

Se Garer, (v. r.) Plaats of ruime baan maaken, zich wagten.

Gargamelle, (f) (gem. w.) Keel, ſrot, gorgel.

Gargarifer, (v. a.) Gorgelen, de mond van binnen ſpoelen.

Gargarisme, (m) Gorgel-drank.

Gargotage, (m) Slechte of morsſige bereiding der ſpyze.

Gargote, (f) Eere gaar-keuken (f), gemeene ordinaris (m).

Gargoter, (v. n.) In eene gaar-keuken eeten.

Gargotier, ere (m. & f.) Gaar-Kok.

Gargouille, (f) Eene groote ſteene goot, voor zwaare gebouwen.

Gargouillée, (f) Water-val uit zo-lanige goot.

Gargouillement, (m) Ruisſching, by 't neêrwallen van 't water.

Gargouiller, (v. n.) Morsſen, ſloobs-

flonveren in 't water (van Kinderen gez.).

Gargouillis, (m) *Ruisfching.*

Gargouffe, (f) *Een kardoes, patroon; remplir des gargouffes, kardoesen vullen.*

Gargouffere, (f) *Eene patroon-tas (f).*

Garieur, (m) (*Zie Pleige, ou caution.*)

Gariment, (m) (*Zie Garantie.*)

Garites, (f. pl.) *Schamphoornen, zaligen van de mars van een Schip.*

Garnement, (m); Méchant garnement, *een deugniet, ligt-mis, loskop, Ghurk.*

Garni, (m) *Stop-steen; item het stoppen; of, in vullen daar meê (by Metz).*

Garni, ie (adj.) *Voorzien, gestof-feerd.*

Garnir, (v. a.) *Van alles voorzien, toerusten, stoffeeren; verciere, uitrusten; garnir des gans, kun of franies aan hand-schoenen zetten; garnir une boutique, eenen Winkel stoffeeren; garnir un endroit foible, een zwakke plaats versterken; garnir un Vaisseau, een Schip toetakele.*

Garnison, (f) *Bezetting, Krygsvolk van een plaats; plaats daar dezelve ligt; item Staats-dienaars of Batails, die het goed bewaaren, wanneer het bezet is.*

Garnisseur, (m) *Een hoede-kraamer, hand-stofferter.*

Garniture, (f) *Stoffeering, al het geene een Keel verciert; garniture de lit, bekangfel van een Ledi-kunt; garniture de porcelaine, stelsel porcelain; garniture de baudrier, bescij van een drag-band.*

Garou, (m) (*Zie Loup-garou.*)

Garouage, (m); aller en garouage, *in logte huizen, kroegen, of bordeelen lopen.*

Garrot, (m) *De schoft van een paard; item knuppel, paß-stok.*

Garroter, (v. a.) *Kneuzelen, binden, vastmaken; (van gewaagenen of pubben gezegt).*

Gasconisme, (m) *Gasconsche spreek-wyze (f).*

Gasconnade, (f) *Opsnydery, sny-kery, zuetzerij.*

Gasconner, (v. n.) *Wakker op-snyden, liegen.*

Gaspillage, (m) *Ongeregeldheid (f).*

Gaspiller, (v. a.) *Opmaaken, on-nuttelyk vertceren, verkwisten; il a gaspillé tout son bien, hy heeft al zyn goed opgemaakt.*

Gaspilleur, (m) *Een verspilder.*

Gastadour, (m) *Graaver, Schant-graaver.*

Gastriloque, (adj.) *Een die uit den buik spreekt.*

Gastrolâtre, (m) *Ruik-dienaar, die den buik tot zyn God maakt.*

Gastrotomie, (f) *De Keizersneef.*

Gâteau, (m) *Een Koek (m); stuk wasch wol boning (n); item beeldhouwers leen, waar in iets, om af te gieten, gegooten word (f); trouver la fève au gâteau, vinden wat men zoekt; avoir part au gâteau, eigens portie van hebben.*

Gâte-ménage, (m) *Verstoorder des huisgezins.*

Gâte-métier, (m) *Een Kladder, die zyn waarn te goed hoop geeft; item een knoeijer, bradelaar.*

Gâter, (v. a.) *Bedorven, brodden, besmetten, bezoelen; gâter un habit, een Kleet bedorven, of bewlakken; gâter les affaires, de zaken verbrodden, bedorven; gâter le métier, Kladden, te goed Koop geeven; se gâter (v. r.) zich bedorven; bedorven worden.*

Gateur, (m) *de papier, papier ver-morsfer.*

Gatine, (f) *Onbebouwd land.*

Gatte, (f) *Pis-bak, water-bak op een Schip (m).*

Gavache, (m) *Lompe vlegel, bloo-daard.*

Gauche, (adj.) *Linker, slinker, links, krom; main gauche, de linker- of slinkerhand; l'aile gauche d'une armée, de linker-vleugel van een lé-ger; une règle gauche, een kromme régel; un esprit gauche, een bedorven verstand.*

Gauche, (f) *De linkerhand (voor main gauche); il y avoit un mu-rais sur la gauche, daar was een muur-*

GAU.

moerds op de linker band; à gauche, (adv.) ter linker hand; tourner à gauche, ter linker hand draaijen; prendre une chose à gauche, iets verkeerd opvatten; prendre à droit & à gauche, overal leeren, borgen.

Gaucher, ere (adj. & sublt.) Slinks, links; een linkse.

Gaucher, (v. n.) Niet oprechtelyk, of voor de wijs handelen; gauchir aux difficultés, de zwaarigheid n ontuyken, ontgaan; gauchir dans une affaire, omwegen in een zaak zoeken, geen streek haken.

Gachiffement, (m) Uitvlugt, wyffeling, uitwyking (f).

Gaude, (f) Vrouw (f) (zekere plant om gel te verwen).

Gaudéamus, (Lat. w.) (m); Faire gaudéamus, zig verzoelyken (boert. w.).

Gauder, (v. r.) Met vrouw gel verwen.

Gauderonner (v. a.) des manchettes, mouettes plooyen.

Gaufre, (f) Wafel; honing-raat (f), item het wateren van eene stoffe met heete yzers (n).

Gaufre, (v. a.) Stoffen wateren, met heete yzers figuren op stoffen drukken.

Gaufreur, (m) Drukker daar van.

Gaufrier, (m) Een wafel-zyer (n); Wafel-bakker (m); Wafel kraam (f).

Gaufrure, (m) Het wateren of drukken van stoffen met heete yzers.

Gavion, (m) Keel, strut (f) (gem. w. Zie Gosier).

Gaviteau, (m) Een Bori (f) (Zee w.).

Gaulade, (f) Slag met een roe, teen of gaarde (m).

Gaule, (f) Roede, teen, gaarde; item een lange stok om vrugten mee af te slaan.

Gauler, (v. a.) De vrugten met stokken van de bloemen af slaan.

Gaulette, (f) Roede, teentie (n).

Gauleur, (m) Een die vrugten af slaat.

Gaulis, (m) Tak die de Jagers met de hand moeten neerbuigen, als zy een Hert door een dicht Bosch na jaagen.

Gaulois, oise (adj.); Mot gaulois, gullisch of oud fransch woord,

GAU. GAY. GAZ. &c. 353

Gavon, (m) Klein Kamertje in de Kajuit van een Schip (n).

Gavotte, (f) Zekere lustige dans (m).

Gaupe, (f) Eene sloeri, morsfig Vrouwenfch (gem. w.).

Gauffer, v. n.) Se gauffer, (v. r.) iemand bespotten, beschimpen, voor den gek houden; (gem. w.); il fut gauffi de tout le monde, hy wierd van ieder een bespot.

Gaufferie, (f) Spotterny, schimp.

Gauffeur, euse (m. & f.) Schertzer, schimp. r; sposter.

Gautier, (m); C'est un franc gautier garguille, hy is een regte postzenmaaker.

Gayac, (m) Pok-bout (n).

Gaze, (f) Gaas (n) (zeer dunne en doorscheyvende stoffe).

Gazelle, (f) Zekere wilde geit.

Gazer, (v. a.) Met gaas vercierren.

Gazetier, (m) Schryver of Drukker der couranten of nieuwspapieren, Courantier.

Gazette, (f) Gedrukte nieuwe tyding, courant; item Nieuwsverteller, snapper; snapsler; c'est la gazette du quartier, het is de courant van de buurt.

Gazon, (m) Groene zoode of zob (f).

Gazonnement, (m) Belegging met groene zoden (f).

Gazonner, (v. a.) Met zoden beleggen.

Gazouillement, (m) 't Queelen, quinkcleeren, of zingen der Vogelen, het Vogelgezang; item het geruisch van het loopend water der beken (n).

Gazouiller, (v. a.) Zingen, quinkcleeren; item quelen, namelen (van kinderen g. z. g.); ruischen, elieten, (als beeken).

Gazouillis. (m) (Zie Gazouillement).

Gcaï, (m) Een Meerkolf of Kaurw (zek re Vogel).

Géant, ante (m. & f.) Reus; reuzin.

Geindre, (v. n.) Heimelyk klaagen, weenen, kermen, zugten.

Geindre, (m) Bakkers Meester-knegt.

Gelé, ée (adj.) Bevrooren, bevrooren, toegevrooren,

354 GEL. GEM. GEN.

Gelée, (f) De vorst; gelee blanché, ryp, rym; gelee de cerifes, &c. sjjelei, of schalei van Kersfen enz.

Geler, (v. a.) Dren vriezen; bevriezen; la bile gele les viges, de noorde wind doet de Wyngaarden bevriezen.

Gelter, (v. a.) Vriezen; il gele toutes les nûtes, het vries alle nachten; il gele à pierre fendre, het vries dat het klagt.

Se Geler, (v. r.) Bevriezen, item siellen, fremmen.

Géline, (f) Goudw. Zie Poulette).

Gélinote, (f) Een jong, mals en vet hoentje of kiekje (n); gélinote de bois, een Kor-boen.

Géméas, elie (m. & f.) (Zie Jumeau); les géméaux (m. pl.) de Tweelingen (en der 12 Hemels-trekken).

Gémir, (v. n.) Zuchten, kreunen, keumen, weklagen, treuren; koren.

Gémissant, ante (adj.) Kreunende, zuchtende.

Gémissement, (m) Zuchting, klaagzang, kerming (f).

Génant, ante (adj.) Pynigend, kwellend; ongemakkelijk, lastig; knellend; homme, habit génant.

Gencive, (f) 't Tand-vleesch (n).

Gendarme, (m) Een gewapend, of geharnast Ruiters; item het Krygsvolk, de Soldaten; cette femme est na vrai gendarme, dat wyf is een rechte baantveer (spr. w.); gendarmes (plur.), foraken, opzakkende knies; gendarmes d'un diamant, de gruisachtige deelen in een diamant; gendarmes, kaam op hier enz.; gendarmes, kleine vliesjes in het oog.

Se Gendarmes, (v. r.) Kwad, of meefelyk warden.

Gendarmerie, (f) Al het Paerden-volk van 's Konings hies.

Gendre, (m) Behuuz-zoon, schoon-zoon.

Gène, (f) De Pynbank; afsmutting, wermoeijng, pyniging; donner la gène à un criminel, een misdadiger pynigen; donner la gène à son esprit, zynen geest afsmatten, pynigen.

Géné, ée (adj.) Gequeld; gedwongen; être gène dans ses habits, in zyne kleederen gedrongen zyn; un hyle gène, een gedwongene of styve hyl.

GEN.

Généalogie, (f) Geslacht-rekening (f), geslachts-boom (m), geslacht-register (n).

Généalogique, (adj.) Dat tot de geslacht-rekening behoort; arbre généalogique, geslacht-boom.

Généalogiste, (m) Een geslacht-rekenaar, een die geslacht-boomen maakt.

Gèner, (v. a.) Pynigen, plaagen, lastig vallen, vermosien; item knellen, nypen; la compagnie me gêne, zyn gezelschap verveelt my; se gêner, (v. r.) zich bedwingen enz.

Général, ale (adj.) Gemeen, algemeen; les principes généraux d'une science, de algemeene grondbeginselen eener wetenschap; une règle générale, een algemeene regel; les Etats généraux, de Staaten Generaal.

Général, (m) Oppervoofd van een heer, Veld overste, Veldmarschalk, generaal; le général, het meefte deel der Mensch.

En général, (adv.) In 't gemeen, in 't algemeen.

Généralat, (m) Veldheerschap, oppervoofdsmanfchap (n).

Générale, (f) Gemalinne van eenen Veldheer; item algemeene marsch of marsch slag des trommels.

Généralement, (adv.) Algemeenelyk, in 't algemeen.

Généralité, (v. a.) Algemeen maken.

Généralisme, (m) Opperveldheer of Krygsoverste.

Généralité, (f) Algemeenheid.

Génératif, ive (adj.); faculté générative, voortteelende kragt.

Génération, (f) Voortbrenging, teeling, voortzetting (f); geslacht (n), afkomst (f).

Généreusement, (adv.) Edelmoediglyk.

Génereux, euse (adj.) Edelmoedig, edelhartig, milddadig.

Générique, (adj.) Difference générique, onderscheid in 't geslacht (in rezenke).

Générosité, (f) Grootmoedigheid, edelmoedigheid, milddadigheid.

Genèse, (f) Genesis, of 't boek der Scheppinge, eerste boek Moïfis.

Ge-

GEN.

GEN.

355

Genêt, (m) *Brem* (f) (*zeker heefstertig gewas*).

Genet, (m) *Spaansch paerd* (n).

Genethliologie, (f) *Konst welke Leeraerd hoe men den Horoscoop moet stellen*.

Génétin, (m) *Zekere soort van witte orleanfche wyn*.

Genette, (f) *Turksch paerden-gebi of monstluk* (n); *aller à cheval à la genette*, met korte ftygheugels te paerd ryden; *genette*, soort van een bunsing met jeboom bair en lieffelyke reuk

Genèvre, (f) *Genêver - bezië*.

Genevrette, (f) *Bereide liqueur daar van*.

Genevrier. (*Zie Genievre*).

Génie, (m) *dart*, *inborst* (m), *genegtheid* (f), *oordeel*, *verstand* (n); *un beau, un pauvre génie*, een schoon, een gering verstand; *travailler de génie*, uit een aangebooren schranderdheid werken; *génie*, *Beschermergod*, *Geki-engel*, (by de oude Heidenen).

Genievre, ou Genevrier, (m) *Genêver-boom*.

Genisse, (f) *Vaerze of jonge Koe die nog niet gekalfd heeft*.

Génital, ale (adj.); *Les parties génitales*, de teel-deelen.

Génitif, (m) *De teeler*, het teelend geval, genitivus, (in spraak.)

Génitoires, (m. plur.) *De teel-leeden*.

Geniture, (f) *Kind* (n), *teelt* (f) (*oud w.*); *item geboorte-punt* (n), *geboorte-jaar* (in *Sierrek*).

Genou, ou genouil, (m) *Knie*; *item knie van een Schip* (f); *plier ou flechir le genou*, knielen; *se mettre à genoux*, op de kniën vallen.

Genouillé, ée (adj.) *Dat met leden is als een stroo-balm*.

Genouillée, (f) *Lid aan een stroo-ba'm of rotting* (n).

Genouiller, (m) *Zêker Mis-gewaad met een crucifix op de kniën hangende*, by de Oostersche gebruikt.

Genouillere, (f) *Knie-stuk*, (by *Smids*, *Laarzen-maakers*, en *Leidekers*).

Genouilleux, euse (adj.) *Knobbelig*, *knossachtig*.

Genre, (m) *soort* (f), *slag* (n); *aars* (m), *geslacht* (n); *vous êtes le premier homme du monde en ce genre là*, *gyz de eerste man der Waereld in dat slag*; *il est habile en son genre*, *by is gaauw in zyn beroep*; *genre masculin, féminin, neutre*, 't mannelijk, 't vrouwelyk, 't onzijdig geslacht; (in spraak.); *le genre humain, les Menschelyk geslacht, het Menschdom*.

Gens, (m. & f. plur.) (NB. *dit woord is masc. wanneer het adj. agter staat, en femin. wanneer het voor gaat*, b. v. *que les gens sont fots!* *qu'il y a de fottes gens!* *il y a de certaines gens qui sont fots, en niet fottes*); *Menschew*, *lieden*, *volk*; *item bedienden*, *dienst-boden*; *mes gens sont ils venus?* *zyn myne bedienden gekomen?* *les honnêtes gens, de eerlyke lieden*; *gens de bien, vroom lieden*; *gens de la campagne*, *Land-lieden*; *gens de cœur, dappere Mannen*; *gens de distinction, lieden van aanzien*; *gens de façon, fatsoenelyke lieden*; *gens de guerre, Krygslieden*; *gens de journée, dag-werkers*; *gens de lettres, de geleerden*; *gens de main, vaerdige lieden*; *gens de marque, lieden van aanzien*; *gens de mer, Zee-lieden*, *Scheeps volk*; *gens de poids, lieden van vermogen*; *gens de qualité, Edellieden*; *gens du Roi, des Konings Gerechts-beeren*; *gens de village, de Boeren of Dorpelingen*; *gens de ville, Burgers, Stedelingen*; *gens de rien, geringe lieden*; *il y a gens & gens, alle lieden zyn niet eenerly*; *le Droit des gens, het Recht der Volkeren*.

Gent, (f) *Volk* (n), (*ouden boertig w.*).

Gent, ente (adj.) *Fraai*, *aardig*, *net*, *geestig* (*oud poët. w.*).

Gentiane, (f) *Gentiaak-wortel*.

Gentil, (m) (*de 1 woord uitgesproken*) *een Heiden*; *apôtre des gentils*.

Gentil, ille (adj.) (*lees sjanti, sjantilje*) *Cierlyk*, *fraai*, *bevallig*, *aardig*, *geestig*; *de gentils enfans, lieve Kinderen*.

Gentilhomme, (m) *Edelman*; *gentilshommes* (pl.) *Edellieden*. (NB. *in 's*

ling. word de 1 uitgespr. dog in 't plur. niet).

Gentilhommeau, (m) *Kleine, of, geringe Edelman.*

Gentilhommeerie, (f) *Adel, adel-dom; (gem. w.).*

Gentilhommiere, (f) *Klein adelyk Huis (n).*

Gentilisme, (m) 't *Heidendom, de Gotsdienst der Heidenen, (zelden gebr. Zie paganism).*

Gentilité, (f) 't *Heidendom, de Afgoden-dienars.*

Gentillâtre, (m) *Slegt Edelman, kaale jonker zonder geld of verdiensten.*

Gentileffe, (f) *Aardigheid, geestigheid; gentileffes, (plur.) aardigheden, grappen, geestige kuuren; Kinder-syppegoed, frugtieryen; scherpsinnigheden des verstands; dire des gentileffes, aardigheden vertellen.*

Gentiment, (adv.) *Aardig, geestig, fraai; men zegt ook; il boit gentiment, hy drinkt wakker.*

Génuflexion, (f) *Kniebuiging, het buigen der knien.*

Géographe, (m) *Aardryks-beschryver, aardkloot-kundige.*

Géographie, (f) *Aardryks-beschryving, Aardkloot-kunde.*

Géographique, (adj.) 't *Geen de Aardryks- of Waereld-beschryving aangaat; carte géographique. een Landkaart; Dictionnaire géographique, Aardryks-beschryvend Woordenboek.*

Geolage, (m) (lees Jolage) *payer le geolage, het sluit-en onsluit-geld aan den Cipier betaalen.*

Geole, (f) (lees Jole) *Kerker (m), gevangenhuis (n), gevangenis (f).*

Géolier, iere (m. & f.) (lees jolier) *Cipier, stok-bewaarder; Cipiers-vrouw.*

Géomancie, (f) *Stip-rtken-kunde, stip-waarzeggerij.*

Géomancien, (m) *Stip-veekenaar.*

Géomantique, (adj.) *Das daar toe behoort.*

Géométral, ale (adj.) *Meet-kundig; plan géométral, platte grond naar de regelen der Meetkunde afgeteekend.*

Géometre, (m) *Een Landmeeter.*

Géométrie, (f) *Landmeet-kunde, meet-konst.*

Géometrique, (adj.) *Meetkundig, het geen de meet-kunde aangaat; pas géométrique, meetkundige schreede, of, flap.*

Géométriquement, (adv.) *Meetkundiglyk.*

Gérance, (f) *Kraan om goederen uit Scheepen te hyffen.*

Gerbe, (f) *Een Koorn-schoof, of, gerve; mettre le bled en gerbe, 't Koorn tot schooven binden; gerbe d'eau, een water-pyloar (by Fontein-maakers).*

Gerbée, (f) *Bos stroo daar nog wat Koorn in zit (m).*

Gerber, (v. a.) *Koorn tot schooven, of gerwen binden.*

Gerbieri, (f) *Een hoop Koorn-schooven (m).*

Gerbillon, (m) *Kleine schoof (f).*

Gerce, (f) *Boek-worm, schiet-worm (m), mot (f).*

Gercer, (v. a. & n.) *Doen bersten, klieven, of, splyten; se gercer, (v. r.) bersten, splyten; le froid gerce les levres, ou, les levres gercer au froid; du bois gercé.*

Gercure, (f) *Kloove, spleet, scheur in 't vel, of in hout.*

Gérer, (v. a.) *Bedienen, bewind hebben; bestieren (in Rechten); gérer, les biens d'un mineur, d'une tutelle.*

Gerfant, (m) *Giervalk (zeker Roofvogel).*

Germain, aine (adj.); *Cousin germain, volle neef; cousine germaine, volle nicht.*

Germandrée, (f) *Manderkruid (n).*

Germanique, (adj.) *Les cours germaniques, de Duitse Hoven.*

Germanisme, (m) *Hoogduitsche spreekwyze (f).*

Germe, (m) *Uitbotting, uitschieting van 't zaad; item oorzaak, oorsprong tot iets (f).*

Germer, (v. n.) *Spruiten, uitschieten; le bled commence à germer, het Koorn begint uit te spruiten.*

Germination, (f) *Uitspruiting, uitschieting.*

Gérondif, (m) *Het gerundium, (in Spraakk.).*

Ger:

GER. GES. GIB. GIG.

Gerseau, (m) Een sloop, om een Scheeps blok (f).

Gélier, (m) De krop van 't gevoeltje (f).

Géline, (f) Het Kraam-bed (n), (oud w.).

Géfir, (v. n.) (Zie Git).

Geste, (m) Gelaat, gebacden(n); orateur qui a le geste beau; faire des gestes.

Gestes, (m. plur.) Roemrugtige daaden (oud w.).

Gesticulateur, (m) Zwetzer, gebaar-maaker, Quakzalver.

Gesticulation, (f) Groot bebaai, gezwets (n).

Gesticuler, (v. n.) Zwetzen, te veel bebaai maaken.

Gestion, (f) Bewind, bestier (n), handhaaving (f); il a rendu compte de sa gestion, hy heeft rekening van zyn bestier gegeven (in Rechter).

Gibbecier, (m) Wei-tas-maaker.

Gibbeciere, (f) Tas om hazel in te doen; Herderstas; wei-tas; goocheltas; joner de la gibbeciere, uit de goocheltas speelen.

Gibbeux, euse (adj.) Bultig, verbeeven (in Geneesk.).

Gibbosité, (f) Bultigtheid.

Gibelet, (m) Een fret (f) (zekere kleine boor).

Gibelot, (m) Knietje aan 's galjoen (n) (Zee w.).

Gibelotte, (f) Heen-ter-fricassée.

Gibet, (m) De galg (f).

Gibier, (m) Wild, wilabraad, klein wild (n) (als gevoeltje) item een ligte-kooi, slegt Vrouwen-sch (f); item allerlei slegt en ondeugend Volk (f), dat door de Gerechtsdienaars opgezocht word; gibier de gibet, galgen-aas; cela n'est pas de votre gibier, (spr. w.) dat raakt u niet, of is u zaak niet.

Gibblée, (f) Slag-regen, plas-regen (m), slaag, bui (f).

Giboyer, (v. n.) Met een snapbaan jangen, vogelen schieten.

Giboyeur, (m) Een Jaager (zelden gebr.).

Gigante, (f) Groot beeld aan den achtersteven eener galei.

Gigantesque, (adj.) Reusagtig, groot, figure gigantesque.

GIG. GIL. GIM. &c. 357

Gigantomachie (f) Reuzen-strijd (m).

Gigot, (m) Een bout; un gigot de mouton, een Schaapen-bout; étendre ses gigots, zyne beenen uit-rekken, (boert. w.).

Gigotté, ée (adj.) Wel of sterk gebeend (van Paerden enz. gez. gd).

Gigotter, (v. n.) Uit-rekken, spartelen (word van geschoten wild, dat sterft, gezegt).

Gigue, (f) Een Schaapen-bout (m) (gem. w.); item zekere engelsche dans; luchtig muziek-stuk; een luchtig vrolijk Meisje dat altyd huppelt en springt.

Giguer, (v. n.) Huppelen, dansen, springen.

Gilles, (m) ou gilles le niais, Hansworst, Quakzalvers gek of harlequin; faire gilles, zyne spullen pakken, het haazen-pad kiezen.

Gillet, (m) Een borstrok zonder mouwen.

Gillette, (f); Reine gillette, een' kaale Juffer die zich aars geeft.

Gimblotte, (f) Zeker rond zuikerkoekje (n).

Gindant (m) cette voile a vingt aunes de gindant, dat zeil is twintig ellen lang (Zee w.). (Zie guindant).

Gingembre, (m) Gengber (f).

Ginguer, (v. n.) Met de voeten uitslaan (byzonnige van Paerden gez.).

Ginguet, ette (adj.), Habit ginguet, een bekrompen of kort Kleed; esprit ginguet.

Ginguet, (m) Een soort van slegt raauw wynje (n).

Giore, (m. & f.) Food, of Foodin van ouders geboren, waar van de ééne een Israëlyt, en de andere een profelyt is.

Gipe, (f) Een grove Kiel, (f) of overtrek (m).

Girande, (f) Fontein-pyp, waar uit het water als regen voortkomt.

Girandole, (f) Kandelaar met verscheide armen; item ring, of, rad met vuur-pylen.

Girasol, (m) Soort van opaalsteen.

Girofle (m), ou, Clou de girofle, Kruid-nagel.

Giroflée, (f) Nagel-bloem, gero-fel. angelier.

Gironier, (m) Kruidnagel-boom; (m) Violier-plant (f).

Giron, (m) Schoot; rentrer au giron de l'Église, in den schoot, of, in de gemeenschap der Kerke wederkeeren; s'asseyer dans son giron, in zynen schoot verbergen; giron, br. ette, van den treef eener trap.

Gironné, (e) adj.) afgerond; acht-deelig, die acht stukken in zyn schild voert (in Wapenk.).

Gironner, (v. a.) Ronden, afronden (by Silversnijs enz.).

Girouette, (f) Weërhaan; item vleugel, tof-vaander (m), Vaan(f) op een schip; tourner à tous vents comme une girouette, als een weërhaan met alle winden draaijen.

Gisant, (arte (adj.) (van Gêst) Liggende, leggende; il a été pendant trois semaines gisant dans son lit, drie weken is hy bed-leegerig geweest; bois gisant, leggend, of, neêrgebakt hout; vaisseau gisant, een vastgezeten Schip.

Gisant, (m) Het bed (n) of de onderste molen-sleên, item legger of balk enz. daar iets op rust (m).

Gisement, (m) Het leggen der Kußen (zee w.) (n).

Git, (3de pers. van 't enkelv. des tegenw. tyds van de indicat. les niet meer in gebruik zynde werkw. Gêst, Leggen. N.B. men zegt nog; nous gisons, ils gisent, il gisoit.) ci-git sous cette tombe, hier legd, ligd, of, rust onder deeze Zark; toute la difficulté ne git qu'en cela, ou, c'est-là que git le lièvre; jaar legd de gantfche zuurigheid in, of, daar bikt den hond (spr. w.).

Gîte, (m) Nest (m), of, léger van wreed-dieren (n); verblyf-plaats, slaap-plaats (f); slaap-zeld, dat m n in een Herberg betaald (n).

Giter, (v. n.) Ergens slaapen, ver-nachten (gem. w.).

Giré, (m) Tjfel, ryp, bevrooren dauw of regen, die op de boomen, enz. valt zit.

Glace, (f) Ts (n); du vin à la glace, Wyn met ys kiel gemaakt; aller aux patins sur la glace, op

het ys met schaarzen ryden; rompre la glace, het ys breeken; rompre la glace pour quelqu'un, het ys voor iemand breeken, (fig.) hem den weg baan-nen; couper les glaces autour d'un Vaisseau, een Schip uitzeyten (zee w.); cheval ferré à glace, paerd dat gescherpt is, om op het ys te loopen; être ferré à glace, ergens op gescherpt zyn; bestaagen ten ys koop-men; vast in zyn schornen staan; glace de miroir, spiegel-glas; glace de Carosse, glas van een Koets; glace, koelheid van harte; elle est pour moi toute de glace, zy is omtrent my zo koud als ys.

Glacé, (e) adj.) Bevrooren, toegevrooren; item zonder liefde of genegenheid; taffetas glacé, blinkend taf (zekere stoffe).

Glacer, (v. a.) Doen bevrooren, tot ys doen worden; item ys-koud maaken, alle lijsde beneemen, le grand froid glace les rivières, de grooté koude doet de rivieren bevrooren; la peur glace le sang dans les veines, de schrik doet het bloed in de aderen stremmen; glacer, suiker met ei-wit gemengd er ons over sryken (by Confitur.); glacer, de stoffe met de voering van een Kled gelyk naaijen (by Kieerm.); glacer, het leer met glanzige wasch besryken (by Schoenm.); glacer (v. n.) se glacer (v. r.) bevrooren, ys worden; l'esprit de vin ne glace jamais, de voorloop bevroest nooit; eau qui se glace, water dat bevroest.

Glacéux, euse (adj.) Tzig, on-klaar, onzuiver (by Juweliers.).

Glacial, ale (adj.) La mer glaciale, de Ts-zee, of, bevroore Zee.

Glacière, (f) Tskelder (m).

Glacis, (m) Schuinte, Klif van den bedekten weg afloopende (in Vestingb.); item naad waar mede de voering van een Kled met de stoffe word vast genaait (f).

Glaçon, (m) Ts-kégel (m), ys-schol, of, schots (f); il est froid comme un glaçon.

Gladiateur, (m) Schermer, wechter (in de Rom. Scheuw-burgen); item voorzechter, opznyder.

Glaçul,

GLA.

Glaïeul, (m) Kalms, welriekende
lisch-zker Kraud.

Glaire, (f) Slym, slymüchtige vogt
(f); wit van een ei (n).

Glaier (v. a.) un Livre, een
Bok *et*-witten.

Glaireux, euse (adj.) Slymüchtig,
drabbig, slymig.

Glaïse, (f) Klei, pot-aarde, vet-
te aarde om aardewerk van te bakken.

Glaïser, (v. a.) Met Klei of leem
beleggen, overstryken.

Glaive, (m) Zwaard of zwaard;
(n) stem macht (f); (Schrijtuwl. w),

le glaive temporel, ou, spirituel.

Glanage, (m) Het nalcezen van
Koorn (n).

Gland, (m) Eikel, akel (f), (vrucht
van den eiken-boom); gland de ter-
re, aard akel, aard-noot.

Glande, (f) Klier, in 't vleesch.

Glandé, ée (adj.); Cheval glan-
dé, Paerd met gezwollen klieren;

glandé, met eikels bezét (in Wapenk.).

Glandée, (f) Eikel-bosch, mest-
bosch (n).

Glandule, (f) Klein Klierje aan

't Ligchaam (n).

Glanduleux, euse (adj.) Klierig-
tig, vol klieren.

Glane, (f) Een handvol nagelcezen

Koorn-aaren; une glane d'oignon,
een rift ajuin.

Glaner, (v. n.) Opleezen, opdraa-
pen (van Koorn-aaren, d'e op een
geöogsten akker zyn blyven leggen, ge-
zegd); item het overschot, door ande-
re gelaaten, bekomen.

Glaneur, euse (m. & f.) Nalcezer,
waleester der Koorn-aaren.

Glanure, (f) De tyd daar van.

Glapis, (v. n.) Met een scherpe,
of, schetterende stem schreeuwen; le

renard glapit, de Vos schreeuwd.

Glapiissant, ante (adj.); Voix gla-
pissant, scherpe, of, doordringende
stem.

Glapiissement, (m) Schetterend ge-
schreeuw (n).

Glas, (m) 't Klokken-gelui, over
eenen Overleedenen.

Glatir, (v. n.) Blaffen, Keffen,
icwuen.

Glayeul, (Zie Glaïeul).

GLE. GLI. GLO. 359

Glebe, (f) Een Klomp mineraal
aarde, of ertz; item Land, grond,
(in Rechten).

Glette, (f) Zilver of Goud schuim,
glér.

Gletteren. (Zie Glouteren).

Gliade, (f) Uitglying, uitglijp-
ping; item het schieten; glien van een
piek door de taad; faire une gliade
de, uitschieten.

Glissant, ante (adj.) Glad, glib-
berig; chemin glissant, een slobbe-
rige weg; il est dans l'âge le plus
glissant de la vie, hy is in de aller-
glibberigste jaaren des levens.

Glissement, (m) Glying (f).

Gliser, (v. n.) Glien, uitglijpen,
uitschieten; son pié a glissé, zyn
voet is uitgeglijt; prenez garde que
l'échelle ne glisse, draagt zorg dat
de ladder niet uitschiet; gliser sur
quelque chose, iets overlappen, slij-
letjes voorby gaan.

Glisser, (v. a.) Insliipen, ter sliip
insleeken; il se glissa dans ma cham-
bre, hy sloop in myn kamer; il glissa
sa main dans ma poche, hy stak
zyn hand silletjes in myn zak.

Glissoire, (f) Gly-baan.

Globe, (m) Kloot, bol; globe cé-
leste & terrestre, Hemel- en Aard-
kloot.

Globule, (m) Bolletje, Klootje,
lucht-bolletje (n) waar uit men zegt
dat alle vogten bestaan.

Globuleux, euse (adj.) Rond, ge-
lyk een bol.

Gloire, (f) Eer, lof, roem, luis-
ter, heerlijkheid; hoogmoed, hoovaar-
dy, opgeblaazenheid, glorie; acquerir
de la gloire, roem verkrygen; il est
la gloire de la société, hy is de
luister van 't genootschap; il fait gloire
d'être ignorant, hy stelt 'er eere
in onweetende te zyn; donner gloire
à . . . , roem, of, eere geven
aan. . . ; avoir une sotte gloire,
opgeblaazen zyn, een iedele glorie
hebben.

Glorieusement, (adv.) Roemwaer-
dig, met eere; combattre glorieu-
sement, roemruchtiglyk vechten.

Glorieux, euse (adj.) Loflyk, be-
roemlyk, doortuchtig; beroemd, vermaand,

roem-ruchtig; boogmoedig, laardunkend, boovaardig, trots; un Héros glorieux, een Doorluchtig Held; action glorieuse, luisterryke, doorluchtige daad; avoir l'air glorieux, een trots, een fier gelaat hebben.

Glorieux, (m) Een bevaerdige, een trots, boogmoedig mensch.

Glorification, (f) Heerlykmaaking, verbeerlyking.

Glorifier, (v. a.) Verbeerlyken, pryzen, roemen, looven; item beerlyk maaken; glorifions Dieu de toutes choses, laat ons God over alles verbeerlyken; les saints seront glorifiés dans le ciel; se glorifier (v. r.) zich beroemen, roem draagen.

Glosateur, ou, Glossateur, (m) Uitlegger, verklaarder, uitbreider; les glossateurs de la Bible, de uitleggers des Bybels.

Glose, (f) Woordelyke uitlegging, verklaring, uitbreiding, (men zegt van iets dat slegt uitgelegd is; c'est la glose d'orléans, plus obscure que le texte.

Glofer, (v. a.) Uitleggen, verklaaren; glofer la bible.

Glofer, (v. n.) Berispen, wat op te zeggen vinden.

Gloseur, (m) Berisper, bediller, wisser.

Glossaire, (m) Woorden-boek, dieuende ter opheldering en uitlegging van duistere en vreemde woorden (n).

Glossateur, (m) (Zie Glossateur).

Glossocome, (m) Een winde met verscheide ingetande raderen (in Meek.); item een werk-tuig, om gebrooken beenen in een te zetten (in Heelk.).

Glouglotter, (v. n.) Klokken, Klokken als een Kalkoensche haan.

Glouglou, (m) Klok-klok (geluid dat de wyn maakt, wanneer ze uit een flesch geschonken word), ook borrelen genoemd.

Glouffement, (m) Het Klokken van ene ben (n).

Glouffer, (v. n.) Klokken (van kennen gez.).

Glouteron, (m) Klis, Klisse (f) (zekere plant).

Glouton, onne (adj. & subst.)

Gulzig, vrutig, lekker, un glouton, een vraat, slok-op, gulzigaart.

Gloutonnement, (adv.) Vraatagtig; manger gloutonnement, gulziglyk eeten.

Gloutonnerie, (f) Gulzigheid; vraatagtigheid.

Gloutonnie, (f) (oud w. Zie Gloutonnerie).

Glu, (f) Vogel-lym.

Gluant, ante (adj.) Lymagtig, kleevend, kleevig.

Gluau, (m) Lym-slang, slok met lym bespreken, om vogelen te vangen.

Gluer, (v. a.) Lymen, met lym bespreken.

Glutinatif, (adj. & subst.) t'Zamen beelend middel (in Heelk.).

Glutineux, euse (adj.) Lymagtig, kleevagtig.

Gluy, (m) Roggen-sroo.

Glyphe, (f) Streep, ader, kers, in 't hout enz. (in Bouwk.).

Gnome, (m) Aard mannetje, versierde bewoonder des middel-puns der aarde.

Gnomon, (m) De styl, of, wyzer op een zonne-wyzer; item wyzer op een globe.

Gnomonique, (f) Zonnewyzerkunde, koft om Zonnewyzers te maaken.

Gobbe, (f) Vergiftig beetje (n), door de Jaegers uitgelegd om Vossen, of, ander schadelijk gedierte te vangen.

Gobé, (m) Een lekker beetje (n), (gem. w.).

Gobelet, (m) Beker, Kroes, drink-beker; item bekertje om kunstjes mee te doen; jover des gobelets, met de bekertjes, of, uit de goocheltas speelen; gobelet, voorraad-kamer des Konings.

Gobel'in, (m) Spook (n), bullebak (m).

Gobelotter, (v. n.) Zuipen, zwelgen (gem. w.).

Gober, (v. a.) Inslokken, inzwelgen, insluipen, verslinden; ligtgelooven; il gobe tout ce qu'on lui dit, hy geloofd al wat men hem zegt.

Goberge, (f) Schoor (by Ambagts-l.); geberges (plur.) onderlaagen, planken, waar op een bedde rust.

GOB. GOD. GOE. GOG.

Se Goberger, (v. r.) *Mooi weér spelen, een los, ongebonden leven leiden* (gem. w.); *il ne songe qu'à se goberger, by denkt nergens anders op dan om zyn vermaak te neemen; se goberger de quelqu'un, met iemand de spot dryven; se goberger de tout, nergens om geezen.*

Gobet, (m) *Zwelg - Brokje, (n); prendre un homme au gobet, iemand by den hals grypen* (gem. w.).

Gobeter, (v. n.) *Met Kalk toefstryken, besmeeren.*

Gobeur, euse (m. & f.) *Een flokker, gobeur de fausses nouvelles, een die valsche tydingen ligt geloofd, en aanneemt* (gem. w.).

Gobin, (m) *Een bogcheltje, bogchelmanntje* (n).

Godeureau, (m) *Een pronker, salst-jonker, hof-pop* (gem. w.).

Godenot, (m) *Houte potje waar mede de goetbelaars spelen, Marienotje* (n); *c'est un franc godenot, het is een regte hans-worst, snaak, poetzenmaaker.*

Godet, (m) *Een aarde kommetje* (n); *voeg in een muur; klein lood pypje aan een goot, om 't water als 't overloopt uit te werpen; klein potje daar de Schilders en afzetters olie, gom enz. in doen; godet de fleur, Kelk van een bloem.*

Godiveau, (m) *Pastei met gebakt Kalfs-vleesch, of, frikadellen, enz.*

Godron, (m) *Plooi, vouw in een linnen mouw, of, hand-lobbe.*

Godronner, (v. a.) *In een linnen mouw, of, hand-lobbe de plooijen slyken.*

Gómon, (m) *Kroos, wier* (n).

Goffe, (adj.) *Plomp, mismaakt* (gem. w.).

Gogaille (f); *faire gogaille, vrolyk zyn; mooi weér spelen, goede sier maaken.*

Gogo (adv.); *vivre à gogo, vrolyk, lustig, genoeglyk leven* (gem. w.).

Gogue, (f, gem. w.) *Opvulling van iets dat gebraden moet worden.*

Goguelu, ue (adj. & f.) *Trois, hoogmoedig op zyn goed; een die goed heeft en vrolyk leeft* (gem. w.).

Goguenard, arde (adj.) *Spotag-*

GOG. GOL. GOL. &c. 361
tig, vrolyk, kortswylyg, snaaks; esprit goguenard, een schertzer, spotter.

Goguenard, arde (m. & f.) *Spotter, schertzer, spotboef, spotster, schertsster.*

Goguenarder, (v. n.) *Spotten, scherzen, of, scherffen, kortswylen.*

Goguenarderie, (f) *Snaakery.*

Se goguer, (v. r.) *Vrolyk zyn, zyn hart ophaalen* (gem. w.).

Gogues, (f. plur.) *Vrolykheid, kortswyl, être dans les gogues, in een vrolyke luim zyn.*

Goguette, (f. plur.) *Kortswyl, genot, elle lui a chanté goguettes, zy heeft hem beschimpt, steeken gezeeten.*

Goinfrade, (f) *Zwelgery, brasfery.*

Goinfre, (m) *Doorbrenger, zaiper, zweiger, brasser, stempemter, lichimis.*

Goinfrer, (v. a.) *Zuipen, zwelgen, brassen, stempempen, lichimissen; optrekken, zyn goed doorbrengen, verkwijsten.*

Goinfrerie, (f) *Stemperry, smultery, brasfery.*

Goître ou gougère, (m) *Krop gezwel aan de keel; les habitants des Alpes sont tourmentés des goîtres, Goitreux, euse* (adj.) *Die aan krop gezwollen onderhevig is.*

Golfe, ou golphe, (m) *Golf, bogt* (f) *zee boezem, inham* (m).

Golille, (f) *Spaansche hals-kraag.*

Gomme, (f) *Gom.*

Gommer, (v. a.) *Gommen, met gom bestryken, door gom-water baa-*

len; eau gommée, gom-water.

Gommeux, euse (adj.) *Gomüchtig, vol gom.*

Gomphose, (f. in Ontleedk.) *'t Zamen-veeging der beenderen, als tandem in 't kakenbeen.*

Gonagre, (f) *Knie-jigt.*

Gond, (m) *Duim, waarin de bengzels van een deur, of vengster draaijen; sortir des gonds, boos worden, van zyn siel, of uit zyn schik raaken; mettre quelqu'un hors des gonds.*

Gondole, (f) *Een gondel (zeker venetiaansch schuitje); item een langwerpig drink-schaaltje* (n).

362 GON. GOR.

Gondolier, (m) *Gonkel-rooijer*.
Gonfanon, (m) *Kerk-vaan die in de procesfie gedraagen word; item wapen-vaan* (f).

Gonfanonnier, (m) *Kerk-vaan-draager, banier-draager*.

Gonflement, (m) *Opzwellling* (f).
Gonfler, (v. a.) *Doen opzwellen, opblaazen (van spys en rivieren gez.); gonfler* (v. r.) *se gonfler* (v. r.) *opzwellen, zich uitzetten; item hoogmoedig, opgeblaazen worden*.

Gonin, (adj. en alkenlyk du); *c'est un maître gonin, dat is een looze vos, een doortrapte Karel*.

Gonne, (f) (*Zie w*) *Vaat-werk, of wat voor hier, olie, enz.* (n).

Gonorrhée, (f) *Flux involontaire de la semence; een duiperd* (m) (*zeker Venus-guaal*).

Gord, (m) *Visch-stek* (f), *steek garen of net* (n); *steek paal* (m) (*by Visch*).

Goret, (m) *Klein werken* (n) (*cochen*); *item Scheeps-schrobber; item schenmaakers meester-knegt* (m).

Gorster (v. a.) *en Vaisseau, een Schip zoo ver het onder water is schrobben, schoon maaken*.

Gorge, (f) *Hals* (m), *Keel, gorgel, strot, krop* (f); *borzem van een vrouw-mensch* (m); *ingang, holte tuschen twee bergen; hals van een scheer-bekken, kruik of dergelyk; keel van een bol-werk; hals van eene zuil; gorge de pigeon, krop van een krop-duif; weerschen in zommige zyde stoffen; zeker mond-stuk van een gebit; cette affaire m'a coupé la gorge, die zaak is myn bederf geweest; il coupe la gorge à bien des gens, qui ne lui ont point fait de mal, by toed vele lieden overlast, die enz. il lui tint le pied sur la gorge, hy zette hem de voet op de keel, of dwong hem met geweld; il nous met le pied sur la gorge, hy zit over ons heen, g bruikt ons als zyne slaven; ris qui ne passe pas le noeud de la gorge, gedwongne, of, gemaakte lach; rendre gorge, braaken, spuwven; item onrechtvaardig gewonnen goet wedergeeven; rire à gorge déployée, latus keels lachen; il a dit des paroles offensantes, mais on les lui*

GOR. GOS. GOT. GOU.

fera rentrer dans la gorge; mentir dans sa gorge; un coupe-gorge, (Zie Coupe).

Gorgé, ée (adj.) *Opgezwollen, gevuld*.

Gorgée, (f) *Een mond-vol, één slok*.

Gorger, (v. a.) *Opvullen, zat maaken; gorger de richesses, met rykdommen overlaaden, gorger, doen opzwellen (by Smits); se gorger* (v. r.) *zich tot de keel toe opvullen, oppropen; eeten dat het de keel weer uitkomt; se gorger d'or & d'argent*.

Gorgère, (f) *Schegge, knie aan 't galioen van een Schip*.

Gorgeret, (m) *Werk-tuig tot het steen snyden* (n) (*by Wondh.*).

Gorgerette, (f) *Hals-doek, borst-lap der Vrouwen* (m).

Gorgerin, (m) *Hals-stuk* (n) *kraag* (m) *van een Lyfwapen; Krans eener Zuil* (m) (*in Bouwk.*).

Gorge-rouge, (f) *Rood-borstige* (n) (*zeker Vogel*).

Gornable. (*Zie Gournable*).

Gosier, (m) *Keel, strot, gorgel* (f); *il a le gosier pavé, hy heeft een verstaalde keel, hy kan zeer heete spys eeten*.

Gosse, Cosse, ou délot (f) *Tzere ring, of, kous in een touw*.

Gothique, (adj.) *Gothisch, gosch; architecture gothique; lettres, ou caracteres gothiques*.

Goudran, (m) *Pek-krans, (in den oorlog gebruikelyk, om des vyands bruggen enz. in brand te steeken)*.

Goudron, ou Godron, (m) *Scheepspik, of teer*.

Goudronner, (v. a.) *Bepikken, beteeren, teeren*.

Gouëtre, (*Zie Goître*).

Gouffre, (m) *Draai-kolk, afgrond, maalstroom; se plonger dans un gouffre de malheur, zich in een afgrond van zuwaarigheeden storten*.

Gouge, (f) *Een guds* (*Schrynw. holie heitel*); *item hoer, ligte kooi* (f); *segt vrouw-mensch* (n).

Gonjat, (m) *Een Schaatzen jonge, tros-draager; item een metzelaars opperman, of handlanger*.

Gouine, (f) *Een' allemans hoer, (scheld w.)*.

Gou-

Goujon, (m) *Een grondeling*, (ze-ker *visch*); *item hout* (m), *spil*, *spie*, *rad-speek* (f).

Goujure, (m. Zee w.) *Keep*, *goot*, *groef in een Scheeps-blok* (f).

Goulée, (f) *Groote brok*, *sok* of *zwelg* (m).

Goulet, (m) *Naauwe ingang van een haven of visch fuik* (m) enz. *pyp-gat* *eener bomme* (n).

Goulette, (f) (*Zie Goulotte*).

Gouliafre, (a. j. & f.) *Gulzigaard*, *sok-op*.

Goulot, (m) *De bals van een flesch*; *pyp*, of *tuit van een kan*.

Goulote, (f) *Goot* (f), of *ricol* (n) *tot het afloopen van het regen water*.

Goulu, *ue* (adj.) *Gulzig*, *vraatsig*, *slokkig*; *un goulu* (m), *een vraat*, *gulzigaard*; *une goulue*, *een vretster*; *item een veel-vraat* (zeker *wild dier in Lapland*).

Goulument, (adv.) *Gulziglyk*, *greesiglyk*.

Goumenes, (f. pl.) *Trossen*, *anker trossen* (*Scheeps w.*).

Goupille, (f) *Spie* (f), *pinnetje*, *spijze* (n).

Goupiller, (v. a.) *Met een' spie vast maaken*.

Goupillon, (m) *Een Kanne-wascher*, *item wy quast*.

Goupillonner, (v. a.) *Met een kanne-wascher reinigen*, *schoonmaaken*.

Gourd, *de* (adj.) *Verstyfd*, *verkleumd*, *verdoofd van koude*.

Gourde, (f) *Kalabas*, *Pompoen* (*Zie Courge*).

Gourdin, (m) *Een knuppel*.

Gourdiner, (v. a. gem. w.) *Met een knuppel aflossen*; *ou l'a gordiné comme il faut*.

Gourdinere, (f) *Gording op eene galei*.

Goueurs, (m. plur.) *Specery-vervalschers*.

Gourgandine, (f) *Hoer*, *smots*, *mot-hoer* (gem. w.); *gourgandine*, *zeker lyfje*, of *corsetje* (n).

Gourgannes, (f. plur.) *Zekere wilde witte boontjes*.

Gourmade, (f) *Vuist-slag* 'm).

Gourmand, *ande* (adj. & subst.)

Gulzig, *vraatig*, *slokkig*; *een gulzigaard*, *vraat*; *gulzig troumen*, ch.

Gourmander, (v. a.) *Dourbaalen*; *uitschelden*, *uismaaken*, *toespraakwen*, *mishandelen*; *item intoomen*, *bedwingen*; *gourmander un Enfant*, *een Kind begraauwen*, *toespraakwen*, *hard bejegenen*; *gourmander le vie*, *de endigd intoomen*, *breidelen*; *gourmander ses passions*, *zyn eigen driftten overmeesteren*; *se laisser gourmander*, *zich laten mishandelen*; *gourmander un cheval*, *een Paerd hard behandelen*.

Gourmandise, (f) *Gulzigheid*, *vraatigheid*.

Gourmer, (f) *Droes* (m) (*zekere paerden ziekte*); *item schurft* (n), *uitslag* (m) *der Kinderen*; *n'avoir pas encore jet-té sa gourme*, *zyne hoornen nog niet afgeslooten*, of *nog niet uitgetuild hebben* (*spr. w.*).

Gourmer, (v. a.) *De kinkten aan-doen*; *item met vuisten slaan*, *vuist-slagen geeven*; *ls se sont gourmés comme il faut*.

Gourmet, (m) *Wyn-proever*, *wyn-kenner*.

Gourmette, (f) *Kinkten der paerden*.

Gourmette, (m) *Scheeps jonge*, *zwabber*, *item wakker op een schuit*.

Gourable, (m) *Houte nagel*, (*cheville*).

Gournabler, (v. a.) *Vast nagelen*, (*Scheeps w.*).

Goussant, (adj.); *Cheval gous-sant*, *kort in een gedrongen Paerd*.

Gouffe, (f) *Bus*, of, *schil der pest-vrugten*; *gouffe d'ail*, *een look-bol*; *gouffe de fèves*, *de pois*.

Gouffes, (f. plur.) *Cieraad eener zuil in gedaante van een boonen schil*.

Gouffet, (m) *Klein beursje*, *binne-beursje*, *verborgen zakje* (n); *oxel-schrooi van een bemd* (f.); *oxel* (m), *holte onder den arm*, *beflag van een koren-maat* n); *kardes waar op een plank rust* (f); *roepin*, *belustok* (m); *sentir le gouffet*, *onder de oxelen sinnen*.

Gout, (m) *De smaak* (één der 5 Zinnen); *smaak* (m), *geur* (f), (*in spyzen*); *avoir le gout dépravé*, *een bedor-*

bedorven smaak hebben; viande de haut goût, *spys met een sterke saus*; avoir le goût bon; il n'a point de goût pour la musique, *trouver une chose à son goût*; ouvrage de grand goût, *donner du goût à un ouvrage*.

Goute. (Zie Goutte).

Goûté, ée (adj.) *Geproefd*; goed-gekeurd.

Goûter, (v. a.) *Proeven*, *smaaken*; goed-keuren, goedlichtten; behagen inschoppen, smaaken, beproeven; goûter le vin: goûter les douceurs de la vie; goûter un avis.

Goûter, (v. n.) *Het namiddags ontbyt doen*; (faire collation).

Goûter, (m) *Namiddags ontbyt* (n) (collation).

Goutte, (f) *De jigt*; goutte-crampe, *de kramp*; goutte sciatique, *de heup-jigt*.

Goutte, (f) *Drop, druppel, druppel* (m); petite goutte, *een drupje*, of, *teugje* (n); une goutte de vin, *een druppel of teug wyns*; goutte à goutte, (adv.) *dropsgetwyze*, *by druppelen*, *tomber goutte à goutte*; vin de la première goutte, *wyn van de eerste persing*, *die 't eerst uit de druiven komt*; la mere-goutte, *de voorloop van dingen die geperst worden*; on n'y trouve pas une goutte de bon sens; ne voir, ni n'entendre goutte, *niets zien noch hooren*; j'en vois goutte en tout cela, *dat is altemaal een raadsel voor my of ik begryp 'er niets van*.

Goutelette, (f) *Druppeltje, druppel* (n).

Gouteux, euse (adj. & subst.) *Jigtig*; een jigtioc.

Gouttiere, (f) *Dak-goet*, *goet*; *voorsnes van een gebonden boek*, *gouttiere de croûte*, *leêre rand aan de kap van een Koets*, *om de regen af te weeren*.

Gouttières, (f. plur.) *Waterborden*, *watregangen*, *uitwateringen*, *gooten*, *item spie-gaten op een Schip*.

Gouvernail, (m) *Het roer*, *of stuur van een Schip* (n); tenir le gouvernail, *aan het roer zitten*; (figuurl.) *het bewind*, *het bestier hebben*.

Gouvernance, (f) *Regeering*, (*in zommige Steden*).

Gouvernante, (f) *Stads-voogdesse*; *huishoudster*; *gouvernante des filles d'honneur*, *opzichtster over kinderen van aanzien*.

Gouvernement, (m) *Regeering*, *heerschappy*, *magt* (f), *gebied* (n); le gouvernement, *de regeerders*; avoir quelque chose en son gouvernement, *het bestier eener zaak hebben*; parler contre le gouvernement, *tegen de regeering spreken*; gouvernement populaire, *Volks-regeering*, *bestaande uit de voornaamsten des Volks*; gouvernement de place, *ou, de Province*, *Stads*, *of, Landvoogdyschap*; gouvernement de vaisseau, *het Scheeps-bestier*.

Gouverner, (v. a.) *Regeeren*, *heerschen*, *bestieren*, *het bewind*, *of bestier ergens over hebben*; gouverner une province, *een Landschap regeeren*; gouverner un vaisseau, *een Schip stuuren*, *wenden*, *draayen*, *aan het roer slaan*; gouverner nord, *ou, au nord*, *noord aanleggen*; gouverner quelqu'un, *iemand regeeren*, *naar zyn goeddenken met iemand handelen*; se gouverner, (v. r.) *sage-ment*, *zig wyselyk gedraagen*.

Gouverneur, (m) *Land- of Stad-voogd*, *ruwaard*, *Stadhouder*, *Gouverneur*, *opzigter*, *voogd wien de opvoeding van een Kind is toevertrouwd*; *item een die te roer staat* (timonier) (*Zee w.*).

Grabat, (m) *Een slegt bedje* (n), *rustbank* (f); il est sur le grabat, *hy is ziek* (*boert. w.*).

Grabataire, (m) *Een luiak*, *een die gaerne ligt* (*boert. w.*).

Grabuge, (m) *Twist*, *weederacht*, *oneenigheid*, *arust* (f), *krakkeel*, *gekys* (n) (*gem. w.*).

Grace, (f) *Genade*, *gunst*, *wel-daad*, *vriendschap*, *dankzegging*, *dankbaarheid*, *erkenenis*; *aangenaamheid*, *bevalligheid*, *zuiet*; grace actuelle, *habituelle*, *efficace*, *prevénante*, *dadelyke*, *inwoenende*, *kragtdadige*, *voorkomende genade*; par la grace de Dieu, *door Gods genade*; faire grace à quelqu'un, *iemand gunst bewyzen*,

zen, vriendschap doen; grace, ou graces à Dieu, God zy dank; grace à votre bonté, que je &c. uwe goedheid zye dank, of, uwe goedheid is de oorzaak, dat enz.; bonne grace, bevalligheid, zwier, mauvaïse grace, styfheid, onbevalligheid; il fait tout de bonne grace, hy doet alles met groote zwier, of, bevalligheid; avoir bonne grace, eene fraaije zwier hebben; grace expectative, bevel van den Paus nopens het vergeeven van openstaande ampten; de grace! ditez moi ce que c'est, ik bid u, of, et leven! zeg me wat het is; je vous fais grace de la moitié des dépens, ik schelde u de helft der onkosten kwyt; s'habiller de bonne grace, zich net, zindelyk kleden; un discours qui a de la grace, eene aangename of bevallige redenvoering; vous avez mauvaïse grace de vous plaindre de cela, zy hebt geen reden om u daar over te beklagen; n'aurois je pas bonne grace de le dire? zoude het my niet wel passen, dat ik dit zeide? l'an de grace 1771, het jaar onzes Heeren 1771; avoir sa grace, kwyt schelling, pardon van zyne misdaad hebben; bonne grace, gordyn aan 't hoofd-einde van een bed; graces (plur.) les trois graces, de drie bevalligheden (Heid. Godinnen); les graces d'une langue, de schoonheeden, sierlykheeden van eene taal; bonnes graces, gunst, genegenheid; action de graces, dankzegging; gebied na den eeten; item gebied na het genieten des Heiligen Avondmaals.

Graciable, (adj.); Ce crime est gracieable, die misdaad is vergeeflyk.

Gracieusement, (adv.) Op eene genaijge, gunstige, vriendelyke of beleefde wyze.

Gracieux (v. a.) quelcun, iemand vriendelyk bejegenen.

Gracieux, enfe (adj.) Vriendelyk, minnelyk, beleef; vifage gracieux, bevallig, bekoortlyk aanziecht.

Gracilité, (f) Fynheid, klaarheid der stem.

Gradation, (f) Opklimming, ver-

heffing die trapswyze gefchied (in Re-denck.).

Grade (m) ou, degré d'honneur, trap van eer; grades académiques.

Gradin, (m) Rigchel aan een Altaar, op welke de kandelaaren staan; klein trapje, in Boek-zaalen, Apotheeken enz. gebruikt; gradins (plur.) de jardins, kleine aarde wallen, trapswyze opgeworpen.

Gradine, (f) Getande bytel van een Beeldhouwer (m).

Graduation, (f) Afdeeling in graaden.

Gradué, (m) Een die tot diem staat van eer, die men op de hooge Schoolen krygt, gebragt is, een die gepromoveerd is, een Doctor.

Gradué, ée (adj.); Cartes graduées, geteekende pas-kaarten, kaarten met graaden.

Graduel, (m) Trapzang (gedeelte der misse dat tusschen den epistel en het Evangelie gezongen word).

Graduel, elle (adj.); Pseaumes graduels, de trap-psalmen.

Graduer, (v. a.) In graaden verdeelen (als een Land-kaart); graduer un candidat, een candidaat promoveeren; se faire graduer, zig laten promoveeren.

Grasigner, (v. a.) Met de nagels krabben (gem. w.).

Graillement, (m) Een heesch geschreeuw (n).

Grailleur, (v. n.) Een heesch geschreeuw maaken, op de Jagt-boorn grovelijk blaazen, om de honden terug te roepen.

Grailon, (m) Overfchot (n), overgeschooten brok (m).

Grain, (m) Graan, Koorn; zaad (n), kern; korrel, bézië (f); erf van leër; draad (m), fynze (f), of, grein (n) van iets enz.; battre les grains, het Koorn dorstehen; grain de sel, de raifin, de moutarde, de grele, een korrel zout, kern van een druif; mortier-zaad; hagel-steen; gros grains, winter-graan, winter-Koorn; menus grains, zomer-graan, zomer-gewas of Koorn; grain d'orge, een gerften-Koorn, item het 12de gedeelte van een duim (in meetk.); grain de chapelet, kraal

kraal van een rozen-brans of pater-noster; grain de marrquin, de erf van Spaanschier; grain d'acier, draad of fyte van staal; grain de petite verole, pokkenaal; grain, grein of aas, (zeker klein gewigt); un grain de vent, een wind-bui of vlaag; saine à grain d'orge, genoepte bomhazyt; avoir un petit grain de folie, een halven slag weg hebben, een weinig gek zyn; il n'a pas un grain de bon sens, hy heeft niet het minste verstand; il est léger de deux grains, hy is geraffteerd; un Catholique à gros grains, een ruige Katholyk; je te mangerai avec un grain de sel, ik kan u gemakkelyk op of overmeesteren; il est dans le grain, hy zit in 't riet en maakt typies (spr. w.).

Graine, (f) 't Zaad der gewassen (n); graines de ver à foye, eyertjes der zwormen; monter en graine, zaad schieten; graine de choux, de melon &c.

Grainier, Graineterie, Grainetier, Grainier. (Zie Gréner &c.).

Grairie, (f) Gemeen bosch.

Graisse, (f) Vet. smeer (n), vetzigheid (f), item het beste van iets (n).

Graisser, (v. a.) Smeeren, met vet bestryken; graisser la patte à quelqu'un, iemand's handen vullen; graisser des bottes, des roues; graisser les bottes d'un vilain, il dira qu'on les lui brûle, van eenen on-dankbaaren heeft men maar flink voor dank (spr. w.).

Graisset, (m) Een groene land kik-korich.

Graisseux, euse (adj.) Vettig, smeetig.

Gramen, (m) (Lat. w.) Gras, bonds-gras (n).

Grammaire, (f) Spraak- of Letter-kunde.

Grammairien, (m) Een Spraak-kunstenaar, Spraak-meeſter, Letter-kundige.

Grammatical, ale (adj.) Letter- of Spraak-kundig.

Grammaticalement, (adv.) Letter-konſtiglyk, Spraak-kundiglyk.

Grammaticale, (m) Een die de Letter-kunde wat verſtaat.

Grampe, (m) Izzere houvast of kram.

Grand, ande (adj.) Groot, wyd; hoog, laag, uitmuntend, uitſteekend; roomrugtig, vermaard; edel, verheeven, hoogdravend, grootſch; une grande place, een grote plaats; le grand chemin, de Lant-weg of 's dieeren weg; un grand homme, een groot, lang man; of, een deſtig man; le grand monde, lunden van aanzien; la grande église, de groote Kerk; grand jurisconsulte, een groot, uitmuntend, vermaard Rechts-geleerde; avoir l'ame grande, edelmoedig, grootſch van geest zyn; le grand Seigneur, de groote Heer, de Turkſche Keizer; le grand Mogol, de groote Mogol; Henri le grand, Hendrik de groote; Louis le grand, Lodewyk de groote; il est grand jour, het is volkomen dag; de grand matin, 's Morgens heel vroeg; à grand' peine, met veel moeite; entrer tout de grand, gemakkelyk overeind ingaan.

Grand, (m); Faire le grand, ou trancher du grand, den bans, den grooten Heer ſpeelen; il y a du grand dans tous ſes écrits, daar is iets verhevens in alle zyne Schriften; les grands d'un royaume, de grooten van een Koninkryk; les grands d'Espagne, de grooten van Spanjen; aller du petit au grand, van het mindere tot het meerdere gaan; en grand, (adv.) Peindre en grand, levensgrootte afſchilderen.

Grand'chambre, (f) Eerſte kamer van 't Oppergerechtshof.

Grand-chantre, (m) Opper zanger.

Grandelet, ette (adj.); Votre fille est déjà grandelette, uwe dogter is al fraai groot (gem. w.).

Grandement, (adv.) Grootelyks, zeer, veel (oud w.).

Grandesse, (f) Grandſchap, (eertitel der grooten van Spanjen).

Grandeur, (f) Grootheid, grootte; wyde; glans, heerlijkheid, luister; nous sommes de même grandeur, wy zyn even lang; la grandeur d'un crime, de grootſheid, of, ſchrikkelijkheid

heid eener misdaad; grandeur d'ame, edelmoedigheid; les grandeurs humaines, de menschelyke hoogheden; grandeur, grootheid, (eer-naam die men zommige doorluchtige personaadjen geeft).

Grandir, (v. n.) Groot worden, groeijen.

Grandissime, (adj.) zeer groot, aldergrootst.

Grand-maitre, (m) Groot-meeſter van 's Konings-huis; grand-maitre des cérémonies, groot-meeſter der plegtigheden; grand-maitre de la garde-robe, de l'artillerie, de Malte, groot-meeſter van de kleed-
kas; opperveld-tuig-meeſter; groot-meeſter van Malta.

Grand-maîtrise, (f) Groot-meeſterſchap te Malta.

Grand-merci, (m) Grooten dank, ik bedanke u; dire grand-merci à quelqu'un.

Grand-mère, (f) Groot-moeder.

Grand'œuvre. (Zie Oeuvre).

Grand-père, (m) Groot-vader.

Grand-prévôt, (m) Opper-rechter van het Hof; opper geweldiger in een léger.

Grand-prieur, (m) Opper-prior in een klooster.

Grand-tante, (f) Oud Moey.

Grange, (f) Schuur, koren-schuur.

Grangeage, (m) Verpachting van Land om de halve baar.

Granger ou Grangier, (m) Bedryf, opziender van een' Hoef.

Granit, (m) Granit (Soort van marmur-ſteen).

Granitelle, (adj.); Marbre granitelle, Marmer met ſtippen.

Granulation, (f) Korreling (in Chym.).

Granuler, (v. a.) Metaal korrelen, in bugeltjes veranderen.

Graphometre, (m) Een halve kring in 90 graden verdeeld (in wiſkunde).

Grappe, (f) Een tros, bos (m); grappe de raisin, een druiven-tros; mordre à la grappe, zich laten deken, iets laten wys-maaken (ſpr.w.).

Grapiller, (v. n.) Druiven in eenen Wyngaard, na den Oogſt, naleezen; item iets op eene onderlyke wyze naar

zich neemen, naar zich kraawen, opfleeken; item een klein woordel van iets hebben, op 't na gras koomen.

Grappilleur, euſe (m. & f.) Naleezer, naleeſter van druiven.

Grappillon, (m) Klein trosje (n).

Grappin, (m) Dregge, enter-dregge (f) (Zee w.); grappin à main, enter-dregge die in 't wand geworpen word.

Grappiner, (v. a.) Met de enter-dreggen werpen, vaſt haaken (Zee w.).

Grappu, ue (adj.) Vol met trosſen.

Gras, aſſe (adj.) Vet, ſmeurig; geweeſt; wuil, onheufch; femme groſſe & graſſe, diken vet vrouw-menſch; tuer le veau gras, het gemeeſte kalf ſlagten, luſtig teeren; un bœuf gras, een vetten os; le vin devient gras, l'encre devient graſſe, de wyn, de inkt word drabbig of dik; terre graſſe, vette grond of aarde; item vollers aarde, pot aarde, klei; du ſon gras, ſyne zémelen; du mortier trop gras, al te vette kalk; les joints de cette pièce de bois ſont trop gras, de voegen van dit ſtuk hout zyn te dik; les jours gras, de vleeſch of ſtempdagen der waſten; chapeau gras, een ſmeurige hoed; païs gras, een vrugtbare land; affaire graſſe, een voordeelige zaak; mardi gras, waſtenavond; avoir la langue graſſe, ou, parler gras, een zwaare tong hebben, brouwen, breijen (graſſayer); item onnutige wile redenen voeren van 't kousje praaten, wuil penſen; des mots gras, wile woorden; dormir la graſſe matinée, een gut in den dag ſlaapen (ſpr. w.); il en fait les choux gras (ſpr. w.), hy vaart 'er wel van; vous en êtes bien plus gras d'avoir fait cela (ſpr. w.); wat voordeel hebtge 'er van met zulks te doen?

Gras, (m) Het vet (n), de vettigheid (f); j'aime le gras; le gras de la jambe, de kuit van 't been; faire gras, vleeſch eeten.

Gras-double, (m) Runder-maag (f).

Gras-fondu, (adj.); Cheval gras-fondu, een overreden Paerd.

Gras-fondure, (f) Smelting van 't vet, in een al te verbit Paerd.

Graa-

Grassement, (adv.) Rykelyk, overvloediglyk; vivre grassément.

Grasset, ette (adj.) Een weinigje ver.

Grassement, (m) Drouwing, lispig (f).

Grasseyer, (v. n.) Brouwen, lispēn, zwaar ter taal zyn.

Grassin, (m) Een nieuwe Soldaat, reerunt.

Grassonillet, ette (adj.) Poezelig, wel in 't vleesch.

Grat, (m) Plaats daar de Henders met krabben de kost zoeken.

Grateau, (m) 't Bruijmer-saal (n) (by Vergulders en Zwaardoegers).

Grate-boëffe (f) Krais-borssel, (m).

Gratelle, Gratelleux, Grater. (Zie Gratelle &c.)

Grateron, ou Glouteron, (m) Een klis (f).

Graticuler, (v. a.) De verdelingen eener schildery maaken, (by Schilders).

Gratification, (f) Begunstiging, gunstbewyzyng, genade-gift (f) geschenk (n), vereering (f).

Gratifier, (v. a.) Begunstigen, gunstbewyzen.

Gratin, (m) Het afgebrapzel van iets dat in een pot of ketel enz. aangehakken is (n).

Gratou, (m) De voering onder aan een galei-zeil (f).

Gratis, (adv. Lat. w.) Om niet, zonder belooning, gratis; enseigner gratis, voor niet onderwyzen; il dit cela gratis, by zegg dat zonder betruyt.

Gratitude, (f) Dankbaarheid.

Gratte, (f) Slechte behandeling, slapen.

Gratte-cu, (m) Haag-by, vrugt van een Eglantier (f).

Grattelleux, euse (adj.) Schurftig, met krauwagie bezet.

Grattelle, (f) Krauwagie (f), schaf (n).

Gratter, (v. a.) Krabben, kraauwen, kluuwen; les poules grattent; gratter un vaisseau, een Schip schrappen; gratter quelqu'un par où il lui démange, iemand op zyn zwakste

vatten (spr. w.); trop gratter cult; trop parler nuit, te veel krabben, smert, te veel spreken schaad (spr. w.).

Grattoir, (m) Een Bik-zyser (n) (by Merzel.); een krabber (m) (by Zee l.); een cyl (f) (by Goud-smids).

Gratuit, ante (adj.) Onverschuldigd, onverdiend, don gratuit, genade gift.

Gratuitement, (adv.) Onverdiendelyk, uit genade.

Graves, (m) Afgevallene kalk of pleister (f).

Grave, (adj.) Zwaar, wigtig; deftig, staartig; son grave, een zwaar geluid; accent grave, zwaar klankteeken (in Spraak.); mine grave, deftig gelaat; les corps graves, de zware ligchaamen (in Natuurk.); crime grave, eene zware misdaad.

Gravé, ée (adj.) Gesneden, gegraveerd.

Gravelée, (adj. f.); Cendre gravelée, Pot-afsch.

Graveleux, euse (adj.) Graveelachtig, steenachtig.

Gravelle, (f) Het graveel; steengruis (n).

Gravelure, (f) Lompe redeneering.

Gravement, (adv.) Deftiglyk, staartiglyk.

Graver, (v. a.) Uitsteeken, graveeren; graver à l'eau forte, met sterk-water tizen.

Graveur, (m) Plaatsnyder, wapensnyder, Signetsnyder.

Gravier, (m) Grof of keiügtig zand in een Rivier, item gruis, zand in de blaas (n).

Gravir, (v. n.) Klimmen, klouteven; gravir au haut d'un rocher, d'un arbre.

Gravitation, (f) Zwaarte, neerdrukking van een Ligchaam (in Natuurk.).

Gravité, (f) Zwaarte; deftigheid, staartigheid; centre de gravité; marcher avec gravité; gravité d'un discours; gravité de son, bolheid des geluids.

Graviter, (v. n.) Zwaar of wigtig worden, neêrdrücken.

Gravoir, (m) Werkuig om den rand van brillen, glazen enz. mee te maaken.

Gre-

Gravois. (Zie Gravas).
Gravure, (f) 't Plaatfnyden, fteek-
ken of graveren (n).

Gré, (m) Zin, wil (m), welge-
valfen (franche volonté) (n); item
dank (m); enz. il y est allé de fon
gré, ou, de fon bon gré, hy is 'er
uit zich zelfs, of met zyn zin naar
toe gegaan; contre mon gré; te-
gens myn zin; fe laiffer aller au gré
des flots, du vent, zich aan de
golven, aan den wind overgeven, vol-
là qui est à mon gré, dat behaagd
my; elle est assez à mon gré, zy
ftaat my wel genoeg aan; favoir
gré, ou, bon gré d'une chofe à
quelcun, iemand iets wel, of, in dank
afnemen; lui en favoir mauvais
gré, het hem quaalyk neemen; je
m'en fais mauvais gré, ik ben 'er
met my zelven boos over; bon gré,
mal gré, de gré, ou, de force,
willens, of niet willens, met of tegen
dank, goed willig of quaat willig; bon-
gré, malgré, vous y viendrez; de
fon plein gré, met zyn volkomen zin,
of wil; de gré à gré, met onderling
genoegen van partyen; au lieu de
plaider ils fe font accordés de gré
à gré; il fait tout à fon gré; pren-
dre une chofe en gré; je ferai
cela malgré lui, ou, malgré qu'il
en ait.

Grec, grecque, ou greque (adj.)
Griekfeh; la langue grecque, ou le
grec; il est grec là-dessus, hy ver-
ftaat dat in den grond, hy is daar
een mefter in; c'est du grec pour
vous, dat is griekfeh voor u, dat
gaat u verftand te boven; vent grec,
noord-often wind.

Gredin, ine (adj. & f. fecht w.)
Schooljeragtig, bedelaaragtig, flegt,
gering, kaarig; ein fchoolier, land-
looper; fchoolier; (mesquin, chi-
che) un repes gredin.

Gredinerie, (f) rektigheid, kaar-
igheid (mesquinerie).

Gréer (v. a) un petit hunier,
een klein mars-zeil aan flaan (Zee
w.).

Gresse, (m) Stads fchryf-kamer
(f), of ampt (n), Griffie (f).

Gresse, (f) Ent, griffel.

Greffer, (v. a.) Enten, griffelen
(enter).

Greffier, (m) Gerichts-fchryver,
Hof-fchryver, Griffier.

Greffoir, (m) Ent-mes (n).

Grege, (adj.); De la foie grege,
rauwe zyde.

Grege, (f) Vlas-békel, of reep,
om 't zaad af te reepen.

Gregeois (adj.); Feu grégois,
wild-euur; haastigheid die ras over is.

Gregues, (f. pl. boert w.) Broek,
boxen, il y a laissé ses gregues, hy
heeft 'er zyn leeven gelaaten, is 'er
geftuwend; tirer ses gregues, het
baazen-pad kiezen, zich weg-pakken.

Grêle, (f) Hágel, hágelfteen (m);
item menigte (f); une grêle de
coups, de fêches, de pierres,
eene hágel-bui van flagen, pylen, fte-
nen.

Grêle, (adj.) Lang en dun, smal;
zagt, teder; con grêle; voix grêle.

Grêlé, ée (adj.) Door den hágel
geflagen, bedorven; les blés, les vi-
gues font grêlés; vifage grêlé, ge-
pukputted aangezigt; il a l'air d'un
grêlé, hy ziet 'er uit als iemand die
verdorven, geruineerd, verärmt is;
couronne grêlée, met paerelen be-
zette kroon (in Wapenk.).

Grêler, (v. a.) Behágelen, verhá-
gelen, door den hágel bedorven.

Grêler, (v. impersonnel) Hágel-
len; il grêle, het hágeld.

Grêlet, (m) Een ftraat-kamer (by
Metselaars).

Grêlin, (m) Greling (f), werp-
anker-touw (n), (touw om een fchip
mê te veruycen, of in te winden).

Grêlon, (m) Groote hágelfteen;
il est tombé des grêlons de la
greffeur d'un oraf.

Grelot, (m) Belletje of fchelletje
(m); (sonnette) attacher le grelot,
de bel aantinden (dat is) den eerften
zyn, om iets verkeerts te ondernee-
men.

Grelotter, (v. n.) Van koude zid-
den, trillen, beven.

Grêluchon, (m) Een jonge zot;
om zonnen kâren.

Grément, (m) Toetâkeling, uit-
ruyng van een fchip (f).

Grémial, (m) *Linnen voorſchot van een Biſchop, als by dienſt deed* (n).

Grenade, (f) *Granaat-appel* (m); *item hand-granaat* (f), (oorlogs tuig).

Grenadier, (m) *Granaat-boom*; *item een granadier* (ſoldaat die hand-granaaten werpt).

Grenadiere, (f) *Granaat-taſch*.

Grenadille, (f) *Pasſie-bloem*.

Grenaille, (f) *Korrel van mine-raal, of berg-ſtoffe*.

Grenat, (m) *Granaat-ſteen* (m); *item drooge citroen-ſchil* (f).

Grene. (Zie Graine).

Greneler, (v. a.) *Iets met kor-reljes maaken, of, bedekken*; *gréne-lé, ée* (adj.) *gekorrelt*.

Grener, (v. a.) *Iets korrelen, tot korrelen maaken*; *grener le ſel, zout rafſineeren*; *ſe grener* (v. r.) *korrelen zouten*.

Grener, (v. n.) *In 't zaad ſchie-ten*; *plante qui commence à gre-ner*.

Greneter, (v. a.) *Kalfs-leër als ſegryn-leër bereiden*.

Greneterie, (f) *Zaad-handel, koren-handel* (m).

Grenetier, iere (m. & f.) *Zaad-handelaar, zaad-kooper, graan-kooper, erten en boonen kooper; zaad-koopſter enz.*

Grenetis, (m) *Gekarrelde rand aan munt* (m) (*chapelet*); *item werk-tuig daar toe* (n).

Grenier, (m) *Zolder* (van een huis); *koren-zolder, graan-zolder*; *item graan-verkooper, graan-kooper, koren-kooper*; *grenier au foin, au bois, aux tourbes, à ſel*; *la Sicile eſt le grenier de l'Italie*; *grenier, zaad-kaſt; grut-kaſt*; *embarquer ou charger en grenier, de goederen* (zonder datze getond of gepakt zyn) *op een greniering in 't ſchip ſtorten*.

Greniere, (f) *Koren- of zaad-koopſter*.

Grenoir, (m) *Bus-kruid-zeef* (f).

Grenouille, (f) *Vorſch, kik-vorſch, kikkert* (m); *item ſlegte dich-ter* (m); *item gezwel* (n) *aan den tongen-riem* (in *Heelk.*); *la grenouille croaſſe, de kikvorſch quacks*.

Grenouiller, (v. n. *gem. w.*) *Zui-pen, zwelgen, geſtadig in de kroegen loopen*.

Grenouillere, (f) *Kikvorſch-poel, of moeras*.

Grenouillet, (m) *Kikvorſchje* (n).

Grenu, ue (adj.) *Vol graan, vol korrelen, (als een aar)*; *item gekorrelt, klein gemaakt*; *item met ſlipjes, korre-len, of nerven gewerkt, (als ſegryn leër enz.) épi grenu, cuir grenu*; *huile grenue, drabbige olie*.

Gréque, (f) *Boek-binders zaagje* (n).

Gréquer (v. a.) *un Livre, een Boek op den rug in-zaagen, om 'er de koorden in te leggen*.

Grés, (m) *Graauwe hard-ſteen*; *item de twee bovenſte ſlag-tanden van een wild zwyn*; *keuſch aardewerk*.

Greſſ, (m) *Kleine hagel, yffel, ryp*; *item het klein geſtooten glas*.

Greſſillement, (m) *Kronkeling, be-rimpeling, in-een-ſchroeiing, (voorna-mentlyk van perkament)*; *item ſchroeiing, afkorting van glas* (by *Glazem.*).

Greſſiller, (v. impers. n. & a.) *Yſſelen, rypen, ſtof-hagelen*; *item af-breeken* (van iets dat bros is, als: glas, ſprek yzer enz.; *paſſivè en ac-tivè gebruikt*).

Greſſoir, (m) *Werk-tuig der glaze-maakers, om de kanten der ruiten af te breeken*; *item Borrás-bus* (by goud ſmids).

Greſſerie (f) ou poterie de grès, *grauw aarde-werk; graauwe ſteen*; *item groeve daar van*.

Greve, (f) *Zand-oever* (m), *ſtrand* (n); *item een Gerichts-plaats in Parys* (m).

Grever, (v. a. *oud w.*) *Bezwaaren, onderdrukken, belédigen, plaagen, drukken*.

Gréz. (Zie Grès).

Griblette, (f) *Verkens karbonnade*.

Gribouille, (m) *Uitvènter van oude huis-raad*; *item een narrig, knorrig, of, gemelyk menſch*.

Gribouillette, (f. *gem. w.*) *Zit-ker kinder-grabbel-ſpel, waar-by die geene, die het te grabbel geworpene vangt, houdt*.

Grièche, (adj. *zelden gebr.*) *Ge-frik-*

GRI.

spikkeld, bont; pie grièche, exter; item kyfugtig wyf.

Grief, *eve (adj.) Zwaar, macielyk, streng, hard; défendre sous de grièves peines.*

Grief, (m) *Bezwaarnis, klagte (f), bezwaar-schrift (n) (in Rechten); donner ses griefs, zyne bezwaaren inbrengen.*

Grièvement, (adv.) *Hardelyk, strengelyk; punir grièvement; grièvement malade.*

Grièveté, (f) *Zwaarheid, grootheid; grièveté, ou, énormité du péché.*

Griffade, (f) *Slag met de klauw, een kraauw (m).*

Griffe, (f) *Klauw; griffes du Lion, du chat.*

Griffer, (v. a.) *Met de klauwen vatten, de klauwen ergens inslaan (by falkeniers).*

Griffon, (m) *Een gryp, of gryp-vogel, item een griffioen, (versierde vogel in Wapenk.).*

Griffonnage, (m) *Krabbel-schrift, slegt-schrift (n), kaane pooten.*

Griffonnement (m) *ou légère ébauche, ligte of slegte schets, of tékening (f).*

Griffonner, (v. a.) *Krabbelen, haaneklauwen maken, lelyk of slegt schryven; item slegt aftekenen, of schilderen.*

Grignon, (m) *Knoef, hagt (m) of korst brood (f).*

Grignoter, (v. a.) *Knabbelen, afknaauwen; cet enfant commence à grignoter.*

Grigou, (m) *ou mesquin, gueux, avare, aartsgierigaard, schrok.*

Gril, (m) *Een rooster, om op te braaden.*

Grillade, (f) *Geroosterd, of ge-rooſt vleesch (n).*

Grillant, *ante (Zie Glissant, dat beter is).*

Grille, (f) *Tralie (f); item rooster daar de afch door valt (m).*

Griller, (v. a.) *Roosten of roosteren, op den rooster braaden; item verzengen door hitte; item beiraliën, met traliën voorzien.*

Grillon, (m) *Krêkel. (Zie Gryllon).*

GRI.

371.

Grillons, (m. pl.) *Koorden (f. pl.), waar meê misdaadigers aan de vingers gepynigd worden.*

Grimace, (f) *Grynzing, vertrekking des gezichts; gemaakte gebaerden enz.; faire des grimaces, een scheeve bek trekken; faire la grimace, ou la mine à quelcun, iemand lelyk, of met ongenoege aanzien; les grimaces des hypocrites, de gemaakte gebaerden der buichelaaren; tout ce qu'il fait ne sont que grimaces, al't geene by doet zyn loutere gemaaktbeden, ydele gebaerden.*

Grimacer, (v. n.) *ou faire des grimaces, grynzen, gebaerden maaken, zyn wezen vertrekken; NB. men zegt ook van iets, dat gekreukt en niet glad staat; als: schoenen laerzen enz. ils ou elles grimacent.*

Grimacerie, (f) *Grynzing, vertrekking des gezichts.*

Grimacier, *iere (m. & f.) Grynzer, lelyk bek-trekker; buichelaar, gebaerde-maaker; grynstier, buichelaarster enz.*

Grimaud, (m. smaad w.) *Een jong onervaaen scholier, een A. B. C. jongen.*

Grimauder, (v. n. gem. w.) *Zalke jonzens onderwyzen.*

Grime, (m. smaad w.) *Schoolier der laagſte claſſe.*

Grimelin, (m) *Geringe speelder; kleine kraamer.*

Grimelinage, (m) *Gering ſpel (n); schagchelary (f).*

Grimeliner, (v. n.) *Een gering ſpel ſpeelen; ſchagcheren, geringe nering doen, een klein voordeeltje zoeken.*

Grimoire, (m) *Een tover-boek; item een duister verward boek, of geſchrift (n).*

Grimper, (v. n.) *Klauteren, opklauteren; grimper ſur les arbres, il grimpe comme un chat.*

Grincement (m) *des dents, Knarsing der tanden (f).*

Grincer (v. a.) *les dents, met de tanden knarsen, daar op byten.*

Gringolé, *ée (adj.); Croix gringolée, dubbeld ſlangen kruis (in Wapenk.).*

Gringotter, (v. n.) Naurien, sijpen als de vogelen; item piepen (van lieden die een zwakke stem hebben gez.).

Gringuenaude, (f) Slym, cuilgheid in 't Lichaam.

Gringuenotter, (v. n.) Zingen; quinkelieren; als een nagtegaal.

Gremon. (Zie C. inon).

Griotte, (f) Een morél.

Griottier, (m) Moréllen-boom.

Grippe, (f) Begeerlykheid, hebzucht.

Gripper, (v. a.) Grypen, kaapen, naar zich haalen, of klauwen.

Grippe-son, (m) Een schaghebaaar, een inlaatsend mensch.

Gris, ise (adj.) Grys, graauw; dronken; cheveux gris, gryze hairen; e is cendr. asch-graauw; gris argenté, zilver graauw; gris brun, donker graauw; gris de lin, appelbloessem, gris pommelé, schimmelkleur, appel-graauw (van paerden gez.); verd de gris, spaarsch-groen; temps gris, een' betrakene lucht; il est gris, hy heeft eenen roef we., hy is mizig of dronken; de nuit tous chats sont gris, by nacht zyn alle katten graauw (dat is), in den donkeren is alles mooi.

Griffille, (f) Schildery met wit en zwart.

Griffailler, (v. a.) Graauw schilderen.

Griffatre, (adj.) Graauwlytig, grysgig.

Griffet, (m) Een jonge distel-wink.

Griffette, (f) Donker graauwe stoffe; item een meisje in 't graauw g. leed, een menschle zusje; item een meisje van geringe staat.

Griffetter, (v. n.) Zingen als een Le uwerik.

Grifon, onne (adj.); Cheval grifon, een graauwe schimmel.

Grifon, (m) Een gryzaard; item een flet; item een knecht, die geen Livrei draagt; item zekere graauwe steen.

Grifonner, (v. n.) Grys worden, graauwe hairen krygen.

Grive, (f) Een' Lyfter (zeker vogel).

Grivelé, ée (adj.) Kakelbont, zwart en wit gespikkeld.

Grivelée, (f) Knévelaary, ongedoorloofde winst, ontfuiking (als van eenig amptenaar, van een knecht aan zyn Heer enz.).

Griveler, (v. a.) Iets heimelyk knévelen, na zich neemen, opfleeken.

Grivelerie, (f) Knévelaary, schagchery.

Griveleur, (m) Schagcheveraar, een die door ongedoorloofde wegen iets naar zich trekt, of iemand te kort doet.

Grivois, (m) Een lustige quant, of vrolyken baas.

Grivoise, (f) Heer, ligte kooi, der-tel vrouwmensch; item een' tabaks-rasp.

Grivoiser, (v. a. weinig gebr.) Tabak, rappé raspen.

Grogard, (f. & adj.) Knorrer, knorre-pot; item knorlytig.

Grogne (f); Faire la grogne, morren preutelen, zuur zien.

Grognement, (m) Knorring (der Verken).

Grogner, (v. n.) Knorren (als de Verken); item brommen, morren, knorren.

Grogneur, euse (f. & adj.) Knorre-pot, grimmer, preutelaar; grimser, morser; knorrig, enz. (gem. w.)

Groin, (m) Snuit, smoel (f), muil (m); groin de pourceau.

Grole, (f) Kerk-kraai, kauw.

Grommeler, (v. n.) Preutelen, mompelen, moppen, morren; grommeler entre les dents.

Grommeleur, euse (m. & f.) Preutelaar, mompelaar; mopster.

Grommeleux. (Zie Grommeleux).

Grondable, (adj.) Die of dat ver-dend beknorred of bekeven te worden.

Grondement, (m) Gerommel, bol gedruis, gebrom; item knorren, tic-ren (n).

Gronder, (v. a. & n.) Beknorren, bekyven, sebelen; item knorren, morren, raazen; gronder quelcun; le tonnerre gronde.

Gronderie, (f) Bekyving, knor-ring (f), geknor (n).

Grondeur, euse (adj. & f.) Knc-rig

rig, marris; bekyver, knorrepot; knorrig wyf.

Gros, offe, (adj.) *Dik; vet; groot; grof; zwaar; lomp; sterk; ryk; aanzienelyk, enz;* un gros homme, een dik man; une grosse femme, eene dikke, of, vette vrouw; une femme grosse, eene zwangere vrouw; elle est grosse d'un tel; un gros livre, een dik boek; gros drap, grof laken; grosses joues, dikke of bolle wangen; grosse voix, grove of zwaare stem; la Cour est grosse, daar is veel volk aan het Hof; avoir le cœur gros de quelque chose, ergens gevoelig, of, verbitterd over zyn; avoir de grosses paroles avec quelqu'un, met iemand zwaare woorden hebben; jouer gros jeu, grof speelen; contract à la grosse avanture, bademery-contract (in den Zee-handel); un gros lourdaud, ou gros animal, een lompe cleegel; gros-canon, groote Canon-letter (by Boek-drukk.); le gros lot, h. t. hoogste lot; grosses lettres, groote letteren; gros temps, onstuimig weer; gros vent, sterke of zwaare wind; un gros Seigneur, een groot Heer; gros marchand, een voornaam koopman; de gros revenus, groote inkomsten; une grosse fièvre, eene sterke koorts; gros mot, een rust woord; le gros mot, het groot, of, beslissend woord; je suis gros de le voir, ik verlang zeer om hem te zien; faire le gros-dos, trots zyn; parler des grosses dents à quelqu'un, iemand bits bijleggen; toucher la grosse corde, het hoofdpunt eener zaak aanroeren.

Gros, (m) Een vierendel loots, het 8ste deel van een once (n); item een groot (m), grootje (n), groscheun (m) (zekere munt); une livre de gros, een pond schams; denier de gros, een halve suiver.

Gros, (m) Het grootste, of het voornaamste van iets; het gros (n); le gros de l'armée, het gros van het leger; le gros d'un arbre, het dikke van een boom; le gros du monde, het grootste gedeelte van het menschedom; le gros de l'affaire, het hoofdstuk der zaak; cette poutre a tant

de pieds de gros, die balk is zoo veel voet dik; en gros (adv.) vendre en gros, by groote partijen, in 't groot, in 't gros verkoopen; marchand en gros, een grofster, tout en gros, alles onder een, by de rommel-zoo; gagner gros, aangig, of, veel winnen; je lais l'affaire en gros, ik west de zaak in 't algemeen; in 't ruue; il m'a dit la chose en gros, hy heeft my de zaak in 't ruue verhaald.

Groseille, (f) Kruis-bes; groseille rouge, aal-bes, aal bezië.

Groseiller, (m) Kruisbezië-boom, aalbezie-boom.

Grosse. (Zie Gros).

Grosse, (f) Een Notariaal afschrift of gros van eenig geschrift; item een gros, of, twaalf dozyn, (van pypen, knopen enz.)

Grossesse, (f) Zwangerheid, bevragtheid; achever la grossesse.

Grosfleur, (f) Dikte, zwaartiygheid; grootte; item dikte, swelling; prendre la grosseur d'un homme, iemand de maat nemen (by kleerm.).

Grossier, iere (adj.) Lomp; onbeschoft; grof; enz; ouvrage grossier; étoffe grossière; esprit grossier, een botte geest; marchand grossier, een grofster.

Grossièrement, (adv.) Groovelyk, lomp.

Grossièreté, (f) Plomphcid, onbeschoftheid; onbeschaaftheid, ruuwheid.

Grossir, (v. a. & n.) Vergrooten, verdikken, grooter, of, dikker maaken; les microscopes grossissent les objets.

Grossissement, (m) Vergroeting (f).

Grossoyer, (v. a.) Het afschrijven of gros eener minate maaken (by Pratz.).

Gros-temps, (m) Storm (m) onweer (n).

Grotesque, (adj.) Belagchelyk, koddig, snaaks, acrrig; homme grotesque; vilage grotesque.

Grotesquement, (adv.) Koddiglyk, snaaks.

Grotesques, (f. pl.) Snaakfche verbeeltingen, koddige prenten, of, schilderyen.

374 GRO. GRU.

Grotte, (f) *Spelonk* (f), *onderaardsch hol* (n); *item grot-werk* (n).

Grouéteux, euse (adj.) *Steenagtig*; *fond grouéteux*.

Grouillant, ante (adj.) *de vers, weemelende, kuiselende met vormen*.

Grouiller, (v. n. & a.) *Weemelen, kuiselen; schudden, beweegen*; *les vers grouillent dans ce fromage*; *la tête lu grouille, il grouille de vermine*; *se grouiller* (v. r.) *zich roeren, beweegen*.

Grou n. (Zie Groin).

Group, (m) *Een pak geld* (by *Kroof*).

Groupade. (Zie croupade).

Groeppe, (m) *Een hoop, tres, groep, of menigte figuren, beelden enz. by malkander geschilderd of gebouwen*.

Groupper, (v. a.) *Eenen hoop figuren, enz. by malkander schilderen of bouwen*.

Grû, (m) *Wilde bosch-vrucht*.

Grage. (Zie Gruerie).

Gruau, (m) *Gort, of grut; gruu d'avoine, d'orge*.

Gruau, (m) *Jonge kraan-vogel; item een kraan, om iets meê op te byssen*.

Grue, (f) *Kraan, kraan-vogel; item een grk; cou de grue, een lange hals; le monde n'est pas grue, de wereld is thans liëtig; of zoo onnozèl niet; faire le pied de grue, lang staan wachten, slaauw schilderen*.

Grue, (f) *Kraan om iets meê op te byssen*.

Gruerie, (f) *Houtvesterfchap*.

Gruger, (v. a.) *Vergruizen, in stukken knappen (als beschuit enz.); item iets bikken, schafien; n'avoir pas de quoi gruger, niets te bikken, of te schranzen, niets te byten, noch te trocken hebben; gruger les pierres, de steenen afbikken, uit den ruuwen bakken*.

Grûr. (Zie Gruyer).

Grume, (f); *Du bois en grume, ruuw, onbakt hout*.

Grumau, (m) *Klonter, brok, klomp; grumau de sang, de lait*.

Se Grumeler, (v. r.) *Klonseren*.

Grumeleux, euse (adj.) *Klonterig,*

GRU. GRY. GUA. GUE.

vol klonters; mamelle dure & grumeleuse; du bois grumeleux, kwasig, of, ruig hout; fruit grumeleux, meelige vrugt.

Grû n, (m) *Jonge kraan-vogel*.

Grurie. (Zie Gruerie).

Gruyer, (m) *Houtvester, die de rechten der boschen bewaard*.

Gruyer, (adj.); *Faucon gruyer, kraan-walk*.

Gruyere, (f) *Zekere zwitserfche kaas*.

Gryllon, (m) *Krékel (zeker insect)*.

Guahex, (m) *Een wilde koe*.

Guairo, (m) *Gefchreeuw op de Jagt, tot een téken om de walk los te laten*.

Gué, (m) *Een waadbaare plaats* (f); *passer une riviere à gué, eene rivier doorwaaden; sonder le gué, de grond peilen; (fig.) eene gelegenheid zoeken om iets te onderneemen*.

Guéable, (adj.) *Waadbaar*.

Guéde, (f) *Weed (zekere plant by blaauw-verwers gebézigd)*.

Guéder, (v. a.) *Met weed verwen*.

Gueder, (v. a.) *Volstoppen, opproppen; se gueder* (v. r.), *zich zat eeten, (gem. w.)*.

Guéer (v. a.) *une riviere, eene rivier doorwaaden; guéer du linge, linnen spoelen; guéer un cheval, een paerd wateren*.

Guenille, (f) *Lap, lomp, flarde; habit en guenille, kleed daat aan farden gescheurd is*.

Guenillon, (m) *Een oude lap*.

Guenipe, (f) *Hoer, looze feeks, vodde* (f); *ondeugend vrouwmenscb* (n), *floerie-moêr* (f).

Guenon, (f) *Meerkat, 't wyfje van een aap; item een leelyk vrouwmenscb* (n); *elle est laide comme une guenon*.

Guenuche, (f) *Een klein meer-katje* (n).

Guépe, (f) *Eene wespe*.

Guépier, (m) *Byen-wolf* (m), *vogeltje dat de wespen en byen eet* (n); *item een wespen-nest in de boomen* (n).

Guépiere, (f) *Een wespen-nest in de aarde* (n).

Guérin, ine (m. & f.) *Een loos, doortragt menscb*.

Guerr-

Guerdon, (m. out w.) Belooning, vergelding (f), loon (n).

Guerdonner, (v. 2.) (oud w.) Beloonen.

Guere, (adj. altyd verzeeld met ne) weinig, niet veel; elle n'est guere jolie, zy is gantsch niet fraai; il ne s'en est guere fallu, que je ne tombasse, het scheelde weinig of ik had gevallen; il ne s'en faut guere; het scheelde niet veel, of, daar ontbreekt weinig aan; n'avoir guere d'argent, weinig geld hebben; je ne me porte guere bien, ik ben gantsch niet wel; il n'est guere savant, hy is niet zeer geleerd; il ne demeurera guere à venir, het zal niet lang aanloopen, of hy zal hier zyn; il n'est de guere plus grand que son frere, hy is niet veel grooter dan zyn broeder; il n'y a guere que les Rois, qui puissent &c. daar zyn maar weinig andere als Koningen, die kunnen enz; il ne sort guere, que pour &c. hy gaat weinig uit, dan om enz; n'a guere, onlangs, kortelings.

Guéret, (m) Braak-land (n).

Guéridon, (m) Knaap, guéridon, om een licht op te zetten.

Guérir, (v. a.) Geneezen, heelen, gezond maaken; guérir (v. n.) se guérir, (v. r.) Gezond, of, geneezen worden, heelen.

Guérison, (f) Geneezing, heeling.

Guérissable, (adj.) Geneesbaar, heelbaar.

Guérite, (f) Wacht-huisje, schilder-huis (n); item wacht-toorn (m); gagner la guérite, zich met de vlugt redden.

Guérlandes, (f. pl.) Banden, kropwangen aan de boeg van een Schip.

Guerlin, (m) (Zie Grélin).

Guernon, (m) Knével-baard, knéwels.

Guerpic, (f) Verlaating, overgaaf van goederen (in Rechten).

Guerpir, (v. a.) Verlaaten, overgeeven (in Rechten).

Guerre, (f) Oorlog, kryg (m); guerre civile, ou, intestine, inlandsche oorlog; guerre ouverte, openbaare oorlog; soutenir la guerre, den oorlog voeren; aller à la pe-

tite guerre, op party, of, vrybuitery uitgaan, gaan stroopen; cette prise est de bonne guerre, dat is een rechtmaatige prys; guerre sainte, de kruistocht, heilige oorlog; allumer la guerre; homme de guerre; gens de guerre; place de guerre; vaisseau de guerre; conseil de guerre; ruse de guerre; munition de guerre; faire la guerre au vice, de ondeugd bestraffen; faire la guerre à quelqu'un, iemand den oorlog aandoen; (fig.) iemand doorhaalen, doorneemen, bestraffen; soutenir la guerre, den oorlog voeren; faire la guerre à l'œil, op zyn boede zyn, oog in 't zeil houden (spr. w.); il y a guerre perpetuelle entre les sens & la raison, daar is een geduurige stryd tuschen de Haris-togten en de redén; qui terre a, guerre a, die goed heeft, heeft twiſt (spr. w.).

Guerrier, iere (adj. & subst.) strydbaar, heldhaftig; een krygs-man, krygs-held; peuple guerrier.

Guerryer, (v. n.) (oud w.) Beoorloogen.

Guerryeur, (m) (oud w.) Een krygsman.

Guet, (m) Toezigt, oppas; wacht; nacht-wacht, brand-wacht, patrouille enz. (f); être au guet, op de wacht staan; faire le guet, de wacht houden; le mot de guet, het wachtwoord; avoir l'œil au guet, een waakend oog hebben; guet, nacht-waaker, klapper-man, klapper; le guet est sonné, de tap-toe is geslaagen; ce chien est de bon guet, die hond is zeer waakzaam, is een goed waaker.

Guétable, (adj.) Die wacht doen moet.

Guet-à-pens, (m) Een overlegd, voorbedagt schelmstuk (n); commettre une chose de guet-à-pens (adv.) iets met voordagt, met opzét begaan.

Guéter. (Zie Guetter).

Guêtres, (f. pl.) Linnen overkousen, slop-kousen.

Guêtré, ée (adj.) Met linnen overkousen.

Se guêtrer, (v. r.) Zynslopkousen aan doen.

Guetter, (v. a.) *Beſpieden, be-
gluuren, belocren; le chat guette la
fouris.*

Guetteur, (m) *Beſpieder, beloc-
der, ſtruijkroover.*

Gueule, (f) *Muil, bek, kaak; ope-
ning van een zak enz; la gueule de
lion, de loup, de chien; gueule
de four, mond van een oven; gueu-
le d'Enfer, de kaaken der helles;
être fort en gueule, ſterk in den
bek, ſchendagtig zyn; il eſt venu la
gueule enfarinée, hy is vol met
hoop gekomen; gueule de pot, mond,
opening van een kan; ce chien chaſſe
de gueule, die hond baſt op het ſpoor
zynde; des mots de gueule, onge-
ſchikte, wille woorden.*

Gueulée, (f) *Een mond-vol; item
eene wille reden.*

Gueuler, (v. n.) *Ongeſchikte rede-
nen voeren.*

Gueules, (m) *Rood, roode verwe
(in de Wapenſchilden).*

Gueuſaille, (f) *Schuim, geboefte,
bedelaars pak.*

Gueuſailler, (v. n.) *Bédelen,
ſchooiſen.*

Gueuſant, ante (adj.) *Schooiſende.*

Gueuſe, (f) *Een groot ſtuk yzer
waar van de yzere ſlaven gemaakt
worden.*

Gueuſe, (f) *Schooiſer (Zie guetter).*

Gueuſer, (v. n.) *Bédelen, ſchooiſen.*

Gueuſerie, (f) *Bedelary, ſchooi-
jery.*

Gueuſette, (f) *Aardpotje, waar
in de Schoenmakers hun zwaarfel
hebben.*

Gueux, euſe (adj. & ſubſt.) *Arm,
laal, beboefzig; item een bedelaar,
bedelaarſter; hoer, ſnal; il eſt gueux
comme un rat d'église, hy is zoo
laal als een Kerk-rot, zoo arm als
Job (ſpr. w.); un gueux revêtu,
een die van niet tot iet gekozen is.*

Gui, (m) *Maaren-takken, (zeker
hy gewas op eiken-boomen).*

Gui, (m) *Geip, foort van raaf, raf,
of, ſpriet, waar aan het zeil der klei-
ne waartuigen vaſt gemaakt word.*

Guiche, (f) *Stukje ſtof, aan weêr-
zyden van 's kleed der kloofſtingen,
om het toe te binden.*

Guichet, (m) *Tralie-vingſtertje in
de deur der getangen-huizen; klin-
ket; kaſt-deuriſe; klein vingſtertje in
de biegtſtoel (n).*

Guichetier, (m) *Deurwachter,
van een gevangenbuis.*

Guide, (ſubſt. m. & f.) *Wegwy-
zer, leidsman, gids; wegwyſter, leid-
ſter; la crainte de Dieu eſt une
ſainte guide; guides (plur.) Lei-
repen der kotts-paerden.*

Guider, (v. a.) *Geleiden, den weg
wyzen, onderrigten.*

Guidon, (m) *Standaard; ſtandaard-
draager, Kornet; viſier of mik-zyer
op een roer; téken op het einde van
een régel, dat de eerſte noot van de
volgende régel aanwyſt (in Muſſeq).*

Guigne, (f) *Kleine zoete zwarte
kers.*

Guigner, (v. a.) *Lonken, een wei-
nig van ter zyden zien; guigner une
jeune fille, une charge.*

Guignier, (m) *Een zwarte kersfen-
boom.*

Guignon, (m) *Ongeluk, kwaad
fortuin (in 't ſpeelen).*

Guilée, (f) *Schielyke plas régen
(m).*

Guillaume, (m) *Een hoorſchaaf,
ſpenningſchaaf; guillaume à ébar-
cher, a platte-bande, à recaler,
débout, een ruighoorſchaaf, rabar-
ſchaaf, zoot-hoor ſchaaf, ſleil trap-
ſchaaf; gros guillaume, grof brood.*

Guilledin, (m) *Een Engeliſche ruin.*

Guilledou, (m) *Conſtr le guil-
ledou, in Hoerhuizen of katten loopen.*

Guillemets, (m. pl.) *Dubbelde Com-
ma's ter zyde der régels op de kant
van een gedrukt boek, om aan te dui-
den dat het geen gezegd word van
een ander Schryver ontleend, of, iets
byzonders is.*

Guilléri, (m) *'t Schirpen van een
Mijſch.*

Guillocher, (v. a.) *Konſtiglyk
ſchlikken, rangeeren.*

Guillot, (m) *Kaas-maade.*

Guimauve, (f) *Witte maluwe,
(zeker gewas).*

Guimaux, (m. pl.) *Weiden dis
tweemaal 's Jaars gemaaid worden.*

Guimet. (Zie Guillemets).

Guim.

GUI.

Guimpe, (f) Ronde Bagynen-halsdoek (m).

Guimper, (v. a.) Tot eene Nonne inliken.

Guindage, (m) Ophysing en slyping der waaren in een Schip, loading en ontlading der Kooptmanschappen (f); item loon daar van (n).

Guindal ou Guindas, (m) Brandspit, windaas, katrol, daar men mede hyt (n).

Guindant, (m) Vlag-ofzeils-breedte, of, hoogte (f).

Guindeau, (m) (Zie Guindal).

Guinder, (v. a.) Ophysen, ophaalen; guinder les voiles; se guindertropen hant, te fong vliessen, zich te opgeblazen aanstellen; style guindé, hoogdraayende styl.

Guindereffe, (f) Hys-touw (n), sleg windreep; slagzeils-val (f).

Guiniere, (f) Al te hoogdraayende styl.

Guindre, (m) Soort van kaspel, werktuig om gaaren, of, zyde op te winten.

Guingois, (m) Schiefheit (f), perruque qui va tout de guingois, Pruik die heel schief staat.

Guinguette, (f) Kleine kroeg buiten de Stad.

Guionnage, (m) Weg-geld of tol.

Guiorant, ante (adj.) Diepende (van 't geluid der rotten en muizen gezegd).

Guiper, (v. a.) Zyde over een garen-draad spinnen.

Guipare, (f) Zyle kanten waar mee der Fajren rokken gebord worden.

Guirlende, (f) Roozenboed, bloemkrans (m); sloopslint het welk de Vrouwen aan haare rouw-kappen draagen.

Guilarme, (m) Een dubbeldé byl (f).

Guise, (f) Wyze, aart, manier; chaque pays a sa guise, 's Lands-wyz', 's lands-er; manger du poisson en guise de chair, Visch op de wyze van vleesch eeten.

Guispon, (m) Scheeps smeerkwaft.

Guitarre. (Zie Guitare).

Guiterne, (f) Een stout schuins tegen de mast.

Guitare, (f) Een cyther, citer; (zeker snaar-speel-tuig).

GUT. GYN. H. HA. 377

Guive, (f) Een slang (in Wapenk).

Gulden, (m) Een gulden (zekere munt).

Guttural, ale (adj.); Lettre gutturale, letter die uit de keel komt.

Gymnase, (f) Oeffen-plaats der Konsten en Wetenschappen.

Gymnastique, (adj.) Dat 'er toe behoort; iton de oefening zelfs.

Gymnosophiste, (m) Oude Indiaan-sche wysgeer.

Gynécocratie, (f) Een Vrouwen-regering.

Gynécocratique, (adj.) Dat daar toe behoort.

Gypseux, euse (adj.); Goutte gypseuse, de kalk-jagt.

II.

H. (f) H (f) De 8ste letter van 't Alphabet, is in 't begin van een woord, van 't Latyn afkomstig en met een H beginnende, slem; maar, wanneer zulks van 't Grieksch of eenige andere Taal afkomstig is, word dezelve uitgesproken, ten einde men nu dit ver-schil duidelyk moge onderscheiden, zullen wy alle de woorden, waar van de H moet uitgesproken worden, van vooren met een * tekenen.

* Ha! (conterj.) Ha! ha! coquin, ba! schelm.

Haebas-corpus, (Lat. w.) Zeker geschrijft het welk iemand, die wegens eenige misdad vast gezet is, uit 's Konings Rechtbank in Engeland verkrygt, om zich op zyne eigene kosten derwaards te doen brengen en aldaar te verantwoorden.

Habile, (adj.) Bequaam, ervaren, bedreven, bekwam, geschikt, afgerigt enz.

Habilement, (adv.) Bequaamlyk enz.

Habileté, (f) Bequaamheid, geschiktheid, gauwheid, vaerdigheid; snedigheid, loosheid.

Habilissime, (adj.) Zeer ervaren of bequaam.

*NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.*

Habilitation, (f) *Bequaamaking, bevoegdmaking, wettiging (in Rechten).*

Habilité, (f) *Bevoegdheid, wettigheid (in Rechten).*

Habiller (v. a.) *quelcun, iemand tot enige erffnis of dood wettigen of bevoegd maaken (in Rechten).*

Habillage, (m) *Het opmaaken, toebereiden of bespekken van vleesch, of gerogelte (n).*

Habillé, ée (adj.) *Gekleed; overtrokken enz.*

Habillement, (m) *Kleeding; overtrekking (f).*

Habiller, (v. a.) *Kleeden, klederen aantrekken enz.; habiller quelqu'un, iemand kleden; habiller un domestique, eenen dienaar in klederen steecken; ce tailleur habille bien, die Kleermaker werkt wel; cette étoffe habille bien, die stoffe staat wel; habiller de la volaille, gevogelte toebereiden, bespekken voor 't spit; habiller un veau, un Lapin, een Kalf, een Konyn het vel afsiroopen, de huid afhaalen en het ingewand uitdoen; habiller du poisson, visch klaar maaken, schoonmaaken; habiller une peau, een vel bereiden, habiller du chanvre, hennip bekelen; habiller un pot, ooren en pooten aan een pot maaken; habiller du sucre &c. zuiker enz. in papier wikkelen; s'habiller, (v. r.) zich kleden.*

Habileur, (m) *Een vel-bereider.*

Habit, (m) *Een klee(n) (n), kleding (f) gewaad(n), habit de deuil, een rouw-klee(n); habit de bord, Zee-mans slunje (f); prendre l'habit, een Monnik, Nonne of geestelyke worden; l'habit ne fait pas le moine, (spr. w.) van 't uitwendige kan men niet oordeelen.*

Habitable, (adj.) *Bewoonbaar.*

Habitacle, (m) *Woonplaats, wooning (in de Schryft); steete wooning, hut (in den boert. zin) (f); item 't Kompas-huis op een Schip (n).*

Habitant, te (adj. & f.) *Woonende; een inwooner of inwoner.*

Habitation, (f) *Wooning, woonplaats; habitation charnelle, vleeschelyke bywooning of gemeenschap.*

Habité, ée (adj.) *Bewoond, bebouwd.*

Habiter, (v. n. & a.) *Wonen; bewoonen; bywoonen; habiter les bois, sous des tentes, in de bosschen, onder tenten wonen: habiter avec une femme.*

Habituacion, (f) *Plaats of Parochie die ledig is, en door iemand in-tusschen bediend word.*

Habitude, (f) *Gewoonte, habbeklykheid (f), aanwensel (n) enz.; contracter une habitude, zich iets aanwennen; l'habitude est une seconde nature, de gewoonte is de tweede natuur; avoir des habitudes à la cour, kennisse, ommeegang of verkeer- ring aan 't Hof hebben, mauvaïse habitude du corps, kwaade ligchaams gesteldheid.*

Habitué, ée (adj.) *Gewend; un habitué, een Geestelyke die een ledige plaats (vacatuur) bediend.*

Habituel, elle (adj.) *Aangewend, inwoonend, byblyvend; la grace habituelle, de inwoonende genade; le péché habituel, de aanklevende zonde; maladie habituelle, aanklevende ziekte.*

Habituellement, (adv.) *Uit gewoonte, door aanwenning.*

Habituier, (v. a.) *Gewennen; habituier les enfans à prier Dieu, de Kinderen tot het bidden gewennen; s'habituier, (v. r.) au mal, zich tot het quaad gewennen; s'habituier en quelque lieu, zich ergens neêrzetten, ter woon begeeven.*

* **Habler**, (v. n.) *Zwetsen, opsnijden, blaazen, groot opgeeven, wind maaken.*

* **Hablerie**, (f) *Zwetzery, op snyery.*

* **Hableur**, euse (m. & f.) *Zwetter windmaaker; snapper, opsnij- sier.*

* **Hache**, (f) *Eene byl; ax; hache d'armes, heir-byt; avoir un coup de hache, een slag van de Moolen weg hebben (dat is) halfgekzyn (spr. w.).*

* Ha-

HAC. HAG. HAI.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

* Hacher, (v. a.) Hakken, kapen, houthouwen, klein bakken; eene muur afbikken.

* Hachereau, (m) Een byltje, hakmes (n).

* Hachette, (f) Bikkamer (m), (by Metzel.).

* Hachis, (m) Gebakt vleesch, om te stoven (n).

* Hachoir, (m) Hak-blok (m), bakkebord; hakmes (n).

* Hachure, (f) Kruisstreepen, arceeringen, schakkeering, uitbakkings, (by Graveerders, Schilders enz.)

* Hagard, arde (adj.) Wild, woest, bars, schuw; des yeux hagards, een wild gezigt.

Hagiologique, (adj.); Discours hagiologique, gesprek van heilige dingen.

Hagiolidere, (m) Zeker yzer instrument door de Grieken in Turkeyen, in plaats van klokken (die hun verboden zyn) gebruikt, tot het te zaamen roepen der gemeente.

* Haha, (f); Une vieille haha, eene oude bex (schimp w.).

* Bahalis, (m) Zeker Jagt-gescheuw.

* Hai! (conterj.) Hei!

* Hai, haie, (adj.) Gebaat.

* Haie, (f) Eene begge, omtuining; mettre les Soldats en haie, de Soldaaten op eene rei in de lengte zetten; border la haie, het bekkenvuur maaken (by Krygst.).

* Haie! (interj.) Voort! (woord der Voerlieden).

* Haie au bout, (boert. spr. w.) j'ai pour vous du respect, de l'amour & haie au bout, ik heb agting en liefde voor u en zoo voort.

* Haillon (m) ou guenille, (f) oude wadde of slet (f).

* Haine, (f) De haat, vyandschap, afkeer; en haine, (adv.) uit spyt, uit oorzaak (in Rechten).

* Haineux, euse (adj.) Vyandig.

HAI. HAL. 379

* Haïr, (v. a.) Haaten, vyandig zyn, schuwwen.

* Haire, (f) Een bairen kleed of hemd (n).

* Haireux, euse (adj.); Temps haireux, koud en mistig weer.

* Haïfable, (adj.) Haatelyk, afschuwelyk.

(NB. de woorden die hier met de enkelde L niet staan, zyn te vinden onder de dubbelde LL).

* Halage, (m) Het voorttrekken, voortschouwen vaneenig Vaartuig, item het loon daar van (n).

* Halbran, (m) Jonge wilde eend.

* Halbreda. (Zie Hallebreda).

* Halbrene, ée (adj.) Dat georokene veleren heef; (by Valkeniers); item iemand die in eenen sletten staat is.

* Hâle, (m) Grootte hitte of verbranding der Zonne (f).

* Hâlé, ée (adj.) Van de Zonne verbrand.

* Hale-bas, (m) Nierhaalter, rakketalie om de Scheeps-raas neêr te laten.

* Hale-bouline, (m) Een haalover, orinbaar, (spot-naam die men aan een groutje, onervaren Matroos geeft).

* Halebran. (Zie Halbran).

Haleine, (f) Adem, aasem (m), adem-togt (f), courte haleine, korte adem, aamborsligheid; ouvrage de longue haleine, een langwylig werk; difficulté d'haleine, benauwde adem-togt; être hors d'haleine, hygen, buiten adem zyn; reprendre son haleine, adem scheppen; tout d'une haleine, in eenen adem, in éénen zét; à perte d'haleine, uit al zyn magt; haleine de vent, een koel windje, een koutje; tenir l'ennemi en haleine, den vyand bezig, of, gaande houden, werk verschaffen, item iemand met ydele hoop ophouden; fleur qui pousse une douce haleine, eene bloem die een aangenaame reuk van zich geeft.

* Halement, (m) Lerg, strop om te s van op te byssen (f).

Halenée, (f) Eene adem-haaling.

Halène. (Zie Haleine).

* NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Halener, (v. a.) *Ergens de lucht van hebben, iets in de neus hebben, bespeuren.*

* **Haler** (v. a.) *un bateau, een schuit met een touw voort-trekken; haler une manoeuvre, een touw sterk aanblijven; au, deux, trois, hale! een, twee, drie, haal aan! haler à bord, aan boord blijven, of, trekken.*

* **Haler**. (Zie **Heler**).

* **Hâler**, (v. a.); *Le soleil hâle les gens, de zon verbrant; verzeigd de menschen, maakt ze zwartagtig of bruin; haler le linge, het linnen uitdampen; se hâler, (v. r.) door de zonne verbrand worden.*

* **Haletant**, ante (adj.) *Hygende.*

* **Hâlerer**, (v. n.) *Hygen, buiten adem zyn, inulven.*

* **Hâleur**, (m) *Voort-trekker van een schuit.*

* **Hallage**, (m) *Stand-geld van een kraam.*

* **Halle**, (f) *Een overdekte plaats voor Kraamers, een' Hal (f).*

* **Hallebarde**, (f) *Eene Hellebaard.*

* **Hallebardier**, (m) *Een Helledier, item een steenlaaier of lasser, (by Steenhoutw.).*

* **Hallebreda**, (m & f) *Een lomp ongeschikt mans- of vrouw-persoon.*

* **Hallecret**, (m) *Borst-barnas, pantser (n).*

* **Hallebrené**. (Zie **Halbrené**).

* **Hallier**, (m) *Hal-mesler, Halbewaarder, item Hal-zitter, item een doornbosch, struiken of struikelen.*

* **Halé**, (m) *Hofom de zon of maan. (Zie Palérie).*

Halot, (m) *Konynen-bul (n) of schuilplaats (f).*

* **Halte**, (f) *Stijfheid, halte; faire halte, halte houden; halte là, gaat niet verder, houd op.*

* **Hamac**, (m) *Hang-mat, slaapkooi (f).*

Hamade, ou, **hamaide**, (f) *Dwaarsbalk met 3 afgekorte strikken (in Wapenk.).*

Hamadriades, (f. pl.) *Bosch-nymphen.*

* **Hameau**, (m) *Een gebuigt, vlek, klein dorp (n).*

Hameçon, (m) *Visch haakje (n) of angel (m); mordre à l'hameçon, den hoek of haak in de keel krygen, zich ver-voeren of verleiden laten; il est propre à gâcher les hameçons qu'on lui veut tendre, by laat zich gemakkelijk foppen of misleiden; hameçon ou archer, boog van een drii-boor.*

Hampe, (f) *De schaft of stok van een belhaard, kruid-lêgel of slampar; de steel van een penceel (m); de wammen van een ossen lang; een herten borst.*

* **Han**, (m) *Herberg in de oostersche Landen (f).*

* **Hanap**, (m) *(hoert w.) Grootte wyn-kan of flap (f).*

* **Hanche**, (f) *Heup van een mensch; schaft van een paard; wind-vering van een Schip.*

* **Hangar**, (m) *Wagen-schuur, loots (f), afsjak (n).*

* **Hanicroche**, (f) *(gem. w.) Hinderspaal; il y a quelque hanicroche.*

* **Hanneton**, (m) *Een Kéver, en op sommige plaatsen molenaar (zeker insect); figuurl., een onbezonnen mensch.*

* **Hanse** (f) ou **Hanse** teutonique, *Maatschappij van koophandel, of hanseatisch verbond.*

* **Hanseatique**, (adj.); *Villeshanseatiques, hanse steden.*

* **Hansiere**, (f) *Paerde-lyn, pael-lyn, (zeker touw gebézig, om een Schip mee in een' haven te winden, of mee te boegsjarren).*

* **Hanter**, (v. a. & n.) *Omgaan, verkeerren; hanter les cabarets, de kroegen, berbergen dikmaals bezoeken; dis moi qui tu hantes & je te derai qui tu es, daar men mee verkeert, word men mee geëerd (spr. w.); hanter chez quelqu'un, dikwils by iemand komen; lieu qui est beaucoup hanté, plaats die veel bezogt word.*

* **Hantise**, (f) *(gem. w.) Verkeering, omgang.*

* **Hap**.

N.B. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgefproken worden

* Happe, (f.) Izere halze ring, aan een wiggen as (m).

* Happe, (f.) Inslag op goederen (n), en zinnige Lands-rechten.

* Happe-koe, (m.) Zeker vogel, greegig op visch-lever.

* Happe-hair, (m.) den happebaar, goetsdunaar.

* Happehopin, (m.) Jagt-bond die greegig op't goud valt; (chien après la uree; item een greegig mensch, een farrak).

* Happebourde, (f.) Een valsche diamant, of in een welgeschopen, doch den en oeffenike mensch; een mooi, doch raffus log paerd.

* Happer, (v. a.) Latten, grypen, snappen, na zich naemen; item na zich naemen, als: de goud grond (by l'ergulders).

* Haquebutte, (f.) Een Bus (zeker vuur-roer).

* Haquenée, (f.) Een paerd dat den tét gaat, een pas-ganger; la haquenée du gobelet, een paerd uit 's Konings Tafel-goed in't veld haagt; il est venu sur la haquenée des cordeliers, hy is te voet, met den staf in de hand, of met een Apostels paerd gekomen.

* Haquet, (m.) Bier-wagen, open wagen of kar.

* Haquetier, (m.) Voerman, karreman.

* Harang. (Zie Hareng).

* Harangue, (f.) Eine redenvoering, korte aanspraak aan een Vorst enz.; item lang en vertelend gesnap.

* Haranguer, (v. a.) Eine redenvoering doen; item veel gesnap maken.

* Harangueur, (m.) Een redenaar; item een zuifer, practijc-maaker.

* Haras, (m.) Een hoop merriën met een hengst (m), paerden queekery (f).

* Harasser, (v. a.) un cheval, les troupes, een paerd afryden, afmenen, de troepen afmatten.

* Harceler (v. a.) l'ennemi, den vyand door gestadige aanvallen quellen, afmatten, verontcriften.

* Hard, ou, hart, (f.) De bond van een takbos of muzaard (m); item een' sloep (f); ser peine de la hard, op straffe van de sloep of galg.

* Hard, (f.) Izere ring by hand-schoenmakers, om het leder glad meê te maaken (m).

* Harde, (f.) Een hoop, trop berten of vogelen.

* Hardies, (f. pl.) Schade die de berten in een kreupel bosch doen.

* Harder, (v. a.) Tuischen, ruiten; item op het schans-zyer glad, zagt maaken (by hand-schoenm.).

* Harde, (f. pl.) Kleederen, reistuing, taig, goud (n), Luis-raad (m).

* Hardi, ie (adj.) Stout, stoutmoedig; vrymoedig, vrypostig, onbedeesd, onversbroken; vermêtel.

* Hardielle, (f.) Vrypostigheid; vrymoedigheid, onvertzaagtheid, stoutheid; item vermêtelheid.

* Hardiment, (adv.) Vrymoediglyk; stoutelyk, onvertzaagdeijk.

* Hare! hare! (interj.) Jagers woord om de honden aan te moedigen.

* Hareng, (m.) Haring; hareng sauret, tokking; la caque sent toujours le hareng, uit een ézel word nooit een paerd, of, 't is van de grond dat 't water splink (spr. w.).

* Harengaison, (f.) Haring-vangst of tyd.

* Harengere, (f.) Haring verkoopster; visch-wyf; item visch-teef, baalder (scheld w.).

* Harengerie, (f.) Haring-markt.

* Hargner, (v. n.); Se hargner (v. r.) barrewarren, lyven, schelden.

* Hargneux euse (adj.) Kyfigtig, ruzie zoekend; un chien hargneux a souvent les oreilles frottées ou déchirées, als de hond groeid, groeid ook de knuppel (spr. w.) of een ruziemaker krygt dikwils op zyn ooren.

* Haricot, (m.) Huis-pot van schaggen vleesch met knollen; des haricots, sayboonen, witte boonen.

* Haridelle, (f.) Een jakhals, oude kuol van een paerd.

* Harlequin, (m.) Een postsenmaaker, hantwerf. ilac

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgeprooken worden.

* Harlou ! (interj.) Een woord waar mede de Jagers de Honden op den Wolf haffen.

Harmonie, (f) Overeenkomst, overeenstemming, welluidendheid.

Harmonieusement, (adv.) Lieflyk, welwillend.

Harmonieux, euse (adj.) Overeenstemmend, voortdurend.

Harmonique, (adj.) Overeenstemmend.

Harmoniquement, (adv.) Overeenstemmiger wyze.

* Harnachement, (m) Het tuig, item het optuigen (van een paerd).

* Harnacher, (v. a.) Een paerd tuigen.

* Harnacheur, (m) Een die paerde-tuig maakt; een harnas maaker.

* Harnois, (m) Paerde-tuig; wapen-tuig; een harnas; il s'échauffe en son harnois, hy word gramstoorrig; il a blanchi sous le harnois, hy is gry, onder de Wapenen geworden.

* Haro, (m); Clameur de haro, roep van het de overigen tegen geweld (in Normandiën); crier haro sur quelqu'un, tegen iemand om hulp roepen.

* Harpail. (m) (Zie Harde).

* Harpailleur, (v. a. ooch meest v. r.) te harpailleur, Malkander in 't haren watten.

* Harpe, (f) Eene Harp (zeker snaren-speelt.) item een bind-steen die uitsteekt, om, des noods, de muur te kunnen verlengen, (Zie pierre d'attente).

* Harpée (adj.); Levrier bien harpé, een Winshond die eene breede sterke borst heeft.

* Harpeau, (m) Enter-dregge (f) of brak (m).

* Harpègement, (m) Kunstige streek op speeltuigen.

* Harper, (v. a. & n.) Iemand by de kop vasten, nypen, havenen; op de harp spelen (boert. w.); de beenen boog optrekken (in de ryschool); se

harper, (v. a.) malkander in 't hair zitten, plukken klouwen.

* Harpie, (f) Eene harpy (zeker verdigt monster half vrouw en half vogel met lange klauwen; waarom men zegt c'est une vraye harpie, het is eene rechte kelleveeg, een inbaalend wyf.

* Harpigner, (v. a.) Schenden, flekelen; se harpigner, (v. r.) malkander wakker in 't hair zitten, schelden, afroffen.

* Harpin, (m) Scheeps-haak.

* Harpon, (m) Een harpoen, (om Walvischen mee te vangen); een houwvaas (in Bouwk.); Scheeps-haak; enterdregge.

* Harponner (v. a.) une baleine, eenen Walvisch harpoenen.

* Harponneur, (m) Harponier.

* Hart. (Zie Hard).

* Hasard. (Zie Hazard).

* Hase, (f) Moer-haas (m); Moerkonyn (n).

* Hast, (m) Een' spies met een lange schaft (f) (oud w.).

* Haste, (f) Een scepter op de oude medailles.

* Hâte, (f) Haast, yl; en hâte, (adv.) met haast; à la hâte, (adv.) in der yl.

* Hâter, (v. a.) Verhaasten, voortzetten, bespoedigen; hâter les fruits, de rypheid der vruchten bevorderen; se hâter, (v. r.) zich haasten, spoeden.

* Hâtèreau, (m) Soort van klein gebak, dat in der yl gereed is.

* Hâteur, (m) Opzigtig, aandryver, voorganger des Werkvolks; item opziender in 's Konings keuken.

* Hâtier, (m) Brand-zyser, waar op het spit draaid (n).

* Hâtif, ive, ou, precoce, (adj.) fleur, poire hâtive, vroege bloem, peer.

* Hâtille, (f) Een stuk versche vleesch dat goede vrienden malkander in de slag-tyd verëeren.

* Hâtiveau, (m) Een' vroege peer (f).

* Hâtivement, (adv.) Haastiglyk; vroegtydig.

* Hâtivité, ou, precocité, (f) Vroeg-rypheid.

* Ha-

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

* Havage, (m) Zeker beuls marktgeld te Parys, van eetwaaren.

* Haubans, (m. plur.) 't Scheepswand, de hoofd-touwen, item touw om iets med af te houden dat opgebysd word.

* Haubergeon, (m) Klein pantsier-hemid (n) kleine wapen-rok (m).

* Haubergier, (m) Een vasfaal of onderzaat met een pantzier.

* Haubert, (m) Maliën of Wapen-rok.

* Have, (adj.); Teint, visage have, selyke, mislyke, ongedaane kleur, aangezigt.

* Haveneau, (m) Een Viscb-net met een hoepel.

* Haveron, ou havron (m) Wind-baver, wilde bairige baver.

* Havir, (v. a. & n.) Verzengen, verbranden, verschroeyen; cette viande est havie, dat vleesch is aangebrand.

* Havre, (m) Zee-haven, haven.

* Havresac, (m) Soldaaten knapsak, rantzel.

* Hausse, (f) Stukje leder dat de Schoenmaker van vooren op de leest doet of onder een scheeve biel, pollewy legt; houtje onder den sryk-slok eener viool; legger op den tympan der Druk-pers, op dat den druk gelyk geschiede; bod, bieding op iets dat aan den meesbiddenden verkogt word.

* Hausse-col, ou hausse-cou, Ring-kraag der officieren.

* Haussement, (m) Verhooging, ryzing oftrekking (f). (Zie hauffer).

* Hausse pied, (m) Soort van een valk die altyd één voet in de hoogte houd.

* Hauffer, (v. a. & n.) Verhooggen, enz.; hauffer un mur, eene muur optrekken, hooger maaken; hauffer le prix du bled, de prys van 't kóren ryzen, verhooggen, monteeren; le bled hausse, het kóren srygerd, monteerd; hauffer les épaules, de schouderen optrekken, opheffen; hauffer la voix, de stem ver-

heffen; la riviere hausse, de rivier wast; hauffer le nez, trots, hoogmoedig worden; hauffer le coude, braaf drinken; hauffer la paye, la taille, de bezolding, den impost verhoogen, verzuuaren; hauffer un vaisseau, een Schip naderen, inhaleen; se hauffer (v. r.) hooger worden, op zyn teenen, of toonen gaan staan; le temps se hausse, het weer klaard op.

* Haussoires, (m. pl.) Schutborden in een vyver.

* Haut, aute (adj.) Hoog; groot; lang; verheven, aanzienelyk enz.; un haut bâtiment, een hoog gebouw; une haute tour, een hooge toren; une haute voix, eene verhevne stem; à haute voix, met luider stem; une chambre haute, een bovenkamer; les Hautes Puissances, de Hoogmogende; Hauts & Puissants Seigneurs, Hoogmogende Heeren; la chambre haute du Parlement d'Angleterre, het Hoogerhuis in England; la marée, ou, l'eau est haute, 't is hoog water; la haute mer, de openbaare, of volle Zee; hautes marées, 't spring ty; le haut bout, het boven end, de hooger band; tenir la bride haute à quelqu'un, iemand kort, of in den band houden; le haut rhin, de opper- of boven-rhin; la haute Saxe, opper-Saxen; chien de haut nez, een goede speur-hond; viande de haut gout, sterk gekruide spyze; haut en couleur, zwaar van kleur; une haute entreprise, eene groote of wigtige onderneeming; un cadet de haut appetit, een hongerige knaap, avoir le cœur haut, hoogmoedig, edelmoedig zyn; un homme d'une haute vertu, een man van uitmuntende deugd; être haut en paroles, à la main, trots, heerschzuchtig, gezagvoerend zyn; (figuurl.) ten eersten op zyn paardie zyn; le carême est haut, de Vasten komt of valt laat in; une haute fortune, een groot geluk; haut style, verhevne styl; vaisseau de haut bord, een Schip van linie; maître des hautes oeuvres, een scherprechter; le haut-mal, de vallende ziekte.

* Haut.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

* Haut, (m) De hoogste verhevenheid (f); top (m), spits, kruin (f); le très Haut, de *Alte hoogste* (dat is) God; gagner le haut, de hoogste, het top-punt bereiken; item wegloupen, ontsnappen, tomber de son haut, neermallen zoo lang men is; item overloopen of overijlen; le haut des montagnes, de top der bergen; donner le haut du pavé, de rechter hand, den voortred geven; une muraille de cent pieds de haut, eene muur van 100 voeten hoog; dévouement par haut & par bas, ontlasting van onderen en boven; il faut du haut & du bas dans la vie, het moet eens voor en tégen gaan in dit leeren.

* Haut, (adv.) Hoog; parler haut, hard of luid spreken; le porter haut, zich trots of verwaand aanstellen; la dépense monte haut, de onkosten loopen hoog; traïter quelqu'un de haut en bas, iemand veragtelijk, slecht bejegenen; haut le bois, ou le mousquet! hoog den snaphaan! haut le pied! repje wat, ga' voort! en haut, boven, na boven; il est en haut, hy is boven; il vient d'en haut, hy komt van boven; par en haut, boven heen; là haut, daar boven.

* Hautain, aine (adj.) Trots, hoogmoredig.

* Hautainement, (adv.) Hoogmorediglyk, trotselyk.

* Haut-allemand, (m) 't Regte Hoogduitsch (n).

* Haut-bois, (m) Een' boboi (f), item Hoboi (m).

* Haute-contre, (f) Tweede bovenstem of tweede discant, den alt, item de Zinger daar van.

* Haut-de-chauffe, ou, haat de chauffes (m), een broek, femme qui porte le haut-de-chauffes, wyf dat de broek aan heeft, den baas speelt.

* Haute-fataye, (f) Hoogstammig hout of bosch (n).

* Haute-justice, (f) Opper gerecht (n).

* Haute-lice, (f) Tappyt met figuren (n).

* Haute-lutte, (f); Emporter une chose de haute-lutte, iets met geweld magtig worden.

* Haute-marée, (f) Hooge vloed (f), spring-ty (n).

* Hauteement, (adv.) Stoutelyk, trotselyk; grootelyk, zeer, met luider stemme; souteinir hauteement un parti, moedigh & een' party voorstaan.

* Haute paye, (f) Hooge bezolding.

* Hautes puissances, (f. plur.) Herzogende (Zie Haut).

* Hauteïse, (f) Hoogheid (Eer tytel des Sultans); item pragt, magt van groote Heeren.

* Hauteur, (f) Hoogte; item trotsheid, hoogmoed, eene hoogte van een berg, heuvel enz. item dikte der Soldaaten-gelieden; prendre la hauteur du pole, de hoogte van de aspunt (pool) nemen of meeten.

* Haut-fond, (m) Zand-bank, ondiepte (f).

* Hauts-lieux, (m. plur.) Hooge plaatsen, (waar van in de Schrift gesproken word).

* Hauturier, (m) Ervaren Stuurman, Pool-hoogte meter.

Have. (Zie Haie).

* Hazard, (m) Waaging (f), gevaar; geval (n), gebeurtenis, wisselvalligheid (f); mettre sa vie au hazard, zyn leven in gevaar stellen; jeu de hazard, geluks-spel, (als met kaarten en dobbelsteenen enz.); parler au hazard, onbachtelyk heen praat; à tout hazard, op avontuur, het gaa', zoo 't wil; les choses du monde n'arrivent point par hazard, de dingen der Waereld gebeuren niet by geval; un livre &c. de hazard, een boek enz. by geval gekoof.

* Hazarder, (v. a.) Waagen, in gevaar stellen; hazarder un mot, een nieuw woord waagen, invoeren.

* Hazardeusement, (adv.) Liagch-lyk of gevaarlyker wyze.

* Hazardeux, euse (adj.) Gevaarlyk, zorglyk; verméel, onderneemend; un médecin hazardeux, een waaghals van een Arts (Doctor).

HE. HEA. HEB. &c.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Hé, (interj.) Hei! hé bien! wel aan! wel nu!

* Hémaume, ou casque, (m) *Helm*, stormboed.

* Héumier, (m) *Helm-maaker*.

Hebdomadaire, (adj.); Nouvelles hebdomadaires; *wekelijksche tijdingen*.

Hebdomade, (f) (boort w.) *Een week*.

Hebdomadier, ou Hebdomadaire (m) *Een*, wiens week het is, dienst te doen, in een Klooster.

Hébergement, (m) *Herberging*, huisvesting (f) (boort w.).

Héberger, (v. a. & n.) *Huisvesten*, herbergen (boort w.).

Hébété, ée (adj. & subst.) *Dom of bot gemaakt; bot, dom, plomp; een dommerik, lomperd*.

Hébéter, (v. a.) *Bot, dom maken*.

Hebraïque, (adj.) *Hebreeuwsch*.

Hebraïsme, (m) *Hebreeuwsche spreekwyze* (f).

Hebreu, (m) *Een Hebréer*, de hebreeuwsche taal, 't hebreeuwsch.

Hécatombe, (f) *Offerhande van 100 beesten*.

Hélique, (Zie E'tique).

Hegire, (f) *Tyd-rekening der Mahometaanen*.

Helas! (interj.) *Eilaas! ach!*

Heler (v. a.) un vaisseau, een *Schip preyen*, toeroepen (*Zee w.*).

Hélice, (f) *Slekten-linie of streep (in meetk.) de groote beer (in Sterrek.); escalier en hélice*, winteltrap met een gestingerde spil.

Hélicofophie, (f) *Konst, om slek-linien te trekken*.

Héliognoſtſique, (m. & f.) *Aanbidder, aanbiddler der Zonne*.

Hélioscope, (m) *Zonnen-perſpectief of verrekyker*.

Héliotrope, (m) *Een Zonnebloem, (tourneſol) (f.)*

Hellebore. (Zie Ellebore).

Hellenisme, (m) *Griekſche ſprekwyze* (f).

HEL. HEM. HEN. &c. 385

Helleniſtes, (m. plur.) *Griekſche Joden*.

Helleniſtique, (adj.); *Langue helleniſtique*, ſpreek-trant onder de *Griekſche Joden*.

Helvetique, (adj.); *Corps helvetique*, *zwitſerſche republiik*.

Hem! (interj.) *Hem! hoor hier!*

Hematite, (f) *Bloed ſteen* (m).

Hématofe, (f) *Gyl-verandering in bloed (in Geneesk.)*.

Hémicycle, (m) *Halve cirkel (in bouw en ſterrek.)*.

Hémisphere, (m) *Een half rond, de helft des aard-kloots*.

Hémithique, (m) *Een half of doorgeſneden vers, of vaers*.

Hemoptylie, (f) *Bloed-spuiwing*.

Hémorrhagie, (f) *Sterke bloeding uit de neus enz.*

Hémorrhoidal, ale (adj.); *Veine hémorrhoidale*, *ſpeen-ader*.

Hémorrhoides, (f. plur.) *Ambeijen, het ſpeen; item ſpeen-aderen*.

Hémorrhoiſe, (f) *Die den bloedgang, of, bloed-woed heeft*.

Hénechen, (m) *Zeker kruid, waar van de Indiaanen garen ſpinnen*.

* Henuir, (v. n.) (lees hannir) *Brieſchen, runneken, grinneken (van Paerden gez.)*.

* Henniffement, (m) *Brieſching* (f).

Hépatique, (adj.) *Dat tot de léver behoort*.

Hépatique, (f) *Léver-kruid* (n).

Hépatie, (f) *Léver-ſteen* (m).

Hépatoscopie, (f) *Wigchelary uit de ingewanden*.

Heptagone, (adj. & f. f.) *Zevenboekig; een zevenboek*.

Héraldique, (adj.) *Dat tot de wapenkunde behoort*.

* H'rauderie, (f) *Ampt eenes ſchild-knaaps*.

* Héraut, (m) *Schild-knaap, wapendrager, aankondiger van den oorlog*.

Herbage, (m) *Groente* (f), *moeskruid*, *gras* (n); *wei-geld* (n).

Herbe, (f) *Gras, kruid* (n), *groente* (f); *mauvaiſe herbe* *croit toujours*, *onkruid vergaat niet* (ſpr. w.) *manger ſon bled en herbe*, *zyns inkomſten verteeren eer ze vercaſten*.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

zyn (spr. w.); en herbe & en gerbe, was men reets bezit, en nog te wagten heeft; couper l'herbe sous le pied de quelcun, iemand het gras voor de voeten weg maaijen, hem voorkomen, onderkruipen; il a marché sur quelque bonne, mauvaise herbe, (spr. w.) hem is iets goeds, iets quaads bijgeen; herbe aux cuilliers, lépel-blad; herbe aux chats, kattenkruid, nip; herbes potagères, Moeskruiden; herbes vulnérables, wondkruid; zwitserse thee.

Herbeiller, (m) Graazen (van wilde zuynen gez.).

Herbeline, (f) Een mager schaap (n).

Herber (v. a.) un cheval, een paerd een stuk nies-wortel op de borst leggen.

Herbette, (f) Kruidje, grasje (n).

Herbeux, euse (adj.) Gras-ryk, grazig

Herbier, (m) Kruid-boek (n); item de eerste maag van herkauwende dieren (f).

Herbiere, (f) Groeuvrouw, warmoezierster; item gras-meid.

Herboriser, (v. n.) Kruiden zoeken.

Herboriste, (m) Kruid-kenner; kruid-zoeker.

Herbu, ue (adj.) Gras-ryk, vol gras.

* Herce, (Zie Herse).

* Hercotectotique, (f) Krygskunde, hoe een plaats te verdedigen en te voorzien is.

* Here (m); Un pauvre here, een armen bloed (spot w.); item zeker kaartspel, waarin ieder maar één blad krygt.

Héréditaire, (adj.) Erflyk.

Héréditairement, (adv.) Erflyk.

Hérédité, (f) Erfenis, nalatenschap (f); erf-rechts (n) (in rechts.).

Hérédarque, (m) Arts-kester.

Hérésie, (f) Kettery.

Héréticité, (f) Ketteragtigheid.

Hérétique, (adj. & subst.) Ketter; een ketter.

* Héreux, euse (adj.); Temps héreux, buiverig weer.

* Hergne, (f) Breuk (Zie Hernie).

Hérigot, (adj.) Met goede achterter klaauwen voorzien (Jaagers w.).

Hérigoture, (f) Voorziening daar van.

* Hérissé, ée (adj.) Overendstaande; hérissé de pointes, met pinnen voorzien; pédant hérissé de grec & de latin, een verwaande letter-gek, die met grieksch en latyn pronkt.

* Hériffer, (v. n. & a.) Overendstaan; doen ryzen; cela fait hériffer les cheveux à la tête, dat doet de haren te berge ryzen.

* Hérifon, (m) Een Egel (m), yer verken; item een kam-rad (n); slag-boom met pinnen; spaansche, of wiesche ruiter (in Vestingb.) (m).

* Hérifonner, (v. a.) De haren doen te berge ryzen.

Héritage, (m) Erfenis (f), erfgoed (n).

Héritier, (v. a.) Erven.

Héritier, iere (m. & f.) Erfgenaam, erve.

Hermaphrodite, (adj. & subst.) Twerfslachtig, van tweeerly aart; een tweeflachtig mensch.

Hermétique, (adj.) Tot de smelkunst behorende.

Hermétiquement, (adv.) Op eene chymische wyze.

Hermine, (f) Een hermelyn (n) (zeker diertje).

Hermine, ée (adj.) Met hermelyn bezet (in Wapenk.).

Herminette, (f) Dissel eenes simmelmans enz.

Hermitage, (m) Kluzenaars-bus, een kluis; vin d'hermitage, hermitagie-wyn (zekere lekkere fransche wyn).

Hermite, (m) Kluzenaar, heremyt.

* Herniaire, (adj.); Chirurgien herniaire, een treukmeester.

* Hernie, ou, hergne, (f) Een breuk, darm-breuk (m).

* Hernieux, euse (adj.) Die gebroken is.

* Herniole, ou, turquette, (f) Zeker kruid, goed voor den navel-breuk.

HER. HES. HET.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Héroïcité, (f) *Heldensgheid van heldenmoed.*

Héroides, (f. plur.) *Helden-dichten van ovidius.*

Héroïfier, (v. a.) *Onder de helden stellen.*

Héroïne, (f) *Eene heldin.*

Héroïque, (adj.) *Heldhaftig; action, poëme héroïque; helden-daad, helden-digt.*

Héroïque, (m) *Helden-styl, of schryfschrift.*

Héroïquement, (adv.) *Heldhaftiger wyze.*

Héroïsme, (m) *Heldenmoed (f).*

* Héron, (m) *Een reiger.*

* Héronneau, (m) *Jonge reiger.*

* Héronnier, (m) *Reiger-walk.*

* Héronnier, iere (adj.) *Wat tot den reiger behoort.*

* Héronniere, (f) *Reiger hut.*

* Héros, (m) *Een held.*

* Herpes, (f. plur.) *Gilling hooften (in Scheeps b.), item uitwerpsel der zee (n).*

* Herfage, (m) *Het eggen (n).*

* Herfe, (f) *Eene egge (der Landbouwers); raam daar men 't parkement op spand; val-deur eener vesting; Scheeps-bloksloep.*

* Herfement, (m) *Egging (f).*

* Herfer (v. a.) *un champ, een akker eggen.*

* Herfeur, (m) *Een egger.*

* Herfillieres, (f. pl.) *Gilling hooften (n. pl. Zie Herpes).*

* Herfillons, (m. plur.) *Plancken met nagel punten, om den tagt te verhinderen (in Krygsk.).*

Hésiter, (v. a.) *Haperen, stooten, flutteren; item twyffelen, tusschen beide staan; hésiter en parlant, hésiter à prendre parti, niet weten wat zyde te kiezen.*

Hétéroclite, (adj.) *Eigenzinnig, wonderlyk, op zich zelven; item buitenregel (in Spraakk.).*

Hétérodoxe (adj.); *Sentiments hétérodoxes, onregtzinnige gevoelens.*

Hétérodoxie, (f) *Onregtzinnigheid.*

Hétérogene (adj.); *Choses hété.*

HET. HEU. 387

rogenes, dingen van verschillende aart of geslachten.

Hétérosciens, (m. plur.) *Bewoners der gematigde Luchtreken.*

Hétique. (Zie Etique).

Hétoudeau, (m) *Jonge Kapuin.*

* Hêtre, (m) *Beuk, beuken-boom.*

* Heu! (interj.) *Hei!*

* Heu, (m) *Hui of bulk (f) (zeker Schip).*

Heur, (m) *(weinig gebr.) Geluk (n), voorspoed (f).*

Heure, (f) *Uur (n), stonde (f); quelle heure est il? hoe laat is het? il est trois heures, het is drie uur; une heure de chemin, een uur gaans; je vis l'heure que, ik heb den tyd beleefd dat; à une heure indue, op eene ongelegene tyd, onbehoorlyk uur; d'heure à autre, van 't eene uur tot 't andere; d'heure en heure (adv), hoe langer hoe meer; à toute heure (adv), ter aller uren, gestadig; pour l'heure, nu, nu ter tyd; à cette heure (adv) nu; à l'heure qu'il est, nu, by deze tyd; de bonne heure (adv) vroeg; de meilleure heure, vroeger; s'accoutumer de bonne heure, zich vroeg gewennen; à la bonne heure! (interj.) wel laat het zoo zyn! s'il est riche à la bonne heure! is by ryk, geluk daar mee! à la male-heure (adv.) ten ongelukke; tout à l'heure (adv) straks, terstond, aanstonds, oogenblikkelyk; sur l'heure, ou, à l'heure même (adv.) op het oogenblik; chercher midi à quatorze-heures, zoeken dat men niet vinden kan (spr. w.); convenir d'une heure, een uur beraamen; assigner une heure, een tyd of uur bepaalen; les heures (plur.) het gedyboek, gebeden-boek der Roomschegezinden; avancer l'heure, de klok vooruit-zetten.*

Heureusement, (adv.) *Gelukkiglyk.*

Heureux, euse (adj.) *Gelukkig, gelukzalig; une heureuse mémoire, een siek gebeugen; le feu Roi d'heureuse mémoire, wylen den Koning zaliger gedagtenis; rencontre heureuse, gelukkige ontmoeting of gebeurtenis; il est plus heureux que sage, by heeft meer geluk als wysheid.*

388 HEU. HEX. HEY. &c.

*N.B. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.*

* Heurler (Zie Hurler).

* Heurt, (m) Stoot, aanstoot (Zie choc).

* Heurtequins, (m. plur.) Tzere beugels aan een affaer.

* Heurter, (v. a. & n.) Kloppen, slaan, slooten; heurter quelqu'un, de quelque chose, iemand ergens mee slooten; heurter à la porte, aan de deur kloppen; heurter à toutes les portes, (spr. w.) alles in beweging brengen, om iets te erlangen; heurter en maître, hard aankloppen; cela heurte la raison, dat slyd met de gezonde reden; se heurter (v. r.) malkanderen slooten, tegen elkaar inloopen; heurter de front, ou, de droit fil l'opinion de quelqu'un, iemandis gevoelen régel-regt tegen spreken, omverlooten.

* Heurtoir, (m) Klopker aan een deur.

Hexaëdre, (m) Een figuur van 6 gelijke zyden (in meesk.).

Héxagone, (adj. & f. m.) Zesboekig: een zes-boek (in meesk.).

Héxametre, (adj. & f. m.) Zesvoetig; zes-voetig vers.

Hexastyle, (adj.) Dat 6 Pylaeren heeft (in Bouwk.).

Heyduc, (m) Een beiduk (zeker ongerijfch Soldaat).

N.B. De woorden die hier onder niet met Hi gespeld zyn, zyn te vinden met Hy.

Hi, hi, hi! (interj.) Hi, bi, bi!

Hiatus, (m) (Lat. w.) Eene gaaping, opening (an vuide); item misklank, van byeengevoegde klink-letteren (f.).

* Hibou, (m) Een uil, nagt-uil (f); item een schuw mensch, een uil.

* Hic (m) (Lat. w.) voilà le hic, daar legd de dwaarigheid.

* Hideusement, (adv.) Afgryffeljk, afschuwelyk.

* Hideux, euse (adj.) Afschuwelyk, lelyk, mismaakt.

Hidrotique, (m) Zweet-poeyer (n).

HIE. HIL. HIN. HIP. &c.

* Hie, (f) Een hei, (f) hei-blok; straat-slamper (m).

Hieble, (f) Hadik, wilde vlier.

* Hiement, (m) Inheiling, instamping (f).

* Hier, (v. a.) Heijen, inheijen, stampen.

Hier, (adv.) (Lees ier) Gifleren, hier au soir, gifleren avond.

* Hiérarchie (f) celeste, orden der Engelen; hiérarchie ecclésiastique, Kerkelyk regiment, of regeering.

* Hiérarchique, (adj.) Dat daar toe behoord.

* Hiérarchiquement, (adv.) Dat volgens die wyze is.

* Hierarque, (m) Verstoorder van 's Kerkelyk regiment.

Hiéroglyphe, (m) Beelden-spraak (f), zinnbeeld (n).

Héroglyphique, (adv.) Zinnebeeldig, beeld-spraakig.

Hiéroglyphiquement, (adv.) Zinnebeeldiglyk.

Hiérelogie, (f) Gesprek over Heilige ding en (n).

Hilaires, (m. plur.) Koppen, borsten, of lyften waar op de scheepsluiken rusten.

Hinguet, (m) Pal, om een scheepspil mede te stoppen (f).

Hinse, (f) Hys-op (scheeps-bévelwoord).

Hippocampes, (m. plur.) Paerden van Nptunus.

Hippocentaure, (m) Zeker versford gedrogt half mensch en half Paerd.

Hippodrome, (m) Ren-baan (f), ren terk (n).

Hippomanes, (m) Vermaard vergift by de ouden (n).

Hippomolgue, (m) Een merrie melker.

Hippone, (f) Stal godinne.

Hippopode, (adj. & f.) Dat, of die paerde-voeten heeft.

Hippopotame, (m) Zee-paerd (n).

Hirondelle, (f) Een Zwaluw; une Hierondelle ne fait pas le printemps (spr. w.); éens is geens, één voorbeeld is geen wet.

Hisser, (v. a.) Hyssen, ophyssen, optrekken.

HIS. HIV. HO. HOB. &c.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Histiódromie, (f) Zes-mans konst.

Histoire, (f) Geschiedenis (f); geschied-verhaal (w); histoire sacrée & profane, gewyde en ongewyde Histo-rie; c'est une plaisante histoire, dat is een klugtig geval.

Historial, ale (adj.) Historisch.

Historien, (m) Geschiedschryver, Histori-schryver.

Historier, (v. a.) Met figuren of beeldjes versieren.

Historiette, (f) Aangenaam ver-tellingtje, verhaal (n).

Historiographie, (m) Historie- of geschied-schryver van eenig Vorst enz.

Historique, (adj.) Historisch.

Historiquement, (adv.) Histori-scher wyze.

Histrion, (m) Klugt-speelder, by de ouden.

Hiver, (m) De winter; (figuurl.) de ouderdom; au cœur de l'hiver, in 't hartje van den winter.

Hivernal, ale (adj.) Winterseh, dat tot den winter behoort.

Hiverner, (v. n.) Overwintere.

Ho! ho! (interj.) Hi! ho!

Hobereau, (m) Een Havik; item een kaale Jonker, stroo Jonker.

* Hoc, (m) Zeker Kwart-spel; ce-la m'est hoc, dat is zoo goed als ge-wonnen spel (hoort spr. w.).

* Hoche, (f) Een Kerf, snoe.

* Hochement, (m) Schudding met 't hoofd (f).

* Hoche-pied, (m) Zekere Valk gebruikt om den Reiger op te doen.

* Hochepot, (m) Hutsot van vleesch met knollen enz.

Hochequeue, (f) Een Quikstaart (m) (zéker Vaghtje).

* Hocher (v. a.) la tête, un ar-bre, het hoofd, een boom schudden; hocher la bride, met den room ruk-ken.

* Hochet, (m) Een rammelaar (Kinder speelt.).

* Hoiau, (m) Houweel, spaak, spade (f) (Zie Hoyau).

HOL. HOL. HOM. 389

Hoir, (m) Erfgenaam, erve (in Rechten).

Hoirie, (f) Erfenis (in Rechten).

Hoirin, (m) Boei-reep; boei (f) (Zie w.).

* Holà! (interj.) Hola! hou wat! hoor! hei!

* Holà (m); Mettre le holà, een twist schieden, vrede maaken.

* Hollander (v. a.) les plumes, de penen bereiden.

Holocauste, (m) Een brand-offer.

Holographe (adj. m.); Testament holo-graphe, een eigene geschréven en onderstekende uiterste wille.

* Homard, (m) Een Zee-kreeft (f).

Hombre, (m) 't Omber-spel (n) (zeker Kaart-spel).

Homélie, (f) Leer-rédender ou-taders.

Homicide, (f. & adj.) Moord, dood-slag, manslag (f); item doodslager, mans-lager, moordenaar; item moord-daadig; al: main homicide.

Homicide, (f) Doodslagst.r.

Hommage, (m) Hulde, onderdaa-nigheid, geëertheit, Leerplichtig-heid (f).

Hommagé, ée (adj.) Gehulded.

Hommager, (m) Leen-man, vas-saal.

Hommasse, (adj.) Manhaftig, dat naar een man zweemd; femme hom-masse, kloekmoedig wyf, een' mans-velter.

Homme, (m) Een Mensch; man-mensch, man; item een borg; borg-steller; ook, een leen-man; homme fait, een volwassen man; homme de bien, een vroom of deugdzaam man; homme de chambre, kamer-dienaar; homme d'affaires, zaak-voerder; homme de robe, een man van den rabberd; un bon homme, een goed man; item een onnozél mensch, een jan sul.

Homme, (f) Dag-werk, zoo veel iersand op éenen dag werken kan.

Homocentrique, (adj.) Dat met andere gelyk middelpuntig is.

Hommeffe, (f) Manninne (Schrif-tuurl. w.).

Homocule, (m) Klein menschje (n).

NB. Van alle de woorden met een * gezegd, moet de H. uitgesproken worden.

Homogène, (adj.) Dat van gelijkenaars of geslacht is (in Natuurk.).

Homogénéité, (f) Gelykzachtigheid of gelyke gezachtheid.

Homologation, (f) Bekräftiging, sjaacing, bevestiging eenes geschrifts (in Rechten).

Homologue, (adj.) Gelyk-zydig (in Meetk.).

Homologuer, (v. a.) Goedkeuren, sjaaren, bekräftigen (in Rechten).

Homonyme, (adj.) Gelyknaamig (in Redenk.).

Homophage, (f. & adj.) Rauw vleesch eeter; rauw vleesch eetend.

Hon! hon! (interj.) Hei! hei!

Hongnette, (f) Breek-beitel (by Steenh.).

* Hongre, (adj. & f.) ou, cheval hongre, een ruin, gelubd-paerd.

* Hongrer, (v. a.) Ruinen, lubben.

* Hongroyeur, (m) Ongersel leër-bereider, of veekoopcr.

Honnête, (adj.) Eerlyk, eerbaar, keufch, croom, kufsch, welvoegend; un honnête homme, een brauf, eerlyk, of kuflyk man; un présent honnête, eene mooye verëering.

Honnête (m); Joindre l'utile à l'honnête, het nuttige en het fraaye te zamen paaren.

Honnêtement, (adv.) Eerlyk; fatzoonlyk; beleefidelyk.

Honnêteté, (f) Eerlykheid, eerbaarheid, vriendelykheid; faire des honnêtetés, beleefidheden bewyzen.

Honneur, (f) Eer, eere, eerbaarheid, eerbewyzig; faire les honneurs de la maison, de pligten van 't huis waarneemen; point d'honneur, 't punt van eer; les honneurs, de hoogfte kaarten.

Honour, (v. a.) (en v.) Hoonen, befchaamd maken; honni soit qui mal y pense, die erg denkt, vaars er niet hart (spr. w.).

Honorable, (adj.) eerbhaar, eerwaardig; faire amende honorable, openlyke fchuld bekenenis doen.

Honorablement, (adj.) Trefflyk, deftig, fatzoonlyk.

Honoraire, (adj.); Titre honoraire, bloote eer-tytel; Tuteur honoraire, toeziende voogd.

Honoraire, (m) Loon der Advocaaten (n).

Honorer, (v. a.) Eeren, eer bewyzen.

Honorifique (adj.); Droits honorifiques, Kerk of ffigts eer-rechten.

* Honte, (f) Schaamte; fchande, onër; avoir honte, zich fchaamen; verlegen worden.

* Honteusement, (adv.) Schandelyk.

* Honteux, euse (adj.) Befchaamd, fchaamlyk; item fchandlyk.

Hôpital, (m) Gast-huis, Godshuis (n); prendre le chemin de l'hôpital (spr. w.) zyn goed verfeilen.

* Hoquet, (m) De hik; avoir le hoquet, den hik hebben.

* Hoqueton, (m) Korte wapenrok; item hapschaerder.

* Horde, (f) Bende, horde (van zwerende tarters gez.).

* Horion, (m) Een zwaare slag op 't hoofd.

Horizon, (m) De Zigt-einder, de Kim.

Horizontal, alle (adj.) Iess dat vlak of waterpas legt; cadran horizontal, vlakke zonnwyzer.

Horizontalement, (adv.) Vlak, gelyk met den horizon.

Horloge, (m) Een uurwerk (n); horloge de sable, zand-looper, looper (m).

Horloger, ere (m. & f.) Uurwerk-maaker, horlogie-maaker, maakster.

Horlogerie, (f) Uurwerk-maakery of handel.

* Hormis, (adv.) Uitgenomen, uitgezonderd, behalven; hormis vous, behalven u.

Horographie, (f) Zonne-wyzer-kunde.

Horométrie, (f) Konst om de uuren op wyzers af te paffen.

Horoptere, (f) Gezigt-lyn (in Gezigtik.).

HOR. HOS. HOT.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.

Horoscope, (f) *Gedante eener Sterre in haaren opgang, wanneer iemand geboren word; geboorte-ster, geboorte-punt; titer I horoscope de quelcun, de geboorte (nativiteit) van iemand stellen, onderzoeken (waar by men voorgeeft te kunnen beoordeelen, wat hem overkomen is of overkomen zal; horoscope lunaire, Maanen stand, by 's opgaan der Zonne.*

Horreur, (f) *Afschrik, afgryzig, afkeer.*

Horrible, (adj.) *Schrikkelijk, yffelyk, gruwelyk.*

Horriblement, (adv.) *Tffelyk, ver-vaarlyk.*

* **Hors**, (prep.) *Buiten; behalven uitgezonderd; hors de la Ville, buiten de Stadt; hors cette occasion, buiten of behalven die gelegenheid; hors de toute raison, buiten alle billikheid.*

Hors-d'œuvre, (m) *Een by geregt (van Spys gez.).*

* **Horsmis**. (Zie *Hormis*).

Hortolage, (m) *Tuingewas, moeskruid (n).*

Hortolan. (Zie *Ortolan*).

Hospice, (m) *Herberg (f), Klooster (n) daar men reizende vreemdelingen of Monniken ontvangt.*

Hospital. (Zie *Hôpital*).

Hospitalier, iere (adj. & subst.) *Herbergzaam, liefderyk; item Monnik; Nonne, dus genaamd, de herbergzaamheid oeffenende.*

Hospitalité, (f) *Herbergzaamheid, gast vryheid.*

Hospodar, (m) *Vorst in Wallachien, dus genaamd.*

Hoste, **Hostel**. (Zie *Hôte &c.*).

Hostie, (f) *Slagt-offer (n); item gewyd mis-brood (n), ouwel (m) (in de R. K.).*

Hostilement, (adv.) *Vyandiglyk; agir hostilement, vyandelyk te werk gaan.*

Hostilité, (f) *Vyandelykheid.*

Hôte, (m) *Wuerd, berbergier, hospes; item onthaalder, tractant;*

HOT. HOU. 391

item gast; t' huis legger; item huis-buis, huis-beer, verhuurder van kaa-mers; tafel-bouder; compteur sans t'ôte, buiten den waerd rekenen; manger à table d'hôte, aan een' gemeene tafel eeten.

* **Hôte**. (Zie *Hotte*).

Hôtel, (m) *Groote Heeren woning, hôtel der Ministres; it m een Heeren-logement; Maître d'hôtel, Hof-meester; Hôtel de Ville, Stadt-buis (n); Hôtel-Dieu, Gast-buis (n).*

Hôtelier, iere (m. & f.) *Waerd, berbergier, gast houder; waerdin enz.*

Hotellage, (m) *Markt-kraamers-buis buur, van zyne waaren.*

Hôtellerie, (f) *Herberg (f) waerds-buis (n).*

Hôtesse, (f) *Waerdin, hospita.*

* **Hotte**, (f) *Rug-mande, mars-korf (m).*

* **Hottée**, (f) *Zodanig een mande vol.*

* **Hotteur**, euse (adj.) *Mars-draag-ger, draagster.*

Houage, (m) *'s Sog van een Schip in 's water (n) (Sillage).*

* **Houblon**, (m) *Hop.*

* **Houblonner** (v. a.) *la bière, hop in 's bier doen.*

* **Houblonniere**, (f) *Hop-akker (m).*

* **Houe**, (f) *Tuinmans bak of spaad; item krouwel om kalk mee te roeren.*

* **Houer**, (v. a.) *Omhakken, om-spitten.*

* **Houille**, (f) *Smids koolen.*

* **Houle**, (f) *Groote Zee-baar of golf; item yzere pot.*

* **Houlette**, (f) *Een Herders-staf (n); item tuyn-spaad, waar mee de péen enz. uitgeslooken worden (f).*

* **Houleux**, euse (adj.) *Vol Zee-baaren, onstuimig.*

* **Houppé**, (f) *Poeijer-quast (f); quis-pel (m) fluisje (n); gekamde wolte (f).*

* **Houppée**, (f) *Hooge Zee-golf.*

* **Houppelande**, (f) *Ry-rok, régen-rok (m).*

* **Houpper**, (v. a.) *Ergens quastens of fluisjes aanmaaken; item zynen mak-ker op de jacht toeroepen, tot waar-schouwing dat men eewig wild ofge-daan heeft; item de wol kammen of in vlokken leggen.*

*NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.*

* Houppier, (m) Een wol kammer; boom, wiens takken afgehuwen zyn; spits van een boom, daar geen timmerhout van te maaken is.

Houragin. (Zie Onragan).

* Houraillis, (m) Koppel schurfdie bonden.

* Hource, (f) Pispot, lorre, bezans bras (Scheeps w.).

Hourdage, (m) Ruuw metzel-werk (n).

Hourder, (v. a.) Ruuw metzelen, torraapen.

Hourdi, (m), ou, liſte de hourdi (f) H k-balk, achter aan een Schip.

* Houret, (m) Een ſlegte Jagt-bond.

Hourque, ou, heuere, (m) Een hoeker (m), Hoeker-ſchip (n).

* Hours, (m) Een zaag bok.

* Hourvari, (m) Alarm, geſetier, item geſchreeuw om de dwaalende Honden op den rechten weg te brengen, item ſlimme ſtreek der Advocaten.

* Houſé, ée (adj.) Met dreck befmeerd, bemodderd.

* Houſeaux, ou, houſes, (m. plur.) Slyk-kouſen, overtrekzels; il a quitté ſes houſeaux, (ſpr. w.) hy is dood.

* Houſpiller, (v. a.) Schudden, rukken en plukken; ſe houſpiller, (v. r.) worſtelen, al veggende malkander onder de voet ſmyten.

* Houſpillon, (m) Dronkje dat men iemand, als hy zyn glas geleegd heeft 'er nog by ſchenkt (n).

* Houſſage, (m) Omheining eener Wind-molen.

* Houſſaie, (f) Hulſt-boſch (n).

* Houſſard, houſard ou huſſard, (m) Huſſaar.

Houſſe, (f) Overtrekſel, (van meubelen, bedden, ſtoelen, enz. (n); lit à houſſe, een ledikant, lit d'ange; houſſe de ſelle, overtrekſel van een zadel; houſſe de cheval de ſelle, dek-kleed, ſchattrak der Ry-paerden; houſſe de cheval de harnois, ſchouwen-vacht die om den halsriem der

Kar-paarden is; houſſe d'impériale d'un caroſſe, ſtatelyk overtrekſel voor het gehémelte van een Vorſtelyke Koets, by plechtige gelegenheden.

* Houſſer, (v. a.) Afſtoffen, afveegen, met een ſtof-bézem ſchoonmaaken.

* Houſſettes, (f. pl.) Halve laarzen (in W'apenk.).

* Houſſeur, euſe (m. & f.) Schoonmaaker; Schoonmaakſter, Stoffier.

* Houſſieres. (Zie houſſaie).

* Houſſine, (f) Spitsroede (f), ſpitsgaartje, ſtokje om kleéren mee uit te kloppen (n).

* Houſſiner, (v. a.) Met een ſpitsgaartje ſlaan, quispelen, (boert. w.).

* Houſſoir, (m) Een ſtofbézem, ſtoffer.

* Houx, (m) Hulſt, ſleek-palm (f).

* Hoyau, (m) Houweel, zekere ſpaaſe, griep om de aarde mee om te baalen (f).

* Hubir, ſe hubir, (v. r.) De hairen, veeren overeind zetten (van Dieren en Vogels gez).

* Huche, (f) Bak-trog, trog (te Parys paitrin) (m), item trémel (m), Meel-ſt in een Molen.

* Hucher, (v. a.) (oud w. Roepen, ſchreeuwen.

* Huchet, (m) Kleine Jagthoorn.

* Hue! (interj.) Hu! hu! woord der Voerlieden om de Paerden aan te zetten.

* Huée, (f) Geſchreeuw, gejuuw (n).

Heer, (v. a. & n. Iemand beſpotten; roepen, ſchreeuwen op de Jagt.

Huette, (f) Een ſoort van Nagt-Uil.

* Huguenot, otte (ſubſt. & adj.) Een Calvinist, hugenoot; Calvinſch.

* Huguenotiſme, (m) Calviniſten-Jem.

Hui, (adv.) als: aujourd'hui, heden, huiden van daag.

Huile, (f) Oly, olie; huile d'olive, d'amandes, de navette, de lin, de baleine, olyf- of boom-olie, amandel, raap-, lyn-olie, traan; huile de cotrets, (coups de bâton) preugelſop, ribbenſmeer.

Huiler, (v. a.) Oliën, beoliën.

Huil-

HUI. HUL. HUM.

NB. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitsgesproken worden.

Huileux, euse (adj.) Dat vol olie zit; olieagtig, smerig.

Huilier, iere (m. & f.) Olie-slager of verkooper, verkoopster.

Huis, (m) (in een boert. zin en in Rechten) een, deur (f); plaider à huis clos, met gesloten deuren pleiten.

Huiffierie, (f) Deur-lysten (f. pl.).

Huiffier, (m) Deurwaarder, deurwagter, pedél.

Huiffierie, (f) Deur-posten of kozynen.

* Hait, (adj. & f.) Agt; een' agt; ils font huit, zy zyn met hun agten; le huit ou le huitieme, den agtsten.

* Huitain, (m) Agt régelig vers.

* Huitaine, (f) Agt stuks; renvoyer à la huitaine, agt dagen verschuiven (in Rechten).

* Huitieme, (adj. & f.) Agtste; het agtste deel; le huitieme du mois, den agtsten der maand.

* Huitiemement, (adv.) Ten agtsten; (beter en huitieme lievre).

Huitre, (f) Een' oester.

Huitrier, (m) Oester-verkooper.

Hulot, (m) Bril-gat, koldergat daar de roerslak in is (Scheeps w.).

Hulotte, (f) (Zie Huette).

Humain, aine (adj.) Menschelyk; menschlievend, vriendelyk, heusch, minzaam, zagt; le genre humain, het menschelyk geslacht; voix humaine, menschen stem; Prince humain, een zagtmoedig Vorst; les lettres humaines, de fraaye Wetenschappen der Scholen, als: taal-dicht-historie-kunde enz.

Humainement, (adv.) Menschelyker wyze; vriendelyk; humainement parlant, menschelyker wyze gesproken; traiter quelcun humainement, iemand minzaamlyk bejegenen.

Humains, (m. plur.) De Menschen (in Dichtk.).

Humaniser, (v. a.) Temmen, gedwee, of, zagt maaken, vormen; s'humaniser, (v. r.) zich schikken, zachter van aart, vriendelyker worden.

HUM.

393

Humaniste, (m) Een die in de fraaye Wetenschappen der schoole craven is.

Humanité, (f) De Menschheid, Menschelyke natuur; Menschelykheid, heuschheid, minzaamheid.

Humanités, (f. pl.) De kennis der oude Grieksche en Latynsche Dichters, Redenaars, Historiën, Oudheeden enz.

Humble, (adj.) Nêderig, ootmoedig; humble fortune, geringestaat; les humbles, de ootmoedige.

Humblement, (adv.) Ootmoediglyk, nêderiglyk.

Humectant, ante (adj.) Bevogtigend (van spys en drank gez.).

Humectation, (f) Bevogtiging.

Humecter, (v. a.) Bevogtigen, nat maaken, versfrischen; la rosée humecte la terre; humecter la poitrine, un pinceau.

* Humer, (v. a.) Slurpen, i slurpen; humer un œuf frais, du bouillon &c.

Huméral, ale (adj.) Muscèle humeral, schouder-spier.

Humerus, (m) (Lat. w.). Schouder (in Onleedk.).

Humeur, (f) Vogt; vogtigheid; gemoeds-aart, gesteldheid, imborst, les humeurs du corps, de vogten des lichaams; une humeur froide, een' koude zinking, mettre en humeur, iemand lust inboezemen, être en humeur d'étudier, être de mauvaise humeur; je ne suis pas d'humeur de faire cela, het is myne gewoonte niet zulks te doen.

Humide, (adj. & f.) Vogtig; lieu humide, vogtige plaats; l'humide radical, 't levens-sep.

Humidement, (adv.) Vogtiglyk.

Humidité, (f) Vogtigheid.

Humiliant, ante (adj.) Vernederend; den hoogmoed beneemend.

Humiliation, (f) Verootmoediging; schaatse.

Humilier, (v. a.) Vernederen; verootmoedigen; iemand den hoogmoed beneemen.

s'Humilier, (v. n.) Zich verootmoedigen.

Humilité, (f) De nêderigheid, ootmoedigheid.

324 HUM. HUP. HUR. &c.

*N.B. Van alle de woorden met een * getekend, moet de H. uitgesproken worden.*

Hamoral, ale (adj.) *Dat van de vogten is.*

* **Hune**, (f) *De mars van een Schip.*

* **Hunier**, (m) *Mars-zeil (n); mars-sleug (f).*

* **Huppe**, (f) *Hoppe (zeker Vogel met een kuif); item de kuif van een Vogel.*

* **Huppé**, ée (adj.) *Gekuifd (van Vogelen gez.) item geslêpen, snêdig, slim; les plus huppés y sont quelque fois pris, de snêdigste worden zomwylen bedot (spr. w.); être des plus huppés, van de voornaamste of aanzienlykste zyn.*

* **Hare**, (f) *Een wilde Zwyns-kop, item in 't algemeen de kop van alle bytende en verscheurende Dieren, Beer, Wolfenz. item van een Zalm, Snoek; (figuurl.) een ongekamd Menschen hoofd, een warbofch (n).*

Harhaut, (adv.) *Woord der Voerlieden, om de Paerden ter rechterhand te wenden; l'un tire à dia, l'autre à hurhaut, de eene wil zus en de andere zoo (spr. w.).*

* **Hurlade**, (f) *Gefchrei, misbaar (n).*

* **Hurlement**, (m) *Gehuil (n).*

* **Hurler**, (v. n.) *Hullen; il faut hurler avec les loups, men moet met de Wolf huilen, dat is, met een ander meê doen.*

Hurluberlu, (adj. & f) *Un homme hurluberlu, ou, un hurluberlu, een dom-kop, los-bol; hurluberlu, (adv.) bolder de bolder, onbezonnen, wogstelyk.*

* **Hatte**, (f) *Eene hutte.*

* **Hutter**, (v. a.) *Ou, se hutter, (v. r.) hutton bouwen of zich daar in bergen.*

Hyacinthe, ou, **Jacinthe** (f) *Hyacinth (zekere bloem).*

Hyades, (f. plur.) *Bosch-Nimfen, item het zeven gesternte.*

Hydatoscopie, (f) *Waarzeggery met water.*

Hydragogue, (m) *Water afdrygend middel (n) (in Geneesk.).*

HYD. HYM.

Hydraulique, (subst. f. & adj.) *De water-konst; machine hydraulique, een water-werktuig.*

Hydre, (f) *Water slang (f), item de Draak (m) (zeker gesternte); item zekere verdigte Slang Hyder (Hydra) genaamd, met 7 hoofden, die, na dat ze afgebouwen waaren, terstond weêr aangroeiden.*

Hydrie, (f) *Een Water-kruik.*

Hydrocèle, (f) *Een water-breuk (in Geneesk.).*

Hydrocéphale, (f) *Water-zugt in 't hoofd.*

Hydrographe, (m) *Water beschryver.*

Hydrographie, (f) *Water beschryving.*

Hydrographique, (adj.) *Dat de Water-kunde betreft.*

Hydromancie, (f) *Waarzeggery uit water.*

Hydromel, (m) *Meede, meê (f) (zekere drank uit honing en water).*

Hydrometrie, (f) *Water-kunde.*

Hydromphale, (f) *Water-breuk inwendig by de navel.*

Hydropiper, (m) *Water-peper.*

Hydropique, (adj. & subst.) *Waterzugtig; een waterzugtige.*

Hydropisie, (f) *Waterzugt, 't water.*

Hydropote, (m. & f.) *Water-drinker, drinkster, een die niets anders als water drinks.*

Hydroscope, (m) *Water-uurwerk (n).*

Hydrostatique, (f) *Water-weegkunde.*

Hycrometre, ou, **hygroscope**, (m) *Werktuig, om de trap van droogte en vogtigheid der lucht te weeten.*

Hymen, ou, **hyménée** (m) *Hywelyks God (der Heidenen); 't Huwelyk (by Dichters).*

Hymen, (m) *Het Maagden vlies (in Ontleedk.); dunne huid der bloemknoppen.*

Hymnaire, (m) *Boek met Lofzangen.*

Hymne, (m) *Een Lofzang.*

Hymniste, (m) *Lof-zang maaker of zinger.*

Hymnologie, (f) *Het zingen der Lofzangen.*

Hy-

HYP.

Hypallage, (f) *Omwisseling van tyd of naamval (in spraak en redenk.)*.

Hyperbate, (f) *Verplaatsing van een woord (in redenk.)*.

Hyperbole, (f) *Vergrooting of verkleining van iets (in redenk.)* item *Kegel-snee (in meetk.)*.

Hyperbolique, (adj.); *Maniere de parler hyperbolique, al te hoog opgevoezelde spreek-trant*.

Hyperboliquement, (adv.) *Boven maaten, al te zeer, veel te hoog of te laag (van ietses sprekken)*.

Hypercritique, (adj. & f.) *Al te aauw ziende; een aarts-bediller*.

Hyperdulie, (f) *Eerbewyzing aan de H. Maagd Maria (in de R. Kerk)*.

Hypocauste, (m) *Onderaardsche bad-oven (by de Romeinen)*.

Hypocondre, (subst. & adj.) *Milt-ziekte; miltzucht; zwaarmoedigheid; een milt-zieke, item miltzuchtig, zwaarmoedig, ingebeeld ziek; hypocondres (m. pl.) het weeke onder de ribben*.

Hypocondriaque, (adj. & f.) *Miltzuchtig, vol zotte inbeeldingen; een miltzuchtige, een ingebeelde zieke*.

Hypocras, (m) *Gekruide wyn, Hipocras*.

Hypocrisie, (f) *Schynheiligheid, huichelary*.

Hypocrite, (adj. & subst.) *Schynheilig; een schynheilige, een huichelaar; huichelaarster*.

Hypogée, (m) *Onderaardsche Kelder*.

Hypostase, (f) *Zelfstantigheid (in de Godgeleerdheid); item grond-fop, zetsel van de urine (in Geneesk.)*.

Hypostatique, (adj.); *L'union hypostatique, de persoonlyke verëeniging (in de Godgel.)*.

Hypostatiquement, (adv.) *Zelfstantiger wyze (in idem)*.

Hypoténuse, (f) *De Basis van eenen rechthoekigen driehoek*.

Hypothécaire, (adj.) *Die een onderpand van vaste goederen heeft, of dat daar aan behoort; créancier hypothécaire, een schuld-eischer die pand-recht heeft (in rechten)*.

Hypothécairement, (adv.) *Met pand-recht*.

HYP. HYS. HYV. &c. 395

Hypothèque, (f) *Onderpand van vaste goederen (n) hypotheek; item Kerssen-brandewyn (m)*.

Hypothéquer, (v. a.) *Vaste goederen, veronderpanden, vestigen*.

Hypothese, (f) *Onderstelling, stelling, grondstelling in natuurkunde, om 'er een besluit uit op te maaken*.

Hypothétique, (adj.) *Dat tot een grond gelegd word*.

Hypothétiquement, (adv.) *By veronderstelling*.

Hypotypose, (f) *Nadrukkelyke beschryving van iets (in redenk.)*.

Hyope, (f) *Hysoop (zeker kruid)*.

Hystérique, (adj.); *Passions hystériques, ou, mal de mere, opstijgingen der Lyf moeder, de moeder-quaal*.

Hyver, (m) *Winter (Zie Hiver)*.

I. & J.

I (m) I. (f) *De 9de letter van 't Alphabet, dezelve is tweeërly, namentlyk: I klinker en J medeklinker, die wy in order zullen laten volgen*.

NB. de J word in 't Fransch uitgesproken sje, by voorb. jamais, heeft de uitspraak van sjamai of sjamæ enz.

Ja, (adv. out w. Zie déjà).

Jaa Bachi, (m) *Turksche Hoofdman van 't voet volk*.

Jable, (m) *De gergel eener tonne daar de bodem insluit*.

Jablier (v. a.) *un tonneau, de gergel in een vat maaken, kroozen*.

Jabloire, (f) *Kroos-zyer (n)*.

Jabot, (m) *Krop van een Vogel; item de hom, kant aan de borst van een hemd*.

Jabotter, (v. n.) *Mompelen, prau-telen; snappen (gem. w.)*.

Iac. (Zie Iacht).

Jacent, ente (adj.); *Hoirie jacente, leggende, verlaatene erffenis (in Rechten)*.

Jachal, (m) *Jakbals (zeker dier dat de dooden opgraaf)*.

Jachere, (f) *Braakland (n)*.

Jaché,

396 JAC. JAD. JAI. &c.

Jachérer, (v. a.) *Braakland om-
gloeogen.*

Jacht, (m) *Lees Iac*) Een *Jagt* (n)
(*zeker Vaartsuig*).

Jacinthe. (*Zie Hyacinthe*).

Jacobin, ine (m. & f.) *Jacobyner
of Dominicaaner Monnik, Nonne.*

Jacé it que, (conjunct. oud w.) *Al-
hoevel.*

Jaque. (*Zie Jaque*).

Jaûnce, (f. oud w.) *Pogchery,
snootery.*

Jaculatoire (adj.); Oraifon Jacu-
latoire, *Ziel-zug; vierig gebied tot
God.*

Jadis, (adv. meest gebr. in dichtk.
ook word de *Suizgerspr.*); *cela étoit
bon au temps jadis, dat was goed
in den ouden tyd of eertyds.*

Jailir, (v. n.) *Lijfsputen, uit-
spruigen, als water uit cone fontein
(Zie réjaillir).*

Jailissant, ante (adj.); *Eaux jail-
lissantes, springende wateren.*

Jaillement, (m) *Opwelling,
springing* (f).

Jais, (m) *Git* (*Zie Jayet*).

Jalage, (m) *Zeker wyn-tol, die
aan den Grond-Heer betaald word.*

Jale, (f) *Zekere Wyn-tolbe of
slag.*

Jalée, (f) *Een tolbe vol.*

Jalet, (m) *Een knikker, fluit;
arbalète à jalet, een hand-boog, bus.*

Jalen, (m) *Baken stok om na te
meeten (by Landm.).*

Jalennier, (v. n.) *Zulke bakens
zetten.*

Jaloufer, (v. a.) *Jalouers maaken;
iets met traliën locatien; fenêtre ja-
loufee, een venstier met traliën.*

Jalouffe, (f) *Jalouersheid, yver-
zaet, mince-yeit, na-yver; item tra-
lie of scherm voor een venstier.*

Jaloux, oufe (adj. & subst.) *Jal-
ouers, min-yverig, na-yverig; een
jalouers man of vrouw; être jaloux
de son honneur, zorgzuldig voor
zijn eer zyn; vaisseau, ou, bâti-
ment jaloux, een fchip dat rank is,
of te seying ballast heeft.*

Jamais, (adv.) *Nooit, nimmer,
vimmermeer; item ooit, à jamais,
pour jamais, voor altoos; à jamais*

JAM. JAN. JAP.

*je deviens riche, indien ik ooit, of
te ceniger tyd ryk worde; je ne l'ai
jamais vû, ik heb hem, haar, of het
nooit gezien.*

Jambage, (m) *Stylen, posten (van
een deur schoorsteen enz.); item de
beenen van een, letter.*

Jambe, (f) *Been (om op te gaan);
voet van een passer; neut of juit (in
Bauwk.); l'os de la jambe, de
scheen; jambes tout d'une venue,
beenen overûl even dik; jambe de ça,
jambe delà, schrylings; donner le
croc en jambe à quelcun, iemand
een beentje zetten, van den buig lig-
ten (spr. w.); jeter le chat aux
jambes de quelcun, (spr. w.) Ie-
mand beschuldigen.*

Jambe, (m) (*Lees jambe*) *Griek-
sche en Lat. Dichtmaat, van één
korte en één lange letter-greep.*

Jambette, (f) *Vrouw-mesje, knip-
mesje* (n); *item neut, stus* (f), *paal*
(m) (*in Bouwk.*).

Jambier, (m) *Kuit-spier* (f).

Jambiere, (f) *Scheen-zyer* (n),
yzere kous (f).

Jambique (adj.) *vers jambique,
Jambisch vers.*

Jambon (m) *de mayence, een
wepsaalsche ham, of schink.*

Jambonneau, (m) *Hammetje* (n).

Janiffaire, (m) *Janitser, Janit-
zaar.*

Jansénien, ienne (adj.) *Janse-
nistsch.*

Jansénisme, (m) *De Leere van
Jansénius* (f).

Janséniste, (m) *Een Jansenist.*

Jansénistique, (adj.) *Jansenistich.*

Jante (f) *de rouë; Rand of velge
van een rad of wiel.*

Jantilles, (f. pl.) *Schep-planken
van het water-rad eener water-môlen.*

Jantiller (v. a.) *une rouë, een
rad met schep-planken voorzien.*

Janvier, (m) *Louwmaand, Janua-
rius.*

Jappe, (f) (*gem. w.*) *Gefnap, ge-
kukel* (n).

Jappement, (m) *Geblaf van een
hond* (n).

Japper, (v. n.) *Keffen, janken,
blaffen, baffen.*

JAQ. JAR.

Jaque de mailles, (f) Maliën-kolder.

Jaquemart, (m) Tzer of koper mannetje, dat de uren op een' klok slaat.

Jaquette, (f) Kinder jakje of rokje; item een boeren wambais.

Jar, (m) Gent, ('t mannetje eener gans).

Jardin, (m) Een Tuin, hof; jardin potager, fruitier, à fleurs, moes-, vrucht-, bloem-tuin, voesjet-tes des pierres dans mon jardin, gy geeft my scheuten onder water (spr. w).

Jardinage, (m) Het bovenieren, of tuinieren (n); item een meenigte tuinen by malkander.

Jardinier, (v. n.) Hovenieren, eenen tuin ontfelikken, behouwen; item een l'alk de lucht geeven.

Jardineux, euse (aij.) Onrein (van smaraglen gez. by Juweliers).

Jardinier, iere (m. & f.) Tuinier, hovenier; hovenierster.

Jardons, ou, jardes, (m. pl.) Gezwel in de baazen van een paerd.

Jargon, (m) Brabbeltaal, lompe taal (f), gekout, korter-walsch, schots muziek, kraamer- Latyn (n).

Jargonner, (v. n.) Brabbeltaalen, kromtongen; item tatewaalen, beginnen te spreken (van kinderen gez.).

Jargonneur, (m) Brabbelaar, tatewaaler

Jarlot, (m) ou, rablure (f) de la quille, de l'étrave, de l'étambord, sponning, naad van de kiel, voor- en achter-sleuven (in Scheepsb.).

Jarre, (f) Béver-hair; item zémelkijf in een molen; item groote aarde water kruik.

Jarre-bosse, ou, candelette (f), Partuur-lyn, boeg-lyn, met een haak om het anker moe op te trekken, (Zie ook candelette).

Jarret, (m) Knie-boog of haaze, jarrer de veau, een Kalfs-schenkel; n'avoir point de jarrets, niet wast te paerd zitten; des jarrets dans une voute, bogten in een verwulf; coupe jarret, een struikroover.

Jarreté, ée (adj.); Cheval jarreté, Paerd met kromme beenen.

JAR. JAS. JAT. JAV. 397

Jarreter, (v. n.) Een bogt maken, krom loopen (in Bouwk.).

Jarretier, (m) Paerd met kromme beenen (n).

Jaaretiere, (f) Alder in de kniebuig; item een kausseband; donner des jarretieres, Zweep-slagen om de beenen geeven.

Jars. (Zie Jar).

Jarsure, (Zie Gerçure).

Jas (m) d'ancre, Anker-stok.

Jaser, (v. n.) Klappen, snateren; ne faire que jaser, gesladig snappen; jaser comme une pie borgne, klappen als een euter.

Jasurie, (f) Gesnap, gekakel (n).

Jasur, euse (m. & f.) Snapper, katelaar; klappeie, snapper.

Jasmin, (m) Jasmyn (zeker kruid).

Jasne, (m) Jaspis (zeker edelgesteente); faire le jaspe, sprenkelen (by Biebbinders).

Jasper, (v. a.) Besprenkelen, marmeren.

Jaspiner, (v. n.) In 't honderd been praasen.

Jaspure, (f) Sprengeling op een boek.

Jatre, (f) Hute bak of nap (m).

Jattée, (f) Een nap vol.

Javar, ou, Javact, (m) Gezwel aan de kiel of 't hoefblad van een Paerd.

Javeau, (m) ou, Alluvion, (f) Aanspoeling, aanwas (in een rivier) Javeau aanwas van Bassebagie (f).

Javeler (v. a.) le bled, het Koorn in bundels (dat is zoo veel een Mazier in éenen slag afmazid) leggen om te droogen.

Javeleur, euse (m. & f.) Een die zulks vergaard tot schoven.

Javeline, (f) Halve piek, werp-spies.

Javelle, (f) Buigel of arm vol van afgesneden Kóren, knuppel-hout, wyn-gaard ranken of slaaken; tomber en javelles, in duigen vallen (by Kuipers).

Javelot, (m) Werp-spies of schijf der oude Romeinen; item een arm vol Kórn.

Jauge, (f) Peil-stok, roer-stok (by Wijnpeilders), maat-stok (by Timmerli.) (m); item de roeiing, peiling, meetings daar meede.

308 JAU. JAY. IBI. &c.

Jaugeage, (m) *Het roeijen, peilen, meeten; item het loon daar van* (n).

Jauger, (v. a.) *Roeijen, peilen, meeten.*

Jaugeur, (m) *Roeijer, Peilder, Meeter.*

Jaumiere, (f) *Hennegat voor de roer pin op een fchip* (n).

Jaunatre, (adj.) *Geelüchtig.*

Jaune, (adj. & f.) *Geel, het geel; jaune d'oeuf, dooijer van een ei, des contes jaunes, grillen.*

Jannets, (m. pl.) *Geele vinken (das is, goudte specie of ducaten)* (gem. w.).

Jaunir, (v. a. & n.) *Geel maa-ken; geel worden.*

Jaunisse, (f) *De geelzugt.*

Jayet, (m) *Git, (zekere zwarte fteen).*

Ibis, (m) *Ibis (zeker Egiptifche vogel).*

Icare, (m) *Icarius, waar van de Heidenfche Dichters als een zinnebeeld van hoogmoed verfieren, dat hy te hoog vliegende, zyne vlerken, die met was aan zyne fchouders gehegt waren, in de zon verbrandden, en dus plotzeling ter neer fterfte in de zee en verdrook.*

Icelui, icelle, iceux, icelles, (pronoms voor celui, celle &c.) *die, deeze; d'icelui, d'icelle &c., van denzelven, van dezelve, van dien enz. (in Rechten gebr.).*

Ichik-Agufi-Bachi, (m) *Groot Ceremonie-meefter aan't hof van Perfiën.*

Ichneumon, (m) *Egiptifche muis (f) (een dodelyke vyand der Krokodillen).*

Ichnographie, (f) *Grondtékening, fcherp van een vefting of gebouw.*

Ichnographique. *Dat zulkz betreft.*

Ichoglan, (m) *Fonker of Pagie van den Grooten Heer.*

Ichor, (m) *Lid-water* (n) (in Geneesk.).

Ichoreux, eufe (adj.) *Scherp bysend* (in Geneesk.).

Ichtyophage, (fubft. & adj.) (Griekfch w.) *Die, of dat alleen van vifch leeft.*

Ici, (adv.) *Hier ter plaatfe; d'ici, van hier; par ici, hier door; ici bas, hier beneden, hier op aarden; d'ici en avant, van nu voort-aan.*

ICO. ICT. IDE. IDI.

Iconoclafe, (m. & f.) *Beeld-ftor-mer, -ftormfter.*

Iconographie, (f) *Befchryving, of kennis van oude beelden.*

Iconolâtre, (m. & f.) *Beelden-dienaar, -dienaarfter.*

Iconologie, (f) *Uitlegging der oude beelden.*

Iconomaque, (adj. & f.) *Dat tegen den beelden-dienfchryft, item een die zulkz deed.*

Iconoclâtre, (m) *Een ligchaam dat in 20 drieboeken van gelyke zyden verdeeld is* (in Meefk.).

Idere, (m) *Overloopping, verfpreading van gal* (f) (in Geneesk.).

Idérique, (adj.) *Die zulkz onderwerpen is, of, dat daar tegen werkt.*

Idéal, ale (adj.) *Denkbeeldig; la chofe n'est qu'idéale, de zaak is maar denkbeeldig of een hersenfchijn.*

Idee, (f) *Ditbeeld, begrip* (n) *gedagte* (f).

Idem, (adv.) (Lat. w.) *De zelve; het zelve.*

Idemiste, (m) (boort. w.) *Een Ja-broeft.*

Identifier, (v. a.) *Voorftellen maaken die een en 't zelfde zyn met de voorgaande.*

Identique, (adj.); Propositions identiques, *voorfteflen van een en de zelfde aart.*

Identiqnement, (adv.) *Op eene en de zelve aart of wyze.*

Identité, (f) *Gelykheid* (in aart of natuur).

Ides, (plur.) *De 15de dag van Maart, Mei, July en Ofober, en de 13de in de 8 andere maanden, volgens den Romeinfchen Almanak.*

Idiôme, (m) *Taal-eigenfchap, fpreek manier, die eenig Land of Volk eigen is* (f).

Idiopathie, (f) *Ongemak* (n) *of quaal* (f) *aan eenig lid des ligchaams, daar de andere leden niets doorlyden, by voorb. een vlies op 't gezigt, enz. (in Geneesk.).*

Idiopathique, (adj.) *Dat alleen lyd*

Idiot, ote (adj. & fubft.) *Ongeletterd, onweetend, dom; een weer-niet, ongeletterde.*

Idi,

Idiotisme, (m) *Byzondere spreekwyze aan een taal eigen, schoon niet regelmatig* (f).

Idolâtre, (adj. & subst.) *Afgodisch; Afgoden-dienaar, -dinaarster; être idolâtre de quelque chose, ergens op verzot zyn.*

Idolâtrer, (v. n. & a.) *Afgoden dienen, afgodery pleegen, item iemand of iets afgodisch beminnen.*

Idolâtrie, (f) *Afgodery, afgodendienst; item heilige liefde.*

Idolâtrique, (adj.) *Dat afgodisch is.*

Idole, (f) *Een Afgod* (m); *item een voorwerp dat men zeer bemint.*

Idolothyte, (m) *Offerhande aan d'afgoden* (f).

Idylle, (f) *Herder-klagt, Herderzang* (f), *Veld-dicht* (n).

Je, (pronon) *Ik*; *Je dis, ik zegge; j'aime, ik bemin; je soussigné confesse, ik ondergeschreeven bekén enz.; elle a un certain je ne sai quoi, qui la fait aimer, zy heeft een zeker iets, dat haar deed beminnen; un je ne sais qui, een zeker iemand ik weet niet wie.*

Jèble. (f) *(Zie Hièble).*

Jéatigation, (f) *Byzondere polsflag, die de sluiptrekkingen voor-af gaat* (in Geneesk.).

Jéatiffe, (adj.); *Terre jéatiffe, opgeworpene aarde.*

Jejunum, (m) *De ledige darm* (in Ontleedk.).

Jennet, (m) *Witte narcissen bloem* (f).

Jérémiade, (f) *Klaaglied* (n), *treurzang* (f).

Jerogliphe &c. *(Zie Hieroglyphe &c.).*

ieroscopie, (f) *Waarzeggerij uit der Goden offerhande.*

Jesuïte, (m) *Jesuit, Jesuit.*

JESUS, (m) *JESUS; JESUS CHRIST* (lees) *Sjesu Kri.*

Jet, (m) *Een worp, wurp, werp enz.* (m) *jet de pierre, een steen-worp; jet d'eau, een water-straal of sprong; jet, ou, bourgeon d'arbre, lot of uitspruitsel van een boom; jet, oprekening (calcul ou supputation) un jet d'escalins, een worp schellingen; jet d'abeilles, een zwerm-jonge Byen; jet, giëting (van me-*

taalen), item gietspyp aan een vorm, jet de filets dans l'eau, het werpen van netten in 't water; canne d'un jet, rotting van een lid; jet de voiles, een siel zeilen, alle de nodige zeilen van een Schip; faire le jet, goederen by storm over boord werpen.

Jeté, ou jetté, (m) *Een slinger* (in 't dansen).

Jetée, ou jettée, (f) *Steen-beer* (m), *voormuur* (f), *dam* (m) *aan een Haven.*

Jeter, ou jetter, (v. a. & n.) *Werpen, smyten, gooijen; uitspuiten, uitsprutsen (als water); uitschieten uitspruiten (als boom); jeter par terre, hors de la maison, op de grond smyten, wegjaagen; jeter de profondes racines, diepe wortelen schieten; jeter dupus, etteren, zweeren; jeter des cris, des hurlements, des larmes, des soupirs, des oeillades, des étincelles, feu & flamme, en moule, schreeuwen, huilen, traanen storten, zuigten, lonken met de oogen, vonken of glinsteren, vuur en vlam van quaaheid spuwen, in een vorm gieten; cela ne se jette pas en moule, dat gaat zoo net of zoo gemakkelijk niet* (spr. w.); *cheval qui jette sa gourme, Paard dat den droes heeft; il sera sage, quand il aura jetté sa gourme, by zal wys worden, wanneer by zyne wilde haren uitgeschud, of, wanneer by uitgetuild heeft* (spr. w.); *jeter le fondement, den grondslag leggen; jeter au nez, in de neus wryven, verwyten; jeter accrue, een stuk aan een net zetten* (by Jagers); *les arbres jettent, de boom schieten uit; les mouches jettent, de byen zwermen; jeter la division, onenigheid stigten; le cerf jette sa tête, het Hert werpt zyn hoornen* ('t gewijt, by Jagers) *af; jeter quelqu'un dans la nasse, iemand in een quade zaak inwikkelen; jeter un vilain coton, op eenen slegten vout zyn; jeter le froc aux orties, den mantel op den tui hangen; jeter quelque chose, iets wig werpen; se jeter* (v. r.) *dans quelque chose, zich ergens in werpen, in steeken in begêven, cette terre se jette bien avant*

avant en mer, dat Land strekt zich ver uit in Zee; se jeter sur quelcun, iemand op 't lijf vallen.

Jetton, ou, jeton, (m) Leg-penning, reeken-penning; een byën-zwerm; een winkelbaak (by Lettergijeters, of Zetters); een gedenk-penning, die voor zekere Broederschappen geslagen worden, een spruit of loot van een boom.

Jettonniers, (m. pl.) Zekere leden der Franfche Académie die aldaar komen om den uit te deelenen gedenkpenning te ontvangen.

Jeu, (m) Spel (n); jeu d'enfant, Kinder-fpel; jeu de mail, maliebaan, malien-fpel; jeu de paume, kaats-baan, kaats-fpel; jeu de boules, kloor-baan; jeu de quilles, 't kegel-fpel, item een spel kegels; jeu de cartes, 't kaart-fpel, item een spel kaarten; jeu d'orgues, eene rei orgel-pypen; jeu d'hombre, 't omder-fpel; jeu d'oie, een ganzen-bord, item 't ganzen-fpel; jeux publics, fchouw-fpeelen; jeux de la foire, kermis fpeelen; jeux d'adresse, konf fpeelen; jeu de hazard, waag-fpel, geluk-fpel, bazard-fpel; mettre au jeu, inleggen; jouer gros jeu, veel waagen; tenir jeu, in 't fpeelen volhêren, item een fpeel-huis houden; tirer son épingle du jeu, van de baan fcheiden, zich ergens van afmaken; jouer à jeu sûr, vast spel fpeelen; avoir beau jeu, goede kaarten hebben, item goede gelegenheid hebben; avoir mauvais jeu, flegte kaarten hebben, item iets hard moeten haalen; jeux d'esprit, geestige quink-flagen of boortery, item fpeelingen des verftands, geestrykheid; jeu de mots, een fpeeling van woorden, fneidige of dubbelzinnige loopjes; prendre une chose en jeu, een zaak in 't jok, ten goeden neemen; jeu de gouvernail, het draaijen van 't roer; cette porte n'a pas assez de jeu, die deur heeft geen fpeelens genoeg, of gaat te fteif; jeu d'amour, minne-fpel; c'est son jeu, dat verftaat hy goed; couvrir son jeu, (fpr. w.) zynen aanflag verbergen; vous allez voir beau jeu, nu zult gy wat fraaijes zien;

mettre une personne en jeu, (fpr. w.) iemand in 't spel brengen, ergens inwikkelen; faire bonne mine à mauvais jeu, (fpr. w.) het is beter door 't vuur geloopt, als door gekroopen, of, zich in eene hagchelyke omftandigheid taai houden, vol moeds betoonen; le jeu ne vaut pas la chandelle, (fpr. w.) het fop is de kool niet waard, of, de zaak is de moeite niet waard; à beau jeu, beau retour, die wel doet, wel ontmoet, of, zoo als men zaaid, zoo maait men, of, gelyk met gelyk vergelden (fpr. w.); Dieu vent jeu, in den put vallen, die men voor anderen gegraaven heeft (fpr. w.); jeu de main, je de villain (fpr. w.), dat is, men moet geen spel aanregten, of floeijen dat 'er gevaar mee gemengt is; donner beau jeu à l'ennemi, den vyant goede gelegenheid om te winnen géven; être cocu de bon jeu, een vrywillige hoorn-draager zyn; être à deux de jeu, ou, quitte à quitte, gelyk op, kamp op zyn, of, tégen iemand opgewaflen zyn.

Jeudi, (m) Donderdag; jeudi saint, witten donderdag.

à Jeun, (adv.) Nuchteren; être à jeun, ou, à cœur jeun, nuchteren zyn.

Jeune, (adj.) Jong, jonge, jeugdlig, un jeune homme, een jongman, jongeling; une jeune fille, eene jonge dogter, een meisje; le jeune, de jongere, of jongfte (Junior); il y a des gens plus long-temps jeunes que d'autres, de eene word vroeg ryp, in de andere laat.

Jeûne, (m) De Vasten (f), het vasten (n); jour de jeûne, een vasten-dag.

Jeunement, (adv.) Onlangs nieuwwings, (by Jagers).

Jeûner, (v. n.) Vasten; jeuner au pain & à l'eau, met brood en water vasten; jeuner à feu & à sang, ou, à fer émoulu, een strenge vasten onderhouden.

Jeunesse, (f) Jonkheid, jeugd, jongfelingfchap; dès la jeunesse, van zyne jeugd af, van jongt op.

Jeunet, ette (adj. gem. w.) Zeer jong. Jèu.

JEU. IF. IGN. IL.

Jeuneur, euse, (m. & f.) *Vaster, vastster* (word zelden anders gebr. als met het adj. grand).

If, (m) *Taxis boom, ieben boom.*

Igname, (m) *Zekere plant in América, welkers wortelen tot brood verstreken* (f).

Ignare, (adj.) *Ongelceerd, onkundig, ongeletterd.*

Ignée, (adj.) *Wat vuur in zich heeft; matiere ignée, vuuragtige stoffe.*

Ignicole, (m) *Vuur-aanbidder.*

Ignition, (f) *De doorgloeiing van metaal.*

Ignoble, (adj.) *Onedel, gering, laag, ongemaniert.*

Ignominie, (f) *Schande, onêer, smaadheid.*

Ignominieusement, (adv.) *Schandelyk, met smaadheid.*

Ignominieux, euse (adj.) *Schandelyk, ontêrend, eekrenkend.*

Ignoramment, (m) *Onkuntiglyk.*

Ignorance, (f) *Onwetenschap, onkundigheid; crouper dans l'ignorance, in de onwetenschap sleecken blyven, volherden; pretendre cause d'ignorance, voorwenden niet gewaarschuwd te zyn.*

Ignorant, ante (adj. & f.) *Onweetend, onkundig, dom, bot; een weetniet, dommerik, bot-muil; faire l'ignorant d'une chose, zich gelaaten als of men niets van de zaak wist; un ignorant fiercé, een regten botterik; être ignorant des affaires du monde.*

Ignorantissime, (adj.) *Zeer onweetende.*

Ignoré, ée (adj.) *Onbekend, 't geen men niet weet.*

Ignorer, (v. a.) *Onkundig zyn, niet weten; je l'ignore, ik weet het niet, het is my onbekend.*

Il, (pron. pers.) *Hy; het; men; ils* (plur.) *zy, zylieden; il aime, by bemind; ils aiment, zy beminnen; il pleut, het regent; il tonne, het dondert; il faut, men moet; il fait froid, het is koud; il en est des Héros comme des autres hommes, het is met de Helden, als met andere menschen gelyken; il est fait, het is*

ILE. ILL. 401

gedaan of, gemaakt; il est arrivé un malheur, daar is een ongeluk gebeurd; il est arrivé plusieurs vaisseaux, daar zyn verscheide Schepen aangekomen; il n'est que servir Dieu, daar is niets beters als God te dienen; il y a, daar is, daar zyn (Zie d'uitlegging op de A).

Ile. (Zie Ille).

Iléum, ou, Iléon (m) *De kromme darm* (in Ontleedk.).

Iliacque, (adj.); *Passion iliaque; darm sijt, waar door alles van boven uitgaat.*

Ilatif, ive (adj.) *Waar van men iets inbrengd of besluit.*

Illégal, ale (adj.) *Onwettig, strydig met de wetten.*

Illegalité, (f) *Onwettigheid, strydigheid met de wetten.*

Illégitime, (adj.) *Onwettig, onbillik; mariage, enfant illégitime, onwettig huwelyk, onêgt kind.*

Illégitimement, (adv.) *Onwettiglyk.*

Illégitimité, (f) *Onwettigheid.*

Illicite, (adj.) *Ongeoorloofd; chose illicite, verbodene zaak.*

Illicitement, (adv.) *Ongeoorloofder wyze.*

Illico, (adv. Lat. w.) *Straks, versbond.*

Il limité, ée (adj.); *Pouvoir illimité, onbepaalde magt.*

Illuminateur, (m) *Verklaarder, ophelderer.*

Illuminatif, ive (adj.) *Opheldereud, verlichtend.*

Illumination, (f) *Verlichting, opheldering.*

Illuminé, ée (adj.); *Esprit illuminé, verlicht verstand.*

Illuminer, (v. a.) *Verlichten, ophelderen.*

Illusion, (f) *Bequicheling, verblindings* (f), *bedrog der zinnen* (n); *se faire illusion à soi-même, zich zelven bedriegen.*

Illusoire, (adj.) *Bedrieglyk, misleidend; contrat illusoire, verbinding die alleen in schyn of zonder kragt is; rendre un arrêt illusoire, een vonnis of besluit kragteloos of vrugteloos maaken* (in Rechten).

Illufoirement, (adv.) Bedrieglyker wyze, in felyn.

Illustration, (f) Opbeeldering.

Illustré, (adj.) Doelmatig, vermaakt, beroemd.

Illustrer, (v. a.) Verlichten, opbeelden, doeklaaren; item beroemden.

Illustre, (adj. superl.) Allerdoelmatigst, byz. van der Kardinaalen. (Dus: lyfch. syn enz.).

Is, (plur. van il Zy, zy-lieden.

Image, (f) Een Beeld, afbeelding, gelukke, éenbeeld.

Imager, ere (m. & f.) Beeldkramer, kuyst-koper; prent-verkoper.

Imaginable, (adj.) Verzinbaar, waar ten men een denkeeld, of verbeelding maken kan.

Imaginaire. (adj.) Maladie imaginaire, ingebeelde ziekte.

Imaginaire, ive (adj.) Vernuftig, fchynlyk om iets te verziuen.

Imagination, (f) Inbeeldings-kragt of verziuen; item inbeelding, bescoufelen, gril.

Imaginative, (f) De inbeeldings-kragt.

Imaginer, (v. a.) Inbeelden, verziuen, bedenken; s'imaginer (v. r.) zich inbeelden, voorstellen.

Imam, ca, luan, (m) Turkfche Priester.

Imarat, (m) Turkfch Gast-huis (n).

Imbécille, (adj.) Zwak, onnozel, klein van verftand; sexe imbécille, de zwakke luan; un imbécille, een flag-baas, onnozel menfch.

Imbécillité, (f) Zwakheid, onnozelheid des verftands.

Imbibé, ée (adj.) Ingezoogen, ingedronken, doorweekt.

Imbiber, (v. a.) Doorweeken, doornat maken, doortrekken; s'imbiber (v. r.) Doornat worden, doorweekt worden, intrekken.

Imbibition, (f) Intrekking.

Imbrique, (gem. w. Zie Ivrogne.

Imbu, ue (adj.) Ingezogen; être imbu d'une opinion, van een gevoelen ingenomen zyn.

Imitable, (adj.) Navolgbaar,

Imitateur, trice (m. & f.) Nabootfer, namaaker, navolger; nameteller.

Imitation, (f) Nabootfing, navolging, namaaking.

Imiter, (v. a.) Navolgen, nabootfen, namaken.

Immaculé, ée (adj.) Onbevlekt; la conception immaculée de la Vierge.

Immanent, ente (adj.) Inwoonende, bytlyvende (in Redenk.).

Immanquable, (adj.) Onfeilbaar; dat niet miffen kan.

Immanquablement, (adv.) Onfeilbaar, zekerlyk.

Immarcescible, (adj.) Onverderfelyk, dat niet verrót of verwelkt.

Immaritologiser, (v. a.) Onder 't oetel der martelaaren fiellen.

Immatériale, (m. & f.) Een die de onftoffelykheid oorfaakt.

Immaterialité, (f) Onftoffelykheid, geftelyk wezen.

Immatériel, ielle (adj.) Onftoffelyk.

Immatériellement, (m) Onftoffelyker wyze.

Immatriculation, (f) Infchryving der naamen van amptenaaren in 't regifter of de naam-lyft.

Immatricule, (f) Infchryving in eenig genootfchap.

Immatriculer, (v. a.) Infchryven op de naam-lyft eener genootfchap.

Immédiat, ate (adj.) Onmiddelyk, terftond daar na.

Immédiatement, (adv.) Onmiddelyker wyze.

Immémorial, ale (adj.) Onbeuglyk; de temps immémorial, van aloude tyden.

Immenfe, (adj.) Onmeetbaar, zeer groot of uitgebrekt.

Immensité, (f) Onmeetbaarheid, onmeetelykheid, oneindige uitgebreidheid.

Immensurable, (adj.) Onmeetbaar, dat niet gemeeten kan worden.

Immersif, ive (adj.) Dat indompeld, neer-zinkt in 't water.

Immersion, (f) Indompeling, inzinking in 't water; item inweeking (by Apotheek.); item onzichtbaarheid eener fterre in nabylheid der Sonne; item

item aanvang der verduifling eener Planeet door eene andere.

Immeuble, (adj.); Biens immeubles, *vast of onroerende goederen*.

Imminent, ente (adj.) *Over 't hoofd hangend, dreigend; naderend; daager imminent, dreigend gevaar.*

Immiter, s'immiter, (v. n.) *Zich innemen (in Rechten).*

Immitercoeurdeux, euse (adj.) *Onbarmhartig.*

Immixtion, (f) *Immenging, aanmenging (eener der Inijde).*

Immobilis, (adj.) *Onbewegelyk, standvastig.*

Immobilier, ou, immobilier (adj.); Succession immobilière; *Nalatenschap van vaste goederen.*

Immobilité, (f) *Onbewegelykheid.*

Immodération, (f) *Ongemaatigheid.*

Immodéré, ée (adj.) *Ongemaatigd.*

Immoderement, (adv.) *Onmaatsiglyk.*

Immodeste, (adj.) *Onteschaamd, onëerbaar.*

Immodestement, (adv.) *Onbeschaamdelyk.*

Immodestie, (f) *Onbeschaamdheid.*

Immolation, (f) *Opoffering.*

Immolateur, (m) *Offeraar.*

Immoler, (v. a.) *Opofferen, offeren; s'immoler, (v. r.) pour la patrie.*

Immonde, (m. & f.); *Esprit immonde, onreine geest.*

Immondices, (f. plur.) *Vulligheden, vuilnis; item bonde-drek (by Jagers).*

Immortaliser, (v. a.) *Onsterflyk maaken, eereeuwigen.*

Immortalité, (f) *Onsterflykheit.*

Immortel, elle (adj.) *Ogheflyk, eeuwigdurend.*

Immortification, (f) *Onverstervendheid der vleeschelyke driften.*

Immortifié, ée (adj.) *Onbekeerd, vleeschelyk gezind.*

Immuable, (adj.) *Onveranderlyk, onwisselbaar, Dieu est immuable.*

Immuablement, (adv.) *Onveranderlyker wyze.*

Immunité, (f) *Vrydom, verschooning van schatting.*

Immutabilité, ée (adj.) *Onveranderlykheid.*

Impair, (adj.); *Onpaar; nombre impair, onëven, ongelyk getal.*

Impalpable, (adj.) *Ontastbaar, onvoelbaar, onvatbaar.*

Impanation, (f) *Kristi tegenwoordigheid in 't brood des H. Avondmaals.*

Impané, (adj.) *Met en onder 't brood des Avondmaals.*

Impardonnable, (adj.) *Onvergeeflyk.*

Imparfait, aite (adj.) *Onvolmaakt, onvolkomen; livre imparfait, een defect-boek; l'imparfait, de onvolmaakte tyd (in Spraakk.).*

Imparfaitement, (adv.) *Onvolkomenlyk, onvolmaaktelyk.*

Impartable, (adj.) *Wat onverdeelbaar, onafscheidelyk is.*

Impartageable, (adj.) *Onverdeelbaar.*

Impartial, ale (adj.) *Onpartydig, onzijdig.*

Impartialement, (adv.) *Onpartydiglyk, onzijdiglyk.*

Impartialité, (f) *Onpartydigheid, onzijdigheid.*

Impassibilité, (f) *Gevoelloosheid, staat waar in men geen lyden onderwerpen is.*

Impassible, (adj.) *Onlydbaar, die of dat niet lyden kan.*

Impastation, (f) *Een soort van plezier van steen gemaakt.*

Impatiement, (adv.) *Ongeduldiglyk.*

Impatience, (f) *Ongeduld, ongeduldigheid, onlydzaamheid.*

Impatient, ente (adj.) *Ongeduldig, onlydzaam.*

Impatience, (v. a.) *Ongeduldig maaken, s'impatience, (v. r.) onverschuldig worden.*

s'impatience, (v. r.) *Zich ergens meester van maaken, zich ergens indringen, neêr-zetten.*

Impayable, (adj.) (gem. w.) *Onbetaalbaar, dat niet te betaalen is.*

Impeccabilité, (f) *Onzondige staat of wêzen.*

Impeccable, (adj.) *Onzondig, die niet zondigen kan.*

Imp'liquer, (v. a.) *Beboelen, Be-
vatten* (om in te kelen, met te be-
fpeuren om in te kelen), (v. a.) *im-
plicare* (om in te v. a.) *dat hij si eene
tegenstrijdigheid in zich.*

Imp'orator, (f.) *'meling, aan-
roeper.*

Imp'lore, (v. a.) *Smeeken, aan-
roepen (als bij n. a.)*

Imp'oser, (v. a.) *Onbesciuft, on-
bedacht, onbegrijp.*

Imp'ositiën, (f.) *Ongemeenheid,
sloop, o. l. afgekt.*

Im'por-tant, (adv.) *(Soort. w.)
Van aanzien.*

Im'por-tant, (f.) *Aanzienheid,
(f.) belang, geuzig (n.) om h. n. m.
d'importance, een Man van aan-
zien; faire l'homme d'importance,
zich grootich aansstellen.*

Im'por-tant, ante (adj.) *Gezigtig,
dat van aanzienheid is; faire l'im-
portant, zich wil laten voortaan.*

Importer, (v. n. & im'erfor-ni.)
*Aanzien zijn, beduiden; cela m'im-
porte beaucoup, daar is my veel
aanzien; il se m'importe, dat
gaat my niet aan; qu'importe? was
is 'er aanzien? que lui importe-
t-il? wat raakt hem dat? il n'im-
porte, ou, n'importe, daar is niets
aanzien, dat is niets.*

Importun, une (adj. & f.) *Lastig,
quellend, moeylyk, een lastige.*

Importunément, (adv.) *Op eene
lastige wyze.*

Importuner, (v. a.) *Lastig of
moeylyk vallen, quellen, bezware.*

Importunité, (f.) *Overlast, moey-
lykheid, quelling.*

Impossible, (adj.) *Dat met schar-
pim beled kan worden, of dat op-
legbaar is.*

Imposant, ante (adj.) *Opleggende;
bedriegende; biquaam om iemand te
misleiden of wat op de mouw te spel-
len.*

Imposer, (v. a.) *Opleggen, belas-
sen; imposer les mains, des tributs,
le silence, de banden, schattingen,
het stilzwygen opleggen; imposer (v.
n.) bedriegen, wat wys maaken; il
m'en impose, hy maak: my wat
wys.*

Imposition, (f.) *Oplegging; be-
dring, schatting, impositien des tributs,
maandgereg.*

Impossibilité, (f.) *Onmogelykheid.*

Im'possible, (adj.) *Onmogelyk; ven-
d'ir-l'aire l'impossible, het onmog-
elyk aan u l. n.*

Im'p'le, (f.) *Band of lyf, waar
op men verwegt rust.*

Im'p'le, (m.) *Bedrieger; valsche
leerare, verleider; valsche aankla-
der.*

Im'p'ure, (f.) *Bedrieg (n.), mis-
leiding (f.), leugen (m.), valsheid
(f.).*

Im'p'ot, (m.) *Schatting, belasting
(f.), impost (m.).*

Im'p'otente, ente (adj.) *Onmagtig,
krupel, lem. verlamd.*

à l'im'p'or-va, (adv.) *Onvoorzien,
onverwagt.*

Im'p'ra'i-able, (adj.) *Onvermogenlyk
en; h. m. e., maison, chose, luy,
chemin, imprati-able, een mensch
daar niet moe om te gaan is, on-
voorzien luy, onvermogenlyk zaak, on-
vermogenlyk plaats of oord, onver-
mogenlyk are weg.*

Im'p'rocation, (f.) *Verzekering,
veruensching.*

Im'p'rocable, (adj.) *Onwaarsch-
baar.*

Im'p'regnation, (f.) *Inslikking der
sappen van ren ander ligchaam, (in
Chym.).*

Im'p'regné, (v. r.) *Veruult wor-
den met de syne deeltjes van een ander
ligchaam, (in Chym.).*

Im'p'rabile, (adj.) *Omwonder-
baarlyk; Ville im'p'rabile.*

Im'p'robabilisé, (f.) *Recht aan
het dat noch verhuurt, noch verlegt
kan worden in Recht.*

Im'p'robable, (adj.) *Is t met
verhoop of verlegt kan worden in
Recht.*

Im'p'resse (adj.); *Ces especes im-
presses sont des chimeres, zodanige
bedriendingen, zyn kuere bersing chime-
ren.*

Im'pression, (f.) *Indruk (m.), werking
(f.), druk (m.); indrukkel (n.), cela m'a
fait une impression sur mon esprit, dat
maakte geen indruk op zyn gemoed;*

une belle impression, een fraaije druk; faute d'impression, drukfeil, drukfout.

Imprévoyance, (f) Onvoorzienigheid.

Imprévoyant, ante (adj.) Onvoorzienend.

Imprevu, ue (adj.) Onvoorzien, onverwagt.

Imprimé, (m) Een gedrukt schrift (n).

Imprimé, ée (adj.) Gedrukt, ingedrukt, ingeprent.

Imprimer, (v. a.) Indrukken, inprenten, (op 't gemood), drukken (boeken enz); s'imprimer (v. r.) ingedrukt, gedrukt worden; imprimer le mouvement à un corps, de beweging aan een Ligchaam geven; imprimer une grande terreur, een groote schrik aanjaagen.

Imprimerie, (f) Drukkery; het drukken, of handel daar van.

Imprimeur, (m) Een Drukker; Boek-drukker; drukkers-pers-knecht.

Imprimure, (f) Grond-verf (by Schilders).

Improbable, (adj.) Onbewydzelyk, onwaarschynlyk.

Improbation, (f) Afkeuring, uraaking, verwerping.

Impromptu, (m) (Zie in-promptu).

Impropre, (adj.) Oneigentlyk; ongetoeglyk.

Improprement, (adv.) Oneigentlyker, onbehoorlyker wyze.

Impropriété, (f) Onteigentlykheid, wan-voeglykheid.

à l'Improviste, ou, à l'impourvu, (adv.) Onvoorzien, onverwagt.

Improuver, (v. a.) Afkeuren, wraken, verwerpen.

Imprudemment, (adv.) Onvoorzigtiglyk, onbedagtelyk.

Impudence, (f) Onvoorzigtigheid, onbedagtheid.

Impudent, ente (adj.) Onvoorzigtig.

Impubere, (adj.) Onbaabaar, onmondig, niet manbaer.

Impudemment, (adv.) Schaamteloos, onbeschaamdelyk, stoutelyk.

Impudence, (f) Schaamteloosheid, onbeschoftheid.

Impudent, ente (adj. & f.) Stout, onbeschaamd; een stoute en onbeschofte Karel; schaamteloos vrouwmensch.

Impudicité, (f) Onkuischheid, onugtigheid.

Impudique, (adj. & subst.) Onkuisch; een onugtige, onkuische.

Impudiquement, (adv.) Ontugtiglyk.

Impugner (v. a.) une Doctrine, een Leer bejryden.

Impuissance, (f) Onmagt, onvermogen.

Impuissant, ante (adj.) Onmagtig, zwak; onbekwaam tot. . . .

Impulsif, ive (adj.) Voortstuwend, aandryvend (in Natuurk.).

Impulsion, (f) Voortstooting, voortdrijving, aanzetting (in Natuurk.); le mouvement se fait par impulsion.

Impunément, (adv.) Onstraffelyk, straffeloos, ongestrafd.

Impuni, ie (adj.) Ongestrafd.

Impunité, (f) Straffeloosheid, ongestraftheid.

Impur, ure (adj.) Onzuiver, onrein, vuil; onkuisch.

Impurement, (adv.) Onreinelyk; ontegtiglyk.

Impureté, (f) Onzuiverheid, onreinheid; onkuischheid.

Imputation, (f) Aantygging, toewyding, toerekening; item afrekking (deduction) (in Rechten).

Imputer, (v. a.) Aantyggen, toerekenen, toeschryven, wyten, te last leggen; item aldus: imputer les intérêts sur le (ou au) principal, den intrest van de hoofstom afrekken.

Inabordable, (adj.) Daar men niet aankanden kan, ongenaakbaar.

Inaccessible, (adj.) Ontoegankelyk, ongenaakbaar; homme, rocher inaccessible.

Inaccommodable, (adj.) Dat niet by geleg kan worden (als twijfel).

Inaccessible, (adj.) (de difficile accès) onvriendelyk, fluurs, daar niet met om te gaan, of die niet aan te spreken is.

Inaccoutumé, ée (adj.) Ongevoon.

Inaction, (f) Werk-loosheid, ledigheid; demeurer dans l'inaction.

Inad-

Inadmissible, (adj.) Ontoelaatlyk, onaanneemlyk; cette preuve est inadmissible.

Inadvertence, ou, mégarde (f) Onaetzaamheid; prendre avantage de l'inadvertence d'autrui.

Inaffection, (f) Ongezaamheid, ongedwongenheit.

Inalienable, (adj.) Onverreembbaar, dat aan andere niet mag overgelaan worden.

Inaliénable, (adj.) Onvermengelyk, (van metalen gez.).

Inalpin, (adj.) Dat tusſchen de Alpiſche bergen ligt.

Inaltérable, (adj.) Onveränderlyk, dat niet veränderd of verſlimmerd worden kan.

Inamissibilité (f) de la Grace, De onoverheesbaarheid (niet gelykſtaeking) der Genade (Theol. w.).

Inanimé, ée (adj.); Chôſes inanimées, onbezielde of levenlooze dingen.

Inanition, (f) Lédigheid, gebrek aan voedsel, of ſpyzen (NB. dit woord is het tegengeſtelde van réplétion, volheid; bloedrykheid (in Geneesk.))

Inappercevable, (adj.) Ontſpoursbaar.

Inapplicable, (adj.) Ontoegaffelyk, onbeguaam tot zeker gebruik.

Inapplication, (f) Nalaatigheid, gebrek aan toelg op iets.

Inappliqué, ée (adj.) Lui, onagzaam, zonder toezegging.

Inappréciable, (adj.) Onwaarderebaar, niet op prys te ſtellen.

Inarticulé, ée (adj.); Mots inarticulés, onduidelijke, niet wel uitgesproken woorden.

Inattaquable, (adj.) Onaangrypelyk.

Inattendu, ue (adj.) Onverwagt, onvermoed; chose inattendue.

Inattentif, ive (adj.) Onoplettend.

Inattention, (f) Onoplettendheid, onagzaamheid.

Inauguration, (f) Inwyng, inhuldiging van een Koning enz.

Inaugurer, (v. a.) Inwyen, inhuldigen; item uit de vlugt of 't geſchreeuw der vogelen, iets voorzeggen (volgens 't bygelooſ der oude Heidenen).

Inca, ou, Inga (m) 's Konings naam in Peru.

Inagade, (f) Snorkery, pogchery.

Incaguer (v. a.) quelcun, iemand met verſchikking uit-tarten, uit-dagen.

Incabotable, (adj.) Onſchokbaar (van Ry-tuigen gez.).

Incameration, (f) Verëeniging van iets met de Pauſſelyke Kamer gederen.

Incamerer, (v. a.) Ter Pauſſelyke Kamer brengen.

Incantation, (f) Bezweering der tovenaars, (zoo als men verſteld om aabooze geſten te doen verſchynen).

Incapable, (adj.) Onbeguaam; il est incapable de faire cela, hy is onbeguaam om dat te doen; inca hy is van dien aart niet om zek te doen.

Incapacité, (f) Onbeguaamheid.

Incarnat, ou, incarnadiu, (m) Vleefſch-klaar, reuze roel.

Incarnat, ixe (adj.) Vleefſch-klaarig.

Incarnatif, ive (adj.) Vleefſch-makend (in Heek.).

Incarnation, (f) Vleefſch-wording, Menſch-wording van Gods Zoon (in Theol.).

Incarné, ée (adj.) Vleefſch of menſch geworden; un diable incarné, een aangevleefchte duivel, een boos menſch.

Incarner, s'incarner (v. r.) Menſch- of vleefſch worden (in Theol.); item nieuw vleefſch aanzetten (in Heek.).

Incart, (m) ou, Incartation, (f) Reiniging, loutering des gouds door zilver of ſchel-water.

Incartade, (f) Haſtighe opſpiegeling, domme, onbezinnig of zotte ſtrek; faire une incartade a quelcun.

Incendiaire, (m. & f.) Brandſtigter; brandſtigſter.

Incendie, (f) Brand (m), brandſting; item oproer, muitery. tweeſint (f); c'étoit une grande incendie.

Incendié, ée (adj.) In brand geſtooken; verbrand.

Incertain, aine (adj.) Onzeker, ongewis, onvaſt, twyffelig; nouvelle incertaine; esprit incertain; temps incertain.

Incertainement, (adv.) Onzeker.

Incertitude, (f.) *Onzekerheid, twyfelagtigheid, wankeim-edigheid.*

Incessable, (a. j.) *Onophou-lyk, laar men niet van uitscheiden kan (g. m. w.)*

Incessamment, (adv.) *Zonder ophouden, zonder tusschen poozing; item terstond, op staande voer, travailler incessamment; je viendrai incessamment; il faut partir incessamment.*

Incessible, (adj.) *Onafstaanbaar, dat niet afgeslaan kan worden.*

Inceste, (m.) *Bloedfchande (f.)*

Incestueusement, (adv.) *Bloedfchandiger wyze.*

Incestueux, euse (adj. & f.) *Bloedfchendig; een bloedfchender; bloedfchendster.*

Incharitable, (adj. nieuw w.) *Liefde-loos, onbarmhartig, niet menfchlievend.*

Incharité, (f. nieuw w.) *Liefde-loosheid.*

Inchoatif, ive (adj.) *(Lees Inco) verbes inchoatifs, werk-woorden, die een begin aanduiden (in Sprakke.).*

Incidentement, (adv.) *Tusschenkom-piger, of toevalliger wyze.*

Incidence, (f.) *Aanflooting, valing van een Linie op eene andere (in Meetk.) en voor Sterrek. (Zie immersion).*

Incident, ante (adj.) *Tusschenkomstig, toevallig.*

Incident, (m.) *Toevallige of tusschenkomende zwaarigheid of verhin-dering; il arriva un incident; faire un incident.*

Incidentaire, (m.) *Een die in een procès nieuwe zwaarigheden inbrengt.*

Incidenter, (v. n.) *Nieuwe zwa-righeden offeren of voor den dag brengen, uitroegten maaken (in Rechten).*

Incinération, (f.) *Tot afchmaaking (in Scheik.).*

Incirconcis, ise (adj. & f.) *Onbe-afsneden; een onbesneden.*

Incirconcision, (f.) *Onbesnedenheid, d. voorbuid.*

Inciser, (v. a.) *Insnyden; inbyten (by Wondheeld., Hoven. en Chymist.).*

Inciter, ive (adj.) *Insnydende; inby-ende; dat insnyd; inbyt.*

Incision, (f.) *Insnyding, sneet, opening (by Wondheeld. en Hoven.).*

Incisoire (a. j.; Denc incisioire, voorrand, borer-tand.

Incitation, (f.) *Aanpooring, aan-drijving, opbuzing.*

Inciter, (v. a.) *Aanpooren, aan-zeilen, opvackeren, aanbuizen; in-citer à mal faire.*

Incivil, ile (adj.) *Onbetreft, lomp, onbeslyk, ongenantierd, boer-h.*

Incivilement, (adv.) *Onbeleefde-lyk, grovelyk.*

Incivilité, (f.) *Onbeleefdheid, lompheid, boerscheit.*

Incivmence, (f.) *Onguedertierendheid, strengheid.*

Inclement, ente (a. j. weinig gebr.) *Straf, ongenadig.*

Inclinaison, (f.) *Neiging van li-nien tot ma'kander (in Meetk.).*

Inclinant, ante (adj.) *Hellende, neigerde.*

Inclination, (f.) *Helling, over-heling, neiging; item gerechtigheid, lust, begeerte; item (figuurl.) heffle, minnareffe; verser par inclination, zagis afsieten.*

Incliner, (v. n. & a.) *Neigen, hellen enz.; incliner au mal, a la paix, tot het quaad, tot den vreden neigen; incliner la tête, het hoofd buigen; s'incliner (v. r.) devant quelqu'un, zich voor iemand vernederen, buigen.*

Inclus, use (adj.) *Ingesloten; la lettre ci inc'use, ou, l'incluse, de ingeslotene brief, d'ingeslotene of d'in-cluse; jusqu'au premier mai in-cus.*

Inclusif, ive (adj.) *(zelden gebr.) Dat in te sluiten is.*

Inclusivement, (adv.) *Méde inge-sloten, méde onderbegreepen, inclusi-velyk; jusqu'au 8me Juin inclusi-vement.*

Incognito, (adv.) *Onbekend, in de fte, incognito.*

Incombustible, (adj.) *Onbrandbaar, overbrandelyk; matiere in-combustible.*

Incommensurabilité, (f.) *Onmeesbaareheid.*

Incommensurable, (adj.) *Onmeesbaare,*

baar, dat niet met eene andere maat kan gemeten worden.

Incommodant, ante (adj.) Lastigvallende, bezwaarende.

Incommode, (adj.) Ongemakkelijk, lastig.

Incommodé, ée (adj.) Bezwaard, ontfieft; onpaffelyk, ongefcheld; arm, behoeftig; befchadigd (van Schepen gez.).

Incommodément, (adv.) Ongemakkelijk.

Incommoder, (v. a.) Ongemak, ongelégenheid, overlast aandoen, lastigvallen, bezwaaren; befchadigen, bindren; ontfieven; s'incommoder (v. r.) zieh ongemak aandoen, zieh ontfieven.

Incommodité, (f) Ongemak (n), ongemakkelijkheid, ongelégenheid, onpaffelykheid, ziekte, fchade, ontramponering van een Schip (f).

Incommunicable, (adj.) Onmededeelbaar.

Incommutabilité, (f) Onveranderlykheid.

Incommutable, (adj.) Onveranderlyk dat niet verwisfeld kan of mag worden.

Incommutablement, (adv.) Onverwisfelyk.

Incomparable, (adj.) Onvergelykelyk, weërgaaloos.

Incomparablement, (adv.) Onvergelykelyk.

Incompatibilité, (f) Tegenftrydigheid, onverdraaglykheid met elkaâr.

Incompatible, (adj.); Humeurs, charges incompatibles, tegenftrydige humeuren, ampten die met malkeer niet beftaan kunnen.

Incorapétérément, (adv.) Onbevoegdelyk, zonder onderhoorig recht.

Incompétence, (f) Onbevoegtheid, ononderhoorigheid.

Incompétent, ente (adj.); Juge incompétent, onbevoegd, onwettig Rechter.

Incomplaisance, (f) Weinig geb.) onbaflykheid.

Incomplaisant, ante (adj.) Weinig geb.) onbaflyk.

Incomplet, ette (adj.) Onvolkomen.

Incomposite, (adj.) Dat zonder régel of orden is (in Muziek).

Incompréhensibilité (f) de Dieu, Onbegrypelykheid Gods.

Incompréhensible, (adj.) Onbegrypelyk, onbefifbaar.

Incompressible, (adj.); l'Eau est incompressible, water kan niet t'zamen gedrukt worden.

Inconcevable, (adj.) Onbegrypelyk; difficulté inconcevable.

Inconciliable, (adj.) Dat niet overreengebragt kan worden; (qui n'a point de rapport ensemble).

Inconduite, (f) Slegt gedrag (n).

Incongru, ue (adj.) Onrégelmaatig (in Spraakk).

Incongruement, (adv.) Strydig met de régelen.

Incongruité, (f) Misflag in Spraakkunde; item onhebbelykheid, onbehoorlykheid, wanschikkelykheid.

Inconnu, ue (adj. & f.) Onbekend, onbekend; een onbekende, e. n. v. v. e. m. d. e.

Inconsequence, (f) Valfche gevolgtrekkung of fuitréte.

Inconsequent, ente (adj.) Valfch, niet fuitent, niet volgend.

Inconsidération, (f) Onbezonnenheid, onbedagtzaamheid.

Inconsidéré, ée (adj. & f.) Onbezonnen, onbedagtzaam; een losbol.

Inconsidément, (adv.) Onbezonnenlyk, zonder achterdenken.

Inconsolable, (adj.) Onvertroofstelyk, ontraofstelyk.

Inconsolablement, (adv.) Onvertroofstelyk.

Inconflamment, (adv.) Onstandvastiglyk.

Inconstance, (f) Onstandvastigheid, wispeltuurigheid, onbeféndigheid.

Inconstant, ante (adj.) Onstandvastig, ongefchadig, veranderlyk.

Incontestabilité, (f) Onbetwiftbaarheid.

Incontestable, (adj.) Onbetwiftbaar, onweersfprekelyk.

Incontestablement, (adv.) Onbetwiftbaarlyk, ontégenzeggelyk.

Inconté, ée (adj.) Onbetwift.

Incontinement, (adv.) Ongebonden, los, onzugtiglyk.

Incontinence, (f) *Wulpsheid, ongetoornheid, oningetogenheid, onzugtigheid, onkuischheid.*

Incontinent, ente (adj.) *Onmatig, onkuisch, wulps.*

Incontinent, (adv.) *Straks, terstond, aanstonds, dadelijk, op staande voet.*

Inconvénient, (m) *Ongeval, zwaarigheid, hinderpaal; prévoir les inconvénients; engager dans un inconvénient.*

Inconvertible, (adj.) *Onveranderlijk, dat in geen ander ding verandert kan worden.*

Inconvertissable, (adj.) *Onbekeerlyk.*

Incorporalité, (f) *Onligchaamelykheid.*

Incorporation, (f) *Inlywing, vereniging.*

Incorporel, elle (adj.) *Onligchaamelyk.*

Incorporer, (v. a.) *Inlyven, verenigen; s'incorporer, (v. r.) zich verenigen, zich vermengen; incorporer dans un regiment.*

Incorrect, eete (adj.) ; *Ouvrage incorrect, onbeschaafd of sordig werk.*

Incorrectement, (adv.) *Sordiglyk, vol fouten, niet net.*

Incorrection, (f) *Stordigheid, feil, mislag.*

Incorrigibilité, (f) *Onverbeterlykheid, hardnekkigheid.*

Incorrigible, (adj.) *Onverbeterlyk; enfant incorrigible.*

Incorrompu, ue (adj.) *Onverdorven, onbedorven.*

Incorruptibilité, (f) *Onbederslykheid, onveranderlykheid, trouwheid.*

Incorruptible, (adj.) ; *Choses incorruptibles, onvergankelyke, onbederslyke dingen; jege incorruptible, een Rechter, die niet omgekogt kan worden.*

Incorruption, (f) *Onvergankelykheid, onbederslykheid; onveranderlykheid, trouwheid.*

Incupable, (a l.) (zelden gebr.) *onfeultlig.*

Incourant, te (adj.) *Ongangbaar; marchandise incourante.*

Incrasser, (v. a.) *Het bloed en de sappen verdikken (in Heelk.).*

Incredibilité, (f) *Ongeloofbaarheid.*

Incredule, (adj. & f.) *Ongeloovig, een ongeloofige, een onkrijl, vrygeest.*

Incredulité, (f) *Ongeloovigheid (f) ongelooft (n); vrygeestery (f).*

Incrée, incréée, (adj.) *Ongeschapen.*

Incroyable, (adj.) *Ongelooflyk, ongeloofbaar.*

Incroyablement, (adv.) *Ongelooflyk.*

Incrustation, (f) *Overtrekking eener muur met marmet of andere gladde steen enz.*

Incruster, (v. a.) *Overtrekken met marmet enz.*

Incubation, (f) *Broeding of zitting eener heime op de eijeren.*

Incube, (m) *De Nagt-merrie (f), item Nag-duivel die zich zoo als men verducht, met de Toverhexen zou vermengen; item een Vrouwsperfoon die onnatuurlyke zonde pleegt.*

Inculquer, (v. a.) *Inscherpen, instampen, indrukken.*

Inculte, (adj.) ; *Terre, esprit inculte, onbebouwd land, ongeoeffend verstand.*

Incurabilité, (f) *Ongeneeslykheid.*

Incurable, (adj.) *Ongeneeslyk, ongeneesbaar.*

Incurables, (m. pl.) *Gasthuis te Parys voor ongeneeslyke arme zieken.*

Incurtion, (f) *Vyandelyke inval, stroeping, stroopery.*

Inculse, (f) *Pronk-penning, of, medaille, die aan de ene zyde, daar het devies, staat, hol, en aan de andere zyde glad is.*

Inde, (m) *Braziliën of fernambukhout (m), dienlijg om gemeen rood te verwen.*

Indécemment, (adv.) *Onbehoorlyk, onbetaamelyk.*

Indécence, (f) *Onbehoorlykheid, onbetaamelykheid.*

Indécent, ente (adj.) *Ongevoeglyk, onbeschelyk, onbehoorlyk.*

Indéchriftable, (adj.) *Onoploslyk, onversiaanbaar, (word van cijfers en schrift gez.).*

Indécis, ise (adj.) *Onbepaald, onafgedaan, onbepaald; affaire indé-*
cise.

Indécision, (f) *Onbepaling, ge-*
sleldheid van iets dat nog niet bepaald
of geresolueerd is.

Indéclinable, (adj.); *Nom indé-*
clinable, onbuigbaar naam-woord (in
Spraak).

Indécrottable, (adj.) *Dat men*
niet reinigen, niet verbeteren of over-
winnen kan; un pédaat est un ani-
mal indécrottable.

Indéfectibilité, (f) *Onfaalbaar-*
heid, hoedanigheid van iets dat niet
geheel vervallen of weg vallen kan.

Indéfectible, (adj.) *Dat niet op-*
houden kan te zyn.

Indépendu, ue (adj.) *Onverboden;*
onverdergd.

Indéfini, ie (adj.) *Onbepaald, dat*
niet juist beschreven of bepaald is.

Indéfiniment, (adv.) *Onbepaalder*
wyze.

Indéfinissable, (adj.) *Onbeschryve-*
lyk, dat niet te bepalen is.

Indélébile, (adj.) *Onuitwischbaar;*
caractère indélébile.

Indélibéré, ée (adj.) *Onberaaden,*
onoverlegd.

Indemiser, (v.a.) *Schadeloos stel-*
len, vrijhouden.

Indemnité, (f) *Schadeloos hou-*
ding, vrijhouding.

Indépendamment, (adv.) *Onafhan-*
kelyk, vrij.

Indépendance, (f) *Onafhankelyk-*
heid; rien n'est si doux que l'in-
dépendance.

Indépendant, ante (adj.) *Onaf-*
hankelyk, vrij; cette affaire est in-
dépendante de l'autre; il est indé-
pendant, hy is zyn eigen meester;
les indépendants; de indépenden-
ten (zekere secte in Engeland).

Indestructible, (adj.) *Onverniet-*
baar.

Indétermination, (f) *Onbepaald-*
heid, hoedanigheid van iets dat niet
vast gesteld of besloten is.

Indéterminé, ée (adj.) *Onbepaald,*
dat onafgedaan of nog onzeker is; être
indéterminé, ongeresolueerd, onreter
of onbepaald zyn; la chose est indé-

terminée, de zaak is onafgedaan,
onbesloten.

Indéterminément, (adv.) *Op eene*
onbepaalde of onzekere wyze.

Indeu. (Zie Indu).

Indévot, ote (adj.) *Ongodsdienstig.*

Indévotement, (adv.) *Ongodsdien-*
stiglyk.

Indévotion, (f) *Ongodsdienstig-*
heid.

Index, (m) (Lat. w.) *Bladwyzer*
(m), register (n) in een boek; item de
voorstreep of wys-vinger (m); item
naald (f) of wijzer (m) van een kom-
pas, Zonnemeter enz.

Indicateur, (m) *De spier van de*
wys-vinger (f).

Indicatif, (r) *De aantoonende wy-*
ze (f) (in Spraak).

Indicatif, ive (adj.) *Aanduidend,*
aanwyzend.

Indication, (f) *Aanduiding, aan-*
wyzing; indication symptomati-
que, teken van quade toevallen of
scheikelyke verandering in eene ongefeld-
heid of ziekte.

Indices, (m) *Bladwyzer, (index)*
(m) van een boek; item aanduiding
(f), bewys, kenteken, teken (n), (in
Rechten).

Indicible, (adj.) *Onuitsprekelyk.*

Indiction, (f) *De pzyamen roe-*
ping van een concilie of Kerkver-
gadering; item Romeinche tyd-kring
van 15 jaar, de indictie gwaamd.

Indienne, (f) *Sits of chirt (zeker*
Lyrwaat); item japonse rok daar
van.

Indifféremment, (adv.) *Onver-*
schilliglyk; item koelzinniglyk, koeltjes.

Indifférence, (f) *Onverschillig-*
heid; koelzinnigheid; avoir de l'in-
différence pour une chose, pour
une personne.

Indifférent, ente (adj.) *Onver-*
schillig; koel, koelmoedig; cela m'est
indifférent, dat is my onverschillig
of 't zelve; des choses indifféren-
tes, onverschillige zaken of dingen
van geen belang.

Indigénat, (m) *Gboorte-recht in*
P. l. n.

Indigence, (f) *Behoeftigheid,*
armoede, armoede.

Indigent, ente (adj.) *Behoefstig, gortekig, arm; ouvrir la main à l'indigent.*

Indigste, (adj.) *Onverdouwelyk, onterrebaar; item ruuw, flordig, niet veel ingerigt of afgedeelt; vian-de indigste; livre indigste.*

Indigation, (f) *Onverdouwelykheid, onverdouwig onterreering, raauw en zwakheid der maat.*

Indignation, (f) *Verontwaardiging, wamschap, verfoeiing.*

Indigne, (adj.) *Onwaardig; item schandelyk, smaad; item smaadelyk; indigne de l'honneur; une chose indigne; traitement indigne.*

Indigné, ee (adj.) *Verontwaardigd; vergramt, toornig; être indigné contre quelqu'un.*

Indignement, adv.) *Onwaardiglyk; item schandelyk; smaadelyk; traiter quelqu'un indignement.*

Indigner, (v. a.) *Opheffen, gebelgd maaken, vertoornen; cette conduite a indigné tous ses amis; s'indigner, zich blyken, vertoornen, vergrammen; qui ne s'indigneroit pas de cela?*

Indignité, (f) *Onwaardigheid; smaad, smaadheid, versmaadheid, boon, verachtin; schande, onêr; smaadheid; souffrir des indignités, comettre des indignités.*

Indigo, (m) *Indigo (zekere blaauwe verf).*

Indigoterie, (f) *Indigo-maakery.*
Indiguit, ente (adj. zelden gebr.) *Niet blyg, lui.*

Indiquer, (v. a.) *Aanwyzén, aanduiden, aantonen, wyzen; item be-roepen, opstellen; on m'a indiqué cela; indiquer un concile, une assemblée.*

Indire, (v. a.); *Droit d'indire, zekere recht, waar by een Leen-heer zyn gerechtigheid kan verhoogén.*

Indirect, ette (a. j.) *Schuins; item onrecht, onoorlofd; item niet voor de oogen, niet van ter zyden, niet op de man aan; par les voies indirectes, door slijkse wegen of midde-len; les images indirectes, bedekte afbeeldingen.*

Indirectement, (adv.) *Schuinselyk,*

van ter zyden, niet recht toe; niet voor de vuist, onbilliklyk.

Indisciplinable, (adj.) *On-ter-zaam, die of dat onder geen tucht gebragt of geoeffend worden kan.*

Indiscipliné, ée (adj.) *Ongeoeffend.*

Indiscret, eté (adj.) *Onbescheiden, onvoorzigtig, onbegaafzaam.*

Indiscretement, (adv.) *Onbescheidenlyk, onvoorzigtiglyk.*

Indiscrétion, (f) *Onvoorzigtigheid, onbegaafzaamheid, onbescheidenheid.*

Indispensable, (adj.) *Onvermydelik, noodzaakelyk, dat men niet voorby of wygeren of zich van ont-doén kan; c'est une loi, une chose indispensable.*

Indispensablement, (adv.) *Onvermydelik, niet voorby te gaan.*

Indisposé, ée (adj.) *Onpasselyk, zieklyk.*

Indisposer (v. a.) *quelcun contre un autre, iemand jegens eenen anderen ongenêstig maaken, opheffen.*

Indisposition, (f) *Onpasselykheid, ziekte.*

Indisputable, (adj.) *Onbetwistbaar, onweêrlooflyk.*

Indissolubilité, (f) *Onöplöffelykheid.*

Indissoluble, (adj.) *Onöplöffelyk, dat niet ontknoopt, onthouden of verbroken kan worden; le mariage est indissoluble.*

Indissolubement, (adv.) *Onöplöffelyk.*

Indistinct, inête (adj.) *Onduidelyk, verward, duister, niet onderscheiden.*

Indistinctement, (adv.) *Onduidelyk, niet klaar; zonder onderscheid; lire indistinctement; commander indistinctement.*

Individu, (m) *Een byzonder of on-deelbaar ding, dat op zich zelve een wêzen uitmaakt; l'homme est un individu; avoir soin de son individu; cela regarde mon individu (in Rede).*

Individuel, elle (adj.); *Un être individuel, een ondeelbaar of enkel wêzen.*

IND.

Individuëllenent, (adv.) *Ondeelbaar, onafcheidbaar.*

Indivis, isē (adj. in Rechten) *Onverdeeld; par indivis (adv.) onverdeeld; posséder un héritage par indivis.*

Indivisibilité, (f) *Onverdeelbaarheid, ondeelbaarheid.*

Indivisible, (a j.) *Onverdeelbaar, onafcheidbaar; corps indivisible.*

Indivisiblement, (adv.) *Ondeelbaarlyk.*

Indix-h it, (m) *In agtiene (van Boeken gez.).*

Indocile, (adj.) *Stug, onbuigzaam, onwillig, onleerzaam; e prit, enfant indocile.*

Indocilité, (f) *Stugheid, halsstarrigheid, onwilligheid, hardleerigheid.*

Indoile, (adj. weinig gebr.) *Ongeleerd, onwetend.*

Indolence, (f) *Ongevoeligheid van zinnen, achteloosheid, zorgeloosheid.*

Indolent, ente (a j & f) *Gevoelloos, zorgeloos, koelzinnig, die nergens aandoening van heeft of onverschillig is; un indolent.*

Indomptable, (adj.) *Ontémbaar, roemeloos; onregeerbaar.*

Indompté ée (a j) *Ongetémd, wild.*

In-douze, (m) *Een boek in twaalven, een duodecim.*

Indu, ve (adj) *Onbehoorlyk, ongelogen, onbequaam, onrecht; temps indu, venir à heure indue.*

Indubitable, (adj.) *Ontwyffelbaar, gewis.*

Indubitablement, (adv.) *Ontwyffeld, zekerlyk.*

Induction, (f) *Ooverreeding, verleiding, aanvoering, aanzetting, aanporing; item besluit, of, gevolg van ene stelling (in Redenk.).*

Induement, (adv.) *Onbehoorlyker, of, onbillyker wyze (in Rechten).*

Induire, (v. a.) *Verleiden, overreden, aanzetten; item ene sluitreden, gevolgstrekking maaken, induire à mal faire, en tentation; qui vous a induit à faire cela? qu'induisiez vous de là?*

Indulgemment, (adv.) *Op eene toegevenne of zagtzinnige wyze.*

IND. INE. 413

Indulgence, (f) *Toegévendheid, inachttelykheid voor iemand; item aflaat (in de R. K.); avoir de l'indulgence pour une personne, pour les enfants; indulgence plénier.*

Indulgent, ente (adj.) *Toegevend, zagtzinnig, door de vinger ziende, overflappende.*

Indult, (m) *Pausselyke Genadenbrief, tot het vergeeven of overdragen eener Parochie; item zeker tol, welke door de Americaarsche adelaars aan den Koning van Spanjen moet betaalt worden.*

Indultaire, (m) *Die een Pausselyke Genadenbrief heeft.*

Industrie, (f) *lyt, schrandtheid; item behendigheid, iij, chevalier d'industrie, een beurtge, oplichter, n die door behendigheid in ongeoorloofde kunstgrepen of bedrog zyn bejman weet te krygen; user, vivre d'industrie.*

Industrieusement, (adv.) *Vlytiglyk; behendiglyk, met kunstjes.*

Industrieux, euse (a j.) *Vlytig, behendig; slim, loos, schrand.*

Indut, (m) *Geestelyke die den Priester in de Mis assisteer.*

Inébranlable, (adj.) *Obbeweeglyk, onverrikbaar, stevig; mur, esprit, courage inébranlable.*

Inébranlablement, (adv.) *Obbeweeglyk.*

Inéffabilité, (f) *Onuitspreekelykheid (Theol. w.)*

Ineffable, (adj.) *Onuitspreekelyk, (Theol. w.) La grandeur ineffable de Dieu.*

Inéffaçable, (adj.) *Onuitwisbaar; caractère ineffaçable.*

Ineffectif, ive (adj.) *Kragteloos, dat zonder werking is.*

Inefficace, (adj.) *Kragteloos, kragteloos; remède inefficace.*

Inéffacité, (f) *Kragteloosheid.*

Inégal, ale (adj.) *Onéffen, ongelijk; item onbejendig, v randerlyk; choses inégales, honneur inégale.*

Irégaliement, (adv.) *Ongeelyker wyze.*

Inégalité, (f) *Ongeelykheid, onéffenheid, item ongelijkheid veranderingheid.*

Iné-

Inélegant, ante (adj.) Oncierlyk, lomp, niet fraai.

Inéligible, (adj.) Onverkiezbaar, onverkiezelyk.

Inénarrable, (adj.) Onuitspreke-lyk, onvervatbaar; St. Paul vit des choses inénarrables dans le troi- sième ciel.

Inepte, (adj.) Ongeſchikt, zottelyk, ongerymd, Kinderlyk.

Ineptement, (adv.) Kinderlyk, gek- kelyk.

Ineptie, (f) Kinderlykheid, Kin- der-klop, ongerymdheid, gekheid.

Inépuisable, (adj.) Onuitputbaar, onuitputtelyk; item onafgrondelyk; source, trésor inépuisable; mystère inépuisable.

Inertie, (f) Werkloosheid, luiheid, ledigheid.

Infection, (f) Verplanting der ziekte van een Mensch in een Ander.

Inespéré, ée (adj.) Onverhoopt, onverwagt.

Inespérément, (adv.) Onvermoe- delyk, tégen alle verwegting.

Inestimable, (adj.) Onschatbaar, onwaarderbaar.

Intendu, ue (f) Onuitgeſtrekt, onvolledig.

Intélekt, ente (adj.) Onduidelyk, niet waarſchynlyk.

Inévitable, (f) Onvermydelyk- heid.

Inévitable, (adj.) Ontermydelyk, dat men niet ontgaan of ontgaan kan.

Inévitablement, (adv.) Onvermy- delyk.

Inexact, aſte (adj.) (weinig gebr.) Slordig, onigtzaam, niet nèt.

Inexactitude, (f) Onigtzaamheid, slordigheid, verzuiming.

Inexcusable, (adj.) Onverſchoonlyk, onverſchoonbaar, onoorntwoordelyk.

Inexécution, (f) Nalaatigheid in te uitvoeren een zaak.

Inexistence, (f) Onwézentlyheid, iets dat niet beſtaat.

Inexorable, (adj.) Onverbidde-lyk, die niet te vernurwen is; jage in- exorable.

Inexorablement, (adv.) Onverbid- delyk.

Inexpérience, (f) Onervarendheid,

Inexpérimenté, ée (adj.) Onerva- ren, onbedreven; gens inexpérien- tés.

Inexpiable, (adj.) Onverzoenbaar, onverzoenelyk, dat niet geboet of vol- dan kan worden; crime inexpia- ble.

Inexplicable, (adj.) Onöpflofelyk, dat niet uitgelegd of verklaard kan worden.

Inexplicablement, (adv.) Onver- klaarbaar.

Inexpressible, (adj.) Onuitdruk- kelyk.

Inexprimable, (adj.) Onuitdrukke- lyk, onbeſchryffelyk; joye inexprima- ble.

Inexpugnable, (adj.) Onwimbaar, onverwinnelyk; chateau, chaſſeté inexpugnable.

Inextinguibilité, (f) Onuitblus- ſchelykheid.

Inextinguible, (adj.) Onuitblus- ſchelyk, onuitbluſſebbaar.

Inextricable, (adj.) Onuitreddelyk, onuitredbaar, nételig, verward; af- faire inextricable.

Infailibilité, (f) Onfeilbaarheid.

Infailible, (adj.) Onfeilbaar, die of dat niet miſſen of feilen kan; Dieu est infailible; la chose est infail- lible.

Infailiblement, (adv.) Onfeilbaar- lyk; gewiffelyk; la chose arrivera infailiblement.

Infaisable, (adj. zelden gebr.) On- doonlyk, dat niet te doen is.

Infamant, ante, (adj.) Eer-roovend ontëerend, ſchendend.

Infamation, (f) Eer-rooving, ſchending, ſchandulek.

Infame, (adj.) Eerloos, ſchandelyk, euil; Homme, métier, lieu in- fame.

Infamément, (adv.) Op eene ſchan- delyke wyze.

Infamer, (v. a.) Eerloos maaken, iemands goede naam ſchenden.

Infamie, (f) Schande, naamſchen- ding, ontëering, item eene ſchend- daad, ſchandelykheid; couvrir quel- cun d'infamie; dire des infamies à quelcun; faire des infamies.

Infant, ante (adj.) Spaanſche of Per-

Portugijſche Koninglyke Prins, Prin-
ceſſe.

Infanterie, (f.) Voet-volk, Sol-
daaten, Infantry.

Infantiele, (f. f. & m.) Kinder-
moed; Kindernaeftaet.

Infatigabilite, (f.) Overmoeylyk-
heid.

Infatigable, (adj.) Overmoeylyk,
overmoed; he ninc infatigable.

Infatigablement, (adv.) Over-
moeylyk.

Infatuation, (f.) Zotte ingebrech-
theid; ingenom meit, craztheit.

Infatue, de (a. j.) Verzot, inge-
men; infatue de la propre capacite.

Infatuur (v. a.) qualcuno, iemand
verzotten, ingemmen doen zyn, bed-
verren; s'infatuur (v. r.) de quel-
que chose, aan iets ingemmen, of

op verjing rd of verzot zyn

Insecond, onde (a. j.) Onvrugt-
baar (benr sterile).

Insecondité, (f.) Onvrugtbareheid.

Insect, este (adj.) Inſect, ſlin-
kend; lieu insect, huteine infecte.

Inſecter, (v. a.) Beſmetten, aan-
ſteeken, vergiſigen, ſlinkend maaken;
inſecter l'air, une perſonne, les
eſprits.

Infection, (f.) Beſmetting, aan-
ſteeking, vervulling met ſtank.

Infelicité, (f.) Ongelukkigheid,
élande (f.), ongeluk (n).

Inféodation, (f.) Overdragt van
een leengoed, leen-brief (n).

Inféodé, ée (adj.) In leen-bezet-
ting gegeven, item leenroerig; di-
mes inféodées, leen-tienien.

Inféoder, (v. a.) In leen-bezitting
geeven.

Inférer, (v. a.) Beſluiten, ſlui-
ten, gevolg-trekken, qu'inférez vous
de-là?

Inférieur, euse (adj.) Nédriger,
minder, laager, minder in trap of
waarde; lieu inférieur; juge infé-
rieur; il lui est inférieur en tout.

Inférieuſement, (adv.) Op eene
laagere of geringere wyze.

Infériorité, (f.) Minderheid, gerin-
ger ſtaat, laager graad.

Infernal, ale, (adj.) Helſch; Ser-
pent infernal, helſche Slang, de

Diivel; dragon infernal, een boos
wyf, belle eeg, duivelin; pierre in-
fernale, de helſche ſteen (in Heek.).

Infertile, (adj.) Onvrugtbaar,
der; d'un; champ, eſprit infertile.

Infertilité, (adj.) Onvrugtbaar-
heid.

Infester, (v. a.) Quellen, plaagen,
ontruſten, onveilig maaken, verwoes-
ten, bedorven; les corſaires infe-
stent les côtes, les mers; les ſau-
ter illes ont infesté le païs

Infidélité, (f.) Ongetrouwheid, on-
trouw, trouwloosheid; item het onge-
lyk of ongeluwe.

Infidèle, (a. j.) Ontrouw, onge-
trouw, trouwloos, wifſch; mémoire
infidèle, ſagt gehugen; être infi-
dèle à ſon maître, à ſon mari;
rapport infidèle.

Infidèlement, (adv.) Trouwloos-
lyk; wifſchelyk.

Infini, ie, (adj. & f.) Oneindig,
eindeeloos, eeuwig; het oneindige; cho-
se peine infinie; nombre infini;
à l'infini, tot in 't oneindige.

Infiniment, (adj.) Oneindiglyk,
ten uiterſten, zeer; avoir infiniment
de l'eſprit, de l'obligation.

Infinité, (f.) Oneindigheid, einde-
loosheid; oneindige.

Infinité, (m.) De onbepaalde wyze
(f) (infinitivus in Spraakk.).

Inſermatif, ive (adj.) Verzwak-
kend; sentence inſermative, of be-
ſend vonnis, vonnis dat een onder-Rech-
ters vonnis vernietigt.

Inſirme, (a. j.) Zwak, zwaklyk;
corps inſirme; la chair est inſirme.

Inſirmer, (v. a.) Verzwakken,
krachtloos maaken, vernietigen, op-
heffen; item leen-en, verkleinen, in-
ſirmer une sentence, l'autorité de
quelcun.

Inſirmerie, (f.) Zieken-buiſ in een
ziegher.

Inſirmier, iere (m. & f.) Zieken-
oppaſter, of oppaſter, oppaſterſche in-
ter ſiegher.

Inſirmité, (f.) Zwakheid, broos-
heit.

Inſammabilité, (f.) Aanſteekelyk-
heid.

Inſammable, (adj.) Aanſteekbaar;
aan-

ontpeetlyk, ontzigtelyk clam of cun-
zot.

Inflammation, (f) *Ontsteking*,
ontpleking, *bezigheid ont's blind enz.*

Inflammatoire, (adj.) *Hutzigheid*
of ontsteking veroorzakend.

Inhalant, é, (f) *Onbegzaamheid*,
ongezondheid, jing.

Inflexible, (adj.) *Onbegzaam*, *ont-
buisbaar*, *ontuiglyk*, *flag*, *ontverzettelyk*, *bris*, *fer*, *juge inflexible.*

Inflexiblement, (adv.) *Onbeg-
zaamlyk*, *flag*, *ontverzettelyk.*

Inflexion, (f) *Buiging*, *krom-
ming*; *item verandering of zalling der*
flemme; *item buiging van een woord*
(in spraakk.) inflexion de la voix.

Inflexion (f) de la peine, *op-
legging der straff* (in rechten).

Infligitive, (adj. f.); *Peine in-
fligitive*, *of te legene straf.*

Infliger v. a.) *une peine, straf*,
eene Lijfstraf opleggen.

Influence, (f) *Invloed*, *werking*,
enê werking.

Influer, (v. n. a. &c) *Invloed heb-
ben*, *mede-werken*; *la bonne ou*
mauvaise éducation influe sur toute
la vie.

In-folio, (m) *Een boek in folio*,
een 5 liant.

Infraction, (f) *Onderrigting*,
konfchop, *navorſching*, *ontvzoek.*

Informé, (adj.) *Wanfchâpen*, *on-
gelyk*, *ruw*, *buiten form*, *matie-
re*, *ellaniert informé.*

Informé, (m) *His onderrigte* (in
Rechten).

Informé, (v. a. & n) *Onderrig-
ten*, *kond doen*; *item navrſchen*,
ontvzoeken, *verhooren*; *être infor-
mé de tout*; *informer d'un crime*;
on informe contre lui; *s'informer*
(v. n.) de quelque chose.

Infotune, (f) *Téenspoed*, *ramp-
ſted*, *ongeluk.*

Infotuné, ée (adj.) *Ongelukkig*,
rampſedig.

Infacteur, (m) *Overtreeder*; *in-
ſtactur des loix.*

Infraction, (f) *Overtreeding*, *in-
breuk*, *depuis l'infraction du traité.*

Infructueuxment, (adv.) *Vrugte-
loos.*

Infructueux, euse (adj.) *Onvrug-
baar*, *rusteloos*; *champ infructueux*,
navel infructueux.

Infus, use (adj.); *Don infus*, *in-
geſtorte*, *ingegêvene guave* (als van de
bottel n.).

Infuser, (v. a.) *Ingieten*, *inſor-
ten*, *la'ren trekken*; *ingeeven*, *mede-
deelen*; *infuser des herbes dans du*
vin, *Kruiden op wyn zetten*; *Dieu*
infuse les grâces dans nos cœurs,
God ſtort de genade in onze harten.

Infusion, (f) *Ingieting*, *trekking*,
trekſel (by Apotheek.); *mededeeling*,
inſorring (van genade giften).

Ingambe, (m) (oud w.) *Rap*, *fluks*
ter leen.

Ingénérable, (adj.) *Overvanderlyk*
van natuur, *dat niet verbaſterd.*

Ingénieur, (m) *Veſtinghouwer*,
Krygskundige, *Ingénieur.*

Ingénieusement, (adv.) *Vernuf-
tiglyk*, *ſcherpzinniglyk.*

Ingénieux, euse (adj.) *Vernuftig*,
verſtandig, *kunſtig.*

Ingénu, ue (adj.) *Oprecht*, *open-
hartig*, *rondborſtig*, *onbewimpeld*,
voor de zuif; *une réponse ingé-
nuë*, *een onbewimpeld*, *eenvoudig ant-
woord*; *cela me ſemble fort ingénu*,
dat komt my zeer oprecht voor; *in-
génu, ue*, *vrygebooren*, *van eerlyke*
herkomst (in Rechten).

Ingénuité, (f) *Oprechtheid*, *rond-
borſtigheid*, *eenvoudigheid.*

Ingenument, (adv.) *Onbewim-
peld*, *naaktelyk*, *eenvoudiglyk*; *racon-
ter quelque chose ingénument*,
iets eenvoudiglyk, *zoo als het is*, *ver-
haalen.*

Ingérer, s'ingérer, (v. r.) *Zich*
onderwinden, *zich inſteeken*, *zich in-
mengen*, *zich met een anders mans*
zaaken, *zonder daar toe verzogt te*
zyn, *bemoeijen*; *s'ingérer dans*, *cu*,
de quelque chose, *zich ergens inſteek-
ten*; *comment ose t-il s'ingérer de*
faire cela? *hoe durſt hy zig onder-
winden zulks te doen?* *je ne m'ingé-
re point des affaires d'autrui.*

Ingouvernable, (adj.) *Onregeer-
baar.*

Ingrat, ate (adj. & ſubſt.) *On-
dankbaar*; *item onvrugbaar*; *vrugte-
loos*;

woos; een ondankbaare, of, ondankbaar Mensch; être ingrat d'une faveur; ingrat envers quelqu'un; c'est un ingrat, une ingrate; terre ingrate; travail ingrat.

Ingratement, (adv.) weinig gebr.) Ondankbaarlyk.

Ingratitute, (f) Ondankbaarheid. Ingrédient, (m) Middél, of, iets dat in het v'amenfél, of, compositie van eenig ding komt, als in artsenijën enz. een ingredient (n).

Inguérissable, (adj.) Ongeneesbaar. Inhabile, (adj.) Onbekwaam, ongeschikt, onbevoegd, item geen persoon meer hebben (in Rechten); il a été déclaré inhabile, by is onbekwaam geoordeeld geworden; inhabile à succéder, onbevoegd tot erffenis.

Inhabilité, (f) Onbekwaamheid; onbevoegdzaamheid.

Inhabitable, (adj.) Ontwoonbaar. Inhabité, ée (adj.) País inhabeté, woest, onbewoond land.

Inhérence, (f) 't Aankleven, aankleven, aanhangen, verknogtheid (in Natuurk.).

Inhérent, ente (adj.) Aanklevende, aanhangende, met of aan iets verknogt; la couleur est inhérente à quel que sujet, (in Natuurk.).

Inhiber, (v. a.) Verbieiden (in Rechten).

Inhibition, (f) Verbod (n) (in rechten); contrevenir aux inhibitions.

Inhospitalité, (f) Onberhergzaamheid, onvriendelykheid jegens vreemdelingen, onwilligheid om iemand te huisvesten.

Inhumain, aine (adj.) Onmensche-lyk, onbarzantig, wreed, barbaarsch.

Inhumainement, (adv.) Onmensche-lyk, wreedelyk.

Inhumanité, (f) Onmensche-lykheid, wreedheid.

Inhumation, (f) Begraaving, begraaffenis of begravenis.

Inhumer, (v. a.) Begraaven, ter aarden bestellen.

Injecter, (v. a.) Inspruiten (in Geneesk.).

Injection, (f) Inspruiting (in Geneesk.).

Inimaginable, (adj.) Onbedenke-lyk, onbegrypelyk; dat zich niet te verbeelden is.

Inimitable, (adj.) Onnaasgelelyk, onnaaioenlyk, niet na te bootzen; auteur, action inimitable.

Inimitié, (f) Vyandschap. Inintelligibilité, (f) Onverstaan-lykheid.

Inintelligible, (adj.) Onverstaan-baar.

Inintelligiblement, (adv.) On-verstaanlyk, onverstaanbaar.

Injonction, (f. in Rechten) Aanbeveling, last (f), bevel, gebod (n); ordonnance portant injonction.

Inique, (adj.) Onrechtvaardig, onbillik, goddeloos, ondeugend; peu on rien s'imaginer de plus inique. Iniquement, (adv.) Onrechtvaer- diglyk, booslyk.

Iniquité, (f) Onrechtvaardigheid, boosheid, ongerechtigheid, goddeloos-heid, ondeugendheid.

Initial, ale (adj.); Lettre initia- le, eerste letter van een woord, de begin letter.

Initiation, (f) Aanneeming, in- wyng, ontvanging; le baptême est l'initiation des chrétiens.

Initier, (v. a.) Inleiden, invoeren, aanneemen, inwyen in een Gods- dienst of Societeit; initier aux mys- tères de la Religion, dans quel- que société.

Injure, (f) Hoon, belédiging, laste- ring, schending (f) scheldwoord (n); dire des injures à quelqu'un, iemand boonen, schenden, schelden; faire in- jure à quelqu'un, iemand verongely- ken, belédigen; les injures de l'air, de ongezondheid, ongemaken der lucht.

Injurier, (v. a.) Quelcun, iemand schelden, lasteren, benadeelen, belé- digen, boonen.

Injurieusement, (adv.) Hoonender, smadeliker wyze enz.

Injurieux, euse (adj.) Belédigend, hoonend, verquetsend, benadeelend; paroles injurieuses, scheldwoorden.

Injuste, (adj.) Onrechtvaardig, on- billik, onrechtmatig, onrecht; les in- justes, de onrechtvaardige.

418 INI. INN. INO.

Injustement, (adv.) Onrechtvaardiglyk, onbillyklyk, onredelyk, ten onrechte.

Injustice, (f) Onrechtvaardigheid, ongerechtigheid, onbillykheid (f), onrecht (n).

Innavigable, (adj.) Onvervaardbaar.

Inné, ée (adj.) Ingechipten, aangefloort n; des ides innées.

Innocemment, (adv.) Onschuldiglyk, onzwylyk.

Innocence, (f) Onschuldigheid, onschuld, ongezwyld; vivre dans l'innocence; of primer l'innocence.

Innocent, eene (adj. & subst.) Onschuldig; onnozel; il est mort innocent, hy is onschuldig gestorven; faire l'innocent, zich onnozel, eenzaamlyk aanstellen; un remède innocent, een cenootdijg, of, veilig geneesmiddel; les innocents, 's jee der onnozele kinderen.

Innocenter (v. a.) quelqu'un, iemand onschuldig verklaren.

Innombrable, (adj.) Ontelbaar, onallyk.

Innombrablement, (adv.) Ontalylk, ontelbaar.

Innovateur, (m) Invoerder van nieuwe dingen.

Innovation, (f) Verandering; vernieuwing, nieuwe invoering.

Innovet, (v. n.) Nieuwigheden innemen.

Innumérable, (adj.) (Zie innombrable).

Inobservance, (f) Onachtzaamheid.

Inobservation (f) d'un traité, verbreeking, verwaarloozing van verband.

Innocupé, (adj.) Leedig, onbezét.

Inoculation, (f) Inenting (van boomen en Kinderpokken gez.).

Inoculer, (v. a.) Inenten, oculeeren.

Inofficieux, (adj.); Testament inofficieux, uiterste wil, of testament, waaby ouders hunne kinderen zonderorzaak ontvoeren (in Rechtam).

Inofficieuxité, (f) Onbillyke ontvoering.

Inondation, (f) Overstroming van water-vloed; (fig.) vloedtyke inval,

INO. INP. INQ. INS.

Inonder, (v. a.) Overstromen (van water en vrygwoik gezegd); un torrent de fautes opinions a inondé tout ce pais là; s'inonder (v. r.) dans le vin, zich in den wyn verzuipen, zich zat drinken.

Inopiné, ée (adj.); Accident inopiné, Overwagt, onvoorzien, onvermoed teval.

Inopinément, (adv.) Onverwagt, onvermoedelyk.

Inorthodoxie, (f) Onrechtzinnigheid in leer.

Inouï, ie (adj.); Chose inouïe, een ongehoorde, of, ongewoone zaak.

In pace, (Lat. w.); Mettre in pace, in een gevangenis ofsluiten (by monniken); item être in pace, in vrede ontslaapen (doort. w.).

In-promptu, (adv. Lat.) Terstond.

In-promptu, (m) Een ding dat voor de quijt, in een oogenblik gemaken, of gezegd word, als: een vers enz.; item eene sebielyk bescide maaltijd.

Inquart. (Zie incart).

Inquartation. (Zie incartation).

In-quarto, (m) Een boek in quarto, een quartyn.

Inquiet, iete (adj.) Ongerust, onrustig, gemelyk; esprit, sommeil inquiet.

Inquietation, (f) Verontrusting (zeiden gubr.).

Inquiéter, (v. a.) Ontrusten, verontrusten, storen; s'inquiéter (v. r.) je ne m'inquiète pas de vos menaces, ik floor my aan uwe dreigementen niet.

Inquiétude, (f) Ontrusting, ongerustheid, zorg, bekommerning.

Inquisiteur, (m) Onderzoeker, kettermesler, geloofs-onderzoeker.

Inquisition, (f) Naversching, ondervraagging, naspcuring (f); item geloofs-onderzoek (n); item geestelyke rechtsbank, inquisitie (f).

Insatiabilité, (f) Onverzadelykheid.

Insatiable, (adj.) Onverzadelyk, onverzadbaar.

Insatiablement, (adv.) Onverzadelyk.

Insuflément. (Zie Insuflément). Ins-

Inscription, (f) Opſchrift, byſchrift; item inſchryving van zyn naam op 't Protocol; inſcription en faux, wraaking, ſchriftelyke betuiging dat een geding ſtuk enz. valseh is (in Rechten).

Inſcrire, (v. a.) Inſchryven; item eene figuur in eene andere afteekenen, of, inſluiten (in Meek.); s'inſcrire, (v. r.) zyn naam als aanklaager op den rol van 't hof zetten; s'inſcrire en faux, iets wraaken, voor valseh houden (in Rechten).

Inſcrutable, (adj.) Les voies, les jugemens de Dieu ſont inſcrutables, Gods wegen zyn onnaſpeurlyk, Gods oordeelen zyn ondoorgroendelyk.

Inſcu. (Zie Inſu).

Inſecte, (m) Bloedelooſ dierte, insect (n); insecte volant, rampant, vliegend, kruipend ongedierte.

Inſeize, (m) Bock in zichten.

Inſenſé, ée (adj.) Zinneloos, uitzinking, gek; un inſenſé, een krankzinnig Meesk.

Inſenſibilité, (f) Gevoelloosheid, ongevoelbaarheid.

Inſenſible, (adj.) Gevoelloos, ongevoelig; item hard, onmededogend; mouvement inſenſible; eſprit inſenſible; être inſenſible à tout, zich nergens aanſtoeren.

Inſenſiblement, (adv.) Ongevoeliglyk, ongemerkt.

Inſéparable, (f) Onaſſcheidelykheid.

Inſéparable, (adj.) Onſcheidbaar, onafſcheidelyk.

Inſéparablement, (adv.) Onafſcheidelyk.

Inſérer, (v. a.) Inzetten, inſteeken, inſchieten, invoegen, inſchryven, tuſſchen-inſchryven, inlaſſen, inlyven; inſérer quelque choſe dans un écrit, dans une lettre; inſérer l'ente dans l'arbre; s'inſérer; (v. r.) inſchieten; zich werven; les nerfs s'inſèrent dans les muſcles.

Inſerſion, (f) Invoeging, inlaſſing, inſteeking, inſchryving; inſerſion d'un mot, d'un os, d'une ente.

Inſeſſion, (f) Een zwet-bad (n).

Inſidiateur, (m. in Dichtk. of ern-

ſtige onderwerpen gebr.) Laagenſtger, beloeſer.

Inſidieuſement, (adv. in Dichtk. of ernſtige onderwerpen gebr.) Verraderlyk, met laagen.

Inſidieux, euſe (adj. in dichtk. en ernſtige onderwerpen) Verraderlyk, vol heimelyke laagen, bedrog of verſiriking.

Inſiemment, (adv. weinig gebr.) Onwetende, buiten weten.

Inſigne, (adj. word tweeſins gebr.) Vermoerd, beſugt, groot enz. inſigne piété, uitmuntende Godvree; inſigne calomnie, groote of grove laſteracht; inſigne coquin, een aarfſeem; inſigne voleur, fripon, putain, een berugte gawdieſ enz.

Inſinuant, ante (adj.) Indringend, inwinnend, ineenmend; des manieres inſinuantes, ineenmend of bevaltige manieren; paroles inſinuantes; une perſonne ſon inſinuante.

Inſinuation, (f) Indringing in iemands gunſt of genegenheid; inſinuation de la ſonde dans une playe, dans la ville, inſteeking van het enz-zyer enz. (by Wondt.); inſinuation de la chateur dans les niembres du corps, indringing der warmte enz.; inſinuation, inſchryving, indraaging op 't Protocol (in Rechten).

Inſinuer, (v. a.) Indringen, inſteeken; zagjes te kennen geeven, de weet doen; inſchryven, in 't Protocol invoeren; inſinuer quelque choſe à quelcun, iemand iets zagjes te kennen, te verſtaan geeven; inſinuer une donation; s'inſinuer; (v. r.) dans la bonne grace de quelcun, zich indringen enz.; le mauvais air s'inſinue par les portes.

Inſipide, (adj.) Smaakeloos, laf; viande inſipide; des vers inſipides.

Inſipidité, (f) Lafheid, smaakeloosheid; l'inſipidité des viandes, d'un diſcours &c.

Inſiſter (v. n.) ſur, on, pour quelque choſe, ergens op ſtaan blyven, ſtark aanbouwen; il inſiſta fort là deſſus; il inſiſta juſqu'à ce qu'il l'eut obtenu, by volberade, of, liefſt

enkt aan tot dat oer, inzonder far un point.

Infociable, (a. j.) Onverfoegbaar; ongezellig, onverkeerbaar, daar niet recht om te omgaan; le feu & l'eau sont infociables; hemme infociable.

Infolation, (f) Stoving, of, dringing in de Zon (in Chym. &c.).

Infollement, (adv.) Stoutelyk, stoutelyk, onbeschaamelyk.

Infolence, (f) Onbeschaamtheit, onbeschaamtheit, brutaliteit; infolence insupportable.

Infolent, ente (adj. & subst.) Stout, onbeschaamd, trots; être infolent; c'est un infolent.

Infolite, (adj.) Ongewoonlyk, ongewoon (in Rechten gebr.); demande, procédure infolite.

Infolvabilité, (f) Onmagt, onvermogen om te betalen.

Infolvable, (adj.); Il, elle est infolvable, by, zy is infolvent, of, kan niet betalen.

Infoluble, (adj.) Onoplosfelyk; argument infoluble, een onoplosfelyk bewysstuk.

Infolmie, (f) Slaaploosheid, rustloosheid.

Infolvable, (adj.) Onpeilbaar, ondoorgrondelyk.

Infoltenable, (adj.) Overdedigbaar, dat niet flande gehouden kan worden; opinion ridicule & infoltenable.

Infolutenablement, (adv. weinig gebr.) Overdedigbaar.

Infolpecteur, (m) Toezinder, opziender, Infolpecteur.

Infolpection, (f) Opzigt, tezigt (n), befchouwing; bezigtiging (f), inzigt (n); avoir l'infpection fur les ouvriers; infpection des aftres, d'un calayre.

Infolpation, (f) Inblaazing, ingeeving; inblideming; par infpation Divine, c'est par l'infpation de son ami qu'il &c.

Infolpiter, (v. a.) Inblaazen, ingeeven, inboezemen; inbliden.

Infoltabilité, (f) Onftandvoftigheid, onbestendigheid, wankelbaarheid.

Infoltation, (f) Inftelling, in-

inftelling (in een Amft of waardigheid).

Infaller, (v. a.) Inftellen, inftaldigen.

Inftamment, (adv.) Ernstelyk, zonder ophouden; fupplier inftamment.

Inftance, (f) Aandringing, aankonding; item inwerping in een fchoolrecht; item Rechtsgeding, waar in eifch en verweering; prier avec inftance, met ernft bidden.

Inftant, ante (adj.) Aanftingend, aankondende, geduurig; inftant en prier; inftante follicitation.

Inftant (à l'), (adv.) Oogenblikkelyk, op flande voet, terftond; au même inftant que, zoo ras als.

Inftantane, ée (adj.) Dat oogenblikkelyk geftied.

Inftar, (à l'), (adv. Lat.) Gelyk, op dezelve wyze; il demande d'avoir des privilèges à l'inftar de.

Inftauration, (f) Herftelling, weder ftyging, herbouwing.

Inftigateur, trice (m. & f.) Aanftoker, aanfizzer, aanporder, aanzetter, opruijer; aanftakft &c.

Inftigation, (f) Oorftizing, verdoering, aanperring, aanftoking.

Inftiguer, (v. a.) Aanporren, aanzetten, &c.

Inftiller, (v. a.) Zagties laaten inkruijen; item inboezemen; als: inftiller une fauffe doctrine dans &c.

Inftinct, (m) Natuurlyke, of ingefchapene drift, of, genegenheid; les bêtes agiffent par inftinct.

Inftituer, (v. a.) Aanftellen, inftellen, verordenen; item onderwyzen; inftituer un ordre de religieux; un enfant bien inftitué; inftituer quelqu'un fon héritier.

Inftitut, (m) Voorfchryft der levenswyze (n), regel des levens; inftituts (plur.), kort begrip van 's Roomsche recht.

Inftitulaire, (m) Profeflor der inftituten.

Inftituteur, trice (m. & f.) Stigter, ftigter.

Inftitution, (f) Stigting, inftelling, oprechting; item onderwyfing, onderrigting; inftitution d'un académie, d'un héritier, d'un enfant.

Inftitue

Inſtrufif, ive (adj.) *Leerzaam, onderwyzend, fligtelyk.*

Inſtruction, (f) *Onderrigting (f), onderrigt, onderwys (n); opſtel van een procès; voorſchrift, narijt voor een gezant (n).*

Inſtruire, (v. a.) *Onderrigten; onderwyzen, oſrigen; item een Procès voordraagen.*

Inſtruit, ite (adj.) *Onderrigt, enz.*

Inſtrument, (m) *Werktuig, tuig, gereedſchap, middel, inſtrument; item notariaal geſchrijft, of, inſtrument (n); inſtruments de muſique, ſpeel-tuigen.*

Inſtrumental, ale (adj.) *Werk-tuiglyk.*

Inſtrumenter, (v. n.) *Notariaale aſſens maaken.*

Inſu; à l'inſu de (adv.) *buiten weten van; à ſon inſu, zonder zyn weten.*

Inſuffiſamment, (adv.) *Ongenoegzaamelyk, onvoldoenuelyk, niet toereikende.*

Inſuffiſance, (f) *Ongenoegzaamheid (f), onvermogen (n).*

Inſuffiſant, ante (adj.) *Onvoldoende, niet toereikend, of toefvrekken; choſe, perſonne inſuffiſante.*

Inſulaire, (m) *Een eiland.*

Inſultable, (adj.) *Die, of, dat aangevallen kan worden.*

Inſultant, ante (adj.) *Belôdigend, ſpytig, ſmaadelyk.*

Inſulter, (f) *Aanvalling, aantof-ting, overlaſt (m), baldadigheid (f), geweld (n), beſchimping (f); faire inſulte à quelqu'un, iemand hoenen.*

Inſulter, (v. a.) *Hoonen, beſchimpen, aantafien, aanranden baldadigheid pleegen; n'inſultés point un malheureux, beſpot den ongelukkigen niet; inſulter un camp, een leger aanvallen, troefieren; inſulter à la miſère d'autrui, met een anders elende den ſpot drijven.*

Inſupportable, (adj.) *Onverdraagelyk, onlydelyk; choſe, humeur inſupportable.*

Inſupportablement, (adv.) *Onverdraagelyk.*

Inſurmontable, (adj.) *Onöverkome-lyk, onöverwinnelyk; difficulté inſurmontable.*

Inſurmontablement, (adv.) *Onöverwinnelyk.*

Intabuler, (v. a.) *Tot eenig Ampt of dienſt ſchikken.*

Intarifſable, (adj.) *Onuitdroogelyk; ſource intarifſable, onuitputbare bron.*

Intégral, ale (adj.) *Geheel, vol-koemen; calcul intégral, ongebrookene optelling (in Cyfferk.).*

Intégralement, (adv.) *Geheellyk (zelden gebr.).*

Intégrant, ante (adj.); *Parties intégrantés, deelen die een geheel uitmaaken.*

Intégration, (f) *Geheelmaaking.*

Intègre, (adj.) *Oprecht, rechtſchapen; un juge intègre, een Rechter die na genade vromd.*

Intégrer, (v. n. & a.) *Geheel worden; item tot een geheel brengen (in Meek. enz.).*

Intégrité, (f) *Oprechtheid, rechtſchapenheid, vroomheid, onſchuld; une collemenheid, onbeſchadigheid; intégrité d'un juge; conſerver une choſe dans ſon intégrité, iets in zyn geheel, onbeſchadigd of onverminderd bewaaren.*

Intéguement, (m) *De onderhoud (f) (in Onleedk.).*

Intellect, (m) *Het verſtand, het vernuft (n) (in Wysgeerte).*

Intellectif, ive (adj.); *Faculté intellectuelle, het verſtandelyk vermo- gen.*

Intellection, (f) *Het verſtand, het begrip (n).*

Intellective, (f) *Het verſtandelyk vermo- gen (n).*

Intellectuel, elle (adj.) *Verſtand- delyk, onligchaamlyk; les Anges ſont des êtres purement intellectuels.*

Intelligemment, (adv.) *Verſtand- delyk, met kennis; il parle de tout intelligemment.*

Intelligence, (f) *Verſtand (n), kennis, wetenſchap (f); vernuft, oor- deel (n); verſtandhouding; kundſchap (f) enz.; avoir l'intelligence des langues, un homme d'intelligence, être en bonne ou mauvaſe intelli- gence avec quelqu'un; avoir quel- que intelligence dans une ville,*

francs, correspondentie in een *Savir* hebben; les intelligences ce-
lèbres, de Hemelsche Geslachten.

Intelligent, ente (adj.) *Verstandig*; homme intelligent.

Intelligemment, (adv.) *Verstandiglyk*.

Intelligibilité, (f) *Verstaanbaar-
heid, duidelijkheid*.

Intelligible, (adj.) *Verstaanbaar, duidelijk, klaar*.

Intelligiblement, (adv.) *Op een verstaanbare of duidelijke wyze*.

Inteméramment, (adv.) *Onmaatsiglyk, overdaadiglyk*.

Intempérance, (f) *Onmaatigheid, overmaat, ongehoorzaamheid*; l'intempérance du vin & des femmes est nuisible à la santé.

Intempéré, ée (adj.) *Oommatig*.

Intempérent, ente (adj. & subst.) *Oommatig; een overdaadig mensch*.

Intempérie, (f) *Ongeschiedheid, oommatige hitte of koude*; l'intempérie de l'air, du cerveau.

Intendance, (f) *Opzeggende; opzeggende (n); item het ampt (n) of jurisdictie (f) daar van*.

Intendant, (m) *Opzeggende, bestuurder, opper-Rechter, intendant; intendant de justice, de police, de finance de marine, d'une maison &c.*; intendante (f) *Vrouw daar van*.

Intenter (v. a.) une action contre quelqu'un, iemand gerechtelyk aanslaan; een procès tegen iemand aanvangen.

Intention, (f) *Ogmerk, cogwit, doelmot, voornemen, inzicht (n) meening (f)*.

Intention, (f) *Spanning, frek-
keld, grag; intention du froid*.

Intentionné, ée (adj.) *Gezind*; bien ou mal intentionné; les bien intentionnés.

Intemperance (f) du poulx, on-
gehoorzaamheid, ongehoorzaamheid der poel.

Intéressant, ente (adj.) *Ongesladd, geest.*

Intercalaire, (adj.) *Ingeleef, tus-
schen gevoegd; jaar intercalaire, feitelystag; passages, vers inter-
calaires.*

Intercalation, (f) *Inlusfing, tus-
schenvoeging*.

Intercaler, (v. a.) *Tuschen sle-
ten, inlusfen*.

Intercéder (v. n.) pour quelqu'un, voor iemand spreken, intreeden, een verzoek of voerspraak doen.

Interceptor, (v. a.) *Onderfchep-
pen, agterhaalen, opvangen; inter-
ceptor des Lettres*.

Interception, (f) *Onderfchep-
ping, opvang*.

Intercesseur, (m) *Voorbidder, voerspraak, voerspreker, bemide-
laar, middelaar*.

Intercession, (f) *Voorbidding, be-
middeling, voerspraak*.

Intercostal, ale (adj.) *Tuschen-
ribbig, muscels intercostaux*.

Interdiction, (f) *Verbod (n); item verbodheid (f)*.

Interdire, (v. a.) *Verbieden, ont-
zeggen; item ontfellen, verplet doen
staan; je lui ai interdit ma mai-
son; interdire la chaire à un Pre-
dicateur; marchandises interdites,
verbodene waaren; demeurur tout
interdit, geheel verbaasd, verseld,
verplet, verlegen of spraakloos staan*.

Interdit, (m) *Een verbod (n), ontzegging (f); item verbod der Gods-
dienst-ogfening of sluiting der Kerken*.

Intéressant, ente (adj.), (cui
intéresse, qui touche, qui engage),
wigtig, van aarzelenheid of be-
lang; affaire, aventure intéres-
sante.

Intéressé, ée (adj.) *Belanghebbend,
deelhebbend; item baatzugtig, op zyn
eigen voordeel ziende of gezet; il est
intéressé dans cette affaire; les
sujets sont intéressés au bonheur
de l'état; il est un peu intéressé,
hy is wat baatzugtig; les intéressés
dans une affaire, de belanghebbers,
deelhebbers of geïntereffeerden in een
zaak*.

Intéresser (v. a.) quelqu'un dans
une affaire, iemand in een zaak
inwikkelen, belang doen hebben, op
zyne zyde brengen; intéresser ses
amis dans sa querelle; intéresser
les juges; intéresser sa conscience,
zyn gewoed bezwaaren; s'intéresser

(v. r.) pour quelqu'un, zich voor iemand instellen; met of voor hem aangedaan zyn; s'intéresser dans de., deet neemen in enz.; stem zich inwikkelen in enz.

Intérêt, (m) Belang; net, voordeel; eigenbaat; aandeel, portie, part of gedeelte; rent, interest; avoir intérêt dans une affaire; il est dans mes intérêts, hy is in myn belang; un juge doit être sans intérêt, een Rechter moet vry van eigen belang zyn; j'ai intérêt dans cette perte; je n'y ai aucun intérêt, ik heb'er geen belang noch schade by; je le ferai si j'y trouve mon intérêt, ik zal het doen als ik 'er myn voordeel by vinde; il y va de mon intérêt, myn belang is 'er mee verkreget; payer de gros intérêts, groote renten, of interest betaalen; tirer l'intérêt des intérêts.

Interjection, (f) Tusschenwerpsel (in spraakk. aktus! aanduidende een geweldige beweging); interjection d'appel, berop, of appel tot een' hogere Rechts-bank.

Interjetter (v. a.) un appel, Tot eene hogere Rechts-bank beroepen.

Intérieur, eure (adj. & subst.) Innerlyk, inwendig; les parties intérieures du corps; l'intérieur (f. m.) het inwendige, het binnenste; Dieu connoit l'intérieur; l'intérieur d'une maison.

Intérieurement, (adv.) Innerlyk, inwendiglyk; la loi de la nature, nous parle intérieurement.

Interim, (m. Lat. w.) Tusschen tyd, intusschen; un gouverneur par interim.

Interligne, (f) Eene tusschenstreep, of regel.

Interlinéaire, ou, Interlinaire, (adj.) Tusschen regelig.

Interlocuteur, (m) Personnage die in een' t'samenpraak, sprekende ingevoerd word.

Interlocution, (adj.) Tusschenpraak; stem voorbereidend vonnis voor het finale.

Interlocutoire, (subst. & adj.) ou, ar-r-è-s interlocutoire, voorbereidend vonnis.

Interlope, (m) ou, interlope, een Loven-draayer, schip dat verbotene handel drijft.

Interloquer, (v. a.) Een voorafgaand' bij-vonniss slaan

Intermede, (m) Tusschen-spel der tonelen (n).

Intermédiaire, (adj.) Dat tusschen beiden is (in Redenk.).

Intermédiaire, ate (adj.); Temps intermédiaire, Tusschen-tyd.

Interminable, (adj.) Onbegrijpbaar.

Intermission, (f) Ophouwing, onafgebrokenheid, afslating, stilstand; travailler sans intermission; intermission de fièvre.

Intermittence, (f) (Zie Intermission (f)).

Intermittent, ente (adj.) Afslatende, afgaande; fièvre intermittente.

Interne, (adj.) Inwendig; le mal est interne.

Interner, (v. a.) s'interner (v. r.) Zich in vriendschap met iemand verbinden.

Internonce, (m) Een ondergezant van den Paus, die ad interim de zaken waarneemt.

Internonciature, (f) Het ampt daar van.

Interpellation, (f) Eischieg, opzegging, aasmaaning om te betaalen (in Rechten).

Interpeller, (v. a.) Eenem schuldeaar aasmaanen, sommeeren, opzeggen, om te betaalen (in Rechten).

Interpolateur, (m) Een die by oude geschriften iets voegt.

Interpolation, (f) Invoeging, inlaating.

Interpoler, (v. a.) Handschriften (Manuscripten) vervalschen, daar iets byvoegen.

Interposer, (v. a.) Tusschenstellen, tusschen-zetten, tusschenleiden komen; quand la lune est interposée entre le soleil & la terre; interposer son autorité; personnes interposées, bemiddelaars, tusschen-sprekers; s'interposer (v. r.) zich tusschen beiden stellen, tusschen beiden gaan.

Intergosition, (f) Tusschenstelling, tusschenkomst.

Interprétatif, ive (adj.) *Uitleggend, vertolkend.*

Interprétation, (f) *Uitlegging, verklaring, vertolking.*

Interprétativement, (adv.) *Op een verholpde wyze.*

Interprete, (m. & f.) *Een uitlegger, verklaarder, tolk, raais-man, overzetter; les yeux, sont les interpretes de l'ame; un interprete de songe; un savant interprete; les septante interpretes, de 70 overzeters; ce ministre est l'interprete de la volenté du Roi.*

Interpréter, (v. a.) *Uitleggen, verklaren, vertolken.*

Interregne, (m) *Eene tusfchen-Regering, interregnum.*

Interrogant, ante (adj.) *Onderzoekende; point interrogant, een vraag-teken, (vraagst.)*

Interrogat, (m) *Vraagstuk (n) (in Rechten).*

Interrogateur, (m) *Een vraag-st, vragcr.*

Interrogatif, ive (adj.) *Onderzoekende.*

Interrogation, (f) *Onderzoeking.*

Interrogatoires, (m. plur.) *Onderzoekingen des Rechters, interrogatoiren; subir les interrogatoires, het gerechts-onderzoek uijfgaan, ondergaan.*

Interroger, (v. a.) *Ondervraagen, onderzoeken, verhooren.*

Interrompre, (v. a.) *Afbreken, ophouden, flakken; in de rêten vallen; interrompre ses occupations; interrompre 'queleun, iemand' in zyn' rêden flooren.*

Interrompu, ue (adj.) *Afgelrooken; gestoord enz.*

Interrupteur, (m) *Verbinderaar, flakker.*

Interruption, (f) *Aftrceking, op-houding, flaking; sans interrup-tion.*

Intersection, (f) *Doorhyding van linien (in Landmeet-en Sterck.).*

Interslice, (m) *Tusfchen-ruimte (f); item tusfchen-tyd (m. & f.) (in Rechten).*

Intersalle, (m) *Tusfchen-poozing,*

tusfchen-ruimte (f) tusfchen-tyd (m. & f.); pendant cette intervalle, gedurende die tusfchen-tyd; il a de bons intervalles, hy heeft goede tusfchen-poozingen, of vlaagen; il est fou par intervalles.

Intervenant, ante (adj. & subst.) *Tusfchenbeide komende.*

Intervenir, (v. a.) *Tusfchenkoomen, bemiddelen; invallen; intervenir au procès; l'autorité du Roi intervient pour les accorder; si la guerre n'étoit pas intervenue.*

Intervention, (f) *Tusfchen-komst, inval, bemiddeling; son intervention a retardé le jugement.*

Intervention, (f) *Omkeering, verwerring, vervalsching; item afwen-ding van iets tot zyn eigen voordeel (diversion).*

Intervertir (v. a.) *quelque chose, iets in der flilte of door lijf tot zyn voordeel keeren of wenden; item iets omkeeren, vervalschen, als: dag-teekening enz.*

Intestable, (adj.) *Niet bezogd om getuigenis te geeven.*

Intestat, ate (adj.); *Il est mort ab intestat, hy is gestorven zonder uiterfte wille, zonder testament; héritier ab intestat, natuurlyke erfge-naam.*

Intestin, ine (adj.) *Inwendig, van binnen; fièvre intestinale, een binnen koorts; guerre intestinale, inlandfche oorlog.*

Intestins, (m) *Een darm; les intestins, de darmen, het ingewand.*

Intestinal, ale (adj.) *Wat daar toe behoord.*

Intimation, (f) *Aankondiging, dagvaarding voor 't Gerecht.*

Intime, (adj. & subst.); *Intime ami, harten vriend, boezem vriend; il est son intime, en, son ami intime.*

Intimé, ée (m. & f.) *Een gedaagde voor hogere Recht-bank.*

Intimé, ée (adj.) *Gedaagd, ge-dagvaard voor hogere Recht-bank.*

Intimement (adv.) *unis, innerlyk, nauw aan malkander verknogt of verëenigd; je l'aime intimement.*

Intimer, (v. a.) *Aankondigen; dag-vaar-*

INT.

vaarden, roepen voor hoogere Rechtbank, faire intimer la partie.

Intimidation, (f) Beknelling, aanjaaging van vrees of schrik.

Intimider, (v. a.) Verouard maaken, vrees aanjaagen, beknellen.

Intimité, (f. zelden gebr.) Innerlykheid, groote vertrouwdheid of vriendschap.

Intinction, (f) Inloping (in de R. K.).

Intitulation, (f) Benoeming, betyting van een boek enz.

Intitulé, (m) Tytel op een' gerichts acte.

Intituler (v. a.) un livre, een boek betyten, eenen tytel geven.

Intolérable, (adj.) Onverdraaglyk, ondraaglyk; homme, humeur, hémérite intolérable.

Intolérablement, (adv.) Onverdraaglyk.

Intolérance, (f) Onverdraagzaamheid, niet duldung zommiger secten.

Intolérant, (m) Een die andere secten niet dullen wil, een intolérant.

Intolérantisme, (m) Het gevoelen der intoleranten.

Intonation, (f) Opheffing, aanheffing van een zang.

Intros, (m) De binnen zyde van een boog (f).

Intraduisible, (adj.) Onvertaaltbaar, dat niet over-te-zetten is.

Intracitable, (adj.) Onhanicbaar, moeilyk, daarniet mee om-te-gaan is; homme, esprit rude & intracitable.

Intransitif, (adj.) Verbe intransitif, overgegaan werk-woord (in spraakk.).

Intransitif, (m) Een Rector-verkiezer der hooge Schoole te Parys.

Intrépide, (adj.) Onverschrokken, kloekmoedig, stout, homme intrépide.

Intrépiderment, (adv.) Stoutmoediglyk, onbeveest.

Intrépidité, (f) Onverschrokkenheid, kloekmoedigheid.

Intrigant, ante (adj.) Listig, sneedig; zich overal med bemeyende, of, insleekende; homme intrigant, femme intrigante.

INT. INV. 425

Intrigue, (f) Heimelyke handel, list, aanslag; être de l'intrigue; avoir de l'intrigue; homme d'intrigue; intrigue galante, heimelyke minne-handel.

Intriguer, (v. a. & n.) Verwarren, een verwarde handel voornemen, spinnen of aanrichten; heimelyke aanslaagen maaken; s'intriguer (v. r.), kennis of aanhang maaken, ter bereiking van zyn doelwilt.

Intrigueur, euse (m. & f.) Koppelaar, koppelaarster.

Intrinsèque, (adj.) Innerlyk, inwendig; qualité, valeur intrinsèque.

Intrinsèquement, (adv.) Inwendiglyk, van binnen; cette action est bonne intrinsèquement, die daad is goed in haar ziele.

Introduiteur, trice (m. & f.) Inleider, incoerder; insleifter, introducteur des Ambassadeurs.

Introduction, (f) Invoering, inleiding; introduction d'un Sermon, de inleidingeener leer-reden, of, Predikatie.

Introduire, (v. a.) Inleiden, invoeren, inbrengen.

Introduit, ite. (adj.) Ingelcid, ingevoerd.

Introït, (m) Ingang, aanvang der misse.

Intronisation, (f) Inwijding eenes Bisclops.

Introniser, (v. a.) Eenem Biscshop inwyden, insalleeren.

Introuvable, (adj. gem. w.) Onvindbaar.

Intrus, use (adj.) Ingebrongen; intrus dans un bénéfice.

Intrusion, (f) Inbringing, in eenig ampt enz.

Intuitif, ive (adj.) Aanschouwend; la vision intuitive de Dieu.

Intuitivement, (adv.) Aanschouwende, van aangezicht tot aangezicht.

Invalidu, ue (adj.) Onbetwonen.

Invalide, (adj.) Krachteloos, zwak; niet geldend, van geen kracht; un invalide, een uitgelcrafte of verminkte Soldaat; entrer aux invalides, in

's Koninglyk gesthuis der verminkte soldaten gaan; rendre un acte in-

valide, *eene afe of gefchrift nal en van geener waarde maaken.*

Invalidement, (adv.) *Kragteloos, niet geldend.*

Invalidier, (v. a.) *Kragteloos maaken, veried len (in Rechten); invalider un afe, un contrat un testament.*

Invalidité, (f) *Kragteloosheid; fouter la invalidité d'une chose.*

Invariabilité, (f) *Onveränderlykheid.*

Variable, (adj.) *Onveränderlyk, beftändig.*

Invariablement, (adv.) *Onveränderlyk.*

Invasion, (f) *Vyandelyke inval.*

Investive, (f) *Lastering, fchelding uitwaaring in fcheld-woorden; en venir aux investives.*

Investiver, (v. a.) *Schelden, met fcheldwoorden aanranden, uitwaaren.*

Invendu, ue (adj.) *Onverkogt.*

Inventaire, (m) *Boekel-fchrift, ftaat-fchrift, opfchryving eenes boedels, een inventaris; faire inventaire.*

Inventer, (v. a.) *Uitvinden, verzinnen.*

Inventeur, trice (m. & f.) *Uitvinder verzinner; verzijner.*

Inventif, ive (adj.) *Vernuftig, fchrande, vol uitvindingen.*

Invention, (f) *Uitvinding, verzinning, inventie, lift enz.; une belle invention; il trouva mille inventions, pour &c. hy vond duizend middelen, om enz.; la fête de l'invention, kruisvinding.*

Inventorier, (v. a.) *Een inventaris maaken, eenen boedel opfchryven inventarizeeren.*

Inverfable, (adj.) *Voiture inverfable, Ry-tuig dat niet omvallen of omflooten kan.*

Inverfe, (adj.); *La regle de trois inverfe, de verkeerde regel van drieën (in cyfferk.).*

Inverfion, (f) *Omkeering, ver-zetting der woorden-fchikking (in fpraakk.).*

Investi, ie (adj.) *Ingeflooten, beftad (Zie investir).*

Investigateur, (m) *Nafpeurder, zoeker des fteets der wyzen.*

Investigation, (f) *Nafpeuring.*

Investir, (v. a. & n.) *Omringen, influiten, berennen bloqueeren; item in cenig ampt, waardigheid of leen zetten, investir une place, un corps de troupes; investir une personne d'un bénéfice.*

Investissement, (m) *Berénning, in-fluiting.*

Investiture, (f) *Inzetting in cenig ampt of waardigheid, leenhuldiging.*

Invétéré, ée (adj.) *Verouderd, ingeworteld; un mal invétéré.*

Invétérer, (v. n.); s'Invétérer (v. r.) *verouderen, inwortelen; il ne faut pas laisser invétérer le mal, les mauvaises coutumes &c.*

Invincibilité, (f) *Onöverwinne-lykheid.*

Invincible, (adj.) *Onöverwinnelyk, onöverwinbaar; héros peuple, ignorance, difficulté, obstacle invincible.*

Invinciblement, (adv.) *Onverwin- nelyk, onöverkomelyk.*

Inviolable, (adj.) *Onfchendbaar, onverbrekelyk, onkrenkbaar.*

Inviolablement, (adv.) *Ongefchonden, onverbrekelyk; garder une loi inviolablement.*

Invisibilité, (f) *Onzigtbaarheid.*

Invisible, (adj.) *Onzigtbaar.*

Invisiblement, (adv.) *Onzigtbaar- tyk, zonder te zien.*

Invicateur, (m) *Nodiger; item aanflokker, aanzetter.*

Invitation, (f) *Nodiging uitnodi- ging; item aanporring.*

Invitatoire, (m) *Een Psalm waar mee de gemeente tot Gods lof opge- wekt word.*

Inviter, (v. a.) *Nodigen, uitnodi- gen verzoeken; item aanporren, aan- zetten, nodigen, noopen; inviter quelqu'un à foupper; le beau temps invite à la promenade; inviter au mal.*

Invocation, (f) *Aanroeping; in- vocation du nom de DIEU, des fains.*

Involontaire, (adj.) *Onwillig, gedwongen, niet van zich zelfs; ac- tion involontaire.*

Involontairement, (adv.) *Onwil- liglyk, gedwongener wyze.*

Involvé, ée (adj.) *Ingewikkeld, verward, duister.*

Involution, (f) *Inwikkeling in veel zwaarigheden; verwarring, duisterheid van een proces.*

Invoker (v. a.) *DIEU, GOD aanroepen.*

Inusité, ée (adj.) *Onbruikelyk, onbruikbaar, niet gebruyk; mot inusité.*

Inutile, (adj.) *Onnut, vergeefsch, nutteloos, vrugteloos; ils étoient inutiles pour le combat, ou, au combat; chose inutile; peine inutile.*

Inutilement, (adv.) *Nutteloos, te vergeefsch, vrugteloos, zonder vrugt.*

Inutilité, (f) *Onnutigheid, nutteloosheid, vrugteloosheid.*

Invulnérabilité, (f) *Onquetsbaarheid.*

Invulnérable, (adj.) *Onquetsbaar, die niet gewond of beschadigt kan worden; être invulnérable aux traits de la médisance.*

Joaillerie, joaillier. (*Zie Jouaillerie &c.*).

Jobelin, (m) *Een zot; item een hoerndraager.*

Jocriffe, (m. scheldw.) *Een jamgat, jan-sul, een onnozelen bals of bloed; c'est un jocriffe qui mene les poules piffer.*

Jodelet, (m) *Een poetsenmaaker, kortswylligen broër; c'est le jodelet de la compagnie.*

Joie, (f) *Vreugde, blydschap.*

Joïau. Joïusement, Joïeux. (*Zie Joyau &c.*).

Joignant, ante (adj.) *Naast gelegen, naast aan, aanpaalend, tegen aanstootend, sa maison est joignante à la mienne.*

Joignant, (prep.) *Nevens aan, naast; joignant le bord, naast of nevens den rand of kant.*

Joindre, (v. a. & n.) *t'Zamenvoegen, t'zamen-leggen; t'zamen-naaien; t'zamen-lymen; sluiten; naderen, bybaalen, inbaalen; joindre les mains, de handen t'zamen-leggen of couwen; joindre deux pièces, twee stukken aan malkander voegen, lassen of naaien; couvercle de coffre qui joint bien, deksel eener kist dat wel sluit, joindre l'ennemi, den*

vrijand inbaalen; joindre quelqu'un en chemin, iemand onder weg bybaalen; il vint joindre la compagnie, by kwam by 't gezelschap; joindre l'expérience aux connaissances, de ervaring en de kennis t'zamen-paaren; joindre un fond de tonneau, de bodem-stukken eener tonne t'zamenvoegen; se joindre (v. r.), zich by een-voegen, t'zamenvoegen, verëenigen, t'zamenloopen, in malkander loopen; se joindre à ses alliés; ces deux appartements, ces rivières se joignent.

Joint, ointe (adj.) *Gevoegd, t'zamengevoegd enz.*

Joint, (m) *Eene roez (f) (in Bouwk.); item Lid, gewrigt der Ledenmaaten (n).*

Joint que. (*Zie Joint-que.*).

Jointe, (f. zelden gebr.) *verzameling (f), gezelschap (n).*

Jointé, (adj.); *Cheval long ou court jointé, een paerd lang of kort van beenen.*

Jointée (f) *d'avoine, een paar handen vol, of, een gups vol haver.*

Jointive, (f) *Een vak met digt by een geslagen lasten (in Bouwk.).*

Jointoyer, (v. a.) *In malkander voegen, de voegen invullen, instryken, stoppen (in Bouwk.).*

Joint-que, (*Koppel w. oud*) *Daar by gevoegd dat, waar by komt dat, behalven dat; joint-qu'il y avoit en lui de certaines choses.*

Jointure, (f) *Lid, gewrigt (n); voeg; naad (f); jointures des doigts; cet ouvrage est si bien asssemblé, qu'on n'en voit pas les jointures.*

Joli, ie (adj.) *Mooi, fraai, hupsch, aardig, aartig, aangenaam; un joli enfant; une jolie petite fille; (men zegt spottend) vous êtes un joli gars; joli (f. m.) cela passe le joli, dat gaat het fraaije te boven.*

Joliet, ette (adj.) *Fraaisjes, tamelyk mooi.*

Joliment, (adv.) *Netjes, fraai, aartig; danser joliment.*

Jolivetés, (f. plur.) *Aartigheden; item fraaisigheden, mooie snuisterijen*

ryen; un enfant qui dit cent jo-
livetés.

Jonbarbe. (Zie Joubarbe).

Jonc, (m) *Bies* (f), *riet* (n);
natte de jonc, il se tient droit
comme un jonc, *hy staat zoo regt
als een kaars*; item *baartiglyk*, *hy
heeft een staak in den rug*.

Jonchaie, (f) *Een Riet-hil-plaats
daar het riet wo.*

Jonchée, (f) *Strooijing* (van blee-
men of groene takken); *jonchée de
crème*, *room-kasje*.

Joncher, (v. n.) *Strooijen*, *be-
strooijen*; *joncher de fleurs*; *jon-
cher la campagne de morts*, *het
r. li met dooden bezwaaien*.

Jonchets, (m. plur.) *Knippl-spel*
(n. zeker Kinder-spel).

Jonction, (f) *'t Samenvoeging*,
vereeniging; *jonction de troupes*,
de deux rivières.

Jongler, (v. a. ou f. w.) *Goochelen*,
gulehelen, *kunsten doen*.

Jonglerie, (f) *Goochelaary*, *kunst-
jes*.

Jongleur, (m) *Goochelaar*; *pust-
fennaaker*, *quackzaker*.

Ionique, (adj.) *L'ordre Ionique*,
de ionische bouw-orden.

Jonque, (f) *Een jonk* (zeker in-
diaansch Vaartuig).

Jonquille, (f) *Jonquille* (zeker
bloem).

Jota, (m) *De Griekse J of jod*;
(men zegt) *on n'ajoutera, ni n'otera*
un jota, *men zal 'er niet een jota
of titel by of afdoen*.

Jouailler, (v. n. gen. w.) *Speelen*
an sy de verdryf, *an gering spel spee-
len*.

Jouaillerie, (f) *Smeed-handel*.

Jouaillier, (m) *Een Smeedier*.

Jouant, (ante adj.) *Spelende*; *avoir
l'air jouante*, *zeer op 't speelen ge-
zét zyn*.

Joubarbe, (f) *IJislook* (zeker
plant).

Joue, (f) *De wang*, *koon*; *joues
rouges*, *roode wangen*; *donner sur
la joue à quelqu'un*, *ou lui couvrir
la joue*, *iemand miltpleien of milt-
schellen geeven*; *don donner par les
joues*, *zyn goed verbrassen*; *mettre,*

ou, coucher un fusil en joue, *eenen
snaphaan aanleggen om te schieten*;
coucher une chose en joue, *op een'
zaak loeren*, *mikken*, *of het oog heb-
ben*; *coucher l'ennemi en joue*;
joues (f. pl.), *klampen* (in Bouwk.).

Joué, ée (adj.) *Gespeelt* enz.

Jouée, (f) *Opening* (f) *gat* (n) *in
een' muur voor een' deur of vengster
(in Bouwk.)*.

Jouer, (v. n. & a.) *Speelen*; *item
spotten*, *foppen*, *voor den zot houden*,
(NB. dit woord regeerd den dativus
als men van geluks-speelen (jeux de
bazard) of kunst-speelen (jeux d'adres-
se) spreekt; den Ablativus omtrent
muzikaalsche instrumenten, en den Al-
cufativus, sprekende van muziekluk-
ken die men speelt) als: *jouer aux
cartes*, *zux dez*, *à la bouie*, *au bil-
lard*, *aux échecs*, *à la paume* &c.;
op de kaart enz. speelen; *jouer du
luth*, *de la flûte*, *du violon*, *du
clavessin* &c., *op de luit enz. spee-
len*; *jouer un air*, *une comédie*,
ten deuntje of airtje enz. speelen;
jouer une partie sur le clavessin,
sur l'orgue &c. *een stuk of party op
de klavessyn enz. speelen*; *jouer gros
jeu*, *gros speelen*; *jouer quelque
chose*, *om iets spelen*; *que voulez
vous jouer?* *waar om, of, om wat
wilt gy speelen?* *il a joué tout son
argent*, *hy heeft al zyn geld ver-
specht*; *jouer un écu*, *un florin*, *om
ene kroon*, *om eenen gulden speelen*;
qui a joué, *jonera*, (spr. w.) *die
eens aan 't speelen is*, *raakt 'er niet
listelyk af*; *jouer de son reste*, *zy-
nen laatste penning waagen*, *zyne
uiterste krachten inspannen*; *jouer à se
perdre*, *te verre gaan in een spel of
zaak*, *te veel waagen*; *faire jouer
les machines*, *de kunst-werktuigen la-
zen spelen of aan den gang helpen*;
cette serrure joue bien, *dat slot
gaat gemakkelijk*; *ce ressort ne joue
pas bien*, *die springveer of veer gaat
niet wel*; *faire jouer l'artillerie*,
het geschut doen speelen, *losbranden*;
faire jouer les eaux, *une mine ou
une fougade*, *het water*, *ene myn
doen springen*; *faire jouer le gou-
vernail*, *het roer na behooren laten
draaijen*.

draaijen of wonden; le vaisseau joue sur son ancre, het schip ryd op zyn anker; ce nait, ce fer &c. joue, die mast, dat yzer enz. staat los of waggeld; jouer de la harpe, op de harp speelen; item fleulen, kaapen; jouer à quitte ou à double, om niet of dubbel of fleulen; (figuurl.) het moet buigen of fleulen, om den toom of 't paard fleulen; jouer de malheur, ongelukkig speelen; jouer au plat sûr, een gais spel speelen; jouer d'un tour, ou, un tour, une pièce à quelqu'un, ou lui en jouer d'une, iemand een poels of trek speelen; jouer des couteaux, vechten, schermutselen; jouer au plus sûr, een ander zoeken te terekken, te verscheutken; jouer à haute-hors, een ander 'er zoeken uit te bansen; jouer de la prunelle, met de oogen looken, jouer des machoires, wakker schranzen, een goed mond-sjuk slaan; il joue un petit personnage au monde, hy heeft geen groot aanzien; il joue bien son personnage, son rôle, hy speelt zyne rol goed, of hy doet zyne zaken wel; il faut qu'il joue du ponce, hy moet wat afhangen, op dokken (om vrolyk te zyn); jouer quelqu'un, iemand voor den zot houden, item ten toon stellen, op 't toneel voeren; item soppen, bedriegen; vous me jouez, je croi, gy sapt of bedriegt my, geloof ik; jouer, ou se jouer (v. r.) sur des mots, met gelijkluidende woorden speelen, loopies maaken; se jouer, ou se divertir de quelqu'un, met iemand den spot drijven; il ne faut pas se jouer de l'Ecriture Sainte, men moet niet de Heilige Schrift niet spotten; il se joue des plus sérieuses exhortations, hy drijft niet de ernstigste vermaaningden den spot; il se joue des choses les plus difficiles (il les fait sans peine) hy speelt met de moeilijkste dingen, doet ze zonder moeite; ne vous jouez pas à cela, ne vous y jouez pas, speelt daar niet mee, komt daar niet aan; ne vous jouez pas à lui, temoed u niet hem niet, wryft aan hem niet; il vient à bout de tout en se jouant, het gaat hem alles

speelende, zonder moeite af, of van de hand.

Jouereau, (Les Joureau) (m. gem. w.) Een slechte speeler, een kruik.

Jouet, (m) Speel-goed, speel-tuig, speel-pop; des jouets d'enfant, kinder speel-goed; être le jouet de la fortune, de ses ennemis, des vents, de speel-pop van 't fortuin, de spot zyner vyanden zyn, door de winden heen en weer geslingerd worden; je ne suis pas votre jouet, ik ben uw speel-pop, uw gek niet; notre vaisseau fut pendu deux fois 24 heures le point des vents & des flots; jouets (plur.) yzere of blikke plaaften tot aetherische sleechts-gebruik of-beslag.

Joudu, ue (adj. gem. w.) Bol, dik, opgeblazen van wangen.

Joug, (m) Jok, iuk; gespan, dierst-haarheid, list; le joug du mariage, de la servitude; plier sous le joug, fecouer le joug; jong de balance, waag-balk; jong de chariot, wa-gen gespan; jong de poupe, de proué, voor- en agter-spits eener galci.

Joui, (m) Soort van voedzaam sap in Japan.

Jovial, ale (adj.) Lustig, vrolyk, bly; humeur joviale.

Jouir, (v. n. regeerd de genitiv.) genieten, gebruiken, bezitten, 't genót hebben; jouir de son bien, d'une maîtresse, d'une parfaite santé.

Jouissance, (f) Genot, gebruik, bezit; avoir la jouissance de quelque chose.

Jouissant, ante (adj.) de ses droits, zyne rechten of gerechtigheden genietende, bezittende.

Jour, (m) Dag (m); item dag-licht (n), klaarheid, helderheid; item opening daar de dag of het licht doorvalt; ruimte tuschen twee balken (f) enz. les grands jours, de lange zomer-dagen, jours caniculaires,洪ds-dagen; jour ouvrier, ou, on-vrable, werk-dag; jour de fête, feest-dag, heiligen-dag; jour gras, maigre, vleesch-dag, vasten-dag; jours de faveur, loep-dagen (van misfelbrieven); les bons jours, de zon- of feest-dagen; faire son bon jour,

jour, *ten Aftom maal gach*; le point, la pointe. ou l'aube du jour, *de dageraaf*, of *het aanbreeken*, *het kricken van den dag*; au premier jour, *met den eerften dag*, *ten eerften*; dès ce jour là, *van dien dag af*, *de oerx jours l'on*, *om den anderen dag*; il fait jour, *het is dag*; le jour commence à paroître, à poindre, ou, il commence à faire jour, *het begins te dauwen*, *it fait déjà grand jour*, *het is alreê hoog dag*; le pere du jour, *de zon* (by *Stichters*); donner, ou, *fonkhaten* le bon jour, *goeden dag*, of, *veeten morgen wunfchen*; un donateur de bon jour, *een die iets als goede woorden geeft*; en plein jour, *in klaar dag*; approcher vous du jour, *komt by den dag*, *by 't licht*; premier jour avec quelqu'un, *einen dag met iemand bejaanen*, *afstellen*; une de jour, *de wagt of het bevel commando hebben* (by *Militairen*); jour de palais, jour phildyalbe, *rechts-dag*; jour de poste, *post dag*; remettre, différer d'un jour à l'autre, *van den eenen dag tot den anderen wiffellen*; venir au jour, *van den dag komen*; in de wereld komen, *gebooren worden*; voir le jour, *het licht zien*; leeven; recevoir le jour, *herleeven*; finir les jours, perdre le jour, *zyne dagen eindigen*, *sterven*; avancer les jours, *zyne dagen verkorten*; de nos jours, *in onze dagen*; jour épouvantable, terrible, du seigneur, du jugement, *dag des oordeels*; mettre un ouvrage au jour, *een werk in 't licht geven*; ouvrage indigne du jour: donner jour à une question, *een vraagstuk opbederen*; mettre une pensée danstout son jour, *eene mening altselyk voorstellen*; il je vois jour à cela, *als ik 'er kans zie*, of *door kan zien*; donner du mauvais jour à une action, *eene zaak qualyk uitduiden*; le jour d'un tableau, *de fchaduwving eenr fchildery*; bâtiment qui n'a pas assez de jour, *gebouw dat geen licht en gaceg heeft*; se faire jour l'épée à la main, *met den degen in de rijsf 'er door ftaan*; à jour,

doorzigtig, *doorluchtig*, *doornwrogt*, *doorvolutien*; ouvrage à jour, *doorluchtig werk*; percé à jour, *doorboord*, *doorgefhaagen*; demain il sera jour, *morgen zullen wy de zaak beter overleggen*; il n'est pas encore jour ici, *men is hier nog niet by de hand*, *men geeft hier nog geen gehoor*; elle est belle comme le jour, *zy is zeer fraai*; bruler le jour, *op den dag licht branden*; il ne faut pas mettre les grands à tous les jours, *men moet zich met de grooten niet al te gemeen* (familiaar) *aanstellen*; se mettre à tous les jours, *zich gemeen* (familiaar) *aanstellen*, *zyn' rang ter zynen stellen*; il y a difference comme du jour à la nuit, *daar is een verfchil*, *als tusfchen licht en dufternis*; un jour je lui dis, *eens zende ik tot hem*; il vint un jour chez moi, *by kwam eens tot my*, of *aan myn huis*; il arriva un jour que, &c. *het gebeurde eens*, of, *op een tyd*, *dat enz.* un jour vous vous en repentirez, *gy zult 'er eens berouwen van hebben*; vivre au jour la journée, *als de hand in den fand*, of *van zyne dagelykfche winst leeven*; passer les jours aux plaisirs, aux études, *zyne tyd in welluft*, *met oeffeningen doorbrengen*; jours de planche, *leg-dagen van een koopvaardy fchip*; jours de sejour, *leg-dagen van een Oorlogsfchip*.

Joard'hui, (*Pradizyns w.*); ce jour d'hui, *op heden*.

Journal, (m) *Dag-verbaal*, *dagboek*, *dag-regifter*; journal, on, *journeua*, *een dags-pleging* (van land).

Journalier, iere (adj. & f.) *Dagelyks*; *een daglooner*; mouvement journalier du ciel, *homme journalier*, *veränderlyk of onbefteendig menfch*, *beauté journaliere*, *veränderlyke fchoonheid*.

Journaliste, (m) *Dag-verbaal-fchryver*.

Journée, (f) *Eén dag*, of *de tyd van éenen dag*; *een dag-werk*; *dag-buur* of *loon*; *dag reizig*; *velifdag*; une belle journée; *travailler à la journée*; gens de journée; *payer les jour-*

JOU. JOY. IRA. IRE. &c.

Journées aux ouvriers; être à trois journées de &c. venir à grandes, à petites journées; la journée de &c., *de slag van enz.*

Journellement, (adv.) *Dagelyks, alle dag.*

Joute, (f) *Het flesk-sptl (n); item baan-n-kamp (m).*

Jouter, (v. n.) *Met speeren tegen malkander vechten; item vechten als de haanen, op malkander los gaan, vechten, by n.*

Joutereaux, (m. plur.) *Knien aan 't galjoen van een schip; item sloophouten aan boeijers; item klampen onder de mars zaligen (in Scheepsb.).*

Jouteur, (m) *Steek-spel-vechter; item twijfser, kyter.*

Jouvence, (f) *Jonkheid (oud w. en alleen dus) la fontaine de jouvence, de weder jonkmaakende fontein.*

Jouvenceau, celle (m. & f. boert w.) *Jongeling; jonge dochter, jonge deern.*

Jouxte, (prep. oud w. echter nog in rechen en by Boek-handelaars of Drukkers get.) *Naaft, digte by, volgens, agtervolgens; jouxte la copie de Londres, na de Londonsche druk.*

Joyau, (m) *Edel-gesteente (n) kleimade (f) Juweel (n) (oud w. meest by Practizyns en in 't meerv. gebr.).*

Joye. (Zie Joie).

Joyeusement, (adv.) *Blydelyk, blymoediglyk.*

Joyeuseté, (f) (oud w.) *Smaakery, boertery, jokkery.*

Joyeux, euse (adj.) *Bly, blyde, verheugd, vrolyk.*

Ipeau, (m) *Olm-boom met breede bladeren.*

Irai, J'irai, (toekom. tyd van 't werkw. Aller.).

Irascible, (adj.) *Grammoedig; ap-pétit irascible, geneigtheid, lust tot gramfchap.*

Ire, (f) *Toorn, gramfchap, grim-migheid, woede, verbolgenheid; l'ire de Dieu; l'ire de la mer.*

Iris, (f) *Regenboog; item de Go-dinne Iris; item Lijfie (by Poeten); item ring in het oog; item lijf, zwaerd-lijie.*

IRO. IRR: 43

Ironie, (f) *Verbluemde schimp-rèden, spot-rèden.*

Ironique, (adj.) *Beschimpend, be-spottend.*

Ironiquement, (adv.) *Bespottelyk.*

Iroquois, (m) *Een Iroquees (zeker woest nocht Americaan); item een on-beschaafd, woest mensch.*

Irradiation, (f) *Bestraaling, uit-schieting van stralen.*

Irraisonnable, (adj.) *Onvernunftig; a l'ima' irraisonnable.*

Irraionnablement, (adj.) *Onver-nuftelyk.*

Irrationnel, elle, (adj. in meesk.)

Lignes irrationnelles, *ongelyke li-nien.*

Irréconciliable, (adj.) *Onverzoe-nelyk.*

Irréconciliablement, (adv.) *On-verzoenelyker wyze.*

Irréformabilité, (f) *Onverbeter-lykheid, onveranderlykheid.*

Irréformable, (adj.) *Onverbeter-lyk.*

Irréfragable, (adj.) *Onwéderspraek-lyk, onwraackbaar (School w.).*

Irrégénéré, ée (adj.) *Onherboor-ren.*

Irrégularité, (f) *Onrégelmaatig-heid, onzerégelheid; item onbevoegd-heid tot eenig geestelyk ampt in de R. K.; l'irrégularité de sa con-duite.*

Irrégulier, iere (adj.) *Onrégel-maatig, onzerégeld; bâtiment; arbe irrégulier; un irrégulier, een on-bevoegde geestelyk.*

Irrégulièrement, (adv.) *Onrégel-maatiglyk, onzerégelder wyze.*

Irréligieusement, (adv.) *Ongods-dienstiglyk, ongodsdienstiger wyze.*

Irréligieux, euse (adj.) *Ongods-dienstig, God-ve-geten.*

Irréligion, (f) *Ongodsdienstig-heid, goddeloosheid.*

Irrémédiable, (adj.) *Onherstél-baar, ongeneeslyk, dat niet te helpen is; mal, fatale irrémédiable.*

Irrémédiablement, (adv.) *Onher-stelkelyk.*

Irraisissibilité, (f) *Onvergeestlyk-heid.*

Irrémisssible, (adj.) *Onvergeestlyk,*

dat men niet quyt ſchelden kan; crime, dette irrémissible.

Irréparable, (adj.) Onherſtbaar, niet weer te regt te brengen; perte irréparable.

Irréparablement, (adv.) Onherſtbaarlyk.

Irrépréhensible, (adj.) Onberispyk, onbeſpreekelyk.

Irrépréhensiblement, (adv.) Onberispyker wyze.

Irréprochable, (adj.) Onbeſprooken, onwraakbaar, daar niets op te zeggen valt, of di n men niets verwijten kan; conduite, témoin irréprochable.

Irréprochablement, (adv.) Onbeſprokener wyze, buiten verwijt.

Irrésistibilité, (f) Onweerſtaanbaarheid.

Irrésistible, (adj.) Onwederſtaanbaar.

Irrésistiblement, (adv.) Onwederſtaanbaarlyker wyze.

Irréſolu, ue (adj.) Onbeſlooten, onbepaald, onafgedaan; iem wankelmoeſig, onzeker, ongeréſolveerd, die nog niet beſlooten of voſt geſtelt heeft.

Irréſolument, (adv.) Zonder beſluit of bepaling, op eene onzekere wyze.

Irréſolution, (f) Ongeuiſheid, geſteeldheid van iets dat nog niet bepaald of beſlooten is.

Irrévérément, (adv.) Onëerbiediglyk; parler irrévérément des Myſtères de la Religion.

Irrévérant, ente (adj.) Onëerbiedig.

Irrévocabilité, (f) Onberroepelykheid, onwederroepelykheid.

Irrévocable, (adj.) Onberroepelyk, dat niet te herroepen of te verhindeven is, arrêt irrévocable.

Irrévocablement, (adv.) Onwederroepelyker wyze.

Irrigation, (f) Baadſing, natmaakſing, beſprenging der kranke Lede- maaten (in Heek.).

Irrision, (f) Beſpitting, beſchimping; chasser quelqu'un avec irri- sion.

Irritation, (f) Terging; verbitse-

ring, toorn-verwekking, oppitzing; verbitting.

Irrité, ée (adj.) Getérgd, verbit- serd, vergramd.

Irriter, (v. a.) Tergen, vergram- men, verbitteren; oppitzzen; verarge- ren, enz. Irriter quelqu'un, le mal, la douleur, la playe, la bile, les passions; s'irriter (v. r.) verbitserd worden, toornig worden enz.

Irroration, (f) Zekere ſympathé- tiſche geneezing, of, verplanting eener ziekte, door middel van het wa- ter (urine) of zweet van eenen zieken, boom of planten daar mee bevocht- tigende.

Irruption, (f) Inbreuk, inval in een land (mj).

Isabelle, (m) Iſabel kleur.

Isabelle, (adj.) Iſabel kleurig.

Isaga, (m) Opper-kamer-heer des Sultans.

Isard, (m) Soort van een geit in Languedok.

Ischiadique (adj.); Veines ischia- diques, heup-aderen.

Ischion, (m) Het heup-been.

Ischurie, (f) Opſtopping van 't water (urine) (in Heek.).

Iſis, (m) Egyptiſche godinne Iſis.

Iſle, (f. Lees of ſchryf ile) Een Eiland.

Islet, ou, Ilot (m) Klein eilandje.

Isolé, ée (adj.) Afgezonderd, af- leen, op zich zelve ſtaande, homme, bâtiment isolé.

Iſolement, (m) De afgezonderde ſtand van iets.

Iſoler, (v. a.) Iets op zich zelve bouwen, zonder dat het ergens aan- raakt.

Iſométrie, (f) Kundigheid in den ſtel-règel (Algebra) om een getal van breuken te becrijzen.

Iſop, (Scherps beërd w.) Iſys op.

Iſopérimètre, (adj.) Van gelijken omtrek (in Heek.).

Iſtant, ante (adj.) Klommende, half te voorschyntornende (van dieren gez. in Wopenk.).

Iſtas (m) ou, Drisse, (f) Kardeel of val (zeker touw, om de raas, zeilen of vlaggen mee op te hyſſen, of neer te laaten).

Iſſer,

Iffer, (v. a.) Ophylsen, opstrekken, ophanden; iffer les voiles.

Iffir, (niet gebr. Zie ifsa).

Iffa, ue, adi. van isfir; Voortgekomen, gesproten, afgetamt, afgedaalt; les Rois dont il est iffa.

Iffae, (f.) Uigang (m); item de tyd van uitgang; item uitflag (m, uitkomst (f), uitval (m), van eene zaak; rie qui n'a point d'issue; maison à deux iffaes; à l'iffae du conseil, du sermon, du diner, du repas; iffae d'un combat, uitflag van een gevegt; iffae, de einden van darmen, afslut van bejien.

Iffne, (m) Heer land-enzje, een strook land, waar med een eiland aan het vate land gehogt is (f).

Itague, ou, Iacle, (m) Reep, draai-reep aan de Scheeps-mars zellen.

Italianiser, (v. a.) Italiaansch maken.

Italianisme, (m) Italiaansche spreekwyze (f).

Italique (adj.); Lettre italique; Curlyf Lett. r (bv Drukkers).

Item, (Lat. Koppel w.) Insgelyks, nog, ook; un nouveau item, een' nieuwe post of nieuwen artikel.

Itératif, ive (adj. in Rechten) Herhaald, dat meer als eens geschiedt; commandement itératif.

Itérativement, (adv.) By herhaaling, meer als eens.

Itérato, (m. Lat. w.); Arrêt d'itérato, vonnis tot persoonlijk arrest.

Itinéraire, (m & adj.) Reis-beschryving; item weg-wyzer, routen beschryver; item zebeten-boek voor een Reiziger; colonne itinéraire, een prial of post die den weg aanwyft, een w. g. wyzer

Jube, ou, Criniere (f) Maane van een Leeuw

Jubé, (m) Het Zing-choor in een Kerk; faire venir quelcun à Jubé, iemand na zyne pypen doen dansen (spr. w.).

Jubilare, (adj.) Dat tot het Jubel-feest behoort; année jubilare, Jubel-jaar; un jubilare, een Jubel Leeraar,

Jubilation, (f) Vreugd-bedryving, gejuich; item vrolykmaaking, gastryering (in een boertigen zin).

Jubilé, (m) Het Jubel-feest, Jubel-jaar (n); volle afstaat (f).

Jubiler, (v. n.) Juichen, vreugde geschreeuw maaken; un jubilé, een sie wegens ouderdom of vervulling van zyn tyd vry van dienst is, een E'méritus; Lecteur, moine Jubilé.

Jac, ou, Juchoir, (m) Hoender-roest (m), hoender-rek (n), of slok (m).

Jucher (v. n.), se jucher (v. r.) op den roest, op 't rek gaan; les pones se vont jucher; elle étoit juchée sur son cheval au haut du bagage, y zat boven op de bagage, als een' hen op den roest.

Juchoir, (Zie Juc).

Judaïque, (adj.) Joodsch; cérémonie judaïque; à la judaïque, op zyn Joodsch.

Judaïf, (v. n.) Op zyn Joodsch leeven; Joodsch gezind zyn.

Judaïsme, (m) 't Joodendom (n); de Leere der Jooden (f).

Judicatif, ive (adj.); Faculté judicative, beoordeelende kracht of vermogen.

Judicatum, (m. Lat. w.) Het gees beoordeeld of gevonnisd is.

Judicature (f) ou, office de judicature, het Rechter-ampt.

Judiciaire, (adj.) Gerechtelyk; ordre judiciaire; Astrologie judiciaire, de Sterren aanduidkunde.

Judiciaire, (f.) Oordeelkunde (beter faculté judicative).

Judiciairement, (adv.) Gerechtelyker wyze.

Judicieusement, (adv.) Oordeelkundiglyk, wysselyk, verstandiglyk.

Judicieux, euse (adj.) Oordeelkundig, schrander, verstandig; homme judicieux.

Jugal, (adj.); Os jugal, het juk-been (in Ontleedk.).

Juge, (m) Rechter, Richter; item beoordeeler, kenner van iets; juge compétent, wettig Rechter; juge subalterne, onder Rechter; juge de paix, vrede-Rechter; je n'en suis pas bon juge, ik heb 'er geens kennis van.

434 JUG. JUI. JUL. JUM.

Jugement, (m) Oordeel, verstand (n), kennis, gedagten (f); item oordeel, vonnis (f) uitspraak; item vierschaar (f), Rechts (n), Rechbank (f); homme d'un jugement solide; je ne fais pas le même jugement que vous; jugement définitif, eind-vonniss, finaal vonnis; poursuivre quelqu'un en jugement, iemand in Rechten vervolgen, of, betrekken; jugement téméraire, een onbezonnen of ligtvaardig oordeel; jour du jugement, Dag des oordeels, of de jongsten dag; les jugements de Dieu, de oordeelen Gods.

Juger, (v. a. & n.) Beoordeelen, oordeelen, zyne meining, of gedagten zeggen; item beoordeelen, vonnissen, uitspraak doen; juger bien ou mal, d'autrui, van een ander wel of kwalijk oordeelen; je juge cela à propos, ik achte dat goed, oordeelbaar of nuttig; mon procès est jugé; juger sur l'étiquette du sac, ou, sur l'étiquette (ffr. w.), een zaak oppervlakkig beoordeelen, siegts van buiten beschouwen.

Jugulaire, (adj. & f. f.); Veine Jugulaire, ou, la Jugulaire, de Keel- of hals ader (in Ontleedk.).

Juif, ive (f. & adj.) Jood; Joodinne; Joodsch; la nation juive, het joodische volk; à la juive, op zyn joodsch; le juif errant, de joodische wandelaar; item een zwerver.

Juillet, (m) July, Julius of Hottimaand (f).

Juin, (m) Juny, Junius of Wiedemaand (f).

Jujube, (f) Borst-bezië.

Jujubier, (m) Borstbeziën-boom.

Juiverie, (f) Jooden-boek (m) of jooden quartier (n).

Julep, (m) Koel-drank (by Apothekers).

Julienne, (adj.); Année julienne, Juliaansch Jaar van 365 dagen.

Jumart, (m) Zeker last die van een stier en eene ezeline geteeld.

Jumeau, Jumelle, (f. & adj.) Tweeling; freres jumeaux; sœurs jumelles, tweeling-broeders of zusters; les jumeaux, de tweeling (zeker Hémels-téken) cerise jumelle, dubbele kers.

JUM. JUN. IVO. JUP. &c.

Jumelles, (f. pl.) Zy-stukken eener pers, schroef enz. wangen, klampen aan een Scheeps-mast.

Jumeller, (v. a.) Iets met zodanige zy-stukken of wangen voorzien.

Jument, (f) Eene merrie; une jument poulinière, eene veulen-merrie.

Junte, (f. van 't spaansch w. Junta) vergadering; Raads-verzameling.

Ivoire, (m. & f. doch meest m.) Elpen-been, ivoor (n).

Ivoirier, (m) Een ivoor-werker of draaijer.

Jape, (f) Een Vrouwen-rok (m); jupe de dessus, de dessous.

Jupon, (m) Kort Vrouwen rokje; item een spaansch vest (f).

Jurade, (f) Vroedschap, Raad, te Bourdeaux en elders.

Ivrerie, ou, Ivroie, (f) Onkruid (n), dolik (f).

Jurande, (f) Overmanschap van een gild.

Jurat, (m) Een Gezworene, een Scheepen of Raadsman te Bourdeaux en elders.

Juratoire, (adj.); Cantion juratoire, Borg-togt onder eede.

Ivre, (adj.) Dronken, vol, zat, beschoonken.

Juré, ée (adj.) Gezworen, bezworen, beëdigd, met eede bekrachtigd of bevestigd; item gevloekt; ennemi juré, een gezworene vyand of een doed vyand; la paix est jurée; de vrede is bezworen; courtier juré, gezworen makelaar of makelaar; juré jaugur, gezworen peilder of roeijer.

Juré, (m) Een gezworene, een overman van een Gild of hand-werk; élire des jurés, overlieden kiezen.

Jurement, (m) Eed, eed-zweering; item een vloek; assurer avec jurement (heter avec serment) met eede verzekeren; jurement horrible, een ysfelyke vloek.

Jurer, (v. a. & n.) Zweeren, bezweeren, beëdigen, met eede sterken, staaven of bevestigen; item vloeken, zweeren; jurer une éternelle amitié; jurer la vérité d'une chose, la ruine d'une personne; jurer comme un charétier, vloeken als

een Krygsbeld; violon qui jure, *viool die piept of een misklank heeft.*

Ivresse, (f) *Dronkenschap.*

Jareur, enfe (m. & f.) *Vloeker, zweerder; vloekster.*

Juridique, (adj.) *Gerechtselyk, wettiglyk, volgens recht of wet.*

Juridiquement, (adv.) *Gerechtselyker wyze, overeenkomstig het recht.*

Jurisconsulte, (m) *Een Rechtsgeleerde.*

Jurisdiction, (f. Lees Juridiction) *Gebied (n), Heerschappy (f) item Rechtsgebied (n), rechts-ban, Jurisdic tie (f) district (n); il n'a nulle jurisdiction sur nous, by heeft niets over ons te zeggen; vous étendez votre jurisdiction trop loin; cela n'est pas de sa jurisdiction, dat is onder zyn rechts-gebied of jurisdictie niet.*

Jurisdictionel, elle (adj.) *Dat Jurisdic tie heeft.*

Jurisprudence, (f) *Rechtsgeleerdheid.*

Juriste, (m) *Een Rechtsgeleerde.*

Ivrogne, (m) *Een dronkaard, zuiper.*

Ivrogner, (v. n.) *Zich vol en zat drinken, zich vol zuigen.*

Ivrognerie, (f) *Zuipery, zwelgery.*

Juron, (m) *Gewoonelyke vloek; il jure son grand juron.*

Jus, (m) *Sap, sop; vleesch-sat (n); fjeu (f); jus de citron, de reglisse, citroen-sap, drop van zoer-hout; jus de la vigne, druiven sat, wyn; jus de viande.*

Josant, (m. Zee w.) *Ebbe (f), valend water (n).*

Jusque, ou, jusques (voorz. dat den Dativ. reg.) *Tot; depuis Paris jusqu'à Rome; jusques à, ou, jusqu'à une heure; jusques là; jusqu'ici; jusqu'à cette heure, depuis la terre jusqu'au ciel, jusques à quand? hoe lang? tot wanneer? jusqu'où? hoe verre? jusqu'à ce qu'il vienne, tot dat by koomt; il aime jusqu'à ses ennemis; crier jusqu'à s'enrouer, tot haarfch of heefsch wordens toe schreeuwen; bruler du vin jusqu'aux deux tiers; il n'y avoit pas jusques aux plus*

abjects des hommes qui ne criassent contre lui; il a vendu jusqu'à sa chemise; s'il va jusques là que de dire, *als by zoo ver gaat van te zeggen.*

Jusqu'ame, (f) *Bilzen-kruid (n. eene plant).*

Jussant. (Zie Jusant).

Jussion, (f) *Bevel (n), ordonnantie (f) (van een Koning, Vorst of Hog gericht).*

Justaucorps, ou, just-au-corps (m) *Een mans-rok, of rok; item een' zark, dood-kist; item eene haazen paflei (f); just-au-corps de pierre, een gevangen huis (alie 3 boertig).*

Juste, (m) *L'ronwen rok.*

Juste, (adj.) *Rechtvaardig, oprecht, vroom; billyk, recht, juist, net, welpassend, welsluitend; homme, juge, jugement, punition juste; des soutiers bien justes; habit trop juste, een al te naauw of te eng kleeid; comparaison fort juste, eene nette vergelyking; il est juste, by is oprecht; item by is een nette schieter; compte juste, effene rekening; une pièce d'or juste, een stuk goud dat zyn' wigt heeft; une balance juste, eene juiste of nette balans, schaal of waag; il n'est pas juste de condamner l'innocent.*

Juste, (m) ou, homme juste, *een rechtvaardig man, een rechtvaardige of vroom.*

Juste, (adv.) *Net, fraai, juist enz. parler, chanter, tirer juste; savoir au juste, zeer richtig of netjes weeten; tout juste, net van pas, recht tydig; item spottend, gy hebt het geraaden.*

Justement, (adv.) *Rechtvaardiglyk, billiklyk; item juist, net, even op die tyd; justement puni; il arriva justement quand &c. justement! vous avez rencontré, net zoor! gy hebt het geraaden, of daar staat gy de spyker net op de kop (sfr. w.).*

Justesse, (f) *Netheid, juistheid; parler écrire avec justesse; une grande justesse d'esprit, een naauwkeurig verstand; pécher contre la justesse, eenen misflag tegen de net-*

heeft begaan; la justesse des parties, de juiste of nette proportie der deelē; il joue avec beaucoup de justesse sur toutes sortes d'instrumens.

Justice, (f) *Rechtvaardigheid, gerechtigheid; item recht, billijkheid; item recht-oeffening, straf-oeffening; item het Gerecht enz; rendre justice à tout le monde, inder een recht doen; faites moi la justice de croire que &c. doet my het recht te geloven dat enz.; la haute & basse justice, het hogere en laagere gerecht; appeller quelcun en justice; on fera justice aujourd'hui, men zal van daag recht (justitie) doen; faire justice d'un criminel; je vous ferai justice de cet homme là, ik zal u van dien man recht verschaffen; la justice vuidera notre differend; un fon qui engraisse la justice, een gek die de beurzen der Advocaaten bespekt; se faire, ou, se rendre justice, zich zelven recht doen, wreken; item zyne mislagen erkennen.*

Justiciable, (adj.) *Resht-plichtig, rechtshorrig, onder iemands rechts-gebied behoorend, forteerend.*

Justiciaire, (m. & f.) *Een die door zyne eigene gerechtigheid meend zalig te worden.*

Justicier, iere (m. & f.) *Handbaaier. handbaaister van Recht en gerechtigheid; item een Hals-Rechter.*

Justicier, (v. a.) *Rechten, ter dood brengen.*

Justifiant, ante (adj.) *Rechtvaardigend, rechtvaardigmaakend, vryspreekend; grace, foi, preuve justificante.*

Justificateur, (m) *Een werktuig om druk letters gelyk te maaken; item een die zulks doet (by Letter gieters en Zetters).*

Justificatif, ive (adj.) *Ter rechtvaardiging dienend of bewyzend; pièces justificatives, rechtvaardigende bewys stukken (in Rechten).*

Justification, (f) *Rechtvaardiging, rechtvaardigmaaking; vryspreeking, vrykenning; item 's bewys van onschuld, verantwoording; item aan-*

hoofding, sluiting der Pagina's (by Boekdruk.); item asparijng, gelykmarking van iets.

Justifié, ée (adj.) *Gerechtvaardigd enz.*

Justifier, (v. a.) *Rechtvaardigen, vryspreken, vrykennen; item zyne onschuld bewyzen, verdedigen; item de regels; kolommen gelyk zetten (by Boekdr.); item de druk-letters gelyk maaken (by Lettergiet.); il a été justifié; il a justifié le proverbe, que l'oisiveté est la mère du vice, by heeft het spreekwoord bewaarheid, dat de ledigheid de wortel van alle quaden is; se justifier (v. r.) zich rechtvaardigen, zuiveren enz.*

Juxtaposition, (f. in Natuurk.) *Naastmalkanter legging; la pierre s'augmente par juxtaposition.*

Ixentique, (f) *Konst om Vogelen met lym te vangeu.*

K.

K. (m) K. (f) *De rode Letter van 't Alphabet, word in 't fransch weinig, maar de C daar voor in plaats gebruikt.*

Kabin, ou, Kébin, (m) *Huwelyk by Mahometaanen voor een' zekere tyd (n).*

Kacourne, (f) *Slag van groote Schildpad.*

Kali. (Zie Soude).

Kam, ou, Kan. (Zie Chan).

Kapegi-Bachi, (m) *Bediende van den Grooten Heer, die op de poorten van 's Paleis acht geeft.*

Karat. (Zie Carat).

Karatfeh. (Zie Carache).

Kazine, (f) *Schat van den Grooten Heer.*

Kaznadar-Bachi, (m) *Opper schat meester in Perziën.*

Kermès, (m. Arab. w.) *Scharlakenen bezië.*

Kibla, (m) *Plaats daar de Mahometaanen naar toe wenden, als zy bidden.*

KIK. KIL. KOB. KY. &c.

Kikajon, (m) *Wunder-boom van Jonas.*

Kiler, (m) *Fruithamer van den Grooten Heer.*

Kobalthum, (m) *Kobalt (eenberg-stoffe in de Zilver-mynen).*

Kyrié-éléison, (m. Grieksch w.) *Heere! ontferm u onser (woorden die in de Misse g bruikt worden).*

Kyrielle, (f. Gr. w.) *De Litany (zeker Kerk-gebed of zang by Luterfch en Roomsche gez.); item een lange lyft, optelling of langwylig verhaal van iets.*

L.

L (f) L. (f) *De xide Letter van 't Alphabet, deeze Letter word op 't einde van een woord, als het alleen staat, of een ander met een mede klinker daar op volgd, niet uit gesproken; als: in Basil, nombril, outil, il, ils, fils, Lees Bari, nombril, &c. maar volgt 'er een vocaal of klinker op, word ze uitgesproken, als: il a, Lees i la; van de dubbele ll klinkt de 2de meerendeels als j, als: in fille, bouillir, faillir, piller, &c. Lees filje enz. doch hier van zyn uit te zonderen Achille, mille, ville, argille, tranquille, tranquillité, papille, pupillaire, pupillarité.*

La, (art fem. & pron. rel.) *De, het, zy, ze; la femme, de vrouw; la maison, het huis; je la vois, ik zie ze of haar (de vrouw); of ik zie het (het ding); la voici, hier is ze of het; in 't meere. les, de; als: les femmes, les chofes.*

Là, (adv.) *Dáár, ginder, op die plaats, derwaards; là même, dáár zelfs, in die eigen plaats; vous êtes là assez mal affis; mettez vous là; là on n'entendit que; c'est là que je vife, dat is het daar ik op doele; là où, daar waar; là où vous êtes; là haut, dáár boven; la bas, dáár beneden; là dessus, daar boven op; là dessous, dáár onder; il me dit là dessus, by zeide my daar op; de là,*

LA. LAB. 437

van dáár, of van die plaats; de là vient, que &c. van daar of daar van daan komt het, dat enz. par là, dáár door, door die weg of door dat middel; par là vous voyez, que &c.

Là, (particule démonstrative, of aantoonend Ledecken, word zomtyds in 't duitsch niet uitgedrukt) als: en ce temps là, op die tyd, cet homme là, die man; cette femme là, die vrouw; cet enfant là; dat kind; que dites vous là, wat zegt gy, of wat zegt gy daar, (dienende om iets onderscheidenlyk aan te duiden); j'en fuis là, dat is myn zin, zoo ben ik gesteld.

La, La (adv. & interj.); *Je me porte la, la, ik vaare tamelyk wel, of zoo wat heen; la! la! nous nous trouverons ailleurs, wel! wel! of kom! kom! wy zullen malkander elders ontmoeten, la! la! ne faites point tant de bruit, stil daar! maakt zoo veel geraas niet.*

Labadistes, (f. plur.) *Labadisten (zekere fide).*

Labarum, (m) *Krygs-vaan die men voor de Roomsche Keizers droeg (f).*

Labeur, (m. meest in Poëzy gebr.) *Arbeid; terres en labeur, beploegde Landeryen.*

Labial, ale (adj.); *Lettres labiales, lip letters, letters die met de lippen uitgesproken worden; item offres labiales, mondellinge aanbiedingen (in Rechten).*

Labile, (adj.); *Memoire labile, zwak geheugen.*

Labyrinthe. (Zie Labyrinthe).

Laboratoire, (m) *Stookhuis, werk-huis der stoffcheiders, een laboratorium (n).*

Laborieuxfement, (adv.) *Arbeidzaamlyk, met vlyt.*

Laborieux, euse (adj.) *Werkzaam, meerfig, vlytig, noestig, nyverig; un homme laborieux; une entreprise laborieuse, een moeilijke of zwaare onderneming.*

Labour, (m) *Het ploegen, omspitten, ombaalen, opfcheuren der aarde (n); donner un labour à la terre, à la vigne; terre de labour, ploeg-land.*

Labourable, (adj.) *Beploegbaar, be-*

bequiem om berouwd of beploegd te worden; terre labourable.

Labourage, (m) *De Landbouvery (f); als: het missen, ploegen, zaaijen enz. item het wyn lossen; le labourage fait tout son plaisir, het akkerwerk, de Landbouw is al zyn vermaak.*

Labourer, (v. a.) *Ploegen, beploegen, bebouwen, ombaalen, omspitten, delven; labourer la terre, la vigne; le vaisseau laboure, h. t. Schip sloot, l'ancre laboure, het anker gaat door labourer les vins, wyn lossen.*

Laboureur, (m) *Land-bouwer, akkerman, ploeger, Land-man, boer; item een roosflok (by Loodgieters).*

Labyrinth, (m) *Een Doolhof; item een verwarde of nêtelige zaak.*

Lac, (m) *Een Meer (n); le lac de Genève, d'Harlem.*

Lacer, (v. a.) *Rygen, toerygen, toefnoeren; lacer un corps, een keurslyfrygen; lacer une voile, een zeil inbaalen, reeten; lacer un tablier de ronge, de bleu, eene doorschoot met rood of blaauw lint doorrygen.*

Lacération, (f) *Vercheuring, (voornamentlyk van schand-schryffen, in Rechten).*

Lacérer, (v. a.) *Zodanige schryffen vercheuren; lacérer un écrit, un libelle.*

Laceret, (m) *Een spyker-boor (n).*

Laceure. (*Zie Laçure*).

Lacet, (m) *Ryg-snoer, vèter, item frik (f) net (n) (piège) (eigentl. en signufl.).*

Lâche, (adj.) *Slap, niet gespannen, los; item lui, traag, zuig, vadzig, loom; item lasfhartig, bloohartig schandelyk, laag, eerloos; corde lâche, een slap touw; c'est un esprit lâche, het is een lasfhartige ziel, laage geest, eerloos Mensch; item vadzige, loome ziel; avoir le ventre lâche, een open of los lyf hebben; temps lâche, las weêr; un lâche, een bloodaard, een zuig en vadzig Mensch, zonder moed; vous êtes un lâche, gy zyt een eerloozen; allez lâches Soldats, l'épée d'un lâche ne fait point de mal.*

Lâ homent, (adv.) *Loffelyk, slap; item lasfhartiglyk, op eene laage of schandelyke wyze; item op eene vadz-*

zige of traage wyze; ce galon est cousu trop lâchement; se battre, se rendre lâchement; ces ouvriers vont lâchement en besogne.

Lâcher, (v. a. & n.) *Los laten, laten schieten, botvieren, laten slippen, los maaken; item loozen, onslasten enz. lâcher la corde, la bride, une ligature, les écluses, un prisonnier, les chiens; lâcher un mot, een woord laten glippen, zich laten ontvallen; lâcher un trait, ure fleche, un coup de fusil, eene pyl enz. affschieten, lossen; son pistolet vint à lâcher, zyn pistool ging af; lâcher ruse, uit de land laten glippen of slippen; lâcher le pied, de vlugt neemen, wyken, geen stand houden; lâcher de l'eau, le ventre, ou l'aiguillette, un vent, un pet; lâcher la main, de hand los laten; item iets laten vaaren, de hand ligten, beter koop geeven; lâcher les sergents, les chiens après quelqu'un; les prunes lâchent, de pruimen verwekken slootgang, maaken een open lyf; le malade lâche tout sous lui; lâcher, ou, se lâcher, (v. r.) los gaan, ontfannen, affschieten (als een snaphaan; item verslappen, slap of los worden.*

Lâcheté. (f) *Lasfhartigheid; item laagheid, onwaardige daad; item loomheid, traagheid, vadzigheid; faire une lâcheté, travailler avec lâcheté; sentir une lâcheté dans tous les membres.*

Lacinié, ée (adj.); *Des feuilles laciniées, getande, gebakkelde bladen (als van sommige planten).*

Lacis, (m) *Net-werk, dat met maazen is.*

Laconique, (adj.); *Style laconique, kortbondige, kort en zinryke of laconische schryfsant, styl.*

Laconiquement, (adv.) *Kort en zinryk of kortbondig.*

Lotonisme, (m) *Korte en bondige schryf-wyze.*

Lacque. (*Zie Laque*).

Lacrymal, ale (adj.) *Traanend, loopend; fistule lacrymale, traan-fistel (in 't oog); lac lacrymal, traan zakje (in 't oog).*

Lacrymatoire, (m) Traan-vles (f) (by de ouwen gebr.).

Lacs, (m. plur.) Strikken, val strikken, binderlagen; prendre du gibier avec les lacs; il est tombé dans mes lacs; lacs d'amour, liefde-strik, liefde knop; uitgevundene of sussen eenen trick gezette liefde-naam.

Lactée, (adj.); Veine lactée, melk-ader; voie lactée, de melk-weg (zeker geslente).

Lacune, (f) Een ledige plaats (f), of, vak (n) in den text van een boek of schrift van iets dat of uitgelaaten of vermist is.

Laçure, (f) Ryging (f); item door gerégen band (m); item belégsel op klédereu (n).

Ladanum, (m) Soort van gom.

Ladre, (adj. & f.) Melaatsch; gortig; item kaazig, schrokkelig; item een melaatsche; il est ladre, by is melaatsch, of, Lazarus; cochon ladre, een gortig Verken; cheval ladre, Paerd dat witte vlakjes rondom de oogen en op den neus heeft; c'est un franc ladre, 't is een aaris-gierigaard, schrok, of, een die noch eer noch schaamte heeft; maison de ladres, een Lazarus- of Leproozen-huis.

Ladrière, (f) Melaatschheid; item Leproozen-huis; item schrokkeligheid, wille of laage gierigheid; la pauvreté n'est pas un vice mais c'est une espèce de ladrière, chacun la suit.

Ladresse, ou, Ladre, (f) Een melaatsch Vrouws-persoon, eene melaatsche.

Lagon, (m) Klein meer (n).

Lague, (f) 't Zog, 't Vaar-water van een Schip (n).

Lagune, (f) Naam der kanaalen, of grachten te Venetien.

Lai, aie (adj. & subst.) Waereldlyk, die niet geslyk is, een leek; frère lai, een leek-broer.

Laiche, (f) Riet-gras (n), (onkruid).

Laid, aide (adj. & subst.) Leelyk, mismaakt, wanstaalig; une laide, een leelyk Vrouws-persoon.

Laideron, (f) Een leelyk Meisje (n), leelyke pees (f).

Laideur, (m) Leelykheid, wanstaaligheid.

Laie, (f) Het wyfje van een wild Zwyn.

Laine, Lâetier. (Zie Laye &c.).

Lainage, (m) Wollen-werk (n), of wolle-waaren; item het op-kratzen der wol op laken.

Laine, (f) Wol; bas de laine, wolle kouffen; il se laisse tondre la laine sur le dos, by laat zich over 's lyf loopen (dat is) verdraagd alles; il a les pieds de laine, by is zeer traag om iemand te helpen; tireur de laine, een spitsboef die de luiden 's nagts den boed, enz. afneemd.

Lainer, ou, Laner, (v. a.) Het laken rouwen (by Droogsch.).

Laineux, euse (adj.) Wollig, wolryk.

Lainier, iere (m. & f.) Wol-handelaar, of-handelaarster; item werwerker of verwer daar van.

Lâique, (adj. & subst.) Waereldlyk; item een waereldlyke, een leek.

Lais, (m) Een jonge boom die men in het afhakken van een bosch laat staan; marquer les lais.

Laisse. (f) (Zie Lesse).

Laisse-tout-faire, (m) Borst-strik of lint der Vrouwen.

Laisse, ée (adj.) Gelaaten enz.

Laisées, (f plur.) Drek van wilde Dieren (by Jagers).

Laisser, (v. a.) Laaten, verlaaten, nalaaten, de banden afrekken, laten vaaren; item soelaaten, enz.; laisser le monde, sa femme & ses enfants, de Wereld enz. verlaaten; il a laissé peu de bien, by heeft weinig goed nagelaaten; laisser des vestiges, 't spoor achter zich laten; il faut le laisser faire, men moet hem laten begaan, of, zyn wil laten hebben; laissez cela, laat dat staan of scheid daar van uit; il vaut mieux laisser son enfant morveux que de lui arracher le nez, van twee quaden moet men het beste kiezen (spr. w.); laissez le entrer; laisser aller les choses comme elles vont; je laisse cela à votre prudence; c'est à prendre, ou, à laisser, het is te nemen, of te laten (van waaren gez.);

cela ne laisse pas d'être vrai, d'avoir son usage; se laisser (v. r.) battre, tomber, mener par le nez; se laisser aller aux persuasions, zich laten overreeden; je me suis laissé dire, ik heb my laten wysmaaken of my is gezegd.

Laiſſes, (f. plur.) Slyk, en al het geen de zee op strand werpt, of achter laas (n).

Lait, (m) Melk, (f); Du lait de vache, de brebis, d'âneſſe; du lait caillé, geronne melk, ſtremſel; du lait de beurre, boter-melk, karne melk; du petit lait, ou, du lait clair, wei of weier-melk, frere de lait, zoog-broeder; ſœur de lait, zoog-zuſter; cochon de lait, een ſpeen-verken, veau de lait, melk kalf; dents de lait, de melk-tanden, jonge tanden; avoir une dent de lait contre quelqu'un (ſpr. w.), een oude wrok of haat op iemand hebben; du lait d'amandes, amandel-melk; du lait de chaux, wit-kalk; troubler le lait à une nourrice, eene minne beſtrouwen, bezwangeren; il a fuccé cela avec le lait, hy heeft dat met zyn' moeders-melk ingezogen, of, hy is van kinds-ben af daar aan gewend; avaler un affront doux comme du lait (ſpr. w.) eenen boon ſilletjes op-kroppen; faire une vache à lait de quelqu'un, ou, de quelque choſe, van iemand of van een' zaak eene melk-koe of honing-byr maaken, dat is, zyn voordeel by aanboudendheid daar van trekken; ſi on lui tordoit le nez, il en fortiroit encore du lait (ſpr. w.), hy is nog maar een jonge melk-muil, zonder ondervinding; vin ſur lait, c'eſt ſouhait; lait ſur vin, c'eſt venin, melk op wyn, is wenyn; maar wyn op melk, is goed voor elk; la voie de lait, de melk-weg (zeker geſternte).

Laitage, (m) Zuivel (n), melk-ſpyze, al wat van melk gemaakt word, als: boter, kaas enz.

Laiteron, (vulgairement) Laceron, (m) wilde Latouw, zwyn diſt-l.

Laité, ou, Laitance, (f) De ſom, milt van Viſch.

Laité, ée (adj.) Die of dat hom heeft; horeng laitée, een hommer.

Laitée, (f) Een worp jonge honden (by Jagers).

Laiterie, (f) Melk-huis (n), melkerij, keet (f).

Laiteux, euse (adj.) Melkagtig, melk-ſappig, m ik-kleurig.

Laitier, (m) Slak (zeker ſchuim der yzer ſmeloven. s).

Laitiere, (f) Melk-vrouw, melk-meis of melk-verkoopſter.

Laiton, ou, éton (m) Geel-koper (n), meſſing (f).

Laitue, (f) Latouw; laitue pommée, krop-latouw, krop-jalaas.

Lamassage. (m) Loofing van een ſchip uit en in een haven (f); item het loon daar van (n).

Lamateur, (m) Louts, Louts-man.

Lamidoïde, (adj.); Suture lambdoïde, de derde naad der hersjenpan (m Oſtelede.).

Lambeau, (m) Een Lap, ſtarde, ſemer, brok (m), ſtuk (n), van een kleed, ſch-yyer enz. ſon habit s'en va en lambeaux.

Lambin, ine (m. & f.) Talmer, ſukkelaar; talmlaarſter (gem. w.).

Lambiner. (v. n.) Talmen, ſuktelen, ſon-melen, draalen (gem. w.).

Lambinerie, (f) Talmery, neutelary (gem. w.).

Lambourdes, (f. pl.) Zolder-ribben.

Lambrequin, (m) Helm-dekſel of cieraad (m) (m Wopenk.).

Lambris, (m) Beſchot (n), lambrizeering (f), panneel-werk van hout of pleiſter (n).

Lambriage, (m) Beſchieting, panneeling, bepleiſtering (f).

Lambrisé, ée (adj.) Beſchcoten enz.

Lambriffer, (v. a.) Met panneel-hout- of pleiſter-werk bekleeden, bedekken, beſchieten, Lambrizeeren, plafonneeren; lambriffer une ſale.

Lambrusque, ou, Lambruche (f) Wilde wykſtok (m); item de vrugt daar van.

Lame, (f) Kling, (f) lemmer (m) (van een dégen of mes enz.); dunne plaat of ſlaf (m) (van eenig metaal); grootſ

LAM.

LAM. LAN. 44Y

grootte zee baar, gulf of schoffel (f) (by Zee-l.); snipper citroen-jehil (m); het dubbele blaas der tierefen pan (n) (in Ontleed.k.); treé, itam kam (f) (van een weef-geftouw) de witte en zwarte ftreepen van een tiktak-bord; lame à deux tran hants, leidkokershamer; une bonne, ou, une fine lame, een looze quant.

Lamé, ée (adj.) Met goud of zilver doorwerkt.

Lametable, (adj.) Beklaaglyk, befchreelyk, doerlyk.

Lamentablement, (adv.) Jammerlyk, droeviglyk, deerniswaariglyk.

Lamentation, (f) H'teklegt, beweering, befchreijing (f) jammer gefchrei, gebul (n).

Lamenter, (v. a. & n.) Beklaagen, bejammeren; beweenen, be rouwen, befchreien; lamenter fon malheur, la mort d'un ami; se lamenter (v. r.) zich beklagen over zyn ongeluk, wee-klaagen, treuren, builen.

Lamier, (m) Weef-kam-maaker.

Laminage, (m) Het maaken van metaalen tot plaat en of blaas.

Lamine, (f) Plaat (f) of blad van eenig metaal (n).

Laminer, (v. a.) Metaal pletten, tot plaat en maaken.

Laminoir, (m) Plet-moole (f) of werktuig (n) om zilver of ander metaal mee dan tot plaat en te maaken.

Lampas, (m) Gewél aan 't verbeemelte van de mond eenes Paerds.

Lampassé, ée (adj.) Met uitftekende tongen (in Wopenk.).

Lampe, (f) Eene lamp; il n'y a plus d'huile dans sa lampe, het is met hem gedaan, zyn rol is uitgefpueld.

Lampée, (f) Een groot glas of roómer vol wyn.

Lamper, (v. n.) Wakker zuipen, tékeren; ils avoient lampé tout le jour.

Lampon, (m) De pyf of tuit (f) eener lamp door de lemmer doorgaat.

Lampion, (m) Klein lampje, illumineer lampje (n); lampion à parapet, pek-pan (in belegeringen gebr.).

Lampon, (m) Hoel is (f) of haak

(m) (leertyds gebr.); lampons, drinkliedjes (n. pl.); chauter des Lampons, (NB. dit woord Lampons kom: van lamper, en wil zeggen, laat ons wakker drinken).

Lamproie, (f) Lamprei (ztker vijch).

Lamproyon, (m) Lampreijte (n).

Lance, (f) Speer, rénspeer, lans, spies (f); item vaandel of flandaard stok; item een Schippers boom of stok m; lance d'eau, een' water-ftraal; lance à feu, een' vuur-ftraal; item een' vuur pyl; il baigne la lance, hy geeft zich oer.

Lancegayé, (f) Een halve piek (m).

Lancer, (v. a.) Werpen, fmyten met geweld weg ftingeren; item fchieten, uitfchieten, uitwerpen enz.; lancer un dard; le soleil lance ses rayons; lancer un vaisseau à l'eau, een Schip van 's fapel of m't water laaten loopen; lancer une manoeuvre, een touw wtfchieten of om een paal enz. belaggen, vast maaken; lancer un cerf, un lievre, een Her; of Haas otfaggen; lancer des soupirs vers le ciel, ziel-zugten ten Hémel zenden; lancer des oeillades à sa Maîtresse, zyne Minnares toeloken; se lancer (v. r.); zich werpen; enz. le Lion se lança sur lui, de Leeuw vloog of viel op hem aan.

Lancette, (f) Laaf-mesje, olym, lancet (n).

Lanceron, (m) Een kleine fnoek.

Lanci, (m) Een lange fteen ter zyden van een deur- of vengfter-kozyn.

Lancier, (m) Een fpeer-ruiter; item een windmaaker, fnoever.

Lançois, (m) ou, Lanciere, (f) Schut aan een water-m len (n).

Lande, (f) Een bei, dorre Land-freck; un livre rempli de landes, een boek vervuld met dorre of verveelende plaafen (paffavies).

Landgrave, (m) Een Landgraaf.

Landgraviat, (m) Landgraaffchap (n).

Landgravine, (f) Landgraafinne.

Landi, (m) Jaar-mark op St. Denys te Parijs (f).

Landier, (m) Groot brand-yzer (n) (chenet).

Landreux, euse (adj.) *Ziekelyk, zwak* (gem. w.).

Landret, (m) *Vinken Havik.*

Langage, (m) *Taal, spraak; spreekwijze* (f); *langage des hailes, gemeene Volks-taal*; entendez vous bien mon langage? *verstaat ge wel wat ik zeg?* il a bien changé de langage, *hy is wel van toon veranderd, hy zingt nu wel eenen anderen deun*; ils tiennent tous le même langage, *zy spreken alle uit eene mond*; il n'a que du langage, *het is met hem niets anders als praat.*

Langayer. (Zie Langueyer).

Lange, (m) *Kinder-luyr*; *luur* (f) of *dock* (m).

Langoureulement, (adv.) *Quynende, zwakkelyk.*

Langoureux, euse (adj.) *Quynend.*

Languard, de (m. & f. weinig geb.) *Babbelaar, langzong; snapsier, klappeie.*

Langue, (f) *De tong; item taal, spraak* (f); *item blad van eenelolie* (n) enz. al wat naar een' tong gelykt; *tirer la langue, de tong uisteecken, bespotten*; avoir bien de la langue, *veel snaps hebben*; prendre langue, *kondschap innemen, of haalen*; avoir la langue grasse, *bezwaard spreken, luyzen brouwen*; avoir la langue bien pendue, ou, bien affilée, *eene radle, gladde of geslepen tong hebben of wel ter spraak zyn*; avoir la langue liée, *staan of men de mond vol tanden had, zyn tong verlooren hebben, niet spreken durven*; méchante langue, ou langue serpentine, *quaadaardige tong, schend-tong*; la langue lui a fourché, *hy heeft zich versproken*; tenir sa langue, *zyne mond houden, zwygen*; avoir une chose sur le bout de la langue, *iets op de tong hebben (om te herinneren)*; les zines de la langue, *het keizen met de tong om een paerd aan te moedigen (in de murege)*; un coup de langue, *een slaauw, graauw, beet, of, k; bene parler n'écorche langage, onaise woorden kosten niets* (spr. w.) *donner du plat de la langue à quelqu'un, iemand wat om de mond smieren, bene aeljen* (spr. w.);

il vous verroit tirer la langue d'un pied, qu'il ne feroit rien pour vous, *al zag hy u in de uiterste nood, zou' hy u evenwel niet helpen* (spr. w.); qui langue a, à Rome va, *met vraagen komt men te Remen, of te recht* (spr. w.); langue de feu, *vuurige tongen* (op 't Pinxterfeest der Apostelen); langue de terre, qui s'avance dans &c., *een punt land die uisteeckt in enz.*; langue vivante, morte, *levendige, doode taal, taal die nog gesproken, of die niet meer gesproken word*, langue maternelle, *moeder-spraak, taal daar men in opgevoed is*; langue matrice, *moeder-spraak daar andere van afstammen*; maître de langue, *een spraak-meester, taal-meester*; être savant és langues, *in de talen erwaaren zyn*; langue, *volk, natie*, (naam waar by de Malibeezers de landaarten onderscheiden); langue de boeuf, *ose tong*; *item een kruid dus genaamd*; langue de cerf, *de chien, wits-tong, honds-tong* (een kruid); langue de voile, *las aan een zeil.*

Langué, ée (adj.) *Met uitgesprekte tong in Wapenk.*

Langnette, (f) *Tongetje; item selicje in de keel, klapsje, tongetje aan een orgel-pyp, hoboi enz. knopje op een kan-dekzel; tongetje van een weegschaal* (n); *tong of middel muur in een schoorsteen; mesing einer plank om in eene groef te roegen* (f).

Langueur, (m) *Quyning, zukkeling, verzuukking* (f).

Langueyer (v. a.) *un cochon, een Varken schouwen of het gortig is; item uitbooren, uitvorschen* (gem. w.).

Langueyeur, (m) *Een Varken schouwer.*

Languier, (m) *Gerookte Varkens tong.*

Languir, (v. n.) *Quynen, verzuakken, ziekelyk zyn; languir de foiblesse, dans la misere; faire languir un patient, eenen misdadiger martelen.*

Languissant, (adv.) *Quynende; verlieslyk; parler, regarder languissantment.*

Languissant, ante (adj.) *Quynende, zwak;*

LAN.

zwak; item *verliefdelyk*; vic languissant; des yeux languissants; ityle froid & languissant, een dorre en slaauwe febryfrant.

Lanice (adj.): Bourre lanice, Kratz-wol, sebeer-wol, om zachts med te vullen.

Lanier, (m) Een Steen-wolk.

Laniere, (f) Leedere riem der mars-draagers, of daar men eene Volk med op de hand houd (n); item een zweep voor een dryft (f).

Lanifere, (adj.) Woldraagend; wollig.

Languerre, ou, Languiere, (f) Een zwem riem of gordel (m).

Lanspade. (Zie Anspettie).

Lansquenet, (m) Voorknegt, soldaat; item zeker laatz-spel.

Lanter, ou, Lenter (v. a.) Koperwerk curlyk hameren, uitkleppen.

Lanterne, (f) Lantaaren (m); lanternes foudes, drieve lantaaren, blinde lantaaren; lanterne magique, tover lantaaren; ou lui seroit croire que des vessies sont des lanternes, men kan hem wys naaven dat wit zwart is (spr. w.); lanternes, bet dikke of boven gedeelte van een Bischofs staf; item lantaarn in een dak; item klein geheim vertrekje in een geboorzaal, om te luiseren; item dat geene in een molen daar het kamrad in valt, en 't welk de steenen om dryft; item een kruid-kepel.

Lanternes, (pl.) Grillen, praatjes voor de zaak, zotte klap, tout ce que vous ditez sont des lanternes.

Lanterneau, (m) Kleine zout-groete (f).

Lanternier, (v. n.) Eufelen, leuteren, taimen, slaan sandtrekken, draaijen, dingen en niets koopen; item zotte klap uitgaan, beuzelen.

Lanternerie, (f) Zotte klap.

Lanternier, (m. & f.) Lantaarn-maaker of verkooper, verkooffter; item lantaarn-aansteeker; item een leutenaar, taimelaar, sandtrekker, een die tot geen besluit kan komen; item een beuzelaar, die door zyn zotte lip verveeld.

Lantiponnage, (m. gem. w.) Zotte kuuren of poessen.

LAN. LAM. LAP. &c. 443

Lantiponner, (v. a. gem. w.) Zotte of belagchelyke kuuren aanrechten, of iemand daar med iagzig vallen, verveelen.

Lanture, (f) Cicraad op koperwerk, met den hamer gedreeven.

Lanturlu, (m) Stort van spraak-liedje, item een tusfschwerpsel (interjection), van't gem. volk, beduidende zooveel als, praat y maar weg, ik achtte het niet; item zeker kaartsfel dus genaamd.

Lanugineux, euse (adj.) Wollig, havig, katoenig, als zonnige vrugten zyn.

Lanufure, (f) Overdekking met lood (m Bouwk.).

Laper, (v. n.) Sluipen met de tong gelyk de honden, vofsen enz. als zy drinken.

Lapereau, ou, Lapreau (m) Lampreel, jong konyn (n).

Lapidaire, (m) Diamant-flyper, edelgelyente-fnyder of handelaar, Juwelier.

Lapidation, (f) Steeniging.

Lalider, (v. a.) Steenigen, men sie een dood werpen of dooden.

Lapidification, (f) Versteening.

Lapidifier, (v. a.) Versteenen toe steen maaken, in steen veranderen.

Lapidifique (adj.); Fontaine Lapidifique, versteenende bron.

Lapin, (m) Een konyn (ramme-laar, minnetje); lapin de garenne, de clapiet, wild, tam Konyn.

Lapine, (f) Konyn (voedster of 's wyfje).

Lapis, (m) Lazuur-steen.

Lapper. (Zie Laper).

Laps (m) de temps, verloop van tyd (in Recht.).

Laps, lapie (adj.); Hérétique laps & relaps, een ketter die twee maal omgevall n is.

Laqs. (Zie Laes).

Laquais, (m) Dienaar, oppasser, opwagter, knecht, kokkei.

Laque, (f) Een lak, daar bes zegen lak van gemaakt word.

Laquelle, (pron. relat. fem.) De welke (zie het masc. lequel).

Larcin; (m) Diefstal (m), dievery (f), diefstuk (n).

Lard,

Lard, (m) *Spek* (n); du petit lard, *mager spek*.

Larder, (v. a.) *Bespekken, lardeeren, doorrygen; item uitmonstren, vercierren; larder un chapon, larder un jambon de canelle, de cloux de girofle &c. être lardé de rubans.*

Lardier, (m) *Spek-zolder.*

Lardoire, (f) *Lardeer-priem* (m).

Lardon, (n) *Reepje spek; item een schimp-woord* (n) *speek* (m); donner un lardon à quelqu'un, *iemand een' speek, een' veeg uit de pan geeven; lardon, een weekelyks bekst-schrief.*

Lares, (m. pl.) *Huis-goden, haard-goden der Heidenen.*

Large, (adj. f. & adj.) *Breed, wyd, ruim, groot; mild; item breedte, ruimte enz.; habit, conscience large; un drap de deux aunes de large, twee elen laken, of laken van twee ellen breed; un casuiste large, een zachte of toegêvende gewerdens raadsman; être logé au large, ruim gehuist zyn, eene ruime wooring hebben; il est large du bien d'autrui, hy is mild van een ander mans goed; prendre le large, courir, ou, se mettre au large, in de ruime Zee loopen, zich in 't ruime sop begeeven; au large, hou af! item diep in Zee; nous étions environ vingt lieues au large, attirer, engager l'ennemi au large; se mettre au large, zich gemakkelijk neerzetten; s'étendre au long & au large, zich wyd en zyd uitsprekken; il en a eu tout du long & du large, hy is mooy ten haering gevaaren, of, hy heeft van alle kanten den bost op de kop gekregen (spr. w.). prendre le large, de ruimte of ruimte lucht kiezen, zich weg pakken; afzakken, afsleizen.*

Largement, (adv.) *Rykelyk, overvloediglyk, mildelyk.*

Largeffe, (f) *Mildaadigheid, gaawe, gift* (f), *geschenk*. (n)

Largeur, (m) *Breedte, wydte, ruimte* (f).

Largo, (adv. ital. w. by *Koopl. gebr.*) *Wydloopig, breedvoerig; je vous écrirai largo (amplement) sur cette affaire.*

Largue; (f. & a. j.) *De ruime Zee; prendre la large, cu, se mettre à la large; vent large, een ruime wind; item bak-slags-koelte; aller vent large, swim schoots zeilen* (Zee w.).

Larguer, (v. a. Zee w.) *ou filer les manœuvres, bot g-even, vieren, lengen, schaaken; larguer les écoutes, une amarre, une manœuvre, de schooten, een touw los maaken, vieren; larguer* (v. n.); *vaisseau qui a largué, een bekaait schip* (f) *dat is, een schip, wiens naaden van malkander ge-weeken zyn; item een schip dat afgebouden heeft, of, afgebrast, afgeenist is, om het gevegt te ontwyken* (alle Zee w.).

Larigot, (m) *Soort van een' fluit* (men gebr. dit woord alleenlyk dus) *boire à tire-larigot, drinken dat het klokt, of, met groote teugen.*

Larme, (f) *Een traan; item een druppel-sap van eenig boom gewas; item druiper* (in *Bouw.*); *item schiet-bagel; verser, ou, repandre des larmes; pleurer à chaudes larmes, heete of bittere traanen schrijven; larmes feintes, ou, de crocodile, gemaakte of krokodils traanen, jukis traanen; larmes de cerf, berst-traanen* (ly *Apoth.*).

Larmier, (ra) *Lien afslak* (n), *kap van een' gével of muur, om het water af te houden* (f); *larmiers, de oog-aderen van een paard.*

Larmières, (f. pl.) *De oog-hoeken der herten, de slaap van 't hoofd van een paard.*

Larmoyant, ante (adj.) *Bitterlyk weenende, schreijende.*

Larmoyer, (v. n.) *Schreijen, in traanen smelten* (beter *pleurer amérement*).

Larron, Larroneffe, (m. & f.) *Dief; diefegge; larron de plume, de pit eener pennenschagt, l'occasion fait le larron, de gelegenheid maakt den dief; ils s'entendent comme larrons en foire, zy verstaan zich zeer wel; avoir un marché de larron, iers schande-koop hebben, il ne faut pas crier au larron, men hoeft niet te roepen lood den dief, (dit zegt men*

men als men iets wel betaalt heeft); les gros larrons font pendre les petits, ou, on pend les petits larrons, mais aux grands on fait pardons; au plus larron la bourse, *den eersten schelm bereyde men d'kuyls het meeste*; il y a un larron dans la chandelle, *daar is een dief in de kaars*; larrons, *ingeflagene bladen die niet afgesneden waren worden* (by Boekb.).

Larronnew, (m) *Diefje* (n), *jonge of kleine dief* (w).

Larronneffe, (f) *Diefegge*.

Larves, (f. plur.) *Spookzels* (n. pl.), *geesten* (m. pl.).

Larunde, ou, Lara (f) *Haars of hars gootane*.

Lary x, (m) *Het opperste, of hoofd der lucht-yp* (in Ontheak.).

Las! (interj.) *Ach! Heela!*

Las, esse (adj.) *Vermoeid, moede, moe, afgemat*; être las de vivre, *het leven moe zyn*; j'en suis las, *ik ben 'er moede van, of, ik ben het bou, ik kan 't niet langer verdraagen*.

Las-d'aller, (m) *Een luojaard, sie p-lenden* (saintant).

Lascif, ive (adj.) *Geil, ontugtig, wulpsch*; homme lascif; le bouc est lascif.

Lacivement, (adv.) *Opeene geile wijze*.

Lasciveté, (f) *Geilheid, wulpscheit, wellust*.

Laser, (m) *Duivels-drek*.

Laserpitium, (m) *De plant daar van*.

Lassant, ante (adj.) *Vermoeijend, lastig, verzeelend*.

Lasser, (v. a.) *Vermoeijen, moe maaken, afmatten, verveelen, lastig vallen*; se lasser, *zich vermoeijen, afmatten enz*.

Lassitude, (f) *Vermoeidheid, matheid, verveeling*.

Last, (m) *Een last* (n) (*Scheeps maat van 2 ton of 4000 lb*); vaisseau de cent lasts.

Late. (Zie Latte).

Latent, ente (adj.) *Verborgen, verhoolen*; on est obligé de garantir un cheval des vices latents, quand on le vend.

Iatéral, ale (adj.) *Zydelings, van ter zyden*; vents latéraux.

La.éralement, (adv.) *Zydelings*.

à Latéré, (adv.); Legat à latéré, (Zie Legat).

Latin, (m) 't *Latyn* (n), *de Latynsche taal of spraak* (f); latin de cuisine, *kruid-latyn, bedorven latyn*; c'est du latin pour vous, *das verstaat gynyet*; je n'entends pas le latin, *ik begryp het niet*; je suis au bout de mon latin, *ik ben ten einde raad, ik weet niet meer wat te doen* (spr. w.); il y a perdu tout son latin, *hy heeft vergeessche moenie gekaan* (spr. w.); parler latin devant les cordeliers, *van iets spreken, tegen iemand die het beter verstaat* (spr. w.).

Latin, ine (adj.) *Latynsch*; mot latin, *latynsch woord*; le pais latin. (hoort w.) *de hooge-school*; voile latine, *een zeil dat driehoekig is, als een blusverd, flag-fok enz*.

Latineur, (m) *Latynsche schoolvoos, Poëant*.

Latinisation, (f) *Latynsche buiging van vreemde woorden*.

Latiniser, (v. a. & n.) *Vreemde woorden na 't latyn buigen*; item *gesladig latyn spreken*.

Latinisme, (m) *Latynsche spreekwyze* (f).

Latiniſte, (m) *Een goed Latiniſt*.

Latinité, (f) *Het latyn* (n), *de latynsche schryfschrift* (f).

Latiter, (v. a.) *Verbergen, bedekt haalen, verzuizen, niet amgeven* (in Rechten); latiter les effets d'une succession.

Latitude, (f) *Breedte, wydte, hoogte, afstand van de middellyn of linie*; trouver la latitude d'un lieu, *de pools-hoogte of den afstand der middellyn van een plaats vinden*; latitude du nord, septentrionale, ou, boréale, *de noorder breedte*; latitude du sud, meridionale, ou, australe, *zuider breedte*; latitude d'une étoile, *hoogte of afstand eener sterre*.

Latitudinaire, (m) *Zekere wydenker, die den weg des Hemels gemakkelyk sield*.

Latomie, (f) *Steen-groeve, splonk*.

Lat

446 LAT. LAU.

Latran, (m) *Palais in Rome.*

Latrie, (f); *Culte de latrie, Goddelyke aanbidding, vereëring die God alleen toekomt of bewezen word (in de R. K.).*

Latria; (f. plur.) *Heimelyk gemak, huisje, secret (n).*

Latte, (f) *Eene lat.*

Latten, (v. a.) *Latten, met lasten voorzien.*

Lattis, (m) *Latwerk (n).*

Lavabo, (m. Lat. w.) *Het waschen der handen in de R. K.*

Lavage, (m) *De wasch, wasching; spoeling (f); item een plach water (m), men zegt ook van iets dat te dun is, als: koffy enz.; ce n'est que du lavage, het is maar spoeling of water.*

Lavande, (f) *Lavendel (een kruid).*

Lavandier, (m) *Des Konings waschmeester.*

Lavandière, (f) *Waschster; item een Quikstaart (zeker vogel).*

Lavage, ou, avalange (f) *Groote sneeuw-klomp die van de bergen afrolt (m).*

Lavasse, (f) *Plas-regen, slag-regen (m).*

Laudanum, (m) *Uittrekfel (extra) van opium, maankop, of, slaapbiss (n, (zeker slaap-drink).*

Laudes, (f. plur.) *Lofzangen in 't gely-boek.*

Lavemain, (m) *Hand-wat, wasch-bekken (n).*

Lavement, (m) *Wasching, baad- ding; item spuiting, spuit arizeny (f); lavement des mains, des pieds.*

Laver, (v. a.) *Wasschen, afwaschen spoelen, reinigen, baaden; laver le linge, les mains, une playe; laver la barbe, den baard inzeepen; cette riviere lave, (baigne, arrose) les murs de la ville; laver le papier, het papier planeren, door lym-water baal'n (by Boekb.); laver, de grond-vef leggen (by fyn schilders); laver une poutre, eenen balk na de meestlyn behakken, behouwen, vierkant maaken; laver une faute, eeren mis- slag boeten; laver la tete à quelcun (le reprimander); iemand lustig hee- kelen, doorhaalen; de biegt voorlee-*

LAV. LAX.

zen; à laver la tête d'un âne, on n'y perd que sa lessive, *het is de moriaan geschuurd, vergeffchen arbeid, als men eenen dommerik onder- rigten wil (spr. w.); il n'y a ni pot au feu, ni écuellies lavées, de keuken is geheelijk in wan-orde; barbe bien lavée est à demi faite: se laver (v. r.) zich wasschen; zich zuiveren; se laver d'un crime; je m'en lave les mains, ik wasch 'er myn' handen af (spr. w.) couleur la- vée, bleek of duwe vef.*

Laverne, (f) *Godinne der dieven.*

Laveton, (m) *Korte wol, scheer- wol (f), die in 't waschen of wollen afvalt.*

Lavette, (f) *Vaatdeek, sebotel- doek (m).*

Laveur, (m) *de toifon, Wol- wascher.*

Laveure. (Zie Lavure).

Laveuse, (f) *d'écuelles, Sebotel- of vaten waschster*

Lavis, (m) *Water-vef (f) (by Schilders).*

Lavoir, (m) *Wasch-tobbe, wasch- kuip (f), wasch-buis (n); goot-steen; (m) wasch-bad, bad-water; spoel-wat (n), bad-kuip (f).*

Lauréat, (m. a.) *Poëte laureat, met Laurier gekroonde Dichter.*

Lauréole, (f) *Keller-bals, kleine laurier (zeker kruid); item Kroon of Krans der martelaars in den Hémel.*

Laurier, (m) *Laurier; laurier- boom; item laurier- of laurier-krans of kroon, zegen-téken, eere, roëm; re- venir chargé de lauriers.*

Lavure, (f) *Sebotel-water; item planter-water (der Boekb.); item ze- ler water-beslag, waar door het leër- word gehaald (by Handschoenm.); item het waschen, afwaschen, spoelen, affspoelen (van vaten, glazen enz.) (n).*

Laxatif, ive (adj.) *Openend, pur- geerend (in Geneek).*

Laye, (f) *Doorgehakke weg (m), laan of opening (f) in een Bosch; item merk téken op een boom (n) (by Jagers); zekere bik- of puct-hamer (m) (by Steenb.).*

Layer, (v. a.) *Een weg door een bosch*

LAY. LAZ. LE. &c.

bosch bakken ; boomen tékenen ; met een bik-hamer bouwen.

Layecier, (m) *Kasten of kisten-maaker , schrynwerker.*

Layette, (f) *Laas, laf, schuif-laaf (f) ; item klein kistje (n) , baker-mande (m).*

Layeur, (m) *Aanwyzer der boomen , die in een bosch tot het maaken van een weg moeten afgekap't worden.*

Lazaret, (m) *Pest-huis, ziekenhuis, item Quarantain-huis (n) , (Lazaret genaamd in de middellandsche Zee , voor huisvesting der geene die van besmette Landen komen).*

Le, (Art. m. heeft in 's fem. la en plur. les) *De , den, het ; hem, haar, het, ze ; le ciel, le vin, le manger, de Hémel, de wyn, het eeten ; la table, de tafel ; les tables, de tafelen ; (zomtyds met uitslating der a) als : l'enfant, het kind ; l'homme, de mensch of man ; l'ame, de ziel ; je le vois, ik zie hem, of het ; je la vois, ik zie haar, ze, of het ; je les vois, ik zie hen, hun, ze, hunlieden , haarlieden (zie verder hier over de Grammaires).*

Lé, (m) *Breedte van eenige stoffe , weg of pad (f) ; voilà le lé de cette étoffe, toile &c.*

Lebeche, (m. woord der middell. zee) *Zuid westen wind.*

Leche, (f) *Dun suedje, schysje (n) of mondvol, beet, van eet-waaren.*

Lécheffrice, (f) *Brad-pan, druip-pan.*

Lécher, (v. a.) *Likken, lekken ; lécher de beurre, boter spaanen ; tableau léché, eene wel uitgenoeerde schildery ; ouvrage trop léché, een werk daar de Schryver door de al te groote nauwkeurigheid iets in vergeeten heeft ; à léche doigt (adv.) mondjes maat, met beetjes.*

Leçon (f) *Les, lesse, Leére (f) , onderwys ; voorbeeld (n) ; leezing, voorlezing (f).*

Lecteur, (m) *Leezer ; voorlezer, voorzanger ; leer-meester, Lector of Professor op de Hoogeschool ; avis au lecteur, berigt aan den lezer.*

Léctionnaire, (m) *Kerk-boek,*

LEC. LED. LEG. 447

waarin de Gebéden enz. bepaald zyn (n).

Lecture, (f) *Leezing (f) , het leezen (n).*

Lede, (f) *Het midden eener zout-groeve (n).*

Légal, ale (adj.) *Wettelyk, wettig ; wettisch, dat over eenkomstig of volgens de wet of rechten is ; item oprecht, deugdzaam ; un procédé légal ; oeconomie légale, de wettische huishouding of buishouding onder de wet ; homme légal, een deugdzaam of rechtvaardig man ; item een wettig, of, gevolmagtigd (gequalificeerd) man.*

Légalement, (adv.) *Wettiglyk, enz.*

Légalisation, (m) *Wettiging, bekrachtiging van iets (in Rechten).*

Légaliser (v. a.) *un acte, een geschrift wettigen, wettig maaken bekrachtigen ; item iets bewyzen (in Rechten).*

Légalité, (f) *De wettiglykheid van iets, item vroomheid, oprechtheid.*

Légit, (m) *Afgezant van den Paus, Pauzelyke Afgezant.*

Légataire, (m. & f.) *Een of eene die by uiterste wille iets gemaakt is, een of eene erfgemaakte (legataris, legatrix).*

Légation, (f) *Pauzelyk gezantschap (n).*

Légitrice, (f) *(Zie Legataire).*

Legé, (adj.) *Ledig, zonder lading, rank (Zee w.) ; vaisseau qui retourne lege.*

Légendaire, (m) *Beschryver van 's leven der Heiligen.*

Légende, (f) *Lévensbeschryving der Heiligen ; item een wydloopig en verdierig verhaal van iets ; item het omschryft op muntstukken.*

Léger, ere (adj.) *Ligt, niet zwaar ; onwigtig, te ligt ; ligt gemakkelijk ; ligt, gezwind ; ligt, ligtvaardig, wispeltuurig ; dun enz. ; corps léger, een ligt ligchaam ; habit léger, een ligt of dun kledé ; cavallerie légère, ligte, dwane stoffe ; ducal'erie légère, ligte, ligte Ruitery ; ducat léger, monnoye légère, te ligte ducaat, onwigtig muntstuk ; faute, connoissance légère, kleine of geringe feit, of,*

of, mislag enz., esprit léger, ligtvaardig mensch of onstuurige geest; léger comme un français; voir légère, ligte, ongezwongene (ongeforceerde) stem; il est léger d'un grain, hy heeft een slag van de molen weg (spr. w.); il est léger de deux grains, hy is zo quist, hy is gesneeden; léger repas, ligte maaltijd; cheval fort léger, een zeer rans, item vlug paard; cheval léger à la main, paard dat ligt op de hand is; croire de légère (adv.), ligt gelooft zyn; à la légère (adv.), ligt, lugtig; ligtelyk, zonder bedenken of overleg; veta à la légère; entreprendre une chose à la légère, ou, à l'étourdie.

Légerement, (adv.) Ligtelyk, lugtig, gezwindelyk; vlug, ligt aardiglyk, onbezonnenlyk, lisselyk; légèrement blessé; marcher légèrement; décider légèrement; passer légèrement sur une chose, over eene zaak ligt heen loopen.

Légereté, (f) Lijtheid; gezwindheid, vlugheid, lugtigheid; onbesliddigheid, ligvaardigheid, wispeltuurnigheid; onbezonnenheid.

Légion, (f) Een Krygs hoop (m), Krygsbende (f), Lepioen (n), (van 4 à 6000. Man, by de oude Rom); un légion d'anges, eene Heirfschaare, een légi en Engelen.

Légionnaire, (m) Soldaat van 's legioen.

Législateur, (m) Een wetgever.

Législatif, ive (adj.); Pouvoir législatif, wetgevende magt.

Législation, (f) Wetgeving.

Légitime, (m) Wetgeleerde, Rechtsgeleerde.

Légitimaire, (adj.) Dat volgens wettigheid of billikheid is.

Légitimation, (f) Wettiging, wettig maaken; echting (Zie légitimer).

Légitime, (adj.) Wettig; wettelyk; echt; rechtmatig, billyk enz.; mariage légitime, enfants légitimes; wettige, of, echte Kinderen; avoir un sujet légitime de &c., billyke reden hebben om enz.; légitime (f. f.); avoir sa légitime, zyn Kinderlyk of gerechtelyk deel of portie bekomen.

Légitime, ée (adj. Zie Légitimer). Légitimement, adv.) Wettiglyk, rechtmatiglyk, billyklyk.

Légitimer, (v. a.) Wettig en, wettig maaken, echten; item iets bewyzen wettig of achtervolgens de wet te zyn; légitimer un enfant naturel, een onrecht Kind echten; légitimer le pouvoir de quelqu'un, de wettige volmagt van iemand bewyzen (in Recht); se légitimer (v. r.), zich wettigen, zyne wettigheid aantonen.

Légitimité, (f) Gewettigheid, natuurlyk recht dat iemand heeft tot eene erfenis.

Legs, (m) Erfgift (f), legaat (n).

Léguer, (v. a.) Maaken, vermaaken by uiterste wille of Testament.

Légume, m; Peulvrugt, al wat in eene schil groeit, als; erwtten, boonen enz.; item allerhande Tuin- v uigten; vivre de légumes.

Légumineux, euse (adj.) Dat in een' schil groeit.

Lemme, (m in Meesk.) Voorbereidende stelling (politie) (f).

Lemmer, (m) Bergmuts in Lapland (f).

Lémures, (m. pl.) Kaboutermannen, spook (n. pl.).

Lendre, (f) (Zie Lente).

Lendemain, (m) De volgende dag, 's morgen daags, den dag daar aan.

Lendore, (m. & f.) Luyaard, druifoor sleependen.

Lénifier, (v. a.) Verzagten, pynstillen (in Geene sk.) beter a'foucir).

Lénitif, ive (adj.) Verzagend, pyn stillend; un lénitif, een verzagend Geneesmiddel of plaister.

Lent, ente (adj.) Lanzaam, traag, langzaam werkend; ouvrier, remede, poison, pouls lent; fièvre lente, uitteerende of sluip koorts; marcher à pas lents.

Lente, (f) Eene neet.

Lentement, (adv.) Langzaamlyk, met traage schreden.

Lenteur, (f) Langzaamheid, traagheid.

Lenticulaire, (adj.) Linz'agtig; verre lenticulaire, glas dat in de gedaante eener linze geslepen is, voor verrekykers (in Gezigtk.).

LEN. LEO. I EP. &c.

Le tille, (f) Linze (zekere witte peul-vrucht); item sproet (in 't aangezicht enz.); item een glaasje als eene linze gesteept, voor verruikers (n).

Lentilleux, euse (adj.) Sproetig, vol sproeten.

Lentisque, (m) Mastik boom.

Léonin, ine (adj.) Dat den Leeuw aangaat; société léonine, maatschappij waar by de sterkste het meeste voordeel raapt.

Léopard, (m) Luipaard, Luipert.

Lépre, (f) Melancholie.

Lépreux, euse (adj.) Een melancholische, een Lazarus.

Léproserie, (f) Lazarus-huis, leproos-huis (n).

Lequel, Laquelle, Lesquels, Lesquelles (pron. rel. & interrog.) Dewelke, die, dat, welke, wie, c'est un effet de la Providence, lequel (niet qui, om dat zulks eene dubbelzinnigheid veroorzaakt, en men niet weten zoude of het betrekking had tot effect of Providence); lequel, laquelle des deux voulez vous? l'un de ses freres est mort; lequel?

Les, (plur. van Le & la, 't welk zie).

Lés, (adv. oud w.) By, dicht by.

Lésard, ou, Lézard, arde (m. & f. Hagedis, Hagedisse.

Lésarde, (f) Scheur of berst in een' muur.

Lescive, &c. (Zie Lessive enz.).

Lese, &c. (Zie Leze enz.).

Lésine, (f) Vuile of laage kaarigheid, deunheid, vrekheid, schraapzugt.

Lésiner, (v. n.) Schraapen, al te kaarig of vrek zyn.

Lésion. (Zie Lésion).

Lesse, (f) Band of Leis, waar mee men de wind-bonden leid, of, koppeld; item een Hoed-band (m), une lessie de lévriers, een koppel wind-bonden; mener les lévriers en lessie; une lessie d'or, een goude hoed-band; mener quelcun en lessie (spr. w.) iemand leiden waar, of, zoo als men wil.

Lessive, ou, Lexive (f) Loog. om mee te waschen; faire la lessive

LES. LET. 449

des gascons (spr. w.) het bombd omkeeren als het vuil is.

Lessiver, (v. a.) Het linnen of garen loogen, in de loog zetten.

Lessivial, ale (adj.); Sel lessivial, Loog-zout.

Less, (m) Scheeps-ballaast (f); item een last (n. van maat en gewigt); un less de Harengs, een last (dat is) 12 tonnen haring.

Lessage, (m) Het ballaasten (n), de ballaasting van een Schip (f).

Lesle, (adj.) Puntig, net, zindelyk, wel uitgedoofd; des trouyes fort lesles.

Lessement, (adv.) Zindelyk, netjes; il est habillé fort lessement.

Lesser (v. a.) un vaisseau, een Schip ballaasten, belad'gen.

Lessieur, (m) Ballast-schuit (f).

Lethargie, (f) Slaap-ziekte; figuurl.) doofheid van geest.

Lethargique, (adj. & f.) Slaapzugtig; doof; een slaapzugtige; item een doof, levenloos mensch.

Létifere, (adj.) Doodelyk, dat den dood veroorzaakt.

Léton. (Zie Laiton).

Lettre, (f) Heene letter (f); een brief (m); lettre initiale, beginletter van een woord; lettre dominicale, Zondags-letter; lettre majuscule, capitale, ou, groote letter, groote of Kapitaalsche letter; prendre une chose au pied de la lettre, iets letterlyk opratten; rendre une chose à la lettre, iets van woord tot woord of letterlyk overbrengen, verklaren; aider à la lettre, aan eenig geschrift iets toegeeven of byvoegen, dat men denkt 'er uitgelaten te zyn; lettre de change, wisselbrief; lettre de cachet, geheime kanszely-of eigenhandige Konings-brief; lettres patentes, opene Konings-brieven; lettres de récession, vernietigings-brieven (in Rechten); lettres de grace, genade- of pardon-brieven; lettres circulaires, omlopende of circulaire brieven; lettre de crédit, de recommandation, de répit, d'avis, de voiture, de santé, de divorce, de consolation, de maistrise, de noblesse, d'Etat, Royaux &c.

les saintes lettres, *de Heilige Schrift*; homme de lettres, *eengeleerde*; les belles lettres, *de fraaije wétenschap-pen, als: taal-dicht- en historie-kunde*; la Republique des Lettres, *de Re-publyk der Geleerden*; je connois la lettre de votre frere, *ik ken uw' broeders hand*; ces sont lettres closes pour nous, *het zyn voor ons verborgen dingen*.

Lettré, ée (adj.) *Geleerd, geleerd*; les personnes lettrées.

Lettrine, (f) *Renvoy-letter in een boek (by Boekdruckers)*.

Levain, (m) *Hefdeeg, zuurdeeg, zuurdeesem, deesem*; pain sans levain, *ongereezen, ongeheeveld brood*; mettre en levain, *te ryzen zetten*; le levain du péché, *d'une maladie, de quelque haine*.

Levant, (adj. alleenlyk dus); le soleil levant, *de opgaande of ryzende Zon*.

Levant, (m) *Het oosten (n)*.

Leve, (f) *De lépel in een' Malie-baan*.

Levé, (m) *Een trek, haal of slag (in 't kaartspél)*; faire un levé, *eenen slag of trek t' huis haalen*.

Levé, ée (adj.) *Opgeligt, opgeslaan, gereezen enz. (Zie Lever)*.

Levée, (f) *Een dyk of dam (m), kaade (f) (chauffée)*; levée d'une assemblée, *het opbreken, of, schieden eener vergadering*; levée d'un siège, *opbreking eener beëgering*; levée des fruits, *het inzamelen, oogsten der vrugten*; faire, ou, mettre une levée sur le peuple, *schattingen op het Volk leggen, geld daar van heffen*; levée d'un scellé, *het opbreken van een zegel*; levée des soldats, *werving of het ligten van Krygslieden*; levée du premier appareil d'un blessé, *het afnemen van 't eerste verband eenes gequesten*; faire une levée de boucliers, *(spr. w.) iets te vergeeffsch onderwinden of iets ondoenlyks bestaan*; levée, ou, main de cartes, *afneeming van kaarten*; levée de table, *het opstaan van tafel, item het opneemen, opruimen der tafel of het wegneemen der spyzen*; levée des vagues, *verheffing der gol-*

ven; levée, *afval by het rond snyden van kleederen (by Snyders)*; item zoo veel als van een stuk stoffe afzefneeden word voor een kleed; item zoo veel als een Weever afweefd eer hy het op den boom rold; levée, *plegt van een Schuit*.

Lever, (v. a. & n.) *Opligten, lichten, ryzen, heffen, tillen; werven; inzamelen; schattingen heffen; opschieten, opkomen, groeyen enz.*; lever un gros fardeau, *les yeux, la main, l'ancre*; lever les voiles, *de zeilen opheffen*, lever la nappe, *la table, het tafel-laken, de tafel opneemen*; lever la ferrure d'une porte, *het slot van eene deur afzigen, afbreken*; lever la garde, *de waagt aflossen*; lever un enfant au batême, *een Kind ten doop heffen*; lever un corps mort, *un enfant exposé, een lyk, een vondeling opneemen*; lever des Soldats, *Soldaatē werven*; lever une sentence au Greffe, *een vonnis ter griffie lichten*; lever du drap chez un marchand, *by een Koopman laken koopen, neemen*; lever, *van iets een stuk afnyden of uitsnyden*; lever une paire d'empoignes, *een paar overleeren uit eene huid snyden (by Schoenm.)*; lever le camp, *le siège, het léger, het belég opbreken*; lever l'étendart, *den standaard afzigen, kryg beginnen*; lever le plan d'une ville, *de grondtekening of het plan eener stad neemen, ontwerpen*; lever des tailles, *des taxes, des impôts, des deniers, schattingen enz. heffen*; lever les gnérêts, *traakland bebouwen*; lever son chapeau, *zyn' hoed lichten, afneemen*; lever menage, *boutique, cabaret, eene huisbouding enz. oprigten*; faire lever une bête, *wild opjaagen, sloeren, opdoen, uit zyn' nest jaagen*; il a levé le lievre, *hy heeft het eerste spoor gelegd, het ys getrooken, den weg gebaan (spr. w.)*; lever les épaules, *un pont, de schouderen, een' brug ophaalen, optrekken*; lever le masque, *het mom aanzigt of masker aflichten*; lever l'appareil d'une playe, *het verband van eene wonde afneemen*; lever le menton à quelqu'un, *iemand*

LEV.

iemand moet *geeven*, *ondersteunen*; *faire lever le tablier à une fille*; *lever la crête, den baard, de kop opfleeken, trots worden*; *cette pluie fera lever les bleds, die régen zal het kóren doen opkomen*; *pâte qui commence à lever, deeg welke begins te ryzen, lever une main, eenen trek naar zich haalen (in 't kaartspel)*; *lever les scrupules, de twyffelingen wegneemen, opheiden*; *à tête levée, met opgehévenen hoofde*; *se lever (v. r.), opstaan, opryzen, opkomen, opgaan, opbreken enz.*; *il se leve; le soleil se leve &c.*

Lever, (m) Het opstaan, oprigten de opgang; prendre un homme à son lever, iemand aanreffen juist als by uit 't bed komt; le lever du soleil, de l'aurore &c.

Leveur, (m) Heffer, ingaarder van Heeren-gelden, als: tienden, schattingen enz.

Leveure. (Zie Levure).

Levier, (m) Hand-boom, hef-boom.

Leviger, (v. a.) Tot aller fynste poeijer of stof maaken (in Chym.).

Levis, (adj.); Pont levis, valbrug, ophaal-brug.

Lévite, (m) Joodsche Priester, Levyt.

Lévitique, (m) Leviticus, of het 3de boek Moïsis.

Leur (pron. poss. m. & f. déclinable) hun, hunne of hun lieder (m), haar of haar lieder (f); leur pere, hun of haar vader; leur mere, hunne of haare moeder; c'est le leur, het is den hunnen of den haaren; c'est la leur, het is de hunne of de haare enz.; leurs (plur.); leurs peres, leurs meres, hunne of haare vaders, hunne of haare moeders; leurs enfants; leurs maisons; &c. ce sont les leurs, het zyn de hunne of de haare.

Leur, (pron. personnel indéclin.) Hun, hun lieden (m); haar, haar lieden (f); je leur disois, il leur parla (niet leurs).

Levrant, (m) Jonge Haas (m), Haasje (n).

Levre, (f) Lip; la levre de dessus, de dessous, ou, levre su-

LEU. LEX. LEZ. &c. 451

périeure & inférieure, de bovenste en onderste, of, opper-en onder-lip; les levres d'une playe, de kanten enz.; les levres de la matrice, de lippen enz.

Levrette, (f) Teef van een wind-bond.

Levretter, (v. n.) Haazen met wind-bonden jaagen, op de Haazen jacht zyn; item jonge Haazen werpen, jongen.

Levreux, (adj.) Gelipt, met groote lippen.

Levrache, (f) Klein teefje van een wind-bond (n).

Levron, (m) Jonge wind-bond.

Leurre, (m) Lok-aas, bedrog (n), list (f); item lok-vogel (by Valkeniers, om de Valk terug te lokken) & se laisser prendre aux doux leurre.

Leurrer, (v. a.) De Valk tot het lok-aas of den lok-vogel gewennen; item iemand aanlokken, verleiden, bedriegen; gestépen maaken; leurrer quelqu'un de vaines espérances; leurré, ée (adj.) loos, slim, mes schaden wys gemaakt; il n'est pas encore fort leurré.

Levure, (f) Gist; het ryzen van deeg enz.; item sneede of zwaart van spek; item het opligten, opheffen, optillen van iets.

Lexicographe, (m) Woorden-boekschryver.

Lexique, ou, Lexicon, (m) Woorden-boek, grieksch woorden-boek (n).

Lexive, &c. (Zie Lessive enz.).

Lez, Lézard &c. (Zie Lés enz.).

Leze-Majesté, als: crime de leze-Majesté, misdaad van gequetsste overigheid, hoog verraad.

Lezé, ée (adj.) Belédigd, onrecht gedaan (in Rechten).

Lézer, ou, Léser (v. a.) Belédigen, onrecht doen in Rechten.

Lézion, (f) Belédiging, verongelyking (in Rechten); item quetzing, bezeering (in Heelk.); item quetzing, afbrekking van een zegel in een sterf-huis.

Liage, (m) De menging der drie stoffen of materiën, tot het maaken van bus-kruid (f).

Liais, (m) Een aart van harde steen gegraven by Parys.

Liaison, (f) Binding, verbinding, * zamenhang, verknogtheid, vereeniging, verwantschap, vriendschap enz. Liaison des lettres; cela n'a point de liaison; faire liaison avec quelqu'un; liaisons secretes; les liaisons de la cour sont fragiles; maçonnerie en liaison, aan een verbonden metzel-werk; cela donne de la liaison aux ingrédients, dat verdukt of verbindt enz.

Liaisonner, (v. a.) Steenen zodanig leggen dat ze wel binden.

Liant, ante (adj) Bindende, aan mekander houdende.

Liard, (m) Eencoortje (n); n'avoir pas vaillant un liard; cela ne vaut pas un liard.

Liasse, (f) Een hoop (m) of pak (n) brieven, documenten enz.; item snoer, of lias om ze aan te rygen (f).

Libage, (m) Grootte steen, grondsteen, boeksteen

Libation, (f) Drank-offer, plening van wyn enz. ter eere van de goden, by de oude Heidenen.

Libellaire, (adj.); Contrat libellaire, een geschrift waar by eenig vast goed voor altoos overgedragen word, mits zekere rente daar van betaalende.

Libelle, (f) Laster schrift, eervroevend schrift, pasquil (n); item (in Rechten) een' origineele verklaring of aanwyzing van iets, als: een rekening enz.

Libeller, (v. a.) Duidelyk aanwyzzen, waar toe een somme gelds te schikken (in finantie); item een geschrift duidelyk inrigten, verklaaren (in Rechten).

Libéral, ale (adj.) Mild, milddaadig; les arts libéraux, de vrye kunsten.

Libéralement, (adv.) Mildelyk.

Libéralité, (f) Mildheid, milddaadigheid.

Libérateur, trice (m. & f.) Verlosser, redder, bevryer; verlosser, redder.

Libération, (f) Verlossing, bevrying, ontfreeding (van schuld of bezwaarnis).

Libérer, (v. a.) Bevryen, vrystellen, ontslaan (van schuld of bezwaar); se libérer, zich redden, vrymaaken, ontdoen; se libérer de la tyrannie.

Liberté, (f) Vryheid (f), vrydom (m); item vrypostigheid (f); en pleine liberté; parler avec liberté; liberté de pinceau, losse zuiver van 't penneel; liberté de langue, de ruimte, opening in 't gebit van een paerd; liberté de ventre, openlyvigheid.

Libertin, ine (adj. & f.) Rukkeloos, ongebonden, los; vrygeestig; item een lichtmis, los-bol; een los vrouwmensch; item een vrygeest.

Liberti age, (m) Ongebondenheid, losheid; item vrygeestery.

Libertiner, (v. n.) Rukkeloos, ongebonden leeven.

Libidineux, euse (adj.) Wellustig, ligtvaerdig.

Libitine, (f) Godinne der begravenissen (by de Heidenen).

Libouret, (m) Lyn om maakreellen mee te vangen (f).

Libraire, (m. & f.) Boekhandelaar, boekverkooper of verkooper.

Librairie, (f) Boekhandel (m), boekverkoopery (f), boekwinkel (m), boekery (Bibliotheek) (f).

Libration, (f) Schudding, zweefing der sterren (in Sterrek.).

Libre, (adj.) Vry, los, ledig, ontdaan; item vrypostig, onbedwongen, onbedeesd; ventre libre, open lyf; avoir un air libre, eene onbedwongene houding hebben; avoir la voix, la parole libre, eene gladde spraak hebben; des paroles trop libres, al te onkuische woorden.

Librement, (adv.) Vryelyk, vry, ongedwongen; item onbescroomd, vry uit, rond uit; faire librement une chose; parler librement; en user trop librement; al te vry zyn

Liburne, (f) Vaartuig met rismen, by de ouden.

Lycantropie &c. (Zie Lycantropie enz.).

Lice, (f) Loop-baan, ren-baan (f), ren perk, slyd-perk (n); entrer en lice avec, ou, contre quelqu'un, met iemand

LIC.

mand in het slydperk gaan; (figuurl.) tegen iemand gaan schryven, in geschild treden; lices, leuning en aan een' brugge of put; lice, 't opwerk, bloemwerk (by lint- of tapyt-weewers).

Lice, (f) Teef van een Jagt-bond; item een onhejschaamd Vrouwenfch, een' Koppelaarster; lice nouée, een' dragtige teef, faire courir une lice.

Licence, (f) Vryheid, oorlof, fontheld; licence poétique, vryheid der dichters; licence effrénée, doornlooze ongebondenheid of medwil; arrêter la licence, de losbandigheid, of, moedwilligheits beugelen; licence, de aanneeming of graad tot Doctoor op de hooge Schoolen.

Licencié, ée (adj.) Afgedant en enz. (Zie Licencier).

Licencié, (m) Een die tot Doctoor of Meester in de faculteiten op de Hoogefcholen verbeven of toegelaaten is, een licentiaat.

Licenciement, (m) Afdanking (der troepen) (f).

Licencier, (v. a.) Afdanken, afscheid, verlof geeven (van troepen) tot Doctoor of Meester aanneemen (op de Hoogefcholen); se licencier, v. r.) uitspatten, uit den band springen.

Licencieusement, (adv.) Uitgeleaten, buitenfpooriglyk, ongebonden.

Licencieux, euse (a'j.) Ongebonden, buitenfpoorig, los; vermetel, al te vry; buitenrégelig, vie, rime licencieuse.

Licéron. (Zie Lifferon).

Licitation, (f) Gedwongene of gerechtelyke verkoop aan den meest biedenden, van iets dat aan verscheidene eigenaars toebehoort.

Licite, (adj.) Geoorloofd, wettig.

Licitement, (adv.) Geoorloofd der wyze.

Liciter, (v. a. in Rechten), iets met opslag of aan den meest biedenden voor verscheidene eigenaars verkoopen, opjaagen.

Licol. (Zie Licon).

Licorne, (f) Een Ikenhoorn (m).

Licou, (m) Halster (van een Paard).

Lidetur, (m) Stadts- of Gerechtsdienaar der oude Romeinen.

LIE.

453

Lie, (f) Hef, gijf, droeffem, moer, wyn-moer (f) grondfop (n); tirer le vin de la lie, den wyn van de moer op vleschen tappen; la lie du peuple, 't gemeene volk, 't Janhagel, 't graaw, of Jan rap en zyn maat.

Lié, ée (adj.) Gebonden enz.; potage lié, dikke, of, gebondene foppe; la beccasse est liée, (spr. w.) de vogel is in de knip, hy is aan 's lynthe vast, by is ondertrouwd.

Liege, (m) Kurkboom (m); item kerk, kurk, de bast van de kurkboom (f).

Lieger, (v. a.) Een net enz. korden, met kerk beze ten.

Lien, (m) Band, strik; lien de chapeau, de fagot; lien du mariage, ou, lien conjugal, liens, (plur.) boeien, kluisfers; rompre les liens, zyne ftrikken; item zyne lufte-banden verbreeken; méchant chien, court lien, (spr. w.) een' quaaden Hond moet men kort houden.

Lienterie, (f) Buikloop, waar by de frys onverteerd afgaat.

Lier, (v. a.) Binden, toebinden, vast binden enz.; lier les bras, de armen binden; lier les mains à quelqu'un, iemand de handen binden; item zyne vryheid beneemen; lier le bled, het koorn of binden; lier un tonneau, un muid, une cuve, een vat enz. binden, met boepen beléggén; lier les lettres, un discours, de letters, eene reden aan malkander binden; lier une sauce, eene faks roeren, door een klutzen; lier amitié, conversation, commerce avec quelqu'un, vriendschap, gefprek, omgang of handel met iemand maaken; lier les pierres, de fteenen voegen, met malkander verbinden; lier, met de klauwen vatten, fiaan (van roofvogels gez. by Valkeniers); lier une partie de chasse, de promenade, eene jagt party enz. maaken; se lier (v. r.), zich verbinden, veréenigen, in verband treden; item dik worden (van fpyts gez.) enz.

Lierne, (f) Nék-balk, gebind (in Bouwk.).

Lierner, (v. a.) Binden met nok-bal.en.

Lierre, (m) Eilooft, klim-op, klim(f).

Lieffe, (f. oud en Schriftnuwl. w.)

Blydschap, vreugde.

Lieu, (m) Plaats, oord (m) stee-de; item ruimte (f) plaats (m) enz. lieu de demeure; mettre en lieu für, op eene verzekerde of veiliger plaats brengen, wel bezorgen; item gevangen zetten, afsluiten; avoir lieu, plaats grijpen, geschieden, mauvais lieux, slechte plaatsen, borddeelhuizen; être de bon, ce bas lieu, van eene goede of slechte herkomst zijn; simer en bon lieu: cheval qui porte en beau lieu, paard dat zijn hoofd wel houdt; les saints lieux, de heilige plaatsen, het beloofde land; dans ce bas lieu, hier op aarden; donner lieu à un accommodement, gelegenheid tot een vergelijk geeven; avoir lieu de se glorifier, reden of oorzaak hebben om zich te beroemen; tenir lieu de pere, de plaats van vader bekleeden; en premier, en second lieu &c., voor eerst, in d'eerste plaats enz.; lieux communs, algemeene plaatsen, bekende dingen, aanwyzingen, het hoofd in de schrift enz.; en quelque lieu que ce soit, waar het ook zye; tenir lieu de quelque chose, ergens voor dienen; je tiens cela de bon lieu, ik heb dat van goeder hand; au lieu d'avancer, il recule, in plaats van enz.; au lieu qu'il devroit m'aider, il faut &c. in plaats dat hy enz.; lieux (plur.) huisje, heimelyk gemak, beste kamer, sikroet; aller aux lieux; lieu, rooschaar (foort van Stokvisch).

Lieue, (f) Bene myl, (een uur gaans, en in duitschland 2 uur gaans); faire une lieue, een' myl gaan of afleggen; il sent le voleur une lieue à la ronde, men ziet hem voor ten volstaagen struikroover aan.

Lieur, (m) Een schoof-binder.

Lieure, (Zie Liure).

Lievre, (m) Een Haas (m. en by jagers n.); lancer un lievre, eenen haas opjaagen; courre un lievre, eenen haas jaagen; c'est là où git le lievre, (spr. w.) daar zit de zwaa-

righeid; prendre le lievre au collet, (spr. w.) eene zaak by den kop vatten; bec de lievre, eene haazenmond; qui chasse deux lievres n'en prend aucun, (spr. w.) die teffens te veel onderneemd, brengt niets ten einde; mémoire de lievre, een kort geheugen.

Lieutenance, (f) Luitenants-plaats (m); item stad- of stedehouderfchap.

Lieutenant, (m) Lieutenant; item stede-houder; lieutenant criminel, ou, de police, Hals-Rechter; lieutenant civil, Rechter over burgelyke zaken.

Lieutenante, (f) Luitenants-vrouw; stedehouderfche.

Ligament, (m) Band, draad, waar by de ligchaams-deelen aan mekander hangen (in Ontleedk.).

Ligamenteux, case (adj.) Draadig, vezelig; plante ligamenteuse.

Ligature, (f) Wond-band, laathand (m (by Wondh.); item dubbele letter, stuk-letter, als: ß, ff, (by Drukkers); ligature, fystheid, aanwafing der ledemaaten.

Lige, (adj.) Leenschuldig, leenpligtig; seigneur, homme, fief lige, een leen-heer, leen-man, leengoed.

Ligement, (adv.) Leenpligtig; tenir une terre ligement.

Ligence, (f) Leen-bezitting.

Lignage, (m. oud w.) Geslacht (n), herkomst, flam.

Lignager, ere (subst. & adj.) Die van dezelfde flam is, of dat daar betrekking op heeft; droit de retrait lignager, rechts van naasting, of, benaasting, (van een huis enz. dat verkogt is).

Ligne, (f) Lyn, fleep, lint, middel-lyn aan den Hemel; meet-snoer, rigt-snoer; visch-lyn; geflagt-linie; item het 12de gedeelte van een duim, of een lyn; je vous écris ces lignes, ik schryve u. deze regels, mettre en ligne de compte, op Rekening stellen; ligne visuele, gezichts-lyn; vaisseau de ligne, oorlogsschip van linie; ligne d'eau, water-lyn, zoo diep als een vol gelaaden schip

chip in het water gaat; ranger les vaisseaux sur une ligne, de schepen in slag-orden stellen.

Lignée, (f) Geslagt (n), afkomst nakomeling-schap (f), kinderen, lyfs-erven; mourir sans lignées.

Ligner, (v. a.) Dekken, alleen dus; le loup ligne la louve.

Ligneul, (m) Pek draad.

Ligneux, euse (adj.) Houtagtig.

Ligue, (f) Verbond, bondgenoot-schap (n); item i'zamenzweering, i'zamenfpanning (f).

Liguer, (v. a.) In een verbond doen treden, verëenigen; se liguer (v. a.) zich verbinden, verëentgen, i'zamenfpannen.

Ligueur, euse (m. & f.) Een vloekverwant, die een eedgeffen aangegaan heeft.

Lilac, ou, lilas; (m) Een feringa, (zekere bloem).

Limace, (m) Een fiek, zonder huisje (f); item zeker werktuig, of pomp, om het water uit de grachten te trekken.

Limaçon, (m) Eine fiek, of flek (f), escalier en limaçon, een wensel-trap.

Limaille, (f) Pylfel (n).

Limande, (f) Een bot, (Vifch.).

Limas. (Zie Limace).

Limbe, (m) Rand, om Zon, maan, of blaemen.

Limbes, (m. plur.) De voorburgt der Helle (by Roomsgez.).

Lime, (f) Eene vyl; lime douce, een zoet-vyl; lime carrée, eene rafp-vyl; lime à carnes, een driekante vyl; lime à queue de rat, kleine ronde vyl; lime à feuille de fange, een halve ronde vyl; paffer la lime fur un ouvrage, een gefchrift po-lyften, nazien; lime, zee-fchuim, fchuim of moet die de zee op ftrands laat.

Limer, (v. a.) Vylen, glad-maaken; item een gefchrift opcieren, po-lyften.

Limes, (f. plur.) Wilde-zwyns-
slag-tanden (m. pl.).

Limeure. (Zie Limure).

Limier, (m) Een fpeur-bond.

Liminaire (adj.); E'pître, discours in een Klooster.

liminaire, inleiding (f), voorbericht (n) van een boek.

Limitation, (f) Bepaaling.

Limiter, (v. a.) Bepaalen; item grens-paalen zetten; item maatigen; un esprit fort limité, een zeer bekrompen verftand.

Limites, (f. plur.) Grenzen, grens-paalen, merk-steen.

Limitrophe, (adj.); Païs limitrophe, aangrenzend land.

Limon, (m) Een limoen; item flyk, flym, modder, derrie, (f) grond-fop (n); d'ffelboom van eenig ry-tuig (m); ffil eener wensel-trap (f).

Limonnaie, (f) Limonade (zeker drank van limoenen, fuiker en water).

Limonnadier, (m) Een limoen-drink-verkooper.

Limonneux, euse (adj.) Stykerig, moederig, flibberig.

Limonnier, (m) Een limoen-boom; item paerd dat aan den diffel-boom gaat.

Limoufinage, (m) Grof metzel-werk (n).

Limoufiner, (v. a.) Grof metzel-werk maaken.

Limpide, (adj.) Klaar, helder; als: eau limpide.

Limpidité, (f) Klaarheid.

Limure, (f) Het vylen van yzer enz.

Lin, (m) Vlas (n); Graine, huile de lin, lyn-zaad, lyn-olie.

Linceul, (m) Bed-laken, ftaap-laken (n) (beter drap de lit).

Lingoir, (m) Poft, aan een dak-wengfter.

Linéaire, (adj.) Na de lyn of fnoer gerigt.

Linéament, (m) Trek van het aangezicht (beter trait de vilage).

Linge, (m) Linnen, lynwaat (n), als: b-m-bden, enz.; linge de table, de cuifine, de lit, de co'ps; accoupler le ligne, het linnen aan een zaaijen, om in de wasch te doen; menu linge, kleinlinnen-goed; linge uni, effen linnen zonder kanten enz.

Linger, ere (m. & f.) Lynwaat-verkooper, -verkoopfter; item linnen-naaifter, item oppafter over 's linnen

in een Klooster.

F f 4

Lir.

456 LIN. LIO. LIP. &c.

Lingerie, (f) *Lynwar-bandel* (m), *linnen-goud* (n); *linnen-kamer* (f).

Lingette, (f) *Engelfche fennel*, of *fleding*.

Lingot, (m) *Een Staaf*, die van zilver, goud of tin.

Lingotiere, (f) *Een staaf-worm* (m).

Linguet, (m) *Een eener feld*, of *windas*.

Linier, (f) *Vlas-akker* (m).

Linifce, (f) *Vlas-bereiding*, of *verfing*.

Liniment, (m) *Verzagtende zalf*.

Lion, (m) *Een lynwaas*, *kamerboek* (n).

Linet, of te (m. & f.) *Vlas-vink* (m. & f.) *cyje* (n), *manvrije*, en *wyfe*.

Linteau, (m) *Kalf* (n) of *loven-ampel* (m) van een deur of *voegster*.

Linx. (Zie Lynx).

Lion, onne (m. & f.) *Lecuw*, *lewinne*.

Lionceau, (m) *Jonge leeuw*.

Lionne, (f) *Keep in een gebroederen majt*, om 'er een ander stuk in te zetten.

Lipothymie, (f) *Bezwyming* (in *Gmeente*).

Lippe, (f) *Dikke hang-lip*; *faire la lippe à quelcun*.

Lippée, (f) *Een mond vol* (ou w.); *chercheur de franchises lip pées*, een die op *schabernak* loopt.

Lippitude, (f) *Traaning der oogen*.

Lippu, ne (adj.) *Dik gelipt*.

Liquéfaction, (f) *Vloeibaar making*, *smelting*.

Liquifier, (v. a.) *Vloeibaar maken*; *se liquéfier* (v. r.) *vloeibaar worden*, *smelten*.

Liqueur, (f) *Vogt*, *vogtigheid*, *vloeibare stoffe* (f), *sap* (n); *item aangename*, of *sterke drank*.

Liquidation, (f) *Verëffening*, *sluiting*, *afrekening*.

Liquide, (adj.) *Vloeibaar*, *dun* enz.; *corps liquides*, *vloeibare ligchaamen*, als: *lucht*, *water*, enz.; *la plaine liquide*, *de zee* (by *Dichters*); *avoir tant en biens liquides*, *zoo veel in vry eigen goederen hebben*;

LIQ. LIR. LIS.

la chose n'est pas si liquide que vous pensez, *de zaak is zoo klaar niet als gy wel denkt*.

Liquidement (adv.); *Il lui doit liquidement &c.*, *hy is hem niet schuldig* enz.

Liquider, (v. a.) *Verëffenen*, *afrekenen*, *sluiten*.

Liquidité (f) *de l'eau*, &c. *Vloeibaarheid van 's water*, enz.

Liquifier, (v. a.) (Zie Liquefier).

Liquoreux, euse (adj.); *Vin liquoreux*, *al te zoete wyn*.

Lire, (v. a.) *Leezen*; *voorlezen*; *verklaaren* enz.; *lire un livre*; *lire Homere à ses disciples*; *lire dans le jeu de quelqu'un*, *in iemands kaarten zien*; *lire dans les yeux de quelqu'un*, *in iemands ogen ontdekken*; *lire un dessein*, *de bloemen* enz. *eener stoffe in acht nemen*, *na gaan* of *aantoonen* (by *Weevers*).

Lire, Lirique. (Zie Lyre enz.)

Liron. (Zie Loir).

Lis, (m) *Lelie*, *lely* (f); *les armes de France* *sont trois fleurs de lis d'or en champ d'azur*; *le lis* *est le symbole de la pureté*; *un teint de roses & de lis*; *le Prince des lis*, *de lelien Vorst*, *dat is*, *de Koning van Frankryk*.

Lisérage, (m) *Beboording*, *belegging met bloemwerk* (f).

Lisérer, (v. a.) *Met bloemen of lufwerk iets bestikken*, *borden*.

Lisette, (f) *Zekere groene rups*, *die de boomen en wyngaarden bederft* (vercoquin).

Liseur, euse (m. & f. meest boertig w.) *Leezer*, *leester*, *een die gaerne of veel leest*.

Lisole, (adj.) *Leesbaar*.

Lisiblement. (adv.) *Leesbaar*.

Lisiere, (f) *Lyst*, *zelfkant van laken of andere stoffe*, *zoom of kant van een' gragt*, *wal of land* enz.; *la lisiere d'un drap*, *d'une province*, *d'un champ*, *d'une forêt*; *une grande lisiere de montagnes*, *eene reeks van bergen*; *lisieres d'enfants*, *kinder leiband*; *la lisiere* *est pire que le drap*, (ffr. w.) *een Renegaat is altoos slimmer als een Turk*, of,

die van de zoon is, is erger als een rechte inboorling.

Lisoir, (m) Dwarshout aan een ry- uig waar op de boomen leggen.

Lisse, aij) Glanzend, glad.

Lisse, (f) Drom, snoer tot het optrekken (by Tapytweevers); lisse du hourdi. ou, barre d'arceffe, bek-balk; lisse de porte-haubans, ou, demoitelles, lasten van de rusten (in Scheepsb.).

Lisser, (v. a.) Likken, glad sryken, glanzend maaken met den liksteen.

Lisserons, (m. pl.) Drom-stokken (by Weevers).

Lisseur, (m) Glad-maaker.

Lissoir (m), ou, Lissoire, (f) Liksteen, poleer-steen (m).

Lissure, (f) Gladmaaking, likking, glanzing.

Liste, (f) Lyf, naamlyf, naamrol, optekening.

Listel, ou,>Listeau (m) Lyf (f) rand, ring, tot cieraad (m. in bouw.).

Liston, (m) Smalle lyf (f) (in Wapenk.).

Lit, (m) Bed, bedde (n); bedstee of bedsteele (f) (bois de lit); lit d'ange, ledikant met een zweevend verhemelte; lit de parade, praalbed; lit de camp, veld-bed; lit nuptial, bruid-bed; lit de repos, rustbank, slaap-bank; garder le lit, het bed houden, ziek zyn; mourir au lit d'honneur; lit de justice; un lit de vent, ou, vent de bouline, een halve streek winds, tenir le lit de vent, by de wind zeilen; lits de marée, harde stroomen in een' Zeeengte; lit d'un riviere, d'un canal, de bedding, of, grond; item guil eener rivier enz.; lit de sable, de pierres, de fumier, eene laag zand enz.; lit, bed, huwelyk, echt; enfans du premier, du second lit; faire le lit, het bed opmaaken, schudden.

Litage, (m) Het op eene ry of in laagen leggen of pakken van haering, labberdaan enz.

Litanies, (f. pl.) De litanyen of Kerkzangen der Lutersch- en Roomsgezinden; dire, chanter les litanies;

une longue litanie, eene lange en vervoelende optelling of lyf van iets.

Lite, (f) Een' soort van kaas.

Liteau, (m) Wolfs luger of nist (n).

Liter, (v. a.) Zoute visch, in laagen, in een' ton pakken of leggen.

Littéraire &c. (Zie Littéraire enz.).

Litharge, (f) Zilver- of goudschuim, glés (n).

Lithographie, (f) Steen-beschrijving.

Lithologie, (f) Steen-kunde; item redenzoering daar over.

Lithontribon, (m. Grieksch w.) Steen-foeijer (f) middel tegens den steen of 't graveel.

Lithonriptiques, (m. pl.) Steen-artsenven.

Lithophage, (m. Grieksch w.) Steen-eeter (zeker wormte dat in steen gevonden word).

Lithophyte, (m. Grieksch. w.) Steen plant (f).

Lithotomie, (f) Konst om den steen uit de blaas te snyden.

Lithotomiste, (m) Steen-snyder.

Litiere, (f) Draag-zetel, draagstoel (m), rosbaar (f); item het stroo of strooifel in een stal onder de paerden enz.; ce cheval est sur la litiere, dat paerd is ziek; men zegt ook van zieke Menschen, il y a deux jours qu'il est sur la litiere; faire litiere de quelque chose, eenen mistloop ergens van maaken, 'er mee leeven of het drek waare; faire litiere de son bien, zyn goed verquisten; litiere de vers à sève, drek der zy-wormen.

Litigant, ante (adj.); Les parties litigantes, de twissende, srydende of procès-voerende partyen in Rechten.

Litige, (m) Twist (f), geschil, krakkeel, procès (n) (in Rechten); son bien est en litige, un litige facheux.

Litigieux, euse (adj.) Betwistbaar, daar geschil of een procès over ontslaan kan.

Litis contestation, (f) Antwoord op de aanklagt (in Rechten (n).

Litispendance, (f) De tyd, geduld-

duurende welke een geding (procès) voor het Gerecht diend.

Litorne, (f) Soort van een Lyfster.

Litre, (m) Zwarte lyf aan of in een' Kerk, waar op het Wapen van eenig voornaam Perfoon gefchilderd is (f).

Litron, (m) Spint (n. zekere maat).

Littéraire, (adj.) Letterkundig, dat de geleerdheid of letterkunde aangaat; journal littéraire, journaal der geleerden.

Littéral, ale (adj.) Letterlyk, volgens de letter; fens littéral.

Littéralement, (adv.) Letterlyk.

Littérateur, (m) Een geleerd Man of letterkundige.

Litterature, (f) Letterkunde, geleerdheid, beleezenheid, ervaarenheid in taalen en gefchiedeniffen; item de geleerde Waereld; homme de grande littérature; il est la gloire de toute la littérature.

Liturgie, (f) Voorgeschrévene of wafgefelde oeffening, plegtigheeden enz. des Kerken-dienfts (f); een formulier-boek, van wafte gebéden, gezangen en texten (n).

Liturgique, (adj.) Dat daar toe behoord of betrekking heeft.

Liveche, (f) Lavas (een kruid).

Livet, (m) De laafte in 't billard of de troktafel.

Livide, (adj.) Loodverwig, bleek, blaauw, doodkleurig; fon vifage est tout livide, zyn aangezicht is blond en blaauw (van flagen of ftooten); item hy ziet als de dood, bleek en betrokken van wezen.

Lividité, (f) Dood-kleurigheid, betrokkenheid (van wezen); item blaauwheid, (veroorzaakt door flagen, kneuzing of ftooting).

Livraison, (f) Lévering, uitlevering, livrantie, overlévering, overgifte; livraison des marchandises, des clefs.

Liure, (f) Bindfel (n), band, strik (m); touw, om iets med te binden (n); liure de beaupré &c., Boegsprits-feiffing, woeling, enz.

Livre, (m) Een boek; boekdeel

(n); item de derde maag der berkauwende Dieren (f); des livres in folio, in quarto, in octavo, in douze, in seize, boeken in folio, (folianten), in quarto, (quartynen), in octavo, (in agten) enz.; livre spirituel, profane; livre de compte, fchuldboek; livre de raifon, ontfang-en uitgaav'-boek; livre en blanc, fchryf-boek; item ongebonden boek; à livre ouvert, zonder in te zien, voor de ouft; chanter, expliquer un auteur à livre ouvert; le grand livre du monde, het boek der natuur.

Livre, (f) Een pond (n) (gewigt).

Livre, (f) Een gulden (20 fchuilvers of fols) (m); une livre fterlin, een pond fterlings (engelfche munt-reekening van omirent 11 guldens Holl.); une livre de gros, een pond groot of pond vlaamsch.

Livrée, (f) Livrei; item lakkeien, livrei-bodienden in 't algemeen; une belle livrée, porter, quitter la livrée; la livrée doit attendre, de lakkeien moeten wachten; livrée, merkteeken aan eenig fuik winkel-waar; livrées, uitdeelingen, rantzoenen van fpys en drank.

Livrer, (v. a.) Léveren, overléveren, overgeeven, in handen fteffen; livrer bataille, flag léveren, livrer une place; fe livrer (v. r.) zich overgeeven.

Livret, (m) Een boekje; item de tafel van Multiplicatie.

Lobe, (m. in Ontleedk.) Lap, als; de long quab of lap, oorlél enz. item fchil, blies, van 't zaad der peulvrugten.

Local, ale (adj.); Mouvement local, plaatselyke beweeging; coutume locale, gewoonte van een plaats of land.

Localement, (adv.) Plaatselyk.

Locande, (adj.); Chambre locande, een' Huur-kamer.

Locataire, (m. & f.) Huurder; huurfer, huurderfche.

Locati, (m. gem. w.) Huur-wagen (m), huur-koets (f).

Locatif, ive (adj.) Dat de huur of

LOC. LOD. LOG.

of den tuurder aangaat; reparations
locatives.

Location, (f) Verhuuring, ver-
pachting (in Rechten).

Loche, (f) Grondeling; smeerling
(visch).

Locher, (v. n. & a.) Los slaan,
leuteren, schudden, rammelen als een
boef-zyser dat los is; item de zuiker
uit de vormen nemen; il a toujours
quelque fer qui loche, (spr. w.)
hem scheeldt altyd iets; il y a quel-
que fer qui loche, (spr. w.) daar
zit iets agter.

Locution, (f) Spreekwyze, uit-
spraak.

Lodier, (m) Gestikte déken of spreij.

Lods, (m. pl.); Lods & ven-
tes, jaarlyksche schatting, cyns, re-
cognitie.

Lof, (m) De Loef van een Schip;
être au lof, lofwaardig zyn; aller
au lof, ou, à la bouline, oploeo-
ven; by de wind op zeilen; tenir le
lof, se tenir au lof, ferrer le
vent, de loef houden, hoog by de
wind zeilen; lof, au lof, hou by de
wind, loef aan, roer aan ly (Scheeps-
bevel woord).

Logarithme, (m) Zekere Réken-ta-
fel om andere getallen ras by te vinden.

Logarithmique, (f. & adj.) De
konst of wetenschap om de logarith-
mus-tafelen te maaken; item tables
logarithmiques, logaritmische ta-
felen.

Loge, (f) Hut, loots; markt-
kraam; afgeschoten plaats (logie) in
een schouwburg; kajuit (f), kamertje
op een schip voor de officieren; een
compagnies huis of loots in de oostin-
dien; vertrek of hok in een tugt- of
dolkhuis; kamertje in een wees- of zieken-
huis (n); plaats of kamer daar de
blaasbalken van een orgel leggen;
koopmans-beurs op zommige plaat-
zen (f).

Logeable, (adj.) Bewoonbaar.

Logement, (m) Wooning, woon-
plaats, huisvesting, logement, ber-
berg; item het huisvesten, logeeren;
item quartier, in-quartseering; item
post-woning en verschanzing der krijgs-
lieden.

LOG. LON. 459

Loger, (v. n. & a.) Woonen, ge-
huisvest, geinquantierd zyn; item in-
weoning, huisvesting geeven, logee-
ren; où êtes vous logé? loger des
étrangers; où logerez vous tous
ces meubles? waar zult gy al dien
buisraad bergen, plaatsen? j'en suis
logé là, dat is myn zin (humeur)
se loger (v. r.) zieb huisvesten, zyn
intrek nemen; item post wassen (by
Krygsl.).

Logette, (f) Hutje, kamertje (n).

Logicien, (m) Redenkorsenaar.

Logique, (f) Redenkunst (logica).

Logis, (m) Huis (n), wooning (f);
item quartier (n), berberg (f).

Logogriphe, (m) Dubbelzinnige
sprak (f) raadfel (n).

Loi, (f) Wet (f), bevel; item
gebied (n) magt, heerschappy (f), la
loi naturelle, de natuur wet; gens
de loi, Rechts-geleerden; ranger un
état sous ses loix; n'avoir ni foi,
ni loi, van God noch zyn gebod iets
weeten; nécessité n'a point de loi,
noodt breekt wet (spr. w.).

Loïal, &c. (Zie Loyal enz.).

Loin, (adv. prep. & conj.) Ver,
verre, wyd; loin d'ici, ver van hier;
de loin, van verre, voir venir
quelqu'un de loin; parents de
loin, verre maagfchap of vrienden;
la jeunesse revient de bien loin,
de jonkheid kan veel verdraagen (van
ziekte) il n'ira pas loin, ou, il ne
le portera pas loin, by zal 't niet
ver brengen, of, niet ver daar meê ko-
men; au loin, verre af; il est allé
voyager au loin; loin à loin, ver-
re van malkander; item nu en dan, by
hooi en by gras; planter des ar-
bres de loin à loin; cela arrive
de loin à loin; loin d'ici fripon!
scheer je of pak je weg jou schelm! loin
des yeux, loin du cœur, uit het
oog, uit het hart (spr. w.); loin de,
ou, bien loin de, wel verre van,
in plaats van; loin de la chagriner,
je la caresse, wel verre van haar
enz.; bien loin d'étudier, il joue,
in plaats van te enz.

Loin, (m) 't Verschiët, 't ver-gezigt
in een schildery.

Lointain, aine (adj.); Pais loin-
tains;

tains, *ver-afgelegene landen*; l'éloigné, *het verschiet, het ver-gezigt in een' schiedery*.

Loir, (m) *Berg rot, murmeldier, il dort comme un loir*.

Loisible, (adj.) *Geërloofd, vry; cela n'est pas loisible*.

Loisir, (m) *Lelijke tyd, tusfchen-tyd, lelijke uren; avoir du loisir; je n'ai aucun loisir; il n'a pas le loisir de se moucher; faites cela à vos heures de loisir; à loisir (adv.) met gemak; travailler à loisir*.

Lombaire, (adj.); *Veines lombaires, de lende aderen*.

Lombard, (m) *De lomherd of lom-merd, bank van leening (f)*.

Lombes, (m. pl.) *De lendenen (in Ontleedk.)*.

Lombis, (m) *Roodagtige, groote zee-fchulp, kinkboorn*.

Lomboyer, (v. a.) *Verbeteren, verdikken (in de zout-werken)*.

Lombrical, ale (adj.); *Muscles lombricaux, wormfalsige fpiere (in Ontleedk.)*.

L'on. (Zie on).

Long, Longue, (adj.) *Lang, lange; item wydloepig, langduurig, langzaam, draalend, enz.; long chemin, longue absence; voyage de long cours, reize der fchepen aan geene zyde der linie; un homme fort long, een zeer lang mensch; item een talmer, draaler, een die lang in zyn wenden is; avoir les dents bien longues, zeer hongerig zyn; être long dans son discours, wydloepig enz.; de longs regrets, langduurig leedweezen; ouvrage de longue haleine, een werk van een' langen aasfem of duur; de longue main, van langer hand of van overlang; je le connois de longue main; bail a longues années, een lange huur-eest; vous nous donnez le carême bien long (fpr. w.) gy kunt 'er nog al lang af; le long (frep. reg. gen.) langs; le long du Rhin, de la côte, du dos, langs den Rbyn enz.; au long, tout au long (adv.), in 't laanze, in 't breede; expliquer, raconter une chose fort au long;*

long (f. m.); une aune de long, eene els lengte of een el lang; une liene de long; chambre de 20 pieds de long; être vêtu de long, in lange kleederen gaan; tomber tout de son long, vallen zoo lang men is; être couché tout de son long, ganifch uitgeftrekt leggen; il fait le court & le long de l'affaire, hy weet de zaak in den grond; il en a eu tout du long de l'aune, ou, il a eu du long & du large, hy is wakker ten houwens gekomen, hy is ter deege afgeroft, of, hy is 'er (das is, van die zaak) flegt afgekomen; à la longue (adv.) allengskens, metter tyd, van langzaam hand; j'espere d'y parvenir à la longue; de longue (adv.) verre weg; aller, ou, tirer de longue, verre weg reizen of trekken.

Longanime, (adj.) *Langmoedig of lankmoedig*.

Longanimité, (f) *Lankmoedigheid, lang en saai geduld*.

Longe, (f) *Lei reep, lei, leiffel van een paerd; item valk-riem; item longe de veau, niersfuk van een Kalf*.

Longé, ée (adj.) *Met een riem om de voeten (in Wapenk.)*.

Longer, (v. a.) *le chemin, loopen, rekken (als een dier op de Jagt)*.

Longimétrie, (f) *Lengte-meeting (in Land-meetk.)*.

Long-jointé, (adj.) *Lang gebeend; cheval long-jointé*.

Longis, (m. gem. w.) *Draaler, talmer, zuktelaar*.

Longitude, (f. in Aard-kloot-in fterrek.) *Lengte; afftand; in de zee-vaart is het de afftand van een fchip of plaats, oost of weft, van eenige andere plaats, betkend in graaden*.

Longitudinal, ale (adj.) *In de lengte ftrekkend (in Ontleedk.)*.

Long-tems, (adv.) *Lang, langen tyd; je ne l'ai pas vu depuis long-tems*.

Longue, (adj. fem. van long) *welk zie*.

Longuement, (adv.) *Lang, lange tyd, item langdraalig*.

LON. LOP. LOQ. &c.

Lon, guet, ette (adj.) *was lang, langgätig.*

Longueur, (f) *Lengte, lankheid, uitgestrektheid; item langjuurigheid, draaling, salmery, langwyligheid; longueur d'un chemin, d'un cable, d'une maladie, d'un siege; tirer une chose en longueur, eene zaak draalende, sleepende houden, of uitsellen.*

Lopin, (m. gem. w.) *Een hagt, bomp, knoest of stuk (van brood vleesch enz.).*

Loppe, (f) *Metaal-schuim, bamerflag.*

Loquacité, (f) *Gefnap, gebabbel (n).*

Loque, (f. gem. w.) *Lap, stuk, flarde; son habit pend tout en loques.*

Loquet, (m) *Klink; item yzere slang over e n scheeps-luik; fermer la porte au loquet.*

Loqueteux, (m) *Klinkje, schofje, knipje (n).*

Loqueteux, euse (adj.) *Gefcheurd, geplukt, schamelig.*

Loquette, (f) *Stukje, lapje, snip-pertje van iets, (n) (beter petit morceau).*

Lord, (m. Engelsch w.) *Heer, een voornaam Heer.*

Lorgner, (v. a.) *Belonken, begluuren, iets met begeerte of verliefde cogen van ter zyde beschouwen.*

Lorgnerie, (f) *Begluuring, belonking.*

Lorgnette, (f) *Kyk-glaasje, tuurglaasje (n) voor een zwak of kort gezigt.*

Lorgneur, euse (m. & f.) *Begluurder, belonker; begluurster.*

Loriot, (m) *Weduwaal, geele spegt.*

Lormerie, (f) *Klein-smids-werk.*

Lormier, (m) *Klein-smid, (naam der spoor-maakers in hunne leer-brieven).*

Lorré, ée (adj.) *Met vimmen, gevind (in Wapenk.).*

Lors, (adv.) *Toen, als dan (beter alors in dezen zin); dès lors, van toen af, of van die tyd af; pour lors, toen, als toen; lorsque (Kop-*

LOS. LOT. LOU. 461

pel w.) toen, als, wanneer, lorsque j'étois jeune.

Los, m. oud w.) *Lof, prys (f).*

Lofsange, (f) *Een' ruit (figuur die 4 gelyke zyden 2 scherpe en 2 stompe hoeken heeft); il porte de gueules à trois losanges, hy voerd drie goudde ruiten op een rood veld in Wapenk.); losanges, ruitswyzige koeckjes (in Gereesk.).*

Lofangé, ée (adj.) *Geruis, ruitswyzig (in Wapenk.).*

Lot, (m) *Aandeel, part, lot, erf-deel (n) kaveling (f); item lot (n), prys (f) in een' Lotery.*

Loterie, ou, Lotterie (f) *Lotery.*

Lotion, (f) *Kruider-bad (n); wasching eener wond (f).*

Loti, ie (adj.) *Bien loti, wel bedeeid.*

Lotir, (v. a.) *By looting ver-deelen (beter partager).*

Lotisé, ée (adj.) *By looting of kaveling gedeeld.*

Lotisseur, (m) *Een die waaren kavel of ver-deeld.*

Lots & ventes. (Zie Lods & ventes).

Lotterie &c. (Zie Loterie enz.).

Lotus, (m) *Zekere plant aan den Nyl.*

Louable, (adj.) *Loflyk, prysfelyk, pryswaardig.*

Louablement, (adv.) *Pryswaerdiglyk, loffelyk.*

Louage, (m) *Huur, huuring; item verhuuring (f); prendre une maison à louage, een huis huuren; bail-ler à louage, in huur geeven, verhuuren; payer le louage; carosse, cheval de louage.*

Louange, (f) *Lof, lof-tuizing, roem, prys.*

Louanger, (v. a. boert. w.) *Pryzen, roemen; il aime à être louangé.*

Louangeur, euse (m. & f. spot w.) *Pryzer; roemster.*

Louche, (adj. & f.) *Scheel zien-de; een scheele; il, elle est louche.*

Loucher, (v. n.) *Scheel zien.*

Louchet, (m) *Spad, schup (f).*

Louchette, (f) *Instrument om het scheel zien te beletten.*

Louer, (v. a.) *Loozen, pryzen, roem*

roemen; louer Dieu, God looven; se louer (v. r.) zich zelfs pryzen; se louer de quelque chose, de quelqu'un, wel vergenoegt, wel te vrêden over iets of iemand zyn.

Louer, (v. a.) Huuren; item verhuuren; louer une chambre de quelqu'un, à quelqu'un, eene kamer van iemand huuren, aan iemand verhuuren; (prendre . ou, donner à louage) avoir des chambres à louer, kamers te huur hebben; item figuurl. geen brein of verstand hebben; maison à louer; Louer une servante.

Lover (v. a.) un cable, een' kabel opschieten, dat is, in 't rond leggen.

Loueur, euse (m. & f.) Roemer, fryzer, vleijer; roemster vleijster.

Loueur, euse (m. & f.) Huurder; huurster; item verhuurder; verhuurster; loueur de carosse, de chevaux, verhuurder van koetsen enz.

Louis (m) d'or, een goude Louis (zekere munt).

Loup, Louve, (m. & f.) Wolf; wolvin; aller en quête du loup, den wolf op-sporen; enfermer le loup dans la bergerie, den dief in de kelder sluiten, dat is, iemand ergens laten daar hy veel schaden doen kan, of een' wond roetheelen zonder wel gezuiverd te zyn; donner la brebis à garder au loup, den wolf het schaap in bewaaring geeven, of eenen schelm iets betrouwen; marcher à pas de loup, zagties treden, sluipen, stil heen druipen; quand on parle du loup on en voit la queue, als men van den drommel, dat, is van iemand spreekt, is hy 'er by of omtrent; on le regarde comme un loup gris, men ziet hem niet geerne, eenyder schuwvud hem; la faim chasse, ou, fait sortir le loup hors du bois, honger is een scherp zwaerd, of, de nood leerd bidden (spr. w.); tenir le loup par les oreilles (spr. w.) in eene nêtelige of gevaarlyke omstandigheid zyn; il a vu le loup, (spr. w.) hy is verkoud en heesb; il a vu le loup (spr. w.), hy heeft voor 't vuur geweeft, hy is een man die wat gezien heeft, van ondervin-

ding; qui se fait brebis, le loup le mange, die zich tot een schaap maaks word van de wolf gegeten, dat is, als men al te goed is word men zyn buurmans gek of verdrukt; il faut heurler avec le loup, men moet huilen met de wolf daar men meê in 't toeb is, dat is, men moet zich schikken na 't humeur van die geene by welke men is of woond; il est connu comme le loup gris, hy is bekend als de bonte hond; les loups ne se mangent pas l'un l'autre, twee quaaide honden byten malkander niet; entre chien & loup, tusfchen liebs en donker, schemer-avond.

Loup, (m) Mom-aangeziqt der vrouwen (n) (masque); pak-flok (m); bor, brom f) (dun latie of liniaal, 't welk de kinderen inde lucht omfingieren en geflor meê maaken); wolf, zeker in-eetend gezwel in de beenen enz.; een quaaidsprekend mensch.

Loup-cervier, (m) Een Lincx of luç; logt (zeker dier).

Loupe, (f) Een wen (zeker gezwel); vergroot glas, dat in plaats van een bril diend; knoçi, knobbel, of uitwasling van een boom; rauwe onvolkomene paerel of steen.

Loup-garou, (m) Weerwolf.

Loup-marin, ou, loup de mer, (m) Zee-wolf (zekere Visch).

Lourd, lourd (adj.) Zwaar, grof, lomp, plomp, ongefchikt, onhandelbaar, dom, duf, log; traag in 't afgaan of verkoopen enz.; coffre lourd; homme lourd; esprit lourd, terre lourde; faire une lourde faute; livre lourd, boek dat niet wel van de hand gaat of getrokken is (livre dur à la vente).

Lourdaud, aude (adj. & f.) Bor, dom; item een plomperd, lomperd, lompe-vlêgel, lompe êzel, dommerik, bot-muil, botterik, dom-kop.

Lourdement, (adv.) Op eene lompe, botte of grove wyze..

Lourderie, (f) Domme, grove, lompe freek of misflag.

Lourdise, (f) Bosheid, domheid.

Lourpidon, (f) Oude hex.

Loutre, (f) Een otter (m).

Louve, (f) Een' wolvinne; item

LOU. LOX. LOY. &c.

een geil vrouwenfch (n); item een tang met een ring, om zwaare fteenen met een kraan aan op te ligten (f); item een werp-net (n).

Louwer, (v. a.) Een gat in een' zwaaren fteen maaken om 'er den yzeren bout in te dryven, waar aan dezelfde opgeheeven word; item eenen fteen opheffen.

Louveteau, (m) Jonge wolf.

Louveter, (v. n.) Jonge wolven werpen.

Louverterie, (f) Wolve-jagt (f); wolven-tuig (n).

Louvetier, (m) Wolve-jaager; Jager-meefter der wolve-jagt.

Louveau, (m) Een die de gaten in de fteenen bakt voor de pin, waar by ze opgehyrd worden.

Louviere, (f) Wolven-hol.

Louvoyer, (v. n. zee w.) Laveeren; louvoyer à petites bordées, met korte gangen laveeren.

Louvre, (m) 's Konings-Paleis te Parys, dus genaamd; item eenig pragtig gebouw.

Loxodromie, (f) Schuinfe zeiling of koers van een fchip; item de weetenfchap om zulx uit te rekenen, of op de Kaart af te paffen.

Loxodromique, (adj.); Tables loxodromiques, tafelen waar op zodanige fchuinfe zeiling of afwyking van de linie berekend is.

Loy. (Zie Loi).

Loyal, ale (adj.) Getrouw, oprecht, vroom, deugzaam; cœur ferme & loyal; vin loyal & marchand, oprechte verkoopelyke wyn.

Loyalement, (adv.) Getrouwelyk, trouwelyk, oprechtelyk.

Loyauté, (f) Getrouwigheid enz.

Loyer, (m) Huur, huisbuur (f); item loon (m), belooning, vergelding, kaffyding (f).

Lozange. (Zie Lofange).

Lu, ue (adj.) Gelezen, doorlezen, voorgelezen.

Lubie, (f. boert w.) Luft, luim, gril, inval; il lui prend fouvent des lubies, hy krygt zomtyds zotte fratzen.

Lubricité, (f) Onkuijsheid, geilheid, vleefchelyke luft.

LUB. LUC. LUE. &c. 463

Lubrique, (adj.) Ontugtig, onkuijch.

Lubriquement, (adv.) Ontugtiglyk.

Lucarne, (f) Dak-venfter, vallicht (n).

Lucciole, (f) Glinfterende vlieg.

Lucide, (adj.); Corps lucides, lichtende, helder fchynende ligchaamen (als fterren enz.); intervalles lucides, goede vlaagen, buyen, of tuffchenpoozingen van eenen raaskallenden zieken of krankzinnigen.

Lucifer, (m) Lucifer, de duivel of vorft der dufterniffe; item morgenfter (by Dichters).

Lucine, (f) Kraam-godinne (by de Heidenen).

Lucratif, ive (adj.) Voordeelig, smeurig, vet, daar winft op zit; emploi lucratif; charge lucrative.

Lucre, (m) Winft (f), gewin, voordeel (n).

Luette, (f) Het lletje in de keel; avoir la luette allongée ou abattue, den huij hebben.

Lueur, (f) Glans, fchyn, fonkering (clarté splendeur) lueur des flambeaux, des armes; fauffe lueur.

Lugubre, (adj.) Droevig, treurig, rouwig; habit lugubre, treur of rouwkleed, rouw-gewaad; humeur, chambre lugubre; vers lugubres, treurdichten.

Lugubrement, (adv.) Treuriglyk, droeviglyk.

Lui, (pron. heeft in zommige gevallen eux en in andere leur in 'r plur.) hy; hem, aan hem, tot hem, masc. haar, aan haar, tot haar, fem. by voorb. c'est lui (fem. elle) qui m'a dit cela, hy is het die my zulks gezegt heeft; c'est pour lui, eux, elle, elles, het is voor hem enz.; lui & moi, hy en ik; eux & elles (plur.) je le lui donnois, ik gaf het hem of haar; je leur parlois, ik fprak hun of henlieden, masc. haar of haarlieden fem. zie verder hier door de Grammaires.

Luire, (v. n.) Schynen, blinken, fchitteren, glinfteren, licht, glans geeven.

Luifant, ante (adj.) Schynend, glinfterend, flikkerend.

Lui-

464 LUI. LUM. LUN.

Luites, (f. pl.) *Feelballen van een wild zwyn (m. pl.).*

Lumiere, (f) *Licht, fchyngel (n), glans (f), brandende kaers of licht; in 't algemeen, opening waar door het licht of den dag valt, of, ook waar door men kykt, als: een spleet, gaasje of wizer van eenig mathematisch werktuig; de dag in een schil-dery; 't land gat van eenig schiet-geveer; pompgat op een schip; item licht, kennis, begrip van iets; item een doorluchtig, schrande of wys man, een licht enz.; le soleil repand sa lumiere par tout; apportez de la lumiere, brengt licht of een kaers; donner des lumieres sur une affaire, eene zaak licht byzetten, ophel-de-ren; être la lumiere de son siècle; mettre un Livre en lumiere, een Boek in 't licht geeven; les lumieres de ce tableau sont bien placées.*

Lumignon, (m) *Brandende lem-met, katoen van een kaers of lamp.*

Luminaire, (m) *Een licht (n), als: de twee Hémel-lichten, zon en maan; item wasch-kaerjen, toortzen of fakkels, die men in de R. R. ter eere van eenen Heiligen of by eenig lyk brand; luminaires (figuurl.) de oogen; on lui a poché les luminai-res, men heeft hem een paar blaauwe oogen gegeeven.*

Lumineux, euse (adj.) *Helder, blinkend, glanzig, glansryk, schitte-rend; heerlyk, voorreffelyk; corps lumineux; la lumineuse troupe des Anges; esprit lumineux.*

Lunaire, (adj.); *Année, cours, cadran lunaire, maan-jaar, maan-loop, maan-wyzer.*

Lunaire, (f) *Maan-kruid (n).*

Lunaison, (f) *Maan tyd, tyd van de eene nieuwe maan tot de andere.*

Lunatique, (adj. & f.) *Maan-ziek, gek, dol, dwaas, waanzinnig, uitzinnig; een maanzieke; een waan-zinnige, een dwaas, grillig mensch; cheval lunatique.*

Lundi, (m) *Maandag.*

Lune, (f) *De maan; nouvelle lune, le cours, le premier quar-tier de la lune; avoir des lunes, gekke luimen hebben; il tient de la*

LUN. LUP. LUS.

lune, *hy heeft een slag weg; faire un trou à la lune, heimelyk weg-gaan, banquiroet spe-len; aboyer contre la lune, iemand lasteren dien men niet schaden kan; vouloir pren-dre la lune avec les dents, onma-gelyke dingen onderneemen willen; coucher à l'enseigne de la lune, onder den blaauwen hemel slaapen; il revint trois lunes après son de-part, hy kwam drie maanden na zyn vertrek wederom.*

Lunel, (m) *Vier halve maanen, een' maan-roos (in Wapenk.).*

Lunette, (f) *Een glas, kyk-glas (n); lunette d'approche, ou, de lon-gue vue, een verrekyker; lanette à facettes, glas met ruiten geslepen dat de voorwerpen vermeenigvuldigt; lunette à puce, vergroot-glas (mi-croscope); lunette, bril van een sekreét, kak stoel, of stillerje; klein dak-vingster; blind-lap, of kap van een paerd; rand, waar in het glas van zak-horlogie word gezet; bril, van een-nig gevogelte, schaafzyer (oy leér-be-reiders); lunettes (plur.) een bril; lunettes jeunes, agées, een bril voor jonge of bejaarde lieden; se servir de lunettes, een bril gebruiken; chaus-sez vos lunettes (boert w.) zet uw bril op, en kykt ter deeg.*

Lunettier, (m) *Brillenmaaker of verkooper.*

Lunettiere, (f) *Bril-gebruikster.*

Lunule, (f. in merk.) *Eene in twee cirkels geslootene figuur; item ring of maanjes om de planeet Jupiter enz.*

Lupin, (m) *Vygeboon, platie bit-tere boon (f).*

Lustrale, (adj. f.); *Eau lustrale, 't ww-water der oude Heidenen.*

Lustration, (f) *Verzoening (f), zoen-offer (n), reiniging (f) (by de oude Heidenen).*

Lustre, (f) *Tyd van 5 Jaar; rei-niging die by de Romeinen yder sde Jaar geschiedde; item Krystallyne arm-of Kroon-kandelaar; item glans-water (by Hoedemaak. en bont-w.); item glans, luister, pragt, aanzien.*

Lustrer, (v. a.) *Glanzen, luister of glans ergens opbrengen.*

Lustreur, (m) *Een glazzer.*

Lus-

LUS. LUT. LUX.

Lustreux, euse (adj.) Glanzig.

Lustroir, (m) Polijst-doeck (by Spie-
gelmaaker).

Lustru, (m. woord van verag-
ting by 't gem.) Benzel, aegeniet.

Lut, (m) Bereide lijsteem, waar
van de smelt oven gemaakt worden;
item waar men in de schook-kunde
de potten toe slykt.

Luter, (v. a.) Met zedaanigen leem
betsryken, toe maaken.

Luth, ou, Lut, (m) Luit (f);
toucher le luth, op de fluit speelen.

Luthéranisme, (m) 't Lutherdom
(n), de Lutherse Leere (f).

Luthérien, enne (adj. & f.) Lut-
tersch; een Lutersch-man, Luther-
sch-gezin, Lutheraan.

Luthier, ou, Lutier (m) Luit-
maaker, ciol-maaker, snaaren-spel-
maaker.

Lutin, (m) Spookfel, nagt-geziht,
kaboutermannetje (n), quel-duivel
(m); item een die veel geraas of lé-
ven maakt, een quel-geest, raas-bol
(m); c'est un petit lutin (méchant
petit garçon).

Lutiner (v. n.) ou faire le lu-
tin, spooken, tieren, raazen, woe-
len.

Lutrin, (m) Zang-lesenaar.

Lutte, (f) Worsteling, worstel-
kunst; s'exercer à la lutte; empor-
ter une chose de haute Lutte,
iets met geweldiger hand wegneemen.

Lutter, (v. n. & a.) Worstelen;
lutter contre la fortune, la mort;
le bélier lutte la brebis, de ram-
dekt het schaap, of de ooi.

Lutteur, (m) Een Worstelaar.

Luxation, (f) Verstuiking, ver-
wrikking, springing uit de koot, der
ledemaaten.

Luxe, (m) Overdaad, pragt (f).

Lyxer, (v. a.) Uit het lid gaan,
verwrikken (by Heelm.).

Luxure, (f) Wellust, geilheid,
onkuisheid, ligawaerdigheid (beter
incontinence, volupté).

Luxurieux, euse (adj.) Onkuisch,
wellustig, geil.

Luzerne, (f) Spurrie, spaansche
klaver (soort van hooi); item kanary-
zaad.

LUZ. LYC. M. &c. 465

Luzerniere, (f) Spurrie land (n).

Lazin, (m) Luitzing (f) schi-mans-
garen (n) tot weelingen op een schip.

Lycanthrope, (m) Weerwolf,
wolf-mensch, uitzinnig mensch.

Lycanthropie, (f) Razerny van
iemand, die hem doet wopen en tiergn,
of die zich inbeeld een wolf te zyn.

Lymphatique, (adj. in Ontleed-k.);
vaisseaux lymphatiques, water-va-
ten.

Lymphé, (f. in Ontleed-k.) Water-
ächtige vogt des Ligchaams.

Lynx, (m) Lugt, loqt, linx (zeker
dier).

Lyre, (f) Lier (zeker snaar-speel-
tuig, en gesternie).

Lyrique (adj.); Poëte lyrique,
Lier-dichter.

M.

M. (f) M. (f. de 12de Letter van
't Alphabet word meereendeels
uitgesproken als n wanneer 'er eene
m, n, b, of ponmiddelyk opvolgt; ook
op 't einde van een woord, alwaar
dan ook min of meer de klank van een'
g geboord word; als: emmener, con-
damner, embrasser, tromper, so-
lemnel, pronom, prompt, &c.
lees anmené of byna angenen, enz.
dan hier van zyn uitzonderingen, en
waar over de Grammaires verder
nazie. M betekend ook 1000 in 't Ro-
meinsch getal.

Ma, (pron. fem. poss. van mon)
Myne, myn; ma femme, ma sœur,
ma maison, &c. edoch wanneer het
subst. (hoewel fem.); met een' klink-
letter begint, gebruikt men mon,
als: mon épée &c. bezalven voor de
twee liefde-woorden; amie en amour,
in dien zin gebézigd wordende zegt men
m'amie! m'amour! myn schat! myn
lief!

Mamar-Bachi, (m) Offer-Opzien-
der der Gebouwen aan 't Hof van
Perziën.

Macaf, (m) Een' divisie of streep
(f) by Boekdruckers, om twee woor-
den

den aan malkunder te koppelen; als: qu'a t-il fait?

Macaron, (m) Makaron (zeker zuikerken amandel-gebak).

Macaroni, (m. Ital. w.) Soort van deeg toegemaakt met eijeren, boter en melk, in reepjes gesneden en gekookt, door de Italianen veel gebruikt.

Macaronique (adj.); Poëme macaronique, een latyns-gedicht vermengd met woorden, van d'eene of andere moeder-taal.

Macaronisme, (m) Zodaanige dichtkunde.

Macération, (f) Vleesch-temming, strenge levens-wyze, kastyding, vermagering des Ligchaams; item weeking, kerving, kneuzing, uitpersing der kruiden (by Apoth.).

Macérer (v. a.) son corps, zyn Ligchaam kastyden, een streng leven leiden, zyn vleesch temmen; macérer des herbes, kruiden klein hakken, kerven, uitpersen; weken, uittrekken.

Mâche, (f) Vette kous (zeker veld-slaad).

Machecoulis, (m) Uitstékende borstweering der ouden.

Mâchedru, (m) Slok-ep, vraat.

Mâche-fer, (m) Hamerflag, schuim (n) ouligheid, afval (f) van 't yzer.

Mâcheliere, (adj. & s.) Kaauwend, bequaam of dienend tot het kaauwen; item kaauw-tand, maal-tand, kies (of liever in deezen zin; dent mâcheliere).

Mâchement, (m) Het kaauwen (n).

Mâchemoure, (f) Kruimen van scheeps-twee-bak of bescheit.

Mâcher, (v. a.) Kaauwen; mâcher la viande; cheval qui mâche son mors ou frein; mâcher son frein, (spr. w.) zyn verdriet opkropen; cet homme mâche à vuide, die man heeft niets te byten, noch te breeken; il faut qu'on lui mâche tout, men moet hem alles voor-kaauwen, voor hem klaar maaken.

Mâchette, (f) Groot slag- of jagtmes der wild-schutters in America.

Macheur, (m. & f. gem. w.) Vraat, goede schranzer.

Machiavellisme, (m) Staatkunde van Machiavel (f).

Machiavelliste, (m) Een Machiavellist.

Mâchicatoire, (m) Kaauwvel; kaauw-middel (n), kaau-wartzeny (f); prendre du tabac en mâchicatoire.

Machicots, (m. pl.) Koor-bedien-den der L. V. Kerk te Parys.

Machinal, ale (adj.) Konst-werk-tuiglyk, werktuiglyk, natuurlyk; mouvement machinal, Ligchaamlyke beweeging, daar de wil geen deel in heeft.

Machinalement, (adv.) Werk-tuiglyker wyze, zonder mede-werking van de wil of gedagten; c'est un homme qui agit machinalement.

Machinateur, (m) Aanregter, brouwer van iets quaads.

Machination, (f) Heimelyke brouwing, aanslag, smeeding, berokking van quaad.

Machine, (f) Konstwerk, konst-gestél of werktuig; krygstuig (n); item konstgreep, list (f).

Machiner, (v. a.) Quaad brouwen, smeeden, berokken, aanregien of op toeleggen, op bedagt zyn; il machine votre perte.

Machiniste, (m) Konst-werktuig-maaker.

Machinoir, (m) Werktuig om de naad of fleek wit te maaken, een lik bout (n) (by Schoenm.).

Mâchoire, (f) De kinnebak (f) 't kaakenbeen (n); item de bek aan eene schroef, aan den haan van een' snaphaan (m); branler la mâchoire, remmer les mâchoires, jouer ou escrimer de la mâchoire, een schoon mondstuk slaan, wakker met de kaakenbeenen spelen, braaf schranzen, mooi wat oftoen aan tafel.

Mâchonner, (v. n. & a.) Mom-pelen, preutelen; item met moeite kaauwen, mommelen.

Machurat, (m) Bemorser, kladder, bezoedelaar, boekdrukkers leer-jongen die alles bemorst, dus genaamd.

Machurer, (v. a.) Bemorssen, bekladden (by Boekdrukkers).

MAC. MAD.

Macis, (m) *Forlie* (f) (*tweede* *baſt* die om de muskaat-noot zit).

Macle, (f) *Een' water noot*; *ruit* in een wapen; *ruits-wyze* of met maazen *geſchoren* *touw-werk* op een ſchip.

Maçon, (m) *Metselaar*, *aide à maçon*, opperman, *bandlanger*; *maçon*, *knoeiſer*, *broddelaar*; *ce ſont de vrais maçons*.

Maçonrage, (m) *Metsel-werk* (n).

Maçonner, (v. a.) *Metselen*; *item* *broddelen*, *knoeyen*, *grof werk maaken*.

Maçonnerie, (f) *Metselaary* (f), *metsel-werk* (n).

Macque, (f. *zee w.* *Zie* *Macle*).

Macreufe, (f) *Meer-eend*.

Macrocosme, (m) *De groote wereld* (f), *in tegenſtelling* van *Microcosme*, *de kleine wereld* of *den menſch*.

Macfarat, (m) *Niger-hut* (f).

Maculature, (f) *Klad-papier*, *pak-papier* *ſchur-papier* (n), *mis-druk* (f).

Macule, (f. *Schriſtuurl. w.*) *Smet*, *plek*, *klad*.

Maculer, (v. a. & n.) *Bekladden*, *beſmetten*, *bemorsſen*, *bezoedelen*; *item* *aſſmetten*; *Epreuve*, *feuille maculée*.

Madame, (f) *Mevrouw* (*Eertitel* die men aan *Keizerinnen*, *Koninginnen*, *Hertoginnen*, *Gravinnen*, *Vrouwen* van *Edellieden*, *groote Heeren* of *Amptenaaren* geeft); *als*: *Madame Votre Majesté*; *Madame la Princesse*, *la Comtesse*, *la conſeillere* &c. NB. *Madame* *zonder meer*, *beſtekend 't Konings broeders* *gemaalinne* of *de Koninglyke Princeſſen* in *Vrankryk*; *Madame* *worden ook door misbruik* of *uit beleeftheid* *genoemd*, *de burger-vrouwen* of *andere geringe vrouwsperzoonen*; *elle fait la Madame*, *zy ſpeeld de groote Mevrouw*; *Madame vaut bien Monsieur*, *ou*, *Monsieur vaut bien Madame*, *de eene is den anderen waard*, *de eene is zoo goed als de andere*; *Madame Manicon* (*boert w.*) *Vroed-vrouw*.

Mademoiselle, (f) *Mejuffrouw*, *Juffrouw*; *item* *dogter van 's Konings broeders* in *Vrankryk*,

MAE. MAE. MAG. 467

Madré, ée (adj.) *Gelekt*, *geſpikkeld*, *met ſtreepen* of *vlekken*, *bont*; *Bois madré*; *peau madrée*; *madré*, ée, *boort*, *doorſtapt*, *lyſtig*; *il est madré*.

Madrier, (m) *Dikke eike-plank* of *plaat voor zwalpen*, *aſſuiten* enz.

Madrigal, (m) *Zeker punt-dichts met ongelijke verzen* (n).

Madrigalet, (m) *Klein punt-dichtje* (n).

Madrure, (f) *Gevalktheid* in 's *vel* van *zommige dieren*; *gevlamdheid*, *aderen* of *ſtreepen* in 't *hout*.

Maëſtral, (m) *Noord-weete-mind*, *in de midde landſche Zee*.

Maëſtralier, (v. n. *zee w.*) *Ten noora-weeten draaijen* (*word in de middelh. zee aldus gezegt van 't kompas*).

Maſlé, ée (adj. *gem. w.*) *Dik* of *gezwollen* van *weezen* of *knoenen*.

Magasin, ou, Magazin, (m) *Pakhuis*, *voorraad-ſchuur*; *magasin d'armes*, *tuig-huis*, *wapen-huis*; *magasin de bled*, *de toiles* &c. *marchand* en *magasin*, *koopman* in 't *gros*, *groſſier*.

Magasinier, (m) *Pakhuis-meester*.

Mage, (m) *Een wysgeer* of *Geleerde* *onder de Perzen*; *les mages d'orient*, *de wyzen uit het ooften*.

Magiciens, ienne (m. & f.) *Tovenaar*, *duivels-konſtenaar*; *tovereffe*; *il n'est pas magiciens*, *hy is geen tovenaer*, *dat is*, *niet zeer ervaaren*.

Magie, (f) *Toverkunſt*, *duivels-konſt*; *item* *heimelyke weetſchap*.

Magique, (adj.) *Wat van de toverkunſt* of *duivels-kunſt* is.

Magister, (m. Lat. w.) *School-meester* op een dorp.

Magistère, (m) *Groot-meesterschap* van *Maltha* of *tyd daar van* (f).

Magistral, ale (adj.) *Meesterlyk*, *meesteragtig*, *beerskend*.

Magistralement, (adv.) *Op eene Meesterlyke wyze*.

Magistrat, (m) *Regeerder*, *Magistraats-perſoon* (m); *item* *de overigheid*, *de Regeering* (f).

Magistrature, (f) *Regeering* (f), *overigheids ampt* (n).

Magnanime, (adj.) *Grootmoedig*, *edelmoedig*; *Prince magnanime*.

468 MAG. MAH. MAJ.

Magnaniment, (adv.) *E'delmoediglyk.*

Magnanimité, (f) *Grootmoedigheid.*

Magnat, (m) *Magnaat* (zeker voor-
naam *Heer* in *Polen*).

Magnésie, (f) *Bruin-steen* (m. in
de *compositie* van 't *glas* gebr.).

Magnétique (adj.); *Vertu magné-
tique, aantrekkende of magnétische
kracht.*

Magnétisme, (m) *De aantrekkende
kracht, als van de zeil-steen.*

Magnificat, (m) *Lof-zang der ves-
per in de R. K.; corriger le mag-
nificat, onnodige vertéteringzen mau-
ken* (spr. w.).

Magnificence, (f) *Kostelykheid,
prag, statieusheid.*

Magnifier, (v. a. oud w.) *Pryzen,
verheffen, groot maaken.*

Magnifique, (adj.) *Pragtig, groot,
heerlyk, fraai, kostbaar; Prince,
habit, repas, style magnifique.*

Magnifiquement, (adv.) *Pragtig-
lyk, kostelyk.*

Magot, (m) *Een Baviaan* (grooten
aap); *item een leelyk mismaakt;
mensch, een aap, een zot, een lab-
oor; item een verborgen schat, spaar-
pot, on a trouvé son magot, zy
hebben zyn geld, den aap gevonden.*

Mahomet, (m) *Mahomet* (Profect
der Turken).

Mahométan, ane (adj. & f.) *Ma-
hometaansch; een Mahometaan.*

Mahométisme, (m) *Het Mahome-
taendom* (n).

Mahonne, (f) *Groote turksche
galei.*

Mahutes, (f. pl. *Valkeniers* w.)
Korte vleugel-veeren eener Valk.

Mai, (m) *Mey, bloei-maand* (f); *item
mei-boom, mei-tak; item getraliede
bak, om geteerde touwen in af te laa-
ten lekken* (m).

Mai. (*Zie mais ou huche*).

Maidan, (m) *Markt in de ooster-
sche landen* (f).

Majesté, (f) *Hoogheid, hooge waer-
digheid, Majesteit, hooge aanzienlyk-
heid, deftigheid; un air plein de
majesté.*

Majestueusement, (adv.) *Deftig-
lyk, aanzienlyk, verbéven.*

MAI.

Majestueux, euse (adj.) *Hoog, acht-
baar, verbéven; air majestueux.*

Majeur, eure (adj. & f.) *Groot-
sterker; item meerderjaarg, mondig;
item een mondige of meerderjaarg;
en Normaudie on est majeur à ving-
t ans; Excommunication majeure,
de groote Kerkenban; force majeure,
hogere magt of kracht, overmagt;
Louis majeur, Lodewyk de oude;
ton majeur, de boven stem of toon
(in Zangk.); nos Majeurs, onze
voor-l'aders.*

Maieur, (m) *Opperste des volks,
op sommige plaatsen.*

Majeure, (f) *De eerste stelling of
Major eener sluit-reden.*

Maigre, (adj. & f.) *Mager; schraal,
sloet enz.; il, elle est maigre;
viande maigre; jours maigres,
vasten dagen; faire maigre, geen
vleesch eeten, vasten; soupe maigre,
soep zonder vleesch; terre maigre,
schraal land; style maigre, dorre,
slegte, armhartige schryf-trant; pièce
maigre, een mager stuk (vleesch);
item een al te dun stuk (hout of steen
in Bouwk.); un maigre sujet, eene
g ringe oorzaak; item een dor onder-
werp, daar niet veel van gezegt kan
worden; maigre reception, diver-
tissement; le maigre, het magere;
il va du pied comme un chat mai-
gre (spr. w.), hy kan loopen als een
baas; maigre échine, een lang ma-
ger vrouwen-mensch.*

Maigrelet, ette (adj.) *Magerig-
tig, magertjes, een weinigje mager.*

Maigrement, (adv.) *Schraalsjes,
slegtjes, gemeen, mager.*

Maigret, ette (adj.) *Magertjes,
dun, schraalsjes, dor, niet wel te
pas.*

Maigreux, (f) *Magerheid, rank-
heid, dunheid, schraalheid.*

Maigrir, (v. n.) *Vermageren,
mager worden, sinken.*

Maigue, ou, megue (f) *Dunne
wateragtige melk, stremfel, weier-
melk, wei; (du petit lait).*

Mail, (m) *Malie-baan* (f); *item
het malien-spél* (n); *item de malie of
kolf daar toe* (f); *jouer au mail.*
NB. *dit woord heeft in plur. mails.*
Mail-

Maille, (f) *Mys* (f), *beller* (een halve pennig); *sleek* van breiwerk; *maas*, *maaze*, *schaakel* van een net; *ring*, *malie* van een wapen-rok (m); n'avoir pas la maille, *geen beller*, *noch penning hebben*; il fail la maille bonne, *by maakrichtige rekening*; ils ont toujours maille à partir ou quelque grabuge ensemble, *zy hebben altoos een tuije met malkander te schillen*, dat is, iets uitstaande of ruzie; pince-maille, *een glerigaard*, *wrek*, *knyszer maille de filet*, de treillis, *maasenz.*; cotte de maille, *Pantzier*, *malienkoller* of *wapen-rok*; maille à maille se fait l'hubergeon, (spr. w.) *veel kleintjes maaken een groot*; maille (tache) dans l'oeil, *vlek*, *plakje in't oog*; maille d'un crochet, *het oog van een haak*; maille, *een half loed* (in de munt); mailles, *srikken*, *maazen aan een bonnet zeil*; item *wydsens*, *takken tuschen de inbouden van een Schip*; se mailler, (v. r.) *vlekken*, *spikkelen*, als *Patryzen*; item *het pantzier aandoen enz.*

Mailler, (v. a. & n.) *Met den pantzier of malien voorzien*; *vlekken op 't oog*, of, *op de vèderen*, als *Patryzen bekomen*; *maazen in netten enz.* *maaken*; *een muur ruitswyze of met vierkantige steenen opmetselen*; of iets anders *met maazen of ruiten maaken*; *knoppen*, *zetten* (van vrugten gez.).

Maillet, (m) *Een sey*, *sleg*, *houte hamer*.

Maillier, (m) *Malien of pantzies maaker*.

Mailloche, (f) *Beuk-hamer*, *moskwil*; *kajfaat-hamer* (m).

Maillot, (m) *Kinder-luur*, *zwagtel* (f); il est encore au maillot.

Maillotin, (m) *Stryd-byt* (f); *stryd-kouf* (f).

Maillure, (f) *Vlekken*, *spikkels op de veeren van een vogel*.

Main, (f) *De hand* (f); item *handschrift* (n) *hand* (f); item *geldschopje* (n) enz.; la main droite, *gauche*, *de regter*-, *linker band*; l'avant-main, *de vlakke hand*; l'arrière-main, *d'averegtse hand*; *tenir*

quelque chose à la main; la main de la bride, de la lance, *eenes ryders linkere of regtere hand*; rendre, *donner la main*, *den toom loslaten*, item *zich overgeeven*; soutenir la main, *den toom ophouden*; ce cheval bat à la main, *dat Paerd rukt met de kop*; l'appui de la main, *een ruk met den toom*; peser à la main, *zuwaar op de hand leggen*; tirer à la main; *forcer la main*, *niet na den toom luistren*; mettre un cheval dans la main, *den toom vatten*; faire partir de la main, *den toom vieren*, *het Paerd laten loopen of doorschieten*; ce cheval tourne à toutes mains, *dat Paerd laat zich wel regeeren*, *is zeer mak*; cheval de main, *hand-Paerd*; battre des mains, *met de handen klappen*; de main en main, *van den eenen tot den anderen*; mettre l'épée, la plume à la main, *het zwaard*, *de pen opvatten*; rendre en main propre, *eigen-handig overleveren*; ouvrage fait à la main, *met de hand gemaakt werk*; monter main avant, *met de handen voor uit opklouteren*; imposer les mains, *de handen opleggen*, *inwyden*, *inzegenen*; item *aflossen*; faire une chose hant à la main, *eene zaak met geweldiger hand of gezag uitvoeren*; c'est un homme de main, *by is een man die werkt*, *die zaaken doed*; en venir aux mains avec l'ennemi, *met den vyand hand-gemeen worden*; à main armée, *gewapender hand*; faire main basse sur l'ennemi, *den vyand nêr zabelen*; combat de main à main, *een gevegt van naby*; mains gourdes, *siyve verkleumde handen*; n'avoir pas les mains gourdes, *goede handen hebben*, *toetasten*; graisser la main, *de handen smeeren*, *vullen*, *een steekpenning geven*; hant à la main, *trots*; item *hoegdravende*; mettre la main à l'encensoir, *zich in geeselyke zaaken steeken*; main levée, *ontbeffing*, *wegneeming van enig beslag of arrest*; main forte, *gerechts-dwang*; donner main forte aux sergents; main-mise, *een howw of slag*; item *band*

hand oplegging, executie, rechterlyke hulp; item *vrylating* van *slaverny*; *faire un coup de main*, eene *stoute daad* bestaan; *tour de main*, een *handgreep*, *handeling*, *kunsje*; *faire la main*, iets *ongehoorloofs* na zich haalen, in eenige *bediening*; *marcher bride en main*, iets met *omzigtigheid* of *overleg* doen; les mains lui *démangent*, hy was *gaerne* aan den dans, aan den slag (*spr. w.*) *sous main*, onder de hand, *heimelyker wyze*; *main chaude*, *handje klap*, *handje plak* (zeker *spel*); en un *tourne main*, in een *ogenblik*; une *main* de papier, een *boek papier*; une *main* (de cartes), een *trek opslag* (in 't kaartsp.); j'ai la main, ik moet 't *eerst* *uitspeelen*; main, *scheen*, *zyer b. slag* van een *katrol*; haak van een *put emmer*; la main d'un *singe*, de *band of poot* van een *slap*; main de carosse, *kram*, waar door de *riemen* *geslooken* worden; item *hand-quast* of *lis* in een *koers*; main-morte, *doode hand*, (dat is, wanneer eene *erffenis* aan eenig *Kloofster* of *gefigt* *vervalt*, dat *niet uitsterft*); ne toucher pas de main morte, (*spr. w.*) *wakker toeslaan*; tendre la main, eene *aalmoes* *vraagen*; il vaux mieux tendre la main que le cou, (*spr. w.*) *het is beter te bedelen als te stelen*; j'en mettrois la main au feu, ik zou 'er een *eed* op *konnen doen* (*spr. w.*); main pote, een *korte, gezwollene of lamme hand*; prendre à toutes mains, van alle kanten naar zich haalen, *schraapen*, être à main, ou, à la main, *by der hand* of *gereed leggen*; je tiens cela de bonne main, ik heb dat van *goeder hand*; tenir une terre par les mains, een *land-goed* zelfs *gebruiken*; acheter quelque chose à la main, iets *zonder te weegen* *koopen*; avoir une chose de la première main, iets *uit de eerste hand* *hebben* of *koopen*; donner la main, zich *verlooven*, *trouwen*; per main tierce, *door de derde hand* of *man*; de longue main, van *overlang*; toucher dans la main, *by handtasting* *beloven*; à deux mains, met *beide handen*; cheval à deux mains,

ry- en koets-paer; sans main *mettre*, *zonder moeite of kosten*; à pleines mains, met *volle handen*, *by hoopen*; à main droite, à main gauche, *ter regter, ter linker hand*; prendre à main droite, *ter regter hand* *inslaan*, *draaijen*, *wenden* of *keeren*; je baise les mains à &c., ik *beveele my* aan enz.; froides mains, *chandes amours*, *koude handen*, *gestadige liefde* (*spr. w.*).

Main-trouvable, (*adj.*) Dat *niet vercreemd*.

Main-morte &c. (*Zie onder main*).

Maint, *mainte*, (*adj. oud w.*) *Veel*, *verscheide*.

Maintefois, (*adv. oud w.*) *Dikwils*.

Maintenant, (*adv.*) Nu, nu *ter tyd*, *heden-daags*, *tegenwoordig*; dès maintenant, *van nu af*; ce n'est pas dès maintenant qu'il, *het is niet nieuw dat hy* enz.

Maintenir, (v. a.) *Handhaven*, *voorstaan*, *staande houden*, *verdedigen*; se maintenir, (v. r.) zich *staande houden*, *verdedigen* enz.

Maintenon, (m) *Hals-kruisje* (n).

Maintenu, ue (*adj.*) *Vorgeslaan*, *verdedigt* enz.

Maintenue, (f) *Handhaving*, *bescherming*, *verdediging* (in *Rechten*).

Maintien, (m) *Beboudenis*, *behoud bewaaring*; item *gelaat*, *houding*, *gebaer*; le maintien des loix, je connois à son maintien qu'il est &c.

Major, (m) Een *Major*; une tierce major, *een derde van 't aas* (in 't *Piket sp.*).

Majorasque, ou, Majorat, (m) *Oudste zoons recht* in *Spanien*.

Majordome, (m) *Hofmeester* in *Italien* en *Spanjen*.

Majorité, (f) *Majors-plaats*; *mondigheid*, *meerderjaargheid*; entrer en majorité.

Maire, (m) *Burgermeester*, *Operscbout*, *Hoofd-officier*.

Mairie, (f) 't *Ampt* van een *maire*; item eene *meijery*.

Mairrin, ou, merrin, (m) *Klapbous*, *watous*, *pyp-bout*, *duig-bout*, *wagensbot* (n).

Mais,

Mais, (con. j. & adv.) *Maar, doch; la chose est belle, mais elle est chère; je n'en puis mais, ik kan dat niet helpen, 't is myn schuld niet; y puis je mais? kan ik 'er voor? il n'a ni fi, ni mais, hy is oprecht, zonder omwegen; il a toujours quelque fi, ou quelque mais.*

Mais, (in) *Bak-trog (m) (Huche); item turksch Koorn (n).*

Maisneté, (f) *Jonger geboorte.*

Maison, (f) *Huis. gebouw, huis-gezin, geslacht, (n) afkomst enz. maison de Ville; ou, Hôtel de Ville, Stad-huis of Raad-huis; maison de plaisance, lust-huis; maison de campagne, ou, maison champêtre, Buitenplaats, Landgoed, stede; maison de correction, tucht-huis; maison rustique, boeren woning; Maison-Dieu (Zie Hôtel-Dieu); maison éteinte, uitgestorven huis of geslacht; il est de bonne maison; établir sa maison, zyn huis in staat brengen; tenir maison; maison de santé, Quarantyn-huis; la maison du Roi, huis-troepen, lyf-wagt; les petites maisons, 't dol-huis; qui veut tenir nette sa maison, n'y mette femme, prêtre ni pigeon.*

Maisonnage, (m) *Huis-timmerhout, bouw-hout (n).*

Maisonnée, (f. gem. w.) *Huis-gezin (n).*

Maisonnette, (f) *Klein huis, huisje (n).*

Maître, (m) *Meester, Leer-meester, Heer, baas enz. parler en maître, gebieden als magt hebbende, faire le maître, den baas speelen; se rendre maître d'une ville; maître d'école; maître à écrire, à danser, d'armes, de musique, de langues, de poste, de pont &c. maître valet, scheeps bottelier; maître garçon, meester-knecht; maître fou, een gek in folio; maître fripon, een aarts-schelm; maître es arts, meester in de vrye konsten of fraaye wetenschappen, een gepromoveerde; maître-autel, het groote outaar; maître de hache, ou, charpentier, fchip-timmerman; maître des œu-*

vres, stads-bouwmeeſter (fabryk); maître des hautes œuvres, ſcherp-rechter, beul; maître des basses œuvres (écureur de puits & de privés, ou, Gadouard) baas van de nagt-werkers, put- of ſecreet-rui-mer, ſtille veeger; petit-maître, een pronker, ſalét-pog, verwaande zot; item een ſnoeshaan, ligte jonker, in 't kort een 't zamenſtel van al 's geene beſpottelyk, verachtelyk, zot en buitenſpoorig is; maître tailleur, cor-donnier, een meeſter Kleer-maaker enz. Grand-maître de Malte; Grand-maître de la Maïſon du Roi, opper Hof-Marſchalk; Grand-maître des eaux & des forêts, Opperbouweſter; Grand-maître de l'artillerie, Ge-neraal-vel-d-tuig-meeſter; Maître des cérémonies, des requêtes, d'Hô-tel; Maître des comptes, Rentmee-ſter; Maître de navire, Schipper op een koopvaardy ſchip; Maître paſſé, een volkomen meeſter in iets; l'uſage eſt le maître le plus aſſuré d'une langue; une compagnie de 50 Maîtres, een bende van 50 Rui-ters; Maître aliborum, een gek, tel maître, tel valet, zoo heer, zoo knecht (ſpr. w.) le charbonnier eſt maître en ſa maiſon (ſpr. w.) yder is meeſter in zyn huis; qui a com-pagnon a maître, die een metgezél heeft is zyn eigen meeſter niet; pour bien ſervir & loyal être, de ſer-viteur on devient maître.

Maitresse, (f) *Meesteresse, baas-zin, vrouw, Juffrouw van het huis, waardin; item liefste, minnasteresse; item school-vrouw, school-maître; la maitresse du logis; faire des maitresses; une maitresse femme, een kloekhartig wyf; item een wyf dat den baas ſpeeld, of de broek draagd; la maitresse roue d'une Horologe, het groote beweeg-rad van een Uur-werk.*

Maîtrise, (f) *Meesterschap (n); lettre de maîtrise.*

Maîtriser, (v. a.) *Heerschen, over-meeſteren.*

Majuscule, (adj. & subst.); *Let-tre majuscule, ou un majuscule, groote letter, hoofd-letter.*

Makelaer, (m. *bolle. w.*) Een *Ma-*
kelaar.

Mal, (m. plur. *Maux*) *Het quaad*; *ongeluk*; *onheil* (n) (*m. rt, pyn* (f)) *fr* *ir* *le mal & faire le bien*, *het quade vlieden*, *en het goede doen*; *dire du mal d'autrui*; *le mal est*, *que &c.* *het ongeluk of het ergste is*, *dat enz.* *mal d'avanture*, *een gezwollen win-*
ger door het streken van een' naald *of spelde veröorzakt*; *le mal ca-*
duc, *ou*, *haut mal*, *vallende-ziekte*; *mal contagieux*; *mal de cœur*, *kwaalykheid*, *walging*, *braaklust*; *pyn voor 't hart*; *mal de rate*, *milt-*
ziekte; *mal de tête*, *hoofd-pyn*, *mal* *de mer*, *zee-ziekte*, *walging*, *mal* *de mère*, *moeder-quaal*; *mal d'en-*
fant, *barens-nood*, *arbeid*; *mal de* *terre*, *scheurbuik*, *blaauwschuit*; *mal* *de Naples*, *spaansche pokken*; *mal* *de vertre*, *de dent &c.* *mal saint* *main*, *het sechurfd*, *krauwagie*; *met* *tre une fille à mal*, *eene jong meij* *je* *verleiden*; *avoir mal à la tête*, *aux* *pieds*, *aux yeux*; *faire du mal*, *quaad doen*; *vous me faites mal*, *gy doet my zeer*; *son mal augmen-*
te, *zyn' quaal vermeerderd*; *vou-*
loir du mal à quelcun, *iemand on-*
genegen zyn; *de deux maux il faut* *éviter le pire*, *van twee quaaden*, *moet men het beste kiezen* (*spr. w.*); *le mal d'autrui n'est que songe*, *nienand hinkt van een ander zyn zeer* (*spr. w.*); *tomber de fievre en* *chaud mal*, *van de wal in den sloot* *vallen*, *dat is*, *van quaad tot erger* *komen*; *songer à mal*, *op quaad be-*
dagt zyn; *cela ne me touche*, *ni* *en bien*, *ni en mal*, *dat raakt my* *in 't geheel niet*; *sentir du mal par-*
tout le corps; *l'homme est sujet* *à une infinité de maux*.

Mal, (adv. *Qualyk*, *segt*, *onge-*
zond, *niet wel te pas*, *onpass-lyk*; *se* *trouver mal*, *zig niet wel bevind-*
en; *aller de mal en pis*, *hoe lan-*
ger hoe erger worden, *être mal* *avec*, *ou*, *auprès de quelcun*, *by* *iemand in een quaad blaadje staan*; *être mal vêtu*, *segt gekleed zyn*; *être mal à cheval*, *segt te paerd* *aiten*; *vous entrez mal dans mes*

affaires, *gy was myne meening zeer* *qualyk*; *vous vous y prenez bien* *mal*, *gy gaa zeer verkeerdelyk te* *werk*; *faire mal ses affaires*, *ou*, *être mal dans ses affaires*, *niet wel* *in zyne zaaken slaagen*, *'er niet wel* *aan zyn*; *cet habit*, *vous sied mal*, *dat kleed staat u niet wel*; *il vous* *sied mal de faire cela*, *het past u* *niet zuiks te doen*; *prendre quelque* *hose mal*, *ou*, *à mauvaise part*, *iets qualyk*, *of*, *euve neemen*.

Maladie, (f) *Luft der zwangere* *Vrouwen*.

Malade, (adj. & subst.) *Ziek*, *krank*; *item een zieke of kranke*, *Pa-*
tient; *il est malade à mourir*; *avoir l'esprit malade*, *niet wel by* *zyn zinnen zyn*.

Maladerie. (Zie *Maladrerie*).

Maladie, (f) *Ziekte*, *krankheid*; *item besmettelijke ziekte*.

Maladif, *ive* (adj.) *Ziekelyk*, *zwak*.

Maladrerie, (f) *Zieken-buis*, *Lazarus-buis* (n).

Mal adresse, (f) *Onbehendigheid*, *lompheid*.

Mal-adroit, *oite* (adj. & subst.) *Lomp*, *plomp*, *ongeschikt*, *onbehen-*
dig; *item een lompe Vleegel*.

Mal-adroitement, (adv.) *Onbe-*
hendiglyk, *lomp*.

Mal agréable, (adj.) *Onbevallig*, *onaangenaam*.

Mal-aise (m) *être en mal-aise*, *in ongemak*, *of*, *verdriet zyn*.

Mal-aisé, *ée* (adj.) *Ongemakkelyk*, *moeijelyk*, *zwaar*; *chemin mal-ai-*
sé; *il est mal-aisé*, *hy is een onge-*
makkelyk, *moeielyk mensch*; *un riche* *mal-aisé*, *een die veel goed heeft*, *echter veel schuldig is*.

Mal-aisement, (adv.) *Ongemak-*
kelyk, *moeijelyk*, *bezuwaarlyk*.

Malandres, (f. plur.) *Klooven in* *de kniebuigen der paerden*.

Malapre, (m. by *Boekdr.*) *Lompe* *Zetter die de Copie niet leezen kan*.
Mà à-propos, (adv.) *Ontydig*, *ongelogen*.

Malart, (m) *Wilde Eend* (f).

Mal aventure, (m) *Ongeval*, *on-*
geluk (n).

Mal-avise, *ee* (adj. & subst.) Onbedagt, kwalijk bedagt; onvoorzigtig; *item* een onbezonnen of kwalijk bevaad, *n* mensch.

Mal-bâti, *ie* (adj.) Slecht gebouwd; *item* *Wanf* bouwen, leelyk, mismaakt; maison mal-bâtie; un grand corps mal-bâti, *een* groot mismaakt mensch.

Mal content, *ente* (adj.) Misnoegd, *t* onvreede.

Mâle, (adj.) Manlyk, mannelyk, stout, *n* onbustig; courage, style mâle.

Mâle, (m) *Mannerje* (n); un bon mâle, *een* goede baan; mâles & femelles, *mannetjes en wyfjes*; *item* roerkaaken en duimelingen (*Zie w.*), moineau mâle, *een manneijes muisch.*

Male, (f) Reis-koffer (n. *Zie* malle).

Maléfète, (f) Een gevaarlyk dier (n), *een* booze schak (gem. w.); *item* klammajozzer (zekere Scheps-byt met een hamer).

Malebasse, (f) Knobbel, quaest in 't bout (m).

Malédiction, (f) *Vervloeking.*

Maléçon. (*Zie* Mal-façon).

Maléfaim. (*Zie* Mal-faim).

Maléfice, (m) Misdaad (f), schelmstuk (n); *item* toovery, betoovering (f).

Maléficié, *ée* (adj.) Betooverd, *tsbeest*, door toovery geraakt; *item* (gem. w.) ziekelyk, gebrekkelyk.

Maléfique, (adj.) Van een' quade werking of invloed; planète maléfique.

Malencontre, (f) Ongeluk, ongeval (n) quade ontmoeting (f).

Malencontreusement, (adv.) Ongelukkiger wyze.

Malencontreux, *euse* (adj.) Rampspoedig; personnage malencontreux, *een* persoon die niets goeds voorspeld of raet zich brengt.

Mal-en-point, (adv.) Il est mal-en-point, *het is* slecht met hem gesfeld, *hy is* 'er slegt aan.

Mal-entendu, (m) Mis verstand, misbegrip (n); il y a du mal-entendu dans cette affaire.

Mal-entendu, *ue* (adj.) Qualyk verstaan.

Malenuit, (f. gem. w.) Quaade

nagt; le malade a beaucoup de malenuits.

Malep-ste! (interj.); Malepeste! que cela est chaud! *de duiker!* of *de droes!* *wat is dat heet!*

Malerage, (f) De geew-bong r, teztiekte; la malerage le saisisse! *dat hy nimmer zat worde*; il a la malerage de faim.

Males-graces, (f. pl.) Ongunst, ongenade; être dans les males-graces d'une personne.

Males-feraines, (f. pl.) Maandstont n, maand loed.

Maletier, *malette*. (*Zie* malletier, malette)

Malevole, (adj.) *Wangunstig*, ongenegen, *yanang*, verbaat.

Maléçon, (f) *Mistand*, *mic-mickbreit* (f); *gebrek* (n) 'in kleed-deren enz.); *item* tevroeg (n), ontrouw bintelwyze (f).

Maléfacteur. (*Zie* Mal-facteur).

Mal-faim, (m. gem. w.) Groote bong r.

Mal-faire, (v. n.) *Quaad* doen.

Mal-faillant, *ante* (adj.) *Quaad-doende*; *item* schadlyk, ongezond.

Mal-fait, *aite* (adj.) *Qualyk* gedaan, *qualyk* gemaakt; *item* mismaakt, *teelyk*, *warschopen*.

Mal-faiteur, (m) *Misdaadiger*, *quaaddoender*, *boosdoender*.

Mal-famé, *ée* (adj. gem. w.) *Ter quadder naam en faam*, *in een slegt gerugt*.

Mal-gracieusement, (adv.) Onbeestelyk, onbeleefdeelyk.

Mal-gracieux, *euse* (adj.) Onbostlyk, *boersch*, *lomp*.

Malgré, (prép.) *In weér-wil*, *in spyt*, *ondanks*, *niet tegenstaande*, *onaangezien*; il a fait cela malgré moi, *lui, elle &c.*; malgré la pluie; malgré ses dents, *in spyt van zyn bakhuis of van hem*; malgré que (conj.) malgré que vous en ayer, *alzyt gy 'er tegen*; bongré, malgré qu'il en ait, *of hy 'er tegen is of niet, of by het wel of qualyk neemd*.

Mal habile, (adj.) Onbequaam lomp, onzeschikte.

Mal-habileté, (f) Onbequaamheid.

Mal-herbe, (f) *Zekere vers. plant in languedok; item onkruid; malherbe croit toujours, onkruid vergaart niet.*

Malheur, (m) *Ongeluk, onheil, ongeval (n), ramp (f) enz.; supporter son malheur avec constance, zyn ongeluk manmoedig draagen, ondergaan; pour comble de malheur, tot een' overmaat van ongelukken, of om de maat daar van vol te meeten; cela porte malheur, dat brengt of kondigt onheil aan; par malheur, by ongeluk, by alle ongelukken, malheur à vous, ou sur vous! à moi! wee u! wee my! à quelque chose malheur est bon, daar is een ongeluk zoo groot of daar is een geluk by; un malheur ne vient jamais seul ou apporte son frere, daar quaad is komt quaad by; à la malheure (adv.) by ongeluk, ongelukkiglyk.*

Malheureusement, (adv.) *Ongelukkiglyk, rampzaliglyk, elendiglyk.*

Malheureux, euse (adj. & f.) *Ongelukkig, rampzalig, elendig, snood, ondeugend; entreprise malheureuse, eene ongelukkige onderneming; vie malheureuse, een elendig leven; physionomie malheureuse, een slecht gezicht of voorkomen; un malheureux, een ongelukkige; item een schoolje, schelm, booswigt, slechte vent; une malheureuse, een ondeugende feeks, snood Vrouwenscb; qu'a-t-il fait ce malheureux? wat heeft die rampzalige, die deug niet gedaan?*

Mal honnête, (adj.) *Onëerlyk, schandelyk; item onbeusch, onbeschoft; mal-honnête homme, femme; un procédé mal-honnête, een eerloos of schandelyk, item een onbeleefd gedrag.*

Mal-honnêtement, (adv.) *Onëerlyk; item onbeschoftelyk.*

Mal-honnêteté, (f) *Onëerlykheid, onbeleefdheid.*

Malice, (f) *Boosheid, quaadheid, moedwil; schelmery, sieltery (f), schelmstuk (n); item streck, poets (f); malice noire, duivelsche boosheid; sa malice est découverte; faire mille petites malices.*

Malicieusement, (adv.) *Boosaardiger, ondeugender wyze, snoodelyk gezind.*

Malicieux, euse (adj.) *Quaadaardig, boos, ondeugend; item listig, slim; vol sreeken, of, daar in vermaakscheppende; il est malicieux comme un vieux singe, by is een looze schalk.*

Malier. (Zie Mallier).

Maligne. (fem. van Malin).

Malignement, (adv.) *Quaadaardiglyk, booslyk.*

Malignité, (f) *Quaadaardigheid, boosheid; item schaadelykheid; basse malignité, schandelyke boosheid; la malignité de l'air.*

Malin, igne (adj.) *Quaad, boos, boosaardig; esprit malin, een kwaadaardig Mensch of gemoed; le malin esprit, ou le malin, debooze geest, de duivel; fièvre maligne, quadaardige koorts; il est malin, elle est maligne, by, zy is kwaadaardig, een boos Mensch, c'est un petit malin.*

Maline, (f) *Spring-ty (n), sterke vloed met nieuwe of volle maan (f); item mechelische kant.*

Malingre, (adj.) *Ziekelyk, zwakelyk, krukkende, die niet bekomen kan.*

Mal-intentionné, ée (adj.) *Quaalyk gezind, quaadwillig; les mal-intentionnés, de quaad-gezinden.*

Malitorne, (adj. & subst.) *Orhandig, plomp; item een lompe vlee-gel.*

Mal-jugé, (m) *Een verkeerd vonnis.*

Malle, (f) *Een reiskoffer, valies (n).*

Malléabilité, (f) *Taaiheid, gedweeheid.*

Malléable, (adj.) *Taai, gedwee, buigzaam, dat zig laat uitkloppen of smeeden.*

Mallémolles, (m) *Oost-Indisch neteldoek (n).*

Malléole, (m) *De voet-knokkel (in Ontleedk.).*

Malletier, (m) *Valies of reiskoffer-maaker.*

Mallette, (f) *Valiesje, reiskoffertje (n).*

MAL. MAM.

Mallier, (m), *Post-paerd* (n).

Mal-méner, (v. a.) *Mishandelen*.

Mal-ordonné, ée (adj.) *Slegt ingerigt*.

Malotru, ne (adj. gem. w.) *Wan-schapen, leelyk; item erbarmelyk, elendig*.

Mal-plaisant, ante (adj.) *Onbehaaglyk, onbevallig*.

Mal-propre, (adj.) *Vuil, morsig; item onbequaam; il est mal propre, by is stordig; il est mal-propre pour la guerre, by is onbequaam ten oorlog*.

Mal-proprement, (adv.) *Stordiglyk*.

Mal-propreté, (f) *Stordigheid, morsigheid*.

Mal-sain, aine (adj.) *Ongezond; enfant, fruit mal-sain; côte mal-saine, gevaarlyke kust, met klippen enz.*

Mal-séant, ante (adj.) *Ongevoeglyk, niet passende, of niet wel staande; une action mal-séante*.

Mal-talent, (m. oud w.) *Haat, wrok, wangunst*.

Maltôte, (f) *Schatting, tol; item knevelary, bloedzuigery; item een uitlegger, visitatie schip*.

Maltotier, (m) *Ingaarder, Pachter; item een knevelaar, sirooper des volks*.

Maltraiter, (v. a.) *Mishandelen, qualyk bejzenen; slegt ontzaalen*.

Malveillance, (f. oud w.) *Vyan-digheid, haat, wangunst*.

Malveillant, ante (adj. & subst.) *Wangunstig, vyandig, quadauwillend; item een wangurstige, ongenégene*.

Malversation, (f) *Ontrouw, misdraaging in eenig ampt*.

Malverser, (v. n.) *Zyne bediening niet getrouw waarneemen, onredelyk, ontrouw daar in handelen*.

Malvoisie, (f) *Malwezy-wyn*.

Malvolu, ue (adj.) *Gebaat, niet wel gezien*.

Maman, (f. Kinder-w.) *Mamaasje*.

Mamanteton, (f. Kinder-w.) *Eene Minne*.

Mamelle, (f) ou, Teton (m) *Borst, mam, pram (der Vrouwen); item uyer, pram, speenen (der dieren)*.

MAM. MAN. 475

Mamelon, (m) *Borst-tépel; duim eener deur*.

Mamelu, ne (adj.) *Wel geborst*.

M'amie, (f. Liefkoozend w.) *Myn hartje, kindje, zoeterijje*.

Mamillaire, (adj.) *Tépel.vormig (in Ontleedk.)*.

Mammaire (adj.); *Veines mam-maires, borst-aderen (in Ontleedk.)*.

Mammon, (m) *Mammon, (God des ryksdoms)*.

M'amour, (m. & f. Liefkoozend w.) *Myn hartje, myn lief*.

Manant, (m) *Een boer, landman*.

Mancelle, (f) *Paerden-hals-kéren die met ringen aan de kar-boomen vast is*.

Manche, (f) *Mouw; manche d'habit, de chemise; c'est une autre paire de manches (spr. w.) dat is ene andere zaak; du temps qu'on se mouchoit sur la manche (spr. w.) in den ouden tyd toen men niet beter wist; il a la conscience large comme la manche d'un cor-delier (spr. w.) by heeft een zeer ruim gewisfen; bouts de manches, opslaagjes, pleurcufen; tours de manches, arm-banden; garde-man-ches, overtrekzels; Gentils-hom-mes de la manche, 's Konings trou-wanten; la manche d'un bataillon, de vleugel van een bataillon; man-che d'hippocras, door-zyg-zak voor ipocras; avoir dans sa manche, (gem. spr. w.) in zyn magt hebben; mettre dans la manche, (gem. spr. w.) in zyn magt brengen, gedwee als een handschoen maaken; manche, kanaal, nauwe zee (detroit) man-che à eau, waterlang, mammie-ring, (scheeps lange leere buis, om het water daar door in de leggers-ten te laten loopen); item slang eener brand-spuut; manche, raffineer-oven in een' munt*.

Manche, (m) *Steel (m), beft of hegt, handvat (n); manche de ha-che, de serpe, de cuiller, de con-teaux &c. manche de charrue, de violon, &c. ploegslaert, viool-bals enz.; branler au, ou, dans le man-che, in de steel niet vast zitten, leu-teren; item weiffelen, niet vast in zyn*

zyn schoenen staan, onzekker zyn; jeter le manche après la cognée (*spr. w.*) na eenige geldene schade den moed opgeeven, of als het best weg is, het overige 'er ook aan waagen of laten lo pen.

Mancheron, (m) *Plorgstaert*, *bandvoet*.

Manchettes, (f. pl.) *Hand-lobben* *mouwrijzen*, *mansjetten*.

Manchon, (m) *Een mof*.

Manchot, otte (adj. & f.) *Eénhandig*, *verminkt*; een éénhandige; il n'est pas manchot, *hy is niet gek*.

Mandarin, (m) *Een Chineesch ede man*.

Mandat, (m) *Paussijke bevel-brief*, *aanstellings-brief tot eenig Kerkelyk ampt*.

Mandataire, (m) *Een die zulks ontfangt; item een gewolmagtigde (in Rechten)*.

Mandement, (m) *Bevel*, *bevel-schrift* (n).

Mander, (v. a.) *Ontbieden*, *dagvaarden*, *op-ontbieden*, *roepen*; item *beveelen*, *gelaften*; item *berichten*, *laaten weten*; il manda tous ses enfans, *by liet alle zyne kinderen voor hem komen*; on lui a mandé la mort de son pere.

Mandeur, (m) *Stadts-knecht te Lyon*.

Mandiant. (*Zie Mendiant*).

Mandibule, (f) *Kinnebak* (in Ontleedk.).

Mandil, (m) *Perzische hoofd-band*.

Mandille, (f) *Livrei-rok*, *overrok* (m).

Mandore, (f) *Soort van kleine har.*

Mandragore, (f) *Alruin* (plant).

Mandrin, (m) *Spil eener draai-henk* (f), item een *boor* (n), *doorslag* (m), *by Smids*.

Manducation, (f) *Het eeten van 's Heeren Avondmaal*.

Manéage, (m) *Het werk van een matroos in 't laden en lossen van een Schip*.

Manege, (m) *Ry-schoole* (f), item *het afrigten*, *dresseeren der Paerden*; item *kennis*, *bestiering*, *handel-*

wyze van een zaak, als: il est fait au manège.

Manes, (m. pl.) *De ziel of geest* (f); *eenes afgeslorvenen*, (*by de oude Heidenen*).

Manœuvre. (*Zie Manoeuvre*).

Manganese. (*Zie Magnésie*).

Mangeable, (adj.) *Eetbaar*.

Mangeaille, (f) *Eeten* (n), *spyze*, *kof* (f) *voor vogelen enz.*

Mangeoire, (f) *Krib*, *kribbe* (f) *eeten-bak* (n), *voor 't vee*.

Manger, (v. a.) *Eeten enz.*; manger du pain, *de la viande*; manger du fable, *het uur-glas schudden* (*by Zee-l.*); la rouille mange le fer, *de roest verteerd het yzer*; les chagrins mangent les hommes; manger les mots, *de woorden afbytten*, *niet volkomen uitspreken*; manger la douleur, *zyne smert opkropen*; se manger les uns les autres, *malkander opvreeten*, *vervolgen*; se manger des yeux, *malkander wangenfyn* zyn; cette voyelle se mange devant une autre voyelle, *die klink-letter word voor eene andere verzwegen*.

Manger, (m) *Het eeten* (n), *de spyze*, *kof* (f).

Mangerie, (f) *Vreeterij*, *smulle-ry*; item *aspersing*, *knevelary*.

Mangeur, euse (m. & f.) *Eeter*; *eetster* (*gem. w.*); grand mangeur, *groot eeter*, *vraat*; mangeur, *knevelaar*, *srooper*; mangeur de charrettes ferrées, *schreeuwer*, *snoever*, *windmaaker*; mangeur de crucifix, *een huichelaar*, *schynheilige*; mangeur de viandes apprêtées, *een luijaard*, *dag dijs*.

Mangeure, (f) (*lees manjure*) *Het knaagen*, *byten*, *knauwen*, *knauw-sel van wormen*, *muizen enz.*; item *de plaats daar wilde zwynen enz. gewroet*, *of geweid hebben*.

Maniable, (adj.) *Handelbaar*, *hanteerbaar*, *regeerbaar*, *bewerkbaar*, *gedwee*, *buigzaam*, *leerzaam*; la cire est maniable; peuple maniable.

Maniaque, (adj. & f.) *Raazende*, *dol*, *bezeten*.

Manicle, (f) *Leere duimring* (*by Schoenm.*) (m).

MAN.

Manicles, (f. pl.) *Hand-boeyen*; *item iets dat men in, of, aan de handen doet, om zich niet te branden enz.*

Manicordion, (m) *Een Klavicornium, zeeker snaar-speel-tuig.*

Manie, (f) *Razerny, dulligheid, uitzinnigheid; stem gekheid, zotte kuuren, zinnelykheid, neiging; rien n'est égal à leur manie; chacun a sa manie*

Maniement, (m) *Behandeling, betasting, bevoeling met de handen; item beflisering (f), bewind (n); maniement du pinceau, de handeling van 't penseel; maniement des armes, de la flute, des affaires, de son bien &c.*

Manier, (v. a.) *Bevoelen, betasten, aanraaken, handelen, behandelen; bestieren; bezigen, handteeren, ceffenen; manier de l'argent, geld handelen; manier un peu de drap là, bevoeld dat laken eens; manier la plume, de pen voeren; manier son corps de bonne grace, zyn ligchaam cierlyk beweegen; manier une affaire, eene zaak bestieren; manier les deniers publics, de gemeenlands penningen in handen hebben; cet orfèvre manier bien l'argent, die goudsmid weet het zeker wel te bewerken; manier, ou, remaier le bled, het koren omschoppen, verschoppen; manier les livres, de boeken beziigen; manier du cuir, leër bereiden; manier la pâte, deeg kneeden; manier bien un sujet, een onderwerp wel uitvoeren, behandelen; manier un cheval, een paerd regeeren, beryden, dresseeren; manier les esprits, de gemoederen bestieren, overreeden; manier à bout, eendak omdekken; vertéceren; cette laine est douce au manier, ou, en maniant, die wol is zagt in 't gevoel, in 't betasten of handelen.*

Maniere, (f) *Manier, wyze, aart, schikking, voeging, voege, mode; chacun a sa maniere; il a de l'esprit à sa maniere; connoître les manieres de &c. ses petites manieres m'ont charmé, zyne aartigheden enz.; en quelque manie-*

MAN.

477

re que ce soit, op wat wyze het ook zyt; de la belle maniere, fraaijes, moontjes; on l'étrilla de la belle maniere; maniere de parler, manier of wyze van spreken; de maniere que j'ai &c., zoo dat ik heb enz.; par maniere de dire, by manier van spreken; of zoo te spreken; par maniere d'entretien, redeneerder wyze; par maniere d'acquies, wilsaans balven, ter naauwer nood, zoo wat, om quanswys te kunnen, zyn best te doen.

Maniéré, (adj.); *style maniéré, eigene of byzondere schryfschrift.*

Maniérille, (m) *Schilder die zyns eigene wyze of inventie heeft.*

Maniette, (f) *Wisch-lap (m) (by Katoensrukkers).*

Manieur (m) *de bled, koren-omschopper, verschopper.*

Manifestation, (f) *Bekendmaking, openbaaring; verschyning.*

Manifeste, (adj. & f.) *Openbaar, klaar, blykbaar, bekend, zonnen-klaar, middag-klaar; item bekendmaakingschrift, gewijs-schrift, manifest; publier un manifeste.*

Manifestement, (adv.) *Klaarlyk, erz.*

Manifester, (v. a.) *Bekend-maaken, openbaaren, kenbaar doen worden.*

Manigance, (f) *Bedriegelyke handel, list, kuipery.*

Manigancer, (v. n.) *Bedriegen, betrekken.*

Manille, (f) *Manilje in 's omber-spel.*

Maniment. (Zie Maniement).

Manipule, (f) *Bende voet-knegten (by de oude Rom.); arm-cieraad des Mis-priesters; een hand vol (van kruiden by Apoth.).*

Manique, (f) *Ledere duimring, handschoen (m) (by Ambagts l.).*

Maniquelle, (f) *Senegalsche peper.*

Maniveau, (m) *Visch-ben (f).*

Manivelle, (f) *Kromme handvat, kruk om een rad mee om te draaijen, spijl om een schroef of pers mee toe te draaijen; item Kolderstok, roerpin (Scheeps w.).*

Manne, (f) *Manna, Hemels-brood (n).*

(n); *tafel-korf*, brood-korf(m); *manne à marée*, groote ronde visch-korf; *manne d'enfant*, teene wieg.

Mannequin, (m) Hooge ronde korf; *item een leedeman*, (om in allerhande posuuren te stellen en na te Schilderen); *elle joue des mannequins*, zy speelt voor boer.

Mannequinage, (m) Beeldhouwers werk aan Gebouwen.

Manœuvre, (m) Een opperman, handlanger; dag-looner, sjouwer.

Manœuvre, (f) Verrigting, daad, beweging; *item 't scheeps-werk*; *item 't rouw-werk*, 't want van een schip, als: 't fok-flag-ly-bram-zeilen diergelyke kleine zeilen; *item het werk daar meede*, als: 't wenden, brassen enz.; *une mauvaise manœuvre*, eene slechte verrigting, daad, beweging enz.; *cacher sa manœuvre*, zyn oogmerk verbergen; *manœuvre de guerre*, krygs verrigting, inrigting, schikking; *inatelot qui entend bien la manœuvre*, een ervaren matroos.

Manœuvrer, (v. a.) Scheeps-werk, krygs-werk doen.

Manoir, (m. boert. w.) Huis, woning.

Manouvrier, (m) Handlanger.

Manque, (m) Ontbreking, mangel (f), gebrék (n); *manque de soin*, de foi, zorgeloosheid, trouwloosheid; *il y a roécus de manque*, il ne peut y avoir de manque.

Manquement, (m) Ontbreking, misflag, seil; *manquement d'eau*, de foi, de parole, de courage.

Manquer, (v. n. & a.) Ontbreken, seilen, mangelen, gebrek hebben; *manquer*, niet raaken, of treffen, mislaan, mischieten; *verzuimen*, enz.; *manquer d'argent*, geld gebrek hebben; *l'argent nous manque*; *il a manqué à son devoir*, hy heeft zyne plicht niet nagekomen; *le cœur me manque*, myn hart bezwykt; *ce marchand a manqué*, die koopman is bankeroet gespeeld, of is gebroken; *il lui manque toujours quelque chose*, hem scheeld altoos iets; *manquer son coup*, in zynen aanslag misseu; *manquer un animal*

qu'on vouloit tuer; *manquer de parole*, zyn woord niet houden; *le pied me manqua*, myn voet glipte of schoot uit; *les vignes ont manqué cette année*, de wyn is dit Jaar niet wel geraaden; *il l'a manqué belle*, (spr. w.) hy heeft een schoone gelegenheid verzuimd; *item hy is het gevaar mooi ontkoomen*; *manquer l'occasion*, de gelegenheid voorby laten gaan; *manquer un homme*, iemand, die men zoekt, niet aantreffen; *son fusil manqua*, zyn roër of geweer ketste, brandde op de pan, of ging niet af; *ne manquez pas de m'écrire*, verzuimd niet my te schryven; *manquer à quelqu'un au besoin*, iemand in de nood begeeven, verlegen laaten; *si cet homme venoit à manquer*, als die man quam te vallen.

Manfard, (m) Wilde duif (f).

Manfarde, (f) Gebroken dak, plat dak (n).

Manfuetude, (f) Zagtmoedigheid, (n) gedweezen aart.

Mante, (f) Lange rouw suiper of kaper der vrouwen; *item grove reisrok*; *item grove bedde-deken*.

Manteau, (m) Mantel; *manteau à queue*, sleepende mantel; *manteau de femme*, vrouwen tabbaerd, jamaar; *manteau de cheminée*, schoorsteen-mantel; *manteau de porte*, deur-klap of vleugel; *manteau*, (pretexte, déguisement), dek-mantel, voorwensel, schyn; *il se couvre du manteau de la dévotion*; *garder les manteaux* (spr. w.) ledig zitten terwyl andere bezig zyn; *vendre quelque chose sous le manteau*, (spr. w.) iets heimelyk, ter smuik verkoopen; *manteau*, kleur der roofvogels (by Valkeniers).

Mantelé, 6e (adj.) Gemanteld (in Wapenk.).

Mantelet, (m) Manteltje; *stormdak of scherm* (in Vessingh.); *luik* (n) klap (f) van een trek-schuit, wagen, scheeps-geschut-poort.

Manteline, (f) Vrouwen schouder-mantel.

Mantenen, (m) Greep van een gulst-roer.

MAN. MAP. MAQ.

Mantille, (f) *Zeker vrouwen tie-raad.*

Mantonnet, (m) *Klink-baak eener deur enz.*

Manture, (f) *'s Zamen-slooting, deining der zee-baaren.*

Manuducteur, (m) *Onderwyzer, leermeeſter der wetenschappen.*

Manuel, elle (adj.) *Wat met de hand geſchied; operation manuelle, ſeing manuel, eigenhandige onderte-kening; manuel (m) een hand-boekje als: een gety-boekje enz.*

Manuelle, (f) *Kolder-ſtok, roer-pin (m).*

Manuellement, (adv.) *Eigenhandiglyk, met de hand.*

Manufacture, (f) *Reedery (f), werk-huis (n); als gewerkte ſtoffen, zyde, ſpiegel-glas enz.*

Manufacturer, (v. a.) *Maaken, reeden, fabricceeren.*

Manufacturier, (m) *Werkmeeſter, reeder, maaker, fabrikeur.*

Manumiffion, (f) *Ontſlaaging, cryſtelling der ſlaaven.*

Manuscrit, (m) *Handſchrift, geſchreven boek (n).*

Manuscrit, ite (adj.) *Met de hand geſchreeven.*

Manutention, (f) *Handhaaving.*

Manzel, (m) *Herberg der reizende in Perziën (f).*

Mappemonde, (f) *Waereld-kaart, kaart van den geheelen aard-bodem.*

Maquereau, (m) *Makreel (Viſch) maquereaux (pl.) roode plekken aan de beenen door te dicht by 's waar te zitten, veroorzaakt.*

Maquereau, elle (m. & f.) *Koppelaar, roſſiaan; koppelaarſter, boeren-waardin, kogchel.*

Maquereillage, (m) *Koppelaar-ry (f).*

Maquignon, (m) *Roskammer, paardekooper; item maquignon de chair humaine, ziel-verkooper, heime-lyke volk-werver, roſſiaan; maquignon de bénéfices, verkooper van geestelyke ampten.*

Maquignonnage, (m) *Roskamme-ry; item ongeoorloofde vuile han- del (f).*

Maquignonner, (v. a.) *Roskam-*

MAR.

479

men, inpaerden handelen; item vuile handel dryven; maquignonner des chevaux, des bénéfices, un ma-riage.

Maquilleur, (m) *Schuit, buize ter makreel-vangſt (f).*

Marabout, (m) *Groot galei zeil (n); item Mahometaanſche moskee- priester (m).*

Marager, (m) *Tuinman die een moerasſige grond becuwd.*

Marais, (m) *Moeras (n), poel (m); marais ſalants, zout-putten.*

Marander, (v. n.) *Wel na 't roer luisteren.*

Maranes, (m. pl.) *Moriaanen, (een woord waar mee de franſchen de ſpanjaarden ſchelden).*

Marasme, (m) *Teering-ziekte (f).*

Marâtre, (f) *Stief-moeder; onſtaar- de moer, harde ſtief-moer.*

Maraud, aude (m. & f.) *Deug- nieſt, plug, ſchobbejak, ſielt, ſchurk; vodde, beest, deugnietſter, ſeeks.*

Maraudaille, (f) *Gespuis, boe- ven- of ſchelmen pak (n).*

Maraude, (f) *Strooery, rovery der Soldaaten; allez en maraude.*

Marauder, (v. n.) *Stroopen, roo- ven, moes-koppen.*

Maraudeur, (m) *Strooper, moes- koper.*

Maravédis, (m) *Zekere geringe munt, van omtrent een oortje in Spanjen.*

Marbre, (m) *Marmer (n), mar- merſteen (m).*

Marbrer, (v. a.) *Marmeren, beſprengen, beſpikkelen, mengen, marbrer du papier, un livre, des bas.*

Marbreur, (m) *Een die de boeken of het papier marmeld.*

Marbrier, (m) *Marmer-steen-bou- wer of-werker.*

Marbriere, (f) *Marmerſteen-groef (carriere de marbre).*

Marbrure, (f) *Marmering, be- ſprenkeling van den band of ſceé van een boek.*

Marc, (m) *Het dik, het overblyf- zel van uitgeperſte vrugten; item een half pond of 8 oncen (by Zilverſmids).*

Mar-

Marcaige, (m) *Tol van yder korf Zee vifch te Parys.*

Marcassin, (m) *Jong wild zwyn (n).*

Marcassite, (f) *Bergfleen, mine-raal fleen, wismuth.*

Marcgrave, (m) (m. & f.) *Mark-graaf, Markgravinne.*

Marchand, (m) (m. & f.) *Koopman; koopman; koopvrouw; marchand de vin, de drap, de toile, libraire, grossier; marchand forain, vreemde of buitens-landfche Koopman; marchand qui perd ne peut rire, (spr. w.) in tegenspoed kan men niet vrolijk zyn.*

Marchand, (adj.) *Handeldryvend; ville marchande, Koopstadt, handelsplaats; vaisseau marchand, Koopvaardy-Schip; bateau marchand, veer-fchuit; riviere marchande, bevaarbaare rivier, cette denrée n'est pas marchande, dat goed is geen koopmans waar, deugt niet; ri-n n'est si marchand que ce procédé, niets is meer koopmanagtig als deeze daad.*

Marchander, (v. a. & n.) *Eedingen, in onderhandeling zyn, koop maaken; item dingen, minder bieden; talmen, lang ergens over bázig zyn, slaan tandtrekken, tot geen besluit koomen; marchander du drap, laken koopen, bedingen; ne point marchander quelcun, iemand niet fpaaren of ontzien, hem ter leegen aantasten; marchander l'affection de quelqu'un, de genezenheid van iemand trachten te gewinnen; à quoi bon tant marchander? waar toe zoo lang getalmd?*

Marchandise, (f) *Koopmanschap, waar, goederen; faire valoir sa marchandise, zyne waare op prys houden; item zich doen gelden; marchandise marinée, waar die in Zee geleegeen heeft; marchandise avariée, goed dat op de reis bechadigt is; vaisseau équipé moitié guerre, moitié marchandise, Koopvaardy-fchip uitgerust als een Krygs fchip; faire marchandise de quelque chose, ergens handel in derven of van maaken; marchandise qui plaît est à demi vendue, mooi voor-gedaan is half verkogt (spr. w.).*

Marche, (f) *Opfagt, togt, aan-togt, marsch of mars; item treef van een draai-bank, weef-getouw, orgel, trap enz. spoor, voetfap, in de aarde enz.; la marche de l'armée, de op-togt des légiers, de heis-togt; battre la marche, de marsch op de trom slaan.*

Marché, (m) *Markt, merkt of mart (f); item prys, markt of waarde van iets; item koop, koopfuiting, beding; marché aux chevaux, au bled, au beurre, au bœufs, au bois, aux herbes &c. frequenter les marchés; savoir le cours du marché; avoir une chose à bon marché, iets goed koop hebben; à grand marché, duur koop; faire bon marché, ou vendre à bon marché, goed koop verkoopen; faire bon marché d'une chose, iets gering achten, verfpillen; sortir d'une affaire à bon marché; courir sur le marché d'autrui, een ander onderkruipen, onderfchek doen; marché donné, ou, un larron de marché, fchande koop; conclurre, rompre un marché, eenen koop fuiten, breeken; mettre le marché à la main, den koop van iets opzeggen; par dessus le marché, boven den koop, als een toegift.*

Marche-pied, (m) *Voetbank; treef van een' koets; wéling op een fchip; (f) jaag-pad, trek-pa, gaan-pad langs eene rivier (n).*

Marcher, (v. n.) *Gaan, treeden voortgaan, voort-trekken enz.; marcher devant, vooraan gaan, voor gaan; marcher sur les pas des grands hommes, de voetfappen, het voetspoor van groote mannen drukken, navolgen; marcher droit, oprecht handelen; marcher sur des épines, sur des œufs, (spr. w.) omzigtig te werk gaan; quand l'argent marche, tout va bien, als 'er geld zwaaid dan gaat alles wel; l'affaire marche bien, de zaak gaat goed; cette horloge marche trop lentement, dat uurwerk gaat te langzaam; marcher dans les eaux d'un autre vaisseau, in 't feg of vaarwater van een ander fchip vaaren; item den zelven weg vaaren; marcher*

cher sur des précipices; (spr. w.) op glad ys slaan, in vene hagebelyke of gevaarlike omstandigheid zyn; marcher à cheval, à pied, te voet, te paerd gaan; marcher la terre, pot-aarde of kles treden, trappen; marcher une capote, wils vollen (by Hoedem.).

Marcher, (m) Gang, *trot*; connoître quelqu'un à son marcher.

Marchette, (f) Stiel-boutje aan een vogel-knip (n).

Marcheur, euse (f. & m. word niet alleen gebr.) un grand, un bon marcheur, een goede voetganger.

Marcotte, (f) Loot (f), *lot*, afzetsel (n) van een wyngaard enz.

Marcotter, (v. a.) Boomen enz. afzetten, takjes, spranken daar van in de aarde leggen, om wortel te schieten.

Mardelle, (f) Rand (m) of steen laaie (f), rondom een tur.

Mardi, (m) Dinsdag; mardi-gras, vasten-avond.

Mare, (f) Poel, water-poel, plas (m).

Maréage, (m) Huuring van Maasroozen (f).

Marécage, (m) Moeras (n).

Marécageux, euse (adj.) Moerasig.

Marécher. (Zie Marager).

Maréchal, (m) ou maréchal-ferrant, hofsmid; maréchal-de-Camp, Veld-Marschalk; maréchal des logis, Quartier-meester; maréchal de la Cour, Hof-Marschalk.

Maréchauffée, (f) Marschalks-gerechts-hof (n); item eene bende ruiters die geslaidig voor de veiligheid patrouilleeren (f).

Marée, (f) Het ty of gety van 't water (n); la marée est basse, haute, 't is laag, hoog water; marée d'aval,loed met de wind; aller contre vent & marée, tegen wind en stroom vaaren; mortes marées, dode eb; refouler la marée, het ty doot zeilen; il n'y a point de marée au marché, daar is geen versche visch aan de markt.

Marelle. (Zie Merelle).

Marfore, ou, Marforio (m) Zee-

ker beeld te Romen, waar aan men de schimp schriften plakt.

Margajat, (m) Een kleine jorge, knoop, dreumis, tabaks-mannetje.

Marganatique (adj.); Mariage marganatique, huwelyk ter linker hand.

Marge, (f) Rand, kant, het wit op de zyde, onder en boven van een boek of geschrift; marquer en marge, op de kant tekenen.

Margelle. (Zie Mardelle).

Marger, (v. a.) Randen, den rand maaken (by Ecck- en Ploot-drukkers).

Marginal, ale (adj.); Notes marginales, kant-tekeningen.

Margot, (f) Eene eester.

Margoter, (v. n.) slaan als een quakkel.

Margouillis, (m) Drek, slyk (m), modder (f), riool-water (n).

Marguerite, (f) Glas-koraal; knoop in tauw-werk; madelief (bloem).

Marguillerie, (f) Kerkmeester-schap; Koesterschap (n).

Marguillier, (m) Kerkmeester; Koester.

Mari, (m) Man, een die getrouwd is.

Mariable, (adj.) Trouwbaar, huwbaar, manbaar.

Mariage, (m) Huwelyk, (n) trouw, echt, echten-staat (m); conclure, conlommer, célébrer un mariage, een huwelyk sluiten, voltrekken, vieren; un bon mariage payera tout; demander, donner en mariage.

Marié, ée (adj.) Getrouwd, gehuwd, vereenigd; les nouveaux mariés, denieuwgetrouwde, of bruidegom en bruid; nouveau marié, nouvelle mariée, bruidegom, bruid; il se plaint que la mariée est trop belle, (spr. w.) hy klaagt zonder reden of van weelde.

Mariée, (f) Zeker bruijlofs-dans (m).

Mariër, (v. a.) Trouwen, huwen, uitrusten, uitrusten, ten huwelyk geeven; marier sa fille, zyne dogter uitrusten; on ne peut pas marier le vice avec la vertu,

*duugd en ondeugd kan men niet met el-
kander verëenigen; marier le savoir
avec les armes; se marier (v. r.)
trouwen, huwen; se marier à quel-
cun, met iemand huwen; épouser
une femme pour son bien, ce n'est
pas se marier, c'est négocier.*

Marieur, euse (m. & f.) *Koppe-
laar, Koppelaarster.*

Marigot (m); Courir le marigot
(Vijchers w.) *zyn tyd verluieren,
verflapen.*

Marin, ine (adj.) *Dat tot de zee
behoord; air marin, carte marine,
zee-lucht, zee-kaart; monstre, dieu,
fel marin; avoir le pied marin,
een liefhebber van de zee zyn; un
marin, zee-man.*

Marinade, (f) *Zekere zuure saus.*

Marine, (f) *De zee-vaart; zee-
magt; gens de marine; une puis-
sante ou forte marine; cela sent
la marine, dat heeft een zee-lucht of
smak.*

Mariné, ée (adj.) *Gepékeld enz.;
des marchandises marinées, door
het zee-water nat geworden of be-
dorvene waaren.*

Mariner, (v. a.) *Pékelen, in zout,
peper en azyn leggen.*

Marinier, (m) *Zee-man, schipper,
bois-gezél, matroos, varend-gezél,
zee-folkaat; les mariniers, het zee-
volk, officiers mariniers, zee-offi-
ciëren.*

Marjolaine, (f) *Mariolyn (plant).*

Marjolet, (m) *Salét-pop, pronker,
jufferen-oppasser (boert. w.).*

Marionette, (f) *Speel-popje,
goochel-popje (n), dat met draad be-
wogen word.*

Marital, ale (adj.); Puissance
maritale, mannelijke magt.

Maritalement, (adv.) *Als een
rechte man behoord, of betaamd.*

Maritime, (adj.) *Aan de zee leg-
gende of behoorende; ville mariti-
me, zee-stadt; forces maritimes,
zee-magt.*

Marie, &c. (Zie Marne enz.).

Marmaille, (f. gem. w.) *Een hoop
(m) of gamier (n) van kleine kinderen.*

Marmelade, (f) *Quee-vleesch,
(n) geconsytte quee-pseren enz.*

Marmenteau, (m) *Luft-bosch (n).*
Marmite, (f) *Tzere pot, kook
pot, kètel (m); avoir de quoi faire
bouillir la marmite, genoeg om van
te leeven hebben; la marmite est
renversée, de goede dagen zyn uit;
cela fait bouillir la marmite, dat
helpt buishouden.*

Marmiteux, euse (adj. gem. w.)
*Arm, eléndig (piteux); item mors-
sig, vuil, smadzig (crasseux); il fait
le marmiteux.*

Marmitier, (m) *Onderkok eener
gaarkeuken.*

Marmiton, (m) *Koks-jongew.*

Marmitonne, (f) *Asfchen poefster,
sabbetje, vaten-waschster.*

Marmonner, (gem. w. Zie Mar-
motter).

Marmot, (m) *Meerkat, groote aap
met een baard en lange staert; item
wanschapene, leelyke figuur daar de
leerlingen na schilderen; item een
kleine deugniet, bengel, aapje; cro-
quer le marmot, (spr. w.) met on-
geduld wagten, staan schilderen.*

Marmotte, (f) *Marmot, murmel-
dier, berg-rot; item morsfabelletje,
snotölsje van een meisje.*

Marmotter, (v. a.) *Mompelen,
preutelen, binnens-monds praaften,
prévelen.*

Marmotteur, (m) *Prévelaar die
in zich zelven wat préveld, als een
waarzegger enz.*

Marmottier, (m. spot w.) *Verza-
melaar van ouderwetse en lélyke beel-
den of schilderyen, een prullen-koop-
per.*

Marmoufet, (m) *Snaaks, koddig
en wanschapen beeld of figuur; item
een lélyke jongen, aopen gezigt.*

Marre, (f) *Mergel (zekere witte
vette aarde).*

Marner, (v. a.) *Met mergel be-
mésten (eenen akker).*

Marneron, (m) *Mergel-graaver.*

Marniere, (f) *Mergel-groeve.*

Maronites, (m. pl.) *Aristenen op
den berg Libanon.*

Maroquin, (Zie Marroquin).

Marotique (adj.); *Style maroti-
que, schryf-trant van den Dichter
Marot.*

Marotte, (f) Een zots-kopie aan 's einde van een wandel stok, in plaats van een knop; item zots-kap; il est fou à marotte, hy is een rechte zots-kap; chacun a sa marotte, yler gek heeft zyn kuur, of yder heeft zyn spoor daar by meê speeld.

Maroufle, (m) Een lobbes, lobster; lompe vlégel; seburk.

Marpaud, de (adj. gem. w.) Dom, onnozel.

Marquage, (m) Het aantekenen in 's spél.

Marquant, ante (adj.); Cartes marquant, Kaarten waar van men oogen teld.

Marque, (f) Merk, merktéken, téken (n) stempel (m); tol-téken, kentéken, bewys (n); plek, vlek, striem (f); brandmerk (n) enz. faire une marque; donner des marques de son zele, bewys enz.; marque de coups de verge, stricm enz.; marques de judas, sproeten; une personne de marque, een persoon van aanzien; marques d'honneur, eertékenen; marques, haven-ronnen, baakens; donner à un criminel la marque; Lettres de marque, reprisaille-brieven op zee, voor Kaapers enz.

Marquer, (v. a.) Merken, tékenen; brand-merken; stempelen; melden, berichten; aantekenen, opschryven, optékenen; marquer de la vaiselle, le linge, un fenillet, un criminel; marquer un camp, een leger-plaats afsteeken; l'enfant en sera marqué; marqué de la petite verole, pok-daalig; arbre, cheval qui marque, boom die knoppen schiet, paerd dat (aan zyn' tanden) tékend; elle ne marque plus, zy heeft haar tyd niet meer, of, zy heeft enz.; marquer son estime à quelqu'un, zyne achting enz. bewyzen; la presente sera pour vous marquer, deeze, of, deeze brief is om u te melden, marquer dans les livres, sur les comptes; marqué au bon coin (Zie coin).

Marquesec, (m) Vischnet met kleine maazen in Provence.

Marqueter, (v. a.) Schakkeeren, met vlekken, spikkels of ruisen maaken, inleggen.

Marqueterie, (f) Geschakkeerd of ingelegd werk, als: een vloer, sbaakbord enz.

Marquette, (f) Cyns die een bruidegom eertyds aan zynen weertigen heer betasde, om de eerste nacht by zyne bruid te mogen slaapen.

Marqueur, (m) Stempeler; merker; aantekenaar.

Marquis, iie m. & f.) Markgraaf; Markgraaf.

Marquisat, (m) Markgraafschap, markgraaft (n).

Marquise, (f) Overtrekfel van een leg r-tent.

Marquiser, ou, se Marquiser, (v. r.) Zich voor een' markgraaf uitspreken.

Marquotte &c. (Zie Marcotte enz.).

Marraine, (f) Moeder, pect, doct-besfer.

Marrane. (Zie Mirane).

Marre, (f) Houweel, spaak, hak.

Marraine, Marelle. (Zie Meraine, merelle).

Marri, ie (adj.) Bedroeft, rouwig; j'en suis marri (faché), bes doet my leed.

Marrin, (m) Stam aan 't gewigs of hoorns van een hert.

Marron, (m) Kastanje van de grootste en beste soort (f); il est allé rôtir les marrons, (spr. w.) hy is uitgescheiden met speelen, by gebrek van penningen; tirer les marrons du feu avec la patte du chat, (spr. w.) met de posten van de kat de kastanjes uit het vuur haalen, dat is, zich beténdig van een ander bedienen, om iets uit te voeren; marron, weg-geloopt slaaf in America.

Marronner, (v. a.) 't Hair in groote bokkels leggen.

Marronnier, (m) Kastanje-boom, boom die groote kastanjes draagt; item een die reizende lieden met sleeden over de alpsche gebergten brengt.

Marroquin, (f) Korduwaan, of, Spaansch-leér.

Marroquiner, (v. a.) Leér zodanig bereiden.

Marroquinerie, (f) Spaansch leér bereiding of bereidery.

Marroquiner, (m) Spaansch leérbereider.

Mars, (m) Maart, maert, lente maand; item mars de Krygs god (by Dicht.); les enfans de mars, de Krygslieden; mars, de planeet mars; item yzer (in Chym.)

Marfiliane, (f) Zeker Venetiaansch Schip.

Marfouin, (m) Een Bruinvifch; item vuil Menfch, Beer, Zwyn.

Martagon, (m) Purpere roode lile

Marte, ou, Martre, (f) Marter, fabel (zeker diertj); prendre marte pour renard, (fpr. w.) mistajfen.

Marteau, (m) Hamer; kloppeer aan een dur; een beentje in 't oor; flemhamertje van een klaveeyn; marteau à deux pannes, ftraat-hamer; marteau d'arbaétrille, kruis van een graaf-toog; fait au marteau, gefmeed; être entre l'enclume & le marteau, (fpr. w.) in 't naauw zyn; nous ne fommes pas fujets à un coup de marteau, wy zyn aan geen klop of zaffen tyd gebonden.

Martel, (m. alleen dus gebr.); avoir, donner martel en tête, onruftigheid, bekommering, muizen-neften in 't hoofd hebben, brengen.

Mart lage, (m) Teken, merk der bouwvefters op de boomen die afgehouden moeten worden in een bofch.

Marteler, (v. a.) Hameren, met den hamer ftaan; item verftatruften, plaagen.

Martelet, (m) Hamertje (n).

Marteleur, (m) Bezorger van 't hamer werk in een yzer-bus.

Marteline, (f) Beeld- of Steenhouwers fpitfe hamer.

Martial, ale (a.lj.) Strydbaar, kloekmoedig, dapper; avoir l'ame martiale.

Marticles, (f. pl.) Scheerlynen, haarpoften (Scheeps w.).

Martin, als: la saint martin, St. Maarten; le mal St. martin, een roes; faire la saint martin, vrolyk zyn; martin-pêcheur, Tsvogel.

Martinet, (m) Gier-zwaluw (f); haers-blaater; hamer in een papier- of vol-molen (m); gy-touw,

bezaans toppenant (n); raaband (m) (Schreps w.).

Marti gale, (f) Spring-riem (m) in de ryfchool).

Martyr, yre (m. & f.) Bloedgetuige, martelaar; martelaarfer.

Martyre, (m) Marteldood (m), marteldom, martel; pyn, fmet (f); souffrir le martyre.

Martyrifer, (v. a.) Martelen, martelizeren; fynigen.

Martyrologe, (m) Martelaarsboek.

Martyrologifte, (m) Hiftorie-fchryver der martelaaren.

Mascarade, (f) Mommen-dans, mommen-fpel.

Mascaret, (m) Spring-ty in Gasconien (n).

Masculin, ine (adj.) Mannelyk, van 't mannelyk geflacht; genre, vers masculin.

Masculinité, (f) Mannelyke linie; item het wézen van iets dat mannelijk is.

Mafette, (Zie Mazette).

Mafque, (m) Afom-aanzigt, gryns; masker; item gemaskerde of vermomde perfoon; item buichelary, valfche fchyn; lever le mafque, het mom-aanzigt aflegten, zonder bewimpeling te werk gaan; la dévotion n'est qu'un mafque pour tromper; mafque, vermomde tronie of hoofd (in Schilder-en Bouwk.).

Mafque, (f) Ondeugende leelyke feeks, pry; que la peste foit de la vilaine mafque! de drommel haale die lelyke hex!

Mafquer, (v. a.) Vermommen; mafqueeren, bedekken; fe mafquer (v. r.), een mom aanzigt voor doen; zich vermommen, verkleeden; veinzen, bedéts handelen; brûlot mafqué; batterie mafquée; marchandife mafquée.

Massacre, (m) Groote moord, ombrenging, fagting (f), bloedtaf (n); het afgefneéden hoofd van een hert, das of ree (by Jagers); item vernieling van iets.

Massacrer, (v. a.) Vermoorden, dood-faan, ter neêr maaken, ombrengen; item bederven, verfonzen, met iets lee-

leeven of het drek u aare; verbrodden; massacrer les habitants, des hardes, des meubles; il massacre tout ce qu'il fait, by verbrod, of verknoeid alles wat by maakt.

Massacreur, (m) *Vermoorder.*

Masse, (f) *Klomp (f), hoop, blok; item beuk-baier, mooker (m) sleg; item roepen van een samereus; item kolf aan een bard-flok; item riet knods (f); item slof ook knop (m) daar van, die voor een Reitor der hoogeschool enz. gedraagen word; la masse du sang, ganfche bloed in den Mensch; la masse des biens, des dettes, de gebeele boedel; de massa der schulden of alle de schulden; masse d'arme, een knods, wapen-knods; masse de chair, een klomp vleesch; dik vet Mensch; item maan-kalf, vleesch-klomp (in Vroedk.); la masse de la terre, de l'eau, de aard-klomp, de geheele aarde, enz.; masse de pierre, de sel, een steene blok, klomp zout; masse de soie, een' baal zyde; masse! dix pistoles, (in taerling sp.) ik zet of speel 10 pistolen; masses, diepfels, schaduwingen in een' schildery.*

Masselotte, (f) *Metaal-schuim (n) metaal-afche (f).*

Masse-more, (m) *Gestorene Scheeps-befchuit.*

Massepain, (m) *Zuiker-brood, marspeyn.*

Masser, (v. a.) *Zetten hoe hoog men speelen zal (in taerling sp.); masser dix ducats; masser, de gezondheid drinken; masse! à l'honneur du Roi!*

Masseter, (m. in Onst. k.) *Kinnekak-spier.*

Massicault, (m) *Wyntappers tol te Rouan.*

Massicot, (m) *Geele verf, om mee te schilderen.*

Massier, ou, Porte-masse, (m) *Stafdrager, peitl.*

Massif, ive (adj.) *Digt, vast, gedegen; zwaar; louter; statue, meubles d'or, d'argent massif, standbeeld enz. van louter of massief goud of zilver; un esprit massif, een domkep, logge geest.*

Massivement, (adv.) *Digt, vast, sterk, zwaar.*

Massiveté, (f) *Vastheid, bondigheid.*

Massore, (f) *Kant-tékening, aannmerking over den Hebreeuwfchen grondtext, door de Mazoreeten, (zekere Joden) gemaakt.*

Massue, (f) *Een' knods; c'est un coup de massue pour lui, (spr. w.) dat is een zuuren appel of hard gelag voor hem.*

Massic, (m) *Massik (zekere barst); item pol'er-steen, smergel.*

Mastication, (f) *Kaauwing (in Gerceek).*

Masticatoire, (m) *Kaauw-artszuy (f).*

Massigadour, (m. in de rysch) *zeker bit, waar op de Paerden kaauwen, vervolgens schuimtekken en de mond daar door versfiesben.*

Mastiquer, (v. a.) *Met massik aan maikander lymen; item iets st. g. aan een knocjen, lassen.*

Mastoidé (aaj.); *Muscle mastoidé, hoofd-spier om mee te bukken.*

Masure, (f) *Vervallen gebouw, oud overblyfzel of muurwerk daar van (n).*

Mat, atte (adj.) *Ongebruineerd, doof, ruuw; or, argent mat.*

Mat (m); *Mat (in Schaaksp.) donner échec & mat au Roi, den Koning schaak en mat zetten (zie verder onder échec).*

Mât, (m) *Scheeps-mast, mast (n), steng (f); le grand mât, de goore mast; mât de misaine, ou, mât d'avant, fokkemast; mât d'artimon ou d'arrière, bezaans-mast; mât de hune, steng, mars-steng; mât forcé, gekraakte mast; mât jumellé, gewangde mast; mât defarmé, bloote of onttakelde mast, zonder want of zeilen; mât de réchange, een mast in voorraad; mât de tente, steng eener tent.*

Matador, (m) *Matador, (een der hoogste troeven in 't omber spel.*

Matations, (f. pl.) *Steeklynen (Scheeps w.).*

Matamore, (f. & adj.) *Praalhands, windmaaker, opfnydend; item slaaven but of kerker.*

Matasse, (f) *Ruwe ongefspornene zyde, of baal zyde.*

Mataslin, (m) *Mommen-dans* of *danfer*, waar by klugtige gebaarden gemaakt worden.

Matassinale, (f) *Postzenmaakery*, gekke kuuren.

Matassiner, (v. n.) *Den mommen-dans spelen met kostige sprongen*.

Mateias, (m) *Matrás*, kussen, iets dat opgevuld en gestikt is, dienende voor bedden, stoelen en rytuigen.

Matelasser, (v. a.) *Met matrás-sen voorzien of bekleden; item opvullen als een matrás*.

Matelassier, (m) *Matrás-maaker*.

Matelot, (m) *Matroos*, zee-man, kousgezél; *vaisseau matelot*, schip dat een ander voor bystand diensl.

Matelotage, (m) *Matroozen-buur* (f) of *loon* (n).

Matelote, (f) *Visch-kooking* op zyn zeemans; *à la matelote*, op zyn bootweezels.

Matématicien &c. (Zie *Mathématicien* enz.).

Mâter (v. a.) *un vaisseau*, een schip bemasten, *met rond-hout* voorzien; *mâter un tonneau*, een vat op zyn end, op zyn kop zetten; *vaisseau mâté*, en chandelier, en frepate, en fourche, en galere, een schip met regt onstaende, met vooroverheliende masten, met een gaffel, met twee masten zonder slengen.

Mâter. (Zie *Matter*).

Mâtèreau, ou, mâterel, (m) *Mâlîe* (n). *slomp* (m).

Matérialisme, (m) *Het gevoelen dat alles stoffelyk is*.

Matérialiste, (m) *Voorstander daar van*.

Matérialité, (f) *Stoffelykheid*.

Matériaux, (m. pl.) *Bouwstoffen* (f. pl.) als: *hout*, *steen*, *kalk*, enz.); *item verzameling*, dienstig tot eenig gebruik.

Mâériel, elle (adj.) *Stoffelyk*; *matériel*, *esprit matériel*, *matériel*, *esprit matériel*.

Mâériellente t, (adv.) *Stoffelyk*.

Mâernel, elle (adj.) *Moederlyk*;

maternel, *langue maternel*, *moeder-spraak*; *oncle mater-*

nel, oom van's moeders zyde; *biens*, *parents maternels*.

Maternellement, (adv.) *Moederlyk*.

Materniser, (v. n.) *Naar de moeder aarden, zweemen*.

Maternité, (f) *Moederlykheid*; *moederlyke staat*.

Mâteur, (m) *Massen-maaker*.

Mathématicien, (m) *Wiskunfle-naar*, *wiskundige*.

Mathématique, (adj.) *Wiskundig*.

Mathématique (f) ou les Mathématiques, *De wiskunde*, *wiskunst*.

Mathématiquement, (adv.) *Op eene wiskundige wyze*.

Matiere, (f) *Stoffe*, *matérie*, *oorzaak* (f); *onderwerp* (n), *inhoud* (m); *ester*, *matérie* (f); *matiere premiere*, *eerstestoffe*, *grondstoffs van eenig ding*; *matiere d'un discours*; *matiere d'une playe*; *être enfoncé dans la matiere*, *zynelusten*, *het zinnelyke of aardysche aankleeven*; *item dom*, *lomp*, *zinn*; *en matiere de religion*, *d'habits*, *in 't stuk van Godsdiensl* enz.; *entrér en matiere*, *tot de verbandeling treden*, *overgaan*; *matiere fécale* (*excrément*), *drek*; *matiere*, *oude lomp* (in een papier-molen); *table des matieres*, *blad-wyzer van een boek*.

Matin, (m) *De morgen* (m), *morgenstond*, *ogtend* (f); *de bon matin*, *s' morgens vroeg*; *de grand matin*, *heel vroeg*; *qui a bon voisin*, *a bon matin*, *een goede buurman is beter als een verre vriend* (spr.w.).

Matin, (adv.) *Vroeg*, *tydig*; *se lever matin*; *il est matin*.

Mâtin, (m) *Bul-bond*, *band-bond*, *waak bond*, *rekel*.

Matinal, ale (adj.) *Zie Matineux*.

Mâineau, (m) *Kleine band-bond*.

Matinée, (f) *De morgenstond*, *de ogtend tyd*; *dormir la grasse matinée*, *een gat in den dag slaapen*, *lang slaapen*.

Mâtiner, (v. a.) *Met groote reuëns loopen* (van kleine teefjes gez.) *mâtiner* (v. n.) *quelcun*, *iemand als een bul-bond aanvallen*, *begraauwen*.

Matines, (f. pl.) *De Vroeg-met-ten*, oggend-gebeden in de R. K.

Matineux, euse (adj.) *Vroeg ry-zende*, vroeg op, vroeg in de weer of by de hand; il est matineux.

Matinier, iere (adj.); *Etoile matiniere*, de morgen ster.

Matois, oise (adj. & f.) *Lijtig*, loos, doortrapt, doorsleepen, sneedi; c'est un fin matois, het is een slimme vogel, doorslerpen gast of knaap; une fine matoise, een louze feeks.

Matoiserie, (f) *Loosheid* enz.

Matou, (m) *Kater*, groote Kat.

Matras, (m) *Distilleer-vles*, kolf (f).

Matricaire, (f) *Moeder kruid* (n).

Matrice, (f. & adj.) *Lyf-moeder*, baar-moeder, moeder; matrys, giet-worm der druk-letters, penningen enz.; l'église matrice, de moeder-Kerk; langue matrice, hoofd-spraak, moeder-taal, daar andere talen van afgesprooten zyn.

Matricide, (f) *Moeder-moord*.

Matricide, (m. & f.) *Moeder-moordenaar*; moeder-moordenaarster.

Matriculaire, (m) *Een op de naam-lyst ingeschrévene*.

Matricule, (f) *Naam-lyst* (f), register der leden (n) van eenig genootschap of van amptenaaren.

Matrimonial, ale (adj.) *Huwelyksch*, dat op het huwelyk ziet of zulks aangaat.

Matronales, (f. pl.) *Feeft der ro-meinsche adelyke vrouwen*.

Matrone, (f) *Bedaagde deftige vrouw*; item vroedvrouw.

Matter, (v. a.) *Afmatten*, plaagen, quellen; matter sa chair, zyn ligchaam afmatten, zyne lusten dooden, seinnen.

Matter, (v. a.) *Het zilver zonder glans of bruineersel bewerken*, epkoo-ken.

Mattoir, (m) *Graveer-zyer*, ra-deer-zyer der signet-snyders, plaat-snyders en zwaardtreegers.

Maturation, (f) *Ryping*, ryp-maaking (in Apoth. en chym.).

Mature, (f) *Het masten van een schip*; item de wyze daar van; item het mast-werk of al het rondhout van een schip,

Maturité, (f) *Rypheid*, volkomen-beid, volwasfenheid; fruit qui est en maturité; age de maturité; parvenu à sa maturité; maturité d'esprit; cette affaire est en sa maturité.

Matutinaire, (m) *Morgen gebede boek*.

Matutinel, elle (adj.) *Dat tot de vroegeins of oggend gebeden behoord*.

Maubouge, (m) *Drank-acyns in Normandiën*.

Maudire, (v. a.) *Vloeken*, ver-vloeken, quaad toewenschen.

Maudisson, (m. gem. w.) *Vloek* (m), vervloeking (f).

Maudit, ite (adj.) *Vervloekt*; af-grypselyk, verfoeyelyk, boos quaad, slegt; vie maudite; chemin, livre maudit.

Maugere, (f) *Mammiering* (een zeildoek-buis in de kluis-en spie-gaten van een schip, waar door het water van 't dek afloopt, en van buiten plat gedrukt zynde, het zee-water terug houdt).

Maugré, (Zie Malgré).

Maugréer, (v. n. gem. w.) *Vloe-ken*, zweeren.

Maupiteux, euse (adj. gem. w.) *faire le maupiteux*, la maupiteuse, klaager, kermen, den elendigen spee-len zonder réden.

Mauresque, ou, *Moresque* (adj.) *Moorisch*, danse moresque.

Mauricaud, aude (adj. & f.) *Zwartagtig*, bruin, zaluwagtig; een halve moor (bafané).

Mausolée, (m) *Praal-graf* (n), *pragtigegravsteede* (f), vorstelyk graf-maal (n).

Mauffade, (adj.) *Vuil*, smeerig, morsig; onbeusch, vuil, walgelyk; les haragères sont mauffades en leurs paroles, les pedants en leurs vêtements.

Mauffadement, (adv.) *Op een morsige, stordige, vuile wyze*.

Mauffaderie, (f) *Morsfery*; walgelykheid enz.

Mauvais, aise (adj.) *Quaad*, slegt, ondeugend, fmoed; mauvais homme, poëte, air &c. femme de mauvaise vie, ligte kooi, een boer, snol; mau-

488 MAU. MAX. MAY. &c.

vaile chère, *sobere maalityd*; prendre de mauvaile part, *qualyk nemen*; mauvaile herbe croit toujours, *onkruid vergaas niet* (sfr. w.).

Mauvais, (adv.) Slecht, quaad, euvel, vuns; trouver mauvais, *slegt vinden*, euvel of qualyk nemen; sentir mauvais, *slegt of vuns rieken*, stinken; il fait mauvais de &c., *het is niet veilig te enz.*

Mauvais, (m) Het quade; il faut prendre le bon & le mauvais.

Mauve, (f) Maluwe, kaasjens kruid.

Mauvette, (f) Soort van een Lecuwerik.

Mauvis, (m) Zekere meeuw.

Maux, (plur van Mal 't welk zie).

Maxillaire (adj.) os maxillaire, Kaaken-been (in Onsl. k.)

Maxime, (f) Grond-regel, grondstelling, Leer-stelling.

May. (Zie Mai).

Mays (m) ou bled de turquie, turks Kóren (n).

Mazette, (f) Een Fokbals (m), eude knol (f), *slegt mager parr* (n); *item een slechte speelder.*

Me, (datif ou accus. van Moi ou Je) il me dit, *hy zeide my*; me voici, *hier ben ik*; je me flatte, *ik vleie my.*

Méan, (m) Zout-pot.

Mécanique, &c. (Zie Méchanique).

Mécène, ou, Mécénas (m) Meten- nas, zeker romeisch Ridder, die een groot voorstander der geleerdheid was; zedert is deeze naam gegeven aan alle voornaame voorstanders en begunstigers der geleerde waereld.

Méchantment, (adv.) Ondeugender, schelmzigtiger wyze.

Méchanteté, (f) Ondeugendheid, snodeid; *item poets, streek*; infigne, horrible méchanteté, *grootte, ysfelyke snodeid*; commettre des méchantetés, *snodebeeden begaan*; faire mille méchantetés, *duizende poets spelen.*

Mécaniciens, (m) Een werktuigkundige.

Méchanique, (f) De werktuigkunde.

MEC.

Méchanique, (adj.) *Werktuiglyk*, opération méchanique, *werktuiglyke werking*; arts méchaniques, *banthwerken, ambagten* (in tegenstelling van arts libéraux).

Méchanique, (adj.) Kaarig, vrek- lig; esprit méchanique, *een kaarig, laag gemoed.*

Méchaniquement, (adv.) Werk- tuigkundiglyk; *item op eene laagte verdachtelyke of kaerige wyze.*

Méchanisme, (m) 't Zamenstél van eenig ligchaam of werktuig volgens de wetten der werktuigkunde; *item de konst om zulks te maaken.*

Méchant, ante (adj. & s.) On- deugend, snod, quaad, gofloos, *slegt, arg, boosaardig*; un méchant homme, *een booswigt, kwaad mensch*; de méchants habits, *veis, slechte kleederen enz.* un méchant garne- ment, *een guit, sielt*; les méchants, *de goddelozen*; faire le méchant, *tieren en raazen; uitspotten.*

Meche, (f) Lont van een snap- haan enz. (f) sinel of tunnel van ge- brandoud linnen (n); pis, *karoen, lem- met van een kaers of lamp*; pyp van een kandelaar, (bobeche) *wiek* (f), *plukfel*, om in een' wond te leggen; 't boor- yzer van een boor (n); tand van een schaaft; schaaft van een roer (m); het onder- ste hout van een mast tot de mars toe; découvrir, ou, éventer la meche, *lont ruiken*, dat is, den aanslag ontdekken; meche allumée, *met brandende lont*; meche, ou, ame de corde, 't hart of touw in 't midden van een dik touw, diene- de om zulks rond te maaken.

Méchef, (m. oud. w.) Ongeluk (n).

Mécher, (v. a.) Wyn zwavelen.

Méchoir, (v. n. oud w.) Mislla- gen, niet wel uitvallen.

Mécompte, (m) Misrekening; valsche verbeelding (f).

Mécompter, se mécompter (v. n. & r.) Mis-tellen, zich mis reke- nen.

Méconnoissable, (adj.) Onkénbaar.

Méconnoissance, (f) Onkénbaar- heid; *item onkénbaarheid*

Méconnoissant, ante (adj.) On- dankbaar, onerkentelyk.

Mé-

Méconnoître, (v. a.) *Niet meer kennen; item ondankbaar zyn, niet erkennen; je vous méconnoissois; il méconnoît vos faveurs; se méconnoître (v. r.) zich zelven niet kennen, zich vergeeten, opgeblaazen worden.*

Méconnu, ue (adj.) *Niet meer gekend enz.*

Mécontent, ente (adj.) *Misnorgd, onvreden; item oproerig; les mécontents, de misnorgde, de wederpannige, de oproerige; ranger les mécontents à leur devoir.*

Mécontentement, (m) *Misnoegen (n).*

Mécontenter, (v. a.) *Ongenoegen, misnoegen geeven, niet voldoen.*

Méconter. (Zie Mécompter).

Mécréant, (m) *Een Heiden, ongeoorzigtig.*

Mécredi, (m) *Woensdag.*

Mécroire, (v. a. weinig gebr.) *Niet gelooven.*

Médaille, (f) *Gedenk penning, pronk-penning (m) tourner la médaille, het blaadje omwenden; de zaak van eene andere kant beschouwen; la médaille est renversée, het blad is omgekeerd, de zaak is verandert; toute médaille a son revers, alles heeft zyn goed en zyn kwaad; vieille médaille, een oud vel, verrimpeld oud wyf.*

Médaillier, (m) *Kabinet met gedenk-penningen (n).*

Médailliste, (m) *Verzamelaar of schryver van gedenk-penningen.*

Médailлон, (m) *Groote gedenk-penning.*

Médecin, (m) *Arts, geneesmeester, geneesheer, doctor; medecin d'eau douce, een slegte arts, of, doctor in de koelst; après la mort le médecin, als 's kalf verdrinken is, den pus vullen, dat is, raadzoeken als het te laat is.*

Médecinal, ale (adj.); *Herbes, eaux médicinales, genees-kruiden, gezondheids-brommen.*

Médecine, (f) *Geneeskunde, artzenny-kunste (f); item genees-middel (n) artzenny, artzenny drank (f), afzettend middel (n) (purgatie) pren-*

dre médecine, een geneesmiddel of purgatie in-reemen; argent comptant porte médecine, gereed geld dingt naauw (dit zegt men als men niet wil borgen).

Médeciner, (v. a.) *Geneesmiddelen ingeeven; se médeciner, (v. r.) artzenny-middelen gebruiken.*

Medée, (f) *Medéa, een beroemde toverhex.*

Médiane, (adj.); *Veine médiane, ou, la médiane, middel- of groote bloed-ader aan den arm.*

Médianoche, (f) *Midjernachts maaltijd.*

Médiante, (f) *De middelste der 3 hoofst-toonen (in Muziek).*

Médiastin, (m) *Middel-vlies (n), dat de holte der borst en de long in de lengte van één scheid.*

Médiat, ate (adj. in Natuurk.) *Middelbaar, dat in 't midden is, cause médiate.*

Méd atement, (adv.) *Middelbaarlyk, middelzyker wyze.*

Mediateur, trice m. & f.) *Middeelaar, bemiddeelaar; bemiddeelaarster.*

Médiation, (f) *Bemiddeling, tusschenkomst.*

Médiatrice, (f) *Bemiddelde artsster.*

Médical, ale (adj.) *Tot de artzenny behoorende.*

Médicament, (m) *Genees-middel (n), artzenny (f); médicament simple, composé.*

Médicamenteux, euse (adj.) *Medicamentaal, ale (adj.) Dat een geneezende kragt in zich heeft.*

Médicamenter, (v. a.) *Met artzenny voorzien; geneezen.*

Médicamenteux, euse (adj.) *Het genee geneest; aliments médicamenteux.*

Médicinal, Médiciner. (Zie Médécinale enz.).

Médiété, (f) *Arismetrische proportie tusschen twee andere.*

Médiocre, (adj.) *Middelmatig, tamelyk, tuschenbeiden; esprit, taille médiocre.*

Médiocrement, (adv.) *Middelmatiglyk, tamelyk; la recolte n'est que médiocrement bonne cette année.*

Médiocrité, (f) *Middelmatigheid, middelftaat.*

Médire (v. n.) *de quelcun, iemand lasteren, smaaen, schenden, qualyk van hem spreken, agterklappen.*

Médifance, (f) *Laſtering, agterklap, ſmaaling, laſter-taal.*

Médifant, ante (adj.) *Agterklappend, quaaſſprekend, laſterend, eervrend.*

Médifant, ante (m. & f.) *Agterklapper, quaaſſpreker; laſteraarfier enz.*

Méditatif, ive (adj.) *In gedagten opgerozen, ſterk peinzende; elprit méditatif, diepdenkende of beſpiegende geest.*

Méditation, (f) *Overdenking, bepeinzing, overweeging, betragting; item innerlyk gebéd; être dans une profonde méditation; méditations chrétiennes.*

Méditer, (v. a. & n.) *In gedagten of beſpiegelingen bezig zyn, overdenken, overweegen, betragten; ergens op ſtudeeren, op doelen; méditer la parole de Dieu; la ruine de quelcun; méditer quelque choſe, iets voorhebben, bedoelen; méditer ſur quelque choſe, iets overdenken.*

Médité, ée (adj.) *Overdagt, overlegd, beſludeerd; item ſtyf, gedwongen.*

Médium, (m. lat. w.) *Het midden; item een bewyſſtuk (argumens) in de ſchoolen (n).*

Médullaire, (adj.) *Wat tot het merg behoort (in Ontleedk.).*

Méfaire, (v. n.) *Misdoen, onrecht doen, qualyk handelen (alleen in rechten gebr.).*

Méfait, aite (adj.) *Misdaan enz.*

Méfait, (m. oud w.) *Misdaad (f) mishedryf (n).*

Méfiance, (f) *Mistrouwen, wantrouwen (n).*

Méfiant, ante (adj.) *Mistrouwend*

Méfier, ſe méfier, (v. r.) *Mistrouwen hebben; ſe méfier de quelcun, iemand wantrouwen, verdenken.*

Mégalographie, (f) *Affchildering in volle ſtatuur.*

Mégarde, (f); *Par mégarde,*

door onoplettendheid, door onagzaamheid; faire une choſe, une omiſſion par mégarde.

Mégere, (f) *Naam van eene der 3 heſche furiën (by Dicht.); item een quaad wyf, belle-veeg.*

Mégie, (f) *Konſt om vellen of zeem te bereiden.*

Mégifférie, (f) *Zeem-bereidery of-handel.*

Mégiffier, (m) *Velbereider, zeembereider.*

Mehemendar-Bachi, (m) *Opleider der Gezanten ter audientie in Perziën.*

Meigle, (f) *Spaade der Wyngaardeniers.*

Meilleur, eure (adj. comparatif en Superlatif van bon) *Beter, beſt; il eſt meilleur que ſon frere, hy is beter als zyn broeder; c'eſt le meilleur homme, la meilleure femme du monde, hy, zy is de beſte enz.; meilleur, (ſ. m.) het beſte, le meilleur eſt de pratiquer la vertu.*

Meître, (m); *Arbre de meître, grootſte maſt op een' galei.*

Melanagogue, (m) *Gal-aſzettend middel.*

Mélancolie, (f) *Zwaarmoedigheid, droefgeestigheid, zwarte gal, zwaar bloed.*

Mélancolique, (adj. & f.) *Droefgeestig, zwaarmoedig; zwartgallig; een droefgeestig Menſch.*

Mélancoliquement, (adv.) *Droefgeestiglyk.*

Mélange, (m) *'t Zamenmengſel, mengelmoes (n), menging, vermenging (f).*

Mélanger, (v. a.) *Mengen, vermengen, onder een mengen.*

Mélantería, (m) *Een 't zamen-trekkend berg-fap.*

Melasse, (f) *Stroop van ſuiker.*

Mêlé, ée (adj.) *Gemengd. (Zie Mêler).*

Mêlée, (f) *Scherp gevegt, bloedigen ſtryd, handgemeenſchap, ſchermspel; item ruiſt, geſchil; gedrang, oploop van volk; ſe jeter dans la mêlée; ſe tirer de la mêlée.*

Mêler, (v. a.) *Mengen, vermengen,*

gen, mengen; inwikkelen, innemen enz., mêler les couleurs; mêler le vin, de wyn vervalschen; mêler quelqu'un dans une affaire; mêler une serrure, een slot verdraaijen, bederven; mêler les cartes, de kaarten doorschieten, verschieten, door een mengen; se mêler, (v. r.) zich mengen; zich innemen, inlaaten, bemoeijen; ne vous mêlez point de cette affaire, dans la foule &c.

Mêlesé, (m) *Lurkboom.*

Melette, (f) *Sprot (l'ischje).*

Mélauche, (m) *Honing-kruid (n).*

Mélilot, (m) *Steen-klaaver (f), (zókere plant lieflyk van reuk).*

Mélinet, (m) *Hondstong (f. kruis).*

Mélioration, (f) *Verbetering van huizen, landeryen enz. (in Rechten).*

Méliorer, (v. a.) *Verbeteren (beter améliorer, amender).*

Melisse, (f) *Citroen-kruid, byenblad (n).*

Mellier, (m) *De derde maag van een os (f. by Slagters).*

Mélodie, (f) *Zoetluidendheid, lieflyke zang-wyze.*

Mélodieusement, (adv.) *Lieflyk, welklinkend.*

Méiodieux, euse (adj.) *Lieflyk, welluidende.*

Melon, (m) *Meloen (f); melon liste, brodé, gladdé, ruige meloen.*

Melonnier, (m) *Meloen-queeker of verkooper.*

Melonniere, (f) *Meloenbak (m), meloen-bed (n).*

Mélote, (f) *Ruig schaapen-vel (n).*

Mémarchure, (f) *Mistréd, zwiking van een paerd.*

Membrane, (f) *Vlies, velletje (n in Ontleedk.).*

Membraneux, euse (adj.) *Vliesig.*

Membre, (m) *Lid (n), ledemaat des lichaams; lid, mede-lid van eenig genootschap, lid-maat van de Kerk, membres de vaisseau, al het groote hout van een Schip; item deelen van een huis; le membre, ou, le membre viril, het mannelijke lid.*

Membru, ue (adj.) *Dik en grof van leden.*

Membrure, (f) *Huut rib (f);*

post (m), raam (f) daar duistere stukken hout of panneelen in gesponnd worden; item een stuk hout dat gezaagd moet worden; item hout-maat, vaam maat; mettre le bois en membrure, 't hout in vaamen stappelen.

Même, (pron. adj.) *NB. als dit woord voor een subst: gaat betekend het dezelfde, het zelfde of de zelve, het zelve, éven, gelyk; maar na een subst. zelfs, zelve; c'est le même homme, la même femme, le même enfant, het is dezelfde man, de zelfde of dezelfde vrouw, het zelfde kind; d'un même age, van dezelfde ouderdom, van gelyke jaaren, of éven oud; le Roi même, ou, lui-même l'a dit, de Koning zelfs enz.; c'est moi-même, ik ben het zelfs; se tromper soi-même, zich zelven bedriegen.*

Même, (adv) *Zelfs, ja zelfs, ja dat meer is; (qui plus est, ou, & encore) il le dit & même le confirme, hy zegt het, ja zelfs bevestiget het; il n'a pas même daigné de &c. hy heeft zich zelfs niet eens verwaardigt van enz.; même la chose elle même le dicte, ja de zaak zelfs enz.; à même (oud en gem. w.) vous êtes à même, gy hebt vryheid, gy zyt uw' eigen meester, om enz.; de même, ou, tout de même, even zoo, op dezelfde wyze, de même que, ou, de sorte que, zoo dat, dus dat.*

Mêmement, (adv. oud w.) *Zelfs (même).*

Mémoire, (f) *'t Geheugen (n), de geheugenis, gedagtenis, herinnering, memorie (f); mémoire fidelle, infidelle, een sterk of zwak geheugen; conserver la mémoire d'un ami, de gedagtenis van enz.; de mémoire d'homme on n'a vu rien de semblable, by geen Menschen-geheugen heeft men enz.; mémoire locale, plaatselyke errinnering; feu le Prince d'heureuse mémoire, wylen de Vorst van hoogloffelyker gedagtenis; feu votre pere de pieuse mémoire, wylen uwen zaligen Vader.*

Mémoire, (m) *Gedenkboekje, gedenk-zeelje, band-boekje, memorieboek.*

boekje (n); *item re.kening; kondſchap enz.* (f); *écrire quelque chose sur son mémoire, iets op zyn hand-boekje aantekenen; il a écrit sur de bons mémoires, hy heeft goede ſtukken of onderrigtingen gehad om na te ſchryven; mémoires d'un Ambassadeur, narigten van een gezant (inſtructions).*

Mémorable, (adj.) Gedenkwaerdig.

Mémoratif, ive (adj.) Die of dat zich iets errinncn kan.

Mémorial, ale (adj.) Dat het gebeug. n. betreft; l'art mémorial.

Mémorial, (f. m.) Een gedenk-téken; gedenkſchrift (n) of cédel (f); herinnerings-téken (n) gebeugenis (f); c'est un mémorial de votre amitié; un mémorial, een Koopmans Klad-boek.

Mémorialiſte, (m) Schryver van Memoratiën of onderrigtings-ſchriſten.

Menaçant, ante (adj.) Dreigende.

Menace, (f) Dreiging, bedreiging (f); dreigement (n) (meest in plur.) uſer de ménaces.

Menacer, (v. a.) Dreigen, bedreigen.

Menaceur, (m. weinig gekr.) Dreiger.

Ménage, (m) Huishouding (f), 't huishouden, huisgezin (n); item huis-raad, inbordel van een huis (m); pain de ménage, huishakken brood, huishak; tenir ménage, een huishouden hebben; faire bon ou mauvais ménage avec sa femme; vivre de ménage, ſpaarzaam of zuinig léven; ménage de campagne, ploeg gereedſchap; étrange ménage, miſtike toestand.

Ménagement, (m) Achtung, eerbied (f), ontzag (n), omzigtigheid, inſchikkendheid (f) enz.; elle a de grands ménagements pour son mari, zy gaat zeer behoedzaam of inſchikkend met haar man om.

Ménager, (v. a.) Spaaren, te raade houden, onzien, verſchoonen, niet te veel gebruiken of te laſe leggen, omzigtig te werk gaan; ménager sa bourse, zyne beurs ſpaaren, zyne penningen te raade of in waarde

bouden; ménager quelqu'un, iemand omzigtig, met toegévendheid behandelen; ménager ses amis, zyne vrienden niet te veel vergen of be-laſten; ménager son crédit, zyn aanzien, achtting of crediet bewaaren, in acht neemen; ménager sa santé, zyne gezondheid in acht neemen; ménager une entrevue, een mond-gesprek of eene byekomſt te wrege brengen; ménager son temps, zyne tyd wel beſteeden; ménager un terrain, een grond of plaats ten nutte of wel gebruiken; ménager un escalier &c., eene trap enz. ter behoorlyker plaats brengen, practizeeren; ménager les bonnes grâces de quelqu'un, iemands gunſt of toegenegenheid tragten te onderhouden; se ménager (v. r.) zich onzien, zich wagten of in acht neemen.

Ménager, ere (adj.) Spaarzaam, zuinig, huishoudend.

Ménager, ere (m. & f.) Huishouder; huishoudſter; être bon ménager, bonne ménagere de quelque chose, iets wel te raade houden.

Ménagerie, (f) Een omheinde of afgeſlooten plaats, daar men gedierte en vogelgelyke meſt, of, voor zyn vermaak houd, eene Ménagerie.

Mendiant, ante (adj. & f.) Bédelende, ſchooiſjende; een bédelaar, ſchooyer; bédelaarſter, ſchooiſter; les mendiants, de bédel-monnikken.

Mendicité, (f) Bédelaary; réduit à la mendicité, tot den bédel-zak gebragt.

Mendier, (v. a.) Bédelen, aftruggelen, truggelen; mendier son pain de porte en porte; mendier du secours, om hulp ſmecken.

Meneau, (m) Kruis-kozyn in een Kerk- of ander groot venſter (n).

Menée, (f) Heimelyke liſt, aanſlag, raad of ſtreek; item 't ſpoor van een hert; découvrir les menées des conspirateurs.

Mener, (v. a.) Leiden, geleiden, brengen, voeren, menen, ryden enz. mener un cheval par la bride, een paerd enz. leiden; mener quelqu'un au logis, iemand t' huis brengen; mener

ner le carosse, *de Koets mannen*; mener au combat, *ten Bryde voeren*; le chemin mene à la ville, *de weg gaat of leidt naar de stad*; mener une mauvaise vie, *een slecht leven leiden*; mener du bruit, *geraas maaken*; mener deuil, *rouw bedryven*; son intérêt le mene, *zyn eigen belang beflieft hem*; mener une affaire bien ou mal; mener le banle, *den dans leiden*; mener quelqu'un par le nez, *iemand by de neus herom leiden*, *voor den zot houden*, *joppen*; mener du bêta l, *vee boeden*; mener quelqu'un rudement, *iemand ruw behandelen*.

Ménétrier, (m. oud w.) *Speelman*.

Meneur, euse (m. & f.) *Leider*, *leidsman*; *lei-jonker*; *leidster*; *item menner van een ry-tuig*; meneur d'ours, *beeren-leider*.

Menin, (m) *Jonkertje*, *pagie die met een jong Vorst opgevoed word*.

Mennonites, (m. pl.) *Memnoniten*.

Menologe, (m) *Martelaars naamlyst by de grieken*.

Menotte, (f. boert. w.) *Handje*; donne moi ta petite menotte.

Menottes, (f. pl.) *Boeijen*, *hand-boeyen*, *paternosters*.

Mense, (f) *Tafel goederen of inkomsten van een Abt of andere Geestelyke*.

Mensole, (f) *Bindsteen van een verwulfs-boog* (m).

Menfonge, (m) *Leugen* (m), *leugentaal*, *onwaarheid* (f).

Menfonger, ere (adj.) *Leugenagtig*.

Menstrual, ale (adj.) *Maandfondig*.

Menstrue, (f) *Schei-vogt* (in Chym.).

Menstrues, (f. pl.) *De Maandfondden*, *maandelysche zuivering*, (les mois, les ordinaires, les regles).

Menstrueux, euse (adj.) *Ontbindend* (in Chym.).

Mental, ale (adj. alleen gebr. in fem.) *Das in 't gemoed*, *in de gedachten*, *innerlyk geschied*; oraison mentale, *innerlyk of stil gebed*; re-

servation mentale, *stille achterhouding of uitzondering*.

Mentalemt, (adv.) *In den geest of gedachten*, *by zich zelven*.

Mente. (Zie Menthe).

Menterie, (f) *Leugen*.

Menteur, euse (atj.) *Leugenagtig*.

Menteur, euse (m. & f.) *Leugenaar*; *leugenaarster*.

Menthe, (f) *Munt* (f) *Kruizemunt* (n. zeker kruid).

Mention, (f) *Melding* (f), *gewag* (n); faire mention d'une chose; il n'est plus mention de faire cela, *daar zyn geene gedachten meer na*, *om enz*.

Mentionné, ée (adj.) *Gemeld*, *vermeld*, *aangeroerd*; l'article ci-dessus mentionné.

Mentionner, (v. a.) *Vermelden*.

Mentir, (v. n.) *Liegen*; il a menti, *hy heeft het gelogen*; sans mentir, ou, à ne point mentir, *zonder liegen*, *om de waarheid te zeggen*; bon sang ne peut mentir (spr. w.) *de boom valt niet verre van de stam*, *dat is*, *die een edel of quaad gemoed heeft laat het vroeg of laat blyken*; on ne gagne rien à mentir, *que de n'être pas cru quand on dit la verité*.

Menton, (m) *De Kin* (f); soutenir le menton à quelqu'un, *iemand med geeven*, *ondersteunen*; lever le menton, *trots en vermêtel worden*; pogchen, *snoeven*.

Mentonniere, (f) *Kin-band* (m).

Menu, ue (adj. & adv.) *Dun*, *klein*, *fyn*, *gering*, *slegt*; du menu bois, *dun of klein hout*; le menu linge, *het klein goed*; pluie menue, *slof-régen*; il pleut dru & menu, *het régend digt*; poussière menue, *fyne stof*; jambe menue, *een dun been*; couper menu, *klein of fyn hakken*, *snyden*; le menu peuple, *het gemeene volk*; menus plaisirs, *speel-genningen*, *speel-geld*; menus grains, *zomer-zaad*; le menu (m); je vous écrirai les choses par le menu, *ik zal u de zaaken van stuk tot stuk melden*; frapper dru & menu, *gezwinde slagen geeven*.

Menuaille, (f) *Klein geld*, *kleu-*

494 MEN. MEP. MER.

ter geld; item klein gras, uit-
schot van vifch (n); payer en me-
nuaille, in kleuter geld betaalen.

Menuet, (m) Minuët (zeker dans).

Menuife, (f) Fögel-bagel.

Menuiserie, (f) Schrynwerk (n).

Menuifier, (m) Schrynwerker,
wituwerker.

Méprendre, se méprendre (v. r.)
zich vergiften, vergrypen, mistafien.

Mépris, ife (adj.) Vergift enz.

Mépris, (m) Verächtling, verfmaa-
ding (f); au mépris des loix,
zonder ontzag voor de wetten.

Méprisable, (adj.) Verächtelyk,
verfmadelyk.

Méprifamment; (adv.) weinig
gebr.) Verächtelyker wyze.

Méprifant, ante (adj. & f.) Ver-
fmadende; verächtler; verfmadfler.

Méprife, (f) Misvatting, mis-
flag, feil; méprife groffiére.

M'prifé, ée (a j.) Verächt, ver-
fmaad.

Méprifer, (v. a.) Verächtten, ver-
fmaanden; méprifer le fufte.

Mer, (f) De zee; la mer rouge,
noire, morte, glaciale, pacifique
ou du fud; homme de mer, een
zee-man; hute ou pleine mer,
volle of ruime zee, 't ruime fop;
mettre en mer, ou, à la mer, in
zee loopen, of floeken, zee kiezen;
coups de mer, zee-flogen, zwaare
golven, derwingen; groffe mer, bolle
zee; mer orangeufe, orfchuimige zee;
la mer monte, refoule, de zee
vloeit, ebt; il n'y a plus de mer,
de zee is ftijl; courir les mers, in
zee omzwerven, kruisfen; courir la
même mer, de zelve zee bevaaren;
la mer blanchit, ou moutonne,
de zee bruifcht of fchuimd; avaler la
mer & les poiffons, alles inflokken,
noot genoeg hebben; porter de l'eau
à la mer ((fpr. w.), water in zee of
fparren naar noorwegen brengen; c'est
une mer à boire (fpr. w.), het is
een eindeloos werk; chercher quel
qu'un par mer & par terre, ie-
mand overal zoeken; c'est une mer
fans fond, 't is een onpeilbaare zee,
een zaak daar men geen grond in
krygen kan.

MER.

Mercadent, (m. Schimp w.) Een
flagte Kraamer.

Mercantile (adj.); Homme de
profession mercantile, een Koop-
man.

Mercelot, (m) Een Kraamertje
(n).

Mercenaire, (adj.) Baatzoekend,
als een huurling, om loon of voor-
deel werkend; ame baffe & merce-
naire, een laag en baatzugtig ge-
moed; témoin mercenaire, een ge-
kogte getuigen.

Mercenaire, (m) Huurling, dag-
looner.

Mercenairement, (adv.) Baat-
zugtiger wyze.

Mercerie, (f) Kraamery (f);
item Kraamers-gild (n).

Mercerot, (m) Kleine Kraamer.

Merci, (f) Dank; item genade,
wille, magt enz.; Dieu merci!
God dank! God zye dank of ge-
loofd! grand-merci, grooten dank;
merci de ma vie, by myn keel
(gem. w.); crier merci, om genade
roepen; se commettre à la merci
des vents, des flots, de fes enne-
mis, zich aan de worde, op genade
en ongenade enz. overgeeven; fans
aucune merci, zonder eenige barm-
hertigheid; être à la merci de quel-
qu'un, in iemands magt zyn.

Mercier, iere (m. & f.) Kراع-
mer; winkelierfter; à petit mer-
cier, petit panier (fpr. w.) de tee-
ring na de neering ftellen.

Mercredi. (Zie Mécredi).

Mercure, (m) Mercurius (Heiden-
fche godheid der welſpreekendheid, der
kooplieden en dieven; item Jupiters
bode); item de planeet Mercurius; item
quikzilver (in Chym.); fixer le mer-
cure, 't quikzilver onvlugtig maa-
ken; item de ongeftradigheid des ge-
moeds tot beftändigheid brengen.

Mercurial, ale (adj.) Van den
aart van quikzilver.

Mercuriale, (f) Glas-kraid, bin-
gel-kraid (n); item beſtraffing, door-
baaling (f); on lui a donné une
rude mercuriale.

Merdaille, (f. gem. w.) Een bocp
beſchátene Kinderen.

Mer-

MER.

Merde, (f) *Menschen-drek*, *stront*; *item hamerslag* (m); plus on remue la merde, plus elle pût (spr. w.).

Merdeux, euse (adj.) *Drekkig*, *beïstront*, *bevuïld*.

Mere, (f) *Moeder*; belle mere, grand' mere; mere nourrice, *minne-moeder*; mere-perle, *faerlemoer*; l'oisiveté est la mere de tout vice, *lédigheid is de wortel van alle quaad*.

Méreau, (m) *Merk*, *loodje* (n), *dat iemand gegeven word om in eenige verzameling enz., te kunnen komen*.

Mérelle, (f) *Hink-perk* (n. *Kinder-sp.*).

Méridien, ienne (adj.); *Ligne méridienne*, ou, le meridien, *middag-lyn*.

Méridienne, (f) *Middag-slaap*; faire la méridienne.

Méridional, ale (adj.) *Zuidelyk*, *zuid*; pole méridional, *zuid* *afpunt*.

Merise, (f) *Kriek*, (*zwarte kers*).

Merisier, (m) *Kriekenboom*.

Mérite, (m) *Verdienst*, *deugd*, *waardigheid* (f); avoir du mérite, *homme de mérite*; les mérites de *Jesus Christ*; il tût traité selon ses mérites.

Mériter, (v. a. & n.) *Verdiene*n, *waardig* *zyn*; mériter punition, *recompense*; il a bien mérité de sa patrie, *hy heeft zyn Vaderland groote dienst gedaan*; mériter à chef de terme, *intrest van intrest trekken*.

Méritoire, (adj.) *Verdiensfelyk*; faire des actions méritoires.

Méritoirement, (adv.) *Verdiensfelyk*.

Merlan, (m) *Schelvifch*, *wysing*.

Merle, (m) *Een meerle* (zeker vogel); un fin merle, *een looze gast*.

Merlesse, (f) *'s Wyfje van een meerle*.

Merlet, (m) *Tinne*, *bovenkant eener muur* (f).

Merlette, (f) *Meerle*, *zonder voeten of bek*, in een wapen.

Merlin, (m) *Meerling*; raabanden, *op een Schip*.

Merliner, (v. a.) *Zetten aan de raas binden*, *marlen*.

MER. MES. 495

Merlons, (m) *De aarde tusſchen de ſchietgaten van een battery*.

Merluche (f) ou *merlus* (m); *leng*, *ſtok-viſch* (m).

Merrain, (m) *Klapbout*, *varhout*, *wagenſchor* (n). (*Zie Mairrain*).

Merville, (f) *Wonder*, *wonder-fluk*, *wonder-werk* (n); faire merveilles, *wonderen doen*; merveilles de la nature, de l'art; les sept merveilles du monde; promettre monts & merveilles, (spr. w.) *gouda bergen beloven*; merveille, *naam van verſcheide bloemen*; à merveille (adv.) *wonderlyk*, *buiten gemeen*, *uiſſeekend*; belle à merveille; chanter à merveille.

Merveilleusement, (adv.) *Verwonderlyk*, *uiſſeekend*, *uittermaaten*.

Merveilleux, euse (adj.) *Verwonderlyk*, *buitengemeen*, *zeldzaam*; le merveilleux, *het verwonderlyke in eenig torcel fluk* enz.

Mes, (pron. plur. van mon. ma); *Mes parents*, *myne ouders of verwanten*.

Mesaise, (m. ou ſ w.) *Ongemak* (n), *ongelégeheid* (f).

Mesalliance, (f) *Mishuwwing*.

Mesallier, se *mesallier* (v. r.) *Misrouwen*, *met iemand van eenen geringer rang ſtaat in den echt treden*.

Mélange, (f) *Mees*, (*Vogeltje*).

Mesarriver, (v. n. imperſon.) *Mislukken*, *kwalyk uitvallen*; *misgaan*; s'il vous en mesarrivoit, *als 't u eens misging*.

Mesaventure, (f) *Ongeluk*, *ongeval* (n).

Mesavenir, (v. n.) *Iets kwaliko gebeuren*, *zich toedragen*; de peur qu'il n'en Mesavienne.

Meschamment, &c. (*Zoeke die zonder f.*)

Mésentere, (f) *'t Darm-scheel*, *darm-als* (n) (*in Ontleedk.*)

Méfertérique, (adj.) *Dat daar toe hoord*.

Mesestimer, (v. a.) *Verüchten*, *gering achten*, *verſmaaden*.

Mesintelligence, (f) *Misverſtand*, (n) *onéénigheid* (f).

Mesoffrir, (v. n.) *Misbieden*, *omder de waards bieden*.

Mes.

Mesquin, *ine* (adj. & f.) *Kaarig* *verk g*; *item* *sigt g. mak*; *item* *een gierigaard*; *cela* en *mesquin*.

Mesquinement, (adv.) *Kaarriglyk*, *vrekkiglyk*; *armhartiglyk*, *begr.*

Mesquinerie, (f.) *Vrekkigheid*, *naauwbezetheid*, *deunheid*.

Message, (m) *Boodschap* (f).

Messager, *ere* (m. & f.) *Boode*, *brief draager*; *boodschapper*; *boodschapper*, *boodme*.

Messagerie, (f) 't *Boodenschap*; 't *boten-huis* (n).

Messe, (f) *De Misse* of *mis*; *messe* des *moits*, *ziel-mis*; *courte messe* & *long diner*, *een kort gebéd* en *een' lange maaltijd*.

Messéance, (f) *Ongevoeglykheid*, *mislând*.

Messéant, *znte* (adj.) *Mislaande*, *ongevoeglyk*, *niet passende*; *chose messéante*.

Messéoir, (v. n. *wordt alleen geconjugeerd in de 3de persoon*) *Mislaan*, *niet voegen*; *il messéid*, *het mislaaat*.

Messeigneurs, (m. pl. *Van monseigneur*, *dat zie*).

Messeures, (f. pl.) *Oogst-tienden*, *in sommige landstreekten*.

Messie, (f) *De Messias*, *de Gezalfde*.

Messier, (m) *Veld-wagter*, *wyngaard-boder*.

Messieurs, (m. pl. *van Monsieur*) *Myne Heeren*.

Messire, (m) *Myn Heer*, *zeker eertitel die men geeft aan Ridders, Bisschoppen en Parlements-Heeren*.

Messures. (Zie *Messeures*).

Messice, (m. & f.) *Een halve moor* of *moorinne*.

Messire de camp, (m) *Overste van de Ruitery*.

Mesurable, (adj.) *Meetbaar*.

Mesurage, (m) *Meeting* (f), *het meten*; *item* *meet-oon* (u).

Mesure, (f) *Maat* (*daar men iets meet met, aan wat natuur het ook zy*); *item* *licht-zong-dans maat*; *item* *maat-règel*, *overlèg*; *prendre des mesures*, *maat regelen nemen*; *être en mesure*, *binnen 't bereik van een fleek zyn* (*in de Schermst.*), *ne gar-*

der point de mesures *avec quelqu'un*, *geen maat*, *noch perk met iemand houden*; *à mesure que* (adv.) *na maaten dat*; *à mesure qu'on étudie*, *on devient sage*; *outré mesure* (adv) *bovenmaaten*.

Mesurer, (v. a.) *Meetten*, *afmetten*; *mesurer du drap*, *du bled &c.* *mesurer son épée* *avec quelqu'un*, *met iemand van leër trekken*; *mesurer des yeux*, *ou*, *avec les yeux*, *met het oog afmetten*; *mesurer la forêt*, *van het eene end van 't bosch naar 't andere loopen*; *mesurer les autres à son aune*, *van een ander oordeelen*, *zoo als men zelfs is*, *of*, *zoo de waerd is*, *zoo betrouwd hy zyn' gasten*; *mesurer ses forces* *contre quelqu'un*, *met of tegen iemand zyne krachten probeeren*; *se mesurer* (v. r.) *avec quelqu'un*, *zich met iemand vergelyken*; *item* *meetten*; *item* *duëlleeren*.

Mesureur, (m.) *Een Meeter*.

Mesus, (m) *Misbruik* (n. *in Rechten*).

Mesusage, (m) *Misbruik*, *quaad gebruik* (n).

Mesuser, (v. n.) *Misbruiken*; *Mesuser de son crédit*.

Métacarbe, (m. *in Ontleedk.*) *De achter-band* (f).

Métayer. (Zie *Métayer*).

Métail. (Zie *Métal*).

Métairie, (f) *Landboef*, *boef*, *boerdery* (*une ferme*).

Métal, (m) *Berg-fof* (f) *metaal*; *item* *goud* of *zilver* *in een wapen* (n).

Métalent, (m) *Mis-talent*, *gebrek aan gaven* (n).

Métallique (adj) *corps métallique*, *een berg-loffelyk ligchaam*; *science métallique*, *metaal-kunde*; *m. de silo-kunde*.

Métalliste, (m) *Metaal-kundige*.

Métallurgique, (adj.) *Dat de metaal n. aangaat*.

Métallurgiste, (m) *Metaal-kundige*.

Métamorphose, (f) *Gestalt-verandering*, *verwifeling van gedaante*, *herscheping*.

Métamorphoser, (v. a.) *Veranderen van gedaante*, *herscheppen*; *se mé-*

métamorphoſer (v. r.) *andere gedaante aanneemen.*

Métaphore, (f.) *Leen-ſpraak, verbleefde of figuurlyke ſprekwyze (in Redenk.).*

Métaphorique, (adj.) *Leenſprekig, o' eigentlyk, figuurlyk.*

Métaphoriquement, (adv.) *Onëigentlyker wyze.*

Métaphraſe, (m) *Letterlyke overzetter.*

Métaphyſicien, (m) *Een overnatuurkundige.*

Métaphyſique, (adj. & f. f.) *Bovennatuurkundig; item bovennatuurkunde.*

Metaphyſiquement, (adv.) *Overnatuurkundiglyk.*

Métaphyſiqueer, (v. a.) *Een onderwerp bovennatuurlyk behandelen.*

Métaplaſme, (m) *Verandering der Letteren of Letter-greepen van een woord (in Spraakkunde).*

Métatarſe, (m) *De voet-zool (f. in Ontleedk.).*

Métathèſe, (f) *Verzetting der Letters of woorden (in Sprakke.).*

Métayer, ere (m. & f.) *Hoefpachter; Land-huurſter.*

Méteil, (m) *Maſſeluyſ, gemengd Koorn, half tarwe en half rogge.*

Métempſycoſe, (f) *De Zielsverhuizing uit het eene Ligchaam in 't andere, (een gevoelen van Pythagoras en andere heidensche wyſgeeren, ook thans nog van zommige oosterlingen).*

Météore, (m) *Lucht-verſchynſel (n), verbèveling (f), iets dat uit de uitwaſſemingen of dampen der aarde zich in de lucht vormt.*

Météorologique, (adj.) *Dat van Lucht-verſchynſelen handelt.*

Météoroscope, (m) *Werktuig, om de Luchtverſchynſelen mee na te gaan.*

Méthode, (f) *Leer-wyze; ſchikking, inrichting, wyze om iets te doen of te onderrichten.*

Méthodique, (adj.) *Welingericht; discours, inſtruction méthodique.*

Méthodiquement, (adv.) *Op een wel gepaſte wyze; enſeigner méthodiquement.*

Métier, (m) *Handwerk, ambagt; item getouw, weef-getouw van verſcheide Handwerks lieden; borduur-raam (n); item kuip, waar inde wynmoer word geperſt by azyn maakers (f); gens de métier, ambagtslieden; tous les corps des métiers, alle de gildens enz.; apprendre, ſavoir un métier; mettre un enfant en métier, een kind op een ambagt ſtellen; être en métier; un gâte-métier, een knoeijer, loonbederfer, kladder; entreprendre ſur le métier, onder den dain, in der ſtate werken (van Knegts gez.); métier de riuèrand, de rubannier, de brodeur, de brodeuſe, getouw, raam van enz.; métier à faire des bas, Kousſeweevers getouw (zeker konſtig geſtel dat uit meer dan 3000 ſtakken beſtaat); petit métier, klein weef-getouwſe der Juſſers; item het werk daar van; petit métier, dunne waſſel, oblie; faire du petit métier, cublie bakken; il eſt de tous métiers, hy onderneemt alles, item hy is van 12 ambagten en 13 ongelukken; monter la beſogne ſur le métier, het werk op het getouw, op de raam zetten; il a un ouvrage ſur le métier, hy heeft een werk onder de banden; entendre bien ſon métier, zyn ambagt, zyne zaaken wel verſtaan; il y a un enfant ſur le métier, daar is een erfgenaam op de komſt; avoir cœur au métier, luſt tot een ambagt hebben, vlytig zyn; le métier des armes, de Krygs-offening, c'eſt un méchant métier que celui de médire, 't quaat ſpreken enz.; elle eſt du métier, zy is van de winkel (ſpr. w.); il m'a joué un tour de ſon métier, (ſpr. w.) hy heeft my eer' lelike poets geſpeeld.*

Métif, ive, ou, métis (adj.) *Tweeſlachtig, van een moer en een blanke; item chien métif, een hond een tweeſe aart.*

Métivage, (m) *Kören-oogſt-tiend.*

Métivier, (m) *Maanſer, oogſter.*

Métode. (Zie Méthode).

Metonymie, (f) *Figuur in réſer-kunde, waar door men de oorzaak*

voor de uitwerking, de uitwerking voor de oorzaken dus het eene voor het andere plaats, als: den Krygs-god in plaats van den Kryg enz.

Métope, (f) Tusschen-dieptens in de lyslen der dorische zuilen.

Metopion, (m) Gewas in Libiën, waar van de gom-ammoniac komt.

Metoposcopie, (f) Voorhoofd-waarzeggerij, uit de gezichts-trekken of lineamenten.

Mètre, (m. oud w.) Vers, dicht (n).

Métrique, (adj.) Volgens rym-maat.

Métromanie, (f) Verzôtheid op de dicht-kunde.

Métropole, (m) Hoofd-stadt; item Hoofd-Kerk (f).

Métropolitain, aine (adj. & f.) Aartsbischoppelyk; siège métropolitain, aartsbischoppelyke zétel of stoel; église métropolitaine, Hoofd-Kerk; un Métropolitain, een Aartsbischop.

Mets, (m. f. & pl.) Spys (f), geregt (n); geregten (n. pl.); un bon mets, des mets exquis.

Mettable, (adj.) Gangbaar; item bruikbaar; cette monnoie, cet habit n'est pas mettable; homme mettable, een man die passeeren kan.

Metteur (m) en œuvre, Een steen-zetter, Juwel-zetter; metteur à port, een losser van vaarsuigen.

Mettre, (v. a.) Zetten, stellen, plaatsen, leggen; aanwenden, bepleeden enz.; mettre son pied sur une chaise, zyn voet op een stoel zetten; mettre la tête à la fenêtre, zyn hoofd in 't venster steeken; mettre du linge dans un coffre, Linnen in een kist leggen; mettez cela à part, au soleil &c., legt dat enz.; mettez la viande sur le feu, zet enz.; mettre à nud, ontslooten; mettre en danger, in gevaar stellen, brengen; mettre en fuite, op de vlugt dryven; mettre de niveau, de travers, water-pas, over dwers leggen, zetten; mettre en métier, op een hand-werk doen;

mettre la main à l'épée, het zwaerd aangrypen; mettre des troupes sur pied, troepen op de been brengen; mettre de l'argent en bourse, geld in de zak steeken; mettre dehors, wegjaagen; mettre hors de procès, voor 't recht afwyzen; mettre au nant, opheffen, vernietigen; mettre au fait, op den weg, op 't spoor helpen, een begrip ergens van doen krygen; mettre en fait, vooronderstellen, iets neemen of het zoo waare; je mets en fait que &c., ik veronderstelle dat enz.; mettre la main à la pâte, (spr. w.) de hand aan 't werk slaan; mettre fin, ou, le sceau à une affaire, een einde van een zaak maaken; mettre bas (faire des petits) jongen werpen, jongen; item iets neêr werpen, neêrleggen; van een werk uitsteiden; mettre au bas, ou à bas, kragteloos maaken (als van ziekte); item in den grond helpen, ruineeren; mettre au désespoir, tot wanhoop brengen, desperaat maaken; mettre en vente, te koop stellen, zetten; mettre en oubli, vergeeten, in vergeetelheid stellen; mettre en sang, in 't bloed zetten; mettre en sueur, in 't zweet helpen; mettre en peine, à l'étroit, in ongerustheid, in moeyelykheid, in 't naauw brengen; mettre en pières, in stukken slaan, snyden, hakken, of uit malkander doen, uit een neemen; mettre par terre, ter aarde slaan, werpen, neêr zetten; mettre sur la table, op de tafel zetten, leggen; mettre couteau sur table, zich voor een goede maaltijd gereed maaken; mettre de l'argent en rente, geld uitzetten, op intrest zetten; mettre la main à l'œuvre, de hand aan 't werk slaan, 't werk, een' zaak aangrypen; mettre une personne en credit, iemand op de beenen helpen, geloof of aanzien verzorgen, we schaffen; mettre en œuvre, édel gesleentens in-zetten; mettre au pillage, aan de plondering overgeeven; mettre une personne hors de combat, iemand buiten staat stellen om zich te verweeren of te verantwoorden; mettre dans la tête, in 't hoofd brengen, over-

overreeden; mettre dans sa mémoire, in zyn geheugen prenten; cefligen; mettre en doute, in twyffel trekken; mettre par écrit, opstellen, in gefchrift ftellen of vercraften; mettre au net, in 's net ftellen; mettre en ligne de compte, in rekening brengen; mettre en mouvement, in beweging brengen, aan den gang helpen; mettre un Soldat en sentinelle, een Soldaat op fchildwagt zetten; mettre en dépôt, in bewaaring geeven; mettre en gage, te pand zetten; mettre sur les voies, op den weg brengen, helpen; mettre au monde, in de waereld brengen; mettre bien fon temps, zynen tyd wel befteden; mettre le prix, den prys ftellen, de markt zetten; mettre un enfant à l'école, en pension, een kind ter fchool beftellen, in de koft doen; mettre de l'eau dans fon vin, zyn wyn met water mengen; item zyne gramfchap verminderen, bedaaen; mettre quelqu'un à la raifon, iemand tot rêden brengen; mettre quelqu'un dans le monde, iemand onder menfchen brengen; mettre une pièce, een ftuk geld uitgeeven; je ne puis pas mettre cette piftole; mettre la paix dans une maifon, een huisgezin in orden fchikken; mettre en train, aan den gang helpen; mettre en haleine, in beweging brengen, vierig maaken; mettre une chose en avant, iets voordraagen, ten toon fpreiden; mettre en musique, in muziek brengen; mettre en abrégé, in 't kort opftellen, iets verkorten; mettre en poudre, tot ftof maaken; mettre en colere, en fureur, boos, woedende maaken; mettre à bout la patience de quelqu'un, iemands geduld ten einde brengen; mettre quelqu'un à bout dans quelque chose, iemand in een' zaak verlegen maaken, in de kneep, ten einde raad helpen; mettre une chose sous les pieds, een zaak niet achten of tellen; item vergeeten of geheim houden; mettre en main, in handen ftellen, overhandigen; mettre en jeu, aan de gang helpen (als klokwerk, water-werk enz.) item ergens

inwikkelen, in 's fpeel brengen; mettre au jeu, in een fpeel in-zetten; mettre, wedden, verbeuren; que voulez vous mettre? wat wilt gy weden? mettre quelque chose à l'écart, iets ter zyden, achter-af leggen; mettre à l'amende, in boete beftaan, bekeuren; mettre en prison, in 't gevangenhuif zetten; mettre aux fers, in de bozyen ftaiten; mettre au carcan, aan de kaak, in den beugel te pronk zetten; mettre au ban de l'empire, in den Ryksban doen; mettre à mort, ter dood brengen; mettre à prix la tête de quelqu'un, iemands hoofd op prys ftellen; mettre en délibération, in overwëging of overleg neemen; mettre en exécution, ter uitvoer brengen, in 't werk ftellen; mettre le cœur au ventre à une perfonne, iemand moed geeven; mettre une femme à mal, een vrouws-perfoon verleiden; mettre mal ensemble, ophitsen, onëenig maaken; mettre le feu aux étoupes, olie in 't vuur wefen (fpr. w.); mettre un cheval à l'herbe, een paerd op 's gras zetten, gras eeten laaten; mettre un cheval au pas, au galop, een paerd tot den pas-gang, galop af-rigten; mettre en mer, ter zee gaan, in zee loopen; mettre à la voile ou à voiles, onder zeil gaan vertrekken; mettre à port, in eenz haven in loopen; mettre pavillon bas, de vlag ftryken; mettre à bord, aan boord zetten, brengen; mettre flamberge au vent, van leër trekken; mettre bas les armes, de wapenen neêrleggen; mettre en déroute, op de vlugt ftaan; mettre tout à feu & à fang, alles te vuur en te zwaard verdelzen, moorden en branden; mettre fon chapeau, fa perruque, zyn hoed, zyn paruk op zetten; mettre chapeau bas, ou, oter fon chapeau, zyn hoed afzetten; mettre chaufles bas, zyn broek afstryken; mettre fon habit, fes bas, fes fouliers, fes gands &c. zyn kleed enz. aandoen, of aantrekken; mettre fon manteau, zyn mantel aandoen of omftaan; être bien

mis, wel gekleed zyn, mettre sa cravatte, zyn des omstandig; mettre pourpoint has pour le battre, zyn wambes of rok 'er op uitrukken; enz. mettre du sien, van 't zyne by iets roelaggen; mettre un ouvrage au jour, en lumiere, een werk, een boek in 't licht geven, uitgeeven; mettre du françois en flamand, uit 't franfch in 't duitsch overzetten; mettre en frais, op onkosten fragen; mettre la charrue devant les boeufs, de pasciden achter de wagen spannen, dat is, verkeerde dingen doen; mettre quelqu'un en beaux draps blancs (spr. w.) iemand een mooi spel berokkenen, in eene leelyke omftandigheid brengen een' leelyke poets fpeelen; item lofteren, fchelden; vous avez mis le doigt dessus (spr. w.) gy hebt het net geraaden, gy staat den fpyker op 't hoofd; se mettre (v. r.) zich ftellen, zich zetten, zich plaafsen; mettre vous là, zet u daar neer, gaat daar zitten, staan; se mettre à table, zich aan tafel zetten; se mettre au lit, te bed gaan leggen; se mettre en chemin, en campagne, zich op weg, in 't veld begeeven; se mettre à couvert, à l'abri du vent, de la pluie &c. voor den wind, den régen enz. zich dekken, fchutten; se mettre à l'ombre, zich in 't fchadewe zetten; se mettre en frais, zich in kaffen fteeken; se mettre à écrire, à courir, zich aan 't fchryven, loopen begaeven; se mettre aux trouffes de quelqu'un, iemand achter na zetten, na-jagen. op de hielen volgen; se mettre en devoir de faire quelque chose, zich in portuur ftellen, gereed maaken, om iets te doen; se mettre mal à la cour, auprès de quelqu'un, zich aan 't kof, by iemand in orgunft brengen; se mettre sur le chapitre de, &c. beziennen te fpreken van enz.; se mettre au large, zich in de vrye lucht; item in 't ruime zee begeeven; se mettre d'une fefte, eene fefte aanhangen, zich daar aan overgeeven; ces arbres se mettent à fruit, die boomen beginnen vrugten

te zatten; se mettre en peine, en repos, zich onrustig maaken, bekommeren, zich geruft ftellen; se mettre en quatre pour servir quelqu'un, zyn uiterfte voor iemand doen; il ne fait où se mettre, hy weet niet wat hy zal aanvangen, waar zich te wenden of te keeren; il se met bien, hy kleed zich wel; se mettre à l'assaut, zich op den oppas begeeven, staan loeren (als op wilt enz.); se mettre bien dans l'esprit de quelqu'un, zich by iemand groot of gunftig maaken; se mettre à l'étude, zich aan de studie, offening toeeven; se mettre en garde, zich fctrap zetten (in de Schermfch); se mettre à tous les jours, zich gemeenzaamlyk gedgaagen; se mettre en prise, de l'envie, bloot staan voor de nyd; se mettre à la raison, tot reden komen; se mettre à rire, à pleurer, à jouer, à jurer &c. aan 't lagchen gaan of beginnen enz.; se mettre sur son quant à moi, zich trots onbefchelden en verwaand aanftellen; se mettre en poffeffion, bezit neemen, zich meefter maaken; se mettre après quelqu'un, après quelque chose, iemand nazetten, achter-volgen, zich ergens aan begeeven om te maaken.

Meuble, (adj.) Roerend, los; des biens meubles, roerende goederen; une terre meuble, goede losse grond (by Hoveniers).

Meuble, (m) Huisraad; de précieux, de beaux meubles.

Meubler (v. a.) une maison, une chambre, een huis of kamer ftoffieren, met huisraad voorzien.

Méprendre, (v. a.) Onder de waarde verkoopen, fchande-koop geeven, zyn goed, als 't waare, wegfnyten.

Mévente, (f) Verkoopning onder de waarde.

Meuglement, (m) 't Geloei, 't gebulk van rund-vee (n).

Meugler, (v. n.) Loeijen, bulken.

Meule, (f) Molen-steen; ftyp-steen (m); meule de moulin, à aiguiser; meule à polir, houte polijft-fchyf of rad; meule on ras de foin,

MEU. MEX MEZ.

foin, ten hooi-berg (m), hooi-schelf, hooi-tas (f).

Meuliere, (f) Molen-steen groeve.

Meullarde, (f) Grote slyp-been (m).

Meünier, iere (m. & f) Molenaar; molenaarster; devenir d'évêque meünier, den Kresien-gang, achter uitgaan, meünier, molenaar (Visch).

Meur, Meure, Meurement, Meurier, Meurir, (Zie Mur &c.)

Meurtre, (m) Moord, moordslag (f), manslag, doodslag (m); crier au meurtre, moord roepen of schreeuwen.

Meurtrier, iere (m. & f.) Moordenaar, doodslager; moordenaarster.

Meurtrier, iere (adj.) Moorddaadig, doodelyk; place meurtrière, vesting daar veel volk voor staat; armes meurtrières, moorddaadig geweer; mine meurtrière, een wreed gelaat, Loix meurtrières, strenge wetten.

Meurtrière, (f) Schiet-gat in een muur (n); stuk-poort op een Schip (f).

Meurtrir, (v. a. oud w.) Vermorden.

Meurtrir, (v. a.) Kneuzen, blutsen, quetsen, bont en blaauw stooten of slaan; il a le bras meurtri; des fruits meurtris.

M-urtriflure, (f) Kneuzing, blaauwe plek (door slaan of stooten), quetsing, kneuzing aan rugten.

Meute, (f) Een hoop Jagthonden; avoir une belle meute de chiens; clef de meute, Jagt-hond die de koppel aanvoerd, een aanvoerder.

Mex, (m) 't Goed of bezit van een Lyf-eigen.

Mezance, (f) Quartier-meesterskamer op een' galei.

Mezange, (f) Mees, kool-mees, pimpel-mees (Zie Mesange).

Mezeline, (f) Half linnen en half wollene stoffe.

Mezzabout, (m) Klein Galei-zeil by Storm (n).

Mezzanin, (m) Derde mast eener galei.

MI. MIA. MIC. &c. 501

Mezzanine. (Zie Entrecol).

Mi, (m) Mi (zeker soon in Muziek).

Mi, (onbuigh. ledereken dat nooit alleen gebr. word) Half, midden; la mi mai, half mei; la mi août, half augusti; la mi-été, mid zomer; la mi-carême, half of mid-winter; être à mi-chemin, halver wegs zyn; on n'y entre qu'à mi-corps, mi-jambe, men gaat 'er maar ter halver lyve, 'er halver beens in; elle est accouchée à mi-terme; mi-partir, halveeren.

Miaulée, (f. gem. w.) Brood in zijn gedoept.

Mialement, (m) Meeuw (f), 't gemaauw (n) van een Kat.

Miauler, (v. n.) Meeuwen, meeuwen.

Mi-carême, (f) Half-winter.

Michaut, (m. boert. w. by Drukkers) Een slaaperige Knecht.

Miche, (r. gem. w.) Een witte broodje, weggetje, een brok of stuk broods, dat den kinderen voor een onbyt gegeven word.

Miché, (m) Een zot, eek.

Mi-chemin, (f); Nous fûmes à la mi-chemin, wy waaren ten halver wegen.

Micmac, ou, miquema, (m) Heimelyke handel, knippery.

Mi-côte (f); Maison située à mi-côte, een huis dat een weinig hoog legt, ten halven heuvels.

Microcosme, (m) De kleine wereld (f), (waar door men den mensch verstaat); l'homme est un microcosme plein de merveilles.

Micrographe, (m) Beschryver van kleine Ligchaamen.

Micographie, (f) Beschryving daar van.

Micrometre, (m) Werktuig om kleine Ligchaamen mee te metten.

Micrometrique, (adj.) Dat daar toe hoord.

Microscope, (m) Vergroot-glas (n) dat de voorwerpen groeter verstoond.

Midi, (m) De middag; après midi, na den middag; l'après midi, de namiddag; il est midi, (niet il

est douze heures), *middag*, 12 uuren; midi a sonné; en plein midi, *op heldeven middag*; ne voir pas clair en plein midi, (*spr. w.*) *een zaak die zonnen-klaar is, niet begrypen*; chercher midi à 14 heures, (*spr. w.*) *een ding zoeken als het voorby of te laat is, met de nafscheppen komen*; midi, *het zuiden*; le soleil est au midi, à son midi, *de zon is in het zuiden, is op zyn hoogste*; au midi de la Ville, *aan de zuidzyde van de Stadt*; la fortune de cet homme est à son midi, *het geluk van dien man is op zyn hoogste top punt*; démon de midi, *tafel-broer, pan-likker*.

Midonaire, (m) *Penioen dat eene vrouw toegelegt word (n).*

Mie, (f) *Kruim van 't brood.*

Mie. (*Zie amie of m'amie.*)

Mie, (adv. oud en gem. w.); Je ne voi mie, *Ik zie in 't geheel niet.*

Miege, (f) *Het recht tot de heifst van iets.*

Miel, (m) *Honing*; mouche à miel, ou, abeille, *honing-bye*; rayon de miel, *honing-ruiat*; miel vierge, *maagden-honing*; ruche à miel, *biën-korf*; miel rosat, *honing van roozen.*

Mielat, (m) *Honingd-dauw. (Zie Niele).*

Mielieux, euse (adj. *Honingzigtig, zoet als honing.*

Mien, mienne, (pron. poss.) *Myn, myne*; c'est le mien, la mienne, *het is de myne of het myne*; les miens (plur.) *de myne, item myn volk, myne nabestaande*; quand j'étois jeune j'ai fait des miennes, *dat is; j'ai été un peu libertin.*

Miette, (f) *Kruimel (m) kruimje, brokje (n. van brood enz.).*

Miévre, (adj.) *Stout, onrustig, slim*; un enfant mièvre, ou, éveillé & malin.

Miévrerie, ou, Mievreté, (f) *Onrustigheid, ongeduurigheid, ongeduurigheid, stoutheid, moedwil (der Kinderen).*

Mieux, (adv. compar. van bien) *Béters*; il joue, danse &c. mieux que moi; il vaut mieux (*nist il est*

mieux) *het is beter*; un tien vaut mieux que deux tu l'auras, (*spr. w.*) *een vogel in de hand is beter als twee die er vliegen, dat is, het zekere voor 't onzekere kiezen*; il vaut mieux tenir qu'espérer; à qui mieux mieux, *om sryd, die 't het best doen kan*; de mieux en mieux, *hoe langer hoe beter*; il n'y avoit rien de mieux à faire, à dire &c., *daar was niets beters te doen enz.*; mieux, *liever*; il aime mieux mourir que de &c., *hy wille of had liever enz.*; j'aimerois mieux faire cela que de &c. le mieux (subst. m.), *het beste*; le mieux qu'il pouvoit faire, c'étoit &c., c'est le mieux, *dat is de beste wyze*; j'ai fait cela pour le mieux, *ik heb dat om best wil gedaan.*

Mignard, arde (adj.) *Aartig, fraai, bevallig, liefstallig, zoet, vriendelyk*; fille mignarde; avoir le visage mignard.

Mignardement, (adv.) *Bevalliglyk, fraaitjes, nettelyk, item sdeelyk*; ce peintre travaille fort mignardement; élever un enfant trop mignardement.

Mignarder, (v. a.) *Tederlyk en zagt handelen, liefkoozen, streelen*; les meres mignardent trop leurs enfants, *de Moeders zyn al te mal met haare Kinderen.*

Mignardise, (f) *Liefkozery, streeking, vleierij, item bevalligheid, fraaiheid, netheid, cierlykheid*; cette fille attire les galants par ses mignardises; parler, écrire avec mignardise, *cierlyk sreeken, schryven*; élever un enfant avec trop de mignardise, ou de délicatesse; *een kind al te mal of al te teér optrengen.*

Mignature. (*Zie Miniature.*)

Mignon, onne (adj.) *Behaaglyk, bevallig, fraai, lief, zoet*; elle est belle & mignonne; elle a quelque chose de mignon en son visage; des manieres mignonnes; Ah! que cela est mignon! *wat is dat lief!* visage, ouvrage mignon, *fraai aangezigt, net werk.*

Mignon, onne (m. & f.) *Lieveling, item een troetel-kind*; c'est le mignon du Prince, *hy is des Vorstsz*

flens gunstich; mignon d'une dame; mon petit mignon, ma petite mignonne; *myn hartje*, *myn kindje*, *myn bekje*, *myn zoetertje*, *myn engeltje*.

Mignonnem nt, (adv.) *Eraaijtes netjes*, *beschingyk*.

Mignonnette, (f) *Fyne en ligte kant*; item *soort van een angeliër-bloem*.

Mignot, (ote (adj.)); *Enfant mignot*, *al te teder of te mat opgebracht kind*.

Mignoter, (v. a.) *Liefkoozer*, *troetelen*, *te zagt opvoeden*; elle mignote trop ses enfants.

Mignotise, (f. out w.) *Liefkoozery*, *troeteling*, *vleijing*.

Mig-aïne, (f) *Schcele-hoofd-pyn* (f), *schceelen-hoofd-zweer* (n); item *zeker schutje dat men zegt goed daar tegen te zyn*.

Migration, (f) *Verreizing*, *togt* (van eenig Volk naar een ander Land).

Mijaurée, (f. gem. scheld w.) *Leelyke teef*, *leelyke beest*, *leelyk vrouwenfch*.

Miir-Aab, (m) *Oppe-water-meester in Perziën*.

Miir-Achour-Bachi, (m) *Oppe-salmeeſter van den Koning van Perziën*.

Miiri-Schikaar-Bachi, (m) *Oppe-erjaager meeſter van den Koning van Perziën*.

Mil, ou, millet, (m) *Geerst*, *gierst* (f).

Mil, (adj. indeel.) *Duizend* (Zie hier over Mille).

Milan, (m) *Wouw*, *kiekendief*, (*zeker roofvogel*); item *Zee-valk*, (*een vliegende viſch*).

Milliaire, (adj.); *Glandes milliaires*, *buik-klieren* (in *Ontleedk.*).

Millice, (f) 't *Krygs-volk*; 't *Krygs-wezen*; de *Krygs-handel*; *Land-milicie*, *landtroepen*, *waard gelders*; la milice de Jesus Christ, de *predik- of dominicaner Monnikken*; la milice celeſte, *het Hemelſche heir*.

Milicien, (m) *Een Soldaat der Land-milicie*, *een waardgelder*.

Milieu, (m) *Het midden*, *het*

middelſte enz.; le doigt du milieu, *de middel-vinger*; paſſer par le milieu, *te jeter au milieu de la foule*; trouver un milieu pour les accommoder, *eenen middel-weg vinden om ze te bevredigen*; au milieu de tout cela il eſt a plaindre, *met al dit, of, des niet tegenſtaande is hy te behlaagen*.

Militaire, (adj.) *Krygs*, *oorlogs*, *dat tot den kryg of het krygswezen behoort of zulks aangaat*; art, exercice, justice militaire; *Krygs-konſt enz.*; execution militaire, *krygsdwang*; architecture militaire, *veſting- en zande*.

Militaire, (m) *Een Krygs-man*; les militaires, *de Krygs-lieden*, *Soldaten*.

Militairement, (adv.) *Volgens krygs-manier of gebruik*.

Militante, (adj. f. alleen dus); l'Eglise militante, *de ſtrydende Kerk* (dat is de Kerk op Aarden, in tegenſtelling van l'Eglise triomphante, de *zegenpraalende Kerk in den Hemel*).

Militer, (v. n. in Rechten en redentwift) *ſtryden*; cette raifon militante pour moi, *die reden ſtryd voor my of bewyſt myne ſtelling*.

Mille, (adj. & f. indec.) *Duizend*; item *een' meenigte*; mille hommes, *duizend man*; mille fois, *il fait mille contes*; un mille, *deux mille &c.*, NB in het dagtekenen zegt men mil als; l'an mil ſept cent.

Mille, (m) *Eene myl* (de lengte van 1000 meetkundige ſchreeden of van 60 in één graad in tegenſtelling van lieue, myl, waar van 15 in één graad).

Mille-feuille, (f) *Duizendblad* (een *geneskruid*).

Mille-fleurs, (f. pl.); *Eau de mille fleurs*, *toe-pis die als een ge-neesdrink ingenomen word*.

Millénaire, (adj.) *Wat duizend in zich bevat*; nombre millénaire, *een duizend getal*.

Millénaire, (m) *Een duizend jaar* of *duizend jaarige tyd*.

Millénaires, (m pl.) *De chiliast*

ren welke een duizend-jazig ryk Christi op aarden gelooven.

Mille-pertuis, (m) St. Janskruid (n).

Mille-pieds, (m) Een duizend-been (zeker diertje).

Millerine, (f) Een Gierst-akker (m).

Millième, (m) Het jaar duizend of duizend jaar-estel.

Millet, (m) Gierst (f).

Milliaire, (adj.) Dat duizend meetkundige schied. n te st.

Milliard, (m) Duizend millicenen.

Milliaffe, (f) Duizend maal duizend millicenen, eene ontelbaare menigte.

Millieme, (adj.) De duizendste; la millieme partie, het duizendste gedeelte.

Millier, (m) Duizend, een duizend estal (n); un milliers d'épingles; a, ou, par milliers, by duizenden; by boopen of menigte.

Million, (m) Een miljoen (n) tienmaal honderduizend, of duizend maal duizend; item eene ontelbaare menigte.

Millionaire, (m) Een miljoen gestal; item een die een miljoen bezit.

Millionieme, (adj.) Het of de 1000 maal 1000ste.

Mi-lods, (m. pl.) Halve leen-cyns (in rechten).

Milord, ou, Mylord, (m) Eernaam, die aan voornaame Herten in Engeland gegeven word en zoo veel betekend als Monseigneur.

Mime, (f) Klusfel (n. by de oude Grieken en Romeinen).

Mime, (m) Klugtspeelder, hantspeler (der oude Gr. en Rom).

Mimique, (adj.) Klugtig, nabijpend.

Mimographe, (m) Schryver van Klugtspeelen.

Mimologie, (f) Nabijping van eenes anderen gesprek.

Mimologue, (m) Nabijper daar van.

Minage, (m) 's Meeten van koorn met de mine (zekere maat); item 's rechts, dat daar van aan den wettingen Heer bepaald word.

Minaret, (m) Kleine dunne toren, voornamentlyk op de Mahometaansehe moskeens of tempels.

Minatzin, (m) Sterrenkyker van den Koning in Perziën.

Minauder, (v. n.) Zich gemaakt aanstellen, zich door vriendelyke gebaerden zoeken te verdragenaamen; elle ne fait que minauder.

Minauderie, (f) Gemaakte, gedwongene of aangenoemene gebaerden vriendelyke of verliefde minen.

Minaudier, iere (a-j. & f.) Gemaakt of verliefd aanstellend; item een die zulks doet.

Mince, (adj.) Dan, syn; slegt, gering; L'bit, étoffe mince, dun kleed, dunne stoffe; paye mince, geringe bezolding; poudre mince, fyn poeder; repas mince, geringe maaltyd; pouvoir mince, geringe magt; raison bien mince, zeer magere of geringe oorzak; noblesse mince, geringe adelendom.

Mine, (f) 't Gelaat, uiterlyk aanzien, gedaante, gestalt, gebaerde enz.; avoir bonne mine, een goed gelaat hebben, 'er wel uitzien; il fait toutes les mines qu'il veut faire, hy kan zich in alle gedaanten aanstellen of vertooken; faire bonne mine à quelqu'un, iemand vriendelyk aanzien of bejegenen; faire la mine, ou, la mine grise à quelqu'un, iemand begraauwen, zuur aanzien of bejegenen; faire mine, ou, faire semblant d'être &c. zich aanstellen of gelaaten als of men enz.; faire bonne mine à mauvais jeu (spr. w.) in tegenspoed zich kloekhartig tooken; avoir la mine, schynen, 'er uitzien; ce ducat, ce melon &c. a la mine d'être bon; ce gigot a bonne mine; il a la mine d'être riche, un pauvre genie &c. nous avons la mine d'avoir beau temps, wy schynen mooi weer te zullen hebben.

Mine, (f) Eene myn, groef, groeve (van bergstoffen); item myn (eener wassing); mine d'or, d'argent, goud-myn enz.; faire jouer une mine, eene myn doen springen; éventer, ou, découvrir la mine, ds

de myn doorgraaven, ontdekken; *figuurl. eenen aarslag ontdekken*; la mine est écartée; mine, ou, mine de plomb, *putlood*; item roode aarde; menie (*zekere rief*).

Mine, (f) *Zekere Kjoern- of koolmaat, houdende 6 Parysche schépels*; item zekere oude grieksche of joodfche munt.

Miner, (v. a.) *Onder-mynen, ondergraaven; item verteeren, verzwakken; inkabbelen, uithollen*; miner une place; un travail assidu mine les forces peu à peu; l'eau mine cette digue.

Minéral, (m) *Berg-flof, myn-flof* (f); minéraux (pl.) *mineraliën*.
Minéral, ale (adj.) *Bergfloffelyk*; eaux minérales, *fel mineral*.

Minérologie, (f) *Mineraal-kunde*.

Minerval, (m) *'t Leer-geld dat op de fcholen aan den Leer-meester gegeven word*.

Minerva, (f) *Minerva (Godinne der wijsheid en konften der oude Heidenen)*.

Minet, ette (m. & f.) *Katje, poesje (minon)*.

Mineur, (m) *Myn-graaver; onder-mynen*.

Mineur, eure (adj. & f.) *Minder-jarig, onmondig; een minderjarige, een onmondige, die onder voogdyfchap is*; garçon mineur, *filie mineure*; il est encore mineur, *elle est encore mineure*; les enfans mineurs.

Mineur, eure (adj.) *Minder, klein, jonger*; l'Age mineure, *klein Aziën*; l'excommunication mineure, *de kleine Kerken-ban*; St. Jacques le mineur, *St. Jacobus de jongere*; ton mineur, *de kleine tron (in muziek)* les quatre mineurs, *de vier geringe geestelyke ordens (in de R. K.)*; les frères mineurs, *de Minnebroeders*.

Mineure, (f) *Tweede stelling eener fuit-réde (in logica)*.

Mingle, (f) *Een mengel of mingel (zekere maat voor natte waaren in Holland)*.

Miniature, (m) *Miniatuur-fchilder*.

Miniature, (f) *Schildering in fyne water-verf, in miniatuur*.

Miniere, (f) *Myn-groeve, mynader of gang in een' myn*.

Minime, (adj.) *Donker graauw; drap minime*.

Minime, (f) *Een' halve noot (in muziek)*; les minimas, *de franciscaaner Minnebroers*.

Ministère, (m) *Bediening, dienst* (f); *ampt* (n); *verrichting* (f); item het ministerium, *alle staatsbedienden te zamen*; *prédik ampt enz. faire les fonctions de son ministre*; Dieu l'avoit appelé au ministère; *c'est par le ministère (l'entremise) d'un tel qu'il &c.*, *het is door de hulp of bewerking enz.*

Ministériat, (m) *Staats-ministers-ampt* (n) *of waardigheid*; item de tyd der waarneming daar van (f).

Ministère, (m) *Dienaar, Staatsbediende, Minister*; item Dienaar, Bedienaar, Predikant der Protestanten; item werktuig, middel, uitvoerder; il étoit le ministre de la vengeance du Roi; *ministre d'iniquité, werker der ongerechtigheid*.

Ministèrie, (f) *Oppervoogdyfchap der Mathuryner orden*.

Minois (m. schimp w.) *un vilain minois, een leelyk gezigt, wezen of bakbaas*.

Minon, (m) *Poes* (f); *poesje* (n), (*woord waar-ty men de Katten roept, als: poes, poes*); item een boterbloem (*geele veld bloem*); il entend bien chat sans qu'on dise minon (*fr. w.*) *hy verstaat zeer wel waar men op doeld, zonder het zoo duidelyk te zeggen*.

Minoratif, (m) *Een-zagt-afdryvend genees-middel* (n); *een zachte purgatie* (f).

Minorité, (f) *Onmondigheid, minderjarigeft*.

Minos, (m) *Miros (een der drie gewaande Rechers in 't ryk der dooden)*.

Minot, (m) *Zekere maat van een half mine of omrent 3 schépels*; item een taak-boom om het anker van 't fchip af te houden.

Minotaure, (m) Gewaand gedrogt, half mensch en half stier.

Minucies. (Zie Minuties).

Minuit, (m) Middernagt (f); il est minuit sonné.

Minuscule (f. f. & adj.) ou Lettre minuscule, kleine druk-letter (in tegenstelling van Majuscule).

Minute, (f) Eene minuut of minuit, ('t 6ste deel van één uur; item van één graad); item het eerste ontwerp (concept) of ook het oorspronkelijke (originale) van eenig notariaal geschrift (document of acte) een minuut.

Minuter, (v. a.) Schriftelyk opstellen, ontwerpen (concipeeren); item een origineel document uitvaardigen, schrijven (by Pradtiz); minuter un contrat; item minuter une entreprise, eenen aanslag ontwerpen, smeden.

Minuties, (f. pl.) Kleinigheden bezuzelingen, muggeziften; je me moque de ces minuties.

Miologie, (f) Spieren kunde of verhandeling (in Ontleedk.).

Mion, (m. boert. w.) Kleine jongen, booi (m), knaapje (n); quel petit mion est cela?

Mi-parti, ie (adj.) Gehalveerd, in tweeën verdeeld; item in twee kleuren verdeeld in een wapen; chambre mi-partie, Gerechts-hof, eertyds in Frankryk half uit Roomsche en half uit Protestantische Leden bestaande; les opinions sont mi-parties.

Mi-partir, (v. a.) Halveeren, in twee gelyke deelen verdeelen.

Miquelets, (m. pl.) Zekere spaansche Land-miltie, die zich als struikrovers in de Pyreensehe gebergten onthoud.

Miquelot, (m) Een kleine deugniet; item een kleine Pelgrim, die te water naar St. Michael al bedelende reist.

Miquemac. (Zie Micmac).

Mirabelle, (f) Mirabel-pruim.

Miracle, (m) Wonder-werk, wonder, mirakel (n), wonder-daad (f); à miracle (adv.) wonderlyk wel.

Miraclifique, (adj.) Wonderen doende.

Miraculeusement, (adv.) Op eene wonderdadige wyze.

Miraculeux, euse (adj.) Wonderdaadiglyk, wonderbaarlyk, ongemeen, boven-natuurlyk.

Miraille, (adj. in Wapenk.) Dat met oogjes, plekjes, als kleine spiegel-tjes is, gelyk de staart van een Paauw.

Mirauder, (v. a.) Scherp bekijken.

Mircolion, (m) Klein insect in 't zand (n).

Mire, (f) Vizier, oog-punt (n); mikking (f); mettre une pièce, un canon en mire, een geschut stellen (voor vizier van een snapbaan zegt men guidon de fusil).

Mirer, (v. a.) Mikken, doelen; le canonnier mire en pointant la pièce, de Korfabel mikt in 't stellen van 't geschut. NB van klein geweer zegt men beter viser, mikken.

Se Mirer, (v. r.) Zich spiegelen, bespiegelen, zich beschouwen in een' spiegel enz.; se mirer dans un miroir, dans une fontaine; se mirer dans les actions d'autrui, aan een' ander een voorbeeld neemen; se mirer dans son ouvrage, in zyn werk behaagen scheppen; se mirer dans ses plumes, met zyne schoonheid of opschik veel op hebben, pronken; la terre se mire, (Zee w.) 't land sleept boven de nevel.

Mirlicoton, one (m. & f.) Soort van groote geele herfst-perzik.

Mirlipot, (m) Salie, die men als thee laat trekken (f).

Mirliton, (m. nieuw w.) Mirilton, (zeker vrouwen kapsel, waayer en fransche pistool).

Mirmidon, (m) Klein mannetje kruipersje (n); quel petit mirmidon est cela?

Miroir, (m) Een spiegel; spiegel of bakkebord van een Schip; spiegel-net om Leeuwerken mee te vangen; miroir concave, convexe, ardent, bolle, ronde of bolle, brand-spiegel; des oeufs au miroir, ongeklustte gebakke eieren; cheval bai à miroir, een gevlakte schimmel, of, ap-pel-graauw paert.

Miroiterie, (f) *Spiegel-maakery of handel.*

Miroitier, iere (m. & f.) *Spiegel-maaker of verkooper; -verkoopster.*

Mirouetté, ée (adj.) *Met spiegels, met plekken; cheval mirouetté.*

Mirre, Mirte. (Zie Myrrhe enz.).

Mis, ise (adj. van Mettre) *Gelegd, gesteld, gezet enz.; bien mis, mal mis, wel of kwalijk gezet, geplaatst; item wel of slecht gekleed of opgeschikt; item wel of kwalijk besteld, aangelegt of aangevend.*

Mis, (m) *Gerichtschryvers dateering op eenig geschrift (aïe) wanneer zucks ingeleverd is.*

Misaine, (f) ou, voile de misaine, de fok, het fokke-zeil; mât de misaine, ou, mât d'avant, de fokke-mast (van een Schip).

Misanthrope, (f. & adj. grieksch w.) *Menschen-baater, menschen-vyand; item een naauw rystuig voor één mensch; humeur misanthrope, mensch-schuwend of onmenschevend gemoed.*

Misanthropie, (f) *Menschenbaatery of schuwheid, norsheid, eigen-zinnigheid.*

Miscellanées, (adj. pl.) *Mengelwerken (van Boeken gez.).*

Mise, (f) *Uitgift, uitgaave (f) verschoot (n), kosten; écrire la recette & la mise; de mise (qui a cours), gangbaar; argent de mise; être de mise, gangbaar of gebruikelijk zyn; cette excuse n'est pas de mise, die verschooning geldt niet; il est vieux il n'est plus de mise; un homme de mise, een rechtschaapen of degenzaam man; mise, bieding, bod (op iets); premiere, seconde & dernière mise.*

Misérable, (adj.) *Elendig, jammerlyk, droevig, deerniswaardig, armbarzig, slecht enz.; un misérable, een elendeling, een ongelukkige enz.; item een deugniet, schobbejak, gait, sielt; item een beuling, bloed, onrozel of lomp Mensch.*

Misérablement, (adv.) *Elendiglyk, erbarmelyk, slecht enz.*

Misere, (f) *Elände, armoede;*

vallée de misere, *jammer- of waanen-dal; c'est une misere que de passer sa vie avec des sots.*

Miséréré, (m) *Darm-kronkel, verstopping in de ingewanden, stielgang van boven; item een korte tyd, een oogenblik; il reviendra dans un miséréré, (NB dit is ontleend van den 51ste Psalm die met Miséréré in de R. K. begint).*

Miséricorde, (f) *Barmhartigheid, ontfeming, genade; item karthuiser kleer-kamer; hunne maaltijd met brood en olie eens ter weeke; item zeker weezen-huis te Parys dus genaamd; crier miséricorde, om genade roepen; miséricorde! miséricorde! genade! genade! être à la miséricorde de quelcun, in iemands magt zyn; Ah! miséricorde! qu'est ce que cela? O! droefheid! wat is dat?*

Misericordieusement, (adv.) *Barmhartiglyk, enz.*

Miséricordieux, ieuse (adj.) *Barmhartig, genadig, meêdogend.*

Misna, (m. Hebr. w.) *Das deel van den Joodschen Talmud 't welk de uitlegging der schrift beheeft.*

Missel, (m) *Het mis-boek (n).*

Mission, (f) *Zending; la mission des Apôtres.*

Missionnaire, (m) *Zending, missionaris, een geestelyke die afgezonden word om de ongelooovige te bekeeren.*

Missive, (f), ou lettre missive, *Brief, zendbrief (m) (beter lettre).*

Mistère, Mistique &c. (Zie Myst.)

Mistrance, (f) *De gezamenlyke onder-officieren eener galeie.*

Mixture, (f) *Mengel-drink (m), mixtuur (f) (by Apoth.).*

Mitaine, (f) *Want, handschoen zonder vingeren of met een klep (m), een mofje (n); cela ne se prend pas sans mitaine, (spr. w.) dat gaat zoo gemakkelijk niet.*

Mite, (f) *De myter, schietworm (m), mot, maade, maas (f).*

Mi-terme, (m) *Halven termyn of tyd.*

Mithridate, (m) *Mitridaat (zeker tegengift, antidote, ou, contre-poison, uitgevonden door Mithridatus Koning van Pontus).*

308 MIT. MIV. MIX.

Mitigation (f) de la fièvre, *vermindering*, *verzagting der Koorts*.

Mitiger, (v. a.) *Verminteren*, *verzagten*, *stillen*; mitiger la douleur, *la peine*, *la sentence*.

Mitosen &c. Mitologie &c. (Zie Mitoyen, Mythol.).

Mitis, (m) *Groote Kater* (Maton).

Miton, (m) *Soort van halve want*

Miton-mitaine, (adj.) *Baat het niet zoo schuadt het niet*; *onguent miton mitaine*.

Mitonner, (v. a. & n.) *Zagties op het vuur laten weeten, doortrekken, flooven*; *item zagties handelen, liefkoozen, koeftieren*; *item behoedzaam te werk gaan, stil laten menken, tot een zaak ryp is*; mitonner le potage, *quelqu'un, une affaire*; se mitonner, (v. r.) *zich koeftieren, in acht neemen*.

Mitonnerie, (f) *Zagte kooking, flooving*.

Mitoyen, enne (adj.) *Tusfchen, tusfchen beide, in de midden*; *mur mitoyen, middel-muur, fcheid-muur*.

Mitoyerie, (f) *Een' muur, heggez, die twee tegen malkander leggende erven fcheid*.

Mitraille, (f) *Brokken, flukten van oud yzer, fchroot dat op het gefchut geladen word*; *item geel fouddeer-koper*; *item oud gelt*; *klein gelt*; *canon chargé à mitraille*.

Mitre, (f) *Myter, Bifchops-hoed* (m); *item groote papiere muts, die den gemen die door de inquisitie veroordeeld is, opgezét word*.

Mitré, (adj.); *Abbé mitré & crosfé, een gemeyterden en gelyafden Bifchop*.

Mitron, (m) *Bakkers-meester-knecht*.

Mive, (f) *Sap, firodp* (by Apoth.).

Mixte, (adj. & f.) *Gemenfch, uit verfcheide dingen beftaande*; *item een mengfel*; *corps mixte*; *action mixte*, *eene gemengde aanzigt* (in Rechten wann'er iets te-gelyk civiel en crimineel is).

Mixtion, (f) *Minging, vermeniging*.

Mixtionner, (v. a.) *Mengen, onder een mengen*.

MOB. MOC. MOD.

Mobile, (adj.) *Beweeglyk, beweegbaar*; *veränderlyk*; *corps mobile*; *fete mobile*, *feft-dag die verfehiet*; *esprit mobile*, *veränderlyk gemozd*.

Mobile, (m) *Beweeger, bewegen-de oorzaak*; *le premier mobile*, *de eerste beweegende oorzaak of het eerste beweeg-rad, dat al het ov-rige aan den gang brengt*.

Mobilier, (adj.) *Roerlyk, roerende*; *biens mobiliers*, *rorende of loofe goederen*, *inboedel* (men zegt ook Mobilier, iere doch is zoo goed niet).

Mobilité, (f) *Beweeglykheid; veränderlykheid*.

Moade. (Zie Moquette).

Mocquer. (Zie Moquer).

Modal, ale (adj.); *Proposition modale*, *op zekere wyze bepaalde voorftelling* (in Redenk.).

Mode, (f) *Het gebruik* (n) *wyze, manier, gewoonte, kleeder-dracht*, *mode* (f); *habit à la mode*; *ami à la mode*, *onbeflindige vriend*; *un favant à la mode*, *een oppervlakkige geleerde, die niets in den grond verftaat*; *chacun vit à la mode*.

Mode, (m) *Wyze van zyn, toevallige eigenfchap eener zelfftandigheid* (in Natuurk.); *wyze, toon waar op men zingt*; *wyze der conjugatien* (in Spraakk.) (f).

Modele, (m) *Voorbeeld, monfter, model, ontwerp, voorfchrift* (n) *tekening* (f); *travailler sur un bon modele*.

Modeler, (v. a.) *Modellen, monfter enz. maaken, boetfeeren*; *item dezelve afdrukken*.

Modérateur, trice (m. & f.) *Beftierder, Regeerder, Maatiger, beftiffer, fchikker in eenige reden-twift*; *voorzitter* (Præf.) *eener Kerkelyke vergadering*; *beftierfter*; *Dien est le Souverain Modérateur du monde*.

Moderation, (f) *Beftiering, fchikking*; *maatiging, temming*; *verzagting*; *becheidenheid*; *la modération des paffions, des impôts, maatiging, introming der driftten*; *vermindering der fchattingen*.

Modéré, (adj.) *Gemaatigt*; *zagt*, *be-*

MOD.

bescheiden, esprit modéré, een bezadigt gemoed.

Modérément, (adv.) Maatiglyk, bescheiden.

Modérer, (v. a.) Bejleren, regeren, in toom houden, maatigen, verzagten, verminderen; modérer la colère, les impôts; se modérer (v. r.) zich matigen, bedwingen, bedaren, bezaaidigd worden; la chaleur se modere, de hitte vermindert.

Moderne, (adj. & f.) Nieuw, hedendaagsch, nu, van onzen tyd; architecture moderne: les Auteurs anciens & modernes, ou, les anciens & les modernes, de oude en nieuwe schryvers.

Modeste, (adj.) Zedig, stemmig, flaatig; ingetogen, eerbaar, heusch; fille, air, habit, couleur modeste.

Modestement, (adv.) Zediglyk, stemmiglyk, eerbaarlyk, heuschelyk.

Modestie, (f) Zedigheid, eerbaarheid, schaamte, flaatigheid, stemmigheid; la modestie sied bien aux filles; ces manieres choquent la modestie.

Modicité, (f) Geringheid; la modicité de son revenu.

Modificatif, ive (adj. & f.) Maatigend, bepalend; de verzagende wyze (in Spraakk.).

Modification, (f) Maatiging, bepalting, inbinding, schikking; gedaante of gestalt-vorming der Lichaamen; modification d'un édit, d'une taxe; les différentes modifications de la matière.

Modifier, (v. a.) Bepaalen, verminderen, inkrampen; schikken, vormen, zekere gedaante aan iets geven.

Modillon, (m) Krol, sluit onder een Lyf enz. (in Bouwk.).

Modique, (adj.) Maatig, middelmaatig, redelyk; gering, klein; taxe, dépense, somme, esprit modique; acheter à un prix modique.

Modiquement, (adv.) Maatiglyk, raamelyk; geringelyk.

Modulation, (f) Buiging der stem in 't zingen.

Module, (m) Maat, om de ver-

MOD. MOE. &c. 509

delingen van een gebouw med te bepalen.

Moëde, (f) Zekere Portugiesche goude munt.

Moëlle, (f) Merg in de beenderen, 't witte der Harsenen (n); de pit of kern van een boom, bosk enz. (f).

Moëlleuse, euse (adj.) Mergagtig, vol merg; item vol pit, kragtig, zinsyk; os, vin, livre moëlleux; drap moëlleux, zagt, woltig laken.

Moëlon, ou, Moillon, (m) Bloksteen, muursteen, (uit een' groeve); item een myt, offer, hoop (van boot in 't veld).

Moëuf, ou, Mode (m) Wyze of modus (f. in Sprak k.).

Moëurs, (f. pl.) Zeden, manieren; les mauvaises compagnies corrompent les bonnes moëurs.

Mogol (m): Le Grand Mogol, de Groote Mogol, Indiaansche Keizer. Mogolien, ienne (adj.) Mogolsch.

Mohatra, (m) Woeker-contrast (verkoop die een werkerdoer doet voor een' hoogen prys, en naderhand de goederen voor een' geringen prys weer aan zich brengt).

Mohere. (Zie Moire).

Moi, (pron.) Ik, my; c'est moi, ik ben het; c'est moi qui l'ai dit, ik heb 't gezegd; je ne suis pas de cet avis moi, ik ben van die meening of gedachten niet; est ce moi? ben ik het? moi même, ik zelfs; mais moi, maar ik; pour moi, voor my; est ce pour moi? is het voor my? donnez moi, geef my; pour moi (ou, quant à moi), j'y consens, my aangaande, wat my belangt ik enz.; valeur reçue de moi même, ou, en moi même, de waarde in my zelven of van my zelven ontvangen (in wisselb. gebr.).

Moie, Moien, &c. moieu. (Zie Meye &c.).

Moignon, (m) Stomp (van een afgezotten arm).

Moile &c. moillon (Zie Moëlle &c.).

Moindre, (adj. compar van Petit) Minder, geringer; moindre valeur, moindre prix; le moindre,

la moindre, *de minste, het minste, de geringste*; la moindre part, *chose &c., het minste gedeelte enz.*

Moine, (m) Een Monnik of Munnik (beter Religieus); *item een bedkorf, monnik, moine bourru, een gewaande tulle-bak (om kinderen mee verwaard te maaken); item een grillig mensch, mislyke kop; gras comme un moine; l'habit ne fait pas le moine (spr. w.) 't zyn alle geen koks die lange mesen draagen (spr. w.); sentir le moine, vuns rieken, sinken; donner le moine à quelqu'un, iemand in den slaap met een touw aan den grooten toon of teen trekken; moine, maculatuur-blad (by Boekdruckers).*

Moineau, (m) Musch of mos; *item zeker plat-bolwerk; tirer sa poudre aux moineaux, (spr. w.) voor een klein voordeel veel kosten maaken, spykers op 't laage eb zoeken; moineau (membre viril).*

Moinerie, (f. schimp w.) Monnikery (f) 't monnikendom (n).

Moineffe, (f. schimp w.) Nonne.

Moineton, (m) Munnikje (n).

Moinillon, (m. schimp w.) Jonge monnik.

Moins, (adv. comp. van peu) Minder, *weinig, min*, il est moins honnête, grand, savant que &c. pas moins, *niet minder*, rien moins que tout cela, *niets minder dan dat al-te-maal*; c'est moins que rien; en moins de rien, *in een omzien, in een oogenblik, met een snap*; il ne veut pas le vendre à moins de &c. *hy wil het niet verkoopen onder de, of minder als enz.*; ni plus, ni moins, *noch meer, noch min*; parlez moins haut; cela m'a coûté dix francs, moins cinq sols; sur & tant moins, *op afslag, op afkorting*; je vous donnerai cela sur & tant moins de ce que je vous dois; à moins de, à moins que, à moins que de (conj.), ou, si ce n'est que, *ten zye dat, ten waare dat*; on ne devient savant, à moins d'étudier, à moins qu'on n'étudie, ou, à moins que d'étudier; le moins, *het minste*; il a travaillé le moins;

c'est le moins, *que vous puissiez faire; au moins, du moins, pour le moins, tout au moins, (adv.) ten minsten*; du moins sonvenez vous, que &c. à tout le moins, *ten allerminsten.*

Moire, (f) Moor (zyde stoffe); moire tabissée, *gewaterde moor.*

Mois, (m) Maand (f); les mois, ou, les ordinaires, *maand-stonden.*

Moïse, (f) Karbeel, klamp, bindhout (by Timmerl.).

Moisi, ie (adj.) Beschimmeld, *muf, dus*; du pain moisi; sentir le moisi, *dus ruiken*; le moisi, *de schimmel*; oter le moisi du pain.

Moisir, (v. a.) Doen beschimmelen; moisir (v. n. se moisir (v. r.) beschimmelen, *muf worden.*

Moissifure, (f) Schimmel.

Moison, (f) Zekere Land pagt, waar by den huurder de helfte of een derde der vrugten aan den Land-Heer opbrengt; *item de baat van eene gehuurde Koe; item de lengte die een stuk laken hebben zal.*

Moissonnier, (m) Land-pagter, die den Koning cyns-koorn geeven moet.

Moissine, (f) Rank met druiven, om opgehangen en bewaard te worden.

Moisson, (f) Oogst (m), inzaameling, *inöogsting van 't Koorn (f)*; mettre la faucille dans la moisson d'autrui, *de sikkel in een ander mans oogst slaan, in zyn ampt of eigendom vallen.*

Moissonner, (v. a.) Oogsten, inoogsten, *inzaamelen*; comme tu feras, tu moissonneras, *gelyk gy zaaid, zoo zult gy maaijen*; le cours des ans qui tout moissonne, *de tyd die alles weg ruks.*

Moissonneur, euse (m. & f.) Koorn-oogster, maaijer; *snydster.*

Moite, (adj.) Vogtig, nat, klam.

Moiteur, (f) Vogtigheid, natheid.

Moitié, (f) De helft; la plus grosse moitié, plus cher de la moitié, *de helft duurder*; partager par la moitié, *half door-deelen*; moitié or, moitié argent, *half goud, half zilver*; moitié figue, moitié raisin, *half willens en half onwillens, of, half jok, half ernst (spr. w.);*

MOL.

w.); moitié chair, moitié poisson; (*spr. w.*) onbeständig in zyn doen zyn; à moitié, (*adv.*) ten halven; nous sommes à moitié chemin, j'y suis de moitié, *ik heb 'er de helft in, of ik kome of staar voor de helft*; ma chère moitié, myne waarde weder helft, *ega' of egade*.

Mol, molle (*adj. m. & f. men zegt mou in 't mase. uitgenomen in B mol*) Zagt, week, murwe enz.; pain mou, week brood; poire molle, murwe peer; cire molle, zègel-wasch; vie molle, een verwyfd of wellustig leeven; temps mou, *laf weêr*, vent mou, een slappe wind; dents moiles, *losse tanden*; le mol, ou, le mou, *het zachte, het weeke*; le mou de l'oreille, du ventre, *het lletje van 't oor, het weeke van den luit*.

Molaire, (*adj.*); Dents molaires, *de maal tanden, bak-tanden*.

Môle, (m) Steene-beer (m) of hoofd (n) in een Zee-haven.

Môle, (f) Klomp-vleesch (m) of wanrugt (f).

Molécule, (f) Klompje, deeltje, vlekje (*in Natuur en Geneesk.*); les molécules du sang sur la peau.

Moler, (v. n.) Voor de wind zeilen (*Zee w.*).

Molester (v. a.) *queicun, iemand bezwaarlyk vallen, overlast aan doen, verôntrusten, quellen*.

Molette, (f) Spoor-rader (daar men meê prikt) (n) wryfsleen, looper (waar in de Schilders de verf klein maaken); blok (waar op de brillen gemaakt worden); baak (waar aan de Lyndraaijers en Snoer-maakers den draad vast maaken en gedraaid word) (m); kol, bles (voor 't hoofd; item wen (tumeur) aan den enkel van een Paard) (f).

Moliere, (f) Molensteen-groeve.

Mollasse, (*adj.*) Week, slap; chair mollasse.

Mollement, (*adv.*) Zagtelyk, zagtjes; item popêgtig, al te zwierig; item verwyfd, lafhartig; être couché mollement, zagtjes leggen; élever un enfant trop mollement, een kind al te sêder opbrengen; être

MOL. MOM. 511

paré mollement, popêgtig, ligtvaardig uitgedoet zyn; en agir mollement, lafhartiglyk te werk gaan.

Mollesse, (f) Zagtheid, molligheid, weekheid, slapheid; item verwyfheid, lafhartigheid; wellust enz.; la mollesse d'un corps; être plongé dans la mollesse, in de wellust verzoopen zyn; traiter un enfant avec trop de mollesse, een kind al te sêder behandelen, te veel koesteren; mollesse, lieflykheid, zagtheid (*in 't zingen*).

Mollet, ette (*adj.*) Zagt, week, donzig; lit mollet, zagt, donzig bed; pain mollet, verscht brood; oeufs mollets, ou, à la coque, gezodene eieren, slurp-eieren.

Mollet, (m) Smalle franje; item kuit van 't been (f); mollets (pl.), zilver-smids tangerje (n).

Mollette. (*Zie Molette*).

Mollifier, (v. a.) Iets verzagten week of vloeibaar maaken.

Mollir, (v. n.) Week, zagt, muw of buikziek worden; item verflappen, den moed opgeeven, laten zakken enz.; poire qui mollit; le vent mollit, de wind verflapt, il mollit d'abord, hy vermurwd, verzagt of geeft toe terstond; mollir (v. a.) une corde, een touw slappen, bot geeven.

Molue. (*Zie Morue*).

Moment, (m) Een oogenblik (n), à tous moments, alle oogenblikken, alle omzien.

Momentanée, ée (*adj.*) Oogenbliklyk, dat in een oogenblik geschied of zulks duurd.

Momerie, (f) Mommery, aapery, gekheid; item schynheiligheid, geveinsheid; ce n'est qu'une pure momerie.

Momie, (f) Gebalsemd ligebaam; item balsam daar toe.

Momon, (m) De teerling-worp van eenen vermoorden op vasten-avond; item de somme waar om men speelt.

Momus, (m) Momus (Heidensche god der beschimting, berisping, nyd of waegunst; item zoon des slaaps of der nagt).

Mon, (*pron. m. in fem. ma, in plur.*

plur, mes) *Myn, myne*; mon pere, mon ami NB. mon *wereld* ook *gefeld* voor een subst. fem. *mes cene* vocaal of *somme* II *beginnende*, als: mon ame, mon epée, mon humeur &c.

Monacal, ale (adj.) *Habit, air monacal*, *Monniks-kleed*, *geluut*; vie monacale, 't *monnikke leven*.

Monacalement, (adv.) *Op zyn monniks*.

Monachisme, (m) 't *Monnikken-dom* (m), *monniks-staat* (f).

Monaco, (m) *Een eivond drinkschaaltje*; item *zekere Italiaansche dapper*.

Monade, (f) *Eenheid in getal*, als: 5, 7, 9.

Monarchie, (f) *Alleen-beersching*, *eenregeertse regering*; item *een Ryk*.

Monarchique, (adj.) *Opperhoofdig, alleen-beerschtig*.

Monarchiquement, (adv.) *Alleen beerschtiger wyze*.

Monarque, (m) *Een alleen-beerscher, opperhoofdig Vorst*.

Monastere, (m) *Een Klooster* (n).

Monastique, (adj.) *Kloosterfch*; vie monastique, 't *Klooster-leven*.

Monceau, (m) *Een hoop, stapel*; mettre en monceaux.

Mondain, aine (adj.) *Waereldfch, vleeschelyk-gezind, ydel, verzagkelyk*; esprit mondain; les mondains, *de Waereldlingen*.

Mondainement, (adv.) *Op een Waereldfche of ydele wyze*.

Mondanité, (f) *Waereldfche gezinnheit of ydeheid*.

Monde, (m) *De Waereld* ('t *geheel-al, Hemel en Aarde*); item *de Aard-kloot, de Aarde*; item 't *Volk der Waereld, een menigte, bedienden enz.*; le nouveau monde, *de nieuwe Waereld* (America); depuis que le monde est monde, *zoo lang de Waereld bestaan heeft*; il y a bien du monde, *daar is veel Volk*; tout le monde le dit, *ieder een zeg: het*; le grand monde, *ou, les gens de qualité, de groote of aanzienlyke lieden*; le monde poli, *ou, le beau monde, de beschaafte Waereld, de geschikt lieden*; le monde savant, *ou, les gens de lettres, de geleerde*

Waereld of de geleerden; voir le monde, *de waereld beschouwen*; stein onder *Menschen verkeeren*; connoître, *ou, savoir bien son monde*; zyn' *Waereld kennen, wel gemanierd zyn*; il y a du monde chez lui, *hy heeft bezoek of Volk aan zyn huis*; tout mon monde n'est pas encore venu, *al myn volk, alle myne be-dienden is, of, zyn nog niet gekomen*; aller à l'autre monde, *raar de andere Waereld gaan, sterven*; c'est la chose du monde que j'aime le plus, *dat is het dat ik het liefst heb op Aarde*; il paroît le plus civil, le plus galant homme du monde, *hy schynd de beleefste, de wellevendste man van de Waereld te zyn*; il n'a rien du monde, *hy heeft niets, of niets ter Waereld*; un monde de prodiges, *een menigte van wonderen*; il doit à Dieu & au monde, *hy is yder-een schuldig*; être du monde, *Waereldfch gezind zyn*; renoncer au monde, *de Waereld verlaten, of, waar-wel zeggen*.

Monde, (adj. word alleen gebr. wanneer men immonde daar tegen over steld); des animaux mondes & immondes, *reine en onreine dieren*.

Monder, (v. a.) *Pellen, afschillen*; de l'orge mondé, *gepelde gerst*.

Mondificatif, (adj. & f.) *Reinigung*; een zuiverend genees-middel of zalve.

Mondifier, (v. a.) *Zuiveren, reinigen* (in Genees- en heel-k.).

Monétaire. (Zie Monétaire.)

Monial, ale (adj. & f.) *Dat den monnik aangaat*; item *een monnik*; nonne; les moniales, *Klooster-zusters*.

Monin, (m. gem. w.) *Een Aap*.

Moniteur, (m) *Vermasner, waar-schouwer*.

Monition, (f) *Waarschouwing*; vermaning (tot beter levens gedrag, zoo in 't geestelyke als Wereldlyke); item *de afskondiging daar van*.

Monitoire, (m) *Kerkelyk verman-schrift* (n) *an een gemeente* (om 't geene zy van de daar-inne vermelde misdraat n weeten, te openbaaren, op straffe des Kerken bans, zoo zy het verzwigen).

MON.

Monitorial, (ale. adj.); Lettres **monitoriales**, *Kerkelyke vermoedings- of waarschouwings-brieven.*

Monnéage, (m. oul. w.) Het munt-
ten (n).

Monnétaire, (m) Munt-meester.

Mon ine, (f. gem. w.) 't Wyfje
van een Adp.

Monnoie, (f) De munt, (daar
men gelt slaat, of, munt); item
munt gemunt gelt; item kleine munt,
klein gelt; monnoie d'or, d'ar-
gent; faffe monnoie; fabriquer,
frapper, battre monnoie, ou, de la
monnoie, *veel slaan*; payer de la
meme monnoie; je n'ai point d'
monnoie sur moi, *ik heb geen klein
gelt by my*; donnez moi de la mon-
noie d'un ducat, *geeft my klein gelt
voor een ducat*; il est décrié com-
me la vieille monnoie, (spr. w.)
by is zyne achting kwyt.

Monnoyage, (m) Het munt-n (n).

Monnoyer, (v. a.) Muntten, gelt
slaan; ses louanges sont monnoy-
ées, *zyne lof-spraken zyn beftempeld*,
dat is, met gelt gekogt.

Monnoyerie, (f) Het munt-buis
(n), ftempel-plaats (f).

Monnoyeur, (m) Een munter.

Monocéros, (m) Een éénhoorn;
item een hoorn-vifch.

Monocorde, (m) Een Monoror-
dium (n) (zeker instrument met ééne
fnaar, dienende om het verfchil of de
gelykheit der toonen, te ontdekken).

Monocule, (f) Een leet-glas (n).

Monogame, (m. & f.) Een of ééne
die maar ééns getrouwd is geweest.

Monogamie, (f) Ééns gebuwde
ftaat, é-nigfte huwelyk van iemand.

Monogramme, (m) Verkortenaam-
trek.

Monologue, (m) Alleen-fpraak
(f) in een Schouwburg.

Monomachie, (f) Twee-gevegt
(n).

Monopétale, (adj. & f.) Bloem
met één blad (lv. Plaut-k.).

Monopole, (m) Bevoorrechtte op-
koop of verkoop van waaren.

Monopoler, (v. a.) Waaren al-
leen in zyn magt zien te bekomen.

Monopoleur, (m) Opkooper, een

MON.

513

die bevoorrecht is om zekere waaren
alleen te verkoopen en den handel
dwingt; item een kraauwer, bloed-
zuiger, vilder van 't gemeen.

Monoptere, (m) Ronde tempel
zonder zy-mauren, op zuilen rustende.

Monorime, (m) Dicht (n), waar
van de woorden eenenlyk zyn hebben.

Monosyllabe, (adj. & f.) Ein-
letter-groepig; een woord van ééne
letter-groep, of syllabe, als: an,
bal, car, &c.

Monotone, (adj.). Eén-toonig;
Prédicateur monotone, *Prediker
die maar ééne klank heeft, zonder
eenige verandering of buiging in de
ftem te maaken.*

Monotonie, (f) Onveränderlyke
toon, gelyktuiderheid.

Monseigneur, (m. in plur. Mes-
seigneurs) Myn Heer, Edele Heer,
in 't eng. lch My-Lord, (Eer-naam
die men aan voornaame Perfoonen
geeft, als: aan Vorften, Hertsogen,
Bifchoppen, Land-ftenden, of ook
aan een Heer eener Heerlykheit door
zyne onderzaaten; en dit woord Mon-
seigneur alleen gebruikt wordende,
betekend het den Troon-opvolger (Dauphin)
van Frankryk; Monseigneur
le Duc; Messeigneurs les Etats;
Monseigneur est à la chaffe, *de
Dauphin is op de Jagt.*

Monseigneurifier, (v. a.) Met zo-
danigen eer-naam tituleeren, be-
noemen.

Monfieur, (m. plur. Messieurs)
Myn Heer; item de Heer van 't huis
(Monfieur zonder meer, betekend de
Koning van Frankryk zyn broeder, den
Hertog van Orléans); Monfieur est
il au logis? *is Myn Heer t'huys?*
un Gentil-homme de Monfieur,
een Hof-jonker van 's Konings-broeder;
faire le monfieur, *den jonker fpee-
len, zich airs ge-en.*

Monfen, monçon, ou, mous-
fon (m) Paffaat-wind, zekere vaste
wind aan zommige oorden op eenig
Jaar-geety, de mouffon.

Monfire, (m) Gedrogt, wanschep-
fel, fchrik-dier, monfter, monfter-
dier; item lelyk maakfel, van iets
(n).

K k

Mon-

Monstrueusement, (adv.) *Gedro- gelyk, wanschapentlyk; ysfelyk, ver- vaarlyk, ongemeen.*

Monstrueux, euse (adj.) *Gedrog- tig, wanschapen, schrikkelyk; animal monstrueux, een ysfelyk of leelyk dier; bâtiment monstrueux, een leelyk gebouw.*

Mont, (m. meest in poësie, of verzeld met den eigenaam, gebruikt) *Berg; les monts Pyrénées, de Pyreneesche gebergten; le mont Etna, de berg Etna; les monts (pl.) de alpische gebergten; deçà, delà les monts, aan deze, aan geene zyde de alpische gebergten; mont de pié- té, zekere lombert in Italien (daar men voor niet of tegens geringe in- tréft geholpen word); mont-pagnotte, eene hoogte, van waar men eene veld- slag veiliglyk aanschouwen kan; cher- cher par monts & par vaux spr. w. overal zoeken; promettre monts & merveilles (spr. w.) goute bergen, of koelien met goute hoornen beloven; mont, venus-berg (in Ontl. k.) monts, de dikte in de band, digt by de vingers (in hand-kykery).*

Montage, (m) *Het opvaaren, op- zeilen, optrekken der schepen in eene rivier; item het ophysen, optrekken, opdraagen van iets (n).*

Montagnard, arde (m. & f.) *Berg-bewoonder, boozlander.*

Montagne, (f) *Een Berg (m).*

Montagneux, euse (adj.) *Berggä- sig, vol bergen.*

Montant, (m) *Op-tél (m), beloop (n), (somme eener rekening); vloed (f), uasfend water (n); styl of poft van een vengster- of deur-ko- zyn; regt opgaande balk (m); staan- de stuk, spil, styl, (van eenig ding, in 't algemeen, in bouw. enz.) styl, flam, (eener plant); Poiseau a pris le montant, de Valk heeft de Lucht, de hoogte gekozen; prendre le mon- tant sur les autres, and re te boven komen, overtreffen; vin qui a du montant, wyn die kragtig of hoof- dig is.*

Montant, ante (adj.) *Opgaande, klimmende; montant à l'assaut, storm-loopende.*

Monté, ée (adj.) *Opgeklommen; opgesleezen; opgewonden; uiteruist, voorzien enz. (Zie Monter); vais- seau monté de 50 pièces & de 300 hommes, een schip voorzien (gemonteerd) met 50 stukken en 300 man; un cavalier bien monté, een ruiter, die wel te paerd zit; item die een goed paerd onder zyn lyf heeft of wel uitgedoscht is.*

Montée, (f) *Opgang (m), op- klimming; item eene trap (f) (esca- lier); item treë eener trap (f) enz.; la montée de cette montagne est difficile, de opgang, opstygning enz.; montée de voute, de colomne, de ryzing van een gewulf, de hoogte van eene zuil of pylaer; montée de l'oiseau, styging der Valk in de Lucht.*

Monter, (v. n. & a.) *Opklim- men, opgaan, opstyggen, klauteren enz.; monter les degrés, une mon- tagne, sur un arbre, en chaire; le soleil monte, de Zon komt op; monter sur le théâtre, op 't toneel verschynen; monter à cheval, te paerd stygen; item te paerd zitten; item leeren ryden; il monte sous un excellent maître, by leerd ryden by enz.; monter à dos, ou, à poil, zonder zadel ryden; monter en croupe, agter op een paerd ryden, zitten; monter à l'assaut, storm- loopen; monter sur un vaisseau, scheep gaan; monter au vent, de hoogte van de wind zoeken (zee-w.) monter sur mer, in zee gaan; la mer monte, de zee ryst, word hol; le vin monte à la tête; le comp- te monte, ou, se monte à tant, de reekening belooft zoo veel; l'ar- mée montoit à &c. monter en graine, opschieten, in 't zaad schie- ten; cette fille monte en graine, die jonge dogter word huwbaar; le rouge lui monte au visage, zy of hy word schaamrood of begint te bloezen; monter aux honneurs, eer-trap en beklimmen; le bled monte, het Koorn staat op, word duurder; mon- ter sur des échasses, op stelten klim- men, gaan; item hoogdravende spree- ken of sebryven; monter sur ses ergots;*

ergots, ou sur les grands chevaux (spr. w.), opuliegen, toornig, trots worden, op zyn paerdie zyn; cette plante ne monte pas plus haut, die plant wast niet hooger; monter quelque chose, iets opdraagen, optrekken, ophysfen, verhoogenz. monter ces tables dans ma chambre, brengt die tafels naar boven in myn' kamer; il faut monter cela, men moet dat na boven brengen; item ophysfen; monter une montre, un tourne-broche, een uurwerk enz. opwinden; monter un canon, een geschut op 't raapaerd (afziet) stellen, monter la garde, op de waer trekken, optrekken; monter un vaisseau, een schip bemannen, met geschut enz. voorzien; item een schip commandeeren; monter un cheval, een paerd beryden; monter une compagnie, eene compagnie bereden maaken; monter un soulier sur la forme, een' schoen op de leest zetten; monter un fusil, une boîte, un habit, une chemise &c., een snaphaanz. op-maaken, het nodige daar aanbrengen, monteerenz; monter un diamant, een diamant zetten (in een ring enz.); monter un lutte, un violon, een' luit enz. snaaren; item stemmen; monter une armoire, un lit, un métier, een' kast, een' bed-sleë (Ledikant), een weefgetouw of raam opslaan, in malkander zetten; monter un bouquet, eenen ruiker sierlyk op-maaken; se monter (v. r.) belooopen, bedraagen; à combien tout cela se monte t-il? hoe veel bedraagt dit alles?

Mont-joie, (m. oud w.) Titel van den eersten wapen-Koning in Frankryk (m); item vreude-gescrei en opgeuorpen gedenk-teeken eener overwinning (n); item een weg-wyzer op een weg voor pelgrims (m).

Montoir, (m) Een verheven plaats, steen (m) of bank (f), om van te paerd te stygen; item de linkere styg-beuzel; cheval facile au montoir, een paerd dat gemakkelyk is om op te klimmen; le pied du montoir, ou, de l'étrier, de linker voet van

een paerd; le pied hors du montoir, de regter voet van een paerd.

Montre, (f) Zak-uurwerk, zakhorlogie (n); item wyzer plaats (f); montre à pendule, ou, une pendule, een hang-klok; montre d'ivrogne, horlogie dat links en regis kan opgewonden worden; montre d'orfèvre, de bijoutier, goud-smids, juweliers toon-kas; montre, bord, waar op geschildert is wat een winkelier enz. te koop heeft; item monstier, toon-stuk, lap van eenige waar op een vengster; item het uitzien van iets; la montre de ce drap est belle, dat laken ziet 'er wel uit; la montre du bled est belle, het Koorn staat mooi; faire montre de son ouvrage, de son habilité, zyn werk enz. laten zien; item daar mede pronken; montre, monstrier (revue des Soldats) passer la montre, de monstrier passeeren; il peut passer la montre, hy, of, het kan door den beugel, of genoeg valdoen; la montre d'orgue, de uitwendige orgelpypen; belle montre & peu de rapport, (spr. w.) van boven bont en van onderen sront, dat is, schoon van buiten en slegt van binnen.

Mont-ée (f. in Rechten) vue & montrée, gezigt en bewys of aantooning.

Montrer, (v. a.) Toonen, aantoonen, wyzen, aanuizen, laten zien of blyken; item onderrigten, onderuizen, leeren enz.; montrer sa folie, son courage; ce drap montre la corde, dat laken is draad-schynig; montrer en ville, la Géographie &c., uit leeren gaan, de Aardkier-kunde enz. onderuizen; montrer les talons, de hielen laten zien, vlugten; montrer ses dents à quelqu'un, iemand zyne tanden laten zien, stout bejgenen; montrer au doigt, met den vingen aantoonen; item na-wyzen, begekken; montrer le cul (gem. spr. w.) met de kous op 't hoofd, of, onverrigter zaake s' huis komen; se montrer (v. r.) zich vertoonen enz.

Montueux, ense (adj.); Païs montueux, bergüchrig land.

516 MON. MOQ. MOR.

Monture, (f) *huyperd*, of *eenig ander dier* daar men op ryd (n); *item* alle de *inrufling van een ruit*, *corlogs-fchip enz.*; *item* het *houtwerk*, *fchift van een' zaag*, *fnapbaan*, *pijftool enz.*; *item* het *opmaaken*, *inzetten of loon van eenig werk*, der *Konftwerkers enz.* *cragt van een muil-ézel*; *beenen van een waaijer enz.*

Monument, (m) *Gedenk teken*, *herinneringsteken* (n), *gedagtenis*, *grafzaal* (f).

Moque, (f. zee w.) *Blok*, *zonder fchijf*.

Moqué, ée (adj.) *Befpot*, *uitgelacht*.

Moquer, fe. *moquer* (v. r.) *de quelqu'un*, met *iemand den fpoet drijven*, *den gekfcheeren*, *kortswylen*, *hem uitlagchen*, *gering achten enz.*; *il ne faut pas se moquer des chiens qu'on ne foit hors du village*, (fpr. w.) *men moet geen bei! roepen voor dat men 'er over*, *dat is*, *het gevaar ontfnapst is*; *vous vous moquez*, *gy fteekt 'er de gek med of gy meend het niet*.

Moquerie, (f) *Spottcry*, *boortery*; *fcherfing*, *hoon*.

Moquette, (f) *Tryp*, *mek fluitcel*.

Moqueur, eufe (m. & f. & aij.) *Spoter*, *befpottcr*, *spothoef*; *fpofter*; *ris moqueur*, *spottende of gekfcheerende lach*.

Morailles, (f. pl.) *Nu pranger*, *nyper* (m) (by *Hoffmilt*); *item* *een' tong waar med het glas in de botten uitzerekt word* (f).

Morailler (v. a.) *le verre*, *de glas fchryven rekken*, *langer maaken*.

Moraillon, (m) *Siot kram van het dikkcl eeker kift*; *item* *veér van een hang-fiet*.

Moral, ale (aij.) *Zédelyk*, *tot de zéden behoorende*; *sens moral*, *zédelyke zin*; *certitude morale*, *waarfchynlyke zékerheid*.

Morale, (f) *De Zéden-leer*, *zédenkunde*.

Moralement, (adv.) *Zédelyk*, *deugzaam*; *vivre moralement bien*; *cela est moralement impossible*, *dat is menfchelyker wyze*, of, *na allen fchyn onmogelyk*; *je fuis moralement perfuadé*, *gae &c.*

MOR.

Moralifer, (v. n.) *Zéde-lesfen* *geeven*, *tot deugd aanmaanen*; *zédé-lesfen ergens uit trekken*.

Moraliseur, (m) *Een berisper*, *een die gefladig de zéden-meefter fpeeld*.

Moraliste, (m) *Zéden-Leeraer*, *zéden meefter of fchryver*.

Moraliste, (f) *Zédelykheid*; *zédelyke zin*.

Morbide, (adj. *Schilders w.*) *Das vet*, *vleerzig*, *levendig vertoond word*.

Morbifique (adj.); *Cause morbifique*, *Ziekte verwekkende oorzaak* (G. meesk.).

Morbieu, interj.) *Slappremment! de drommel!* (*zéker vloek woord*, *zonder betekenis*).

Morce, (f) *Bindfteen* (m); *bindlaage* (f) (by *Metzelaars*).

Morceau, (m) *Stuk* (n), *brok*, *mondvol*, *beet* (m); *tailler*, *rogner*, *ou*, *compter à quelqu'un les morceaux*, *iemand de flukken voorfnyden*, *fchraaltjes houden*.

Morceler (v. a.) *une terre*, *Landry in kleine deelen fchiften*, *verdeelen*.

Mordache, (f) *Mondfopper*, *knevel* (m) (*die den Kapucynen in den mond gelegd word als zy zich met fpreeken verzonddig hebben*); *item* *een' groote vuur-tang*.

Mordacité, (f) *Scherpigheid*, *bytügigen aart* (als van *ferk-water* enz.); *item* *bitsheid*, *fcherpheid*, *feekeligheid* (van een *fchryver* enz.).

Mordant, ante (adj.) *Bytende*; *buzig*, *fchamper*; *bête mordante*; *esprit*, *trait mordant*.

Mordant, (m) *Spyker met twee punten* (by *Zadelmaakers*).

Mordicant, ante (adj.) *Scherp*, *bytende*; *item* *fpietsvinnig*, *fchamper*; *humens mordicantes*; *homme mordicant*.

Mordienne, als: *à la grosse mordienne*, *ou*, *à la mordienne* (adv. gem. w.) *zonder omflag of cérémonien*.

Mordiller, (v. a.) *Zagtjes byten*.

Mordre, (v. a.) *Byten*, *in-eeten*; *pikken*, *fteeken* enz.; *mordre à l'hameçon*, *aan den anzel byten*; *item* *zich*

zich laten bedorven, overrêden; l'ean forte mord sur les metaux; mordre à la bifogne, aan 't werk vallen; il s'en mordra les doigts, ou, les pouces, het zal hem berouwen; item hy zal 'er raazende over worden; un aveugle y mordroit, een blinde zou' het zien; mordre la pousfiere, in 't gras byten, sneuvelen; mordre sur, ou, dans quelque chose, op, of, in iets byten; item iets naderen, ingaan; cette vignette mord sur les lettres; cette poutre ne mord pas assez avant dans le mur; l'ancre ne mord pas, het anker wat niet; ce fer est si dur que la lime n'y mord pas; mordre en riant, al lagbende een' steek onder water geeven, benadeelen; mordre la teinture, de vers naar zich nemen (van stoffen gez. by l'erw.); cela ne mord, ni ne rue, dat schaad niet; il trouve par-tout à mordre; by vind overal wat op te bedillen, te laaken.

Mords. (Zie Mors).

Mordu, ue (adj.) Gebeeten enz. (Zie Mordre).

More, (m) Een moor, moriaan of zwarte; item de moorsche spraak.

Moreau, (f. & adj.); Un Moreau, cu, cheval moreau, een zwart paert.

Moreau, (m) Korf aan den hals der muil-êzels, om, al gaande, uit te esten.

Morelle, (f) Morêl (Kers); item nagtschade (een Kruid).

Moresque (adj.); à la moresque, op zyn moersch.

Moresque, cu, Moreffe (f) Moorin; moresque, mooreu dans; item moorsche schildery.

Morsil, (m) Braam (f. die aan een geslepen instrument, na 't slypen, overblyft, en daarom op een olie-streep verder gestreken word); item een ruuwe Ollants tand.

Morfondre, (v. a.) Doen verkouden, koud doen worden; morfondre (v. n.) koud worden, met koude bevangen worden, staan klappertanden, blaauwbekken; vous me laissez ici morfondre, gy laat my hier van koude verslyven, te vergeeffsch wag-

ten; se morfondre (v. r.) verkouden, van koude verslyven; se vergeeffsch staan wagten, niets verrigten; item zonder nadruk iets schryven of voor-draagen; je me morfonds ici; ce Général se morfond devant cette place, cet auteur se morfond dans son ouvrage.

Morfondu, ue (adj.) Verkoud, verlamd, verslyfd (door koude of wagen).

Morfonduite, (f) Verslyving, ver-koudheid.

Morguant, ante (adj. & f.) Borschziende; een fluursch mensch.

Morgue, (f) Trois, bars of bits gezigt (n); faire la morgue à quelqu'un, iemand verächtelyk, nersch aanzien; morgue, getralied hek of gat in een gevangenhuis (waar in de nieuw gevangene eerst gezet worden op dat de cipiers-knechts hun kunnen bezien of ze hun kennen).

Morguer (v. a.) quelqu'un, un prisonnier, iemand troesch, fluursch, barsch of met verächtling aanzien; eenen gevangenen naauwkeurig bekken of men hem kend.

Morgueur, (m) Een die iemand trotsch, barsch aanziet, of eenen gevangenen naauw bekkt.

Moribond, onde (adj. & f.) Stervende, ziel-toogende; een half doode.

Moricand. (Zie Mauricand).

Morigéné, ou, Moriginé, ée (adj.) Opgevoed, opgeïogen, onderwezen; enfant bien ou mal morigéné.

Morigéner, ou, Moriginer (v. a.) B'straffen, onderwyzen, tugtigen, in zeeden opbrengen; se moriginer (v. r.) zyn leven b'eteren.

Morille, (f) Morilje (zeker slag van Kampfernoeje).

Morillon, (m) Zwarte zoete druif (f).

Morion, (m) Zekere helm of storm-boud; item zekere krygsstraf op de billen (eertyds getr.); item zekere zwarte onix steen.

Morne, (f) Dorker, droevig, treurig, zwaarmoedig; temps, couleur morne; esprit morne, een

zuur-donk, monkes, pcutelig, onvriendelyk mensch; regard morne, donker, zuur gezigt; morne silence, groote stilzwygendheid.

Morné, ée (adj.) Stomp, bot, de punt afgebroken; stem met een beslagen punt of afgeknot, zonder snaar, klaauwen, sjaert enz. (in *Wa penkunde*).

Mornille, (f. gem. w.) Klap, oorveeg, klink.

Morosité, (f. weinig gebr.) Eigenzinnigheid, mislykheid.

Morphée, (m) God des slaaps of der droomen Morpheus.

Morpion, (m) Een' platluis (f).

Mors, ou, mords (m) Gebit, bit, mont-stuk (n) (van een toom); item mords d'étau, bek (m) van een schroef (zie het onder banden hebbende werk vast bout); prendre le mors aux dents, op hol raaken (van paerden gez.); item in eene ongemakkelyke zaak moest schikken.

Morsure, (f) Beet (met de tanden).

Mort, (f) De dood (m), het afsterven, overlyden (n); mourir de la belle mort, eenen natuurlijken dood sterven; faire une belle mort, Godruchtig sterven; affronter la mort, den dood trotseren; être à l'article de la mort, op 't uiterste leggen, zieltoogen; avoir la mort entre les dents, ou, sur les lèvres, den dood op de lippen hebben; le bannissement est une mort civile, de ballingschap is een burgerlyke dood (of uitsluiting van de stamming); peine, arête de mort, doodstraf, dood-vonnis; coupable de mort, dood-schuldig; malade à la mort, dood-trank, dood-ziek; blessé à mort, doodelyk gekwetst; condamné à mort, ou, à la mort, ter dood gewoond; haïr à mort, doodelyk haten; donner la mort à quelqu'un, iemand den dood aanloen; après la mort le médecin, als 't is afgedronken is den put vullen (f. w.).

Mort aux rats, ou, arsenic, Ratten-Kruit (n).

Mort-dieu, Zeker schandelyke zek.

Mort, orte (adj.) Gestorven, overleden, dood; il est mort, hy is gestorven, of hy is dood, ter zielen; avoir la gueule morte, niet spreken durven; eau morte, stilstaande water; morte eau, dood-stroom, zeer laage eb; le commerce est mort, de koophandel is slegt, daar gaat niets om, of 'er is geen vertier; morte saison, buiten's tyds.

Mort, (m) Een doode (m), een lyk (n), een overlédene.

Mortadelle, (f) Zekere dikke metworst, saucys.

Mortailable, (adj.) Lyf-eigen.

Martaille, (f) Lyf eigenschap.

Mortailler, (m) Een Lyf-eigen.

Mortaise, ou, Mortoise (f. in bouw.) Gar (n) of groef (f) in 't hout, om een ander stuk met de punt in te voegen; mortaise de poulie, schyfgat van een katrol.

Mortalité, (f) Sterflykheid, sterflyk. natuur; item sterfte, doodelyke of besmettelyke ziekte.

Mortel, elle (adj. & f.) Sterflyk, doodelyk; cette vie mortelle, dit sterflyke leven; maladie, mortelle, doodelyke ziekte; playe mortelle, eene dood wonde; péché mortel, dood-zonde; poison mortel, doodelyk vergift; ennemi mortel; haine mortelle; un mortel, een sterfveling, een mensch.

Mortellement, (adv.) Doodelyk.

Morte-payé, (m) Een oud gegaard Soldaat.

Morte-saison, (m) Doodsehe tyd des Jaars.

Mortier, (m) Vyzel, mortier; item met zand of tras beslagen kalk; item een mortier om bommen uit te werpen; item voorzitters-muts in de hooge Gerechts hoven; président au mortier; faire du mortier, kalk beslaan; mortier à veille, zeker naat licht van wasch.

Mortifère, (f) Doodelyk, dood-veroorzaakend (in Geneesk.).

Mortifiant, ante (adj.) Beschaamend, vernederend, verdriet of schande veroorzaakend.

Mortification, (f) Fooding, Kruisiging, tuchtiging des Ligchaams; item

item *verteering, verrotting van 't vleesch* (in Heelk.); item *befchaaming, jebande, verlegen-maaking, veroo moeding*; la mortification de la chair, de tugting; item *de dooding, fterving-des vleefchs*; je dis cela pour la mortification, ik zeg dat ter zynen befschaaming.

Mortifier (v. a.) la chair, *Het vleesch totten, bedwingen, zyne lufften u' onderbrengen, (dompter); item vleesch laaten beflerven, mals laaten worden (faifander); item (by Heel m.) vleesch gevoelloos maaken; item verlegen, befschaamt maaken, fnert, verdries of aandoening doen hebben (caufer de la contufion, du chagrin).*

Mort-né, ée (adj.) *Dood gebooren.*

Mortuaire (adj.); *Drap, registre, extrait, maifon mortuaire, Dood-kleed, dood-boek, dood-brief, fterf-buis*; le mortuaire, *Lyk-dienst.*

Morue, (f) *Kabeljauw, bakkelaar.*

Morve, (f) *Snat, fnotterigheid; item verrotting (van latouw enz.)*

Morveau, (m) *Snottebel; il a jetté un gros morveau.*

Morver, (v. n. by Hoveniers) *Verrotten; nôtre chicorée morve.*

Morveux, eufe (adj. & f.) *Snorterig, befnôt; een fnot-neus, fnot-olf, fnottebel; une cheval morveux; petit morveux; petite morveufe.*

Mosaïque (adj.); *La loi mosaïque, de mozaïfche wet.*

Mosaïque, (f) *Ingelegd werk (n).*

Mosquée, (f) *Een Turksche tempel, een' moskee.*

Mot, (m) *Een woord (n); le gros mot, het groote woord; de gros mots, harde woorden, kyvagie; un bon mot, een goed of gebrunkelyk woord; item zinryk, geestig of klugtig woord, aartig zeggen, boertery; mots gras, ou, de gueule; wile, onkuifche woorden; tréncher le mot, vry uit fpreken; ne dire mot, niet éen woord fpreken; écrire un mot à un ami, een lettertje aan een vriend fchryven; il a le mot pour rire, by is juaakerig; je ne vois*

où est le mot pour rire; entendre à demi-mot, met een halfwoord verjcan; se donner le mot, met malkander overleggen; avoir le mot, den aanslag weeten; donner le mot, het woord, of wagt-woord geeven (by Krygst.); en un mot comme en mille, in éen woord zoo goed als duizend; traduire mot pour mot, ou, mot à mot, woord voor woord overzetten; un mot à double fens ou, à double entente, een dubbelzinnig woord; le sage entend à demi-mot, voor den geleerden is goed preeken (fpr. w.)

Mote. (Zie Motte).

Motet, (m) *Zeker Kerk-zang-ftuk, waar in de ftemmen gefladig verwisfelen.*

Moteur, trice (m. & f.) *Beweeger, aanvoerder, beweevende oorzaak; le sage moteur de l'univers; item la faculté motrice, de bewégende kragt (in Natuurkunde).*

Motif, (m) *Beweegréden, oorzaak, grond; de fon propre motif, uit zyne eigene beweeging.*

Motion, (f) *Beweeging.*

Motive (adj. f.); *Caufe motive, beweevende oorzaak.*

Motiver, (v. a.) *De beweegrédenen by brengen, waarom men aldus vonnisd of oordeeld.*

Motrice. (Zie Moteur).

Motte, (f) *Kluit (f), klomp aerde (m); klein beuvelje, opgeworpen aerde rondom een boom; venus-berg (in Onst. k.); turf van ran om te branden.*

Motelle, (f) *Zekere lamprei.*

Motter, (v. a.) *Kluiten werpen (als de berders); se motter (v. r.) zich agter ene kluit verbergen (van paaryzen gez.).*

Motus! (boert. interj. *Stil! fuf!*

Mou, molle (Zie Mol).

Mou, (m) *Offen-long (f).*

Mouce. (Zie Mouffe).

Mouchard, (m) *Stads verfpieder, fpion; item verklikker, aanbrengrer.*

Mouche, (f) *Een' vlieg (f); item moesje, zwart pleiftertje der Juffers (n); mouche-guepe, wesp; mouche a miel, honing-bye of bie; une*

une fine mouche, een looze quant, doorslepen gast of vogel; item eene slimme freks; maitre mouche, een behendige goochelaar; être bien tendre aux mouches, ligt geraakt zyn, niets verdraagen konnen; prendre la mouche, opsluiten, optiegen, ylings quast worden; quelle mouche vous a piqué? wat scheld u, wat maakt u zoo gemislyk? pieds de mouche, baarsklaarwen, slegt skrift; ils se querellent sur un pied de mouche, zy kyven om een' bezweling, om een haversbrood; dru comme mouches, zoo dicht als haer, in verenigte; mouche, een vertlikker.

Moucher, (v. a.) Snuiten; moucher le nez, lachandelle; se moucher, zich snuiten; il n'a pas le loisir de se moucher, hy heeft zo veel tyd niet dat hy zyn' neus snuit; il ne se mouche pas de, ou, sur la manche (spr. w.) hy is een man die zich veel voor laat slaan; item die zich niet ligtelyk laat bedotten.

Moucheron, (m) Mug, mugge(f), vliegje (n); item de brandende pit eener Kaers (f).

Mouchet, (m) Havik, 't manneje van een sperwer.

Moucheté, ée (adj.) Gespikkeld, geplakt enz. (Zie Moucheter).

Moucheter, (v. a.) Spikkelen, besprenkelen, met zwarte vleijs, of moesjes bont maaken; moucheter (v. a.) bont worden (als bloemen; du papier moucheté; moucheter une étoffe, eene stoffe bont drukken, met figuren werken. uit knipp n.

Mouchettes, (f. pl.) Snuiters, Kaers-snuiters m); item kraal-schaaf (zekere bolle schaaf voor lyfien, by Timmerl.); item Kroon-lyst, (in Boukunde).

Mouchetures, (f. pl.) Zwarte spikkels, vlekken, figuren, uitknip pingzen, (op stoffen, velen, bloemen enz.).

Moucheur, (m) Een kaers-snuitser, een die de kaersfen snuit (in een Schouwburg enz.).

Mouchoir, (m) Neusdoek, zakdoek; item vrouwen halsdoek; item agers-wisfel.

Mouchon, (m) Brandende pit eener kaers.

Mouchure, (f) Snuitsel, kaers-suitsel.

Moucle, (Zie Moule).

Moudre, (v. a.) Maalen; moudre du bled.

Moue, (f) Guig, snuit; faire la moue à quelqu'un, iemand beginggen, eene scheere mond tegens hem trekken.

Mouelle, &c. (Zie Moëlle enz.).

Mouette, (f) Meeuw (water vogel).

Mouffard, arde (m & f. gem. w.) Een dik bakkus, een die dikke koomen heeft.

Moufle, (m. & f.) Bocre want (f), winter handschoen, tollewanger; item blok zonder schyf (m); item kapeldeskel (n. in Chym.); item s-fuit, smol (f); moufle ferrée, beflagen windaat, karrol om stukken mee op de afsluiten te bysien; il ne faut pas y aller sans mouffes, men moet dat zonder handschoenen, dat is, zonder overleg, blindelings niet aanvangen; je te donnerai sur le moufle, ik zal je wat op de snuit geeven.

Moulier (v. a.) quelqu'un, iemand by de neus en wangen reffens waaien.

Mouffettes, (f. pl.) Houte typen om een' heeten yzeren bout mee te waaien.

Muſti, (m) Muſti, '(turksche opper priester).

Mouillage, (m) Anker-grond (m); item het ankeren of anker-werpen; item het werken van leër n.

Mouille-bouche, (f) Zekere soppe zonder peer.

Mouillée, ée (adj.) Nat, vogtig; se suis tout mouillé; habit mouillé.

Mouiller, (v. a. & n.) Nat maaken, bevoigten enz.; mouiller le lin; mouiller les voiles, de zeilen begieten; mouiller dans un port, een' haven aandoen, daar in ten anker komen, of het anker laten vallen; nous mouillames devant &c. mouiller en croupiere, voor en agter vertuilen; cette lettre se mouille.

MOU.

MOU. 521

mouille, die letter word zagt uitge-sproken; (als moult er lees moeltje); se co vrr d'un drap mouillé, (fir. w.) een' kade uitvlugt, zoek n; faire la poule mouillée, (fir. w.) neeflagtig zyn; c'est du papier mouillé, (fir. w.) die stoffe duurd niet lang; mouiller en filant, onder 't spinnen den vinger nat maaken; (figuurl.) onder 't eeten armaken; mouiller un drap, een laken netten (by l'erev.).

Mouillette, (f) Lanz sneedje brot, dat men in een zagt gekookt ei droopt.

Mouilloir, (m) Bakje met water, waar in de spinsters haare vingers nat maaken (n).

Mouillare, (f) Nat-maaking, bevochtiging, begieting; item nastigheid.

Moulage, (m) Ongebakken tegels of het vormen van dien; item het molen-werk of dryf-werk; 't maalrecht of-loon eener dwang-molen; item het hout-meeten of 't met-loon daar van; item molen- of slyfsteenen.

Moulant, ante (adj. van Moudre) Maalende.

Moulant, (m) Molenaars jongen of knegt.

Moule, (m) Een' vorm (f), model (n) (om iets in te gieten of te drukken); item een' knoop-vorm; jeter en moule; cela ne se jette pas en moule, (spr. w.) dat gaat zoo gemakkelijk niet, of, dat kan men zoo niet treffen; le moule n'en est pas rompu, de vorm is nog goed, men kan meer bekomen; il y lai ta le moule du pourpoint (sp. w.) hy heeft 'er den romp ge-laaten; moule, zekere brand-hout-maat (zynte een yzere ring, waarom men zegt bois de moule); item sijk of hek (om natten aan te binden).

Moule, (f) Mossel; moules (pl.) zee-schulpen tot groet-werk.

Moulé, ée (adj.) Gevormd; gedrukt.

Moulée, (f) Slib, gruis van een slyfsteen.

Mouler, (v. a.) Vormen, in een' vorm gieten, drukken; mouler en

bronze, en etain, il croit tout ce qui est moulé; mouler du bois, brand-hout op stapels zetten, meeten; se mouler (v. r.) gevormd, gegooten, gebruikt worden; se mouler sur quelqu'un, zich na iemand senken, hem willen navolgen.

Moulettes, (f. pl.) Kleine schulpjes of schelpjes.

Mouleur (m) de bois, Brand-hout meeter, -vaamer of-verkoopster.

Moulière, (f) Mossel-bank.

Moulin, (m) Molen, molen (f); moulin à eau, draag-molen (daar de ordenzaak moeten laten maaken) moulin à bled, à bras, à cafété, à eau, à vent, à papier, à scie, à faire de la droche, de la montarde, à retordre du fil &c. een boom-molen, hand molen enz.

Moulinage, (m) Zyde-reedry.

Mouliner, (v. a.) Doorbooren, doorgraven (als de worm in de aarde); du bois mouliné, wormsterkig hout.

Moulinet, (m) Klein molentje, papieren molentje (n), spullen, speeken, haspel (van een windaas); draai-boom (m. in een' loon of paal); draaijing, wending (in de scherm of ry-sch. enz.); knéval, knuppel om een touw mee vast te draaijen (m).

Moulinier, (m) Zyde winder.

Moult, (adv. oud w.) Veel.

Moulu, ue (adj. van Moudre) Gemaal; du bled moulu; de l'or moulu, gemaal goud (voor Schilders) moulu de coups, murw geslaagen; je suis tout moulu, ik ben zoo moe als of al myne leden in stukken waaren.

Moulure, (f) Vorming, gieting, drukking; item lysen, lyf werk (by Timmerl. en Schrynw.).

Mouraille, (Zie Morailles).

Mourant, ante adj. & (f.) Stervende, quynende; een stervende; teint mourant, dood-ers (in 't aangezicht); bleu mourant, bleek blaauw.

Mourgon, (m) Duiker (woord der m. d. zee, anders plongeur).

Mourir, (v. n.) Sterven; mourir au monde, au péché, de waereld, de zonde afsterven; mourir

de rire, zich te bersten leggen; le feu, la chandelle va mourir, het vuur, de kaers zal aangaan; mourir d'envie, de honte, van lust of verlangen branden, van schaamte weg zinken; se mourir (v. r.) op sterven leggen, zienoogen; mort, te (adj.) gestorven (zie onder Mort).

Mourre, (f) Vinger-spel (n. waar in men raad hoe veel vingers 'er op getrokken zijn).

Mousquet, (m) Musket, roër (n).

Mousquetade, (m) Musket-schoot.

Mousquetaire, (m) Muskestier; mousquetaires du Roi, zekere lysz-wagt, te voet en te paerd dienende; mousquetaire à genoux (boert. w.) een Apotheker die clysterd.

Mousqueterie, (f) Het schieten uit musketten (n).

Mousqueton, (m) Kort vuur-roër met een wyde loop (n. te paerd getr.).

Mouffe, (m) Kajuit-wagter, zwabber, scheeps jongen.

Mouffe, (f) Mosch of mos (der boomen); kuil mosch (om mee te kalfsten); schuim (van bier, zeep enz.) (n); pierre qui roule n'amasse point de mouffe (spr. w.) rwaalf ambagten en dertien ongelukken, of, die aan een zaak blyft, die beklyft.

Mouffe, (adj. Bot, stomp (émoussé) couteau, esprit mouffe.

Mouffeline, (f) Nêreldoek (n).

Mouffer, (v. n.) Schuimen (als bier, zeep enz.) cette biere, favo-nette mouffe fort.

Moufferon, (m) Kleine mey-kamp-pernoelje (f); (champignon).

Mouffeux, euse (adj.) Schuimächtig, schuimende; vin mouffeux.

Mouffu, ue (adj.) Bemôst, vol mos; arbre mouffu.

Moustache, (f) Knêvel, knêvelbaard (m. van menschen of dieren; relever la moustache, de knêvels optryken; enlever sur la moustache, voor de mond weg haalen.

Mout, (m) Mÿst, nieuwe wyn.

Moutarde, (f) Mostaart, mostert (f), mostert-zaad (n); faire, ou, broyer de la moutarde, mostert maalen; s'amuser à la moutarde, (spr. w.) zich met beuzelin-

gen ophouden; les enfants en vont à la moutarde (spr. w.) ieder een weet het; c'est de la moutarde après diner, ou, cela vient comme moutarde après diner, dat is mostert na de maaltijd, of dat zyn vygen na faaschen, dat is, het komt onsydig of te laat; sacrer la moutarde (spr. w.) zyne redén, bejraffing of schimp verzagten; la moutarde prend au nez (spr. w.) de boertery is te grof.

Moutardier, (m) Mostert-pot; mostert-man.

Moute, (f) Maat-recht, maat-loon, in een' dwang molen (n).

Moutier, (m. oud w.) Parochie-Kerk (f).

Mouton, (m) Hamel (m), schaa; item schaapen of hamelen vleesch (n); un mouton gras, een vet schaa, vette hamel; manger du mouton, hamel-vleesch eeten; un gigot, ou, une élanche de mouton, een schaa-pen-bout; mouton marin, zee-ram; il cherche cinq pieds à un mouton, hy zoekt dat hy niet vinden kan; il sent l'épaule de mouton (spr. w.) hy riekt na 't zweet; revenir, ou, retourner à ses moutons (spr. w.) tot zyn voorig gesprék weder-keeren; le peuple fait comme les moutons, het gemeene volk aapt alles na; mouton, schaa-pen-lêr, bereid als korduwaan (n); item een hei-blok (m), hei (f); item pylaer van een koets (m); item het gestel waar aan een klok hangt; item eengek, of dommerik; item een muurbreeker, storm-bok (by de ouden); moutons, wisse zee-golven.

Moutonnage, (m) Vee-tol.

Moutonnaille (f); Le peuple n'est que franche moutonnaille, het gemeene volk is niet anders als een' kudde schaa-pen (die zich laten drijven zoo als men wil).

Moutonne, (f) Valsche hair krullen, (op 't voorhoofd der Juffers eer-tyds)

Moutonner, (v. a.) Krullen, in kleine bokkels leggen; tête moutonnée, gekruld hoofd.

Moutonner (v. n.); La mer mou-

moutonne, de zee *juulmd*, loops *wit* (Zee w.).

Mouture, (f) *Maaling* (f), *het maalen*; *item 't maa-loon*, *maasgeld*, of *het meel dat de molenaar van 't maalen neemt*; *item het meel zelfs* (n); *tirer d'un sac double mouture* (spr. w.) *zich twee maal laaten betaalen*; *twee voordeelen te gelyk doen*.

Mouvance, (f) *Afhangkelykheid* (van een *Vasfal* of *Leen*).

Mouvant, ante (adj.) *Beweegende*, *wiggelende*, *dryvende*; *terre mouvante*, *losse aarde*; *cause mouvante*, *beweegende oorzaak*; *sable mouvant*, *los zand*, *dryf-zand*, *fiel mouvant*, *een afhangkelyk Leen*.

Mouvement, (m) *Beweeging*, *roering*, *loop*; *beroepte*, *oproer*; *wil*, *genegenheid*; *moeite* enz.; *mouvement regulier d'un corps*, *des étoiles*; *cela ne vient pas de son propre mouvement*; *se donner bien du mouvement pour une chose*; *mouvement*; *het gaande werk*, *eener Klok*.

Mouvoir, (v. a. *Hoven w.*) *De aarde in een bloem-*pot*, bloem-bak op-roeren*, *lucht geeven*.

Mouvoir, (v. a. & n.) *Beweegen*, *roeren*; *item aanporren*, *aanzetten*, *aan den gang helpen*; *qui vous a mu à cela?* *mouvoir*, *leer-roerig zyn*, *afhangen*, *los zyn*; *se mouvoir*, (v. r.) *zich beweegen*; *item ontfiaan*, *ryzen*; *il s'est mu un diff rent*.

Mouvoir, (m) *Roerflok* (by *Zeepz.*)

Moye, (f) *Een' zagte ader of freek in eenen harten fleen* (by *Metz.*)

Moyen, (m) *Middel* (n), *weg* (m), *hulp* (f), *vermogen* (n); *c'est un moyen sûr*, *'t is een zéker of ontfilbaar middel*; *c'est par son moyen*, *que je &c.*, *het is door zyn (baar) toedoen of hulp dat ik* enz. *fi j'avois le moyen*, *als ik het vermogen had*; *dire les moyens de la cause*, *de bewyzen of rédenen zynere zaake ongreven*; *trouver moyen de faire fortune*, *middel of gelegenheid vinden* enz.; *le moyen*, (*zékere uit-roeping of verwondering*) *als: le mo-*

yen que cela soit? *hoe is dat mogelijk?* *le moyen de lui parler?* *hoe kan men hem spreken?* *le moyen de rire quand on perd?* *hoe kan men lagchen* enz.; *le moyen de faire cela?* *moyens* (pl.) *middelen*, *rykdom*, *vermogen*; *ses moyens sont très médiocres*, *zyne middelen zyn zeer gering*; *au moi en de* (adv.), *vermidtels*, *door middel van*; *au moyen de quoi*, *il &c. waar door by* enz.; *au moyen de son adresse il a réuffi*, *door zyne behendigheid* enz.

Moyen, enne (adj.) *Middelmaatig*, *middelbaar* *de moyenne grandeur*, *fortune &c.*; *la moyenne region de l'air*, *de middel lucht-streek*; *de moyen age*, *van middelmaatige oud-dom*; *auteurs du moyen age*, *febryvers van de middel-eeuw*; *nombre moyen*, *middel-getal*; *moyenne justice*, *middelbaar Recht*.

Moyennant, (prev.) *Door middel*, *mits*; *moyennant quelque argent*, *on peut &c. moyennant la grace de Dieu*, *onder de hulpe Goddes*; *moyennant que* (conj.) *mits*, *onder beding dat*; *je vous accorde cela*, *moyennant que vous &c.*

Moyenne, (f) *Een zesponder geschut* (?).

Moyennement, (adv. *oud w.*) *Middelmaatiglyk*, *tamelyk*, *redelyk*; *être moyennement grand*, *riche*, *savant*.

Moyenner, (v. a.) *Tusfchen beiden gaan*; *te wege brengen*, *bemiddelen*, *verëenigen*.

Moyenneur. (*oud w.* *Zie Médiateur*).

Moyer, (v. a.) *Eenen fleen op de weeke aderen dorzaagen*.

Moyeu, (m) *De nave of dom* (f) *van een wiel*; *item de dooijer van een ei* (m).

Mu, ue (adj.) *Bewogen*.

Muable, (adj.) *Veränderlyk*, *onbeständig*; *choses muables & passagères*.

Muage, (m) *Verändering* (f. *in Land-coutuimen*).

Muance, (f) *Verändering van nooten* (in de *zang-k.*); *item van stem*

524 MUC. MUE. MUF. &c.

stem (der Jongelingen in die van een man).

Mucilage, (m) *Taayfelym in den uriin (f. in Heelk.); dik taai fap dat uit de wortelen, zaaden enz. getrokken wordt (n. by Apoth.).*

Mucilagi eux, euse (adj.) *Slymig, flymerig, flymigtig.*

Macofité, (f) *Snot, onreinigheid die uit de neus komt.*

Mue, (f) *Der ruijng (f) het ruijen, 't veranderen van veeren (der Vogels); 't verhairen (van Dieren); 't hoornen afwerpen (van Herten); 't vervellen, 't afstroopen van 't vel (van flangen of wormen) (n); item de rui-tyd (f); oifeaux qui font en mue, vogelen die aan 't ruijen zyn; fancon de trois mues, een' Valk van drie jaar; mue, rui-plaats of bok der Vaiken die ruijen moeten; donker bok daar men de Kapuinen enz. meft; koni waar onder men de Klok-bennen met baare Kieles zet.*

Meel, (m) *Water-pas-lyn (f. der Meezhaars).*

Meer, (v. n) *Ruijen, verveeren, verhairen, vervellen, de hoornen afwerpen, de kinder-flem in een' mans-flem verwisselen.*

Muet, ette (adj. & f.) *Stom, spraakeloos; een stomme; rendre muet, spraakeloos maaken, doen zwijgen, verflommen; les grandes douleurs font muettes, heftige pyn maakt den lyder spraakeloos.*

Muette, (f) *Een stom vrouw-mensch, eene stomme (f) item een jagthuis, omz het jagt-tuig enz. in te breeen (n).*

Muile, (m) *Muil, fmorl, snuit (f. van dieren; item onheuschelyk van een mensch); donner fur le muile à quelq'un.*

Mufti. *Zie Moufti).*

Mugir, (v. n.) *Loeyen, bulken, brullen (als de Osfen, Koeyen) bruiften, gonzen, fuizen (als de zee en wind); le boeuf, la mer, le vent mugit.*

Mugissant, ante (adj. & part.) *Brullende, bulkende, fcorreawende, bol geluid makende, bruifende, gonzende, brommende.*

Mugiffement, (m) *Het geloei, ge-*

MUG. MUI. MUL. &c.

bulk (der Osfen enz); 't bruifchen, 't gonzen of gegons (van de zee of wind) (n).

Muglement, **Mugler** (*Zie Meuglement &c.*).

Mugot. (*Zie Magot).*

Muguet, (m) *Löverkruid (n), meybloem; Lelie van den dale (f).*

Muguet, (adj. & f.) *Statirus, puntig, doch gemaakt; item pronker, falét pop, Juffern-gek.*

Muguetter, (v. a. gem. w.) *une fille, une place, ein meisje zoeken te gelieven, zyn hof daar by maaken; een plaats zoeken te hebben.*

Muid, (m) *Ton (f), vat, oxhoofd; item een mud, mudde (n) zekere vaat-werk en maat voor natte en drooge waaren) un muid de vin, de bled, de fel &c. le muid s'enfuit, het oxhoofd lekt.*

Maire, (f) *Zout-water uit een' zout-bron (n).*

Malâtre (m. & f.), ou, **Malat**, atte, **Mulater** (*een die uit een zwarte en een indiaan geboren is).*

Mulste (f) *Boete, straffe (in Rechten).*

Mulster, (v. a. & n.) *Straf opleggen (in Rechten).*

Mule, (f) *Muil, pantoffel; avoir les mules (engélure) aux talons, winter-bielen, kak-bielen hebben.*

Mule, (f) *Muil-ezelin, muil (f), muil-ezel (m); être fantasque comme une mule, eigenzinnig, korpig zyn; ferrer la mule, fchagcheren, duurder aanrekenen als men gekogt heeft (word van diensbb. gez.); à vieille mule, frein doré, dit zegt men van oude vrouws-perfoonen die zich opschikken.*

Mule, (f) *Hooi-berg (m) (zie Menle).*

Mulet, (m) *Muil-ezel, muil; garder le mulet, lang wagten; mulet, zeker portugiefch Schip met 3 masten.*

Molecier, (m) *Muilezel-dryver.*

Muette, (f) *Maag der vogelen (by Valkeniers); item de eerste maag van een Kalf.*

Muliebre, (adj. in Geneesk.) *Das van een' vrouws-perfoon is.*

Mu-

MUL. MUN. MUM.

Mulon, (m) *Een hoop (zout enz.)*.
 Mulot, (m) *Veld-muis, land muis* (f); *endormeur de mulots* (spr. w.) *eenloozen vos, een bedrieger*; *il fait endormir les mulots, by weet de luiden wat diets te maaken, in slaap te wiegen.*

Muloter, (v. n.) *Veld-muis-holen zoeken* (word van wilde zwynen gez. om dat ze het koren daar in zoeken).

Multilatère, (adj. in Meekunde) *Veelzytig*

Multinome, (m. in den Algebra) *Grootte, uit veele enkelde naamen bestaande.*

Multiple, (adj. in Rekenk.) *Dat een ander getal menigmaal in zich bevat, als: 16 heeft 4 maal 4.*

Multiplicable, (adj.) *Verménigvuldigbaar.*

Multiplicande, (m) *Het getal dat verménigvuldigd (gemultiplieeerd) word.*

Multiplicateur, (m) *Het getal waar meê men verménigvuldigd, de multipliceerder.*

Multiplication, (f) *Verménigvulling, vermeerdering.*

Multiplicité, (f) *Veelvuldigheid, ménigte.*

Multiplier, (v. a.) *Verménigvuldigen, vermeerderen; item (als v. n.) toeneemen, aangroeijen, vermeerderen.*

Multitude, (f) *Ménigte, schaare* (f) *hoop* (m) *aantal; item het gemeene volk* (n).

Mumie. (Zie Momie).

Muni, is (adj.) *Voorzien, bezorgt; place bien munie.*

Municipal, ale (adj.); *Droits, offices municipaux, Rechten, ampten die aan eene stad of een Landschap afzonderlyk eigen of geschonken zyn; officiers municipaux, amptenaaren die zolange Rechten moeten handhaven of voorstaan (in 't Rom. recht).*

Munier. (Zie Meunier).

Manificence, (f) *Milddaadigheid* (voornamentlyk van Vorzien of groote Heeren).

Munir, (v. a.) *Verzorgen, voorzien, wapenen; munir une ville;*

MUN. MUP. MUR. 525

munir du nécessaire; se munir (v. r.) de, ou, contre quelque chose; *zich met of tégens iets voorzien, wapenen.*

Munition, (f) *Voorraadten oorlog; munitions de guerre & de bouche, Krygs- en mond behoeftens; pain de munition, Léger-brood, kormies brood.*

Munitionnaire, (m) *Léger bezorger, proviant-meester, Léger-Kommissaris.*

Muphti. (Zie Moufti).

Mur, (m) *Eene muur, wand* (f); *mur mitoyen, middel-muur, scheid-muur; mur de face, voor-muur, buiten-muur van een gebouw; se donner de la tête contre un mur* (spr. w.) *met den Kop door eene muur willen dringen, dat is, onmogelyke dingen willen ondernemen.*

Mûr, ûre (adj.) *Ryp, murw, volwassen, volkomen; bezaadigt; fruit vin, age, homme, esprit, jugement mûr; apostume mûre, rype zweer; fille mûre, rype of huwbaare dochter; après mûre délibération, na ryp overlég.*

Muraille, (f) *Eene muur, wand.*

Mural, ale (adj); *Couronne murale, muur-kroon of krans, waar meê de oude Rom. bekroonden den geenen, die 't eerst over de vyandelyke muuren krom.*

Mûre, (f) *Moerbézie, moerbeï, moerbes.*

Mûrement, (adv.) *Rypelyk; welbedagelyk.*

Maréne, (f) *Een' Zee Lamprei*

Murer, (v. a.) *Bemuuren, met muuren omgeeven, omringen, murer une ville &c. murer, toemetselen; murer une porte, une fenêtre.*

Mûrier, (m) *Moerbézien-haem.*

Mûrir, (v. n.) *Ryten, ryp worden, murw worden, zyn wasdom bekomen enz.; mûrir (v. a.) doen rypen, bevorderen enz.*

Murmureur, (m) *Morrer.*

Murmure, (m) *Gemôr, gepreutel, gebrom* (n) *misnoegtheid (des volks); ruisching* (f), *'t geruisch* (n) (der beeken).

Murmurer, (v. n.) *Morren, knorren,*

ren, brommen, preutelen, misnoegd zyn; item ruischen, suizen (als water en wind; murmur (v. a.) quelque chose entre les dents, iets binnens monds preutelen; murmur contre son fort, tegen zyn lot of beschk morren.

Musaragne, ou, Musaraigne (m) Vergift ge veld muis of rot (f).

Musard, arde (adj. & f. gem. w.) Lanterfantend, of houdend; item een lanterfinter, gaap-stok, dag-dief; luyt seeks.

Musc, (m) Muskus, muskelaat; sentir le musc, naar den muskus rieken; couleur de musc, donker-bruin.

Muscade, ou, noix muscade (f) Muskaat-roos, noote-muskaat.

Mus adille, (f) Muskadel-peer.

Muscadet, (m) Wyn, die een geur van Muskaat-wyn heeft; item een Muskadel-druif.

Muscadier, (m) Muskaat-boom.

Muscadin, (m) Amber-koekje 'n'.

Muscat, (f. m.) Muskadel druif (f); muskaat-wyn (m) (men zegt ook raisin, vin muscat); rose muscate, muskus-roos.

Muscle, (m) Vleesch-spier, spier (f).

Musculaire, (adj.) Dat tot de spieren behoort.

Muscule, (f) Lent-aader.

Musculenx, euse (adj.) Vol spieren, spieragtig; chair musculeuse.

Muse, (f) Zang-godinne, dicht-godinne, dicht-aader.

Museau, (m) Muil, smoel, snuit (f), (van 'en dier; item onbruichelyk van een Mensch); museau de chien, de faumon, de ver à soye; donner sur le museau; il s'enlumine le museau de bon vin. hy maakt zich een' frische kleur enz.: un joli museau, een lief smoeltje (meisje); cache-museau, (boert w.) een masker; casse-museau, klink, slag in 't wezen; item knap-koek; il a mangé à regorge museau, hy heeft tot walgens toe gegeten (gem. w.); museau de clef, sleutel-baard; museaux (pl.) leuning van het koor - gestoelte eener Kerk.

Muselé, ee (adj. weinig gebr.) Met een' groote snuit of muil.

Museliere, (f) Muil-kor (die sommige dieren aangedaan word om hun het eeten te beletten); item neus-riem (van een paerden bit); item muilband van een hond enz. om hun het byten te belemen); muilband (van een kalf of veulen om hun af te wennen (m)).

Muser, (v. n.) Staàn, kyken, leu-teren, in gedagten zyn (oud w. en alleenlyk dus) tel refuse, qui après muse, (spr. w. te vooren gedaan, te laat bedagt, of te laat wys worden.

Muserole, (f) Neus-riem van een paerden hoofdstél (m).

Musette, (f) Zak-pyp, ruisch-pyp (f), doedel-zak (m) (zeker speelt.).

Musical, ale (adj.) Zang-kunstig, speel-kunstig.

Musicalement (adv.) Volgens de zang- of speel-kunde.

Musicien, enne (m. & f.) Zinger; speeler; Zangereffe, zingster; speelfter; zang of speelkundige.

Musique, (f) Zang-kunst, zang-kunde; speel-kunst, speel-kunde (muziek).

Musqué, ée (adj.) Gemuskust, wel ri kend, naar den muskus rieken- de; fantaisie musquée, wonderlyke gril of inbeelding; messe musquée, late mis, voor voornaame lieden; des péches musquées, geurige per-zikken.

Masquer, (v. a.) Den muskus-reuk geeven (aan iets).

Musse, (f) Schuil-hoek, sluip-hoek (m).

Moffer, se Muffer (v. r. ond w.) Zich verschuilen, versteeken.

Musulman, anne (adj.) Turksch; let troupes musulmannes; un musulman, een Muselman, Turk of Mahometaan.

Musulmanisme, (m) Turksche leer of Godsdiest (f).

Mutabilité, (f) Veranderlykheid, veranderlyke staat.

Mutande, (f) Onderbroek der bedel-mennikken.

Mutation, (f) Verandering, verwisseling, verruiling.

MUT. MYO. MYR. &c.

Mutilation, (f) *Verminking, afknottig, afzetting van eenig lid.*

Mutilé, ée (adj.) *Verminkt, afgeknot; membre mutilé; pensée, expression mutilée; homme mutilé; een verminkt man; item een die gesneden of gelukt is.*

Mutiler, (v. a.) *Verminken, afknotten, afbakken (tronquer); item snyden, lubben; se mutiler, (v. r.) zich zelfs verminken, snyden, castreren.*

Mutin, ine (adj. & f.) *Oproerig, oproermaakend, muisziek, wederspannig; hardnekkig; item een oproerige, een oproer-maaker, muiser, muismaaker; een hardnekkig Mensch.*

Mutiné, ée (adj.) *Oproerig, muisende; onsluimig; troupes mutinées; vents, flots mutinés.*

Mutiner, (v. n.); se mutiner, (v. r.) *Muisen, oproerig worden, aan 't muisen slaan; item boosaardig, koppig worden; faire mutiner le peuple, het Volk aan 't muisen helpen; il se mutine pour rien, om een beuzeling stuift hy op.*

Mutinerie, (f) *Muisery, oproer, opstand.*

Mutir, (v. a.) *Schyten, vleezen (alleen van roofvogels gez.).*

Mutuel, elle (adj.) *Onderling, wederzydsch, over en weder; amour, testament, don mutuel.*

Matue'llement, (adv.) *Onderling, van weérzyden.*

Myologie, (f) *Beschryving, of, redenvoering over de vleesch-spielen.*

Myope, adj. & f.) *Byziende; een byziende (in Gezigtsk.)*

Myopie, (f) *Kort of zwak gezigt (n).*

Myrrhe, (f) *Mirre, mir.*

Myrte, (m) *Mirt, mirtus, mirtenboom; item het zinnebeeld der liefde.*

Myrtille, (m) *Blaauwe bezie (f).*

Mystère, (m) *Verborgenis (f), geheim, geheimnis (n).*

Mysterieusement, (adv.) *Verborgener wyze,*

Mystérieux, euse (adj.) *Verborgen, geheim, bedéts.*

Mysticite, (f) *Het verborgen zin of eigenschap (van iers).*

MYS. MYT. N. &c. 527

Mystique, (adj.) *Verborgen, onder schuilende; le sens mystique d'un passage de l'écriture; les mystiques (m. & f. pl.), worden genaamd die geene, die alleenlyk eene verborgene of geestelyke beduidenis in de schrift zoeken.*

Mystiquement, (adv.) *Verborgener, geestelyker of figuurlyker wyze.*

Mythologie, (f) *Beschryving; item uitlegging der versierde Heiden-sche Godheden.*

Mythologique, (adj.) *Das daar van handelt of zulks betrefst.*

Mythologiste, Mythologien, ou, Mythologue, (m) *Schryver of uitlegger dier versierselen.*

N.

N. (f) N. (f. de 13de Letter van 't Alphabet) word op 't einde van de 3de Persoon, van 't meerv. der werkw. verzwegen, als: ils aiment, ils parloient, lees, ies aime, i parlai of parlæ; en op 't einde van andere woorden klinkt ze byna als ng. als in, bien, ton, extrêmement &c. lees byna bieng, tong, extrêmement; uitgenomen examen, hymen, Amen.

Nabot, ote (m. & f. schim w.) *Dwergje, proffe (n), kleine kneubis (m); esprit nabot, een gering verstand.*

Nacarat, ate (adj. & f.) *Helder rood; vive roode kleur.*

Nacelle, (f) *Schuitje, bootje, scheepje (n); la nacelle de St. Pierre, noemt men de R. Kerk.*

Nacre, (f) *Paerel-moffel; nacre de perle, paerele-moer.*

Nactieux, euse (adj. oud w.) *Walgigtig.*

Nadir, (m. in Sterrek.) 't Voetspunt, dat lyn-recht tegen over ons hoofd punt (zenith) staat.

Nasse (f); *Eau de nasse, citroen-water; wel riekend water.*

Nage, (f) *Het zwemmen; (alleen dus getr.); à la nage, met zwemmen;*

men; se *lauer* à la nage; se *met-*
tre à le nage; *zich aan 't zwemmen*
begeeven; être en nage; *nat van 't*
zwet zyn.

Nage-oir, (m) Een *zwem-plaats*.

Nage-oire, (f) *Lin (in een visch)*;
blaas schizen (in op te *leeren* *zwem-*
men); *boute* *teffel* of *bord* (in een *wa-*
ter of *me k-emmer*, om zulks *stil te kon-*
nen draagen).

Nager, (v. n.) *Zwemmen*, op 't
water dryven; *nager* entre deux
eaux, *dobberen*, *tuffchen wind en wa-*
ter dryven; item o *zeker zyn* wat te
befluiten of te *k-zen*; *nager* dans les
plaisirs, dans 'a *volarté*, *zich in*
de wrelde, in de *wellust baden*; *nager*
en grande *cau*, *schu-ryk zyn*;
l'huile nage sur l'eau, d' *lie dryft*
enz.; *nager*, *roeyen*, *bugfchaaren*;
nager à bord, *aan bord roeyen*;
nager debout, *ftande roeyen*,
wrikken; *nage* *fec!* *roei droog!* *dat*
is, *pluist niet met de riemen*; *nage*
de *force!* *roei hard!*

Nageur, *eufe* (m. & f.) *Zwem-*
mer; *zwemmer*; item een *roeyer*.

Naguere, (adv. *vertooning van* il
n'y a *guere*, *men fchryft* ook *n'a-*
guere, ou, *n'aguere*) *orlangs*, *niet*
lang geleden, *konteling* (de; uit pen).

Naïades, (f. pl.) *Water nimfen*
(*Nymphes* des fontaines & des ri-
viers).

Naïf, ivo (adj.) *Natuurlyk*, *ei-*
genäartig, *na 't leven*, enz.; de
fcri tion naïve; *portrait naïf*
reponse naïve, *openhartig antwoord*.
homme naïf, een *openhartig*, item
eenvoudig, *omozel* *Mensch* of *man*;
il est bien naïf, *hy komt voor de*
wijst of *rondhorftig uit*; item *hy is*
zeer openhartig of *omozel*.

Nain, aine (f. & adj.) *Dwerg*;
duergin; *arbre nain*, een *dwerg-*
boom; *laag-flammige boom* of *laage-*
flam; *des pois nains*, *des feves*
naines, *kruip-erweten*; *kruip-boonen*,
kruiperties.

Naïpe, (m) *Turkfche dorp-rech-*
ter.

Naïres, (m. pl.) *Indiaanfche edel-*
heden.

Naïssance, (f) *Geboorte*; item af-

komst (f), *geflaens* (n); item *ocr-*
fprongh, *opkomst* (f), *begin* (n); *jour*;
lieu de naïssance; être de *basse*
naïssance; la *naïssance* des dou-
leurs, des *vices*, de *oorsprongh der*
enz.; *aïssance d'une voute* &c.,
het begin van een verwulf enz. *daar*
het aanvangt te krommen.

Naïssant, a te (a. j. & part.) *Ge-*
booren wordende, *voortkomende*, *op-*
ryzende, *opkomende* enz.; le monde
naïssant, *de opkomst*, *het begin der*
W-ereld; *beauté*, *republique*, *fleur*,
gorge naïssante, *opkomende jonge*,
fchoonheid enz.; *tête naïssante*, *hoofd*
dat wederom nieuw hair bekomt
jour naïssant, *aandreekende dag*.

Naître, (v. n.) *Geboren worden*,
ter W-ereld k men; item *voor den*
dag komen, *voortkomen*, *opkomen*,
opfpringen, *uifschieten* (als *bloemen*);
item *ontftaan*; *ryzen* enz.; il naquit
un tel an; les enfans naissent la
cete la premiere; *faire naïtre de*
l'amitié; *mot qui vient de naître*;
een woord dat eerft in 't gebruik komt;
un chène naît d'un gland; les pou-
les naissent des oeufs; *faitez moi*
naître l'occasion de &c., *verfchaf*
my de gelegenheid, om enz.; la plu-
part des maladies naissent d'un
mauvais régime, *de meeste ziekten*
ontftaan, *fpuiten uit eene flegte le-*
venswyze; il est à naître, *het zal*
nog komen. (fpr. w.)

Naïvement, (adv.) *Eigenäartig-*
lyk, *openhartiglyk*, *rondhorftiglyk*,
gul, *hartiglyk*, *zonder bewimpeling*,
voor de wist, *natuurlyk*; item *eenvoudiglyk*, *omozelyk*; *dire naïve-*
ment *fa penfée*.

Naïveté, (f) *Eigenäartigheid*,
natuurlykheid, *oprechtheid*, *gulhartig-*
heid, *rondhorftigheid*; item *eenvoudig-*
heid, *omozelheid*; *naïveté* *char-*
marre, *aangenaame openhartigheid*;
une des naïvetés, *dingen zonder*
de minfte bewimpeling *eenvoudiglyk*
zeggen of *vertellen*.

Nanan, (m. *Kindler w.*); *Tai toi*
tu auras du nanan, *zwyg ftel je*
zult wat te eeten krygen.

Nancele, (f) *Kerf* (n), *holle ftreep*
(f. in *Bouw.*).

NAN. NAP. NAQ. NAR.

Nan ir, (v. a. in Accus.) Tot on-
derpand stellen, tot verzekering gee-
ven voor schuld; le nantir, (v. r.)
zich teg n een schuld voorzien, iets v
pand neemen, b slaan, of 'er de hand
opleggen; je me luis nanti pour ce
que j'ai prêté; se nantir d'un b n
manteau, zich van een goede mantel
voorzien, (uit voorzorge).

Nantissement, (m) Onderpand(n),
verzekering, pand-geeving, pand-stel-
ling (f); item beslag, arrest (n, we-
gens schuld).

Nappe, (Zie Nappel).

Naphie, (f) Steen-olie, aard-pek,
(die b andere niet wel gelijkt kan
word n).

Nappe, (f) Tafel-laken(n); met-
tre, of r la nappe; trouver la
nappe mife, alles gerend, of, be. b
gepreid en b brug lize g. hangen
vinden (spr. w.); nappe d'au, een
water sprong, die zich in 't vallen uit
ffreit; nappe d'autel, daar-kleet;
voilà une belle nappe, zie daar een
schoon veld met koren; nappe, een vo-
gel-net.

Naqueter, (v. n.) Gat-likken, ach-
ter na loopen, lang aan de deur staan
schiltieren om gunst of gaaven; faire
naqueter quelqu'un.

Naquette, (f) Linnen-verkoopster.

Narcisse, (m) Een narcis, narcis-
sen-bloem; item Narcissus, waar op al-
le de Nimsen verliefd wierden; item
een schoone Jongeling.

Narcotique, (adj. in Geneesk.)
Slaap-verwikkend; verdovend, pyn-
stillend, gevoelloos-makend; remede
narcotique.

Nard, (m) Nardus (zekere welrie-
kende gom).

Nargue, (adv. scheld. of verächt-
send w.); Nargue de vous, ik heb
den brui van u; nargue de lui,
weg met hem, foet hem; faire nargue
à l'amour, à quel'qu'un, den brui
van de liefde geeven, iemand trofsee-
ren, de loef afsteecken; overtroffen.

Narguer (v. a. gem. w.) quel-
qu'un, iemand trofseeeren, niet ach-
ten of om geeven.

Narine, (f) Neus-gat (n).

Narquois, oife (m. & f.) Lijfge

NAR. NAS. 526

bedrieger, looze schelm; bedriegster;
le narquois, het kraamer-lasyn,
koeter-walsch.

Narrateur, (m) Vertéller, verhaa-
er.

Narratif, ive (adj.) Vertéllend,
dat tot een verhaal behoort.

Narration, (f) Vertélling, ver-
baaling (f), verhaal (n).

Narrative, (f) Vertéllings-wyze;
il a l' narrative agréable.

Narré, (m) Verhaal (n), verté-
ling (f) (van iets) un plaisant,
un long narré.

Narré, é (adj.) Vertéld, ver-
haald, voorgedraagen.

Narrer (v. a.) une chose, Rene
zaak verhaalen, vertéllen, van stuk
tot stuk voordraagen.

Narval, (m) Een walrus.

Nasal, ale (adj.) Dat tot de neus
behoort; muscle nasal, neus-spier;
lettre nasale, neus-letter, welkers
klonk door de neus gaat.

Nasard, arde. (Zie Nasillard).

Nasarde, (f) Knip op de neus;
donner des nasardes

Nasarder (v. a.) quelqu'un, ie-
mand op de neus knippen; item voo-
den gek houden, foppen.

Naseau, (m) Neus-gat (n. der di-
ren); des naseaux d'un cheval &c.
fort ouverts, fendus: fendur de
naseaux, snoever, windmaaker, blaak-
kaak, schreeuwer.

Nasi, (m) Voorzitter der Foodschen
raads.

Nasillard, arde (m. & f.) Die
door de neus spreekt, een snuiver.

Nasillardise, (f) Spreekking door
de neus.

Nasiller, (v. n.) Door de neus
spreeken, snuiven, snuffelen; item mes
de neus waeten, snuffelen, (als wilde
zuynen).

Nasillur, euse (m. & f. spr. w.)
Snuiver, Snuffelaar; snuffelaarster;
he door de neus spreekt.

Nasitord, (m) Tuin-kers (f. zeeker
eetbaar kruid).

Nasse, (f) Fuik, visch-fuik; l'hy-
men le tient dans la nasse, (spr.
w.) hy is in de fuik. hy is getrouwd.

Nasselle, (Zie Nacelle).

Naturce, (f) *Plant-kers* (een kruid).

Natal, ale (adj.) *Tot de Geboorte behoorende*; jour natal, *geboortedag*; païs natal, *vader-land*; geboorte-plaats; h. art. natale, *geboortestond*; air natal, *geboorte- of vaderlandsche lucht*.

Nates, (f. pl. in Onst. k.) *De Bilen*.

Natif, iere (adj.) *Geboortig*; natif de (ou né à) Paris.

Nation, (f) *Volk* (n), *land-aart*, *statie* (f); nations (pl.), *de heidenen* (schryfw. w.).

National, ale (adj.) *Wat tot een volk behoort*; synode national, *'s lands Kerk vergadering der Geestelijken*.

Nativité, (f) *Geboorte, geboortestond*; geboorte-punt; la nativité de J. C.

Natron, (m) *Zwart zout uit Egypten*.

Natte, (f) *Een' mat*; item *ern' zlegt* (treffe); ratte de jones, *de cheveu's*, *de soye*.

Natter, (v. a.) *Bematten, met matten beleggen*; item *vlegten*.

Nattier, iere (m. & f.) *Mattenmaaker-, verkoper of-verkoopster*.

Naturalisation, (f) *Aanname van een vreemdeling als een inboorling*.

Naturaliser (v. a.) *des étrangers, Vreemdelingen aanneemen*, *hun het burger-recht en vrydom gelijk met den inboorlingen schenken*; naturaliser un mot, *een vreemd woord in eene taal invoeren*.

Naturalisme, (m) *Het Naturalismus* (n) (naam der dwaaling, der geene die gelooven dat het bloote licht der natuur genoeg zye, om den mensch te leeren hoe hy God kennen en eer'ied'gen moet).

Naturaliste, (m) *Een Natuurkundige*; item *een die het Naturalismus aankleeft*.

Naturalité, (f) *Inboorlingens-recht* (n); *inboorlingenschap* (f); lettres de naturalité, *brieven van naturalisatie*.

Nature, (f) *De Na uur, een ingebeeld* (imaginaire) *wezen, waar door men*

verstaat het gantsche t'zamenstel der geschapene dingen, of 't heel-al; item *dat grond-beginsel* (principium) *of vermögen door den schepper daar aan gegeven, om alles volgens zekere bepaalde wetten in eene geschikte orden en regelmaatige opvolging* (successio) *voort te brengen en te onderhouden*; item *den aart of eigenschap van yder geschapen wezen*; item *de ingelchapene neiging of aart enz.*; penetrer les secrets de la nature, *de geheimen der natuur navorchen*; parler de la nature des choses, *des couleurs, van den aart of eigenschap enz.*; la nature corrompue, *de verderfene aart of natuur*; payer le tribut à la nature, *sterven*; peindre d'après nature, *na 's leven schilderen, afmaalen*; nature, *'t schaaamdeel*.

Naturel, elle (adj.) *Natuurlyk*; aangebooren, eigen; le dormir est naturel, *de slaap is natuurlyk*; la loi naturelle, *de natuur-wet*; fils naturel, *een natuuriyke of onwettige zoon, een bastaerd*; les parties naturelles, *de schaaam-deelen*; vers naturel, *een onbedwongen, vloeiend vers*; discours aisé & naturel; les naturels d'un païs, *de inboorlingen van een land*.

Naturel, (m) *Aart, imborst* (m), *gemoeds-geffeldheid* (f); un bon naturel; être timide de son naturel; avoir un beau-naturel pour la poésie, *schoonne bequaamheid hebben voor de dichtkunde*; au naturel (adv.) *na 't leven*.

Naturellement, (adv.) *Natuurlyk, aangebooren, onbedwongen*.

Naval, ale (adj.) *Wat tot de scheep-vaart of het zee-weezen behoort*; combat naval, *een zee-gevecht*; zee-slag, armée navale, *een' scheeps-vloot*; science navale, *zee-vaart-kunst*.

Navau, ou, Navet (m) *Raap, knol* (f).

Navette, (f) *Raap-zand, koolzaad* (n); item *eene weerverspoel* (f); item *een blok loot of rin*; huile de navette, *raap-olie* (f).

Navfrage, (m) *Schipbreuk* (f); faire

NAU. NAZ. NE.

faire naufrage, *schipbreuk lyden*; naufrage, *schale, verderf*; son plaisir est son naufrage; faire naufrage au port, *in den haven schipbreuk lyden*; figuurl. op 't einde kwalijk slaagen.

Naufragé, ée (adj.); Des marchandises naufragées, *waaren die door schipbreuk bedorven zyn*.

Naviculaire, (m) 't schipvormige been om den voet in Ontleed k.).

Navigable, (adj.) Vaarbaar, bevaarbaar; rivière navigable.

Navigateur, (m) Zee-vaarder, zee-man, Zee-bouwer.

Navigation, (f) De zee-vaart, zee-tocht, scheep-vaart; item de stuurmans-konst.

Navigant, ante (adj. part & f.) Ter zee vaarende; item vaarends-gezel, zee-man.

Naviger, ou, Naviguer (dat beter is, v. n.) Vaaren, ter zee vaaren; ce pilote navigue bien.

Navire, (m) Een schip; navire marchand, de conserve, en course, corsaire, à fret, een Koopvaardy schip, Konvoi-schip, Kaaper, roofschip, vracht-schip.

Naulage, ou Naulis (m) Vragt, scheeps-vragt (f) vracht-penningen, (n. pl.) vracht-loon (n) (bêter frêt).

Naumachie, (f. lees Naumakie) Spiegel-gevecht (n) (dresseering der schrepen).

Nayrer, (v. a. oud w.) (Het hart) quetsen, wonden, j'ai le coeur navré de votre malheur.

Naufrage, (f) *Weging, braakluft*.

Nautique, (adj.) *Wat de zeevaart aangaat*.

Nautonnier. (m. poët. w.) Schipper, bootsman, zee-man.

Nazal, Nazard &c. (Zie Nasal &c.).

Naziréen, enne (m. & f.) Naziréer.

Ne, (ontkenmend lid. ken, dat altijd voor het werkw. gaat) als: je ne crains point, *ik vrees niet*; je ne veux pas &c., *waar uit blijkt dat in 't fransch een ontkenning door twee woorden geschiedt; te weten, door ne pas, ne point; doch hier*

NE. NEA. NEB. 521

van kan men uitzonderen de werkw. pouvoir, savoir, oser, die alleen ne gebruiken; als: je ne puis, je ne sai, je n'ose, *ik kan niet enz.* ook word pas of point niet gebruikt byrien, jamais, que, plus, aucun, personne, guere; als: je n'ai rien, *ik heb niets*; je ne vis jamais, *ik zag nooit*; je n'ai que trois ducats, *ik heb maar drie dukaaten*; je n'en ai plus, *ik heb 'er niet meer*; je n'ai aucun desir, *ik heb geene begeerte*; je ne vois personne, *ik zie niemand*; je n'ai guere d'envie, *ik heb weinig lust*; ook zegt men, ne diremot, *geen woord spreken*; ne voir goutte, *niet het geringste zien, steek blind zyn*; item anders: je crains qu'il ne vienne, *ik vrees dat hy komen zal*; il dit plus, qu'il ne fait, *hy zegt meer als hy doet*; il est plus sage qu'il n'est grand, *hy is wyzer dan hy groot is*. Zie verder hier over de Grammaires.

Né, ée (adj.) Gebooren; un nouveau-né, *een nieuw-geboorene*; un aveugle-né, *een blind-geboorene*; né pour de grandes affaires, *gebooren, opgelegd of geschikt voor groote zaaken*.

Né, (m) Neus (Zie Nez).

Néanmoins, (adv. & conj.) Niettemin, edoch, echter, evenwel, nochtans, niet tegenstaande.

Néant, (m) Het niet (n), de nietigheid (f); le néant n'a aucune propriété, *het niet, of het geene niet bestaat, heeft geene eigenschappen*; homme de néant, *een acugniel, een slecht, niets waardig mensch*; faire rentrer un homme dans son néant, *hem in zijn nietigheid, onvolkomenheid doen zien*; mettre une procédure au néant, *een rechts-geding vernietigen, opheffen (casser, annuler)*; affaire de néant, *een nietswaardige zaak, een bezweling*.

Nébulé, ée (adj.) Gewolkt, benévolé (n) *Wapenk.*

Nébuloux, euse (adj.) Néveligtig, névelig, mistig, dyzig, donker; temps nébuloux.

Nébulosité, (f) Néveligheid.

Nécessaire, (adj.) Noodtig, noodzaakelyk, noodwendig; la femme est nécessaire à l'homme & l'homme à la femme, se rendre nécessaire, zich noodzaaklyk, onontbeerlyk maaken; faire le nécessaire mal à propos, zich onbevoegt of zonder reden ergens mee bemoeven.

Nécessaire, (m) Het nodige, 't noodzaakelyke, 't noodwendige (n) avoir le nécessaire, zyne nooddrust hebben.

Nécessairement, (adv.) Noodzaakelyk, noodwendiglyk, onvermydelyk; il s'en suit nécessairement de-la &c. daar uit volgt &c.

Nécessitant, ante (adj. alleen in fem.) Dwingende: la Grace nécessaire.

Nécessité, (f) Noodzaakelykheid, noodwendigheid; nood, nood-dwang, drang; nooddrust, behoefte, armoede; fatale nécessité, onvermydelyke noodzaakelykheid; les nécessités de la vie, de noodwendigheden des levens; faire de nécessité vertu, van de nood eene leugte maaken, zich naar den tyd of de gelegenheid schikken; la nécessité n'a point de loi, nood breekt wet (spr. w.); être réduit à la dernière nécessité, tot de allerleest nood of armoede gebragt zyn; demander ses nécessités, zyne nooddrust (als eeten, drinken enz.) eischen; faire ses nécessités, zyn genoege doen, op 't huisje gaan; de nécessité (adv.) noodwendiglyk; de toute nécessité, voor al; il faut de nécessité y aller, men moet enz.; il faut de toute nécessité faire cela.

Nécessité, ée (adj.) Genoodzaakt.

Nécessiter, (v. a.) Noodzaaken, dwingen, verplichten.

Nécessiteux, euse (adj.) Betroefte, arm, gebrekkig.

Nécrologe, (m) ou Nécrologie (f) Klooster register, waar-in de namen der weltoenders (Patronen) en Prelaten, nevens hun overlyden gescheeren zyn (n).

Néromancie, ou, Nécromancie (f. Les Nécromancie) De zwarte kunst, toovry, bezweering, duivelsbannery.

NEC. NEI. NEF. &c.

Nécromancien, ienne (m. & f.) Zwarte-konstenaar, bezweerder, duivels banner; duivels banster (qui évoque les morts, les esprits).

Nectar, (m) Nectar, (Gouden-drink by de oude Heidenen).

Nef, (m) Een Schip (n. by Poëten); item de buik (m), het midden (n) eener Kerk; item zeker kasje of boker gemaakt als een schip, waar in 's Konings-tafel-goud bewaard word; men zegt ook, à la nef d'argent, in 't zilvere Schip, dat is, in 't huis daar zulks uithangt.

Néfastes (adj.); jours néfastes, ongelukkige dagen (by de Romeinen, waar-op niets gewigtiges mocht verricht worden).

Nesle, (f) Eene mispel; avec le temps & la paille les nesles meurent (spr. w.) metter tyd komt Ermen in 't wambes, dat is, door lankme ligheid en vlyt word een' zaak ten einde gebragt; je ne l'ai pas pour des nesles, ik heb het voor geen rotte appelen, dat is, voor niet nikt; cité de nesles, een duivenkot, een nest van een sneedje.

Neslier, (m) Een Mispel boom.

Négatif, ive (adj.) Ontkennend, loochnend, neen zeggend; terme négatif, ontkennend woord; précepte négatif, een verbod; proposition négative, ontkennende voorstelling; il a le visage négatif, hy ziet 'er uit als iemand die het verzoek afslaan zal; voix négative, afkeurende stem.

Négation, (f) Ontkenning, loochening; it m ontkennend woord (in spraak-k.).

Négative, (f) Ontkennende, afkeurende meening, afstemming; je suis pour la négative & un autre pour l'affirmative; il a eu une négative, hy heeft een weigerend antwoord gebad.

Négativement, (adv.) Ontkennen-der wyze, met neen zeggend.

Neige, &c. (Zie Neige &c.).

Négligé, ée (adj.) Verzuimd enz.

Négligé, (m) Kamer- of nacht-gewaad eener Juffer (n).

Négligement, (adv.) Onachtzaam-

NEG.

zaamlyk, achtenslyk; losfelyk, slordiglyk, niet net, zoo wat bern, rompslomp; faire une chose négligemment; être habillé négligemment.

Négligence, (f) *Verzuim* (n), *verwaarloozing*, *onachtzaamheid*, *na laarigheid* (f); c'est par la négligence qu'il &c. etre vété à la négligence ou négligemment, *losfelyk*, *niet net*, *niet zuerig gekleed zyn*; négligence de style, *losse*; onbedwongen schryfskrift.

Négligent, ente (adj. & f.) *Verzuimend*, *nalaatig*, *onachtzaam*, *zorgloos*; item een traag, zorgloos mensch.

Négliger, (v. a.) *Verzuimen*, *verwaarloozen*, *veronachtzaamen*, *niet achten*, *versmaaden*, *laaten vaaren*, *in 't vergeetboek stellen*; négliger ses affaires; négliger ses amis, *zyne vrienden versmaaden*, *niet in waarde houden*; se négliger (v. r.) *zich verwaarloozen*, *geene zorg voor zich zelven draagen*.

Négoce, (m) *Handel*, *Koophandel*.

Négociable, (adj.) *Verhandelbaar*.

Négociant, (m) *Koopman*, *Handelaar*, *landel-dryver*.

Négociateur, (m) *Bemiddelaar*, *bewerker van eenig verdrag* enz.

Négociation, (f) *Verhandeling* (van wisselr. enz.); item *onderhandeling van vrede of verbintenif n.*

Négocier, (v. n. & a.) *Handelen*, *handeldryven*, *verhandelen*; *bewerken*; les Hollandois négocient partout, *de Hollanders handelen overal*; négocier avec quelqu'un, *en drap &c. négocier une lettre de change, eenen wisselbrief verhandelen*, *verkoopen* (vernegotieeren); négocier une affaire, *un mariage, eene zaak, een huwelyk bewerken*, *tot stand brengen*.

Nègre, esse (m. & f.) *Een Neger*, *moor*, *zwarte slaaf*; Négrine, *zwartinne*.

Négretrie, (f) *Slaaven-huis*, *daar de gekogte negers in bequaad worden* (n).

Négrier, (m) *Zwarte slaaven handelaar*.

Négrillon, onne (m. & f.)

NEG. NEI. NEO &c. 539

jonge, *é, r*, of *regerinne*, *klein* *quartje*.

Négrologie, Négromancie &c. *Zie Nécrologe &c.*

Neier (*Zie Noyer*).

Neige, (f) *Sneeuw*; flocon de neige, *sneeuw-vlok*; peloton, ou, boule de neige, *sneeuw-bal*; item *poensich* la neige de ses cheveux, *de fen front*, *teint*, *desneeuw-witheid* enz.; neige, *snee-zuiker* (by *Café*ur).

Neiger, (v. impers) *Sneeuwen*; il neige, *het sneeuwt*; il a neigé sur la tête, *by heeft gryze haren prijscht*.

Neigeux, euse (adj.) *Sneeuwagtig*.

Neenni, (adv. gem. w.) *Neen*, *geenzints*.

Néographe, (adj. & f.) *Nieuw-speler*; *nieuwe speller* (das of die van 't gebruik afwykt).

Néographie, (f) *Nieuwe spelting*.

Néologique, (adj.) *Nieuw-spraakkundig*.

Neologisme, (m) *Uitwinding van nieuwe spreek-uyten*.

Néologue, (m) *Uitvinder of bezienger daar van*.

Néoménie, (f) *Nieuwe maan* (zeker feest by de oude Jooden).

Néophyte (adj. & f.) *Tot het Krijtendom bekeerd*; een nieuw bekeerde.

Néphrétique, (adj. alleen dus); colique néphrétique, *nier-weé*, *lende-pyn*, *graveel*; un néphrétique, *een nierzagige*.

Néphretiques, (f. pl.) *Hulp-middelen te en het graveel*.

Néopisme, (m) 's *Nerffhop*, *de verhiffing en 't gezigt of oeffen der kousfijne maagfchap*.

Neptune, (m) *Neptunus* (de Zee-god by de Heidenen), *heers der zee* (by *Dichters*).

Nereë, (m) *Nereüs* (een der Zee-goden by de Heidenen).

Néréides, (f. pl.) *Verdichte Zee-nimfen*.

Nerf, (m) *Zenuw*, *span-ader*, *pees* (f); *nerf de boef*, *een bullen-*

pees (teel-lid); *nerf*, *rug-band*, *rib van een boek*; *nerfs*, *aderen in bladeren*, *ribben in een gewelf*; l'argent est le nerf de la guerre.

Nervaison, (f) *Vermenging*, of *toezamenkoming der zenuwen*, (in Heelk.).

Nerver, (v. a.) *Met zenuwen bezetten*, *voorzien*; *item een boek ruggen*, *met ribben maaken*.

Nerveux, euse (adj.) *Zenuwagtig*, *sterk*, *kragtig*, *vol pit*; *bras*, *homme*, *style nerveux*; *partie nerveuse*.

Nervin, ine (adj.) *Dat de zenuwen versterkt* (in Heelk.).

Nervure, (f) *Bezetting met zenuwen*; *ribbing van een boek*; *nervures* (pl.) *sch. rpe kanten aan een kruis gewelf*.

Net, ette (adj.) *Zuiver*, *rein*, *schoon*, *zindelyk enz.*; *aflette nette*, *eenschoon of rein tafel-bord*; *lieu*, *verre net*, *schoone plaats*, *schoon glas*; *bourse nette*, *een lélige beurs*; *écriture nette*, *een zuiver of duidelyk schrift*, *impression nette*, *een zuiver*, *nette druk*; *style net*, *zuivere schryf-styl*; *conduite nette*, *een zuiver gedrag*; *procédé net*, *oprechte handelwyze*; *vie nette*, *een onderispelyk leeven*; *faire maison nette*, *den boedel zuiveren*, *zyne domestiquen weg-jaagen*; *trouver maison nette*, *een huis ledig vinden*; *avoir l'ame nette*, *een rein gewisheit hebben*; *je veux en avoir le cœur net*, *ik wil myn gemoei daar in quytten*; *sain & net*, *gezond en wel*; *net* (by Koopl.) *netto*, *zuiver*, *zonder fustogje of baal*.

Net, (adv.) *Rein*, *net*, *ry*, *recht-uit*, *zonder omwégen*; *trancher net*, *on*, *dire tout net* *la pensée*, *zyne meening rond-uit zeggen*; *au net* (adv.) *metten au net*, *in 't net stellen of schryven*; *mettre quelqu'un au net*, *iemand uitschudden*, *alles ontrenten*, *naakt en bloot maaken*; *cela s'est cassé tout net*, *dat is dwars in stukken gebroken*.

Nettement, (adv.) *Zuiverlyk*, *reintlyk*, *netjes*; *duidelyk*, *klaar*; *rondborstiglyk*, *vry-uit*; *se tenir*, *écri-*

re, *travailler*, *s'exprimer*, *dire nettement*.

Netteté, (f) *Zuiverheid*, *reinheid*, *helderheid*, *netheid*; *klaarheid*, *duidelikheid*, *fraaisheid*, *in 't spreken of schryven*; *netteté des maisons*, *des meubles*, *de discours*, *de style*.

Nettoiemment, (m. lees *Nettoiment*) 't *Schoonmaaken*, *boenen*, *schrobben* (n).

Nettoyer, (v. a.) *Schoonmaaken*, *reinigen*, *afboenen*, *schrobben*, *afstoffen enz.* *nettoyer une maison*, *une chambre*, *des souliers*, *la mer de corfaires*; *nettoyer le tapis*, 't *gehele jfel winnen*; *nettoyer la tranchée*, *den vyand uit den loopgraven-jaagen*; *nettoyer un homme* *ians vergettes* (spr. w.) *iemand lustig aflossen*; *nettoyer son bien*, *zyn goed bezit zuiveren*, *vry maaken*; *nettoyer une pensée*, *eene gedachten of meening klaar en duidelyk maaken*.

Nettoyeur, euse (m. & f.) *Schoonmaaker*, *vuilnis ruimer*; *schoonmaaker*, *schrobber*, *boenster*; *nettoyeur de dents*, *tand poetser*, *tand-mee-ster*.

Neud. (Zie *Noeud*).

Neveu, (m) *Neef of neef* (broeders- of zusters-zoon); *petit neveu*, *ou*, *arrière-neveu*, *broeders- of zusters-zoons-zoon*; *nos neveux*, *onze neeven*, *na-komelingen of na-zaaten*.

Neuf, (adj. & f. m.) *Negen*; *een negen* (f); *Charles neuf*, *Karel de negende*.

Neuf, eue (adj.) *Nieuw*, *nieuwe*; *item ongewoon*, *nog onbekend*, *onervaren*, *dorn*, *groen*, *onnozel enz.*; *habit neuf*; *terre neuve*, *nieuw beplagd land*; *le cheval fait pied neuf*, *het paerd krygd nieuwe hoeven*; *cheval neuf*, *een onbereden paerd*; *homme neuf*, *filie neuve*, *een onnozel karel*, *eenvoudig meisje*; *een groentje*; *ce valet fait le balai neuf*, *die knecht pakt wel op*, *om dat by eerst komt*, *en nieuwe bezems vegen schoon*; *faire maison neuve*, *zyn huis met nieuwe dienstboden voorzien*; *faire corps neuf*, *zyn ligchaam*
zuiv-

zuiveren, den boedel ſchoonmaaken; il eſt encore tout neuf, hy is nog gantsch groen, onbedreven; un cœur neuf, eene Mei je dat nog geen minnehandel of vryery gehad heeft; il eſt neuf ici, hy is hier vreemd; à neuf (adv.) in 't nieuw, geheel in 't nieuw; il a fait habiller ſes enfans de neuf, tout de neuf, hy heeft zyne kinderen in 't nieuw of geheelijk in 't nieuw g'ſtooken.

Neure, (f) Harin'-buis.

Neuritique, (adj. in Geneesk) Zenuwſterk nt; item middel daar toe.

Neurographie, (f) Zenuw-beſchryving.

Neurologie, (f) Verhandeling over de Zenuwen.

Neutralement, (adv.) Onzydiglyk.

Neutralité, (f) Onzydigheid; garder la neutralité, zich tot geene party voegen.

Neutre, (adj.) Onzydig, onpartydig, neutraal, geenerlei; demeurer neutre, onzydig, neutraal blyven, geene zyde kiezen; nom neutre, een naam, van 't generlei geſlacht; verbe neutre, een verbum neutrum of een werkwoord dat noch werkend (actif), noch lytend (paſſif) is (in ſpr. k.).

Neutrifier, (v. a.) Tot een Neutrum maaken (in ſpr. k.).

Neuvaine, (f) Een négen-getal; item een gebél van négen dagen (in de R. K.); (boert.) de 9 zuſters of zang-godinnen.

Neuvieme, (adj. & f.) Négende; de négende, het negende of het negende deel; il eſt le, ou, elle eſt la neuvieme.

Neuviement, (adv.) Ten négen-den (en neuvieme lieu).

Nez, (m) De neus (f); nez aqui lin, havijs-neus, kromme neus; nez camus, platte ſtonpe neus; nez épaté, platte breede neus; nez de betterave, enluminé ou, fleuri, een roode of brandewyns neus; nez à boire au baril, platte ingedauwde neus; voilà un beau nez à porter lunettes, zegt men ſpottender wyze van

iemand die een groote neus heeft, of; hy, zy is wel gegeeveld; le dos du nez, 't neus-been; le bout du nez, 't tipje van de neus; le ailes du nez, de zyden der neusgaten; parler du nez, door de neus ſpreken; donner ſur le nez, op de neus geeven, ſlaan; il n'oſe montrer le nez, hy durſt zich niet laten zien; mener par le nez, by de neus leiden, met (iemand) doen wat men wil donner du nez en terre, met de neus voor over of in 't vo t-zand geraken; item in zyn voornemen miſlukken; avoir toujours le nez ſur quelque choſe, met de neus altoos ergens in-zien, iets beſnuffelen, bekyken; avoir bon nez, een goede neus, reuk of ſacht hebben; item ſlim, arg of ſluuw zyn; tirer les vers du nez à quelqu'un, iemand uittoeren; ne voir pas plus loin que ſon nez, niet verder zien als zyn neus; long is, niet vooruit konnen zien; il a eu un pied de nez, hy heeft een lange neus of beſchaamde kaaken gekreegen; faire un pied de nez à quelqu'un, iemand ſlaan uitjouwen, uitlagchen; il me rit au nez, hy ſlaat my uit te lagchen; mettre, ou, fourrer le nez par-tout, de neus overal inſteeken, al s doorſnuffelen, zich overal mee bemoeien; il me jette cela au nez, hy wryft my dat in de neus, werpt my dat voor de ſcheenen of verwyt my dat; c'eſt pour votre nez, ou, votre beau nez, ('t welk ſpottende beſuid) dat is voor u niet; gy zult u neus daar niet wet aan maaken; ſaigner du nez, uit de neus bloeden; item figuurl.) zyn woord rikt huiſen, in zyn laarzen ſchyten, aſgeſchrikt worden, zich laſthartig toonen; fermer la porte au nez, de deur voor de neus toefluiten; il vaut mieux laſſer ſon enfant morveux que de lui arracher le nez, (ſpr. w.) van twee quaaden moet men het beſte kiezen; avoir le nez long, ver vooruit zien; je n'ai pas le nez tourné vers cela, daar ſtaat my de neus niet na of daar heb ik geen zin in; il fait cela à mon nez, hy doet dat daar ik by

536 NI. NIA. NIC. NID.

flau; chien de haut nez, ou, qui a le nez fin, een hond die een goede lucht of sterken ruik heeft; il a le nez dur, hy heeft geen goede lucht; nez, de voorhaven of neus (van een fchip); item *typ* (van een blaasbalk enz.)

Ni (particule conj. & négative) Noch, nochis; ni vous, ni lui, noch gy, noch hy, of gy zoo min, als hy; ni la douceur, ni la force; il n'a ni biens, ni amis; les oiseaux ne sement, ni ne moissonnent; ni plus ni moins.

Niable, (adj.) Ontkenbaar, loochenaar.

Niais, a se (adj. & f.) Eenvoudig, onnozél, dwaas, een eenvoudige blond, onnozele bals; mine niaise, een onnozel gelaat of uuzen; oiseau niais, vogel of valk die eerst uit de nest komt; garçon fort niais.

Niaissement, (adv.) Eenvoudiglyk, onnozelyk.

Niaiser, (v. n.) Zich onnozel, kinderagtig aanstellen, bruzelen, slaan gaapen.

Niaiserie, (f) Onnozeheid, kinderagtigheid, gekheid, neutelaary.

Niche, (f) Vak, holte, nis (in een muur om 'er een beeld enz. in te zetten); item een streck, poort; faire niche à quelqu'un, iemand eens poort spelen.

Nichée, (f) Een nest vol, een ganzich nest (van vogelen enz.).

Nicher, (v. n.) se nicher (v. r.) Nestelen, zyn nest maaken zich nestelen; item zich ergens weerzetten, ter woon begeeven, nestelen, vestigen, of daar in truipen; item zich verstoppen, verbergen; se nicher dans un arbre, dans une bonne maison, bonne affaire, derrière la porte, &c. Nicher (v. a.) plaatsen; gevangen zetten; qui vous a niché là.

Nichoir, (m) Broei-kooi of kénie (f).

Nicotiane, (f) Tabaks plant.

Nid, (m) Nest (n); nid d'oiseau, de souris, to el nest enz. à chaque oiseau son nid est beau (spr. w.) oof, nest, s'haus best, of eigen kaard is goud waard; petit à petit, Poi-

NID. NIE. NIG. &c.

seau fait son nid (spr. w.) komen is niet op eenen dag gebouwd; prendre la pie au nid, zyn oog-wit bereiken, net van pas komen, het geluk treffen; il croit avoir trouvé la pie au nid; j'ai decouvert son nid, ik heb yn' schuilbark, zynen sluipwinkel; item zynen spaarpot of zyn kneu-nestje ontdekt; pondre au nid d'un autre, zyne eieren in een ander zyn nest leggen, of iemand tot een boordrager maaken; être logé dans un nid à rats, naauw geboosvest zyn, in een knip-in, klein kotje woonen; trouver un bon nid, (spr. w.) zyn anker wel neer-werpen, een voordeelig bewelyk doen; il n'y avoit plus que le nid (spr. w.) de buit was geulogen.

Nidoreux, ense (adj.) Dat na rook of iets dat verbrand is riekt, (spreekende van de raauwheid der mang in genesek.).

Niece, (f) Nigt of nicht (broeders of zusters dogter).

Nielle, (f) Honing-dauw, brand in 't koorn (m. zeker scherpe dauw die 't koorn of de vrugten bedersd en met plekken of roest doet uitslaan); item het rooste onkruid in 't koorn.

Nieller, (v. a.) Door den honing-dauw bederven (als koorn).

Nier, (v. a.) Loochenen, ontkennen; uygereu, afstaan, van de hand uytzen, ontzeegen; nier un crime; nier, ou, refuser l'aumône à un pauvre.

Nigard, aude (adj. & f.) Zot, d m, lomp; een zotbol, lompert, plompen ezel, uits-kieken; gekkin, onnozel vrouwenfch.

Nigauder, (v. n.) Zich als een gek of gekkin aanstellen, zotte klap uitslaan, domme fireeken tegaan, neutelen.

Niganderie, (f) Zotterny, zotte klap, salmery, neutelaary, bruzelen.

Nigoteaux, (m. pl.) Stukken van paanen (by Dekkers).

Nigr. mance &c. (Zie Nicromancie &c.).

Nille, (f) Spruitje of lontje (n) dat van den wyngaard zich om den slaak slingerd.

NIM. NIP. NIQ. &c.

Nimbe, (m) *Kring, jiraal om het boofd der Keizers, op oude muntstukken.*

Nimphe. (Zie Nymphe).

Nippe, (f) nippes (pl. *Snuifsteyen, vancierselen, kofelykbedden (als: kleederen, linnen goed, klemodiën, ringen enz.); elle a de belles nippes.*

Nipper, (v. a.) *Uitdoofen, met vancierselen enz. voorzien.*

Nique, (f. gem. w.); *Faire la nique a quelqu'un, iemand vericlyk bijegenen, met het boofd te schudden en van ter zyden aan te zien, faire la nique a quelque chose, iets vericlyken, verjmaaden*

Niquedouille, (m. gem. w.) *Een zot.*

Nitiometre, ou, Hygrometre (m) *Werktuig, waar door men ontdekt hoe veel graaden de lucht drooger of vogtiger word.*

Nitouche, (f. gem. w. omtrent vrouwsper.) *Eene ſcheinheilige, eens ſymelaarſter; faire la ſainte nitouche, ſmelen, de ſcheinheilige ſpyelen.*

Nitre, (m) *Zoutſteen, ſalpéſter.*

Nitreux, euſe (a. j.) *Salpéſteragtig, zoutig, ziltig.*

Nitriere, (f) *Salpéſter-groeve.*

Niveau, (m) *Rigtſnoer, meetſnoer (f), water-pas, pas-lood (n); mettre de niveau, water-pas, gelyk zetten of leggen; ſe raetter de niveau avec quelqu'un, ou, au niveau de quelqu'un, zich met iemand gelyk ſtellen; le niveau de la campagne, het gelyke of vlakke veld; ajusté au niveau, volgens het water-pas afgemeeten; item netjes aange- daan; maison au niveau de la rue, een huis gelyk met de ſtraat.*

Niveler, (v. a.) *Met het pas-lood meeten, water-paſſen, zien of iets in 't lood of regt ſtaat; item beuzelen, netelen.*

Niveleur, (m) *Water-pas meester; item een ſukkelaar, beuzelaar.*

Nivellement, (m) *Meeting met het water-pas of pas-lood.*

Nobilisire, (m) *Regiſter der adelyke geſlachten van een land (n).*

Nobilissime, (adj. & f.) *Alleenſte.*

NOB. NOC. 537

Noble, (a. j.) *Edel, van adel, adelyk enz.; il, elle est noble, hy is van adel; famille, maison noble, adelyk geſlacht, of huis; cœur, action, ſtyle, expreſſion, ſentiment, penſée noble &c. een edel hart, voortreffelyke, heerlyke daad, ſchryfwyze enz.; noble audace, ſierté &c. eene diſtige ſtouteis enz. les parties nobles du corps, de éd. le deelen des Li. chaams, (als: 't hart, de lever, birstenen enz.); être noble comme le Roi, van goeden adel zyn; il est fou ou le Roi n'est pas noble, hy is een aarts-gek, noble à la roſe, een roozenobel; les nobles (m. pl.) de édelen, de édelle en; noble épine, hagedoorn.*

Noblement, (adv.) *Adelyk; voortreffelyk, heerlyk, deſtiglyk.*

Noblesse, (f) *De Adel, adeldom; item adelſtand, ridderschap enz. lettre de noblesse; noblesse de cœur, de ſtye &c. édelmordigheid, voortreffelykheid, verhevenheid enz.*

Noce, (f) Noces (pl.) *Brulofs (f) bruilofs-feſt (n); nocce de village, boeren-brulofs; aller aux nocces, ter brulofs gaan; être des nocces, op de brulofs zyn; épouſer en premieres, en secondes nocces, voor de eerſte maal, tweede maal behuuen, in 't huuwelyk treden met; les enfants des premieres nocces, de kinderen van 't eerſte bed; les enfants qu'il a eu en secondes nocces; toute la nocce est allée à la promenade, alle de bruilofs-gaſten enz. ce ne ſont que nocces, het is niet dan gaſten, en braſſen of louter vreugd; allez au combat comme à la nocce, zoo blymoedig aan de ſlag gaan als ter brulofs; il ne fût jamais à telles nocces, hy is nog nooit zoo ter kermis geweest (ſpr. w.); voyage de maître, nocces de valets, als den Heer uit is, maaken de knechts goede dier.*

Nocher, (m. poët. w.) *Schipper, ſtuurman, boot-fluurder, loots; caron le pâle nocher, charon de veer- man der dooden.*

Nocier, iere (adj. oud w.) *Das de brulofs aangaat, le dieu nocier, de brulofs-god.*

NOI. NOL. NOM.

kleur of *verf* (f); pot au noir, *zwartfel-pot*; mettre, ou, teindre en noir, *zwart verwen*; l'homme va du blanc au noir, *de mensch is ongefadig*, by valt van 't eene uiterfte tot het andere; donner dans le noir, *in de jachf fchieten*.

Noirâtre, (adj.) *Zwartächtig*.

Noiraud, au e (adj. & f) *Zwartbairig*, *bruin van het*; e r *zwart-kop*.

Noirceur, (f) *Zwartheid* (van *kleur*); item *leelykheid*, *affchuwelykheid* (eener misdad).

Noircir, (v. a.) *Zwart maaken*, *zwarten*; item *lajeren*, *fchenden*, *bekladden*, *zwart maaken*; noircir le talon d'un foulie; noircir la reputation de quelqu'un; noircir, ou se noircir (v. r.) *zwart worden*.

Noircisseur, (m) *Zwart-verwer*.

Noircissure, (f) *Zwarting*, *zwart-maaking*, *belekking*, *bezoe-deling*.

Noire, (f) *Zwarte noot* (in *Mu-ziek*).

Noife, (f. gem. w.) *Krakkeel* (n), *ruzie*, *twift* (f); chercher noife.

Noifette, (f) *Hazel-noot* of *baze-noot*.

Noifettier, (m) *Een Hazelaar*, *bazenooten-boom*.

Noix, (f) *Een noot*, *wal-noot*; noix de galle, *gal-noot*; noix d'in-de, *kokos-noot*, noix muscade, *muskact-noot*.

Noliger, (Zie fréter).

Nolime-tangere, (m. lat. w.) *Kruidje* voer my niet (n. eene plant, die zoo ras men ze aanraakt zich verroerd, of haare bladeren toefluit); item *foort* van *kauker* in 't aange-zicht.

Nolis, ou, Nollissement, (m) *Vragt* (f) of *vragt-pemingen* (m. pl.) (van een fchip).

Nom, (m) *Een naam* (m); item *naam-woord* (n) (in *fpraak*); don-ner un nom, *eenen naam geeven*; nom de lanterne, *doop-naam*; nom propre; nom fubftantif & adjectif &c. au nom de &c. *in den naam van enz.*

Nomade, (adj. & f.) *Dwaalen-*

NOM. 539

de; *volk dat geen wafje woon-ftede heeft*.

Nomance, ou, Nomancie (f) *Waarzeggerij uit iemands doop-naam*.

Nombre, (m) *Getal*; item een aantal (n), *meenigte* (f); nombre pair ou impair, *gelyk of ongelyk getal*; nombre de gens, *veel volk*, *eene meenigte volks*.

Nombreur, (v. a.) *Tellen*, *optellen*, *opre kerer*.

Nombreufement, (adv.) *Talryk*, *in meenigte*.

Nombreux, eufe (adj.) *Talryk*, *veel*, *meenigtalig*; armée nom-breufe; des vers nombreux, *wel- vleiende*, *woorden-ryle* *verzen*.

Nombril, (m) *De Navel*.

Nomenclateur, (m) *Naam-noemer* (die d'ou'e Romanen gebruikten, om hun de naamen van 't volk te herin-nen).

Nomenclature, (f) *Naam-lyft* (f) *naam boek*, *naam-boek* (n).

Nominance, (m & f.) *Een of ene die tot eenig Gelyk ampt of ftigt benoemd is*.

Nominateur, (m) *Benoeemer tot eenig ampt*.

Nomi atif, (m) *De noemer* (No-minativus of eerste naam-voel in *fpraak* k.).

Nomination, (f) *Benoeeming*, *ver-kiezing*, *voorftelling*.

Nommé, ée (adj.) *Genoemd*, *ge-heten*, *geraamd*; item *benoemd*; un certain homme nommé Pierre, *een zeker man met naame*, of, *ge-naamd Pieter*; il a été nommé par le Roi, *hy is door den Koning be-noemd of aangefteld*; à jour, à point nommé, *ten beftemden dage*, *ter beftemder tyd*.

Nommée, (f) *Lyft die een vaffal aan zynen heer-heer geeft van 't geen hy onder zich heeft*.

Nommément, (adv.) *Namentlyk*; *duidelyk*, *by naame*; cela est nom-mément d'efen u, *dat is duidelyk*, *byzonderlyk verboden*; & nommé-ment un tel, *en wel met naame een zodanige*.

Nommer, (v. a.) *Noemen*, *naam-geeven*, *heeten*; item *benoemen*, *aan-ftellen*;

540 NOM. NON.

stellen; voorstellen, voordraagen; se nummer (v. r.) zich noemen, heeten, genaamd worden.

Nompareil, eille (adj.) Onverge-lykelyk, zonder weêrêd, weêrgeloo; esprit nompareil; beauté nompareille.

Nompareille, (f) Nomparél-letter (zeker kleine druk-letter); item kleine zuiker-korrel; item zeker smal lint.

Non, (adv. négat.) Neen, niet; je dis que non, ik zeg van neen; je gage que non, ik wed neen of van neen; non pas, niet; c'est vous & non pas moi (of, ce n'est pas moi, mais c'est vous), gy zyt het, en ik niet; y a-t-il été? is hy 'er geweest? non pas que je sache, niet als ik weet; non plus, niet meer; ook niet; il ne se ménage non plus qu'un simple soldat, hy ontziet zich niet meer (of zoo min) als een gemeene soldaat; vous ne voulez pas le faire, ni moi non plus, gy wilt het niet doen, ik ook niet, of, necht ik ook niet; non seulement, niet alleenlyk. (NB. dit woordje Non wordt in 't fransch dikwils gebruikt voor in, wanneer dat lêdden in ontbreekt) ois non fait, non avenu, niet gedaan, niet gebeurd; il faut tenir, regarder cela pour, ou, comme une chose non faite, non avenu; protester de non acceptation, de non-payement, wegens non-acceptatie, non-betaling protesteren (hy Ktopl.); jouer à pair ou non (non-pair); éven of on-éven spelen.

Nonagenaire, (adj.) Nĳgentigjaar-
rig.

Nonante, (adj. & f.) Nĳgentig (in Rekenk. anders zeg: men Quatre vingt-dix).

Nonantisme, (adj. & f.) Nĳgen-
zigste (Quatre vingt-dixième).

Nonce, (m) Afgezant (Nuntius) van den Paus; item een Land-bode en Polen.

Nonchalamment, (adv.) Onacht-
zaamelyk, achtelooslyk.

Nonchalance, (f) Onachtzaam-
heid, achteloosheid, nalatigheid, verzuim; nonchalance honteuse.

NON. NOP. NOQ &c.

Nonchalant, ante (adj. & f.) On-
achtzaam, nalatig, verzuimend,
verwaarloozend; een achteloos, zor-
geloos mensch.

Nonchaloir, (v. n. oud en on-
bruikb.) Zorgeloos, onachtzaam zyn.

Nonciation, (f. in Rechten) Aan-
kondiging, aanzegging.

Nonciature, (f) Het Pauselyk
gezant, chap.

Non-conformiste, (m. & f.) Een
die zich in Engeland van de Bisschop-
pelyke Kerk afzonderd.

None, (f) Het vesper-gebed in de
Kl. offers (n).

Nones, (f. pl.) De 7de dag der
maenden Maars, Mei, July en Oc-
tober, en de 5de der agt overige
(by de oude Rom.).

Non-jouissance, (f) De nietge-
nieting of niet bezitting (van iets).

Noncain, Nonne, Nonnette (f.
boort. w.) Nonne (beter religieuse).

Nonobstant, (prep.) Niet-tegen-
staande, onāngezien (malgré).

Non-ouvré, ée (adj.) Onbewerkt,
ruuw; item zonder bloemen of figu-
ren.

Nonpair, (adj. m.) Onēven (im-
pair).

Non-sanglant, (adj.) Onbloedig.

Non-valeur, (f) Slechte, wreke
schuld, daar geene betaaling van te
wagten is; item slecht, verwaarloosd,
of, woefleggend land, tuin enz.

Non-usage, (m) Het niet in ge-
bruik zyn, onbruikelykheid van een
woord, wet of gewoonte.

Non-vue, (f. Zee-w.); il a échoué
par non-vue, hy is gestrand door
niet te zien, of door mis-zien.

Nopage, (m) Het noppen, 't uit-
plukken der noppen of knoppen uit 't
Laken.

Noper (v. a.) les Etoffes, de
stoffen van noppen zuiveren.

Nopense, (f) Eene Nopster.

Noquet, (m) Locde plaats, die in
de boeken van een dak-vergffier enz.
getuyt word.

Nord, (m) 't Noorden (n); vent,
étoile, mer du nord, de noord-
wind; noord-jar, noord-zee, les
Rois, les peuples du nord, de
noorden.

woordjche koningen, volken; noord-est, noord oost; noord-ouest, noord-west; noord-nord est, noord noord oost; noord-nord-ouest, noord-noord-west; noord quart au nord-est, noord ten oosten; noord quart au nord-ouest, noord ten westen; noord-est quart au nord, noord oost ten noorden.

Nordester, (v. n.) Ten noord. oosten fluuren; item afwyken, miswyzen ten noord-oosten (word van 't Kompas gez.).

Nordouester, (v. n.) Stuuren, miswyzen, ten noord westen.

Nos, (pron. pl. van Nôtre) Onze; nos Peres, nos enfans, onze Vaders enz. (Zie verder Nôtre).

N. ff. i. neurs, (m. pl.) Onze Heeren Zie Monseigneur).

Nota, (m. lat. w.) Kentecken, kenmerk (n); aanmerking, verklaring in een boek (f) NB. men gebruikt dit woord ook als een imperativus, gelyk het eigentlyk in 't Latyn is, als: let wel, of, merk wel op.

Notable, (adj.) Aanmerkelyk, aanzienlyk, merkwuerdig, gedénkwaerdig; des faits notables; les plus notables du pais, de aanzienlykste van 't land.

Notablement, (adv.) Merkelyk, zeer veel; cela contribue notablement à sa gloire.

Notaire, (m) Beëmtfchryver, Notaris.

Notamment, (adv.) Naamentlyk, byzonderlyk, voornaamentlyk.

Notarial, ale (adj.) Dat van een' Notaris gemaakt is, als: acte notarial (doch men zegt beter acte de Notaire).

Notariat, (m) Notaris-ampt (n), Beëmtfchryvers-plaats (m).

Note, (f) Teeken, merkteeken (n); aanmerking, aantekening (f), herinnerings teken (n); muziek-noot; schandulek (f); mettez y une note, maakt 'er een teeken of aanmerking; faire des notes marginales, kantteekeningen maaken; note d'infamie, eer-berooving, schandulek; note blanche, noire, witte, zwarte noot (in muziek); changer de note, (spr.

w.), van toon, van meening veranderen; notes (pl.) verkortingen, karakter-schryft (hulp-middelen voor 't gebuigen).

Noter, (v. a.) Opmerken, aanmerken; aantekenen; op noten stellen; item voor eerloos verklaaren, schandulekken (in rechten); il est à noter que &c., men moet aanmerken, overweegen dat enz.; notez s'il vous plait que &c., geliefst eens te overweegen dat enz.; un homme noté, een eerloos verklaarde mensch.

Notice, (f) Ontkriegt (n), beschryving (f) van een plaats of land enz.; item kennis, wetenschap, item aantekening, opfchryving; la notice de l'empire; cela n'est pas encore venu à la notice des juges; faire notice de ce qu'on a à faire.

Notification, (f) Bezendsmaaking, verwittiging (in Rechten).

Notifier, (v. a.) Bekendmaaken berigt doen, verwittigen.

Notion, (f) Kennis (f), begrip, denkbeeld (n); avoir une notion distincte de quelque chose; notions communes, algemeene begrippen.

Notoire, (adj.) Kennelyk, kenbaar, zonnenklaar, openbaar, waereldkundig; la chose est notoire.

Notoirement, (adv.) Openbaarilyk, Zonnen-klaarilyk, duidelyk; cela est notoirement faux.

Notoriété, (f) Klaarbykelykheid, kenlykheid, waereldkundigheid; cela est de notoriété publique, dat is waereldkundig, ieder een bekend.

Nôtre, (pron. poss) ons, onze (in plur. Nos); notre Pere, onze Vader; notre enfant, ons kind; notre vie, ons leeven; nos peres, onze vaders (NB in dezen zin word de O zonder a gefchreeven; maar notre absolu't gebruikt wordende moet de O met een a beteeekend zyn, om dat ze dan harder uitspreeken word), als: vos freres & les nôtres, uw' Broeders en de onze; votre habit & le nôtre, uw kleed en het onze; leur maison & le nôtre, hun huis en het onze; les nôtres, de onze, ons volk.

Notre-Dame, (f) Onze Lieve Vrouw (f; item het feest daar van, of, Lieve Vrouwendag (m).

Notte. (Zie Note).

Notus, (m. by Poët.) Zuidewind.

Novale, (f) Nieuw beploegd-land (n).

Novales, (f. pl.) Tienden van zodaanige nieuwe Akkers.

Novateur, trice (m. & f.) Invoerder; invoerster van nieuwigtheden (als: van gebruiken, gewoontens of Leer).

Novatiens, (m. pl.) Novatiaanen (zekere Katters).

Novation, (f) Vernieuwing, verandering (van documenten, schuldbrieven enz. in Rechten).

Noue, (f) Holle pan, vorst pan; item het lood dat in de beken, van twee daken, die aan meikander gevoegd zyn, gelegd word, item de boek dier daken zelfs; item een buiten-gors of wei, die laag, dikwils onder water en wet is.

Novelles, (f. pl.) Een gedeelte van 't Romeinsche wet-boek, dus genaamd.

Novembre, (m) Slagtmaand (f), November (m).

Nouement, (m) Knooping, vlegting (f), het één of vrugten zetten der gewassen; le nouement de l'aiguille e, het tejseling knoopen (een slag van gewande lovery, ter onbekwaam-maaking van nieuwgetrouwde. (n).

Novem-vir, (m) Een der 9 Rechers, eertyls te Lehenen.

Novendial, (m) Eene offerhande van 9 dagen by de Romeinen.

Nouer, (v. 2. & n.) Knoopen, srikken, een lacoep of srik leggen, binden, tehsiden enz.; nouer un ruban, een lint knoopen, tehsrikken; nouer l'aiguillette, (Zie aiguillette); nouer, ou l'ier amitié avec quelqu'un, met iemand vriendschap maaken of aangaan; nouer (v. n.) se nouer (v. r.) vrugten zetten, leeden zetten, knobbels krygen (word van boomen, van riet enz.; item van die gene die de engelsche ziekte of dubbels gewigten krygen gezegd);

être noué, het pedagra of de engelsche ziekte hebben; loyau noué; verslopte of kronkel-darm.

Nouet, (m) Pop (f) of zakje (n) met kruiden, die men ergens in laat weeten of uitsrekken (in Genees- en kook-k.).

Noueur, euse (m. & f. gem. w.) knooper, binder; knoofster.

Nouveux, euse (adj.) Quastig, knobbelig, knoofsig; bois, bâton nouveaux.

Novice, (m. & adj. f.) Nieuweling, monnik, of nonne die nog in de proef Jaaren is; item een nieuweling, leerling, groentje, onervaaren; c'est un franc novice, het is een onkundig, onbedreven mensch; il, elle est encore novice.

Noviciat, (m) Proef-Jaaren der kloosterlingen; item kamer of vertrek voor dezelve; item Leer-Jaaren, leer-tyd in kunsten of wetenschappen; faire son noviciat.

Noulet, (m) Klein gootje aan een dak-venster.

Nourrain, ou, Norrain (m) Jonge visch, groei (Zie Alevin).

Nourri, ie (adj.) Gevoed, opgevoed, opgebracht, opgevoekt; il est nourri aux dépens du public; dans la pauvreté &c. homme, grain bien nourri, een doornad, vet mensch, een vol graan; tableau, style bien nourri, schildery, die dik van vers is; woordenryke schryfwyze; lettre bien nourrie, eene letter die baare behoortlyke dikte en grootte heeft.

Nourri, (m) Vee-queekery, faktery van allerley vee en pluimgedierde (f).

Nourrice, (f) Min, minne, voedster, minnemoder; figuurl. een land of provincie die de voedster is van andere.

Nourricier, ou, Pere nourricier, (m) Voedster-vader, de man van een minne, opvoeder, opvoeder; nourricier (adj.) voedend; suc nourricier, voedend sap.

Nourrir, (v. a.) Voeden, opvoeden, optrengen, opvoeken, onderhouden; nourrir les pauvres, des animaux, de armen onderhouden; vee voeden; nourrir des enfans, kin-

NOU.

kinderen zoogen, op^{er}engen; *nourrir* le feu, la guerre, het vuur onderhouden, aanboeien; den oorlog aanblaazen, aanqueeken; se nourrir (v. r.) zich voeden, geneeren; se nourrir d'herbes, d'espérance, de chimères.

Nourissant, ante (adj. & part.) Voedend, voedzaam, kragtig; viande nourissante.

Nourisson, (m) Voedsterling (m), voedster kind, minne-kind (n), zui-
gel (m); item een hou-kind (n); item een voedsterling, leerling (m); (élev.).

Nourriture, (f) Voedsel, onderhoud (n), slyze, kost (f); item opvoeding (éducation) (f).

Nous, (pron. plur. van je, moi) wy, ons; nous mêmes, wy zelfs; à nous mêmes, aan ons zelven; de nous, van ons; nous autres, wy, wy-lieden; à nous autres, aan ons, of, ons-lieden; nous nous flattons, wy vleijen ons.

Nouveau, nouvel (adj. m.) nouvelle (adj. f.) nouveaux, nouvelles (plur. m. & f.) Nieuw, nieuwe; eerst uitgekomen, versch; un nouveau livre, een nieuw boek; nouvel an, nieuw jaar; mot nouveau, een nieuw woord; nouveau marié, een nieuw getrouwde; le nouveau monde, de nieuwe wereld (Amérique); nouveau converti, nouvelle convertie, een of eene nieuw bekeerde; le nouvel homme, de nieuwe mensch; du vin nouveau, nieuwe wyn, most; de la biere nouvelle, versch bier; des fruits nouveaux, nieuwe vruchten; nouveau-né (m) nieuw of jonggeboorene; nouveau-venu (m) een nieuwaangekomene (NB. dat uit het voorenstaande blijkt dat het adj. masc. Nouvel gebruikt word voor een voikaal of stomme H.; item dat deeze Adjectiva van eene gantsch andere beduidenis zyn als Neuf, neuve (adj.) nieuw, nieuwe, (by voorb.) un nouveau livre, un nouvel habit, een nieuw boek enz., is een boek enz., waar van den inhoud of 't model nog niet in wezen was; en un livre, habit neuf, een nieuw boek of kleed, dat

NOU. NOY. 543

nieuw gebonden of gemaakt is) de nouveau (adv.) op nieuws, wederom, nog eens; payer de nouveau, nog een maal betaalen; recommencer de nouveau, nog eens herwa-
ten, op nieuw beginnen; que dit on de nouveau? wat nieuws verteld men?

Nouveauté, (f) Nieuwigheid, nieuw ding, nieuwe zaak; zeldzaamheid; verandering; aimer la nouveauté, voor nieuwigheden of veranderingen zyn; mon libraire a toujours quelque nouveauté, myn boekverkooper heeft altyd wat nieuws.

Nouvel, nouvelle (adj.) (Zie Nouveau).

Nouvelle, (subst. f.) Nieuwe tyding, nieuw bericht, nieuws; une certaine nouvelle, eene zekere (doch onwisfe) tyding; une nouvelle certaine, eene zekere (vaste) tyding; débiter des nouvelles, nieuwigheden uitstrooien (spargieren); envoyer aux nouvelles, op kennischap uitzenden (Krygs w.); les nouvelles de basse cour, cad-wyfs vertellingen; donnez moi souvent de vos nouvelles, laat my dikwils weten of schryft my dikwerf hoe gy waart; j'attendrai vos nouvelles, ik zal uw bericht in-wachten; nouvelles, dieven aan de kaers; quelle nouvelles? wat nieuws, of wat nieuws heeft men?

Nouvellement, (adv.) Nieuwe-lyks, onlangs, korteling.

Nouvelleté, (f) Verandering, verandering in 't bezit (in Rechts.).

Nouvelleté, (m) Liefhebber, schryver of uitroeter van nieuwe tydingen.

Noyale (adj.): Toile de noyale, Zeker digt geslagen zeildoek. A

Noyau, (m) Steen, kraaksteen (m); item kern (f), pit (f) (zom-
miger vruchten); jail (f) eener wintel-
trap; pit (f) of merg (n) (der boomen); le noyau, een het helle van een stuk geselats op of om te gieten; item eenige vorm waar-om iets gemaakt of gegooten word.

Noyer, (m) Nooten-boom, okker-
nooten-boom,

Noyer,

Noyer, (v. a. lees Noyer) *Verdrinken, item overstromen*; noyer un chien, eenen hond verdrinken of verzuipen, le déluge noya toute la terre, de zondloed overstroomde enz.; noyer son fouci dans le vin, zyne bekommering met een glaasje wyn afftoelen; noyer les couleurs, de weeten of kleuren wel setikken, af schakelen; noyer une boule, eenen klot of bol te ver, of in een bol schieten; noyer son vin, zynen wyn met water overgieten; noyer (v. n.) se noyer (v. r.) verdrinken; il s'est noyé dans la rivière, hy is in de rivier verdrunken; il se noye dans la débauche, dans le vin, hy dancelt, verzuikt zich in den overdaad enz.; noyé, ée (adj.) verdrunken enz.; il est noyé, hy is verdrunken; être noyé de dettes, met schulden overladden zyn, tot de ooren toe in schulden steken; être noyé dans la volupté, in de welslucht enz. verzonken zyn.

Noyon, (m. lees Nayon) Hol (n) of kuil (f) (aan 't end eener bol baam, de klot daar in vallende, is het spel verlooren).

Nu, nue (adj. eertyds nud nue) Naakt, bloot, ongedekt; item arm, kaal enz.; à l'er pieds nus, blootsvoets, bar voets gaan; tête nue, on, nu-tête, bloots hoofds; dénuée nue, een bloote dègen; regarder à ceil nu, met het bloote oog beschouwen; le nu (m) d'une figure, het naakte van een beeld; à nu (adv.) naakt, bloot; monter un cheval à nu, on, à poil, zonder zadet ryden; montrer son cœur à nu, zyn hart openleggen; mettre quelqu'un à nu, iemand uitschelden, op straat zetten, van alles berooven; la vérité toute nue, de naakte of klare waarheid.

Nuage, (m) Bewolking, duisternis, benewolking (f), dikke damp (m) enz.; nuage énaïs, dikke wolkpakking; un nuage de traits &c., een meenigte, een' bagel-bui van pylen of schieten enz.; notre esprit est plein de nuage, ons verstand is vol benewolkingen, verduisteringen; quel triste nuage offusque l'état de vos yeux?

Wat voor eene droefheid verdoofd den uws uwer oogen?

Nuagé, ée (adj.) met wolken (in Zapeuk.).

Nuaison, (f) De Tyd die een passaat-wind waaid (Zee-w.).

Nuance, (f) Schakeering, langzaam en fraaye overgang van 't donkere tot 't lichte der kleuren (als: in borduurwerk, bloemen, schilderyen enz.); item mengeling van 't baar (by Paruikm.); une belle nuance, eene fraaye schakeering, volging van kleuren, cette fleur a des nuances qui charment; nuance de langage, verschydenheid van taal (in eene reden).

Nuancer, (v. a.) Schakeeren, de kleuren geschikelyk verdelen (by Schilders, en Tapyt-wievers); item de kleuren in stoffen en paruiken fraaitjes mengen; nuancé, ée (adj.) geschakeerd; gemengeld.

Nubécule, (f) Wit plekje, wolkje (n. in 't oog); item slym, (f. als een wolkje in den uriin dryvende).

Nubile, (adj.) Huwbaar, manbaar, oud genoeg om te trouwen; fille nubile.

Nubileux, euse (adj. weinig gebr.) Wolkagtig, betrokken.

Nud. (Zie Nu).

Nudité, (f) Naaktheid, blootheid, schametheid.

Nue, (f) Wolk; élever jusqu'aux nues, tot den Hemel toe verheffen; une nue de traits, een zwerm van pylen; un homme tombé des nues, een man die uit de lucht gevallen is, een onbekende; se perdre dans les nues, verdwynen.

Nué, ée (adj.) Geschakeerd. (Zie Nuér).

Nuée, (f) Een wolk, eene menigte; une nuée de témoins; nuée, plek in édelgesteente.

Nuement, (adv.) Naaktelyk, blootelyk; item rondborstiglyk, vry-uit, zonder bewimpeling.

Nuer, (v. a.) Schakeeren, schakelen. (Zie Nuancer).

Nueffe, (f) Onmiddellbaarheid (in Leen-recht) tenir un fief en nueffe, een Leen onmiddelbaar bezitten.

NUL. NUL. NUM.

Nuire, (v. n.) *Hinderen, schade-lyk zyn, bevadelen; nuire à la san-té, à quelqu'un; cela ne nuit pas.*

Nuisible, (adj.) *Schadelyk, na-deelig.*

Nuit, (f) *De Nagt; travailler nuit & jour; les feux de la nuit, (poët. w.) de sterren; le voile de la nuit, de duisterheid der nagt (poët. w.); Déesse de la nuit, de Maan (by poët.); la nuit du tom-beau, de duisterheid des grafs; oi-seaux de la nuit, nagt-vogels; item dieven; de nuit (adv.) by nagt, 's nagts.*

Nuitamment, (adv. in Rechten) *By nagt, des nagts.*

Nuitée, (f. gem. w.) *Eene gant-sche nagt, de tyd van eene nagt.*

Nul, nulle (adj.) *Geen, geene; je n'ai nul embarras, ik heb geen be-lét; affaire de nulle importance, eene zaak van geen aanbelang; nul, onwettig, van geenerwaarde; ce mariage, ce contrat a été déclaré nul; nul (subst.) Niemand; nul n'est venu ici.*

Nulle, (f) *Eene nul (in cyffer-ge-tal); item zeker koek van bloem, cie-
ren en zuiker.*

Nullement, (adv.) *Geenzins, in geenerlei wyze; cela n'est nulle-ment vrai.*

Nulle-part, (adv.) *Nergens; je ne le trouve nulle-part.*

Nullité, (f. in Rechten) *Iets dat van geener waarde is of gehouden word, de nullityt, onwettigheid van iets; la nullité d'un acte, d'un mariage.*

Nument. (Zie Nuement).

Naméral, ale (adj.); *Lettre nu-mérale, Tal-ofstel-letter (in spraakk.).*

Numérateur, (m. in Rékenk.) *De teller van een gebróken getal.*

Numération, (f) *Telling, optel-ling; item (in Rechten) betaaling van penningen.*

Namérique, (adj.) *Das getal in zich bevat.*

Numéro, (m) *De nommer (op Baalen enz. by Koopt.).*

Naméroter, (v. a.) *Nummeren, het nommer zetten.*

NUM. NUN. NUP. &c. 545

Numismatique, (adj.) *Das de Medaille-kunde aangaat.*

Numismatographie, (f. Grieksch w.) *Beschryving der gedenkpenningen.*

Nuncupatif, ive (adj. in Rech-ten); *Testament nuncupatif, mon-delinge uiterste wille.*

Nuptial, ale (adj.) *Das tot de bruiloft of 't huwelyk behoord; ha-bit, lit nuptial, Bruilofts-kleed enz. bénédiction nuptiale, huwelyks-zégen.*

Nuque, (f) *De nek, agter-hals (m).*

Nutation (f) *des plantes, Krom-ming, wending der planten naar de Zon of ruime lucht (in Plant-k.).*

Nutricaire, (m) *Voedster-vader der vondelingen.*

Nutritif, ive (adj. in Geneesk.) *Poedend, voedzaam, sterkend; bouil-lon nutritif.*

Nutrition, (f) *Voeding (die de spyze aan een Ligchaam geeft; la nutrition se fait par le moyen, du sang; nutrition (by Apoth.) is iets te voegen by een genees-drink, dat derzelven versterkt of onderhoud.*

Nutritum, (m. Lat. w.) *Zekere opdroogende zalf, lood-zalf (f).*

Nymphe, (f) *Nimfe, Nymf (ge-waande godin der oude Heidenen); nymphe des eaux, des bois, wa-ter-nimfen, bosch-godinnen; nymphe, lieffe, minnareffe (in Dicht-k.); nymphe potagère, aartig warmoe-zierstertje, mooi groen-meisje; nym-phes (in ontl. k.) de water-lippen der lysmoeder; nymphes, huid, vlies of pop (waar-mê de zy-wormen en an-dere insecten omgeeven zyn, vervol-gens uitskruipen en hunne gestalt-verân-dering vertoonen).*

O.

O. (m) O (f) *De 14de Letter van 't Alphabet.*

ô (interj.) *O! ooh! ô mon pere! O! myn vader!*

546 O. OBE. OBI.

O, (in Rekenk.) Een nul; c'est un O en Chiffre, by is een nul in cyfer, hy heeft niets te zeggen.

Obédience, (f. Klofter w.) Gehoorzaamheid; faire vœu d'obédience; obédience, ord. s. brief, vermagt van den oversten eener klosters aan een monnik, om naar een ander plaats te reizen; item de dagelijksche verrichting der geestel. Ambassadeur d'obédience. Afgezant van den Koning van Spanen aan den Paus, ter aflegging van de kuldiging der Koningryke Napels; païs d'obédience, Landschap in Frankryk, dat niet in 't concordat begrepen is.

Obédienciel, elle (adj.) Die of dat gehoorzaam (aan hogere magt).

Obédiencier, (m) Geestelyk persoon, die een geestelyk ampt oer een ander bedient.

Obéir, (v. n.) Gehoorzaamen. gehoorzaam; of onderdanig zyn; obéir à Pere & Mere; cheval qui obéit à la main, een paerd dat naar den roem luffert; la cire obéit, het wasch laat zich buigen; aillumelle de couteau qui obéit; obéir à la nécessité, voor de nood wyken; obéi, ie (adj.) gehoorzaam enz.

Obéissance, (f) Gehoorzaamheid.

Obéissant, ante (adj.) Gehoorzaam; buigende, dat zich niet buigen.

Obélisque, (m) Gedenksaal, gedenk-naald, graf-naald (f).

Obéré, ée (adj.); Etat obéré, republique obérée, een staat enz. met schulden bezwaard of diep in schulden stekende.

Obérer, (v. a.) Met schulden belasten of bezwaaren; s'obérer (v. r.) zich in schulden steken.

Obéscé, (f. in Geneesk.) Grootte vetheid (d. e. Lichaaus).

Objeter, (v. a.) Voorwerpen, inhrengen, invenden, tegenwerpen; objeter une difficulté; on lui objecta la bassesse de sa naissance, men wijsd hem voor aan.

Objetif, ive (adj. & f.) Dat op het voorwerp ziet; item het onderjie glas van een verrekker.

Objection, (f) Tegenwarping, inbrenging,

OBJ. OBL.

Objet. Zie Aubier).

Objet, (m) Voorwerp, (n. iets daar' ons gezeit of onse gedagten op vallen of gevestigd zyn, of ook dezelve naar zich trekt); objet charmant, incomparable, noble rare, adorable, vilain, odieux, ridicule, een bekoorlyk voorwerp enz.; l'objet de mes vœux, 't voorwerp myner wenschen; il est l'objet de la haine publique; son principal objet est tel., zyne voornaame betragting of doeltwit is enz.; l'objet d'un discours, 't voorwerp, de stoffe eener vlesentoorring; ce n'est pas là un objet pour faire cela, dat is geen zaak, die zulks te doen, vorderd; objets & reproches, (in Rechten) voorwerpingen en vernuyt.

Obit, (m) Lyk-dienst (m), jaarlyksche ziel-mis (f) over eenen overleden (in de R. K.).

Obituaire (f. m.), ou, Registre obituaire, Dood-boek; item een Register der geene die jaarlyksche Ziel-missen gestigt hebben (n).

Objurgation, (f) Bestraffing, doorhaaling met woorden.

Oblat, ate (m. & f.) Leek die zich met al zyn bezit in een Klooster begeeft en een Leek-broër of Zuster werd; oblat, een verminkt of oud Soldaat, die eertyds als een leekbroër in eene Abbye onderhouden werd.

Oblation, (f) Offerhande.

Obligation, (f) Verplichting, verbindnis, pligt, (f) verband (n); item schuld-bekentenis (f) schuld-brief (m), obligatie (f); verband-brief (m), hand-schryft (n); avoir obligation à quelqu'un, verplichting aan iemand hebben; s'acquitter de ses obligations, zich van zynen pligt quytten; passer une obligation, eene schuld-brief (eene obligatie) voor Notaris en getuigen maaken (stellen).

Obligatoire, (adj.) Verbindend, verplichtend; contrat reciproquement obligatoire.

Obligé, ée (m. & f.) Borg, borge (een of eene die voor iemands gedrag, guldigheid of bestier instaat, en zich schryft).

OBL.

ſchriftelyk verbind; obligé, borgtocht of geſchrift, waar-by zulks geſchied.

Obligé, ée (adj.) *Verplicht, verbonden.* (Zie Obliger).

Obligement, (adv.) *Verplichtende, gedienslyk, beleefdelijk.*

Obligéant, eante (adj. & part.) *Verplichtend, verbindend; item dienstvaerdig, vriendelyk, beleefd; item dwingend, noodzaakent; homme fort obligéant; lettre obligéante.*

Obliger, (v. a.) *Verplichten, verbinden; borg doen blyven; noodzaaken; item hoſtyk beſégenen, dienſt doen, verplichten; s'obliger (v. r.) zich verbinden, verplichten, borg blyven; (NB. als dit woord obligé actifè, gebruikt word, regeerd het gemeenlyk à en reciproq meede à, ook wel pour; paſſivè daar en tégen de, als: obliger quelqu'un à dire &c. iemand noodzaaken of verplichten om te zeggen enz.; la neceſſité nous oblige à bien faire; je m'oblige à cela, ik verbindé my daar toe; s'obliger pour quelqu'un, voor iemand inſtaan, borg blyven; il les obligea d'abandonner la place, by noodzaakte hen enz.; il fûrent obligés de finir, zy waaren gedwongen enz.; obligez moi de me croire, de m'écrire, verplicht my of geeft my het genoegen van enz.; être obligé, verplicht, verſchuld, genooddaakt zyn; je vous ſuis bien obligé, ik ben u zeer verplicht; je ſuis obligé à cela, ik ben daar toe verplicht of verbonden; ie ſais obligé de cela, ik ben daar mee verbonden, genooddigt, verplicht.*

Oblique, (adj.) *Schuins, of ſchuinſch, van ter zyden, dwars, dwers, krom, geboogen, bogtig; ligne oblique, ſchuinſche lyn of linie; des voies obliques, ſchuinſche, ſlinkſche wégen, ſreken of liſt; cas oblique, afwykende naamval (Casus inſpraakk; dat alle naamvallen zyn, uitgenomen de Nominativus); louange oblique, bedekte lof.*

Obliquement, (adv.) *Schuinſche-lyk, van ter zyden; bedektoelyk.*

Obliquité, (f) *Schuins, ſchuins-*

OBL. OBR. OBS 547

heid, ſcheefſte; item ſlinksheid, onregtmaatige of bedekte handeling.

Oblong, ongue (adj.) *Langwerpig, langer als breed (in meetk.).*

Obole, (f) *Een Heller, myt, halve penning (m); item een gewigt van 10 gryn (by Apostb.).*

Obreptice (adj.) *Bedrieglyk, door verrafing of liſt; sentence obreptice, vonnis of gewysde door een valſch vertoog verkreegen.*

Obreption, (f) *Verrafing, valſch vertoog, of verdonkering van iets, dat de bewilliging der overigheid in eene zaak zou' verbinderd hebben.*

Obron, (m) *Slot-kram (van een kist of kaſt).*

Obromiere, (f) *Slot-haak (m), ſnick (f) (die in de ſlot-kram valt).*

Obruer, (v. a. in Rechten) *Overlaaden, overhoopen.*

Obscène, (adv.) *Vuil, onkuiſch, onèerbaar (qui bleſſe la pudeur); Paroles, chansons obscènes.*

Obscènement, (adv.) *Onbeſchófte-lyk, onbeſchaamdelyk, onzédiglyk, de eerbaarheid quetzende.*

Obscénité, (f) *Onèerbaarheid, vuile of ontugtige réden.*

Obscur, ure (adj.) *Donker, duifter enz.; temps obscur; chambre, couleur obscure; bleu obscur, ou, foncé, donker blaauw; naissance obscure, geringe geboorte, afkomst; nom obscur, onbeziende naam; mot obscur, duifter woord, dat moeylyk is om te verſtaan; façon de parler obscure; mort obscure, ſtille dood (die geen roem nalaat).*

Obscurci, ie (adj.) *Verduiſterd, verdonkerd, bezwalkt, benèveld; onverſtaanbaar gemaakt (Zie obscurcir).*

Obscurcir, (v. a.) *Verduiſteren, verdonkeren; bezwalken, den glans beneemen, doſmaaken; (iemand's naam, of aanzien) krenken, verkleinen; verduiſteren, onverſtaanbaar maaken enz. nuage qui obscurcit le soleil; obscurcir la reputation de quelqu'un; obscurcir une pensée; s'obscurcir (v. r.) duifter worden, verduiſteren, verdonkeren; le temps s'obscurcit, het weer verdonkerd,*

of de lichte betreft; son esprit s'obscurcit, zyn verstand verminderd of neemt af.

Obscurcissement, (m.) Verduistering, verdonkering; item bezwaking, der geboorte, duisternis der taale; item verduistering, verwerring (f.).

Obscurément, (adv.) Duisterlyk; item onverstaanbaarlyk, onverstaanbaar.

Obscurité, (f.) Duisterheid, donkerheid, enz.; l'obscurité de la nuit, de duisternis der nacht; voyager, aller dans l'obscurité, in den donker reizen, gaan; obscurité de naissance, de langage, geringheid der geboorte, duisternis der taale; demeurer dans l'obscurité, in de vergeetelheid, in eenen geringen staat, zonder aanzien blyven; l'obscurité de l'avenir, de verborgenheid van het toekomstende.

Obsédé, ée (adj.) Bezeeten, omringd, geplaagd; un obsédé, een gekwelde van den boozen geest (Zie Obséder).

Obséder, (v. a.) Bezitten, quellen, plaagen, in bezit houden, gestellig omtrent iemand zyn, hem omringen, om iets te bekomen of om hem te bespieden; il est obsédé du démon, hy word van den duivel zeer geplaagd; (een werkelyk bezetene, noemt men possédé); les amants l'obsèdent, haar minnaars zyn immer by of omtrent haar; cet importun m'obsède jour & nuit, die lastige mensch legt my nigt en dag op den hals; Apollon m'obsède, Apollo dryft my aan vaerzen te maaken.

Obseques, (f. pl.) De uitvaart, Lykstatie, begraavenis (f.) (funerailles).

Observance, (f.) Regel, orden, instelling, (Regle, statut); plechtigheid, gewoonte (rites, cérémonies); waarneeming, of onderhouding van dien (observation) (der Kloosterlingen).

Observantin, (m. spot w.) Hairklover, muggenzifter, bediller.

Observantins, (m. pl.) Minnebroeders observanten, (zeker Geselschap).

Observateur, (m.) Waarneemer, onderhouder, betragter (der wetten); nakomer (zyner belofte); opziender, achtgeever, bespieder, behoeder (van volk enz.); beschouwer; waarneemer, navorscher, onderzoeker (der Natuur- of sterren-k. enz.).

Observation, (f.) Waarneeming, onderhouding, betragting; nakoming; achtgeeven, opmerking, oppassing, aantekening; beschouwing, navorsching, onderzoek, ontdekking.

Observatoire, (m.) Een observatorium (verhevene plaats ingericht ter waarneeming der sterren enz.).

Observer, (v. a.) Waarneemen, betragten enz.; crains Dieu & observez ses commandements &c., vrees God en houd zyne Geboden enz. observer la marche de l'ennemi, op den marsch der vyanden passen, achtgeeven; observer quelqu'un, op iemand naauw achtgeeven, op zyn doen letten, het oog houden; observer le cours des étoiles, den loop der sterren waarneemen, nagaan, observer religieusement ce que l'on a promis, stiptelyk nakomen het geene men belooft heeft; s'observer (v. r.) zich in acht neemen enz.

Obsession, (f.) Omringing, bezetting, quelling; item plaaging van den boozen geest. (Zie Obséder).

Obdionale, (adj. f.) Dat tot eene belegering behoord; (meest dus) couronne obdionale, Belegerings-Kroon of Krans (van gras gemaakt, en welken de Romeinen opzetseden dien Hoofdsman die een belg of belegering uitstond of ontzette).

Obstacle, (m.) Hinder, hinderpaal (m), belétsel (n), verandering (f.).

Obstination, (f.) Hardnekkigheid, halfarrigheid, styfhoofdigheid.

Obstiné, ée (adj. & f.) Hardnekkig, afzinnig, hoofdig, onverzettelyk, verstoet; halfarrig enz.

Obstinément, (adv.) Hardnekkiglyk, halfarriglyk enz.

Obstiner, (v. a.) Hardnekkig maaken; item iets stiff en sterk staande houden, betwisten; s'obstiner (v. r.) verharden, halfarrig worden, zich (ergens tegen) verzetten.

OBS. OBT. OBV. &c.

Obstruif, (v. a.) *bindend, floppend (in Comest.)*

Obstruction, (f.) *Verflopping, verstoptheid (in Geneesk.)*

Obstrué, ée (adj.) *Verstop (zonder door/raaling)*

Obtempérer, (v. a. in Rechten) *Gehoorzaamen (aan de bevelen)*

Obtenir, (v. a.) *Verkrygen, verwerven, erlangen, bekómen*

Obtention, (f.) *Verkryging, verwerving, bekóming*

Obtenu, ue (adj.) *Verkrygen, bekómen, erlangt, verworven*

Obturateurs, (adj. pl.) *Muscles obturateurs, flop-spieren tusſchen het ſchaambeen en de heup (in Onl. k.)*

Obtus, uſe (adj. in Meerk.) *Un angle obtus, ou, un obtus, een ſtompſe hoek*

Obvier, (v. n.) *Voorkómen, te gemoete komen; obvier à quelque mal, à une difficulté, à une objection, eenig quaat voorkomen, (zieh 'er tégen voorzien), eene zwaa- righeid, eene tégenwerping te gemoet kómen, uit den weg ruimen, licht by- zetten, ophelderen*

Obus, (m) *Zéker mortier op een affuit met raderen (meest gebruikt op Bombardeer-galiotten)*

Oca, (f) *Eene lange wortel van een' vinger dikte, die de Americanen eeten in plaats van koorn*

Occafe, (adj.) *Wefelyk, ten we- ten leggende*

Occasion, (f) *Gelegenheid, be- quame tyd enz.; attendre une oc- casion; perdre l'occasion; donner occasion de ſe facher, oorzaak, ge- legenheid of reden geeven enz.; une rude occasion, een hard gevegt, voorval of ontmoeting; être intré- pide dans les occasions, onverſchrok- ken zyn als het 'er op aankomt, (f, als men in 't gevaar is; l'occasion eſt chauve, men moet de gelegen- heid waarneemen (ſpr. w. van 't fortuin, dat van vooren ruig en van agteren kaal afgebeeld word, om aan te duiden, dat die geene die zich het geluk wil ten nutte maaken, zulks, als 't waure, van vooren of vroegtydig moet aangrypen); par occasion, by gelegenheid*

OCC.

519

Occasionaire, (m) *Geluk-zoeker, waaghals, wrybutter*

Occasionel, elle (adj.) *Gelegen- heid-gevend*

Occasionellement, (adv.) *By ge- legenheid, by geval*

Occasioner, (v. a.) *Veröorzaa- ken, gelegenheid of aanleiding gee- ven*

Occident, (m) *Het westen (n), de Zonnen ondergang (m); item figuurl. terval (n), ondergang (m); plu- sieurs viendront d'orient & d'oc- cident; l'empire ſat dans ſon oc- cident (déclin, ou, décadence)*

Occidental, ale (adj.) *Wefelyk, weſterſch; l'église occidentale, de weſter-Kerk; les indés occidenta- les, de weſt-indiën; les occidentaux, ou, les peuples occidentaux, de weſterſche volkeren; cadran occi- dental, weſtelyke Zonne-wyzer*

Occipital, ale (adj. in Ontleed k.) *Tot het agterhoofd behoorende*

Occiput, (m. in Ontl. k.) *Het agterhoofd (n)*

Occire, (v. a. oud w.) *Dooden, dood ſlaan, ombrengen*

Occis, iſe (adj. oud w.) *Gedood, omgebracht, vermoord*

Occision, (f. oud w.) *Vermoor- ding, ſlagting, (f) bloed-bad (n)*

Occultation, (f) *Verbergſing, verſchuijling (der ſterren enz.)*

Occulte, (f) *Verborgen, verhoor- len; ſcience occulte; qualité oc- culte, verhoorlene boedaanigheid (in Natuur-k.)*

Occultement, (adv. in Natuur-k.) *Verborgener wyze*

Occupant, ante (adj. & part.) *Bezit-neemende; occupant (m), be- zit-neemer; cette ville eſt expoſée au premier occupant*

Occupation, (f) *Bezigheid, ver- rigting (f), werk (n); item het be- zit-neemen, inneemen, beſlaan van een plaats of eenig ding; item de be- zitting daar van*

Occupé, ée (adj. & part.) *Bézig, bezet met werk; item in bezit gene- men, bezeten*

Occuper, (v. a.) *Inneemen, in bezit neemen, bezetten, beſlaan, ver- zamen*

350 OCC. OCE OCH. &c.

vullen, in bezit hebben; item werk verschaffen, bezig houden; occuper un passage, les hauteurs, eene doorzigt enz. in bezit hebben; il occupe toute la maison, hy bewoond o, bestaast het gehele huis; occuper quelqu'un, iemand werk verschaffen, bezig houden; occuper (v. n. als; les Procureurs occupent pour leurs parties, de Pleitbezorgers (Procureurs) staan voor hunne partijen of Meesters; s'occuper (v. r.) zich bezig houden, zich ophouden (met iets); item zich meester maaken (van iets).

Occurrence, (f) Voorval (n), gelegenheid, ontmoeting (f).

Occurrent, ente (adj.) Voorvalend, otkomend, voorkomend; cas occurrents; affaires occurrentes.

Océan, (m) De groot Zee (f), de oceaan (m) (die de aarde omringd); (figuurl.) Zee-god; item afgrond (m), onpeilbare diepte; groote mechtig (f).

Océane, (adj.); La mer océane, de groote Zee.

Océanien, ienne (adj.) Dat tot de groote Zee behoort.

Oche, (f) Kerf, kesp. (Zie Coche.).

Ocher, (v. a.) Kervin maaken.

Ohiocratie, (f) Regering, waarin de gemeene man der meester speeld in yder doud was hem goddacht of gelijst.

Ochre, (f) Oker (m) berg-geel (n).

Ocsédre, (m. in Meeth.) Een Lige aan met agt gelyke zyden.

Octant, (m) Een octant (zéker instrument in meet- en sterren-k.).

Octante. (Zie Quatre-vingt).

Octante. (Zie Quatre-vingt).

Octave, (m) Rubel in 8 Kolommen, of Octave's beschreeven.

Octave, (m) De eerste 8 Boeken van de Iliade.

Octave, (m) Boek, waar in de 8de en 9de gezangen enz. enes agt dagen na suster vanden zyn.

Octave, (f) Tied van agt-dagen in 't gelyken, item de agtste noot of

OCT. OCU. ODD. &c.

toon of muziek; item het agtste deel eener maat.

Octavine, (f) Ziker kleine Klavecimbel.

Octil, (m) Een aspect in sterrenkunde; daar twee planeeten 45 graaden van malkander staan.

Octobre, (m) Wyn-maand (f), Oktober (m).

Octogame, (m. & f.) Een of eene die 8 maal getrouwd is geweest.

Octogénaire, (adj. & f.) Tagtig-jaarig; een tagtig-jarige.

Octogone, (adj. & f. m.) Agthoekig, agt-kantig; een ligchaam met 8 hoeken of zyden (in meetk.).

Octostyle, (m) Eene rete van agt zuilen of pylaaren.

Octroi, (m) Vergunning (f), vergun brief (m., octroi, (n) privilege (f) (tot iets, van de o. erigheid); deniers d'octroi, huffing van penningen ter noodwendigheit der sieden, h, vergunning van den Souverrein.

Octroyer, (v. a.) Vergunnen, verlenen, begunstigen.

Octuple, (adj.) Agt-voudig.

Oculaire, (adj.); Témoins, verre, démonstration oculaire, oog-getuige, oog-glas, oogenschemelyk bewys of zichtbaaryke berooging.

Oculaire, (m) 't Oog-glas (n) van een verrekyker enz.

Oculairement, (adv.) Zichtsbaaryk, met 't oog.

Oculi, (m) De 3de Zondag in de vasten dus genaamd.

Oculiste, (m) Oog-meester.

Oculte, (Zie Occulte).

Occuper &c. (Zie occuper enz.).

Ocurrence &c. (Zie occurrence enz.).

Oda, (f) Pagie-kamer by des Sultan.

Oddobassi, ou, Bachi, (m) Op- per opziender des Sultans Kleer-kamer.

Ode, (f. by de euden) Lof-zang, (m) lofdicht, eer-dicht, lier-dicht, (n) lier zang (m).

Odeur, (f) Reuk, geur (m); sentir une agréable odeur; être en bonne, ou mauvaise odeur, in een goed, of quaad gerugte, goede of

of quade naam zyn; mourir en odeur de sainteté, als een Goddelijke of met den naam eens Goddugtigen sterven; odeurs (plur.) welriekende dingen.

Odieusement, (adv.) Op een haatlyke verlichtelyke of verfoeijelyke wyze.

Odieux, euse (adj.) Verfoeijelyk, haatlyk, dat gebaat of verontwaardigt word; se rendre odieux à tout le monde.

Odin, (m) Afgod der oude Deenen.

Odometre, (m) Weg-meester (werktuig waar mee de lengte der wegen gemeeten word).

Odontalgie, (f. Grieksch w.) Sterke en by-blyvende tand pyn (in Heel-k.).

Odontalgique, (f. m. & adj. gr. w.) Arzney tegens de tand-pyn; item tand-pyn stillend.

Odorant, ante (adj.) Riekende, welriekende (meest in dicht k. gebr.).

Odorat, (m. een der 5 zinnen of zintuigen) De reuk; avoir l'odorat fin.

Odeur, (f) Rieking, ruiking (met den neus).

Odorer, (v. a.) Rieken, ruiken, verneemen (school-woord).

Odoriférant, ante (adj.) Welriekende; plante odoriférante.

Odyssée, (f) Zeker belden-dicht van Homerus, dus genaamd.

Oeconomat, Oeconomie &c. (Zie E'conomat enz.).

Oecuménique, (adj.) Algemeen, als; concile, synode oecuménique, eene algemeene Kerkvergadering van Geestelyke der Kristenheid (geelyk te Dordrecht in Holland geweest is, in den Jaare 1618 & 1619).

Oecuméniquement, (adv.) Op eene algemeene Kerkvergaderingswyze.

Oedémateux, euse (adj. & f. in Heel-k.) Dat van den aart van een slymerig en wateragtig gezwél is; item een die zulks heeft.

Oedeme, (f. in Heel-k.) Slymig water-gezwél.

Oedipe, (m) Treur-spel, door Oedipus geschreven; item een die

raadzels, moeyen, de dingen kan oplossen.

Oeil, (m. lees ueil. plur. yeux) Het oog (n) enz.; œil vil, een stout of wakker oog; en un clin d'œil, in een oogwenk; les coins de l'œil, de oog-keken; d'un coup d'œil, met een' opslag van 't oog; à vue d'œil, op 't gezigt; zoo ver men zien kan; cela se voit à l'œil, ou, à œil nu, dat ziet men terstond of met het bloote oog; regarder d'un œil de pitié, met een oog van medelogenheid aanzien; voir de bon ou de mauvais œil, met een goed of quaad oog aanzien; regarder entre deux yeux, sterk of sterk bekyken; dévorer des yeux, met a'oogen verslinden, zich met het oog niet verzaadigen kunnen; avoir bon œil, wel zien kunnen; item voorzigtig zyn; avoir l'œil sur les actions de quelqu'un, op iemands doen letten, het oog hebben; avoir l'œil au guet, een waakend oog houden, een oog in 't zeil houden, op-passen; il a encore l'œil bon, hy heeft nog goede oogen; faire la guerre à l'œil (spr. w.) naauw acht geeven, zich naar de omstandigheeden richten; se manger des yeux, malkander niet zien mogen; autant vous en pend à l'œil, (spr. w.) dat hangt u ook boven 't hoofd; l'œil du maître engraisse le cheval, (spr. w.) het oog van den meester maakt het paerd vet, dat is, als men op zyne zaaken let dan kunnen men voortspoedig zyn; cela ne se fera pas pour vos beaux yeux, (spr. w.) dat zal om uwent wille niet geschieden; ce drap a un bel œil, dat laken heeft een schoon oog; mooie glans; œil, een oog, opening, gat of gaasje in iets, als: in brood, kaas enz.; 't steel-gat van een hamer; 't gat in een yzer-draad-trek-zyer; 't oog aan de letter e; het riem-gat aan een gebit-zyer; moer eener scroef; 't gat van een wiel of rad; rond vengster of opening in een dak, gével enz. (inbouw. ook oeil de boeuf genaamd); de kruin tegens over de steel van appelen of peeren; knop aan een boom of ander gewas die gereed

is om uit te schieten; *stekken-oog* aan eene Jonische Zuil; *glans, luister, tuur* van edel gesteeite; *oel* de lievre; *baazen-oog*, oog dat niet wel sluit; *oel* de chevre, *geitun-oog*, met een witte clek; *oel* de cochon, *verkens-oog*, klein oog; *oel* de so-leil, *Zonnen-steen* (edel gest.); *oel* de bouc, *bokken-oog*; (*slag* van morsel aan de klippen hangende); item klein wolkje (dat oitengskens vergroot en eenen verschrompelen stormverdoorzaakt); *oel* de cerf, *wilde pastiaak* (een kruid); *oel* de loup, *wolfs-oog*, quaad of wilsaardig gezicht; *oel* d'airain ou de lion, *harsch, wreed* gezicht; *l'oel* du monde, de la nature, de Zon (by Dichters); des yeux d'étrévisse, *kreeften-oogen*; *oel* de boeuf, *goudsbloem*; *kamit-bloem*; item *osfen-oog*, groot, uitpuilend oog; item rond dak of gével-vensler; item eene schaal waar in de vers gewrekt word (by Schilders); item *doods-hoofd*, *doods-hoofs-blok* (Scheeps-w.); *oel* de pie, *yeux de pie*, ou *mailles*, *reef-gaten*, *leeuwens-oogen* (aan de Zeilen); *mon petit oeil*, *mynschat, myn liefje* (liefkozend w.).

Oeillade, (f) Een lank, oog-wenk (m), *lonking*, *toelonking* (f); *jeter des oeillades*, *lonken*, *toelonen*.

Oeillader, (v. a.) *Lonken*, *toelonen*, *beglansen*, *begluuwen* (boert. w. zelden gebr.).

Oeillere adj. f.); *Les dents oeilleres*, de oog tanden.

Oeillere, (f) *Oog-leer* aan 't hoofd sel van een paerd; item het vizier aan een helm of storm-boed.

Oeillet, (m) *Nagel-bloem*, *grosfel-bloem*, *angelier*; item een *nagel-gat*; item oog, met of zonder eene zware kous, aan 't end van een rouw.

Oeilléterie, (f) *Nagel-bloem* of *anz. liefs-bed*, in een tuin.

Oeilleton, (m) *Knop*, *sprank* of *loot* van een nagel bloem of andere plant gewasfen.

Oeilletonner, (v. a.) *De weeldrue loeten* van een plant-gewas af-zetten.

Oeilliere. (Zie *Oeillere*).

Oenistice, (f) *Konst* om iets te voorzeggen, uit vogelen.

Oesophage, (m) *Slok-darm* (m), *lucht-pyp* (f) (in ontleed k.).

Oesophagien, (m) *Lucht-pyp-spier*.

Oefype, (m) *Vettigheid* (f) of *smeer* (n) van vuile wol; item eene zalf die daar van bereid word (f).

Oeuf, (m) *Een ei* (n); *pondre un oeuf*; *le jaune, le blanc d'oeuf*; *prendre*, ou, *humer un oeuf frais*, een versh ei uitslurpen; des oeufs de paques, *paasch eiëren*; *manger des oeufs à la coque*, *eiëren uit den dop eten*; *oeufs de poisson*, *kuit van vish*; *je ne lui ai dit ni oeuf ni boeuf* (spr. w.) *ik heb hem goed noch quaad gezegt*; *il a mangé des oeufs de fourmi*, *hy heeft mieren eiëren gegeten* (zeft men, als iemand veel winden laat gaan); *donner un oeuf pour avoir un boeuf*, (spr. w.) *eenen spiering uitwerpen om een kabeljauw te vangen*, dat is, eene kleine gift (klein present) doen om eene grootere in de plaats te ontvangen; *aimer mieux deux oeufs qu'une prune* (spr. w.) *het voordeligste kiezen*; *il pond*, ou, *il couve sur ses oeufs*, *hy zit op zyn eiëren*, dat is, *hy heeft een gerust, onzorglyk leeven*; *être rond*, ou, *plein comme un oeuf*, *zoo dik als een ton* *zyn* (namentl. gegeten); *il trouveroit à tondre*, ou, *il tondroit sur un oeuf* (spr. w.) *hy vind overal wat te schraapen*, hoe gering de zaak ook zye; *elle a cassé ses oeufs* (spr. w.) *zy is voor den tyd in de kraam gekomen*; *avoir des oeufs de fourmi sous les pieds*, (spr. w.) *geene rust noch duur ergens hebben, niet stil zitten kunnen*.

Oeuvé, ée (a. j.) *Met kuit*; *poisson*, *harerg oeuvé*, *kuit-vish*, *kuit-haring*.

Oeuvre, (f) *Werk* (n) *daad* (f) *bedryf* (n), *verrichting* (f), *iets dat gedaan of gemaakt is*; *faire des bonnes oeuvres*, *goede werken doen*; *oeuvres de charité*, *werken der liefde*; *oeuvres de miséricorde*,

ou, oeuvres pies, *werken der barmhertigheid, aalmoesen*; oeuvres de fuférogation, *méritoires, overtoflige, verdienftelyke werken, daaden* daar men niet aan verbonden is; à l'oeuvre on connoit l'ouvrier, *aan het werk kend men den werk-man, of de daad ontdekt wat iemand is*; oeuvre, *akker, werk, veldwerk, als: fputten enz.*; maître des hautes oeuvres, *achtbaare naam die men aan een fchrypfteller geeft*; maître des belles oeuvres, *baas van de nachtwerkers, fchreets-ruimer*; main d'oeuvre, *arbeids loon van een gemaakt fuk (by fabryk)*; un chef d'oeuvre, *een meester-fuk*; la fin couronne l'oeuvre (fpr. w.) *'t einde bekroond het werk, of, het einde goed, alles goed*; les oeuvres de la chair, *des ténèbres, de werken, of, daaden des vleefchs, der duifterniffe*; les oeuvres de Dieu, *de werken Gods of Gods werken*; l'oeuvre de la redemption, *het werk der verlosfinge*; mettre la main à l'oeuvre, *ou, à l'ouvrage, de handen aan 't werk ftaan*; mettre en oeuvre, *in 't werk fteilen, gebruiken*; (employer) *item inzetten, in een kas zetten (als: edelgefteentens (enchaffer)*; mettre tout en oeuvre, *alles in 't werk fteilen*; sortir de l'oeuvre, *uit de kas vallen of fpringen*; (sortir du chaton); mettre une pierre hors d'oeuvre, *eenen fteen uit de kas of ring neemen*, vendre une pierre hors d'oeuvre, *eenen fteen zonder ring of op zich zelfs verkoopen*; oeuvre, (in bouwk.) *de 4 hoofd-muuren van een gebouw*; dans oeuvre, *binnens-werks*; hors d'oeuvre, *buitens-werks*; cabinet hors d'oeuvre, *een kamertje dat buiten uifpringt*; un hors d'oeuvre, *een werk buiten uit, dat tot het hoofd-gebou niet behoort*; se jeter hors d'oeuvre, *buiten het hoofd-gebouw fpringen*; Maître des oeuvres ou Général des oeuvres, *Stads-bouwmeeftcr (fabryk)*; un hors d'oeuvre, *iets dat niet ter zaake diend of te pas komt*; item een die niet by eenig gezelschap behoort; item een by-gerechts (dat niet ter gefchik-

heid der tael behoort en nochtans niet opgedifcht word); oeuvres de marine, *fchoonmaaking en kalfating van een fchip by laag water of als 't droog legt*; oeuvres vives, *het onder water gaande gedeelte van een fchip*; oeuvres mortes, *het boven water gaande gedeelte, 't boven werk of de buizing van een fchip*; oeuvre d'églife, *kerkmeesters-geftoelte, kofters-bank*; item *de heilighdoms kafen*; item *het bouwen, het onderhoud of ook a'inkomften eener kerk*; l'oeuvre de cette églife est belle, *het bouwwerk enz, il a laiffé mille écus à l'oeuvre, by heeft 1000 kroonen gemaakt of nagelaaten voor den opbouw en onderhoud (der Kerk enz.)*; cette fille est endeinte des oeuvres de &c. (in rechen) *dat meisje is bezwangerd by enz.*

Oeuvre, (m. in 't fing. en f. in 't plur.) *Een werk, boek of fchrift. (n) enz.*; mettre un oeuvre en lumiere, *een werk of boek in 't licht geeven*; oeuvres ferieufes & galantes, *ernftige en vrolyke fchriften*; les oeuvres de Cicero, *de werken van Cicero*; le grand oeuvre, *het zoeken na den fteen der wyzen*; (la recherche de la pierre Philofophale) *travailler au grand oeuvre, goed zoeken te maaken*; oeuvre, *noemd men ook eene verzaameling van Prenten van één Plaaftynder*; item *mu-ziek-werk, als: aria's enz.*

Offenfant, ante (adj. & part.) *Aanftootelyk, belcedigend; paroles offenfantes.*

Offense, (f) *Misdaad, zonde, fchuld, verongelyking, belcediging, vertoorning.*

Offenfé, ée (adj. & f.) *Beleedigd, vertoond; item de belcedigde enz.*

Offenser, (v. a.) *Beleedigen, ver-toornen; aanftoot geeven, quetsen, enz.*; offenser Dieu, *God ver-toornen*; offenser quelqu'un, *iemand boos maaken, beleedigen*; cela offense la chafteté, *dat quetst de kuisfcheid*; ce coup lui a offenfé le cerveau, *die ftot, fchoot of flag heeft hem de hersenen geraakt of gequetst*; s'offenser (v. r.) *boos worden, zich ver-*

soornen, zich belgen, zich gebelgd houden.

Offenseur, (m) Belediger, ver-toornner.

Offensif, ive (adj.) Beledigend, vyandelyk, aanvallend; ligue offensive & défensive, aanvallend en verdedigend of verweerend verbond; armes offensives & défensives.

Offensive, (f) Aangryping, vyandelyke aanval.

Offensivement, (adj.) Vyandelyker of beledigender wyze.

Offert, erte (adj. & part.) Aan-gebooden, gebooden enz. (Zie Offrir).

Offerte, (f) Offerhande in de Misse.

Offertoire, (f) Offer-gebed (n) offer-zang in de Misse, voor of terwyl het wolk gaat offeren (f).

Office, (m) Dienst (m), vriend-schap (service); pligt, schuldigheid (f) (devoir); ampt (n), bediening (f) (emploi, charge, bénéfice); Kerken-dienst (service divin); rendre de bons offices à quelqu'un, iemand goede diensten doen; c'est l'office d'un bon citoyen, het is de pligt enz.; son estomac ne fait plus son office, zyne maag doet haare pligt of werking niet meer; acheter un office, een ampt kopen; faire une chose d'office, iets ampts-halven, van ampts wegen verrichten; aller à l'office, naar de Kerk, den dienst, het gebed of de misse gaan; sonner l'office; le saint office, de inquisitie (zeker geestelyk gerechts-hof in Roomsche landen); office, ge-beden-boekje, gety-boekje (der R. gez.)

Office, (f) Zilver-kamer; spys-kamer, (waar in men in groote hui-zen het zilver bewaard; de spyzen zet of toebereid); item eet-kamer der diensl. boden.

Officiel, (m) Geestelyk Rechter, die het bisschoppelyk Gerechts-hof be-dient of waarnemt.

Officiel, ale (adj.) Dat andere Ligchaamsdien dienst, als: 't hart, de hersenen, tong, maag enz. (in genres-k.).

Officielle, (f. 't Geestelyk ampt; (n); item de Rechtbank van een offi-cial (f).

Officiant, ante (f. & adj.) Dienst-doende; een die den dienst, Gods-dienst of de misse verricht.

Officier, (v. n.) Den dienst doen, den openlyken Gods-dienst, de misse enz. verrichten; item (boertiglyk) wel-eeten en drinken, lustig schransen kon-nen; il officie encore bien pour son age.

Officier, (m) Amptenaar, bedien-de, officier; officiers de justice, de finances, de chancellerie, Gerichts-bedienenden enz.; officier de santé, de lyf-artsen, wond-heelers enz. des vorsten; officier de la chambre, de la bouche, de l'écurie &c. kamer-bedienende enz.; hauts officiers, staf-officiëren; officiers subalterne, onder-officiëren, als: van Hoofdmán tot wen-drik; bas officiers, laage officieren, als: serjeanten, korporals enz.; officiers de la marine, Zee officie-ren; officiers mariniërs, de opper-hoofden van een schip, als: schipper, stuurman, schryver, enz.; Officiers passeurs d'eau, veerlieden op de rivier de seine te Parys.

Officiere, (f) Klooster-zuster, die eenige bediening heeft.

Officieusement, (adv.) Gedienslig-lyk, dienstwilliglyk; en user officieu-sement.

Officieux, euse (adj.) Gedienslig, beleefd, diensvaerdig; il est fort officieux.

Offrande, (f) Offer (n), Offer-hande (f) (aan Priester of Heiligen); item de offer-tyd in 't midden vande mis; à chaque saint son offrande, (spr. w.) ieder heilige moet zyn kaersje hebben, dat is men moet gee-ne van zyne begunstigers vergeeten te beloonen.

Offrant, (adj. & f. m.) Biedende; bieder, een die bied; vendre au plus offrant, ou, au dernier enché-risseur, aan den meest-bieden verkoopen.

Offre, (f) Aanbieding (f), aan-bod, toef (n); faire, refuser une offre.

Offrir, (v. a.) Bieden, aanbieden; offeren, op draagen, op-offeren; of-frir son amitié, ses services, zyne vriend-

OFF. OGL. OGN. &c.

vienschap, *zyn uienjs aanbieden*; offerir des victimes, *slags-offer offeren*; offerir à Dieu des sacrifices spirituels, *Gode geestelyke offerhande* (dat is, *voormoedige gebeten*) opdraagen; offerir à la vue, *voor 't gezigt of voor de oogen stellen, vertoonen*; s'offerir (v. r.) *zich aanbieden*; zich opdoen, *vertoon*; je m'offre à faire cela, *ik biede my aan enz.*; il s'offre une difficulté, *une belle occasion &c. daar doet zich enz. op.*

Offusquer, (v. a.) *Verduisteren, verdonkeren, verdooven, verblinden, bezwalken*; cela offusque la vue, *l'entendement, sa gloire.*

Ogive, (f) *Kruis-boog in een gewelf (m).*

Ognon. (Zie Oignon).

Ogoeffes, (f. pl.) *Zwarte kogeltjes (in Wapen-k.).*

Ogre, (m) *Wildeman, menschen-eeter, kinder- ofstokker*; (volgens de vertellingtjes van de tovergoddinnen of fées).

Oh! (interj.) *Och! O! oh! il n'y a point de mal, O! daar is geen kwaad by.*

Oho! (interj.) *Hobo! ha! ha! oho! le voilà, ha! ha! daar is hy.*

Oie, (f) *Eene gans*; oie privée, *sauvage, tamme, wilde gans*; merde d'oie, *ganzen-drek*; item groengeele verf; patte d'oie, *ganzenpoot, ganzen voet*; mouiller en patte d'oie, *voor drie ankers leggen (Zee-w.)*; la petite oie, *een kleine gans*; item de afval, als: de hals, vleugels, maag (gésier), lever, 't hart van een' gans of ander water vogel; item de souffering, *uitmonstening van een kled*, als: knopen, lifsen enz.; item kleine gunstbewyzingen of vryheden die eene minnaresse haaren minnaar toelaat; jeu de l'oie, *'t ganzen-spel, ganzen bord.*

Oignement, (m) *Zalving, smeering*; item zalf, zalte (f).

Oignon, (m) *Ajuin, uyen, une soupe à l'oignon, eene uyen-soep*; une glane d'oignon, *een rift uyen*; cela sent l'oignon, *dat riekt na uyen*; item dat komt my verdagt voor (cela donne du soupçon); il

OIG. OIL. OIN. &c. 555

est vêtu comme un oignon, *hy is dik gekleed* oignon de fleur, *bloembol*; oignon, eels, *knobbel aan den grooten teen.*

Oignonniere, (f) *Een uyen-bed (n).*

Oille, (f. Spaansch w.) *Spaansche-soep.*

Oindre, (v. a.) *Zalven*; besmeeren, *bestryken*, (met olie, zalf of vetrigheid); oignez vilain il vous poindra; poignez vilain il vous oindra (spr. w.) *die een wilik goed doed heeft stank voor dank, maar die hem na waarde behandeld, dien is hy onderwerpen.*

Oing (m); Vieux oing, *verkens reuzel (f)*, *wagen smeer (n).*

Oint, ointe (adj.) *Gezalfd, gesmeerd, besmeerd, bestreken*, (met vet of olie); l'oint du Seigneur, *de Gezalfde des Heeren.*

Oiseau, (m) *Een vogel*; oiseau niais, *een nest-vogel*; oiseau hargard, *oude, wilde vogel of valk*, (die oud gevangen is); oiseau de poing, *afgerichte vogel of valk*; oiseau de leurre, *de proys ou de rapine, passager, ou de passage, domestique, de ramage, de voliere, lok-vogel, roof-vogel, trek-vogel, tamme vogel, zang-vogel, vlugt-vogel* (die in een voliere is); oiseau de mauvais augure, *een ongeluks vogel* (die wat quaads voorspeld); ce n'est pas viande pour vos oiseaux (spr. w.) *dat is geen spek voor uwen bek*; il a battu les buissons & un autre a pris les oiseaux, (spr. w.) *hy heeft den naam en een ander heeft de daad*; être comme l'oiseau sur la branche, *onzeker, onbestedig in zyn doen zyn*; item geen blyvende plaats hebben; il est battu de l'oiseau (spr. w.) *hy is over zyn ongeluk geheelik ter neêrgefallen*; l'oiseau s'est envolé, *de vogel is weg gevlogen*; item de gevangene is ontsnapt; voilà une grande cage pour un petit oiseau, *dat is een' al te ruime wooning voor zodaanig een man*; la belle plume fait le bel oiseau, *de kleederen maaken den man* (spr. w.); oiseau, *een metzelaars-kalk-bak.*

Oise-

556 OIS. OLA. OLE. &c.

Oiseler, (v. a.) Een vogel of valk
ter jacht africhten; ien v. vogelen vangen.

Oiselerie, (f) Vogel-vangst; item
vogel-verkoopery; item africhting, op-
brenging van vogelen.

Oiselet. (Zie Oisillon).

Oiseleur, (m) Vogelaar, vogel-
vanger.

Oiselier, (m) Vogel-verkooper,
vogel optrenger.

Oisieux, euse (adj. oud w.) Lui,
lêdig; iedel.

Oisif, ive (adj.) Lui, lêdig, niets
doende; mener une vie oisive, een
lui leeven leiden; argent oisif, ren-
schloos geld; il est oisif, hy zit lêdig,
doet niets.

Oisillon, (m) Een vogeltje (n).

Oisiveraent, (adv.) Op eene lêdi-
ge, luye wyze.

Oisiveté, (f) Lêdigheid, lêdig-
gang, luiheid; l'oisiveté est la me-
re de tous vices, de lêdigheid is de
wortel van alle quaad; oisiveté hon-
nête, eerlyke uitspanning, rust.

Oison, (m) Jonge gans (f); item
een zot, jan sul, ailskieken, onnoze-
le bloed (m).

Oléagineux, euse (adj.) Olieagtig,
vol olie, vettig, smeurig; fruit,
bois oléagineux.

Oléandre, (m) Laurier-roos (f).

Olécrane, (f) Elleboog-knokkel
(m. in Ontl. A.).

Olfactif, ive (adj.) Tot den reuk
behoorend (in Ontl. k.).

Olfactoire, (adj.) De reuk zenuw
(in Ontl. k.).

Oliban, (m) Wierook.

Oligarchie, (f) Regeering die uit
weinig personen bestaat.

Oligarchique, (adj.) Dat daar
toe behoort.

Oligotrophie, (f) Vermee-
ring, afneeming der voedende kragt
der spyzen (in Genees-k.).

Olimpe. (Zie Olympie).

Ollinde, (f) Naam die de dichters
aan een liuffie gecen; item naam
zommiger bloemen; item zekere fyne
dêgen-king.

Olivaire, (adj.) Eene olyf gely-
kend (in Ontl. v. van twee verhevene
deelen in de hersenen gez.).

OLI. OLY. OMB.

Olivaifon, (f) De olyven oogst,
olyven tyd.

Olivâtre, (adj.) Olyf-kleurig.

Olive, (f) Een' olyf (vrugt van
den olyf-boom; zomtyds den boom
zelfs); de l'huile d'olives, boom-
olie, olie van olyven, la montagne
des olives, d'olyf-berg; olive, fi-
guurl. de vrede, d'olyf-tak; plan-
ter l'olive, de vrede planten; oli-
ves (plur.) zeker paerden gebit.

Olivet, (m) Olyf-bosch (n), olyf-
berg (m).

Olivettes, (f) Zekere boeren dans
na den olyf-oogst.

Olivier, (m) Olyf-boom.

Olographe. (Zie Holographe).

Olympe, (m) De Berg Olym-
pus; item de Hémel (by dichters).

Olympiade, (f) De tyd van vier
jaaren (by de oude Grieken).

Olympien (adj.); Jupiter olym-
pien, de hemelsche Jupiter of jupiter
die in de stad Olympia eenen tempel
had; les olympiens, de 12 voornaam-
ste Godheden der oude heidenen, als:
Jupiter, Mars, Neptunus, Pluto,
Vulcanus, Apollo, Juno, Vesta,
Minerva, Ceres, Diana en Venus.

Olympionique, (m) D'overwin-
naar in de olympische speelen.

Olympique (adj.); Les jeux olym-
piques, de olympische speelen (die
alle 4 jaar by de stad olympia ge-
houden wierden).

Ombelle, (f) Zonnen-scherm over
't wapen van den Doge van Vené-
tien (n); item plante à ombelle,
plant of bloem met een kroon of die
zich van boven uitbreid en daar in
haar zaad berst.

Ombellifere, (adj.) Dat zooda-
nige krom draagd (van planten gez.).

Ombraze, (m) Schaduwe, lom-
mer, belommering (onder de boomen;
item agterdogt, argwaan (f), quaad
vermoeden (n); chercher de l'om-
braze, schaduwe zoeken; faire om-
braze à quelqu'un, iemand arg-
waan verwekken; prendre de l'om-
braze, argwaan op-waaten of schef-
fen.

Ombreger, (v. a.) Beschaduwen,
belommeren, overschaduwen, met zy-

OMB. OME.

ne schaduwte bedekken; isem met schaduwen schilderen.

Ombrazeux, euse (adj.) Schaduwagtig, lommetryk; item schrikagtig, schuw, schigtig; item agterdogtig, mistrouwend, quaaad vermoedend, vol argwaan; lieu ombrageux, donkere, belommerde plaats; cheval ombrageux, een schigtig paerd; il est fort ombrageux, hy is zeer agterdogtig; item hy is zeer schuw, bevoorcht.

Ombre, (f) De schaduwte; donkerheid; schim; argwaan; schyn enz. prendre l'ombre pour le corps, de schaduwte voor 't ligchaam neemen; être à l'ombre, in de schaduwte zitten; chercher le frais de l'ombre, de koelte der schaduwte zoeken; ombre, duisterheid, donkerheid; les ombres de la nuit, du tombeau; ombre, schaduwte, diepsel (van schilderyen); ombre, schaduwte, schim, verschynfel, geest; c'est son ombre, het is zyn schim of geest; le Royaume des ombres, het Ryk der schimmen of der dooden; les ombres de la mort, de schaduwten des doods; sous l'ombre de vos ailes, onder de schaduwte of bescherming enz.; ombre, argwaan, verdagtheid; tout lui fait ombre, alles komt hem verdagt voor, hy is van alles bang; n'en avoir pas l'ombre, niet de minste schyn of weetenschap 'er van hebben; faire quelque chose sous ombre de &c. iets doen onder schyn of voorwendzel van enz.; sa reputation fait ombre à tous les autres, zyn roem beneemt den glans van alle de overige; venez diner chez moi & si vous voulez, amenez une ombre, komt te middag by my eeten en zoo gy wilt brengt een Vriend met U; il le fait comme l'ombre suit le corps, hy volgt hem overal na.

Ombre. (Zie Hombre).

Ombre, (v. a.) Schaduwen, diepen (by Schilders).

Ombreux, euse (adj.) Schaduwgeevend (in Dichtk.).

Oméga, (m) De laatste letter van 't Griekse Alphabet, l'alpha & l'oméga, de eerste en de laatste.

OME. OMI. OMO. &c. 357

Omelette, (f) Eene struif, eierstruif; omelette au lard, à la célestine, spek-struif; dikke struif; faire une omelette, (spr. w.) de eieren laten vallen, eene struif maaken.

Omentum, (m. Lat. w.) Het darmnet (in Ontleek.).

Omettre, (v. a.) Nalaaten, agterlaaten, uitlaaten, overslaan, verzaamen, vergeeten; omettre un mot, ene chose importante.

Omis, ise (adj.) Nagelaaten, uitgelaaten enz.; il y a un mot d'omis ici.

Omission, (f) Uitlaating, verzuiming; omission considérable; péché d'omission.

Omologation &c. (Zie Homologation &c.).

Omoiate, (f. in Ontleek.) Schouderblad; schouder-been (n).

Omphalocoele, (f. Grieksch w.) Navel-breuk.

Omphaloptre, (adj.); Verre omphaloptre, een aan beide zyden bol gesleept glas (in optica).

On, ou, l'on (pron. perf. indef.) Men; on dit, men zegt; que dira t-on? wat zal men zeggen? (Zie, aangaande het gebruik deezer 2. woordjes, hier over de Grammaires).

Once, onques (adv. oud w.) Nooit, nimmermeer, ooit (Zie jamais).

Once, (f) Een' once (f) ons (n), twee loot; il n'a pas une once de bon sens.

Onciales, (adj. pl.); Lettres onciales, de groote Letters op oude gedenk-penningen.

Oncle, (m) Oom (Vaders- of Moeders-broeder); grand oncle, oudoom.

Ondction, (f) Zalving; smeering; l'extrême onction, het laatste olyfel.

Ondueux, euse (adj.) Vettig, smeurig.

Onduosité (f) de l'huile, vetstigheid van den olie.

Onde, (f) Golf, water-golf, golfie; born de Zee (by Dichters); item étouffe à ondes, gewaterde stoffe; bois à ondes, geklank hout, hout met siveepen of golven.

558 OND. ONE. ONG.

Ondé, *ée* (a. i.) Gewaserd, *gevlamd*; camelot, bois ondé.

Ondécagone, (m) Een elfboek (in meek).

Ondée, (f) Slog-régen, plas-régen (m), stort-vlaag, régen-kui (f).

Ondin, (m) Gewaande watergeel.

Ondoyant, *ante* (adj. & part.) Golvende; la mer ondoyante; de longs cheveux à boucles ondoyantes, lang haar met golvende lokken.

Ondoyer, (v. n.) In golven gaan of vlieten; item flikkeren, heen en weer slingeren (als vuur, haarlokken enz.); ondoyer (v. a.) un enfant, een kind in de sluit, zonder piegtigheden doopen.

Ondulation, (f) Golf wyzige en teffens kring-wyzige beweging op 't water, door iets daar in te werpen; item in de lucht door 't licht en 't geluid veroorzaakt.

Onéraire, (adj.) Die een ampt be- diend, daar van de last draagt en een ander de eere heeft of honorai- re is.

Onéreux, *euse* (adj.) Zwaar, lastig, ongemakkelijk; condition onéreuse.

Ongle, (m) Nagel, ongles des mains & des pieds; ongles veloutés, lange vuile nagels; couper ou rogner les ongles, zyne nagels snijden, korten; ronger les ongles à quelqu'un, iemands magt of gezag snuiken; ronger les ongles, zyne nagels knauwen; item eene zaak ern- stig en diepzinnig overpeinzen; avoir bec & ongles, (spr. w.) zich wel verweeren kunnen; avoir du sang aux ongles, (spr. w.) hair op zyne tanden hebben, moed en dapperheid bezitten; à l'ongle on connoit le lion, (spr. w.) den Leeuw kend men aan zyne blaauwen, dat is, aan een klein staaltje kan men zien wat iemand in 't schild voerd of wat hy doen kan; ongle, klauw (van Vogelen die geene roofvogels zyn; item van zom- mine andere Dieren).

Onglé, *ée* (abj.) Geklauwd, met klauwen (in Wapenk.).

Onglés, (f) Koude, tinseling in

ONG. ONI. ONK. &c.

de tippen der vingeren; je ne saurois écrire j'ai l'onglée.

Onglet, (m) Een graveer-zyer (by signet-steen en Goudsmids; item een sijnokje wit-papier dat tusschen de gedrukte bladen in gebonden word om 'er platen of kaarten aan vast te plakken by Boekb.; item een herdrukt blad by Boekdr.; onglet (Zie Guil- lemet).

Onglettes, (f. pl.) Graveer-zyer (n. by Slotmakers).

Onguent, (m) Zalf (f); onguent réfrigérant, pour la brûlure, ver- koelende zalf, brand-zalf.

Onirocratie, (f) De konst om droomen uit te leggen.

Onirocritique, (m) Uitlegger van dromen; item (f) de uitlegging zelfs.

Onix. (Zie Onyx).

Onkatómie, (f. by Heelm.) Ope- ning van een gezwel.

Onocrotale, (m. gr. w.) Roer- dome.

Onomancie, ou, onomance, (f) Waarzeggerij, wigchelary uit iemands naam.

Onques. (Zie onc).

Onychomance, (f) Waarzeggerij door nagelen.

Onyx, (m) Onix-steen (zeker A- gaar).

Onze, (f. & adj. num. card.) Elf, *elue*; onzemille, elf duizend; men gebruikt dit woord ook in plaats van onzieme, als: Louïs onze, Lodewyk de elfde; ses lettres sont du onze (niet de l'onze), zyne brie- ven zyn van den elfden.

Onzieme, (adj. num. ord. & f.) De elfde; een elfde gedeelte; de elfde dag; l'onzieme année; il est l'on- zieme; l'onzieme du mois; sa let- tre est du onzieme (niet de l'on- zieme).

Onziement, (adv.) Ten elfden (en onzieme lieu).

Opacité, (f. in Natuurk.) Dui- sterheid, doorschynendheid van een ligchaam.

Opale, (f) Opaal (zeker edelgast.); item zekere veelverwige tulp.

Opaque, (adj.) Duiſter, ondoor- ſchynend; dik, ontklaar; corps opaque. Ofc.

OPE. OPH. OPI.

Opéra, (m. *Ital. w. zonder plur.*) *Toneel-fpel in muziek bestaande* (n); *item de plaats daar het verricht word* (f); c'est un opéra, *het is iers fraays*; c'est un opéra que de lui parler, *men heeft veel moeite om hem te spreekken te bekómen*.

Opérateur, trice (m. & f.) *Opera-speelder, -speelfter*; *item een oog-meester, fleen-snyder, breukmeester*; *item een Quak-zalver*.

Opération, (f) *Werking, kragt*; *opérations de l'esprit, de werkingen des verstands*; la vierge a conçu par l'opération du saint Esprit; *les opérations de la nature, de la chymie &c. les opérations de la campagne, de verrichtingen der veldtegt*; opération d'arithmétique, *uitrékening, werking der cyfer-konst*; opération, *Heelkundige verrichting, operatie door insnyding enz*.

Opératrice. (Zie Opérateur).

Opérer, (v. a. & n.) *Werken, uitwerken, verrichten, uitvoeren, enz.*; la vertu divine a opéré ce miracle; *chirurgien qui opère bien, een wondheeler die goede operatie doet*; laisser opérer un remède, *een geneesmiddel zyne werking laten doen*.

Opes, (m) *Balk-gat in eene muur* (n. in Bouwk.).

Ophiolatrie, (f) *Aanbidding der slangen*.

Ophiomance, (f. *Grieksch w.*) *Wigchelaarj uit de beweeging der slangen*.

Ophiophage, (m. & f.) *Slangen-eeter, -eetster*.

Ophite (f) ou, *Marbre ophite, slangen-sleest, marmer met zwarte plekken*.

Ophthalmie, (f. *gr. w. in geneesk.*) *Oog-quaal*.

Ophthalmique, (adj.) *Das zulks betreft*.

Ophthalmograghie, (f) *Beschrijving over de oogen*.

Ophthalmoscopie, (f) *Beschouwing der cogen*.

Opiat (m), ou, *opiata* (f) *Zagte afzettende slik-arszeny*.

OPI.

555

Opilatif, &c. (Zie Oppilatif &c.).
Opinant, (m) *Stemmer, stem geever, stem-hebbende*; il y a tant d'opinants dans cette assemblée.

Opiner, (v. n.) *Zyne meening of zyn gevoelen zeggen, zyn oordeel, zyn stem geeven*; il opina à la paix, *by gaf zyne stem tot de vrede, of, by was voor de vrede*; opiner à la mort, *zyne stem tot het dood-vonnis geeven*; opiner du bonnet (spr. w.) *met het hoofd knikken, dat is, stemmen als de vorige, een ja-broef zyn*.

Opiniâtre, (adj.) *Eigenzinnig, eigenwys, styfzinnig, hoofdig, styfhoofdig, koppig, halsstarrig, hardnekkig enz.*; il est fort opiniâtre, *hy is zeer eigenzinnig, koppig enz.*; un mal opiniâtre, *eene hardnekkige quaal*; animal opiniâtre, *een slug of halssterrig dier*; combat opiniâtre, *een hardnekkig gevegt, langdurige en vinnige stryd*; travail opiniâtre, *onvermoeiden en vinnigen arbeid*.

Opiniâtre, (m. & f.) *Een eigenzinnig of halssterrig mensch*.

Opiniâtrement, (adv.) *Eigenzinniglyk, hardnekkiglyk enz.*

Opiniâtrer, (v. a.) *Hardnekkiglyk vast houden, betwiflen, tegenspreken*; opiniâtrer le combat, *het gevegt hardnekkiglyk voortzetten, uithouden*; vous opiniâtrez mal à propos une chose qui est incertaine, *gy staat onvoegzaamlyk fierk op eene zaak die onzeker is*; s'opiniâtrer (v. r.) *Halssterrig, koppig, eigenzinnig worden, onverzettelyk zyn enz.*

Opiniâtré, (f) *Eigenzinnigheid, halssterrigheid, hardnekkigheid, koppigheid, onverzettelykheid, slugheid, aanhoudendheid*; l'opiniâtré de cet homme, *des combattants, d'une maladie &c.*

Opinion, (f. *Meening, gedagten*) (f), *gevoelen*; *item goed-dunke* (n), *stem* (f).

Opisthographie, (adj.) *Das op de verkeerde of achterste zydé geschreeven is*.

Opisthotonos, (m. *gr. w.*) *Een soort van vallende ziekte met kramptrekkingen*.

Opium,

560 OPI. OPO. OPP.

Opium, (m. lees Opion) Opium, (slaapverborzakkend sap van heet, mank op of slaafkruid, pavot).

Opobalsamum, (m) Opregie balsam van Arabië of Egypten.

Opilatif, ive (adj. in Genees-k.) Versterkend.

Opposition, (f. in Genees-k.) Verstopping des Ligeaams).

Oppiler, (v. a. in Genees-k.) Verstoppen.

Opportun, une (adj.) Gevoeglyk, bequaam, geligen, temps opportun.

Opportunité, (f) Gelegenheid, bequaamheid (temps ou occasion favorable).

Opposant, ante (adj. part & f.) Tegenstellende, wederstaande; tegenstreevende, verweerende, tegenkomende; item een tegenstreever, tegenling, tegenparty, opponent; tegenstreefster; il a été reçu opposant, hy is als opponent, (inspreker) toegelaaten geworden.

Opposé, (ée (adj.) Tegengefteld, tegen-ov r-gezet; ftrydig; deux choses opposées, twee tegengeftelde of twee ftrydige dingen; sens tout à fait opposé à l'écriture, een zin geheel en al ftrydig met de H. Schrift; prendre le parti opposé, het tegendeel of de tegenparty omhelzen; les opposés (in Logica en Rhetor.) dingen die tegen elkander overftaan, als: b. v. deugd en ondeugd.

Opposer, (v. a.) Tegen-ftellen, tegen-over-zetten; tegenftaan, tegenftryden; il leur fait opposer des forces pareilles; oppofer une digue à la violence de l'eau; oppofer la force à la force; s'oppofer (v. r.) zich tegen op werpen, zich tegen in-ftellen, tegen aan kanten.

Opposite, (f) Het tegendeel, het tegengeftelde (n).

Opposite (adj.); Le rivage opposite (better opposé) de tegen-over-leggende oever of strand; à l'opposite (prep. & adv.) du chateau, tegen over het Kasteel; il se posta à l'opposite.

Opposition, (f) Tegenftelling, tegenzetting; tegenkanting, tegen-

OPP. OPT. OPU. &c.

ftand, ftrydigheid; verweering, tegenweer.

Oppresser, (v. a.) Verdrukken; onderdrukken, drukken, plaagen, quellen; benaauwen, drukken; oppresser le peuple; cette fluxion oppresse la poitrine.

Oppresseur, (m) Verdrukker, onderdrukker, plaager.

Oppression, (f) Verdrukking, onderdrukking; drukking, benaauwdheid; oppression du peuple, de poitrine.

Opprimer, (v. a.) Onderdrukken, quellen, plaagen; (fouler, vexer) opprimer la verité, l'innocence.

Opprobre, (m) Schande, onêr, fmaad, verüchting (f); il est l'opprobre de la nation.

Optatif, (m) De wenscbende wyze (f. aer werkwoorden, in spraak-k.).

Opter, (v. a.) Kiezen, verkiezen, keur, of keuze doen (van twee zaaken, in welken zin het meest gebruikt word; anders zegt men choisir); c'est à vous à opter; optez si vous voulez être Médecin ou Avocat.

Opticien, (m) Een die de gezichtkunde verftaat of onderwyft, een gezichtkundige.

Option, (f) Keur, keuze; cela est à son option, dat staat ter zyner keur of verkiezing.

Optique, (f) De Gezichtkunde, (Optica).

Optique, (adj.) Dat daar toe behoort; nerfs optiques, gezicht-zenuwen.

Opulemment, (adv.) Overvloediglyk, rykelyk.

Opulencè, (f) Rykdom, overvloed; vivre dans l'opulence.

Opulent, ente (adj.) Ryk, vermögend, zeer bemiddeld; ville opulente.

Opuscule, (m) Klein werkje, fchryfsje, boekje (n).

Or, (m) Goud, item geel (n. in Wapenk.); or par, en fenille; trait, affiné, en barre, potable, zuiver-, blad-, gefpinnen- (of goud-draad), gelouterd-, ftaf-, vloeibaar- of drinkbaar-goud; acheter au poids de l'or, tegens goud opweegen, duur koopen;

ORA.

koop; c'est de l'or en barre, *het is zoo goed als gered geld*; tout ce qui reluit n'est pas or, 't is niet al goud wat 'er blinkt, dat is, de schyn is dikmaal bedriegelyk; quand l'or parle, la langue n'a qu'à se taire, (spr. w.) een ryk man is altoos de verstandigste; il vaut son pesant d'or, hy is met geen geld te betaalen; il faut faire un pont d'or à ses ennemis, men moet zyne vyanden eene goude brug maaken, dat is, hen niet hinderen in 't vlugten; des jours filés d'or & de soie, goede dagen, een gemakkellyk leeven.

Or, (conj.) Nu, maar, doch; orfus! or-ça! (interj.) nu, wel aan!

Oacle, (m) God-spraak (f), Goddelyk antwoord (n); item Tempel, Afzot (Orakel) daar de oude Heidenen, in duistere omstandigheeden by te raade gingen, en 't antwoord, (dat door hunne Priesters die daar achter schuilden, heimelyk gegeven wierd) hoorden; consulter l'oracle; les oracles sacrés, de Geheiligde bladeren, de Heilige schrift; c'est un oracle, hy is een fenix, een door en door verstandig man; ses paroles sont autant d'oracles.

Orage, (m) Storm (m), onweér, zwaar weér (n); figuurl. onweér (n), onrust, onlust, oproer, kryg (f).

Orageux, eule (adj.) Onstuimig, stormende, buyig; temps orageux, onstuimig of ruuw weér; item eene bekommerlyke of hagebelyke tyd.

Oraison, (f) Een Gebéd (n); l'oraison Dominicale, het Gebéd des Heeren, 't onze Vader; oraison fervente, mentale, een vierig, of ieverig, een stil of inwendig gebéd; oraison, een gesprek, redenvoering, oratie; oraison funébre, eene Lyk-réden; mentir comme une oraison funébre, (spr. w.) liegen of het gedruks was; les huit parties d'oraison, de agt deelen der réden (in Spraakk.).

Oral, ale (adj.) Mondeling; tradition orale, mondelinge overlevering (die niet door geschrifte geschied).

Orange, (f) Oranje (f), Oranje-appel (m).

ORA. ORB. ORC. 564

Orangé, ée (adj.) Oranje-kleurig, oranje.

Orangeade, (f) Oranje-water (n). Orangeat, (m) Geconfytte oranjien of oranje schillen (f. pl.).

Oranger, (m) Oranje-boom.

Orangerie, (f) Oranjery (f), Oranje-buis (n).

Orateur, (m) Een Rédenaar; item de Spreeker in 't Parlement in Engeland; un orateur éloquent, pathétique, froid, sec, languissant.

Oratoire, (adj.); Style oratoire, redeneer. trant, oratorische styl.

Oratoire, (m) Bid-kamer, Huis-kapel (f), Bède-buisje (n).

Oratoirement, (adv.) Met een redenaars styl.

Orbe, (adj. in Heelk.); Coup orbe, een slag die het vleesch rondom knuist en blaauw maakt.

Orbe, (m. in Sterrek.) Een bol-rond ligchaam (n); les orbes des Planetes, de kring of cirkel der Planeten.

Orbulaire, (adj.) Bol-rond, kringwyze omlopende.

Orbiculairement, (adv.) Kringwyze, les Astres se meuvent orbiculairement, de sterren beweegen zich kringwyze, in 't ronde.

Orbite, (f) De loop of weg eener dwaal sterre (Planeet) (m); l'orbite des Planetes n'est pas circulaire, mais elliptique, de loop der dwaal-sterren is niet cirkel-rond, maar ei-rond.

Orbite, (f. in Ontleek.) De bolte Jaar het oog in staat.

Orça! (interj.) Wel aan! nu dan! orça! tout de bon, wel aan! met reusten ernst.

Orcades, (f. pl.) Berg-nimfen & dwaal-lichten.

Orchestique, (f) De dans-konst.

Orchestre, (f. lees orkestr.) Plaats in een Schouwburg daar de Romeinsche Raads-heeren zaten; item dans-plaats by de oude Grieken; maar nu, de plaats daar de Speel-liden (Muzikanten) in een Schouwburg enz. zisten.

Ord, orde (adj. oud w.) Vuil, bevuild, besmet.

Ordinaire, (adj.) *Gemeen, gewoonlyk, gewoon, dagelyksh; dépenſe ordinaire, gewoonelyke, item middelmaatige of ordentelyke uitgave; le train ordinaire des choses, de gewoone loop enz.; homme fort ordinaire, een man van een klein of middelmatig verſtand; beauté, fortune ordinaire, middelmatige ſchoonheid enz.; confeiller d'état ordinaire, Ambaſſadeur ordinaire, werkelyke of gewoone ſtaatsraad, Afgezant, les jours ordinaires, de gewoonelyke Rechts-dagen; d'ordinaire (adv.) gemeenlyk, gewoonelyk; on honore d'ordinaire ceux que l'on craint; pour l'ordinaire (adv.) gemeenlykſt, den meſten tyd; à l'ordinaire (adv.) gewoonlyk, na gewoonte, als het ſlagt; il ſe porte comme à l'ordinaire.*

Ordinaire, (m) *Gewoonelyke of dagelykſche maaltijd, ſpyze of tafel (f); c'eſt notre ordinaire; ordinaire, gewoonte, gewoone manier van doen (f); il m'a reçu à ſon ordinaire; ordinaire, de Rechte Biſchop van een ſticht of de rechte Prieſter eener Parochie; item weſſige Rechter; item een Hof-jonker, edelman die op 's Konings bevelen taſt (Gentil-homme ordinaire du Roi); ordinaire, poſt-dag, gewoonelyke poſt-dag; item looper, bode, brief-d-aag (m); j'écrirai par le premier ordinaire; ordinaire, een ordinaris, of, Herberg daar men tafel houdt; les ordinaires, de maand-blonden.*

Ordinairement, (adv.) *Gemeenlyk, gewoonelyk.*

Ordinal, ale (adj. in ſpraak-k.); **Nombre ordinal**, rang-ſchikkend getal, als: de eerſte, tweede enz.

Ordinal, (m) *Een die de geestelyke orden ontvangt of daar naſtaat.*

Ordinant, (m) *Een inzègenaar, inwyer, verordineerder dier geestelyken.*

Ordinateur, (m) *Inzigtter, verordineerder, beſchikker.*

Ordination, (f) *Veröndering, inwyſing (in den Kerkendienſt).*

Ordonnance, (f) *Bevel, gebod*

(n), wet (f) enz.; les ordonnances nouvelles, de nieuwe wetten of verönderingen; ordonnances Royaux (zegt men in plaats van Royales) *Koninglyke bevelen; ordonnance, ſchikking, inrichting (f); l'ordonnance d'un feſtin, d'un bâtiment, d'une bataille; ordonnance d'un Medecin, 't voorschrift, recept van een Geneesheer.*

Ordonnateur, (m) *Bevel-gever, beſtorder; item opziender der gebouwen.*

Ordonné, ée (adj. & part.) *Bevólen, beſtaſt; item ingericht; item ingewyd, ingezègend; tout cela eſt bien ordonné, al dat is wel ingericht of wel geſchikt; charité bien ordonnée commence par ſoi-même (ſpr. w.) 't hemd is nader als de rok, of, de lieſde begint eerſt van zich zelf.*

Ordonner, (v. a.) *Bevelen, gebieden, beſtaſten, laſt of bevel geven; item voorschryven (genees-middelen); inwyen, veröndinceren (in Kerkendienſt); in orden ſchikken (eenbeirlèger).*

Ordre, (m) *Bevel, gebod (n); ordre exprès, een uitdrukkellyk bevel; payer à l'ordre de &c. betaalen aan de ordre van enz.; ordre, ſchikking, orden; ordre de bataille, ſlag-ordening; garder l'ordre, de ſchikking, goede orden in acht nemen; mettre ordre à ſes affaires; ordre, geestelyke orden; entrer dans les ordres; ordre, Ridder-ſtand; l'ordre teutonique, de duiſcheridder-orden; l'ordre de Malthe, de Maltheſer-orden; esprit du premier ordre, een uitneemend verſtand; il y a cinq ordres d'architecture, daar zyn vyf bouw-ordens.*

Ordure, (f) *Vuiligheid, vuilnis, onreinigheid, drek; ordures, vuiligheeden, vuile of ontugtige woorden; comédie pleine d'ordures; une femme chaste ne peut pas ſouffrir ces ordures; il eſt noirci de beau-coup d'ordures.*

Ordurier, (m) *Vuilnis-tobbe of ſchep (f).*

Ordurier, iere (adj. & ſ.) *Die vuile ſlap uitſtaat.*

Oréa-

Oréades, (f. pl.) *Berg-nimfen.*

Orée (f) d'an bois, *rand van een bosch (oud w.).*

Oreillard (adj.); cheval oreillard, *paerd met breede en lange ooren.*

Oreille, (f) Oor; gehoor (n) enz. avoir l'oreille fine, delicate, *een fyn, zeder gehoor hebben*; avoir l'oreille dure, *hard-hoorig zyn*; tirer l'oreille, *by 't oor trekken*; pincer l'oreille, *in 't oor knypen*; percer l'oreille, *'t oor doorfteen*, *boorbooren*; le bout de l'oreille, *letstje van 't oor*; cela choque, ou, *blesse l'oreille, dat quest 't gehoor, of, is aanstootelyk*; mauvaise musique eccorche l'oreille, *eene slechte muziek enz. is onaangenaam om te hooren*; prêter l'oreille à, *het oor leenen of gehoor geeven aan*; avoir l'oreille du Prince, *het gehoor, oor of gunst van den Vorst hebben*; faire la sordide oreille, *hoorende doof zyn*; baisser l'oreille, *het oor laaten hangen*; lever, ou, *dreiser les oreilles, de ooren opsteeken*; item *trots, stoutmoedig worden*; ne m'échauffez pas les oreilles, *maakt my de kop niet warm, maakt my niet toornig*; cela est entré par une oreille & sorti par l'autre; les oreilles me cornent, *d'ooren tuiten my*; ouvrir les oreilles, *d'ooren opzetten, scherp toe-luisteren*; viens ça ne te fais pas tirer l'oreille pour si peu de chose, *kom hier laat u zoo lang niet bidlen, noodigen enz.*; il secoue les oreilles de tout ce qu'on dit, *hy lacht met alles, of, geeft om niets dat men hem zegt*; se gratter les oreilles, *zyn kop krabben, met de handen in 't hair zitten, verleenen, bekommerd zyn*; il est endetté, crotté jusqu'aux oreilles; *hy zit tot d'ooren toe in de schuld, hy is tot d'ooren toe besikt*; avoir les oreilles battues & rebattues d'une chose, *iets geslaaid hooren moeten*; ventre affamé n'a point d'oreille (spr. w.) *praatjes vullen den buik niet, dat is, armoede is met geene praatjes geholpen*; les murailles ont des oreilles, (spr. w.) *men kan in 't spreken niet te voorzigtig zyn*; tenir le loup par les oreilles

(spr. w.) *in gevaarlyke omstandigheid zyn*; mettre à quelqu'un la puce à l'oreille, (spr. w.) *iemand iets in 't hoofd brengen dat hem onrustig maakt*; donner sur les oreilles, ou, *frotter les oreilles à quelqu'un, iemand wat op d'ooren geeven, slaan*; rompre les oreilles à quelqu'un, *iemand het hoofd breeken, baloorig maaken*; le bruit, le tintouin, le bourdonnement, *te tintement des oreilles, het ruischen, suizen, tuiten der ooren*; vin d'une oreille, *goede wyn*; vin de deux oreilles, *slegte wyn*; oreille de lièvre, de toulrier, de balot, d'écuclle, de peigne, oor, *vrouw, krul in een boek, oor van een schoen, van een baal, van een kom, breede boek-sand van een kam*; oreille d'âne (Zie confoude); oreille de judas, *judas-oor (zeker uitwas aan de vlier-boom)*; oreille d'ours, *beeren-oor, auricula (bloem)*; oreille de rat, *muisen-oor (kruid)*; oreille de charrue, *stryk-bord of plank aan de ploeg*; oreilles du cœur, *corlappen van 't hart*; oreilles de canon, *lint-strik aan de knien zommiger broeken*; oreille de la lievre, *driekantig ly-zeil*; oreilles de l'ancree, *de ooren van 't anker (les pattes).*

Oreiller, (m) Oor-kussen, hoofd-kussen (n).

Oreillettes, (f. pl.) Oor-ringen (m. pl.) Orlietten (f. pl.); item *doekjes die men den kinderen achter d'ooren legt (n. pl.).*

Oreillon. (Zie Orillon).

Oremus, (f. Lat. w. Betekenende, laat ons bilden) een gebed of gezang (in de R. Kerk, dus genoemd).

Ores, (adv. oud w.) Nu, nu tertyd.

O-felin. Zie Orphelin).

Orfevre, esse (m. & f.) Goud-smid, zilver-smid; item *vrouw of weduwe daar van.*

Orfévrerie, (f) 't Goud-smeeden, 't Zilver-smeeden; item 't gild (n) of de handel (m) daar van.

Orfraie, (f) Een visch-arend (m).

Orfroi, (m) Borduursel, cieraad (n) kanten (f. pl.) aan de cusaar kleeden of 't Mis-gewaad.

Organe, (m) *Werk-tuig*, middel, *zin-tuig*, *Idenz.* (n); la science est un organe nécessaire pour la conduite des hommes, de *uutenſchap is een nodig middel enz.*; c'est par son organe que &c., *het is door hem of door middel van hem dat enz.*; l'œil est l'organe de la vue, *'t oog is 't werk-tuig of zin-tuig des gezichts*; organe extérieur & intérieur, *uiterlyk en innerlyk werk-tuig*, *hulp-middel*; les Apôtres étoient les organes du Saint Esprit.

Organéon. (Zie Arganeon).

Organique, (adj.) *Werktuiglyk*; corps organique, *werktuiglyk ligchaam*, of, *een Ligchaam vol werktuigen of leeden die hunne verrichtingen doen.*

Organisation, (f) *Vorming*, *voorziening met werk- of zin-tuigen.*

Organisé, ée (adj. & part.) *Dat met werk- of zin-tuigen voorzien is.*

Organiser, (v. a.) *Met werk-tuigen, zin-tuigen, werkende ledemaaten voorzien*; item *eenig musikaal instrument stemmen*; s'organiser, (v. r.) *zintuigen, werktuigen bekómen (als: 't ligchaam van een Mensch).*

Organiste, (m. & f.) *Een orgelst, een of eene die op den orgel speelt.*

Organisme, (m) *Getwynde zyde* (f).

Orgasme, (m) *Schielyke kooking des blods in 't ligchaam*; item *gezwinde beweging der levens-geesten* (f), (in Geneesk.).

Orge, (f) *Garst, gerst*; un grain d'orge, *een gerste korn*; item *het 12de gedeelte van een duim*; Stoffe à grains d'orge, *geuopre stoffe*; il a bien fait les orges, (spr. w.) *hy heeft zyne schaapjes op 's droog, hy heeft zyne dingen wel gedaan*; il faut mourir petit cochon, il n'y a plus d'orge, (spr. w.) *gy moet 'er aan, gy zult dien dans niet ontspringen*; de l'orge mondé, (m) *gepélde gerst.*

Orgeade, (f) ou, orgeat (m) *Gerste-water* (n. zeker verkoelende drank).

Orgies, (f. pl.) *Bachus-feeſten*; drink-liederen.

Orgue, (m) Orgues, (f. pl.) *Een orgel* (n); toucher l'orgue, ou,

jouer de l'orgue, *op 't orgel ſpeelen*; cabinet d'orgues, *orgel-kaſt*; poſitif; item *draagbaare orgel*; orgues, *orgel-geſchut* (zekere machine uit verſcheydene loopen of buſſen beſtonde); orgues, *ſpie-gaten*, *rooſters op een ſchip*; item *val-deuren met tuinten in een' Staats-poort.*

Orgueil, (m) *Hovaerdig, hovaerdigheid* (f), *hoogmoed* (m), *trotsheid* (f), *rabaiſſer l'orgueil*, *de ſes ennemis*, *den hoogmoed zyner vyanden ſruikken*; un noble orgueil, *een' edele hoogmoed*; orgueil, *ſteen of blok, die men onder eenen koevoet of dergelyken legt, als men iets wil ligten of uit den grond breeken*; orgueil des montagnes, *de hoogte, of, verbreenheid der bergen* (by Dichters).

Orgueilleusement, (adv.) *Hovaerdiglyk, troſtelyk.*

Orgueilleux, euſe (adj. & f.) *Hovaerdig, hoogmoedig, opgeblaazen, trots*; item *een trots of hovaerdig Menſch.*

Orient, (m) *Het ooften* (n); de opgang of de plaats daar de Zon opgaat (m); item *de morgen landen, de Ooſterſche landen, het ooften*; à l'orient de la Ville, *in 't ooften der Stadt*; voyager dans l'orient, *in 't ooften reizen*; une beauté dans son orient, *eene ſchoonheid die in haare opkomt, haar begin is.*

Oriental, ale (adj.) *Ooſterſch, ooſtelyk, tégen 't ooften*; les indes orientales, *de Ooſt-indiën*; langues orientales, *de ooſterſche taalen*; l'église orientale, *de Ooſter-kerk of de Kerk van 't ooften*; les orientaux, (m. pl.) ou, les peuples orientaux, *de ooſterſche Volkeren, de Ooſterlingen*; cadran oriental, *ooſtelyke zonnen-wyzer*; marchandises orientales, *Ooſterſche waaren.*

Orienter (v. a.) *quelque chose, iets tégen 't ooften wenden of plaatſen*; orienter une carte, *de legging der aarde op eene kaart wel aſpaſſen*; orienter les voiles, *de zeilen redderen, kant zetten, ſchavielen, dat is, zodaanig zetten dat ze de wind vatten*; s'orienter, (v. r.) *zich tegen 't ooften wenden*; item *tégen 't ooften*

oosten leggen; item 't oosten west vinden, zien waar men is, en welkoers of breeke men moet houden; item eene zaak wel inzien, overleggen wat daer inne te doen; il faut le laisser un peu s'orienter, men moet hem een weinigje zyn gedagten laaten reguleren (zege men van iemand die een zaak of voorstel niet ten eersten vat); une carte, maison bien orientée, een' kaart, waar op het oosten, westen enz. wel afgepast is; een huis dat net tegen 't oosten is gelégen.

Orifice, (m) Ingang (m), opening, mond (f), orifice de la vesse, d'une bouteille.

Orisamme, (f) Hoofd-banier, hoofdvaan, (voor deezen in Frankryk).

Organ, (m) Orgo (een kruid).

Originaire, (adj.) Oorspronkelyk, of, oorspronkelyk, afkomstig, gesprootten, van geboorte, geboortig; mot originaire de grece; il est originaire de france; vice, maladie originaire, aangeboorene, overgeërfd, de ondeugd, ziekte; demandeur originaire, eerste aanklaager of eischer (in Rechten).

Originairement, (adv.) Oorspronkelyk.

Original, ale (adj.) Oorspronkelyk, enz.; langues originales, grondtaalen, oorspronkelyke taalen; pieces originales d'une affaire, de grondstukken of grond-bewyzen eener zaak; pensée originale, eene gedagte, verzinning die men van zich zelfs en van niemand anders heeft; les poids originaux, Stads-gewigt, yk-gewigt; un auteur original, een Schryver die iets nieuws of iets byzonders boven anderen heeft, 't zy in stoffe of schryfwyze; des badineries originales, echte narre-streken, kluzten uit de eerste hand.

Original, (m) Een oorspronkelyk stuk, een origineel-stuk, een origineel (n. 't zy van schriften, beelden of schilderyen enz.); faire des copies sur l'original, afschryften maaken van 't oorspronkelyke, van 't origineel; ce tableau est un original, die schildery is uit de eerste hand (onvagemaaft, origineel); écrire, pein-

dre d'après l'original; un original, de eerste, een voorbeeld in zyn soort; Job est un original de patience; c'est un original, un vrai original, un original sans copie, dat is een Meester-stuk; item een uitneemend, eengadeloos of onnavolgbaar Man; item een regte Griek, een mislyk Mensch, wonderlyk boofst; d'original, (adv.) uit de eerste hand, origineel; savoir une chose d'original.

Originalité, (f) De oorspronkelykheid, zonderlingheid, (van iets waar door het 't eerste, of zonder weerga in zyn soort is).

Origine, (t) Oorsprong, oorspronk, aanvang (m), begin (n), afkomst, geboorte (f); c'est là l'origine de tous mes maux; les nerfs ont leur origine dans le cerveau; il tire son origine de, ou, il rapporte son origine à &c., hy rékend zyne afkomst van enz.; les origines d'une langue.

Originel, elle (adj.) Oorspronkelyk; aangebooren; péché originel, erf-zonde; item les François ont le péché originel pour être Papes, (dat is) geen Fransch-mán kan Paus worden, (wyl niet als geboorene Italiaanen daar toe verkooren worden).

Originellement, (adv.) Oorspronkelyk, van aanvang; les hommes sont originellement pécheurs.

Orignal, (m. originaux pl.) Een élan (zeker dier in Poolen).

Orillard. (Zie Oreillard).

Orillon, (m) Oor-gezwél (n), zinking (f); item oortje, handvatje (n. van een' kom, pot enz.); item spitze hoek aan een bolwerk; une écuelle à orillons; orillons (pl.), afnydels van huden (waar van de lym gemaakt word).

Orin, ou, Hoirin, (m) Boci-reep (Zee w.).

Orion, (m); Orion, (een gestern-te).

Oripeau, (m) Klátergoud (n), (figdurl.) valsche schyn (f).

Orizon. (Zie Horizon).

Orle, (m) Rand (om een Wapen-schild).

566 ORL. ORM. ORN. &c.

Orler &c. (Zie Ourler &c.).
 Ormaie. (Zie Ormoie).
 Orme, (m) Een olm, olmbroom, iepen-boom; attendez moi fous l'orme, (sp. w.) wacht my onder de linden, dat is, ik meen 'er niets van te doen, of niet te zyn.
 Ormeau, (m) Een jonge olm of iep.
 Ormin, (m) Scharlei (f. een kruid).
 Ormoie, (f) Olmen- of iepen-bosch (n).
 Orne, (m) Soort van effchenboom.
 Ornè, ée (adj. & part.) Vercierd; begaafd enz.
 Ornement, (m) Cieraad, vercierfel (n) opschik (f).
 Orner, (v. a.) Vercieren, opschikken, op-tooyen, op-pronken.
 Orniere, (f) Wagen spoor, ry-spoor (n).
 Ornithies, (m. pl. gr. w.) Zagte lente lucht of wind.
 Ornithogale, (f) Veld-aian.
 Ornithologie, (f. gr. w.) Beschryving der vogelen.
 Ornithologiste, (m) Vogel-beschryver.
 Ornithomancie, ou, ornithomancie (f) wigchelary uit de vlugt der vogelen.
 O. obranche, (f. Smoer-kruid (n).
 Orphelin, (m) Een wees, weesjongen (m), wees-kind, ouderloos kind (n).
 Orpheline, (f) Eene weeze (f), wees-meisje, wees-kind (n).
 Ophelinage, (m) Ouderloozen staat, weezen-staat.
 Orpiment, (m) Oprement (zeekere goele verwe).
 Orque, (f) Zeker Zee-monster, een vyand van de walvisch.
 Orse, (f) Bak-boord (n. Zee w. in de Levant).
 Orseille, (f) Zeker mos dat op de klippen groeit en door de verwers gebruikt word.
 Orser, (v. n.) Bak-boord loeven, wendlen (Zee w. in de Levant).
 Orteil, (m) Teen of toon (van de voet) le petit, le gros orteil.
 Orthodoxe, (adj. & f.) Regtzinnig, regtgevoelende, regtgeloovig; les orthodoxes, de Regtzinnige.

ORT. ORV. OS. OSC.

Orthodoxie, (f) Regtzinnigheid (des Geloofs of der Leere).
 Orthodoxographie, (m) Schryver over de regtzinnigheid des geloofs.
 Orthodromie, (f. gr. w.) Regte koers van een schip.
 Othographie, (f) De spel-konst, spel-kunde, spelling.
 Orthographie, (f) De meetkundige afteekening; item hoogte-meeting van eenig gebouw of deszelfs deelen.
 Othographier, (v. a.) Net schryven, wel spellen.
 Orthographiste, (m) Schryver over de spel-konst.
 Othopnée, (f. in Genees-k.) Kort-borstigheid (die den lyder overend doet zitten om adem te haalen).
 Ortie, (f) Nêtel, brand-nêtel, barn-nêtel; jetter ie froc aux orties, het monnikke leeven verlaaten, den mantel op den tuin hangen; item zyn beroep verlaaten.
 Ortier, (v. a.) Met brand-nêtels steecken; s'ortier (v. r.) zich met nêtels branden.
 Ortive, (adj.) Opgaande, opryzende (in Sterrek.); amplitude ortive, wydte tuschen den opgang eener sterre en het waare Oosten.
 Ortolan (m) Ortolaan, (zeker geel vinkje).
 Orvale, (f) Tuin-scharlei.
 Orviétan, (m) Orvietaan (zeker tegen-gift).
 Os, (m) Been (n); les os, de beenderen (des Ligchaams); os à moëlle, merg-been; os sacrum, 't kruis-been, sluit-been; os pubis, 't schaam-been; os crural, 't scheen-been; os de la jambe, scheen-pyp, schen; os de balcine, walvisch graad, balyn; il ne fera pas vieux os, hy zal niet oud worden; il n'a que la peau & les os; donner un os à ronger à quelqu'un, iemand wat te kaauwen geeven, hem in moeilijkheid brengen.
 Ouchéocèle, (f) Zak-bruc.
 Oscillation, (f) Schongeling, slingering (in werktuig-k.) (balancement, vibration).
 Osé, ée (adj.) Stout, vermètel;

tel; étez vous assez osé de faire cela?

Ose, ée (adj. & part.) *Gedurfd.*

Oseille, (f) *Zuuring* (een kruid).

Oser, (v. n.) *Durven*, zich ver-
houden; j'ose dire; je n'oserois,
ou, je n'ose, ik durf niet.

Oseraie, (f) *Rys-bosch*, *teen*
bosch (n), *grient* (f).

Osier, (m) *Rys-boomstijp* (n), *water-
wilge* (f) *rys* (n), *teen* (f); il est
franc comme osier (spr. w.) *by*
is openhartig of voor de vuist.

Ossac, (m) *De durk*, *lood* (m. de
plaats daar 't kiel-water, onder in
de schepen vergaard, (sentine); item
't hoos-gat (n. in de schuiten) vuider
l'ossec.

Ossilet, (m) *Beentje* (n) *osselets*
(m. pl.) *Hiltikken*, *kooten* (daar de
kinderen meê speelen); item *knêvel-
boutsen*, *hand-boeijen* (daar de gevan-
genen aangelegt worden).

Ossiments, (m. pl.) 't *Gebeene-
te* (n), *beenderen*, *doods-beenderen*
(n. pl.).

Osseux, euse (adj.) *Beenüchtig*.

Ossification, (f) *Been-maaking*,
been-vorming.

Ossifier, (v. a.) *Tot been maaken*,
vormen of veranderen.

Ossifrage, (m) *Een beenbreeker*
(zeker *Zee-arend*).

Ossu, ue (adj.) *Gebeend*, *zwaar*
of grof gebeend.

Ost, (m. oud w. *Heir*, *krygs-heir*
(n. *Zie Armée*).

Ostensible, (adj.) *Vertoonbaar*,
dat geschikt is om gezien te worden.

Ostentif, ive (adj.) *Vertoonelyk*,
dat getoond mag worden.

Ostentateur, (m) *Blaas-kaak*, *op-
snyder*, *snoever*, *pogcher*, *breede op-
geever*.

Ostentation, (f) *Snoevery*, *ydele*
vertooning, *wind-maakery*.

Ostéocolle, (f. gr. w.) *Steen*, die
gebruikt word ter geneezing der
beenderen.

Ostéocope, (m. gr. w.) *Hévigé been-
pyn*.

Ostéologie, (f. gr. w.) *Been-be-
schryving*, *verhandeling over de been-
deren* (in *Onst-k.*).

Ostracisme, (m) *Ballingschap van*
10 jaaren by d'oude Grieken.

Ostracite, (f) *Oester-steen*; item
een soort van kalmey.

Osteelin, (m) *Een oosterling*, *een*
die uit d'oost-zee is.

Ostrogoth, othe (m. & f.) *Een*
oosterjche goth; item *figuurl. een*
botterik, *onbedreven mensch*; vous
me prenez pour un ostrogoth.

Otage, (m) *Gyzeling* (f), *gyza-
laar* (m); donner, prendre enota-
ge, ou, pour otage, in *gyzeling*,
tot pands-man of pand-geeven, *nee-
men*.

Otalgie, (f. Gr. w.) *Oor-pyn* (in
Genees-k.).

Oté, (prep. oud w.) *Uitgenómen*
(excepté).

Oté, ée (adj.) *Weggenomen*.

Oteilles, (f. pl. in *wapen-k.*) *Lans-
of speer-purten*.

Otenchytes, (m. pl. by *Wond-h.*)
Oor-spuis (f).

Oter, (v. a.) *Weg-neemen*; *af-
neemen*, *ontneemen*, *beneemen*, *be-
rooven*; *afzetten*, *afneemen* enz.;
oter cette chaise, *neemd die stiel*
weg; oter la vie à quelqu'un, *ie-
mand het leeven beneemen*; oter son
chapeau, *zynen hoed afzetten*, *af-
neemen*; oter son manteau, *zynen*
mantel afdoen, *afleggen*; oter ses
bas, *ses fouliers*, *zyne kousen* enz.
uit-trekken; oter le couvercle du
pot, *het deksel van den pot neemen*,
oter quelqu'un de peine, *iemand*
van moeite bevryen; item *uit de nood*
helpen; on ne peut lui oter cette
folie de la tête, de l'esprit, *men*
kan hem die gekheid uit 't hoofd niet
praaten; oter les taches d'un ha-
bit, *de vlakken uit een kleed doen*,
wegneemen; otez en deux &c. il
restera &c., *trekt 'er twee af en*
daar zal over-schieten enz.; s'oter
(v. r.) *zich wegmaaken*, *vertrekken*;
otez vous de cette place, *gaat uit*
die plaats; otez vous (retirez vous)
d'ici, *de-là*, *pakt u, of, maakt u*
van hier, van daar.

Ottoman, anne (adj. & f.) *Ot-
tomaansch*, *turksch*; item *een ottoman*
of turk.

Ou, (conj.) Of, ofte, l'un ou l'autre, de eene of de andere; ou la douceur, ou la force, of door zachtheid, of door geweld.

Où (adv. de lieu) Waar, waar heen, waar na toe; na, of, in wat plaats; où est il? waar is hy? où allez vous? waar gaat gy na toe? of, waar gaat gy? où, waar-in, waar-uit, waar tegen, waar-op, alwaar; la haine & la flatterie sont les écueils où la vérité fait naufrage, de haat en vleiersy zyn de klippen waar-op enz.; voilà le lieu où il périt, daar is de plaats alwaar enz.; nous sommes dans un endroit où tout est cher, wy zyn in een plaats waar-in, of, daar alles duur is; d'où, van waar, waar van daan, waar-uit; d'ou venez vous? van waar komt gy? of waar komt gy van daan? d'ou je conclus, que &c. waar-uit ik besluit of opmaake, dat enz.; par où, waar door, door wat plaats, door wat weg of middel; par où passerez vous? waar door, of door wat plaats of weg zult gy gaan? par où il fut découvert, waar door of door welk middel hy ontdekt wierd.

Ouai, ou, ouais! (interj.) Ei! so! waarlyk!

Ouage, ou, ouaiche (f) 't Sog (n. dat een schip in 't vaaren agter zich laat, Zieft lage); tirer un vaisseau en ouaiche, een schip na-slepen (touer, remorquer).

Ouaille, (f. oud w.) Schaaap (n).

Ouaille, (f) Biegt-kind, Kerk-kind, kerspel-kind, schaaap (n) een die aan een geestelyke-vader is toe-vertrouwd of onder zyne opzigt is; un pasteur doit prendre soin des ouailles, een Herder (Zielen-herder) moet voor zyne kudde (gemeente) zorgen.

Ovaire, (m) Eijer-net (daar de eieren der vogelen enz. in gevormd worden).

Ovalaire, (subst. & aij.) De holligheid des heup-teens; item dat daar toe behoord.

Ovale, (adj.) Ei-rond, langwer-tig rond; ovaal; figure, vifage ova-

le; un, ou, une ovale, ei-ronde gedaante; en ovale, als een ei-rond, ovaal.

Ouate, (f) Watten, syne boom-wol.

Ouatergan, (m) Modderige grags (f).

Ovation, (f) De kleine zegenpraal der Romeinen (by 't ontvangen van goede tydingen).

Oubli, (m) Vergételheid, vergé-tenheid, vergeeting (f); mettre en oubli, in 't vergeet-boek stellen; être dans l'oubli, in vergételheid zyn; le fleuve d'oubli, de vloed Lethé, of vloed der vergételheid (versierd by Dichters).

Oubliance, (f. oud w.) Vergeeting.

Oublie, (f) Dunne wafel, obli; item ouwel.

Oublier, (v. a.) Vergeeten, uit het geheugen verliezen; j'ai oublié de vous écrire, ik heb vergeeten enz.; j'ai oublié mes clefs, ik heb myne sleutels vergeeten of laten leggen; il oublie son devoir, hy verzuimd zyn pligt; s'oublier (v. r.) zich zelven vergeeten; zich verwaar-loozen; zyne pligt verzuimen; niet meer gedenken wie men is of geweest is, zich verby loopen; il s'oublie dans la prosperité.

Oubliettes, (f. pl.) Eeuwige ge-vangenis.

Oublieur, (m) Obli-verkooper, obli-jongen.

Oublieux, euse (adj.) Vergeetl-gig.

Ore, (m) Een ei (n. in Bouw-k.).

Ouest, ou, le couchant (m) 't Westen (n); l'ouest, ou, le vent d'ouest, de weste-wind (m).

Oui! (interj.) Ooi; o! my, o! je; oui! tu m'étranges.

Oui, (adv.) Ja; répondre oui; je crois qu'oui, ik geloov' ja, of, want; je gage qu'oui, ik wed ja; oui da (gem. w.) ja toch.

Oui, (m) Het ja-woord (n); il ne faut qu'un oui pour me rendre heureux.

Oui, ouie, ou, ouï, ouïe (adj.) Gehoord.

OUI. OUL. OUR.

Oui-dire, (m. indecl.) Een hooren-zeggen; je ne le fais que par oui-dire, ik weet het alleen van hooren-zeggen; ce ne font que des oui-dire.

Ouïe, (f) Het gehoor (n); avoir l'ouïe un peu dure, wat hardhoorende zyn; perdre l'ouïe, het gehoor verliezen.

Ouïes, (f. pl.) De kieuwen (van visch); item de gaten op een veel, of (vinoel) dergelyken.

Ouille. (Zie Oille).

Ovipare, (adj.) Dat uit eieren voort-komt; item voort-teeld; les oiseaux sont ovipares.

Ouïr, (v. a.) Hooren; ouïr quelque chose; ouïr des témoins; j'ai ouï dire à un tel (niet d'un tel) ik heb van zulk een hooren-zeggen.

Oule. (Zie Honle).

Ouragan, (m) Orkaan (m), schrik-kelyk onweer (n).

Ouraque, (m) Blaas-streng (In ontleed-k.).

Ource, ou, Hource (f) Pis-pot (m), lorretje (n), bezaans-bras (f.) (zeker scheeps touw).

Ourdir, (v. a.) la chaine, de ketting scheeren (op den raam of boom by Weevers); ourdir, vlegten (by Mandemaakers); ourdir, met grove kalk bewerpen; ourdir (tramer, brasser) une trahison, een verraad stigten, brouwen, aanspinnen, berokkenen.

Ourdiffoir, (m) De Wevers-boorn.

Ourdifsure, (f) Scheering (by Weevers).

Ourler, (v. a.) Zoomen; ourler un mouchoir, eenen zakdoek zoomen.

Ourlet, (m) Den zoom; item wang (aan 't lood daar een glaze ruit in staat).

Ourque, (f) Zeker groote Zee-visch of Zee-monster; item een floeker, Hoeker-schip (m).

Ours, ourse (m. & f.) Beer, beerin; velu comme un ours; meneur d'ours; un ours mal léché, een ongelikten Beer, een ongeschikt Mensch; vendre la peau de l'ours avant qu'il soit pris, (spr. w.) de beeren-

OUR. OUT. 569

huis verkoopen, voor de beer gevangen is, dat is, iets verkoopen voor men weet of men het leveren kan enz.; ourse, de beer, de wagen; item 't noorden (zeker gesternie in 't noorden, onderscheiden in la grande & la petite ourse, de groote en kleine beer).

Ourson, (m) Jonge beer.

Outarde, (f) Een' Trappans.

Outardeau (m) Jonge trappans.

Outil, (m) Werktuig, gereedschap (n); outil à manche, à fût, werktuig met een' steel, in 't hout (als: den' schaaf enz.); un méchant ouvrier ne sauroit trouver de bons outils, een slechte werker wyf het altyd op 't gereedschap.

Outrage, (m) Hoon, overlast, smaad (m); leed, onrecht (n), grove mishandeling, bittere bejegening toe, graauwing, schelding (f) enz.; faire outrage à quelqu'un.

Outrageant, ante (adj. & part.) Beledigend, hoonend, smaadheid aandoende.

Outrager, (v. a.) Beledigen, schenden, op 't lyf vallen, smaad aandoen.

Outrageusement, (adv.) Beledigender wyze enz.

Outrageux, euse (adj.) Hoonend, beledigend.

Outrance, (f. word gebruikt als een adv.); à outrance, à toute outrance, heviglyk, met alle geweld, op 't uiterste; poursuivre quelqu'un à toute outrance; se battre à toute outrance.

Outre, (f) Ledere zak of vlesch (voor vogtige waaren); item wind-bal.

Outre, (prep. die den accus. reg.) over, aan de andere zyde, boven; outre mer, over, of, aan de andere zyde der Zee; les païs d'outre mer, de landen aan geene, ginfte of de andere zyde der Zee gelegen; outre cela, daarenboven; outre mesure, boven maaten; outre qu'il est riche, il est aussi &c., behalven dat hy ryk is, is hy ook enz.

Outre, (adv.) Verder, vorder, verby; plus avant, au delà; passer outre, voertgaan, voortvaaren,

verby gaan, al verder door-zetten, voort-reizen, niet jui staan; en outre (oud adv.), daarenboven; d'outre en outre, ou, de part en part, door en door, of door en weder door; être percé d'outre en outre, door en door gebooken zyn.

Outré, ée (adj. & part.) Te ver gebracht, te ver gedreven; item ver-bitterd, verstoord; louange outrée, al te hoghziende, al te ver getrok-kene lofzwing; cheval outré, af-gereeden, afgemend paerd; outré de colere, met gramschap vervuld.

Outrecuidance, (floud w.) l'ermé-selheid, stoutheid.

Outrecuidé, ée (adj. oud w.) Ver-méts!, stout.

Outrément, (adv.) Geweldiglyk, overmaatiglyk.

Outremer, (m) Azuur blaauwe verf, ultramarin genaamd.

Outrepasser (v. a.) les ordres, zyne bevelen overschryden, te buiten gaan, overtreden.

Outrer, (v. a.) Te ver dryven, te ver trekken of rekken (een' zaak, la pousser trop loin); afryden, afmen-nen enz.; outrer une comparaison, quelque chose; outrer un cheval; outrer quelqu'un, iemand toornig, verbitterd maaken, zyn geduld te veel vergen; outrer les ouvriers, den arbeidersen te veel vergen.

Ouvert, ée (adj. & part.) Open-gedaan, geopend; open; item openbaar; openlyk; item openhartig, onbewim-peld, cry uit; la porte est ouverte, de deur is geopend of staat open; païs ouvert, een open of ongedekt land; ville ouverte; tenir table ouverte, een' open' tafel houden; homme ouvert, openhartig man; à cœur ouvert, (adv.) rondborstlyk; guer-re ouverte, openbaare oorlog; chan-ter à livre ouvert, zets dat men voorleest voor de wijt weg-zingen; compte ouvert, openstaande reke-ming; cheval ouvert, paerd, waar van de agter-beenen wyd van malkan-der staan; cela est trop ouvert, dat gaat te veel, is te wyd van een.

Ouvert, (m. Zee-w.) être à l'ouvert d'une passe, opengaat

zyn' voor de mond van een haven zyn. Ouvertement, (adv.) Openlyk, openbaarlyk; item openhartiglyk, cry-uit; se déclarer ouvertement.

Ouverture, (f) Opening, openslui-ting (f); item gas (n), spleet, reet (f); item begin, opening van een te zamenkomst, spel enz.; item opening, ontdekking enz., l'ouverture d'une lettre, het openen, openbreken van een brief; à l'ouverture du Par-lement, du théâtre, by het openen enz.; à l'ouverture d'un livre, by 't open-staan enz.; ouverture de cœur, openhartigheid, ongeveinsd-beid; je ne vois point d'ouverture en cette affaire, ik zie geene opening in die zaak; donner de bonnes ou-vertures d'une affaire.

Ouvrable, (adj.) Werkbaar, dat men werken mag; jour ouvrable, werk-dag.

Ouvrage, (m) Werk, werkstuk, gewrogt; vesting-werk (n); enz. un bel ouvrage, een fraai werk; ou-vrage de la nature, de l'art, de l'esprit, werk der natuur, konst-werk, een werk des vernufts, der ge-leerdheid, sebrift of boek; uitvinding; ouvrage d'esprit, zinryk werk; ou-vrage à corne, hoorn-werk (in ves-tig-b.).

Ouvragé, ée (adj. & part.) Met bloemen, met werkjes gewrogt.

Ouvrant, ante (adj.) Openende; (word aldus gebr.); à jour ouvrant, met het aanbreken of krieken van den dag; à portes ouvrantes, met het opengaan der poorten.

Ouvré, ée (adj.) Gewerkt; ar-gent, cuivre ouvré, gewerkt zil-zer, koper; linge ouvré, gebloemd linnen.

Ouvreur, euse (m. & f.) Deur-wagter, opsluiter (der logies in eene Schouwburg enz.).

Ouvrier, iere (m. & f.) Arbei-der, arbeidsman, werker, werkmán, werkgaaf, daglooner; arbeidster; ou-vrier en soye, en fer &c., zyde-werker enz.; Dieu est l'ouvrier de toutes choses. C'est le werkmees-ter enz.; louer des ouvriers, werk-lieden, arbeiders huuren; ouvriers d'ini-

OUV. OXY. OYE. &c.

d'iniquité, *werkers der ongerechtigheid.*

Ouvrier, iere (adj.); Jour ouvrier, *werk-dag*; cheville ouvrière, *yzere sluit-nagel of bout aan een wagen.*

Ouvrir, (v. a.) *Openen, open doen, opensluiten enz.*; ouvrir une porte, *fa bourse &c. ouvrir un livre, une lettre, een boek open staan of openen, een' brief opbreken*; ouvrir son cœur à quelqu'un, *zyn hart voor iemand open leggen*; ouvrir boutique, *een' winkel openen, beginnen*; ouvrir les jambes, *de beenen van een sperren*; ouvrir la laine, *une peau, de stof uit de wol kloppen, een' huid of vel rekken*; ouvrir un avis, *eenen raad voorstellen, op de baan brengen*; s'ouvrir, (v. r.) *zich openen, zich ontsluiten, geopend worden, open-gaan; item zich verwyden, uitzetten; (s'élargir), item van malkander bersten, scheuren*; la porte s'ouvre, *de deur gaet open*; la terre, *le vaisseau s'ouvre*; s'ouvrir à un ami, *zich aan een vriend uitslaan*, *zyn hart aan hem openbaaren*; s'ouvrir un chemin au trône, *zich eenen weg tot den troon baa-nen.*

Ouvroir, (m) *Werkbuis (n), werk-plaats, werk-kamer (f).*

Oxycrat, (m) *Eek water, gorgel-water (n. van water en azyn).*

Oxygone, (adj. & f. m. in meesk.) *Scherp hoekig; een scherpe hoek (m).*

Oxymel, (m) *Mengfel, of, Siroop van honing en azyn.*

Oye. (Zie Oie).

Ozeille, Ozerale, Ozier. (Zie Ofeille &c.).

P.

P (m), P (f. de 15de Letter van 't Alphabet), *NB. deze Letter met een H verzeld zynde, als: Philosophie, word uitgesproken Filo-sophie; item in veel woorden niet uitgesproken, als: compte, loup,*

PAC. PAD. 571

sept, lees, conte, lou, set, *item word ze niet gehoord in ptisanne, pseaume.*

Pacage, (m) *Weide, wei, dreef (f), (Paturage).*

Pacager, (v. n.) *Weiden, graazen (Paitre).*

Pace, (Lat. en Klooster-w.); Met-tre in pace, *in een' eeuwige gevangenis ofsluiten.*

Pacifi, ou, Pacifi, (m. Zie-w.); Le grand pacifi, *'t groote zeil, 't jchover-zeil (n)*; le petit pacifi, *'t fokke-zeil, de fok.*

Pachamali, (m) *Opperste God by de Peruviaanen.*

Pacificere, (adj.) *Vrede-aanbren-gend.*

Pacificateur, (m) *Vrede-maaker, bevrédiger.*

Pacification, (f) *Bevrédiging (f), vredens-verdrag, vergelyk (n).*

Pacifier, (v. a.) *Bevrédigen, stil-len, vergelyken*; se pacifier, (v. r.) *zich stillen, stil worden.*

Pacifique, (adj.) *Vreedzaam, vré-de-lievend, stil*; esprit pacifique, *vreedzaam of stil gemoed*; possession pacifique, *geruiste bezitting.*

Pacificquement, (adv.) *Vreed-zaamlyk, geruistelyk, in rust en vréde.*

Pacos, (m) *Zeker dier in Perou, dat veel en zeer fyne wol heeft.*

Pacotille, (f) *Pakkagie (f), bun-del (m), (die de Matroozen mogen meede voeren).*

Pacte, (m) *Verbónd, verdrag (n)*; on dit que les forciers font un pacte avec le diable.

Paction, (f. in Rechten) *Verdrag, vergelyk (n).*

Pactiser, (v. n. in R.) *Een ver-drág maaken.*

Padelin, (m) *Groote smelt-kroes (by Glasblaazers).*

Padicnay, ou, Padischah, (m) *Titel, die de groote Heer aan den Koning van Frankryk geeft.*

Padou, (m) *Zeker lint tot schoen-of kousse-banden.*

Padouan, (m) *Gemeene wee-weide (f).*

Padouantage, (m) *Recht tot zodanige weide (n).*

Page-

572 PAG. PAI.

Paganales, (f. pl.) *Boeren-feeſt der oude Heidenen* (n).

Paganism, (m) *'t Heidendom* (n).

Payage, (f) *Zeker roei-riem der Amerikaanen* (m).

Page, (m) *Staat-jonker, Pagie (van een Vorſt of vornaam Heer); page de la chambre, Kamer-pagie; être effronté comme un page de cour, zeer onbeſchaamd zyn; mettre quelqu'un hors de page, iemand de Kinder-ſchoenen uit-trekken, mondig maaken; page, Scheeps-jongen, zwabber.*

Page, (f) *Zyde, bladzyde, pagina.*

Pageſie, *Grond-pagt (in Recht.)*.

Pagne, (f) *Kleedje dat de Indiaanſche Vrouwen, om haaren middel winden* (n).

Pagnote, (m. Ital. w.) *Kleine droomis; item een bloeddaard, laſhartig Mersſch; mont pagnote. (Zie Mont).*

Pagnoterie, (f. gem. w.) *Laſhartigheid, bloohartigheid.*

Pagode, (f) *Afgods-tempel; item den Afgod daar in, by de Indiaanen* (m); *item een beeldje, ſchuddebolletje* (n).

Paible, Paier. (Zie Payable enz.).

Paie, (f) *Bezolding, soldye* (f), *loongeld; arbeidsloon* (n); *recevoir la paie; c'est une bonne, une mauvaise paie, het is een goede, een ſlegte betaaler* (gem. w.); *il faut tirer d'une mauvaise paie ce qu'on peut, van eene quaaide ſchuld moet men neemen dat men krygen kan.*

Paiement, m) *Betaaling* (f).

Païen, enne (adj. & f.) *Heidenſch; een Heiden, Heidinne.*

Paillard, de (adj. & f.) *Hoerügig, ontugtig, onkuifſch, geil; item een Hoereerder, Hoerenjaager; item een' boer, ſuol.*

Paillardement, (adv.) *Ontugtiglyk.*

Paillarder, (v. n. oud w.) *Hoereeren.*

Paillardise, (f) *Hoerery, ontugtigheid.*

Paillasse, (f) *Stroo-zak, kuilt-zak* (m), *matras gevuld met ſtroo* (f),

PAI.

Stroo-bed (n); *paillasse de corps de garde, eene Soldaaten-boer.*

Paillaffon, (m) *Een ſtroo-mat* (f. *die zommige voor de vengſters zetten*); *item ſtroo-dek* (n. *om het gewas meê te dekken*).

Paille, (f) *Stroo* (n); *item een balm enz.* (m); *rompre la paille, (ſpr. w.) de vriendschap breeken; il y a une paille dans ce diamant, daar is een vlakje enz.; aller à la paille, om ſtroo uitgaan; item zyn gevoeg doen* (by Krygsl. in 't veld); *voir la paille dans l'œil d'autrui, den ſplinter in een ander zyn oog zien; être dans la paille jusqu'au ventre, (ſpr. w.) alles in overvloed hebben; être comme rats en paille, (ſpr. w.) alles na zyn' wensſch hebben; homme de paille, een ſtroo-vent, een man van geener waarde; feu de paille, zegt men van iets dat ſchielyk begint, maar ras over is, als: ſchielyke gramschap enz.; ce vin leve la paille, die wyn is keurlyk, uitmunten; croix de paille, (ſpr. w. des gem. volks als zy gelooven dat iets niet gebeuren zal); si ce mariage se fait, croix de paille, als dat huwelyk gebeurd, zal 'er wel meer gebeuren; si j'y vais jamais, croix de paille; il a bien mis de la paille dans ses souliers, (ſpr. w.) by heeft zyne ſchaapjes wel geſchooren, zyn voordeel wel in acht genomen; tirer à la courte paille, met ſtroo-halmen 't lot trekken; pailles (plur.), hamerſlag, ſchilfers, vlekken, in metaal; pailles de bittes, (Scheeps w.) beetings-bouten.*

Paillé, ée (adj. in wapenk.) *Geſtreept, bont.*

Paillet, (adj. m.) *Bleek-geel, ſtroo-keurig; du vin paillet, bleek-roode wyn, bleekert.*

Paillette, (f) *Schilfer* (m), *platreepje, plaatje* (n); *item korf* (f. *van goud of zilver*); *paillettes de fer, hamerſlag* (van yzer).

Pailleur, ou, Pailleux, (m) *Stroo verzaamelaar of-verkooper.*

Pailleux, euse (adj.) *Schilferügig, ſprekkig* (van metaalen gez.).

Pailier, ou, Paillier, (m) *Stroo-boop,*

doop, *brood-berg*; *brood-zolder*; *isem* voorplaats eener hoeve daar het gevoegelte loopt; *item* rustplaats; *spatie* tusſchen twee ſtappen; *chapon de pailler*, een ongemeste kopuin; *être sur son pailler*, op zyn eigen grond zyn, t' huis zyn.

Paillo, (m) *Brood-kamer eener galeie* (f).

Paillon (m) de *foudre*, *soldeer-flukje* (by *goudsmids*); *paillon*, *blaadje*, *ſoetie*, die de *steen-zetters* (metteurs en œuvre) onder de *édel-geſteentens* leggen.

Pain, (m) *Brood* (n); *du pain de froment*, de *seigle*, *d'orge*, *terwen-brood enz.*; *du pain tendre*, *verſch*, of, *nieuwbakken brood*; *du pain raffiné*, oud of belégen brood; *du pain de ménage*, de *cuiſſon*, ou, *du pain bourgeois*, *huisbakken brood* of *huisbak*; *du pain bis*, *bruinbrood*, *grof brood*; *du pain blanc*, *witte brood*; *pain de mouton*, *gekruid brood* (dat de *bakkers* op *nieuw-jaar* aan de *kinderen* hunner *kalanten* geeven); *pain mollet*, *zagt brood*, *ſyn witte brood*; *pain de munition*, *commis-brood*, *ammunitie-brood*; *pain de proposition*, *d'azyme*, *toon-brood*, *ongehéveld brood* (by de *Joden*); *du pain chaland*, *kalanten-brood* (zoo als de *kalanten* hebben moeten); *du pain d'épice*, *peper-koek*, *zoete-koek*; *un pain d'épicer*, een *Peper-koek-bakker* of *verkoper*, (by *zommige* dus gen.); *du pain benit*, *gedwyd brood*; *du pain à chanter*, *mis-brood*, *ouwel*; *pain de douleur*, *traanen-brood*; *pain quotidien*, *dagelyks brood*; *un pain d'un ſol*, een *ſtrovers brood*; *pain de sucre*, een *zuiker-brood*, *pain de cire*, een *was-boom*, *was-kek*; *pain de ſavon*, een *ſteen zeep*; *pain de vieux oing*, een *klomp*, *rol* of *koek reuzel*, *cuil vet*; *pain de pourceau*, *verken-brood* (zekere plant); *pain de lie*, *klomp gedroogde wyn-moer* (door *boeden-m.* gebézigd); *ila du pain cuit*, *hy kan wel leven*; *manger son pain blanc le premier*, *zyn witte brood voor-af eeten*, en daar na *gebrek lyden*; *faire la guerre au pain*, *zyn*

hongerige maag ſtillen, met *lyng brood te eeten*; *mendier son pain*, *zyn brood bédelén*; *gagner son pain*, *zyn brood*, of, *zyne koſt winnen*; *je lui ai mis le pain à la main*, *ik heb hem aan brood*, dat is, aan *zyn beſtaangeholpen*; *cela donne du pain*, *dat is een koſt-winning*; *travailler pour du pain*, om *zyn dagelyks brood arbeiden*; *il n'a ni pain*, ni *pâte*, *hy heeft noch te byten*, *noch te breeken*; *il ne vaut pas le pain qu'il mange*, *hy is het brood niet waard dat hy eet*; *liberté & pain cuit*, *trybeiden een goed beſtaan*, of, *hy is gelukkig die onafhankelyk leeft*; *manger son pain à la fumée du rôt*, een ander een goed leven zien hebben, *zonder dat men'er zelfs eenig genót van heeft*; *à mal enfourner on fait les pains cornus*, *kwaalyk begonnen*, *qualyk geſlaagt*; *manger du pain du Roi*, 's *Konings brood eeten*, *gevangen of op de galei zyn*; *de tout s'avise à qui pain faut*, *gebrek is de moeder der verzinning of liſt*; *manger du pain dans son ſac*, ou, *dans ſa poche*, *als een ſchrok*, *die niemand iets gund alleen eeten*; *cela eſt long comme un jour sans pain*; *dat of die zaak is zeer langwylyg of verdrietig*; *il promet plus de beurre que de pain*, *hy beloofd meer als hy houden kan*; *c'eſt pain benit que d'eſcroquer un avaré*, *hy verdiend zégen die eenen gierigaard by de neus krygd*, *bedriegd*; *elle a pris un pain sur la fournée*, *zy is voor den trouw bezwangerd*; *emprunter un pain sur la fournée*, *voor men getrouwd is byſlaapen*.

Painbêche, on, *Pimbêche*, (f) Een *neuwys en teſſens handeloos vrouwmensch*, een *nuffe*, *lyve ſeeks*, *pimpelmees*.

Pair, (adj. m.) *Gelyk*, *effen*, *even*; *jouer à pair ou non pair*; *éven* of *onéven ſpeelen*; *être pair à pair*, *paar en paar of gelyk zyn in gerát*; *nombre pair*, een *even getal*.

Pair (m) *E'ga'*, *égade*, *weérgea'*, *wédergade*; *la tourterelle a perdu son pair*, de *sortelduif heeft haar of zyn partner of éga' verlooren*; c'eſt

un Héros sans pair, 't is een Held zonder weërger; aller de, ou, du pair avec quelqu'un, met iemand gelyk in rang of vermogen zyn; faire marcher du pair, gelyk stellen of achten; ils se traitent de pair à compagnons, zy gaan zeer gemeenzaam met malkander om, zy zyn zeer vry met elkander; se tirer du pair, ou, hors du pair, zich boven zyn gelyk verheffen, dezelve in aanzien enz. voor-by streeven, le change est au pair, de wissel-koers is gelyk, of, à la pari.

Pair, (m); Pair, (leersitel van een die zitting in 't Hogerhuis van Engeland of 't Parlement van Parys heeft); les douze Pairs de France; la cour des Pairs, 'het opper-teen-gericht.

Paire, (f) Een paar; koppel (n. twee dingen van gelyke slag); une paire de gants, de fouliers &c., een paar handschoenen enz.; une paire de pigeons, de poulets, de boeufs, een paar, of, een koppel duiven enz. NB. men noemt ook Paire, iets dat uit twee gelyke deelen s' zamen gesteld is, als: une paire de ciseaux, de pincettes &c., een' schaar of scheer, een' tang enz.

Pairement, (adv.); Nombre pairement pair, even getal dat door een even getal gedeeld kan worden.

Faireffe, (f) Gemaalinne van een Pair.

Pairie, (f) Pairschap (n).

Païs, Païsage, Païsan. (Zie Pays &c.).

Paissible, (adj.) Vreedzaam, stil, gerust; esprit paissible.

Paissiblement, (adv.) Vreedzaamlyk, gerustelyk, stillicet.

Paissant, ante (adj. & part in wapenk.) weidend, graazend, bukkend.

Paissance, (m) Wynzaard-staak.

Paisseler, (v. a.) Met staaken onderbitten, of, daar aan vast binden.

Paisseliere, (f) Plaats daar staaken gemaakt worden.

Paisselure, (f) Kleine bennip, fynne bennip.

Paisson, (m) Eikel of akker mes-ting, als: zwynen in een bosch; item

weiding van andere dieren op eene heide enz. f); item schaaf-zyser (n. by handschoenen. en velle ploeters).

Paissonner, (v. a.) Vellen schaa-ven, ploeten, rekken.

Paitre, (v. a.) (Je pait, tu pait, il pait, nous paissions, vous paissiez, ils paissent; je paiffois &c., NB. dit werkvv. heeft geen Prétérit défini, je paîtrai &c. pait, paissions &c.), weiden, te graazen leiden, drijven, hoeden; paitre, ou, mener paitre les brebis, les pourceaux, de schaapen enz. weiden of hoeden; paitre l'herbe, le gland, graazen, gras, akels eeten; paitre les prés, de weiden afgraazen, af-eeten; paitre un oiseau, een vogel of vuk aazen, te eeten geeven, voeden; envoyer paitre quelqu'un, iemand weg jaagen, de deur wyzen, als een lomperd of gek heen zenden; paitre (v. n.), weiden, graazen; les chevaux paissent dans les prés, aux collines, sur les montagnes; se paitre, (v. r.) zich woeden, zich loyzen; les corbeaux se paissent de charognes; se paitre d'imaginati- ons, de chimères, de vent, zich met tedele inbeeldingen enz. spyzen, ophouden.

Paitrin, Paitrir. (Zie Pêtrin &c.).

Paix, (f) De vrede; paix four- rée, ou, plâtrée, schijn-vrede, ge- veinsde of onzekere vrede; laisser quelqu'un en paix, iemand in rust laten; ne donner ni paix, ni trêve à quelqu'un, iemand gestad' g ontruften, plaagen; Dieu lui fasse paix, God laate zyne ziel rusten; paix, (gem. w.) het schouderblad van een hamel of ander dier.

Paix! (adv.) Stil! paix là! je vous prie, stil daar! bid ik u.

Pal, (m) Een paal (in een wapen); item spitze paal daar de Turken misdadigers aan-spitten.

Palade, (f) Een slag of trek met den roei-riem in 't water (m).

Paladin, (m) Een doelend Ridder.

Palais, (m) Hof of Paleis (n. van een Vorst); item Gerechts-hof, Parle- ments-hof te Parys; gens du palais, de hooge gerechts-bedienden, als: Raa-

PAL.

Raaden, Advocaten enz.; style du palais, schryfwyze in Rechten gebruikelijk; jours de palais, pleisdagen.

Palais (m) de la bouche, het gehémelte of verhémelte van de mond (n).

Palan, (m) Taakel (n), taalie (f), bys-touw (n. op een Schip).

Palanque, (f) Verschanfing met paalen of palissaden.

Palanquer, (v. a.) Met taakels opbyffen.

Palanquin, (m) Kleine taakel (n).

Palardeaux, (m. pl.) Stop-flukken, lappen, proppen (waar-mede de gaten van een fchip digt gemakt worden).

Palastre, (m) Een' flot-ploot (f).

Palatin, (f. m. & adj.); Palatin, ou, Comte palatin, Palts-graaf, Maifon palatine, Palts-graavenhuis; Elefteur palatin, Keur-vorft van de Paltz; palatin, een palatyn, wainode (zeker hooge amptenaar of beftierder van eenig Landfchap in Hongaryen en Poolen).

Palatinat, (m) Palts-graaffchap, wainwoifchap (n); item de Paltz (f).

Palatine, (f) Palts-graavinne; item een fabel-bont dat de vrouwen om den bals draagen.

Pale, (f. d'a is kort) Het dekfel over den Kelk in de R. K.; item fchut-bord, fchot-deurije aan een watermólen, fluis of vyver; item 't blad, of 't platte eind van een roetriem (n); item een' lépel-gans (f), lépelaar (m).

Pâle, (adj. d' a is lang) Bleek, zaluwagtig; vilage pâle, een bleek angezigt; rouge pâle, bleek-rood; les pâles couleurs, de geepsheid, (zeekere ziekte der vryfters).

Palé, ée (adj. in wapenk.) Met paalen.

Paléage, (m) Het uitschieten, uitschoppen (n. van graan, zous of bal-laft uit een Schip).

Palée, (f) Het blad van een roetriem (n).

Palée; (f) Paal-werk (n. Zie Pa-les).

PAL.

575

Palefrenier, (m. lees Palfrenier) Stat-knegt.

Palefroi, (m. oud w.) Pronk-paard, ry-paard der Juffers (n).

Paleron, (m) 's Schouderblad (n).

Palés, ou, Palée, (f) Paal-werk (n. onder een' brug of huis).

Palès, (f) Godinne der Herders.

Palastre, (f) Vegfchool (f), wors-tel-perk (n. der ouden).

Palet, (m) Werp-steen, platte ronde kei-steen (waar-mê de ouden naar 't doel wierpen).

Paletot, (m) Grove over-rok zonder mouwen.

Palette, (f) Palét, kaats-plankje; item Schilders-palét of verf-plankje; item Drukkers inkt-fchopje, palét; item verguld-mes (n); Boekbinders ftem-pel (m); item wond-heelers laaf-bekken; item een kommetje bloed (n); item Smids-kool-fchop; item knie-fchyf (in Ontleedk.) (f).

Pâleur, (f) Bleekheid, zaluwagtigheid (van kleur).

Paliatif, Paliation, Palier, (v. a.) (Zie Pall.).

Palier, (m) Ruft-plaats op een' trap.

Palinogénésie. (Zie Metempsycofe).

Palinod, (m) Lof-zang die men in Normandiën ter eeren van de H. Maagd Maria maakt.

Palinodie, (f) Herroeping, wederroeping (van 't geen men gezegt heeft, rétracation); chanter la palinodie, zyn zeggen herroepen, zyne woorden in den nek haalen; zich op den mond kloppen.

Palinure, (m) Stuurman op Aenee fcheepen.

Pâlir, (v. n.) Bleek worden, verbleeken, befferven; elle pâlit à la vue d'une épée nue; pâlis, (v. a.) bleek doen worden, bleek maaken; cette maladie l'a beaucoup pâli.

Palis, (m) Paal-werk; item gefunte paal (m) tot heiningen.

Palissade, (f. in veftingb.) Paal-werk, flakéfel (n), storm-paalen, palissaden (m. pl.).

Palissader. (v. a.) Met stormpaalen bezetten, afsluiten.

Palis.

Palissant, ante (adj. & part.) *Verbleekende, beflernende.*

Palisser (v. a.) des arbres, hoo-
men tegen eene muur, heining of
laten opt iden, vastbinden.

Palladium, (m) *Beld van Miner-
va in haaren tempel te Troyen.*

Pallage, (m) *Tol van aankomende
Rituer-Scheepen.*

Pallas, (f) *De Godinne Pallas of
Minerva.*

Pailé, Palle. (Zie Palé &c.)

Palliatif, ive (adj.); Remede
palliatif, verzachtend, freelend ge-
nees-middel (dat de pijn wel sild, maar
niet in den grond geneest, wordende
gebruikt om te ontongeneeslyke quaalen).

Palliation, (f) *Bedekking, be-
wimpeling, verschooning (waar mee,
men eene quaade zaak eenen goeden
glimp zoekt te geeven).*

Pallier (v. a.) un fait, eene daad
bewimpelen, verschoonen, blanketten,
of, als met een kleed bedekken, eenen
goeden glimp geeven.

Pallium, (m. lat. w.) *Arts-Bis-
schoppelyke schouder-mantel (m), Hoog-
priesterlyk scheuder-gewaad (n).*

Palma christi, (f) *Wonder-boom,
Kruis-boom (m).*

Palmaire, (adj.); *Musc'le pal-
maire, vlakke hand of palm-pier.*

Palme, (m) *Een hand breed, palm.*

Palme, (f) *Palm, palm-tak; item
palm-boom (m); figuurl. zege, over-
winning (f).*

Palmer (v. a.) les aiguilles, de
naalden plat kloppen (om 'er het oog
in te maaken).

Palmattes, (f. pl.) *Cieraad, in
bouwk. op de wyze van palm-blade-
ren.*

Palmier, (m) *Een Palm-boom.*

Palonneau, ou, Palonnier, (m)
*Zwengel (aan een ry-tuig waar aan
de strengen vast gemaakt worden).*

Palot, ou, Palaut, (m) *Grove
bengel, kinkel, vlégel.*

Palpable, (adj.) *Tastelyk, tastbaar;
item klaartlykelyk; menfonge palpa-
ble.*

Palpablement, (adv.) *Handtaste-
lyk; baarhlykelyk.*

Palpitant, ante (adj.) *Kloppen-*

*de, staande, rikkende; coeur palpi-
tant.*

Palpitation, (f) *Klopping, bart-
klopping, trilling.*

Palpiter, (v. n.) *Kloppen, trillen,
staan; son coeur palpite encore.*

Palfangué, (f) *Zéker matroozers
vloek.*

Palsembleu, item een matroozen
vloek.

Paltoquet. (Zie Palot.)

Pâmer, (v. n.) se pâmer, (v. r.)
*Bezwymen, in zwym of onmagt val-
len; se pamer de rire.*

Pamineles, (m) *God der natuur
(by de Helden).*

Pâmoison, (f) *Bezwyming, flauw-
te, onmagt (défaillance).*

Pampe, (f) *Blad aan de Koorn-
balmen (n).*

Pampre, (m) *Wyngaard blad (n),
wyngaard-rank met zyne bladeren (m);
item in bouwk. krans eener zuil als
een wyngaard-rank met druiven
(m).*

Pâmpré, ée (adj. in Wapenk.)
Met een wyngaard krans.

Pan, (m) *Pan, (versierde God der
Herderen en velden).*

Pan, (m) *Pand, blad (n), zyde,
baat (f. van een kleed); zyde (f),
tak (n. eener muur); zy-plank (f. eener
bed steel).*

Pan. (Zie Paon.)

Panacée, (f) *Algemeen genees-
middel (n), artseny voor alle kwa-
len (f).*

Panaces, (f. pl.) *Naam die gegé-
ven word aan verscheidene genees-
kruiden.*

Panache, ou, Pannache, (m)
*Veder-bosch (n) pluim; item fraaye
schakeering der kleuren eener bloem
(f); item cieraad op een pylaar;
panache de lit.*

Panaché, ée (adj.) *Gefchakeerd,
bont, gestreept (van Bloemen gez.).*

Panacher, (v. n.) se Panacher,
(v. r.) *Zich schakeeren, bont, veel-
veruig worden, als: tulpen enz.*

Panacher, (m. oud w.) *Pluim-
verciender.*

Panachrante, (adj.) *Das zonder
vlek of smet is.*

Panade, (f) *Brood-fop* (f), *brood-water* (n).

Panade, ou, Pennade, (f) *Trotse fprong van een paerl.*

Se Panader, (v. r.) *Treedén als een paauw, srais en moedig gaan.*

Panage, (m) *Recht, om zyne verkens in een eikenbosch te mogen jaa-gen.*

Panais, Panets (m) ou *Pastina-de*, (f) *Pinsternaken, wiste pēn* (f).

Panaris, (m) *Zweer, vyt, aan de vingers of nagelen* (f).

Pançard. (Zie *Panfard*).

Pancarte, (f) *Tol-lyst, (aange-plakt schrift over de tollén); item Vieilles pancartes, oude of verlegene papieren.*

Pance &c. (Zie *Panse &c.*)

Panchant, Panchement, Pancher &c. (Zie *Penchant &c.*)

Panchreste, (m. Gr. w.) *Een heilzaam genees-middel voor veel quaa-len* (n).

Panchymagogue, (m. Gr. w.) *Geneesmiddel dat alle quaa-de vogten af-dryft* (n).

Pancréas, (m) *Klierbed, alvleesch* (n. in *Onleedk.*).

Pancréatique, (adj.) *Dat daar tot behoord.*

Pandétaire, (m) *Schryver der Pandecten.*

Pandestes, (f. pl.) *Romeinsche wet-boeken; item woordenboek der Ge-neeskunde.*

Pandore, (f) *Zeker speel-tuig met kopere snaaren, naar éene luit gelykende.*

Pandore, (f) *Pandora, (versierd vrouwspersoon der oude Heidenen, welke zy waanen dat Jupiter met eene doos vol nood-lotten op de aarde zond; deeze doos door Epematheus geöpend zynde, kwam al het quaad daar uit dat op de wereld is, bly-vende alleenlyk op den bodem van de doos overig Hoop); c'est la boîte de pandore, 't is de oorspronk van alle quaad.*

Pane. (Zie *Panne*).

Pané, ée (adj.); *Eau panée, brood-water, water daargerooij brood in geweekt is,*

Paneau. (Zie *Panneau*).

Panégyrique, (f. m. & adj.) *Lof-rédén* (f); *item dat daar toebehoord.*

Panégyriste, (m) *Lof-rédénaer, of schryver van lof-schriften.*

Paner, (v. a.) *Met geraspt brood bebroooyen (by koks).*

Panérée, (f) *Een mande of korf vol* (m).

Paneste, (f) *Paauwinne, 't wyffe van een Paauw.*

Paneterie, (f) *Brood-kamer, Brood-meesterschap, brood-bezorging in de Huizen en Kloosters* (f).

Panetier, (m) *Hof-bakker; brood-meester, brood-bezorger.*

Panetiere, (f) *Herders brood-tasch.*

Paneton, (m) *Sleutel-baard (waar in de tanden en kerven zyn).*

Panier, (m) *Een korf, mand of mande; panier plein, een digt gevogten korf; panier à jour, ou, à claire voie, een yl gevogtene of doorzichtige korf; à petit mercier, petit panier, (spr. w.) kleine kraamer, kleine mars (dat is) men moet zyne teering naar zyne neering zetten of niet verder springen als de stok lang is; il ne faut pas mettre tous les œufs dans un panier, (spr. w.) men moet alle zyn' eieren niet onder éene henne zetten, of, alles niet op éénmaal waagen; puiser de l'eau dans un panier, (spr. w.) vergeefschen arbeid doen; c'est un panier percé, het is een door-slag, een verspil-der, hy kan niets bewaaren; adieu paniers vendanges sont faites (Zie onder adieu); panier de verre, een korf glas; panier à verre, een korf tot glas of een glas korf, acheter un panier de cerises, de pommes &c., een mande kersfen enz. koopen.*

Panique, (adj.) *Plofselings, ylings, onverwagt; Terreur panique, een' schielijke vreeze of schrik.*

Panis, ou, Paniz, (m) *Een slag van giersl.*

Panne, (f) *Paauw; item verkens reuzel* (f); *item, tryp, sulp* (m); *item een vel daar de hair of wol nog op is; item hermelein-vel of voering in een wapen; item het dunne end aan*

een klinkhamer (n); *item dwarsse band* (m. by timmerl.); *Panne* (Zee w.); *mettre un vaisseau en panne*, een schip op zy haalen, krenzen; *item op de wind brasen*, den wind op de zeilen zoodanig laaten vallen dat het schip op zy bellet, om een lek te stoppen; *être en panne*, op zy leggen; *item een bylegger maaken*, in de wind met de zeilen op den mast leggen.

Panneau, (m) *Een strik* (f) of *net* (n. om haazen, konynen enz. mee te vangen); *donner dans le panneau*, in 't net vallen, zich door list of valschen schyn verstrikken of blind-bokken laaten; *crever dans les panneaux*, van verdriet bersten, zich van toorn verscheuren willen; *tendre un panneau à quelqu'un*, iemand eenen strik leggen, wat wys maaken, waar door hy eenen mislag begaat.

Panneau, (m) *Ziet kussen* (n), *voering van de zadel*; *item een draagkussen op een last-beest*; *item een vierkantig stuk*, plank of steen, paneel, in een deur enz. (n) *item een raam* (f) of *wak* (n) *met glaze-ruiten*; *item panneau de losanges*, een geheel glas in zyn lood; *panneau*, het rug-stuk en voor-stuk van eene Koets; *item 't luik van een schip*; *porte à panneaux*, eene deur met panneelen.

Pannelles, (f. pl.) *Populier-bladen* (m. in een Wapen).

Pannicule, (m. in Ontleed-k.) *Vleesch-buid* (f) of *vlies* (n).

Pannomie, (f) *Verzaameling van alle de wetten*.

Pannus, ou, *Drapeau* (m. in Ontl. k.) *oog-vel* (n).

Panon, ou, *Plumet* (m) *een kork met veeren bestooken om te zien waar de wind van daan komt*.

Panonceau, ou, *Pannonceau* (m) *van in een wapen*; *item vlag* (f), *weërbaan* (m) *op een dak*; *item wapen onder overzigheds brieven*, op placcaaten; *item wapen op een' weg of voor een huis* (n); *item Gerechtede verkoop-brief* (biljet) *voor een huis* enz. (m).

Pansard, arde (adj. & f.) *Dik-buikig*; *een dik-pens*, *dik-zak*.

Panse, (f) *De pent*, *maag* (f. der

dieren); *item dikke buik*, *hang-buik*; *item buik*, *ligchaam eener letter*; *il n'y a pas fait une panse d'A*, hy heeft 'er niet eenen zier aan gedaan.

Pansement, (m) *Het oppassen*, *bezorgen der zieken of verbinden van gequesten*; *het bestellen of voeren van vee* (n).

Panser, (v. a.) *Oppassen*, *verzorgen*, *verbinden*; *bestellen*, *voederen* enz.; *panser un malade*, *un blessé*, ou, *une playe*, *des chevaux*, *des oiseaux*, *eenen zieken bewaaken*, *oppassen*, *eenen gequesten*, *eene wond verbinden*, *paerden bestellen of voeren*, *vogelen te eeten geeven*, *bezorgen*; *allez vous faire panser* (spr. w.) *loop naar de wip*, *brui heen*.

Pansu, ue, (adj.) *Dik-buikig*, *dik-persig*.

Pantelon, (m) *Een Hansop*, *broek en kouffen aan malkander*; *item een Hansworst*, *poetzen-maaker die zulks in de italiaansche klugtspeelen draagd*; *item schild* (zeker papier dus genaamd).

Pantalonnade, (f) *Goochel-dans*, *narren-dans* (met gekke gebaerden).

Pantacrostiche, *Pantagone* &c. (Zie onder Pen).

Pantelant, ante (adj. zelden gebr.) *Hygende*, *hart-kloppende*.

Panteler, (v. n. zelden gebr.) *Naar zyn adem hygen* (van 't loopen).

Pantenne, (f); *Voiles en pantennes*, *zeilen die gypen*, *wapperen of overslaan*.

Panthéon, (m) *Tempel aller afgoden in oud Romen*.

Panthere, (f) *Panther*, *panther-dier*.

Pantocheres, ou, *Pautoquieres* (f. pl. zee-w.) *scheerlynen*, *om de boofdsouwen of het want te zwigten of te styven en de masten te bevestigen*.

Pantoiment, (m) 't *Kugchen*, *hoesten* (n. der Valken).

Pantometre, (m) *Algemeen werktuig in Meerkunde*, *waarby de lengte, breedte en boogte kan gemeeten worden*.

Pantomime, (m) *Toneel-spelder* der

PAN. PAR. PAO. PAP.

*der ouden, die alleen door gebaerden de hoedaanigheid van iemand ver-
toonde.*

Pantouquieres. (Zie Pantochie-
res).

Pantoufle, ou, mule (f) Een
muil; mettre ses fouliers en pan-
touflés, zyne schoenen met neerge-
bakte biel-léders aantrekken.

Pantouffier, (m) Muilen maaker;
item boertiglyk, een muilen-draager
of een die op zyn' multjes gaat.

Panture. (Zie Penture).

Paon, (m. lees Pan) Een Paauw.

Paonne, (f. lees Panne) Paauwin.

Pacnnneau, (m. lees Panneau)
Jonge paauw.

Papa, (m. kinder w.) Papa, va-
der; Grand-Papa, Groot-Papa.

Papable, (adj.) Bequaam of ver-
kiesbaar tot Paus.

Papal, ale (adj.) Paußelyk; digni-
té papale.

Papat, (m) Regeerings tyd van een
Paus (f).

Papauté, (f) Paußelyke waardig-
heid.

Pape, (m) De Paus.

Papegai, (m) Houten vogel op een
baak daar men naar schiet.

Papelard, (m. scheld-w.) Huiche-
laar, ſcheinheilge.

Papelarder, (v. n. oud w.) Den
ſcheinheilgen ſpeelen.

Papelardise, (f. oud w.) Huiche-
laary.

Papeline, (f) Zekere half zyde
offe.

Paperaffe, (f) Oud en onnuttig
beſchreeven papier.

Paperaffer, (v. n. boers. w.) Pa-
pieren doornuffelen; item bekladden,
nutteloos beſchryven.

Papeſſe, (f) Pauzinne.

Papeterie, (f) Papier-molen;
papier-handel.

Papetier, (m) Papier-maaker;
Papier-verkooper; papetier-colleur,
bord-papier-maaker.

Papetiere, (f) Papier-verkoopſter.

Papier, (m) Papier of pampier
(n); du papier blanc, ſin, gris,
bleu, marbré, à imprimer, wit
papier enz.; du papier timbré, ge-

PAP. PAQ. 575

ſtampeld of gezegeld papier; du pa-
pier lavé, gelymd of geplaneerd pa-
pier; du papier brouillard, klad
papier, zuig-papier, vloeipapier;
de papier qui boit, papier dat door-
ſlaat, vloeit of zuigt; rame, main
de papier, een riem, boek papier;
un papier volant, een krugteloos
ſchrift (in Rechten); item een los of onge-
bonden blad; mettre en papier, in
papier winden of wikkelen; il eſt
écrit ſur le papier rouge (ſpr. w.)
men zal hem wel vinden; papiers,
ſchriften, band-ſchriften, documen-
ten; item wiſſelbrieven.

Papillaire, (adj.) Tépel-vormig
(in Onſt. k.).

Papille, (f) Tépel (in Onſt. k.
anders tettin).

Papillon, (m) Kapelletje, witje,
uiltje (n), vlinder (m).

Papillonner, (v. n. nienw w.)
Geſtaadig in beweeging zyn, geen
ruſt noch duur hebben, heen en weer
vliegen.

Papillotage, (m) Opkrulling van 's
hair; item het tuig daar toe.

Papillote, (f) Papier of rolletje
om 't hair in of op te krullen; pa-
pillotes d'or, ou d'argent, goud
of zilvere Lovertjes (by borduurw.).

Papilloter (v. a.) des cheveux,
uue perruque, hair, eene paruk
op papiertjes winden, opkrullen.

Papisme, (m) 't Pausdom, (n).

Papiſte, (adj. & ſubſt.) Paapſch,
roomsch; een Papiſt, Paus- of Roomsſch-
gezinde.

Papoage, (m) Goederen, erffenis
(beter biens ou heritage).

Papolâtre, (m. ſchimp. w.) Paus-
ſelyke aanbiddler.

Paquage, (m) Het pakken van
zoute viſch in tonnen.

Pâque, (f) Paasſchen (m), 't Paasſch-
feſt 't Paasſch-lam, 't Paſcha of
offerlam (n. der Jooden); manger la
pâque, 't Paſcha eeten.

Pâque, (m) Paasſchen, Paasſch-dag;
le pâque eſt haut, eſt bas cette an-
née, Paasſchen komt dit Jaar laat,
vroeg.

Pâques, (f. pl.) Paasſch-viering;
Paasſch-bouding (f), faire ſes pâ-
ques,

ques, zyn Paaschen houden, ten avondmaal gaan; mes pâques sont faites, ik heb myn Paaschen gevierd, ten avondmaal geweeft; pâques fleuries, ou le jour des rameaux, Palm-zondag.

Paquebot, ou, Paquet-bot, (m) Pakket-boat (f. van Engeland).

Paquefic. (Zie Pacific).

Paquet (v. a.) du hareng, baring pakken.

Paquet, (m) Bundel (m), pak, pakje (n); hazarder le paquet, een kans of den boel waagen; montrer son paquet, alles zien laten; faire, ou, trousser son paquet, zich weg pakken, op de vlugt begeeven; donner le paquet à quelqu'un, iemand van den taart geeven, dat is, iets bejegenen; item iemand afdanken; item voor vader houden; ne nous donnez plus de ces paquets, komt niet zulke poetsen niet meer.

Paqueter. (Zie Empaqueter).

Paqueur, (m) Pakker (van zoute vish, Zie caqueur).

Par, (prép.) Door, door middel, by, uit enz.; passer par la France, par la chambre, door Frankryk trekken, door de kamer gaan; il se promène par la rue, by wandeld door ef langs de straat; partir par une grande pluie, onder een groote regen vertrekken; par eau & par terre, te water en te land; jeter par la fenêtre, door of uit het venster werpen; par ordre du Roi, op, of, uit bevel des Konings; par la poste, by de post, of, met de post; par mon moyen, door myn toedoen of middel; par crainte, par envie, door of uit vreeze, uit nyd; je l'ai fait par cette raison, ik heb het om die reden gedaan; par l'estime, uit hoofsje, of, van wegens de hooge achting; il commença par se plaindre, by begon met te klagen; par passe-temps, by wyze van tyd-verdryf, tant par semaine, zoo veel 's weeks (of per week); par bonheur, by geluk, par malheur, by ongeluk; par hazard, par cas fortuit, ou, par aventure, by geval; par raillerie, uitspottend; par terre, op de aarde, ofter aarden; jeter par terre, op de aarde, op

de grond, op de vloer smyten, gooien of werpen; je vous conjure par notre amitié, ik bid u van wegen onze vriendschap; par où? waar door? langs welke weg? par où je conclus, waar uit ik besluite; par ici, dit heen, hier door; par là, die weg daar door, dat heen; item door dat middel; il faut passer par là, men moet dat doorstaan, ondergaan; par-deça, aan deeze zyde; par-delà, aan geene of aan de andere zyde; par-dedans, van binnen; par-dehors, van buiten; par-en haut, van boven; par-en bas, beneden, van onderen; par-dessus, boven op of over heen; par dessus le marché, boven den koop; le par-dessus, de sorgift; passer par dessus toutes les difficultés, over alle de zwaarigheden heen stappen, of, die te boven komen; par-dessous, van onderen; passer par dessous la table; par-auprès, digt by; par-tout, overal; par-tout où vous &c., over-âl waar gy enz.; par-devant, van vooren; par devant moi Notaire, voor my Notaris; par-derrière, van achteren; par-ci, par-là, herwaards, en derwaards; aller par-ci, par-là, hier en daar zwerven, zwieren, loopen of gaan; par trop, te veel; par fois, by wylen, nu en dan, zomtyds; par-ainfi, derhalven, dus; (c'est pourquoy, ainfi); par devers, by; j'ai par devers moi (entre mes mains) tous vos papiers; de parle Roi, van wegen den Koning, of, uit 's Konings naam.

Parabole, (f) Gelykenis; item kégel-sneé (in Meeskunde); parler en paraboles, door gelykenissen spreken.

Parabolique, (adj.) Dat eene gelykenis behélt; item kégelvormig, kégelsneedig (in Meetk.).

Paraboliquement, (adv.) Met gelykenissen; item kégelvormiger wyze (in Meetk.).

Paracentese, (f. in Heelk.) Afsping des waters vaneenen waterzugtigen; item opening daar toe.

Parachèvement, (m) Voltooying, voleindiging (f).

Parachever, (v. a.) Voleindigen vol.

PAR.

voltooyen, **volvoeren**; (finir, achever).

Parachronisme, (m. gr. w.) **Misflag** (m), **feil** (f) in de tyd rekening.

Paraclet, (m. gr. en Kerk-w.) **Trooster**, **Heilige Geest**; (consolateur, intercesseur).

Paracletique, (m) **Kerken-boek der Grieken** (n).

Parade, (f) **Pronk**, **ten toonstelling**; **lit**, **cheval de parade**, **pronkbed**, **pronk paard**; **faire parade de quelque chose**, **met iets pronken**; **item zich laten voorstaan te weeten of te kunnen doen**; **parade**, **optrekking van 't Krygs-volk**; **item afweering van een vloot** (in de Scherm-school).

Paradis, (m) 't **Paradys** (n).

Paradoxal, **ale** (adj.) **Wonderpreukig**.

Paradoxe, (m) **Een wonderpreuk**, **stelling die tégens de gezonde réden of 't algemeen gevoelen schynd aan te loopen**.

Parafe, **ou**, **Paraphe**, (m) **Naamtékening**, **hand-tékening** (f), **gewoonlyke trek met de pen onder of rondóm zynen naam** (m).

Paraser, **ou**, **Parapher** (v. a.) **un contrat**, **een verdrag** (contract) **onderteekenen**, **zynen naam en trek of merk onder zetten**.

Parage, (m) **Streek**, **toogte**, **plaats** (f) **in zee**, **connoître le parage où l'on est**.

Parage, (m) **Gelykheid in adel**, **staat of leen-recht**; **de haut parage**, **van hoogen of cuden adeldom**.

Parageur, **Parager**, **ou**, **Parageau**, (m) **Een die een leen of riddermaatsig goed te gelyk met eenen anderen bezit**.

Paragoge, (f. in **Spraak-k.**) **Verslinging van een woord met éne letter-greep**.

Paragogique, (adj.) **Dat bygevoegd is** (in **Spraak-k.**).

Paragonner. (Zie **Parangonner**).

Paragraphe, (m) **Afdeeling**, **snyding** (f. van eenig geschrift).

Paraguante, (f. **Spaansch-w.**) **Versiering**, **belooning**, **erkenstis** (aan

PAR.

581

iemand die ons in iets geholpen of bygestaan heeft).

Parain. (Zie **Parrain**).

Parakynancie, (f. in **Heek**.) **Zeker balsgezwel**.

Paralipomenes, (f. pl.) **De Boeken der Kroniken in den Bybel**; **item het geen in eenig schrift of verhandeling is uitgelaaten**.

Paralipse, (f) **Spreekwyze in re-dencerkunde**, **wanneer de rédenaar voorgeeënd van eenig stuk niets te zullen gewaagen en het zelve nochtans duidelyk genoeg aanroerd**.

Parallaxe, (f. en by zomrige w.) **Verschiil tuschen den schynbaaren en waaren stand eener sterre**.

Parallele, (adj. in **Meet-k.**) **Gelykwydig**, **gelykstandig**; **lignes**, **cercles paralleles**, **item une parallèle** (f), **evenwydige lyn**.

Parallele, (m) **Vergelyking** (f); **le parallèle d'Alexandre & de César**; **mettre en parallèle avec un tel**.

Parallélepipedé, (m. in **Meet k.**) **Figuur van 6 gelykboekige zyden**.

Parallélisme, (m. in **Meet-k.** **Sterrek.** en **Gezicht-k.**) **Gelyke affand**.

Parallélogramme, (m. in **Meet-k.**) **Een langwerpig vierkant of Quadrant** (n).

Paralogisme, (m) **Valsche sluitreden**, **drog-réden** (f).

Paralyse. (Zie **Paralipse**).

Paralyse, (f. in **Genees-k.**) **Geraaktheid**, **beroerdheid**.

Paralytique, (adj. & f.) **Berosrd**, **geraakt**, **item een geraakte**, **beroerde**.

Parangon, (m) **Parangon-letter** (f. **zékere groote druk-letter**); **item zeker zwart marmar**.

Parangon, (m. oud w.) **Vergelyking** (f) **monster**, **modél** (n).

Parangon, (adj.); **Perle**, **diamant parangon**, **eene uitmuntende schoone paerel**, **diamant**.

Parangonner, (v. a. oud w.) **Vergelyken** (comparer).

Paranomafie, (f) **Gelykheid der woorden**.

Parant, **ante** (adj.) **Versierende** (Zie **Parer**).

Paranymphe, (m.) *Lofrede tot besluit eener Thol. promotie enter eere der gepromoveerde te Parys gedaan* (f); *item* (speemoot die de bruid naar den bruidegom geleid (m)).

Parapet, (m.) *Borjweering (eener woffing); leuning (eener brug)* (f).

Paraphe &c. (Zie Parafe &c.)

Paraphernaux, (adj. m. pl.); *Biens paraphernaux, (noemd men goederen die eene gebauwde vrouw door erffenis of by gifte bekomt.*

Paraphone, (adj.) *i' zamenftem-mend (in Muziek).*

Paraphonifte, (m.) *Voorzanger.*

Paraphrafe, (f) *Uitlegging ver- klaaring, uitbreiding, omfchryving van een text.*

Paraphrafer, (v. a.) *Uitbreiden, omfchryven, verklaaren.*

Paraphrafte, (m) *Uitbreider, uit- legger.*

Paraplégie, (f. i.) *Heelk-k.) Ge- vaarkheid der ledemaaten.*

Parapluie, (m) *Régen-fcherm* (n).

Paraprès, (adv. out w.) *Daar na.*

Parafange, (f) *Persifche myl.*

Parafcénum, (m) *Het agterfte van een fchouwplaats of toneel.*

Parafélene. (Zie Parélie).

Parafte, (m) *Schuimlooper, tafel- troér, teljochlikker.*

Parafitique, (f) *Panlikkery, fchuim- looperij.*

Parafol, (m) *Zinnen-fcherm* (n).

Paratitulaire, (m) *Leeraar; item toebeoordder der titulen (by-fchriften) of des korten begrijs van 't Roemsche recht.*

Paratitles, (f. pl.) *Beknopte ver- klaaring, aanmerking over den titel en inhoud der Rechten, voornamentlyk der Romeinsche.*

Parâtre, (m) *Stiefvader, in ee- nen quaden zin, anders zegt men beau- pere.*

Paravent, (m) *Blind of luik buiten voor de vengfers; item wind-fcherm of fchut* (n).

Paraventure, (adv.) (Zie Aven- ture).

Parbleu, ou, Parbleu! (boert- fed) *Slagfement! de drommel! waar- lyk!*

Parbouillir, (v. n.) *Uitkooken (als het fap uit kruiden, by Apoth.); item doorzieden, opkooken.*

Parc, (m) *Warande* (f), *diergaar- den* (m); *item perk* (n) *borden, kooi* (f. voor de Schaapen op 't veld); *item vee-bok* (n) *opeenschip; parc del'Ar- tillerie, des vivres, wapen-plaats, Zoetelaars plaats in een léger.*

Parcage, (m) *Schaaps-kooyen-pagt; item de mefing der Schaapen op een fuk lands* (f).

Parcelle, (f) *Stukje, deeltje* (n); *diviser une chose en plusieurs par- celles.*

Parceque, (conj.) *Om dat, de- wyl, door dien.*

Parchaffer, (v. n.) *Affjagen, de jagt met 's vangen of dooden van 't gejaagde wild eindigen, besluiten, (Jagt w.).*

Parchemin, (m) *Perkament* (n).

Parcheminerie, (f) *Perkamens- maakery.*

Parcheminier, (m) *Perkamens- maak r of-verkooper.*

Parciere, (m. & f.) *Een of eene die iets met een' ander deeld.*

Parclofes, (f. pl.) *Vullingen in 't ruim of op den bodem van een fchip over de lok-gaaten, waterloopen.*

Parçonnier, iere (m. & f.) *Een of eene die gelyk deeld met andere in eene Erffenisfe of fchiftinge.*

Parcourir, (v. a.) *Doorloopen, doorreizen (een land); item door- bláderen, doorloopen, fchielyk door- leezen (een boek).*

Par-delà, (prep.) *Over, verby; par delà le respect, meer als de eerbied wordrd.*

Parderriere, ou, par derriere (adv.) *van agteren.*

Pardeffus, pardeffus, parde- vant, pardevers. (Zie onder Par).

Pardon, (m) *Vergiffenis, vergee- ving, quytfchelding* (f).

Pardonnable, (adj.) *Vergeefflyk; demander pardon, om vergiffenis verzorgen of bidden; obtenir par- don, vergiffenis verkrygen; je vous demande pardon Monsieur, ik bid om vergiffenis of vergesft my Myn Heer (betetste ontkening van iets).*

Pardonner, (v. a. *dat den Dativ. der Persoonen en meest den Accus. der dingen regeerd*) vergeeven, quitschelden, verschoonen, ontschuldigen; pardonner les offenses à ses ennemis, zynen vyanden de beledigingen vergeeven; il ne pardonne rien, hy verschoond niets, hy laat niets door-glippen, la mort ne pardonne à personne, de dood verschoond niemand; pardonner le passé; pardonner à quelqu'un la peine qu'il mérite; pardonnez moi, ontschuldigt my, neemt my niet kwalijk; se pardonner (v. r.) zich zelve door de vinger zien, zich toegeeven; il ne se pardonne pas la moindre faute.

Paré, ée (adj.) Opgepronkt, opgesmukt, versierd; item afgeveerd, afgekeerd (als een' slag of stoot); exécution parée (in Rechten), onmiddelyke Gerechts-hulp (parate executie).

Paréage, ou **Pariage** (m. in Rechten), **Gemeenschap** (f); tenir un bien en paréage avec un autre, een goed met een ander gemeenschappelyk bezitten.

Paréatis, (m. Lat. w. in Rechten) **Bevel van een' opper-Rechter om iets in een onder-Rechters gebied uit te voeren.**

Pareau, (m) **Zeker indiaansch waartuig dat achter en voor op éénerlei wyze gebouwd is, en dus vooruit en achter-uit vaaren kan; pareaux** (plur) **zinksteenen op een net.**

Parée, (f) **Leen-mans-pligt, om op 't bevel of op-bod zynes Leen-heeren in de wapenen te verschynen.**

Parégorique, ou, **anodin**, ine (adj. in Genees-k.) **Pynstillend.**

Pareil, eille (adj.) **Gelyk, gelykvormig, eveneens; ils font pareils en âge, zy zyn gelyk in Jaaren; ils font pareils entre eux, zy zyn mal-kander gelyk.**

Pareil, eille (f. m. & f.) **Weder-gáde, weérgá, g. lyk; il est sans pareil, elle est sans pareille, hy, zy is zonder weérgá; chose qui n'a point sa pareille, rendre la pareille, met de zelfde munt betaalen, gelyk met gelyk vergelden; à la pa-**

reille (adv.) **zoo goet wederom, dat is voor niet niet; adieu, à la pareille.**

Pareillement, (adv.) **Van gelyken, insgelyks, ook.**

Parein. (Zie Parrain).

Parélie, (f) **By-zon, schyn van een of meer zonnen rondom de waare zon.**

Parement, (m) **Verciersel, opstooisel** (n); **verciëring, oppronking** (f), **strywerk op een' deur enz.** (n); item **uitmonstring, behoording** (f. van een kleed); item **opslag**; (m. eenermouw); item **de fraaiste vlekken op de veeren eener Vaik; item gelyke vloëring** (by Metz.).

Parenchyme, (m. in Ontl. k.) **De eigene Substantie of 't weezen der ingewanden.**

Paréne, (f. zee-w. in de Levant); **Faire la Paréne, zich zeil-ree' maaken.**

Parent, ente (m. & f.) **Verwant, maage, nabestaande, bloed-verwant, naafbestaande; nous sommes parents, wy zyn vrienden, verwanten of nabestaande; parents paternels, maternels, vrienden van vaders-, moeders-zyde; parents** (plur.) **ouders; il n'a plus de parents, hy heeft geen ouders meer.**

Parentage, (m) **Maagschap, verwantschap**, (f).

Parentales, (f. pl.) **De laatste pligten van eenen nabestaande aan een, overlédenen verwant.**

Parenté, (f) **Verwantschap, maagschap, bloed-verwantschap** (f) **gestacht** (n).

Parentelle, (f) **De hoedanigheid of eigenschap van maagschap.**

Parentese, (f) **Tuschen-réde** (die tuschen 2 haakjes in eene rédening slooten word, en welke zonder den zin te breeken uitgelaaten kan worden); item **het teeken of de 2 haakjes zelfs** ().

Parer, (v. a. & n.) **Vercieren, oprooyen, opsmukken enz.; parer un autel, une Epouse, parer des cuirs, leér bereiden, schaaiven; item het leér besnyden, dunnen** (by boek b.) **parer** (in de schermst.) **afkeeren.**

afweeren; parer un coup, *eenen slag of floot afkeeren, af-pareeren*; parer aux coups, *de slagen afweeren*; on ne peut pas parer à tout, *men kan alles niet voorkomen*; parer de l'épée, de la main; parer un cap, un banc, *een voorgebergte, eene bank voorby of te boven zeilen (zee w.)*; parer, gereed maaken, klaar houden; parer le cabestan, un ancre &c. *pare à virer, maak klaar om te wenden; se parer (v. r.) zich opsmukken, zich vercierren; item zich in acht neemen, hoeden, voorzien (tegen iets); parer, een paerdeboef afsteeken, reinigen; parer (in de Ry-school) stil houden, stil staan.*

Parere, (m. Spaansch w.) *Mee-ning, gedagten (f), gevoelen (n) (hoe eenig geschil onder Kooplieden te be- slissen zye).*

Parelis, (f. in Heelk.) *Verlamming der leeden.*

Pareffe, (f) *Luiheid, traagheid.*

Pareffeux, euse (adj. & f.) *Lui, traag; een Luyaard; ventre pares- seux, hard-lyvigheid.*

Parfaire, (v. a. meest in infinitivo gebr.) *Volmaaken, voltooyen, vol- talig-maaken.*

Parfait, aite (adj.) *Volmaakt, volkomen; le parfait, ou, le pré- terit parfait, de volmaakte voorle- dene tyd (in Spraak-k.).*

Parfaitement, (adv.) *Volmaakte- lyk, volkomentlyk.*

Parfaute, (adv.); Parfaute de payer, *by gebrék van betaaling (in Rechten; anders zegt men faute de).*

Parfois, (adv. *beter quelque-fois*) *Zomtyds, altemets.*

Parfondre, (v. a.) *'t Glas in den oven steeken, om de brand-verf ('t émailjeersel) gelyk te doen smelten.*

Se Parforcer, (oud w. *Zie se for- cer).*

Parfournir, (v. a. & n. oud w.) *Vol leveren, compleet verschaffen.*

Parfum, (m) *Reuk-werk (n), wel- riekende dingen.*

Parfumer, (v. a.) *Wel-riekende maaken, een goeden geur geeven, par- fumeeren; item berooken, doorluch- ten (als brieven van besmette oorden*

komende); parfumer un vaisseau, een schip asschen deks met brandende ge- néver-béziën en teer-berooken en met azyn besprengen.

Parfumeur, euse (m. & f.) *Reuk- werk-maaker of-verkooper; -verkoop- ster; een die welriekende wateren, zeep-ballen enz. verkoopt.*

Pari, (m) *Wedding-schap, wedding (f) un pari de 100. écus.*

Pariade, (f) *Paar-tyd der Paary- zen.*

Pariage. (*Zie Paréage*).

Parial, ale (adj.) *Dat de Pairs aangaat.*

Par-ici, (adv.) *Hier door, hier langs.*

Parier, (v. a.) *Wedden, verwed- den.*

Pariétaire, (f) *Glas-kruid, muur- kruid (n).*

Parietur, (m) *Een wedder.*

Pariëenne, ou, Sédanoise, (f) *Diamant-tetter, corpus-cursif (zeke- re kleine druk-letter).*

Parité, (f) *Gelykheid, overëen- komst.*

Parjure, (m) *Meineed, valsche eed (m) meinedigheid (f).*

Parjure, (adj. & f.) *Moineedig; een meinedige, een eed-breker.*

Parjurer, se parjurer, (v. n. p.) *Meinedig worden, valschelyk zwee- ren, eeven meined begaan.*

Par-là. (*Zie order Par*).

Parlant, ante (adj. & part.) *Spreekende; trompette parlante, spreek-trompét, roeper; armes par- lantes, sprekend waapen (dat den naam des geenens die het voerd aan- duid).*

Parlement, (m) *Parlement (n. zeker oppergerechts hof, Raadsverga- dering der stenden in Vrankryken En- geland; convoquer, proroger le Parlement.*

Parlementaire, (m) *Een Parle- ments gezinde.*

Parlementer, (v. n. oud w.) *In onderhandeling treden, tot een ver- drág komen.*

Parler, (v. n.) *Spreeken, praatzen; parler bien, mal, haut, bas, du nez, gras, entre ses dents, des gros-*

PAR.

grosses dents, &c. *parler en public*, in 't openbaar spreken, een gespréek doen; *parler en maître*, met een' meesteragtige toon of met gezag spreken; *parler aux rochers*, à un sourd, tot eenen verstaenden, eenen dooven spreken; *les tuyaux parlent bien*, de orgel-pypen spreken of luiden wel; *parler au hazard*, à la boule vue, en l'air, in 't honderd heen praaten; *parler aux chiens*, de jagthonden aanmoedigen; *se parler*, (v. r.) gesproken worden; *item malkander spreken*; *la langue française se parle partout*, de fransche taal word overal gesproken; *se parler par lettres*, des yeux, briefwisseling houden; *met louken malkander verstaan*.

Parler, (v. a.) Spreken; *parler français*, fransch spreken; *item verstaanbaar spreken*; *parler blason*, chaffe, guerre, wapenkundig, jagtkundig, krygskundig spreken; *parler voiture*, Balzac, als *Voiture*, als Balzac spreken; *parler chrétien*, verstaanbaar spreken.

Parler, (f. m.) Het spreken, de spraak; *un parler gracieux*, eene bevallige spraak.

Parlerie, (f. gem. w.) Gebabbel, gesnap, geklap (n).

Parleur, euse (m. & f.) Spreker, praater; *snapper*; *praatster*, *praat-moer*, *snapsler*, *klappeie*.

Parloir, (m) Spreek-plaats (f. in een Klooster).

Parloriser, (v. n.) Gemacks spreken.

Parmesan, (m) Parmezaan-kaas.

Parmi, (prep.) onder, tuschen; *parmi tant de gens*; *parmi mes papiers*.

Parnage, (m) Pagt, cys, voor 't dryven van zwynen in een eikelbosch (f).

Parnasse, (m) De Berg Parnassus, de zang-berg; *item de dicht-kunst*, de dichters.

Parnassides, (f. pl.) De zanggodinnen.

Parodie, (f) Verdraaijing der woorden, voornamenlyk van vaerszen, die den zin veranderd en bespottelyk maakt.

PAR.

585

Parodier, (v. a.) Een gedicht verdraagen, omkeeren, eenen anderen zin geeven.

Parodiste, (m) Keerdicht-maaker.

Paroemie, (f) Korte en zinryke gelykenis.

Paroeferte, (f. in oude lands-Rechten) Aanbieding.

Paroi, (f) Wand, muur (bêter mur, muraille).

Paroi, (m) Het middelschot der neus (n. in Ontl. k.).

Paroir, (m) Hoefsmids-steel-mes (n).

Paroïre, (f) Schaafzyzer (n. gebruikt tot 't versinnen by Kopersl.).

Paroïsse, (f) Kerspel (n) *Parochie*, wyk; *item gemeente*; *Kerspelkerk* (f); *il est le coq de la paroïsse*, hy is het haanje (de voor-naamste) van de buurt.

Paroïssial, ale (adj.) Die of dat van de wyk, of parochie is.

Paroïssien, ienne (m. & f.) *Parochiaan*, *Kerspel kind*.

Paroître, (v. n. Lees *Parêtre*) *Verschynen*, voor den dag koomen, zich vertoonen; *item blinken*, *sebynen*, *blyken*; *paroître en public*, in 't openbaar verschynen; *cela me paroît beau*, dat komt my mooi voor; *faire paroître*, doen blyken, te kennen geeven; *paroître* (v. impers.); *il paroît bien quel parti il a pris*, het blykt wel wat zyde hy gekoozen heeft; *il y paroît bien*, het is 'er zeer wel aan te zien; *vraiment*, *il y paroît peu*, waarlyk daar zyn niet veel teekens van.

Parole, (f) Woord; *gespréek* (n); *spraak* (f) enz.; *donner de bonnes paroles*, goede woorden geeven; *se prendre de paroles*, kyven, schelden, woorden krygen; *il y eut de grosses paroles*, daar reezen harde of hevige woorden; *prendre la parole*, het woord opvatten, beginnen te spreken; *item antwoorden*; *porter la parole*, het woord doen of voeren; *repandre la parole*, zyne redenen hervatten; *couper la parole à quelqu'un*, iemand in de reden vallen; *avoir le don de la parole*, ou, *avoir la parole à commander*,

ment, ou, en main, *wel bespraakt* zyn; *vaerdig spreken kunnen*; parole, woord, parool, belofte; donner, dégager, tenir sa parole; manquer de parole; homme de parole; perdre la parole, *de spraak verliezen, spraakloos worden*; paroles mémorables, *gedenkwaardige woorden of redenen*; être de deux paroles, *uit twee monden spreken*; ce marchand est à une parole, *die koopman overleefst*, of, *outrloofd niet*; parole, woord, wagt-woord; parole de Dieu, *het woord Gods, de Heilige Schrift*; la Parole Eternelle, ou, le verbe, *het Eeuwige woord, Jesus Christus*; à grands Seigneurs, *peu de paroles*, by groote Heeren *moet men zyne reden niet te lang maaken*; à bon entendeur, il ne faut qu'une parole, *een half woord is genoeg voor den wyzen*; la parole s'enfuit, & l'écriture demeure, *woorden vergeet men, maar dat geschreeven is, dat blyft*.

Paroli, (m) *Het verdubbelen van den eersten inzét (by Speelders)*; faire paroli, *niets wyken, zoo goed weêrom vergelden, met dubbelde munt betaald zetten*.

Parons, ou, Pairons (m. pl. by Valkensers) *De oudste der roofvogels*.

Paronychie. (Zie Panaris).

Parotide, (f. In Heel-k.) *Klier gezwel (n) of smarting (f), achter d'ooren*.

Paroxysme, (m. in Gen. k.) *Verheffing, verdubbeling van koorts (f)*.

Parpaie, (f) *Volle bestaaling, afbestaaling*.

Parpaillot, ote (m. & f.) *Een scheld-naam eertyds aan de Gereformeerden in Frankryk gegeven*.

Parpain, ou, Parpaing, gne (adj.); Pierre parpaigne, *een steen die zoo breed is als de muur dik is, een blind steen (by Metz)*.

Parpaye. (Zie Parpaie).

Parpayer, (v. a.) *Ten vollen afbetaalen*.

Parque. (Zie Parques).

Parquer (v. a.) *des brebis, schaa-pen in een' kooi, in horden sluiten (of 's veld)*; parquer l'artillerie, *bei*

geschut in een perk voeren; parquer des huires, *oesters op 't strand afperken, afsluiten, om ze vette maaken*; parquer, (v. n.) *in een' kooi, bok, of afgeslooten plaats leggen of zyn*.

Parques, (f. pl.) *De Schik-godinnen (die volgens 't zeggen der Heiden-sche dichters, 't bestél over 's Menschen leuen hebben, en waar van 'er 3 zyn zouden, namenl. Clotho, Lachesis en Atropos, de eene den draad trekkende, de andere de spil omdraayende, en de derde den draad des levens afknippende)*.

Parquet, (m) *Vierkante plaats rondom met een bek afgeslooten; item vloer met ruisen ingelegd; item raad of geboor-kamer van een Gerechts-hof (f); item het hout-werk van een schoorsteen; item het doop-bek in een Kerk (n); item kogel-bak op een schip (m); item kogel-plaats in een tuig-huis (f)*.

Parquetage, (m) *Hek-werk, ruit-werk, ingelegd-werk (n)*.

Parqueter, (v. a.) *Iets met ruit-werk maaken, inleggen*.

Parquoi, (conj. oud w. biter c'est pourquoi) *Derhalven, waarom*.

Parrain, (m) *Peet, peeter, doop-heffer geuader; item een uitgekozen Soldaat, om op een ander Soldaat, die geharquebuseerd moet worden, 't eerste te schieten; item een Heilige, wiens naam men by den doop bekomen heeft*.

Parricide, (m) *Vader-moord, een' moord, begaan aan vader, moeder, man, vrouw, broeder, zufter, kind, koning of vorst, een' gruwzaame of schrikkelijke moord*.

Parricide, (m. & f.) *Vader-moord of moordenaarster, een of eene die een Parricide begaat*.

Parricide, (adj.) *Moordadig in de hoogsten graad*.

Parfemer, (v. a.) *Bestrooyen, bezaayen; parfemer un lit de fleurs*.

Parfi, (m) *Afgoden dienaar des vuurs*.

Part, (f) *Deel, gedeelte, aandeel, lot, part enz. (n); groffe, petite part; avoir part dans une manufacture, prendre sa part; faire part de &c., deelgenoot maaken*

van enz.; être à la part, (*Zee-w.*) op reïne kaap vaaren, dat is, dat de matroozen deel aan den prys ('t genomen schip) hebben; item deel aan een vifch-vangst hebben; faire, ou, donner part de quelque chose à quelqu'un, iemand iets berichten, mededeelen; (advifceeren); prendre part à quelque chose, deel, belang ergens aan neemen; je prends beaucoup de part à votre perte; la plus part, het grootste gedeelte, de meeste; la plus part des hommes; la plus part du temps, den meesten tyd; de la part, van wegens; dites lui de ma part, zegt hem van mynent wegen; venir de la part du Roi, in 's Konings naam of van s' Konings wegen komen; part, plaats, zyde, kant; de toutes parts, allere-wegen, van alle kanten; autre part, elders, op een ander plaats (silleurs); nulle part, nergens; quelque part, ergens; aller quelque part, ergens gaan; en quelque part que ce soit, waar het ook zye; prendre une chose en bonne ou en mauvaise part, een' zaak wel of euvel neemen; cela vient de bonne part, dat komt van goeder hand; de part en part, door en door; percer de part en part; de part & d'autre, van wederzyden, van beide kanten; d'une part je vois que &c. & de l'autre que &c., aan de eene zyde enz.; à part, ter zyden, by zich zelven alleen, mettez cela à part, legt dat weg, of, aan een zyde; tirer quelqu'un à part, iemand ter zyden trekken (om met hem te fpreken); faire bande à part, een afzonderlyk gezelschap maaken; raillerie à part, zonder gekfcheeren, in ernst gefproken; fa vanité à part, il est honnête homme, zyne verwaandheid overgeflaagen, is hy enz.; c'est un fait à part, dat is een' andere zaak; à part soi, ou, en soi même, by, tot of in zich zelven; part, d'autre zyde (van wiffelb. enz.); le contenu de l'autre part, ou, en l'autre part.

Part, (m. in Rechten en Heel-k.) Kinderbaaring, kraaming; lyfs-urugt (f), kraam-kind (n); fupposition

de part, heimelyke onderfpeeking van een kind; fuppression de part, afdryving enz.

Partage, (m) Deeling, verdeeling, fcheiding, fchifting (f); item erfdeel, deel, lot (n); item il y a partage (les juges font partagés) de Rechiers zyn 't niet ééns.

Partager, (v. a.) Deelen, verdeelen, fchiften, fcheiden; item deel neemen; partager une fucceffion, eene erffenis deelen; la riviere partage la Ville, de rivier verdeeld de Stadt in tweeën; la cour est fort partagée, het hof is zeer verdeeld (in gevoelen); la nature l'a bien partagé, hy heeft veel en natuurlyke vermögens; elle partage vos peines, zy neemdt deel in uw verdriet; partager le vent (*zee w.*) over beide zyden éven hoog loeven; item met een ander fchip gelyk op-loeven; partager le différent, het verfchil deelen, door middel deen.

Partance, (f. *zee-w.*) Vertrek, het s'zeil gaan, afvaaren van een fchip (n); coup de partance, vertrekfchoot, fein-fchoot dat men 't zeil gaat.

Partant, (conj. in Rechten nog gehr.) Derhalven, daarom, overzults, by gevolg (bêter c'est pourquoi, par conféquent).

à Parté, (m. *Ital. w.*) Gefprék des Toneel-fpeelders, waarby by zich quanswyze houd als of zyn' medefpeelders het niet hoorden.

Partement. (m. *Zie Partance*).

Partement (m) de fufée, het af-fceeken eener vuur-pyl.

Parterre, (m) Gelyke, évene grond of vloer, vlakke; item ftaan-plaats (f); 't ruim (n. in een' Schouwburg); item de toefchouwers daar in; item 't briefje daar van; parterre de jardin, bloem-ftuk in een tuin; parterre de gazons, een ftuk met groene zooden belégd; parterre de natte, vloer-mat; parterre d'eau, waterkonst-werk, waar by zich verfcheidene ftraalen vertoonen; faire un parterre, (gem. en boers. w.) op den grond wallen.

Parti, (w) Voorflag (m), aanbieding; gelé-

gelegenheid; voordeelige zaak, party (f.), *boop enz.* (m.); *il a refusé de bons partis, hy heeft schoone gelegenheden van de hand gewezen; cette fille est un bon parti, die jonge dochter is een' voordeelige party of voordeelig huwelyk; c'est un puissant parti, het is een sterke party, of; groeten boep; il a pris le bon parti, hy heeft de beste zyde gekoozen; être du parti de &c. van de party, aan de zyde zyn van enz.; abandonner le parti, de party verlaaten; attirer quelqu'un dans son parti; j'ai pris mon parti, ik heb myn besluit genomen; il a pris le parti des armes, hy heeft den Krygs-dienst verkoozen; il prit le parti de se taire, hy verkoos te zwygen; j'ai pris parti ailleurs, ik heb my elders voorzien of verbonden; aller en parti, op party gaan (by Krygs.); le parti des gabelles est affermé, het zout is verpact.*

Parti, ie (adj. & part. van Partir) *Gedeeld, verdeeld; item half doorgesneeden (in Wapenk.); item versnoken, weggegaan, verreis.*

Partiaire (adj.); *Fermier partiaire, Pagter voor de helft.*

Partial, ale (adj.) *Eénzydig, partydig, die ééne zyde gunstig is.*

Partialement, (adv.) Eénzydiglyk.

Partialiser, (v. a.) Partydig maaken; partialiser (v. n.) se partialiser (v. r.) partydig worden.

Partialité, (f) Eénzydigheid; partydigheid.

Participant, adj. & subst.) Deelagtig; item een deel-genoot.

Participation, (f) Mededeeling (van iets); item deelagtigheid, deel (in iets); admettre quelqu'un à la participation d'une chose; il a fait cela sans ma participation, by heeft zulks gedaan zonder my iets daar van te kennen te geeven.

Participe, (m) Deel-woord (n. in spraak.); item een deelgenoot (m).

Participer (v. n.) à quelque chose, deel of genot ergens aan hebben; participer à la joie, à la tristesse de son ami; participer

de quelque chose, van den aart van iets zyn; mineral qui participe du vitriol.

Particulariser (v. a.) un fait, een bedryf met alle zyne omstandigheden verhalen; item naauw onderzoeken.

Particularisme, (m) Byzonder gevoelen (n); item Leere der byzondere Genade (f).

Particulariste, (m) Een die een byzonder gevoelen of meening heeft; item een voorstander der byzondere Genade.

Particularité, (f) Byzonderheid, byzondere omstandigheid; item omstandig verhaal.

Particule, (f) Klein deeltje, stukje, brokje; item klein woordje, woord-léden (n. in spraak-k.).

Particulier, iere (adj.) *Afzonderlyk, byzonder, zonderling; item wonderlyk, ongemeen; chambre particuliere, een afzonderlyke kamer; un cas particulier, een byzonder geval; conduite particuliere, een zonderling gedrag of houding; c'est un esprit tout particulier, 't is een zeer wonderlyke geest; un bien particulier, een afzonderlyk goed.*

Particulier, (m) Een onbeëmpte, een privaät persoon; vivre en simple particulier, als een gemeen of eenvoudig burger leeven; vivre en son particulier, op zich zelven leeven of huishouden; en mon particulier, ou, pour mon particulier, my aangaande, wat my belangd; en particulier, (adv.) in 't byzonder; chacun en particulier, yder in 's byzonder.

Particulièrement, (adv.) Byzonderlyk, voonaamentlyk.

Partie, (f) Deel (n) enz.; la partie est moindre que le tout, het deel is minder als zyn geheel; une bonne partie des hommes, een groot deel der menschen; les parties nobles, de édele deelen (des Ligchaams, als: 't Hart, de Lèver enz.); les parties honteuses, de schaam-deelen; parties de l'oraison, de deelen eener reden (in spraak-k.); chanter sa partie, zyne party of stem zingen; air à quatre parties, par-

PAR.

parties similaires, *gelyk-stagige deelen*; partie adverse, *tegen-party*; avoir affaire à forte partie, *met een' harde party te doen hebben*; remettre la partie, *een' zaak of geding verschuiven*; accommoder les parties, *de partyen bevrédigen*; prendre un juge à partie, *eenen Rechter voor de vierschaar roepen*; la partie n'est pas égale, *de party of kans is niet gelyk*; faire une partie de chasse, *een' Jagt-party maaken*; être de la partie, *van 't gezelschap zyn*; partie de plaisir, *gezelschap ter verlustiging*; partie, *spel*, party; jouer, gagner partie, *een spel speelen, winnen*; parties, *uittrekfel, rekening (van een winkel of handwerks-man)*; arrêter les parties, *de rekening voor goed erkennen*; tenir les livres à parties simples, à parties doubles, *zyne boeken met enkele, dubbele posten houden*; parties casuelles, *toevallige, onzekere voordeelen, buitenkanssen*; faire un coup de partie, *een stuk waagen dat voordeel geeft of belooft*; c'est une partie faite à la main, *dat is een' overléde zaak*; partie de froment, *partie de seigle, deels van serwe, deels van rogge*; men zegt ook, il a les parties qu'il faut pour son emploi, *hy heeft de nodige vereischten tot zyne bediening*; partie aliquante (in *rekenk.*) *getal dat eenige maalen genomen, in een grooter niet net opgaat*; partie aliquote, *getal dat eenige maalen genomen, in een grooter net opgaat*; en partie (adv.) *ten deele, deels, gedeeltelyk*; l'ouvrage est en partie fait.

Partir, (v. a. meest in *Rekenk-k. en Wapen-k.* gebr., anders zegt men partager; je partis, tu partis, il partit, nous partifions &c., je partis &c., j'ai parti &c., je partirai &c., que je partiſſe &c.), *deelen, verdeelen*; partir l'écu en deux, *'s schild in tweeën verdeelen*; ils ont toujours quelque maille à partir ensemble (spr. w.), *zy hebben altoos ruzie of een eisje met mal-kander te schillen*.

Partir, (v. n. Je pars, tu pars,

PAR.

589

il part nous partons &c. Je par-tois &c. Je partis &c. Je suis parti &c. Je partirai &c. pars &c. que je parte &c. que je partiſſe &c. partant &c.) *vertrekken, weggaan, verreizen enz.*; le courier est parti; il partira demain pour la France, pour Madrid, *hy vertrekt morgen naar Frankryk, naar Madrid*; il ne part pas de la maison, *hy komt niet buiten de deur*; partir, *uitvliegen, afvliegen, los-breeken, los-springen*; la bombe part du mortier; faire partir une pierrre d'une mine; faire partir le cheval, *het paerd laten loopen, aanzetten*; faire partir le gibier, *het wild opjaagen*; partir, *voortkomen, ontsaan*; ce sont des louanges qui partent de la flatterie; cela part d'un cœur vraiment genereux; partir, *uit-schieten (in de Scherm-school)*.

Partir, (f. m.) *Het afreizen, vertrek*; item *het begin van de ren van een paerd (n)*; au partir de là, *by 't vertrek van daar*; cheval qui a un beau partir.

Partisan, (m) *Aanhanger, een die iemands party boud*; item *Pagter der Koninglyke inkomsten*; item *een Party-ganger (in den oorlog)*.

Partiteur, (m, in *Reken-k.*) *Deeler (Diviseur)*.

Partitif, (adj. in *Spraak-k.*) *Deelend*.

Partition, (f) *Deeling, verdeeling (in Reken-k. Wapen-k. reden-k. en zang-k.)*.

Par-tout, (adv.) *Overal, allere-wegen*.

Partunde, (f. by d'oude Heid.) *Godinne der Kinderbaaring*.

Parvenir, (v. n.) *Geraaken, voortgeraaken, voortkomen*; parvenir à une charge, à l'Empire, à son but; ce jeune homme ne manquera pas de parvenir, *die Jong-man zal wel voort-komen, of, in staat geraaken*.

Parvenu, ue (adj.) *Geraakt, gekómen*; item *geslaagt, voortgekomen*; un parvenu (subst.) *een die van niks tot iets gekomen is*.

Parvis, (m) *Voor-plein, voor-hof eener Kerk (n)*.

Paru-

Parulis, (m. in Heek-k.) Ontsteking, opzwellung van 't tand-vleesch (f).

Parure, (f) Verciersel, o'eraad, pronk-gewaad, tooisel(n); opschik(m); une riche parure; parure, gelykheid van gedaante of versooning; chevaux, ouvrage d'une même parure.

Pas, (m) Eene treede, of, tred, schrede (f); stap, voetslap of pas enz. (m); aller d'un bon pas, ou, marcher à grands pas, met groote schreden gaan, wakker aansloppen; à petits pas, ou, à pas lerrés, met korte schreden; marcher à pas de loup, à pas de larron, beel zagties gaan, sluipen; marcher à pas comptés, statelyk, gemaakt of op de maat gaan; aller pas à pas, voeje voor voetje gaan, langzaam gaan; poursuivre quelqu'un pas à pas, iemand op de hielen zitten, van naby vervolgen; pas à pas, on va bien loin, (spr. w.) Ingraam gaat zeker; doubler le pas, de schreden verdubbelen, gezwinder voortgaan; retourner sur ses pas, op zynen weg te rug keeren; faire un faux pas, eenen mistred of eene mistree doen, struikelen; item eenen valschen pas, stap, mislag of feil begaan; pas de clerc, feil, mislag, overziening; se retirer au petit pas, stilltjes heen-gaan, weg-sluipen, af-druipen, af-zakken; cheval qui a un bon pas, paerd dat een' fraaye gang heeft; cheval de pas, een pas-ganger; pas, voitrée, voorrang; donner le pas à une personne; prendre le pas devant, de voorrogt neemen, eerst ingaan; passer le pas, sterven; faire passer le pas à quelqu'un, iemand dooden, naar de andere wereld helpen; il faut passer le pas, men moet 'er meê door, dat moet zoo zyn; franchir le pas, een pas besluit neemen; il est en pas d'être un jour à la tête du Ministère, hy is op den weg van eens te zyn enz.; pas, drempel, dorpel, ingang; nous ne sommes encore qu'au premier pas, wy zyn nog maar op den drempel, in 't begin; dès le premier pas, il se laissa effrayer, van

den eersten aanvang af laat ty zich afschrikken; entrer dans un pas difficile, eene moeyelyke zaak onderneemen; se tirer d'un mauvais pas, zich van een' quaaide omstandigheid ontdoen; faire le premier pas, den eersten stap doen, de eerste aanleiding geven; je n'y ferai pas un pas, ik zal 'er geen voet in verzetten, vous n'y perdrez que vos pas, gy zult 'er u'w moeite alleen by verliezen; n'être qu'à deux pas de la mort, hy is dood dank; pas, voetslap, voetspoor, tree; les fleurs naissent sous ses pas, de bloemen wassen onder zyne voeten of treden; marcher sur les pas des grands hommes, het voetspoor of voorbeeld van groote mannen volgen, hunne voetslappen drukken; le pas commun est de deux pieds & le géométrique de cinq, de gemene stap of schrede is enz.; pas, toegang, doorgang, engte, naauwte; gagner le pas de la montagne, den toegang des bergs bereiken, inneemen; le pas de calais, de hoofden of het naauw tusschen Calais en Douvres; pas de haubans, ou, enfléchures, (Zee w.) wêvelingen in 't wand (dwarse touwsjes om de voeten op te zetten en na den mast te klimmen); pas de souris, sneene beer, voet eener borstweering (in vesting-b.); pas de vis, slinger-slag eener schroef; pas d'âne, steek blad (n) aan een dâgen-gevést; item heef-blad (zeker kruid); item ring-bout (Zee-w.); pas, (by Handwerks-l.); outils de toutes sortes de pas, werk-tuigen van allerlei grootte; pas, (by Weevers) optrek des draads in den kam; de ce pas, (adv.) terstond, opstaande voer; j'irai de ce pas avec vous.

Pas, (particule négative, ontkennend woordje, word met ne en non, dewelke ook zie, en zomtyds alleen gebruikt) Niet; je ne le connois pas, ik ken hem niet; non pas que je sache, niet dat ik weet; comment se porte-t-il? hoe vaart hy? pas bien, niet wel; pas un, pas une, (adj.) niet een, geen; pas un ne le croit.

Pasage. (Zie Pacage).

Paschal, ale (adj. waar van het m. pl. is paschals) *Das van 't Paschais; l'agneau paschal, het Paaschlam, (Ch. als K.)*.

Pasquin, (m); *Pasquyn* (zeker beeld te Rome, waar aan menschimschrijsen plukt); item figuurl. een schimpdicht, pasquil.

Pasquinade, (f) *Schimpschrift, bekel-dicht* (n).

Passable, (adj.) *Das gaan of passeeren kan, redelyk, tamelyk, lydbaar, cela est passable.*

Passablement, (adv.) *Redelyk, tamelyk, zoo wat heen.*

Passacaille, (f) *Zeker dans, in een tripel-tact of 3 syden begrepen; item een mos-band om 't lyf.*

Passade, (f) *Doortogt, door-reize* (f); item *reispenning, teerpenning* (m); *demander, donner la passade; passade, de omloop, heen- en weër-gang of loop van een faerd* (in de Ryschool).

Passage, (m) *Weg, reis-weg* (m. van groote doortogt); item *de doortogt zelfs, over-vaart, over-togt enz.* (f); *le passage est libre, de weg is vry; disputer le passage d'un fleuve, de overtogt enz.; le passage des troupes, de doortogt enz., donner passage, doortogt, overtogt verleenen; je vous verrai en, ou, à mon passage, by myne door-reize enz.; passage, opening, door-togt, plaats, ruimte; il faut laisser un passage à la fumée; le canon se fait passage, passage, scheeps-vragt, wagen-vragt of loon; veer-geld, brug-geld, bekken-geld, passagie geld; droit de passage, vrye door-togt of overtogt (aan eenig plaats; oiseau de passage, trek-vogel; passage, spreuk, rede, plaats (van eenig geschrift of boek); citer, expliquer un passage de l'écriture; passage, gang (in een huis); passage, het zagt of gemoedig maaken van 't léder.*

Passager, erej (adj.) *Door-trekken-de, voorby-gaande; item onbestendig, niet duurzaam; chagrin passager, voorby-gaande droefheid; biens passagers, beauté passagere, vergankelyke, voorby-vlietende goederen enz.*

oiseau, poisson passager, *vreemde of voorby-trekkende vogel enz.*

Passager, (f. m.) *Reiziger, passagier* (in een schip of ry-szig).

Passager (v. a.) *un cheval au trot, au pas, een Paerd den draf, den pas-gang leeren* (in de Rysch.).

Passant, ante (adj. & part.) *Voorby-gaande, voorby-vaarende, voorby-reizende; item gaande* (in *Wapen-k.*); item *une rue passante, un chemin passant, eene straat, een weg daar veel volk door-gaat; passant, overtreffend; en passant, (adv.) in 't voorby-gaan, ter loops; dire une chose en passant; saluer quelqu'un en passant.*

Passant, (f. m.) *Een Reiziger, voorby-gaande.*

Passation, (f) *Het maaken of de plegtigheden van een verdrag (contract).*

Passavant, ou, Passe-avant, (m) *Reisbriefje, doortogt-briefje* (n. der tol-bedienden op waaren).

Passe, (f) *Gang, weg, toestand* (m. daar iemand in is); *être dans une belle passe, op een' goeden voet of weg staan; il est en passe d'être avancé, by staat op een goeden voet enz.; passe, (in de Scherm-sch.); faire une passe, inloopen, onder den dégen loopen; passe, poort op een trok-ijsel, in een' maliebaan* (f); *passe, (Zee-w.) engte, guil, tusschen twee zand-banken* (f); item *naauw Zee-gat om in een' haven of rivier te loopen; passe, (zegt men voor je passe, in 't kaart-sp.) ik pas (of geef 't spel gewonnen); passe, het zy zoo, het kan zoo doorgaan; passe, byvoeging om specie die te ligt is gelyk te maaken tegens wigtige; passe, wyfjes musch of mos.*

Passé, (m) *Het voorledene* (n), *de voorledene tyd* (f).

Passé, ée (adj. & part.) *Voorby, voorleden, voorby-gegaan, geweest; item ouderwetsch, uitgeleefd, verwalten, verwelkt enz.; chose passée, gedaane of voorby-gegaane zaak; le temps passé, de voorledene tyd; homme passé, uitgeleefd man; couleur passée, verflensle of vershötene kleur; mode passée, asgelegde of ouderwetsche*

jehe mode, dragt; *maitre passé*, aangenomen meester.

Passé avant. (Zie *Passavant*).

Passé-balle, ou, *Passé-boulet*, (m) *Kogel-maat* (f).

Passécaille. (Zie *Passacaille*).

Passé-canal, (m) *Nauw vaarwater*, *tusschen zand-banken* (n).

Passé-chevaux, (m) *Veer-pont* (f).

Passé-debout, (m) *Tol-ceel* (f); *verlof-brief* (m) voor waaren die door mogen gaan zonder ontladden te worden.

Passé-dix, (m) *Meer als 10 oogen* (m't *Taerling-spel*).

Passé-droit, (m) *Gunst*, *verzagting* (f); *item* ('t *tégengefelde*) *onrecht*, *ongelyk* (n. in *Rechts-offening*).

Passée, (f) *Doortogt* (f. van 't *krygs-volk*); *trek-tyd* (f. der *vogelen* *spoor* (n. van 't *wild*) een laag van 2 dezyn *Lamsellen* (f. by *Velbereider*) een lok of *trens hair* (f. by *Pa-trijk-m.*).

Passé-fleur, (f) *Anemonie-roos*.

Passéger. (v. r.) (Zie *Passager*).

Passément, (m) *Doordfel*, *belégsel*, *passément* (n).

Passémenter, (v. a.) *Boorden*, met *lint* *belégen* (*béter mettre du passément*).

Passémentier, iere (m. & f.) *Passément-werker*; *-werfster*.

Passé-parole, (m) *Léger-woord*, dat van den *eersten* tot den *laafsten* gaat.

Passé-par-tout, (m) *Een hoofd-sleutel*, *looper* (m. *sleutel* die op *verscheide sloten* past); *item* een *dubbeld slot* (n); *item* een *grootte trek-zaag* (f).

Passé-passe, (m) (*Hand-greep der Goochelaars*); *tours de passé-passe*, *goochel-werk*, *guichel-spel*; *joueur de passé-passe*, *goochelaar*.

Passé-pied, (m) *Zeker dans met gezwinde treden*.

Passé-port, (m) *Vry-brief*, *vry-gelei-brief*, *pas* (m); *item* *paspoort* (f), *passieerbief* (n. voor *Koopwaaren*).

Passer, (v. n. & a. heeft veel *betekenissen*) *Door-gaan*, *door-trekken*, *door-reizen*, *voorby* of *verby-gaan*,

door-vaaren, *door-loopen*, *voorby vlieten*, *doorvlieten* enz. (Zie *verder de volgend spreekwyzen*); *passer devant*, *voor* of *vooraan gaan*; *passer le premier*, *het eerste voorby gaan* of *vaaren*, *passer d'un lieu à l'autre*, *van den eenen plaats na den anderen gaan*; *passer par une Ville*, *door eene Stadt reizen*, *trekken*; *la riviere passe devant la Ville*, *de rivier of stroom loopt voorby de Stadt*; *passer la riviere*, *over de rivier gaan* of *vaaren*; *passer un défilé*, *door eenen engen weg* of *eene engte trekken*; *il en faut passer par là*, *men moet daár aan*, *dat moet zoo zyn*; *il faut que cela passe*, *dat moet geschieden*; *faire passer des Marchandises d'une Ville à l'autre*, *Koopwaaren van den eenen plaats na den anderen vervoeren*, *voortzenden*; *il ne passera pas jusques là*, *by zal zoo ver niet kómen*; *passer outre*, *doorgaan*, *voortgaan*, *verder gaan*; *passer son Chemin*, *zynen weg gaan*, *voortzetten*; *laisser passer quelqu'un*, *iemand gaan laten*, *verby laten*; *passer à quelqu'un la plume par le bec* (*spr. w.*), *iemand soppen*; *son nom passera à la posterité*, *zyn roem zal tot het na-geflacht overgaan*; *passer légèrement sur une chose*, *iets éven aanroeren*, *naauwelyks gewag van maaken of gedenken*; *passer par dessus toutes sortes de considérations*, *alle bedenkelijkheeden over 't hoofd zien*, of, *aan een zyde zetten*; *cela passera par mes mains*, *dat zal door myne handen gaan*; *l'Empire passa des Medes aux Perses*, *het Ryk is van de Meden tot de Persen overgegaan*; *passer d'une charge*, *d'un article à l'autre*; *passer un Soldat par les baguettes*, *par les armes*, *ernen Soldaat door de spitsroede laten loopen*, *doorschieteten* (*harquebuzeren*); *passer les bornes*, *de paalen of grenspaalen te buiten gaan*, *overschryden*; *passer la mesure*; *cela passe mes espérances*, *dat gaat*, of, *is boven myne hoop*; *cela me passe*, *dat is buiten myn bereik*, *boven myn begrip*;

grip; il me passe de toute la tête, by is een kop grooter als ik; cela passe la raillerie, dat gaat te verre of is te grof; quand cela passe trois mois, als zulks meer als drie maanden duurt; je ne passerai pas cinquante écus, ik ga niet hooger of geef' niet meer als vyftig ryksdaalders of kroonen; il passe tous les compagnons; by overstreeft alle zyne metgezellen; passer une ligne, eenen regel uitlaaten, overstaan; je passe par dessus tant de choses que j'aurai à dire, ik gaaf' zo veel zaaken enz. met stilzwygen voorby; tant d'habiles gens y ont passés, zoo veel bequaame lieden hebben zulks over't hoofd gezien; passer, gelden, door den beugel gaan; cela ne passe pas, dat kan zoo niet gaan; je vous passe cela, ik geef' u dat toe, of ik laat u dat gelden; passer à un capitaine tant de Soldats, aan een Hoofd-man of Hopman zoo veel voetknechten berekenen of bezoldigen; ce mot ne passe pas, dat woord deugd niet; passer, gangbaar zyn, doorgaan; cette pièce passe, dat stuk gelds is gangbaar; il a passé une pièce qui n'étoit pas de mise, by heeft een stuk gelds uitgegeven dat ongangbaar was; il n'en laisse rien passer, by ziet my niets door de vingers of verschoond my in niets; passer, doorgaan, gebouwen of aangezien worden; il passe pour un habile homme, pour savant; passer, vergaan, verby-gaan, verwelken, versien; le temps, la beauté passe, de tyd, de schoonheid vergaat, of, gaat verby; cette mode est passée il y a long temps, die draagt is voor lang uit het gebruik geweest; cette pierre est passée, die steen heeft zyn glans verloren; les couleurs passent avec le temps, de kleuren (verwen) verschromen door den tyd; passer en proverbe, tot een spreekwoord worden; laissons passer la pluie, laat ons den regen verby laten gaan; les passions violentes passent vite, de geweldige hartstogten gaan ras over, duuren niet lang; il est passé, by is dood of by is weg; il a passé comme

une chandelle, by is als een' kaers uitgegaan; il va passer, by gaat heen, of, by sterft; passer, doorbrennen, verslyten; passer son temps à jouer; passer les jours à rien faire; passer la belle saison à la campagne; passer mal son temps, zyn' tyd kwalijk besteeden; item 'er slegt aan zyn, verdriet hebben; passer son envie, sacotere, zyne lust stilen, zyne gramschap laten vaaren, verdryven; passer debout, onafgelaaden of onuitgelaaten, zonder visitatie doorgaan (van waaren gez.); passer son ordre, eenen wisselbrief of ander geschrift enloffeeren, aan iemands ordre overteekenen; passer des marchandises en fraude, koopwaaren smokkelen, niet vertollen of aangeeven; passer un contrat, een' verbindnis (contract) maaken, sluiten; passer procuration, volmagt geeven; passer condamnation, zyn vonnis onderteekenen, schuld-bekentenis doen, zyn' zaak verlooren geeven; la chose passa tout d'une voix, de zaak werd eenpaariglyk beslooten; passer quelque chose par un linge, iets door een doek zygen, kleinzien; passer par un tamis, ou par l'éta mine, door een zeef laten loopen; passer un ruban par un anneau, een lint door een' ring trekken; passer le lacet dans les œilllets, de ryg-snoer, nesteling of veeter door de nestel-gaten steecken of haalen; passer sa chemise par dessus la tête, zyn hemd over het hoofd trekken; passer le fil par l'aiguille, eene naald vademen; passer maître, meesler, baas of gilde-broeder worden; item in 't gild aanneemen; se faire passer maître, zich als meester in 't gild doen aanneemen; passer maître quelqu'un (spr. w.) iemand al eeten d' wazten, gelyk de monniken den abt; passer un rasoir, een scheermes aanzetten; passer une peau, een vel bereiden; passer une cuir en mégie, een vel op de wyze van een zeem-bereider maaken; passer par la calandre, wateren, kalanderen, mangelen, glans geeven; passer au fil de l'épée, over de kling jaagen. of

laaten springen, neer - sabelen; passer un dessein à l'encre, een' teekening met de pen maaken; cet habit me passera cet hiver, dat kleed zal my deezen winter wel doorbrengen; passer au vent d'un vaisseau, (zee w.) een schip de loef afwinnen, se boven komen; passer en revue, de monst'ring, wapenschouwing ondergaan; passer, (in kaart-sp.) passen, niet speelen willen, of zich aldus houden; passer des déboursments à compte, verschot in rekening brengen; se passer (v. r.) geschieden, gebeuren, voorvallen; item verouden, afneemen, afgaan enz.; tandis que cela se passoit, terwijl dat gebeurde; il commence à se passer, by begint te vervallen of af-te-gaan; la beauté se passe déjà, hoore schoonheid verdwynt alreede; c'est ainsi que la vie se passe, zoo gaat het leeven voorby; se passer de quelque chose, iets ontbeeren, of misfen konnen; je me passerai bien de lui; se passer à pen de chose, met weinig te vreden zyn, of zich daar mede behelpen.

Passé-rage, (f) Peper-kruid.

Passereau, (m) Een mus, musch of mos (Moineau).

Passé-rose, (f) Pioene (zekere bloem).

Passeroute, (f. weinig gebr.) Schelm-sche streek.

Passé-temps, (m) Tyd-verdryf, vermaak (n) tyd-korting (f).

Passé-velours, (m) Duizend-schoon, fluweel-bloem, amarant (f).

Passé-vogue, (f) Snelle vaart eener galeie door sterk roeijen.

Passé-volant, (m) Gebuurde Sol-daat, lorren-draaijer (die op een anders naam de monst'ring goed doet); item een die zich onder een gelag voedt zonder te betaalen.

Passéur, euse (m. & f.) Schuiter-voerder, overzetter, veer-man; schuiter-voersster, veer-vrouw.

Passibilité, (f. school-w.) Lydbaarheid.

Passible, (adj.) Lydbaar, die, of, dat lyden kan.

Passif, ive (adj. in Natuurk.) Ly-

dende; voix active & passive, stemme om te verkiezen en om verkooren te worden; principe passif, een lydend beginsel; dettes passives, schulden die men schuldig is (in Rechten); un passif, ou, verbe passif, een lydend werk-woord (in spraak-k.).

Passion, (f) Lyding (f), het lyden (n), de Passie (f); la Passion de Notre Seigneur; lire la Passion, de Passie of de Geschiedenis van 't lyden lezen; ouïr la Passion, de Passie preken of de predikatiën over 't Lyden hooren; passion, zeker klokken-slag ter voorlezing der Passie; item ter voorbidding van een' zieken.

Passion, (f) Gemoeds-beweezing, harts-togt, gemoeds-neiging, begeerte, drift, lust, liefde, trek (tot iets) avoir de la passion pour la vertu; la chasse & le jeu sont ses passions; la passion que j'ai à vous honorer, à vous aimer, de neiging, drift, liefde die ik heb enz.; assouvir ses passions, zyne lusten boeten of voldoen; passion, hevigheid, drift, gramschap, haat, agir avec passion, met drift te werk gaan.

Passionné, ée (adj. & part.) Hitzig, vuurig, verliefd, ingenoomen; passionné pour la gloire, eergierig; air passionné, verliefd gelaat; expression passionnée, verliefde, item driftige of hevige uitdrukking (doet liefde of voor-oordeel veroorzaakt).

Passionnement, (adv.) Hestiglyk, vuuriglyk, verliefdelyk, tederlyk, aimer passionnement.

Passionner (v. a.) les airs, les discours, den liederen enz. leven, kragt of nadruk by-zetten; passionner, zeer beminnen, naar-verlangen, naar-baaken; passionner le jeu, la danse; se passionner (v. r.) pour quelque chose, vuurig, driftig, item ingenomen voor iets worden.

Passivement, (adv.) Op eene lydende wyze, in eenen-lydenden zin.

Passivété, (f) Lydbaarheid, werkeloosheid (der Zielen enz.).

Passoire, (f) Een doorslag, vergiet-est (m).

Passel, (m) Zeker teeken-kryst; iets

PAS. PAT.

item weede, weed, pastél (ook Guede genaamd en welke door de verwers in de blaauw-kuipen gebruikt word).

Pastenade, (f) Witte péén (Zie Panais).

Pastenaque, (f) Pylstaart (m. visch).

Pasteur, (m) Herder, harder, schaapherder, (eertyds; maar nu) Leeraar, Herder, Predikant.

Pastille, (f) Reuk-balletje of koekje (n. om een' kamer mee te bewierooken of geur te geeven).

Pastoral, ale (adj.) Herderlyk; vie pastorale, 't herder-leeven; bâton pastoral, herders-staf (bêter houlette); vigilance pastorale, herderlyke waakzaamheid (eenes Leeraars); Lettres pastorales, Brieven van een' Leeraar aan zyne Gemeinte.

Pastoral, (m) Boek van den dienst, gebéden, en plegtigheden eenes Bisschops of Priesters.

Pastorale, (f) Herder-zang (m); item herder-spel, schouwspel van herders (n).

Pastoralement, (adv.) Herderlyk; als een rechten ziel-verzorger.

Pastoureau, elle (m. & f.) Herdertje; berderinnerje (n).

Pastre, Pasturage &c. (Zie Pâtre &c.).

Pat, (m. in schaak-sp.) Koek-mat.

Patac, (m) Kopere munt te Avignon, waardig een fransche Double, ('t welk Zie).

Patache, (f) Klein oorlog-schip, dat voor een uitlegger, of Jagt-schip diend; patache d'avis, advys-jagt (n).

Patagon, ou, Patacon (m) Spaansche patacon, kruisryksdaalder.

Pataque, (f) Portugiesche munt waard een ryksdaalder.

Pata-pata-pén, Woord dat het geluid der trom wil verbeelden.

Patarasse, (f) Wilde trek of gekrass met de pen.

Patarasse, ou, Male-bête (f) Klammaje-yzer (n. zekere scheps naad-beitel).

Patard, ou, fol, fou, (m) Een sluiver.

PAT.

593

Patata patata, Woord om de galop van een paerd te verbeelden.

Patatra, Schreeuw die men geeft als men iemand ziet vallen.

Pataud, (m) Jonge hond met dikke pooten, vette keuten-bond; item een dik-pens, vet mensch.

Pataud, aude (m. & f.) Dik en vet kind.

Pate. (Zie Patte).

Pâte, (f) Deeg (n), beslag (n); pâte bisé, fine, feuilletée, d'amen-des, roggen-deeg, wittebroods-deeg, bûter-deeg, amândel-deeg; pâte de couleurs, gewreevene verf; pâte de stuc, bereide kaik om te plakken; pâte de fourneaux, bereide leem om smelt-ovens van te maaken; il est de bonne pâte, (spr. w.) hy is van goede stoffe; il est là comme un coq en pâte (spr. w.) hy zit daar tot de ooren toe in 't vet, hem ontbreekt niets; mettre la main à la pâte, helpen, medewerken, handen aan 't werk slaan; n'avoir ni pain, ni pâte au logis, 't huis te byten noch te breeken hebben; c'est une bonne pâte d'homme, het is een goede stokkerd, een gulhartig, oprecht man; pâte, pap (f. waar van men het papier maakt); item schoenmaakers-pap.

Pâté, (m) Een' Pastei (f); item verschovene vorm, (f. by Drukkers); item een rommel-zoo' (f. van dingen die op een' publique verkooping tevens verkogt worden); item een inkt-klad, of, vlak (f); pâte de requête, koude pastei met gevogelte; faire, entamer un pâté, een' pastei maaken; open-snyden; faire un pâté, de kaarten moffelen, niet wel doorschieten; votre femme crie de petits patés, uw' Vrouw begint te kraaken.

Pâtée, (f) Deeg-klomp (m), beslag (n. waar met men kalkoenen enz. mest).

Patelin, (m) Listige bedrieger, looze vos, pluim-snyker.

Patelinage, (m) Loos bedrog (n), schalkheid, snoode vleiery (f).

Pateliner, (v. a. & n.) Doorschone woorden verschalken, bedriegen, betrekken, oplichten; pateliner

une affaire, een' zaak zodanig kere en wonden dat men zyn oogmerk bereikt.

Patelineur, euse (m. & f.) Pluimsryker, looze vos, opligter, betrekker, schalk; looze bedriegster.

Patène, (f) Het dekfel op den Mis-Kelk (n).

Patenôtre, (f) Koozen-krans (m); Paternofter, gebéd (n); dire ses patenôtres, zyne paternosters bid-den; patenôtre de finges, de chats, het knorren van aapen, 't spinnen, snorren der katten.

Patenôtré, ée (adj. i. n. wapen-k.) Als de koraalen van een' roozen-krans.

Patenôtrier, (m) Rozen-krans-, paternoster-maaker of-verkooper.

Patent, ente (adj. & f.); Patentes, ou, Lettres patentes, opene brieven, volmagt eenes vorsten: j'ai reçu ma patente, ik heb myne Acte, volmagt of Commissie bekómen.

Pater, (m. Een onze Vader (n); item groote Koraal van een paternoster (f); item een Monnik die de Mis doen mag; item de Biegtvader in een Nonnen-Klooster.

Pâter, (v. a.) Plakken, r'zamen pappen; pâter untalen de foulier.

Patère, (f) Beeker (m), offer-schaal f. waar-uit de oude Heidenen den wyn plengden of het bloed d'r offerlieden in vogen).

Paternel, elle (adj.) Vaderlyk; amour paternel; oncle paternel, oom van 's Vaders zyde.

Paternellement, (adv.) Vaderlyk, als een Vader.

Paterniser, (v. n.) Naar den Vader carden, gelijken.

Paternité, (f) Vaderfchap; votre paternité, uwe Vaderfchap of Eerwaerdigheid (zeft men tot Geestelyke personen).

Pater nofter (m. Lat. w.) 't onze Vader (n).

Pâteux, euse (adj.) Deegagtig, deegig enz.; pain pâteux, deegig, ongaar brood; mains pâtenfes, bed'egde, of kleeverige banden; poire pâtenfe, melige, buik-zieke peer; bouche pâteuse, ftymerige mond;

chemin pâteux, beslikte, glibberige weg.

Pathétique, (adj.) Beweeglyk, ziel-roerend; discours pathétique; le pathétique, (m) de ziel-roerende styl: s'attacher au pathétique.

Pathétiquement, (adv.) Op eene beweeglyke of ziel-roerende wyze.

Pathologie, (f) Die tak in Geneeskunde die den aart, oorzaak en toevallen eener ziekte leerd kennen.

Pathologique, (adj.) Dat zulks betréft.

Pathos, (m. Grieksch w.) Het zodaanige van een' redenaar dat het gemoed aan-doeft; il y a bien du pathos dans ses discours.

Patibulaire, (adj.) Galgagtig, tot de galg behorende; mine patibulaire, galgen-tronie.

Patiemment, (adv.) Geduldtylk, lydzaamlyk.

Patience, (f) Geduld (n), lydzzaamheid, verdraagzaamheid (f); perdre patience; il ne sauroit demeurer en patience, hy kan geen' rust houden; patience! s'il vous plait, hebt een weinige geduld of wagt maar een weinige, als 't u liefst; patience, zeker kruid.

Patient, ente (adj.) Gedultig, lydzzaam, verdraagzaam, lankmoedig.

Patient, (m) Een lyder, zieke of patient; item een misdadiger die gerecht staat te worden; item het lydende deel, de lyder (het tégengeftelde van Agent. in Natuurk.).

Patienter, (v. n.) Geduld nemen, met geduld wagten.

Patin, (m) Schaats (om op 't ys te ryden); item zekere vrouwen-schoen met een hooge polvy en dikke zool; item klak, flik-schoen (die de Engelsche vrouwen over baare schoenen trekken voor den ftyk); item grond-steen eener zuil, of eenes beelts.

Patinable, (adj.) Betafbaar.

Patiner, (v. a.) Bevoelen, betasten, befommelen, door de handen laten gaan.

Patiner, (v. n.) Op fchaatsen ryden (aller à patins).

Patineur, euse (m. & f.) Bevoeler,

ier, betaster; voelster, die geerne woeld.

Patineur, (m) Schaats-ryder.

Patir, (v. n.) Lyden, (in eenen lyden en niet werkenden staat zyn).

Pâtis, (m) *Pis* wei-land (n).

Pâtisser, (v. n.) *Pastrien* bakken.

Pâtisserie, (f) *Alkerhande* gebak (n); *item een' pastei-bakkerij* (f).

Pâtissier, iere (m. & f.) *Pastei-bakker*; -bakk rinne.

Patois, (m) *Pimpe* spraak, boeren-spraak (f).

Paton, (m) *Deeg-balletje* om getogde *mê* te missen (n); *item* vocring onder den neus of punt van een' scherm.

Patraque, (f) *Iets* van geener waarde.

Pâtre, (m) *Tee-boeder* of *weider*; c'est un vilain pâtre, *het is een lomperd*.

Patres, (Lat. w.); *Aller ad patres*, naar de aartsvaderen gaan, *sterven*.

Patriarchal, ale (adj. lees Patriarcal) *Aarts-vaderlyk*.

Patriarchat, (m) *Aarts-vaderschap* (f).

Patriarche, (m) *Aarts-vader*; *item* de *stichter* eener orden; *item* de *opperste Kerk-vader* der hedendaagsche Grieken.

Patrice, (m) *Raadsheer* (zeker eertitel der oude Romeinen).

Patriciat, (m) *Geslacht*, ampt (n) of *waardigheid* (f) daar van.

Patricien, ienne (adj. & f.) *Van 't eerste geslacht* der oude Romeinen.

Patrie, (f) *Vaderland*; la patrie est partout où l'on est bien.

Patrimoine, (m) *Vaderlyk* of *moederlyk erf-goed*; avoir du bien de patrimoine; le patrimoine de saint Pierre, de *Pausselyke goederen* in Italiën.

Patrimonial, ale (adj.); Biens patrimoniaux, *ouderlyke goederen*; bezit van vaders- of moeders-wegen.

Patriote, (f. m. & f.) *Vaderlander*, *teverige voorstander* van zyn *Vaderland*.

Patriotique, (adj.) *Vaderlands* gezind, of, dat zulks betreft.

Patriotisme, (m) *Liefde voor 't Vaderland* (f).

Patrociner, (v. n. oud w.) *Iemand met een deel gezwets iets aan- of af-raaden willen*; *item* als een advocaat of *voorspraak* ageeren.

Patron, (m) *Voorbeeld*, *meester*, *modél* (n. om na te volgen of na te maaken); patron d'un vaisseau, d'une galere, *Schipper*, *Kapitein* van een *Koopvaardy-schip*; Kommandeur eener galie; patron d'un esclave, *Meester*, *patroon van een' slaaf*; patron du logis, *de meester van 't huis* (m); patron, onne (m. & f.) *beschutter*, *beschermmer*, *voorzander*, *verdediger*, *weldiender*, *bevorderaar*; *beschermster*, *beschutster* enz.; *item* een *beschermbeilige*, *patroon*; *patronesse* (van een g land, stad, dorp, handwerk enz. by de Roomschgez.); *item* een *Ambagts-heer*, *of-vrouw* (die het recht heeft om eenen *Geestelyken* te benoemen of aan te stellen); saint Denis est le patron de la France; se faire un patron, *zich eenen beschermmer, voorstander of bevorderaar* gewinnen.

Patronage, (m) *Het Jus patronatus* of het recht om eenen *Geestelyken* te beraepen (n).

Patronimique, (adj.); Nom patronimique, *geslachts-naam* (in *Spraak-k.*).

Patronner, (v. n.) *Door patroonen aanspreken*, *beschilderen* (als de Kaarte makers doen).

Patronnier, (m) *Patroon-maaker*, *modél-fnyder*.

Patronillage, (m. gem. w.) *Morsfery*, *vuiligheid*, *kleefing* in 't slyk (f).

Patrouille, (f) *De nagt-wagt*, *de ronde* (die 's nagts omkruist).

Patrouiller, (v. n.) *Door dik en dualoopen*, *in*, *of*, *door den slyk badden*, *flodderen*, *in 't water morsfen*; patrouiller, (v. a.) *de spyze slegt toebereiden*, *bemorsfen*; *item* *sommelen*, *haevenen* (als: patrouiller le sexe).

Patrouillis, (m. gem. w.) *Een mengelmoes* (n. een' *schotelspyze* waar in alles onder een is); *item* een *modder-poel*, *modder-plas*, *slykerige plaats* (f).

Patte, (f) *Poot*; patte de loup de chat; graiffer la patte à un Juge, *eenen Rechter de hand vullen, denzelven omkoopen*; patte d'un verre, d'un guéridon &c., *de voet enz.*; patte d'ours, *poor van een beer*; item *beesten-klaauw* (een kruid); pattes d'ancres, *de anker klauwen*; patte d'oie, *ganzen poot*; item aldus: mouiller en patte d'oie, *voor drie ankers vertuyen of leggen*; pattes de bouline, *boelins spruiten* (Scheeps w.); patte, een *houvast*, yzere kram bonte klamp (m); pattes, *de punten der speken, die in den aaf van 't wiel koomen*; ne remuer ni pied, ni patte, *noch hand noch voet verroeren of in 's werk stellen*; faire la patte de velours, *iemand met sluweele woorden voorloomen, zagjes behandelen, streelen*; pattes & queues, *de slegste en kortste wol*; pattes pelues, *Esaus-handen, een Huiche-laar of vermoemde*.

Patté, ée (adj. in *Wapenk.*) *Met voeten*.

Pattée, (f) *Klap of slag in de hand met de plak* (m).

Pattu, ue (adj.); *Pigeon pattu*, *ruigvoorige duif*.

Pâturage, (m) *Wêi, weide, weigrond* (f).

Pâturer, (f) *Voeder, voer*, (n. voor 't vee); servir de pâture aux vers, *tot aas, voedsel of spyze der wormen verstrekken*; la parole de Dieu est la pâture de l'ame.

Pâturer, (v. n.) *Weiden, graazen* (Zie *Pâitre*).

Pâtureur, (m) *Ruiter die de paerden naar de wei brengt*.

Pâturen, (m) *Hiel van een paerd*.

Pavage, (m) *Vloer-werk* (n) *vloering*. *straat-maaking* (f).

Se Pavaner. (Zie *se Parader*).

Pavé, (m) *Vloer-steen* (m); item *vloer* (f); item *fiets-weg* (m); le haut du pavé, *de voorrang, de hoogere hand*; prendre, donner le haut du pavé; je fais sur le pavé du Roi, *ik ben op myn' eigen grond, hier ben ik meester*; ce laquais est sur le pavé, *die knecht is buiten dienst*; mettre quelqu'un sur le pavé,

iemand op straat zetten, in den grond helpen; il a le nez sur le pavé, *hy is 'er t' eene-maal onder*; batteur de pavé, *een lédig-ganger, straat-slyper*.

Pavé, ée (adj.) *Gevloerd, geplaveid, gestraat*; chemin pavé, *een straat-weg of bestraatte weg*; avoir le gosier pavé, (spr. w.) *beete spyze slikken kunnen*; les rues en sont pavées, (spr. w.) *daar is de ruimte van*.

Pavement, (m) *Het vloeren* (n).

Paver, (v. a.) *Vloeren, beuloeren; straten*.

Pavefade, ou, **Bastingue**, (f) *Schans-kleed* (n. op de zyden van een schip of galei, om voor den wyand te verbergen wat 'er om-gaas).

Paveur, (m) *Vloer-legger, plaveyer, Straat-maaker*.

Pavie, (f) *Slag van Perzik die van den steen niet scheid*.

Pavier, ou, **Pavoiser**, (v. a.) *Met schans-kleeden bedekken* (een Schip).

Pavier. (m. Zie *Pavefade*, ou, *Bastingue*).

Pavillon, (m) *Tent, veld-tent* (f); item *een tent-bed, paviljoen* (n. bed op de wyze van een tent gemaakt); item *gebouw dat met een' vleugel aan 't hoofd-gebouw vast is*; item *speelhuis in een' tuin*; item 't *breede end van een' trompet, jacht-, post- of spreek-boorn*.

Pavillon, (m) *Vlag, wimpel, vleugel* (f. op een Schip); pavillon de beaupré, *geus*; pavillon de conseil, *pitsjaars-vlag*; faire pavillon blanc, *de witte vlag (vré-de-vla) opsteeken*; amener, baisser le pavillon de vlag *slyken*.

Paulette, (f) *Zeker beste deel der waarde eenes ampts dat de amptenaaren Jaarlyksh aan den Koning van Frankryk betalen*.

Pauletter, (v. n.) *Zodaanige schatting betalen*.

Paume, (f) *Het vlakke* (n), of de *palm* (m) *van de hand*; item *beskaatsen, kaats-spél* (n), *kaats-baan* (f); item *een palm, hand-palm, of hand-breed* (m).

Paumelle, (f) *Plat-airige* *erst* *dis*

die maar twee reien korrelen heeft (f); item zeker deur bengfel; item een zeil-maakers hand-plaatje (n).

Paumer, (v. a. gem. w.) Met de vlakke hand een' klap geeven.

Paumet, (m) Een zeil-maakers naai-plaat, (f. ook Paumelle genaamd).

Paumier, iere (m. & f.) Meester; baazinne eener Kaats-baan.

Paumillon, (m) Hand-vat eener floeg (n).

Paumure, (f) Kroon of Kruin der berts-hoornen.

Pavois, (m) Schild (der ouden); item Scheeps-schans-kleed (n).

Pavoyer, (v. a.) Met een schans-kleed bedekken (de boorden van een schip).

Pavot, (m) Heul, mankop (f), slaap-kruid (n); pavot cultivé, klapper-roos (f).

Paupiere, (f) Oog-lid (n).

Paufe, (f) Rust, stilstand, ophouding,

Pauser, (v. n.) Ophouden, stilhouden (in 't zingen).

Pauvre, (adj. & f.) Arm, behoeftig, schámel, noodlydend; item een arme enz.; un pauvre homme, een arm man; item een ongelukkig of rampzalig mensch; item een onnozél mensch of onnozelen bloed; pauvre ouvrage, discours, slegt werk enz.; pauvre volontaire, een vrywillige arme of verzaaker van 's waerelds-goed.

Pauvrement, (adv.) Armelyk, bekommerlyk; onnozelyk.

Pauvret, ette (adj. & f.) Eléndig, arm, behoeftig; een arme of noodlydende.

Pauvreté, (f) Armoede, schámelheid; pauvreté n'est pas vice, armoede is geen' zonde of ondeugd; pauvreté d'une langue, woorden-gebrék eener taal; dire des pauvretés, armhartige, onnozele, onge-zoutene of zotte redenen vooribringen.

Payable, (adj.) Betaalbaar, vervallen; payable à vue.

Payant, ante (adj. & f. & part.) Betaalende; item een betaaler, betaals-man.

Paye, Payement, Payen. (Zie geld (n). Paie &c.).

Payer, (v. a.) Betaalen, voltuken payer ses dettes; payer la peine; de son crime, de straf zynen misdad boeten; payer les pots cassés, (spr. w.) alle onkosten betaalen; payer ric & rac comme un saunier (spr. w.) als een gierigaard betaalen; payer de bonnes paroles, goede woorden in plaats van geld geeven; payer de sa personne, 'er goed uitzien, een goed voorkómen hebben; payer en monnoie de singe, ou, en gambades, uitlagchen in plaats van geld te geeven; il paye en chats & en rats (spr. w.) hy is een slegt betaaler; ils payent les violons & les autres dansent (spr. w.), zy betaalen de kosten en andere hebben het genót daar van; se payer par ses mains, zich zelve betaalen of aan betaaling helpen; il ne se paye pas de raison, hy laat zich niet gezeggen; je ne me paye pas de cela, ik ben daar niet meé te vreedden.

Payeur, euse (m. & f.) Betaaler, betaalsman; betaalster.

Pays, ou, Païs (m) Land, Landschap (n); pays latin, (boers. w.) de hooge school; le plat pays, het platte land (la campagne); le pays des taupes, de aarde; courir le pays, 't land doorkruisen, afloopen; gagner, tirer pays, 't haazenpad kiezen, vlugten, veld-winnen; il est bien de son pays, (ou tort niais) hy is zeer onnozél, een groentje; bon jour pays (gem. w.) goeden dag landsman; il lui a bien fait voir du païs, (spr. w.) hy heeft hem moeite genoeg verschaft; être en pays de connoissance, onder bekénden zyn.

Paylage, (m) Landgezicht, Landsjuk (n. by Schilders).

Paylagiste, (m) Landschap-Schilder.

Payfan, anne (m. & f. & adj.) Boer, Landman, buisman; boerin; item boersch, lomp; air payfan, boersch geluut; à la Payfanne, op zyn boersch.

Payse, (f) Landsvrouw.

Péage, (m) Tol(m), tol-recht, tol-

Péager, (m) Tollenaar.

Péagier, ou, Péageau (adj.)
chemin péagier, een weg daar men
tol onderbèvig is.

Peau, (f) Vel (n), huid of vagt
(f); peau de renard, de veau,
vossen-vel, kalfs-vel; peau de va-
che, koe-huid; peau de mouton,
schaaps-vel, schaaps vagt; peau, een
vlies (membrane); peau de lait, een
vlies, vel op de melk; peau, sebil
(der vrugten); sa peau ne me tente
guere, hy bebaagt my niet zeer; sa
peau lui démange, de huid jeukt
hem, hy zoekt flagen; crever, ou,
enrager dans sa peau, van spyt
bersten of uit zyn vel springen.

Peauserie, ou, Peauserie (f)
Leerkooperv; vel-bereidery.

Peauffer, ou Peaucier (m) Leer-
koper; leer-bereider, zeem-bereider.

Péautraile, (f. oud w.) Gespuis,
legt volk (n).

Péautre, (m. oud w.) 't Stuur of
roer van een schip (n).

Péautre, (m) Visch-slaert (in wa-
penk.).

Péautré, ée (adj.) Met een visch-
slaart; van andere verwe als de visch
zelfs (in wapen-k.).

Pec (adj. m.); Du hareng pec,
pèkel-haring.

Peccable, (adj.) Die of dat zondi-
gen kan.

Peccadille, (f. wat boert. w.) Kleine
zonde, geringe overtreding of seil.

Peccant, ante (adj. in Genees-k.);
Humeur peccante, overtollige, boo-
ze of verdorvene vogtigheid.

Peccavi, (m. Lat. w.) Beken-
tis (f), berouw (n) zyner zonden.

Pêche, (f) 't Vischen (n), de
vischery, visch-vangst (f).

Pêche, (f) Een Perzik.

Péché (m) Zonde (f); Péché
véniel, mortel, originel, actuel,
Pergeeflyke, doodelyke, erf-, daade-
lyke zonde; péché d'omission, zon-
de door nalatigheid; péché de
commission, zonde die men met daa-
den begaat; péché mignon, troetel
zonde; mourir au péché, der zon-
de sterfen, de zonde affterven.

Pécher, (v. n.) Zondigen, zonde

bedryven; item feilen, een' mislag
tegaan; item overtollig of bedorven
zyn (in Genees-k.); pécher par ig-
norance; pécher contre la gram-
maire; votre sang pêche en quan-
tité, en qualité; ce vin pêche en
couleur, die wyn heeft zyn natuur-
lyke kleur niet.

Pécher, (v. la & n.) Vischen,
visch vangen; pécher à la ligne,
met den angel vischen; pécher un
étang, een vyver uitvischen; où a
t'il été pécher cela? waar is hy
daaraangekomen? pécher en eau
trouble, in troebel water vischen,
dat is, zich tweedragt ten nutte
maaken; pécher au plat, in de
schotel tasten of geerne iets hebben
zonder moeite; toujours pêche qui
en prend un (spr. w.) 't is altoos
beter iets als niets, of, 't is beter
een half ei, als een' ledigen dop.

Pécher, (m) Een Perzik-boom.

Péchereffe, (f) Zondarts.

Pécherie, (f) Vischery, visch-
plaats.

Pêcheur, (m) Een vischer; pé-
cheur, ou, martin-pêcheur, een
visch-drend.

Pêcheur, resse (m. & f.) Zon-
daar, Zondarts.

Pécure, (f. oud w.) Een heest (n).

Pécure, (f) Een dom beest, lemp;
ongefchikt mensch (m. & f.).

Pecque. (Zie Peque).

Pectoral, ale (adj.) Dat tot de
borst behoort; sirop, muscle pecto-
ral, borst-stroop, borst-spiet.

Pectoral, (m) Borst-lap des Hoogen
Priesters onder 't oude verbond.

Péculat, (m) Land-dievery, beroo-
ving der gemeene lands-middelen (f).

Pécule, (m) Byzonder of eigen ge-
wonnen goed, dat iemand die onder
eenes anderens gezag staat, als: een
zoon, slaaf enz. voor zich zelven ver-
kreegen heeft (m).

Pécune, (f. oud en boert. w.)
Geld (n).

Pécuniaire, (adj.) Dat geld aan-
gaat; peine, amende pécuniaire,
geld-straffe, geld-boete.

Pécunieux, euse (adj.) Geld-ryk,
geldig.

PED.

Pédagne, (m) Voet-bank der galci-boeven (f).

Pédagogie, (f) Leermeefterschap, onderwyfing der Jeugd.

Pédagogique, (adj.) Dat tot een Leermeefters of dazelfs bediening behoort.

Pédagogue, (m) Een Leer-meefters, tugt-meefters der Jeugd.

Pédale, (f) Groote orgel-pyp (f); item het-klaauwier van 't orgel (m).

Pédanée (adj.); Juge pédanée, *Dorp-Rechter*, die niet is zittende maar ftande om recht te doen.

Pédant, ante (m. & f.) School-vos, school-zwetter, half-geleerde; betweeter, wysneus, knibbelaar; knibbelaarfter, verwaand vrouwmensch.

Pédant, ante (adj.) Verwaand, waanwys, school-vosfig.

Pédantaille, (f) Een korp school-zwettters, school-vossen.

Pédanter, (v. n. fcheitw.) Voor school-vos fpecien, school houden.

Pédanterie, (f) Waanwysheid, school-zwettery; woord zifing, muggen zifiery, knibbelaary.

Pédantesque, (adj.) Verwaand, school-vosfig, discours pédantesque.

Pédantesquement, (adv.) Verwaandelyk, als een school-vos.

Pédantifer, (v. a.) Verwaandelyk of als een school-zwetter, betweeter te werk gaan.

Pédanisme, (m) School-voffery, zwettery der half-geleerden (f).

Pédéraste, (m) Een sodomyt, fcheder der Jongelingen.

Pédérastie, (f) Sodomie, ontugt tegen de natuur.

Pédestre (adj.); Statue pédestre, ftand-beeld (dat op zyn voeten ftaat).

Pédiculaire (adj.); Maladie pédiculaire, *Luis-ziekte* (in Genees-k.)

Pédiculaire, (f) Luis-kruid (n).

Pédicule, (m) De ftcel van vrugten of bladeren (in Kruid-k.).

Pédiéux, (m) Voet-zool-ftier (f).

Pédometre, (m) Een weg-meeter, (zeker wiskonftig werk-tuig, om de fchreeden te tellen).

Pédon, (m) Gaande bode of poft, te Avignon.

Pégafe (m); Pégafus ('t gewen-

PED. PEG. PEI 6or

geld paers der Dichterren); item zeker gefternte dus genaamd.

Pégomancie, (f) Waarzeggery door bron-water.

Peigne, (m) Een kam, hair-kam; item weeters-kam (m); item wolkaard (f); item zeker fcharft aan de voeten der paerden (m); don r un coup de peigne à quelque chose, à quelqu'un, iess op-maaken, opvoetsen; iemand doorhaalen, bekelen.

Peigner, (v. a.) Kammen; item bekelen, kaarden, kratzen enz.; peigner un enfant, une perruque; peigner un ouvrage, quelqu'un, een werk befchooren; iemand bekelen of doorhaalen; se peigner (v. r.) zich kammen.

Peigneur, eufe (m. & f.) Kammer, wolkammer; kamfter, wolkamfter.

Peignier, (m) Kam-maker (faiseur de Peignes).

Peignoir, (m) Kam-deek.

Peignures, (f) Ufkamfel (n).

Peinal. (Zie Pénal).

Peindre, (v. a.) Schilderen, afschilderen, afmaalen; met verf bestryken; peindre en détrempe, en huile, ou, à l'huile, d'après nature, in water verf, met olie-verf, naar 't léven fchilderen; il est fait à peindre, hy is fchilderagtig, dat is, zeer fraai, cela vous va à peindre, dat ftaat u fchilderagtig, of, wonderlyk wel; l'art du poète confifte à bien peindre, des Dichters konft beftaat in 't wel afschilderen, afmaalen; peindre, net fchryven, il peint bien, hy fchryft fraai, maakt dierlyke lettert.

Peine, (f) Moete (f), ongemak; verdries (n), bekommering; fmert, pyn (f); perdre la peine, vergeeffte moeite doen of aanwenden; marcher avec peine, met ongemak gaan; être en peine, bekommerd zyn; se donner de la peine, zich moeite geeven; peine corporelle, pécuniaire, lyft-ftrafte, geld-boete; fur, fous, ou à peine de la vie, op lévens ftrafte; à peine (adv.) naauwlyks, ter naauwernood; à grande peine, met groote moeite; peine

du purgatoire, straffe, pyn des wa-
gevuurs.

Peiner, (v. a. & n.) *Moeite gee-
ven, pynigen; met moeite arbeiden,
veel moeite aanwenden; il peine fort
lorsqu'il fait des vers; cette pou-
tre peine beaucoup, die balk buigt
zich zeer, maakt een' groete bogt;
écriture peinée, een gedwongen
schrift; se peiner (v. r.) zich veel
moeite geeven, alles aanwenden.*

Peint, einte (adj. & part.) *Ge-
schilderd, geverfd, bejireeken met
verf, toiles peintes, gedrukte lyn-
waasen.*

Peintre, (m) *Een schilder, être
gueux comme un peintre, arm
zyn.*

Peinture, (f) *De Schilder-konst,
(f) 't schilderen (n); item eene schil-
dery; item affchildering; item verf
of verwe; item kleur, prent (in 't
kartsfp.) (f).*

Peinturé, ée (adj.) *Geschilderd,
geverwd.*

Pelade, (f) *Uitvalling des hairs,
ziekte die het hair doet uitvallen.*

Pelage, (m) 't *Hair (n), de kleur
der dieren (f); ils font de diffé-
rents pelages; pelage, tol van hui-
den en vellen.*

Pélagiens, (m. pl.) *Pelagiaanen
(Zekere See).*

Pélamye, (f) *Jonge Thonyn
(vifch).*

Pelard (adj. m.); *Bois pelard,
ofgeschild hout, hout zonder bast.*

Pelardeaux, (m. pl.) *Stopfukken,
om de gefchótene gaten in een Schip
mee te stoppen (n. pl.)*

Pellâtre. (Zie Pellâtre).

Pelauder, (v. a. *Vuift-flagen gee-
ven, af-roffen.*

Pele. (Zie Pène).

Pele. (Zie Pelle).

Pelé, (m. scheld w.) *Een Kaal-
fop.*

Pelé, ée (adj. & part.) *Gepéld,
geschild, kaal gemaakt; des aman-
des pelées, gepélde amândelen; co-
chon pelé, een gefchrapt varken.*

Pelée. (Zie Pellée).

Pêle-mêle, (adv.) *Onder malkan-
der, onder een, vermengd, over-*

*hoop, in wanorden; entrer pêle-
mêle.*

Peler, (v. a.) *Pellen, schillen, af-
schillen; item kaal maaken, 't hair
afdoen, affchrappen, affchroeyen, pe-
ler des amandes, une pomme, un
cochon; peler une allée, eene
laan reinigen, wieden; se peler
(v. r.) afflyten, affchaaoven (als
wol van kleederen.)*

Pélerin, ine (m. & f.) *Pelgrim,
bêdevaart-reizer; c'est un bon pé-
lerin (ou un bon compagnon) 't
is een vrolyke gajt, koddige fnaak.*

Pélerinage, (m) *Bêdevaart (f).*

Péleriner, (v. n. boert. w.) *Ter
bêdevaart reizen, omdooien.*

Pélerin, Péleterie, Péletier
(Zie Pelleron).

Pélican. (m) *Pelikaan (Vogel);
item tand-trekker, pelikaan.*

Pelice. (Zie Pelisse).

Pelicule. (Zie Pellicule).

Pélio, ou, Péliopode (f)
Water-hoef met witte voeten (n).

Pélisse, (f) *Mantel of rok met
bont gevoerd (m).*

Pélisson, (m) *Bonte rok, pels.*

Pellage. (Zie Pelage).

Pellâtre, (m) 't *Blad eener fchop
of spaâ.*

Pelle, (f) *Een' fchup, fchop,
spade, spaâ (f); item 't fchustord van
een' vyver-fuis of water molen (n);
pelle à feu, afch-fchop.*

Pellée, (f) *Een fchop vol.*

Pelleron, (m) *Klein fchupje (n).*

Pelleterie. (f) *Bontwerk (n);
bontwerkery (f), bont- of peltery-
handel (m).*

Pelletier, (m) *Bontwerker; pel-
tery-handelaar.*

Pellican. (Zie Pélican).

Pellicule, (f) *Velletje, vliesje (n).*

Pelisse &c. (Zie Pelisse &c.).

Peloir, (m) *Zeembereiders-rol-
flok (om het hair van de vellen mee
te doen af-vallen).*

Pelote, (f. lees Plot) *Een bal
(als: een fneeuw-bal) item een klui-
wen; (m. van garen enz.) item een fel-
de kuffen (n); item kól (m. voor 't hoofd
van een paerd); item een klomp deeg
of wormen (m. om mee te Viffchen).*

Pelo-

Peloter, (v. n. & a. lees Ploté) *Alleenlyk uis vermaak in een kaatsbaan speelen; sneeuw-ballen werpen; met balletjes aazen, lokken; aflossen, afslaan; voor den zor houden.*

Peloton, (m. lees Ploton) *Balletje; klomptje; spelden-kuffentje (n); kluuw (m); item een hoopje, kleine trop of rot Voetknegten (Soldaaten); pelotou de neige, de graisse, een sneeuw-bal, een klomptje vet; te tenir en peloton, in een duiken, zich in een krimpen (als in 't bed).*

Pelouse, (f. lees Ploes) *Grond met kort en fyn gras bewassen.*

Pelte, (f) *Rend schild der ouden (n).*

Pelu, ue (adj.) *Behaird; (meest dus) patte pelue, een looze pluimstryker.*

Peluche, (f) *Pluis, fluweel (n), tryp; item de fluweelagtigheid aan een klapper-roos of anemonie.*

Peluché, ée (adj.) *Fluweelagtig, donzig.*

Pelure, (f) *Schil of schel (der Vruchten), korst (van kaas).*

Penaille, (f) *Monnikken gespuis, of schuim van monnikken (n. racaille, lie de moines).*

Penaillon, (m) *Een zotte of onnozele monnik; item een oude suffer (m); item een oude lomp, vod, lor, frak, stet (f. beter haillon in den laatste zin).*

Pénal, ale (adj.) *Dat straf betreft; les loix pénales, de straf wetten.*

Pénal, (m) *Zekere Koren-maat (f).*

Pénalité, (f) *Straffe (peine).*

Pénard (m); *Un vieux pénard, Een oude knorre-pot, grommer, oud versteeten man, een oude sul, sukkel.*

Pénates, Lares, ou dieux péna-tes (m. pl. *De Huis-goden harts-goden der oude Heidenen.*

Pénaud, aude (adj. gem. w.) *Beschaamd, verlegen, verplét; il demeure tout pénaud.*

Penchant, ante (adj. & part.) *Hellende, overhellende, overhangende; item afneemende, vervallende; mur, age, empire penchant.*

Penchant, (m) *Helling, neiging, schuinste (f), 't afstellen enz. (n);*

le penchant d'une colline; suivre son penchant, zyn neiging, geneigtheid of lust volgen; être sur le penchant de sa ruine, op den oever van zyn verderf staan.

Penché, ée (adj.) *Gehéld, genégen (Zie Pencher).*

Penchement, (m) *Overhelling, overbuiging (f).*

Pencher, (v. a. & n.) *Hellen, overhellen, overhangen; neigen, genégen zyn; pencher la tête; muraille qui penche; il penche à la douceur; vos raisons me penchent de ce côté là.*

Pendable, (adj.) *Hangens waardig, dat de galg verdiend; un cas, homme pendable.*

Pendaïson, (f. gem. w.) *Het hangen van een dief (n).*

Pendant, ante (adj. & part. & subst.) *Hangende, neêr-hangende enz., des joues, des oreilles pendantes, neêr-hangende wangen of hang-koonen enz.; fruits pendants aux arbres; procès pendant à la cour, een geding dat voor 't hof hangd, nog onbeslist of niet uitgewezen is.*

Pendant (m) *de clefs, sleutel-riem of-ring; pendants d'oreille, ooringen, oor-ciersels, oor-juweelen; pendant de baudrier, de ceinturon, de montre, hang-stuk van een draag-band; gordel-tasch; ring van een zak-uurwerk; pendant, scheepswimpel; item een afhangend stuk of lap in een wapen.*

Pendant, (prép.) *Geduurende; pendant l'été, les troubles &c.*

Pendant-que, (conj.) *Terwyl, in middels dat, ondertusschen dat; pendant qu'on étoit là.*

Pendard, arde (m. & f.) *Galgen-sas, hang-bast, galg-brok, sielt, deugniet; ondeugend vrouwmensch, wode.*

Pendeloque, (f) *Langwerpig geslepen stuk kristal dat men tot cieraad ergens aanhangd (als: aan kaers-kroonen enz.); item oor-bel; item boertiglyk, flarde (aangefcheurde kleederen hangende).*

Pendentif, (m. in Bouwk.) *Een voor-oversteekende gewelf-boog.*

Pen-

Penderie, (f. gem. w.) Het hangen, ophangen van dieren (n).

Pendeur, (m. Zee w.) Schenkel, frop aan een Scheeps-blok (f).

Pendiller, (v. n.) Hangen, heen en weer flingeren, wapperen.

Pendoir, (m) Een touw waar aan men 't spek op-hangt (n).

Pendre, (v. a. & n.) Hangen, op-hangen; pendre l'épée au croc, den krygs-dienst verlaten; se pendre, (v. r.) zich zelfs verhangen; il m'a dit pis que pendre, hy heeft my bitterlyk uitgescholden.

Pendre, (m) Het hangen (n); il ne vaut pas le pendre.

Pendu, ue (adj. & part. & f.) Gehangen, opgehangen; un pendu, une pendue, een of eene gehangene; procès pendu au croc, een geding dat aan den spyker gehangen is.

Pendule, (f) Een hangend uurwerk, een slinger-werk (n).

Pendule, (m) Slinger van een uurwerk.

Pêne, ou, Pêle, (m) De schoot of tong van een slot (f).

Pene. (Zie Penes).

Pêne, ou, Penne, (m) Maaze in een paerden-vliegen-net (f).

Peneaux, (m. pl.) Oude lompen, dorren; item kleine pruillery (f).

Penes, (m. pl.) Een Scheeps teer-quast, drom (f).

Pénétrabilité, (f) Doordringelykheid.

Pénétrable, (adj.) Doordringelyk, doorgrondelyk.

Pénétrant, ante (adj. & part.) Doordringend enz.; le mercure est pénétrant, het quik-zilver is doordringend; un froid pénétrant, eene doordringende of strenge koude; un esprit pénétrant, een doordringend, fcherpzinzig verstand.

Pénétratif, ive (adj.) Dat van eener doordringenden aart is.

Pénétration, (f) Doordringing; fcherpzinzigheid.

Pénétré, ée (adj. & part.) Door-drongen; doorziefd.

Pénétrer, (v. a. & n.) Doordringen, indringen; item doorgronden, bevatten, begrypen; item de hartflog-

ten roeren, beweegen, ontfstellen; pénétrer jusqu'au cœur du país; la pluie a pénétré mon habit; pénétrer les desseins des ennemis; cela me pénètre le cœur.

Péneux, (Zie Peineux).

Pénible, (adj.) Moeyelyk, verdrietig, zwaar, lastig.

Péniblement, (adv.) Bezwaarlyk.

Pénil, (m) 't Bovenste van de schémmelheid, de venus-berg (in Ontleedk).

Péninsule, (f) Een half eiland, een fchier-eiland (Presqu'île).

Pénitence, (f) Boetvaardigheid boete (f), berouw, leedwizen (n); faire pénitence de ses péchés.

Pénitencerie, (f) Afstaas-kamer te Rome.

Pénitenciaux, (adj. m. pl.); Les sept Pseumes pénitenciaux, de zeven Boet-Psalmen.

Pénitenciel, (m) 't Kerken-boet-of Penitentie-boek.

Penitenciel, elle (adj.) Dat de boet aangaat.

Pénitencier, (m) Stadhouder eenes Bisschops over geweetens-gevallen.

Pénitent, ente (adj. & f.) Boetvaardig, berouw hebbend; item een boeteling, een of eene boetvaardige; les pénitents, zekere monnikken orden.

Pennache, Pennacher, Pennader (Zie Panache &c.).

Pennage, (m) De veeren of pluimie der roof-vogels (f).

Penne. (Zie Pêne).

Penne, (f) Slag-pen, of, fchagt van een Valk; item de veer aan een' pol; item de fpijs aan een driehoekig zeil.

Pennetiere. (Zie Panetiere).

Penneton, (m) Tongetje in een slot (n).

Pennon, (m) Zekere fpijs van der edellieden, die vierkantig gemaakt wierd, als zy tot hogere staat verheven wierden (f); item Quartier-meester te Lions.

Pennonceau. (Zie Panonceau).

Pennonnage, (m) Quartier of rot te Lions (n).

Penny, (m. engelsch w.) Een fluiwer.

PEN.

Pénombre, (f. in *sterrek*.) Halve
schaduw, half lichten half schaduw.

Penon. (Zie Penmon).

Pénant, ante (adj. & part.) Un
être pénant, een denkend wezen;
un mal-pénant, een quaad-denkend
mensch.

Pensée, (f) Gedagte, peinzing,
raening (f), gevoel; item eerste
ontwerp (n) of schets eener schildery;
item pensée-blém (zekere vooies).

Penser, (v. a. & n.) Denken,
peinzen; acht geeven; overleggen;
overweegen; gelooven, meenen en.;
penser à la mort; sans y penser;
cet endroit est bien pensé, die
plaats of schrijftuut-plaats is wel uit-
gedagt; penser à quelqu'un, aan
iemand denken; penser en quelqu'un,
op iemand gestadig denken (voegens
liefde); NB. penser word ook gebruikt
voor een ander infinitivum, als: il
pense mourir, tomber &c. hy dacht
se steruen, te vallen, of, het scheidende
weinig of bysterf, viel (il s'en fal-
lût peu qu'il ne mourût, tombât)
j'ai pensé devenir fou avec lui,
ou, il s'en fallût peu que je ne
devinisse fou avec lui.

Penser (v. a.) une playe, un
cheval (Zie Panfer).

Penser, (m) Gedagte (f. *Pe-
sische* w.).

Pensif, ive (adj.) In gedagten,
vol gedagten, mymerend, opgezogen
zyn.

Pension, (f) Kofst-geld, leen-geld
(n), kost (f), onderhoud (n); item
jaarlykche wedde of gift (f) enz.;
mettre un enfant en pension, een
kind in de kost doen, op een' kost-schul
stellen; mille écus de pension,
duizend Ryksdaalders jaarlykche gift,
beloning of pensioen.

Pensionnaire, (m. & f.) Kost-
ganger; kostgangster; item Leen-
trekker, een gepensioneerde van een
Vorst; item een Leentrekkend Raad-
man in Holland.

Pentacorde, (m) Zeker speelzug
met 5 snaren.

Pentacrostiche (adj.); Des vers
pentacrostiches, vyf-voudig naam-
gedicht.

PEN. PEO. PEP. 605

Pentaglotte, (adj.) *Das 5 spraa-
ken bevat.*

Pentagone, (adj. & f. m.) *Vyf-
hoekig, een vyf-h ek (in Meet-k.).*

Pentametre, (adj. & f. m.) *Vyf-
voetig; een vyfvoetig vers of vaers
(n. in Dicht-k.).*

Pentapalle, (m) *Werkuig met 5
rollen (in werktuig-k.).*

Pentateuque, (m) *De 5 Boeken
Mosis.*

Pente, (f) *Hanging, overhan-
ging, helling; la pente d'une mon-
tagne, 's bellen, 's hangen van een
berg; suivre la pente, zyne nei-
ging volgen.*

Pentecostaire, (m) *Kerk-boek der
Grieken, behelzende de Godsdienstige
verrichtingen van Paasch tot Pinx-
teren.*

Pentecôte, (f) *Pinxteren (f), 's
Pinxter feest (n).*

Pentiere, (f) *Een snappen-net (n).*

Penture, (f) *Hengfel (n. van een
deur of venster).*

Pénultième, (adj.) *Op één na de
laatste, la pénultième syllabe d'un
mot.*

Péone, (f) *Pscen (zeker kruid).*

Péotte, (f) *Zekere Venetiaansche
ligte soep.*

Pépastique, (f. & adj.) *Rypmaa-
kend; nem middel daar toe (in
Heel-k.).*

Pépie, (f) *De pip, de sprouw
(der vogelen).*

Pépier, (v. n.) *Piepen, tjielpen,
sjerpen (als de messen).*

Pépin, (m) *Kern, zit, of korrel
(als van druiven, appelen, peeren
enz.).*

Pépinier, (f) *Een Boomquee-
kery, entery (f); item een Queek-
schul (n).*

Pépinierière, (m) *Boom-queker.*

Péplus, (m) *Wilde Kappers.*

Peque, (f) *Een zot of onbezou-
nen vrouwensch; een' lompe boerin.*

Pérager, (m. in Rechten) *Rei-
ze (f).*

Péragation, (f. in *Sterre-k.*)
Doorlooping, doorwandeling.

Perçant, ante (adj. & part.) *Door-
boornd, doorstekend; doordringend,
scherp;*

ſcherp, ſtrang; inſtrument perçant; des yeux perçants; voix perçante, esprit perçant; vent, froid perçant.

Perce (f); Mettre un tonneau en perce, een vat ontfleeken, opfleeken; être en perce.

Percé, ée (adj.) Doorboord, doorgeſtooken, opgeſtooken; item door-drongen; (Zie Percer) maison bien percée, een luchtig huis, dat veel glazen en venſters heeft; chaife percée, kakſtoel, ſtulleje.

Perce-forêt, (m. gem. w.) Een onvermoeide Jaager.

Perceintes, (f. pl.) Barkbouten van een ſchip (n. pl.).

Perce-Lettre, (m) Een Brief-priem.

Perceement, (m) Doorbooring, doorſteeking (f. in Bouw-k.).

Perce-neige, (f) Zekere witte winter-bloem.

Perce-oreille, (m) Een oor-worm.

Perce-pierre, (f) Steenbreeke, bevernél (een kruid).

Perceptible, (adj.) Beſpeurlyk, zigbaar; taſſbaar.

Perception, (f) Beſpeuring, bevatting (f), begrip (n); item ontvangſt (m) (recette, recolte) la perception des ſens; la perception des deniers, des fruits de la terre.

Percer, (v. a. & n.) Booren, doorbooren, doorſteeken, doorſchieten, doordringen, doorbeendringen, doorbreeken enz.; percer un ais (une planche), une muraille, d'un coup d'épée, un tonneau, eene plank doorbooren, eene opening in een' muur maaken, met een degen doorſteeken, een vat opfleeken, ontfleeken, ontginnen; percer un bâtiment, de nodige lichten in een gebouw maaken; ouvrage percé à jour, doorbroeken, doorwagt werk; percer les halliers, les forêts, door heggen en ſruikken loopen, door de bſſchen heen breeken; percer les escadrons; percer dans l'avenir, in het toekomstige zien, indringen; la pluie a percé mon chapeau, de regen is door myn' hoed gedrongen; le vent perce jusqu'à la chemiſe; percer une couche,

gaten of bolen in een tuin-bed maaken (om iets in te planten); percer les aiguilles, gaten of oogen in de naalden maaken; percé d'outre en outre, door en door geſtooken, voor in en achter uit geſtooken; percer le nuage, door de wolk heen breeken of ſchynen; la vérité a percé les ténèbres, de waarheid is, door de duisternis heen gedrongen; les dents commencent à percer à cet enfant, de tanden van dat kind beginnen door te komen; cette apostume percera de ſoi-même, c'est un panier percé, (ſpr. w.) hy kan geen geld bewaaren, hy is een doorrenger, een verkwantſelaar; navire percé de coups de canon, een doorſchooten ſchip; percé de douleur, door-griefd; le cerf a percé, het hert is doorgeleopen, doorgezét.

Perceu. (Zie Percu).

Percerette, (f) Een zwik-boortje (n).

Percevoir, (v. a. in Rechten) Ontvangen, ingaaren, (recevoir, recevoir).

Perceur, (m) Een ſcheeps-boorder.

Perchant, (m) Een lok-vogel.

Perche, (f) Meet-roede, roede (f); item een lange ſtok, haak, polſſok, ſchippers-boom, kleérſtok (m).

Perche, (f) Een' baars of baers (viſch).

Perché, ée (adj.) ſur une branche, op een' tak gezeeten.

Percher, (v. n.) ſe percher (v. r.) ſur un arbre, zich op een' boom zetten, neér-zetten (van vogelen gez.).

Perchis, (m) Een' ſlaak-beining (f).

Perchoir, (m) Stokje in een' kooi, daar de vogelen op zitten (n); een hoender-roefſt (m).

Perclus, uſe (adj.) Lam, geraakt; percus de ſes membres; avoir le cerveau perclus.

Perçoir, (m) Kelder-boor, zwik-boor; drill boor (n); item doorſlag (m).

Perçu, ûe (adj.) ontvangen, verzameld.

Percuſſion (f. in Natuurk.) de l'air, ſlag, ſtoot (m), botsing (f. der lucht).

PER.

Perdant, (m) *Verliezer*; les gagnants & les perdants.

Perdition, (f) *Verderf* (n), *ondergang* (m), *verdoemenis* (f).

Perdre, (v. a.) *Verliezen*, *quyt raaken*; *item bederven*, *in den grond helpen*, *verleiden* enz.; perdu son argent son bien, sa vie, un ami, ses parents, sa peine &c., *zyn geld enz. verliezen*; il vous perdra, *hy zal u bederven*, *verleiden*, *ongelukkig maaken*, *in den grond helpen*; perdre quelque chose de vue, *iets uit het gezigt of uit 't oog verliezen*, *niet om denken*; perdre son ennemi, *zynen vyand in ongeval brengen*; se perdre (v. r.) *zich verliezen*, *verdwaaalen*, *verdwynen*, *verlooren gaan*, *zich bederven* enz.; se perdre dans les nues, *in de wolken verdwynen*, *ce navire se perd*, *dat schip vergaat*; cet homme se perd, *die man bederft zich of maakt zich ongelukkig*; il se perd dans ses raisonnemens, *hy verdwaalt of verdoold* enz.; perdu (*Zie onder perdu*).

Perdreau, (m) *Jonge Patrys* (f), *jong veld-hoen* (n).

Perdriau, (m) *Kei-steen*, *waar van men 'er gemeenelyk 4 by een grens-steen legt*.

Perdrigon, (m) *Zekere lekkere langwerpige pruim*.

Perdrix, (f) *Patrys* (f), *veld-hoen* (n).

Perdu, ne (adj.) *Verlooren* enz.; argent perdu; tirer à coups perdus, *in 't honderd*, *in 't wild schieten*; se jeter à corps perdu sur l'ennemi, *met groote hevigheid of verwoedheid op den vyand aanvallen*; des heures perdues, *ledige uren*; vous êtes un homme perdu, *gy zyt een bedorven man*, *'t is met u gedaan*; un homme perdu d'honneur, *een eerloozen*, *een die zyn eer quyt is*; perdu de débauches, *door ongebondenheid bedorven*; perdu de dettes, *in schulden verzonken*; les enfans perdus, *Soldaaten die aan de spits staan*, *de eerste vogters*; sentinelle perdue, *de verloorene schildwagt*; c'est une fille per-

PER.

607

due, ou, *debauchée*, *'t is een ondeugend*, *los vrouwenfch*, *eene hoer of snol*; c'est un perdu, *het is een zwierbol*, *losse gast*; courir, crier comme un perdu, *loopen*, *schreeuwen als een dol mensch of een raa-zende*.

Perdurable, (adj.) *Bestendig*, *duurzaam*, (permanent).

Pere, (m) *Vader*; nos peres, *onze voor-vaders* (nos ancêtres); pere putatif, *een vermeende vader*; les peres, *de Kerk-vaderen*, *de oud-vaders*; le pere du jour, *de Zon* (by *Dichters*); c'est le pere aux écns, *het is een man die ryk is*, *die schyven heeft*; pere, *een pater in een Klooster*.

Périgrin, ine (f. m. & f. & adj.) *Een vreemdeling*, *vreemd* (*béter E'tranger*).

Pérégination, (f) *Reize in verre gelégene landen*.

Périgrinité, (f) *Vreemde zeeden en gelaat*.

Peremption, (f) *Verliezing*, *opheffing van een geding* (door *verzuim of onstentenis*).

Peremptoire, (adj. in *Rechten*) *Eindelyk*, *bessliffend*; sentence peremptoire.

Peremptoirement, (adv.) *Op eene besliffende wyze*, *eindigend*.

Peremptoriser, (v. n. in *Rechten*) *De nodige tyd of uitslél geeven*, *als iets verkogt moet worden*.

Perfection, (f) *Volmaaktheid*, *volkomenheid*, *voltooying*; en perfection (adv.) *volmaaktelyk*, *meesterlyk*.

Perfectionné, ée (adj. & part.) *Voltooid*, *volbragt*.

Perfectionnement, (m) *Zorg ter voltooying*, *volmaaking* (van iets).

Perfectionner, (v. a.) *Volmaaken*, *voltooyen*, *tot volkomenheid brengen*; se perfectionner (v. r.) *beter*, *of volmaakter worden*.

Perfectionnat, (m) *Zekere waardigheid* *vermeld in het Roomfche wetboek*.

Perfectionisme, (m) *Titel*, *eer:tyds* *aan Stedehouderen einiger Provincien*, *gegeven*.

Per-

Perfide, (adj. & f.) Trouwloos, ontrouw, valsch, meêndig, verraderlyk, toorn, action perfide, schelmachtige strek, daad, un, une perfide, een schelm, trouwloos mensch.

Perfide nent, adv.) Trouwlooslyk, als een schelm.

Perfidie, (f.) Trouwloosheid, valsheid, overadery, jesselmogtigheid.

Perforant, ante (adj.) Doorboort, verdelgende.

Peripolese, (f.) Zeker slag van grode druiven in Italiën.

Pergante, (f.) Zekere witte bloem naar een madelief zwevende.

Périj, is (adj. & part.) Vergaan, overekómn.

Péricarde, (m. in Ontl. k.) 't Hartvlies.

Péricarpe, (f. in Kruid-k.) 't Zaadvlies.

Périlcliter, (v. n.) Gevaar loopen, in gevaar zyn.

Pericrane, (m. in Ontl. k.) 't Hersenen-vlies, 't bekkeneel-vlies (n).

Périeciens, (m. pl.) Volk dat onder gelyke middagslynen woond.

Perigée, (m. in Sterre-k.) Het naaste punt eener dwaalsterre by de aarde.

Périgée, (f. in Sterre-k.) Punt eener dwaalsterre die het digste by de Zon is.

Péris, (m) Gevaar, perikel (n), nood (f).

Périlleusement, (adv.) Gevaarlyklyklyk.

Périlleux, euse (adj.) Gevaarlyk.

Périmet, (v. n. in Rechten) Verliezen; cette instance est périmée, 't is met dit Recht vervolg (deze instantie) gedaan of uit.

Périmetre, (m. in Meet-k.) Omtrek eener figur.

Périnée, (f. in Ontl. k.) De plaats tuschen de schaamdeelen en den aars, daar men de inwyding doet, om den steen uit de bla is te baglen, ook een teflion genaamd.

Période, (m) hoogste top-punt, einde van iets (n); monrer au dernier période de gloire; le dernier période de sa vie; période,

tyd der verandering, verwisseling eener ziekte.

Période, (f) Omloop (m), tydreekening (f); volzin eener reden (m); la période julienne, de juliaansche tydreekening; cette période est belle, die zin of volzin is fraai.

Périodique, (adj.) Dat omloopt, omwenteld, op gezette tyden weerkomt; le mouvement des astres est périodique; maladie periodique, un ouvrage périodique, een 's weerkelyks of 's maandelyks werk of geschrift; styie périodique, welluidende of wel afgestaste styi.

Périodiquement, (adv.) Op gezette tyden; item welluidend.

Périoste, (m. in Ontl. k.) 't Beenvlies (n).

Péripatéciens, (m. pl.) Aristotelische wysgeeren.

Péripatétisme, (m) 't Gewoelen daar van (n).

Peripélie, (f) Onverwagt geval (n), onvoorziene uitkomst eenes schouw-spels (f).

Périphérie, (f. in Meet-k.) Omtrek (m. circonférence).

Périphrase, (f) Omfchryving.

Périphrase, (v. n.) Omfchryven, eene omfcrank of wydsloopige beschryving van iets maaken.

Péripneumonie, (f. in Genees-k.) Ontteeking der long.

Périptère, (m. by d'ouden) Gebouw met vrystaande zuilen omringd.

Péris, (v. n.) Vergaan, veröngelukken; overkomen; in verval komen of gvaaken.

Périsiens, (m. pl.) Inwoners van beide de koude lucht-streken.

Périssable, (adj.) Vergangkelyk.

Périssologie, (f) Onnodige woorden in een gesprek.

Péristaltique (adj.); Mouvement péristaltique des intestins, wormafkrings-wyze beweging der darmen.

Péristile, (m) Gebouw met inwendige vrye zuilen.

Périssiole, (f) Ru3, verpozing in den pols-slag.

Peritoine, (m. in Ontl. k.) 't Onderbuik-vlies (u).

PER.

Perle, (f) *Paerel, pérel; perle fine, baroque, parangon, fyne, scheewe, ongemeen groote paerel; nous ne sommes pas ici pour enfiler des perles, wy zyn hier niet om vliegen te wangen (spr. w.), s'amuser à enfiler des perles, zich met beuzelingen ophouden, zynen tyd verquisten; c'est la perle des beaux esprits, by is het fuik der fraaye vernuften; nacre de perle, paerle-moer; perle d'arbalète, vizier van een hoog.*

Perlé, ée (adj.) *Bepaereld, met paerlen bezet; bouillon perlé, kragtig vleesch-nat, daar 't vet op dryft; orge perlé, paerelde gerst.*

Perlimpinpin; poudre de perlimpinpin, *kragteloos, onnuttig ding.*

Perloir, (m) *Steek-byteltje (by zwaerd veegers).*

Perlures, (f. pl.) *Knobbeltjes aan de boornen of 't gewigt van 't hert (n. pl.).*

Permanence, (f) *Geduurzaamheid.*

Permanent, ente (adj.) *Geduurzaam, beständig, by-blyvend; rien ici bas n'est permanent.*

Perme, (m) *Zeker schuitje als een' gondel, te Konstantinopelen.*

Permettre, (v. a.) *Toelaaten, ge-doogen, vergunnen, toestaan, oorlooven; se permettre (v. r.) beaucoup de choses, zich veel dingen aanmaatigen, zyne vryheid toe neemen.*

Permis, ise (adj.) *Toegelaaten, geoorloofd.*

Permission, (f) *Toelating, ge-dooging (f), verlof, oork. (n); avec votre permission, met uw verlof, met uw wel-neemen.*

Permissionnaire, (m) *Sehootmeester die van eenen anderen toegelaaten word.*

Permutant, (m) *Ampt-wisselaar, Geestelyke die zyne bediening voor eene andere wisseld.*

Permutation, (f) *Verwisseling, ruiling.*

Permuter (v. a.) *un Bénéfice contre un autre, eene geestelyke bediening tegen eene andre verruilen, verwisselen.*

Permuteur, (m) *Verwisselaar, ruiler.*

PER.

609

Pernicieusement, (adv.) *Op eene schadelijke of verderflyke wyze.*

Pernicieux, euse (adj.) *Schadelijk, verderflyk; exemple pernicieux; maxime pernicieuse.*

Peronnelle, (f) *Zostinne, floor, gekke snapster.*

Péroquet. (Zie Perroquet).

Péroraifon, (f. in Redeneer-k.) *Sluit-rede, 't slot van een vertoog.*

Pérot, (m) *Jonge boom, die men by 't afschaffen van een bosch twee maal verschoond heeft.*

Pérou (m); cet emploi est un **Pérou**, *dat ampt is een Péru, is smeerig.*

Perpendiculaire, (adj. in Meetk.) *Regtstandig, lood-regt, in 't lood.*

Perpendiculaire (f) ou **Ligne perpendiculaire**, *Regtstandige Lyn of regt-vallende linie.*

Perpendiculairement, (adv.) *Lyn-regt, in 't lood, lood-regt; tomber perpendiculairement.*

Perpendicularité, (f) *Lood-regtheid, gelykheid.*

Perpendiculaire, (m) *Lood-lyn (f), waterpas (n. om mee te meten of af te passen).*

Perpétrer, (v. a.) *Begaan, bedryven (van grove misdaden gez.).*

Perpetres, (f. pl.) *Gemeen land of wei.*

Perpétuane, (f) *Zekere engelsche driedraadige wollene stoffe.*

Perpétuation, (f) *Voortzetting, in wezen houding (van iets).*

Perpétuel, elle (adj.) *Geduurig, onophoudelyk, eeuwig, altoosduurende; mouvement perpétuel, onophoudelyke beweging; prison perpétuelle, eeuwige gevangenis; dignité perpétuelle, waardigheid voor 't leeven.*

Perpétuellement, (adv.) *Geduuriglyk, zonder ophouden, altoos, eeuwig.*

Perpétuer, (v. a.) *Voortzetten, in wezen houden, verëeuwigen.*

Perpétuité, (f) *Eeuwigduurendheid, geduurzaamheid, gestaadige voortzetting; à perpétuité (adv.) eeuwiglyk, door altoos, voor 't leeven.*

Perplex, *exe* (adj.) *Bedorst*, *verloagen*, *ontzét*, *verplet*, *ruudeloos*, *verlegen*, *ontzeker*.

Perplexité, (f) *Verbaasheid*, *verlyftering*, *bedorstheid*, *verlégentheid*, *ruudeloosheid* in wat aan te wangen.

Perprendre, (v. a.) *Op zyn eigen gezag vrye landen met betaaling der pgt erz. doch zonder verlof van den heer gebruiken*.

Perprinsé, ou, **Perprison** (f) *Insmeering van vrye Landeryen op eigen gezag*.

Perquisition, (f) *Uitverfching*, *navorfching*, *nafpeuring* (f), *onderzoek* (n. in Rechten; *faire une exacte perquisition d'un vol, d'un crime*.

Perreieurs, ou, **Perriers** (m. pl.) *steen-graavers*.

Perriere, (f) *Steen-groef*, *Leigroef*.

Perrique, (f) *Kleine papegaai*, *parkiet*.

Perron, (m) *Stoep*, *optréd*, *steene trap* (f. voor een huis).

Perroquet, (m) *Papegaai* (f); *item* *vouw-flael*, *leger flael*, *tent-flael* (m); *item* *bram-fleng* (f); *bram-zeil* (n); *grand*, *petit perroquet*, *grootse bram-zeil*, *bezaans-bram-zeil*; *perroquet de fougue*, *fokke-bram-zeil*; *perroquet de beauprés*, *een klauwers op de boeg-fprlet* (*schepsw.*).

Perruche, (f) *Kleine papegaay*.

Perruque, (f) *Pruik*, *of paruk* (f); *item* *hair-tosifel* (n), *getruide haren*.

Perruquier, *iene* (m. & f.) *Parukmaaker*; *parukmaakfjer*.

Pers, *erfe* (adj. ou l w.) *Groen-achtig blaauw*.

Persan, (m. in Boaw-k.) *Menschelyke figuur waar op een balk rust*.

Persian, (m) ou *la Langue persane*, *de Perfiaanfche taal*, *het Perfiaanfch*.

Perfécutant, *ante* (adj. & part.) *Vervolgende*; *tafig*, *quellende*, *moeyelyk*; *homme perfécutant* (ou *importun*).

Perfécuté, *ée* (adj. & part.) *Vervolgd*, *verdrukt*, *geplaagd*.

Perfécuter, (v. a.) *Vervolgen*, *verdrukken*, *quellen*, *geen rust laten*.

Perfécuteur, *trice* (m. & f.) *Vervolger*, *plaazer*; *verdrukfjer*.

Perfécutation, (f) *Vervolging*, *quelling*.

Perfée, (m) *Perféus* (*zeker gesternte uit 26 fterren bestaande*).

Perfévéance, (f) *Volharding*, *standvastigheid*.

Perfévéant, *ante* (adj. & part.) *Volhardend*, *volftandig*, *standvastig*.

Perfévéer, (v n.) *Volharden*, *volftandig blyven*, *aanhouden*; *perfévéer dans la piété*.

Perficairé, (f) *Perzik-kruid*, *vlooi-kruid* (n).

Perficot, (m) *Perfico* (*zekere Liqueur*).

Persien, *enne* (adj.) *Persifch*; *à la persienne*, *op zyn persiaanfch*.

Persil, (m) *Péterfèlie* (f).

Persillade, (f) *Toebereiding met péterfèlie*; *item* *spyze die daar mee beftrooid is*.

Persillé, *ée* (adj.); *Fromage persillé*, *péterfèlie-kaas*, *groene kaas*; *item* *beschimmelde kaas*.

Persique, (f) *Zekere groote Perzik*; *item* *menschelyke figuur waar op een balk rust* (in *Bouw-k.*).

Persique (adj.); *Le golfe persique*, *de persiaanfche zee-boezem*.

Persister, (v. n.) *Volharden*, *hardnekkig* (*by iets*) *blyven*; *persister dans ses sentiments*, *dans la déposition*.

Personnage, (m) *Mensch*, *man*, *perfonnaadje*; *grand*, *fameux personnage*, *groot*, *vermaard man*; *un ridicule personnage*, *een belogchelyke vent of gek*; *si vous aviez vu le personnage*, *als gy die geftalt gezien had*; *il joue bien son personnage*, *hy speelt zynen rol wel* (*by Toneel fp*); *item* *by gedraagd zich zeer wel of hy doet zich gelden*.

Personnaliser, (v. a.) *Tot een perfonn maaken*, *onbezielde dingen spreekende invoeren*.

Personnalité, (f) *Perfoonelykheid*; *item* *perfoonelyke beleediging*.

Per-

PER.

Personnat, (m) *Zeker Ampt in een Dom-kapittel.*

Personne, (f) *Een persoon, mensch, (m. & f. man of vrouw);* une belle personne, *een fraai mensch;* être bien fait, *content de sa personne, wel gemaakt van lyf en leden zyn;* met zich zelfs vergenoegd zyn; *(let ook op 't volgende)* les Dîmes de cour *sont des personnes spirituelles, elles jugent &c. il y a à l'université des personnes savantes, ils (niet elles) ont;* en personne (adv.) *persoonelyk, in eigen persoon, zelfs.*

Personne, (f. m. met de Negat, ne) *Niemand, geen mensch; il n'y a personne, daar is niemand; personne n'est venu, niemand is gekomen* (Personne, met eene interrogatie) *iemand; y-a-t il personne assez hardi, pour &c? is 'er iemand zoo stout, om enz.? personne oseroit il nier? zoude iemand durven ontkennen?*

Personnel, elle (adj.) *Persoonelyk, personeel, byzonder.*

Personnellement, (adv.) *Byzonderlyk, in eigen persoon, zelfs.*

Personnier, (m) *Een r' huis-legger, een die by een' ander inwoond.*

Personnifier, (v. a.) *Een ding als een' persoon verbeelden, spreekende inwoeren.*

Perspectif, (adj. m.) *Ver-zigtig; Plan perspectif, ontwerp dat een ver-gezicht verstoond.*

Perspective, (f) *Ver-gezicht, verschieft (n); ver-gezicht-kunde (f); en perspective, in 't verschieft, in 't verre.*

Perspicacité, (f) *Scherpzinigheid (f), doorzigt (n. des verstands).*

Perspicuité, (f) *Duidelykheid, klaarheid.*

Perspiration, (f) *Doorwaaseming, uisdamping.*

Persuadant, ante (adj. & part.) *Overrêdend, overtuigend, bewee-gende.*

Persuadé, ée (adj. & part.) *Overreed, overtuigd, verzêkerd.*

Persuader, (v. a.) *Overreeden, overtuigen, verzêkeren, doen geloo-*

PER.

611

ven; se persuader (v. r.) *zich verzêkerd houden, zich verbeelden, ver-wouwen.*

Persuadable, (adj.) *Overreedbaar, dat overrêden of men zich ligtelyk inbeelden kan.*

Persuasif, ive (adj.) *Overreedend, overtuigend, kragtig; discours persuasif.*

Persuasion, (f) *Overreeding, overtuiging; item aanrading, verzeeking (f); item vertrouwen; geloof (n), meening (f).*

Perte, (f) *Verlies (n), schaafe (f); item verderf (n), ondergang (m); de grandes pertes; une perte de sang, een' bloedstorting, bloed-cloed; voilà ce qui fait la perte, dat maakt zyn ondergang; à perte (adv.), met verlies; vendre à perte; à perte de vue (adv.) zoo ver men zien kan; une allée à perte de vue; parler à perte de vue, zonder tuschenpoozing of ophouden praaten, babbelen; courir à perte d'haleine, uit zyn' adem loopen; faire des frais en pure perte, gantschelyk onnodige kosten verspillen.*

Pertegues, (m. pl.) *Tent-slangen achter op eene galci.*

Pertinemment, (adv.) *Gevoegzaamlyk, naar behooren, ter zaake dienende.*

Pertinent, ente (adj.) *Gevoegzaam, gevoeglyk, geschikt, gepast; alleguer des raisons pertinentes.*

Pertuis, (m) *Gas (n. daar 't water eener fontein doorloopt, de wind of een yzer-draad doergaat); item een sleutel gas; item een naauw of eng oaar-water.*

Pertuisane, (f) *Pertizaan, slag-byt (soort van beilebaard).*

Pertuisanier, (m) *Slag-byt-draager.*

Perturbateur, trice (m. & f.) *du repos public, verstoorder, verontruster; verstoordster der gemeene rust.*

Perturbation, (f) *Verstooring; beroering, verontrusting.*

Pertus, (m) *Plank met gaten, waar door het zee water in de zoutbakken of groeven loopt.*

Pervenche, (f) *Maagde-palm*.

Pervers, eerste (adj.); Espris pervers, *Verkeerd, boosaardig, godloos gemoed*.

Perversément, (adv.) *Verkeerdelyk, ondeugendlyk*.

Perversion, (f) *Verleiding, bederwing*.

Perversité, (f) *Ondeugendheid, verkeerdheid*.

Pervertir, (v. a.) *Verleiden, bederven, ondeugend maaken, omkeeren; pervertir le peuple, le sens de l'écriture, l'ordre des choses*.

Pesade, (f) *Stygering, beweeging met de voorvoeten alleen (van een paard, in de Ry-sch.)*.

Pesamment, (adv.) *Zwaarlyk, op eene zware wyze*.

Pesant, ante (adj. & part.) *Zwaar, wigtig; un corps pesant, een zwaar Ligchaam; un ducat pesant, eene vol wigtige ducaat; un Esprit pesant, (ou lourd) een logge geest, bot verstand; armée pesante, een magtig heir; avoir la tête pesante, duizelig of zwaar in 't hoofd zyn; cheval pesant à la main, pa rid dat zwaar op de hand is; 100 Livres pesant, 100 pond*.

Pesant, (m) *Wigt* (f); il vaut son pesant d'or, (spr. w.) *men zou hem tegen goud opwegen*.

Pesanteur, (f) *Zwaarte, zwaarwigtigheid; item logheid des verstands*.

Pesé, ée (adj. & part.) *Gewogen; item overwogen, overdagt*.

Pesée, (f) *Het geen men op éénmaal weegd, éene schaal vol*.

Pese-Liqueur, (m) *Werktaig om vogtige of natte waaren méete weegen*.

Peser, (v. a.) *Weegen (de zwaarte van iets); peser la marchandise, une pistole &c.; peser, overweegen, overdénken; peser les raisons de part & d'autre*.

Peser, (v. n.) *Weegen, zwaar zyn; cela pese beaucoup; la couronne lui pese sur la tête; cheval qui pese à la main; peser sur un mot, sur une syllabe, op een woord, op een lettergreep drukken, zulks hard uitspreken; cela me pese sur le*

cœur, dat drukt my op 't hart, of valt my zwaar; peser sur une manoeuvre (zee w.), *een touw aanhaalen; la bête a pesé bien fort, (Jagt-w.) het wild heeft diepe voetstappen nagelaaten*.

Peseur, (m) *Waagmeester, weeger*.

Peson, (m) *Zekere unster of weeghout daar men in plaats van weegschaalen méé wegen kan*.

Pessaire, (m) *Zet-pil voor de lyfmoeder* (f).

Pesse, (m) *Witte denneboom*.

Pesseau, (m) *Wyngaard-slaak*.

Pesselage, (m) *Staaikwerk van eenen Wyngaard* (n).

Peste, (f) *Pest, pestilentie, besmettelijke ziekte enz.; avoir, donner la peste; c'est une peste publique, by is 't verderf van 't algemeen; c'est la peste de la jeunesse, dat is 't verderf der Jeugd; dire peste & rage de quelqu'un, allerlei quaad van iemand zeggen; ce malin petit peste m'a trompé, dat ondeugend guitje enz.; cette peste de femme nous a joué un vilain tour, die moode prei enz.; la peste soit du fou, de drommel haaije den gek; peste, (interj.) qu'il fait froid! de droes! of, wel wat is het koud! peste! que ce vin est bon! peste! qu'elle est belle!*

Pester, (v. n.) *Uitvaaren, bulderen, tieren, raazen, vloeken, schelden*.

Pestierie, (f) *Gebulder, getier, gevloek* (n).

Pestifere, (adj.) *Besmettelijk; air pestifere*.

Pestiféré, ée (adj. & s.) *Met de pest besmet; een besmette of aangestokene; on le fuit comme un pestiféré*.

Pestilence, (f) *Besmette lucht, pestilentie*.

Pestilent, ente (adj.) *Besmettend, aansteekend, vergiftig; maladie pestilente*.

Pestilentiel, elle (adj.) *Besmettend, met pest bezet*.

Pestilentieux, ense (adj.) *Dat aansteekend of besmettelijk is; air pestilentieux, eene quaadaartige lucht*.

Pet,

Pet, (m) Een wind, fart of scheet; item een klap of slag (als van een' vuurpyl enz.); faire un pet, een' wind laten of farten; pet, sprits (zeker gebak).

Pétalisme, (m) Verbanning des lands voor 5 Jaaren (f.).

Pétarade, (f) Het farten van een paerd, veel scheeten of klappen na malkander; faire la pétarade à quelqu'un, iemand bespotten.

Pétaraffe, ou Male-bête (f. in Scheeps-bouw) Klamei yzer (om de scheeps-naaden mee te digten).

Pétard, (m) Spring-bus, (f. zeker vuurwerk dat de poorten en sloten enz. doet open springen); item een klap-bus (f) sink-pot (m).

Pétarder, (v. a.) Met een' spring-bus doen open springen; pétarder un pont-levis, une porte.

Pétardier, (m) Spring-bus-of klap-bus-maaker; item aansteker daar van.

Pétafe, (m) De gevlakte boed van Mercurius.

Pétasite, (f) Pestilentie-wortel.

Pétaud, (m. alleen dus); La cour du Roi pétaud, een wildernis, daar alles in wan-orden is of verkeerd toegaat.

Pétaudiere, (f) Plaats vol wan-orden.

Pétéchial, ale (adj.); Fievre pétéchiale, vlekken-koorts.

Pétéchie, (f) Koorts-vlek.

Péter, (v. n.) Poepen, farten, schyten, eenen wind laten; item klappen, eenen slag geeven (als van iets dat berst).

Péteur, euse (m. & f.) Schyter, farter; schyfter.

Pétillant, ante (adj. & part.) Glinsterend, flikkerend, springend, speels; enfant pétillant, dertel, onrustig kind (Zie verder Pétiller).

Pétillement, (m) Flikkering, kraaking, springing (f).

Pétiller, (v. n.) Flikkeren, glinsteren, springen enz.; le feu pétille, het vuur springt; des yeux qui pétillent, glinsterende oogen; vin qui pétille dans le verre, wijn die in 's glas springt of speeld; il

petille d'impatience, by brand van ongeduld.

Petit, ite (adj. & f.) Klein, kleen, gering; petit homme, een klein man; petit esprit, een gering verstand; de la petite bière, klein of dun bier; du petit lait, wei of weier-milk; le petit Prince, de jonge Vorst; le petit peuple, het gemeene volk; j'étois fort petit lorsque &c., ik was nog zeer jong toen enz.; les petits, de jongen (van dieren); un petit, een weingie, lustel; petit à petit (adv.) allengskens, metter tyd.

Petitement, (adv.) Geringelyk, spaarzaamlyk, armelyk.

Petitesse, (f) Kleinheid, geringheid.

Pétition, (f. in Rechten en Redenk.) Eisch (m), vordering, aanspraak (f).

Pétitoire, (adj.) Klaag-schrift, eisch-schrift in Rechten over de teruggeeving van eenig goed (f).

Peton, (m. boert. of kinder-w.) Klein voetje, kinder voetje (n).

Pétoncle, (m) Alikruik (f. zeker schulp visch).

Pétreau, (m) Wild scheutje, lootje aan de wortel van een boom (n).

Pétrée, (adj. f.); L'Arabie pétrée, het steenagtig Arabiën.

Pétréol, (m) Steen-olie (f).

Pétreux; euse (adj. in Ontleedk.) Steenagtig; les os pétreux.

Pétricherie, (f) Visch-tuig of uitrusting ter stakvisch-wangst.

Pétrification, (f) Versteening, steen-wording.

Pétrifier, (v. a.) T t steen maaken, in steen veranderen, versteenen; se pétrifier, (v. r.) tot steen worden, versteenen.

Pétrin, (m) Kneel-trog, bakkers-trog.

Pétrir, (v. a.) Kneeden, door een mengen, beslaan (als deeg, kalk enz.).

Pétrissement, (m) Kneeding, menging (f).

Pétrol, ou, Petrole. (Zie Pétréol).

In Petto, (Ital. w.) In 's geheim. Pétulantment, (adv.) Dartelyk; op eene wulpsche of brood-dronken wyze.

Pétulance, (f) *Dartelheid*, *wulpschheid*, *brooddronkendheid*.

Pétulant, ante (adj) *Dartel of dertel*, *wulpsch*, *uitgeluaten*, *baldadig*, *brood-dronken*.

Pétun, (m) *Tabak* (in *America* dus genaamd).

Pétuner, (v. n.) *Tabak rooken*.

Peu, (adv.) *Wenig*, *luttel*, *niet veel*; *manger*, *dormi peu*, *weinig of luttel eeten*, *flaapen*; *il a peu de bien*, *d'argent*, *d'amis*, *d'esprit*, *hy heeft weinig goed enz.*; *peu de gens*, *weinig lieden*; *c'est peu de chose*, *het is gering*; *peu sougent*, *zelden*, *niet dikwils*; *peu à peu*, *allengskens*; *à peu près*, *ten naasten by*; *à peu de chose près*, *op een weinigje na*; *tant soit peu*, *een luttel*, *een weinigje*; *il vous considerez tant soit peu ce que c'est que la colere*; *il s'en faut peu*, *het scheeld weinig*; *peu s'en fait*, *que je ne le battisse*; *si peu que rien*, *zeer weinig*; *peu loin*, *niet verre*; *à peu de frais*, *met weinig kosten*; *se conduire peu sagement*, *zich niet al te wyselyk gedraagen*; *être peu propre à une chose*; *être peu raisonnable*, *niet zeer enz.*; *en peu de temps*, *in weinig tyd*; *dans peu de temps*, *binnen of over korten tyd*; *pour peu que vous y réfléchissiez*, *als gy 't slegt een weinigje overdenkt*.

Peu, (m) *Een weinig een luttel* (n); *le peu que je possède*, *me suffit*, *het weinigje dat*; *enz. ce peu de lignes seront*, *pour &c.*, *deezee weinigje regels zullen dienen*, *om enz.*; *se contenter de peu*, *met weinig te vreden te zyn*; *un peu plus*, *een weinig meer*; *un peu auparavant*, *een weinigje te vooren*; *un peu après*, *ou*, *peu après*, *een weinig daarna*, *(let op het volgende)*; *il nous visite un peu souvent*, *hy bezoekt ons wat dikwils*; *on voit bien qu'il a un peu bu*, *men kan wel zien dat hy wat beschonken is*, *of*, *te veel gedronken heeft*; *voyez un peu comme il me traite*, *ziet eens hoe enz.*; *écoutez un peu*, *hoord eens*; *dites moi un peu*, *zegt my eens*.

Peuille, (f) *Brokje van een muntstuk om te toetsen* (n).

Peuplade (f) *terme collectif*, *bevolking*, *volk-planting*; *envoyer des peuplades au nouveau monde*.

Peuple, (m. t. collectif) *Volk*; *item het gemeene volk*, *gepeupel* (n. le menu peuple, la racaille); *le peuple aime les nouveautés*, *het gemeen houdt veel van veranderingen*; *peuple, jeune vifch*, *(die men in een zyver zet)*; *peuple, onuczel*, *eenwoudig*, *dom*; *il faut être bien peuple*, *pour croire cela*.

Peuplé, ée (adj. & part.) *Bevolkt*, *volkryk*; *bezet*.

Peupler, (v. a.) *Bevolken*; *bezetten*; *peupler une Ville*, *un étang*, *une vigne*, *un colombier &c.*

Peuplier, (m) *Populier-boom*, *populier*.

Peur, (f) *Vrees*, *schrik*, *bangheid*, *vervaardheid*; *avoir peur*, *bang zyn*; *la peur le saisit*, *de vrees of schrik beving hem*; *de peur de* (conj.), *uit vrees van*, *om niet te*; *de peur de faire connoître*; *de peur que*, (conj.) *op dat niet*, *uit vrees dat*; *de peur qu'il ne vienne*, *ne tombât*.

Peurenx, euse (adj.) *Vreesagtig*, *bang*, *schrikagtig*; *schigtig*.

Peut-être, (adv.) *Mischien*, *mogelyk* (il se peut); *un peut-être*, (m) *een mischien*; *je ne veux rien hazarder sur un peut-être*.

Peyon, (m) *Voet-knecht van den Grooten Heer*.

Phaéné, (f) *Bent der 3 Bevalligheden* (Gratien).

Phaéton, (m) *Faëton* (zoon van de zon en de Nixf Climene, (by Dichters); *item faëton* (zeker rytuig).

Phaïsan &c. (Zie Faisan &c.);

Phalange, (f) *Zekere slag-ordening of hoop van eenige 1000 man oost-volks by de oude Grieken*; *Phalanges*, (in Ontleedk.) *leden der wingeren*.

Phalangiste, (m) *Soldaat eener Phalange*.

Phalene, (f) *Nagt witje* (n) *of flinder* (f).

Phaleuque, (f. m. & adj. by Gr. & Lat. Dichters) *Een voers van 5 voeten*; *item dat zulks betrefd*.

Phan-

Phantastie, Phantasque, Phantastique, Phantôme. (Zie Fantaisie &c.).

Phare, (m) *Vuur-baaken* (n), *vuur-toren* (m) *aan de Zee-ka t.*

Pharisaïque, (adj.) *Phariseïsch*; *schynheilig*.

Pharisaïsme, (m) *De leere*; *item schynheiligheid of hoogmoed der Phariseën* (f).

Pharisiens, (m. pl.) *De Phariseën* (zekere Joodse secte wier Godsdienst beïnd in uiterlyke plegtigheden).

Pharmaceutique, (f) *ou*, *Pharmacie Galénique*, *Artzeny-kunst uit kruidmenging bestaande*.

Pharmacie, (f) *Artzeny-kunst*, *kruidmen-ging*, *kruid-bereiding*; *pharmacie chimique*, *Artzeny-bereiding door de sfookkunde of chymie*.

Pharmacies, (m) *Artzeny-bereider*, *Apotheeker*.

Pharmacopée, (f) *Boek over de Artzeny bereiding*.

Pharmacopole, (m) *Een Apotheker*, *bereider van Genees-middelen*; *item spottend een Quakzalver*.

Pharynx, (m. in *Ontleedk.*) *Stek-darm*.

Phase, (f. in *Sterrek.*) *Schynfel van de maan*, *'t aan- en afneemen van 't maan-licht* (n).

Phébus, (m) *Apollo*; *item de zon* (by *Dichters*); *item parler phébus*, *hoogdravende*, *overstaanbaar spreken*.

Phénix, (m) *Fénix* (*verdigte vogel*); *c'est le phénix des beaux esprits*, *hy is de fénix of de voornaamste der vryaay vernuftigen*.

Phénomene, (m) *Verschyf-fel*, *uitwerf-fel der natuur* (n).

Philantrope, (m. gr. w.) *Menschen-minnaar*.

Philantropie, (f) *Menschen-liefde*, *vriendelykheid*.

Philautie, (f. gr. w.) *Eigen-liefde*.

Philologie, (f) *Algemeene-Letterkunde of erwarenheid in taalen en schriften*.

Philologique, (adv.) *Dat zulks betrefd*.

Philologue, (m) *Een Letterkundi-*

ge, een Geleerde in spraaken en vryaay wetenschappen.

Philomele, (f) *Nagtegál* (by *Dicht.*).

Philosophal, ale (adj. *alleen dus*); *La pierre philosophale*, *de steen der wyzen of de goud maaking*, *goud-zoetling*.

Philosophe, (m) *Een Wysgeer*, *waereld-wyze*, *natuur-kundige*, *natuur-onderzoeker*; *item een goud-zoeker*; *item een eigenzinnig*, *of ongevoelig mensch*.

Philosophie, (f) *Een verwaand Vrouw-mensch*.

Philosopher, (v. n. *De wysbegeerte of natuur onderzoeken*, *daar over redenkavelen*).

Philosophie, (f) *De wysbegeerte*, *natuurkunde*, *naverfching en betragtting der wysheid*.

Philosophique, (adj.) *Dat zulks betrefd*, *filosofisch*, *wysgeetrig*.

Philosophiquement, (adv.) *Als een wysgeer*, *natuur- of waereld-kundige*.

Philtration, ou, filtration, (f) *Doorzyging*, *doorkleinzing* (in chymie).

Philtre, (m) *Minne-drank*, *sover-drank*.

Philtrer, (v. a. in Chym.) *Doorzygen*, *doorkleinzen* (door een graauw papier of doek).

Phimosis, (m. gr. w.) *'t Zamen krimpig der oogen-leden* (f. in *Geneesk.*).

Phiole. (Zie Fiole).

Phisicien, Phisologie, Phisonomie, Phisonomiste, Phisque &c. (Zie Physicien &c.).

Phlebotomie, (f. in *Heel-k.*) *Aderlaating* (*saignée*).

Phlébotomiser, (v. a.) *Aderlaaten* (*beter saigner*).

Phlegmagogue, (m. gr. w.) *Slym afdryvend Genees-middel* (n).

Phlegmatique, (adj.) *Slymerig*, *sluimerig*, *die veel taaye voeten heeft*; *item koud-vogtig*, *ongevoelig*, *geesteloos*, *koelzinnig*, *zonder aandehing*.

Phlegme, (m) *Slym*, *sluim* (f), *taai speekfel* (n); *item ongevoeligheid*, *onandaenlykheid*, *koelzinnigheid* (f).

Phleg-

616 PHL. PHO. PHR. &c.

Phlegmon, (m. in Heel-k.) Bloed-zweer, bloed buil (f.).

Phlegmoneux, euse (adj.) Die zulks onderhevig is.

Phlibot. (Zie Flitot).

Phœbus. (Zie Phœbus).

Phonastie, (f. gr. w.) Kunst om de stemme overig te maaken.

Phosphore, (m) Iets dat in het duistere schynt, glinsterd, of licht van zich geev'd (als zeker steen, verrót hout of glinster-worm); item zekere stoffe, die, 't geene zy aanraakt, in brand steekt; item de morgen star.

Phrase, (f) Spreek-wys, spreuk, zin of gedeelte eener rede.

Phrénésie &c. (Zie Frénésie).

Phtisie, (f. gr. w.) Teering, Long-gezekte.

Phtisiologie, (f) Beschryving over de Long-quaal.

Phisique, (adj.) Teeringagtig.

Phylactere, (m) Tover-zeel (f. die door by-geloovigheid op 't lichaam, als een behoed-middel gedraagen word); item Gedenk-cédel (f. d. r. Fooden waar op de 10 gebóden geschreeven waren, en welke zy op de borst, het voorboord en den arm droegen).

Phyllitis, (m) Herts-song (f. kruid).

Phyllon, (m) Bingelkruid (n).

Physicien, (m) Natuurkundige, onderzoeker der natuur.

Physiognomonie, (f) Kunst die de weiging van den mensch leerd kennen.

Physiognomonique, (adj.) Dat zulks betrefst.

Physiologie, (f) Weetenschap der Geneeskunde die des menschen natuur, als meede de beweging van yder lichaams deel leeraard.

Physionomie, (f) Aangezigt-kunde, gelaats kunde, wetenschap die door de trekken van 't wezen iemands neiging ontdekt; item het gelaat (mine).

Physionomiste, (m. & f.) Gelaats-kundige.

Phyûque, (f. f. & adj.) De Natuur-kunde; item Natuurkundig; dispoos phyûque.

Physiquement, (adv.) Natuurkundiglyk.

Piaffe, (f. out w.) Hoogmoedige tred; troefse gang (m); faire la piaf-

PIA. PIC.

fe à quelcun, iemand trotseeren.

Piaffer, (v. n.) Trosfelyk gaan of treden, pronken, pryken.

Piaffeur (m) ou cheval piaffeur, trots of moedig Paerd.

Piailler, (v. n.) Piepen (als de kiekens, kalkoensche hennen enz.); item schreeuwen, grynen (als de Kinderen).

Piaillerie, (f) Gebuil, geschreeuw, gegryn (n).

Piailleur, euse (m. & f.) Schreeuwer, butlebaik; buifster.

Piano, (adv. ital.) Langzaam, zagtes (in Muziek).

Piatre, (f) Spaansche Kruis-ryks-dankler (m), stuk van agten (n).

Piauler, (v. n. gem. w.) Huilen, weenen.

Piaure, (m); Envoyer quelqu'un au piautre, (spr. w.) iemand verächtelyk wegzenden, weg-jaagen.

Pic, (m) Een' bouweel of pik (f. om de aarde meê om te haalen); item piek (in 't piquet-spel); faire pic, zestig tellen of maaken; faire pic & repic à quelqu'un, iemand geheellyk in den grond helpen; à pic, (adv. Zee-w.) regt op en neêr; être à pic sur son ancre.

Pic, (m) Specht (zeker vogel).

Pica, (m) Bedorvene of verkeerde eet-lust (f. als: tot aarde kryt enz.).

Picardant, (m) Zekere scherpe muscadél-wyn te Montpellier.

Pichet, Picher, Piché, (m) Eene tuit-kan (f).

Picine. (Zie Piscine).

Picolet, (m.) Slot-kram, grendel-kram.

Picorée, (f. bêter Maraude, ou, petite guerre) Plundering, vrybuisery, moeskopping, strooping (der Krygslieden); aller à la picorée, ou, à la petite guerre, marauder.

Picorer, (v. n. bêter aller à la petite guerre) Stroopen, vrybuiten.

Picoreur, (m) Strooper, vrybuitter (Maraudeur); item een plondevaar, nafschraver van eens anderen werk (Plagiaire).

Picot, (m) Stomp, knoest van een' afgekaptten boom; stew tandje aan kant. Picoté,

Picoté, *ée* (adj. & part.) Ge-
pikt, geſlooken, gepikt; geſard, ge-
tergd, ſchamper geſlooken; item met
vlekken of ſlippen, pokduelig, pokpu-
tig, van de pokken geſchouten; elle eſt
un peu picotée.

Picotement, (m) Steeking, prik-
keling (*f.* in de huid).

Picoter, (v. a.) Pikken (als de vo-
gelen de vrugten doen); ſleeken, prik-
kelen (in de huid); ſleeken, ſchooten on-
der water geeven; ſarren, tergen,
poogen quaad te maaken.

Picoteries, (*f.* pl.) Onëenigheid,
baſelery, hakteering; ſchamperſchie-
ting, ſleeking; ſarring, terging (*f.*).

Picotin, (m) Een vierendeel van
een ſchêpel, een ſpint, un picotin
d'avoine.

Pique &c. (*Zie* Pique &c.).

Pic-vert, ou, Pivert, (m) Een
Groen-Specht.

Pie, (*f.*) Een Exter; elle cauſe
comme une pie borgne, ou, dé-
nichée, zy klap als een' exte, of,
zy ſnater zonder ophouden; il croit
avoir trouvé la pie au nid, hy
meend het juſt getroffen te hebben;
pie grièche, graauwe exte; item
eene ſchreuwſter, ſchreuwleelyk;
(criailleuſe, ou, criarde); un, ou,
une pie, ou, un cheval pie, een
bont Paerd.

Pie, (adj.) Godvrugtig; (alleen dus)
œuvres pies, Godvrugtige werken;
fraude pie, een heilig bedrug.

Pie-mere, (*f.*) Het dunne herſe-
nen-vlies (in Ontleed-k.).

Pié. (*Zie* Pied).

Piece, (*f.*) Een ſtuk (*n.*); een lap
(*m.*); une piece de drap, een ſtuk
of een geheel ſtuk laken; item een lap
of ſtukje laken, mettre en pieces,
in ſtukken breeken, van een ſnyden,
van malkander doen; mettre par
pieces, ſtuks wyze leggen; une pie-
ce d'artillerie, de campagne, een
ſtuk geſchut, een veld-ſtuk; une pie-
ce de monnaie, een ſtuk gelds; pie-
ce de vinge ſols; piece de huit,
een ſtuk van agten, een Spaanſche
Rixtal r; piece de miſe, een gang-
baar ſtuk-gelds; une piece de vin,
een ſtuk of vat wyn; une belle pie-

ce, een fraai ſtuk werk; une piece
achevée, een Meester-ſtuk, Konſt-
ſtuk; piece de bled, een ſtuk koren-
land; pieces de rapport, ingelêgd
werk, of ſiecken daar toe; chanter,
jouer une piece, een ſtuk enz; pie-
ce, geding-ſtuk of geſchrift; piece de
four, de pâtisserie, gebak; piece
de charpente, een ſtuk ſimmer-bout;
piece, kap van een ſchoen; armé de
toutes pieces, ou, de pied en
cap, uel gewâpend, of, uitgeruſt;
piece détachée, afzonderlyk ſtuk
werk of geſchrift; être tout d'une
piece, van een ſlag van hair of kleur
zyn (by Jaagers); item ſtyf of lomp
zyn; item eenvoudig of openhartig
zyn; faire, ou, jouer piece à quel-
qu'un, iemand eene poets of eenen
trek ſpeelen; tailler une armée en
pieces, een Krygs-heir neêr-zâbelen;
emporter la piece, ſchamperlyk
ſchersen of ſpotten; accommoder
quelqu'un de toutes pieces, iemand
wakker uitzetten, afroſen; mettre
en pieces la reputation de quel-
qu'un; iemands goede naam verklei-
nen; cette fille eſt une groſſe pie-
ce de chair, dus is een' dikke vette
meid; donner la piece à quel-
qu'un, iemand de handen ſmeeren,
vullen of beſteken; c'eſt une bonne
piece, hy is een looze ſchalk, een
ſlimme vent.

Pied, (m) Voet; item poot; pied
d'homme, de cheval, de bœuf &c.,
menſchen voet, paerde voet enz.; gens
de pied, voet-volk, voets-knechten;
valet de pied, dienaar, lakkei; met-
tre pied à terre, voet aan land zet-
ten; item afklimmen, afſtygen (van een
paard of wagen)) poſer le pied à
terre, den voet op den grond zett. n;
donner un coup de pied, een' ſchop
geeven; prendre pied, trouver
pied, ou avoir pied dans une ri-
viere, den bodem of grond eener ri-
vier raaken, krygen; coutume qui
prend pied, gewoonte die voet krygt;
perdre pied, den grond verliezen,
quyſ raaken; la rapidité du ſleuve
lui fit perdre pied; perdre pied
dans une affaire, geen raad meer
weeten; gagner au pied, 't baazen

pad kiezen, wegleepen; lacher le pied, *wyken*, niet staan blijven, de vlugt neemen; fouler aux pieds, *met de voeten vertrieden*; avoir le pied marin, *een goed Zee-man zyn*; attendre, combattre de pied ferme, ou, sans bouger, *afwachten*, *vechten zonder een voetbreed te wyken*; armé de pied en cap, *van 't hoofd tot de voeten gewapend*; mettre, entretenir une armée sur pied, *een Léger op de ben brengen*, *bouden*; officier, compagnie en pied, *officier*, *Kompagnie die in dienst of bezoldig is*; il est à la cour sur un bon pied, *hy staat wel ten hove*; se mettre sur le pied de savant, *voor een geleerden aangezien willen worden*; quand on est sur ce pied là, *als men zoo verre gekomen is*; prendre la chose sur un autre pied, *de zaak anders beschouwen of neemen*; il y va bien d'un autre pied, *hy behandelt het stuk geheel anders*; je me suis mis sur le pied de faire cela, *ik heb my geschikt om dat te doen*; sur le pied, (ou, à raison), *tegens*, *jégens*; j'ai acheté cette terre sur le pied de mille écus de revenu par an. Je prends piep sur ce que vous me dites, *ik gronde my op 't geene gy my zegt*, *ik zal my daar na richten*; donner pied sur soi, *zich strafbaar maaken*; donner pied à la colere de quelqu'un, *iemand aankliding tot roorn geeven*; marcher d'un pied droit, *oprecht handelen*, *of te werk gaan*; avoir bon pied, ou, aller du pied comme un chat maigre, *een goede woer ganger zyn*; sentir le pied de meslager, *stinkende voeten hebben*; j'en aurai, ou, arracherai pied ou aile, *ik zal 'er haring of kuit (dat is, iets) van hebben*; avoir les pieds chauds ou être à son aise, *'er warmtes in zitten*, *wel gegoed zyn*; si ne se mouche pas du pied, *hy is een slimme gast*, *hy laat zich niet iets beïstten of wat op de mouw spelen*, *of hy is een man daar niet wel mee te spotten is (sfr. w.)*; tenir pied à boule, (ou, être assidu à son travail), *afstig*, *noestig of naer-*

sig aan zyn werk zyn; avoir bon pied, bon œil, *wel te pas zyn en op zyn belang wel acht geeven*; faire le pied de grue, *staan wachten*, *schilden*, *op den op-pas of gedienstig zyn*; faire le pied de veau, *zich voor iemand buigen (le careffer)*; faire un pied de nez à quelqu'un, *iemand schandelyk afwyzen*; il a eu un pied de nez, *hy heeft een' lange neus gehaald*, *hy is schandelyk afge-weezen geworden*; prendre quelqu'un au pied levé, *iemand verrassen*, *geenen tyd geeven*; avoir le pied à l'étrier, *gereed zyn om te vertickken*; avoir un pied dans la fosse, *met den eenen voet in 't graf gaan*; tenir le pied sur la gorge, *den voet op de keel zetten*, *strengelyk handelen*; se trouver toujours sur ses pieds, *in allen gelegenheden zich manhaftig houden*; ne savoir sur quel pied danser, *niet weeten wat men verzinnen of aanvoangen zal*; faire des pieds de mouche, *haanpooten maaken*, *lelyk schryven*; se mettre en colere pour un pied de mouche, *om een' beuzeling of een haverstrooc quaad worden*; chercher à pied & à cheval, *overal zoeken*; il a toujours un pied en l'air, *hy is altyd vrolyk*; mettre une chose sous les pieds, *een' zaak niet acteren*, *vergeeten*; la vache a bon pied, *dat is een' melk-koe*, *eene voordelinge zaak*; se tirer une epine du pied, *zich uit een' onstelige zaak redden*; être réduit au petit pied, *secher sur le pied*, *in eenen ingen of droevigen staat zyn*, *uitdroogen*; marcher sur le pied, *op den voet treden*, *u-zig zoeken*; il a trouvé chaussure à son pied, *hy heeft een kolfje na zyn hand*; *dat is*, *iets dat hem past*; item *iemand aangetroffen die tegens hem is of gewassen*; si vous lui donnez un pied, *il en prendra quatre*, *als gy hem den vinger geeft*, *neemt hy de geheele hand*; se tenir sur le bout des pieds, *op zyn' teenen of soemen staan*; à pied sec, *droog voets*; passer une riviere à pied sec, *pied fourchu*, (m) *gekloven voet*, *een dier dat gespleeten klauwen*

van heeft, (als: Koeyen, Schaapen enz.); item de tol daar van; pïeds droits, deur-posten; pïeds corniers, boomen op de hoeken van een bosch, daar de afbouwing aangewezen is; pïed de fief, een verdeeld leen; pïed d'arbre, een stam van een boom; item een boom of stam; cinq cents pïeds d'arbres, vyf honderd boomen; pïed de mur, de table, de verre &c., de woot van een muur enz.; pïed, een voet (zekere maat in Bouwk. Dichtk. enz.); six pïeds de long; un pïed de vent, een heldere plek tusfchen de wolken (by Zee lieden); pïed de cire &c., het cireine onder aan een was-boon enz.; donner pïed, ou du pïed à une échelle, eene laader ouder-uit zetten; pïed neuf, een nieuwe paerde-hoef; cheval pïed nud, een onbestlagen paerd; pïed ufé, ou, derobé, versleeten hoof; pïed gras, wecke hoof; pïed comble, volle hoof; de petits pïeds, klein gebeente of klein gevoezelie (goed om te eeten); pïed plat, een lomperd, een kinkel; pïed poudreux, een onbekende die men niet wel kan crediteeren (by Koopl.); item een die van een geringen staat verbeeven is; pïed à pïed, (adv.) voer voor voer; d'arrache pïed, (adv.) op staande voet; de plain pïed, gelyk elders, op de zelfde verdieping; trois chambres de plain pïed; pïed d'atouette, ridder-spoor (zekere bloem); pïed de loup, wolfs-klaauw (zeker Genes-kr.); pïed d'oye, ganzen voet (Genes-kr.); pïed de chevre, een hoevoet om iets mee op te breeken, of, te silleu; pïed de biche, groote deur-grendel of boom; pïed de grifon, zekere tong van een operateur of vroedmeester (accoucheur).

Pïed-bot, (m) Een hort-voet.

Pïed de Roi, (m) Voet-maat van 12 duim (f).

Pïed-stal, (m) Voet-stal, voet-fluk en er zuil (n).

Pïed droit, (m) Deur-post of-styl.

Pïedroche, (m) Voet-fluk eines beelds (n).

Pïed-fort, (m) Muntfluk zwaarder als andere van de zelfde fort.

Pïed-sente, ou, Pïed-sante, (m) Een voet-pad (n. by zommige).

Pïege, (m) Een strik, val-strik; tendre des pïeges; donner dans le pïege des ennemis.

Pïerraille, (f) Steen-gruis, puin (n).

Pïerre, (f) Een steen (m); pïerre de taille, arduin-steen, hard-steen; pïerre d'aimant, zeeftsteen; pïerre ponce, puim-steen; pïerre à feu, ou, à fufil, vuur-steen; pïerre infernale, helche steen (lapis infernalis, zekere brandende steen by wond-beelders); pïerre d'achoppement ou de scandale, steen des aanfloots; pïerre angulaire, hoek-steen; pïerre précieuse, edele steen, edelgesteente, kofelys steen, kleimood, kleinodie; pïerre brute, ou, verte, rauwe steen; pïerre de touche, roets-steen; pïerre à aiguiler, fleep-steen; pïerre vive, steen die ligt springt of berft; pïerre de tonnerre ou de foudre, donder-steen; pïerre, steen (in de vrugten); pïerre, steen (in de blaas enz.); avoir la pïerre, den steen, 't grazeel hebben; la coupe de pïerre, het steen jnyden; jetter de petites pïerres, kleine steentjes loozen; tout le monde lui jette la pïerre, elk heeft het op hem gemunt; vous jettez des pïerres dans mon jardin, gy geeft my schooten onder water; gy grypt my van ter zyden aan; faire d'une pïerre deux coups, twee vliegen met eenen lap slaan, dat is, twee dingen te gelyk doen; il gèle à pïerre fendre, het vriest dat het kraakt; voilà du vin à fendre des pïerres, dat is wyn daar pis en geft in is.

Pïerrée, (f) Riool (n), waterleiding (f) onder de aarde in een tuin.

Pïerreries, (f. pl.) Edle gesteenten, (n. pl.) kleindieden (f. pl.)

Pïerrette, (f) Steentje (n).

Pïerreux, euse (adj.) Steenagtig.

Pïerrier, ou, Pïerrier, (m) Steen-fluk (n), draai-bas (f. zeker geschoot).

Pïerriere, (f) Steen-groeve.

Pïété, (f) Godvrugt, Godvrugtheid, Godzátigheid, vroomheid; vroom-
verdie-

623 PIE. PIF. PIG.

eerbiedigheid (omrent of jegens zyne ouders); homme de piété.

Piéter, (v. n. in 't Kêzel-sp.) Voet by stek zetten, by mact elyven.

Piétiner, (v. n.) Trappen, schoppen, stampen met de voeten.

Piétisme, (m.) Piëtistery, uiterlyke Godsdienstigheid (f.).

Piétistes, (m. pl.) Piëtisten, Schyn-Godvrugtige.

Piéton, onne (m. & f.) Voetsanger, voeteerder; voetsangster; être bon piéton; piéton (m. oud w.) voetsneegt (fantassin).

Piètre, (adj. weinig gebr.) Armbarstig, slecht, vuil, gering.

Piètlement, (adv.) Armeiyk, geringelyk, il est vètu piètlement.

Piètrerie, (f.) Voddery, prullery, armoedigheid.

Pieu, (m.) Een paal, staak of stek.

Pieusement, (adv.) Godvrugtiglyk; item eenvoudiglyk, op goed geloof; vivre pieusement; je le crois pieusement.

Pieux, euse (adj.) Godvrugtig, Godzâlig, vroom; item getrouw of eerbiedig (omrent zyne ouders of overigheid).

Piffre, esse (m. & f. gem. w.) Een vraat, gulzigaard; item een dikpens, dikbast; piffre, een groots goudsagers-hamer.

Se Piffrer, (v. r. oud en gem. w.) Vreeten, den bast vullen.

Pigeon, eonne (m. & f.) Een duif, doffer ('s manneije); eene duive ('s wyfje); pigeon ramier, wilde duif; pigeon cauchois, een kropper; venez ici ma petite pigeonne, komt hier myn zoet bekje.

Pigeonneau, (m.) Jonge duif (f.).

Pigeonner, (v. n. by Metzel.) Den schoorsteen boven het dak ophaa-len.

Pigeonnier, ou, colombier, (m.) Een duiven-kot, duiven-slaz (n.).

Piémée. (Zie Pygmée).

Pigne, (f. pl.) Zilver-schuim (n), zilver-asche (f.).

Pignet, (m.) Witte dennen-boom.

Pignocher, (v. n.) Peuzelen, flui-zen (in 't versen).

PIG. PIL.

Pignolat, (m.) Ingezulte of inge-maakte pyn appel-kernen (f. pl.).

Pignon, (m.) Pynappel-kern (f); item gével of kap van een huis (f); item 't bovenste, de tinnen, kruin van een' muur, berg enz. item 't dryf-rad, dryf werk in een molen; rondjel van een uurwerk; item werk of bast van bennip (n).

Pignoné, ée (adj. in Wapenk.) Met tinnen.

Pignoratif, ive (adj. in Reebten) Verpandend; contrat pignoratif, pand-contraat.

Pigou, (m.) Scheeps-kandelaar, een steeker.

Pilastre, (m.) Plaste pylaar aan een' muur.

Pile, (f) Stapel, hoop (m) (van hout, boeken enz.); mettre du bois, des ais en pile; pile, de zyde van muntstukken daar 't afbeeld-sel van den vorst op staat; jouer à croix & à pile, kruis of munt spee-len; n'avoir ni croix ni pile, hel-ler noch penning hebben; piles, de zuilen van een' steene-brug.

Pilée, (f) Zoo veel als men tef-sens veld of stamp.

Piler, (v. a.) Stampen, flooten (in een' vyzel); piler, (v. n.) schran-sen, slouwen, lustig eeten; il pile bien.

Pileur, (m. oud w.) Vraat, stokkijp, slouwer, schranser.

Pilier, (m) Pylaar (m) zuil, styl, stus (f).

Pillage, (m) Plondering, rooving, srooping (f).

Pillard, arde (adj. & f.) Plonde-ren, roovend; een plonderaar, sroo-per.

Pillier, (v. a.) Plonderen, sroo-pen, rooven; piller une ville, les auteurs; pille, isa, pak aan (zegt men als men bonden iets toewerpt).

Pillerie, (f) Knévelary, sroo-pery, afpersing.

Pilleur, euse (m. & f.) Plonde-vaar, roover, (voornamentlyk van schriften).

Pillule. (Zie Pilule).

Pilon, (m) Stamper, flooter (in een vyzel).

Pilori,

PIL. PIM. PIN.

PIN.

621

Pilori, (m) *De kaak*; mettre au criminel au pilori.

Pilrier, (v. a.) *Aan den kaak of te pronk zetten.*

Pilofelle, (f) *Muis-oor (een' kruid).*

Pilot, (m) *Een ronde boop Zee-zout.*

Pilotage, (m) *Het lootsen; item het loots-geld (van een Schip); item het beiwerk, paalwerk (waarop men bouwde) (n).*

Pilote, (m) *Een Stuurman.*

Piloter, (v. a. & n) *Lootsen (een Schip); item paalen inheijen, indryven.*

Pilotis, (m) *Paalwerk (n); inge-beide paal of mast (m).*

Pilule, (f) *Eene pil (om in te slikken); dorer la pilule, iets onaangenaams wel voordoen; faire avaler la pilule à quelqu'un, iemand door eenen zuuren appel doen tyten (fr. w.).*

Pimbêche, (f) *Een ofgesmukt leelyk vrouwenfch (n).*

Piment, (m) *Spaansche péper.*

Pimpant, ante (adj. gem. w.) *Opgetooid; moedig, trots (leste & impertinent).*

Pimprelocher, (v. a.) *Mislyk, gekkelyk kappen of opciëren.*

Pimprenelle, (f) *Pimpernel (zeker toekruid).*

Pimpfouée, (f. gem. w.) *Een prett en vies vrouwenfch (n).*

Pin, (m) *Pyn-boom, harst-boom.*

Pinacle, ou, Pinnacle, (m) *De sinne (f. het hoogste van een gebouw); mettre quelqu'un sur le pinacle, iemand tot de wolken toe verheffen.*

Pinasse, (f) *Pinás (zeker ligt fchip met zeilen en riemen).*

Pinastre, (m) *Wilde dennen-boom.*

Pinçade, (f) *Een kneep, knyping, klemming.*

Pince, (f) *Het geen men afknypst van iemand; tang der Boekbinders (f), koewoet (m), breek-yzer (n); punt van de klaauwen der dieren, paerden-hoef enz. (f) rand onder aan een' klok (m); vouw of fchlooi in een bef, mouw enz. (f); les pincees, de voorfte tanden van een paerd; de fchaeren van een' kreeft; jugs qui a bonne pince, een Rechter die inbaalend of fchrokkiq is; votre argent est fujet à la pince, uw geld is in*

gevaar van geflooten te worden; auner une étoffe pince à pince, een fluk flaffe zeer naauw of fchrap meeten, niets torgeeven.

Pinceau, (m) *Een pinfeel, penfeel (n); quaf (m).*

Pincée, (f) *Een vinger-greep (m).*

Pincelier, (m) *Penfeel-bak (om de penfeelen in af te wafchen).*

Pince-maille, (m. & f.) *Een fchrok, aartsgierigaard.*

Pincer, (v. a.) *Nypen, knypen; item de fnaaren van een speel-tuig roeren; item fleeken, fchooten onder water geeven; item een paerd een weinig de fpooren geeven; item den rug van een boek ronden, of, iets met een' tang aanhaalen; item fchagcheren, afknypen, onwettiglyk na zich neemen; item (van iemand) achterklappen; pincer le vent, den wind knypen, fcherp by de wind zeilen; pincer en riant, al lagchende iemand fleeken.*

Pinceter, (v. a.) *'s Hair van een baard met een tangetje uitrusten.*

Pincette, (f) *Nypertje, tangetje (n) om 's hair enz. mee uit te trekken; pincettes, (f. pl.) tang, vuurtang.*

Pinçon. (Zie Pinfon).

Pindarifer, (v. n.) *Hoogdraavende en gemaakt fpreken.*

Pindarifeur, (m) *Een die hoogdraavend of gemaakt fpreekt.*

Pine, (f) *'s Mannelyk lid van een jongen (n).*

Pinéale, (adj. m.) *Glande pinéale, pyn-appel klier (in de berf-fenen).*

Pingue. (Zie Pinque).

Pinnacle. (Zie Pinacle).

Pinnas, (m) *Pinnas (zekere Americanaanfche drugt).*

Pinne-marine, ou, Pinna-marina, (f) *Zekere groote Zee-maffel.*

Pinnule, (f) *Vizier op een graad-boog enz. (n).*

Pinocher. (Zie Pignocher).

Pinque, (f) *Een' Pink (zeker Schip).*

Pinfon, (m) *Een Vink.*

Pintade, ou, Poule pintade, (f) *Afrikaanfche hen.*

Pinte, (f) *Een pint, halve kan; boire*

622 PIN. PIO. PIP. &c.

boire pinte, een pintje drinker;
tirer pinte, en pintje toppen; met-
tre pinte sur chopine, zich vol
drinken; il n'y a que la premiere
pinte qui coule, (spr. u.) het be-
gin is het meelykſt.

Pinter, (v. n. gem. w.) Veel drin-
ken, léteren.

Pintreau, (m) Een siegte Schil-
der, een kladder.

Pinule, (Zie Pinnule).

Pioche, (f) Spade, spaâ, hou-
weel.

Piocher, (v. a.) Met een spaâ de
aarde omhaalen.

Piochon, (m) Zekere Timmermans
dwarsbyl (f).

Piolé, ée (adj.) Bont, gefchakkeerd,
veel verwig.

Pion, (m) Boer in 't Schaak-fpel
(m); ſchryf in 't dambord (f).

Pionnier, (m) Een Schans-gra-
ver.

Piot, (m. boort. w.) Wyn.

Pipage, ou, Pipaige, (m) Tol
van iedere pyp wyn.

Pipe, (f) Een' pyp, tabaks-pyp;
item een' pyp (teker var).

Pipeau, (m) Vogelaars lok-fluitje;
Herders-fluitje, riet pypje (n).

Pipée, (f) Vogel-wangſt met een
lok-fluitje.

Piper, (v. a.) Met de lok-pyp
lokken; item bedriegen, verſchal-
ten, valſch ſpeelen, moffelen; pi-
per les dez, les cartes, de dobbel-
ſpeenen vervalschen, de kaarten kny-
pen; dè pipé: carte pipée.

Piperie, (f) Bedriegery, ſchalk-
heid, moffelaary (f) valſch-fpel (n).

Pipette, (f) Pypje; fumer pi-
pette, een pypje rooken.

Pipeur, euſe (m. & f.) Bedrie-
ger, valſche ſpeelder; bedriegſter, val-
ſche ſpeelfter.

Piquant, ante (adj. & part.) Stee-
kende; enz. chardon piquant, ſtee-
kende diſſel; vin piquant, riſche of
ſtarke wyn; le poivre eſt piquant,
de peper hit op de tong; paroles pi-
quantes, bitze, ſchampere of ſtee-
keligtige woorden; elle a quelque
choſe de piquant, zy heeft iet gees-
tigs, dat aangenaam is of kisteld.

PIQ.

Piquant, (m) Prikkel, ſteekel,
doorn (van een' egel, braam enz.).

Pique, (f) Een piek, ſpies; item
verbitſtering, onluſt, verwydering; piek,
piquantery; pique, eene priks lengte;
pique, ſchoppen (in 't kaartſp.); as
de pique, ſchoppen aas.

Pique, (m) Een pikenier.

Piqué, ée (adj. & part.) Gefloo-
ken enz. (Zie Piquer).

Pique-bœuf, (m) Oſſen-dryver,
oſſen-flouwer.

Pique-nique, (m) Eigen gelâg (n)
eigene koſten; faire un repas à pique-
nique.

Pique-piece, (m) Zekere Francis-
caner order.

Piquer, (v. a.) Steeken enz.; pi-
quer avec une épingle; les mou-
ches piquent; les orties pi-
quent, de nêtelen branden; piquer
l'artere, in de ader prikken, een gat
ſteeken; le poivre pique la langue,
de peper hit op de tong; piquer un
cheval, een Paerd de ſpooren gee-
ven; item een Paerd quetzen vernâge-
len; piquer des deux, met beide
ſpooren ſteeken; piquer, ſlikken,
doornaoyen; piquer un bonnet, une
jupe &c., een' muts, een rok enz.
ſlikken; piquer la viande &c., het
vleſch enz. beſpekken, lardeeren of
biſſeeken (met iets); piquer la ma-
zette, een' oude knol (oud paerd) be-
ryden; piquer le coffre, (spr. w.)
by voornaame lieden lang ſtaan wag-
ten; piquer (ou marquer) du bois,
timmer-hout aftekenen tot 't behakken;
piquer une piece de vin, een wat
wyn met een fret opſteeken, (om te
proeven); les vers ont piqué cela,
de wormen hebben dat geſtooten of
doorhoord; piquer quelqu'un, iemand
ſteeken, bors, gevoelig maaken; item
cruyen, ophirzen; item aanzetten,
aanſpooren, aanprikkelen, aanmoedi-
gen (door iets); ſon procédé me pi-
que, zyne handelwyze raakt of ſtoot
my; il ne ſent point quand on le
pique, hy is zonder gevoel of hy geeft
nogens om; piquer au viſ, gewoe-
lig ſteeken; piquer les tables, (spr.
w.) op ſchuim looren; on ne ſait
bien ſouvent quelle mouche le pi-
que,

que, (spr. w.) men weet dikmaals niet waarom hy quaat word; se piquer, (v. r.) zich steeken; item geboord, gram, boos, of, toornig worden; se piquer au jeu, hoe zeer men verliest echter spelen willen; se piquer de quelque chose, zich ergens over beroemen, (als zulks wel te verstaan of daar in uit-te-munten); il se pique de cette science, hy geeft zich voor die wetenschap uit als ze wel te kennen; se piquer d'honneur, eerbierig zyn, zyne eere verdedigen of voorstaan.

Piquet, (m) Een stok, staak (der Land m.); tent stok; paal (m. daar men de paerden aan vast maakt in een Leger); item Leger-wagt, piket-wagt (f); planter son piquet en un endroit, zich ergens neêrstaan, neêrzetten, of, légeren; lever le piquet, ophreken, het leger ophreken; item zyn' biesen (pakken, weggaan; piquet, 't piket-spel (zeker kaart-sp.).

Piquette, (f) Gemeene wyn, (van de tweede persing).

Piqueur, (m) Aandryver der Jagthonden; item opzichter der werklie-den; item een bespекter, bespекker (by koks).

Piqueure. (Zie Piquure).

Piquier, (m) Een Piekenier, piek-draager.

Piquot &c. (Zie Picot).

Piquure, (f) Een steek, prik (m. met een' naald); het pikfel (n. van een ryglyf enz.); item het tēken dat men van iemands achter blyven maakt (n); item een steek (m) belediging (f).

Piramidal, Piramide. (Zie Py).

Pirate, (m) Zee-roover, Kaaper.

Pirater, (v. n.) Kaapsen, Zee-rooven, Zee-schuimen.

Piraterie, (f) Zee-roovery, kaapery.

Pire, (adj. compar.) Erger, slimmer, booser, slegter, (plus mauvais, ou, plus méchant); rendre sa condition pire; il n'y a pire eau, que celle qui dort, (spr. w.) stille waters hebben diepe gronden; il n'y a pire sourd que celui qui ne veut point entendre, 'er is geen

slimmer doove als die goede die niec wil hooren.

Pire, (superlatif & f. m.) Het ergste, 't quaadste, 't slijfste, enz. (n); c'est le pire de tous, dat is het ergste, of hy is de slimste van allen; de deux maux il faut éviter le pire, van twee quaden moet men het beste kiezen, of, men moet van de nood een' draagt maaken (spr. w.); avoir du pire, 't quaatst hebben, in 't onderspit zyn; les ennemis ont eu du pire.

Pirement, (adv. weinig gebr.) Op ene slimmere of ergere wyze.

Pirougue, (f) Praauw, schuitje der wilden uit éénen boom.

Pirouette, (f) Kinder-molensje (n); item om draaying op éénen voet; item schielijke om draaying (f) zwenk (m) van een paerd.

Pirouetter, (v. n.) Op éénen voet om draayen, rond draayen.

Pirronisme. (Zie Py).

Pis, (m) De uwer of speen der beesten; pis de boeuf, borst-stuk van een Os.

Pis, (adj. compar. de l'adv. mal. & f. m.) Erger, slimmer, quaader; (plus mal) c'est pis que jamais, 's is slimmer als ooit; on ne sauroit pis faire; je me trouve ici sans amis & qui pis est sans argent; aller de mal en pis, ou, de pis en pis, verurgeren, hoe langer hoe erger worden; le pis, het ergste, het slimste; faire du pis qu'on peut, op 't allerquaadste doen of maaken; au pis aller, ten ergsten genómen, als 's ten ergsten afsloopt; son pis aller, zyn grootste ongeluk, 't ergste dat hem overkomen kan; prendre les choses au pis, de zaaken ten ergsten opvatten, u'duiden; pis, (adv.) erger, slimmer.

Pis, (m. alleen dus); Mettre la main au pis, met de hand op de borst zweeren.

Piscantine, (f) Slegte wyn (m).

Piscine, (f) Wasch bad, waterbad (n. voor de Turksche Tempels).

Pissaphaltum, (m) Mengsel van lym en pek.

Pissat, (m) Pis (f. der dieren).

Pissen-

Pissenlit, (m) *Paerdebloem*, *Kan-kerbloem* (f); *item een of eene die in 't bod pist, een pisbed.*

Pisser, (v. n.) *Pisfen*, *zyn water maaken of afstuan*; *item spuiten*, (als eene fontein of sponsje).

Pisseur, euse (m. & f.) *Pisfer*; *pissier*; *elle est accouchée d'une pissense*, (gem. w.) *zy is van eene dochter in de kraam gekomen.*

Pisseux, euse (adj.) *Pisgigtig*, *dat naar pis reekt.*

Pissoir, (m) *Pis-bok*, *pis-bak.*

Pissoter, (v. n.) *Dikwils en met kleine druppelen pissen.*

Pissotiere, (f) *Pisbak*; *item fontein die eene dunne straal greefd.*

Pistache, (f) *Pimper-noot.*

Pistachier, (m) *Pimpernoot-boom*, *pistaasje-boom.*

Piste, (f) 't *Spoor*, *voet-spoor* (n), *voer-stap* (m).

Pistil, (m) 't *Hart in den kelk van sommige bloemen* (n).

Pistole, (f) *Een' pistool* (zekere geude mont).

Pistolet, (m) *Een pistool* (n. schietgeweer).

Pistoletier, (v. a.) *Met een pistool dood-schieten.*

Pistolier, (m) *Een goeds pistool-schiet.*

Piston, (m) *De zuiger eener pomp*, *die het water opbrengt.*

Pitance, (f) *Porrie* (f), *befcheiden deel* (n) *dat iemand voor zyne maaltijd krygd*, *voornamentlyk in Kloosters*; (*béter portion*); *il mange plus de pitance que de pain*, *hy eet meer vleesch als brood*; *aller à la pitance*, *om mond-kost ter markt gaan.*

Pitancerie, (f) *Spys-kamer in een Klooster.*

Pitancier, (m) *Uitdeeler der spyzin in een Klooster.*

Pitand, oude (adj. & f. scheld w.) *Lomp*, *boeragtig*; *een lomperd*, *grove knol*, *kinkel*, *lommen vlieg*; *ongesbikte vrouwmensch.*

Pite, (f) *Mys*, *halve fransche penning* (m).

Piteusement, (adv.) *Jammerlyk*, *deerlyk*, *erbarmlyk* (*béter pitoyablement*).

Piteux, euse (adj.) *Eléndiglyk*; *beklaaglyk*, *jammerlyk*; *faire le piteux*, *den eléndigen speelen.*

Pitié, (f) *Médelyden*, *médedoo-gen*, *meédooen* (n) *deernis* (f); *avoir pitié de quelqu'un*, *met iemand médeliden hebben*; *il vaut mieux faire envie que pitié*, *het is béter benyd als beklagd*; *cela fait pitié de le voir*, *het is deernis bem aan te zien*; *il me fait pitié*, *het jam-mert my van hem.*

Piton, (m) *Ring-nagel* (m), *ring-schroef* (f) *fyker met een oog of gat* (m).

Pitoyable, (adj.) *Erbarmelyk*, *deerniswaardig*; *état pitoyable*, *eléndige toestand*; *des vers pitoyables*, *slechte waerzen*; *pitoyable*, *meédógend*, *médelydend*, *meégaand*; *pitoyable envers les pauvres.*

Pitoyablement, (adv.) *Erbarmelyk*, *eléndiglyk enz.*

Pitthée, (m) *De wyfste aller men-schen.*

P tuitaire, (adj. in *Ontleedt.*); *Glande pituitaire*, *slym-klier* (die vogten na zich trekt).

Pituite, (f) *Slym*, *fluim*, *vogt*, *snoot.*

Pituiteux, euse (adj.) *Slymerig*, *vogtig*, *fluimerig*, *snootterig*, *un pituiteux*, *een slymerig*, *vogtig mensch.*

Pivert, (m) *Een groen-spegt* (zekere vogel).

Pivoine, (f) *Pioene* (zekere bioem).

Pivoine, (m) *Rood-wink*, *goud-wink.*

Pivot, (m) *Spil* (f), *as* (m) *waar op iets draaid*; *duim van een' deur* (m); *de hart-wortel van een boom* (f); *vous êtes le pivot sur lequel rou-lent nos affaires.*

Pivoter, (v. n.) *Eene hart-wortel schieten of bekómen.*

Placage, (m) *Aan- of op-lyming van mooi en dun blad-bout op slegter bouw* (f. by *Schrynw.*).

Placard, (m) *Plak-schrift*, *plak-kaart*, *aangeflagen bevel* (n).

Placarder, (v. a.) *Plakkaaten*; *item schilpschriften aanplakken.*

Place, (f) *Plaats*, *ruimte*; *ope-ne plaats* (f) *plein* (n), *markt*; *stee-de*, *stet*, *Stadt*, *vesting*; *bediening* (f)

(f) *ompt* (n); il est en place, by *deft* en bediening.

Place! (interj.) Maak plaats! ruime!

Placenta, (m. Lat. w.) De moederkoek (f. arrière fœtus).

Placer, (v. a.) Plaanen, zetten, stellen, leggen; placer quelque chose en son endroit; placer bien ses enfans, zynen Anderen een goet ompt of kuffwinning verzorgen; item wootleeglyk uitbouwen; il est bien placé; avoir le cœur bien, ma placé, eene élelmengte, eene harteziel hebben; se placer, (v. r.) zich plaatsen, zich neêrzetten enz.

Placet, (m) Een stoel zonder leuning (m).

Placet, (m) Een verzoek schrift, smeek-schrift (m).

Placier, iere (m. & f.) Mark-meester; mark-verhuurder.

Placité, ee (adj. in Rechten) Goet gekwaard, toegelooft.

Plafond, (m) Zoldering van hout of pleister-werk (f), een plafon (f).

Plafonner, (v. a.) Eene zoldering met hout of pleisterwerk bedekken of vercierren.

Plage, (m) Lange Zee-strand, ondiepe reê (f) daar men niet landen kan; item poëtisch, gewest, Land-craef (n), streck (f).

Plagiaire, (m) Een letter-dief, schrift-roover, na schryver een s anderen werken, en die daar mede pronkt als het zyne.

Plagiat, (m) Letter-dievery (f).

Plaidant, (adj.) Pleitend, dingend; avocat plaidant, pleiterend advocaat.

Plaidier, (v. a.) Pleiten, bepleiten; plaidier une cause, een zaak bepleiten, voorlezen.

Plaidier (v. n.) ensemble, te zamen pleiten; plaidier son intent, zynen voegd aanklagen, een proces aandien; se plaider, (v. r.) een proces met malckander hebben.

Plaidierie, (f. Plaidoierie).

Plaidier, euse (m. & f.) Pleiter; item een pleitragt, ge, twisfgericht; een pleister.

Plaidoierie, (f. het Plaidoierie).

Het pleiten (n), de pleit-handel of pleit wyze (f).

Plaidoyable, (adj.); Jour plaidoyable, rechts-dag, ding-dag, pleit-dag.

Plaidoyer, ou, Plaidoyé, (m) Pleitoor, geding (n), pleit-réde (f).

Plaids, (m. pl. eud w.) Ding-dagen, pleit-dagen; item Gerechtsboven daer des.

Plaie, (f) Eene wond of wonde, quaguar; item plaig, quelling; plaie mortelle; les dix plaies d'Egypte, de 10 plaag u enz. ne den anderen plaies & boffen, by zoekt niets anders als eenen loozen baniet, of, m. m. eenen anderen ongeluk zyn voordeel te doen.

Plaigant, ante (adj. & part.) Klagende; item een klag-er, aanklaager (in Rechten).

Plain, aine (adj.) Plak, gelyk, ffen, glad, (p. a., uni); un pays plain, een vlak land; en plaine campagne, in 't vlakke veld, e'offe plaine, linge plain, ou, uni, effen voffe, linnen.

Plain, (m) Looi-pat (der Looyers).

Plain-chant, (m) Kerk-zang met nooten.

Plain pied; Trois chambres de plain-pied, drie kamers gelyks vloers, op eene boogte.

Plaindre, (v. a.) Beklaagen; je vous plains; il plaint le bras &c., hy klagt over den arm enz; se plaindre, (v. r.) klaagen, zich beklagen; je m'en plaindrai, ik zal 'er over klaggen, ik se plaint la vie, un habit, hy gunt zich zelven geen eeten enz.; il se plaint que la mariée est trop belle, hy klagt van werelde.

Plaine, (f) Eene vlakte (f), een vlak veld (n), la plaine liquide, het pikel veld (de Zee, by Dicht).

Plaint, aine (adj.) Beklagd.

Plainte, (f) Klagt (f), geklag, gerrem; beklag (n).

Plaintif, ive (adj.) Klagglyk, klagend, weenend, schreiend; voix plaintive, droevige of weerklaggende stem.

Plaintif, ive (m. & f.) Klagger, aanklager; klagster (in Rechten).

Plaintivement, (adv.) *Rlagender wyze.*

Plaire, (v. n.) *Behaagen, bevalen, aangenaam zyn, gelieven, geluften; cela me plaît, elle plaît à son amant; il me plaît de faire cela, het lust my zulks te doen; cela vous plaît à dire. dát geliefd u zoo te zeggen; plût à Dieu que cela fût vrai, gawe God dat zulks waar ware; à Dieu ne plaife, daar behoede ons God voor; plaife à votre Majesté, het behaage uwe Majesteit; voulons & nous plaît; wy willen en bevelen (statueeren); car tel est notre bon plaisir, want zulks is ons welbehaagen; les plaisirs du Roi, 's Konings lust-jagt; se plaire, (v. r.) behaagen of vermaak scheppen, vergenotging vinden; sa plaire à la musique, avec quelqu'un, en, ou, dans un endroit; la vigne se plaît sur ces coteaux, de wynstok slaagd, aard of tiend wel enz.; les truites &c. se plaisent dans l'eau vive, de voornen enz. zyn gaerne in loopend water.*

Plaisamment, (adv.) *Op eene bevallige, aartige, geestige, kragtige of koddige wyze.*

Plaisance, (f.); *Un jardin, une maison, un lieu de plaisance, een lust-hof, lust huis enz.*

Plaisant, (ante (adj.) *Vermaakelyk, bevalig, geestig, aartig, koddig, korsswylic; un lieu, conte plaisant; c'est un plaisant corps ou personnage, 't is een koddige snaak; item een wonderlyke of mislyke vent; faire le plaisant, den koddigen spelen.*

Plaisanter, (v. n.) *Boerten, korsswylen, scherzen, gekscheeren.*

Plaisanterie, (f) *Korsswyf, boertery, spaakery enz.*

Plaisir, (m) *Vermaak, welgevalsen (n), genugte; item gunst, dienst, vriendchap enz. (f); à plaisir, (adv.) met voorlast, al willens; un conte fait à plaisir; par plaisir, (adv.) uit lust, voor tydverdryf.*

Plamer (v. a.) *un cuir, de haren van eene huid haalen.*

Plaque, (f. gem. w.) *Klink, muilgeer.*

Plan, (m) *Ontwerp (n) schets, grondteekening (f. van iets); item oppervlakte (f. in Meetk.).*

Plan, ane (adj. in Meetk.) *Vlak, effen, plat.*

Planche, (f) *Plank, deel (f); item vloeder, legger (m. waar over men over een sloot, in of uit een Schip gaat); item een bed (n. in een tuin); item plaat, kopersplaat, print of prent (f. der plaat-snyders of in een boek); jours de planche, leg-dagen van een Schip; il est maigre comme une planche, hy is zoo mager als hout; faire la planche aux autres, een brug voor anderen leggen, hun voor-gaan.*

Planchéier, (v. a.) *Met planken beleggen, beschielen.*

Planchéier, (m) *Verzorger van planken voor de Schépen die geloft worden.*

Plancher, (m) *Houte vloer; item houte zoldering (f).*

Planchette, (f) *Plankje; item draayrs borst-plankje (n).*

Plançon, (m) *Telg (m) of plantsoen (n. om te porsen).*

Plane, ou, Platane, (m) *Abornboom, plaanboom.*

Plane, (f) *Snymes (der Kuipers en Wages m.); item slyter (om het zand m. d. gelyk te maaken, by Loodg.).*

Planer, (v. a.) *Gelyk maaken, snyden of scharpen; item glad slaan; planer du bois, un plat &c.*

Planer, (v. n.) *Zweeven, dryven, zon'er de wieken te verroeren; oiseau qui plane en l'air.*

Planétaire, (adj.) *Dat de dwaalsterren aangaat; la région planétaire, het gewest der dwaalsterren.*

Planétaire, (m) *Afschelding der dwaalsterren of derzelver loop.*

Planete, (f. by Sterrek.) *Dwaalsterre, planeet; il y a 7 planetes, le Soleil la Lune, Mercure, Venus, Mars, Jupiter & Saturne.*

Planétolabe, (m) *Werktuig om der dwaalsterren boogte te metten.*

Plaqueur, (m) *Een glaslaager, poeleerder (by Goudsm.).*

Planimétrie, (f. Meetk. w.) *Plasmeet.*

meet-kunde, meting der vlakten.

Planisphere, (m. in Aardryk en Sterrek.) Platte Hemel- of Waereld-kloot (m) Hemel- of Waereld-kaart (f).

Plant, (m) Jonge boom, jonge wynstok, schooteling om te pooten; item de plaats of 's veld met zulke boompjes bepoort.

Plantage, (m) Beplanting, plantagie of plantadje (f).

Plantain, (m) Weegbree (f. een kruid).

Plantaire, (adj.); Muscle plantaire, voet-zoolspier.

Plantation, (f) Het planten (n).

Plantard. (m. Zie Plançon).

Plantat, (m) Een éénjarige wyngaard.

Plantation, (f) Planting, pooting; item plantagie in Amerika.

Plante, (f) Plant (f), gewas (n); plante boiseuse, fibreuse, boutégué, vezelagtig gewas; la plante du pied, de voet zool.

Planter, (v. a.) Planter, pooten, zetten enz.; planter des choux; planter la foi; het geloof voorplanten; planter des cornes, hoornen opzetten; planter l'étendard, les échelles, den stanlaard oprigten; de storm-ladders aanzetten; planter son camp dans une plaine, zyn Leger in eene vlakte neêrslaan; planter la maitresse, zyne liefste verlaten; je l'ai planté là, ik heb hem laten staan, ik ten van hem weg-geslaan; il lui planta le poignard dans la poitrine, hy stiet hem enz.; me voilà bien planté pour reverdir, (spr. w.) daar sta ik nu mooi te kyken, wat moet ik nu aanvangen? envoyer quelqu'un planter des choux, (spr. w.) iemand naar zyn land jaagen weg-jaagen; il est allé planter des choux, (spr. w.) hy is op 's land gaan woonen; maison bien plantée, wel aangelegd en net huis; cheveux bien plantés, wel geschikte haren; se planter, (v. r.) zich stellen, zetten, gaan staan; il se planta devant moi; homme, cheval qui se plante bier, een mensch, paerd dat wel op zyn' beenen staat.

Planteur, (m) Planter, Planteur

de choux, (schimp w.) Land-jonker, Land-krab.

Plantoir, (m) Plant-zyer (n).

Plantureusement, (adv. gem. w.) Overvloediglyk.

Plantureux, euse (adj. gem. en oud w.) Overvloedig, rykelyk.

Planure, (f) Spaanders, krullen, schaaffel, (van hout).

Plaque, (f) Plaat (f. van zilver, yzer, blek enz.); steekblad (n. van een degen-geveft); bislag (n. aan de kolf van een roer); plaque de cheminée.

Plaquer, (v. a.) Met platen of blad-hout beleggen, overdekken; item vast-lymen, aanlymen; item plejstren, met kalk besmeeren; plaquer un soufflet, (gem. w.) eene muilpeer geeven; plaquer au nez, onder de neus wryven, verwyten.

Plaquis, (m. in Bouwk.) Bepleistering; overtrekking, bekleding (f).

Plassage, (m. weinig gebr.) Staangeld der markt-kraamers (n).

Plastique, (adj.); Vertu plastique, vormende, teelende kragt (Natuurk. w.).

Plâtras, Plâtre &c. (Zie Plâtras &c.).

Plâtrion, (m) Borst-barnas (n); item borst-lap (n. van een scherm m.); plâtrion de bordel, een' allemans boer.

Se Plâtronner, (v. r.) Het borststuk candoen.

Plâtrouer. (Zie Plâtrouer).

Plat, ate (adj.) Plat, vlak, effen gelyk; nez plat, een platte neus; vaisseau, ou, bâtiment plat, een vlak of plat Schip; un pays plat, een vlak land, (zonder hoogstens); le plat pays, het platte land (zonder vaste steeden); des cheveux plats, vlak of sluik haar, zonder krullen; défaire à platte couture, geheellyk in de pan hakken, totaliter verslaan; plat, laf, smaakeloos, slegt, gering; discours, vers, vin plat; plat, beschaamd, verlegen; à ce reproche il demeura plat; tout plat, ou, tout de son long, vlak; il tomba tout plat, by viel vlak ter neder; tout à plat, ou, rondement, rond uit, legt-uit, onbewimpeld; dire tout à plat

plat ce que l'on pense; refuser une chose tout à plat, *iets vlak af slaan, weigeren.*

Plat, (m) *Het plat of platte (n. van een afge-ting enz.)*; donner du plat de la langue, *met de tong streken, vliegen.*

Plat, (m) *Eene schotel (f)*; plat d'é-tain, *tinne schotel*, un plat de pois-son, *eene schotel visch*; donner un plat de son métier, *een prof van zyne kunst geeven.*

Platane. (Zie Plane).

Platbord, (m. extrémité du bor-dage d'un vaisseau) *Dolbord (n)*, *boordbank (f)*.

Plateau, (m) *Houte schotel of nap; item houte weegschijf*; item jonze boon-schil (f), *erweten-top (m)*; pla-teaux, *herten drek*.

Plate-bande, (f) *Smal tuinbedje langs eene beining of muur, of, om een bloem-stuk; rand achter aan een geschild; lyst of rand (in Bouwk.)*.

Platée, (f) *De grond onder een gebouw.*

Plate-forme, (f) *Planke-grond op 't beiwerk van een gebouw; bedding voor 't geschild (f); een plat bolwerk; een plat op een huis (n); verheven wandel-plaats (f) in een lust-hof.*

Plafond &c. (Zie Plafond).

Platine. (f) *Plaat (f)*, *plaatje (n)*, *slot-plaat (f. van een' deur of ge-weer)*; *dagel aan een' druk-pers.*

Platitude, (f) *Lafheid van spraak of schryf-uyze.*

Platon, (m) *Plato (Heid. wys-geer).*

Platonique, (adj.) *Platonisch.*

Platonisme, (m) *De leere of stel-sing van Plato (f).*

Platrage, (m) *Pleister werk (n).*

Plâtras, (m) *Een stuk afgevallen pleister-kalk.*

Plâtre. (m) *Pleister, pleister-kalk (f)*; item *blanketsel (n)*; battre quel-qu'un comme plâtre, *iemand zoo marven als stekvisch slaan.*

Plâtrer, (v. a.) *Bepleisteren, met pleister-kalk bestryken; item een versie geeven, blanketten; lâtrer son vil-lage, les fautes; une paix plâtrée,*

eene opgemaakt of s'zamen gelapte vrede.

Plâtreux, euse (adj.) *Pleisterūg-sig, met kalk.*

Plâtrier, (m) *Pleister-kalk berei-der of werker.*

Plâtrière, (f) *Pleister-groewe.*

Platrouer, (m) *Pleister-lepel.*

Patte-bande, Plattée, Platte-forme. (Zie Plate bande &c.).

Plausibilité, (f) *Waarfchyntlyk-beid.*

Plausible, (adj.) *Waarfchyntlyk, eenigzints voldoende, aanneemelyk; opinion fort plausible.*

Plausiblement, (adv.) *Op eene aanneemelyke wyze.*

Playe. (Zie Plaie).

Plebe, ée (a. j. alleen in fem. geh.); *Exp. een' insplebées, uitdruk-kingen van 't gemeene volk.*

P'ébéien, enne (adj.) *Onéiel, van 't gemeene volk of g'peupel; familie plébéienne.*

Plébiscite, (m) *Gemeene volks-wet, willekeur der gemeente (f).*

Pléiades, (f. pl.) *Het zevenge-sternte (n).*

Pleige, (m) *Borg, borge, borg-togt caution).*

Pleiger, (v. a.) *Borg blyven, in-slaan (voor iemand).*

Plein, eine (adj.) *Vol, volle enz.; plein de vin, vol wyn; item beschonken, dronken; vache, chienne, laie, chatte pleine, een' dringige koe, teef, zeug enz. of een' koe met kalf, eene teef met jongen enz.; panier plein, digt gevogten mande; en plein mi-di, op den klaren middag; en plein rue, op de volle straat; en plein été, hiver, in 't midden, in 't hartje van de zomer, winter; en plein marché, op de volle markt; en plein serai, in den voller raad; en pleine mer, in de volle zee; pleine marée, hooge vloed, hoog water of ty; plein d'esprit, zeer geestryk of verstandig; plein de vie & de santé, welvaarent; crier à pleine tête, uit alle zyne magt schreeuwen; donner à pleines mains, rykelyk of met volle banden geeven; à pleines voiles, met volle zeilen;*

achre qui est er plein vent, een boom di in de rye lucht staat; franchir un 'offé de plein saut, een gragt in éénen sprong over ioringen; être pleinde soi-même, veruand, met zich zelven voor de nieren zyn; être plein de lottie, veel ledige tyd hebben; il n'y en a pas plein l'œil, daar is geen oog vol van; à plein, (adv.) ten volen, uitschelyk; il a été abfons à pur & à plein, by is zai er en gebetlyk ontfagen.

Plein, (m) Het volle; een plaats, die vol is; le plein de la lune, volle maan; plein, een iori-ku of ofbak.

Plein-chant. (Zie Plain-chant).

Pleinement, (adv.) Ten volen, geheel yk, volkomentlyk.

Plein-pied. (Zie Plain-pied).

Pleion. (Zie Pleyon).

Plénier, iere (adj.): Indulgence plénier, volkomentlyk of volle abfot.

Plénipotentiaire, (adj. & m.) Gevolmagtigd; een gevolmagtigde (van eenig Vorst).

Plénipotent, (m) Dom-heer, die alle de inkomsten van zyn Ryk geniet.

Plénitude, (f) Volheid, volkomentheid; (plein accomplissement); item overvloed, volheid (des bloeds in de aderen, redondance).

Pléonafme, (m. in Spraak-k.) Onnuttige en overtollige woorden in een rede, als: je l'ai vu de mes yeux, (waar in men de mes yeux kande weg laaten).

Plethore, (f) Volbloedigheid, vettigheid des lichaams.

Pléthorique, (adj.) Te volbloedig, of te vol vogten.

Pleurant, ante (adj. & part.) Weenende, fchreënde.

Pleurard, a-de (adj. & f. fpor-w) Schreuwende, huilende; item een huilbalk; huifler.

Pleure, (f. in Ontleedk.) 's Ribben tuss. hest-vlies (n).

Pleurer, (v. n.) Schreën; weenen kryzen, huilen enz.; pleurer à chaudes larmes, heete traanen ftoeten; bitterlyk weenen; pleurer, traanen, druppen, loopen; j'ai un œil qui pleure continuellement; vigne qui

pleure, een uysflok die druipt; pleurer, (v. a.) beweenen, bejchreën; pleurer la mort de son ami.

Pleures, (f. pl.) Wol van gestorvene fchreapen.

Pleurésie, (f) 's Zyd-wee (n), ontsteking in de zyde, pleuris (f).

Pleurétique, (adj.) Die zulke heeft.

Pleurreur, euse (m. & f.) Schreër; weener, huifler; huifler, weenfer.

Pleureuses, (f. pl.) Reepies linnen die men is den rouw op de mouw draagt, pieureusen.

Pleureux, euse (adj.) Krygigtig, die of dat lies huikt of weend.

Pneumonie, (f) Pleuris, die het longen en ribben-vlies aantferkt.

Pleurs, (m. pl.) Traanen (m. pl.), of huil, geweën, gefchrei (n); repandre des pleurs, traanen ftoeten; être tout en pleurs, in traanen weenen.

Pleuvoir, (v. impers) Régenen; item oederftoeten, nedervallen als regen; il pleut à verse, het regend dat het giet; les biens pleuvent chez lui.

Plexus. (m. in Ontleedk.) Door- en vlegting van verscheide bloedvaten (f).

Pleyon, (m) Rysje, seenje (n, door Manden m. en Tainiers).

Pli, (m) Ploeg; item kreek; rim-pi; plein; bogt (f); faire un pli; avoir des plis au front, rimpels op; prendre un mauvais pli, een quade gewoonte aannemen; il a pli son pli, hy heeft zyn pleu genomen; hy zal niet meer veranderen; donner un bon pli à une affaire, een zaak wel aangrypen.

Pliable, (adj.) Buigbaar, buigzaam; gedee; oter, epricpliable.

Pliage, (m) Buiging, eouting; plooving (f).

Pliant, ante (adj.) Buigende, buigzaam enz.; chaise pliante, ou un pliant, een vuu-ftoel, léger-fuif; table pliante, neerftaande tafel; larmeur pliant, gedwee genoid.

Plie, (f) Bot, fchol (wijfel).

Plié, 6e (adj. & part.) Geru-
R 3

630 PLI. PLO.

wer, geplooid; item met gebogene punten (in Wapen k.).

Plier, (v. a.) *Louwen*, buigen, krommen, te zaamen leggen; opvouwen enz.; plier du linge, une lettre, les mains, les genoux, les voiles, les tentes, linnen, eenen brief opvouwen, de banden s' zaamen leggen, de kniën buigen, de zeilen inhaalen; plier bagage, opkraamen, zyne spullen pakken, verpakken, den marsch slaan; il a plié bagage, hy is gaan stoppen, hy is dood of naar de oudvaders; plier la toilette, besteele (als een knecht zynen Heer); plier, (v. n.) wyken, deinken, de vlugt nemen of zich overgeeven; (ceder; fuir; se rendre); la cavallerie plia.

Plieur, euse (m. & f.) *Vouwer*; vrouwster.

Plinger, (v. a.) *Het katoen de eerste maal in 't smeer doopen of steecken* (by Kaars-m.).

Plinthe, (f) *Grond steen*, onder een zuil; *voet*, onder een beeld (m); *lyst-werk*, *plint*, op een' muur (n).

Ploier, (m) *Vouw-been* (n. der Bock-b.).

Plisser (v. a.) *une jope*, un tablier, een' rok, een voorseboot plonsen.

Plissure, (f) *Ploring*.

Ploc, (m) *Koe-hair met gehoeten glas vermengd* (om de Schépen voor den wern mede te bewaaren).

Plomb, (m) *Lood*; item *paslood* (der Bouw-l. niveau); *dieploot* (der Zee-l. sonde) (n); item een' kogel (f); menu plomb, schiet-bugelsamenen de plomb, en blok lood; enl de plomb, een arbeider die zittend sleefsch heeft, een zitter; avoir du plomb dans la tête, bedagtzaam zyn, i is bedurdelyk overwegen; à plomb, (adv.) *lood-regt*, *lyn-regt*, cette muraille n'est pas à plomb; le soleil donnoit à plomb sur la tête, de zon stont *regt* boven 's buis; à plomb, (f. m. by Mitzel.) *lood-lyn*, pas lood, water pas (ook plomb gen.); prendre bien ses a plombs.

Plombagine, (f) *Berg stasse*, waar uit het lood gesmolten word.

Plombeten, (m) *Badende in de re*, *Gevégend*; *behaagd*.

PLO. PLU.

Pausfelyke kancelary die de loode zégels aan de brieven begt.

Plombé, (m) *Loot wit* (n. der Bockb. voor rouw-boeren).

Plombée, (f) *Uitgebrande ménie* (zék re roole vorj).

Plomber, (v. a.) *Looden*, verlooden, met loot bedekken, beleggen enz.; plomber un pot, een' pot verlooden; vernisfen; plomber les filets, zink-loot aan de nesten slaan; plomber un mur, een' muur looden, water-passen, met 't pas-loot merten; plomber des balots, baalen looden, bestempelen.

Plon berie, (f) *Lootgieterij*.

Plombieur, (m) *Een die de waaren stempeld*.

Plombier, (m) *Loodgieter*; *lood-verkoper*.

Plombiere, (adj.); *Pierre plombiere*, *lood steen*.

Plongé, ée (adj.) *Ingedompeld*; *ingeduuld* enz. (Zie Plonger).

Plongeon, (m) *Duiker* (zeker water-voet); faire le plongeon, onder 't water duiken of zwemmen; item *vet* het hoofd neerbukken, wanneer men boord schieten; item een gevaar ontsnappen.

Plonger (v. a.) *dans l'eau*, in 't water dompelen of smyten; plonger dans la raissere, in de ébende dompelen, neerstorten; plonger un poignard dans le sein, een' pook in de bors stoten of duwen; plonger de la chandelle, kaarsen indooopen, rekken; plonger, (v. n.) *duiken*; se plonger, (v. r.) *onder water zwemmen*; item *neerstorten*; se plonger dans les voluptés, zich in de wellussen baden, daar in verzonken zyn; plonger (v. n.), *naar beneden schieten* (by busch schietters).

Plongeur, (m) *Een dompelaar*; *duiker*, *duikelaar*.

Plote &c. (Zie Pelote &c.).

Ployable, (adj.) *Buigbaar*, buigzaam; item *gedwee*, *leerzaam*.

Ployer. (Zie Plier).

Ployon. (Zie Peyon).

Plache. (Zie Pluche).

Pla, (art. van P'ouvoir en Plai-

Pluie,

PLU.

Pluie, (f) *Regen* (m); *petite pluie*, *stof regen*; *après la pluie le beau temps*, *na rēg n komt zonnenschyne*, *of na lyden komt verlyden*.

Plumaceau, Plumacier. (*De Plumasseau &c.*).

Plumage, (m) *Veeren* (f. pl.), *geveëter*, *veëter-werk* (n); *item vederbosch* (m), *pluim* (f).

Plumail, (m) *Veeren borsteltje* (n).

Plumart, (m) *Veeren-bezem*.

Plumasseau, (m) *Veer aan een' pjl of kluster* (f); *item plukfel voor wonden* (n).

Plumassier, iere (adj. & f.) *Pluim-maaker*, *vederbosch-maaker*; *veër-verkooper*; *pluim-maakster* enz.

Plume, (f) *Vëder*, *veër*; *pluim*, *item schryf-pen*, *schagt* (f); *item een schryver* (m. auteur); *mettre la main à la plume*, *de pen opvaaten*; *il y a laissé de ses plumes*, *hy heeft 'er van zyne veeren gelaaten*; *la belle plume fait le bel oiseau*, (*spr. w.*) *de kleëren-maaken den man*; *il est au poil & à la plume*, (*spr. w.*) *men kan hem tot alles gebruiken*, *hy is op alles afgerigt*; *passer la plume par le bec à quelqu'un*, (*spr. w.*) *iemand was om de mond smeeven*, *was wys maaken of door de neus dooven*.

Plumé, ée (adj. & part.) *Geplukt*.

Plumée, (f) *Eene pen vol*.

Plume-nigaud, (m) *Een schrok*, *inhaalige vent*.

Plumer, (v. z.) *Plukken*; *plumer un oiseau*, *quelqu'un*, *een vogel plukken*; *iemand plukken*, *pluimen*, *van zyn geld ontlooten*; *il faut plumer la poule sans la faire crier*. (*spr. w.*) *men moet het volk niet al te veel oglekken of af-toben*.

Plumet, (m) *Een' pluim of enkele veër op den buis* (f); *item een Saller-jonker*; *item een kool- of koorn-draager te Parys*.

Plumeté, (adj.) *Gepluimd* (*in Wapen*).

Plumetis, (m) *Een klad-schryf*, *klad*, *ruuw ontwerp* (n).

Plumette, (f) *Een veërtje* (n).

Plumeux, euse (adj.) *Vederzigtig*, *vol veëren*.

PLU.

631

Plumitif, (m) *h. sse schets* (f), *offst*, *ontwerp* (n. van eenig geschrift).

Plopart, (f) *De meeste*, *'t grootste gedeelte*, *'t meeste deel*; *la plupart disent que &c.* *la plupart des hommes font cela*, *la plupart du monde souhaite*.

Pluralité, (f) *De meerderheid*, *'t grootste getal*; *la pluralité des voix*.

Pluriel, (adj. & f.) *Das meervoudig is*; *item het meervoud*, *of, meervoudig getal* (*in Spraak-k.*).

Plus, (adv.) *Meer*, *meerder*; *vous me donnez plus de louanges que je ne mérite*, *gy geeft my meer als ik verliet*; *il y a plus de six mois de cela*, *'t is meer als zes maanden dat zulks gebeurd is*; *plus on est élevé*, *plus on court de danger*, *hoe verheven men is*, *hoe meer men gevaar loopt*; *plus on en a*, *plus on en veut avoir*; *de plus en plus*, *hoe langer hoe meer*; *il y a plus*, *daar is nog meer*; *peu plus*, *peu moins*, *weinig meer of minder*; *plus* (outre cela), *item, voortens*, *of als mede nog*; *vous me payerez tant pour le repas*, *plus pour le vin tant &c.*, *gy zult my voor de maaltijd zoo veel betaalen en voorts voor den wyn enz.*; *de plus*, *daarenboven*, *voorts*, *verder*; *on doit de plus se souvenir*, *que &c.* *plus du tout*, *gansschelyk niet*, *in 't geheel niet*; *n'y pensez plus du tout*; *un peu plus*, *een weinig meer*; *sans plus* *differer*, *zonder verder uitstel*; *& qui plus est*, *il, ja dat meer is*, *hy enz.*; *plus*, (zonder negativus dus) *tout va bien*, *plus de larmes*, *altes gaut naar uersich*, *geen traanen meer*; *non plus*, *ook niet*; *ni mot non plus*, *noch ik ook niet*; *il est plus de midi*, *'t is over twaalf*; NB. *plus* voor een adj. of adv. *maake den compar. als*: *il est plus grand*, *plus sage*, *plus savant*, *plus habile que &c.*, *hy is grooter*, *wyzer*, *geleender*, *bequaemer als enz.*; *plus p uderment*, *voorzigtiglyker*; *plus matin*, *vroeger*; *il faut en agir plus discrettement*; *se lever plus matin*; *le plus*, (superl.) *als*; *le plus*

632 PLU. PNE. LOC.

plus grand & le plus beau, de grootſte ende fraaiſte; la plus grand, part dit, het grootſte gedeelte zegt; mon plus grand malheur, myn grootſte ongeluk; au plus, tout au plus on, pour le plus, ten mees-ten, ten bouſſten.

Plus, (m) Het meerdere, het mees-te; ils ſont tous deux coupables, il n'y va que du plus ou du moins, zy zyn' beide ſchuldig het komt maar op het meerdere of het mindere aan; du plus au moins, van het meerdere tot het mindere.

Plusieurs, (adj. pl. & pron.) Verſcheide, meenige, veele; plusieurs gens m'ont dit; pluſieurs fois, verſcheide maalen.

Plût à Dieu (conj.) que je &c., gave God dat ik enz.

Pluton, (m) Pluto (de God der ſellen by de Heidenen).

Plutôt, (adv. van plus en tôt) Eer, eerder, eerder; vous êtes venu plutôt que moi; plutôt (mieux), eerder, liever; plutôt mourir que de changer; au plu-tôt, ten eerſten, ten ſpoedigſten; ve-niez au plutôt, komt zo ras mogelijk.

Plutus, (m) De God des rykdoms (by de Heidenen).

Pluvial, (m) Zeker Biſchops-mis-gewaad of kazuiſi; item een mon-ſiks-regen-kap.

Pluviale, (adj.); Eau pluviale, regen-water.

Pluvier, (m) water-koen (n), plu-vier (m).

Pluvieux, euſe (adj.) Regenügig; temps pluvieux.

Pneumatique, (adj. in werkt. k.) Dat door de lucht of wind zyne wer-king doet, als by voorb. een orgel; machine pneumatique.

Pneumonique, (f. m. & adj. in Greeſch) Arizeny middel voor de longziekte; item dat zulkſ betreft of daar goed voor is.

Poche, (f) Een' taſſche, taſſch, beurs (f) zak, de zak (m); mettre en poche, in de zak ſteeken; ſouil-ler dans la poche, in zyn' zak taſ-ſen, dezelfde doorſtoeken; jeter de la poche, geit uitgeven, verſchieten;

POC. POD POE.

il tient cette affaire dans 'a po- che, by heeft die zaak gewis; man- ger ſon pain dans ſa poche, alleen eeten, alles voor zich zelven houden. acheter chat en poche, een' kat in den zak koopen, dat is, iets koo- gen zonder het te bezien; poche, molenaars meel-zak (m); item quak- kel net (n); krop van een vogel (m); een zak-viooltje (n); krek, vorm, (f) in kleederen; de onderſte trek (f) aan een' Letter, als by voorb. aan een g; cet habit fait des poches.

Poché, ée (adj. & part.); Des oeufs pochés, in de pan gebakken eieren; des yeux pochés, blaauwe oogen (door ſlagen); écriture pochée, geklad, door ſlagen ſchrift.

Pochés, (f) Een zak vol meel.

Pocher (v. a.) des oeufs, eieren ongeroerd in de pan bakken; pocher les yeux à quelqu'un, iemand een paar blaauwe oogen ſlaan of geeven; pocher une lettre, het onderſte oog aan een' letter maaken; pocher, kladden (als: zuig papier).

Pocheter, (v. a.) In den zak ſtee- ken, daarin by zich draagen of week en murwlaan worden om te eeten (als: fruit enz.); des papiers po- chetés, beſmilde papieren.

Pochette, (f) Zakje; zak-veſte (n).

Podagre, (f) 't Voet-euvel (n) de ligt (f) of 't ſterctyn aan de voeten.

Podagre, (m) Een iigtig menſch, een die het voet-euvel heeft.

Podestat, (m) Land-voogt in Ita- lien.

Podometre. (Zie Pédometre ou compte-pas)

Poêle, (f) Een' pan, koek pan; fruit-pan; tomber de la poêle dans la braiſe, (ſpr. w. van den wal in de ſloot, uit een klein ongeluk in een groter vallen.

Poêle, (m) Een' kagebel; item kagebel-kamer (f); item een dood- kleed, lyk-kleed (n); item 't ver- bemelte waar onder de Hoſtie gedraa- gen word of een vorſt by zyn intrék onder gaat.

Poëlée, (f) Eene pan-vol.

Poëlier, (m) Een pan ſmid.

Poëlon, (m) Pannetje, (n. om iets

iets i jeun f se snerken.
 P. ëlomme, (f) Een pannetje vol
 (n)

Poëme, (m) Een gedicht, dicht,
 dicht-stuk, waers (n)

Poësie, (f) De dichtkunde, dicht-
 kunst

Poëte, (m) Een dichter, poëter.
 Poëterean, (m) Een prul-dichter
 een armbarlige dichter.

Poëterie, (f) Rymery, slechte
 Poësie.

Poëtique, (adj.) Dichtkundig.

Poëtique, (f) De dichtkunde.

Poëtiquement, (adv.) Dichtkun-
 dig.

Poëtiser, (v. n. wat boert. w.)
 Verzen maken, dichten.

Pog, (m) inde middell. Zee; an-
 ders Stribord, Stuurboord (n. van een
 Schip).

Poids, (m) Gewigt (n), zwaarte
 (f. van iets); item gewigt (n. om mee-
 te weegen); balot d'un gran' poids;
 poids de marc, munt gewigt, zilver
 gewigt; faire bon poids, goed ge-
 wigt geeven, ruim weegen; de poids,
 wigtig; ducat de poids; vendre au
 poids de l'or, tegen goud op-weegen;
 poids, last (m) gewigt (n), aange-
 leegenheid, nadruk (f), plier sous
 le poids des affaires, onder den
 last pids. bukken; affaire, homme de
 poids.

Poignant, ante (adj.) Steekende;
 steekelig, schamper, tévig; des dou-
 leurs, des injures fort poignantes.

Poignard, (m) Een dolk, poek,
 meord-priem, poniaart; mettre un
 poignard dans le sein de quel-
 qu'un, iemand een' dalk in de borst
 stooten; item hem bitt' r bedroeven;
 un coup de poignard, een bitt
 steek, bittere smet.

Poignarder, (v. a.) Met een' poek
 doorsteecken of dooden; item grootelyks
 beledigen.

Poignée, (f) Een' hand-vol, een
 greet; poignée de bled, een' hand-
 vol koren; poignée d'épée, geve-
 of vterp van een degen; poignée de
 balot, hand-vat, oer van een' baal;
 une poignée de gens, een' hand-
 vol volke.

Poignet, (m) Gewigt (n. van
 de band); avoir le poignet fort;
 sterk in zyn' banden zyn; poignet,
 boord, boordfel (van een' bemds muur).

Poil, (m) 't Hair (n. des lichaams
 of van een dier), item de baard (m);
 poil de castor, de lapin, bève-hair
 enz.; poil toidet, stoppel hair; vlas-
 baard; faire le poil, ou, la barbe à
 qu'on u., iemand den baard schee-
 ren, etoffe à pou court, à poil long,
 een kort gechoorene of ruige wollige
 stoffe; coucher le poil d'un che-
 veau, eenen hoed glad bo-stelen;
 prendre une étoffe à poil, een
 stoffe volgens de vleug leggen; mon-
 ter un cheval à poil, een paerd
 zonder zadet bereiden; un lievre en
 poil, een ongewilde haas; chien au
 poil & à la plume, een hond die
 voor de haaren- en patryzen-jagt af-
 geregt is; un brave à trois poils,
 een poeb-dans, shooshaan; prendre du
 poil de la bête, den eenen roes op
 den anderen zetten, drinken; item
 raad zoeken in de oorzaak van 't on-
 geluk; poil, 't hair of kleur van een
 dier.

Poile', Poilon &c. (Zie Poële
 &c.).

Poiloux, (m) Een lange vlieg.

Poilu, ue (adj.) Hairig, ruig;
 (velu).

Poinçon, (m) Priem, steek-priem
 (m), hair-naald (f) pompel (m. by
 zilverfm en munters); graveer-zer
 (n); steeker (m by mande-m.); gével-
 lous (f); item zeker klein vaasje.

Poindre, (v. a. zelden gebr.) Stee-
 ken, priekelen (in de zyde enz. pi-
 quer); oignez vilain &c. (Zie oin-
 dre).

Poindre, (v. n. alleen in den in-
 fin. gebr.) Optomen, aanbreeken;
 aankomen; uitbieten, uitloopen; le
 jour commence à poindre; les ar-
 bres commencent à poindre.

Poing, (m) De cuyt; des coups
 de poing, vijf slagen; couper le
 poing, de hand af-sappen; oiseau
 de poing, hand-valk.

Point, (m) Een punt (f); tirer
 une ligne d'un point à l'autre;
 mettre un point à la fin d'une pe-
 riode,

riode, een puntum of *stip* zetten enz.; point interrogant, ou, interrogatif, vraagteeken; point, deel, hoofdeel, il a divisé son discours en trois points; point (question), punt, geschil-stuk; traiter, débattre, décider un point de controverse, een geschil-stuk verhandelen enz.; voilà le point, dat is de zaak, 't stuk waarom het te doen is; point, punt, de regte tyd; il est sur le point de partir, by staat op het punt van zyn verrek; savoir prendre son point, zynen tyd in acht nemen; point, toestand; se remettre au même point où l'on a été; le point d'honneur, 't punt van eer, eerzucht; le point d'honneur est la passion dominante à la cour; il y va du point d'honneur, het is om den voor-rang te doen; point, trap, d'elwit, bepaaling, hoogte; aller jusques à un certain point; être au plus haut point de la gloire; insolent au dernier point, op 't hoogste enz.; points-gaten (in een' riem); oogen (der kaarten of teerlingen); *stiek* (by Kievern. en Schoornm.); fouler de huit points; être chauffé à un même point, op de zelfde leest geschoeid of van dezelfde meening zyn; saitez un point à ces bas, geeft een steekje aan die kousen; point, kant, genaaide kant; point de venise; point, Hémel-punt; point vertical, kruin-punt, top-punt; point de voile, punt van 't zeil; point secret, geheim teken-tje op muntstukken; point de vue, gezigt-punt; point du jour, dageraad, 't klieken van den dag; point de côté, *steek in de zyde*; de point en point, (adv.) van stuk tot stuk; il est accommodé de tout point, by is met alles voorzien; à point, ou, bien à point, (adv.) van pas, net van pas; cela vient fort à point; à point nommé, (adv.) ter bestemder tyd; venir à point nommé; tout vient à point, à qui peut attendre, weeg of laat komt alles te pas.

Point, (adv. negat. gemeenlyk verzeld met ne) Niet, geen; je ne

le connois point, ik ken' hem niet; je n'ai point d'argent sur moi, ik heb geen geld by my; point d'argent, point de Suisse, geen geld, geen zwitser, geld is de boodschap; (by verkorting zegt men); point de nouvelle? geen nieuws? il y a peu ou point de profit, daar is weinig of geen voordel by; point du tout, ganfchelyk niet, in 't geheel niet.

Pointage, (m) Afmetting, afpassing (f. der stuur. op de zee kaarten).

Pointal, (m) Stut onder een' balk.

Pointe, (f) Punt, spits; la pointe d'un couteau, d'une épée, de punt enz.; la pointe d'un clocher, d'une montagne, de spits van een' toren; de punt of kruin van een' berg; pointe à corriger; een' corrigeerels (by drukkers); pointe de timpan, pintuur-zyer op den timpaan eener druk-pers; à la pointe de l'épée, met de punt van den dégen, met geweld; décider une querelle à la pointe de l'épée; faire des querelles sur la pointe d'une arguille, om een buver-st. of beuzeling kraakelen; en pointe, (adv.) spitsig, spits toelappende; se finir en pointe; la pointe ou le point du jour, de dageraad, 't aanbreeken van den dag; poursuivre sa pointe, zyn voornemen, zynen aafslag vervolgen, doorzetten; pointe d'esprit, quinkslag, scherpszinnigheid, spitszinnigheid, geestig woord, (bon mot, rencontre spirituelle); pointe ingénieuse, zinryke speeling, aartigheid of inval; pointe, aangename geur of scherpte; (qui pique & chatouille agréablement) ce vin a une pointe agréable; donner de la pointe au vinaigre, den azyn of edik sekerp maaken; pointe de terre, een bock, of punt land; pointe de couture, tip eener muts; pointe, een' eis-naald; pointe, sijste, raats; sijsterje zonder hoofd.

Pointé, de (adj. & part. Zie Pointer).

Pointer, (v. a.) Met de punt steeken, trekken; pointer le canon, het gefokt (op de maai) schieken; pointer

pointer un boeuf, eenen Os de keel afsteecken; pointer une carte, een' kaart afpassen (by Zee l. om te zien waar zy zyn); pointer une aiguille, een' naald punten, scherp maaken; pointer une piece de drap, een stuk laken vast heften; pointer, (v. n.) in de lucht flygen, opschieten (van Vaiken gez.).

Pointeur, (m) Geschut-steller.

Pointillage, (m) Het stippen, puncteeren (n. by miniatuur-schilders).

Pointille, (f) Scherpzinnigheid; item muggenziftery, haarklovery, ongegronde kibbelaary.

Pointiller, (v. a.) Stippen, puncteeren, met stippen afteekenen (als een miniatuur-schilder).

Pointiller, (v. n.) Twiflen, harrewarren haarklooven, veel leuen maaken (over iets van geene waarde).

Pointillerie, (f) Kibbelaary, woorden-twift, muggen-ziftery.

Pointilleux, eufte (adj. & f.) Twiffigerig, kibbelziek; een haer-kloover.

Pointu, ne (adj.) Puntig, fcherp, spits; item spitsvumig.

Pointure, (f) Een reef (m) inbinding, verkorting (f. van 't zeil Scherps-w.).

Poire, (f) Een peer; item een kruid-boorn (ingedaante van een' peer); poire d'angoisse (zie angouffe); garder une poire pour la soif, (spr. w.) iets voor den quaden dag bewaaren; entre la poire & le fro. La ge, op 't nuzerecht.

Poiré, (m) Peeren-drank.

Poireau, ou, Porreau, (m) Prei (f. een kruid); poireau, ou, ver-rae, wrae (f.).

Poirée, (f) Beet (zeker kruid).

Prier, (m) Een Peeren-boorn.

Pois, (m) Erveet, ert (f. een peulvrugt); des pois verds, gris, hâlis, groene, grauue, vroege erten; des pois ramés, nains, chiches, aliansers, kruid-erten, of kruiders, ciffers; des pois lucrins, zuiker-erten.

Poison, (m) Vergift, fenyn (n); item flauk (m), item fenyn, quaden (n).

Poissarde, (f) Vuile beest, slim-kende reef (scheld w.).

Poiffer, (v. a.) Pekken, bepeken, bepikken, beseeren; item besmullen, bemorsen.

Poisson, (m) Vifch, vis; poisson de mer, d'eau douce, d'étang, zee, rivier-, vyver-vifch: poisson qui a la chair ferme, vafie of harde vifch; muet comme un poisson, zoo stom als een vifch; il est comme le poisson dans l'eau, hy leeft als een vifch in 't water, of naar zyn lust; les gros poissons mangent les petits (spr. w.); jeter un petit poisson pour en avoir un grand, eenen spiering uit werpen, om een kabeljauw te vangen; dat is, een klein gefchenk doen om een grooter in de plaats te bekomen; la sauce vaut mieux que le poisson (f. r. w.) de byval is beter als de zaak zelfs; n'être ni chair ni poisson, noch vifch noch vleesch zyn, niet paafch noch geufch, dat is, niets zyn.

Poissonnaille, (f) Jonge vifch, groei.

Poissonnerie, (f) De vifchmarkt.

Poissonneux, eufte (adj.) Vifch-ryk.

Poissonnier, iere (m. & f.) vifch koopcr; vifch-vrouw, vifch-wyf.

Poissonniere, (f) Vifch-kiel (m). Poissons, (m. pl.) De vifchen (zeker hémels-zeeken).

Poissal, (m) De borst; item borst-riem (van een paerd); item een hoofdbalk (architrave).

Poissine, (f) De borst.

Poissiniere, (f) Borst-fluk (van een hut-geftouw).

Poivrade, (f) Péper- en azyne-lus.

Poivre, (m) Peper.

Poivrer, (v. a.) Péperen, met péper beftroffen; item befmetten met de venus-ziekte.

Poivrete, (f) Péper-wortel.

Poivrier, (m) Péper-boom.

Poivrière, (f) Péper-bus, péper-doos.

Poix, (f) *Pek, pik.*

Polacre, ou, Polaque (f) *Zoker Levantsch vaartuig.*

Polaire (adj.): *cercle, étoile polaire, Aspunt-kring; aspunt-star.*

Polaque. (Zie Polacre).

Polastre, (m) *Leadgieters soldaer-gan (f. . .)*

Pole, (m. in Geograph.) *'t Aspunt, de pool; le pole arctique, antarctique, de noorder, zuider-pool.*

Polémique, (adj.) *Dat twist vragen betrefst of bekeft; Livre polémique.*

Polémoscope, (m) *Een verrekyker (in den oorlog dienstig).*

Poli, (m) *Gladheid (f), glans (m).*

Poli, ie (adj.) *Glat of glanzig gemaakt, gepolyst; item beschaafd, wel gemanierd, beleefd.*

Poliante. (Zie Polyanthé).

Polican, Pélican (m) *Tand-trekker (by wond-beelders).*

Police, (f) *Burger-regeering, Staats-regeering.*

Police (f) *de change, de chargement, d'assurance, een wissel-brief, vrags-brief, verzeeken-brief.*

Police, ée (adj. & part.) *Welgesteld, wel-ingerigt; c'est bien policé.*

Policier (v. a.) *une Ville, een Stadt met goede wetten of schikkingen voorzien.*

Polichinel, (m) *Toneel-zet, bans-worst.*

Poligon. (Zie Poliffon).

Policroste, Poliédre, Poligame, Poligamie, Poliglotté, Poligone, Poligraphie, Polimathie. (Zie Polycreste &c.).

Poliment, (m) *'s Slijpen, poetsen (van gesteente).*

Poliment, (adv.) *Cierlyk, bescheidenlyk; écrire poliment.*

Polimithie, Polinome, Polipe, Polipole. (Zie Polym.).

Poir, (v. a.) *Glat of blinkend maken, polysten, bruineeren; polir un marbre; polir, beschaaven, wel gemanierd, heusch of beleefd maken; polir les mœurs.*

Polissable, Polispaste. (Zie Polyllable &c.).

Polisseur, (m) *Glad-slyper, polyster, bruineerder.*

Polissoir, (m) *Polyst-steen (m), bruineer-zyer (n).*

Polissoire, (f) *Polyst-rad, bouete rad (n) of schyf (f. om messen enz. met glad of glanzig te maaken).*

Polisson, (m) *Een straat-looper (m), deugnietje, gaitje (n).*

Polissonner, (v. n.) *Moedwillig zyn, gaitery aanregten (van straatjongens gez.).*

Polissonnerie, (f) *Gaitery, deugnietery (der jongens).*

Polissure, (f) *Gladmaaking, glanzing, polysting; item 't oon daar van.*

Politée, Polithéisme. (Zie Polythée &c.).

Politesse, (f) *Hoflykheid, beleefdheid, wel-gemanierdheid, heuschheid (van zeden); item beschaafdheid, cierlykheid, fraaiheid (van styl).*

Politique, (f) *De staatkunde, regerings-kunde; item doorstépenheid, doortrapsheid, listigheid; item een boek voor de staatkunde.*

Politique, (m) *Een staatkundige, een staats-persoon; item een lofs of doortrapt mensch.*

Politique, (adj.) *Staatkundig; item lofs, doortrapt, syn; gouvernement politique, staatkundige of waereldlyke regeering; maxime politique, een grond-regel van staats.*

Politiquement, (adv.) *Staatkundiglyk; item listiglyk, behendiglyk.*

Politiquer, (v. n.) *Over staatszaken spreken.*

Politrie. (Zie Polytrie).

Polium, (m) *Berg-polei (f. een kruid).*

Pollué, ée (adj. & part.) *Besmet.*

Polluer, (v. a.) *Besmetten, bevlekken, verontreinigen, verontheiligen (eenen tempel of Ligchaam); se polluer (v. r.) zich verontreinigen, enz.*

Pollation, (f) *Besmetting, verontreiniging, verontheiliging.*

Polographie, (f) *Beschryving van den Hemel.*

Polygon, onne (adj.) *Blon, blauw-*

POL.

Bloede, lasthartig, vertzaagd, bang.

Poltron, onne (m. & f.) Een Bloodhard, lasthartige, een zuig, eerloos mensch.

Poltronnerie, (f) Bloedhartigheid, lastheit, vertzaagtheit.

Polyanthé, ée (adj.) Dat veel bloemen op éénen steel heeft.

Polycarpe, (m. gr. w.) Eene verzameling van Kerkelyke inrichtingen. (f.)

Polycreste, (adj. & f. m.) Dat tot vele dingen nuttig is; item een zig strekt genees-middel (by A. oth.).

Polydre, (adj. & f. in Meerk.) Veelzijdig, een veelzijdig ligchaam.

Polygame, (adj.) Veel-wyvig.

Polygame, (f. m. & f.) Een veel-wyve, een die meer als eene vrouw teffens heeft of gebat heeft; item eene vrouw die teffens veel mans heeft.

Polygamie, (f) Veel-wyvery.

Polygamiste, (m) Voerjlander daar van.

Polyglotte, (adj.) Dat veel taalen beheert.

Poliglotte, (f. f.) Bybel in veel taalen.

Polygone, (adj. & f.) Veelhoekig een veelhoek, of veelhoekig ligchaam (in Meerk.).

Polygraphe, (m) Schryver over vele onderwerpen of zaken.

Polygraphie, (f) De kunst om in vercrydena verborgene karakters te schryven.

Polymathe, (m. & f.) Een of eene die veel weet van onderscheidene dingen.

Polymathée, (f) Algemeene grootheidkundigheid.

Polymithie, (f) Overtollige en daar door verwarrade vertooningen of verschyningen in een schouwspel.

Polype, (m) Zeker visch met veel waten (in); item een gezwel, uitwas in de neus of ander deel des Ligchaams (n).

Polypode, (m) Boomvaare (f. kruid).

Polyptyque, (adj. & f. m. gr. w.) Boek met veel bladeren.

POL. POM. 637

Polyspasse, (f. in werks. k.) Werktuig met veel karrollen.

Poly syllabe, (adj.) Dat veel of meer als 3 lettergreepen heeft.

Polythée, (m. nieuw w.) Een die in het veel-góddendom geloofd.

Polythéisme, (m) Geloof (n) of Leere (f), van 't veel-góddendom.

Pommade, (f) Pommade (zekere wel rukkende hair-zalve).

St. Pommader, (v. r.) Zich met pommade besprijken.

Pommaille, (f) Slechte appelen, (m. pl.) wischor (u).

Pomme, (f) Een appel (m); pomme d'adam, Adams appel, gorgel-knop; pomme de paradis, paradijs appel; pomme de garde, winter-appel, appel die dueren kan; pomme de terre, aard appel; pomme de choux, de krop of kop van knol; pomme de discorde, twistappel; pomme, krop (van een stok, leliker enz.).

Pommé, (m) Appel dank.

Pommé, ée (adj.) Gekroft; choux pommé, buis knol; laitie pommée, krop salaad.

Pomman, (m) Knop (van een zadel of dègen).

Pommelé, ée (adj.) Met kleine pletten; cheval gris pommelé, op-pel graauw paerd, een schimmel; ciel pommelé, met kleine wolkjes betrokken Hemel.

Pommeler, (v. n.) Met witte wolkjes betrokken worden (als den Hemel).

Pommelle, (f) Plaas met gaten op de mond eener buis (om de tuilnis op te houden).

Pommer, (v. n.) Krippen, sluiten, tot een' krop of knop w'ken.

Pommersie, (f) Appel boomgaard (m).

Pommeté, ée (adj.) Met ronde knoppen (in Hapen k.).

Pommette, (f) Gedraaid knopje of bol-tje (n) knopje (van beemtskraagen of m. u. n.).

Pommier, (m) A. o. t. h. m. (m); item op-planten, plantchap.

Pomone, (f) G. i. n. s. der v. n. (of de Heidenen).

Pom.

Pompe, (f) *Pragt, praal, pragsige opstoot, staatsje of statie.*

Pompe, (f) *Pomp, water-pomp.*

Pomper, (v. n.) *Pompen; p. er (v. a.) uitspompen.*

Pompeusement, (adv.) *Pragtiglyk, j. n. uslyk.*

Pompeux, ense (adj.) *Pragtig, statius; verbeeten, hoogdraaiend; ent de pompeuse; style pompeux.*

Ponanté, (m) *Tekken dat in de reken kamers op den vand van nogzienne rekeningen geseld word.*

Ponant, (m. later occident) *Het westen (n); item (boertiglyk) de achterport, 't gat (cul).*

Ponantín, ou, Ponantois, (adj. m.) *Westelyk; matelot ponantin, matroos die om de west vaart, een westvaarder.*

Ponce, Pierre-ponce, (f) *Puimsien (m); ponce, spons-zakje met gewreeden houtskool om te sponzen.*

Ponceau, (m) *Wilde heul of klapperroos, roode koren-bloem (f).*

Poncer, (v. a.) *Met puimsien wryven; item papier sponzen.*

Ponche, (f) *Pons (zeker drank).*

Poncire, (m) *Zekere groote Citroen met een' dikke schil (f).*

Poncis, (m) *Tekening, schetsing met een spons (f. by Tekenaars en Schryfm.).*

Ponçoir, (m. later loquet) *Klink (f. van een deur).*

Ponction, (f) *Kunstige opening in 't orderlyf van waterzuigige.*

Ponctualité, (f) *Stiptheid, nauwkeurigheid, groote opzettendheid.*

Ponctuateur, (f) *Aantekenaar van afweer gespreken.*

Ponctuation, (f) *Punctering, 't stellen der punctums, comma's enz.*

Ponctuel, ell. (adj.) *Nauwkeurig, juist, nauwlettend.*

Ponctuellement, (adv.) *Stiptelyk, nauwkeurelyk.*

Ponctuer, (v. a.) *Stippen, puncteeren, afsceiden met comma's enz.*

Pondre, (v. a. & n.) *Leggen, eieren leggen.*

Ponent, (Zie Ponant).

Pont, (m) *Een' brug (f); pont levis, ophaal-brug, val-brug; item*

(in de Ry-Sch.) *Hygering van een paerd; pont dormant, een' vaste brug; pont de bateaux, schip-brug; pont volant, gierbrug; la foire est sur le pont, (spr. w.) daar is haast by; pont, dek, verdek, verdieping (van een schip); vaisseau à trois ponts, een drie-dekker; un pontaux ânes, kleine zwaarigheid daar een botterik zich in verlegen vind; item (het sègen-deel) een gemaklyk hulp-middel voor de onwetende.*

Ponral, (m) 's Hol, 's ruim (n) of de dupte (f. van een schip).

Pontanier, (m) *Een brug-man, ontvanger van 't brug-geld.*

Ponte, (f) *Het leggen; item de leg-tyd, broes-tyd (f. der vogelen).*

Ponte, (m. in 't omber-sp.) *Ruizen of harten-aas (n).*

Ponté, (m) *Sreek-blad van een degen-gewest (n).*

Ponté, de (adj.); *Vaisseau ponté, een schip met een dek.*

Ponténage, ou, Pontonnage, (m) *Brug-geld; veer-geld (n).*

Ponter, (v. n.) *Op de kaarten iets zetten of houden.*

Pontiere, (f) 's Ei-gat, daar 's ei uitkomt (n).

Pontife, (m) *Priester, Hoogepriester; item Paus; souverain pontife, opper-Priester; Paus.*

Pontifical, (m) *Boek, waer in de dienst-plegtigheeden van een Bischof te vinden zyn.*

Pontifical, ale (adj.) *Pauselyk, Hoogepriesterlyk.*

Pontificalement, (adv.) *Hoogepriesterlyk; Pauselyk, Bischoppelyk.*

Pontificat, (m) *Hoogepriesterschap (n); Pauselyke waardigheid of regeerings-tyd (f).*

Pontilles, ou, espontilles, (f. pl. *Stuiten, knien (daar de zeil-doek-sche borstweering, op een schip, aan vast gemaakt word).*

Pont-levis, ou, Pont dormant. (Zie onder Pont).

Ponton, (m) *Platte blikke-pont; item vlot brug; item vlot-schuit (f. gebr. in 't kalfsaaten, kiel baalen of ligten van een schip).*

Pontonnage. (Zie Ponténage).
Pon-

PON. I'OP. POQ. POR.

Pontonnier, (m) Pont-man, veer-man; item vloot-schipper.

Populace, (f) 't Gepeupel, 's grauw, 's gemeene volk (n).

Populaire, (adj.) Dat het volk of de gemeente aangaat; gouvernement populaire, volks-regering; regering (die uit de gemeente bestaat; erreurs, émotions populaires, gemeene volks dwaalingen, beroertens; être populaire, van 't gemeen be-mind; item zulks geneegen zyn.

Populairement, (adv.) Op des gemeenen volks wyze; gemeenzaam, of, waar den smaak van 't gemeen.

Popularité, (f) Gemeenzaamheid, liefste jégens 't volk.

Populeum, (m) Populier-zalf (f).

Populo, (m. gem. w.) Een dik, vet kind (n); item een hoop kinderen (m).

Poquer, (v. a.) Met een kogeitje of eenen penning in de hoogte werpen, om te winnen.

Poracé, ée (adj.); Bile poracée, groenagtig gal (by Genees-b.).

Porc, (m) Een zwyn, verken (n. heeter cochon, pourceau).

Porc, (m) Verkens-vleesch, spek.

Porcelaine, (f) Porcelein (n).

Porcelet, (m) Verkenstje (n).

Porc-epic, (m) Steekel-verken (n).

Porchaïson, (m) Jagt-tyd der wilde zwynen.

Porche, (m) Voor-hof, voor-portaal eener Kerk (n).

Porcher, ere (m. & f.) Verken-dryver, verken-boeder; verken-boeder.

Porc-marin, (m) Een Meer-zwyn (n).

Porc-sanglier, (Zie Sanglier).

Pore, (m) Zweet-gat (n); syne, onzichtbare (pening (f)).

Pore-billaire, (m. in Ontl. k.) Gal-buis (f).

Poreux, ense (adj.) Vol zweet-of lucht gaatjes.

Porphyre, (Zie Porphyre).

Porisme, (m) Duidelyke stelling of zet regel in wiskunde (f).

Porosité, (f) Sponsagtigheid, de hoedaanigheid van een ligchaam dat vol zweet- of lucht-gaatjes is.

POR.

639

Porphyre, (m) Rooze marmersteen met witte aderen, een Porfyr.

Porphyriser, (v. a.) Als zodanig schilderen.

Porques, (f. pl. in scheeps b.) Ku spoorren, bunden (op den kolssem of rügenkiel).

Porreau, Porrée. (Zie Poirean).

Porrelian, (f) Uitsprekking.

Port, (m) Haven, zee-haven; port franc, vrye haven (porto franco); être au port, in behouden haven, in veiligheid zyn, arriver à bon port, behouden aankomen; aanlanden.

Port, (m) De Grootte (f. van een schip); vaisseau du port (ou de la portée) de 500 tonneaux; port, vracht (f), draag-loon; brief-loon, brief-port, post-geld (n), port, bet voeren, dragen, (n. van iets); le port des marchandises n'a pu se faire; defendre le port des armes; port (mine, air) gekaat, houding; un port noble & majestueux, een' d'fijne en staatige houding; port de voix, kunstige stemhuizing (in zang-k.) port, kaart waar op men houdt (in 't piket-sp.)

Portage, (m) Het voeren, draagen; item 't mede-voeren (van iets).

Portail, (m) Portaal (n), de groote deur of ingang (f. van een' Kerk of ander voornaam gebouw).

Portant, ante (adj.) Draagende; portant barbe, een die een baard heeft of draagt; l'un portant l'autre, door mal'kander, door een genomen; ces pièces me content l'un portant l'autre; tirer à bout portant, met de tromp op de baf of van dicht-by schieten.

Portant, (m) Hand-vat (n) ring (m. eener lijf, enz.)

Portatif, ive (adj.) Draagbaar, dat men draagen of vervoeren kan; cadran, livre portatif, zak-zonnemeter; boek, dat men by zich draagen kan.

Portatif, (m) Zak-boek, aantee-ken boek (n. dat de wyneijders enz. met zich neemen).

Porte, (f) Deur, poort; porte de devant, de derriére, voordeur, achter-

ach-er-deur; porte de derriere, uitsluit, achterdus; subterfuge); porte brisée, halve deur, deur met twee klappen; porte cochère, koershuis-deuren; porte d'écluse, sluis-deuren, schutturen; a porte ouverte, fermente, buis met 't open gaan. sluisen van de vaart, de porte en porte, van dur tot deur, van huis tot huis; heurter à toutes les portes (fig. w.) alle middelen in 't werk stellen; mettre à la porte, wegjaagen, buiten de deur zetten; se morfondre à la porte, voor de deur staan blaauwbrikken, lang wachten; porte d'agraffe, oog van een haak; la veine porte, de poortader (die het bloed naar de lever brengt.)

Porte-arquebuse, (m) s' Konings Jagt-ruij draager.

Porte assiette, (m) Tafel-ring.

Porte aubans. (Zie Porte-haubans).

Porte-bagnette, (m) Ring (daar men laatst kledoor-gaat).

Porte-balle, (m) Mors-kraamer.

Porte-cahier, (m) Groote brieven-tasch (f).

Porte carreau, (m) Kniel-bankje met een kussen (n).

Porte chaise, (m) Draager (van een' draagstoel).

Porte-chape. (Zie Chapier).

Porte-collet, (m) Voering van bord-papier onder een kraag.

Porte-crayon, (m) Kokerje (voor een potlood of teken pen).

Porte-croix, (m) Kruisdraager.

Porte-crosse, (m) Bisschops staf draager.

Porte culotte, (f) Vrouw die de broek aan heeft, den baas speelt.

Porte Dieu, (m) Hylie-draager, Priester die het Sacrament naar een zieken draagt.

Porte-diner, (m) Korf of pot, waar in het middag-maal aan orde ders gebracht word.

Porte-drapeau. (Zie Porte-enseigne & Enseigne).

Portée. (Zie onmiddelyk voor Porter).

Porté, ée (adj. & part) Gedraa-

gen, gebracht, gevoerd; item gezien, toegedien, geëgen (Zie Porter).

Porte-enseigne, (m) Een vaandraag, vaandrig of vrendrig.

Porte-épée, (m) Drang-band, degen-gordel, Portepé

Porte-éperon, (m) Hiel leer aan een laars (n)

Porte-étendard, (m) Standaard-voerder, vaan-jonker.

Porte-étrier, (m) Styg-beugel-riem.

Porte-faix, (m) Zakke draager, fakdraager, kruyer.

Porte-fen, (m) Gat (n) of huis (f) waar door een vuurwerk aange-slooken word.

Porte-feuille, (m) Een Port-folio (f. zynde twee bordpapieren op de wyze van den band eens boeks gemaakt, om schriften, prenten enz. in te leggen).

Porte flambeau, (m) Een soort- of fakkel-draager; item een fakkel- of teerts-stok.

Porte-glaive, (m) Zwaard-draager.

Porte-guidon. (Zie Porte éten-dard).

Porte-haubans, ou, écotards (m. pl. scheeps w.) Kussen der hoofdstouwen.

Porte-immondice, (m) Vuilnis-schap, drink schu (f) blik (n).

Porte Lettre, (m) Brieven-tasch (f)

Porte-Livres, (m) Boek draager.

Portelots, (m. pl. in scheeps-b.) Bord planten

Porte-mail, (m) Malien-kolf-draager des Konings.

Porte-malheur, ou, Porte-guignon (m) Een ongeluks-voegel, aanbreyger van ongeluk.

Porte malle, (m) 's Konings va-lies draager.

Porte manchon, (m) Mf-lint (n), mof band (m).

Porte-manteau, (m) Mantel draager; item mantel-zak (m) valies (n); item kap stok (m).

Porte-masse, (m) Staf draager, Fetsel,

POR.

Portement, (m) Schildery van eenen Kruisdraagenden Christus (f).

Porte-missel, (m) Alsaar-Lesenaar, waar op men 't Mis-boek legt.

Porte-mitre, (m) Myter-draager eenes Bischops.

Porte-mouchettes, (m) Een snuiter-batje (n).

Porte-paquet, (m. scheld-w.) Een klapper, overbrenger (van 't geene by ziet of hoord).

Porte-pièce, (m) Bris (om gasen in de schoenen mee e slaan).

Porte-queue, (m) Sleep-draager.

Porte-respect, (m) Geladen schietgeweer, waar mee men iemand tot zyn' wil dwingt.

Porte-trait, (m) Lederne sluif (f) onder of om de streng van een paerd, om het voor 't quetsjen of schaaiven te bewaaren).

Porte-vent, (m) De wind-buis (f. van een orgel of zak-pyf).

Porte-verge, (m) Staf-draager, Pedél eener Kere.

Porte-vergues, (m. in scheepsb.) Réglage (zéer krom-bout voor aan 's galjoen van een schip).

Porte-voix, (m) Roeper (m), spreek-trompet (f).

Porté, ée (adj. & part.) Gedraagen enz. (Zie Porter).

Portée, (f) 's Bereik (n), de schiet of schoot (f); être hors de la portée du canon, buiten 't bereik van 's geschut zyn; nous étions à la portée d'un pistolet, wy waaren 'er een pistool-schoot van daan; portée, de meet-kettings lengte (by Land-m); item 's bereik (van 't gezigt); la portée de la voix, zoo ver als men kan roepen.

Portée, (f) Kragt, bruggzaamheid (f) vermógen, bereik (n); je connois la portée de son esprit; cela est au dessus de sa portée; je suis à portée de pouvoir faire cela, ik ben in staat, of, ik heb gelegenheid, om enz.

Portée, (f) Dragt (f), werp of worp (n. van dieren); cinq petits chiens d'une portée, ou, ventrée.

POR.

641

Portées, (f. pl.) De takken die een bert in 't jaagen verbryzeld.

Porter, (v. a. & r.) Draagen, brengen, voeren enz., porter un paquet, een pak draagen; porter cela chez lui, brengt dat naar hem; porter un habit, een kleed draagen, aan-hebben; porter l'épée, les armes, den degen draagen, een Krygsman of in den krygsdienst zyn; porter la robe, den tabbaard draagen, een Raadsheer zyn; canon qui porte loin, een geschut dat ver draagt of schiet; tuyau qui porte l'eau dans les baigns, pyf of buis die 't water in de baden voerd; porter son pied en dehors, en dedans, zynen voet buitenwaards, binnenwaards zetten; porter bien les pieds, le corps, la tête, de voeten regt zetten, het ligchaam, het hoofd regt houden; porter un procès devant le juge, een geding voor den Rechter brengen; porter loin les espérances, zyne hoop eer brengen of uitzetten; porter une botte, un coup d'épée, de pistolet, een sloot, een steek met den degen, een pistool-schoot toebrengen; porter à faux; mis-slooten, niet raaken; ce coup porte à faux, die slag, sloot of steek is mis of raakt niet; cette poutre porte à faux, die balk draagt niet, legt niet vast; colonne qui porte sur le mur, zuil die op de muur rust of draagt; porter des fruits, erug'en draagen; porter, draagen, met zorg of met veelten zyn; porter, inhouden, behelzen; cette pièce porte dix aunes, dit stuk hout tien ellen; cette poutre porte 40 pieds, die balk is 40 voeten lang; l'arrêt, la loi porte que &c., het vonnis, de wet behest dat enz.; porter patiemment son malheur, zyn ongeluk geduldig draagen; porter la peine de sa folie, voor zyne dwaasheid boeten, straf lyden; porter une santé à quelqu'un, iemand de gezondheid toedrinken; porter son cheval de côté & d'autre, zyn paerd heen en weer ryden; cheval qui porte beau, bas, paerd dat het hoofd wel houd, laat hangen;

porter à route, *koers houden* (ter zee); vaifseau qui porte au fud, *een fchip dat zuidwaards fteevend*; porter toutes les voiles, *alle de zeilen voeren*; toutes les voiles portent, *alle de zeilen draagen of vatten wind*; porter fur l'ennemi, *op den vyand aanbouden*; porter, ou, coucher fur le journal, fur le grand livre, à compte, en débit, en crédit, en recette, en depenfe &c., *op het dag-boek (journaal), groot-boek enz. brengen, in-fchryven, boeken*; porter à la débâche, à la vertu, *tot ongebondenheid vervoeren, tot de deugd aanzetten*; porter à la cruauté, *tot wreedheid brengen, geneigt maaken*; porter envie, de l'affection, du refpect à quelqu'un, *iemand nijd, genegenheid, achting toedraagen*; porter temoignage, *getuigenis geeven*; porter bonheur, malheur, (ou, guignon) *geluk, ongeluk aanbrengen, voorfellen*; porter (ou avoir) la mine, *'er uifzien, zich gelaaten, zich laaien aanzien*; être porté au changement, *tot verandering genegen zyn*; porter la parole, *het woord voeren, fpreken*; porter parole, *verflag doen (faire rapport)*; porter la partie de quelqu'un, *iemands zyde kiezen*; il ne le portera pas loin, *hy zal 't niet ver brengen*; hy zal zyne ftraf niet ontgaan; ce vin porte bien l'eau, *die wyn is fterk, kan veel water veelen*; porter les couleurs, la livrée, *livres draagen, lakkei zyn*; porter coup, *zyne werking doen, raak zyn, van klem of gewigt zyn, voilà un argument qui porte coup, dat is een bewys-ftuk van klem*; porter, *waarbaar zyn (van rivieren)*; le porter haut, *zich trots of als iemand van aanzien aanftellen*; le porter brau, ou, en beau lieu, *zich wel gedraagen, netjes of weidich gekleed gaan*; argent comptant porte médecine, *geraad geld dingt naauw*; porter, (in 't kaart-fpei) *hebben*; noemen, voeren; porter, *voeren (in wapen-k.)*; il porte d'argent, de gueules &c., *hy voerd een wit,*

rood wapen; puisque vous voilà tout porté, *faitez nous le plaifir de diner avec nous, nu gy bier zyt enz.*; porté au mal, *tot 't quaad genegen*; être porté pour quelqu'un, *iemand toezedaan zyn*; fe porter (v. r.) bien, mal, *wel vaaren, qualyk vaaren, wel, qualyk te paffe zyn*; fe porter au bien, à la paix, *tot het goede, tot de vrede overbellen, genegen zyn*; fe porter aux études, *tot de studie genegen zyn, zich daar aan overgeeven*; fe porter avec ardeur à quelque chofe, *iets met iever onderneemen*; fe porter courageufement, *zich manmoediglyk gedraagen*; fe porter partie contre quelqu'un, *zich voor party, tégendinger of aanklaager verklaaren*; fe porter pour héritier, *zich tot erfgenaam aangeeven, inftellen*; l'un portant l'autre (Zie Portant).

Portereau, (m) *Deurtje (n); item fluis-deur, fchus-deur (f) fas (n).*

Porterie, (f) *Deur-wagters- of portiers-buijfe (n).*

Porteur, eufe (m. & f.) *Draager, bronger, draagfter enz.*; porteur d'eau, *water baaler*; porteur de lettres, *brief-draager, brieven-befsteller*; porteur de lettre de change, *de houder van de wiffel-brief*; le porteur de la prefente, *bronger deezes*; porteur, *het paerd van een voor-ryder.*

Portier, iere (m. & f.) *Portier of poortier; deurwagter; poortier-fter.*

Portiere, (f) *Deur, (f) of portier (n. van een' Koets); item gordyn (f. voor een' deur).*

Portiere (adj. f.); *Brebis portiere, fchaap dat bequaam is om te lammeren, of te draagen.*

Portieres. (Zie Trompes).

Portion, (f) *Deel, aandeel, gedeelte, fluk, lot (n), portie (f).*

Portioncule, (f) *Aandeeltje, klein deeltje of flukje (n).*

Portique, (m) *Een overdekte of verwulfe gang, gaandery of galderij, ter zyden open (f).*

Portoir, (m) *Houten-bak (m) of fchot-*

POR. POS.

schotel (f), waar in men de Kar-
shuizers het eeten bringt.

Portraire, (v. a. oud w. *Zie*
Peindre).

Portrait, (m) *Afbeeldfel*, na-
maakfel, *portrét* (n); *portraitchar-*
gé, *portrét*, waar van de ligchaams
gebréken vergroot zyn.

Portraiture, (f) *Een boek over de*
Schilder-kunde (n).

Posade. (*Zie* *Péfade*).

Posage, (m) ou, **Posé** (f) *het leg-*
gen (n. van *stee* of iets dat zwaar is).

Posé, *ée* (adj. & part.) *Geséld*,
gelégd; *item bezádigd*, *ingerógn*;
colonne posée sur la base; un hom-
me *posé*, *een bezádigd mensch*; *po-*
sé (ou *supposé*) *que cela soit*, *ge-*
séld, *genomen dat het zoo zye*; ce a
posé, *dat verónderfeld of vast ge-*
feld *zynde*.

Posément, (adv.) *Bedaardelyk*,
zagsinnelyk.

Poser, (v. a.) *Stellen*, *zetten*,
leggen; *poser les pierres*, *les sen-*
tinelles, *en fait*, *de steenen leggen*,
de schildwagten stellen, *eene zaak*
stellen zoo te zyn; *posons le cas*
que cela fut ainsi, *genomen het was*
aldus; 8 & 9 font 17, *je pose 7 &*
retiens 1. poser, (v. n.) *rusten*;
cette pierre pose sur le mur.

Poseur, (m) *Een steen-legger*.

Positif, *ive* (adj.) *Stelig*, *daa-*
delyk, *werkelyk*, *uiddrukkelyk*; *cel-*
est positif, *dat is stelig*, *uiddruk-*
kelyk; un *avantage positif*, *een wé-*
zentlyk voordeel; un *commande-*
ment positif, *een stellig of uiddruk-*
kelyk gebód; *commandement nega-*
tif, *een verbód*; *droit positif*, *stel-*
lig of ingevoerd recht; *loix posit-*
ives, *ingevoerde wetten*; *théologie*
positive, *de stellige Godgeleeráheid*
(zonder geloofs-geschillen daar in te
mengen).

Positif, (m) *De eerste of stellende*
trap (f. in *spraak-k.*); *item een po-*
sitif of klein orgel (n).

Position, (f) *Stelling*, *zetting*,
legging, *stand*; *regle de la fautive*
position, *regel falsi* (in *reden-k.*).

Positive, (f. *Zie* *Théologie po-*
stive hier boven).

POS. 649

Positivement, (adv.) *Stelliglyk*,
zekerlyk; *uiddrukkelyk*; *cela est po-*
sitivement vrai, *dat is in der daad*
waar; *je ne saurois dire positive-*
ment, *ik kan niet voor vast zeggen*
enz.

Possédé, *ée* (adj. & part.) *Bezeen-*
ten, *in bezit gehad*; *item bezeeten*,
van den duivel gequeld; un *possédé*,
une *possédée*, *een*, *eene bezéte*ne.

Posséder, (v. a.) *Bezitten*, *in ei-*
gendom hebben, *genieten*; *item le*
diable le possède, *de duivel bezit*
hem; se *posséder* (v. r.) *zich zelven*
bezitten, *meester van zyne hartflog-*
ten zyn; il ne se *possède pas*, *tant*
il est en colère.

Possesseur, (m) *Bezitter*.

Possessif (a. j.); **Pronom possessif**,
bezittend voornaam-woord (in *spraak-*
k.) *als*: *mon*, *ton*, *son*, *notre &c.*

Possession, (f) *Bezitting* (f., *be-*
zit, *genot* (n. van iets); *item bezé-*
tenheid (van den duivel).

Possessoire, (adj. & f.) *Dat tot*
de bezitting van iets behoord; *item*
de bezitting van een geestelyk ampt;
juger le plein possessoire, *het volle*
bezit van een beroep vonnisfen.

Possessoirement, (adv.) *Op eene*
wyze die de bezitting aanduid.

Possibilité, (f) *Mogelykheid*.

Possible, (adj.) *Mogelyk*; *le pos-*
sible (f. m.) *het mogelyke*, *zyn best*;
je serai tout mon possible, *ik zal*
doen al wat ik kan, *of ik zal myn*
uiteerste best doen.

Postcommunion, (f) *Gebéd des*
Priesters voor 't outaer na 's avond-
maal.

Postcrit, (m) *Na-schrift*, *aan-*
hangfel, (n. dat men onder 's slot van
een brief schryft), een *Post-scriptum*.

Postdate, (f) *Laatere dag-téke-*
ning.

Postdater, (v. a.) *Laater dag-*
tékenen.

Poste, (m) *Plaats*, *standplaats*;
post, *schildwagt* (f); *item ampt*
(n), *betiening* (f); *défendre*, *aban-*
donner son poste, *zyn post veróe-*
digen, *verlaaten*; *relever les pos-*
tes, *de posten*, *schildwagten aflossen*;
poste avancé, *voorpóst*; *il est dans*

un bon poste, *by heeft een' goede bediening*; c'est un petit poste, *het is een deugnietje, een kopertje*.

Poste, (f) De *post*, *postillion* (m. *die de brieven aan of weg brengt*); *item* *het posthuis* (n), *de postery* of *post* (f); *postez cette lettre à la poste*, *brengt die brief naar de post of het posthuis*; *maître des postes*, *postmeester*; *chariot de poste*, *postwagen*; *bateau de poste*, *postboot*; *courir la poste*, *te postreizen*, *loopen*; *courir la poste en lisant*, *zeer ras leezén*; *aller en poste en l'autre monde*, *te post naar de andere wereld gaan*; *poste, wil, zin* (fantasie); *il faudroit faire un médecin à votre poste*; *prêter à poste*, *geld leenen om med te spelen onder voorwaarde van zeker voordeel te genieten*, *wanneer 'er iets aanmerkelijk med gewonnen word*; *poste, kógel*, *loper*; *poste, flekken-trek* (in *Bouw-k.*).

Poster, (v. a.) *Op een post stellen*, *zetten*, *plaatsen*, *postleeren*.

Poster, (v. n.) *Omloopen*, *langs de straat loopen* *rinkelroyen*; *ce garçon ne fait que poster*.

Postérieur, eure (adj.) *Achter*, *laater*; *jonger*, *nieuwer*; *la partie postérieure de la tête*, *het achter-deel des hoofds*; *cette lettre est postérieure à celle là*, *deze brief is jonger* (van *laater dag-tekening*) *als die*.

Postérieurement, (adv.) *Laater*, *daar na*.

Postériorité, (f) *Laatere tékening* of *byvoeging*, *achteraanstelling*.

Postérité, (f) *Nakómelingschap* (f) *nakómslacht* (n), *nakómelingen*, *nakzaaten*.

Posthume (adj.); *Enfant posthume*, *een kind na des waters dood geboren*; *œuvres posthumes*, *schrijven na des Schryvers dood uitgekomen*.

Postiche, (adj.) *Door kunst by of aangevoegt*, *valsch*, *niet natuurlijk*; *cheveux, dents, ornements postiches*, *valsch hair, ingezette tanden*, *aangevoegde, aangelapte dieraanden*.

Postille. (Zie *Apostille*).

Postillon, (m) *Postryder*, *postknecht*, *post*; *item* *voor ryder* (van een *Koets*); *postillons d'école*, *de winden* (by *Dichters*); *postillon*, *ligt vaarttuig om kondschap in te baalen*.

Postiquerie, (f) *Guitery*, *ondewgende streeken der jingens*.

Postposer, (v. a.) *Achter zetten* of *stellen*, *minjer achten*; *postposer son salut aux affaires du monde*.

Postulant (adj.); *Avocat postulant*, *een die voorspraak en pleitbezorger of advocaat en procureur teffens is*.

Postulant, ante (m. & f.) *Een of eene die v. zoekt om eenig ampt of om in een' geestelyke orden te worden aangenomen*; *item* *een die by de verkiezing van een Bisschop zyne stem geest aan een onbevoegd persoon*.

Postulation, (f) *Verzoek* (n), *aanhouding om iets* (f. in *Rechten*); *item* *benoeming van iemand tot Bisschop die 'er niet toe bevoegd is*.

Postuler, (v. a. & n.) *Verzoeken*, *aanhouden*, *kuipen*, *om eenig ampt of toelating in eene geestelyke orden*; *item* *Advocaat en Procureur te gelyk zyn*; *item* *een ongewettigd persoon tot Bisschop voordraagen*.

Posture, (f) *Gestalt* (f), *postuur* (n).

Pot, (m) *Een pot* (m), *kan* (f); *pot à beurre*, *à l'eau*, *au lait*, *à l'huile*, *à thé*, *à biere*, *à vin*, *à fleurs*, *boter-pot*, *water-kruik*, *melk-pot*, *thee-pot*, *bier-kan*, *wyn-kan*; *bloem-pot*; *pot à feu*, *vuur-pot*; *item* *slink-pot* (by *vuurwerkers*); *pot de chambre*, *water-pot*, *pis-pot*; *un pot d'eau*, *de vin*, *de biere*, *een kan water*, *wyn*, *bier*; *pot en tēte*, *een storm-boed*; *pot pourri*, *een mengelmoes van opgewarmde kost*; *faisons un pot pourri de tout cela*, *laat ons dat onder malkander mengen en gelyk deelen*; *mettre le pot au feu*, *den pot te vuur zetten*; *cela aide à faire bouillir le pot*, *dat helpt huishouden*, *of, doet de schoorsteen rooken*; *être toujours parmi les pots & les plats*, *altros aan*

aan de smul zyn; tourner autour du pot, om 't kantsje gaan, niet voor de wuist zyne meening zeggen; ils ne font qu'un pot & un feu, ou ils font à pot & à rôt ensemble, zy leeven alle goederen gemeen of zy eten en smceeren met elkaar; découvrir le pot aux roses, achter 't geheim komen; item zulks openbaaren; payer les pots cassés, iets bezuuren, 't ge'ag of de kosten betaalen; c'est un pot de terre, contre un pot de fer, het is een zwakke tegen eenen magtigen; il va & vient comme pois en pot, hy loopt gestadig heen en weer; faire le pot à deux anses, de banden in de zy zettē; il n'y a chez lui ni pot au feu ni écuelles lavées, het is by hem alles in wandrjen.

Potable, (adj.) Drinkbaar, vlotbaar.

Potage, (m) Moes (n), potágie, soëpsyp, sop (f), nat (n); potage aux herbes, au lait, à la viande, warmoes, melk-sop, vleesch-sop; il n'a que cela pour tout potage, hy heeft niets meer als dat voor zyn deel; ce n'est qu'un fou pour tout potage, om kort te gaan 't is een gek.

Potager, (m) Moes-tuin (m); item moes-schotel, soep-pan (f); keuken-fornuis (n); item soep-kom; item soep-setter.

Potager, ere adj.) Jardin potager (of alleenlyk Potager) Moes-tuin, moes-hof, warmoezierderij; plat potager, moes-of potágie schotel; herbes potageres, moes-kruiden.

Potasse, (f) Pot-asch.

Pote (adj.); Main pote, korte en dikke, verkleumde of lammie hand.

Poteau, (m) Paal, post, styl; planter un poteau, een' paal inslaan, zessen; poteau de la porte, deur-styl; poteau seigneurial, grenspaal eener Heerlykheid; poteau cornier, hoek-styl.

Potée, (f) Een pot-vol (m); item tin-asche; pot-aarde, aarde om in te gieten (f); il est éveillé comme une potée de touris, hy is zoo gaauw als een' rot.

Potelé, ée (adj.) Poezelig, vet, vleezig, quabbig, enfant, visage, bras potelé; jones, mains potelées.

Potelet, (m) Postje, stylje (n).

Poteleur, (m) Een styler, tap-per, een die by de kleine maat wyn, bier, enz. verkoopt.

Potence, (f) Galg, mik, (Gibet) potence à un bras, halve galg, mik; dresser une potence, eene galg oprigten; potence, (étaye, poteau) schoor, stut; potence de brimbale, ou, bringuebale, de mik, daar de pomp-sok in gaat; item gek, knie eener scheeps-pomp; potence, arm, uitsteeker (daar iets aanhangt, als een wapen, uithangbord, lantaaren enz.); potence, staande stuk daar de onrust (balancier) van een zakuurwerk op draait; potence, de kromte eener trompet; potences, ou bequilles, krukken; marcher sur des potences.

Potencé, ée (adj. in Wapenk.) Met krukken; croix potencée.

Potenciel. (Zie Potentiel).

Potentat, (m) Een magtig Koning of Vorst (m), Mogendheid (f).

Potentiel, elle (adj.) Dat kragt of vermogen in zich heeft; le poivre a un feu potentiel, de peper heeft iets in zich dat na waar gelykt; cauteure potentiel, middel dat zonder bees maaken brand of in-eet.

Potentiellement, (adv.) Kragtiglyk; heimelyk in-celend of kragt doende.

Potentille. (Zie Argentine).

Poterie, (f) Aarde-werk (n); item pottenbakkerij (f).

Poterne, (f) Achter-deur, sluip-deur (f); item heimelyk poortje (n. eener vesting voor ui wallen).

Potier, iere (m. & f.) Pottenbakker, pot-verkooper; pottenbakker, of-verkooptier, pot-vrouw; potier d'étain, sinne-gietier of verkoo-per.

Potin, (m) Zeker gegóien en tros geel lóper.

Portion, (f) Eengedees-drink (m), drahtje (n).

Potiron, (m) Padde-stoet (m), dwis-

duivels brood (n); *item* Zekere ronde pompoen (f).

Potron-Jaquet, (m. gem. w.) De dageraad (le point du jour).

Pou, (m) Een luis (f); il écorcheroit le pou pour en avoir la peau, *hy is een aartszierigaard*; un pou affamé, een' hongertige luis, een schrok, inhaalende vent.

Pouacre, (aij.) Luizig, stordig, euf; un pouacre, een luisbosch, luisbond, vuile vent.

Pouacrerie, (f) Luizigheid, stordigheid, een euf, walgelyk of stinkend ding.

Pouacresse, (f) Vuil vrouw-mensch (n), stordige seef (f).

Pouas, (i. terj.) Fie!

Pouce, (m) De duim (van de hand); *item* duim (12te deel van een voer); jouer du pouce, geld tellen.

Poucier, (m) Duimeling, duimring (der schoenmakers enz.)

Pou-de-soie, (m) Zekere zyde stoffe.

Poudre, (f) Stof; *item* poeder, poeyer, hair-poeyer (f); strooi-zand (n); réduire en poudre, tot stof maalen, verbryzelen; l'homme n'est que poudre & retournera en poudre, de mensch is maar stof enz.; jeter de la poudre aux yeux, zand in de oogen gooyen, door schyn verblinden; poudre à canon, buskruid; moulin à poudre, kruidmolen; tirer sa poudre aux moineaux (spr. w.), nuttelos werk doen; poudre à vers, wormkruid; prendre de la poudre d'escampette, vlugten, wegloopen.

Pondré, ée (adj. & part.) Gepoeverd enz.

Poudrer, (v. a.) Poeyeren, bespoeyeren; *item* bestrooven (als: een sebrist met zand, vlesch met zout, enz.).

Poudrerie, (Zie Poudriere).

Pondrette, (f) Korte mist (by Hoveniers).

Poudreux, euse (adj.) Stoffig, beschoen, vol stof.

Poudrier, (m) Buskruid-maaker; kruid-verkooper; *item* poeyer-maaker of verkooper; *item* zand-toker (m), zand-doos (f), zand-bakje (n).

Poudriere, (f) Kruid-molen; poeyer-molen.

Pouf, adv. & interj.) Pof! pouf! voilà mon homme par terre, pof! daar legt hy; les mousquets faisoient pouf, de snaphaanen poften; il fait pouf, hy beeldt zich op zyne mooye kleederen veel in; cette pierre fait pouf, die steen schilfert of springt.

Pouffier, (v. n. gem. w.) de rire, van lachen schateren, bersten.

Pouille, (Zie Pouilles).

Pouillé, (m) Register van alle Kerkelyke bedieningen en inkomsten eens bisdoms.

Pouiller, (v. a.) Uitschelden; se pouiller (v. r.), malkander uitschelden; (beur se chanter pouilles); se pouiller, zich luizen.

Pouillerie, (f) Kleer-kamer in een gast huis; *item* luizemar't; luizen-nest, armelyke huisvesting; bédelaary.

Pouilles (f. pl.); Chanter pouilles à quelqu'un, iemand de huid vol schelden.

Pouilleux, euse (adj. & f.) Luisagtig, Luizig; een luisbos.

Pouillier, ou, Pouillis (m) Bédelaars herberg.

Poulailler, (m) Hoender-bok, hoender-kor (n), *item* hoender verkooper.

Poulaillerie, (f) Hoender-markt.

Poulain, (m) Een veulen (n); faire un poulain, een veulen werpen.

Poulain, (m) Klop-oer (zeker venus-gezwel in de liesch); *item* een steê (voor 't vervoeren van zwaare lasten, of om vaten neêr te laaten in een Kelder).

Poulaine, (f) ou, Eperon (m) 't Galjoen van een schip (n).

Poulailler, (Zie Poulailler).

Pouiarde, (f) Jong gemest boen (n).

Poule, (f) Hen (f), hoen (n), poule huppée, kuif-hen; poule qui pond, qui couve, leg-hen, troeiben; poule d'eau, water hoen; poule d'inde, kalkoenfche hen; poule faisande, faisant-hen; c'est une gardeuse de poules d'inde, zy is gestadig op 't land; un joerriffe qui mene

mene les poules piffer, een jangar, hemmen pister, keuten-klouwer, gorten-ijker; klamer la poule, het boen plukken; item den boer plukken, kaa! maaten; faire la poule mouillée, geen hart of moed hebben; un bon renard ne mange jamais les poules de son voisinage, het is een slegte vogel die zyn' eigen nest te-schoyt; poule, de pot; (m. al den inzét van een spel, enjeux); gagner la poule.

Poulet, (m) Jonge hoen, kieken (n); item minne-trief (m) of het papier daar toe.

Poulette, (f) Jonge heu die nog niet legt; i em jong en los meisje; item wyn-rank om te poeten.

Poulevrin, ou, **Poulverin**, (m) Kruid-boorn (n) kruid-vlesch (f); item laad-kruid (n).

Pouliche, (m) Merrie-veulen (n).

Poulie, (f) Kairól, windaas, tákel (n) blok (m), trys, schyf (f).

Poulier, (v. a.) Met een kairól of blok op-hysen.

Pouleur, (m) Blokmaaker.

Poulin. (Zie Poulain).

Pouline, (f) Merrie-veulen (n).

Pouliner, (v. n.) Veulens werpen.

Pouliniere, (f. & & adj. f.); jument pouliniere, merrie die een veulen draagt of heeft.

Pouliot, (m) Kairólletje, blokje, schyfie (n).

Pouliot, (m) Polei (f. zéker kruid).

Poulmon. (Zie Poumon).

Poulot, (m) Kind (i oetel w.).

Poulpe, (f) Het vleeschig gedeelte des lichaams of der vrug en; item de pit of het merg der boomen.

Poulpe. (Zie Polype).

Pouls, (m. lees Pou) De pols (f); pouls lent, slaauwe pols; tâter le pouls; de pols voelen; item uittoeren, uitvorschen; le pouls lui bat fort, zyne pols jaagt of is driftig.

Poulevrin. (Zie Poulevrin).

Poumon, (m) De long (f).

Poumonique. (Zie Pulmonique).

Poupard, (m) Een gebakerd kind; kinder spret-popie zonder armen (n); item Juliet-jonker, sa'et-pop (m).

Poupe. (Zie Pouppe).

Poupée, (f) Heu' pop (f. de gekleed is); doekje (n. om een bevernde vinger); bout eener draaibank (waar by men het hout dat men draayen wil, vast zet).

Poupelin, (m) Zeker eier-doekje.

Poupelinier, (m) Pandoor toe.

Poupetier, (m) Poffen-maaker; poffen kraamer.

Poupin, ine (adj.) Popagtig, opgeschikt als een' pop; un poupin, een Juliet-jonker.

Pouplinier. (Zie Poupelinier).

Poupon, (m. boert. w.) Liefwigje, kindje, popje (n).

Pouponne (f. wozel w. mignon-ne); viens ici ma petite pouponne, kom hier myn liefje, myn bekje.

Pouppe, f, Het achter-kofsteel (n), de achter-jeven (m. van een schip); avoir le vent en pouppe, voor de wind zeilen; item gelukkig zyn.

Pour, (prep) Voor; om; uit hoofde enz.; pour dix écus, voor 10 ryksdaller; souffrir pour quelqu'un, voor iemande liden; pour vous, ou, pour l'amour de vous, om uwen wille; est ce à dire pour cela que &c.? moet men daarom besluiten dat enz.? pour cet effet, ten dien einde; quatre pour cent, vier ten honderd; pour moi (quant à moi), my aangaande, wat my betreft; pour ce qui est de cela, wat dat aangaat; cela fait pour moi, dat diend my; je me puis engagé pour demain, ik heb tegens morgen myn woord gegeven; pour l'année prochaine, tegen het volgende jaar; il fait bien froid pour (selon) la saison, het is zeer koud voor of naar het jaar-geyt; l'accouchée se porte bien pour le temps; je tiens cela pour fait, ik houde zulks voor geschied te zyn; cela passe pour constant, dat word voor vast gehouden; je suis enrôlé pour avoir (ou, parceque j'ai) trop chanté; il fut mis à mort pour avoir conspiré; pour le plus, ten hoogsten; pour le moins, ten minsten; pour lors, toen, aldoen (a'ors); pour l'heure (pour le present), voor; tegenwoordige, nu; pour vous obliger,

om u te verpligten; que vous ai je fait, pour me vouloir du mal? *wat heb ik u gedaan, dat gy my ongenegen zyt?* pour grand (ou quelque grand) que soit le peril, il ne le craint pas, *hoe groot het gevaar zye enz.*; pour peu qu'on y touche, il fait mal, *be weinigt men het ook aanraake, doet het zeer*; vous êtes trop de mes amis pour ne point prendre part à mes malheurs, *gy zyt my al te grooten vriend, dan dat gy enz.*; pour que, *op dat, ten einde* (afin que; il dit cela, pour que vous en profitiez: *hy zegt zulks op dat gy 'er nut uit moogt trekken*; pour (f. m.). fa voir le pour & le contre d'une affaire, *het voor en tegen van eene zaak weeten*.

Pource, (conj. conj. w.) *Deuzyl; daarom*.

Pourceau, (m) *Zwyn, verken*(n); *item kraas, slot op* (m).

Porcelaine. (Zie Porcelaine).

Pourcelet, (m) *Pisbed* (f. cloporte).

Pourchasser (v. a.) un cerf, *een hert najaagen, vervolgen, nazetten*; *item toetiglyk pourchasser une fille*, un emploi, *een' jon e dogter poogen te krygen; naar een ampt staan*.

Pourfendre, (v. a. oud w.) *Klieven*.

Pouffiler, (v. a.) *Reffeten, brygen* (*met een draad van andere kleur*).

Pour l'heure. (adv. Zie onder Pour).

Pour lors. (adv. Zie onder Pour).

Pourparler, (m) *On'terhandeling* (f) *gesprek* (n. over een vrédens-tractaat: enz.).

Pourpenfer, (v. n. oud w.) *Overdenken, naderken*; (*hâter Méditer*).

Pour peu que. (Zie onder Pour).

Pourpier, (m) *Pofstelyn* (f. kruid).

Pourpoint, (m) *Een wambais*, *wante*: (n); *remplir son pourpoint*, (*spr. w.*) *zyn' maag vullen*, *watthet ichvaren*; *saufver le moule du pourpoint*, (*spr. w.*) *zyn leven 'er afbrengen of falveeren*; à brule-pourpoint, (adv.) *van naby; onder de oogen; op den man aan; tirer à*

brule-pourpoint; un argument à brule-pourpoint.

Pourpointerie, (f) *Wambes-maakery*.

Pourpointier, (m) *Wambes-maaker; wambes-verkooper*.

Pourpre, (m) 't *Purper* (n), *purper-kleur* (f), *paers-rood* (n); *item roode-vlakken van zekere quaadaartige koorts*.

Pourpre, (f) *Purper-vifch* (m), *purper-flak*; *item purpere stoffe* (f); 't gewaad of de waardigheid van een Koning, *Paus of Kardinaal*, *het purper genaamd*.

Pourpré, ée (adj.) *Purper-kleurig*; *item fievre pourprée*, *blusskoorts*.

Pourpris, (m. oud. w.) *Omvang* (*bêre enceinte, enclos*).

Pour que. (conj. Zie onder Pour).

Pourquoi, (adv. & conj.) *Waarom?* *om welke reden of oorzaak?* *pourquoi non? waarom niet?* c'est pourquoi, *daarom*, *derhalven*, *overzulks*, *mitsdien*; *est pourquoi je vous prie*; *pourquoi que ce soit*, *waarom of om wat reden het ook zye*; *le pourquoi*, (f. m.) *de waarom of oorzaak*.

Pourri, (m) *Het rot, of verrotte van iets* (n); *sentir le pourri*, *naar 't rot rieken*.

Pourri, ie (adj. & part.) *Verrot*

Pourrir, (v. a. Gâter) *doen rotten of verrotten*.

Pourrir, v. n.) *se pourrir*, (v. r.) *Rotten, verrotten, beverven*.

Pourriture, (f) *Vervotting*.

Poursuite, (f) *Vervolging, najaaging*, *nazetting* (eenes vyands); *item vervolging*, *voorzetting* (een zaak).

Poursuivant, ante (adj.) *Vervolgende, naze tende*.

Poursuivant, (f. m.) *Bejaager, aanzoeter* (om te s).

Poursuivi, ie (adj. & part.) *Vervold* enz.

Poursuivre, (v. a.) *Vervolgen*, *achtervolgen*, *najaagen*, *nazetten*; *enz. poursuivre l'ennemi*, *son débiteur*, un emploi, *une fille*, *son procès*, *sa pointe*, *son discours*, *den vyand vervolgen*, *zyn' schulde-naar*

naar door dwang-middelen om betaa-
ling aanbouden; naar een ampt staan;
eene jonge dogter ten huwelyk verzoeken;
zyn geding, zyn voorneemen, zyne réde voortzetten, vervolgen.

Pourtant, (conj.) Echter, evenwel, nogtans, niet emin.

Pourtour, (m) Omrek; ce pilier est tant de pourtour (circonference).

Pouvoir, (v. n.) word geconjugeerd als voir, uitgenomen in de toek. en onvolm. tyd alwaar men zegt, je pourvoirai; je pourvoirois) voorzien, bezorgen, z.g. draagen, order stellen; Dieu y pourvoira, God zal 'er invoerzien; pourvoir à tout, op alles ordre stellen.

Pouvoir, (v. a.) Voorzien, verzorgen; pourvoir quelqu'un de quelque chose; pourvoir ses enfants; se pourvoir, (v. r.) zich voorzien, zich verzorgen; le pourvoir en justice, zyne aanklagt voor 't Gerichts doen, recht erlyke hulp verzoeken.

Pourvoyeur, euse (m. & f.) Verzorger; frouwintmeester; verzorgster.

Pourvu, ue (adj. & part.) Voorzien, bezorgd; un pourvu, een beroefene, een bezitter van een' kerke-lyke bediening.

Pourvu-que, (conj. die den subjonct. regeerd) Mits dat, onder beding dat; (à condition que).

Pous. (Zie Pous).

Poussé, (f. Dampigheid, kort-ademigheid (der paerden); item een jaarig lot of schoot (van een boom).

Poussé, ée (adj.) Gestooten, gedreeven; uitgeschooten, enz. (Zie Pous-fer); vin poussé, drabbige of verslaagen wyn, die gewerkt heeft.

Poussé-cul, (m. gem. w.) Dief-leider, rakker.

Poussée, (f) Een stoot (m); poussée de voute, de la terre, 't drukken van een gewelf op een' muur; 't zwellen van de aar'te; je lui ai donné la poussée, ik heb hem iets in 't oor gebeeten en in beweging gebracht.

Pousser, (v. a.) Sto ten, duuwen; voortdruiven, voortduwen, voortstuwen, aandruiven, aanzetten enz.

vous l'avez poussé & il est tombé, gy hebt hem gestooten enz.; pousser cela plus avant, stoot, voortdruiven; zet dat wat meer voor uit of wat verder; pourq. oi me poussiez vous de la sorte? waarom stoot gy my zoo? pousser un coup, ou, porter une botte, een stoot toebrengen; uitstooten (in de scherm ch.); pousser son cheval, zyn p. erdaanzetten, oespooren geeven; pousser l'ennemi, den vyand in 't naauwtrengen, doen wyken; pousser vivement une affaire, een' zaak met nadruk voortzetten; pousser trop loin sa vengeance, sa raillerie, zyne wraakzugt, spotterny te verre rekken; pousser sa victoire, sa fortune, zyne overwinning, zyn geluk voortzetten; pousser quelqu'un dans le monde, iemand voort helpen; pousser (exciter, porter) quelqu'un au jeu, au mal, à l'étude, &c. iemand iemand tot het speelen enz. aanzetten; pousser quelqu'un à bout, iemand ten einde raad helpen, in engte of verlegenheid brengen; on a enfin poussé sa patience à bout; pousser, uitboezemen, uit even; pousser des vœux, des cris, des sanglots, des soupirs; pousser le temps avec l'épau-le, (spr. w.) tyd winnen, iets uitspellen; pousser, telldigen, tergen; pousser, stempelen (een boek).

Pousser, (v. n.) Uitschieten, uitbotten (als: bomen en planten); dampig, kort-ademig zyn (als een paerd); verzuilen, verslaan, drabbig worden (als: wyn die werkt); voort-rukken, voort-stappen, voort rennen (avancer); pousser à la roue, (spr. w.) behulpzaam zyn, mede-werken; se pousser, (v. r.) zich stooten; item zyn geluk bevorderen; item malkander stooten, voortduwen, aandruiven, aanzetten, voort helpen.

Pousseur, euse (m. & f.) Voortduuwer; dringer (onder 't volk) voortdruyer, voortstouwer; item pousseur de beaux sentiments, een zinryk geest.

Poussier, (m) Kool-gruis (n).

Poussière, (f) Stof (n).

Poussif, ive (adj.) Kort-ademig

ing, dampig; als: cheval pouffé.

Pouffin, (m) Kuiken, kicken (n).

Pouffiniere (f) ou, les Pléiades, 't zéven-gefternte.

Pouffoir, (m) Tandflooter (by Tandmeester).

Pout-de-soie. (Zie Pou-de-soie).

Poutie, (f) Vlok, ftof op kleederen.

Poutieux, eufe (adj.) Die geen fofje op zyn kleederen kan lyden, al te ret of vies.

Poutre, (f) Een balk (m).

Poutrelle, (f) Balkje (n).

Pouvoir, (v. a.) Konnen, kunnen, vermógen; je ne puis pas, ik kan niet; je ne puis rien dans cette affaire, ik kan in die zaak niets doen; vous pouvez tout sur lui, gy vermagt alles op hem; je n'en puis plus, ik kan 't niet langer uithouden of weeflaan; je n'en puis mais, ik kan 't niet gebeeteren; il se pourroit bien faire, het zou wel konnen gebeuren of geschieden; cela se peut (ou, peut être), dat kan zyn; si jeunesse favoit & vieillesse pouvoit, jamais pauvreté ne feroit.

Pouvoir, (m) Magt (f), vermógen, gezag (n).

Pratique, &c. (Zie Pratique &c.).

Pragmatique, (adj. alleen dus); Pragmatique fanktion, zekere werf ordonnantie ter bejaaling van het Kerkelyk gezag des Roomfchen floels.

Prairie, (f) Weiland (n), weide, beemd (f).

Praline, (f) Suiker-amandél.

Praticable, ou, Praticable, (adj.) Doenlyk; bruikbaar, dat gedaan, of, ge'ruikt kan worden; enz. ce conseil n'est pas praticable, die raad is niet mogelyk of kan niet ter uitvoer gebragt worden; chemin praticable, bruikbare weg; cet homme n'est nullement praticable, niet die man is niet om te gaan, of, niet te regt te komen; cette machine n'est pas praticable, da konst-werk-tuig kan niet gemaakt, of, verzonnen worden.

Praticien, (m) Rechts-oeffenaar, een gleikundige.

Praticable. (Zie Praticable).

Pratique, (adj.) Oeffenend, daadelyk (non spéculatif); géometrie, morale pratique, oeffenende meeskunde, zede-kunde; être pratique d'un lien, d'une chose, een plaats dikwils bezoeken, bevaaren; een ding beoeffenen of daar in ervaaren zyn.

Pratique, (f) Oeffening, uitoeffening, te werkftelling uitvoering (f); iem gebruik (n); gewoonte, manier (f; enz. il faut joindre la pratique à la théorie, men moet d'oeffening by de befchouwing voegen; mettre en pratique, in 't werk ftellen; cela n'est plus en pratique, dat is niet meer in gebruik; pratique, recht-kunde, rechts handel, praktyk, kennis der rechts zaaken; entendre bien la pratique; pratique, kalandifte; kalandant; vous n'aurez plus de mes pratiques, gy zult myne kalandifte niet meer hebben; médecin, chirurgien qui a de bonnes pratiques, Geneesheer, Heelmeeftér die veel kalandanten of veel te doen heeft; donner bien de la pratique à quelqu'un, iemand veel te doen geeven, veel meefte verfchaffen; ces domestiques n'ont que les pratiques, die dienftboden hebben niets anders als 't vervál; pratique (intrigue, menée), kunftgreep, lift, ftreck; il fittant par ses pratiques que &c. pratique, onderhandeling, handel; avoir, obtenir pratique, cryheid of vergunning hebben om, na geboudene quarantaine; te mogen landen en met den inwoonderen te handelen; nous ne pumes avoir pratique avec ces infulaires, wy konden geene onderhandeling met die eilanders bekómen.

Pratiquer, (v. a. & n.) Oeffenen, uitoeffenen; enz. pratiquer les devoirs de la religion, de pligten van den Godsdienst betrachten; pratiquer la Médecine, de Geneeskunde oeffenen; pratiquer, de praktyk, oeffenen, rechtszaaken behandelen; pratiquer toutes sortes de gens, by allerlei ftag van menfchen verkeeren; pratiquer, inricht n, doen; c'est ainsi qu'ils le pratiquent; pratiquer (ménager) une niche dans un mur,

eens

ene holte, een beeld-vak in een muur brengen, produceeren; pratiquer quelqu'un, ou, avec quelqu'un (suborner, tacher de gagner), iemand heimelyk omkopen, omzeten, trachten om-se-praaten; pratiquer des intelligences, les voix, heimelyke verstandhouding, se leur-flemmen trachten te gewinnen; pratiquer un port, eenen zee haven dikwils bevaaren.

Pré, (m) *Wet*, *weide*, *beemd*; item *vegrplaats*, *duël plaats* (f); se trouver sur le pré, zich in 't duël begeeven.

Préadamites, (m. pl.) *Menschen die voor Adam geweest zouden zyn*; item *die gene welke zulks verkeerdelyk gelooven*.

Préalable, (adj.) *Voorafgaande*; un préalable, (f. m.) *eene voorafgaande zaak*.

Préalablement (adv.) ou, au préalable, *vooraf, eerst, voorafgaandelyk*.

Préallegué, ée (adj.) *Voor-afgemeld of aangehaald*.

Préambule, (m) *Voor-gesprek* (n) *voor-afpraak, voor-rede, inleiding* (f).

Préau, (m) *Kleine wei* (f), *weide, beemdje* (n); item *binnen-plaats* (f) of *hof* (m) *van een gevangen huis*.

Prébende, (f) *Dombeerschap*, *Kanonnikdom*, *geestelyk ampt* (n); item *de jaarlyksche inkomst daar van*; item *jaar-wedde of bedeeeling eener beurs of genootschap* (f).

Prébendé, ée (adj.) *Die zulke inkomsten geniet*.

Prébendier, (m) *Een Provenier*, *Prebendaris*.

Précaire, (adj.) *Wat men biddende of by vergunning of afhankelijk bezit*; autorité précaire, *ontleend of vergund gezag*; précaire, (f. m.) *genaden-bezit*; posséder par précaire, *als een' leenjaat bezitten*.

Précairement, (adv.) *Als een leen, by vergunning, uit gade*.

Précaution, (f) *Voorzorg, voorbeoeding, omzigtigheid*.

Précautionner (v. n.) *se Précautionner*, (v. r.) *zich in acht neemen, op zyn goede zyn, voorzorg gebrui-*

ken; précautionne, ée (part. & adj.) *voorzigtig, beboedzaam*.

Précédé, ée (adj.) *Voorgegaan*.

Précédemment, (adv.) *Voorgaandelyk, alvorens*.

Précédent, ente, (adj.) *Voorgaande, vorig*; l'année précédente; je vous ai marqué par ma précédente; le livre, le ucle précédent.

Précéder, (v. a. & n.) *Voorgaan, eerder zyn, iem den voor rang hebben enz.* Platon a précédé Aristote, *Platon was Aristotels geweest*; précéder quelqu'un, *iemand voorgaan*; item *de rang voor hem hebben*; item *hem overtreffen in iet.*

Préceinte, (f. *Zie Précinte*).

Précellence, (f) *Meerder rang of waardigheid*.

Précéder, (v. n.) *Te boven gaan overtreffen, waardiger zyn*.

Précenteur, (m) *Koor-meester, voorzanger eener Domkerk*.

Précepte, (m) *Leer, leering*, les (f); donner de bons préceptes; précepte, *gebu'd*; précepte affirmatif, négatif, *gebiedend, verbiedend* getod.

Précepteur, (m) *Leermeeester; Zedenmeester*.

Préceptorial, ale (adj.); Dignité préceptoriale, *waerligheid in een domkapittel, die den bezitter daar van verplicht te onderwyzen*.

Préceptoriât, (m) *Préceptors-plaats*.

Préchantre, (m) *Voorzanger, koor-meester (in een' Domkerk)*.

Prêche, (m. béser sermon, prédication) *Preek, predikane, leerrede* (f); aller au prêche, *naar de kerk gaan*.

Prêcher, (v. a. & n.) *Preken, préken, verkondigen*; prêcher la parole de Dieu, *Gods woord verkondigen*; prêcher (vanter) *waanen, veel voorgeeven, gesnap maken, pogchen, smelen*, après cela, viens nous prêcher ton innocence, *kom ons nu veel van uw' onschuld vertellen*; il prêche partout les exploits, *by smeldt overal, enz.* il ne fait que prêcher malheur, *by verkondigt niets dan looser ongelukken*; prêcher con-

tre quelque chose, iets met woorden tegen gaan; prêcher sur la vengeance, met het glas in de hand zonder ophouden praten; son teint mortifié prêche la continence, zyn uitgemergeld gelaat duid de matigheid aan; item haar gerimpeld wezen maakt iemand inzien; on a beau prêcher à qui n'a cure de bien faire, (spr. w.) 't is te vergeefs gesluit als 't paerd niet pissen wil.

Prêchereffe, (f) Dominicaanzer-nonne.

Prêcheur, (m) Preek-beer, Dominicaner-monnik.

Prêcheur, (m. schimpw.) Preeker, flegte preeker; item praatvaer, babelaar, lulle broer.

Précieuse, (f) Vrouwensch dat gemaakte gebaarden en taal heeft.

Précieusement, (adv.) Dierbaarlyk, waerdiglyk, kostelyk; item garder une chose précieusement, een ding, als iets dierbaars, zorgvuldiglyk bewaaren.

Précieux, euse (adj.) Kostelyk, dierbaar; item gemaaks in houding en woorden (affecté).

Précinte, (f) Barabout van een schip (n).

Précipice, (m) Steile en gevaarlyke diepte, afgrond (f); sa vie étoit au bord du précipice, zyn leven was in 't uiterste gevaar.

Précipitamment, (m) Haastiglyk, ylings, zonder bedenken, hals over kop.

Précipitant, (m. in Scheikunde) Een ding dat de ontbondene stoffe naar bereden dryft.

Précipitation, (f) Overhaastig, over-yling; onbedagtzaamheid; item 't neêrdryven naar den grond van ontbondene stoffen (in Chym.).

Précipité, (m) Het op den bodem gevallen of gedrevene (in Chym.).

Précipité, ée (adj.) Van boven neêr geploft, neêr-geworpen, van eene steile of steile ruis in eene afgrond neêrgehoort; item neêrgeedreven naar den grond (in Chym.); item overhaastig, over yling, te voorbaarig, te schielik; depart, esprit précipité,

ylings of zeer schielik vertrek, voorbaarig, onbedagtzaam mensch.

Précipiter, (v. a.) Van boven neêrwerpen, neêrstoren, neêr ploffen précipiter du haut d'un rocher, d'une tour, dans le malheur; précipiter, over-ylen, overhaasten, onbedagtzaam te werk gaan; il ne faut rien précipiter; précipiter, naar den grond dryven (in Chym.).

Préciput, (m. in Rechten) Vooruitbeding, voorrecht (n) vooruitgaa-ve vooruitgift, (f. in een' boedel-scheiding voor de langstlevende van man of vrouw of voor een eerstgeboorene).

Précis, ise (adj.) Juist, net, stipt bepaald.

Précis, (m) Het eigentlyke (n), de korte en zaakelyke inhoud (m. van iets).

Précisément, (adv.) Stiptelyk, juist, net.

Précision, (f) Stiptheid, netheid, naauwkeurigheid, bepaaling; item afzondering, afscheiding (in redenken.) als; connoître les choses par précision, de dingen stuks-wyze, afzonderlyk kennen of weeten.

Précoce, (adj.) Vroeg ryp; ryp voor den tyd; fruits précoces; esprit précoce.

Précocité, (f) Al te vroege rypheid.

Précompter, (v. a. in Rechten) Vooruit afrekken of rekenen.

Préconisation, (f) Bericht of verslag van een Kardinaal aan den Paus en den gantschen Kerkelyken Raad, nopens iemand die door zyn' Vorst tot Aartsbischop of Bischop benoemd is, als meede aanpryzyng van denreken wegeus zyre bequaamheid daar toe.

Préconiser, (v. a.) Zodanig berichten aanpryzyng of preconisatie den; item (veert.) préconiser quelqu'un, iemand uitiermaaten pryzen, verheffen.

Précurseur, (m) Voorlooper, voorbode, aankondiger, (van iemands komst.).

Prédécedé, ée (adj.) Voor-overleeden (in Rechten).

Prédéceder, (v. n.) Vooroverlyden, eerst fierven (in Rechten).

Prédécès, (m) Voor-overlyding (in Rechten).

Prédécesseur, (m) Voorganger, voorzaat; nos prédécesseurs, onze voor-ouders, of, voorzaaten.

Prédestination, (f) Voorbeschik (n), voorbeschikking, verkiezing van eeuwigheid; bepaaling, schikking (f. tot iets).

Prédestiner, (v. a.) Voorfchikken, voorbepaalen; voorbeschikken (tot iets); les prédestinés, de uitverkorene; Dieu avoit prédestiné cyrus pour être le libérateur du peuple juif, God had Cyrus voorgeschikt om enz.

Prédétermination, (f) Voorbepaaling van God omtrent de daaden der menschen.

Prédicable, (adj. in Reden-k.) Dat van een ding gezegt kan worden, als: het woord Animal kan zoo wel van menschen als dieren gezegt worden; predicable, dat gepreekt kan worden.

Prédicament, (m. in Reden-k.) Hoofd of klasse, waar onder men iets brengt; item être en bon ou mauvais prédicament, in een goed of quadaad geruchte zyn.

Prédicant, (m. spot w.) Een slechte preeker.

Prédicateur, (m) Prédiker, Leeraar, Predikant.

Prédication, (f) Leer-reele, preek, predikatie; item prédiking (f), het preeken (n).

Prédiction, (f) Voorzegging, voorspelling (van toekomstige dingen).

Prédilection, (f) Grootere liefde, die men iemand voor anderen toedraagt.

Prédire, (v. a. Word geconj. als dire, uitgenómen in de tegenw. tyd der roonende wyze zegt men vous prédisez in plaats van préditez) voorzeggen, voorspellen.

Prédominant, ante (adj.) Heerschende, de overhand hebbende, passion prédominante, overheerschende gemoeds-neiging.

Prédominer, (v. n.) Heerschen, overheerschen, de overhand hebben;

krachtiger of overvloediger zyn, overstreffen; l'avarice prédomine en lui.

Prééminence, (f) Voor-rang, meer verbevenheid, grooter voortreffelykheid.

Prééminent, ente (adj.) Voorirefselyker, verbevenner; dignité prééminente, grootere waerdigheid.

Préexistence, (f) Voorbestaanlykheid, het aanweezen eenes dings voor een ander.

Préexistant, ente (adj.) Voorbestaande, aanweezende te voeren.

Préexister, (v. n.) Te voeren bestaan of in weezen zyn.

Préface, (f) Voor-rede (f), voorberigt (n. eenes boekts); item 't begin (n), de inleiding (f. der misse).

Préfect, (Zie Préfet).

Préfecture, (f) Stadhouderschap, amptmanschap, opperbester (n. van 't oud Rome, in 't afweezen des Keizers of der Burgermeesteren); item kreits, ampt of Jurisdicte (in Aardryksk.).

Préférable, (adj.) Voor-verkieslyk, voor-verkiesbaar, dat meer te achten is, of de voorkeur verdiend.

Préférablement (adv.) à toutes choses, voor alle andere dingen, boven al.

Préférence, (f) Voor-rang, voorkeur, meerdere achting.

Préférer, (v. a.) Den voor-rang geeven, meer achten, voor-trekken.

Préfêt, (m) Stadhoud, bevelhebber, amptman, Landvoogd in 't oud Rome; item opziender der scholen en der leerlingen by de Jesuiten.

Préfigurer, (v. a.) Voor-uit-afbeelden.

Préfinir (v. a.) un jour, eenen dag bepaalen, vast-stellen, of, beeraamen (in Rechten).

Préfix, ixe (adj.) Bepaalt, vastgesteld, temps préfix, bestemde of gezette tyd.

Préfixion, (f) Bepaaling; préfixion de délai, vastgestelde termyn van uitstel (in Rechten).

Prégadi, (m) Raad van Venetiën.

Prégaton, (m. by Goud-draadtrekke) De 10 of 12 kleinste gaatjes in 't trek-zyer.

Pregnant,

Pregnant, ou, Preignant, ante (adj. alleenlyk dus); Douleurs prégnantes, *hevige smerten*.

Préjudice, (m) *Nadeel* (n); *schade, verongelyking* (f); sans préjudice de qui que ce soit, *zonder benadeeling of vermindering van iemands recht*.

Préjudiciable, (adj.) *Nadeelig, schadelijk, hinderlyk*.

Préjudiciaux, (adj. m. pl. in Rechten); *Præjudiciaux, procès-luften die voor- of moeten betaald worden*.

Préjudicier, (v. n.) *Benadeelen, nadeelig, schadelijk of hinderlyk zyn; cela préjudicie à votre santé, à vos affaires*.

Préjugé, (m) *Voor-oordeel* (n), *opgevatte waan, verkeerde inbeelding*; (f. préoccupation, prévention) *le défaire de ses préjugés, zich van zyne voor-oordelen ontdoen; préjugé, vooraf-vonniss, prévisie* (jugement préparatif in Rechten); *préjugé, voor-téken van iets toekomstendes*.

Préjuger, (v. a.) *Vooruit-vonnissen; préjuger, (v. n.) gissen, vermoeden*.

Prélart, ou, Prélard, (m) *Prezetting* (zynde een geteerd dek-kleed op de luiken van een schip).

Prélat, (m) *Kerk-voogd, hooge geestelyke Amptenaar* (als: een Bisschop. Abt enz.).

Prélature, (f) *Kerk-voogdy*.

Prêle, (f) *Paerde-slaert* (een kruin).

Prélegs, (m) *Vooruit-maaking by aiterste wille* (f).

Préléguer, (v. a.) *Vooruit-maaken, vooruit-legateeren*.

Préler, (v. a.) *Met het kruid paerd-slaert* (Prêle) *wryven* (by draayers).

Prélever, (v. a.) *Voor-af ligten, taffen, wegneemen; prélever les dettes passives avant le partage d'une succession*.

Préliminaire, (adj. & f. m.) *Dat voor den drémpel is of voorafgaat; discours préliminaire, voor-rede, voor-gesprek, berichts* (in een boek); *les préliminaires* (f. m. pl.) *de la*

paix, de vooraf gaande vredens onderhandelingen.

Prélude, (m) *Voor-spel* (n. in muziek); *item voor-bereiding* (f) *aanvang* (m. tot iets).

Préluder, (v. n.) *Een voor spel, voorbereiding maaken*.

Prématuré, ée (adj.) *Te vroeg ryp, ontylig, overhaastig; fruits prématurés, ontydige vrugten; mort prématurée, overhaastige, al te vroege dood*.

Prématurement, (adv.) *Voor den tyd, ontydiglyk, te vroeg*.

Prématurité, (f) *Te vroege rypheid, ontydigheid, overhaastigheid*.

Prême d'émeraude, (m) *Zekere grove smaragd half-doorschynend en half donker*.

Préméditation, (f) *Voor-bedénking, voor-bepeinzing, voor-overlegging*.

Prémédité, ée (adj. & part.) *Voor-bedagt, opzettelyk*.

Préméditer, (v. a.) *Voor-bedenken, te vooren overleggen of beraadslaagen*.

Prémices, (f. pl.) *De eerstelingen, de eerste vrugten, het eerste genót; item het begin* (van iets).

Premier, iere (adj. & f.) *De eerste; le premier-né, de eerst-geborene; la matiere premiere, de eerste of oorspronkelyke stoffe; premier, de eerste, de voornaamste; c'est le premier des Poëtes; premier, eerste, voorige, oude; récupérer sa premiere santé, zyne voorige gezondheid weêr betomen; cette maison a perdu son premier lustre, dat huis of geslacht heeft zyn oude luister verlooren; premiere ébauche, eerste of ligte schets; je suis premier, ik ben voor de hand, of ik moet 't eerst uitpeelen; Monsieur le premier, Oppersla-moester van den kleinen stal des Konings; en premier lieu, voor eerst, in de eerste plaats*.

Premierement, (adv.) *Eerstelyk, voor eerst, in de eerste plaats; en premier lieu*.

Prémiffes, (f. pl.) *De twee eerste stellingen eener suit-réde*.

Prémotion, (f) *Voorbeweeging*

(des Scheppers ontsrent het Schepfel).

P. émunir (v. a.) contre le froid, contre la séduction, tegen de koude, tegen de verleiding verzorgen, bewaaren, wapenen; se prémunir, (v. r.) zich waken, voorzien.

Prenable, (adj.) Inneemlyk, winbaar, overwinnelyk; ville prenabile.

Prenant, ante (adj.) Neemende; ontvangende; la partie prenante, de ontvangende party, die de bestaaling ontvangt; carême prenant, vasten avond.

Prendre, (v. a. & n.) Neemen, vatten, grijpen; ontnemen, inneemen, verdoeren; vangen enz.; prendre un bâton, een' stok neemen, opvatten; prendre une médecine, een' genees-drink inneemen; prendre de la nourriture, voedsel gebruiken; prendre quelqu'un prisonnier, iemand gevangen neemen; prendre au corps, by den kop vatten, in hechtenis neemen; prendre un voleur, eenen dief vangen, opvangen; prendre sur le fait, op heester-daad betrappen, vatten; prendre une ville, eene Stadt inneemen; prendre (voler), afneemen, wegkaopen, steele; on m'a pris ma bourse; prendre en bonne, en mauvaise part, wel of kwalijk neemen; diantre! si je vous prends, de drommel! als ik u kryge; prendre le bain, les eaux, het bad, de bronwateren gebruiken; prendre du tabac, tabak rooken; snuiven; prendre ses habits, zyn' klederen aantrekken; prendre l'épée, den dégen of het zwaard opvatten; item den krygsdienst aanneemen, verkiezen, Soldaat worden; prendre la robe, le froc, den tabbaard aanneemen, een rechtsgeleerde, een monnik worden; prendre le deuil, den rouw aanneemen; prendre l'ennemi en flanc, par derriere, den vyand van ter zyde, van achteren aangrypen; prendre le gouvernement, de regeering aanvaarden; prendre, houden, aanzien; pour qui me prenez vous? voor wien ziet gy my aan? wie denkt gy dat ik

ben? prendre, quelqu'un pour aupe, iemand bedotten, loeren, bedriegen; prendre du poisson, des oiseaux un lievre, visch enz. vangen; prendre à la gorge, by de stroot of keel vatten; item in de keel byten (als péper enz.); cette odeur me prend au nez, die reuk grypt my by de neus; prendre la discipline, zich zelfs kassiden, tuchtigen; prendre le pas sur quelqu'un, de hoogere hand, den voorrang van iemand neemen, hem voorgaan; item voor-by streven, te boven gaan; prendre la parole, het woord opvatten, aanvangen te spreken; item antwoorden; prendre (ou gagner) une maladie, eene ziekte bekomen, prendre la fièvre, de koorts krygen; la goutte l'a pris, by heeft de jigt gekreegen; prendre le large ou le largue, het ruime sop, de zee kiezen; prendre, trop sur soi, te veel op zich neemen; prendre par écrit, in geschrift stellen, opstellen; prendre langue, kondschap neemen; prendre jour & heure, dag en uur bepaalen; prendre à témoin, tot getuigen neemen, roepen; prendre toutes choses à gauche, alles verkeerdelyk of euvr opvatten, verstaan; prendre parole, mondeling affspreken; prendre le cas, het geval stellen, verondersstellen; prendre bien son temps, de bequaame tyd waarneemen; prendre terre, aanlanden, voet aan land zetten; prendre quelqu'un au mot, iemand by 't woord vatten; prendre garde, op zyn' boede zyn; oppassen, acht geeven; prendre pitié de quelqu'un, medelyden met iemand hebben; prendre courage, moed scheppen; prendre l'épouvante, met schrik bevangen worden; prendre conseil, te raade gaan, raad neemen; prendre parti, zich tot iets begeeven; prendre parti dans les troupes, zich in den krygsdienst begeeven; prendre son parti, zyn besluit neemen; prendre l'air, een luchtje scheppen; prendre haleine, adem scheppen; prendre à partie, aanklaagen; prendre racine, wortel schieten; fruit qui prend chair, vrucht

*vrugt die begint te zetten of te zwel-
len*; cheval qui prend quatre ans,
*een paerd dat in zyn vierde jaar
gaat*; prendre cours, *vlieten, zyn'
loop neemen*; item in zwang, in 't
gebruik komen; prendre vent de-
vant, *overlaag vallen, de wind van
vooren krygen*; prendre chasse, *af-
deinzen, weg zeilen (Schreeps-w.)*;
se laisser prendre, *zich wringen of
grypen laaten*; item *zich verscbalken
of belotten laaten*; se laisser prendre
aux apparences, *door den schyn be-
dod worden*; prendre feu, *vuur vat-
ten*; item *toornig of hiszig worden*;
le feu prit aux maisons voisines;
*het vuur of de vlam sloeg over op de
naburige huizen*; cela prend aux
habits, *dat het zich aan de kleede-
ren, blyft 'er aan hangen*; prendre,
*stollen, stremmen, runnen, dik wor-
den*; item *te vriezen, bevrozen*; le
lait prend, *de melk stolt*; la rivie-
re est prise, *de rivier is togevroo-
ren*; prendre (tourner) à droite,
à gauche, *de rechterhand, linkerhand
in slaan*; prendre le frein aux dents,
*zets meeyelyks of onaangenaams met
moed aangrypen, daar tégen verhar-
den*; prendre saint Pierre pour
saint Paul, *het eene voor 't andere
aanzien*; il a pris martre pour re-
nard, *hy heeft zich zeer bedrogen*;
prendre le tison par l'endroit où
il brule, *eene zaak verkeerdelyk aan-
grypen*; prendre la mouche, *la
chevre, opsluiven, opuliegen, quaad
worden*; je n'y prends, ni n'y
mets, *ik doe 'er niets aan, ik laate
het zoo als het is*; prendre naislan-
ce, *gehooren worden, ontstaan*; pren-
dre vie, *het leven bekomen*; pren-
dre à honte, *befchaamd zyn*; à tout
prendre, *met dat alles, of, alles
ingezien*; se prendre, (v. r.) *genó-
men, ingenómen worden*; gevangen
worden (être pris); *stremmen, stol-
len, runnen (se figer)*; bevrozen,
toevriezen (se géler); vast-kleeven,
vast-bechten, vast-baaken (s'atta-
cher, s'accrocher); graisse riviere
qui s'est prise, *vet dat gestolt, ri-
vier die togevrooren is*; se prendre
de paroles, *in woorden-stryd kómen,*

kyyven; se prendre à quelqu'un,
met iemand ruzie zoeken; s'il ne
me paye pas, je m'en prendrai à
vous, *indien hy my niet betaald,
zal ik 't op u verbaalen, my aan u
houden*; Je ne m'en pren's pas à
vous, *ik heb met u geen geschil daar
over*; se prendre bien ou mal à
quelque chose, *iets wel of qualyk
aanvangen, aangrypen*; il ne sait
comment s'y prendre, *hy weet niet
h.e. hy het aanvangen zal*; il s'y
prend comme il faut, *hy vat het
naar behooren aan*; se prendre par
intérêt, par jalousie, &c. *zich door
eigenbaat, nyd enz. laaten overhaa-
len*; bien vous en prend d'avoir
ce a, *het is uw geluk zuks te hebben*;
bien m'en prend que cela est ar-
rivé, *het is myn geluk enz.*

Preneur, (m) *Noemer*; preneur
de tabac, *tabaks-rooker of smooker,
snuwer*; preneur (by Notar.) *pag-
ter, huurder.*

Prénom, (m) *De voor-naam of
doop-naam.*

Prénotion, (f) *Voorkennis, voor-
giffing, onvolkomendekbee'd (van iets).*

Préoccupation, (f) *Voor-ingé-
nómenheid (f), voor-oordeel (n).*

Préoccupé, ée (adj. & part.)
Voor-ingénómen.

Préoccuper, (v. a.) *Voor-innee-
men, in voor-oordeel brengen*; se
préoccuper, (v. r.) *voor-ingénómen
zyn.*

Préopinant, (m) *Voorstemmer,
een die zyn gevoelen voor een ander
verklaard.*

Préopiner, (v. n.) *Zyne meening
voor andere of eerst uiteen.*

Préparatif, ive (adj.) *Bereidende,
ter toerusting of vervaerdiging die-
nende*; préparatifs, (f. m. pl.) *toe-
bereidselen (n. pl.) toerustingen (f. pl.).*

Préparation, (f) *Bereiding, voor-
bereiding, toerusting (f), toefstél
(m).*

Préparatoire, (adj.) *Voor-berei-
dende, voor-afgaande.*

Préparer, (v. a.) *Bereiden, ge-
reed of klaar maaken, toerusten,
voor-bereiden*; se préparer, (v. a.)
zich bereiden enz.

Prépondérans, (adj. m.) Zwaar-der weegende, over weegende.

Préposer, (v. a.) Voorzetten, voor-aanzetten; item aanstellen (tot opziender voorstander van iets).

Préposition, (f. in spraak-k.) Voorzetsel (n).

Prépuce, (m) De voor-buid (f).

Prérie. (Zie Prairie).

Prérogative, (f) Voor-recht (n).

Près, (prép. & adv.) By, digt by, na by; près de la Ville, by de Stadt; il a près de 15 ans, by is hy of omrent de 15 jaaren, tout près, zeer digte by; à peu près ten naufften by, omrent; à cela près op dat na, uitgenomen dat; à cela près, ils sont égaux, dat uitgezonderd zyn zy gelyk; de près, van naby; il me touche de près, hy beflaat my van na by; regarder de près, van digte by belchouwen; de trop près, al te naauw, al te digt; regarder de trop près une chose: cela ne regarde pas de si près, dat komt zoo naauw niet; il ne parle ni près ni loin de cela, hy spreekt daar in 't geheel niet van; à beaucoup près, op verre na niet; il n'est pas à beaucoup près si riche que &c. près à près, digt by of aan mekander; de tant près, hoe naby ook; de tant près que vous ayez vu la mort, cela ne vous a jamais fait peur.

Présage, (m) Voorsteken, voorbediedfel (n).

Présager, (v. a.) Voorbedieden, voorspellen, aankondigen.

Présanctifié, (adj.) Voorgeheiligt.

Presbyte, (m. & f.) Iem of eene die een vcr-gezig heeft.

Presbyteral, ale (adj.) Dat een Parochie-Priester, Dorp-Predikants gangaar.

Presbytère, (m) Pastoorye (f).

Presbytérianisme, (m) De Presbyteriaansche leere.

Presbytériens, (m. pl.) De Presbyteriaanen (sedé in Engeland die geen Bisschop erkennen wil).

Préscience, (f) Voor-kennis, voor-wetenschap.

Préscriptible, (adj.) Verjaarilyk,

dat men door verjaaring in eigendom bekómen kan.

Préscription, (f) Voorschryving; verjaaring, rechts van eigendom tot iets dat men eenen bepaalden tyd bezitten heeft (in Rechten).

Précrire, (v. a.) Voorschryven, bevelen, wet stellen.

Précrire, (v. n.) Iets door 't recht van verjaaring in eigendom bekómen; se prescrire, (v. r.) door 't recht van verjaaring vervallen.

Préscrit, ite (adj. & part.) Voorschreven, belast; verjaard.

Préséance, (f) Voor-zitting, voor-rang.

Présence, (f) Tegenwoordigheid (f), byzyn, tywezen (n); présence d'esprit, vaerdigheid, vlugheid van geest of gedachten; être en présence, in 't gezicht staan.

Présent, ente (adj.) Tegenwoordig, aanwezig; avoir l'esprit présent, een vlug of vaerdig verstand hebben; à présent, (adv.) nu, tegenwoordig, thans; dès à présent, (adv.) van nu af aan, of van nu voortaan; pour le présent, voor tegenwoordig, nu; la présente lettre, ou, la présente sera, &c. deeze (brief) niend enz.; mandons par ces présentes, wy bevelen hier by.

Présent, (m) De tegenwoordige tyd (f. in spraak-k.); le présent & l'avenir, het tegenwoordige en toekomstende.

Présent, (m) Geschenk (n) gifte vereering (f).

Présentateur, (m) Aanbieder, voorsteller, een die 't recht heeft om iemand tot Predikant voor te draagen.

Présentation, (f) Vertooning; item voorstelling van iemand tot eenig geestelyk ampt; bat zessen op de rol of 't inleveren eener rechtszaak (by Procur.); vertooning (van een wis-selb.).

Présente. (f. Zie onder Présent adj.).

Présentement, (adv.) Tegenwoordiglyk, nu.

Présenter, (v. a.) Aanbieden; voorstellen, voordraagen; présenter

la main, une requête, un enfant au batême, les armes, de band bienden, een verzoek-schrief overhandigen, een kind ten doop heffen, het geweer presentereen, présenter une lettre de change, les lettres de créance, een wisselbrief enz. vertoonen; présenter un ecclésiastique, eenen geestelyken voorstellen; se présenter, (v. r.) zich vertoonen, zich laten vinden, verschynen, (als: voor 't Gerecht); item zich opdoen, zich openbaaren, te voorschyn komen; la première difficulté, occasion, &c. qui se presente.

Préservatif, ive (adj.) Behoedend, bewaarend.

Préservatif, (m) Behoed-middel, bewaar-middel (n).

Préservation, (f) Bebaeding, beschutting.

Préserver, (v. a.) Beboeden, bewaaren; se preserver, zich wachten, hoeden, in acht neemen.

Présidence, (f) Voorzitters-ampt (n) of waerdigheid (f).

Président, (m) Voorzitter, présideat (in eene Raads-vergadering); présidente (f), voorzitters-vrouw.

Présidentiel, ale (adj.) Dat zulks aangaat.

Présider, (v. n.) Voorzitten, het meeste te zeggen hebben (in den Raad).

Présidial, (m) Zeker Land-gerecht; item Land-gerechts huis (n).

Présidial, ale (adj.) Dat zulks betrefst.

Présidialement, (adv.); Juger présidialement, zonder dat 'er appél op is vonnissen.

Présidiaux, (m. pl.) Land-gerechts-raaden of schépenen.

Présumptif, ive (adj.) Vermoedelyk, denkelyk; heritier présumptif, vermoedelyke of naaste erfgenaam.

Présumption, (f) Vermoeding, gedagten, gissing, arg-waan; item laaidunkendheid, verwaandheid, trotsheid, vermêtelheid.

Présumptueusement, (adv.) Verwaandelyk, vermêtelyk.

Présumtueux, euse (adj.) Laaidunkend, verwaand, trots; un

présomptueux, een vermêtel, verwaand mensch.

Presque, (adv.) Byna, bykans, schier, ongeveer of omrents.

Presqu'île, (f) Een half eiland, een schier-eiland (n).

Presqu'ombre. (Zie Pénombre).

Pressamment, (adv.) Op eene dringende, ernstige of ylende wyze.

Pressant, ante (adj. & part.) Dringende; affaire pressante, een' zaak daar haast by is of die geen uitstel kan lyden; nécessité pressante, dringende noodzaakelykheid.

Pressé, (f) Gedrang; (n. foule)! fendre la presse, door het volk heen dringen; presse, haast om iets te doen.

Pressé, (f) Een' pers (werktuig daar men meê persst); presse d'imprimerie, druk-pers.

Pressé, (f) Zekere Perzik die van de steen niet gaat.

Pressé, ée (adj. & part.) Geperst; gedrongen; aangedreeven; haastig; daar haast by is; vous êtes bien pressé, gy zyt wel schielyk, gy hebt wel grooten haast.

Pressément, (adv.) Op eene haastige wyze.

Pressément, (m) Drukking, perssing (der lucht).

Pressentiment, (m) 't Voorgevoelen (n. van iets toekomstendes).

Pressentir, (v. a.) Voor-uis-gevoelen; zien aankomen; item pressentir quelqu'un, iemand toetsen, ondertasten, polsen, zyne gedagten hooren.

Presser, (v. a.) Perssen, in de pers zetten; drukken, duuwen; uitspersen, uitdrukken; dringen, aanzetten, aandryven, jagt maaken enz.; presser du linge, un drap, un livre, linnen, enz. perssen; presser des raisins, des herbes, driven enz. perssen, uitspersen; presser une éponge, eene spons uitdrukken; presser, digt by malkander schikken, te zaamen duuwen, vous me pressez un peu trop, gy zyt my wat te sterk aan, gy dringt, of valt my te hard; presser un débiteur, l'ennemi, eenen schuldenaar, den vyand sterk vervolgen, op't lyf zitten, ip's nazaat brengen.

PRE.

brengen; presser son départ, *zyn vertrek verbaast. n.*; presser l'ouvrage, *het werk wakker voortzetten*; presser, (v. n.) dringen, haast of spoed vereischen; maladie, affaire qui presse, *ziekte, zaak daar haast by is of die geen uitstel lyd*; cela presse, *dat haast haast of vereischt spoel*; se presser, (v. r.) malkander dringen; item zich haasten, spoeden, *zlen.*

Pressieur, (m) *Perser (van stofsen).*

Pressier, (m) *Drukkers pers-knecht.*

Pression (f) de l'air, *de drukking, persing der lucht.*

Pressis, (m) *Uitgedrukte vleesch- of kruiden-mat (n).*

Pressoir, (m) *Wyn-pers, pers-kuij (f); item pershuis (n); item groote spek-koopers-kuij (f); item verguld-bal (m).*

Pressurage, (m) *Uitwringfel (n), uitgeperste wyn of sap; item 's loon of gerechtigheid daar van.*

Pressure. (Zie Pressure).

Pressur r, (v. a.) *Uitpersen, wyn persen.*

Pressureur, (m) *Wyn-perser.*

Prestance, (f) *Deftige gestalte of bouwing (des lichaams).*

Prestant, (m) 's *Prestant, de pronk-pypen van een orgel.*

Prestation (f) de serment, *eed-aflegging, het doen, het afleggen van een' eed*; prestation de foi & d'hommage, 's afleggen van den eed van getrouwheid en hulpe.

Preste, (adj.) *Gaauw, gezwind, (vif, prompt).*

Preste, ou, **Prestement**, (adv.) *Behendiglyk.*

Prestesse, (f) *Gezwindheid, gaauwigheid, behendigheid (der Gochelaaren en der Ry-paarden).*

Prestige, (m) *Beguicheling, verblindings, bedroefing, d'ivels-kunst (f).*

Prestigateur, (m) *Gochelaar, be-soveraar, bedrieger.*

Prestolet, (m. scheld w.) *Een stegse of onwaardige Priester.*

Presumer, (v. a. & n.) *Vermoe-den, argwaan, denken (soupçon-*

PRE.

659

ner, penser); item zich veel laten voorstaan, verwaand zyn; (avoir bonne opinion de soi).

Présupposer, (v. a. & n.) *Vooraf vaststellen, voor-onderstellen.*

Présupposition, (f) *Voor-uit, vast stelling.*

Présure, (f) *Leb, of lub (dienen-de om melk te doen stremmen).*

Prêt, être (adj.) *Gereed, vaerdig, bereid, klaar, by de hand.*

Prêt, (m) *Leening (f) het leenen; het geleende (n); item leening, vooruit-betaling (f. aan Soldaaten); don-ner en prêt, ter leen geven.*

Prêtant. (Zie Prestant).

Pretantaine, (f); *Courir la pre-tantaine, heen en weer loopen, op den tril zyn, lansierfanten.*

Prêté, être (adj. & part.) *Geleend enz. (Zie Prêter).*

Prétendant, ante (part.) *Voor-geevende; eischende enz.*

Prétendant, ante (f. m. & f.) *Dinger; dingster, een die ergens naar-saar of naar-ding.*

Prétendre, (v. a.) *Eischen, wil-len hebben; ils prétendent tous deux la même chose.*

Prétendre, (v. n.) *Naar-staan, naar-dingen; prétendre à une charge; prétendre, voorgeeven, meenen waanen, zich verbeelden; il prétend que cela est vrai; je prétends être le maître chez moi, il wil meester in myn huis zyn.*

Prétendu, ue (adj. & part.) *Naar-gestaan; voorgegeeven, gewaand, zoo genaamd, ce prétendu Gentilhomme, die gewaanden of zoo genaamd Edelman; prétendu, ue (f. m. & f.) bruidegom, bruid.*

Prête nom, (m) *Naam-leender, die zyn' naam ergens toe leend.*

Pretantaine. (Zie Pretantaine).

Prétention, (f) *Eisch (m), voor-dring (f. op iets); item voorwen-ding, voorgeving (f).*

Prêter, (v. a.) *Leenen, uitleenen enz.; prêter à intérêt, geld uit zeten; prêter la main, de hand bie-den, de hand leenen, helpen; prêter l'oreille, het oor leenen, toeluis-ten, hooren; prêter serment, den*

eed afleggen; prêter son nom, zyn naam ergens toe verkenen, laaten gebruiken; prêter le collet à quelqu'un, zich aanbraden om met iemand te vechten of te zintwiffen; prêter quelque chose à quelqu'un, iemand iets aantwyven, aantygen; prêter, (v. n.) rekken, meegeeven; ce cuir prête affez; se prêter, (v. r.) zich rekken, mee geeven; item zich (ergens in) laaten gebruiken; de hand toeleenen

Prétérir, (f. m. & adj.) De voorliden tyd (in Spraak-k.); enfant prétérir, een kind dat in een testament uitgeslooten of voorby gegaan is.

Prétérition, (f) Uitslaating (f), 't voorbygaan, (n. van iets in een gesprek; item in een testament).

Prétermiffion, (f) Uitslaating, na-laatting (omiffion).

Préteur, (m) Hoofdschout, opperrechter; veldheer van 't oud Rome.

Préteur, euse (m. & f.) Leener, leender, beleener; leerfter, die aan een' ander leend.

Prétexte, (m) Voorwendsel (n), dekmanfel, fchyn (m), voorgeeving (f).

Prétexter, (v. a.) Voorwenden, voorgeeven.

Prétoire, (m) Rechtshuis (n) vierfchaar; item Veldheers-tent (f. der oude Romeinen).

Prétorien, enne (adj.) Dat tot een Préteur in Rome behoorde.

Prêtre, (m) Priester.

Prêtresse, (f) Prieftsterin.

Prêtrise, (f) Priefterschap, Priesterdom (n).

Préture, (f. dignité de Préteur) Opperschouts-ampt enz. (in 't oud Rome).

Prévaloir, (v. n.) Overtreffen, te boven gaan, overhaalen, meer in waardy zyn of gelden, meer vermogen; cette raison prevalut, die reden had de overhand; se prévaloir (v. r.) de quelque chose, zich iets ten nutte maaken (tirer avantage), item niem over iets hebben; je me suis prévalu far vous de mille écus, ik heb 1000 ryksdaalders op u getrokken.

Prévaricateur, (m) Overtreeder; item een die niet ter goeder trouw handeld, als: een Pleit-bezorger die 't heimelyk met beide partyen houd.

Prévarication, (f) Overtreeding; item valsche handelwyze, heimelyke verftandhouding met de tegenparty.

Prévariquer, (v. n.) Overtreedden; zyn pligt te buiten gaan, trouw en geloof verbreeken, trouwlooslyk handelen, het met beide partyen houden, op twee beenen hinken.

Prévenance, (f) Voorkóming, voor-inneeming.

Prévenant, ante (adj. & part.) Voorkómende; voor-inneemend, de gemoederen tot zich trekkend (influant).

Prévenir, (v. a.) Voorkómen; prévenir son ennemi, zen' vyand voorkómen, de loef afsteeken; prévenir son malheur, zyn ongeluk voorkómen, verhinderen; prévenir le juge, den Rechter voorkómen, voor-inneemen, op zyne zyde winnen; prévenir, voor-af-berichten, onderrichten, waarschuwen.

Prévention, (f) Voorkóming, eerder-kóming, voorkoop; item vooringenómenheid (f), voor-óordeel (n. préoccupation).

Prévenu, ue (adj. & part.) Voorgekómen; voor-ingenómen enz.

Prévision, (f) Voorgezigt (n. van toekomstende dingen).

Prévoyance &c. (Zie Prévoyance &c.).

Prévoir, (v. a. word geconj. als voir, uitgenómen in de tyden; je prévoirai, je prévoirais) voor-zien, te vooren zien, aan-zien-komen.

Prévôt, (m. tytel veeler amptenaaren in civile en crimineele zaken) Opperrechter; Hals-rechter; Hof-rechter; Hoofd-man der Koopheden; opziener der munten; Geweldiger, prevooft in een léger of op een fchip; voorvez er in een fchermfchool; groff van een kapittel.

Prévôtal, ale (adj.) Dat het halsgerecht enz. betréft.

Prévotalement, (adv.) Halsrechtelyk.

Prévôté, (f) Rechtsgebied of ampt van

van een' Prevooft, baasrechter enz. (n).

Prévoyance, (f) Voor-uit-zigt (n) Voorzorge (f).

Prévoyant, ante (adj.) Voor-uitziende, zorgvuldig.

Prévu, ue (adj. & part.) Voorzien, voor-uit-gezien.

Preuve, (f) Bewys, lentéken (n), blyk, proef (f).

Preux, (adj. & f.oud w.) Dapper (vaillant).

Priape, (m) Priapus, de God der lusthoven; item der ongebondenheid (by de oude Heidenen); figuurl. het mannelyk teel-lid.

Priapées, (f. pl.) Onkuische waerzen, vuile hoeren-liedjes (n. pl.).

Priapisme, (m. in Heel-k.); Tension continuelle & involontaire de la verge.

Prié, ée (adj.) Gebeden, verzógt; les priés, de genósdigde, de gásten.

Prie-Dieu, (m) Een Gebéde-buisje (n), buis-kapél, bid-kamer (f); item een kniel-bankje (n).

Prier, (v. a. & n.) Bidden, smee-ken (supplier), verzoeken, nódigen (inviter); ditez moi un peu je vous prie, zegt my eens bid ik u, of ei lieven! zegt my eens.

Priere, (f) Een gebéd; item verzoek (n), bédé, begeerte (f); priere fervente, ieverig of vierig gebéd; j'ai fait cela à la priere de &c., ik heb zulks gedaan ten verzoeken van enz.

Prieur, (m) Klooster-voogd, Prior.

Prienre, (f) Klooster-voogdesse, Priórin.

Prieuré, (m) Klooster-voogdy (f), Priorschap (n).

Primat, (m) Opper-kerk-voogd, Primaat.

Primatial, ale (adj.) Dat denzelven aanpaat.

Primatie, ou, Primacie, (f) Opper-kerk-voogdy.

Primauté, (f) Voor-rang (m) opper-gezag; item het eerst of het voor de hand speelen (n).

Prime, (f) Plok-penning, koop-penning, prémie; prime d'assurancie, premie van assurantie; primes,

de eerste der kenkelyke getyden; de prime face, ou, de prime abord, (adv. gem. w.) in 't eerst, in den eersten ofslag.

Primer (v. a.) quelqu'un, iemand vóór zyn, de loef affleeken, boven hem uitmunten.

Primer, (v. n.) Uitmuntten, de eerste zyn; il veut primer partout, hy wil overal 't boonste zyn; primer, den bal opstuiten, het spel beginnen.

Prime-vere, (f) Sleutel-bloem (in 't lat. primula veris).

Primar, (f) De eerste of de nieuwe tyd der vrugten.

Primicérial, (m) Waerdigheid van den eersten Kerk-beer (f).

Primicier, (m) Déken van een sigt, eerste Kerk-beer.

Primitif, ive (adj.) Eerst, oorspróngkelyk; l'Eglise primitive, de eerste Kerk; mot primitif, ou, un primitif, een grond woord.

Primitivement, (adv.) Oorspróngkelyk.

Primogéniture, (f) Eerst-geboorte (f); item rechi der eerst-geboorte (n).

Primordial, ale (adj.) Oorspróngkelyk, aanvangkelyk; titre primordial d'une fondation.

Prince, (m) Een Vorst, Prins; Prince de l'Empire, du Royaume, Ryks-vorst, Kroon-prins; Prince des Poètes, de voornaamste der Dichters.

Princesse, (f) Vorstin, Princés.

Principal, ale (adj.) Voornaamst, hoofzaakelykst.

Principal, (m) Hoofd som (f) kapitaal (n); hoofd-zaak (f) hoofd-punt (n); School-beslitter, Patroon; Meester, Heer, Principaal van een Gezant enz.; les principaux d'une Ville, de aanzienelykste eener Stadt.

Principalement, (adv.) Voornaamentlyk, hoofzaakelyk, voorál.

Principalité, (f) Reërschap, opperbestier (n), eener school.

Principauté, (f) Vorstendom, Prinsdom (n); item oppermagt, overstelyke magt (f).

Principe, (m) Beginsel, grond-beginsel

ginfel (n), oorsprong; grond-règel (m)
grond-stelling (f).

Principion, (m. spot-w.) Gering
Prinsje, arm Vorstje (n).

Principiot, (m) Een Prinsie (n).
nog minder in aanzien als Principion).

Printanier, iere (adj.) Voorja-
rig, dat van de Lente is.

P printemps, (m) De Lente (f), 't
voorjaar (n); item de bloei der ja-
ren (m).

Priorat, (m) Priorſchap (n); item
tyd daar van (f).

Priorité, (f) Eerderheid, vro-
ger dagtèking, voorrang; priorité
d'hypothèque.

Pris, ife (adj.) Gerómen, ingeró-
men, bemagtigd, veróverd; gevangen,
gegreesen; item toegevroozen; item
bien pris (bien fait); wel gemaakt
van leden.

Prise, (f) Vassing, gryping, nee-
ming; vangst, buit, prys; inne-
ming, veróvering enz.; donner prise
de corps contre quelqu'un, op
iemand arrést verleenen; ce vaisseau
fut déclaré de bonne prise, dat
ſchip wierd voor goede prys (buit)
verklaard; la prise de cette Ville,
de veróvering dier Stadt; prise d'ar-
mes, het opvatten der wapenen; pri-
se de possession, bezit-neeming; pri-
se d'habit, 't aanneemen van 't
geestelyk kled; lâcher prise, 's
laaten, laten glippen; item van zyn
voorneemen afzien; il n'y a point
de prise, daar is geen vas aan of
niets om by te houden; donner prise
sur soi à quelqu'un, iemand gele-
genheid geeven, om van hem bena-
deld te worden; une prise (de ta-
bac), een ſnuifie; deux prises de
pillules, twee inneemsels (doſſen)
pillen; jeune fille de bonne prise,
jonge huw-baare dogter; en venir
aux prises avec quelqu'un, met
iemand handgemeen worden, twiſt
krygen; être en prise, hors de pri-
se, in gevaar, buiten gevaar zyn
van genomen of gevangen te wor-
den.

Prisé, ée (adj.) Gefchat, gewaar-
deerd; item geprezen, geroemd.

Prisée, (f) Schatting, waardeer-
ing.

Priser, (v. a.) Schatten; waar-
dee en, pryzeeren; item hoog ach-
ten, pryzen; se priser, (v. r.) zich
zelven pryzen.

Priseur, (m) Waardeerder, pry-
zeerder.

Prismatique, (adj.) Als een' Pri-
ma.

Prisme, (m) Een' drie konſtige
figuur (in Meet-k.); item een drie-
konſtig glas, om de kleuren van een'
régento g mee te beſchouwen (n. in
optical).

Prison, (f) Gevangenis (f); ge-
vange huis (n), Kerker (m); mettre
en prison, gevangen zetten; durant
sa prison, geſtuurende zyne gevang-
enis of begenis.

Prisonnier, iere (m. & f.) Een
gevangene; faire priſonnier, gevan-
gen neemen; priſonnier de guerre,
een krysgévangene.

Privable, (adj.) Beroofbaar, ont-
neemens- of beroovens-waerdig.

Privance, (f. weinig gebr.) Ge-
meenzaamheid, groote vertrouwdheid.

Privatif, ive (adj) Beroovende,
wegneemenſe.

Privation, (f) Berooving, ont-
blooting, beneming; in ſing, der-
wing, ontbering.

Privativement, (adv.) Voor zich
zelven, alleen, met uitsluiting; il
peut faire ce commerce privative-
ment à tout autre.

Privauté, (f) Gemeenzaamheid,
vryheid; prendre des privautés avec
quelqu'un, met iemand zeer gemeen-
zaam of in geheim vertrouwen om-
gaan.

Privé, ée (adj. & part.) Berooft,
ontbloomt, ontzét, privé de son bien,
de ſa charge, van zyne goederen ont-
bloomt of berooft, van zyn ampt ont-
zet; privé, (ſecret) geheim, byzon-
der; le conseil privé, de geheime
raad; privé (familier), gemeenzaam,
gemeen, vry; il est privé en cette
maison; privé (apprivoisé), tam,
mak; pigeon privé, tamme duif;
privé, als: homme privé, een onbe-
aangt of ampteloos man, een parti-
culier

PRI.

Gulier; une maison privée, een burgerlyk huis; une vie privée, een burgerlyk of privaet leven; en son propre & privé nom, in zyn eigen en byzonderen naam.

Privé, (m. les lieux) Heimelyk gemak, huisje, sekreet (n).

Privément, (adv.) Gemeenzaamlyk, vertrouwelyk, vry (n); item afzonderlyk, voor zich zelven; vivre privément, als een burger, zonder smet of stillerjes leeven.

Priver, (v. a.) Berooven, ontblooten, onszetten; se priver (v. r.) des plaisirs de la vie, zich onthouden, berooven enz.

Privilege, (m) Voorrecht (n), vryheid (f), hand-vest (n) privilégie (f).

Privilegié, ée (adj. & f.) Bevoorréchtigd, een bevoorréchtigde of bevoorréchte.

Prix, (m) Prys (m), waarde (f) enz.; mettre à prix, faire le prix, op prys stellen, looven; baisser de prix, in prys afflaan, daalen; étoffe de prix, kostbaare stoffe; hors de prix, al te duur; homme qui n'a point de prix, een onwaardebaar, of, onvergelykelyk man; vendre à juste prix, à un prix raisonnable, à un prix fait, goed koop, tot een' billyken, tot eenen gezetten, bedongen of vasten prys verkoopen; entreprendre un ouvrage à prix fait, een werk by aanbesteding, by 't stuk of voor een' zekeren penning aanneemen; à quelque prix que ce soit, 't koste wat het wil; mettre la tête de quelqu'un à prix, geld op iemands hoofd zetten (om hem te leveren); prix, loon, vergelding; l'honneur est le prix de la vertu, de eer is het loon der deugd; on lui ajugea le prix, men avees hem den prys toe; remporter le prix, den prys bebaalen, den roem wégdraagen; les prix de la loterie, de pryzen der lotery; il remporta la victoire au prix de sa vie, hy behaalde de overwinning ten kosten van zyn leeven; cela n'est rien au prix de l'autre, dat is niets in vergelyking van het andere; cette

PRI. PRO. 663

éttoffe est plus chere que l'autre, prix pour prix, prys voor prys of naar maate van de prys is enz.; vendu à non prix, met schade verkoopen.

Probabilioriste, (m. & f.) Een die het altoos met het waarschynlykste houdt.

Probabilisme, (m) Leere der waarschynlykheid (f).

Probabiliste, (m) Aankleeuwer der waarschynlykheid.

Probabilité, (f) Waarschynlykheid.

Probable, (adj.) Waarschynlyk; bewyslyk; le probable, het waarschynlyke.

Probablement, (adv.) Waarschynlyk.

Probante, (adj. f. in Rechten); En forme probante, in behoorlyke of rechtmaatige form.

Probation, (f) Beproeving (f); item bewys (n); item de proef tyd, proef jaaren (der Kloosterlingen).

Probatique, (adj.); Piscine probatique, het wasch-bad te Bethesda.

Probatoire, (adj.); Acte probatoire, een bewys-schryf (n).

Probité, (f) Vroomheid, oprechtheid, deugdzaamheid.

Problématique, (adj.) Betwistbaar, onzeker, onbessit; question problématique, twyffelagtig vraagstuk (daar voor en tegen is).

Problématiquement, (adv.) Twyfelagtig, onzeker van beide zyden.

Problème, (m) Een vraagstuk, moeyelyk voorstel (n) opgaave (f. ter oplossing of verklaring).

Proboscide, (f. in Wapen-k.) Snuit, olifants-snuit.

Procédé, (n) Gedrag (n), handelwyze, manier van doen (f).

Procéder, (v. n.) Voortkómen; komen, spruiten; le mal procède de là; procéder, handelen, te werk gaan; procéder mal avec quelqu'un; pour procéder avec ordre; procéder contre quelqu'un, tegen iemand procederen, pleiten, hem in Rechten vervolgen; le St. Esprit procède du Pere & du fils, de H. Geest gaat uit enz.

Procéd.

Procédure, (f) *Pleit-handel* (m), *geding* (n).

Procès, (m) *Geding* (n), *rechtszaak* (f), *pleidooi*, *procès* (n); *instruire*, *juger un procès*, *een geding opstellen*, *vonnissen*; *procès en état*, *een veldongen procès*; *faire le procès à quelqu'un*, *iemand vervolgen*, *veroordeelen*, *zyn vonnis opmaaken*; *faire le procès au vice*, *de ondeugd te keer gaan*.

Processif, ive (adj.) *Twistgierig*, *pleitzugtig*.

Procession, (f) *Omgang* (m), *omdragt*, *processie*; *item bétevaars* (f); *item procession du St. Esprit*, *uitgang des H. Geestes*.

Processionnel, ou, Processional, (m) *Processie-boek* (n).

Processionnellement, (adj.) *Als een omgang*, *in processie*.

Prochain, aine (adj.) *Naast*, *naastgelégen*; *l'occasion*, *la rue prochaine*, *de naaste gelegenheid*, *de naast-gelegene straat*.

Prochain, aine (adj.) *Naastkomend*, *toekomstende*, *aanstaande*; *la semaine prochaine*, *de toekomstende week*; *un danger prochain*, *een wakend of aanstaand gevaar*.

Prochain, (f. m.) *Naasten*, *evennaasten*, *even-mensch*; *aimer son prochain*.

Prochainement, (adv.) *Eerstler dagen*.

Proche, (adj.) *Naa*, *nabestaande*, *naastgelégen*; *proche parent*, *naa-bloed-verwant*, *naa-bestaande*; *la Ville la plus proche*, *de naast-gelezene Stadt*; *proches*, (f. m. pl.) *bloedverwanten*, *naa-bestaanden*, *vrienden*, *maazen*.

Proche, (prep.) *By*, *digt by*, *naby*; *proche de la Ville*, *digt by de Stadt*.

Proche, (adv.) *Naby*, *digt by*, *naa*, *digt verre of*; *le temps, son heure est proche*, *to't proche*, *gaansch naby*, *heer naby*; *de proche en proche*, *digt by malkeer*.

Proclamation, (f) *Afkondiging*, *afkondiging*.

Proclamer, (v. a.) *Afprezen*, *afkondigen*, *afkondigen*.

Proconsul, (m) *Landvoogd* (*der oude Romeinen*).

Proconsulat, (m) *Land-voogdy* (f), *Stadhouderfchap* (n. der Rom.).

Procréation, (f) *Voort-teeling*.

Procréer, (v. a. engendier) *Voort-teelen*, *teelen*; *procréer des enfants*, *kinderen verwekken*.

Procurateur, (m) *Verzorger* (*tytel van een der eerste amptenaaren te Venetien en Genua*).

Procuratie, (f) *Gebied daar van* (n).

Procuratation, (f) *Volmagt*, *last*.

Procuratrice, (f) *Eene gevolmagtigde vrouw*.

Procurer, (v. a.) *Verzorgen*, *verschaffen*, *aanbrengen*; *procurer du bonheur*, *la mort*, *geuk verschaffen*, *den dood veroorzaken*.

Procurer, (m) *Een gevolmagtigde*; *item een Pleitbezorger*, *Rechtsvorderaar*, *Procurer*.

Procurer, (m) *Verzorger*, *verschaffer*.

Procureuse, (f) *Verzorgster*; *item Procureurs-vrouw*.

Prodigalement, (adv.) *Overdaadig*, *verquijstend*, *item rykelyk*, *overvloediglyk*.

Prodigalité, (f) *Overdaad*, *verquijsting*, *doorbrenging*.

Prodige, (m) *Wonderteken* (n), *wonderdaad* (f); *faire des prodiges*, *wonderen doen*; *c'est un prodige de valeur*, *hy is buiten gemeen dapper*.

Prodigieusement, (adv.) *Verwonderlyk*, *engemeen*, *creestlyk*, *zeer*.

Prodigieux, euse (adj.) *Wonderbaarlyk*, *verwonderenswaardig*, *verbazend*, *luien gemeen*, *byster groot*; *taille, mémoire prodigieuse*.

Prodigue (adj.) *Quijstig*, *doorbrengend*, *verbrissend*, *verzuwend*; *item mild*; *l'enfant prodigue*, *de verlorene Zoon* (in 's *Evangelium*).

Prodigue, (m) *Een verquijster*, *doorbringer*, *opmaaker*, *brasser*.

Prodiguer, (v. a.) *Verquisten*, *doorbrengen enz.*; *prodiguer son bien*; *prodiguer son sang*, *les fa- veurs*, *zyn bloed gengen*, *niet spaaren*.

PRO.

PRO.

665

ren, zyne gunst oeuzyngen overvloediglyk uitjorieren.

Proditoirement, (adv.) Verraderlyker wyze (in crimineel-zaken).

Prodrome, (m) Een voorlooper (een gefchryft dat vooraf-gaat en een groot werk aantondigd).

Production, (f) Voortbrenging (f) voortbrengfel (n) vrugt (f); item 's werk van een Schryver; item bewys-fuk (n. in Rechten).

Produire, (v. a.) Voortbrengen; voor den dag of te voorschyn brengen, vertoonen; uitgeeven, in 's licht geeven; se produire (v. r.) à la cour, zich aan 's hof vertoonen.

Produit, ite (adj.) Voortsgebracht enz.

Produit, (m) De uitkomst (f) het facit, produkt (n. in Reken-k.); item het overschot, provendu (n. van eenen handel).

Proème, (m) Voor-rède (f), ingang (m).

Profanateur, (m) Ontheiliger, Heilig-schender.

Profanation, (f) Ontheiliging, Heilig-schending, Heilig-schennis.

Profane, (adj.) Onheilighen, godloos; action, lieu profane, eene God-onthetende daad, slechte plaats; homme profane, ou un profane, verachtter Gods, ydel mensch, waverding.

Profane, (adj.) Ongewyd; les auteurs profanes, de ongewyde Schryvers.

Profaner (v. a.) le Temple, den Tempel ontheiligen, schenden.

Proferer, (v. a.) Uitspreken, uitsen; il ne profera plus la moindre parole.

Profès, esse (f. m. & f. & adj.) Monnik, nonne die de Klooster-gelofsters gedaan heeft; maison profess, onders-buis.

Professer, (v. a.) Leeren, onderwyzen, oeffenen, openlyk voor uitspreken; professer la médecine, un art, une religion, de Geneeskunde onderwyzen; item oeffenen; eene kunst oeffenen, een' Godsdienst openlyk belijden, practizeeren.

Professeur, (m) Hoogleeraar, Professor.

Profession, (f) Openlyke belydenis of oeffening (f. van een Godsdienst, kerk of weetenfchap); een beroep (n); uand eering (f); faire profession de quelque chose, zich ergens voor uitspreken; de quelle profession est il? was is zyne handteering, zyn beroep? faire profession, Klooster-gelofstem doen.

Professorat, (m) Hoogleeraars-amp; (n).

Profil (m) d'une ville, gyzigt (n), aftekening (f), eener Stadt; visage de profil, een aangezigt op zy gefchilderd.

Profilier, (v. a.) Affcheffen, aftekenen; den omtrek fchilderen, van ter zyden vertoonen (by Schilders).

Profit; (m) Voordeel, nut, profys (n. gain); item voortgang (m. progrès).

Profitable, (adj.) Nut, nuttig, voordeelg.

Profiter, (v. n.) Winnen, voordeel doen of trekken, profiteeren, van nut zyn; item vorderen, scooneemen (in de Stadie); item wasfen, groeyen, aarden, stieren, ftaagen (als boomen, tee enz.); l'argent mal acquis ne profite guere, onrechtvaardig goed bydyd niet.

Profond, onde (adj.) Diep; diepte enz.; guits profond, een diepte; cave profonde, een diepe kelder; maison profonde, een diep of lang huis; profond respect, diepe of groote eerbiedigheid; profonde erudition, grondige geleerdheid.

Profondément, (adv.) Diep; nederiglyk.

Profondeur, (f) Diepte; item onafpeurlykheid, verborgentheid, diepte (des verstands enz).

Profontié, (adj. m.) Navire profontie, een diep-gaand Schip.

Profusément, (adv.) Overvloediglyk, overdaadiglyk, al te rykelyk, te veel.

Profusion, (f) Groote overvloed, oversollige hoeveelheid.

Programme, (m) Biljet (n), bekendmaking (f), eener te doene

verbandeling op hooge Scholen.

Progrès, (m) *Voortgang* (m), *voordring* (f), *aanwas* (m).

Progressif, ive (adj.) *Voortgaande*, *voortwaarende*; *mouvement progressif*.

Progression, (f) *Voortgang* (m), *voortwaaring* (f); *item evenredige voortgang*, *opklimming der getallen*.

Prohiber, (v. a. in *Kerkelyke en Rechts-zaaken*; *défendre*) *Verbieden*; *prohiber le port d'armes*; *des marchandises*, *des mariages prohibées*.

Prohibition, (f. in *idem*) *Verbod* (n. *défense*).

Proie, (f) *Roof*, *buit*, *prooi* (m); *être en proie*, *ten prooi zyn*, *geheel en al in de magt zyn*.

Projection, (f) *Geweldige voortwerping* (als een' pyl uit een' boog, enz. *item aftekening eener figuur na zéker gezigt-punt*; *item gieting van metaal* (un jet).

Projecture, (f) *Voor-uitsteeking*, *voor-overhanging* (van *lystwerk* enz. in *Bouw.k.*).

Projet, (m) *Ontwerp*; *voornemen* (n), *aanslag*, *toeleg* (m).

Projeter, (v. a.) *Ontwerpen*, *bevaamen*, *overleggen*.

Prolégomenes, (m. pl.) *Voorbericht* (n. *aan den lezer*).

Prolepse, (f. in *Reden.k.*) *Beneeming der tegenwerpingen*.

Proleptiquement, (adv.) *Dat op die wyze ingericht is*.

Prolifique, (adj.) *Vrugtbaar*; *vertu prolifique*, *voortsteelende kragt*.

Prolize, (adj.) *Wydloopig*, *lang*; *long*, *diffus*; *ennuyeux* discours *prolix*.

Prolixement, (adv.) *Wydloopig*, *wydlustig*, *uitgebrekt*.

Prolixité, (f) *Wydloopigheid*, *langheid eener rede*.

Prologue, (m) *Voorrede*, *voorspraak* (f).

Prolongation, (f) *Verlenging* (f) *uitstel* (n).

Prolonger, (v. a.) *Verlengen*; *prolonger sa vie*, *le temps*, *zyn leuen verlengen*; *den tyd uitrekken*, *verschuiven*.

Prolution, (f) *Voorspel*; *proeve* (*prélude*; *essai*).

Promenade, (f) *Wandeling*; *item wandel-plaats*, *wandel-dreef*; *faire une promenade*, *eene wandeling doen*, *wandelen*.

Promener, (v. a.) *Leiden*, *by de hand leiden*, *omleiden*, *omvoeren*; *promener un enfant*, *un cheval*, *een kind leiden*, *leeren gaan*; *een poerd by de hand leiden*, *zagties mee ryden*; *promener sa vue*, *in 't ronde*, *overal heen zien*; *promener son esprit*, *met zyn verstand overal zwerven*; *faire promener quelqu'un*, *iemand veel doen loopen*, *veel moeite verschaffen*; *envoyer promener quelqu'un*, *iemand weg-jaagen*; *se promener*, (v. r.) *wandelen*; *se promener en carosse*, *à cheval*, *een toertje met de koets*, *te paard doen*; *vate promener*, *brui heen*.

Promenoir, (m) *Wandel-plaats* (f).

Promesse, (f) *Belofte*, *toezegging* (f); *item schuld-briefje*, *verband-briefje*, *wisselbriefje* (n) *op zich zelfs getrokken*, *een' promesse*.

Prometteur, euse (m. & f.) *Be-loover*; *beloofster*, *die ligtelyk en veel belooft*.

Promettre, (v. a.) *Belooven*, *toezeggen*; *je vous promets*, *ik beloove u*, *ik verzeekere u*; *promettre monts & merveilles*, *goude bergen belooven*; *se promettre*, (v. r.) *zich zelve belooven*, *verspreken*, *inbeelden*.

Promis, ise (adj.) *Belooft*; *chose promise*, *chose due*, *belofte maakt schuld*.

Promission, (f); *La terre de promission*, *het land van belofte*.

Promontoire, (m) *Voorgebergte* (n), *kaap*, *punt* (f), (in *Zee* *uitsleekende*).

Promoteur, (m) *Stichter*, *voorzetter*, *bevorderaar*; *item een opzieder* (van iets).

Promotion, (f) *Bevordering*, *verheffing* (tot eenig ampt enz.).

Promouvoir, (v. a. *meest in infin.* en *part. pass. gebr.*) *Bevorderen*, *aanstellen*, *verheffen*, *promoveeren*; *il a été promu à &c.*

Prompt, te (adj. *lees Pron*) *Vaerdig*,

dig, willig, snel, gewind, haastig enz.; prompt à le servir quelqu'un, gereed of willig om enz.; un esprit prompt, een geest of vlug verstand; prompt comme le vent, zoo gaauw als de wind; il est prompt, hy is haastig, of loopend, of vliegend.

Promptement, (adv.) *Vaardiglyk*, gewindelyk, spoediglyk.

Promptitude, (f) *l'aardigheid*, gewindheid; *item* oploopendheid, haastigheid.

Promptuaire (m) du droit, kort begrip der Rechten (n).

Promu, ue (a. j.) *Bevorderd*, verbeeven, gepromoveerd.

Promulgation, (f) *Afkonzing* (der wetten).

Promulguer, (v. a.) *Afkonzingen*.

Prône, (m) *Vermaanings-preek*; *item* bestraffing, verdrietele aanspraak (f).

Proner, (v. n. & a.) *Een vermaning doen*; *item* een verdrietele réle voeren; *item* prôner quelqu'un partout, iemand's lof overal uitspreken.

Prôneur, euse (m. & f) *Lof-bazuiner*; *bazuinier*; *Proner*, snapper, praater.

Pronom, (m) *Vóór-naam* (in Spraak-k.).

Pronominal, ale (adj) *Das daar van is*.

Prononcé, ée (adj.) *Uitgeprok* enz.; le prononcé, het vonnis, de uitspraak.

Prononcer, (v. a.) *Uitspreken*; *item* uitspraak doen, vonnissen; prononcer un mot, une sentence; prononcer, zyne meening zeggen; dès que vous aurez prononcé, on &c.

Prononciation, (f) *Uitspraak*.

Pronostic, (m) *Voorbiedesfel*, voorzeken (n).

Pronostication, (f) *Voorzegging*.

Pronostiquer, (v. a.) *Dier voorzeker* voorzeggen, voorspellen.

Pronostiqueur, (m) *Waarzegger*, voorspeller.

Propagande, (f) *Zekere vergadering te Rome tot voortplanting des geloofs*.

Propagation, (f) *Voortplanting*, voortreiding, voortteeling; la propagation de la foi, da genre humain.

Propager, (v. a.) *Voortplanten*, voortteelen.

Propension, (f) *Neiging*, heiling (van iets dat waar is); ge eigheid (d s geneds).

Prophète, esse (m. & f.) *Profeet*, voorzegger; *Prophète*.

Prophétie, (f) *Voorzegging*.

Prophétique, (adj) *Voorzeggend*.

Prophétiquement, (adv.) *Op een*, *Profeetische* wyze.

Prophétiser, (v. a.) *Voorzeggen*, voorverkondigen, profeteeren.

Propice, (adj.) *Gunstg*, genadig.

Propiciation, (f) *Verzoening*; *item* 't feest der verzoening.

Propiciatoire, (adj) *Verzoenend*; sacrifice propiciatoire, zoen-offer; le propiciatoire, de Genaden-stoel, 't verzoendfel der bondtijt.

Propolis, (f) *Maagden-wasch*.

Proportion, (f) *Overredigheid*, overeenkomst, gelykmatigheid, gelykheid, proportie; agir à proportion de ses forces, naar maate zyner krachten te werk gaan.

Proportionné, ée (alj. & part.) *Wel geschikt*, evenredig ver eeld; corps bien ou mal proportionné, een welgemaakt of wenschagen lichaem.

Proportionnel, elle (alj.) *Evenredig*, overeenkomstig (in getal, maat, enz. met iets anders).

Proportionnellement, (adv.) *Evenrediglyk*.

Proportionnement, (adv.) *Overeenkomstiglyk*, naar evenredigheid, naar maate; proportionnement à la capacité du peuple, overeenkomstig de teating des volks.

Proportionner, (v. a.) *Evenredig geschikt*, gelykvormig maaten; proportionner la récompense au travail, de belooning evenredig met den arbeid geschikt; se proportionner (v. r.) à quelque chose, zich naar iets wrezen.

Propos, (m) *Gesprek* (n), *rede* (f); tenir

tenir des propos injurieux, *laster-rede*, *laster-taal voeren*; changement de propos, *verandering van rede*; propos de table, *tafel-praatje*; les doux propos & les chansons gentilles gagnent les filles, *een zoet gesprek enz.*; à quel propos a-t-il dit cela? *ter wat einde enz.*? on lui a jeté quelque propos de mariage, *men heeft hem eenigen voorslag enz.*; de propos délibéré, (adv.) *voorbaderlyk*, *met opzet*, *al willens*; à tout propos, (adv.) *by alle gelegenheid*, *telkens*; il se vante à tout propos; à propos, *van pas*, *ter regte tyd*, *gelégen*; vous venez tout à propos; il ne jugea pas à propos, *hy oordeelde niet goed of raadzaam*; à tort & mal à propos, *ten onrechten en onvoegzaam*; à propos, comment se porte-t-il? *ei! nu gy 'er van spreekt*, *hoe vaart hy*; à propos de cela je me souviens que &c., *nu wy daar van spreken valt my in*, *dat enz.*; les propos discordants, *de verkeerde propoosten*.

Proposable, (adj.) *Voorstelbaar*, *dat voorgesteld of voorgeslaagen kan worden*.

Proposant, (m) *Een jong Prédiker*, *Proponent*; item *een voorsteller* (van iets).

Proposant, ante (part.) *Voorstellende*.

Proposer, (v. a.) *Voorstellen*, *voorslaan*, *voordragen*; proposer, (v. n.) *eenen tekst verklaren*, *proponeeren*; proposer (v. n.) *se proposer*, (v. r.) *voorneemen*, *zich voorstellen* (om te doen); l'homme propose & Dieu dispose, *de mensch wikt* (neemt voor) *maar God schikt*; se proposer quelqu'un pour exemple, *zich iemand tot een voorbeeld stellen*.

Proposition, (f) *Voorstel* (n), *voorstelling* (f); proposition obscure; proposition de paix, *voorstel van vrede*; proposition, *tekst verklaring van een Student of Proponent*; pains de proposition, *teenbrooden* (onder 't eule verband).

Propre, (adj.) *Eigen*; sa propre

faute, *zyn eigene schuld*; l'amour propre, *de eigenliefde*; nom propre, *eigen naam*; le sens propre, *de eigenslyte zin*; sa rendre propre, *zich roetigenen*; propre, *bequaam*, *nuttig*, *dienstig*, *goed* (tot iets); propre à la guerre, *bequaam*, *geschikt tot den oorlog*; cet habit ne vous est guere propre, *dat kleed staat u niet wel*; propre, *beoorlyk*, *oorbaar* (convenable); propre, *zindelyk*, *net*, *rein*.

Propre, (f. m.) *Eigenschap* (f); c'est le propre de l'aimant d'attirer le fer; propre, *eigendom* (f), *posseder en propre*.

Proprement, (adv.) *Eigentlyk*; enz. à proprement parler, *danser proprement*, *dierlyk spreken* enz.; être vêtu proprement, *zindelyk*, *netjes gekleed zyn*; servir proprement, *zindelyk opdyschen*.

Propret, ette (adj.) *Geaffecteerd* *net*, *popagtig*.

Propreté, (f) *Zindelykheid*, *netheid*, (in klederen enz.) *dierlykheid*, *fraaiheid* (in taal enz.).

Propriétaire, (m. & f.) *Eigenaar*, *eigenaarster*.

Propriété, (f) *Eigenschap*, *beoëdenigheid eenes dings*; item *eigendom*, *bezit*; item 't recht van eigendom.

Prorata, (adv. van 't lat.) *Na maate*, *na gelang*; na évenredigheid (à proportion); payer au prorata, *de &c.*

Prorogation, (f) *Verlenging*, *opshorting*, *verschuiving* (van tyd).

Proroger, (v. a.) *Verschuiven*, *opshorten*, *verlengen*.

Prosaïque, (adj.) *Rymloos*, *in prosa*.

Prosauteur, trice (m. & f.) *Rymloos-schryver*; *schryffter*.

Proscription, (f) *Vogel-vry verklaring*; *ban*, *verbanning*.

Proscrire (v. a.) *quelqu'un*, *geld op iemands hoofd zetten*, *hem vogel-vry verklaren*, *bannen*, *verbannen*.

Proscrit, ite (adj. part. &c. f.) *Verbannen* enz.; un proscrit, *een balling*, *een die vogel-vry verklaard is enz.*

Profe, (f) Onrym, Profa.
Profelyte, (adj. & f. m. & f.)
Nieuw bekeerde; een of eene nieuw-be-
keerde.

Profer, (v. n.) In onrym fchryven.
Proserpine, (f) 't Wyf van Pluto.
Profodie, (f) Letter greep-kun-
de, maas-klank-kunde.

Profodique, (adj.) Dat daar van is.

Profopopée, (f. in Rhetor.) Na-
bootfing van afwezende personen,
dieren enz., waar by dezelve in eene
rede als sprekend voorgesteld worden.

Prospere, (adj.) Gunftig, voor-
spoedig.

Prospérer, (v. n.) Voorspoedig
zyn, uel ftaagen.

Prospérité, (f) Voorspoed, wel
vaart (m).

Prostration (f) ou profterne-
ment (m), nederbuiging (f), voetval
(m).

Se Profterner (v. r.) devant
quelqu'un, voor iemand neder vallen,
neérknien, nederstutten.

Proftitué, ée (adj. Zie Profti-
tuer).

Proftituée, (f) Straat-hoer, alle-
mans-hoer.

Proftituer (v. a.) fa fille, fon
honneur, fa dignité, zyne dogter
tot hoerery overgeven, zyne eere ten
befen geeven, zyne waardigheid fchande
aandoen; fe proftituer, (v. r.)
zich fchandelyk gedraagen, zich ver-
ontteenen, zich befpoet elyk maaken;
zich verkleinereen; een' hoer worden.

Proftitution, (f) Schending, ont-
ëering, overgeeving ter befpoet-ning of
tot een onugtig, onëerlyk leeven;
proftitution des loix, mifbruik der
wetten.

Proftyle, (adj.); Temple pro-
ftyle, Tempel die alleen van vooren
zuilen heeft.

Protafe, (f) Verklaring van
den inhoud eens toneel-fpels.

Prote, (m) Proef-corrigeerder in
een' Boekdrukkery.

Protecteur, trice (m. & f.) Be-
fchermmer, befcherm-beer, befchutter,
voorftander; item weldoender, begun-
ftiger, patroon; befchermfter, voor-
ftandfter, patronneffe.

Protection, (f) Befcherming, be-
fchutting.

Protéger, (v. a.) Befchermen, be-
fchuten, voorftaan.

Protest. (Zie Protêt).

Protestant, ante (adj.) Betuigen-
de, verklaarende, tégen-inwendend;
item protestantfch.

Protestant, ante (f. m. & f.) Een
betuiger, verklaarder; item een Pro-
testant (dat is, Gereform. of Luth.).

Protestantisme, (m) Hét Prote-
stantendom (n).

Protestation, (f) Betaiging, ver-
zekering; item tégenspraak.

Protéster, (v. a. & n.) Betaigen,
verklaaren, verzekeren; je vous
protéste, ik betuige u; protester
une lettre de change, een' wissel-
brief protefteren; protester de
ou contre quelque chose, zich te-
gen iets infleien, iets onwettig ver-
klaaren; protester de tous dépens,
dommages & intérêts, tegen alle
kosten enz. protefteren (dat is, zich
diar tégen verzetten of die van de
hand wyzen).

Protêt, (m) Een Protêt (n. zek-
re gerechtelyke of notariaale verklaa-
ring).

Prothese, (f. in Spraak-k.) By-
voeging van een' lettergreep voor een
woord.

Protocole, (m) Schryf-rol (f) of
boek (n) der ftukken van een Nota-
ris; item formulier-boek voor jonge
Rechtsgeleerden.

Protonotaire, (m) Pausfelyke Ge-
heimfchryver.

Prototype, (m) Voor-beeld (n).¹

Protuberance, (f) Uitwas, knob-
bel aan een been (m).

Protuteur, (m) Onder-voogd.

Prou, (adv. oud w.) Veel, zeer,
gemog.

Proue, (f) Voorftéven (van een
Schip).

Provende, (f) Gemengd voder
(n); item levensmiddelen.

Provenir, (v. n.) Komen, voort-
komen, ontftaan, fpruiten.

Proverbe, (m) Spreuk (f), spreek-
woord (n).

Proverbial, ale (adj.) Spreukagtig.
Pao-

Proverbialement, (a. v.) *Als een spreek.*

Prouesse, (f) *Dapperheid, kliekmoedigheid, manhaftige daad.*

Prou-face, (adv. oul w. bé er bien vous fassé) *W. I. bekome 't u.*

Provicair, (m) *Een onkr-vicarius.*

Providence, (f) *Voorzienigheid, Goddelyke voorzorge.*

Provignement, (m. weinig geb.) *Voortplanting f.*

Provigner, (v. a. & n.) *Ranken inleggen, planten; item wo tel schieten, voortzetten, vermeerderen; provigner les procès; l'hérésie provigne; les olseaux provignent fort.*

Provin (m) *Wyngaard rank d'e men in de aarde legt om wortel te schieten.*

Province, (f) *Landschap (n), provincie (f); item Romeinsch wingewest; item zeker gebied onder een Provinciaal.*

Provincial, ale (adj.) *Landschap-pelyk, dat van een Landschap enz. is; item dorpsch, van 't land; langage provincial, land-taal.*

Provincial, ale (f. m. & f.) *Landzaar, dorpeling, een die op 't land woond en niet bosfch of steedsch is.*

Provincial, (m) *Ouerste der kloosteren eener Provincie.*

Provincialat, (m) *Ampt daarvan.*

Provincialement, (adv.) *Land schappelyker wyze.*

Proviséur, (m) *Bezorger, voorstander (der hooge scholen).*

Provision, (f) *Voorraad (m) voorziening, provisie (f) enz.; provision d'office, brieven van aanstelling; provision, loon, provisie van een factoor; avoir provision de sa personne, borgstelling van zyn persoon hebben; par provision, (adv.) by voorbaat, ondertusfchen, middelerwyl, by provisie.*

Provisionnel, elle (adj.) *Dat vooraf, by voorbaat of provisioneel geschied.*

Provisionnellement, (adv.) *By voorraad, ondertusfchen, tot nader besheid.*

Provisoire, (adj.); *Sentence provisoire, provisioneel-vonnis.*

Provisoirement, (adv.) *By voorraad, tot nader overleg.*

Provocation, (f) *Terging, tsar-ring, uiteisfching, uitdaging.*

Provoquer, (v. a.) *Tergen, aanzetten, uiteisfen; item v-rwekken, verdoorzaaken; provoquer quelqu'un au combat; cela provoque le sommeil, les maladies &c.*

Prouver, (v. a.) *Bewyzen, toonen, aantoonen.*

Proxénète, (m. & f.) *Maakelaar; maakelaarjer; item koppelaar; koppelaarster.*

Proximité (f) *d'un lieu, du sang, de nabylheid van een plaats; na-vrandschap.*

Proye. (Zie Proie).

Prute, (adj.) *Zédig, ingetógen; item fcheinheilig; preuss, zédig voor 't oog; une prude, eene fchyneilige.*

Prudemment, (adv.) *Voorzigtiglyk.*

Prudence, (f) *Vorzigtigheid.*

Prudent, ente (adj.) *Voorzigtig.*

Pruderie, (f) *Zélgteid, ingetógenheid; item pruisheid, fchyneilighed, gemaakte zélgteid.*

Prud'homme, (m) *Een goed eerlyk en verftandig man; item een gezworene van een gild (un expert).*

Prud'hommie, (f) *Vroomheid, eerlykheid.*

Prune, (f) *Eer' pruim.*

Pruneau, (m) *Gedroogde pruim.*

Prunelaie, (f) *Pruim-bógaard.*

Prunelle, (f) *Wilde pruim.*

Prunelle, (f) *Oog-appel (m); jouer de la prunelle, lonken.*

Prunellier, (m) *Wildepruim-boom.*

Prunier, (m) *Pruimboom.*

Prurit, (m) *Feuling, fireking (f).*

Psalmiste, (m) *Psalm-dichtér.*

Psalmodie, (f) *Psalm-zang (f),*

Psalm-zingen (n).

Psalmodier, (v. n.) *Psalmen zingen.*

Psaltérion, (m) *Zétere harpe (f).*

Pseume, (m) *Psalm.*

Pseutier, (m) *Psalmboek (n).*

Ptiffanne. (Zie Tiffanne).

PUA. PUB. PUC. PUD.

Pu, (part.) *Gekonnen.*

Puamment, (adv.) *Stinkende; onbeschaamd, grovelijk.*

Puant, ante (adj. & part.) *Stinkende; haleine puante.*

Puant, ante (m. & f.) *Stinkerd, sinkbok.*

Puanteur, (f) *Stank (m).*

Pubere, (adj. in Rechten) *Huwbbaar.*

Puberté, (f) *Manbaarheid; atteinde l'âge de puberté, de huwbare jaaren bereiken, de kindsheid afleggen (zynde met het 14de jaar der Jongelingen en het 12de der Meisjes).*

Pubis, (m) *'t Schaam-been (n).*

Public, ique (adj.) *Openbaar, bekend, waereldkundig rugbaar enz.; chose publique; publique, gemeen, voor ieder een; maison, place publique; personne publique, een amptenaar; le bien public, het gemeene best.*

Public, (m) *'t Gemeen, 't volk (n), yder een; item donner un livre au public, een boek in 't licht geven; en public, (adv.) in 't openbaar; parler, paroître en public.*

Publicain, (m) *Tollenaar (in de H. Schrift).*

Publication, (f) *Afkondiging, afleezing, bekend-maaking, verkondiging.*

Publicité, (f) *Openbaarheid, openlykheid, kondbaarheid.*

Publier, (v. a.) *Afkondigen, afleezen, bekend of rugbaar-maaken; item publier un livre, een boek uitleveren of laten drukken.*

Publiquement, (adv.) *Openbaarlyk, openlyk, voor een yders oog.*

Puce, (f) *Een' vlooi; avoir la puce à l'oreille, ongerust zyn.*

Puceau, (m) *Een zuiver jongman; (garçon qui n'a jamais connu de femme).*

Pucelage, (m) *Maagdom (virginité).*

Pucelle, (f) *Maagd, reine maagd.*

Puceron, (m) *Luis (f), wormijde (n. der boomen en planten).*

Puchot m) ou trombe (f); *Hoos (f. op Zee).*

Pudeur, (f) *Eerbaare schaamte,*

PUD. PUE. PUG. PUI. 671

eerbaarheid; la pudeur sied bien aux filles; il a franchi toutes les bornes de la pudeur.

Pudibond, onde (adj. *boert. w.)* *Schaamagtig, ligt bloozend.*

Pudicité, (f) *Kuisheid, kuisheid, eerbaarheid.*

Pudique, (adj.) *Kuisch, eerbaar.*

Pudiquement, (adv.) *Kuischelyk.*

Puer, (v. n. je pus, tu pus, il put &c.) *Sinken.*

Puéril, ile (adj.) *Kinderagtig; style puéril; action puérile.*

Puérilement, (adv.) *Kinderagtig.*

Puérilité, (f) *Kinderagtigheid (f), kinder-werk (n).*

Pugilat, (m) *'t Vegten met de vuist (der Rom.).*

Pugile, (f) *Zoo veel men ruschem den duim en 2 vingeren vatten kan.*

Puiné, ée (adj. & f.) *Nagebooren, jonger (cadet); c'est mon frere puiné, ou, c'est mon puiné, by is myn jongere broeder, die na my volgt; puinée, jongere zuster.*

Puir. (Zie Puer).

Pais, (adv.) *Daar na, vervolgen, dan; faites cela & puis vous aurez congé.*

Puifage, (m) *Hel putten (n).*

Puifard, (m) *Een zinkput, grondlooze put, daar 't water in wegzakt.*

Puifer, (v. a.) *Pusten, scheppen; puifer de l'eau, une cruche dans une fontaine, mes fouliers puifent l'eau; puifer, baalen, uitsrekken; où a-t-il puifé cela?*

Puisné. (Zie Puiné).

Puifoir, (m) *Salpêtré-lépel.*

Puisque, (conj.) *Dewyl, nademaal, nadien, overmits.*

Puissamment, (adv.) *Magtig, magtiglyk, kragtdaadiglyk, zeer.*

Puissance, (f) *Magt (f) vermogen (n), kragt (f); réduire sous sa puissance, onder zyn' magt of bedwang brengen; les Puissances de l'Europe, de Magten of Mogensheeden van Europa; la Toute puissance de Dieu, de Almagt of Almogendheid Gods; Leurs Hautes Puissances, Haare Hoog-Mogende (ystel van de Heeren Staaten Generaal der vereenigde Provinciën).*

672 PUI. PUL. PUN. POP.

Provincia; Leurs Noodes Puissance, *Hiere Edelmogende* (tytel der byzondere Staaten); augmenter la puissance d'une machine, de *kragt enz.*

Puissant, ante (adj.) *Magtig, groot, sterk, kragtig, veel vermogend; être puissant en bien & en autorité; tort puissant, almagtig; le Tout puissant, de Almagtige, de Almogende; un puissant remède, een kragtig geneesmiddel; un puissant homme, een sterk mensch; une puissante fille, een dikke sterke jonge-dogter.*

Puits, (m) Een put (m); item: pomp gas (n. in een Schip).

Puiler, (v. n.) Uitschieten, opschieten, uitkomen, groeyen, vermeerderen (als: een plant, kostely enz.).

Pulmonaire, (adj.); Veine pulmonaire, long-ader.

Pulmonaire, (f) Longen-kruid (n).

Pulmonie, (f) Longe-guaal, longeziekte, lonze-zugt.

Pulmonique, (adj.) Longe-zugtig; un pulmonique, een long-zugtige.

Pulpe, (Zie Poulpe).

Pulsatif, ive (adj.) Slaande als een' pols.

Pulsation, (f) Pols slag (m).

Pulvérin, (m) Kruid boors; item syn bus-kruid. laad kruid (n).

Pulvérisation, (f) Tot stof-maakting.

Pulvériser, (v. a.) Tot stof, tot preyer maaken, verbryzelen, klein stampen.

Puiler. (Zie Pululer).

Punais, aise (adj. & f.) Sinkend uit de neus of mond; een sink-neus.

Punaise, (f) Heegluis, wandluis; NB. on dit qu'en attachant au lit les pieds d'un lièvre, on chasse les punaises

Punaise, (f) Sinkende adem, sinkende neus.

Punir, (v. a.) Straffen.

Punissable, (adj.) Strafbaar.

Punition, (f) Straf, straff.

Papillaire, (adj.) Onmondig, onder voogdy.

PUP. PUR.

Papille, (m & f.) *Minderjaarg wees-kind dat onder voogdy staat.*

Papille, (f. in Hiel k.) Oogappel (m).

Pupitre, (m) Lesenaar.

Pur, ure (adj.) *Zuiver, rein, klaar, louter, onvermengd, onvervalscht enz.; vin pur, zuivere of ongemengde wyjn; air pur, zuivere of gezonde lucht; eau, vierge pure, zuiver, of rein water, zuivere moagd; or pur, louter of fyn goud; c'est la pure vérité, une pure calomnie, 't is de zaite of eenwouige waarheid, enkele lasteraal; mener une vie pure, een onbevleete of kuisch leeven leiden; style pur, nette of zuivere schryfsyyl; une donation pure, een zuivere gift (zonder eenige voorbehouding); quittance pure, volledige quittance; il a été absous à pur & à plein, hy is ten vollen of volkomenlyk ontslagen.*

Pureau, (m) Het bloote of onbedekte van de deelpannen of leien.

Parée, (f) Ervaten sop, erreten nat (n).

Parement, (adv.) Zuiverlyk, reinlyk; kuischelyk; enkelyk, alleenlyk.

Pureté, (f) Zuiverheid, reinheid; item kuischheid.

Purgatif, ive (adj.) *Zuiverend, reinigend, remede purgatif, ou un purgatif, een zuiverend geneesmiddel.*

Purgation, (f) *Zuivering, reiniging (f); item zuiver-drankje (m), purgatie (f).*

Purgatoire, (m) 't Vagevuur (n).

Purger, (v. a.) *Zuiveren, reinigen; een' purgatieingeeten; se purger, (v. r.) zich zuiveren (van een' beschuldiging); item iets innemen tot buik-zuivering.*

Purification, (f) *Reiniging (dat bloeds, loutering der metaalen, luchs enz.); item 't feest der reiniging van Maria.*

Purificatoire, (m) *Dock, waar men de Priester den Kelk uitwisch.*

Purifier, (v. a.) *Zuiveren enz.; purifier l'air, le sang; purifier les cœurs, de harten reinigen; purifier les métaux, de metaalen louteren;*

PUR. PUS. PUT. PYC. &c.

se purifier, (v. r.) zich reinigen (van zyne vlekken).

Purim, (m) Gedenk-feest der Joden op den 14 Maart, wegens het lot-geval van Haman.

Purisme, (m) Zuiverheid; item al te groote klesheid in de taal (f).

Puriste, (m. & f.) Zuivere taal-kündige; taal-zijner.

Puritains, (m. pl.) De Puriteinen (naam der Presbyteriaanen of der geene die geene Bisschoppen erkennen, in Engeland).

Purpurin, ine (adj.) Purper-kleurig.

Purulente, ente (adj.) Et erugtig, vol etter.

Pus, (m) Etter, matérie (f).

Puissantime, (adj.) Kleinmoedig, kleinhartig, vertzaagd.

Puissantimité, (f) Kleinmoedigheid, lofhartigheid.

Putule, (f) Een' puist.

Putain, (f) Een' Hoer.

Putanisme, (m) 's Hoerendom, 's hoeren-leven (n).

Putassier, (v. n.) Hoerejaagen.

Putassier, (m) Hoerejaager.

Putatif, ive (adj. qui passe pour être ce qu'il n'est pas) Vermeind, geëcht of g'houden; pere putatif.

Putativement, (adv.) Vermeindelyk.

Putois, (m) Een bonjing.

Putréfaction, (f) Verróting, bederving.

Putréfait, aité (adj.) Verrót, bedorven; un putréfait, een die sinkt als of by verrót was.

Putréfié, ée (adj. & part.) Bedorven, verrót.

Putréfier, (v. a.) Verróten, bedorven (faire pourrir); putréfier (v. n.) se putréfier, (v. r.) bedorven, verróten (se corrompre).

Putride, (adj.) Verróttend, bedorvend; fièvre putride, rot-koorts (die uit 's bedorfs der vogten ontstaat).

Pycnostyle, (m) Gebouw met zeer dicht by mekander gezette zuilen (n).

Pycnotique, (m) Geneesmiddel dat het waterigste bloed verdikt (n).

Pygmée, (m) Dwergje, klein mannetje.

PYL. PYR. PYT. &c. 673

Pylore, (m. in Ontleed-k.) De onderste opening der maag.

Pyramidal, ale (adj.) Spijs toe-loopende, als een' naald.

Pyramide, (f) Spise zuil.

Pyroboliste, (m) Kunst-vuur-werker.

Pyromance ou Pyromancie, (f) Waarzeggery als 's vuur.

Ryrotechnie, (f) Vuur-werk-kunde.

Pyrotechnique, (apj.) Dat zulks betreft.

Pyrrhique, (f) Zekere dans der oude Grieken van gewapende personen.

Pyrrhique, (f) Griekse dichtmaat van 2 korte letter-greepen.

Pyrrhonien, enne (m. & f.) Twyffelaar; twyffelaarster; een die alles in twyffel trekt.

Pyrrhonisme, (m) De leere van Pyrrhus die alles in twyffel trok.

Python, (m) Zekere fabelygtige slang (f).

Pythonisse, (f) Prieesterin van Apollo, tooverés, waarzegger.

Q.

Q (m) **Q** (f) De 16de Letter van 's Alphabet, is in 's begin van een woord altoos verzeld met een U en dan de uitspraak deezer 2 letteren Qu als een K; by voorb. Quatre, Quantité, quel, qui &c. worden uitgesproken Katre, Kantic enz. De woorden die hier van uitgezonderd zyn, en binnen natuurlyken klank behouden; als: by voorb. Quadragénaire, Quadrature, Queiseur &c. wier uitspraak Kouadrégénaire enz. is, zullen wy met een * aanwyzen; ook gelieven de Leerlingen indagtig te zyn, dat de woorden die onder de Q niet gevonden worden, onder de C geplaatst zyn zullen.

* Quacre, ou, Trembleur, (m) Quaker (zekere Geest-dryver).

Quadernes, ou, Carmes, (f. pl.) 2 vierden (in 's dambord); amener

qu. dernes, 2 vierden geoyen

* *Quadragesimaire*, (adj. & f.) *Vier-ting-jaarig*; een *veertig-jaarige*.

* *Quadragesimal*, (ale. adj.); *Jeune quadragesimal*, *veertig-daagſche veſten*.

* *Quadragesime*, (f.) *De eerſte zondag in de aſten*.

Quatrain. (Zie *Quatrain*).

Quatran, ou, *Catran*, (m) *Uur-uyt*; een *zonne-uyter*; item een *Quatran* (zeker *werktuig* in de gedaante van een *ade-cirkel*, waar mede men de *hoogte der Zon*, *Sterren* enz. meet).

* *Quadrangle*, (m) *Een vierhoek*.

* *Quadrangulaire*, (adj.) *Vierhoekig*.

* *Quadrat*, (m) *Quadraat* of *ſpatie* (om korte regels mede te ſluiten) (by *Drukkers*).

* *Quadratin*, (m) *Kleinquadraatje*, *ſluit plaatje* of *ſpatie* (by *Drukkers*).

* *Quadrature*, (f) *De vierkantmaaking van iets*, of, 't *uittwinden van een vierkant da. gelyk is met den inhoud van eenige andere figuur*.

Quadre, ou, *cadre*, (m) *Raam*, *Tyſt*, (f. van een *ſpiegel*, *ſchildery*, *kaſt* enz. *bordure*).

Quadrer, ou, *cadrer*, (v. a.) *Vierkant maaken*, *gelyk afſpellen*, *overeenbrengen*; en n'a pas encore trouvé le moyen de quadrer un *cercle*.

Quadrer, (v. n.) *Overeenkomen*, *zich voegen*, *ſchikken*, *paſſen*; cela quadre mal enſemble.

* *Quadricolor*, (m) *Aanwie die 4 kleuren heeft* (f).

* *Quadiennial*, ale (adj.) *Vier-jaarig*, *alle 4 jaar*; un *quadiennial*, een *vier-jaarig amps*.

* *Quadrilateral*, ale, ou *Quadrilatere*, (adj.) *Vierzydig*; un *quadrilatere*, eene *vierzydige figuur* (f), een *vier-hoek* (m).

Quadrille, (f) *Eenebende Ridders in 't tournoi- of ſpeelſpel*.

Quadrille, (m) *Quadrille* (zeker *kaartſpel* van 4 perſoonen).

* *Quadrifyllabe*, (m) *Vierlettergreepig woord*.

* *Quadrupede*, (adj. & f.) *Vier-voetig*; een *viervoetig dier*.

* *Quadruple*, (adj. & f. m.) *Vier-voudig*, *vier maal zoo veel*; het *viervoudige* (n); item een *vierdubbele de piſſool* (f).

* *Quadrupler*, (v. a. & n.) *Vier-maal vermeerde en of grooter maaken*; als v. n. *viermaal grooter worden*.

Quai, (m) *Kaai* (f. langs een *baan* of *rivier*).

Quaiage. (Zie *Quayage*).

Quaiche, (f) *Een kist* (zeker *vaar-tuig*).

Quaker. (Zie *Quacre* ou *trembleur*).

Qualificateur, (m) *Godgeleerde*, die de *hoedanigheid der ſiellingen*, die voor eene *geestelyke vierſchaar* gebragt worden, *verklaard* of *betyeld*.

Qualification, (f) *Benoeming*, *verklaaring der hoedanigheid eenes dings*.

Qualifié, ée (adj. & part.) *Benoemd*, *betyeld*; une *personne qualifiée*, een *perſoon van aanzien*, van een *voornaam karakter*.

Qualifier, (v. a.) *Noemen*, *naam of tytel geeven*; il *qualifie* cela *vengeance*; je ne ſais comment le *qualifier*; ſe *qualifier* (v. r.) *Amiral*, zie *Admiraal noemen*, daar voor *uitgeeten*.

Qualité, (f) *Hoedanigheid*; *eigenſchap*; les *qualités naturelles* des *choses*; il a de *belles qualités*; *qualité*, *rang*, *aanzien*; une *personne de qualité*; en *qualité* de *Pere*, de *tuteur* &c., in de *hoedanigheid van een vader* of *als vader*, *als voogd* enz.

Quand, (adv. de *temps* & *interrog.*) *Wanneer*; quand est il venu? *wanneer is hy gekomen?* *jusques à quand?* *hoe lang?*

Quand, (conj.) *Wanneer*, *als*, quand je *confidère*, *als ik overweeg*; quand même, *wanneer zelfs*, of, *al waare het*; quand même il ſeroit ici, *al waare 't ook dat by hier was*; quand tout *devroît périr*, *al moſt alles vergaan*; quand & quand, *te gelyk*, *teffens*; quand & moi, *te gelyk met my*.

Quandquam, (m. *gem. w.*) *Opentijde jehooi-râde* (f).

Quanquan, (m. gem. w. tinct-marre, vacarme); Faire du quanquan, groot getier maaken.

Quant, (prép.) Aangaande, betangende; quant à moi, à lui (beter pour moi, pour lui,) my aangaande, wat hem betréft; quant à ce que vous m'écrivez, aangaande het geene gy my schryft; quant au reste, voor 't overige, le quant à moi, verwaandheid, inbeelding; se mettre sur son quant à moi, zich tross en verwaand aanstellen.

Quantes, (adv.); Toutes fois & quantes que vous voudrez, zoo dikwils als gy wilt; quantes fois, hoe menigmaal.

Quantième, (adj. & f.) De hoeveelsste; le quantième est-il? de hoeveelsste is hy? le quantième avons nous du mois? den hoeveelssten (dag) van de maand hebben wy?

Quantité, (f) Hoeveelheid, grootte, menigte, groot aantal; une quantité de gens, de vin, eene menigte volks, veel wyn.

Quarantaine, (f) Veertig (f), een veertig-tal of veertig stuks (n); item de vassen tyd van 40 dagen (f); item faire la quarantaine, de quarantaine houden (dat is dat Schepen enz. als zy van een besmette plaats komen 40 dagen buiten de Haven moeten blyven).

Quarante, (adj.) Veertig.

Quarantie, (f) De veertigen, een Gerechtshof van 40 personen te Venetiën.

Quarantième, (adj.) De of het veertigste.

Quarrable, (adj.) Dat vierkantig kan gemaakt worden.

Quarre, (f) Het platte (van een boed-bol); de platte neus (van een schoen of leest); de sneede (van een kleeft).

Quarre, (adj.); B quarre, (in muziek) de harde B of Bdur.

Quarré, ée (part.) Vierkant gemaakt.

Quarré, ée (adj.) Vierkant, vierkantig, vierhoekig; figure quarrée; nombre quarré; racine quarrée, de Radix quadrat of quadrat.

wortel; bois quarré, simmer-hout; homme quarré, een wel gezet man; quarré des épaules, breed van schouderen; période quarrée, een wel gepaste volzin; partie quarrée, een gezelschap van 2 mans- en 2 vrouwen-persoonen; marchand de bois quarré, (boers. w.) een zwavel-stok-verkooper; il raisonne juste & quarré comme une flûte, zyne redenen hangen aan mekaar als warm zand.

Quarré, (m) Een vierkant (n), een vierhoek (m); item vierkante kapdoos der Juffers (f); quarré de mouton, schaapen ribbe-stuk; en quarré, (adv.) in 't vierkant.

Quarreau, Quarrefour, Quarreler &c. (Zie carreau &c.).

Quarrément, (adv.) In 't vierkant.

Quarrer, (v. a.) Vierkant maaken; se quarrer, (v. r.) tross en moedig treden, met de banden in de zy gaan.

Quarrure, (f) De breedte der schouderen (f) 't schouder stuk van een kleeft (n).

Quart, (m) Een vierendeel, vierde deel, vierde (n. van een geheel); un quart d'heure, d'an, een kwartier uurs, een vierendeel Jaars; un quart de vent, ou, de rumb, een halve streek wind (op 's kompas); quart, de wagt (der Masroozen); faire son quart; quart à droit, à gauche, vegts om, links om; quart de conversion, een' halve omwending (in 't drillen); donner au tiers & au quart, aan ryp en groen, aan ieder een, zonder onderscheid, geeven; médire du tiers & du quart.

Quart, arte (adj.); Le quart denier, de vierde penning; la fièvre quarte, de derdendaagse koorts.

Quartaine, (adj. alleen dus); Vos fièvres quartaines, dat is de drommel haale (spr. w.).

Quartan, (m) Vierjaarige ouderdom van een wild-zwyn.

Quartanier, (m) Een vierjaarig wild-zwyn.

Quartaut, (m. quart de muid) 't vierendeel van een vat, een aam (n)

Quart-ayenl, (m) Over-oud-over-groot-water.

Quarte, (f) Een middel of 2 pinsten; een quart (in de scherm-school en muziek); een vierde (in 't kaartspel); 't vierde part eener erffenis (in Rechten).

Quartenier, (m) Een Wyk-meester.

Quarter, (v. a.) Uit den weg doen wyzen, uit het spoor doen ryden; quarter (v. n.), uit den weg, uit het spoor gaan; item eenen sloot ontwyken (by Scherm-m.).

Quarteron, (m) Een vierendeel, een vierendeel ponds; item een 25, een vierde van 100 (n).

Quartier, (m) Een vierde-part, vierendeel (m); un quartier de veau, de mouton, d'agneau, een kalfsbout of quarsier enz.; un quartier de boeuf, een voet van een os; quartier de drap, een quart stuk laken; quartier de devant, de derriere, een voor- of achter-quartier; mettre par quartiers, vierendeelen; quartier de foulter, 't biel stuk van een schoen; quartier de pain, de fromage &c., een stuk brood, kaas enz.; de gros quartiers de pierre, groote stukken steen; quartier, een vierendeel Jaars-loon, een quartaal; le quartier est écha, het quartaal is verscheuen; quartier dienst, opwachting van 3 maanden by Vorsten; servir par quartier, ce Gentilhomme est de quartier, die Heer of Jonker heeft de opwachting of is in dienst; quartier de Lune, 't quartier van de Maan; quartier, een wyk (eener stad); commissaire du quartier, wyk-meester; quartier, gewest, land-streek, oord (der waereld); woonplaats, logies, quartier (van een Soldaat); wagt; legerplaats (van troepen); quartier d'as-femblée, de rafraichissement, de vi-vres, d'hiver, verzamel-plaats, rust of verversching-plaats, markteners-plaats, winter quartier, (van een leger); quartier, genade of verschooning; donner quartier, 't leeven schenken, pardon geeven; ne donner point de quartier, op 't uiterste vervolgen,

niets ontzien; il medit de tout le monde &c. ne fait quartier à personne, by lajstend ieder een en ver-schoond niemand; quartier, 't quar-tier (n. van een wapen); de zyde (f. van een paerde-borft); 't bok (n. der Jagt-bonden); wy-stukken (van een zadet); vent de quartier, halve wind, zy-wind; à quartier (adv.), ter zyden; se tenir à quartier, zich van ter zyden of afgezonderd houden; ti-rer quelqu'un à quartier.

Quartier-maitre, (m) Leger-meester, quartier-meester (des voet-volks); item schieman; quartier meester op een Schip.

* Quarto (w); Un in quarto, een boek in quarto, een quartyn.

Quasi, (adv.) Bykans, byna, schier (Presque).

Quasimodo, (f) De eerste zondag na Paschen.

Quaternaire, (adj.) Viersallig; nombre quaternaire.

Quaternité, (f) Viervoudigheid.

Quatorzieme, (f) Een tyd of ser-myn van 14 dagen (in Rechten).

Quatorze, (adj. & f.) Veertien; Louis quatorze, Lodewyk de veertien-de; un quatorze, eene veertien; faire en quinze jours quatorze lienes, langzaam arbeiden; cher-cher midi à quatorze heures, zoeken dat men niet vinden kan.

Quatorzieme, (adj. & f.) Veertiende.

Quatrain, (m) Vier regelmatig vaers; item een kortje (n).

Quatre, (adj. & f. m.) Vier; quatre à quatre, vier aan vier, vier op een' ry; crier comme qua-tre, ysfelyk schreeuwen; il se fait tenir à quatre, by wil met geweld zynen wil hebben; faire le diable à quatre, aangaan als een bezetene; il se mettroit en quatre, pour servir ses amis, by zou' voor zyne vrienden door een vuur loopen.

Quatre-temps, (m. pl.) Quater-temper (zekere vofsen-tyd in de R. K.).

Quatre-vingt, (adj.) Tagtig (NB. als op dit woord ten subst. volgt voeg-men 'er een s by, als: quatre-vingts chevans); quatre-vingt dix, negentig.

Quatre-

QUA. QUE.

Quatre-vingtième, (adj. & f.)
Togtigste.

Quatrièmement, (adv.) *Ten vierden.*

Quatriennal. (*Zie* Quadriennal).

Quay. (*Zie* Quai).

Quayage, (m) *'t Looſen of leggen van goederen op de Kaai; nem Kaai-geld (n).*

Que, (Pron.) *Die, dien, dat, welke, dewelke, het welke, wat enz.; l'homme que je vois, de man die (dien of welken) ik zie; la femme que j'ai vue, de vrouw die (of welke) ik gezien heb; l'enfant, la chose que j'aime, het kind, het ding dat (of 't welke) ik bemijn; depuis le temps que nous nous connoissons, zedert de tyd dat wy enz.; que direz-vous? wat zegt gy? que faire? al faut prendre patience, wat zal men doen? wat raad? men moet enz.; qu'est ce? wat is het? qu'est ce, qu'il y a? wat is 'er te doen? qu'est devenu mon temps? waar is myn tyd gebleven? ha! méchant garçon que vous êtes! o! gy stoupe jongen! misérable que je suis! ik eléndig mensch! malheureux que nous sommes, ach! wy rampzalige; qu'est ce que la vérité, la justice? wat beduid of wat is waarheid enz.; il ne sait pas ce que c'est que l'ingratitude, hy weet niet wat ondankebaarheid is; je ne sai que dire, ni penser, ik weet niet wat ik zeggen of denken zal.*

Que, (conj. & adv.) *Dat, of, als enz.; j'espère qu'il viendra, ik hoop dat hy komen zal; je ne doute qu'il ne vienne, ik twyffel niet of hy zal komen; il ne se passe pas un jour qu'il ne me vienne voir, 'er (daar) gaat geen dag voorby of hy komt my bezoeken; attendez qu'il vienne (ou jusqu'à ce qu'il vienne), wacht tot dat hy komt; il ne fut pas plutôt arrivé, qu'il se sentit malade, hy was zoo ras niet cangekómen of hy gevoelde zich krank; je ne l'ai vu qu'une fois, ik heb hem maar eens gezien; ne faire que jouer, niet anders doen dan spelen; vous êtes plus grand que moi, gy*

QUE.

677

zyt groter als ik; elle est plus riche que vous ne croyez, zy is ryker dan of als gy wel meent; je ne suis pas si fon que de le croire, ik ben zoo dwaas niet van het te gelooven; je lui parlois qu'il (lorsqu'il) étoit encore au lit, ik sprak hem toen (of als) hy nog te bed was; retirez vous qu'il (ou de peur qu'il) ne vous batte, gaat heen, op dat hy u niet slaat, of uit vrees hy mogte u slaan; venez ici, que je vous parle, komt hier, op dat ik u spreke; quel que soit son crédit, je ne m'en mets pas en peine, hoe groot zyn gezag ook zye, ik kreune my 'er niet aan; quelque difficile que soit cette affaire, je veux bien m'en charger, hoe moeyelyk die zaak ook zye enz.; quelque riche qu'il soit, hoe ryk hy ook zye; quelque part que vous alliez, souvenez vous de moi, waar leent gy ook gaan moagt enz.; à quelque prix que ce soit, 't kaste was het wille; que si cela est vrai, zoo dat waar is; qu'ainsi ne soit, om te bewyzen dat het zoo is; que je suis malheureux! wat ben ik ongelyk! qu'il y a d'hypocrisie au monde! que de dissimulation! wat al veldzery! que je vous aime! hoe lief heb ik u! qu'elle est belle! wat is zy fraai! que (pourquoi) ne vous levez vous plus matin? waarom staat gy niet vroeger op? que n'avez vous recours à Dieu? waarom neemt gy uwe toevlucht tot God niet? o! la belle chose que la vertu! wat is de deugd eene schoone zaak! que n'ai je le temps? och dat ik maar tyd had! que Dieu confonde les méchants! och dat God de bozen moge beschaamt maaken! que Dieu vous comble de bénédictions! dat God u met zyne zegeningen overlaadt! que je meure! si je &c., laat my sterven! zoo ik enz.; qu'il parle, dat hy spreke of laat hem spreken; qu'on ouvre cette porte, dat men die deur opene; quand on n'a que faire, als men niets te doen of te verrichten heeft; je n'ai que faire de votre argent, ik heb uw geld niet

niet van nooden; il ne fait que d'arriver, *hy is zoo even aangekomen*; je ne fais que de venir, *ik ben zoo aanslonds gekomen*; tant petits que grands; tant morts que blessés, *beide klein en groot; zoo dooden als gequisten*; c'est ici que (où) je demeure, *hier woon ik*; c'est un plaisir que de jouer, que de dormir, que de se promener, *het is normaalijk te spelen enz.*; il n'est que (il n'y a rien de meilleur que) d'être matineux, d'apprendre pendant la jeunesse, *daar is niets beter als vroeg op te staan, in de Jeugd te leeren*; il n'est ouvrage que de maître, *'t werk van den meester overtreft alles*; il n'est que l'air des champs pour la santé, *niets is beter voor de gezondheid als de land-lucht*; il n'est trésor que de santé, *de gezondheid is de grootste schat*; il n'est sauce que d'appétit, *honger is de beste saus*; je crois qu'oui (que si), que non, *ik geloof ja, neen*.

Quel, elle (Pron.) *Wat, welke?* quel homme, quelle femme est cela? quel âge a-t-il? *hoe oud is hy?* quelle est sa colère! *O! wat is by toornig!* quelle pitié! *wat is het jammer!* quel qu'il soit, *wie by ook zye*; quel que soit son rang, *wat ook zyn staat zye*; quelle que soit sa beauté.

Quelconque, (Pron.) *Eeniger wyze, hoe genaamd*; je ne le hazarderai en façon quelconque, *ik zal het op generlei wyze waagen*.

Quelcun. (Zie Quelqu'un).

Quellement, (adv. *adus*); Tellement quellement, *zoo wat heen, tuschen beide, sumelyk (passablement, entre-deux)*.

Quelque, (pron. adv.) *Eenig, enige*; *was*; y a-t-il quelque apparence? *is 'er eenige schyn?* prêtez-moi quelque livre, *leend my eenig boek*; quelque chose, *eenig ding, iets*; quelque part (en quelque lieu), *ergens*; quelque peu de vin, *een weinig wyne*; quelque jour, *eenig dag, eens*; je viendrai quel-

quelque jour, quelque temps, *ik zal eens of t'eeniger tyd komen*; quelque bien qu'il ait, *wat goed by ook bezitten moge*; quelques actions que je fasse, *wat daaden ik ook verrichte*; quelques centaines, *eenige honderden*.

Quelque, (adv. *regeerd den conj.*) *Hoe, hoe ook*; quelque féroces qu'ils puissent être, *hoe wild of woest zy ook zyn mogen*; quelque riches qu'ils soient, *hoe ryk enz.*; (NB. *wanneer dit woord voor een adj. dat van zyn subst. gescheiden is, staat, is het mede onveranderlyk*); *als*; quelque éclatantes que soient ses actions, *hoe schoon ook zyne daaden zyn mogen*; quelque éloignées de la terre que soient les planètes, *hoe verre ook enz.*; quelque, *omtrent*; cela me coute quelque dix écus, *dat kost my omtrent 10 ryksdaalers*; quelque 300 hommes, *omtrent of by de 300 man*.

Quelquefois, (adv.) *Somtyds, som-wy en, by wylen, al te mets*.

Quelque-part, (adv.) *Ergens*.

Quelqu'un, une (in plur. *Quelques-uns, quelques unes*; pron.) *iemand; (in 't meerv.) eenige*.

Quenotte, (f. *gem. w.*) *Melktand, eerste tand (m. der kinderen)*.

Quenouille, (f) *Een spin-rok, spin-rokken (m); item bed-styl (f); tomber en quenouille, op de vrouwenlyke linie vallen*.

Quenouillée, (f) *Een spinrokken vol (n)*.

Quenouillette, (f) *Spinrokkenkje (n)*.

Querat, (m) *De huid van een Schip, van de kiel tot 't onderste barchout*.

Querelle, (f) *Gekyf, krakkeel, geschil (n)*; faire une querelle d'allemand à quelqu'un, *om een haversiroo iemand op 't lyf vallen, uitschelden*.

Quereller (v. a.) *quelqu'un, iemand bekyven, uitscheiden*; quereller, (v. n.) *kyven, knorren*; il aime à quereller; (se quereller) (v. r.) *t'zomen kyven, krakkeelen enz.*

Querelleur, (m. & f.) Twist-
maaker, ruzie-maaker, krakkeel-
zoeker; krakkeel-zoekster enz.

Querelleur, euse (adj.) Twist-
gierig, kyfagzig enz. (men zegt ook
Querelleux, euse).

Querimonie, (f) Aanklagt voor
's geestelyk Rechts.

Querir, (v. a.) word alleen in den
infin. gebr. na de werkw. aller, en-
voyer, venir) Haalen; aller, en-
voyer querir (ou, chercher) quel-
qu'un, iemand gaan haalen, laaten
haalen.

Questable, (adj.) Lyf-eigen.

Queste. Zie Quête).

* Questeur, (m) Schat-, rent- of
penning meester (der oude Rom.; item
der Hooge-schoolen).

Question, (f) Vraag, vraag-
stuk; geschil-stuk; question épineu-
se, eene moeyelyke of nietelike vraag;
résoudre une question, eene vraag
oplossen; agiter une question, een
geschil-stuk op de baan, of iets in om-
vraag brengen; la chose en ques-
tion, de zaak daar over gehandeld
word of geschil is; il n'est pas ques-
tion de cela, hier is geen geschil
over of hier spreekt men niet van;
item dat komt 'er niet op aan; il est
question de savoir &c., het komt
'er op aan, om te weetens; question
de droit, d'état, vraag-stuk, ge-
schil in rechten, van staat; à forte
question, point de reponse, men
moet op alle gekke vraagen niet an-
woorden; question, (torture) pyn-
bank, plei; donner la question à
un criminel, eenen misdadiger op
de pyn-bank brengen.

Questionnaire, (m) Pyniger, beul.

Questionner, (v. a.) Ondervraag-
gen.

Questionneur, euse (m. & f.)
Ondervraager; ondervraagster, een
die gestadig vraagt.

* Questure, (f) Schatmeesterschap
(der oude Romeinen).

Quête, (f) 's Opzoeken, opspou-
ren (van 's wild enz.); 's bédelen (der
Monnikken); après une si longue
quête, na een zodanig lang zoeken of
navorschen; aller en quête, wild

opzoeken, opsporen; aller à la que-
te, met den téel zak uitgaan (v. r.
's Klooster; une bonne quête, een
goede verzameling.

Quêter, (v. a.) Navorschen, op-
zoeken, opsporen; quêter une bête,
un repas, des recommandations.

Quêter, (v. n.) Bédelen, aalmis-
sen inzamelen (voor een klooster of an-
dere behoeftige).

Quêteur, euse (m. & f.) Een bé-
del monnik, een of eene die omgaat
en aalmoesfen inzameld.

Queue, (f) Staart, staert of
staert enz. (m); queue de cheval de
brochet &c. queue de poêle, de
cerise, de poire, de fiel van een'
zan enz.; queue de robe, de jupe,
de sleep van een' tabbaerd enz.; queue
de lettre, de staert van een' letter;
queue de violon de moulin, violon-
staert, molen-staert; queue, achterboede
(van een léger of vloot); item de staert
of 's einde van iets; la queue de l'é-
té, de l'hiver, het einde enz.; queue
de compte, 's restant eener réke-
ning; à la queue, achter zich; en
queue, achter aan; queue à queue
staart aan staarts, achter malkander;
sans queue, zonder gevolg, alleen;
être toujours à la queue, hem of haar
altos achter; gar of na loopen; porter
la queue, de sleep draagen; queue
d'aronde, zwaluwe staert (by
Schrynu.); queue de rat, een kaale
paerde-staert; item bardigheid, eelt
aan de achter-beenen van een paerd;
item een' lange ronde vyl; queue de
dragon, de staert van den draak (in
Sterrek.); queue de cheval, paer-
de-staert (een kruid; item veldraken
der Turksche Generaals); queue de
renard, de chat, de pourceau,
vosje-staert, kaste-staert, verken-
senkel (zeker kruiden); cette piece a
cap & queue, dat stuk is nog niet
ontgonnen; le venin est à la queue,
ou le mal porte le repentir en
queue, (spr. w.) het einde draagt
de last; écorcher l'anguille par la
queue, iets verkeert beginnen; c'est
un renard qui cache sa queue,
(spr. w.) by heft ze achter de oren;
quand on parle du loup on en
voit

voit la queue, als men van den drommel spreekt is hy 'er by of om-trent; je n'en ai pas vu la queue d'un, (scr. w.) ik heb 'er niets van gezien; il y va de tête & queue, hy spand 'er alle zyne krachten toe in; tirer le diable par la queue, armoede lyden, kléndig leeven; veel verdriert hebben; met veel moeite iets doen; cette queue n'est pas de ce veau là, dat behoord daar niet toe; il viendra un temps que les vaches auront besoin de leur queues, daar zal een tyd komen, dat men gaarne had, 't geen men nu verächt; il n'y en a point de plus empêchés que ceux qui tiennent la queue de la poêle, 't is moeyelyker te regeeren als 'er vante praaten, of, de beste buurlieden staan aan land.

Queux, (m. alleen aus); Maître queux, 's Konings opperkok.

Queux, (m. oud w.) Wet-steen, fpy-steen.

Qui, (pron. relat. & interrog. m. & f.) Die, dewelke, dat, 't welk, wie; heureux celui qui craint Dieu, gelukkig is by die God vrees; ceux qui méprisent les gens sont &c., die geene die of welke enz.; c'est l'étude qui fait tout mon plaisir, het is de studie die enz.; voilà l'homme à qui j'ai donné &c., daar of dat is de man aan wien enz.; c'est lui en qui je me fie, hy is het in wien ik vertrouw; le voici qui vient, hier komt hy; qui que ce soit, wie 't ook zye of hy zye, wie hy zye; voilà qui va bien, dat gaat wel; qui plus est, dat meer is, of, daarenboven; qui pis est, dat nog erger is; qui êtes vous? wie zyt gy? à qui en avez vous? tegen wien hebt gy 't, of op wien hebt gy 't gelaaide; à qui est ce livre? wiens boek is dit? of aan wien hoord dit boek toe? c'est un je ne fais qui, het is een ik wens niet wie, een lampen vlegel, een schurk, een landlooper; qui ça, qui là, d'une hier, d'une andere daar; ils faisoient qui ça, qui là; qui bien fera, bien trouvera, die wel doet, wel ontmoet (scr. w.).

Quia, (lat. w.); Etre à quia, verjotomd staan; réduire ou mettre quelqu'un à quia, iemand verjotommen, den mond stoppen dat hy niets meer weet te antwoorden.

Quiconque, (pron.) Al wie, zoo wie, die; quiconque veut vivre heureux.

Quidam, ou, quidan, quidane, (m. & f.) Een zeker mans- of vrouws-perfoon.

Quiennes avoines, (f. pl.) Haver-pagt aan den grond-beer zyne bonden.

Quiet, etc (adj. weinig gebr.) Gerust, stil, vreedzaam; avoir l'esprit quiet, een gerust of stil gemoed hebben; le malade a passé une nuit quiete.

Quiétisme, (m) Lette der Quiétisten (f).

Quiétiste, (m. & f.) Een Quiétist, (aanhanger van Molinos, wiens Godsdienst in een stille beschouwing van God bestond).

Quietude, (f) Gerustheid, stilheid (des gemoeds enz.).

Quignon, (m. gem. w.) Een bagt, homp of dik stuk brood.

Quilboquet, (m) Winkelhaak (der Schrynwerkers).

Quille, (f) Een kègel (m); faire cinq quilles de venue & six de rabat, in 't uitslaan 5 en in 't terug-slaan 6 kègels gooijen; donner à quelqu'un son sac & ses quilles, iemand met pak en zak wegjaagen.

Quille, (f) De kiel (van een Schip).

Quiller, (v. n.) Met de kègels werpen, wie 't eerst spelen zal.

Quiller, ou, Quillier, (f. m.) Kegel-baan (f).

Quillette, (f) Takie (n) poot (f).

Quillon, (m) 's Kruis aan 't gevels van een degen.

Quin, (m); Border à quin, de kant eener plank een weinig over de andere nagelen.

Quinaud, oude (adj.) Die den mond gesnoerd is, die niets meer weet te antwoorden (in een reden-twist).

Quincaille &c. (Zie Clincaille &c.).

Quincajou, (m) Amerikaasche wilde Ras

Quin-

QUI.

Quinconce, (m.) Planter des arbres en quinconce, boomen ruits gewyze planten.

Quindécagone, (m) Vyftien-boek.

Quines, (f. pl.) Twee vyven (in 't tikrak-fpel).

Quinola, (m) Harten-boer (in zéker kaarten-fp.); item boersiglyk leijonker, oppaffer eener Mevrouw.

* Quinquagénaiie, (adj. & f.) Vyftig jaarig, oud 50 Jaar.

* Quinquagésime, (m) De zondag voor de vasten.

Quinquaille, quinquallerie &c. (Zie Clincaille &c.).

Quinquennal, ale (adj.) Vyf-jaarig.

Quinquennales, (f. pl.) Vyfjaari-ge fpeelen of feesten der oude Romeinen, ter eere van vergóódde Keizeren.

Quinquenelle, (f) Vyfjaarig termyn of refpyt voor fchuldemaaren (n).

Quinquennium, (m) Vyfjaarige fud e op de hooge fchool (f.).

Quinquenove, (m) Zéker dobbel-fpel van 5 en 9.

Quinquille, (m) Zéker Hornber-fpel van 5 perfoonen.

Quinquina, (m) Kina-kina (zékere bôft van een boom die tegens de kooris gebruikt word).

Quint, te (adj. alleen dus); Charles quint; Sixte quint, Karel de vyfde; Sixtus de vyfde.

Quint, (m) Het vyfde deel (n); je fuis pour le quint dans cette affaire.

Quintadiner, (v. n. by Orgelm.) Een valsch geluid geeven, als een quint fpreken.

Quintaine, (f) Eertyds in de Ry-fchool een paal waar tégen men in 's voorby ryden met pylen en fpeeren wierp; item figuurl.; iervir de quintaine au peuple, voor ieder een ten doel of fpoet zyn.

Quintal, (m) Een centner (n) 100 pond.

Quinte, (f) Zou Quint of vyfde (in muzik, fcherma-fch. en Pikér-fpel); quinte majeure ou major, een vyfde van 's aas; quinte, een gekke kuur, vrcemte gril (caprice); item een drooge heest; item de vry-

QUI.

681

heid van eenig Kasteel, wyk of diftrict.

Quinte-feuille, (f) Vyf-vinger-blond.

Quintelage, (m) Scheeps-ballaft, (m) naar ozen planje (f.).

Quinter, (v. a.) Goud en Zilver ftimpelen, barre d'argent quintée.

Quintessence, (f) Het fynfte, het zu verfte, de befte kragt van iets.

Quintessencier, (v. a.) De befte kragt ergens uittrekken; (tirer la quintessence); item als v. n. hair klooven, ziefen.

Quintenz, eufe (adj. & f) Gril- lig, koppig, eizenzinnig, vol kuzren; een grillig mofch.

Quintin, (m) Zéker fyn lynwaad.

Quintuple, (adj. & f. m.) Vyf-voudig.

Quinzain, (m. in 't kaats-fp.) 15 tegen 15.

Quinzaine, (f) Vyftien faks; item 14 dagen; les parties revien- dront dans la quinzaine, de par- tyen zullen over 14 dagen, dat is, den 15den dag weder-komen.

Quinze, (adj.) Vyftien; ils font quinze, zy zyn met hun vyftien; le quinze du mois, de vyftiende der maand; Louis quinze, Lodewyk de 15de; dans quinze jours, over 14 dagen.

Quinze-vingts, (m. pl.) Goff- hui te Parys voor 300 blinden.

Quinzieme, (adj. & f.) Vyftiende.

Quioffage, (m) 't Schaaoven van 's leder (n. by Leértouwers).

Quioffe, (f) Schaaf-fteen (m. by Leért.).

Quioffier, (v. a.) 's Léder fhaa- ven.

* Quiproquo, (m. Lat. w.) Mis- flag; faire un quiproquo, het een voor 't ander neemen.

Quirinales, (f. pl.) Feest by de Romeinen ter eere van Romulus.

Quis, (m) Kyer-bergfteen.

Quittance, (f) Quyt-fchelding, quyt- brief, quitantie.

Quittanceer, (v. a.) Quytan, qui- teeren, quitantie geeven.

Quitte, (adj.) Vry, los, ontfcaa- gen, overloft; je vous tiens quitte, voor

pour dix euz, ik onslaaz u enz.; il est franc & quitte de toutes dettes; elle est quitte de tous maux; nous voilà quittes, ou quitte à quitte, nu zyn wy kamp, of malkander niet meer schuldig; l'un vaut l'autre quitte à quitte, de eene is zo goed als de andere; jouer à quite ou à double, om niet of dubbeld op spelen.

Quittement, (adv.) Vry, onbelast; il possède cette terre franchement & quittement.

Quitter, (v. a.) Verlaaten; quitter le monde, de waereld verlaaten; item in een Klooster gaan; quitter ses habits, zyne kleederen uidoen, afleggen; quitter prise, los laten; on ne peut lui faire quitter prise; quitter les débiteurs, zyne schuldenaars onslaan; quitter quelqu'un d'une visite, d'un compliment, iemand van een bezoek enz. verschoonen; il a quitté les chaufes, hy is mondig geworden; quitter un métier, eene handteering verlaaten, laten vaaren; quitter son droit, van zyn rechts afstaan, zulks laten vaaren; la fièvre l'a quitté, de koorts heeft hem verlaaten; prune qui quitte le noyau, pruim die van de steen valt; qui quitte la partie, la perd (spr. w.); die eeren aanslag laat vaaren, verliest zyne moeste en kosten; je vous quitte, ik scheid van u af, ik gaa heen.

Quittus, (m) Een betaalde rekening (f. in finantie).

Qui-vive. (Zie onder Vive).

Quoi, (pron.) Welk, waar, wat; le plus grand vice à quoi (auquel) il est sujet, de grootste onleugd waar aan enz.; la mort est une chose à quoi l'on doit penser; à quoi pensez vous? waar denkt gy om? à quoi passez vous le temps? hoe brengt gy uwen tyd door? de quoi s'agit il? waar over word gebandeld? wat valt 'er te doen? was is het onderwerp? en quoi vous a-t-il offensé? waar-in heeft hy u misdaden of beléidigd? à quoi tient il que cela ne se fasse? waar aan schort of

scheeld het enz.? à quoi bon (pour-quoi) tant de paroles? tant de façons? waar toe of waar toe dienen enz.? quoi! (comment!) Hoe! wat! quoi! a-t'il dit cela? hoe! heeft hy dat gezegt? quoi! vous êtes déjà de retour! Hé quoi! wel nu! quoi-que ce soit, que vous me demandiez, wat gy ook van my eischen of my vragen moegt; quoi qu'il arrive, wat 'er ook onstaate of gebeure; quoi qu'il en soit, wat 'er ook van zye; il ne dit ni quoi, ni qu'est ce, hy zegt noch hoe noch baa, hy zegt niet eens zier; le je ne sais quoi, het ik weet niet wat, iets byzonders, iets dat men niet noemen of uitdrukken kan; il a un je ne sais quoi qui charme, qui offense &c.

Quoique, conj. encore-que) Albreuel, niet-tegenstaande schoon; quoique je vous aime; (NB wannear que voer quoique gaat, dan gebruikt men encore-que) als: je vous assure qu'encore-que je vous aime.

Quolibet, (m. misérable pointe, triviale & basse plaisanterie) Laffe, smaatselooze boertery; c'est un homme à quolibets.

Quote, (adj. dus) Quote-part, deel, aandeel (n); payer sa quote-part.

Quotidien, enne (adj.) Dage-lyks; pain quotidien; fièvre quotidienne.

Quotient, (m. in Reken-k.) De uitkomst (f), 's facit (n. van een gedeivideerd getal).

Quotisation &c. (Zie Cotisation &c.).

Quotité (f. le prorata de chacun) Deel, aandeel, part (n. in iets).

R.

R (f) R (f) De 17de Letter van 's Alphabet, word op 's einde veelal worden niet uitgesproken; waar over men de Grammaires kan nazien.

Ra-

Rabais, (m) *Afslag* (m), *vermindering in prys* (f) *rabat* (n); *vendre à l'enchère & au rabais*, by op- en *afslag verkoopen*.

Rabaisé, ée (adj. & part.) *Verminderd*, *gedaald*, *gezakt*; *vernéderd*.

Rabaisement, (m) *Vermindering* (f); *item vernéderde of verlaagde staat*.

Rabaïsser, (v. a.) *Laager maaken*, *stellen of zetten*, *verlaagen*, *neêr-laa-ten*, enz. *cela n'est pas assez bas, il faut le rabaïsser d'avantage*; *rabaïsser*, *vernêderen*; *rabaïsser l'orgueil de ses ennemis*; *rabaïsser les monnoies*, *der tailles*, *de prys der munst-spécies*, *der schattingen verminderen*; *rabaïsser sa voix*, *zagter spreekē*; *rabaïsser*, (v. n.) *vallen*, *daalen*, *afslaan in prys*.

Rabaner (v. a.) *une voile, een zeil met ree-banden voorzien of aanslaan*.

Rabans, (m. pl.) *Raa- of ree-banden*.

Rabat, (m) *Een kraag*, *bef* (f); *overslag* (m); *item de terug slag* (m. in 't *kézel-spél*).

Rabat-joie, (m) *Vreugde-verflooring* (f), *eenig voorval dat de blydschap stremt*; *item een breek-spél, vreugde-stoorder of stoorder*.

Rabattre, (v. a.) *Neêr-laa-ten*, *la-ten vallen* enz.; *rabattre le bras qu'on a levé*, *rabattre un coup*, *eenen slag*, *stoot of houw afweeren*, *breeken*; *rabattre la fierté de quelqu'un*, *iemand's hoogmoed dempen*; *rabattre les vapeurs de la rate*, *de droefheid verdryven*; *rabattre*, *afkorten*, *afrekken*, *laten vallen*; *il n'en veut pas rabattre un sou*; *je vous le rabattrai sur votre compte*; *donner moi un petit baïsser en rabattant sur notre mariage*; *rabattre*, *afslaan*, *iets of iemand min-der achten als te voeren*; *j'en rabats la moitié*, *j'en rabats quinze*, *ik maak 'er zoo veel werk niet meer van*; *rabattre un mur*, *eene muur wederom afbreken*, *neêrsmysen*; *rabattre*, *terug-slaan* (in 't *Kegel-sp.*); *afkieren* (een *stoot* by *Scher-m-m.*).

inslaan, *inzoomen* (by *Kleerm.*); *steg-ten*, *gelyk maaken* (eenen *akker*); *buiden in de looikuip leggen*; *afwin-den* (by *draad trekkers*); *je lui ai bien rabattu son caquet*; *ik heb hem zyn mond ter deege gesnoerd*; *tout compté*, *tout rabattu*, *alles naauw overuôgen zynde*; *rabattre*, (v. n.) *afslaan*, *daalen* (in *prys*); *rabattre à main droite*, *ter rechter hand inslaan of wenden*; *se rabattre*, (v. r.) *zyneen moed laaten vallen*; *zich neêr-zetten*, *zich neêr-slaan* (als *duiven op 't veld*); *l'armée se rabattit sur cette place*, *het leger ging ploisfelings op die plaats los*; *il se rabat toujours sur ses exploits*, *by valt altyd op zyne groote verrichtingen*; *après avoir parlé quelque temps sur la morale*, *il se rabattit sur la politique*.

Rabattu, ue (adj.) *Afgekort*, *afge-trokken*; *afgeslaagen* enz. (Zie *Ra-battre*).

Rabbin, (m) *Joodische Meester of Leeraar*, *Rabbi*, *Rabbyn*.

Rabbinique, (adj.) *Rabbynsch*.

Rabbinisme, (m) *Rabbynsche leere*.

Rabbiniste, (m) *Aankleeu-er daer van*.

Rabdomancie, (f) *Waarzeggerij met de wigchel-roé*.

Rabêtir (v. a.) *un enfant, een kind des of d.m. maaken*.

Rabillage (m) *de filets*, *d'une montre*, *herstelling*, *verbetering* (f) *van netten* enz.

Rabiller, (v. a.) *Herstellen*, *verbeteren*, *in order brengen* (raccomoder).

Rabin &c. (Zie *Rabbin*).

Rable, (m) *De leenden* (f) *rug* (m. *van een' haas of konyn*); *vuur-baak*; *oven-krabber*; *kool-krabber* (m), *kalk-klouw of krouw* (f); *item buik-stek* (n), *legger* (m. *van kleine vaarsui-gen*).

Rabla, ue (adj.) *Met een' sterken rug of sterke leendenen voorzien* (word *van menschen en dieren gez.*).

Rablure, (f) *Sponning*, *naad* (langt *de kiel van een Schip*; *jartot*, *en-taillure*).

Raboblîner, (v. a. *gem. w.*) *Slags verstellen*, *koekelen*, *lappen*.

Rabonir, (v. a. gem. w.) *Verbetteren*.

Rabot, (m) *Schaaf* (f); *item kalk-ketel* (f), *roer-flok* (m), *drek-schap* (f).

Raboter, (v. a.) *Schaaven*; *item* (de paden in een' tuin) *gelyk maaken*; (kalk) *roeren*, *beslaan*; (azyn) *om-roeren*.

Rabotetx, euse (adj.) *Rauw*, *hobbelig*, *ongelyk*, *onbeschaafd*.

Rabougri, ie (adj.) *Ondergehlénen*, *mismaakt*, *die of dat zyn' volken wasdom niet heeft*; *arbre rabougri*.

Rabougrir, (v. a.) *Onderhouden*, *den wasdom belénen*.

Rabougrir, (v. n.) *se rabougrir*, (v. r.) *Onder blijven*, *niet aarden*, *laag en mismaakt wasfen*.

Rabouillere, (f) *Konynen-hol* *of* *nest voor de jongen* (n).

Raboutir, (v. a. gem. w.) *De eindén van twee sinkken aan mal-kander begten*.

Rabrouer, (v. a.) *Begraauwen*, *toefnaauwen*, *bits bejézenen*.

Rabrouer, euse (m. & f.) *Graauwer*; *saauwster*.

Racage, (m) *Rak* (n. zynde een *brons van ronde bolletjes aan een Scheeps-mast*).

Racaille, (f) 't *Gespuis*, *gepuip*, *jan-hagel* (n. *cannille*); *item* *slegt geéd*, *uitschot* (n), *wadden* (f. pl.).

Racambeaux, (m) *Rak* (een *yzere schuif-ring aan de mast eener sloep*).

Raccomodage, (m) 't *Verstellen* (n).

Raccomodement, (m) *Verzoening*, *bystelling van vriendschap* (f).

Raccomoder, (v. a.) *Verstellen*, *herstellen*, *wederom in ordre brengen* (als: *kleederen* enz.); *weér-veréénigen*, *tot een eenpelyk brengen*; *se raccomoder* (v. r.), *versteld worden*; *item verzoend worden*, *weér-veréénigen*.

Raccomodeur, euse (m. & f.) *Verstelder*, *hersteller*, *versteller* enz.

Raccomodement, (m) *Gelyk-maaking*, (dier twee oagelyke dingen aan een te trekken).

Raccorder, (v. a.) *Weér-veréénigen* (*reconcilier*); *item* (iets) *in een trekken*, *gelyk maaken*; *item een snaar-speeltuig stemmen*, *herstellen*; *raccorder un instrument de musique*; *se raccorder* (v. r.) *wederom veréénigen*.

Raccornir. (*Zie Racornir*).

Raccoupler, (v. a.) *Weér-koppelen*.

Raccourci, ie (adj.) *Verkort* enz.

Raccourci, (m) *Uitstreksel*, 't *kor-te* (n); *le raccourci d'un livre*; *représenter une chose en raccourci*.

Raccourcir, (v. a.) *Verkorten*, *in-korten*, *korter maaken*; *raccourcir* (v. n.) *verminderen*, *korter worden*.

Raccourcissement, (m) *Verkorting* (f).

Raccoutrement, (m) *Versjelling*, *lapping* (f. *van oude kleederen*, *schoenen* enz.).

Raccotrer, (v. a.) *Verstellen*, *lappen* (*ravauder*).

Raccoutreux, euse (adj.) *Versjélbaar*, *dat te lappen is*.

Raccoutreur, euse (f. m. & f.) *Versjeller*, *lapper*; *lapper* enz.

Raccoutumer, (v. a.) *Weder doen gewénen*; *se raccoutumer* (v. r.) *zich weér-gewennen*.

Raccrocher, (v. a.) *Wéder aanbaaken* (*accrocher de nouveau*); *item weér-krygen* (*rattraper*).

Race, (f) *Geslachts* (n), *slam* (m), *afkomst* (f); *il est d'une race illustre*; *race, aart, slag*; *chien de bonne race*; *il chasse de race*, *hy heeft een aartje naar zyn vaartje* (spr. w.); *bon chien chasse de race*, *een appel valt niet verre van zyn' slam* (spr. w.).

Racer, (v. n.) *In kunne of aart voorzetten* (*van dieren en vogelen* gen).

Rachalander, (v. a.) *Weér-bekánten*.

Rachat, (m) *Weér-koop*, *wederkoop*; *item vrykoop*, *lofing* (f).

Rache, (f) *Teer-droessem* (m. *Scheeps w.*).

Rachetable, (adj.) *Weder-kop-laar*;

RAC.

baar; item losbaar; rente racheta-
ble, los-rente.

Racheter, (v. a.) *Weder-kopen*; item *vry-kopen*, *losen*, *verloffen*; *aflossen*.

Rachitis, (m) *De engelsche ziekte*, *lenden-ziekte der kinderen* (f).

Racinal, (m) *Dorpsl of drempel* (door de fluis-duren opdraayen); racinaux, (m. pl.) *onderstél* (n) *voet*, (m. ondes eenig gebouw).

Racine, (f) *Wortel*; racine che-
velue, *vèzelagtige wortel*; prendre
racine, *wortel schieten*, *inwortelen*;
beklyven; couper par la racine,
by de wortel afhouwen, *uistroeyen*;
racine, *slam-woord*, *wortel-woord*;
racine quarrée, cubique, *quadraat-
wortel enz.*

Racle, (m) *Schrabber*, *schrapper*.

Racle-boyau, (m) *Slegte viool-
speelder*, *zaager*.

Racler, (v. a.) *Schrabben*, *schrapp-
pen*, *afschrappen*; *afschaaiven*; item
afstryken (als: een' kooru-maat, cou-
per); item *racler le boyau*, *slegt
speelen*, *zaagen op een viool*; *racler*,
râtelen, *rammelen*, *ruinkinken* (aan
een' deur).

Racleur, (m) *Een schrapper*; *slegte
viool speelder*, *zaager enz.*

Racloir, (m) *Schrap-zyer* (n),
schrapper, *krabber* (m); item *sift*,
sieck-zyer (n. by *Plaats*, n.); *schaaf-
mes* (m. by *Boekb.*).

Racloire, (f) *Stryk-slok* (m. by
Kooru-m); item *râtel-ring* (m. aan
een' deur; dit laatste ook racloir gen.).

Raclure, (f) *Schrapsel*, *afschrap-
sel*, *afschaaffel* (n).

Racommodage &c. (Zie *Rac-
commodage* &c.).

Raconter, (v. a.) *Vertellen*, *ver-
haslen*.

Raconteur, euse (m. & f. gem.
w. word *niet alleen* gebr.) *Verteller*;
vertelfter; raconteur de nouvelles.

Racorder. (Zie *Raccorder*).

Racornir, (v. a.) *Taai en hard
maaken*, *den omrullen*, *in-een-
schraeyen*, (als: *lêder en perkament
voor 't vuur*); se racornir (v. a.)
in een schraeyen, *hard worden*, *krak-
trekken*.

RAC. RAD.

685

Racoupler, Racourcir, Racou-
trer, Racontumer &c. Zie *met
twee cc.*

Racquérir, (v. a. weinig gebr.)
Weér-krygen, *weér-bekómen*.

Racquitter, se Racquitter, (v.
n. & r.) *Weér vry speelen*, *het win-
nen*, *weder-winnen* (wat men ver-
looren heeft); item *racquitter* (v. a.)
le temps qu'on a perdu, *herwinnen*,
weér in baalen enz.

Racrocher. (Zie *met twee cc.*)

Rade, (f) *Ree*, *ree* (voor *Schee-
pen*).

Radeau, (m) *Vlot*, *bout-vlot* (n).
Rader, (v. n.) *Op de ree komen
of leggen*.

Radeur, (m) *Zons-meeter* (in
vrankryk).

Radial, (m) *Hand-spier* (f. in
Onl. k.).

Radiation, (f) *Straaling*, *uit-
straaling*; item (in *Rechten*) *uitwis-
ching*, *doorhaaling*, *doorschrabbing*
(van eenig geschrift; *racure*).

Radical, ale (adj.) *Oorspronke-
lyk*, *in den grond*; *moet radical*, *slam-
woord*, *wortel-woord*.

Radicalement, (adv.) *Oorspronks-
lyk*, *in den grond*.

Radication, (f) *Worteling*.

Radicule, (f) 't *Puntje*, *de kiem
van 't zaad*, *waar van de wortel
komt*.

Radié, ée (adj.) *Gevlamd*, *ge-
streept*, *met straalen als een' sterre*;
fleur, *couronne radiée*.

Radiers, (m. pl.) *De zy-planken
die aan den vóór- en achter-scheven
van een schip spits uitloopen* (f. pl.).

Radioux, euse (adj.) *Straalende*,
schitterende, *straalen uitschietende*.

Radiometre. (m) *Graat-boog*.

Radoire, (f) *Stryk-slok*, (m. der
Kooru-m. racloire).

Radotage, (m) *Het suffen* (n).

Radoter, (v. n.) *Suffen*, *nym-
ren*, *raaskallen*, *kindsch zyn* (door
ouderdom of ziekte).

Radoterie, (f) *Suff-ry*, *nyma-
ring*, *kindschheid*, *zotte klap*.

Radoteur, euse (m. & f.) *Suffer*;
suffter.

Radeub, (m) *Kalfstering* (f);

donner le radoub a un vaisseau, een *Schip kalfateren*.

Radoubier, (v. a.) *Kalfateren*.

Radoubeur, (Zie *Kalfat*).

Radoucir, (v. a.) *Verzagten*, *zagter maaken*; item *vermurwen*, *zagtzinniger*, *gedweerd maaken*; se radoucir (v. r.) *verzagten*, *bedaarren*.

Radoucissement, (m) *Verzagting*, *bedaarring* (f).

Radrosse, (f) *Dwars-pad*, op de gemeene weg toeloojende (n).

Raffale, (f) *Al-wind*, die van 's gebérge komt (m).

Raffaïster, (v. n.) se raffaïster, (v. r.) *Weder neer-zakken* (als: nieuwe gebouwen, aarde enz.).

Raffermir, (v. a.) *Versterken*, *vaster of sterker maaken* (rendre plus ferme); item *veeler mede geeven*, 's bar *versterken*; se raffermir (v. r.) *sterker worden*; sa tantó, son courage se raffermir.

Raffermissement, (m) *Weder versterken*, *herstèlting* (f).

Raffinage, (m) 's *Zuiveren*, 's *raffineeren* (n). item *geraffineerde zuiker*, *raffinade* (f).

Raffiné, ée (adj.) *Gezuiverd*, *fyn*; item *slem*, *los*, *doortrapt*, *doorstèpt*; un raffiné, een *doorstèpt geft*.

Raffinement, (m) *Reiniging*, *zuivering*; item *spissuinnichheid*, al te *naauwe uitpluizing* (f).

Raffiner, (v. a.) *Zuiveren*, *louteren*, *syner of beter maaken*, *raffineeren*; item *schepzinniger maaken*, *beter afzichten*, *verbeteren*.

Raffiner, (v. n.) *Naauw uitpluizen*, *naauw ziften*, *verbeteren*; raffiner sur le langage, *sur tout*; se raffiner (v. a.) *isozer*, *syner*. *doorstraver* worden.

Raffinerie, (f) *Plaats daar men iets reinigt*, *zuiverd of fyn maakt* (als: *zuiker*, *zout*, *buskruid* enz.) een' *Raffinaderij*.

Raffineur, (m) *Zuiveraar*, *raffineerder*, *raffineur*.

Raffineur, euse (adj. & f.) *Naauwziende*, *kiesch*, een *verbeteraar*, *zifser*, *fyne uitpluizer* (van iets).

Raffolir, (v. n.) *Gek worden*.

Rafle, (f) *Tros daar de druiven af zyn* (f); item een *schrob-net* (n); item een *trits*, (zynde een *worp van drie gelyken in 't teerling-spel*); faire, ou, amener rafle, *drie gelyke oogers gooijen*; faire rafle, *alles weg-kappen of rooven*.

Rafler, (v. a. gem. w.) *Weg-kappen*, *weg-kraauwen*, *weg-veegen*; cet homme, cette grêle a tout raflé.

Rafrachir, (v. a.) *Ververfchen*, *verfrischen*, *verkoelen*, *verquikken* enz.; rafrachir la mémoire, le sang, une place, un tableau, une tapisserie, un canon, les troupes, un chapeau, les cheveux, une racine, het *geheugen ververfchen* (op 't nieuw te binnen brengen); het *bloed verkoelen*, (verfrischen); een *plaats met nieuw volk belèggen*; een' *schildery fchoonmaaken en vernissen*; een *tapyt of behangfel verstellen*; een *stuk gesibuts verkoelen*, *ksut laten worden*; de *troepen ververfchen*; eenen *ouden boed afvonden*; 't *hair lucht geeven of een weinigje afsnippen*; een' *wortel reinigen of heshoeyen*; se rafrachir, (v. n.) *ververfchen*, *ruften*, *zich verquikken*; item *verkoelen*, *koeler worden*, *verfrischen*; item *zich herinneren*; le vent se rafrachit, de *wind steekt op*, of *begint op te wakkeren*; se rafrachir la mémoire de &c., *zich in gedachten brengen of herinneren* enz.

Rafrachissant, ante (adj.) *Verfrischend*, *verkoelend*; *verquikkend*; un rafrachissant; een *koel-drank*.

Rafrachissement, (m) *Verkoeling*, *verfrisching*; item *ververfching*, *verquikking*, *rust* (f), *voedsel* (n) enz.

Rafrachissoir, (m) *Koel-vat* (n), *Koel-téel* (m).

Ragaillardir, (v. a.) *Verorloeken*.

Rage, (f) *Dolheid*, *woede*, *verwortheid*, *vazerny*, *quaadheid*; écumer de rage, *schuimbekken van boosheid*; faire rage, dire rage contre quelqu'un, *tegen iemand yslyk uitvaren*; faire rage pour quelqu'un, *zich voor iemand wakker in de brés stellen*; il fait rage des pieds, *hy loopt als een haas*; les soldats font rage chez leurs hôtes, de *sol-*

RAG. RAI.

daaien gaan by bunne waerden ysfelyk te werk; il fait rage en médecine, by doet wonderen in de geneeskunde; il a la rage des tableaux, de parler, by is dol naar schilderyen, by wil altyd praaten; rage de cul fait passer le mal de dent, (spr. w.), een' groote smert doet een' kleine niet achten.

Ragencer. (Zie Rajuster).

Ragot, ote (adj.) Kort en dik; bâton, homme ragot.

Ragot, (m) Een dreumisse; item dissel-pin.

Ragotter, (v. n. gem. w.) Knorren, morren.

Ragoniste, (m) Goed ragoût-kok.

Ragoût, (m) Sterk gekruidde en eet-lust verwekkende spyze of saus (f); item aangenaam tydverdryf, iets dat verlustigt (n).

Ragoûtant, ante (adj.) Lekker, aangenaam, lust-verwekkend.

Ragoûter, (v. a.) Lust of eet-lust verwekken.

Ragraffer, (v. a.) Wêder-aanbaaken.

Ragrandir, (v. a.) Vergrooten.

Ragréer, (v. a.) Glad maaken, wêder-overstryken (in Bouwk.); den stomp van eenen afgezaagden boom of tak effenen; item (een Schip) wêder-voorzien, verzorgen, toerusten.

Ragué, (adj.); Cable ragué, gevuld, geschaafd, gesleeten touw.

Se Raguer, (v. r.) In stukken wryven, schuuren of vilen (s'écorcher).

Raie, (f) Streep, streek, linie; item voore (in 's land); hair scheel; kerf enz.; raies de rone, wiel-speeken.

Raie, (f) Roch (zeker zee-visch).

Rajeunir, (v. a.) Verjongen, wêder jong maaken, jonger doen schynen; rajeunir, (v. n.) wêder jong worden, verjongen.

Rajeunissement, (m) Verjonging, verjeugding (f).

Raieure. (Zie Rayure).

Raifort, (m) Radys; rammelas of rammelas (f).

Railler (v. a.) quelqu'un, iemand bespotten, uitlagchen; railler, (v. n.) spotten, boerten; kortswylen; il rail-

RAI.

687

le toujours; le railler, (v. r.) spotten, scherssen enz.

Raillerie, (f) Spotterry, boerterry, jokkerry; entendre la raillerie, bes scherssen wel verstaan; entendre raillerie, n'entendre point raillerie, bes scherssen of de jokkerry verdraagen, niet verdraagen konnen; cela passe la raille rie, dat gaat te ver; raillerie à part, ou, sans raillerie, alle gekheid aan een' zyde, zonder gescheeren, in ernst; (sérieusement, tout de bon) railleries, schimpfchrijven (satyres).

Railleur, ense (adj.) Spottend, boertend, scherssend; esprit railleur.

Railleur, ense (f. m. & f.) Schersser, boertier, spottter; schersster enz.

Raine, (f) Kikvorsch (bêter Grenouille).

Rainette. (Zie Reinette).

Rainure, (f) Groef (in 't hout).

Raïon &c. (Zie Rayon).

Raïonce, (f) Rapunzel (plant).

Raire, (v. a. oud w.) Scheeren, baard-scheeren; un barbier rait l'autre, (spr. w.) de eene hand wascht de andere; à ba be de fou on apprend à raire, (spr. w.) uit een ander mans gekheid zyn voordeel trekken.

Rais, (m. pl.) Straalen, lichtstraalen (f. pl.); rais du soleil, de la lune &c. rais de roue, rad-speeken of spylen; rais, punten der spooren.

Rais, Raïseau. (Zie Re).

Raïsin, (m) Draif, druive (f); raisins secs, rozynen; raisins de corinthe, korrenten; grain de raïsin, druive-bes.

Raïsiné, (m) Druiven-confituur (n).

Raïson, (f) De reden (f), 't redelyk vermogen, vernuft, verstand, oordeel (n) enz.; la raïson est ce qui distingue l'homme de la bête; la droite raïson, bes gezond vernuft; parler raïson, met gezonde redenspreken; n'avoir ni sens, ni raïson, geen verstand, noch oordeel bezitten; il n'y a ni rime, ni raïson, daar is geen zin noch slot in; rai-

raison, *rédién*, oorzaak, *rekenſchap*; (f. cause, ſujet, compre) *raison d'état*, deminder, rendre *raison* de ſa conduite; *raison*, *rédién*, *billikheid*; demande fondée en *raison*; comme de *raison*, *als naarrédién*, of zoo als de *billikheid* vordert; ranger quelqu'un à la *raison*, iemand tot *rédién*, tot *billikheid* brengen; ſe rendre, ſe ſoumettre à la *raison*; ſe payer de *raison*, *verſtandige voorſlagen aanneemen*, zich laaten gezeggen; vivre ſelon Dieu & *raison*, met God en met zyne leeven; où la force domine, *raison* n'a point de lieu, daar 't geweld de overhand heeft, heeft de *reien* geen plaats; avoir *raison*, *reden* of *oorzaak* hebben; *item* gelyk hebben; *raison*, *reden*, bewys; prouver par de ſolides *raisons* que &c. *raison*, *volvoering*, *vergelting*, *oorzaak* (f); demander, tirer *raison* d'un affront; ſe faire *raison*, zich zelfs recht doen; faire *raison*, *belcheid* doen (in 't drinken); on perd la *raison* à force de faire des *raisons*; point tant de *raisons*, zoo veel *praatjes niet*; à plus forte *raison*, met des te meer *rédién*; à combien plus de *raison*, met hoe veel meer *rédién*; pour *raison* dequoi, *weshalven*; à *raison* de (sur le pied de), *tegen*, op den voet van; j'ai acheté cela à *raison* d'4 livres l'aune; hors de *raison*, *onbillik*; *item* uyttermaaten duur; en agir hors de *raison*; marchandise qui est hors de *raison*; un être de *raison*, een ingebeeld wezen, iets dat alleen in verbeelding beſtaat; *raison*, *overeenkomst*, *evenredigheid*, (ratio der getal en met elkaander in *Röten-k.*); livre de *raison*, *Koopmans ſchuld-boek*.

Raisonné, (adj.) *Rédelyk*, met *rédién* of *verſtand* begaafd; l'homme est une créature raisonnée; *raisonnable*, *billik*, *rédelyk*, *behoorlyk*; homme, taille, prix, *raisonnable*.

Raisonnement, (adv.) Op eene *rédelyke*, *billike*, *behoorlyke* wyze.

Raisonné, ée (adj.) *Berdeneerd*, *onderzocht*; *geſtaafd*; discours raisonné.

Raisonnement, (m) *Rédeneering*; *redenkâveling* (f).

Raisonner, (v. n.) *Rédeneeren*, *redenkâvelen* enz. *raisonner* juſte, in den baak, met of wel *rédieneeren*, conſentir à une chose ſans *raisonner*, zonder overtuëging iets *inwilligen*; *raisonner* pantoûfle, ou, comme un cheval de carosse, *als een* tot *rédieneeren*, *raisonner*, *veelt praat* hebben, *tégenſpreken*; c'est à vous, petit sot, à *raisonner* ici? gy zoudt hier ook nog wat in te brengen willen hebben? *raisonner* à la chauloupe &c., *toeroepen* wat *koels* te neemen (zee w.).

Raisonneur, euse (m. & f.) *Verdrigtige redeneerder*; *item* *snapper*, *kakelaar*, *dwaarsdyver*; *snappster* enz.

Rature. (Zie Rayure).

Rajustement, (m) *Herſtelling*; *bylëgging* (f).

Rajuster, (v. a.) *Herſtellen*, *wéder in ordre* of *te regt* brengen; *rajuster* ſa perruque &c. *rajuster*, *vereffenen*, *weer-byleggen*, *vereenigen*; *rajuster* un différent.

Raiz, (m) *Gelyke grond*, *vlakte* (f); ouvrage à *raiz* de chauffée, *werk dat gelyk met de grond is*; démolir *raiz* pied, *raiz* terre, *ſlegten*, met de grond gelyk leggen.

Râle, (m) *Quakkel-Koning*.

Râle, (f) ou, *Râlement*, (m) *Reutel* (m), *reuteling* (f. in de keel van een die ſterft); *item* het geſchreeuw (n. der herten in de brons tyd).

Ralentir, (v. a.) *Vertraagen*, *vermindere*, *langzaamer* doen gaan; ſe ralentir, *verſlaauwen*, *verſlappen*, *traager* worden, *vertraagen* (in zyn' gang of yver).

Ralentissement, (m) *Vertraaging*, *verſlaauwing* (f).

Râler, (v. n.) *Den reutel in de keel* hebben, *reutelen* (als iemand die ſterft).

Rallier. (Zie Rallier).

Ralinguer, (v. n. zee-w.) *De zeilen lëvend g* houden, *aan de wind* leggen.

Ralingues, (f. pl. zee-w.) *De lyken*, (*zoom-touwen der zeilen*, *bang-matjen* enz.).

Raliter

Raliter (v. n.) se raliter (v. r.), *Weder bed légerig worden (beter tomler malade).*

Raller, (v. n.) *Schreeuwen als een hert in de brons-tyd.*

Ralliement, (m) *Wêr-by-één trekking, wêr-by-één-verzámeling (der verstrooide Krygshenden).*

Rallier, (v. a.) *Wêr-verzámelen, herstellen; rallier les troupes; rallier des métaux, metaalen wêr verëenigen; wêr-aan-malkander verbinden; rallier un navire au vent, wêr-op-lozen; se rallier, (v. r.) zich herstellen, weder-verëenigen; item se rallier de la terre &c., het land enz. naderen.*

Rallonger. (Zie Ralonger).

Rallumer, (v. a.) *Wêr-aansieken, wêr-ontfleeken; rallumer une chandelle, la gierre; se rallumer (v. r.), wêr-ontfleeken, wêr-aangaan.*

Ralonger, (v. a.) *Verlengen, uitlaaten, langer maaken; ralonger une jupe, le temps.*

Ralumer. (Zie Rallumer).

Ramadan, (m) *Vasten (f. der Mahometaanen).*

Ramadouer, (v. a.) *Met liefskoozen weder stillen.*

Ramage, (m) *De wild-zang, (m) 't gezang, 't gequcel, 't quinkelen (n. der vogelen); item het takwerk, de takken (der boomen); étoffe à ramage; chanter un autre ramage, op eenen anderen toon zingen; ramage, 't raamen (der lakens).*

Ramager, (v. n.) *Zingen, quelen, quinkelen, lierelieren (van vogelen gez.).*

Ramaigrir, (v. a.) *Vermaageren, máger maaken; ramaigrir, (v. n.) máger worden, afneemen.*

Ramander &c. (Zie Ramender &c.).

Ramas, (m) *Verzámeling, by-één-vergoáding (f) hoop (m).*

Ramasse, (f) *Slede of sled, (waarmed men over de sneeuw der Alpijsche gebergten ryd).*

Ramassé, ée (adj.) *Verzámeld, by-één gemaakt; ófgeraapt; des gens ramassés de tous côtés; ramassé*

parmi les boues; item un corps ramassé, een gezét, in-één-gedrong n lichaam.

Ramasser, (v. a.) *By-één-raapen, vergaären, verzámelen, by-één, óf op ééren hoop by malkander brengen; ramasser des troupes; ramasser (ou amasser), ópraapen (dat gevallen is); cet habit ne vaut pas le ramasser; ramasser, afrosfen, toetákelen; il l'a ramassé comme il faut; se ramasser, (v. r.) zich by-één vergaären, te-zámen kómen; item malkander afrosfen enz.*

Ramasseur, (m) *Verzámelaar; ópraaper; item fl.é-voeruer op de Alpijsche gebergten.*

Ramassis, (m) *By-één-raapsel; sprokkel-tout (n); af-val (m).*

Ramazan. (Zie Ramadan).

Rambade, (f) *'t Gaijen eener galeie (n).*

Ramberge, (f) *Zéker Ren-schip (n).*

Rame, (f) *Riem, roei-spaan (m. aviron) vaillean à rames, een roeischip; tirer à la rame, roeyen; aller à voiles & à rames, zeilen en riemen voeren.*

Rame, (f) *Tuin-slaak, boom slaak (m), rys (n. daar de peul-erieten segen óp-wasfen).*

Rame (f) *de papier, een ricm papier; mettre à la rame, boeken voor scheur papier óp-pakken.*

Rame, (f) *Raam (om lakken op te droogen).*

Ramé, ée (adj.) *Gerocid; item met slaaken of rys bezét; item ballie ramée, bou-kózel.*

Rameau, (m) *Tak (m), takje (n); le dimanche des rameaux, ou, le jour des rameaux, Palm zondag.*

Ramée, (f) *Lover-tent, groene lommer (f), mey-takken (m. pl.).*

Ramendable, (adj.) *Verbeterlyk, dat verbeterd word n kan.*

Ramerdage, (m) *Verbetering; iters legging van een stukje blad goud daar het ontbreekt (f).*

Ramender, (v. a.) *Verbeteren; een stukje blad goud leggen daar 't ontbreekt; item ófzetten, den prys verminderen; ramender le bléd; ramender*

der les terres, une étoffe, *het land verbeteren, in beter staat brengen; eene stoffe nog eens verwoven; ramender, (v. n.) afflaan, daalen, beter koop worden; l'avoine ramende.*

Ramener, (v. a.) *Terug brengen, terug voeren of leiden; item ramener les esprits, de genooderden stillen, tot bedaren, t. t. inkeer brengen.*

Ramenneret, (m) *Slag, streck (met d' meeschoor of lyn).*

Ramenteroir, (v. a. ou l'w.) *In 't gebuigen brengen (faire remouvenir); se ramenteroir, (v. r.) zich herinneren (se remouvenir).*

Ranquin, (m) *Een stuk gerooft vreed met kaas, een barselyk beetje.*

Ramer, (v. n.) *Roeyen (tirer à la rame).*

Ramer, (v. a.) *Stooken zetten, r. s. seken; ramer des fèves, des pois; ramer les draps, de lakens waanen, aan de raam slaan.*

Ramereau, (m) *Jonge ring-luif.*

Ramette, () *Raam (by Druk keet).*

Rameur, (m) *Roever.*

Rameux, euse (adj.) *Getakt, taklig.*

Ramier (m) ou pigeon ramier, (adj.) *Ring-luif, wilde luif.*

Ramification, (f) *Tak-verspreiding der aderen (in Ontleedk.).*

Ramifier, se ramifier, (v. r.) *Zich in takken of spranken verspreiden.*

Ramilles. (f. pl. *Zie Ramassie).*

Raminagrobis, ou, Rominagrobis, *Een trosch, ryk en staatig man, of een die zodanige houding (airs) heeft; item een groote Kater.*

Ramingue, (adj.) *Steeg, slag; cheval ramingue.*

Ramondrir, (v. a.) *Weder-verminderen.*

Ramotir, (v. a.) *Weder-bevogtigen.*

Ramollir, (v. a.) *Verzagtten, verminderen, gedwacert, weeker of zachter maken; item overvloedig maaken, verslappen, die mindere maaken; se ramollir, (v. n.) verzagtten, verminderen, verslappen, verwyft, vaig of zachtzindig worden.*

RAM. RAN.

Ramollissant, ante (adj.) *Verzagtend; un ramollissant, een verzagtent genees-middel.*

Ramollitif, ive (adj.) *Verzagtend; orguent ramollitif, verzagtende zalve; un ramollitif, een verzagtent genees-middel.*

Ramon, (m. ou l'w.) *Stompe bezem.*

Ramonneur (v. a.) *une cheminée, een' schoorsteen veegen.*

Ramonneur, (m) *Schoorsteen-veeger.*

Rampant, ante (adj.) *Kruipende enz.; un insecte rampant, een kruipend dier; esprit bas & rampant, een laag en slaaffsch gemoed; style rampant, laagse schryfwyze; lion rampant, een klimmende Leeuw (in wapen-k.).*

Ramperer, Rampart. (*Zie Rem*).

Rampe, (f) *De partie of verdieping van de eene trap tot de andere; item de leun eener trap.*

Rampement, (m) *Kruipen (f).*

Ramper, (v. n.) *Kruipen, langs de aarde kruipen (als zommige dieren en planten); item zich omslingeren, als: le houblon rampe autour de la perche; item ramper devant quelqu'un, kruipen, slaaffsch zyn voor iemand; ramper dans la misère, in deelde leven.*

Rampin, (adj.); Cheval rampin, *Paard dat op de punten, der agterste voeten gaat.*

Ramure, (f) *Het gewigt of de hoornen van een hert.*

Rance, (adj) *Bedorven, garstig; du lard rance, garstig spek.*

Rance, (f. m.) *Garstigheid (f); sentir le rance, garstig rieken.*

Ranche, (f) *Sport in een' wagenleer; treef aan een kraan of kiel-paal.*

Rancher, (m) *Leer op de wyze der trap van een kiel-paal.*

Rancidité. (*Zie Rancissure*).

Rancir, (v. n.) *Garstig of stinkend worden, bedorven.*

Rancissure, (f) *Garstigheid (f), 't bederf (n. der spyze).*

Rançon, (f) *Los-geld, rantsoen (n).*

Rançonnement, (m) *Leffing, rantsoenering; item afkneveling, over-schatting (f).*

Ran-

RAN.

Rançonner, (v. a.) *Loffen, rant-foen-eren; u. m. te veel doen betaalen, scherren, houte lerie où l'on rançon e les passants.*

Rançonneur, euse (m & f.) *Schaghebaarder; kné eloorjer.*

Rancune, (f) *Oude wrok of haat.*

Rancunier, iere (adj. & f.) *Wrokdraagend, onterzoenlyk; een wrokdrager.*

Randonnée, (f) *De terug loop van eenig wild naar de plaats daer het opgejaagd is.*

Rang, (m) Ry, (f) *gelid (n), or-den, plaats, stand (f) enz.; rang d'a-bres, de boutons, eene ry boomen, knoopen; mettre de rang, op een' ry, in orden stellen; doubler les rangs, de geléderen (der Soldaaten) verdubbelen; enfoncer les rangs, door de geléderen heen-breeken; gal-lère à quatre rangs, galei met 4 rgei-banken; être au rang des sa-vants, ond'r 't getal der enz.; se mettre en son rang, zich op zyn be-boord, ke plaats stellen; venir à son rang, op zyn beurt kómen; tenir le premier ra g, de eerste plaats be-kleeden; maintenir son rang, zyn' stand of waerdigheid handbaaven; rang, aanzien (n), aanm rking (f), als: venir sur les rangs; mettre sur les rangs; uem paróître, ou, se mettre sur les rangs, op de baan of te voorfchyn kómen (om ergens naar se dingen nevens andere); vaisseau du premier, du second rang, een fchip van de eerste grootste, rang of certier enz.*

Rangaine &c. (Zie Rengaine &c.).

Range, (f) *Een' ry ftraat-fteenen.*

Rangé, ée (adj. Zie Ranger).

Rangée, (f) Ry, orden, reeks.

Ranger, (v. a.) *In orden stellen, op een' ry zetten, fchikken; ranger des Livres, ranger une armée en bataille, een beir of léger in ftag-ordening stellen; ranger quelqu'un à la raifon, iemand tot redén bren-gen; je ferois bien le ranger s'il fait le méchant; ranger la cò-te, langs de kùft vaaren; ranger le vent, by de wind zeilen of prangen;*

RAN. RAP. 691

ranger le nord, om de noord loogen, zeilen; se ranger, (v. r.) zich fchik-ken, voegen, onderwerpen; item ruim-te, plaats maaken, fchaveelen; se ran-ger sous l'obéiffance, du parti de quelqu'un, ie vent se rangea au nord, de wind liep noordelyk, ba-taille rangée, ftag-orden; un hom-me fort rangé, een zeer gejonke man.

Rargette, (f); à la rargette, Op cene rei.

Ranimer, (v. a.) *Weér-bezielen, wéér levendig maaken, item weér moed geven; 't hart verfterken, op-wekken.*

Ranles, (f. pl.) *De 2 áleren on-der de tong.*

Rapace, adj.) *Roofgierig, roof-ziek, oifseau ra-p-e.*

Rapacité, (f) *Roof-zugt.*

Ravaifer, Rapareiller &c. (Zie Rap.).

Rapatriment, (m. gem. w.) *Ver-zrening (f).*

Rapatrifier, (v. a.) *Bevrédigen, verzoe-en.*

Rape, (f) *Rap; item rasp-vyl.*

Rapé, (m) *Bedorven wyn die met nieuwe druiven weér herfteld is, item fneuf-rabak, ropé.*

Rapel, Rapeiller. (Zie Rapp.).

Raper, (v. a.) *Raffen; vylen.*

Rapetasser, (v. a. gem. w.) *Lap-pen, aan een-lappen of-knoeijen, ver-fellen; rapetasser de vieux habits, des vers.*

Rapefter, (v. a. gem. w.) *Klei-ner maaken; rapetiffer, (v. n.) klei-ner worden, trimmen.*

Rapide, (adj.) *Snel, fnel-loopend, vlie- end, gezwind, fchielyk; vol, tor-rent rapide.*

Rapideement, (adv.) *Snéllyk enz.*

Rapidité, (f) *Snélheid enz.*

Rapiécér, (v. a.) *Aan-een-lappen.*

Rapiécetage, (m) *Het verftellen.*

Rapiéceter. (Zie Rapiécér).

Rapier, (f) *Rapier, lange dé-gen (m).*

Rapine, (f) *Roof (m), dievery; ftraoping, fchraoping (f); oifseau de rapine, roof-vogel; vivre de rapine & de pillage,*

Rapiner, (v. a.) *Rouven, steelen, naar zich kraauwen.*

Rapinerie, (f) *Rooftoef, schraap- ping, eilung.*

Rappaiser, (v. a.) *Weér-stillen, weér-bevredigen.*

Rappartier, ou, Rappareiller, (v. a.) *Weér 't zamen paaren, 't zamen weegen; rappareiller, weér-teruusen of zeil-vaerdig maaken (een Schip).*

Rappe, Rappé &c. (Zie Rape &c).

Rappel, (m) *Wederom-roeping, terug-roeping, terug-onbieding (f); item rappel de ban, onslag-brief van balingfchap; rappel, tweede beroeping (of appelé) op hooger Ge- recht.*

Rappeller, (v. a.) *Terug roepen, wederom roepen, terug onbieden enz.; rappeller de son ambassade, de son exil, van zyn gezantschap, van zyn' balingfchap terug roepen of onbie- den; rappeller à la vie, weér doen herleeven; rappeller à son devoir, weér tot zyn pligt brengen; on ne peut rappeller le temps passé, wat verby is kan men niet herroepen; rap- peller ses esprits, zich herinneren, of bedenken; item zyn' kragten weér be- kómen; pour y rappeller la tête, om 'er het fap weér in te brengen; rappeller en sa mémoire, ou, se rappeller, in zyn gheugen brengen, zich herinneren; rappeller, terug doen keeren, bekeeren; Dieu a rap- pellé ce débanché; rappeller, we- derom lokken; ce vin rappelle son buvenr; rappeller quelqu'un à une fuccellion, iemand tot eene nalaaten- fchap, waar van hy uitgeflooten is, brengen.*

Rapper, Rappetasser, &c. (Zie met éne p.).

Rappliquer, (v. a.) *weder aan-of toe leggen, weér aanwenden; se rap- pliquer (v. r.) à l'étude, zich weér op 'e studie toeleggen.*

Rapport, (m) *Weder-brensing, terug-voering enz.; le port & le rapport des marchandises; rapport, verhaal, verflag, bericht, befcheid (n. récit); faire le rapport d'une*

chose; de faux rapports, oorbla- zery, valsche aanbrensing of betigting, verzonnene lafter-taal (f); faire de faux rapports de quelqu'un; il brouille toute la maison par les faux rapports; rapport, overeen- komst, gelykheid (f. convenance, conformité); cette copie a beau- coup de rapport avec son original; n'avoir rapport à rien, nergens naar gelykenen; ouvrage, pièces de rapport, ingelegd werk; stukken om in te leggen; rapport, opzetting, oprisping, opflying; (f) cette vian- de m'envoje des rapports; rap- port, opbrenging, oplévering, vrugt (f), uu', voerdeel(n); terre de grand rapport, vrugtaar land; terre qui est en rapport, land dat bezaaid is; l'affaire est au rapport, de zaak is ingebracht, of voor 't Gerechts; l'af- faire va bien, par rapport à vous, à lui, de zaak gaat wel, ten aan- zien van u, van hem; au rapport de &c., volgens 't verhaal van enz.

Rapporté, ée (adj) *Weér-gebragt, enz. (Zie Reporter).*

Reporter, (v. a.) *Weder-bren- gen, terug brengen of-voeren; enz. rapporter quelque chose; ce chien rapporte bien; rapporter, mede- brengen; il a rapporté de la chine de belles étoffes &c. rapporter, overbrengen, vertellen, verbaalen, ver- slag doen; il rapporte tout ce qu'il entend, by verield of brengt over enz.; cet auteur rapporte qu'il &c. die Schryver verhaalt dat hy enz.; il rapporte pour sa justification, que &c. hy brengt ter zynre rechtvaardiging by, dat enz.; rapporter des passages de l'écriture, Schryfuur-plaatsen aan- haalen, bybrengen; rapporter, wen- den, richien; il rapporte tout à son profit; rapporter ses actions à la gloire de Dieu; rapporter un procès, een geding aangeeven, inléveren, doen dienen, verflag van doen voor den Rechter; rapporter, afleiden, doen af- kómen; il rapporte son origine à la maison royale; rapporter, op- léveren, vrugten voorbrengen, voor- deel aanbrensen; aibre, terre, ou- vrage qui rapporte bien; rappor- ter,*

ter, opbreken (als spyze in de maag)
 rapporter, kleine stukken by één
 voegen, ingelêgd werk maaken; se
 rapporter, (v. r.) overdenkmyl of
 betrekking hebben, gelyk zyn; son
 humeur se rapporte assez à lamien-
 ne; ces deux couleurs se rappor-
 tent bien; se rapporter, zich ge-
 draagen, zich beropen, overlaaten;
 je m'en rapporte à vous, à votie
 équité &c. l'affaire se rapportera
 ce matin, de zaak zal dezes mor-
 gen dienen, voor 't Gerecht kómen.

Rapporteur, euse (m. & f.) In-
 lêveraar (van een geding); uem ver-
 klikker, aanbrengr, overdraager;
 klappeie; rapporteur, een transpor-
 teur (werking in Meesk.).

Rapprendre, (v. a.) H'rleeren.

Rapprivoiser, (v. a.) Weêr som
 of mak maaken.

Rapprochement, (m) Weêr-by-
 één-nâdering; weêr-by-één-brenging,
 verzoening (f).

Rapprocher, (v. a.) Weêr aan-
 nâderen, nâder-by-brengen, nâder
 aan-voegen; se rapprocher, (v. r.)
 zich weêr-nâderen; nâder-by-komen,
 zich nâder-by-schikken.

Rapsodie, (f) 't Zamen raapsel,
 mengel-moes (n), rommel zoô (f. uit
 vercheide Schryvers).

Rapsodiste, (m) Prul-schryver.

Rapt, (m) Schaaking, vervoering
 (f. eener jonge dogter).

Rapure, (f) Afraspsel (v).

Raque, (f) Rak-kloor (m. Schreps-
 woord).

Raquedenaze, (m. gem. w.) Aarts-
 gierigaard, olyke trek.

Raquedou, (m) Een die iets geeft
 en daar-na weêr-eischt.

Raquette, (f) Kaas-net, rakét,
 palét (n).

Raquetteier, (m) Rakét-maaker.

Raquitter. (Zie Racquitter).

Rare, (adj.) Ongemeen, zeldzaam,
 raar, dun gezaaid, schaars; évène-
 ment, livre rare, l'argent est ra-
 re, het geld is raar of schaars; vous
 devenez rare, men ziet u zeldzaam;
 rare, dun, syn, yl; un air rare, een
 dunne lucht; poux rare, zwakke
 pels.

Raréfactif, ive (adj.) Lucht- of v-
 dunnend.

Raréfaction, (f) Verdunning,
 uitzetting (der lucht).

Raréfier, (v. a.) Verzaanen, uit-
 zéten (in Natuur-k.).

Rarement, (adv.) Zelden, wel-
 nig.

Rarescence, (f) Dunheid.

Raré, (f) Zeldzaamheid, raar-
 heit; schaarsheit; item synheid, dun-
 heid (der lucht enz.); item fraayig-
 heid, rareiteit.

Rarissime, (adj.) Zeer raar.

Ras, ase (adj.) Geschôren, kaal,
 glad, effen; tête ras, geschôren of
 kaal hoofd; mesure ras, afgefre-
 kene maat; en ras campagne, in 't
 vlakke of open veld; bâtiment ras,
 plat of open vaartaig; velours ras,
 geschôren fluwel; habit ras, een
 kaal kled; couper ras, kort af-
 sny-
 den; table ras, (figuurl.) een song
 onôrvaaren mensch.

Ras, (f. m.) Ras (zêkere stoffe).

Rasade, (f) Een vol glas, een
 volle roemer.

Rasant, ante (adj. & part.); Li-
 gne rasante, bestrykende, even ra-
 kende linie (in Vêsting b.).

Rase, (f) Scheeps-barpuis of tess
 (m).

Rasement, (m) Slegging, slooping
 (f), 't gelyk met den grond leggen
 (n. démolition).

Raser, (v. a.) Scherren (faire la
 barbe); raser, sloopen, slegten, met
 den grond gelyk leggen; (démolir);
 raser une place, une ville jusques
 aux fondemens; raser, évenies
 rassen, affschampen, digt voor-bygaan;
 (friser, effleurer); la balle a rasé la
 corde; ce coup de mousquet lui
 rasa le visage; raser la côte, langs
 de kust vaaren; raser le tapis, kort
 by den grond rennen of galoppeeren (in
 de Ry-sch.); raser un vaisseau, een
 schip ontdakelen.

Rasbus, (adv. boers. w.) Glad af,
 kort weg (tout net); on lui a cou-
 pé l'oreille tout rasbus; boire
 rasbus, schoon uisdrinkeu.

Rasoier, (m) Een scheer-mes (n).

Raspatoir, (m) Wond-beelers-yl (f).

Rassad., (i) *Uateka* o. *uies* (n. pl.).

Rassasia, ante (adj.) *Verzâstigen*; *vedzau*; des *meis rassias* nts; *item* *hoem* *rassiant*, *cen m* *uins* *gezelschap* *ras* *uince* d.

Rassaiement, (m) *Verzâdiging* (f).

Rassâier, (v. a.) *Verzâligen*.

Rassâbler, (v. a.) *Wêder* *'zomen* *kom*; *weêr* *verzâderen*; *item* *wêder* *beiden* *vo g. v.*

Rasseoir, (v. a.) *Wêder* *weêr* *zetten*. *Rasseoir* (v. n.); *weêr* *zitten*; *faitez* *le* *rassoir*; *rassoir*, *zinken*, *zich* *zetten*; *il* *faut* *faire* *rassoir* *ces* *liqueurs*; *rassoir*, *weêr* *bedaren*, *stellen*, *tot* *zich* *zelfs* *kom*; *il* *faut* *laisser* *rassoir* *le* *temps*, *les* *esprits*; *se* *rassoir* (v. r.) *zich* *weêr* *weêr* *zetten*, *weêr* *gaan* *zitten*; *item* *weêr* *bedaren*, *stellen*; *item* *zich* *weêr* *zetten*, *zinken*, *klaar* *worden*, *la* *bi e*, *la* *mer*, *le* *vi* *se* *rassied*.

Rasseréner, (v. a.) *Weêr* *doen* *op* *klaar* *n*; *se* *rasseréner*, (v. r.) *weêr* *op* *helderen*.

Rassiéger, (v. a.) *Weêr* *beiden*.

Rassis, ise (adj.) *Wêder* *bedaren*; *bedard*, *gebild* *enr.*; *e* *pr t* *rassis*, *bedard* *gemoed*, *be* *laard* *me* *sch*, *de* *sens* *rassis*, *met* *bedard* *zinnen*, *da* *pain* *rassis*, *belégen* *of* *oud* *bakken* *brood*; *eau* *rassie*, *gezonken* *water*.

Rassis, (m) d' *Oplegging* *van* *'t* *oude* *boef* *v. r.* (f. by *Smit*s).

Rassoté, ée (adj.) *Verzôt* *op* *iets*.

Rassurer, (v. a.) *Weêr* *verzêkeren*; *weêr* *versterken*, *moed* *geeven*, *gerust* *stellen*; *rassurer* *un* *pont*, *les* *troupes*; *se* *rassurer*, (v. r.) *tot* *bedaren* *kom*, *weêr* *moed* *schepgen*; *se* *rassurer* *de* *son* *effroi*; *le* *temps* *se* *ras* *sure*, *bes* *weêr* *bedard* *zich*.

Rasure, (f) *'t* *Affscheeren* (n).

Rat, (m) *Een* *rot* *of* *rat*; *mort* *aux* *rats*, *rotte* *kruis*; *rat* *de* *cave*, *telden* *rot*; *item* *een* *wyn* *peilder*; *il* *est* *goux* *comme* *un* *rat* *d'eglise*, *by* *is* *zoekal* *als* *een* *rot*; *il* *a* *des* *rats*, *by* *heeft* *grillen*, *muizenesten* *in* *'t* *broef*; *éce* *heureux* *comme* *rat* *en* *peille*, *zine* *schappies* *op* *'t* *drooge* *bitten*, *op* *zyn* *g* *mâk* *le* *ten*; *il* *a* *pris* *un* *rat*, *zyn* *aanslag* *is* *hem*

mis *lukt*; *prendre* *un* *rat*, *ketzen*, *weigeren*, *niet* *afgaan*, *op* *de* *pau* *bran* *den*; *ce* *suul* *a* *pis* *un* *rat*; *rat*, *zot* (n), *pont* (f. *geb* *wkt* *tot* *'t* *kal* *fâieren* *van* *een* *schip*); *rat*, *sterke* *broom*, *mias* *broom* (f), *wan* *sy* (n); *rats*, *gâten* (der *draad* *strek* *yzers*); *queue* *de* *rat*, *large* *en* *ronde* *vyl*.

Ratafia, (m) *Zekere* *drank* *van* *brandewyn* *gemaakt*.

Ratatiné, ée (adj. *gem. w.*) *Ver* *rimpeld*, *verschrompeld*; *pomme* *rat* *atinée*; *visille* *ratatinée*, *een* *oud* *gerimpeld* *wyf*.

Ratâtiner (v. n.); *se* *ratâtiner*, (v. r. *gem. w.*) *in* *een* *krimpen*, *ver* *schrompelen*, *verrimpelen*.

Rate, (f) *De* *milt*; *mal* *de* *rate*, *mi* *l* *uzt*, *milt* *ziekte*; *s'épanouir* *la* *rate*, *zich* *verlûstigen*, *de* *leu* *er* *ver* *schuiden*; *rate*, *droefgeestigheid*.

Rateau, (m) *Ryf*, *hark* (f. *der* *tuin*); *tanden* (in *een* *stot*) *bêkel* (f. *der* *lyn* *slager*).

Ratée, (f) *Een* *ryf* *vel*.

Rateler, (v. a.) *Ryven*; *barken*.

Rateteur, (m) *Ryver*, *barker*.

Rateteur, (adj.) *Milt* *ziek*.

Ratelier, (m) *Een* *ruif* (f); *item* *la* *stok*; *geweer* *stot* (m); *rek* (n. *daar* *men* *ger* *ed* *schap*, *wilt* *braud* *enr.* *aan* *op* *bared*); *mettre* *le* *ratelier* *trop* *haut* *à* *quel* *qu'un*, *tenant* *een* *zaak* *out* *moeyelyk* *maaken*; *manger* *à* *plus* *d'un* *ratelier*, *verschêdene* *in* *k* *mpen* *kebben*; *un* *beau* *ratelier*, *een* *schon* *gebû* *of* *schone* *ry* *tanden*.

Rater, (v. n.) *Kesen*, *weigeren*, *niet* *afgaan* (als: *schiet* *geweer*).

Ratiere, (f) *Rotten* *val* (f); *item* *Line* *weêr* *er* *s* *getouw* (n).

Ratification, (f) *Bevestiging*, *bekrâdiging*, *staaving*.

Ratifier, (v. a.) *Bekrâgtigen* *enz.*

Ratillon, (m) *Rosje* (n).

Ratine, (f) *Ratyn* (zekere *stoffe*).

Ratiocination, (f) *Vernuftige* *redeneering* (in *Logica*).

Ratiociner, (v. n.) *Vernuftige* *st* *t* *redenen* *maaken*.

Ration, (f. *portion*) *Rantsoen*, *deel* (n) *of* *portie* (f. *van* *spys*, *drank*, *voeder* *enz.* *der* *Soldaten*, *Matroozen* *en* *Paerden*).

Rationnel, (v. a.) (n.) *Number*
rationnel, *gtaal*, dat een zekere over-
eenkomst met andere deelen of bekend is.

Ratis, (m) 's Darm-vel, (n. by
slagers).

Ratifier, (v. a.) *Schrappen, af-
schrappen*; ratifier un cuir, des ca-
rottes, les montées.

Ratissoire, (f) *Een krabber, ;
schraper* (m), *schraper* (n).

Ratissure, (f) *afschrapfel* (n).

Raton, (m) *Rotje*; item *zeker ge-
bâk* (n).

Rattacher, (v. a.) *Weér-vast maa-
ken, vast-hechten*.

Ratteindre, (v. a.) *Weer-inhaalen*
sweer-achterhaalen of *bereiken*.

Rattendir, (v. a.) *Weer-ter-mur-
wen, weér mals doen worden*.

Rattifier, (v. a.) *Weér-aanflooken*.

Rattraper, (v. a.) *Weér-trygen, ;
weér-bekómen*; *weér-vangen*; *weér-
inhalen* (op weg); *weér-bedriegen, ;
ofbetrekken*.

Rature, (f) *Doorstreeping, door-
haaling, doorfchapping* f. van eenig
geschiedt; item 's *afschrapfel* (n. van iets).

Raturer, (v. a.) *Doorhaalen, door-
fchrapen*; item *afschraaven*; *raturer*
un mot, du parchemin.

Ravage, (m) *Verwoesting* (f).

Ravager, (v. a.) *Verwoesten*.

Ravalement, (m) *B. f. flijtering, ;
beprieking* (f. eener muur); *verval*
(n), *vermindering* (f. in staat).

Ravaler, (v. a.) *Weder-inslikken, ;
weér-in-zweigen*; item *ravaler* ses
paroles, *zyne woorden weér-inhaa-
len, weér-intrekken*.

Ravaler, (v. a.) *Bepfeisteren, be-
stryken* (een muur met kalk enz. en-
duire); *weér-lazten, weér-stryken* (als:
iets in een kledr); item *doen zakken, ;
verminderen* (in prys), *vermindren, ;
verflechten* (de te e, roem enz. van
iemand avilir); *afkorten, laagere
maaken* (een boom enz.).

Ravaler, (v. n.) *Verminderen, ;
afgaan* (in prys, waard of staat, di-
minuer v. n.); item *la riviere ra-
vale, de rivier valt*; se *ravaler, ;
(v. r.) zich vernederen of verlaagen, ;
(in staat); daalen, vallen* (in Frye of
van een boogte).

Ravandage, (m) *Het lappen, ;
knoeyen, borden, versleiden* (n).

Ravauder, (v. a.) *Lappen, ver-
sleiden, sloppen* (als: oude klederen);
item *met zot geklap 't hoofd warm
maaken, wakker uitschelden, uitschub-
ten, de bing lezen*.

Ravaudrie, (f) *Prullery, lor-
ren werk; item onnut geklap* (n).

Ravaudur, cuse (m & f.) *Ver-
stekter, lapper, brolder, oude kleer-
kooper; lappier, oude klee-koopster*;
item *een die met zotte praas voor den
tas komt*.

Raucié, (f) *Heescheheid, schórbeid*
der stem.

Raucourt, (m) *Rokce* (f. zekere
verf).

Rave, (f) *Radys; rave cordée, ;
stokke radys*.

Ravelin, (m) *Ravelyn, halve maan*
(f. in vesting-w).

Ravenelle, (f) *Witte kóren-bloem*.

Raveil, (v. a.) *Geveestelyk* (iets)
weg schenken, ontvragen.

Ravetissement, (m) *Geveestelyk*
vergift (f).

Ravi, (v. a.) *Zie Ravir*.

Raviere, (f) *Radys-bed* (n).

Ravigote, (f) *Verquikkende saus*.

Ravigoter, (v. a. gem. w.) *Weér-
verquikken, weér kragt geeven*.

Ravilir, (v. a.) *Slegt en verag-
telyk maaken, verkleinen, schenden*;
ravilir sa dignité.

Ravin, (m) *Hlle weg* (m), *gult*
(f. die door een' plas regen of water-
val gemaakt is).

Ravine, (f) *Stroom, brek of wa-
ter plas* (toer stort-régen of sneeuw
vermakaak); item *als Ravin*.

Ravir, (v. a.) *W. gevoeren, schaa-
ten, rooven* (entlever); *ravir une
fille; ravir, terooven, ontnemen, ;
weg-rukken, ontrukken*; la mort lui a
ravi son meilleur ami; *ravir le
bien, la gloire d'autrui, een an-
der mans goet of roem rooven*; ra-
vir, *optrekken, verrukken, doen op-
getogen zyn, met verwondering aan-
doen*; St. Paul a été ravi jusques
au troisième ciel, *Paulus is op-
getogen geweest enz.*; je suis ravi,
que &c. *ik ben verrukt, dat enz.*
Jen

j'en fais ravi, ik ben 'er zeer ver-
blyd over; vos actions me ravis-
sent, uwe daaden verrukken my, of,
vervullen my met verwondering; à
ravis, hy uitsmeemendheid, ongemeen,
verrukkend; elle est belle à ravir,
il chante à ravir.

Se Raviser, (v. r.) Zich anders
bedenken, van gedagten of gevoelen
veranderen.

Ravissant, ante (adj. & part.
van Ravir) Koorvend, wegvooerend;
vergneemend; item verrukkend, be-
hoorlyk; animal ravissant, roofdier,
verscheurend dier; beauté ravissante,
verrukkende of uitneemende schoon-
heid.

Ravissement, (m) Schaaking, weg-
vaaring, ontrukking (f), roof (m)
(enlevement); item verrukking,
grootte blydschap of verwondering (over
iets); item optrekking, verrukking
van zinnen (f. extase).

Ravisseur, (m) Schaaker, roover
(van jonge dogters of goederen).

Ravitaillement, (m) Verzörging
van nieuwe of versche leefstogt (f).

Ravitailleur, (v. a.) Met nieuwe
leefstogt voorzien, proviandeeren.

Raviver, (v. a.) Verleuwendigen,
opwakkeren, raviver la conversa-
tion, raviver le feu, het vuur luch-
ter doen doorbranden.

Ravodage, &c. (Zie Ravau-
dage).

Ravoir, (v. a. alleen gebr. in in-
fin.) Wèder-bekómen, wèder-krygen;
(recouvrer); on m'a priscela, mais
je tâcherai de le ravoir; se ravoir
(v. r.), bekómen, bétieren, zyne krag-
ten weêr bekómen; il commence à
se ravoir.

Rauque, (adj.) Heesch, schor; voix
rauque, schorre stem.

Rayaux, (m. pl.) Giet-vormen (f.
pl. in de Munt).

Raye. (Zie Raie).

Rayé, ée (adj.) Gestrept; étoffe
rayée, gestrepte stoffe; rayé. door-
streept; uitgedaanz, doorgehaaid (met
de pen enz.)

Rayer, (v. a.) Streepen, met streep-
pen maaken; doorstryken, doorhaalen
(met de pen); rayer des étoffes,

un mot; rayer, vooren of ke-
ven maaken; rayer une arme à feu,
een schiet-geweer met een' getrokken
loop maaken.

Rayon, (m) Straal (f); rayons
du soleil; rayon visuel, gezichts-
straal; rayon de miel, honing-raas;
avoir un petit rayon d'espérance,
een' kleine flukkering van hoop heb-
ben; rayon, een' straat melk (uit de
borst); een speek (van een wiel); bal-
te diamètre (van een cirkel); voore
(van een akker); de kleine arm-pyp
(in Onl. k.); rayon astronomique,
graad-boog.

Rayonnant, ante (adj.) Straalen-
de, straalen-schietende; item glin-
sterende, schitterende.

Rayonnement, (m) Straling (f).

Rayonner, (v. n.) Straalen schie-
ten, straalien; schitteren, flonkeren.

Rayure (f) d'une étoffe, de stre-
ping of streepen vander stoffe; rayure,
streeping, krafsing, kerving.

Ré, (m) De noot Ré in Muziek.

Réaction, (f) Tégen-werking.

Réajournement, &c. (Zie Ré-
ajournement &c.).

Réagal, (m) Zeker rood roete-
kruid of arsénicum.

Réaggrave, (m) De laatste of ver-
zwaarde Kerken-ban.

Réaggraver, (v. a.) Verzwaaren
(een' Kerken-ban of straf).

Réajournement, (m) Herdaging,
nieuwe dagvaardiging (f).

Réajourner, (v. a.) Wèderom dag-
vaarden.

Réale, (f) Hoofd-galei.

Réale, (f. Réaux, m. pl.) Reaal
(zekere spaansche Munt).

Réaliser (v. a.) un contrat, een
verdrag wèzentlyk, wettig of van
waarde maaken; réaliser une rente
&c., een' rentenbrief enz. tégen lan-
deryën of haar geld verhandelen.

Réalité, (f) Wèzendlykheid.

Réapposer (v. a.) le sceillé, het
zèl wederom op-drücken, op 't nieuw
bezèzelen.

Réappréciation, (f) Nieuwe
waardering, tweede schatting.

Réapprécier, (v. a.) Nagmaals
waardeeren.

REA. REB.

Réassiéger. (Zie Rassiéger).

Résignation, (f) Tweede dagtaording; item tweede aanwyzing.

Réaligner, (v. a.) Wélerom dagvaarden; item op 't nieuw aanwyzzen.

Réatteler, (v. a.) Wéderom inspannen.

Rebaiser, (v. a.) Herkussen, wéderkussen, dikwils kussen; item must-plaaten op zyn gehalt maaken.

Rebalier, (v. a.) Op 't nieuw vee-gen.

Rebander, (v. a.) Herspannen (een boog); item wéderom verbinden (een wond).

Rebaptisation, (f) Herdooping.

Rebaptiser, (v. a.) Herdoopen.

Rébarbatif, ive (adj.) Nors, stuurs, onbeschoft.

Rebâter, (v. a.) Het draag-zadel wéder opleggen; rebâter un âne, un mulet.

Rebâtir, (v. a.) Herbouwen.

Rebatifation &c. (Zie Rebapt).

Rebattement, (m) Herbaaling (in muziek enz.).

Rebattre, (v. a.) Wéder slaan, nog eens slaan; rebattre, battre & rebattre son valet, zyn' knecht eens en andermaal slaan; rebattre les cartes, de kaarten nog eens doorschieten; rebattre une chose, eene zaak dikwils herhaalen; faut il vous le rebattre aux oreilles cent fois? moet men u dat honderd maal herhaalen; un sentiment rebattu, een gevoelen waar over dikwils gehandeld is; avoir les oreilles rebattues de quelque chose, iets over en over aan zyne ooren hooren tellen of vertellen.

Rebaudir, (v. a. Jagt w.) les chiens, de jacht-bonden aanmoedigen.

Rebec, (m) Vêdel met 3 snaaren.

Rebelle, (adj.) Wéderspanning; afvallig, oproerig.

Rebelle, (f. m.) Een wéderspanning, een wéderspannige, een oproer-maaker of rebel.

Se Rebeller, (v. r.) Wéderspanning of oproerig worden, afvallen.

Rebellion, (f) Oproer, afval (m); wéderspannigheid, ongehoorzaamheid (f).

REB.

697

Rebénir, (v. a.) Hernegeenen, beruwyen.

Rebéquer, (v. n.) Se rebéquer, (v. r. gem. w.) Tegen-kakelen, regne-keffen, van zich byten; comment! vous osez rebéquer?

Reblanchir, (v. a.) Wéderom was-schen, - bleeken, - wit maaken, weér over-witten.

Reblandir, (v. a.) Oosmoediglyk smacken (om het los geeven van verpandte goederen, als: een vasfal aan zynen Leen-heer).

Reblandissement, (m) Oosmoedige los-sneeking (f).

Reboire, (v. a.) Weér-drinken, berdrinken, nog eens drinken; reboire une santé; il a tant bu & rebu que &c. reboire, insrekken, indroogen; il ne faut pas reboire si suet.

Rebond, (m) Weér-fluit, terug-fluit.

Rebondi, ie (adj.) Weéróm-gesluit; item dik, vet, quabbig, vast, rond, gezwollen; joues rebondies; tetons rebondis.

Rebondir, (v. n.) Weéróm-fluiten, terug-springen (als een bal); item dik, vast of vet worden, opzwellen.

Rebondissement, (m) Het weér-fluiten of terug-springen (n).

Rebord, (m) Overhangende rand, zoom (m) of kant (f) rebord d'une cheminée, d'un manteau; rebord d'un pont, leuning of zy-muur eener brugge.

Reborder, (v. a.) Omboorden, om-zoomen, omslaan, nog eens beboorden, wéderom boorden; reborder une planche, een' opgehoogden rand rondom een tuin-bed maaken.

Se Rebotter, (v. r.) Zyn' laarzen weér-aantrekken.

Rebonchement, (m) Herstopping, weér-tuefopping (f).

Reboucher, (v. a.) Herstoppen, weér-toefoppen; item sloop of bot maaken; se reboucher, (v. r.) zich weér-stoppen; item sloop worden (S'é-mouffer).

Rebouillir, (v. a.) Herkookken, herzieden, nog eens kookken; il faut faire rebouillir cette viande.

Rebouiser, (v. a.) Bedriezen.

Rebourgeonner. (v. n.) *Weêr-uitbotten, weêr-uitschieten.*

Rebours, ourse (adj. gen. w. revêche) *Verkeerd, averegts.*

Rebours, (m) *De verkeerde of averegte zyle (f. eener stoffe); item het tegendeel (n. le contraire); c'est le rebours de ce qu'il dit; à rebours, ou, au rebours, (adv.) verkeerd, averegts; faire tout à rebours; lire, écrire à rebours, van achteren na vooren lezen, schryven (gelijk 't hebreuwsch gedaan word).*

Reboarfer. (Zie Rebrouffer).

Reboutonner (v. a.) un habit, een kleed *weêr-toeknoopen, of, nieuwe knopen aan zetten; reboutonner, (v. n.) weêr-uitbotten of knopen (als boomen).*

Rebras, (m. oud w.) *Opflag (aan een kleed); à double rebras, (adv.) met alle kragt of magt; donner un soufflet à double rebras; pousser une balle à double rebras.*

Rebrasser, (v. a.) *Herorruwen; item weêr omroeren, weêr doorlênmengen.*

Rebrasser, (v. n.); Se rebrasser, (v. r.) *De arms mouwen opstroomen, omflaan.*

Rebrider, (v. a.) *Hertoomen.*

Rebroder, (v. a.) *Wêder borduuren, herflikken.*

Rebrouiller, (v. a.) *Wêder onderlênmengen, verwarren; item weêr in onzinnigheid brengen.*

Rebrouillement, (m) *Terugkeering (f).*

à Rebrouffe poil, ou, à contre poil (adv.) *Tegen de wol of vleug.*

Rebrouffer (v. a.) les cheveux, le drap, 't hair *terug stryken; de wol van 't laken opkransen.*

Retrouffer, (v. n.) *Terug keeren; rebrouffer chemin, den zelfden weg terug gaan.*

Rebrouffoir, (m) *De wol-krots (f).*

Rebroyer, (v. a.) *Heruuyven of weêr kien maaken (als: versien).*

Rebrunir, (v. a.) *Wêr-bruinneeren, weersgelyken.*

Rebut (f.) *Onbeschoft antwoord (n), eenige bejegening, verachtelyke afwyzing (f).*

Rebus, (m. van 't Lat.) *Zinnebeeldig raafsel, dubbelzinnig voorstel, woordspeling; item couler des rebus, wat zot ernyen of sprookjes vertellen.*

Rebut, (m) *Uitschot, uitvaagsel (n) enz.; marchandise de rebut, uitgeschotene waar, wrak goed; ce n'est que du rebut, 't is maar uitschot; lorren die een ander niet hebben wil; rebut, verachting, verslooting; cet homme est le rebut du genre humain, die man is het uitschot of eene verslooting enz.; rebut, verslooting, afwyzing.*

Rebutant, ante (adj.) *Barsch, fluurs, onvriendelyk, troisch; homme rebutant; rebutant, ante, moevelyk, de lust beneemend, afschrikkend; travail rebutant.*

Rebuter, (v. a.) *Verwerpen, uitschieten enz.; rebuter de la marchandise, une piece fausse; rebuter, afwyzen, voor 't hoofd slooten, verslooten, rebuter quelqu'un insollement; rebuter, afschrikken, den moet beneemen, terug houden; cet accident ne me rebute pas; se rebuter, (v. r.) afgeschrikt worden, een weêrzin krygen.*

Recacher, (v. a.) *Weêr-verbergen.*

Recacher, (v. a.) *Weêr-verzegelen, wêr-toemaaken.*

Recalcitrant, (adj.) *Achteruitslaande; tegenstrydig, koppig (regiment, repugnant).*

Recaler, (v. a.) *Glad schanven.*

Recamer, (v. a.) *Goude of zilvere ranken op eene stoffe stikken.*

Récapitulation, (f) *Korte en zachtelyke herhaling (f. des imprints eener reizenvoering).*

Récapiter, (v. a.) *Kort en zachtelyk (als dat gezegt is) herhaalen, nu eens overloopen.*

Récarter, (v. a.) *Hertaarten (wol).*

Récarteler, (v. a.) *Weêr-playeyen of vloeren; item (schoenen of laerzen) opzoolen, nieuwe zolen opleggen.*

Recasser, (v. a.) *(eenen akker) op-euren, praaken.*

Réclat, (m) *Braak-land (n), weêr opgeleegde akker (m).*

Recelé, *ée* (adj.) *Verboolen, verbergen, verzuigen.*

Recelé, (f. m. in Reclien) 's verbergen van gestookt goed; item zodanig verboolen goed (f.).

Recèlement, (m.) *Verberging, verbeeling; verzuiging* (f. van gestolen goederen, misdaden enz.).

Receler, (v. a.) *Verbeelen, verzuigen, verbergen, verſteeken, verboolen bewaen; recker un larcin, un volter, un mutrier; la terreur élève les entrailles une infinité de mœurs.*

Receler, *euse* (m. & f.) *Heeler, verbeeler, verbeefier.*

Récemment, (adv.) *Nieuwelings, kortelings, onlangs* (depuis peu).

Recensement, (m) 's *andermantl booren van getuigen; item 's vifiteeren der waaren op den to; (u); item de opſchrijving of liſt der waaren in een ſukous (f.).*

Recenſer, (v. a.) *D getuigen andermantl booren; item de waaren op den to bezichtigen (vifiteeren) of ze wel uitgeg even zyn.*

Récant, *ente* (adj.) *Nieuw, verſch, eerst gebeurde; l'affaire est encore toute récente.*

Recepage, (m) *Afſtopping (f.).*

Réceper, (v. a.) *Afſtoppen, afkorten (comen).*

Récépissé, (m) *Handſchrift (n. waar by men beënd iets ontvangen of onder zich te hebben).*

Réceptacle, (m) *Verzamel-plaats, boezem enz. iets dat andere dingen in zich ontvangt; la mer est le réceptacle de toutes les eaux.*

Récertion, (f) *Ontvang of ontfangſt* (m. van een brief enz.); item *aanneeming* (f. tot eenige bekenninge enz.); item *onthaal* (n), *bejègening* (f.).

Recette, (f) *ontfangſt, ontvang* (m. van geld of goederen; la recette & la mise, de ontfangſt en uitgawe; recette, 's kantoor of omz. van een ontfanger; porter son argent à la recette; recette, arzeny-briefje, récépt, ordonnance.

Recevable, (adj) *Ontfangbaar, aanneemlyk.*

Recevoir, *eue* (m. & f.) *Ontfanger; ontfangeres.*

Recevoir, (v. a.) *Ontfangen, bekomen, item aanneemen, ontfangen* (in eenige ord n of waarſchijnl.); item (iemand) *onthaalen, bejègenen, ontfangen, huisveſten; fin de non recevoir, is, in Reclien, wanneer den aanklaager geene klag meer vergunt word.*

Receiz (m) de l'Empire, *Regiſter der ſtaten van den Keizerlyken ryksdag* (n).

Rechange, (m) *Herwiſſel* (eenes geſpogt ſteeren wijs trofs); *voorz. van gereetſchap enz., om, des nits, te konning ſtrukke; voile, rigue, armes, habits de rechange.*

Rechanger, (v. a.) *Herwiſſelen, weder-wiſſelen, weder-verruilen, weder-omruilen; rechanger un chapeau; il change & rechange ſouvent d'avis, by veranderd dikwils van gedaanten.*

Rechanter, (v. a.) *Herzingen.*

Réchapper, (v. n.) *Onkómen, ontsnappen; weder-op-komen; réchapper d'un danger, d'une maladie.*

R charge, (f) *Weer-belaſting of nieuwe opiegging van Laſten; item berbaaling of herinnering eenes bevels; item de tweede laading van een ſchiet-geweer.*

Recharger, (v. a.) *Herlaaden, weder-laaden of beladen; recharger un canon, un vaisseau, un crocheteur; recharger l'ennemi, den vyand weder-aangrypen, weer op hem aanvallen; recharger, weder bevelen, beſtezen.*

Rechaſſer, (v. a.) *Terug-jaagen, terug-dryven; item terug ſlaan* (als: een bal).

Rechaſſeur, (m. Jagt w.) *Terug-jager, terug-dryver.*

Réchand, ou, Réchaut, (m) *Een koſſior* (n); *een vuur-pan* (f).

Rechauffé, *ée* (adj.) *Verwarmd; , g warmd enz.; item ce n'est que la rechauffé, 's is maar opgewarmde koſt.*

Réchauffement, (m) *Verwarming, verwarming, (f. door miſt in een tuin enz.).*

Rechauffer, (v. a.) *Herwarmen,*

weder-warmen, opwarmen; *réchauffer un plat*; *réchauffer* (exciter de nouveau), *weer aantreken*, *vuur-ig maken*; *réchauffer le combat*; *se réchauffer*, (v. r.) *weer warm worden*; *item weer hiefz of vuurig worden*; *item weer-blaken of ontfleeken* (van liefde).

Réchauffoir, (m) *Fornuis* (n. tot warming van spyz).

Rechauffer, (v. a.) *Weder-schoo-zen*, *weer kuffen* of *schoenen verzorgen of aantrekken*; *item* (boomen) *weér-schoeyen*, *nieuwe aarde of mist omleggen*; *item* (molen-râdren) *mit nieuwe tanden voorzien*.

Rechauffoir, (m) *Piet-hamer* (in de munt).

Réchant. (Zie *Réchand*).

Rechoir. (Zie *Rechoir*).

Recherche, (f) *Onderzoek* (n), *avorfching*, *nafpuring* (f) (perquisition); *item aanzoek*, *oryery*; *recherche de mariage*; *recherche*, 't *nâzien*, *verbêteren*; *recherche d'npavé*, *d'un toit*: *livre de recherche*, *boek dat veel gezocht word*.

Rechercher, (v. a.) *Herzoeken*, *weér-zoeken*; *item onderzoeken*, *nafpuren*; *item aanzoeken*, *aanzoek doen*, *verzoeken*; *rechercher une fille*; *rechercher la paix*, *den vrede nâzagen*, *verlangen*; *rechercher un ouvrage*, *een werk nâzien* (of 'er iets aan ontbreekt); *rechercher, rê-kenfchap afvorderen* (wantrent eenig bewind); *des choses recherchées*, *zeer gezogte dingen*, *iets daar men greepig naar is*; *item diep onderzogte of uitgehaalde dingen*; *des penfées trop recherchées*, *als ver gezogte gedagten*; *être trop recherché dans les ajustements*, *alte kiefch in zy-zen opfchik zyn*.

Rechercheur, (m) *Ond-rzoeter*, *opzoeker*, *nafpurder* (wordt meest in een' quaten zin gebruikt).

Rechigné, ée (adj.) *Knorrig*, 'gry-nig, *morrig*; *een knorrepot*; *grynzer*; *grynfer*, *morfter*.

Rechigner, (v. n.) *Morren*, *freu-velen*, *zuur zien*.

Rechine, (adj.) *Morrig*, *ver-drietig*, *dreevig*.

Rechoir, (v. n. weinig gebr.) *Wê-der-vallen*.

Rechûte, (f) *Hervalling* (f). 't *hervallen*, 't *weér-insorten* (n. in ziekte, zonde enz.).

Récidive, (f) (Zie *Rechûte*).

Récidiver, (v. n.) *Dezelfde zonde, foit of mislag weér-begaan*.

Récipé, (m) *Voorschrift*, *recépt* (n. van een Genees-heer).

Récipiangle, (m) *Hoek-meeter* (in Meet-k.).

Récipiendaire, (m) *Een die in eenig ampt staat ontfangen te worden*.

Récipient, (m. in Chym.) *Onfanger*, *iets daar de overgehaalde vog-ten in vallen*.

Réciprocation, (f) *Betrekkelijk-heid tot malkander*; *verwifeling*, *als: le flux & le reflux font dans une continuelle reciprocation*.

Réciprocité, (f) *Wederzyfch-heid*, *iets dat onderling of over en weér is*.

Réciproque, (adj.) *Wederzydig*, *wederzyfch*, *onderling*, *over en wê-der*; *amour réciproque*; *verbe réciproque*, *een wederhoorig werk-woord*, *dat op zich zelven terug keerd of onderling is*, *als: s'aimer*, *zich zelfs beminnen*; *s'entr'aimer*, *malkanderen beminnen*.

Réciproque, (f. m.) *Het zelfde*, *dierzelyk* (n); *je vous rendrai le réciproque* (la pareille), *ik zal u met gelyke munt betaalen*, *of ik zal u 't zelfde weêróm doen*.

Réciproquement, (adv.) *Weder-zydig*; *over en wêter*, *van gelyken*.

Réciproquer, (v. n.) *Weder-ver-gelden*, *van gelyken weêróm doen*; *(rendre la pareille)*.

Recirer, (v. a.) *Weér met wasch bestryken*.

Recision. (Zie *Rescision*).

Récit, (m) *Verhaal* (n); *vertél-ling* (f).

Récitateur, (m) *Opzegger*, *een die iets van buiten opzegt*.

Récitatif, (m) *Verhaal* (n), *vertel-ling* (f. in een' zang).

Récitation, (f) *Opzegging van buiten* (eenes *Rédenaars* enz.).

Réciter, (v. a.) *Vertellen*, *ver-baa-*

baalen, van stuk tot stuk opleezen; *item* opzeggen, van buiten zeggen; *réciter un ouvrage, een werk* (geschrift) voor iemand leezen; *réciter sa leçon, zyn les* opzeggen; *réciter un auteur, een Schryver weer-aan laalen*.

Réciteur, (m) Verteller.

Reclamation, (f) Tegenstelling, invinding van bezwaar (in Rechten).

Réclame, (f) Loofstijfje (n. om reizelen med te lokken); *item een cultos* (zyn: een woord of gedeelte van een woord onder a in een blad-zyde gedrukt en waar mede de volgende zyde begint).

Réclamer, (v. a.) Tot hulp of bystand roepen, aanroepen; (implorer); réclamer, terug eischen, eighen, aanspraak (op iets) maaken; réclamer un prisonnier, réclamer l'oiseau, de wolk terug lokken; la perdrix réclame, 't veld hoen of de patrijs loks, pieps (om zyne jongen).

Réclamer (v. n.) contre les nouveautés, contre une opinion, tégen de nieuwigheden enz. uitvaaren, zich daar tégen verzetten of over bezwaaren; se réclamer (v. r.) de quelqu'un, zich op iemand beroepen (tot hulp of redding); étant pris il se reclama de son maître.

Réclamer (v. a.) un mât &c., een mast enz. weer vast klampen.

Réclinant, (adj.) Terug hellend; cadran réclinant.

Récliner, (v. n.) Terug hellen.

Reclouer, (v. a.) Herfpykeren, heringelen, we'r vast spykeren.

Reclurre, (v. a.) Naauw opsluiten, in een klooster enz. zetten.

Reclus, use (adj.) Opgeflooten.

Reclus, use (f. m. & f.) Een kluisenaar; kluisenaarster, een of eene die zich van de wereld afzonderd en eenzaam leeft.

Reclusion, (f) Opsluiting, afzondering.

Recoëffer, (v. a.) Herkappen, 't hoofd weer-opcieren of ophullen; item eene flesch we'r toefloppen.

Recoigner, (v. a.) Weér in slaan, weér in kloppen; item terug-dryven, weér-laggen; recoigner un clou, une

cheville, les ennemis, quelqu'un en ce qu'il avance &c.

Recongnition, (f) Onderzoek (n).

Recoiffer. (Zie Recoëffer.

Recoigner. (Zie Recoigner).

Recoin, (m) Schuil-boek, winkel, verborgene plaats; les recoins du cœur; recoin d'un vallon; chercher dans tous les coins & recoins.

Récollement, (m. in Rechten) 't weder overgaan, of 't tegen malkander overzien (n. als van een origineel schrift met zyn afschrift; den inventaris met de goederen enz.); item tweede voorlezing van een getuig-schrift (attestatie) aan de gezuigen (f. om te hooren of iets verändert moet worden).

Récoler, (v. a. in Rechten) Tegen malkander overzien (als 2 geschriften enz.); item het getuigenis (de depositie) aan de gezuigen (deposanten) nog eens voorlezen.

Récollection, (f) Vergaaring van zinnen (om iets te bepeinzen of te overdenken).

Recoller, (v. a.) Herlymen, weer vast lymen.

Récollet, ette (m. & f.) Zeker franciscaner barvoeter Monnik; nonne.

Se Récoltiger, (v. r.) Zyn zinnen vergaären (se recueillir en soi même).

Récolte, (f) Oogst (m), in-óogsting, inzámeling (f. der vrugten).

Récolter, (v. a.) Inzámelen, in-oogsten (faire la récolte, on moissonner).

Recommandable, (adj.) Pryslyk, lof-waardig; beminnenswaardig; achtbaar, bevállig.

Recommandresse, (f) Besseeder (van meiden of minnen).

Recommandation, (f) Aanpry-zing, aanbeveeling; item hoogachting; lettres de recommandation, brieven van voorfchryving; avoir l'honneur en recommandation, 't eer hoer achten.

Recommander, (v. a.) Aanbeveelen; aanpryzen; se recommander (v. r.) zich aanbeveelen.

Recommencement, (m) Weér-beginning, vernieuwing (f).

Recommencer. (v. a.) *Weêr-beginnen*, *weêr-aanvangen*.

R commenceur, (m. & f.) *Wêr-beginner*; *vernieuwer*.

Récompense, (f) *Belooning*, *ver-gelding* (t), *loon* (m); en récom-pense, in *belooning*, tot *vergefting*; *item daarcnêgen*, als: elle n'est pas belle, mais en récompense (ou en revanche) elle est vertueuse.

Récompenser, (v. a.) *Vergelden*, *belonen*.

Recompser, (v. a.) *Weêr t'za-menstellen of opstellen*; *item weêr-zetten*, op 's nieuw zetten (by Boek-druckers).

Recompter, (v. a.) *Herstellen*, *over tellen*, *wêder-tellen*.

Réconciliable, (anj.) *Verzoenbaar*, *verzoenlyk*.

Réconciliateur, (m) *Verzoener*, *bemiddelaar*.

Reconciliation, (f) *Verzoening*, *bevrêding*.

Reconcilier, (v. a.) *Verzoenen*, *bevrêdigen*; *item boete doen*, de *zonde of leetere afzweeren*; *nogmaals bie-gten vóór 't Avondmaal*; *een' gefebon-dene Kerken wêr-in-wyên*; *se re-concilier (v. r.) avec Dieu*, *zich met God verzoen*.

Reconduire (f); Occuper une ferme ou un logis par tacite re-conduction, *eene boere of woning*, *wyl de huur daar van niet opgêgt is*, *st izwingende blyven bezitten*.

R conduire, (v. a.) *Terug leiden*, *uingelei doen* (aan iemand die ons be-zoekt).

Reconfesser, (v. a.) *Herbiegten*, *weêr-belyden*.

Reconfort, (m. oud en Poëtisch w.) *Vertrouwing*, *versterking* (f).

Reconforter, (v. a. oud w.) *Versterken*, *verkwikken*, *vertrouwen*.

R confrontation, (f) *Wêder té-gen-malkander houding*, of *nogmaals tégen-ôverftelling*.

Reconfronter, (v. a.) *Weêr tégen-malkander houden*, *ôverzien of ftellen*, (a s: *fhrijven*; *getuigen met den be-fchuldigten enz.*); *on lui a confron-tés & reconfrontés les témoins*.

Reconnoissable, (adj.) *Kenbaar*.

Reconuoissance, (f) *Herkenning* (van iets; *item erkentenis*, *dank-baarheid* (over eene weldaad; *item hetêntenis*, *erkénning* (eenes m'fags; *aven*); *item fhrijftelyke bekêntenis* (eener fchuld enz.).

Reconnoissant, ante (adj.) *Dankbaar*, *erkennelyk*; *item herkênnende*.

Reconnoître, (v. a.) *Herkennen*, *weêr-kennen*; *je l'ai d'abord recon-nu à fa parole*; *reconnoître* (dis-cerner, remarquer, s'appercevoir) *merken*, *gewaar worden*; *je recon-nus que vous l'aimiez*; *reconnoître* (avouer) *fa fante*, *fa promeffe*, *zyn' misflag*, *zyn' belofte bekennen*, *erkennen*; *reconnoître* *quelqu'un en fa qualité*, *iemant in zyne boedanig-beid of rang erkennen of achting be-wyzen*; *reconnoître* (Krygs w.) *op konfchap uisgaan*; *de legging ontdek-ken*, *befpieden*, *bezigtigen*; *aller re-connoître l'ennemi*, *un paffage*; *reconnoître un vaiffeau*, *une flot-te*, *une terre*, *een Schip enz. ver-kennen* (zee w.); *reconnoître*, *dankbaar zyn*, *erkennen*; *ver-gelden*, *be-loonen*; *je ne puis reconnoître tous vos bienfaits*; *se reconnoître (v. r.) malkander weêr kennen*; *item tot in-keer komen*, *berouw krygen*, *bedaa-ren*, *sot zich zelven komen*.

Reconnu, ue (adj.) *Weêr gêbênd*; *erkênd* enz. (Zie Reconnoître).

Reconquérir, (v. a.) *Wêder-u-ô-veren*, *berwinnen*, *weêr-bemêdigen*.

Reconquis, ise (adj.) *Weêr-be-mâgtigt* enz.

Reconstruction, (f) *Wêder-op-bouwing*.

Reconstruire, v. a.) *Wêder-op-bouwen*, *herfhichten*.

Reconfulteur, (v. a.) *Weêr-raad-pleegen*, *wêr-raadvraagén*.

Reconter, (v. a.) *Weêr-vertêllen*, *op 's nieuw verbaalen*.

Recontracter, (v. n.) *Op 's nieuw een verdrag aangaan*.

Reconvenir, (v. a. in Rechten) *Eene tégenklagt inbrengen*; *item weêr-over-een-komen*, *verdraagen*.

Reconvention, (f) *Tegen-klagt*, *contra-efch* (m); *item nieuw vergelyk of verdrag* (n).

Reconvoquer, (v. a.) *Weér'tzâmen roepen, weér op-ontbieden; reconvoquer les Etats.*

Recopier, (v. a.) *Weér-affchryven, weér-overschryven.*

Recoquillement, (m) *Omkrulling, in-een-krulling (f).*

Recoquiller, (v. a.) *Omkrullen, in krullen of bogten leggen, oprollen; recoquiller du papier; se recoquiller*, (v. r.) *opkrullen, in-een-loopen (als: hair-lokken, een blad, een worm enz.).*

Record, (m. in Rechten) *Verhaal, getuigenis (n); item getuige (m. der hoe ânigheid eener voorgevallene zaak).*

R. order, (v. a.) *Overloopen, berouwen; recorder sa leçon; item recorder un exploit, eene executie door getuigen onderschryven laten; se recorder*, (v. r.) *zich berouwen.*

Recorder, (v. a.) *Herdraayen (als een touw, koord enz.).*

Recordeur, (m) *Een geever van gerechtslyke attestatien.*

Recorriger, (v. a.) *Weér-verbeteren.*

Recors, (m) *Een deurwaarders assistent en getuige.*

Recoucher, (v. a.) *Weér neér-leggen, weér op de grond leggen of werpen; item weér-inzetten (in een spel); item weér te bed leggen.*

Recoudre, (v. a.) *Herndayen, weér toendayen, bezen.*

Recoupe, (f) *Schilfers (van gebouwen stee); kernél (het fynste van de zémelen); kruim, afval van brood.*

Recoupement, (m) *Inkrumping, vermindering (f. eener muur).*

Recouper, (v. a.) *Herinyden; andermaal afsnijpen, afsorten, afschoppen; item (de kaarten) weér afneemen.*

R. courber, (v. a.) *Herbuigen, krommen, krommer maaken; recourbé, ée (adj.) omgelócen, getrómd.*

Recourir, (v. n.) *Herloopen, wéderloopen; item zyn'toevlugt neemen.*

Recourir, ou **Recourir**, (v. a.) *Weér-jagen (als: een hart); item ontzetten, verlossen, redden (als: buit, eenen gevangenen enz.).*

Recours, (m) *Toevlugt, toever-*

laat (f. refuge); item verbaal (n), vergoeding (f. dédommagement).

Recours, ou secours, ne (adj. van Recourir en Recourir) *By-geslaan, te hulp gekomen, geréd, verlost; toevlugt genomen enz.*

Recouffe, (f) *Verlossing, redding, hulp, ontzetting.*

Recouffu, ue (adj.) *Weér toegenaaid, verjéld, aan-één-gelaps.*

Recouper, (v. a. & n.) *Herbróeden, weér-broeden.*

Recouvert, aute (adj.) *Herdékt, weér-toegedékt.*

Recouvrable, (adj.) *Wederbekómkelyk, dat wéder te bekómen is; fonds recouvrables.*

Recouvré, ée (adj.) *Weder-bekómen, wéder-gekreegen, herwonnen.*

Recouvrement, (m) *Weér-kryging, weér bekóming; item invordering, ingaáring (f. der schassingen; perception des deniers); item lyst, óverslag (aan het deksel eener kist).*

R. couvrir, (v. a.) *Weér-krygen, weér-bekómen; recouvrer sa perte, sa santé, une province; recouvrer, ingaáren, indryven; recouvrer des taxes, des dettes; recouvrer une manœuvre, een touw inhaalen, of 't huis haalen, kórsen (Zee-w.).*

Recouvrir, (v. a.) *Herdekken, wéder-dekken, op 't nieuw dekken.*

Recraché, (v. a.) *Wéder-spuawen, op 't nieuw spuawen.*

Récréance, (f) *Provisieel bezit van eenig ding (waar-óver nog gepleit en gewónníst moet worden); item lettres de récréance, brieven van terug-roeping (rappel) eines Gezanten; item brieven die aan een Gezant ter hand gesteld worden voor zyn Meester, van wgens het bosf daar by gerefédeerd heeft, récréantie-brieven (f. récredentiaalen genaamd).*

Récréancier, (v. a.) *In 't bezit stellen van iets waar-óver gepleit word.*

Récréatif, ive (adj.) *Vermaakelyk.*

Récréation, (f) *Vermaak (n), verlustiging, verkwikking; uitspanning (f); heures de récréation, speel-tyd, speel-uuren.*

Récrémentaire, (m) *Provisieel bezitter van eenig Kerkelyk ampt.*

Récréer, (v. a.) *Vermaaken, verlustigen* (divertir); *item* (nieuwe ampten) *oprechten of* (nieuwe amptenaaren) *aanstellen*; se **récréer** (v. r.) *zich vermaaken, zich verlustigen, uitspanning nemen*.

Recruser, (v. a.) *Weér-uitholten, weér uitgraven, weér uitdiepen*.

Recrifier, (v. a.) *Herziften, overziften*.

Se Récrier, (v. r.) *Geweldig over iets schreeuwen, of tegen uitroepen; se récrier sur une proposition, contre le vice; il ne faut pas se récrier sur des fatuités, men moet over zuchtigheden niet schreeuwen, of enige verwondering betoonen*.

Récriminant, (part.) *Tegenbeschuldiging; tout cela n'est qu'un récriminant, dat alles geschied alleen om de beschuldiging op den beschuldiger weér 's huis te brengen, of dien met zodaniges te beschuldigen, en zich vry te pleiten, of te verschoonen*.

Récrimination, (f) *Tegenbeschuldiging* (accusation par représailles &c).

Récriminer, (v. a. weinig gebr.) *Eenen aanklaager met 't zelfde of iets ergers wederom tetigten of beschuldigen*.

Récrire, (v. a.) *Herfchryven, nog eens fchryven, overfchryven; weérfchryven, antwoorden*.

Recroire, (v. a. in Rechen) *Teruggeeven of leveren; item weér-uitpannen*.

Recroiffeté, ée (adj. in wapen-k.) *Met tégen-kruiffen*.

Recroître, (v. n.) *Herwossen, weder wáffen, weder groeijen; riviére, herbe qui recroît*.

Se Recroqueviller, (v. r.) *In-tén-krimpen, kronkelen* (als: een blad).

Se Recrotter, (v. r.) *Zich weér-befukten*.

Recru, re (adj.) *Weér-gegroeid, weér-gewassen; item afgestofd, afgemat, moede, mat*.

Recrue, (f) *Werving van nieuwe Krijgslieden* (f); *item nieuw geworven Soldaat, recrút* (m); *item een*

onverwagte gast; une grosse recrue; faire des recrues.

Recruter, (v. a.) *Met nieuw geworvene manschap voorzien, werven*.

Recta, (adv. van 't Lat.) *Regt toe: il faut aller recta à la Régence*.

Rectangle, (adj. & s.) *Regt-hoekig; een regthoek, boek van een vierkant*.

Rectangulaire, (adj.) *Regthoekig*.

Recteur, (m) *Opperbefierder eener Staat, Kerk, School, of Klooster, Rector*.

Rectification, (f) *Verbetering, tweede overhaaling* (in chymie).

Rectifier, (v. a.) *Verbeteren, te regt brengen, herstellen; rectifier un compte, les humeurs déréglées; rectifier, zuiveren, nog eens overhaalen* (in Chym).

Rectiligne, (adj.) *Regt-lyinig, gelijk-zydig*.

Rectitude (f) *de la vue, de regtbed of regte ftrekking van 't gezigt; rectitude du cœur, de opregtheid, vroomheid, goede gefeldheid des harten*.

Recto, (m. van 't Lat.) *De register zyde* (f. van een ópengeslaagen boek).

Rectoral, ale (adj.) *Dat van een Rector is*.

Restorat, (m) 't *Restorschap* (n).

Rectus, (m. in Onst. k.) *Regtdarm*.

Reçu, re (adj.) *Ontfangen, bekómen enz.*

Reçu, (m) *Ontfang-fchrift* (n), *quitting, quitantie* (f).

Recueil, (m) *Verzámeling, s'zamenselling van verscheide dingen*.

Recueillement, (m) *Verzaameling van zinnen, innerlyke betragting, stille aandacht, bespiegeling* (f).

Recueillir, (v. a.) *Inzámelen, inoogsten, winnen; recueillir des aumônes, les fruits, tant de pièces de vin de la vigne &c. recueillir les fruits de ses travaux, de vruchten van zynen arbeid genieten; recueillir, verzamelen, by-één-vergaderen, by-tén-brengen; recueillir les débris d'une armée, de verspreide lóger-*

REC.

Uzer benden by een zámelen; recueillir les beaux passages des auteurs; recueillir les suffrages, de stemmen opneemen; recueillir les esprits, zyn' zinnen vergaären, ingelogen van gedagten zyn, zich tot aindagt begreuen; en compagnie il ne faut pas être recueilli, in gezelschap moet men niet in diepe gedagten zitten; recueillir une succession, eene erffenis bekómen; recueillir, in't kort vervatten (wat men gezegt heeft); recueillir, aanneemen, ontfangen, inneemen, huisvesten, onder zyne bescherming neemen; recueillir les étrangers; se recueillir (v. r.) zich bekorten, of in 't kort herhaalen wat men reeds wydloopig gezegt heeft; item zyn, zinnen vergaären; zich tot stille aandagt of overdenking begeeven.

Recueillir, (m.) *Lyndraayers wiel.*

Recuire, (v. a.) *Herkóoken; herbakken; herbráaden; item hergloeijen, nog eens in 't vuur leggen (als: glas, metaal enz.).*

Recuit, (f. adj.) *Herkóokt; herbakken; herbráaden; hergloeid; excréments recuits, harde drek; martiere recuite, verdikte etter.*

Recuit, (f. m.) *ou Recuite (f. f.)* *Hersmelting of hergloeijing (f. van metaalen, glas enz.).*

Recuteur, (m.) *Hersmelter, leeringongen in de Munt.*

Recul, (m. lees Recul) *Terug-sprong (van een afgechooten stuk of kanon).*

Reculade, (f.) *Terug-sprong (m.), achter-uit-wyking (f.).*

Reculé, ée (adj.) *Terug-gegaan, terug geweeten enz. (Zie Reculer).*

Reculé, ée (adj.) *Ver, afgelegen; lieux reculés; les temps les plus reculés.*

Reculée, (f.) *Terug-wyking, terug-schuwing; vous faites un feu de reculée, gy shoott sterk.*

Reculement, (m.) *Terug-wyking; terug-schuwing (f.); item uitsfel (n), verschuiving (f. van schuld enz.).*

Reculer, (v. a.) *Achter-uit zetten, achter-uit schuiven, terug schui-*

REC. RED. 705

ven; reculer la chaise; reculer, verder uitbreiden; reculer les bornes d'un país; reculer une affaire, een' zaak verschuiven, uitsstellen.

Reculer, (v. n.) *Achter-uit-gaan, terug-gaan, terug-wyken, terug-deinzen; cet écolier recule; reculer à la vue de l'ennemi; reculer d'ardeur, terug deinzen, geen stand houden; (ne pas poursuivre, ou, tergiverser); se reculer, (v. r.) terug gaan, achter-uit gaan, wyken of schuiven; opschuiven, plaats maaken enz.*

à Reculons, (adv.) *Achterwaarts, achter-uit; de krefstengang; marcher à reculons; les affaires vont à reculons.*

Se Récupérer, (v. r.) *Zyn schaa-de weér inbaalen (men zegt se récupérer de ses pertes).*

Recurer, (v. a.) *Weder-reinigen. Récurrent, (m. in Onsledr.); Nerf récurrent, terug loopende zenuwe.*

Réculable, (adj.) *Verwerpelyk, wraakbaar; juge, témoin réculable.*

Réculsion, (f.) *Verwerping, wraaking (van een Rechter enz. die men van eenzijdigheid verdénkt).*

Récuser (v. a.) *Wraaken, niet aanneemen, verwerpen (uit boosde van verdagsheid).*

Rédacteur, (m.) *'t Zámenssteller van wesen enz. of een die dezelve in een boek brengt (compilateur).*

Rédaction, (f.) *'t Zámensstelling (compilation).*

Redan, (m.) *Borstweering met uitspringende boeken.*

Redanter, (v. a. & n.) *Herdansen, nog eens dansen.*

Redarguer, (v. a. cud w. men) *spreek de u uit Berispen, bestrafsen, door-neemen.*

Reddition (f.) *d'une ville, de overgave eener Stadt; reddition de comptes, het afleggen, 't doen van rekening.*

Redébattre, (v. a.) *Weér betwisten.*

Redéclarer, (v. a.) *Wederom verklaaren of se keunen geeven.*

Redédier, (v. a.) *Weér toewyden (eene Kerk); weér opdraagen (een boek).*

R défaire, (v. a.) *Weér los maaken, ontdoen (een' knoop enz.).*

Redéjeuner, (v. n.) *Weér ontbyten.*

Redélibérer, (v. a. & n.) *Weérberaadslagen of overweegen.*

Redélivrer, (v. a.) *Wederom verlos en.*

Redemander, (v. a.) *Heroraagen op 't nieuw vraagen; item weér-eischen, terug eischen.*

Redemeurer, (v. n.) *Wederom blyven; wederom woonen.*

Redémolir, (v. a.) *Weér afbrecken of sloeten.*

Redemp eur, (m) *Verlosser, Heiland, Zeligmaaker.*

Rédemption, (f) *Verlofing, vrykoop; losing (rachat); rédemption du genre humain, des captifs.*

Red-nts, (m. pl.) *Afzettingen (in een' muur); inkeeringen, tandingen (f. pl.) schakwerk (n. by Timmerl.).*

Redent, (m) *Tak die men aandentop van een boom laat staan.*

Redépêcher, (v. a.) *Weér-afwaardigen.*

Redescendre, (v. n. & a.) *Weér-afklimmen, afgaan; weér-neêrlaaten.*

Redevable, (adj.) *Schuldig, verschuldigt, il lui est redevable de cent écus; il lui est redevable de sa fortune, zyn geluk heeft by aan hem zek te wyten.*

Redévaler, (v. n. & a.) *Weér-wederwaarts gaan; weér neêrlaaten, neêr-jryken (in een' kelder enz.).*

Redevance, (f) *Jaarlykſche grondcyn, leen-pagſt of dienſt (aan een' Leen-heer).*

Redevancier, iere (m. & f.) *Een die zulks verſchuldigt is, een Leen-man; Leen vrouw, Pagſter.*

Redevenir, (v. n.) *Weér-wor- d n.*

Redévider, (v. a.) *Weder opwin- den of beſpeien.*

Redevoir, (v. a. & n.) *Weér ſchuldig blyven, op 't nieuw ſchuldig*

zyn; il redoit de compte fait mille écus; il doit & redoit partout, by is overal ſchuldig of by zit tot de ooren toe in de ſchuld.

Redhibition, (f. in Rechten) *Koop- vernietiging of onſlag (n).*

Redhibitoire, (adj.) *Das koop vernietigd of onſlaat; cas redhibitoire.*

Rédification, Rédifier &c. (Zie Réédification &c.).

Rédiger (v. a.) *par écrit, par chapitres, in geſchriſt ſtellen in orde brengen; in hoofdstukken verdeelen, ſchikken; rediger, in 't kort vervat- ten.*

Se Rédimer (v. a.) *d'un voeu, zich van eenegeloſte vry-koopen, vry- maaken, ontbiffen; redimé, ée (adj.) teverd, onſlagen; vous m'avez redimé de cette peine.*

Redingote, (f) *Een overrok (m).*

Redire, (v. a.) *Herzeggen, her- haalen (repéter); overbrengen, klap- pen; verbreiden, openbaaren (divul- guer); à redire, te berispen te zeg- gen vallen, te wraken; il trouve à redire à tout; il n'y a rien à redire.*

Rediſeur, (m) *Herbaaler, wauwe- laar, (qui repète ſouvent); over- bringer, klapper (rapporteur).*

Redistribuer, (v. a.) *Weér-uit- deelen.*

Redistribution, (f) *Weér-uitde- ling.*

Redite, (f) *Herbaaling (van de zelve zaak); uſer de frequentes re- dities.*

Redomter, you, Redompter, (v. a.) *Hertemmen.*

Redondance, (f) *Overtolligheid; (superfluité); redondance de mots.*

Redondant, ante (adj.) *Overtol- lig, te veel.*

Redonder, (v. n.) *Overtollig of te veel zyn; ce mot redonde ici, il faut l'ôter.*

Redonder (v. n. weinig gebr.) *sur quelqu'un, op iemand vallen, of, tot ſchande gedeiën.*

Redonner, (v. a.) *Weder geeven, terug geeven; redonner courage; redonner ce qu'on a reçu.*

RED.

Redonner, (v. n.) *Weder aanwallen, wêr op los gaan (als: op een vyandenz.); se redonner, (v. r.) zich wêr aan begeeven (mer alle magt, als: tot studie enz.).*

Redorer, (v. a.) *Wêr-vergulden.*

Redormir, (v. n.) *Wêr-slaapen.*

Redoublement, (m) *Verdubbeling; item vermeerdering, aangroeying, verheffing (f. van koorts enz.).*

Redoubler, (v. a.) *Verdubbelen; vermeerderen, versterken; weder voorderen, nieuwe voëring inzetten; redoubler la garde, un just-aucorps.*

Redoubler, (v. n.) *se Redoubler (v. r.) Verdubbelen, sterker of heviger worden (als: koorts, hiet enz.).*

Redoutable, (adj.) *Onzagbelyk, onzagbaar, vreeslyk, gedugt.*

Redoute, (f) *Vierkante sehs.*

Redouter, (v. a.) *Vrezen, duchten, onzien.*

Redressement, (m) *Wêr-regtmaaking; kerstelling; wêr-op-rigting enz. (f).*

Redresser, (v. a.) *Wêr regtmaaken, regt buigen; redresser un arbre, un bâton, un plat; redresser, wêr opregten, wêr over eind zetten; redresser une statue, une muraille; redresser, wêr op den rezen weg brengen, te regt brengen, of bopen; redresser, herstellen, wêr te regt brengen, als: redresser le commerce, les affaires; seredresser, (v. r.) wêr op-ryzen (van 't tukken); item zich herstellen of beteren enz.*

Redresseur, euse (m. & f.) *Helper, voldering-neemer; helpster (der verdrukten).*

Redresseoir, (m) *Bult-klopper (by Tinnegieters).*

Réductible, (adj.) *Das veranderd, ondergebrags; item tot stof of pulver gemaakt kan worden.*

Réductif, ive (adj.) *Das ôplost, tot stof maakt of tot iets anders brengt.*

Réduction, (f) *Het maaken, het brengen, het veranderen, het uit-rekenen of reduceeren (n. van iets tot*

RED.

707

iets anders); faire la réduction des mesures, des poids, des espèces d'un país, en celles d'un autre país; réduction des entiers en fractions; des Livres en sols, ou des sols en Livres; item réduction des monnoies, des prix, des officiers &c., afzetting, vermindering der mun-speciën enz.; réduction d'une place, d'une province, het onderbrengen, veroveren eener vesting enz.; réduction des métaux, het tot zyn vorigen staat of weezen brengen der metaalen; être dans une grande réduction, in een' zeer geringen of zeer verminderden staat zyn; réduction, vermindering, inkrimping, het brengen van iets tot een korter begrip; réduction, het brengen of inrichten van iets tot zekere bepaaing en tot eene richthoer; réduction, wêr inzetting (der Ledenmaaten) réduction ad absurdum, het in de kneep of verlegenheid brengen (van iemand in een dispuut) zodanig dat hy in ongerymdbeden vervalt.

Réduire, (v. a.) *Brengen of maaken (in of tot iets) enz. réduire à la besace, à l'extrémité; tot den bedel-zak, tot het uiterste brengen; réduire au petit pied, in benaauwdheid of verlegenheid brengen; réduire en poudre, à rien, tot pulver, tot stof, tot niets maaken; réduire, (soumettre) 't onderbrengen, temmen; réduire une province, un libertin, un cheval; réduire (réduire, renfermer), insluiten, verlossen, brengen; cet orateur a réduit tout son discours à trois points; réduire son avis, zyne meening in 't kort zeggen; réduire en petit un plan, une carte, un tableau &c., een ontwerp enz. in 't klein of in een klein bestek brengen; réduire les monnoies, de geld-speciën afzetten, verminderen; réduire le trop grand nombre des conseillers, het getal der Raadsheeren verminderen, tot een zeker getal brengen; réduire les compagnies à 50 hommes; réduire les monnoies, les poids, les mesures d'un país, en celles d'un autre,*

de muntfpecien enz. van 't een land in die van een ander uitrekken; réduire des sols en Livres; des livres en sols; des entiers en fractions; des fractions en entiers &c., *fluivers tot guldens enz. maaken*; réduire des métaux &c. en son premier état, *metaalen enz. tot haaren vorigen staat brengen*; réduire le temps de la minorité, *den tyd der minderjaargheid inkrimpen, verkorten*; se réduire, (v. r.) *zich brengen, veranderd, gebragt of gemaakt worden (in of tot iets) enz.*; se réduire à rien, *tot niets worden, verzaan*; item *verkoo- ken*; se réduire, *zich bepaalen, brengen of by beruften laaten*; se réduire à deux plats chaque repas, *à de simples civilités &c.* se réduire à l'obéissance, *zich ter ge- hoorzaamheid begeeven*; tonte la difficulté se réduit à savoir &c., *de gansche zwaarigheid loopt of komt hier op uit om te weeten enz.*

Réduit, etc (adj.) *Gebragt, ge- maakt, veranderd; t' ondergebragt, getand; gedwongen, genoodzaakt enz.*; réduit à la pauvreté, *tot armoede gebragt of vervallen*; pais réduit, *overheerd land*; réduit à abandon- ner la patrie, *genoodzaakt om het vaderland te verlaaten (Zie verder onder Réduire)*.

Réduit, (m) *Afgeschóten vertrekje of hoekje (n. in een' kamer); item buiten werkje of verborgen schansie (n. eener vesting); een verborgen boek.*

Réductif, ive (adj. in Sprak- k.) *Verdubbeld, dat verdubbeld of herhaald; (als het ledcken Re in 't fransch, of wéder enz. in 't duitfch).*

Réduplication, (f) *Herhaaling van een' Letter-greep (in 't Grieksch).*

Réédification, (f) *Herfchicting, we'r-ophouwing.*

Réédifier, (v. a.) *Herfchic'en, her- bouwen.*

Rééditeur, (m) *We'r-uitgeever (van eenig boek).*

Réédiction, (f) *Nieuwe uitgawe (van een boek).*

Réel, elle (adj.) *Wézentlyk, waar-*

lyk; chofe reëls; monnoie réé- le, *baar geld; item gangbaare munt.*

Réfection, (f) *Nieuwe verkie- zing.*

Réellement, (adv.) *Wézentlyk, waarlyk, in der daad; poffeder, réellement, werkelyk-bezitten; fai- fir une maison réellement, een huis daadelyk in beflág neemen, de Rechterlyke band opleggen.*

Réengendrer, (v. a.) *Wéder-baa- ren, toort-brengen, verwekken.*

Réer, Rére ou Raire, (v. n.) *Schreuwen als een bert in de bronst- tyd.*

Refâcher, (v. a.) *We'r boos of gramftoorig maaken; se refâcher, (v. r.) we'r toornig worden.*

Refaçonner, (v. a.) *We'r faf- ce- neeren, we'r fchikken of gedaante geeven.*

Refaire, (v. a.) *Herdoen, wéder- doen, we'r overdoen; item hermaa- ken, wédermaaken, op nieuw maa- ken; item verstellen, vermaaken, lappen (raccommoder); refaire ses bas; à une femme & à une vicille maison, il y a toujours quelque chose à refaire; il n'y a rien à refaire, daar is niets aan te verbé- teren, of het kan niet beter gemaakt worden; refaire les cartes, de kaar- ten op nieuw verfcieten en omdeelen; se refaire (v. r.), we'r-bekómen, herftellen, zich verbaalen (se réta- blir).*

Refait, te (adj.) *Herdaan, her- maakt, enz. (Zie Refaire); il est gras & refait, by is vet en fterk; du beurre refait, herbouwde of her- kneedde bóter; il n'en est pas plus refait pour cela, by is daarom niet dei te vetter.*

Refait, (m) *Het opgeeven van 't fpeel van weers-kanten (n. in 't dam en fchaak-sp.).*

Refaucher, (v. a.) *Wéder-maaijen, op nieuw of nog eens af-maayen.*

Réfection, (f. in Rechten) *Verbéte- ring, vernieuwing; herftelling, we'r- op-rechting (van een gebouw).*

Réfection, (f) *Verquikking, nood- druft, bekomft, maaltyd (f), maat (n); prendre sa réfection.*

Réfectoire, (m) *Bet zaal* (f), *reefster* (m. in een Klooster).

Réfectoire, (f) *Tafel-deijster*, *beuwaarster van 't tafel-goed* (in een Klooster).

Refend, (m) *Scheiding* (f); *mur de refend*, *schei-muur*.

Refendre, (v. a.) *Herklooven*, *berkleeven*, *weér splyten*; *item in de lengte of tot planken zaagen*, *schulpen*; *scie à refendre*, *schulp-zaag*.

Référé, (m) *Bericht*, *verslag* (n. aan 't Gerecht).

Réfé, (e) (adj. *Zie Référer*).

Référéndaire, (m) *Zeker ampie naar der Kancelarye die den voornaamsten inhoud van eenig geschrift vóórdragt*.

Référer (v. a.) *tout à Dieu*, *alles aan God toeschryven als van Hem komende*; *référer*, *bericht of verslag doen*, *voordragen*; *référer à la chambre*; *se référer* (v. r.) *zich gedraagen*, *betrekking hebben*; *je me réfère à ma dernière*, *ik gedraage my aan mynen laatste (brief)*; *ces paroles ne doivent pas se référer là*, *die woorden moeten daar-been niet gebracht worden*.

Reformer, (v. a.) *Weder toedoen of sluiten* (als: een' deur).

Reformer, (v. n.) *se reformer*, (v. r.) *Weér toesluiten*, *weér-toegaan*; *item weér toebeelen*, *weér-sluiten* (als: een wond).

Referrer, (v. a.) *Weér met yzer beëtaan*; *met nieuwe boef-yzers beëtaan*.

Réfêter, (v. a.) *Weder vieren*, *een afgeschafte feest-dag op 't nieuw vieren*.

Refeuiller, (v. a.) *Dubbele blinden* (voor een vengster) *maaken*.

Reficher, (v. a.) *Weér-insleeken*, *weér indryven*, *inslaan*; *reficher une cheville*, *un clou*; *reficher*, *weér invoegen*, *toesnyken* (een' muur).

Refiger, (v. a.) *Weér dik maaken*; *weér doen stollen of 't zamen runnen*; *refiger* (v. n.), *se refiger*, (v. r.) *weér stollen of dik worden*.

Refixer, (v. a.) *Weér vast stellen of bepaalen*; *item weér hard of vast maaken*; *refixer le terme*, *le sel*.

Reflatter, (v. a.) *Weder-vliegen of liefkoozen*, *weér-aanbaalen*.

Réfléchir, (v. a. & n.) *Terug-tuigen*, *terug straalen*, *terug schynen*, *terug kaatsen*; *le miroir réfléchit l'image*, *de spiegel kaats of zend het beeld terug*; *la muraille réfléchit la chaleur du soleil*, *de muur kaatst de hitte der zonne terug*; *la balle réfléchit sur la muraille*, *de kogel springt of stuit op de muur terug*; *ce deshonneur réfléchit sur vous*, *die schande valt op u terug*; *se réfléchir*, (v. r.) *terug-buigen*, *terug-springen*, *weér-kaatsen*, *terug schynen*; *Lumière réfléchie*, *terug ge-kaatst Licht*.

Réfléchir (v. n.) *sur quelque chose*, *iets overweegen*, *overdenken*.

Réfléchissement, (m) *Terug-buiging*, *terug straling*, *terug-kaatsing*, (f. des lichts); *terugspringing*, *terug-kaatsing*, *terug stuiting* (f. *rejaillissement*).

Réflex ou Reflex, (m) *Weér-schyn* (m), *weér-kaatsende dāging* (f. in een' Schildery).

Réfleurer, (v. n.) *Herbloeyen*.

Réflexe, (adj.) *Terug-buigend*, *terug-stralend of schynend*.

Réflexibilité, (f) *Terug-schynbaarheid*, *terug-buigzaamheid*.

Réflexible, (adj.) *Terug-buigbaar*, *weér-kaatsend*.

Réflexion, (f) *Wederom kaatsing*, *terug-kaatsing* (als: van binnē, licht, hem enz.).

Réflexion, (f) *Overweeging*, *overdenking*; *aanmerking*, *bedenking*; *agir sans réflexion*; *faire réflexion*. *acht-geeven*, *gātē-slaan*.

Refuser, (v. n.) *Terug sloeyen*, *terug sloopen*, *weder-vloeyen* (conter de nouveau ou dans un sens contraire); *refuser*, *ebben*, *af-sloopen*, *af-neemen*.

Reflex, (m) *De ebbe of eb* (f), *vallend water* (n).

Refonder, (v. a.) *rembourfer* les dépens, *de kosten goed doen*, *vergoeden*.

Refondre, (v. a.) *Herfsmelten*; *bergieten*, *vergieten*; *refondre un canon*.

canon, une cloche; refondre un écrit, een geschrift hervormen, eene andere gedaante geven.

Refondre (v. n.) far quelqu'un, Weér op nieuw op iemand los gaan, weér-vallen.

Refonte, (f) Hergieting; hersmelting, omsmelting.

Reforcer, (v. a.) Met geweld aanzyn, noddigen, (solliciter, presser).

Reforger, (v. a.) Hersmeeden.

Réformable, (adj.) Hervormbaar.

Réformateur, trice (m. & f.) Hervormer, herssteller; verbeteraar; herschermster: item brisfer.

Réformation, (f) Hervorming, hersstelling, verbetering.

Réforme, (f) Verbetering, verandering (der Zeden, policie enz.); afslanking, vermindering (der Eryg-lieden, Amptenaaren enz.)

Réformé, ée (adj. & f.) Hervormd, verbeterd, ten goede veranderd enz.; la religion réformée, de hervormde Godsdienst; les réformés, de hervormde of Gereformeerde; des religieux réformés of alleenlyk des réformés, Kloosterlingen die de verbeterde regelen aangenomen hebben; réformé, afgedankt, verminderd, onder een ander gestoken, als: officier, regiment réformé.

Réformer, (v. a.) Hervormen; verbeteren, ten goede veranderen; item afdanken, verminderen, onder anderen stellen; réformer les abus, les espèces, une compagnie.

Refortifier, (v. a.) Weder-versterken.

Refouatter, (v. a.) Weér-geestelen.

Refouiller, (v. a.) Weér-betasten, bevuelen of onderzoeken.

Refouir, (v. a.) Weér-opgraven, opdoelen.

Refouler (v. a.) du drap. Laken weder vellen, bevuelen; refouler la charge d'un canon, de laading van een stuk aanzetten; refouler la marée, tegen de stroom of ebbe opvaaren, die dood zetten; refouler, (v. n.) verlopen, afgaan, als: la mer recule, het water valt of eb.

Refouloir, (m) Karón-stamper.

Refourbir, (v. a.) Weder of nog eens schoon-maaken, (by Zwaardvegers).

Re'bournir, (v. a.) Weder verschaffen of voorzien.

Refractaire, (adj. & f.) Halsterig, bardnekkig, weér-barstig, ongehoorzaam.

Refraction, (f) Breeking, buiging (der licht-stralen).

Refrain, ou Refrein, (m) Het slot-rym dat by yder vaars eenes lieds herhaald word (n); c'est le refrain de la ballade, (f. w.) dat is het slot zyner rede of waar-op hy doekt.

Refrein, (m) Branding, barning (f. t. slaan der golven tegen 's strand).

Refranchir, (v. a.) Weder lens pompen, uipompen (een Schip).

Refrangibilité, (f) Breekbaarheid (der stralen, in Gezigt- en Natuur-k.).

Refrangible, (adj.) Straalbrekend.

Refrapper, (v. a.) Herslaan, berokloppen.

Refrayer, (v. a.) Glad maaken, of slyken; refrayer une terrine; refrayer, wéér bronzen (een' weg).

Refrayer, (v. n.) Weder kuitschiezen.

Refrain. (Zie Refrain).

Réfréner, (v. a.) Betenzelen, in-toomen, bedwingen; réfréner le luxe, la colere.

Réfrigérant, te (adj.) Verkoelend, verfrischend; onguent réfrigérant, un réfrigérant, (f. m.) een koel-drank (m), een verkoelend geneesmiddel; item een koel vat (n).

Réfrigératif, ive (adj. & f.) Verkoelend, dat verfrist; verkoelend genees-middel.

Réfrigération, (f) Verkoeling.

Réfringent, te (adj.) Dat de stralen terug kaast, buigd of breekt.

Refrir v. a. defectif, je refris, tu refris, il refrit, nous faisons refrir; je faisois refrir: je refris; j'ai refrit; je refrirai) Hersfruien, herbakken (in een' pan).

Refrirer, (v. a.) Herirullen.

Refrigné, ée (adj.) Zuur-ziende, gefroren; mine refrignée.

Refrigné, ée (f. m. & f.) Een

zuur-ziend of *zuurſch* man of vrouw, een *zuurendonk*.

Refrögnement, (m) *Het fronsen* (n), de *fronsing* van 's *voórboord*, *ſuurſch*heid (f).

Refrögner (v. n.), *ſe Refrögner*, (v. r.) *Zuur zien*, een *ſuurſch* gezigt zeſſen.

Refröidi, *ſe* (adj.) *Verkoeld*, *koud* geworden; *item* *koelzinnig*; *item* *verminderd*, *verſlapt*; *diné*, *cöar*, *amour* *refroidi*.

Refröidir, (v. a.) *Koud* *maaken*, *verkoelen*.

Refröidir, (v. n.), *ſe* *refroidir*, (v. r.) *Verkoelen*, *koud* *worden*; *item* *vermindern*, *verſlappen*, *verkoelen*.

Refröidiffement, (m) *Verkoeling* (der lucht), *verkouding* (des ligchaams); *item* *vermindering*, *verſlapping*, *verkoeling* (f. van *lieſte*, *moed* enz.).

Refrotter, (v. a.) *Heruryen*.

Reſuge, (m) *Toevlugt*.

Reſagié, *éé* (adj.) *Gevlugt*, *toevlugt* *genomen*; *un* *reſagié*, een *vlugſeling* (om den *Gozsdienſt* enz.).

Se *Reſugier*, (v. r.) *Zyn* *toevlugt* *neemen*, *zyn* *beul* of *beſcherming* *elders* *zoeken*.

Reſair, (v. n.) *Herolieden*, *berelugten*, *wéder* *vlugten* of *vliden*; *terug* *loopen* (den *zelven* *weg*, als een *gejaagd* *beest*).

Reſuite, (f) *Terug-hooping*, *ſchuilplaats* (der *gejaagde* *kerten*); *item* *uitvlugt*, *looze* *ſtreek*; *item* al te *grote* *diepte* van een *ſpond-gat* (in *Bouw*).

Reſus, (m) *Weigering*, *ontzegging* (f).

Reſaſer, (v. a.) *Weigeren*, *ontzeggen*, *aſſan*, van de *hand* *wyzen*.

Reſuſion, (f) *Uitkeering*, *vergeeding* (der *koſten* in *Rechten*).

Reſutation, (f) *Wederlëgging* (eener *reëde*).

Reſuter, (v. a.) *Wederlëggen*, *omwêr-looten* (eene *ſtelling*).

Regagner, (v. a.) *Herwinnen*; *weer-gekömen*, *weer-krigen*.

Regaler. (Zie *Regayer*).

Regaillardir, (v. a.) *Verderfely* *ken*.

Regain, (m) *Het* *eygroen*, *nd-gras*

(n) of de *tweede* *maaying* (f. eener *weide*).

Régál, (m) *Ontbaal*, *geſt-maal* n); *verëering* (f).

Régale, (f) 's *Konings* *recht*; *item* *het* *ſuur-werk* in een *orgel* (n).

Régale (adj.); *Een* *régale*, *ſcheiwater* in *chymie*.

Régalement, (m) *Verdeeling*, *inreëping* (der *ſepattingen*); *gelykmaaking* (in *Bouw*.) (f).

Regaler, (v. a.) *Ontbaalen*, *ter* *maalyd* *ontbaalen*, *tracteeren*; *régaler* d'un excellent *paté*; *régaler*, *ontbaalen*, *vermaaken* (divertir); *régaler* d'un conte, d'une *avanture*; *régaler* d'une *grele* de coups de *baton*, *met* *eene* *bagel-bui* van *ſijk-flagen* *ontbaalen*; *item* *régaler* les *tailles*, les *taxes*, de *ſchattingen* *verdeelen*, *eenen* *oerſlag* *door* *van* *maaken*; *item* *régaler*, (iets) *gelyk* of *water* *pát* *maaken*.

Régaleur, (m) *Gelyk-maaker*, *ſlegter*.

Régalien, *ne* (adj.); *Droit* *régalien*, *Koninglyk* of *forſielyk* *recht*.

Régaliſte, (m) *Een* *die* *door* *den* *Koning* *tot* *een* *ledig* *Kerkelyk* *amt* *benoemd* *is*.

Regard, (m) *Aanzien* (n), *beſchouwing* (f), *gezig* enz. (n); *jetter* *ſes* *regards* *partout*, *zyn* *gezig* *overal* *wenden*, *overal* *been* *zien*; *lancer* *un* *regard* *affreux*, *een* *veroorlyk* *gezig*, of *klyte* *blikkers* *opſlaan*; *detourner* *ſes* *regards* *de* *deſſus* *une* *choſe*, *zyn* *oogen* *van* *iets* *aſwenden*; *d'un* *ſeul* *regard* *il* *ſait* *le* *contenir*, *met* *een* *wenk* of *opſlag* *van* *een* *oog* *wet* *by* *hem* *in* *te* *ſtoemen*; *regard*, *plaats* *door* *de* *waterhuizen* *eener* *bronnen* *kouken* *bezigtd* *worden*; *regard*, *ſchildery* *waar*-in *2* *perſoonen* *tëgen* *moikanderen* *zien*; *au* *regard* *de*, (prép.) *ten* *aanzien* *van*, *ten* *opzigte* *van* (*bien* à l'égard *de*, ou *par* *rapport* à).

Regardant, *ante* (adj.) *Aanzien-**de*; *toeziende*; *beſchouwende*, *bekykende*.

Regardant, (ſ. m.) *Aanſchouwer*, *toeziender*, *kykar*.

Regarder, (v. a.) *Aanzien*, *aanſchou-*

gebouwen, aankyken; bezien, beschouwen, bekyken; zien; regarder fixement, de bon oeil, de travers, de mauvais oeil, *fiere of brak*, met een goed oog enz. aanzien; regarder sous le nez, ou entre les deux yeux, onder de ogen zien; regarder de haut en bas, van onder tot boven bekyken, of verlichtelyk aanzien; regarder en pitié, ou d'un oeil de pitié, met medelyden aanzien; regarder de près, van naby bezien of beschouwen; item *naauw zien*; il n'y regarde pas de si près; *hy ziet daar zoo naauw niet op*; cela ne regarde pas de si près, *dat komt zoo naauw niet*; regarder, *betreffen, aangaan, raaken*; cela regarde ses intérêts, le bien commun, moi, vous, lui &c. pour ce qui me regarde, *wat my aangaat*; regarder à ses affaires, op zyne zaaken letten, acht geeven; tu peux regarder la porte, *gy kunt de deur maar uitgaan (zegt men tot een dienaar die men weg-jagt)*; regardez votre montre, vos litres, *ziet op uw horlogie, op uw boeken*; cette ville regarde la mer, *die Stadt ziet in Zee*; cette maison regarde le midi, *dat huis staat tegen 't zuiden*.

Regarnir, (v. a.) *Op nieuw fufferen, voorzien of uitmonstren*.

Regâter, (v. a.) *Wet-bed ruen*.

Regayer (v. a.) *du chanvre, bewip beelen*.

Repayoir, (m) *Hennip-bekel*.

Regayure, (f) *Werk van hennip*.

Regeler, (v. a. & n. imperf.) *Weder bevroezen; beruizen, weder vriezen*.

Régence, (f) *De regeering, overrigheid (eener Stadt enz.); item de zed daar van (f); item 't Regentschap (gedurende de minderjaargheid van een Vorst); item 't Rectoraat (eener Hoogeschool)*.

Régénération, (f) *De wedergeboorte; wederbaaring, weder-teeling, herstelling*.

Régénérer, (v. a.) *Wederbaaren, herbaaren, herstellen*.

Régénérer, (v. n.) *se Régénérer, (v. n.) Herbooren worden; les régé-*

nérés, *de herboorene of wedergeboorene*.

Régent, te (adj) *Regeerende, beftierende; Bourguemaitre régent, regeerende Burgermeester; Prince régent, regeere de Prins, of Ryksbeftierder; la Reine régente, de regeerende Koningin of Ryksbeftierster (gedurende de minderjaargheid van een Vorst)*.

Régent, te (f. m. & f.) *Een Ryksbeftierder (by afwezigheid des Vorsten) Rezerder, Heerjcher, Regent; Heerscherin, Regensin; Régent, Leermeeft, Reftor eener school; item een die goetne beeftet*.

Régenter, (v. a. & n.) *Heerschen, regieren (dominer); item beheerschen, den meeft spelen (maîtriser); item leeren, onderwyzen als Reftor; régenter la premiere classe*.

Regemmer, (v) *Wederkiemen, uitschieten, uitspruiten*.

Régicide, (m) *Koningsmoord (f); item Koningsmoorder (m)*.

Régie, (f) *Beftiering (f) bewind (n)*.

Régimbement, (m) *'t Achter uitslaan (n, met de voeten); item tegenfreesvigheid (f)*.

Régimber, (v. n.) *Achter uitslaan (ruer); item wederfreesvig zyn*.

Régime, (m) *De beftiering (in een Klostert); item regeering (van een naamval of casus in spraak-k.); item gezette levenswyze of maat in 't eeten en drinken, 't diëet; ufer de régime; vivre de régime, maats houden; op zyn diëet leven*.

Régiment, (m) *Eene Krygsbende (f), een regiment (n); item een hoop (m)*.

Reginglette, (f) *Zekere knip om vogelen in te vangen*.

Région, (f) *Landftreek, streek (f), gewest, gedeelte (n); les régions les plus septentrionales, de noorderlyfte landftreken, of gewesten; les quatre régions du monde, de vier deelen der Waereld; la haute, la moyenne & la basse région de l'air, de hoge, middelbaare en laage luchtftreek; région, plaats, vandeeling des ligchaams, als: la région du cœur*.

Régir, (v. v.) *Regeeren, bestieren.*

Régisseur, (m) *Bestiender.*

Régistratre, (m) *Bewaarder der geschriften of protocollen.*

Régistrata, (m. pl. Lat.) *Uit-trek-sel, extract (in Rechten).*

Régistrateur, (m) *Inschryver, registreerder.*

Régistre, (m) *Register (n), lyst, rol, gerechts-protocol (f); coucher sur le registre, op 's Gerechts-boek enz. inschryven, aantekenen; registre de batême, de mort, dorp-boek, dood-boek; registre, register, schuif (van een erzel); schuif (van een open, om minder of meerder lucht te geeven).*

Registrer. (*Zie Enregistrer.*)

Règle, (f) *Meet-stok (m), ry, richtspeer (f), liniaal, (n. waar-mee of waar-na iets afgemeeten, afge-meten of gelynd word); item règle, (m) wet (f) voorschrift, model, voor-beeld (n. précepte, loix coutume, modèle, exemple); apprendre une langue par règles, cela est dans les règles, dat 's in de juiste order; les règles, de maand-stonden.*

Réglé, ée (adj.) *Gefrecept, gelynt, gelinieerd, afgemeeten; item geschikt, in ordre gebragt; vast gesteld enz.; du papier réglé, gelynd of gelinieerd papier; heure réglée, vast gesteld uur; prix réglé; geroete of vaste prys; des troupes réglées, geöfende, reguliere, of in foldy staande troepen; réglé, dat regulier of op een' vaste tyd is of gebied; repas réglé; fièvre réglée; réglé, geregeld, geschikt, in order of richtig; vie, dispute réglée; commerce, mouvement réglé.*

Réglement, (m) *Schiaking, inrichting, veröndering, keur, willekeur (ordonnance, statut).*

Réglément, (adv.) *Gerégeld, gezetelyk, op een' vaste tyd; item op eene richtige of juiste wyze (régulièrement); les postes, ces horloges vont réglément.*

Régler, (v. v.) *Lynen, strecken, lynieren; vast stellen, bipsaalen, op een' vasten voet brengen; wel inrichten, soekken, in ordre brengen; se régler (v. r.) sur quelque chose,*

zich waar iets schikken of richten.

Réglet, (m) *Meet-stok; item vorm-linaal (der Boekdruckers).*

Réglette, (f) *Zet-spaan (m. der Letterzetters).*

Régleur, euse (m. & f.) *Linieerder; linieersjer.*

Régliste, (f) *Zoot-bout (n); jus de réglisse, drop van zoot-bout.*

Régloir, (m) *Linieer-stok (m); item likhout (n. der Schoen-m.).*

Règlure, (f) *'s Linieeren (n).*

Regnant, te (adj.) *Regeerende; le Roi, le Prince, le Bourguemaitre regnant; regnant, heerschenle, 's meest in zwang zynde, vice regnant; mode regnante.*

Regne, (m) *Regeering, heerschappy (f); ryk (n); un regne heureux, eene gelukkige regeering; sous le regne de &c., onder de regeering of heerschappy van enz. le regne de l'ignorance, het ryk der onkunde; le regne animal, végétal, mineral, het ryk der dieren, der planten enz. être en regne, in regeering zyn; item in zwang zyn, de overhand hebben.*

Regner, (v. a.) *Regeeren, heerschen (als: een Vorst enz. gouverner); item in zwang zyn, de overhand hebben (être en vogue, à la mode); item zich uitsprekken; omringen, als: côteaux qui regnent le long de la rivière; galerie qui regne tout autour du palais.*

Regnicole, (m. & f.) *Ryks-inwoorling, inwoonder, onderzaat; item een uitlander dien 's zelfde recht ver-gunt is.*

Regonflement, (m) *Opzwellling, opstopping (f. der siroccen).*

Regonfler, (v. n.) *Opzwellen, terug vloeyen, opstopen (als: een' rivier).*

Regorgement, (m) *Overvloeying, overloopping (f); regorgement de l'eau, de la bile; regorgement de l'estomac, het overgeeven of braaken (n).*

Regorger, (v. n.) *Overvloeyen, overloopen; la rivière, le verre, la bile regorge; regorger, spuuwen, braaken; regorger de biens, de*

lamé, met goederen overkroopt zyn of van rykdom overvloeyen; van gezondheid uit zyn vel berfien.

Regouler, (v. a. gem. w.) Toesmaakwen, schamperlyk afzetten, afwyzen.

Regourmer (v. a.) un cheval, een paard de kinkesten weér aandoen.

Regourmer, (v. a.) Weér met wuiften slaan, braken.

Regouter, (v. a.) Herproeven, water smaaken.

Regrat, (m.) Waar die men in 't klein uit-went, slyt of daar men meê leurt, gemeene kraamery (f).

Regratter, (v. a.) Weér-kraabben; item regratter un playe, eene wond weér-opkraabben; regratter un bâtiment, een gebouw afslikken (om op nieuw te bespiefieren of in te voegen); regratter, in 't klein verkoopen, uitrenten, uit-slyten, leuren, oud nieuw maaken, ofslikken; regretter, schagchieren, nâciezen, op kleinigheden of iets dat dikmaals door andere handen gegaan is, nog eenig voordeel zoeken te bejaagen; regratter un habit, een kleed oppoetsen (als: by oude kleérkoopers); regratter un compte, eene rekening beknibbelen, naauw nazien, door-ziften.

Regratterie, (f) Kraamery, uitwenting in 't klein, leurdery.

Regrattier, iere (m. & f.) Uitwenter, slyter, leurder; uitvertier, slytier in 't klein of van oude dingen; item knibbelaar, schagchelaar enz. van oude boeken, een boek-worm.

Regreffer, (v. a.) Herênten, wêder ênten of griffelen.

Regrès, (m.) Wêdet-toegang (tot iets m.) of bezit-neming (van iets als: van een Kerkelyk ampt).

Regret, (m.) Leedweezen (n) droefheid, aandoening, smart (f); avoir regret de quelque chose: j'ai bien du regret de ne vous avoir pas vu, het spyt of smart my zeer, dat ik u niet gezien heb; je meurs de regret de &c., ik sterf van droefheid enz.; vos regrets sont inutiles, uwe klagten of kermingen zyn te verpoffich (NB. in deezenzin word dit woord in 't meêr. gebr.).

à Regret, (adv.) Met tégénzin, met onwil, ongeerne; faire une chose à regret.

Regrettable, (adj.) Betreurens-waerdig, daar men wel spyt, droefheid enz. over hebben mag, of die of dat zulks verdiend.

Regretter, (v. a.) Leedweezen hebben, rouwig of droefwig zyn, spyt hebben, bejammeren, beklagen, betreuren, regretter la perte d'un ami, de son temps; sa mort est regrettée de tout le monde.

Reguinder, (v. a.) Weér-opbiffen, optrekken.

Reguinder, (v. n.) Weér in de lucht flygen (als: een Valk).

Régularité, (f) Gerégelheid, gefchiktheid, regelmaatigheid.

Régule, (f) 't Zuiverste vaneenig metaal, of spies-glas (n).

Régulier, re (adj.) Régelmatig, gerégel; bâtiment, mouvement régulier, un Régulier, een monnik of ordens-broeder.

Régulièrement, (adv.) Régelmatiglyk, naar de ordre of volgens den régel; item gezettelyk, fipteelyk, vast, zonder overfleen of missen; écrire régulièrement chaque poste.

Réhabilitation, (f) Herstelling in vorigen staat, eere of aanzien.

Réhabilitier, (v. a.) Wêder in vorigen staat, eere of aanzien berstellen; weér inzetten of inwyyen; weér verâdelen; réhabilitier un marchand, un prêtre, un gentilhomme.

Rehabituer, (v. a.) Iets vooriges weér doen gewinnen of aanwennen.

Rehabituer, (v. n.) se rehabituer (v. r.) Weér gewinnen, een' oude gewoonte weér aanreemen.

Rechacher, (v. a.) Weér hakken, noz eens hakken.

Rehanter, (v. a.) Weér bezeeken, méde verkeeren, of omgaan; se rehanter (v. r.) op nieuw met makender omgaan.

Rehauffement, (m) Verhooging (f).

Rehauffer, (v. a.) Verhoogen, booger maaken, ryzen; rehauffer une

une muraille, uic digue, le prix, la couleure; rehauffer, meer moed of gans byzetten, dien vermeerderen; cela rehausse le courage; l'éclat de sa gloire, de sa beauté; rehausser (v. n.) verhoogten, in prys glans enz. stygen.

Rehauts, (m. pl.) Verhooging (f) of boogfels (n. pl. in een' Schilder-ry).

Rehazarder, (v. a.) Herwaagen.

Reheurter, (v. a. & n.) Weder- kloppen; weder shooten.

Rejaillir, (v. n. alleen gedézigd in de 3de persoon; il rejaillit, ils rejaillissent; il rejaillissoit, ils rejaillissoient; il rejaillit, ils rejaillirent &c.) Springen, uitspringen, spatten, spuiten; quand on ouvre une veine le sang en rejaillit; faire rejaillir une fontaine; rejaillir, terug springen, terug vallen, (als: licht-stralen op een spiegel); sa honte rejaillit sur la famille; faire rejaillir de la boue, de l'eau sur quelqu'un, slyk, water op iemand doen springen, spatten.

Rejaillissement, (m) Het springen, spuiten; spatten, bespatten, terug springen, terug stralen, terug vallen.

Rejaunir, (v. a.) Weér geel maaken; rejaunir (v. n.) weér geel worden.

Rejet, (m) Verwerpsel, uitschot (n); item uitspruitsel (n), spruit, loor, telg (f. rejetton); item een zwerm jonge byen (dat d'oude uitschryft); item verwerping van een geschrift voor 't Gericht; item 't overbrengen van eene schatting of van een' post eener rekening op een' volgendé tyd.

Rejettable, (adj.) Verwerpelyk.

Rejetter, (v. a.) Weder werpen; terug werpen; rejeter une pierre; la mer le rejetta sur cette côte; rejeter, weér uitbraaken, weér overgeeven; rejeter un avis, eenen raad verwerpen; rejetter les pieces qui ne font pas de poids, de onwigtige stukken uitschieten of verwerpen; rejeter une dépense sur l'autre an-

née, eene onkosten op een volgend Jaar brengen; rejetter, opwerpen, uitswerpen; les immondices que la mer rejette.

Rejeter, (v. n.) Weér uitspruitsen, uitschieten, uithoeten.

Rejetton, (m) Spruit, loor, telg (f); item nakomeling, telg, spruit.

Réimposer, (v. a.) Weder opleggen.

Réimposition, (f) Weér oplegging (van schattingen enz.).

Réimpression, (f) Herdrukking (f), herdruk, nieuwen druk (n).

Réimprimer, (v. a.) Herdrukken.

Rein, (m) Nier (rognon); reins, (m. pl.) de lendenen of lendenen; item nieren; Dieu seul est le scrutateur des cœurs & des reins, God alleen is de onderzoeker of kenner der harten en nieren; avoir les reins forts, sterke lendenen hebben; item groote magt of rykdom bezitten.

Reine, (f) Koningin.

Reinette, (f) Renet (zeker ap- pel).

Réinfester, (v. a.) Weér befestigen of aanfleeken.

Reinté, és (adj. by Jaegers) Sterk van lendenen; chien bien reinte.

Réintégrande, (f) Herstelling (in Rechten).

Réintégration, (f) Weér in bezétstelling.

Réintégrer, (v. a.) Herstellen, weder in zyn voorig ampt of bezit stellen.

Réinterroger, (v. a.) Nogmaals onderwaagen.

Réinviter, (v. a.) Wedernodigen.

Rejoindre, (v. a.) Weér by één voegen, weér i'zamen-voegen; rejoindre, inhaalen, weér by-komen; rejoindre l'aile droite, by de rechter vleugel weér kómen; nous nous rejoindrons à Paris, wy zullen te Parys weér by elkander kómen; je vous rejoindrai à Londres.

Rejoindre, (v. a.) Weér-toespreken, invoegen (by Mitzel.).

Rejouer, (v. n. & a.) Weér spelen.

Rejoni,

Rejouir, (ie. adj.) *Verheugd, vrolijk, lustig; un rejoui, een vrolyken broeder of lustige quaet; une joie, een vrolyke bazzin.*

Rejouir, (v. a.) *Veruolijken, verlustigen, verheugen, verblyden; se rejouir (v. r.) zich verblyden, verlustigen enz.*

Rejouissance, (f) *Verheuging, verblyding, verlustiging; vreugde, feest; item een sakkabos.*

Rejouissant, (te. aaj.) *Verheugend, vrolykend.*

R-jouter, (v. n.) *Weder in 't speek spel rennen.*

Reitration, (f) *Herbaaiing.*

Réitérer, (v. a.) *Herhaalen, nog eens hervatten of nog nieuw doen; réitérer une priere, une demande, une saignée &c.*

Reitre, (m. meest alleen dus) *un vieux reitre, een oude kryger, een loore was, die wat by gewoonst heeft.*

Relâche, (m) *Rust, uitspanning, ophouding (f. van werk); item plaats op zee, daar een schip uit boord van verversching of quaat weer binnen loort; travailler sans relâche.*

Relâché, ée (adj.) *Losgelaaten, verslapt, gevierd, enz.; corde relâchée.*

Relâché, ée (adj.) *Ongebonden, losbandig, rukkeloos, los; il est un peu relâché; une morale relâchée, een slappe Zeden leere, die al te veel den teugel vield.*

Relâchement, (m) *Verlapping, loslating, vieren (van een touw); ontlooting, verlossing (van koud, moel enz.); loslating (der gevangenen); ongebondenheid, losheid, rukkeloosheid (f), vervul (n. in de Zeden).*

Relâcher, (v. a.) *Los-laten, vieren, laten schieten (een touw); los-laten, op vrye plaatsen stellen (eene gevangene); relâcher de son droit, de son prix, van zyn recht, van den prijs iets afstaan, laten varen.*

Relâcher, (v. n. ze. m.) *dans un port, in een' haven inloopen (ter beveling en.).*

Se Relâcher, (v. n.) *Verlappen, verflauwen, verminderen enz.; item*

losbandig worden, tot wilscheld overgaan, zich den ruimen teugel vieren; se relâcher sur un article, op een stuk iets laten glippen; se relâcher l'esprit, zyn gemoed uitspanning geven; la jeunesse se relâche facilement, de jeugd staat ligt tot ongebondenheid over.

Relâier. (Zie Relayer).

Relais, (m) *Wissel plaats, uitspanning, (f. daar men versche paerden of jagtbonden in gereedheid houd om te verwisselen); item een versche paerd of bond; tenir les relais, versche poerden of bonden in gereedheid houden; allez en relais, met verwisseling van paerden reizen; envoyer des relais, versche paerden zenden; (men zegt ook) chevaux, chiens de relais, versche paerden enz.*

Relais, (m) *Aanwas, 't geen de zee aanspoeld.*

Relancer (v. a.) *un cerf, een hert opjaagen; relancer l'ennemi, den vyand terug dryven; relancer quelqu'un, iemand wakker doorhaalen.*

Relaps, apse, (aaj. & f.) *Terug gevallen, wél rom of op nieuw gevallen (in eenige kettery of zonde).*

Rélargir, (v. a.) *Weér-verwyden, op nieuw wyder maaken, weér-uitsleggen.*

Relatif, ive (adj.) *Betrekkelijk, terug wykende (tot iets); pronom relatif, ou un relatif.*

Relation, (f) *Verhaal, verslag, bericht (n), reis beschrijving; item betrekking, overeenkomst, verwantschap (f. rapport à une chose).*

Relativement, (adv.) *Betrekkelijk, met betrekking (tot iets).*

Relaxation, (f) *Ontslag (n. eene gevangene) verzagting, vermindering (f. van straffe); verlapping (f. der zenuwen enz.).*

Relaxer, (v. a.) *Los-laten, slaaken (eene gevangene); verlapsen (een lichaams deel).*

Relayer, (v. a.) *Aflossen, vervangen (als: de eene arbeider den anderen).*

Relayer, (v. n.) *Van versche paerden, of bonden verwisselen.*

Se Relayer, (v. r.) *Malkander verpoozen, verwiselen, vervangen, of aflossen (als Arbeiders, Mastrozen enz.).*

Rélégation, (f) *Verwyzing, ballingschap (naar een zekere plaats).*

Réléguer, (v. a.) *Bannen, verbannen, in ballingschap verwijzen of zenden; item verschuiven, verbannen, als: les belles lettres étoient réléguées dans &c. te réléguer, zich bannen, afzonderen, zich (ergens) in stilte begeeven.*

Relent, te (adj.) *Duf, muf.*

Relent, (m) *Duffigheid, muffigheid (f); sentir le relent, duf of muf rieken.*

Relevailles, (f. pl.) *Inzégening (f), Kerkgang (m. van een' Kraamvrouw of zieken); item gelymaal (n) by die gelegenheid.*

Relevance f) de fief, *leen-verheffing.*

Reluvé, ée (adj.) *Wéder-opgerezen, weér-opgeftaan; item wéder-opgebeeven, we r opgebeurd; item afgeloft (van de wagt enz.); item bord, gout, style, courage relevé, verbevene kant, smaak, fchryfwyze, moed; pensée, condition, mine, tapisserie relevée, verbevene goddige, aanzienlyke ftat, deftig geftalt, opgeboord tapyt of geftikt behangfel.*

Reluvé, (f. m.) 't Oude boef-zyer dat weér opgelegd word.

Reluvée, (f) 't Wéder-op-ftaan of op-ryzen (n); item (in Rechten) de namiddag (m).

Relevement, (m) *Weér-opheffing, opbeuring, opregting; item opryzing (f), 't weér-opftaan (n); le relevement d'une muraille, de couche; relevement, de ryzing (aan de voor- en achter-ftelen van een Schip).*

Relever, (v. a.) *Wéder-op-heffen, opbeuren, oplichten, opullen; opneemen, opraopen (van den grond enz.); wéder opregten, weér over-end zetten (als: een muur enz.); relever la condition, le courage, une circonstance, le terrain, la moustache, zyn' ftat, den moed, eens onftandigheid verheffen, den grond ver-*

hoogen of ryzen, de krévèls opzetten; relever une sentinelle, la garde, la tranchée; eene fchiktwagt enz. afloffen; relever un service, un plat, een gerécht van de tafel afneemen; relever une faute, eenen myftlag verheffen, vergrooten, opbaalen; relever de vieilles querelles, oude kveyen weér uit den ftroet baalen, dat is, oude gefchillen weér opbaalen; relever quelqu'un, iemand de biegs leezen, wakker doorbaalen; relever le gout, den fmaak fterker of fcherper maaken; relever une broderie, borduurwerk opboogen; relever, verbeeven werk maaken (by Schilders, Beeldhouwers enz.); relever en bosse, uitsloppen, uisdryven, gedreven werk maaken; relever des soldats, op nieuw Soldaten werven; relever quelqu'un de son serment, iemand van zynen eed ontheffen; relever un mineur, eenen minderjaargen in zyn recht herftellen; relever un appel, voor hooger Rechtbank beraepen; relever un contrat, een weftig afschrift van een contract neemen; relever un vaiffeau, een Schip weér vlot maaken; relever l'ancre, het anker weér lichten; relever un cap, een wóórgehegte of kaap omzeilen; relever les branles, de Scheps hangkooyen tégen 't dek fterren, wagt maaken; relever un cheval, een paerd gewennen den kop wel en dierlyk te houden; relever les cuirs, de buiden weér uit de looi-kwip op-neemen, baalen.

Relever, (v. n.) *Weér-opkomen, herftellen (van eene ziekte of uit een kraam-bed); zyn kerk-gang doen; relever, onderhoorig, leen-verrig, afhankelijk, onderworpen zyn, behooren; fief qui releve du Roi, een leen dat van den Koning vergeeven word of afhankelijk is; cette province releve de l'empire, dat landfchap is onderhoorig aan 't Ryk.*

Se Relever, (v. r.) *Wéder-opftaan, weér-opryzen; item zich (van fchade) herftellen, 't boofd weér-opbeuren.*

Relever, (m. in Ontleedk.) *Op-lygende of oprekken. te fpielen (f).*

Reliège, (m.) 's *Kuipen of binden van vaatwerk* (n).

Relief, (m.) *Leen-verheffing* (f. *zêkere gerechtigheid die een Leen-mas, by 't aanvaarden van eenig leen-goed, aan zynen Leen-heer moet betaalen*); *relief d'appel*, *schriftelyke vergen-ving om tot eene loogere vierfchaar te mogen beropen*; *relief*, *verheven werk*, *hoogfel*, (n. als: *van borduur-beeld- of fchilder-werkenz.*); *haut relief*, *geheel verheven beeld-werk*; *demí relief*, *half uitgewrogt beeld-werk*; *bas relief*, *plat beeld-werk*; *donner du relief*, *verheven maaken*, *glans, aanzien, roem of fchoonheid byzetten*; *la laideur de l'une donne du relief à l'autre*; *il croit se donner du relief en critiquant l'ouvrage d'a. trui.*

Reliefs, (m. pl.) *Overgefchótene brokken (van de tafel).*

Relier, (v. a.) *Herbinden, wêderbinden*; *item inbinden, binden* (een boek); *binden, kuipen* (een var).

Relieur, (m.) *Binder, boekbinder.*

Relieure. (Zie *Reliure*).

Religieusement, (adv.) *Godsdienftiglyk; getrouwelyk, ftiptelyk; vivre religieusement; garder religieusement fa parole.*

Religieux, euse (adj.) *Godsdienftig, Godvrugtig; item naauwkeurig, ftipt.*

Religieux, euse (f. m. & f.) *Een Geftelyke, een Monnik; Nonne.*

Religion, (f.) *Godsdienft; Godcrugt* (f); *item la religion du ferment, de heiligheid van den eed; se faire une religion de tenir fa parole, ftipt zyn in 't houden van zyn woord; entreren religion, 't Klooster-leeven aannemen; la Religion, de Motheezer orden.*

R. ligiousnaire, (m. & f. *fchimp w.) Een Getoformeerde.*

Relimer, (v. a.) *Hervuilen, overvullen; item befchaaren* (een gefchri).

Reliquaire, (m.) *Heilighdoms-kas, reliquie-kas* (f).

Reliquat, (m. in *Rechtsen*) *Het overfchoot, overblyffel, reftant* (n. *over rekning*).

Reliquataire, (m. & f.) *Een die nog per refto fchuldig blyft.*

Relique, (f.) *Overblyffel der beiligen, heilighdom* (n); *il garde cela comme des reliques.*

Relire, (v. a.) *Herleezen, overlezen.*

Reliure, (f.) *Het binden* (n); *item de band* (m. *van een boek*).

Reloger (v. a.) *quelqu'un, iemand weér innemen, huis-veften; item weér in begtenis zetten.*

Reloger, (v. n.) *Weér* (ergens) *gaan woonen of intrek neemen.*

Relouer, (v. a.) *Wêder-buuren, weér intuuren* (van een' ander); *item weder verhuuren* (aan een' ander); *j'ai loué cette maison; mais j'en ai reloué une partie à d'autres.*

Relu, ue (adj.) *Herkezen.*

Reluire, (v. n.) *Blinken glinfteren, fchynen, fionkeren; leurs armes reluisent de loin; tout ce qui reluit n'est pas or, 't is al geen goud dat blinkt* (fpr. w.); *reluire, uitblinken, uitschi teren, doorftraalen; on voit reluire dans fes moeurs &c.*

Reluisant, te (adj.) *Blinkend, fchitterend, fchynend enz.*

Reluquer, (v. a. *gem. en boert. w.) Belyken.*

Relustrer, (v. a.) *Weér glans opbrengen, op nieuw glanzen.*

Remâcher, (v. a.) *Herkaauwen; item op nieuw overweegen.*

Remaçonner, (v. a.) *Hermetselen.*

Remander, (v. a.) *Wêder berichten of melden; item weér ontbieden, terug ontbieden, terug laaten kómen.*

Remanger, (v. a.) *Wêder eten.*

Remaniement, (m.) *Wêder behandel- ing, bevoeling of betafing* (f); *item 't verloopen* (n. *van een blad by Druk- kers*).

Remanier, (v. a.) *Weér behan- delen, bevoelen of betafen, nog eens door de handen laaten gaan; item re- manier une page, een blad verloopen, dat is, verfchikken* (by *Druk- kers*); *remanier un toit à bout, een dak overal verbeteren.*

Remarchander, (v. a.) *Nog eens lingen, bedingen of koop maaken.*

REM.

Remarcher, (v. n.) *Weder-gaan*, weder-om-erken; weder-voort-trekken.

Remarquer (v. a.) *quelqu'un*, iemand; *weder-aanblijven*, aantroffen; *se remarquer*, (v. r.) *hertrouwen*, zich weder in den echt begeeven.

Remarquable, (adj.) *Aanmerkelijk*, merkwaardig; *item aanzienlyk*, groot.

Remarque, (f) *Aanmerking*, opmerking.

Remarquer, (v. a.) *Weder tékenen* of *noemen*; *item aanmerken*, opmerken, *waarnemen*; *on a remarqué*, *que &c.* *se faire remarquer par &c.*, *zich doen kennen*, *uitzonderen door enz.*

Remarqueur, (m. *sfor w.*) *Aan-tékeenaar*, een die *aanmerkingen* over iets maakt.

Remarquer, (v. a.) *'t Mom-aanzigt* of *den grys weder vóórdoen*; *se remarquer* (v. r.) *zich weder-vertommen*.

Remballer, (v. a.) *Weér-ingákken*.

Rembarquement, (m) *Weér-in-scheeping*; *item weér-inlaating*, *in-wikkeling*, *begeeven* (in een' zaak).

Rembarquer, (v. a.) *Weér-in-scheepen* of *scheep doen*; *item weér-inwikkelen* (in een' zaak); *se rembarquer*, (v. r.) *weér scheep* of *aan boord gaan*; *item weér gescheept worden*; *item zich* (ergens) *in laten*.

Rembarrer, (v. a.) *Met alle magt terug-drijven* (den vyand); *item rembarrer une proposition*, *eene vóórstelling*, *weér-indryven*, *doen versuiwen*.

Remblai, (m) *Aanvulling*, *gelyk-maaking* (f. van een plaats met aarde).

Remblaver, (v. a.) *Weér-bezaayen* (eener ak'er).

Remboitement, (m) *Het weder in 't lid zeten* (n. van versuikte ledemaaten); *item 't weder te regt brengen* of *in-woegen* (van iets).

Remboiter, (v. a.) *Weder in 't lid zeten*; *item weder in één voo-gen*.

Remboursement, (m) *Weér-op-vulling* (f. als: een zadel enz.).

REM.

719

Rembourrer, (v. a.) *Weér-opvullen* (met wol of scheer bair); *se rembourrer le ventre ou le pour-point*, (spr. w.) *zynen rantsel of maag wel vullen*.

Remboursement, (m) *Terug-betaaling* (f. der verschótene penningen).

Rembourser, (v. a.) *Weder-geeven*, *terug-betaalen*; *rembourser les fraix*.

Rembraiser, (v. a. & n.) *Weér-on-sleeken* of *branden*.

Rembraiser, (v. a.) *Weder-ombelzen*.

Rembrocher, (v. a.) *Weder aan 't steet steeken*.

Rembrunir, (v. a.) *Weér-polyffen*, *nog eens bruineeren*.

Rembrunissement, (m) *Over-polyffing*, *bruineering* of *glanzing* (f.).

Rembuchement, (m) *Verschuiling* (f. als een wild in zyn léger); *item 't terug jaagen* daar van, *naar 't bosch*.

Rembucher, (v. a.) *Weér in zyn bol* of *bosch jaagen*.

Se Rembucher, (v. r.) *Zich verschuilen*, *versteeken*, *in zyn bol kruipen*; *weér in 't bosch loopen*.

Remède, (m) *Middel*, *hulp-middel*, *genees-middel* (n), *raad* (m); *item klijsteering* (f); *remède de poids*, *de loi*, *zekere toelaating* aan den *Munt-meester* om 't geld *waertiger* of *steebter* te maaken als geëischt word.

Remédier (v. n.) *à quelque chose*, *tot iets raad schaffen*, *zuiks te regt brengen*.

Remêler, (v. a.) *Weder-mengen*.

Rémémoratif, (ive (a. j.) *Herinnerend*; *item dat der gedachtenis waardig is*.

Rémémorer, (v. a.) *Indagtig maaken*.

Remenée, (f) *Boog* (m. over een' deur of vengster).

Remener, (v. a.) *Wederbrengen*, *terug-geleiden*.

Remerciement, (m) *Dank*, *Remerciement*, (m) *Bedanking*, *dank-zegging* (f).

Remercier, (v. a.) *Danken*, *bedanken*, *dank-zeggen*, (*rendre grâces*);

ces); item (iemand van zyn dienst of ampt) ontsetten, hem betrekken of af-danken; item (iets beleeflyk) weigelen.

Réméré, (m) *Nuyling* (f. zeker recht, waar-by iemand het verkogte goed, binnen eene bepaalde tyd, voor de koop-penningen en ongelden, kan naasten).

Rémérer, (v. a.) (*Zoodanig goed*) weder-naasten, terug-koopen.

Réméurer, (v. a.) *Hermeezen*.

Remettre, (v. a.) *Herstellen*, weder op zyn plaats leggen, zetten of stellen enz.; remettez cela à sa place; *brenge, zet, legt of steld dat weder op zyn plaats*; remettez votre épée, *seekt uwen dāgen op, of in de schede*; remettre un os, *een been in zyn gewricht herstellen*; remettre les rangs, *de gelederen herstellen*; remettez vous! *bersteld u!* remettre de l'huile dans la lampe, *verschen olie in de lamp doen*; remettre quelque chose à quelqu'un, *aan iemand iets overgeeven, in handen stellen*; item *weergeeven*; remettre le temps, le payement, *de tyd, de betaaling uitsstellen, verschuiven*; remettre, *vergeeven* (pardonner); remettre, *iets van eene schuld laten vallen*; remettre, *herstellen, weder gezond maken*; van een fabriek herstellen; remettre des gens brouillés, *heden verzoenen*; remettre devant les yeux, *voor oogen stellen*; la partie est à remettre, *het spel begint weder op nieuw*; remettre de l'argent, *geld door wissel-brieven enz. over-maken, remitteren*; remettre (v. n.) à la voile, *'t zeil gaan, of gaan voeren*; se remettre, (v. r.) *zich herstellen, tot zich zelven komen* (van een' ziekte of fabriek); se remettre à l'étude, *zich tot de studie weer begeeven*; se remettre à table, *zich weer aan tafel zetten*; se remettre (se rapporter), *zich gedraagen*; je m'en remets à votre jugement; se remettre bien avec quelqu'un, *zich met iemand bevredigen*; se remettre quelque chose, *zich iets herstellen*; se remettre en selle, *zich weer te paard zetten*; item *zich in zyn doen herstellen*.

Remeubler, (v. a.) *Weder in huisraad voorzien*.

Reminiscence, (f) *Herinnering*.

Reminiscéré, (m) *De 2de Zondag in de vasten*.

Remis, ise (adj.) *Hersteld; over-handigd, enz.* (Zie Remettre).

Remise, (f) *Overgaaue, ter band-sielling* (f); item *op-schorting* (der tyd); *overmaaking* (f. van wissel-brieven of geld); *vermindering* (f), *afslag* (m); item *quyt-schelding* (f. van schuld); *koets-huis* (n), *wagen-schuur* (f); *schuil-plaats* (m. der partyzen enz); *remise de sacs, terug-gaaue der papieren, eener völdongene pleit-zake, aan de partyen*.

Rémissible, (adj.) *Vergeeflyk*.

Rémission, (f) *Vergiffenis, ver-geeving* (der misdaden); des lettres de rémission, *genade brieven*; homme sans rémission, *een man dien niet te vermurwen is*.

Rémissionnaire, (m. & f.) *Een die een genade-brief of vergiffenis be-komen heeft*.

Remmaillotter, (v. a.) *Weder bakeren, zwagelen of in de luuren winden*.

Remmancher, (v. a.) *Weder een nieuw heft, een' nieuwen steel of nieuw hand-vat aan-maken*.

Remmener, (v. a.) *Terug-voeren, brengen of leiden*.

Remolade, (f) *Zekere paerden-zalf en scherpe saus*.

Remolar, (m) *Opzigtder riemen eener galei*.

Remole, (f) *Draaikolk, maal-stroom* (m).

Remollient, te, ou Remolitif, ive (adj. in Heel-k.) *Verzachtend; onguent remollient ou remolitif*.

Remonstrance &c. (Zie Remon-trance).

Remonte, (f) *'t Voorzien* (der ruitry) *met nieuwe paerden*.

Remonter, (v. n.) *Weér-opgaan, opalimmen, opflygen*; il remonta d'abord; remonter à cheval; remonter jusques à la source; remonter sur la bête, (spr. w.) *zyn geleide schade weer inhaalen*; remonter, *terug loopen, weer op-wards*.

waard's loopen of opvaaren, als: l'eau remonte; le bateau remonte.

Remonter, (v. n. doch activè gebruikt); remonter les degrés, la colline, la riviere, de trappen, den beuzel wèd'r opklimmen; de rivier wèder opvaaren.

Remonter (v. a.) un bateau, eene schuit tégen den stroom ópsprekken of ópwaards dien zeilen; remonter un canon sur son affut, un regiment, un fusil, un lut, une horloge, une armoire, des fouliers, een geschut wèer op zyn raapaard (affut) leggen; een regiment met nieuwe paerden voorzien; eenen snaphaen wèer vast schroeven of met nieuw houtwerk voorzien; eene luit stellen of versnaaren; een uurwerk opwinden; ten kaste wèer in malkander zetten; schoenen verzoelen.

Remontrance, (f) *Vertoog*, *vertoog-schrijft* (n. aan de overigheid); item *vermaning*, *voorbouling*, *bestrafing* (f).

Remonter, (v. a.) *Wèder toonen*; item *wèder leeren* of *onderwijzen*; item *voorhouden*, *vermaanen*, *voorstellen*, *te gemoed voeren*, *voor oogen stellen*.

Remora, (m) ou Remore, (f) *Een' Remora* (f. zéker visch waarvan d'oude gewaand hebben dat dezelve een schip in zyn' waart kon tégen houden); item *figuurl. hinderpaal* (m), *beléfel* (n).

Remordre, (v. a.) *Wèder byten*; remordre à l'hameçon, *wèder aan 's lok aas byten*; item *zich wèder versrikken laten*; ils ne voulerent plus y remordre, *zy wilden 'er niet meer aan*.

Remordre, (v. n.) *Knaagen*, *wroegen*; sa conscience lui remordre.

Remords, (m) *Wroeging*, *knaaging* (f. des geweeten).

Remore. (*Zie Remora*).

Remorque, (f) *Het boezseeren of boegsjaaren* (n. van een schip door middel van roer-sloepen).

Remorquer, (v. a.) *Boegseeren*, *boegsjaaren*, *voortseepen*, *trekken* (een schip).

Remors. (*Zie Remords*).
à Rémotis, (adv. Lat.) *Afgelègen*.

Remoucher, (v. a.) *Wèder snuiten* (de neus of kaers).

Remoudre, (v. a.) *Hermaalen*.

Remondre, (v. a.) *Herstylen*.

Remoniller, (v. a.) *Wèder nasanken* of *bevoelligen*.

Remouiller, (v. a.) *Wèder ankeren* of *'t anker werpen*.

Rémouleur. (*Zie Gagne-petit*).

Rempaquetter, (v. a.) *Wèer inpakken*.

Remparement, (m) *Bewalling* (f. *eener vesting*).

Se Remparer, (v. r.) *Zich verschanffen*, *zich* (tégen eenen aanval of k uie enz.) *voorzien* of *wapenen*.

Rempart, (m) *Wal* (m), *vest*; *borst-weering*, *schans* (f), *bolwerk*, *beschutsel*, (n); *coureuse de rempart*, *een' straat-boer*.

Remplacement, (m) *Teruggeezing*, *restitutie*; item *wèer-invulling* (f).

Remplacer, (v. a.) *Wèder-invullen*, *opvullen*, *wèer in de plaats komen* of *stellen*; item *terug geeven*; item *remplacer son argent*, *zyn geld wèer uitzetten* of *besteeden*.

Remplage, ou, Remplissage, (m) *Het opvullen* (van een wyn-vat, scheur eener muur enz).

Rempli, (m) *Inslag* (m) *ópnaaisel* (n. der kleederen).

Rempli, ie (adj.) *Gevuld* enz. (*Zie Remplir*).

Remplir (v. a.) *un habit*, *een kleed inslaan*, *inleggen*, *ópnaayen*.

Remplir, (v. a.) *Vullen*, *opvullen* enz.; *remplir une coupe*, *un tonneau*; *remplir*, *vervullen*, als: *remplir une place vacante*; *remplir d'admiration*, *d'épouvante*, *ou d'étonnement*; *remplir*, *wel waarcemen*, *volbrengen*; *remplir bien sa charge*: *son devoir*; *remplir*, *(iets) dāten*, *sloppen*.

Remplissage, (m) *Opvulling*, *invulling*, *inslag* (f).

Remplisseuse (f) *de dentelles*, *kaarten sloffer*.

Remploi, (m) *Wèder-aanleg* (m) *weeren*.

weer-te-werk stelling; item terug-geave (f. van penningen enz. re-ti-tutie).

Remployer, (v. a.) *Weder ge-bruiken of aanwenden; weer in dienst nemen.*

Remplumer, (v. a.) *Met nieuwe vullen of penen voorzien (als: een kleder); te remplumer (v. r.) sijnne vullen krygen, verzuieren; item te weer op komen, zyn' schad-den berispen.*

Rempocher, (v. a.) *Weder in den zek stellen.*

Rempoissonner (v. a.) un étang, *eenen Myter weer met visch bezet-ten.*

Remporter, (v. a.) *Weder weg-draagen of mede neemen; item behaa-len, verkrygen; remporter le prix, la victoire.*

Remprisonner, (v. a.) *Weder in begenis of gevangenis zetten.*

Remprunter, (v. a.) *Weder af-leenen, afborgen.*

Remuage, (m) *Het omroeren, om-schudden, ombuisselen; item 's ver-schoppen, verschieuten (n. van koorn).*

Remuant, ante (adj.) *Beweegen-de; item woelende, woelig, onrustig, almer slij; homme, enfant re-muant; esprit, peuple remuant, onst-geest, onrustig mensch; oproerig volk.*

Remué; ée (adj.) *Gerserd, ver-voerd, enz. (Zie Remuer); item cousin remué de germain, een achter neef.*

Remue-ménage, (m) *Verhuizing; item verwarring, wanorden (f).*

Remueement, (m) *Beweeging, ver-roeding; item onlust, (f) opstand, oproer (m); item het verzetten, ver-paatsen, weg-neemen, vervoeren van zyn plaats (n); remueement des meubles, des terres &c. (Zie ver-der op Remuer).*

Remuer, (v. a.) *Roeren, ver-voeren, omroeren, beweegen, schud-den enz.; remuer la terre, de aar-de ontfanen, ombuisselen; remuer ciel & terre, Hemel en aarde beweegen (dat is) altes in 't werk stellen; re-muer la bled, het koorn verschieuten,*

verschoppen; remuer, roeren, gaan-de maaken, in beweeging zetten, als: remuer les passions, une affaire, le peuple &c. remuer les cendres des morts, van doode lieden kwaad spreken; remuer un enfant, een kind ontzwagelen, reinigen en herbá-keren; remuer la vaisselle de quel-qu'un, iemands inboel weg-neemen.

Remuer, (v. n.) te Remuer, (v. r.) *Zich beweegen, vervoeren, in beweeging geraken; een' opstand maa-ken; item opbreken, verhuizen enz.; item l'argent se remue, het geld rouleerd.*

Remueur, (m) *Een Koorn-ver-schopper.*

Remueuse, (f) *Oppasser, báker der kinderen.*

Remugle, (m) *Verstiktheid, duf-beid (f); sentir le remugle, duf of vuisig rieken.*

Remu-ménage, (Zie Remue-mé-nage).

Remùment. (Zie Remuement).

Rémunérateur, (m) *Belooner, vergelder; Dieu est le Rémunéra-teur des bonnes & des mauvaises actions.*

Rémunération, (f) *Vergelding, belooning.*

Rémunératoire, (adj. in Rechten) *Dat tot vergelding verstrekt, dona-tion rémunératoire.*

Rémunérer, (v. a.) *Vergelden, beloonen (wordt meest van God ver-staan).*

Renager, (v. n.) *Weder-zwemmen of dryven.*

Renaisance, (f) *Wedergeboorte; item weder-opkomst, vernieuwing; la renaissance des belles Lettres.*

Renaisant, te (adj.) *Weder-op-ryzende, weer te voorschyn komende, herleevenis.*

Renaitre, (v. n.) *Herboeren wor-den; renaitre en Jesus Christ; re-naitre, weder-op-springen, op-komen, op nieuw te voorschyn komen, herlee-ven, als: la nature renait au prin-temps; cette riviere se perd sous terre, & renait en cet en-droit; ce's a fait renaitre les souffrons.*

REN.

Rénale, (adj. en Onst. k.) *Das de nieren betreft.*

Renaquer, (v. n. gem. w.) *Vloeken, raazen, door de neus snuiven van gramfchap.*

Renard, (m) *Een vos; item un fin renard, een listig of doortrapt-mensch, een looze vos of schalk; se confesser au renard, by den duivel te biegt gaan, dat is, eenen valschen of kwalik gezinden mensch iers be-trouwen; écorcher le renard, (spr. w.) spuwen, overgeeven, kalveren of kalven, (doort te veel drinken); cou-dre la peau du renard à celle du lion, (spr. w.) de list by 't geweld waagen; au renard! schreuw men tot iemand die in zynen hoop te leug gefeld is; renard, 't loed of gewigt (f. aan een' meet-lyn); spleet of gat (in een vloot of huis); zet-haak (om hout met voorts te trekken); uur-bord (waar-op de 22 streken van 's Kompas slaan en de koers van 't schip op getekend werd).*

Renarde, (f) 's Wyfje van een Vos.

Renardeau, (m) *Forge vos.*

Renardier, (m) *Vossen-vanger.*

Renardiëre, (f) *Vossen-hol.*

Renasquer. (Zie Renaquer).

Rencaisser, (v. a.) *Wéder in een kast doen, zetten of opsluiten.*

Renchainer, (v. a.) *Wéder kete-nen.*

Renchéri, ie (adj.) *Duurder ge-worden, in prys gestiegerd, opgeslaa-gen; item faire le renchéri, la renchérie, zich veel inbeelden, zich preuts of neuswys aanstellen.*

Renchérir, (v. a.) *Den prys ver-boogen, duurder maaken of houden; renchérir la marchandise.*

Renchérir, (v. n.) *Duurder wor-den, opstaan, steigen; le bled ren-chérît; renchérir sur quelqu'un, (goederen) tégen iemand opjaagen; wa-gen mynen; item iemand overstreffen, voorby streeven, het van hem win-nen.*

Renchérissement, (m) *Het duur-deren of opstaan (u).*

Renchier, (m) *Een groot beren of ren-dier (u, in Wapen k.).*

REN.

723

Renclover, (v. a.) *Wéder verná-gelen (geschut of paerd); se ren-clover (v. r.), Weér een' spyker in den voet trappen, vernágeid wor-den.*

Rencontre, (f) *Ontmoeting, be-jéging enz.; mauvaise rencontre, aller (ou venir) à la rencontre de quelqu'un, iemand te gemoete gaan; éviter la rencontre de quelqu'un, iemands t genkomst ontwyken; la ren-contre de deux corps, de t zám-menkomst of botsing van twee ligchaa-men; rencontre, schermusseling, gevecht by geval (combat non prémé-dité); ce n'étoit qu'une rencontre; marchandise de rencontre, (qu'on trouve ou achète par accident), toevallige waar; il a fait rencon-tre d'une femme fort jolie & fort riche; rencontre de mots, woord-speeling, quirk-slag (pointe); roue de rencontre, 's schakel-rad, de onrust (in een uurwerk); rencontre, gelúgenheid, ontmoeting (f), geval, voorval (n. occasion); en cette ren-contre; en certaines rencontres cette loi est bonne; cela se fera la première rencontre; je vous ser-virai en toutes rencontres; ren-contre, een gelyke worp (in 't spee-len); item dezelfde gedagten met een ander; par rencontre (adv.), toe-vallig, by geval.*

Rencontre! *Leg 't roer weér óver!* (scheeps w.).

Rencontré, ée (adj.) *Ontmoet; aangetroffen, bijégend enz.*

Rencontrer, (v. a.) *Ontmoeten, bejégenen, aantreffen, bereiken, als: rencontrer un ami, la fin de ses travaux; rencontrer, (v. n. & a.) Raaden, gissen, streffen, slaagen; als: vous avez bien rencontré, gy hebt 't wel geraaden of den spyker juist op z'n kop geslaagen; il a bien rencontré dans son mariage; ren-contrer le mot de l'énigme; c'est bien rencontré, dat is ter sneede, wel gezegt of rinvyk; rencontrer mal, niet wel slaagen (in zyn zeggen of doen); rencontrer, op 't spoor komen, als: ce chien rencontre; se rencontrer (v. r.) *makander ont-**

moeten; item *éenerlei* gedachten hebben.

Rencorfer, (v. a.) Een nieuw lyf-stuk (ergens) aanmaken.

Rencourager, (v. a.) *Wéder* aanmoedig. n. nieuwen moed geeven.

Rendable, (adj.) *Wédergeestlyk*, als: sief rendable.

Rendage, (m) *Terug-gaave* (f), loon (n. van gemunt geld).

Rendant, te (adj.) *Wéder-geeven*-de enz.

Rendant, te (f. m. & f.) Een of eene die rekening doet (in Rechten).

Rendetter, (v. a.) *Wéer* in schulden zetten; se rendetter, (v. r.) *Wéer* in schulden geraaten.

Rendeur, euse (m. & f. weinig gebr.) *Wéder-geeven*, overleeveraar, vericener; item *rendeur* de petits soins, oppasser, een die zich door kleine gediendtigheeden by Juffers enz. trage bemind te maaken.

Rendez-vous, (f. m) *Verzámel-plant*, *bedénde oord*.

Rendormir, (v. a.) *Wéder* inslaap wiegen of sussen; se rendormir (v. r.) *Wéer* in slaap vallen.

Rendormissement, (m) *Wéer* in slaap-valling (f).

Rendoubler, (v. a.) *Dat* hel toe vrouwen of omslaan (een' servet of zoom).

Rendre, (v. a.) *Wéer* geeven, *wéderóm* geeven, *terug* geeven; rendre le bien mal acquis, *onrecht-vaerdig* goed *wéer* geeven, rendre gorge, *overg* even, *braaken*; item *wéer* geeven, *uist* braaken (dat men genomen heeft); rendre, *overgeeven*; rendre une place, les armes &c. rendre, *vergelden*, *beloonen*; rendre le mal pour le bien; rendre la pareille. *gelyk met gelyk vergelden*, *met gelyke munt betaalén*, rendre une chose de mot à mot, *eene zaak woordelyk overbrengen*, *vertaalen*; rendre compte, *rekening doen*; *reken'schap* gee en; rendre justice, *service*, *recht doen*, *diens* dien; rendre, *bewyzen*, *afleggen*, *doen*; rendre ses devoirs, *hommage*, *obéissance*, *honneur* à quelqu'un; à vous rendre mes devoirs, om u

te dienen; rendre sentence, *vonnis slaan* of *wyzen*; rendre la justice, *het recht bedienen*; rendre, *maaken*; rendre sage, fou, heureux &c. rendre, *gee en*; rendre temoignage, raison, reponse; rendre, *van zich geeven*; rendre une agreable odeur, de la lumière; rendre graces à Dieu, *God danken*; rendre, *overgeeven*, *overleeveren*, *brengen*; ren re une lettre, la marchandise en quelque endroit; rendre du sang, *bloed spuwen*; item *bloeden*; rendre par haut & par bas, *van hoven en van onderen ontfijng hebben*; rendre l'ame ou l'esprit, *den geest geeven*, *sterven*; rendre la main ou la bride au cheval, *het parrd den loom geeven*, *laten dóórrichtien*; rendre le bord, (Zee-w.) op eene ree of ten anker kómen, *inloopen*; item *afstakelen*; rendre, *oplé-veren*, *geeven* (produire); cette terre rend par an &c. cela ne rendra pas grand profit; rendre, (v. n.) *uiskomen*; *naar toe brengen*; cette maison rend sur le rempart; ce chemin rend à un tel endroit; se rendre, (v. r.) *wéder* gegeven worden; item *zich over- of gewonnen geeven*; se rendre prisonnier, à discrétion &c. *zich gevangen geeven*, op genade en *ogenáde* overgeven; se rendre quelque part, *zich ergens overvozen*, *naar toe begeeven*; se rendre esclave, coupable, important, nécessaire ridicule, *zich tot een' slaaf, schuldig enz. maaken*; se rendre caution, *zich borg stellen*; fleur qui se rend à la mer, *stroom die zich in de Zee ontsijst*.

Rendu, ve (adj.) *Wéder* gegeven; *overgeleverd* (remis); *opgeleverd*, (produit) enz. (Zie verder Rendre).

Rendu, (m) *Overlooper* (Déserteur).

Renduire, (v. a.) *Op* nieuw *befstryken*, *overstryken* met kalk of verwe.

Renduit, te (adj.) *Wéer* overgebreken.

Rendurcir, (v. a.) *Wéder* hard maaken; item *verstotten*; se rendurcir, (v. r.) *verhardén*; *verstok en*, *verstokt worden*.

Rêne. (Zie Renes).

Renegat, (m. & f.) Een afvallige of Christen-gehoofsverzaaker; verzaakter.

Reueiger, (v. n.) *Weder sneuwen.*

Rênes, (f. pl. De leifels (n. pl.) of let-veepen (f. pl. van een' toom; item (figuurl. betheftier of bewind(n), als: te ir l'as rênes de l'empire, de regering in handen hebben of bestieren, dan 't roer van staat zitten.

Renette, (f) Pipping, renét-âp-pel (m); item een instrument; vaarmer; men een' vernagelden paerdenboef vanteerd.

Renettoyee, (v. a.) *Weder schoonmaken & reinigen.*

Renâiter, (v. a.) *Eene nieuwe gebet aan een huis* maaken.

Renfermé, ée (adj.) *Opgeflooten; vast gezet.*

Renfermé, (m) *Dufterd, musheid; cet habit sent le renfermé, dat kleed rekt duf.*

Renfermer, (v. a.) *Insluiten, wegsluiten; item weder insluiten; item vast zetten, opsluiten, nauw bewaaren; item in zich bevatten, behelzen, insluiten, als: ce passage renferme tout un autre sens; se renfermer, (v. r.) zich opsluiten; se renfermer en soi seul, alleenlyk voor zich zelfs leeven.*

Renfiler, (v. a.) *Weder aanrygen; item eene naald hervaddemen.*

Renflammer, (v. a.) *Weder ontsteeken of in vlam zetten; se renflammer, (v. r.) weer in vlam geraaken.*

Renflement, (m) *De zwelling (f) 't dikke (n. eener zuil).*

Renfler, (v. a.) *Weer opblaazen, weer doen opzwellen; renfler (v. n.) se renfler; (v. r.) weer opzwellen.*

Renforcement, (m) *Diepe (f. van een ver gezigt); verdieping, tolt (f) (in fuy-, schilder- of toneel-werk); item inzinking; item vernieuwing van een bodem (in een vat).*

Renfoncer, (v. a.) *Een' nieuwen bodem (in een vat) zetten; item weder naar den grond dryven, onder duwen; se renfoncer, (v. r.)*

weer naar den grond gaan, weer zinken.

Renfondremens. (Zie Renfoncement).

Renforcement, (m) *Versterking, sterken-maaking (f).*

Renforcer, (v. a.) *Versterken; item verheffen (zyn stem).*

Renort, (m) *Versterking, bulp, ondersteuning (f).*

Rengagement, (m) *Weder-verpanting; item weer-verbinding of weer-inwikkeling (f).*

Rengager, (v. a.) *Weder verpanden of verzeissen (zyn goed); weder verbinden of verplichten (zyn woord); weer (in eene zaak) inwikkelen; se rengager, (v. r.) zich op nieuw verbinden; weer inlaaten; ergens in- of tuschen geraaken.*

Rengaine, (m. gem. w.) *Afsayzing (refes).*

Rengainer, (v. a.) *Weder in de scheede steeken, weder opsteeken, (beter remettre dans le fourcas); rengainer, (boert. w.) inhouden, inbinden, als: rengainiez vos complimens, vos rodomontades.*

Rengendre, (v. a.) *Weer voortsteeken of voortbrengen.*

Se Rengorger, (v. r.) *Weder versloppen (als: een' buis); item de borst opzetten, een' boezem, krop of onderkin maaken, zich irtsch, en laatsdunkend aanstellen.*

Rengraiser, (v. a.) *Weder masten of vet maaken.*

Rengrégement, (m) *Verergering (f. eener kwaal).*

Rengrégé, (v. a.) *Vermeerderen, verergeren; se rengrégé, (v. r.) toeneemen, stemmer worden.*

Rengrenement, (m) 't Herstem-pelen (van mant); 't weder-zullen van den trémel met koorn; 't zalfen der kammen in een rad of rondfel (n).

Rengrener, (v. a.) *(Geld) weder onder den stemfel zetten; weer koorn in den trémel doen; 't kam-werk eener molen enz. doen watten.*

Renhardir, (v. a.) *Weer stoutmoedig maaken.*

Reniable, (adj.) *Ontkenbaar; looch-*

obenbaar; als: tous vilains cas sont reniables.

Renielement, (m) *Verloochening, verzaking* (f).

Renier, (v. a.) *Verzaalen, verzuemen, verloochenen, ontkennen*; renier *la foi, la religion, la patrie, son fils &c.*; chrétien renié, *afgevallene Krijgen*.

Renieur, euse (m. & f.) *Verzaaker, verloocher; verzaakfijer* (Gods enz).

Renier, (v. a.) *De snos in de neus ophealen*.

Reniererie (f) ou Reniement, (m) *Opbaaling, opfauwing van de snos* (f).

Renisseur, euse (m. & f.) *Snorierik, snos-neus, een die de snos opbaalt*.

Reniment. (Zie Renielement).

Reniveler, (v. a.) *Weér met 't water-pas meeten*.

Renne, (m) *Een Rendier* (n).

Renscir, (v. a.) *Weér-zwarten*.

Renom, (m) *Vermaardheid, faam* (f), *gerugt* (n) *naam* (m); avoir du renom, *befaamd, beroemd, of vermaard zyn*; être en bon ou mauvais renom, *in een goed of kwaad gerugt zyn*.

Renommé, ée (adj.) *Vermaard, befaamd, beroemd enz.*

Renommée, (f) *Beroemdheid, vermaardheid, befaamdheid, roem, eugtheit* (f) *roem* (m); porter loin la renommée; *bonne renommée vaut mieux que ceinture dorée, een goede naam is beter als gilde* (ijf. w.); renommée, *de faam* (zekere godin ook wel *lucht bodin*, by Dicht.).

Renommer, (v. a.) *Hernoemen; faire renommer, doen hernoemen; item vermaard maken enz.*; se renommer (v. r.) *de quelqu'un, met een ander naem vereren pronken*.

Renorce, (f) *Mistag, item verzaking der zelfde kleur in kaartspel*.

Renoncement, (m) *Verloochening, verzaking* (f); *afstand* (m).

Renoncer, (v. a.) *Verloochenen niet erkennen*.

Renoncer, (v. n.) *Affstand doen, met den voet flooren, verlaaten, laaten vaaren, voor-wel zeggen; re-*

noncer à une succession, aux voluptés, au monde &c. renoncer, *verzaaken* (in 't kaars-sp.).

Renonciation, (f) *Affstand enz.* (m).

Renoncule, (f) *Ronkel*.

Rénovation, (f) *Vernieuwing*.

Renouement, (m) *Herknooping; item nieuwe verbinding* (f. van vriend-schap).

Renouer, (v. a.) *Herknoopen, weér in den knoop leggen, item leden weér in één zetten; item weér aan mekaar begten* (eene réde of vriend-schap enz.).

Renouer, (m) *Een Leg-zetter*.

Renouveau, (m. gem. w.) *Leete* (f).

Renouvellement, (m) *Vernieuwing* (f).

Renouveler, (v. a.) *Vernieuwen*.

Renoumencer, (v. a.) *Weér-bezaayen*.

Rentamer, (v. a.) *Weér ongin-nen*.

Rentasser, (v. a.) *Weér op hoopen zetten*.

Rente (f) *Rent, inkomst; rente foncière, vragere* (ou à vie), *rachetable, grand rent; ijf-rent, los-rent*.

Renter, (v. a.) *Berbten, met jaargeld inkomsten begiffigen*.

Renterer, (v. a.) *Weér-begraaven*.

Rentier, ière (m. & f.) *Rentier; renteniersche*.

Rentoiler, (v. a.) *Weér met Lyn-waad voorzien*.

Rentonner, (v. a.) *Hervaaften, hervaren*.

Rentotiller, (v. a.) *Weér in mekaar draayen of vlegten*.

Rentrainer, (v. a.) *Weér met zich sleefen*.

Rentzire, (v. a.) *Stoppen, toe-haalen* (met de naald).

Rentrature, ou Rentrayure, (f) *Stapel* (n).

Rentrayer, euse (m. & f.) *La-ken stopper; -stapfer*.

Rentrée, (f) *Weér-intreeding* (f. inkomst).

Rentrer, (v. n.) *Weér-inkomen; weder*

weder binnen komen of treden; ren-
trer dans soi-même, dans son de-
voir, in zich zenden gaan, tot in
keer komen; tot zijn plicht weder
keeren.

Renvahir (v. a.) une province,
een landschap weder overvallen, aan-
vallen.

Renvelopper, (v. a.) *Weder-in-
wikkeien; weder in een omflag doen.*

Renvenimer, (v. a.) *Weder-vergif-
tigen; verslimmeren.*

à la Renverse, (adv.) *Agter-óver;*
renverber à la renverse.

Renversement, (m.) *Omkeering;*
omwerping, omflooting; item ver-
wofping, omkeering (f).

Renverser, (v. a.) *Omkeeren, 't
onderste boven keeren; item omvër-
smyten, neër-slaan, neër-rukken, óver-
hoop-werpen; (de zieken) verflooren;*
se renverser, (v. r.) *omvër vallen;*
over-koop geraaken; malkander over
hoop werpen of omvër-smyten; le
monde renversé, de verkeerde waer-
eld.

Renverseur, (m. boert. w.) *Een
omsmyster, omkeerder; verwoester;*
item c'est un renverseur des noms,
hy is een naam-verkeerder of Ana-
grammatist.

Renvi, (m.) *Bod (n) boven den in-
zét tégen zijn mede spulder; faire un
renvi de 10 écus.*

Renvier, (v. n.) *Hooger bieden
of bouden als den inzét (in 't spelen);*
item overtroffen; renvier sur quel-
qu'un.

Renvoi, (m.) *Weder-zending, te-
rug-zending; item terug-wyding (f.
naar een ander plaats, in een boek);*
chariot de renvoi, een resour-wa-
gen; renvoi d'une bale, de la lu-
mière &c., 't weder-kaatsen van een
bal, van het licht enz.

Renvoyer, (v. a.) *Terug-zenden,*
wederom-zenden, wederom-fluaren;
renvoyer ses domestiques, zyne
dienst-boden wegzenden, afschaffen;
renvoyer, (iemand nápens zyn ver-
zoek) afwijzen, terug-wyzen; item
(naar een ander Gerechts-hof enz.)
verwijzen; renvoyer un lecteur à
un autre endroit, ou auteur, veren

leezer naar een ander plaats of jary-
ver wyzen; renvoyer, terug-kaatsen
(eenen bal of licht-straal); renvoyer
à une autre fois, verwijzen, ver-
schuiven enz.; il a été renvoyé
quitte & absous, hy is op vrye voe-
ten gesteld geworden.

Réordination, (f.) *Weder-in-
wyding.*

Réordiner, (v. a.) *Weder inwyzen,*
weder-instellen.

Réordonner, (v. a.) *Weder schikken;*
rigen, in orde brengen; item bevelen.

Repaiër. (Zie Repayer).

Repaire, (m.) *Nest, bol, léger*
(n); item drek (m. der wilde dieren
en gevogelte); item roof-nest (n);
schuil-plaats (m. der roofers); item
merk, teken, (om aan te wyzen waar
een stuk behoort, by Hamkoorts-l.).

Repaïrer, (v. n.) *Légeren, in*
zyn bol of nest liggen.

Répaïssr, (v. a. & n.) *Weder*
dikker maaken; weder dikker wor-
den.

Repaitre, (v. n.) *Je repais, nous*
repaissons &c. je repaitois &c. je
repus &c. j'ai repu &c. je repai-
trai &c.) *Weiden; item eeten, spy-
zen, pleisteren; 't hortslerken; après*
avoir repu, l'armée passa la rivie-
re; faire repaitre le bétail.

Repaitre, (v. a.) *Te eeten geven;*
voeden, spyzen, als: Dieu a repu
de manne &c.; item figur. repai-
tre quelqu'un de vent & de fa-
mée, iemand met icdele woorden of
hoop ophouden.

Se Repaitre, (v. r.) *Zich voeden*
of geneeren; se repaître de chimè-
res, zich met louere inbeeldingen
voeden of kintelen.

Repaitrir. (Zie Repêtrir).

Répandre, (v. a.) *Storten; ré-
pandre des larmes; répandre son*
sang, zyn bloed vergieten, plengen,
uitstorten; répandre, verspreiden,
répandre par-tout la guerre, la
terreur; répandre, verspreiden, (hier
en daar plaatsen), verspreiden, broe-
gen; répandre les troupes, naar
nouvellie, de l'argent parmi le
peuple; se répandre (v. r.) *storten*
uitstorten, plengen, overloopen; se re-

ter par dessus); item: zich verspreiden (se disperser); se répandre, zich uitslaan, als: se répandre en louanges, en injures &c.

Réparandu, *ue* (adj.) *Gefort enz.*

Reparser, (v. a.) *Weér-verbinden* (eene wond); *weér-verzorgen* of *op-passen* (een paerd, een' zieken enz.).

Réparable, (adj.) *Herstellbaar, dat te verbeteren of te vergoeden is.*

Réparateur, (m) *Hersteller.*

Réparation, (f) *Herstelling, verbetering* (van een huis); *herstelling, vergoeding* (van eer of schade).

Réparer, (v. a.) *Herstellen, verbeteren, vermaaken; item vergoeden herstellen* (schade of eer); *item wéder verciëren of opschikken.*

Reparier, (v. n.) *Op nieuw spreken, weér spreken.*

Reparaître, (v. n.) *Weér-verschynen of te voorschyn komen.*

Repartie, (f) *Antwoord* (n), *weér te gemoed voering* (f. repique); *repartie subtile, prompte &c.*

Repartir, (v. a.) *Je repars, n. repartons; je repartois; je repartis; j'ai reparté; je repartirai; que je reparte; &c.)* *Antwoorden* (repliquer); *item als* (v. n.) *wéder oertrekken of terug reizen.*

Répartir, (v. a.) *je répartis n. répartissons; je répartissois; je répartissais; j'ai reparté; je repartirai; que je répartisse &c.)*, *wéder deelen; verdeelen; partager de nouveau; sur plusieurs.*

Répartition, (f) *Verdeling* (f), *overflag* (m. der schattinge); *uitdeeling* (f. eener somme).

Repas, (m) *Maaltyd* (f), *maal* (n); *prendre son repas, zyne maaltyd houden.*

Repasser, (v) *Wéder over-, door- of verby gaan, ryden of vaaren; item* (linnen) *stryken; (een scheermes enz.) aanzetten, over 's léder stryken; (een schrift enz.) nâzion, verbeteren; (eene les) overzien, nog léns doorloopen; repasser une chose dans son esprit, een' zaak by zich zelven nâdenken; repasser, afrosjen; on lui a repassé son buste à grands coups de bâ-*

ton; repasser les allées, de paden van een' tuyn ryen.

Repaver, (v. a.) *Wéér beuioeren, plaveyen of bestaaten.*

Repay, r, (v. a.) *Wéder betaalen.*

Repecher, (v. a.) *Wéder vischen, uitsvischen of opvischen.*

Repeigner, (v. a.) *Herkammen.*

Repeindre, (v. a.) *Herschilderen, overschilderen.*

Repandre, (v. a.) *Wéder ophangen.*

Repenser, (v. n.) *Herdenken.*

Repentance, (f) *Boetvaardigheid, bekeering* (f); *item berouw, leedwezen* (u. voor dit laatste zegt men béter repentir).

Repentant, *te* (adj.) *Berouw-hebbend, boetvaardig.*

Repentir, (f. m.) *Berouw, leedwezen* (n).

Se Repentir, (v. r.) *Je me repens &c.)* *Berouw hebben, berouwen.*

Repercer, (v. a.) *Wéder doorsteeken, door-borren, door-dringen; item weér opsteecken* (een vas).

Répercussif, *ive* (adj. in *Genees- en Na-ur k.)* *Te ug-dryvend; médicament répercussif ou un répercussif.*

Répercussion, (f) *Terug-dryving; item terug slag* (réverbération).

Répercute, (v. a.) *Terug-dryven, weér indryven; terug-slaan, terug-kaatsen.*

Reperdre, (v. a.) *Wéder verliezen.*

Repère, (m) *Kentéken, gezéts op stukken die aan één gevoegd moeten worden.*

Repertoire, (m) *Register, uit-tréksel* (n) *blaffort* (m. waar-in stukken uit andere Schryvers in orden ter weér gesteld en ras te vinden zyn).

Repeser, (v. a.) *Wéder weegen; item wéder in overweeging neemen.*

Répéter, (v. a.) *Herhaalen, her-zeggen; item les geven, voor-lezen op Hooge Scholen; item* (in Rechten) *terug-eischen; (getuigen) andermaal hooren.*

Répétiteur, (m) *Wéder-eischaer; item Leer-meester die de Scholieren af-*

REP.

afzonderlyk offens in 's geene zy onder andere leeren.

Répétition, (f) Herbaaling; weder-opzegging; nieuwe verhooring (f); terug-eisch (m. in Rechten); montre à répétition, repetitie werk, horlogie dat de uren met slaan herbaald.

Repêtrir, (v. a.) Herknoeden.

Repeuplement, (m) Weder-bevolking, weder bezetting (f. zie verder by Repeupler).

Repeupler, (v. a.) Weder bevolken (een land); weêr bezetten, voorzien, bepoosen; repeupler un étang, un colombier, un parc, un verger.

Repic, (m) Trek in 's piket-spel van 90 oogen; faire repic & capot à tous, allen oversreffen, de loef afsteeken.

Repiler, (v. a.) Herstampen.

Repiquer, (v. a.) Weder steeken; weêr stikken.

Répit, (m. in Rechten) Uitsfel (n), tyd-vergunning (f); obtenir une lettre de répit.

Replacer, (v. a.) Weder plaatsen.

Replaider, (v. n. & a.) Weder pleiten; weêr bepleiten.

Replanchéier, (v. a.) Weder met planken beschieeten of beuloeren.

Replanter, (v. a.) Herplanten; verplanten, verzéeten.

Replâtrer, (v. a.) Weêr bepleisteren (een muur); vernissen (een misflag).

Replet, te (adj.) Kwabbig, diklyvig, vet.

Replétion, (f) Vet-lyvigheid; volheid des ligchaams, overkropping van spys en drank; item de volle inkomst (eener parochie).

Repeuvair, (v. n. imperf.) Weder regenen.

Repli, (m) Omflag (m), vouw (f. van een brief); ploo, vouw (f. van kleederen); rimpel, frons (des wels); bogt, kromte, krinkeling (f. eener rivier of slange); item het binnenste (n), de geheimenis (f); als: Dieu connoit les plis & les replis de notre cœur.

Replier, (v. a.) Hervouwen, weder vouwen, weêr opvouwen, s'zamen leggen; se replier, (v. r.) zich

REP.

129

weder vouwen, in een val n, & verhalen, item zich weêr by eene andere party voegen of wenden.

R pique, (f) Antwoord (n).

Repliquer, (v. a.) Antwoorden; tegen inbrengen.

Replisser, (v. a.) Herplooyen.

Replonger, (v. a.) Herdompelen, weder indampelen; se replonger (v. r.) dans l'eau, dans les vices &c. weder onder 's water duiken; weêr in stontheid vervallen (sich dompelen).

Repolir, (v. a.) Weder polijsten, bransetren, glad, glanzig maaken of bejassen.

Repolon, (m) Halve wending (f. op de Ry-school).

Répondant, (m) Biveerder (eener disputatie, op een' kooze-school); item een Borge (caution).

Répondre, (v. a. & n.) Antwoorden, beantwoorden, antwoord geeven; répondre une requête, een verzoek-schrijft beantwoorden, bes antwoord 'er onder stellen; répondre à une lettre, eenen brief beantwoorden; répondre (demeurer caution) borg blyven, i-slaan; verz keren; je réponds de cela, de lui; ayez bon courage, & je repoids du reste; je vous en réponds, ik verzeker 'er u van; qui répond, paye, borgen (borg blyven) baard zorgen; répondre de les actions, zyne daaden te antwoorden; répondre (égaler) overenkomen, beantwoorden; sa force répondoit à son courage; répondre aux soins, aux peines, à l'honneur qu'on &c., de zorg enz. beantwoorden, daar aan voldoen; répondre à sa vocation, zyn beroep wel in acht neemen; répondre, paalen, strikken uitkomen; les fenêtres répondent sur le marché; répondre, tegenpreken, preutelen, weêr m spreken, als: je n'aime point les valets qui répondent; répondre à l'éperon, naar den soem ijslen.

Répons, (m) Tegen-sang (ra) of antwoord (n. in de mis enz.).

Réponse, (f) Antwoord (n); faire réponse à une lettre, een' brief beantwoorden.

Reportage, (m) *Grond-pag, erf-pag.*

Reporter, (v. a.) *Wederóm, scrug-of weér (op zyn plaats) brengen of draagen.*

Repos, (m) *Rust, stilte (f); item rust-slap (f), bordés (n); item rusting (f), stilstand (n. in een vaers); être en repos, gerust of stil zyn; laissez moi en repos, laat my met rust; avoir l'esprit en repos, een gerust gemoed hebben; laissez ce fusil en son repos, laat dien snaphaen op zyn rust; le jour du repos, rust-dag, sabbath-dag.*

Reposée, (f) *Het léger (n. der dieren).*

Reposer, (v. n.) *Rusten, stil zyn, slaopen; item leggen (begraven zyn); item stil staan, zich zetten, als: laisser reposer l'eau, son esprit; reposer, (v. a.) leggen, neêrleggen, als: il n'a pas où reposer sa tête; se reposer, (v. r.) rusten, uitrusten (prendre du repos); se reposer sur quelqu'un, zich op iemand verlaaten; reposez vous sur moi, berust op my, of verlaat u op my.*

Reposoir, (m) *Rust-plaats; item zinsnyding (f. in eene rede).*

Réponser, (v. a.) *Herruwen, wider uithuwen.*

Repoussable, (adj.) *Die of dat terug gedreeven, gedruwd of gestooten kan worden.*

Repoussement, (m) *Terug-dryving, duwing of flooting (f).*

Repoussier, (v. a. & n.) *Terug-stooten, duwen of dryven (een vyand enz.); item weér uitschieten, knoppen (als: boomen).*

Repoussoir, (m) *Een dóerslag, dreevel (m), dryf-lyzer (n. by Hand-werks-l.).*

Repoux, (m) *Een dryer (om een' zoren bouw med uit te dryven, by scheeps-timmer-l.).*

Repréhensible, (adj.) *Berispelyk, berispselyk, wreckbaar.*

Repréhension, (f) *Berisping, berisping.*

Reprendre, (v. a.) *Herneemen, wider of weér enen; weér grypen of vangen; reprendre une chose, un*

prisonnier. een ding wederóm of terug neemen; enen gevangen weér grypen of vatten; reprendre une place sur l'ennemi, een plaats van den vyand herwinnen; reprendre ses études, le fil de son discours, sa route &c., zyne studiën, zyne rede, of zyn gestrék hervatten; zyne reis herneemen; la fièvre, la goutte l'a repris, de kocris, de jigt heeft hem weér aangetast; reprendre haleine, courage, ses forces, ses esprits, adem haalen, moed scheppen, zyne kragten enz. weér bekomen, reprendre une chose de loin, eene zaak diep of in haaren oorsprong opvatten of naspeuren; reprendre un visage gai, triste &c. weder opklaaren, vrolyk, neêrslagtig worden; il n'y a rien à reprendre sur lui, daar is van hem niets te haalen; reprendre le dessus, de overhand weér bekomen; reprendre (v. n. repliquer), antwoorden, herneemen; ce que vous dites là est vrai, reprimt il; comment! reprimt il, hoe! hernam hy; reprendre, berispen; reprendre les défauts d'autrui; j'ai une chose à reprendre en cela; reprenés vos rangs! vos distances! berisfeld! opend uwe geléderen! reprendre, opvatten, weér toe-naayen, toe-haalen, vast haalen; reprendre une maille, een' steek opvatten; cela est déconstruit il faut le reprendre; reprendre un manœuvre, een touw dat te lang is dubbeld leggen; reprendre un batement sous œuvre, een gebouw van anderen verbeteren; reprendre, (v. n.) weér wortel vatten; arbre difficile à reprendre; reprendre, (v. n.) se reprendre (v. r.), toebeelen, zich begten; faire reprendre une playe; la plaie se reprend.

Repreneur, (m. gem. w.) *Berisfer, ritter.*

Représailles, (f. pl.) *Schade-vergelding, vergelding (f. op zynen vyand); user de représailles, represalls-gebruyken, dat is, zynen vyand behandelen zoo als hy gedraen heeft, hem met gelijc. mits betrekken (achtervol-*

gens het jus talionis, droit de talion ou de représailles).

Représentant, te (adj. & s. *Vertoonende, verbeeldende; een die eenes anderen plaats bekleedt; ministre, héritier représentant, ou un représentant.*

Représentatif, ive (adj.); Figure représentative de &c., een afbeeldsel van enz.

Représentation, (f) *Vertooning, verbeelding, afbeelding; item voorstelling (f) vertoog (n).*

Représenter, (v. a.) *Vertoonen, verbeelden, afbeelden; item eenes anderen plaats bekleeden; item voorstellen, onder 't oog brengen, doen zien; représenter la mer; la personne du Roi; l'état des affaires; item représenter (v. n.) bien, wel vertoonen, eene fraaye houding hebben; se représenter, (v. r.) zich voorstellen, verbeelden; item verschynen, zich laten zien; item vertoond of gesfeeld worden.*

Repréter, (v. a.) *Weder (aaniemand) leenen, uitleenen.*

Reprier, (v. a.) *Weder bidden; weér verzoeken; hernódígen.*

Réprimande, (f) *Bestraffing, schrobbeering.*

Réprimander, (v. a.) *Bestraffen, schrobbeeren, doorneemen, doorstryken, bekelen.*

Réprimer, (v. a.) *Bedwingen, bezeugelen, sluiten.*

Repris, ise (adj.) *Hernómen enz. (Zie Reprendre).*

Reprise, (f) *Herneeming, terugneeming, weér-neeming (van iets); herneeming, herwinning, weér-verovering (van een plaats, schip enz.); herwonen prys (schip); weérvangst (van iets dat ontsnapt was); hervatting, weérbeginning (eener zaak); reprise de maladie, nieuwe aanval van ziekte, weér inslorting; reprise, hervatting, herhaaling, verpoozing; travailler à diverses reprises ou par reprises.*

Repriser, (v. a.) *Weder schatten, weér waardeeren.*

Reprochation, (f) *Verwerping (van Réprouver, 's welk zie).*

Reprochable, (adj.) *Verwytelyk, strafbaar, dat verweeten of bestraft kan of mag worden; vice reprochable; item témoin reprochable, wraakbaar getuigen, een getuigen die, om dat 'er wat op te zeggen valt, geen geloof verdient.*

Reproche, (m) *Verwyt (n), verwysing; beschuldiging, laking, wraaking, berisping (f) de tancglants reproches, bittere verwysingen, beschuldigingen; sa vie est sans reproche, zyn leven is onberispelyk; les reproches contre un témoin, de wraaking of verwerping van een' getuigen.*

Reprocher, (v. a.) *Verwytten, onder de neus wryven, beschuldigen; wraaken, verwerpen, (als: getuigen).*

Reproduction, (f) *Weder voortbrenging.*

Reproduire, (v. a.) *Weder voortbrengen.*

Repromettre, (v. a.) *Weder-be-looven.*

Répromission, (f. in de Heilige Schrift) *Belofte.*

Réprouvé, ée (adj.) *Weder beuzen; item verworpen; un réprouvé, een verworping of verdoemde; item een booswigt, godloos mensch.*

Réprouver, (v. a.) *Weder bewyzen; item verwerpen, verwysen, verórdeelen, verdoemen.*

Reptile, (adj. & f.) *Kruipend; een kruipend dier of gedierte; les reptiles, ou, les animaux reptiles.*

Repu, ue (adj.) *Gevoed, verzadigt.*

Républicain, aine (adj.) *Vry, zonder opperhoofd; Gouvernement, esprit républicain, eene vrye staatsregering; eene vrye staats-regeringsgezindheid.*

Républicain, (m) *Een vrye staatsregeerings gezinde of voorstander.*

République, (f) *Een gemeenebest (n) of vrye staats-regering (f).*

Répudiation, (f) *Verstooting, afscheiding.*

Répudier, (v. a.) *Verstoeten; répudier la femme, une succession.*

Repue, (franche linge Smallery.
Repugnance, (f.) Tegenzin, afkeer, walg (m); wêler-afkeuwigheid (f); j'ai de la répugnance à faire cela.

Répugnant, ante (adj.) Wêderflee ende, tegenftrydig.

Repugner, (v. n.) Wêderfleeven, tegenfteen, ftrydig zyn; cela répugne au bon sens, dat ftryd tegen 't gezond vernuft; cela me repugne, dat ftaat my tegen.

Répulluler, (v. n.) Wêder uitbotten, uuftruiten, kiemen.

Répulsion, (f.) Terug-ftuwwing.

Repurger, (v. a.) Wêder zuiveren, nog eens purgeeren.

Réputation, (f.) Ahting, faam (f), naam (m), gerugt, aanzien (n); perdre quelqu'un de réputation, iemands goede naam krenken.

Réputer, (v. a.) Houden, achten, groeten, rekenen, aanzien voor; je l'ai toujours réputé sage (ou hom me sage).

Requart, (m. in Rechts) 's Vierde van den vierde part (n).

Requérant, ante (adj. & f.) Eifchende, verzoekende, eifcher, verzoeker (voor 's Rechts).

Requérir, (v. a.) Verzoeken, bidden, eifchen (om iets in Rechts); verderen, vereifchen, als: la nécessité requiert, requit, ou a requis, que &c.

Requérir, (v. n. alleen gebr. in infin, n. t. het werkv. aller) je vais requérir, ik ga' weêróm haalen.

Requête, (f.) Verzoek, bēde; item 's weêr opfeuren (van 's wild).

Requêter (v. a.) un cerf. Een hert weêr opfeuren (ter Jagt).

Requiem, (m.) Here Ziel-miffe (f).

Requin, (m.) Haai, zee-wolf.

Requiquer, (v. n.) se Requiquer, (v. r.) Zich opfchikken, opfooyen (qwen de Jaaren) als: vieille requiquée.

Requint, (m.) 's Vyfde van één vyfde part (van leet-goed enz).

Réquiper, (v. a.) Wêder uitrusten (en' alre enz).

Requis, iste (adj.) Verzorgt, gebēden; gēfchē (priē; demandé) ver-

eifcht, nodig (n. cessaire); cela sera de requête, dat zal verzogt of verēfcht worden.

Requisition, (f. in Rechts) Verzoek, aanzek (n), bēde (f).

Requisitoire, (f. m.) Schrifteelyk verzoek (n).

Rerevassal, (m) Achter-leen-bezitter.

Rēs. (Zie Raiz).

Refacer, (v. a.) Wêder zalven, wêter inhuldigen of inwyyen.

Refaigner, (v. a. & n.) Wêder āder-laaten; wêder bloeden.

Refaisir, (v. a.) se refaisir, (v. r.) Wêder grypen; weêr in beflag (arrest) neemen; refaisir une maison, un prisonnier, ou, se refaisir d'une maison d'un prisonnier.

Refaler, (v. a.) Wêder zouten.

Refalir, (v. a.) Wêder vuil maaken, bemorffen.

Refaluer, (v. a.) Hergroeten, wêder groeten.

Refarcler, (v. a.) Wêder wieden.

Refasser, Refauter. (Zie Reif).

Rescindant, (m. in rechten) Verzoek-schriift, om iets te vernietigen (n).

Rescinder, (v. a. in Rechts) Vernietigen, opheffen (een ged.ing of koop).

Rescision, (f. in Rechts.) Ophiffing, vernietiging.

Rescindre, (m. in Rechts.) Vernietigings-āde (f).

Rescription, (f) Schrifteelyk bevel om eene zekere fomme te betaalen (n).

Rescrit, (m) Pauffelyk bevel-schriift; schrifteelyk antwoord of befluit van een Vorst, wopens eene zaak (n).

Réseau, ou Rézeau, (m) Netwerk; gebreid netfe, beursje (n); item tweede maag (f. der berkacuwēdie dieren).

Refécher, (v. a.) Wêder drongen.

Refeller, (v. a.) Wêder zādelen.

Refemeler. (Zie Refsemeler).

Refemer, (v. a.) Wêder zaayen.

Refentir. (Zie Refsentir &c).

Referrer. (Zie Referrer &c.).

Reservation, (f) Voorbehoud (n), voorbehouding, voor zich houding (f).

Réserve, (f) Voorraad (om in geval van nood te gebruiken) als: un corps

corps de réserve, *eene krygsbende, die men bepaard tegen dat de nood aan den man komt; avoir des habits &c. de réserve; mettre quelque chose en réserve, iets voor een' quaden dag bespaaren, wegleggen; réserve, omzigtigheid, als: parler avec réserve, met omzigtigheid spreken; je suis sans réserve, ik ben zonder uitzondering of altoos; à la réserve de (voor de) uitgebonden, uitzonderd, behalven.*

Reservé, *ée* (adj.) Bewaard, voor zich gebouden, terug gebouden, voorbehouden, verzwegen; je n'ai rien de réservé pour vous; un cas réservé, *eene heimelyke of achtergeboude zaak; item een geval, dat door iemand afzonderlyk moet beslist worden; réservé, ée, omzigtig, ingetogen, achterhoudend; homme réservé; il est fort réservé la dessus; faire le réservé, behoedzaam te wek gaan, niet veel zeggen.*

Reserver, (v. a.) *Bevoaren; spaaren, overhouden (eenen voorraad), item (iets afzonderlyk) voorbehouden, uithoudingen; se réserver, (v. r.) zich voorbehouden, zich voor-uitbezingen; item voor zich bespaaren, overig h u en.*

Reservoir, (m) *Water-bak; beuzem (m), verlaat (n), kom (f); vyver (m); visch beun of-kaar; item vergader-plaats (f. der vogten enz. des lichaams); reservoir de la bile &c., gal-blaas enz.*

Résidant, *te* (adj.) *Woonende, woonagtig.*

Résidence, (f) *Verblyf (n), verblyfplaats, woning, woon-plaats (f); item zéel (m) behouding (f).*

Résident, (m) *Een die de zaken van een Vorst aan vreemde hoven waarneemt, een Resident.*

Résider, (v. n.) *Woonen, zyn verblyf, zéel of woonplaats hebben; item beruften, bestaan, als: la souveraine puissance réside en la personne du Roi.*

Résidu, (m) *'s Overschoot (n. eener schuld).*

Résignable, (adj.) *Wat overgegeven of afgeslaan kan worden.*

Résignant, *te* (a. j. & f.) *Afstaande, overgeevende; een die v n zyn ampt enz. offstans doet aan een' ander.*

Résignataire, (m) *Een aan wien eenig ampt enz. is afgeslaan.*

Résignation, (f) *Afstand (m), overgave, neêr legging (f. van eenig ampt); item onderwerping, overgeeving (f. aan Gods wille enz.).*

Résigné, *ée* (adj.) *Afgeslaan; overgegeven.*

Résigner, (v. a.) *Afstaan; overgeeven, neêr leggen (een ampt); se résigner, (v. r.) à la volounté de Dieu, zich aan de wille Gods onderwerpen, overgeeven.*

Résiliati n, (f) ou Résiliement, (m) *Teruindozing, breeking (f. van zyn woord, b l sje, verbintenis enz.); item opheffing, vernietiging (f. van iets in Rechten).*

Résilier (v. a.) *un contrat, een contract (verbintenis) vernietigen, opheffen.*

Résilier, (v. n.) *se resilier, (v. r.) Terug deinzen, afgaan, niet gestand doen.*

Résine, ou Poix résine, (f) *Harst of hars.*

Résineux, *euse* (adj.) *Harstagtig, vol harst of naar riekende.*

Répiscence, (f) *Bekeering, boete, beëring des levens.*

Résistance, (f) *Wêderstand, tegenstand (m), tegenweer; (opposition); item hardigheid (f. opposition dureté); duurzaamheid, jierste (f. een v stoffe).*

Résister, (v. n.) *Wederstaan, weerslaan, tegenstaan, zich tegen aanhatten; item uithouden, verdueren als: il ne put y résister plus longtemps, hy kon het niet langer uithouden; of weerslaan.*

Résolu, *ve* (adj.) *Besloten; vastgesteld; chose résolue; résolu, ve, zout, onverschrokken, bemoeijst.*

Résoluble, (adj.) *Oplosbelyk.*

Résolument, (adv.) *Stoudflyt, onbescooromd, roed-uit; vry uit de borst.*

Résolutif, *ive* (adj.) *Oplosend, ontbindend, scheids.*

Résolution, (f) *Ontbinding*, *oplossing*, (f. eener vraagse oplossing); *ontbinding*, *scheiding* (f. der metaalen enz.); *besluit*, *voornemen* (n. arret, deffinit); *moed* (m), *standvastigheid* (f. in iets te ondernemen); *opheffing*, *vernietiging* (f. van een contract enz.).

Résolutoire, (adj. in Rechten) *Opheffend*, *vernietigend*.

Résonnant, te (adj.) *Klinkend*, *een schel geluid geveend*.

Résonnement, (m) *Schel geluid* (n), *klank*, *galm*, *weer-galm* (f).

Résonner, v. n.) *Klinken*, *weerklinken*, *weer-galmen*; *cörde*, *clouche*, *voix qui résonne*.

Résonnir. Zie *Résonnir*.

Résoudre, (v. a. je résous, n. résolvons; je résolvais; je résolus, j'ai résolu &c.) *Besluiten*, *voornemen*, *vaststellen*; *j'ai résolu de faire cela*; *répondre quelqu'un*, *iemand doen besluiten*, *overvreden*, *als: je l'ai résolu à l'entreprendre*; *répondre*, *ontbinden*, *oplossen*, *scheiden*, *verdruyen*, *als: résoudre une question, une difficulté, une teneur &c. résoudre un bail*, *een huur of huurcontract vernietigen*, *opheffen*; *se résoudre*, (v. r.) *besluiten*, *vaststellen*, *voornemen*; *je me suis résolu à faire cela*; *se résoudre*, *zich ontbinden*, *oplossen*, *scheiden*; *l'eau se résout en vapeurs*.

Résous, (adj. m. van résoudre) *in den zin van dissoudre*, *réduire*) *onthouden*, *veranderd*; *résous en zinc*.

Respect, (m) *Achtung*, *hoog-achtting*, *eerbied*, *eerbiedigheid* (f); *témoigner*, *avoir du respect pour quelqu'un*; *porter du respect à quelqu'un*; *respect*, *ontzag* (n), *achtung* (f); *perdre le respect pour quelqu'un*, *de achtung*, *het ontzag voor iemand verliezen*; *il lui a perdu le respect*, *hy heeft hem de verschuldigde eerbied niet bewezen of dezelve voor hem verlocen*; *manquer de tout respect pour ses supérieurs*, *alle hoortachtigheit of ontzag voor zyn meerdere misken*, *ter zyden stellen*, *of uit 's oog verliezen*; *sauf le re-*

spect de &c., *beboudens de achtung*, *eere of waardigheid van enz.*; *sauf votre respect*, *beboudens uw' waardigheid*, *of met uw verlof*; *présenter ses très humbles respects à quelqu'un*, *iemand zynen onderdaanigen dienst aanbieden*; *rendre ses respects à quelqu'un*, *iemand groeten*; *de gebiedenis doen*; *zyne eerbiedigheid by hem afleggen*; *tenir en respect*, *in ontzag houden*; *au respect*, *par respect*, (adv.) *ten opzichte*, *in tegenstelling*, *of vergelyking*; *la terre n'est qu'un point au respect du ciel*.

Respectable, (adj.) *Ontzagbaar*, *eer-waardig*, *aanzienlyk*.

Respecter, (v. a.) *Eeren*, *hoogachten*, *eerbiedigen*; *ontzien*.

Respectif, ive (adj. mutuel) *Wider-zydsch*, *over en weder*, *dat beide partyen aangaat*, *als: obligation respectue*; *respectif*, ive (relatif) *opzigtelyk*, *betrekkelyk* (tot iets).

Respectivement, (adv.) *Wider-zydsch*, *over en weder*, *van weerskanten*; *ils sont respectivement obligés*, *zy zyn over en weder verbonden*, *verplicht*; *respectivement*, (relativement) *opzigtelyk*, *betrekkelyk* (tot iets afzonderlyk).

Respectueusement, (adv.) *Eerbiediglyk* op eene eerbiedige wyze.

Respectueux, se (adj.) *Eerbiedig*.

Respirable, (adj.) *Wat adem of lucht scheppen kan*.

Respiration, (f) *Adem-haaling*, *adem-schepping*, *adem-sogt*, *lucht-schepping*.

Respirer, (v. n.) *Ademen*, *aasemen*, *adem-haalen of-scheppen*; *item rusten*, *adem scheppen*; *je ne puis pas respirer*; *il respire encore*, *zyn adem gaat nog*, *hy leeft nog*.

Respirer, (v. a.) *Inademen*, *genieten*; *respirer un air pur*, *respirer la liberté*, *de vryheid genieten*; *respirer, ergens wol van zyn*, *op uit zyn*, *naar boeken of trogen*; *ne respirer que la joie*, *la guerre*, *la cruauté &c.*

Resplendir, (v. n.) *Glinsteren*, *schitteren*, *glans geven*, *schynen*.

Resplendissant, te (adj.) *Schitterend, glanzerend.*

Resplendissement, (m) *Glans.*

Responsable, (adj.) *Verantwoordelyk, aanspreekelyk (voor iets).*

Responsif, ive (adj.) *Das een antwoord beeft; lettre responsive, antwoord schryvens.*

Responsion, (f) *Penningen die een Ridder van zyne kommandery aan de orden uitkeeren moet.*

Reffac, (m) *Barning, branding* (f) *'t slaan (n. der zee- golven tegen 't strand).*

Reffasser, (v. a.) *Weder ziften of builen, nog eens overziften; item nog eens overzien (een schrift).*

Reffaut, (m) *Overstekking, vooruitstekking (aan een' muur of gebouw).*

Reffauter, (v. a.) *Weder springen.*

Reffemblance, (f) *Gelykheid, gelykenis; overeenkomst.*

Reffemblant, te (adj.) *Gelykende.*

Reffembler, (v. n.) *Gelyken, gelyk zyn; se reffembler, (v. r.) malikanderen gelyken, elkander gelyk zyn.*

Reffemeler, (v. a.) *Verzoelen.*

Reffenti, ie (adj.) *Gevoeld, bespeurd enz.; item (by Schild.) sterk, duidelyk voor 't oog.*

Reffentiment, (m) *Gevoelen (n), smert (als vanjigt enz.); gevoeligheid, gebélgheid (f), misnoegen (n. over iets); erkéntenis, dankbaarheid (f), gevoelén (n. over weldaaten).*

Reffentir, (v. a.) *Gevoelen, vernemen, ondergaan (als: smert, pijn, of droefheid); gevoelig, gebélgd zyn (over beléliging enz); erkennen (eene weldaad); se reffentir (v. r.) de quelque chose, ergens gevoel van hebben, van aangedaan zyn.*

Refferré, ée (adj.) *Toegetrokken, s' zámangetrokken (étréci); nauw, eng, ingetrokken (étroit); kárig, d' av (avare, chiche); wider opgeflooten; ingeflooten (renfermé; bloqué); opgeflooten, niet onder de menschen kómen; item verslopt, hardlydig.*

Refferrement, (m) *s' Zámendrukking, binding, in één-drukking kapping (f); refferrement de cœur,*

des prisonniers, benaauwdheid; overspelspeid des harten; opsluiting der gevangenen.

Refferrer, (v. a.) *Weder weg- of of in-sluiten; refferrer un corps de jupe, un discours, du bled, un prisonnier, les ennemis, la haine, la douleur, een ryg-lyf inrekken, vernaauwen; eene rede bekorten, inkringen; koorn opleggen; eenen gevangenen naauwer opsluiten; de vyanden insluiten, benaauwen; zyn' baat, zyn' smert-verbergen, in-bouden, dempen, refferrer, (v. n.) inkringen, vernaauwen; refferrer, (v. a. & n.) hardlydig maaken, stoppen, binden; les œufs durs refferrant; item le froid refferre, de koude vermeerderd, word streng; se refferrer, (v. r.) vernaauwen, inkringen, s' zámén of in-één-trekken; item zich naauwer behelpen (wegens daurte, plaats enz.).*

Reffifs, ou, Recifs, (m. pl.) *Lange blinde klippen (f. pl.).*

Reffort, (m) *Veér, spring-veér, dryf-veér (f); item geheim middel (n), weg (m); il fit jouer toutes sortes de refforts, pour &c., hy sieldé alle middelen in 't werk, om enz.; la nature agit par des refforts que nous ne comprenons point; reffort, gebied, rechts-gebied. (reffort); cela est du reffort (de la jurisdiction) de cette cour, dat behoort tot enz.; cela est du reffort de la Théologie, dat raakt enz.; cela n'est pas de votre reffort, dat is boven uw begrip; jager d'une affaire en dernier reffort, eene zaak uiterlyk (onberoepeelyk) vonnis- sen of beoordeelen.*

Reffortir, (v. n.) *Weder uitgaan (word geconjugeerd, als: fortir uitgaan).*

Reffortir, (v. n. werd geconjug. als Bâtir) *Onder-boorig zyn, bebooren (tot eenig rechts-gebied).*

Reffortissant, te (adj.) *Onderboorig.*

Reffouder, (v. a.) *Weder soldaaten.*

Reffource, (f) *Hulp-middel (n), hoop (f. tot redding of aankomst).*

Reffouvenance, (f. oud w.) *Geheugenis, herinnering.*

Reffouvenir, (f. m.) *Gedaagtenis, herinnering (f.), geheuge (n).*

Se Reffouvenir, (v. r.) *Indachtig zijn, geheugen, geleent, herinneren.*

Reffuage, (m) *Smeloven (m); item 's f. en, fcheiden (u. der gemeen te metalen).*

Reffuciter. (*Zie Reffuciter*).

Reffuer, (v. a.) *Uitbranden; fcheiden (metalen).*

Reffui, (m) *Léger (n. daar de letteren zich droogen, wegens den dauw); item 's droogen (n. van 's zout).*

Reffuier. (*Zie Reffuyer*).

Reffuciter, (v. a.) *Opwekken, doen opstaan of verryzen van of uit den dooden, of van een zwaare ziekte herftellen, doen verryzen of opkomen; item wáter aanftichter, verwekken; reffuciter un procès &c.*

Reffuciter, (v. n.) *Verryzen, opstaan, verwelken van den dooden of van een ziekte.*

Reffuyer, (v. a.) *Wéder afvroogen.*

Reffant, te (adj.) *Overblyvende, overig zynde, terug blyvende, te reffant, het overfchot (n), de reff (f).*

Reffaur, (m) *Vergoeding van fchaden wegens haterij.*

Reffaurant, (m) *Hart-sterkend middel (n), hart fterking (f).*

Reffaurateur, (m) *Herfteller, wéder opregter.*

Reffamation, (f) *Herftelling, wéder oprigting.*

Reffaur, (v. a.) *Herftellen, wéder oprigten, wéder tot zyn' voorigen ftaat brengen.*

Reffe, (m) *'s Overfchot, 's overige, 's overblyffel (n); de bonnes reffes, gouden overfchot of trekken; ére en reffe, in actur-fal zyn of blyven: il lui a donné fon reffe, hy heeft hem de mond gefnoerd; jouer de fon reffe, alles ter aan waagen; il va de notre reffe, ons laatste bodje werd afgewoogd; j'en ai de reffe, ik heb meer als geseeg, of ik heb 'er nog van overig; au reffe, (adv.) over 's overige, warts; du reffe, (adv.) voor 's overige, behal-*

van dien; il étoit adroit, du reffe brave & intrépide.

Reffe (f); à toute reffe, *mes alle tragt en geweld.*

Refter, (v. n.) *Overig zyn, over blyven, overfchieten; (être de reffe); item blyven (de neurer).*

Reffituable, (adj.) *Herftelbaar, veroorfbaar.*

Reffituer, (v. a.) *Herftellen, wéder in ftaat brengen; reffituer quelque chose en fon entier, quelqu'un en fa poffeffion, en fon honneur, un paffage de quelque auteur; reffituer, vergoeden, terug geeven, wédergeeven (het genómene).*

Reffituteur, (m) *Herfteller, vernieuwer van oude fchriften of gevoelens.*

Reffitution, (f) *Wédergeving, vergoeding (van 's genómene); herftelling (in zyn' voorige ftaat verbetering, opheldering (eener paffagie).*

Reffreindre, (v. a.) *Wéder in trekken, wáter binden; item intrekken, bepaalen, beperken, verkorten (limiter, abrégé) binden, ftoppen. hardlyvig maaken (constiper): fe reffreindre, (v. r.) zich bepaalen enz.*

Reffreinfif, ive (adj.) *Hardlyvigheit veroorzaakende.*

Reffrictif, ive (adj.) *Bepaalende; claufe reffrictive.*

Reffriction, (f) *Bepanting, inbinding; verkorting; parler avec reffriction.*

Reffrinzent, te (adj. & f.) *Bindend, foppend; een foppend geneesmiddel (n).*

Réffutat, (m) *Uitkomst (f), gevolg, beffuit (n. eener zaak).*

Réffuter, (v. n.) *Uitvolgen, ontfaan; il réfulte de là que &c.*

Réffumer, (v. a.) *Herzamen, herhaalen; a's: réffumer fon argument.*

Réffumpte, (f) *Twist-vade (disput) gehouden op de H. School, om Doctoor der Godgeleerdheid te worden.*

Réffumptif, ive (adj.) *Das teerindigfame perfoonen fterkt.*

Réffumption, (f) *Herbaaling (recapitulation).*

Reffure, (f) *Kuit van zoute vifch om farangen med te vangen.*

RES. RET.

Résurrection, (v. a.) Opstanding, weder-opstanding, verrijzenis (van den dooden).

Refasciter, (Zie Refusciter).

Ret. (Zie Ret).

Retable, (m) Schildery-lyst, of raam (f. in bouwk.).

Rétablir, (v. a.) Herstellen, weder-opgeven; se rétablir, (v. r.) herstellen, weer bekomen.

Retabiffement, (m) Herstelling, weder-opgeving; item gezond-wording, herstelling (f.).

Remille, (f) Afnyf, afgesneden stuk (n.).

Retailé, (m) Besnédene, die door de windleners eene nieuwe voortuid bekomen heeft.

Retaillement, (m. zelden gebr.) Herfnyding (f.).

Retarder, (v. a.) Herfnyden, weder-fnyden; verfnyden; item weer-bouwen (als: steenen).

Retard. (Zie Retardement).

Retardation, (f. in Rechten) Uitsfel.

Retardement, (m) Verloeving, ver-raaging (f), uitsfel (n.).

Retarder, (v. a.) Vertraagen, op-bouden, uitsstellen; retarder (v. n.) als: ma montre, la lune, la marée, la fièvre retarde, myn horlogie gaat te langzaam, de maan, de vloet komt laater op, de koorts komt laater of vertraagt.

Râter, (v. a.) Weder voelen; herproeven; nog eens overzien (een werk).

Retaxer, (v. a.) Herfchatten.

Retéindre, (v. a.) Weder verwen, over-verwen.

Réteindre, (v. a.) Weder uitsbluften, dampen.

Retendre, (v. a.) Weder spannen (een' boog, zeil enz.) weder ftrekken, dienen, doelen.

Rétendre, (v. a.) Weder uitspreken, uitsbreiden; (linnen) te droogengangen; (een' behangfel) weer-ophangen.

Retenir, (v. a.) Weder houden, op nieuw houden; item terughouden, onthouden (iemand's loon); houden (ienruud ten eeten); bedwingen, weer-

RET.

737

bouden, terug-bouden, (van iets); op-bouden, doen blyven (arcter); retenir un mauvais accent, een' quaa-de uitspraak of tongval behouden; retenir son urine, zyn water houden, niet loozen; retenir son haleine, fa colere, ses larmes, zyn' aderen inhouden; retenir, weer-krygen, wederom bekomen; retenir un prisonnier, son argent, les papiers; retenir ce qu'on a lu, onthouden, in zyn gedaagten houden, behouden's geen enz.; retenir, houden (in Reken-voert); retenir un secret, een geheim bewaaren; retenir, huuren, bespreken, aanbouden (s'affurer) als: retenir une nourrice, une place dans un chariot, une chaise au sermon &c. je le retiendrai par ma fidélité, ik zal door myne getrouwheid zyne gunst bewaaren of hem wel behouden; reteir, onderfatten (een' mur); retenir, onder houden, kórt houden (een' boom); retenir, (v. n.) houden, met wilen geraaken (als eene merrie); se retenir, (v. r.) zich-weer-bouden, inbinden, bedwingen.

Rétenter, (v. a.) Nog eens waagen, onderneemen, bezoecken.

Rétentif, ive (adj.) Terug-boudend; muscle rétentif; faculté rétentive.

Rétention, (f) Terug-bouding (eines panis); inhouding, oplopping (van water, urine).

Rétentionnaire, (m. & f.) Een of eene die een ander mans geest terug en voor zich houdt.

Retentir, (v. n.) je retentis; nous retentiflons &c.) Klinken, weer-klinken, weer-galmen.

Retentissement, (m) Weer-klank weer-galm (f). geluid (n).

Retentum, (m. Lat. w. in Rechten) Voorhoud (n); uitsluit (f.).

Retenu, ue (adj.) Weer-bouden; opgehouden; vastgehouden; besproken enz. (Zie Retenir).

Retenu, ue (adj.) Bedachtzaam, bezadigd, ingezogen, voorzigtig (modéré, posé, sage, réservé).

Retenue, (f) Terug-bouding; tegenhouding; betwinging, omzigtig-

best, ingetogenheid, ingetogene leventwyze; voorhebbing, verzwyging (in Rechten); ophebbing, vastigheid (als een balk in een muur heef enz.); voortred, voorkeur, voorkoop (ter verkrijging van iets).

Réteur. (Zie Rhéteur).

Revenue, (f. in Réle-k.) Verzwijging (als men nochtans zegt 's een man verzwijgen wilde).

Retiers, ou, Retiercement, (m) Derde van een derde deel.

Rétif, ive (adj.) Stug, slag, onbuigzaam, halsstarrig, koppig.

Reiforme, (a.lj.) Als een net.

Rétine, (f) 's Oog-vlies of net (n).

Retirade, (f) Afnyting (in een vesting w. om in te wyken).

Retiation, (f) De weder druk (n. van een blad).

Retiré, ée (adj.) Wedergeschooten; terug-getrokken; item gekrómpen, in-én-getrokken; item téenzaam, aigzigen, afgetrokken, by zich zelven; item: homme fort retiré (Zie verder Retirer).

Retirement, (m) 's Zimentrekking, op-krimping (der Zenuwen enz.).

Retirer, (v. a. & n.) Wéder schieden.

Retirer, (v. a.) Wéder trekken, op nieuw trekken; terug trekken (zyn' arm enz.); wéderuit-trekken (zyn' déget); afnemen, terug trekken of zetten (als: een pot van 't vuur); in-neemen, herbergen; wéder drukken, (een blad) op d'andere zyde drukken; item (werkende letters) uit de vorm ligten (by Drukkers); terug neemen, terug trekken (het gégéven of verpandde enz.); intrekken (zyn woord); trekken, bekómen (van zyn land-grond enz.); afstrekken (van 't quaad, van de waevel enz.); retirer son haleine, zyn' adem haalen; retirer son épingle du jeu (spr. w.) zich by tyds terugtogen, van een quaade zaak af-makken.

Retirer, (v. n.) Verrekken, wyken, ter zaden of uit den weg gaan (partir, s'écartier); gelyken, zwerven (retomber, als: il retire un peu à son pare).

Se Retirer, (v. r.) Verrekken, weg-gaan; wyken, terug deinzen, terug treden; zich afzonderen; zich begeeven (als by 's vuur enz.); zich afstrekken (van 't quaad enz.); inhrimpen (als: zenuwen, lèler enz.).

Retoirer, (v. a.) Met eene roede hermeeten.

Retomber, (v. n.) Wéder vallen, nog eens vallen; terug vallen (uit de lucht; op iemand enz.); wéder (ziek) worden.

Retondre, (v. a.) Overscheeren.

Retoiement, (m) Draaying, twyning; herwringing (f).

Retordeur, (m) Twynder.

Retordre, (v. a.) Herdraayen; twynen (garen enz.); herwringen (als: nat linnen enz.).

Retordu, ue, ou Retors, se (adj.) Getwiynd, gedraaid, herwroegen; al retors, foye retorfe.

Rétoriciens &c. (Zie Rhét.).

Rétorquer (v. a.) un argument contre quelqu'un, iemands bewys-séden tégen hem zelfs om keeren, hem met zyn eigen zwaerd dooden.

Retors, se (Zie Retordre).

Retors, se (adj.) Slim, loas.

Retorsion, (f) Onkeering eener bewys-reden op deszelfs voortbrenger.

Retorloir, (m) Twyn-wiel (n).

Retorte, (f) Glazen kolf, retórt (in chymie).

Retoucher, (v. a.) Wéder voelen of aanraken; item weder-overzien, vertéeren, beschnaoven (eenig werk).

Retour, (m) Wéder-komst, terug-komst, s' huis-komst; terug-raize, s' huis-reize, wéder-keering; item bekeering, omwending enz. (f); à son retour, op of by zyn wéder-komst; il est de retour, hy is terug gekomen of wéer s' huis; il est sur son retour, by staat gereed terug te kómen; vaisseau, carosse de retour, retoer-schip, retoer-wagen; être sur le retour (le déclin), afgaan, vervallen, oud worden; être sur le retour de l'âge, beauté, arbre qui est sur son retour; retour, terug-zaave; item toerist, als: vous me donnerez tant de retour, gy zult my zoo veel terug geeven; item zoo

wel toe-geeven; il me faut dix écus de retour; retour, *belooning, tegen-gift, of geschenk*; attendre des retours d'un bienfait, ce n'est plus libéralité, c'est trafic; il croit que tout le monde lui en doit de retour, *by denkt dat hem de gansche wereld moet onzien*; sans retour, *voor eeuwig, voor altoos*; rompre avec quelqu'un sans retour; à beau jeu, beau retour (*spr. w.*) zoo als men zaait, zoo maait men; retour de marée, *van-ty*; retour de chasse, *jagt-maaltyd*; retour des mines, des tranchées, *krommens, bogten der mynen enz.*; retours, *terug-lading, goederen die in retoer komen*; apporter de riches retours; retour, *antwoord* (replique); on est sage au retour des plaids, *als 's procès uit is word men wys*; il a de facheux retours, *by heeft mislyke luimen*.

Retourne, (f.) 's Troef-blad, omkeer-blad (n. in 't Kaart-sp.).

Retourner, (v. a.) Omkeeren (een Kleed enz.); omspitten (een tuin-bed); omkeeren (een bewys-stuk op iemand).

Retourner, (v. n.) *Wéder-keeren, terug-keeren, terug-wenden, naar huis komen*; retourner sur ses pas, *denzelven weg terug komen*; retournez à notre propos (*of boertigl.*) à nos moutons, *laat ons onze voorrige reden hervatten*; y retourner, (*y revenir, commettre la même chose, ou faute*), *het weér doen, nog eens of wéderom begaan, als: je vous le pardonne, mais n'y retournez plus, c'est le sein de ma mere je n'y retourne plus, (of alleenlyk) je n'y retournerai plus, ik zal het niet meer doen; si tu y retournes! zoo gy 't ooit wéder doet!* retourner à son vomissement, *tot zyn uitbraakfel, seil, of dat men te vooren versieid of verächt heeft*; *weder-keeren*; se retourner (v. r.), *weér om-zwenken, draayen of wenden*; s'en retourner, *terug keeren, gaan of reizen*.

Retracer, (v. a.) *Hertékenen, oer-schetsen; item herinnaren, in 's geheugen brengen*.

Rétraction, (f) *Herroeping* (zins woorden).

Rétracter (v. a.) *sa parole, ou se rétracter* (v. r.) *de sa parole &c. zyn woord enz. herroepen, in-trekken*.

Rétraction. (Zie Contraction).

Retraire, (v. a.) *Naar zich trekken, naasten (eenig goed, volgens recht van naasting); item wéder-melken, een' koe; wéder-trekken (goud-draad)*.

Retrait, te (adj.) *Wédergevokken (goud draad); wédergemolken; item genaast (een g verkogt goed)*.

Retrait, (m) *Naasting (f., voor-koop (m); retrait lignager, féodal, familie-recht, leen-recht van naasting; retrait, heimelyk gemak, sekreet (n)*.

Retraite, (f) *Afsgt, terug-marsch (m), terug-wyking (f); battre ou sonner la retraite, den afsgt slaan of blaazen; faire retraite, terug wyken; se battre en retraite, al wykende vegen; sonner la retraite, den sapoe luiden of slaan (als yder des avonds in zyn quartier moet zyn); retraite, toevlucht (refuge); item téenzaame wyk of rust-plaats (om van gewoel bevryd te zyn); vest of verblyf-plaats (der dieven enz.); inkrimping, verdunning (eener muur of zuil opwaardt)*.

Retraiter (v. a.) *une affaire ou Retraiter* (v. n.) *d'une affaire, weér over eene zaak handelen*.

Retranchement, (m) *Afkorping, afrekkings, afknippling (f. van loon enz.); vermindering, als: retranchement des dépenses, de son train; retranchement, afgeschoten vertrekke of boekte (n. in een' kamer); verschanfing (f), forcer un retranchement, eene verschanfing overweldigen; retranchement (échapatoire) toevlucht, sterkte, wyk (f), als: voilà leur dernier retranchement*.

Retrancher, (v. a.) *Afnyden, wegneemen (couper, oter); afkorten, afknippen, verminderen, besnoeyen, bezolzing enz); afschaffen (een misbruik of iets onnoodigs); afzonderem uitsluiten (iemand van de Kerk); verschanffen (een léger); se retrancher (v. r.), zich verschanffen; zich (er-*

gens) by bepaalen; zich inkrimpen of minder verieeren.

Retrayant, te (f. m. & f.) Een die het recht van naagting of vóórkoop heeft.

Rétrécir, (v. a.) Vernaauwen, naauwer of smaller maaken; se *rétrécir*, (v. r.) naauwer of enger worden.

Rétrécissement, (m) Vernaauning, krimpung, smaller-maaking (f).

Retremper, (v. a.) Wéder indoopten; item wéder harden of temperen (staal).

Retresser, (v. a.) Wéder vlegten, wiefen of krullen (hair).

Rétribuer, (v. a.) Beloonen, vergelden (Théol. w.).

Rétribution, (f) Belooning, vergelding; item verdeling der dávery.

Retrier, (v. a.) Wéder uitzoeken, uitspekken, uithazen (als: erreten enz.).

Rétriller (v. a.) Wéder roskamen.

Rétroactif, ive (adj.) Dat terug of op 't voorlédene werkt.

Rétroaction, (f) Terug werking.

Rétrocéder, (v. a.) Wéder afstaan 't geen ons was afgegaan.

Rétrocéder, (f) Wéder afstand, terug gaave.

Rétrogradation, (f) Terug-gang, keering (der planeeten).

Rétrograde, (adj.) Aarzelende, keerende, terug-gaande.

Rétrograder, (v. n.) Terug of achter-ut-gaan, keeren.

Retrouffement, (m) Weer-'t-zámen binding of in-é-n-rolling; opschorting, opstrooping (f).

Retrouffer, (v. a.) Weer in-é-n-rollen; opschorten (een rok); opstaan, opstropen (een mouw); opzetten, opzoemen (een' hoed); opstryken - opzetten (de knévels; oproilen (kousen enz.); nez retrouffé, opgeschortte of omgekrulte neus.

Retrouffis, (m) De omgebógene rand (van een hoed enz.).

Re rouver, (v. a.) Wéder vinden.

Rets, (m) Net, vogel- of vishuis (n).

Rétudier, (v. a. & n.) Wéder leeren.

Rétuver, (v. a.) Herbaaden of slooven.

Revalider, (v. a.) We'r doen gelden 'f van waarde doen zyn.

Revaloir, (v. r.) Wéder gelden of waard zyn; item gelykelyk vergelden, als: je cherche les occasions de le lui revaloir.

Revanche, oa *Revenche*, (f) dit woord word in een' goeden en quaaden zin gehé (ed) uraak, wéder-uraak; vergelding belucking; avoir, prendre sa revanche.

Revanche, (f) Een nieuw spél (n. voor die verloren heeft); demander, donner revanche, *revengis* eis-fchen, geven; en *revanche* (adv.) daar en tgen, in vergelding, als: en revanche il vous donnera.

Revancher, (v. a. in een' goeden en quaaden zin) Wreken, vergellen; *revancher ses amis*. 't goeds of 't quaads, zynen vrienden aangedaan, op zich neemen; se *revancher*, (v. r.) zich wreken; (over beleediging); wéder vergelden, vergoeden (eere weldaad).

Revancheur, euse (m. & f.) Wrecker; wrecksfer.

Révafter, (v. n.) Droomen, maaken, onrustig slaapen.

Rêve, (m) Droom (m); *mymering*, *syffig*; raas-kaling (f); item il nous conte des rêves, by verteld ons wat sprokjes of droomen.

Revêche, (adj.) Suurs, bars, eigenzinnig, koppig, dwars; esprit, tête revêche; revêche, zuur, wrang (in smaak).

Revêche, (f) Baai (zékere stoffe).

Réveil, (m) Ontwaaking, wakkerwording (f); avoir un doux, un mauvais reveil zagtjes of verkwikt ontwaken; gramfcor g; item bedweld uit zyn' slaap kómen; demain à mon reveil, morgen als ik opsta; battre le reveil, de revelfe slaan, wekken (in Klosters enz.).

Réveil, *Réveil-matin*, ou *Réveille-matin*, (m) Een wekker (zékér uurwerk).

Réveiller, (v. a.) Wakker maaken,

ken, *wakken*; *item verlevendigen*, *opwelken* (i. a. *geest*); *aanzetten* (den *meel*); *verwekken* (d'eer-*lust*); *wêder doen op kómen*, *voor den dag kómen* (*een' ouden twist*); *il ne faut pas réveiller le chat qui dort*, *men moet geen slaapende honden wakker maaken*, *of oude knelien uit den sloot haalen*, *dat is*, *geene oude geschillen weer openbaaren*; *se réveiller* (v. r.) *ontwaaken*, *wakker worden*; *item op nieuw ontstaan*, *voor den dag kómen*.

Réveilleur, (m) *Een wakker*, *een die werkt*.

Réveillon, (m) *Een nacht-gerechts of maaltijd by vrolyke geléghenheden*.

Révélacion, (f) *Openbaaring*.

Révélér, (v. a.) *Openbaaren*.

Revenant, te (adj.) *Wêderkómen de enz.* un revenant (f. m.) *ou esprit revenant*, *een spook*, *waar-geest*.

Revenant-bon, (m) *Overfchiet*, *'t geen te goede komt* (*van eene verkeering*).

Revenche &c. (*Zie Revanche &c.*).

Revendage, (m) *Het uitslyten of in 't klein verkoopen* (n).

Revendeur, euse (m. & f.) *Winkelier*, *flyter*, *uitdraager*; *uitdrag-fer*, *flyfter* enz.

Revendication, (f. in Rechten) *wêder-eisfching*, *terug-vordering* (*van iets als zyn eigendom*).

Revendiquer, (v. a. in Rechten) *Terug-eisfchen* (*het eendromen enz.*).

Revendre, (v. a.) *Wêder verkoopen*, *item uitslyten*, *in 't klein verkoopen*, *afveeten*; *item avoir à revendre*, (*van iets*) *te veel*, *in overvloed*, *of meer als men nodig heeft*, *bebben*.

Revenir, (v. n.) *Wêder kómen*, *wêderom kómen*, *terug kómen*, *als*: *revenir chez quelqu'un*, *de ses voyages &c.* *revenir*, *opkómen*, *uitspruiten*, *ontstaan*; *revenir sur l'eau*, *weer boven op* *of op 't water kómen*; *les cheveux lui font revenus*, *hy heeft zyn haar weer bekómen* *of zyn haar is weer uitgegrosit*; *la gloire qui lui en revient*, *de eere die hy daar van heeft* *of die hem daar uit*

ontstaan; *revenir*, *te staan kómen*, *kófen*, *beloopen*, *als*: *cela lui revient à tant*; *à combien vous revient cette étoffe?* *toutes ces sommes là reviennent* (*ou se montent*) *à tant &c.* *après la rentrée de cette lettre*, *il me reviendra &c.*, *na ingang van dien wisselbrief zal my kómen enz.*; *tout revient à un*, *ou à la même chose*, *alles komt op 't zelfde uit*, *il ne m'en revient aucun profit*, *ou rien*, *ik heb 'er geen voordeel by*; *revenir* (*agréer*), *gelyk zyn*, *passen*, *als*: *cette couleur revient bien à celle là*; *Pun revient à l'autre*; *son humeur me revient* (*ou m'accomode*) *assez*, *zyn' zinnelykheid of humeur staat my wel aan*, *of gelikt zich wel met my*; *cela ne me revient point*, *dat bebaagt my niet*; *revenir à la charge*, *wêder op den vyand aanvallen of voor geeten*; *item op een' zaak wêderom aandringen*, *verzoek doen*; *revenir à soi*, *tot zich zelven kómen*; *bedaaren*, *als*: *revenir d'un évanouissement*, *d'une maladie*, *de ses débauches*, *de son égarement*, *de son opinion*, *de quelque perte &c.*, *van eene bezwyming*, *ziekte*, *zyne ongebondene levenswyze enz. herstelen*, *tot bêrfschap kómen*; *la jeunesse revient de loin*, *jonge lieden kennen veel wêrstaan* (*omrent ziekte*); *il revient peu à peu*, *hy komt zon of zagties tot zich zelven*, *weer by*, *tot bedaaren of inkeer*; *item 'er wêder boven op*, *revenir*, *weer opkómen*, *opbrecken* (*als*: *spyzte uit de maag*); *revenir*, *spooten*, *waaren*, *weer kómen*; *on dit que des esprits reviennent dans cette maison*; *ce bois coupé revient bien*, *die afgekapte boom sietet wêder wel uit*; *il est revenu du jeu*, *de ses folies*, *hy heeft het speelen*, *zyne dwaasheden den schap vergeeten*; *quand il a une fois corça une opinion* *il n'en revient point*, *als by eens een gevoelen gevat heeft zoo blyft hy daar by*; *je suis bien revenu là dessus*, *dien aangaande ben ik zeer veranderd* *of van ander gedagten geworden*; *je suis revenu de tout cela*,

ceux, dat heb ik al te gaar laaten
vaaren, of daar houde ik niet meer
van; *revenir*, by-kómen, zich ver-
zaenen, bevréligen; *faire revenir*
de la viande, vleesch ophooken, doen
zuwelen (om te bepekken); *il revient*
toujours à ses moutons, (spr. w.)
by valt altyd op 't zelfde stuk.

Revente, (f) *Wéer-verkoop* (m),
wéer-verkoop (ing); *item* *wéer uit-
sijting* (f).

Reventer; (v. zee w.) *Den wind*
weer in de zeilen doen volten.

Reventons, (m. pl. gebr. op zom-
mige plaatsen) *Kleine kraanery* (f).

Revenu, *ue* (adj) *Terug gekomen*,
weer gekómen enz.; *soyez bien re-*
venu, geluk op uw' *wéderkomst*, (zie
verder by Revenir).

Revenu, (m) *Inkomst* (f), *inkó-*
men; *voordeel* (n).

Revenue, (f) 't *Songe hout*, (n.
dat op een afgekopte boom *weer uit-*
schiet).

Rêver, (v. n. & a.) *Droomen*;
maalen, *raaskallen* (*être en délire*);
mýmeren, *duttin*; *in gedachten zit-*
ten; *ergens sterk op denken*; *rêvez*
vous? pensez vous bien à ce que
vous ditez? droomt gy? denkt gy wel
op 't geene gy zegt?

Réverbération, (f) *Weêrschyn*
(m), *terug-siraaling*, (f. des lichs)
terug-kaatsing (f. der lichte, des ge-
luids enz.).

Réverbère, (m) *Een Licht-scher-
m* (n. zynde een' metaale plaat enz.
die het licht terug kaatst); *item* *un*
fen de *réverbère*, een chymisch
uur (waar van de vlam terug stuit
op de stoffe).

Réverbérer, (v. a.) *Terug-kaat-*
sen, *terug-dryven* (als: licht siraal-
len, de gloed van 't uur, 't geluid
enz.).

Réverbérer, (v. n.) *ou se Ré-*
verbérer, (v. r.) *Terug-schynen*, -
schieten, -*kaatsen* (het licht enz.).

Reverdir, (v. n.) *Wéter groen*
worden, *groenen*, *uitspruiten*; *item*
wéer uitbreken, *uitslaan* (als *schurfd*,
d werven enz.).

Reverdir, (v. a.) *Wéter groen*
maaken of *verwen*.

Reverdissement, (m) *Weêr groen-*
wording of *maaking* (f).

Révèremment, (adv.) *Beerbiedig-*
lyk.

Révèrence, (f) *Eerbiedigheid*;
eerbewyzing; *buiging*; *neiging*; *faire*
une profonde révérence, *eerbiedig*
buigen of *neigen*; *votre révérence*,
uw Eerwaardigheid of *Eerwaarde*
(*eernaam van Geesl. personen*);
sauf votre révérence, *behoudens*
uw' Eerwaardigheid; *ce mur fait*
la révérence, *die muur belt over*.

Révèrencieusement, (adv.) *Op*
eene gemaakte eerbiedige wyze.

Révèrencieux, *euse* (adj. sp. w.)
Die veel buigt, *neigt* of *vol compli-*
menten is.

Révèrend, de (adj.) *Eerwaarde*,
eerwaardige (*eernaam der Geesl.*)
Mon Révèrend Père; *Ma Révé-*
rende Mere.

Révèrendissime, (adj. & f. m.)
Hoog-eerwaardigste (*titel der voor-*
naamste Geesl.).

Révèrentiel, le (adj.); *crainte*
révérentielle, *Eerbiedige vrees* of
onzag met eerbied gemengt (als van
kinderen om trent hunne ouders enz.).

Révèrentieux. (Zie *Reveren-*
cieux).

Révérer, (v. a.) *Eerbiedigen*, *ee-*
ren, *ontzien*, *eerbied* of *onzag toe-*
dragen; *révérer ses supérieurs*,
les loix, *la vertu*.

Rêverie, (f) *Raaskalling*, *réve-*
ling (*extravagance*, *délire*); *suffery*,
mýmering (*radoterie*); *grillen*, *beu-*
zelaary, *droomery*, *berfenschim* (*lot-*
tise; *chimère*), als: *les rêveries des*
Poètes; *profonde rêverie*, *diepe*
gedachten of *mýmering*.

Revenir, (v. n.) *Wéder vcr-*
nissen.

Revers, (m) *De averegte* of *ver-*
keerde zyde (f. van iets); *le revers*
de la main, *d'une médaille*, *d'une*
lettre &c., *het buitenste* van de
tand, *de omgekeerde zyde* van een'
gedenk-penning, *van een' brief* enz.;
revers, *omkeering*, *omwending*, *té-*
genstoot (1); *un revers de fortune*,
ongeval, *ongeluk*; *un revers*,
op un coup de revers, *een averegte*
slag.

slag; revers, of slag (van een' mouw); de revers, (adv.) van agteren, als: battre de revers, van agteren beschieten.

Reverser, (v. a.) *Wéder inschieten, ingieten; item wéder sloren.*

Reversible, (adj. in Rechten) *Terug-keerend, dat terug-valt of wéderkeerd, als: sief reversible.*

Reversion, (f) *Terug-valling, wéder keering (van Goederen enz. op iemand).*

Revestiaire (m) *De sakrify, of kámer daar de Priester het mis-gewaad draagt (f).*

Revestement, (m) *Bemanteling, bekleding (f. als: een tener gráft met eene muur).*

Revêtir, (v. a.) *Kleeden, wéderkleeden (den armen); overtrekken, bekleeden, beschieten, bedekken (met iets in Bouw-k. enz.); voorzien, bekleeden, begifigen (met een ampt enz.).*

Revêtissement, (m) *Bekleding, begifiging (f. me: eenig ampt).*

Revêtu, ve (adj.) *Bekleed; voorzien enz. (zie Revêtir); un guez revêtu, een die van niet opgekómen is.*

Rêveur, euse (m. & f.) *Droemer, duster, suffer, myneraar, gek; myneraaster, suffer enz.*

Rêveur, euse (adj.) *Mymerend, duttend, diep in gedachten enz.*

Revirement, (m) *Wéder omwending, wending, laevering (f. van een Schip).*

Revirer, (v. a.) *Wédr omwenden, overslag smyten (een Schip); revirer (v. n.) de bord, laeveren.*

Reviser, (v. a.) *Overzien, revidéeren (een boek of rekening).*

Reviséur, (m) *Overziender; revisor.*

Revision, (f) & Overzien (n), de revise (f).

Revisiter, (v. a.) *Wéder bezoeken; item wéder doorzoeken of bezien.*

Revivification, (f) *Wéder-léven g-maaking.*

Revivifier, (v. a.) *Wéder léven-gig maaken, doen herleeven; item*

(in Chym. iets) *tot zyn voorige jaas brengen.*

Revivre, (v. n.) *Herleeven, wédr lèvendig worden.*

Réunion, (f) *Wéder veréniging.*

Réunir, (v. a.) *Wéder v réénigen, se zamen brengen of aan één bagten; item verzoenen, bevestigen, verénigen; se réunir (v. r.) zich by één vegen, de handen in-één slaan; zich verénigen.*

Révocable, (adj.) *Wéder-roepelyk, herroepelyk.*

Révocation, (f) *Herroeping, in-trekking (van enig bevel).*

Révocatoire, (adj.) *Dat wéder-roepen of opgeeven kan worden.*

Revoici (adv.); *Me revoci, bier ben ik wédr; le revoià, daar is by wédr of daar is het wédr.*

Revoir, (v. a.) *Wéder zien; item wédr bezoeken; item (iets) názien, overzien, doorloopen.*

Revoir, (f. m.) *Het overzien (n. van iets); item adieu, jusqu'an revoir, waart wel, tot wédrziens.*

Revoler, (v. n.) *Wéder vliegen; item wéder steelen of rooven.*

Revolin, (m) *Een val-wind.*

Révolte, (f) *Oproer, opstand (m), muitery (f).*

Révolté, ée (adj. & f.) *Opgegaan, oproerig geworden; een muitr, oproerige.*

Révolter, (v. a.) *Oproerig maaken, tot muitery aanzetten, in 't búrnas jaagen; (sêgen iets) doen opstaan.*

Révolter, (v. n.) *se Révolter, (v. r.) Oproerig worden, opstaan, muilen; item zich (sêgen iets) verzetten.*

Révolu, ve (adj.) *Omgelopen, omgeaknteld, afgeloopt, verstreken; an temps révolu.*

Révolution, (f) *Omloop (m), omaknteling (f. der sêren, tyd, enz.); omaknteling, omkeering, verandering, veruiffing (f. in staats-zaken).*

Revomir, (v. a.) *Wédr afkruiken, wédr overg-euen.*

Révoquer, (v. a.) *Herroepen, wédr-roepen, opgeven, vernietigen*

744 REV. RHE. RHIO.

(een uierje wil ont); teruz ontbie-
den (een' gezant); item revoquer en
doute, in twyffel trekken.

Réussir, (v. n.) Gelukken, wel uit-
vallen, slaagen.

Réussir, (f) Gelukkige of goede
uitkomst, slaaging (f), uitslag (m.
van iets).

Revu, ue (adj.) *Wider* gezien;
item overgezien, nágezien.

Revue, (f) 't Overzien, naspou-
ren, onderzoek (n); item beirscbou-
wing, monstriering (f. van 't Krygs
volk); faire la revue de son propre
cœur, des troupes &c.

Révulsif, ive (adj.) *Dat de vog-
ten des Ligchaams van de eene plaats
met geweld naar eenen anderen
druyt, en ongestalte verdoornakt.*

Révulsion, (f) *Geweldige terug-
druyving, ongesteldheid.*

Rez. (Zie Raiz).

Rhabillage, &c. (Zie Rabillage,
&c.).

Rheingrave, (m) *Een Ryn-graaf.*

Rheteur, (m) *Rédentkonstenaar,
rédenaar.*

Rhétoriciens, (m) *Een die de Ré-
deneerkunde of de welspreekendheid
verstaat of onderwyft; item een leer-
ling daar van.*

Rhétorique, (f) *De welspreekend-
heid.*

Rhinocéros, (m) *Rhinocéros,
(zeker dier met een boorn op de neus).*

Rhombe, (m. in Meet-k.) *Een
ongewerpig vierkant (n), een' ruit
(f).*

Rhomboidé, (m. in Meet-k.) *Een'
ruit met ongelijke zyden.*

Rhubarbe, (f) *Rhabarber.*

Rhumatisme, (m) *Vliegende jizt,
zinking, verkoudheid, (die op de zé-
nauwen valt).*

Rhume, (m) *Verkoudheid (f).*

Riant, te (adj.) *Lagchende; item
vrolyk, flygeestig, als: vilage riant;
item campagne riante, aangenaame
of bebaagelyke landschap.*

Ribaud, de (adj. & f. scheld w.)
*Hoerachtig, onrugtig; een Hoerenbrock;
een allemans boer.*

Ribler, (v. n. oulen gem. w.) *Lig-
wiften, nacht-loopen, aan de zwier gaan.*

RIB. RIC.

Riblerie, (t) *Ligmissery.*

Riblette, (f) *Dun reipje gerooht
vieesch.*

Ribleur, (m) *Nacht-looper, zwier-
bol*

Ribon-ribaine, (Gem. boert. en
oud w.) 't *Kofte wat het wille.*

Ribord, (m. in Scheeps-b.) *Zand-
brook (de 2de rei planken boven de
Kiel)*

Ribordage, (m) *Overzeiling, sloo-
ting der Schipen tégen malkander;
item de schade of havery daar van
(f).*

Ricaner, (v. n.) *Spotten of gek-
kelyk lagchen.*

Ricaneur, euse (m. & f.) *Een die
zulkis doet.*

Ric à ric, (adv.) *Naauw, sekerp,
juist, tffen op tffen aan; tu vas bien
ric à ric, gy gaat naauw te werk.*

Richard, (m. gem. w.) *Een ryk
man, rykaard.*

Riche, (adj.) *Ryk; homme, païs
riche, een ryk man, land; habit
riche, een kostbaar kleet; riche
taille, eene schoone gestalte; dis-
cours riche, zynryke redn.*

Riche, (m) *Een ryke, ryk man;
un riche mal-aïse, een ryke die wei-
nig gerde van zyn goed heeft.*

Richement, (adv.) *Rykelyk, over-
vloediglyk; kostbaarlyk, kostelyk; item
elle est richement laide, zy is
zeer leetlyk.*

Richesse, (f) *Rykdom (m); goederen
of middelen (n.pl.); item kostbaarheid,
kostelyheid; schoonheid (f); item
woorden-rykheid (f. eener taal); con-
tatement passe richesse, 't ver-
geen is 't al.*

Ricin, (m) *Wonder-boom (m);
item schaaft-, bonden- of koe-luis (f).*

Ricochet, (m) *Opfluit; faire des
ricochets, op 't water keilen (dat is
met een p'at steentje op 't water zo-
danig gooijen of schieten, dat het
daar op voortfluit); item een' kógel
zodanig schieten; la chanson du ri-
cochet, lieze zond'r einde.*

Ricochon, (m) *Leer-jongzen (in de
munt).*

Ride, (f) *Rimpel (in 't voorboord),
rons (in stoffen) rimpel, golfje (op 't
water);*

water); rices, (plur.) talie-reepen, soursouwen (om 't scheeps-want mee vast te surren).

Ri é, ée (adj.) Gerimpeld, gefronst.

Rideau, (m) Een Gordyn (f); tirer le rideau, de gordynen open trekken, open schuiven; item to. baalen, toelchbuiven; tirer le rideau sur quelq e chose, de gordyn ergens voor schuiven, zults verbergen of met stilzwigen voorbygaan.

Ridelle, (f) Wigen ladder.

Ri er, (v. a.) Rimpelen, fronsen. (het aangezigt, plossen enz.) verschrompelen ('t vel; item (by Zee-l. 't want of een touw) aanbaalen, vastsurren; (een z. il. inbinden; rider, (v. n.); se rider, (v. r.) rimpelen, fronsen; item kabbelen, kleine golfjes maaken (a. s. 't water doet).

Ridicule, (ad. & f.) Belagchelyk, bespottelyk; tourner en ridicule, bespottelyk maaken; un, ou une ridicule, een belagchelyk mensch; un ridicule achevé, een volstaagen zot, een aartsgeek; le ridicule, het belagchelyke of bespottelyke; reprendre le ridicule des hommes; donnen ou tomber dans le ridicule, in ongerymtheit vallen.

Ridiculement, (adv.) Belagchelyk; gekkelyk, bespottelyk.

Ridiculiser (v. a. rendre ridicule) Belagchelyk maaken; se ridiculiser, (v. r.) zich ten spot stellen.

Ridiculité, (f. weinig gebr.) Belagchelykheid.

Rieble. (Zie Gratteron).

Rien, (f. m.) 't Niet (n. dat niet is wezen is), de nietigheid (f. le neant); niets, niet-met-al; un pur rien ne peut devenir que'que chose que par une puissance infinie, een enkel of zuiver niet enz., c'est un pur rien, 't is een enkel niet, niet-met-al, of iets van geen belang, een wiste-waife; un rien suffit pour le fâcher, om het geringste ding word hy boos; je ne dis rien, ik zeg niets; cela ne vaut rien, dat deugt niet; César ou rien, of Keizer of niets; item (Vulgo) of front of Koning; il n'est rien moins que ce-

la - hy is niets minder als dat; il n'est rien tel que cela, daar is niets diergelyks; cela n'y fait rien du tout, dat doet 'er niets of niet-met-al toe; il ne tient à rien, que je ne le fasse, het scheeld nergens aan, of n'is heet, dat ik het niet doe; n'être bon à rien, nergens toe deugen; cela ne sert de rien, dat diend nergens toe, of is van geen nut of waarde; il ne feroit cela pour rien du monde, hy zou dat om geen ding van de waereld doen; je n'en crois rien, ik geloof 'er niets van; il ne m'est rien, ou, de rien, by bestant my niet, of by is my van geen hulp of waarde; en moins de rien, in minder dan niet, in een oogenblik, als; je reviendrai en moins de rien; compter pour rien, voor niets achten; que vent il dire? rien autre chose, sinon que &c., wat wil hy zeggen? niets anders, dan dat enz.; si peu que rien, zoo weinig als niet; on vit en ce pays là pour rien, men kan in dat land van een kleinigheid bestaan; comme si de rien n'étoit, als of het niet-met-al waer, of zonder acht te staan; je n'en ferois rien, ik zal 't niet doen; qui n'a santé, n'a rien, die gezondheid mist, mist alles; des riens, (pl.) nietghebten, heuzelingen, als: ce sont de purs riens.

Rien, (f. m.) Iets, iets (quelque chose); y a-t-il rien de si beau? is 'er iets zoo fraai? je n'ai jamais vu rien de pareil, ik heb nooit iets diergelyks gezien.

Rierefief. (Zie Arriere-fief).

Reur, ense (m. & f.) Logcher; lachster, lach-bek; poetsen maaker; il a les riens de son côté, een ieder lacht hem toe, hy kan doen wat hy wil, of hy heeft twee wiste voeten (spr. w.).

Rillard, (m) Een' raffel-schaaf (f).

Risler, (v. a. gem. w.) Weg kaa-pen, naar zich krauwen.

Rigide, (adj.) Sireng, hard, straf (severe); horame rigide, een straf man; vertu rigide, streng deugd.

Rigidement, (adv.) Gestrengelyk enz.

746 RIG. RIM. RIN.

Rigidité, (f) *Geftrengheid, ftrafheid.*

Rigodon, (m) *Zekere dans.*

Rigole, (f) *Riool, verlaat* (n), *water-loop* (m); *item lange kuil of grás* (f. om boomen in te pooten, voornamlyk voor een' hegge).

Se Rigoler, (v. n. gem. w.) *Zich verlustigen.*

Rigorisme, (m) *Strenge-zedenleer* (f); *item ftyvigheid* (f. in 't aankleeven van eenig gevoelen).

Rigoriſte, (m) *Strenge Zedenleeraar*; *item een die ftyf op zyn gevoelen ſtaat.*

Rigoureuſement, (adv.) *Op eene geftrengte wyze.*

Rigoureux, enſe (adj.) *Geftreng, ſtreng, ftraf*; *hiver, jage rigoureux*; *peine rigoureuse.*

Rigri, (m. gem. w.) *Lompen vlegel.*

Rigueur, (f) *Geftrengheid, ſtrengheid, ftrafheid, ſcherpheid*; *rigueur de l'hiver, des loix &c. à la rigueur*, (adv.) *ſtipetlyk, naar de letter*; *à la dernière rigueur, ou à toute rigueur*, (adv.) *op zyn ſtrengſte, ten uiterſten.*

Rimaille, (f) *Armbarſtige poëzy.*

Rimailler, (v. n.) *Elenſdige of ſlegte vaerze: maaken.*

Rimailleur, (m) *Armbarſtige Diſteter.*

Rimaffer, (v. n. boert. w.) *Dichten.*

Rimaffeur, (m) *Slegte Dichter.*

Rime, (f) *Rym, dicht-maat*; *poëzy*; *il n'y a ni rime ni raifon, dat ſtaats als een tang op een verken, of daar is geen zin noch ſlot in*; *il n'entend ni rime ni raifon, hy verſtaats geene rede, of hy is een volſlagen gek*; *item donneſ bonne rime, roeid wel aan* (Zee-w.).

Rimer, (v. a. & n.) *Rymen*; *item rimer richement en Dieu, by God, naam op allerlei wyze zwaeren of vloeken.*

Rimeur, (m. ſpot w.) *Rymer.*

Rinaire, (adj. in Genees-k.) *Dat in de neus is.*

Rinceau, (m. in ſchild. en Boek. k.) *Loofwerk* (n).

RIN. RIO. RIP. RIR.

Rincer, ou, Rinſer, (v. a.) *Spoelen, afſpoelen, uitſpoelen* (met water).

Rincure, ou, Rinſure, (f) *Spoelwater* (n), *ſpoeling* (f).

Ringeat, ou, Ringot, (m) *Kim, kinnebak, krop* (f. aan den voorſteven alwaar een ſchip ryst).

Ringrave. (Zie Rheingrave).

Riocéros. (Zie Rhi).

Rinſer. (Zie Rincer).

Rinſtruire, (v. a. Weér onderwyzende van onderriichten).

Riole, (f. weinig geb.) *Vernaaſt* (n), *uitſpanning* (f).

Riolé, ée (adj.) *Gefchakeerd, geſtreept met verſcheidene kleuren.*

Riote, (f) *Harrewarrery, kleine twiſt, kibbelaary.*

Rioter, (v. n.) *Grimlagchen, zoerjes lagchen*; *item kibbelen, kyven.*

Rioteux, enſe (adj.) *Kibbelagtig, kyſagtig.*

Ripaille, (f) *Gaſtery*; *faire ripaille, gaſten en braſſen, 'er een goed leeven van neemen.*

Ripe, (f) *Beitel* (m. om ſteenen enz. meeſt gelijk te maaken, by Steenb.).

Riper, (v. a.) *Gelyk maaken, bebakken* (een' ſteen of muur).

Ripopé, (m) *Slegte wyn* (m); *een mengſel-moets* (n).

Ripoſte, (f) *Tégenſtoot* (m. in de ſcherm-ſch.); *item prompte ripoſte* (replique), *vaerdig antwoord.*

Ripoſter, (v. n.) *Een tégenſtoot doen*; *item vaerdig antwoorden.*

Ripuaire (adj.); *Les loix ripuaires, de Weten der aloude volkeren die langs de maas en ſchelde woonden.*

Rire, (v. n.) *Lagchen*; *éclater de rire, lagchen dat het ſchateren*; *ne pouvoir ſe tenir de rire, zich van lagchen niet bedwingen konnen*; *je penſai crever, m'étouffer, me pâmer de rire, ik meende van lagchen te barſten, te ſmooren, te bezwyken*; *rire à gorge déployée, luidkeels lagchen*; *rire du bout des dents, gemaakt of geduongen lagchen*; *rire ſous cape, ou dans ſa barbe,*

RIR. RIS.

belmelyk of in zyn' vuist lagchen;
rire tout son soul, zich zat of zyn'
buik vol lagchen; item zich wakker
verlustigen; rire, toe-lagchen, gunstig
zyn, als: tout lui rit; la fortune
lui rit; tout rit dans ce jardin,
dans cette maison, alles lacht u
toe, alles is even schoon in die tuin
enz.; rire (railler), spotten, gekschee-
ren; rire au nez de quelqu'un,
met iemand opentlyk den gek schee-
ren, hem daar by by staat uitlag-
chen; rire (badiner, plaisanter)
boorten, kortsuylen; avoir le mot
pour rire, koddig, snaakerig of
kortsuylig zyn; je le disois pour
rire, ik zeide het uit kortsuyl of
jokkerny; faire rire le monde, de
waereld (de menschen) doen lagchen;
appréter à rire à la compagnie,
't gezelschap aan 't lagchen helpen;
item zulks ten spot zyn; rire de
quelqu'un, iemand uitlagchen, be-
geiken; se rire, (v. r. se moquer)
spotten, lagchen, den gek scheeren;
se rire de tout le monde, met de
beele waereld den spot dryven, of die
niets achten; on s'en est bien ri,
men heeft 'er wel om gelagchen; jeme
ris de vos menaces, ik lach met
uw' dreigementen of ik geef om uw'
bedreigingen niet.

Rire ou Ris, (f. m. plur. ris)
't Lagchen (n), een lach (m); le ri-
re est le propre de l'homme, 't
lagchen is enz.; un rire ou ris
agréable, een aangenaame of vrien-
delyke lach; un ris canin, een lach
waar by men de tanden laat zien;
un ris sardonien, een gedwongen
lach, les graces & les ris parlent
par votre bouche, de bevalligheid
en vrolykheid enz.

Ris, (m. Zee w.) Reef, reeband;
prendre un ris, ('t zeil) reeven,
zwigten, inbinden.

Ris (m); Ris de veau, een kalfs
zweezerik, een sogje.

Ris, (m) Ryf (Zie Riz).

Risban, (m) Steene-beer (m),
schors (f. aan een been).

Ris'sle, ou Rixdale, (f) Een'
Eyedaler (m).

Risée, (f) Gelach, geselschap (n);

RIS. RIT. RIV. 747

on fit de grandes risées, men
lachte dat het schaterde; risée, be-
lagching, bespottling, begekking, schimp,
als: s'exposer à la risée publique;
servir de risée à tout le monde,
ieder-één ten spot of spektakel ver-
trekken; digne de risée, der be-
spottling waardig.

Risibilité, (f) Het vermógen om
te lagchen.

Risible, (adj.) Dat lagchen kan;
item belagchelyk.

Risablement, (adv.) Belagchelyk,
bespottelyker wyze.

Risiere. (Zie Riziere).

Rispoite. (Zie Riposte).

Risquable, (adj.) Waagbaar; avan-
tuurlyk, lagchelyk, gevaarlyk.

Risque, (m) Gevaar, perykel (n);
courir risque de la vie, gevaar
loopen van het leeven te verliezen;
au risque de &c., ten gevaare of
ter waaging van enz.; prendre une
chose à son risque ou à ses ris-
ques, iets voor zyn' rekening nee-
men, het gevaar daar van uitstaan;
risque, (f) als: à tout risque,
met waaging, of op avontuur van
alles.

Risquer, (v. a.) Waagen, in ge-
vaar, in de waag-schaal zetten.

Rissole, (f) Vleesch-pastysje (n).

Rissoler, (v. a.) Roosten, snerken,
bruin bakken of braaden.

Risson, ou Hérisson (m) Dreg (f.
anker met 4 klaauwen).

Rit ou Rite, (m. in 't meerv.

Rites) Kerk gewoonte, -orden of-pleg-
tigheid (f).

Ritournelle ou Ritournelle, (f)
Muziek-stuk, dat vóór en ná 't zin-
gen van een lied of vaers met de
viool enz. gespeeld word (n).

Rituel, (m) Kerk-boek (n. inbou-
dende de Kerk-plegtigheden).

Rivage, (m) Strand (n), oever
(m) kust (f).

Rival, ale (m. & f.) Médevyer;
médevyfster; item médedinger; méde-
dingster.

Rivalité, (f) Médevying, minne-
fryd, méde-boefschap; item méde-
dinging (concurrance).

Rive, (f) Water-kant, d'uitefste
kants

748 RIV. RIZ. ROB. &c.

kant (van een rivier, tyver, bosch enz.), il n'y a ni fond ni rive, daar is geen grond noch peil in.

River, (v. a.) Omklinken (de punt van een' pyker); river le clou à quelqu'un, iemand de mond snoeven.

Riverage, (m) Strandrecht (n).

Riverain, (m) Strand-bewoonder, een die op de kant van een' rivier of bosch woont.

Rivet, (m) Omgeklinkene punt van een' dâgel (f); item een klinknâgeltje (n).

Riviere, (f) Rivier, stroom; riviere marchande, vaarbare stroom; poisson de riviere, rivier-visch; porter l'eau à la riviere, water in zee, of sparren na noordwegen brengen, verkeerde dingen doen. (NB. door riviere kan men groote en kleine stroomen verstaan, maar door fleuve alleen de groote).

Riz, (m) Ryf (zêker gewas).

Riziere, (f) Ryf-akker (m).

Robe, (f) Tabbaard of tabberd, lange rok (m, die in sommige plaatsen door de Raadsheeren en Rechtsgeleerden, als zyftu geeren, gedragen word); porter la robe, être de robe, een Recht geleerde enz. zyn; quitter la robe, het Raadsheer- of pleit-amt neêr-leggen; gens de robe, lieden van den tabberd, Raadsheeren of Rechtsgeleerden; robe de chambre, nacht-rok. japon (m); robe, ordens-kleed (n), monniks-rok; robe, dârm (m, van een' beuling); jabot (f) of taft (m, van boonen of erdies); vel (n, eener kat enz.).

Robin, (m, schimp w.) Een Rechtsgeleerde of Rechts-bediende; item een wêr, bruse gek.

Robinet, (m) Kruis, (f, om mede te maaken).

Roboratif, ive (adj.) Versterkend; als: médicament roboratif.

Robuste, (adj.) Sterk (van lyfen te sterk); hard vastig, kloek (van geest).

Robuement, (adv.) Sterk enz.

Roc, (m) Rots, Steen-rots (f; item Kalk (m, in 's Schank-spel).

Rocaille, (f) Schulp, (f pl.) kei-steenjes (n, pl. tot schulp- of gros-werk).

ROC. ROD. ROG.

Rocailleux, (m) Schulp- of gros-werk.

Rocambolle, (f) Spaansche sjaloe of knoflook.

Roche, (f) Rots, steen rots, klip; cœur de roche, een versteend (ongrvoelig) hart; eau, cristal de roche, berg water; berg-kristal.

Rocher, (m) Rots, steen-rots, klip (f); (figuurl.) rots-steen (m), troelugs (f).

Rochet, (m) Koor-kleed eens Bisshops (n); item haspel (m), spoel, bobyn. (f, by Handwerks-l.).

Rocouier, (v. n.) Kirren (als de durven).

Rocourt, (m) Rokoe (f, zekere vers).

Rode, (f) de proue, de poupe, vóór stieren, agter-pleven (n, in de middellandsche zee).

Roder, (v. n.) Zwerven, omzwerven, omloopen.

Rodeur, (m) Zwerfver, een die overal heen loopt.

Rodomont, (m) Een zweijfer, wind-maaker, blaas-kaak, snuiter, poeb-hans.

Rodomontade, (f) Gezwets (n), snorkery, wind mankery (f).

Rogations, (f, pl.) De Kruis-dagen (m, pl.).

Rogatoire, (adj.) Verzoekend.

Rogaton, (m) Bedel-brief (m), verzock-schrijft, bedel gedicht (n, om iets te bekómen); rogatons, (plur.) oude prullen van tapieren; item overgeblevene brokken (eener maalsyd); item gebêdelde brokken (in een bedelaars zak).

Rog r (m); un roger bon temps, een karige zonder zorg, of een die vielden laat zorgen.

Rogne, (f) Schurft (n), krauwagie (f, Gale).

Rognement, (m) Besnoeying (f).

Rogne-pied, (m) Hoef-smids-rafp (f).

Rogner, (v. a.) Besnoeyen, afknippen, afnyden, korten, snuiken; rogner la monnoie, un livre, les ongles, les ailes, les gages; il est le maître, il rogne, il taille, by is meester, by handelt naar zyn goed-

ROG. ROI. ROI.

danken; rogiert les aines à quel-
qu'un; iemands magt danken of be-
nemen.

Rigneur, euse (m. & f.) Geld-
hoover; snoefster.

Rogueux, euse (adj.) Schurfsig.

Rognon, (m) Nier; rognons
(plur. testicules); être chaud des
rognons, grrrryn.

Rognoner, (v. n. gen. w.) Pres-
teler, knorven.

Rognare, (f) Affnoefel, affnyd-
fel (n); snippelingen (f. pl.).

Rogue, (adj.) Troes, hoogmoedig.

Roi, (m) Koning. Roi d'armes,
wapen-Koning (Héraut); roi des
vieux, d'un bal, de opperfe der
muzikanten; aanvoerder, item aan-
vochter van een bal; les Rois, le
jour ou la fête des Rois, drie
Koningen-dag; faire les Rois, drie
Koningen dag houden, rido veruust
gen; Roi, Koning (in 't kaart-en-
schaak spel); pied de Roi, voer-
maat van 12 duim; vivre en roi,
leven als een Koning; de par le
Roi, van 's Konings wegen of in 's Kö-
nigs naam.

Roiat, Roiaume &c. (Zie Royal
&c.).

Roiide, (adj. word gemeenlyk uit-
gesproken Raide) Styf, strek, on-
buigzaam, enz.; jambe, corderoide,
stijf been, styve koord; homme roi-
de, een styf, onverzettelyk, hard-
nekkig man; roide de froid, styf
van koude; montagne, riviere, vol
roide, styf berg, snelle stroom,
snelle vugt; se tenir roide, zich
styf of hardnekkig houden; tomber
roide mort, mors doot vallen; son-
pe roide de fel, alie sterk gezoutsene
soep.

Roiide, ou Roidement, (adv.)
Styf, strek; item steil; item snellyk.

Roider, (f) Styfheid, strekheid,
spanning (van een touw enz.); hard-
nekkigheid, onverzettelykheid, streng-
heid (des gemeds); steilheid (van een
berg enz.); snelheid (van een stroom
enz.).

Roidir, (v. a.) Styf maaken, strek
spannen.

Roidir (v. n.); se Roidir (v. r.)

ROL. ROM. 749

Styf of strek worden, styven; item
zich (ergens) hardnekkig yk tegen ver-
zetten, aankanten of verharden (ne
point se relâcher).

Roigner, Roignon. (Zie Rogner
&c.).

Roitelet, (m) Kinkje (n), klei-
ne koring (m); item een winter-
kinkje (zeker vogeltje).

Rôle, (m) Rol, iijl (f), register
(n); item rol der toneelspeelers;
rôle des vaillies, iijl der schastin-
gen; mettre au rôle, op de rol zet-
ten, inschryven (om voor 't Gerecht
te dienen; jouer hier son rôle, zy-
ne rol wel spelen; item zich wel ge-
dragen.

Ro-er, (v. n.) Rollen schryven;
item inschryven, registreeren.

Rôlet, (m) Rohet (n); je suis
au boat de mon rôlet, ik heb ge-
daan ik weet niets meer.

Romain, aine (adj.) Romeinsch,
roomsch.

Romain, (m) Romein-let er (f. by
Boektrukkrs).

Romaine, (f) Zie Pefon).

Roman, (m) den ve dichtfel (n),
verzonne geschiedenis (f), een rô-
man (m); parler roman, met ver-
dichte dingen voor den dag kö-
men.

Romance, (f) Spaansch Hollen-
dich (n).

Romancier, (m) Schryver daar
van.

Romanesque, (adj) Fabel'ügrig.

Romanesquement, (adv.) Fabel-
ügriger wyze.

Romaniser, (v. n.) Rômanen
schryven; item waare geschiedenissen
als zoquand beschryven.

Romaniste, (m) Rôman of verdicht-
fel schryver.

Romarin, (m) Rozemaryn.

Rominagrobis, (m) (sp. w.) Een
die een' gemachte desigtheid ver-
toond.

Rompement (m) de tête, hoofd-
breking (f).

Rompere, (v. a.) Breken, ver-
breken, insakken breken enz.; rom-
pre un bras, la glace, een' arm,
het ys breken; rompre par le mi-
lien,

lieu, door midden breeken; rompre un marché, un pont, une affaire, un mariage, een' koop breeken; een' brug afbreeken; een zaak af breeken, opheffen; een huwelyk verbreeken; rompre la laine, de wol breeken of met verscheidene kleuren mengen; rompre un discours, le sommeil, le silence, l'amitié, les fers, een gesprek, den slaap slooren. aanvoangen te spreken; de vriend schap breeken; zyne boeyen of klui sters afshulden, zich vry maaken; rompre (consédier) une armée, een heir of léger van één scheuren, af-danken: rompre une assemblée, eene veradling doen scheiden; rompre la tête à quelqu'un, iemand het hooft breeken, hem moeyelykheid aan-doen; rompre les chemins, de wegen bederven; rompre, gewennen, afcrichten, oefnen, als: rompre un cheval au trot; quelqu'un à une chose; rompre la mesure, geen maat of slag houden; rompre, verdeden, als: cet incident a rompu toutes mes mesures; rompre la paille, on-dénig worden, scheiden, rompre les dez à quelqu'un, iemand's voornemen verdeden; rompre son voyage, zyne reize opschorten of veranderen; rompre la glace (spr. w.) het ijs breeken, den weg tot iets baan-nen; rompre l'anguille au genou (spr. w.) onmogelyke dingen besaan; rompre les chiens, (spr. w.) op een ander onderwerp vallen; rompre le jeûne, les vœux, de vasten, de geloften niet houden; rompre un criminel tout vif, eenen misdaatiger levendig vabracken.

Rompre, (v. n.) Breeken. on-dénig worden, de vriendschap breeken enz.; rompre avec quelqu'un; ils ont rompu ensemble; il vaut mieux ployer que rompre (spr. w.) 't is beter te buigen als te breeken, dat is, men doet best wat toe te geven; rompre en visière à quelqu'un, tegen iemand aandruischen of uit-aaren, hem in de stink zit en; rompre, verschaalen, zyn' kragt verliezen, als: vin qui ne rompt point; se rompre, (v. r.) breeken,

verbrooken worden, van één springen, in stuiken gaan, verbryzelen; à tout rompre, (adv.) als op 't uiterste komt, als alles bezeeft; j'aurai toujours mon recours vers un tel, à tout rompre.

Rompu, ne (adj.) Gebróken enz. (Zie Rompre); Style, nombre, homme rompu, gebróken schryfs-tans enz.; couleur rompue, gebrókene of gemengde verwe; rompu dans, ou à quelque chose, geóeffend, bedreeven in iets; chemin rompu, (door régen enz.) bedórven weg; les postes sont rompues, de posten gaan niet rigtig; rompu de travail, zeer afgemat; à bâtons rompus, (adv.) by vlaagen of tuschenpoozing, niet gezettelyk; dormir, travailler à bâtons rompus.

Ronce, (f) Braam, braam-struik (f); (figuurl.) doorn, distel (m), moeyelykheid (f); chemin semé de ronces, een weg met doornen bezait; le chemin de la vertu est plein de ronces & d'épines, de weg der deugd is vol distelen en doornen.

Ronceroi, (m) Braam-bosch, (m) doorn-struiken (f. pl.).

Rond, de (adj.) Rond, cercle rond; boule, table ronde; item homme, compte rond, een rondborstig, opregt man; eene offene rëkering; du fil rond, dik en sterk, garen; nombre rond, een rond of vol getal; femme grosse & ronde, kors en dik vrouws-perfoon; voix ronde, volle of sterke stem; période ronde, een wel-klinkende vol-zin.

Rond, (f. m.) Rondte (f) bes rond (n), cirkel, kring (m); rond d'eau, ronde fontein-bak; en rond, (adv.) in 't ronde, kringwyse; tourner, se mouvoir en rond; être assis en rond.

Roudache, (f) Rondas (n. schild).

Ronde, (f) De Ronde; faire la ronde, de ronde doen; item de gezantheid rond drinken; à la ronde, (adv.) in 't rond, in de rondte; dix lieues à la ronde; boire à la ronde.

Rondan, (m) Rondesl; (n. zéker dichts)

RON.

licht); item *muziek-fluk dat eindigt* zoo als 't begint; item *ronde pastei-plank*; *schyf* (f. om glas op te stypen).

Rondelet, te (adj.) Rondagtig; item kort en dik, poezelig.

Rondelet, (m) *Zéker spaansch dans-liedje* (n).

Rondelin, (m. boert. w.) *Een zeer dik-lyvig man*.

Rondelle, (f) *Schildje*; item *rond tórensje of rondeel* (n); *ronde beitel* (m).

Rondement, (adv.) *Rondelyk*, in de rondte; item *rondboorfiglyk*, oprechtelyk, zonder omwégen, voor de wuif.

Rondeur, (f) *Rondheid*, rondte.

Rondin, (m) *Een ronde knuppel* (m), *ongekloofd knuppel-bout* (n).

Rondiner, (v. a. gem. w.) *Knuppelen*, met een knuppel heukem.

Ronflement, (m) *Snorking*, ronking (f); item 't *gesuis*, of *gegons* (der winden); 't *gebruis* (der zee); 't *gebulder* (n. van geschut).

Ronfler, (v. n.) *Snorken*, ronken; *snuiven* (uit de neus als de paerden); item *baldereen*, *buldereen*, (als geschut); *suizen*, *gonzen* (als de wind); *bruiffen* (als de zee).

Ronfleur, enfe (m. & f.) *Snorker*; *snorkfler*.

Ronge, (m) 't *Herkaauwen der berten* (n).

Ronger, (v. a.) *Knaagen*, *knaauwen*, *knabbelen*; *ronger* an os, aan een been *knaauwen*, een been *kluiven*; on lui a donné un os à ronger (spr. w.), men heeft hem een *babbel* steentje gegeven, dat is, *werk verfschaft*; *ronger*, op-eeten, *verteeren* (als reij 't yzer), *ronger* ses ongles, *zyn nágels afbyten*; item *iets bepeinzen*; *ronger* son ratelier, on sa litiere, (spr. w.) *niet te byten nog te breeken hebben*; *ronger* son frein (spr. w.), *zyn verdriet opkroppen*; se *ronger*, (v. r.) *le coear zich kwelien*; *etre rongé*, *dor-knaagd*, *opgegeeten worden* (van iets).

Rongeur, (adj. m. alleen dus); *Le ver rongeur*, *de knagende worm*, of 't *knagend geweten*.

ROQ. ROS. 751

Roquelaare, (f) *Zéker over-rok* (m).

Roquer, (v. n.) 't *Kasteel naaff den Koning zetten* (in 's schaak-sp.).

Roquet, (m) *Kort manteltje*; item *een deensch bondje met fleile ooren* (n).

Roquille, (f) *Pintje*, *half bakje*, *laag wyn glaasje* (n).

Roface, (i) *Groote roos* (in Bouw-k.).

Rofaire, (m) *Roozen-krans*, *pater-noster*.

Rofat, (adj. m.) *Van roozen*, als: *onguent*, *miel*, *vinaigre*, *huile rofat*, *roos-zalve*, *roozen-bóning* enz.

Rose, (f) *Een' Roos*; *eau de rose*, *roozen-waer*; *rose* de diamanths, *diamante boots*, *borst-juweel*; *bouche de rose*, *roozen-mond*; *découvrir le pot aux roses* (spr. w.) *het geheim ontdekken*; *il n'y a point de rose qui ne devienne graticu* (spr. w.) *er is geene schoonheid of ze vergaat*.

Rosé, (adj. m.); *Vin rosé*, *schoone roode wyn*.

Roseau, (m) *Een Riet* (n).

Rosée, (f) *Dauw* (m).

Rosé-noble, (m) *Roosendel*.

Rosette, (f) *Rooije* (n), *iets tocierraad als een roos gemaakt*; *roos-nágeltje* (n. op een koffer enz.); item *roode inkt* (m); *zuiver rood koper* (n).

Rosier, (m) *Roozen-boom*; item *kam-maaker* (der weeven).

Rossane, (f) *Geels gerzik*.

Rosse, (f) *Een oud afgereeden paerd* (n), *oude schend-meer*, *jakhals* (m); *un bon cheval ne devient jamais rosse* (spr. w.) *een braaf karel word nooit een' deugeniet*; *vieille rosse*, *oude schend-meer*, *oud ondeugend wyf*.

Rosier, (v. a. gem. w.) *Slaan*, *afrossen*.

Rossignol, (m) *Nagtegaal*; item *Keizer*, *kromme sleutel* of *haak* (om sloot met op te steeken); *rossignol d'Arcadie*, *een ezels*.

Rossignoler, (v. a.) *Zingen als een nagtegaal*.

Rossolis, (m) *Rossoli*, (*zékere gewrige brandewyn*).

Rosier,

Roster, (v. a.) Beweten, bewinden (een touw).

Rostrale (adj. f.); Couronne rostrale, scheeps-kroon (met een sned als een steen verwerd en by de Romeinen gegeven aan den geenen die 't eerst een vyants Schip aangeklampt had).

Rature, (f) Wooling, seizing (f), schietmas garen (n).

Rot, (m. gem. w.) Oprisping (f. der maege); faire un rot, oprispen.

Rôt, (m) 't Gebrad (n); être à pot & à rôt, pot en pan zyn, dat is, met elkander gemeen zyn.

Rotateur, (m) Oog-spier, waar-mee men lukt (f).

Rotation, (f. in Sterrek.) Om-draaying, omwenteling.

Rôt-de-bif, (m) Gebraden agter-bout.

Rote, (f) 't Voornaamste Ge-rechts hof te Rômen.

Rotr &c. (Zie Rotter &c.).

Rôti, ie (adj.) Gebraden.

Rôti, (f. m.) Gebraden vleesch, een gebrad (n), iets dat gebraden of geroost is; accommoder un homme tout de rôti, iemand wakker afroisen.

Rôtie, (f) Een stuk of snee geroost brood.

Rôtierre, (f) Plaats daar de ben-nip of 's vlas geroost of geweekt; item daar zulks geroost word.

Rotin, (m) Klein zuiker-riet (n).

Rôtir, (v. a & n.) Braaden; item van de zon of hitte verbranden; il n'est propre ni à bouillir, ni à rôtir, hy deugt reigens toe.

Rôtisserie, (f) Braadery, gaar-keuken.

Rôtisseur, euse (m. & f.) Braa-der, gaar kok.

Rotondité, (f) Rondheid (der aar-de).

Rotter, (v. n. gem. w.) Opris-pen (faire un rot).

Rotale, (f) De knie-schijf.

Roture, (f) Burger- of boeren-sland (m), onedelijke of gemeene af-komst (f); item een boeren goed, goed dat niet edel is (n); gens de ro-

ture, geenen o ondelijk volk, als; borge, of boeren.

Rouurier, re (adj.) Onedelijk, burgerlijk, gemeen, boerich; bien rouurier; personne roturiere.

Roturier, re (f. m. & f.) Een ondelijk persoon, gemeen man, burger, boer; boerin.

Roturièrement, (adv.) Boersch, gemeen, als een gemeen man; terre possédée roturièrement.

Rouable. (Zie Rable).

Rouage, (m) Wiel-werk, rader-werk (n).

Rouan, (adj. m.); Cheval rouan, een ros paard, een vos.

Ruave (f) Rits-yster (n), rits (f. om vaten m. te merken of te ritsen); item een pomp-boor (f).

Rouaner, (v. a.) Ritsen, merken; item (een' pomp) booren.

Rouanette, (f) Rits-ystertje (n).

Rouant, (adj.); Paon rouant, een paauw met een' uitgebreidden staert (in een wapen).

Rouble, (m) Roebel, (Russische ryksdaalder, waertig omrent 48 fl. Holl.).

Rouche, (f) De romp (n), 't ge-ramp (n. van een Schip).

Roucouler. (Zie Rocouler).

Roue, (f) Wiel, rad (n); item paauwe-staert (m); faire la roue, omzwenken; item den staert uitbreiden (als een paauw); roue de fortune, geluks-rad; pouffer à la roue, voort-dryven, helpen.

Rouelle, (f) Schijf, ronde schijf; rouelle de veau, de pomme, kalfs-schijf; appel-schijfje; couper par rouelles.

Rouer, (v. a.) Rábraaken (een' misdadiger); rouer de coups, lustig afroisen, armen en beenen bree-ken (als men zegt); rouer du chan-vre, kornip rooien; rouer une ma-noeuvre, een touw afschieten, in 't ronde leggen; être roué de fatigue, ganssch afgem is zyn.

Rouet, (m) Een spina-wiel; item speel-wiel (n. der wynd.); 't kam-rad (n. in een' molen); boom (m. van een weef-ge-touw).

Rouge, (adj.) Rood; ruban rou-

ge; joues rouges; devenir rouge, *ſchaamrood* worden; fer rouge, *gloeyend* yzer.

Rouge, (f. m.) 't *Rood* (n), de *roode kleur* of *verwe* (f); le rouge lui monte au viſage, *hy bloeft of word ſchaamrood*.

Roug-âtre, (adj.) *Roodligtig*.

Rougeand, de (adj. & f.) *Roodkleurig*, *bloozend*; een die *bloozende wangen* heeft.

Rouge-bord, (m) *Een roomer vol*, een *hoor te vol glas wyns*.

Rouge-gorge, (m) *Een Roodborſje* (n. zeker *Vogeltje*).

Rougeole, (f) *De mázſien* (plur.).

Rouge-queue, (f) *Een Roodſtaartje* (n. zeker *Vogeltje*).

Rouget, (m) *Zee-baar* (zeker *viſch*).

Rouge-trogne, (m) *Een zuiper*, *rood-neus*.

Rougeur, (f) *Roodheid*; *blos* (in 't aangezijs); *ontſteeking*; *puiftigheid*; *puift*; avoir des rougeurs au viſage, *puiften enz hebben*.

Rougir, (v. a.) *Roodmaaken*; *item gloeiend maaken*, *gloeien*.

Rougir, (v. n.) *Rood worden*; *blozen*, *beſchaamd of verlegen worden*; *faire rougir*.

Rouille, (f) *Roeſt* (r); *amaffer de la rouille*, *verroefen*.

Rouiller, (v. a.) *Doen roeſten* (faire rouiller).

Rouiller (v. n.), ſe Rouiller, (v. r.) *Roeſten*, *verroefen*; *item verſtoppen*, *bot worden* (als de q. ſ).

Rouilleux, ſe (adj.) *Roeſtig*.

Rouillure, (f) *Roeſt* (m), *roeſting*, *verroefing* (f).

Rouir (v. a.) *le chanvre*, *den bennip rooten*, *werken*.

Roulade, (f) *Rolling*, *tuimeling*; *item draaying*, *ſleeping* (in 't zingen).

Roulage, (m) *Het Rollen*; *item het vervoeren* (van *Koopmanſchappen met wagens of karren*); *item 't voerloon*, *de vrugt daar van* (n).

Roulant, te (adj.) *Rollende*, *voortrydende*; *voerende enz.*; *chaise roulante*, *een kalés*; *item een rolſtoel*; *un caroffe*, *un chemin bien*

roulant, *een gemaklyke Koess*, *weg*.

Rouleau, (m) *Een Rol*, *iets dat op of in-ten gevold is*; *item rolſtok*; *rol blok*, *rol* (m), *wals* (f).

Roulement, (m) *Rolling*, *omrolling*, *omdraaying* (f. van iets); *bet ryden*, *ſchudden* (n. van een rytuig); 't *bewegen*, *ſchudden* (n. van een ſchip); 't *rollen* (n. der golven); *bet draayen* (n. der oogen); *trembleering* (f. niet de trom of ſtem).

Rouler, (v. a.) *Rollen*; *voortrollen*; *oprollen*, *in-ten wikkelen enz.*; *rouler des pierres*, *ſteenen rollen*; *rouler des papiers*, *ſes bas*, *papieren te zamen rollen*; *zyne kousſen oprollen*; *rouler un champ*, *een akker met den rol-blok overryden*, *ge-lyk maaken*; *rouler les yeux*, *de oogen draayen*, *omdraayen*, *rouler doucement la vie*, *zyn leeven ſtilletjes doorbrengen*; *rouler dans ſon eſprit*, *in zyn geest overdenken*; *rouler quelque choſe*, *iets bewinden*, *omwikkelen*.

Rouler, (v. n.) *Rollen*, *omrollen*, *voortrollen*, *voortloopen enz.*, *la pierre roule*; *ce fleuve roule avec rapidité*, *die ſtrom loopt ſnellyk voort*, *l'argent roule*, *het geld is in beweging* (roulerd); *faire rouler le canon*, *la preſſe*, *het geſchut vervoeren*; *de druk pers werkt verſchafſen*, *aan den gang helpen*; *rouler par le monde*, *in de waereld omzwerven*; *navire qui roule*, *een ſchip dat ſlingerd*; *la mer roule*, *de zee rolt*, *of is hol*; *faire rouler le caroffe* *koets en paerden houden*; *rouler*, *ryden*, *voeren*, *vervoeren*, *ter vrugt ryden*; *les affaires humaines ne roulent pas à l'avanture*, *de menſchelyke dingen geſchieden niet by geval*; *tous ſes diſcours ne roulent que ſur cela*, *alle zyne redeveringen komen alleen daar op uit*; *rouler ſur quelque choſe*, *ergens op beroulen*, *van afhangen*, *al: tout roule ſur la reponſe qu'il fera*; *les entrepriſes roulent ſur le ſecrot*; *rouler*, *verwiſſelen*, *omwiſſelen*, *hy beurten gaan*, *als: officiers qui roulent enſemble*; *pierre qui*

roule, n'amasse jamais mouffe, blijven doel bekkoven (spr. w.).

Roulette, (f) Rolletje (n); item rol-bank, slaap-bank (f), rol floet; rol-wagen (m).

Roulier, (m) Voerman, vrachtwiel, een die op gezette tyden met een vrachtwagen of karre ryd.

Roulis, (m) Het Geflinger (n. van een Schip).

Rouloir, (m) 't Glad-bout (n. der woolsch-mackers).

Roulot, (m) Ronde sport (f. venter enz.).

Roupie, (f) Druppel, druiping (der neus); il a toujours la roupie au nez; roupie, zekere munt in Oost-indië.

Roupeux, se (adj. & f.) Druip-neuzig; een druipe-neus.

Roupillier, (v. n.) Sluimeren, na den eeten en slaap vallen, dutten, een nistje vangen.

Roupileux, se (m. & f.) Sluime-rig; duister.

Roussâtre, ou Roussâtre, (adj.) Roszig, ros.

Rouffe, (adj. f. van Roux 't welk zie).

Rouffeu, (m) Een roothairige.

Rouffet, (m) Een' zuiker-geer.

Rouffeur, (f) Rosheid; rouffeurs (pl.) sproeten, roode plekken (in 't aangezicht).

Rouffi, (m) Russisch leder.

Rouffi, se (adj.) Verzegd, ge-brand; bruin gesnerkt; sentir le rouffi, angebrand ruiken.

Rouffin, (m) Een Stryd-bengst.

Rouffin, (v. a.) Rosmaken; zengen, branden (als: linnen in 't slycken); (bater) bruin snerken of verwer.

Rouffir, (v. n.) Ros worden; zengen; bruin snerken; item verweeren (als: papier).

Route, (f) Weg, reis-weg, algemeene weg; item koers (van een Schip); loop (der sterren); marsch (der Erygts.) (m); dresser la route, den weg, marsch of koers opstellen, voorbrynen; faire route, voortstellen, voorstellen; donner route, de koers, die men houden moet, opgeeven; porter à route, ou faire

droite route, regt toe loopen of zeilen; suivre la route ordinaire, de gemeene wyze of manier volgen; à vue de route, (adv.) balt over kop (Zie Vauderoute).

Routier, re (m. & f.) Een ervaren man of vrouw, een die er-gens wel in bedreeven of geoefend is; c'est un vieux routier, het is een doorsleepen quans, een looze vos, oude liefhebber die van de kneepen weet; routier, een ervaren Stuurman of weg-wyzer; item een Zee-kaarten boek, Zee-atlas, graad-boek; journaal.

Routine, (f) Sleur, gewoonte (f) of gebruik (n. zonder regel of konst); ne chanter que par routine.

Routiné, ée (adj.) Afgerigt, geoefend.

Rouverain, ou Rouvrain, (adj. m.) Sprok, bros; fer rouvrain.

Rouvre, (m) Steen-eike (eenboom).

Rouvrir, (v. a. & n.) Weder openen.

Roux, rousse (adj. m. & f.) Ros; rood; cheveux roux, rood hair; barbe rousse, roode baard; linge, papier, beurre roux, gezegd linnen; verweerd papier; rosse, geversde, sierke of bruin gesnerkte bóter; bêtes rousses (ou fauves) waal roode dieren (als: berten, réen enz.); roux vents, guure lenie-winden (die het tuin gewas verderwen).

Roy. (Zie Roi).

Royale, se (adj.) Koninglyk, vorstelyk, enz.; la maison Royale, het Koninglyke huis; le Prince Royal, de Erf-prins; Palais, Droit Royal, 't Konings hof, recht; f. stin royal, pragtig gastmaal; ame royale, edelmoedige ziel; à la Royale, (adv.) op zyn Konings, Koninglyk.

Royalement, (adv.) Koninglyk; pragtiglyk; heerlyk, treffelyk.

Royaliste, (m) Koningsgezinde.

Royaume, (m) Ryk, Koningryk (n).

Royauté, (f) Koninglyke waardigheid of Staat.

Ru, (m) Riool (n. eenen beek).

Ruade, (f) Ager-uit-slag (m); deta-

RUB. RUC. RUD.

détacher, ou faire une ruade, agter uit slaan.

Ruban. (m) *Lint* (n), *band* (m).

Rubannerie, (f) *Lint-weewery*.

Rubancier, (m) *Lint-weever*.

Rubarbe. (*Zie* Rhubarbe).

Rubican (adj.); *cheval rubican*, een vaal paerd, rooi-schimmel.

Rubicond, de (adj. *boert. w.*)

Roodneuzig, rood van wezen.

Rubification, (f) *Rood-maaking* (in *Chym.*).

Rubis, (m) *Robyn*, *robyn-steen* (m); item *roode puist* (f); faire rubis sur l'ongle, het glas omgekeerd op den nagel houden, (om te toonen dat men het schoon uit gedronken heeft).

Rubord, (m) *De Kimmegang* of eerste rei boord-planken onder aan een schuit (f).

Rubricaire, (adj. & f.) *Een die de Rubrique wel kundig is.*

Rubrique, (f) *Tytel* (m), op'schrift (n) van een hoofstuk der Rechts-boeken; item *regel*, voorschrift in een R. getyboek, hoe men zyne aandagt inrichten moet; item de roode letters van een tytel-blad; item *kustje*, *streek*, *greep*.

Rubrique, (f) *Ronde narde*.

Ruche, (f) *Een byen-korf*.

Ruchée, (f) *Een Byen-korf vol*.

Rud-ânier, re (adj. & f. *gem. w.*) *Plomp*, *ruuw*; een' onbeschoften ézel.

Rude, (adj.) *Ruuw*, *sebraal*; ongety; *hard*, *streng*, *straf*; *ruuw*, *bars*; *onbeschoft*; *onbeleest*, enz.; *peau*, *per*, *hiver*; *froid*, *travail*, *style rude*, *ruuwe of sebraale huid*; *harde*, *streng* of *straffe vader*, *winter*, *koud*; *zwaar* n *arbeid*; *ruuwe of onbeschaafte styl*; *chemin rude*, *een ruuwe weg*; *une rude maladie* *eene vinnige of zwaare ziekte*; *un rude combat*, *een vinnig of seberp gevecht*; *rude à l'oreille*, *au gout*, *seber*, *bars*, *onaangenaam voor 't geboor*; *sebraal*, *straf*, *wreed*, *wrang van smaak*; *des paroles*, *des moeurs rudes*, *onbeschofte of bise woorden*; *groeve zélen*; *une lettre rude*, *een harde of onangenaame brief*; *effuyer un rude choc*, *une rude attaque*, *eenen harden stoot*, *eenen zwaar*

RUD. RUE. 755

ren aanval uitstaan; *cheval rude*, *een ongemakkelyk ry-paerd*.

Rudement, (adv.) *Op eene ruuwe, grove, wreede, strenge, scherpe wyze enz.*; *traiter quelqu'un rudement*; *aller rudement en besogne*, *stofs dóór werken*; *item ruuw te werk gaan*; *manger*, *boire rudement*, *strafteeten*, *drinken*; (*leid het verder af van Rude*).

Rudente, (f. in *Bouw.*) *Stut in de uithoofing eener zuil*.

Rudenté, ée (adj.) *Gestut of geschaard*.

Rudenture, (f) *Schooring*, *onderstutting* (eener *pylaar*).

Rudération, (f) *Eerste of ruuwe beplestering* (eener *muur*).

Rudesse, (f) *Ruuwheid*; *strafheid*, *strengheid*, *hartheid*, *onbeschoftheid*, enz.; *la rudesse de la barbe*, *de la peau*, *d'une étoffe &c.*, *de hardigheid*, *strafheid*, *ruuwheid van den baard* enz.; *rudesse de style*, *ruuwheid*, *hartheid van styl*.

Rudiment, (m) *Boekje dat de eerste beginselen eener taal of wetenschap behelst*; *les rudiments*, *de eerste beginselen*.

Rudoyer, (v. a. *lees* *Rudoyer*) *Ruuw*, *onbeschoft* *behandelen* of *bespelen*, *begraauwen*, *toesnaauwen*.

Rue, (f) *Straat*; *courir les rues*, *langs de straat loopen*, *rinkinken*, *niets uitvoeren*; *item voor gek loopen*; *une nouvelle qui court les rues*, *nieuws dat ieder een bekend is*.

Rue, (f) *Wynruit* (zeker *kruid*).

Ruelle, (f) *Naauw straatje* of *steegje* (n); *ruelle de lit*, *gang tusschen een bedekant en de muur*; *ruelle*, *bezoek-kamer*, *slaap-kamer*; *item by één komst der Juffers*, *courir les ruelles*, *op de salotten loopen*, *de Juffers gemeenzaam bezoeken*; *passer la vie dans les ruelles*, *zyn leeven met de Dames verijten*; *mot de ruelle*, *salut-woord*.

Ruer, (v. a.) *Werpen*, *gooyen*, *smeyten*; *ruer des pierres*, *les plus grands coups sont rués*, *be. quaadste is voorby*, *de grootste binte is over*; *of de beste pylen zyn verschooten*; *ruer*, (v. n.) *schoppen*, *slaan*, *agter-uitslaan* (als *de paerden*); *se ruer* (v. n.)

756 RUE. RUF. RUG. &c.
 far quelqu'un, ou quelque chose,
 op iemand of op iets aanvallen, zich
 werpen.

Rueur, enfe (m. & f. zelden gebr.)
 Smyter, groyer; smyfter; rueur de
 pierres.

Ruiffen, ne (m. & f.) Overfpoel-
 der, echthreker, hoerendop; item
 hoerenwaard, koppelaar; hoerenwaar-
 dde, kogbel; koppelaarster.

Rugine, (f.) Een fchrapper (m.
 om tanden en ingegetene beenen (des
 os cariés) met fchoon te maaken, by
 tanden en wondh.).

Ruginer (v. a.) les dents, les os,
 de tanden, beenen fchrappen, fchoon
 maaken.

Rugir, (v. n.) Brullen, bruisfchen
 (als een leeuw); item bruisfchen (als
 de zee of wind).

Rugiffant, te (adj.); Lion ru-
 giffant, een brullende leeuw.

Rugiffement (m.) Brulling (f.).

Raillés, (f.) 's Belfryken der dā-
 len met kalk (n.).

Ruïne, (f.) Verderf, bederf (n.),
 ondergang (m.), verwoefing, verdelging
 (f.), verval (n.), neefstorting (f.), puin-
 hoop (m.); courir à fa ruïne, in zyn
 verderf loopen; il eft caufe de ma ruī-
 ne, hy is de oorzaak van myn onder-
 gang; menacer ruïne, den ondergang
 dreigen; item dreigen of gerad zyn
 neef te fortan, te vallen; maifon
 qui menacer ruïne; tomber en ruī-
 ne, in fortan, tot een puinhoop wor-
 den; les ruīnes d'une ville, de
 puinhoopen, oude overblyffelen eener
 Stadt; tout tombe en ruïne, alles
 vertalt, of gaat te gronde; la pris-
 fance de l'un étoit la ruïne de l'au-
 tre, de magt van den eenen was den
 anderen zyn ondergang; battre en
 ruïne, tot een puinhoop maaken, plat
 fchieten; (zyre elgenpartij) de mond
 fmooren, over hup werten, verflaan;
 la ruïne de Troye, de verwoefing
 van Troyen.

Ruiner, (v. a.) Bederven, vernie-
 len, verwoefen, verdelgen, in de
 grond helven, ter neder fortan; fe
 ruiner, (v. r.) zich zelven in de
 grond helven of bederven; item te
 gronde gaan, vervallen.

RUI. RUM. RUN. &c.

Ruineux, fe (adj.) Bouwvallig,
 zwak; item fchādelyk, verderffelyk,
 verwoefend.

Ruiffeau, (m.) Beek, waterbeek;
 item vliet, waterloop, greppel (f);
 riool (n), goot (f); des ruiffeaux de
 fang, froomen van bloed; les petits
 ruiffeaux font les grandes rivie-
 res, veel kleintjes maaken een grootje
 (fpr. w.).

Ruiffelant, te (adj.) Stroomende,
 vlietende.

Ruiffeler, (v. n.) Stroomen, vlie-
 ten, loopen, rinnen.

Rum, (m.) 's Ruim (n. van een
 Schip); item rum (f. zeker drank van
 zuiker gefloekt).

Rumatisme. (Zie Rhumatisme).

Rumb, (m.) Streek (f. van 's kom-
 pas of van de wind).

Rûme. (Zie Rhume).

Rumeur, (f.) Beroerte, beweeg-
 ing; cette nouvelle mit tout en
 rumeur; rumeur, geras; faire beau-
 coup de rumeurs.

Ruminant, te (adj.) Herkaauwen-
 de; item overdenkende.

Rumination, (f.) Herkaauwing;
 item overdenking.

Ruminer, (v. n.) Herkaauwen;
 la vache rumine.

Ruminer v. a.) quelque chose,
 iets overweegen, nālenken.

Runique, adj.) Oud noordsch, dat
 van d' oude noordfke volkeren is; Poë-
 fie runique.

Ruptoire, (m. in Heel-k.) Uitby-
 tent genees-middel (n).

Rapture, (f.) Breuk, fcheur,
 (fiature, déchirure); break (des
 cente de boyau); onēnigheid, rup-
 ture de paix, vrede-breuk; rupture
 ouverte, openlyke vyandfchap.

Rural, le (adj.) Dat het land of
 veld aangaat; des biens ruraux,
 land-goederen.

Ruse, (f.) Arglfigheid, lijt, loos-
 heid, ftrek.

Rusé, ée (adj. & f.) Loos, fim,
 doortrapt; een looze vos; cene looze
 foker.

Ruser, (v. n.) Lijt of ftreken ge-
 bruiken.

Ruſſiote, (f.) De Ruſſiſche taal.

Ruſſand,

RUS. RUT. RYB. &c.

Rustaud, (de (adj. & f.) Boersch, lomp, een plompen boer, grove kinkel of knol.

Rusticité, (f) Boerscheheid, lompheid, borsteid.

Rustique, (adj.); vie, danse rustique, boerenleven; boeren dans.

Rustique, (adj.) Boersch, plomp; des manieres rustiques.

Rustiquement, (adj.) Lomp, op zyn boersch.

Rustiquer, (v. a. in Bouw-k.) Lomp werk maaken (als: eene muur op zyn boersch met kalk bewerpen; eenen steen ruwelyk afbikken).

Rustre, (adj. & f.) Lomp, boersch; een lompden boer, grove kinkel.

Rustre, (f) Rusten-vormige piek (in een wagen).

Rut, (m) Hissigheid, rissigheid, loopseheid, bronstyd (der barten en ander rood wild; anders noemt men het chalehr); item (hoersiglyk), mettre une femme en rut.

Rutoir, (m) Root-plaats (voor kennip of vlas).

Ryptique, (m) Bloed-zuiverend middel (n).

Rythme, ou, Rhythme, (m) Wel-luidendheid, maat (f. in een gesprek of dicht).

Rythmique, (adj.) Rymend, op mekander staande; vers rythmiques.

S.

S, (f) S (f. de 18de letter van 't Alphabet of A. B. C. word tussehen 2 klinkletters uitsgesproken als een Z. als: in Maison, Raïson enz. en op 't einde der meeste woorden niet geloord, ook niet in est van 't verb. être. Zie verder hier over de Grammaires); faire des ff, ou es-fes, sliengeren, zwieren (als een dranken man).

Sa, (Pron. poss. fem. van son) Zyn, zyne (m); haar, haare (f); sa mere, sa flie &c. zyn of zyne; haar of haare moeder, dogter; sa

SAB. 757

maison, zyn, haar huis; NB. van zyne of haare, om dat het ditsch woord Huys van 't Gen. neut. is (Zie verder hier over de Grammaires).

Sabbat, (m) Sabbat. Sabbatdag, rust dag, de 7de dag der week, (m. gecerd door de Jooden), eigentlyk beteekend d's woore, rust of ruste (f), entrer dans le sabbat spirituel.

Sabbat, (m) Gewaande nagt-verzamling (f. der woerders en lexen); item geraas, getier, gel (m. bruit, tintamarre); vous faic-z un fameux sabbat; quel sabbat est cela?

Sabbatarien, (m) Ketter die den zondag verwerp.

Sabbatine, (f) Wysgeerig dispuis der Studenten in Parys (n. dus gen. om dat het eertyds op zaterdag gebouwen wierd).

Sabbatique, (adj.); l'Année sabbatique, het rust-, of, jubel jaar (zyn- de eertyds het 7de der Jooden).

Sabéens, (m. pl.) Zekere Kristenen op de grenzen van Perziën.

Sabine (f) ou favinier, (m) Zevenboom (een heester-gewas).

Sable, (m) Zand (n); item een zand-looper (m), uurglas (n); item zwart (n. in Wapen-k.); manger son sable, (Zee-w.) het uur-glas te tydlig omkeeren; il porte de sable à la croix d'or, by voorb. een verguld kruis op een zwart veld (in zyn wagen); bain de sable, een zand-bad (in chym.).

Sabler, (v. a.) Zanden, met zand besprooyen; item sabler un verre de vin (ou le jeter en sable), een glas wyn in den teug uitdrinken.

Sableux, se (adj.) Zandg.

Sablir, (m) Zand-looper (m); item zand-bus, zand-does (f. poudrier).

Sabliere, (f) Zand-groeve, zandkuil (f) zandige cord (m); item ingekeert of gegroefd, siub hout (om ribben of planken in te leggen).

Sablon, (m) Fyn zand, schuurzand (n); item zandice doessyn (f), als: les sablons d'Arabie.

Sablonner, (v. a.) Met zand schuuren (als: keuken-gereedschap).

Bbb 3

Sablon.

Sablonneux, (f. (adj.) Zandig, zandigtig; terroir sablonneux.

Sablonnier, (m) Zandman, zand-
w. koojer.

Sablottiere, (f) Zandput (m).

Sabot, (m) Geschoot-poort (f. op een schip).

Sabot, (m) Holblok, houten-klopp-
schoen; item paarden-hoef; item d. g.
-el; saboir comme un sabot, zeer
vul slaagen.

Saboter, (v. n.) Met den dryf-tol
fgeelen; item met hol-blokken geraas
maken.

Saboteur, (m) Dryf-tol-fgeeler.

Sabotier, (m) Holblok- of klopp-
maaker; item een die ze draagt of
geraas ter meê maakt.

Sabouler, (v. a. gem. w.) Ruk-
ken, slijngen, by de larven krygen.

Sabre, (m) Sabel, bouw-dégen,
houwer.

Sabrer, (v. a.) Houwen, neêr-slij-
den.

Saburre, (f) Ballast-zand (n).

Sac, (m) Een zak; un sac neuf, een
nieuwe zak; un vieux sac, een
oude zak; un sac de bled, een zak
of zak vol koorn; un sac à bled, een
koorn-zak; un sac à vin, een wyn-
pus, wyn-flower, dronkaard; un
cul de sac, een weg of straat die ver-
loopt, geen uitgang heeft; sac à ter-
re, een zand zak (in vesting-b.); un
homme de sac & de corde, een
fiet, gale brak, deugnet; tirer d'un
sac double monture, (spr. w.) dub-
bel van een iets trekken; donner le
sac & les caillies à quelqu'un. (spr.
w.) iemand met pek en zak doen ver-
balzen, den zak geeten, afslanken;
se couvrir d'un sac mouillé, (spr.
w.) zich met eene natte uitrug be-
helpen; aller jusques au fond du
sac, tot in den grond toe onderzoeken;
jeter un procès sur l'étiquette
du sac, (spr. w.) een' zaak zonder
geenigezamen onderzoek beoordeelen of
uitspreken; il ne sauroit sortir du
sac que ce qui y est, het wat geest
is, dat het in heeft (spr. w.); autant
pêche celui qui tient le sac, que
celui qui met dedans (spr. w.),
de visscher is zoo goed als de visscher;
votre affaire est dans le sac, uw'

zaak is vol dingen of heeft haar vol-
komen beslag; c'est un sac percé, hy
is een doorflag, doorbinger of ver-
kruiser; le sac est plein, de maïs
der overvloedig of de kers-flok is vol;
sac (m). peis zak; il faut trois sacs
à un plainear, un de papiers, un
d'argent & un de patience; sac,
en over rekfel, sak (der vrouwen);
sac à vent, kleed, boes gewaad, zak; item
water-zak (eener wond); item plonde-
ring, uitsplundering, a.s. mettre une
ville à sac, eene stad ter plondering
overgeeven; sac benit, een beschilderd
bont dat den van de inquisitie
verwezenen persoon aangestoken
wordt.

Saccade, (f) Ruk (m. met den
toom); donner la saccade à un
cheval, a quelqu'un, een paard by
den toom rukken, schielijk terug trek-
ken; iemand rukken en plukken; item
vinnig bestraffen; item den voer dwars
zeten.

Saccage, (m) Oagelden van zakke-
baar of arcyns.

Saccagement, (m) Uitsplundering
(f).

Saccager, (v. a.) une ville, eene
stad uitsplunderen, veruasten.

Sacerdoce, (m) 't Priesterschap,
't Priester-amt (n).

Sacerdotal, ale (adj.) Priester-
lyk.

Sachant, te (par van savoir)
Iffetade.

Sachée, (f) Een zak-vol (m).

Sachet, (m) Zakje; item kruid-
zakje (n. voor een' zicken).

Sachet, ette (m. & f.) Monnik;
nomme van de penitentie-orden.

Sacoché, (f) Dubbele leere zak
(m), twee leere zakken aan malkan-
der geket (voor reizigers enz.).

Sacorde, (m) Verheeven werk (in
Bouwkunde).

Sacquatier, (m) Koolen aanvoer-
der.

Sacquier, (m) Een die eene laa-
ding zout enz. in zakken in-land of
uit leest.

Sacraire, (m) Huis-kapel (f).

Sacramentaire, (f. m. & f.) Sa-
cramentaris (naam die de R. kere
geeft

SAC.

geeft aan den geenen die omtrent het H. Avondmaal van haar verſcheelt).

Sacramental, le, ou Sacramental, le (adj.) Sacramenteel, tot een bond-zégel behoorend.

Sacramentalemt, ou, Sacramentellement, (adv.) Op eene ſacramentele wyze.

Sacre, (m) De zalving, inbulding (f. van een' Koning); inwyng (f. van een' Biſchop); item zekere talk; item een ſchagcheraar, ſchrok.

Sacrée, (adj.) Gezaïd; ingewyd (als een Koning of Biſchop); item geheiligd, heilig, gewyd; le ſacré nom de Dieu, Gods heilige naam; les livres ſacrés, de gewyde Boeken; chose ſacrée, een heilig ding; le ſacré colège, de verzameling der Kardinaalen.

Sacrement, (m) Bond-zégel, Sacraments (n); item 's Huwelyk (by Roomsche gez.).

Sacrer, (v. a.) Zalven, inbuldigen (een' Koning); wyen, inwyen, inbuldigen (een' Biſchop).

Sacret, (m) Reiger-Valk.

Sacrificateur, trice (m. & f.) Offer-priester; offer-priesterin; le Souverain ſacrificateur, de Hooge priester.

Sacrificature, (f) 's Offer-Priester-ampt, of 's Priesterdom (n).

Sacrifice, (m) Offer (n), offerhande (f), sacrifice propiciatoire, d'action de graces, zoen offer, zoen offerhande; dank-offer; faire des sacrifices, offeren of offerhanden doen; sacrifice, op-offering, overgaave (f. van iets aan een ander) als: faire un sacrifice de son cœur à Dieu, zyn hart aan God op-offeren, overgeeven; je lui ai fait un sacrifice de tous mes sentiments, ik heb alle myne gebergtheid tegens hem laten vaaren of opgegeeven.

Sacrifier, (v. a.) Offeren, op-offeren, offerhande doen; item overgeeven, opgeeven, ten beſten geeven, op-offeren, als: sacrifier son ami, ſa maîtresse, ſa vie pour la patrie; ſe sacrifier, (v. r.) zich op-offeren. NB. van iemand die de gaave niet heeft van zich aangenaam te maaken

SAC. SAD. SAF. SAG. 759

zegt men, qu'il n'a pas sacrifié aux graces.

Sacrilege, (f. m.) Kerk-roof (m), Kerk-dievery; Heilig-schending, heilig-schennis, ontbeiliging (f); commettre un sacrilege.

Sacrilege, (f. m.) Kerk-dief, Kerk-roover, Heilig-schender, Goetslofteraar, ontbeiliger.

Sacrilege, (adj.) Ontbeiligend, God-onteerend, heilig-schendig.

Sacrilegement, (adv.) Op eene God-onteerende of ſchendige wyze.

Sacripan, (m. weinig gebr.) Een wind-maker, blaaskack.

Sacristain, (m) Bewaarder der gewyde kerkelyke dingen.

Sacristie, (f) Kamer daar de gewyde Kerkelyke dingen in bewaard worden, sacristy.

Sacristine, (f) Geestelyke zuſter of nonne die de Kerk-dieraaden in bewaaring heeft.

Sacrolobaire, (adj.); Musclee sacrolombaire, heilige lendenſpier (in ontleedk.).

Saducéen, (m) Een Saducéer.

Safir. (Zie Saphir).

Safran, (m) Safran; item saffraan-bloem (f. crocus); safran ba-tard, safflor (zekere plant om rood mee te verwen); aller au safran, (ſpr. w.) bankeroet ſpelen; safran, (Zee w.) Roer-schegge, plas ſtuk-bout om 's roer breeder te maaken.

Safraner, (v. a.) Met saffraan verwen of geel maaken; visage safrané, een geel aangezicht.

Safranier, re (m. & f.) Bankeroetier; bankeroetſcher.

Safre, (m) Saffer (f. zekere verf, getrokken uit den kobolt, en gebruikt om ſyn carden-werk mee te emailjeeren of blaauw te ſchilderen).

Safre, (adj. & f.) Gulzig; gulzigwaard, ſtok op (weinig gebr.).

Sagacité, (f) Sneedigheid, ſcherp-zinnigheid.

Sage, (adj.) Wys, verſtandig, voorzigtig (judicieux, avisé); gemaatigd, leugenaar, troem, geſchikt, buſſich; en ſon, ſille, enſant sage, een geſchikte of braave jongeling; een kniſch of eerbaar meisje; een zoet kind; un sage

sage sou, een wyze of vermaande gek; *faire le sage*, zich laaidunkend aanstellen; *une femme sage*, eene verstandige of deugdzaame vrouw; *une sage-femme*, e n' vrucht-vrouw, vruchtmoer; *il est plus heureux que sage* (spr. w.); *ly heeft meer geluk al wysheid.*

Sage, (f. m. *homme sage*) Een wys man of een wyze.

Sage-femme. (Zie hier boven).

Sagement, (adv.) Wyselyk enz.

Sageste, (.) Wysheid; voorzigti gheid; vroomheid enz. (Zie verder by *Sage* adj.).

Sagittaire, (m) De schutter (een der *Hémels-tékenen*).

Sagittale, (f) ou *suture sagittale*, de pyl-naad (der hersen-pan).

Sagou, (m) zéker indyaansch meel.

Sagouin, (m) Jonge aap; item een vuil haveloos mensch, een zwyn-gel.

Saie, (m) Wapen-rok, lange rok (der ouden).

Saie, (f) Krass-borstel (m. der Goud-smiden).

Saïette, (f) Dunne zyde of wolle-stoffe, *saïi*.

Saïetter, (v. a.) Met een krass-borstel schoon maaken (by Goudsm.).

Saïetteur, (m) Saai-wreter.

Saignant, te (adj.) Bloedende; bloedig.

Saignée, (f) Ader-laating, af-tapping.

Saignement, (m) Bloeding.

Saigner, (v. a.) Laaten, af-r-laaten, bloed afstappen (tirer du sang); item water a tappen (ut: eene gragt enz.); item (het volk) doen bloeden of schellingen opbrengen.

Saigner, (v. n.) Bloeten; *saigner du nez*, uit de neus bloeden; item (figuurl.) zyn woord niet binden; *se saigner* (v. r.) zich zelven af-r-laaten; item zich zelfs benaauwen, of iets uit zyn mond spaaren, om eenen anderen te helpen, als: *se saigner pour un ami*, pour ses enfans; item *cette pistole saigne encore*, die pistool is inlangt besnoeid.

Saigneur, (m. gem. w.) Aderlaatar, een die veel of geerns laas.

Saigneux, euse (adj.) Bebloed.

Saignotter, (v. a.) Van tyd tot tyd een weinigte bloed afstappen.

Saillant, te (adj.) Voor-uit-sprekende, uit-springende, als: *angle saillant*, voor-uit-springende of spitsse hoek (in Bouw-k.), *item eau saillante*, springende water.

Saillie! Haal aan, zet aan! (Ma-troezen w. als zy iets voorsiouven).

Saillie, (f) Uitslek (n), uitsprong (.), voor-uit-spraak (f. van iets in Bouw-k.); en *saillie*, met een' uit-sprong; cabinet fait en saillie, een kabinet met een buik; maison qui a trop de saillie, een huis dat te veel voor-uit-springt; par saillies, by horten of sprongen, als: *l'eau*, le sang ne sortoit que par saillies.

Saillie, f. Zonder gunstige byvoeging, betekend woede, oplopendheid, chielijke toorn, boote lust, als: *tâchons d'arrêter ses saillies*; maar, *il a d'admirables saillies*, ou des saillies ingénieuses, betekend; *by heeft fraaye of zynryke invallen* (die overwagt komen).

Saillir, (v. n. se saillis; n. saillissous &c.) springen met geweld of horten uit-springen (saillir, als: bloed uit een' ader, waar uit een' fontein) item (als v. a.) Betspringen, dekken (couvrir, als de dieren hunne wyf-fen).

Saillir, (v. n. je saille, tu sailles, il saille &c. alleen in infin. en 3de persoon gebr.) voor uit-spreken, voor-uit-springen, als: *ce balcon saille trop*.

Sain, ne (adj.) Gezond, frisch; être sain de corps & d'esprit, frisch en wel te mede zyn; la saine raison, het gezond verstand; fruit sain, gezonde tragt; côte saine & nette, eene veilige kust of ree, les sains (f. m. pl.) de gezonde.

Sain, (m) Reuzel, (m) ves (n. der wilde en verjeburende dieren; als mede van wilde zwynen, wossen enz).

Sain, ou *sain doux*, (m) Gesmolten verkens reuzel.

Saine. (Zie *Saine*).

Sainement, (adv.) Gezondelyk.

Sain-

Sainfoin, (m.) Spurrie (f. zéker gewas voor 't vee).

Saint, te (adj.) Heilig; le Saint Esprit, de Heilige Geest; le saint Pere, de heilige Vader of de Paus; le saint office, de inquisitie; la semaine sainte, de passie-week; le vendredi saint, de goede trydag; le terre sainte, b. t. heilige land, of het land van belofte; la saint Jean, sint Jans-tag; (fête word door la daar onder verstaan) zoo méde la saint Martin; la saint Michel &c. les saints Peres, de Kerkvaders; le saint lieu, de geheiligde plaats.

Saint, te (f. m. & f.) Een of erne Heilige; le Saint des saints, God; item het heilige der heiligen (in den Tabernakel); il ne fait à quel saint se vouer, hy weet niet waar by zig keeren of wenden zal; c'est le saint du jour, hy word van yder een geliefkoosd of aangebeden, hy heeft thans het gezag.

Saint-aubinet, (m.) 't Voor-vinken-est (n. op een schip).

Saintement, (adv.) Heiliglyk.

Sainteté, (f.) Heiligheid.

Saïque, (f.) Saïk (Turksch schip).

Saïsi, ie (alj.) Gevezen, gezat, aangezat; bslaget, in beslag genomen, met arrest belegd; enz. être saisi de froid, de frayer, met koude, met schrik bevangen zijn.

Saïu, (m.) Een wiens goederen in beslag genomen zijn.

Saïse, (f.) Hand-oplegging, beslagneeming (f), beslag (n. op iemands goederen), faire une saïse.

Saïsne, (f. in Rechten) Bezitneeming (van gekogte goederen); item Seizing, klein tuuw-werk (om een ander touw méé te serren of vast te maken).

Saïsur, (v. a. Je saïs; nous saïssons &c.) Aantasten, vatten, grijpen, pakken; saïsur un bâton, l'occupation, quelqu'un au collet, een stok opvoeten; de gelegenheid waarneemen, iemand by den hals of kraag vatten; faire saïsur, doevenatten of in hegtenis neemen; saïsur l'attention du lecteur, de opletendheid van den lezer gevangen neemen, inwinnen, tot zich trek-

ken; saïsur, bevangen, aantasten, als: le froid, la peur, la fièvre me saïsit, de koude enz. beving my; saïsur, (in Rechten) beslaan, in beslag neemen, de hand opleggen, aantasten; als: saïsur un bien par décret, eenig goed by decreet of Rechterslyk geuysde (vonnis) beslaan; saïsur, in bezit neemen of geuen; item begrypen, vatten (met de gedagten); saïsur l'ancre, het anker vast serren; le saïsur (v. r.) d'une personne, de quelque chose (s'en emparer), iemand vast houden, vatten, in hegtenis neemen; iet. bemagtigen, in bezit of beslag neemen, zich meester van maaken; se saïsur d'un voleur, d'un passage, d'un pont &c.

Saïssant, te (adj.) Grypende, vattende; bevangende, hart-beklemmend; saïssant, (f. m.) beslag of arrest beleggert.

Saïssissement, (m.) Bechlemdheid, bekneldheid, bevanging (f. van bevaauwdheid, koude enz.); item de koord of strik waar-met de scheepschipper een misdaadiger de handen bindt; item het grijpen, overweldigen van een dief.

Saison, (f.) 't Jaar-geety of 't getyde des jaars, 't seizoen (m); les quatre saisons de l'année; la belle saison, ou la saison nouvelle, de lente, de nieuwe tyd, 't voorjaar; la saison est morte, 'er is niets méér te winnen; saison, tydigheid, bekwaame tyd; être de saison, tydig, of vet van pas zijn; hors de saison, ontydig, onpasselyk, te onpas, buiten tyds.

Sai, (m. Scheld w.) Een zinneloos.

Saiace, (adj.) Pekelig, dat vol zout is; item geil.

Salade, (f.) Salaat of sla; une salade de coups de bâton, een preugel-serp; of dragt sla; un regiment de salade, een nieuw regiment dat nog geen vuur gezien heeft.

Saladier, (m.) Salaat-schotel (f); item salaat korfje (om ze uit te slaan).

Saïage, (m.) Het zouten of inzouten (n); item zout-acqys (m).

Saïaire, (m.) Loon (n), bezolding (f).

Salaifon, (f) *Hes inzoaten* (n); *item de regte tyd daar toe*; *item zoute waar of kust* (f).

Salamalec, (m) *Turksche groets*, *diepe buiging* (f).

Salamandre, (f) *Salamander* (*dier dat men waant in 't vuur te kunnen leven*).

Salant, te (adj.) *Zoutig*, *zout-maakend*, als: *marais salant*, een *zout moeras*.

Saladier, (v. a. oudw.) *Beloonen*, *bezoldigen*. (*Zie Récompenser*).

Sale, (adj.) *Vuil*, *onrein*, *bemorst*, *bezoedeld*; *des mains sales*, *vuile handen*; *du linge sale*, *vuil linnen*; *des paroles sales*, *onkuische of vuile woorden*; *action sale*, *vuile daad*; *sale intérêt*, *vuil gewin*; *côte sale*, *kust die vol banken is*; *vaisseau sale*, *begroeid schip*; *gris sale*, *donker graauw*.

Sale. (*Zie Salle*).

Salé, ée (adj.) *Gezouten*, *gepékeld*; *zout*, *ziltig*; *chair, eau salée*, *pékeld vleesch*, *zout-vleesch*; *zout*, *ziltig of brak-water*; *cela est un peu trop salé*, *dat is wat te veel gezouten of te duur*; *item wat se sterk gezegt*; *autant de frais que de salé*, *ik wil of last geen van beiden*.

Salé, (f. m.) *Zout vleesch*, *pékeld vleesch of spek*, *al wat gezouten of gepékeld is*, *he: gezoutene*, *zoute spyze*; *item voorraad* (*provisie*) *van zout*, *als: ou lui donne tous les ans son salé*; *le franc-salé*, *het vrye genot van zout*, (*zeker voor-recht*); *le petit salé*, *de besprenkelde postjes*, enz. *van een jong verken*.

Salement, (adv.) *Morsiglyk*, *stordiglyk*, *vuil*.

Saler, (v. a.) *Zouten*, *inzouten*, *pékelen*, *in de pékel doen*, *inzulten*; *item (de waar) zouten*, *of duur houden*.

Saleron, (m) *'t Zout-vat-bakje* (n).

Saleté, (f) *Morsigheid*, *vuiligheid* enz.; *item schandelyke of vuile praat*.

Salerre, (m) *Een zouter*.

Saleure. (*Zie Salure*).

Salie, ie (v. a.) *Bezoedeld* enz.

Salikaire, (f) *Wierik* (*een' plaats*).

Salicot, ou **Salicoque**, (m) *Gar-naat*, *garneel* (*chevrette*).

Saliere, (f) *Zout-vat*, *zout-vaasje* (n); *item zout-kast of bak* (n); *item ingevallene holligheid of put* (*aan eenig gedeelte des ligchaams*).

Saligaut, ou, **Saligaud**, de (adj. & f. gem. w.) *Vuil*, *morsig*; *een vuilik*; *een' vuile pry*.

Salignon, (m) *Zout-koek of klomp*.

Saligot, (m) *Water-kastanje* (f).

Salin, ine (adj.) *Ziltig*; *gout salin*.

Salin, (m) *Zout-bak* (m), *zout-son* (f).

Saline, (f) *Ingezouten vleesch of visch*, (*doch voornamentlyk de zoute visch*, als: *labberdaan*, *baaring* enz.); *item het zout-werk*; *een' zout-myn*; *item zout-machery*, *zout-keet*.

Salique, (adj.) *La loi salique*, *de salische wet* (*waar door de vrouwen van de fransche kroon uitgesloten worden*).

Salir, (v. a.) *Vuil maaken*, *bemorsen*; *se salir*, (v. r.) *vuil worden*; *item zich bevullen*, *alles onder zich laten loopen*.

Salissant, te (adj.) *Vuil-maakend*, *bismullend*; *item dat ligt besmet of vuil word*.

Salisson, (f. gem. w.) *Eene jonge sions*, *sierre*.

Salissure, (f) *Bemorsing*, *plek*, *smet*, *vuiste*.

Salivaire (adj.); *Glandes salivaires*, *speeksel-klieren*.

Salival, ale (*Zie Salivaire*).

Salivation, (f) *Kwyling*, *speeksel-vloed*.

Salive, (f) *Speeksel* (n), *spog*, *kwyl*, *zéver* (f), *la salive m'en vient à la bouche*, *het doet my water-tanden*.

Saliver, (v. n.) *Kwylen*, *zéveren*; *faire saliver un vérolé*, *eenen gepoken doen kwylen*.

Salle, (f) *Een' zaal*, *grote kamer*; *salle à manger*, *eet-zaal*, *salle du commun*, *gemeene tafelkamer of beyer*; *salle d'armes*, *à danser*, *vegt- of secherm-sebest*; *dans-school*; *il a eu la salle*, *ou on lui a donné la salle*, *hy is openlyk inde school gekastus*.

Sallen, (m) *Grote zaal*, *voór-zaal*.

SAL.

zaal (f); *item* v. *beeven* gedeelte eener zaal.

Salmi, (m) Opgewarmd wild-braad (n).

Salmigondis, (m) Opgewarmde burspot van allerhande vleesch; een mengel-mees.

Saloir, (m) Vleesch-kuip, ton (f) of trog (m. om vleesch in te zouten of zout in te doen).

Salon. (Zie Sallon).

Salope, (adj.) Morfig, slonzig.

Salope, (f. m. & f.) Morsbeer; slons, morsfel.

Salopement, (m) Morfiglyk.

Saloperie, (f) Morjery.

Salorge, (f) Zout-hoop (m), zout-denne (f).

Salpêtre, (m) Salpêter, zout-sfeen (m); ziltigheid (f).

Salpêtrier, (m) Salpêter-slooker.

Salpêtriere, (f) Salpêter-bus.

Salifagineux, se (adj.) Zoutagtig, lozagtig.

Saltimbanque, (m) Kwakzalver; *item* klugtspeelder of hans-worft.

Saluade, (f) Buiging, eerbewyzing, groet, als: il m'a fait une grande saluade.

Salvage, ou Sauvelage, (m) Berg loon (n. van gerédde goederen).

Salvations, (f. pl.) Tegen-inbrenging, verdediging (in Rechts gedingen).

Salubre, (adj.) Gezond, heilzaam (voor de gezondheid).

Salubrité, (f) Gezondheid, gezonde boedánigheid (der lucht enz.).

Salve, (f) Lostranding, Salvo (met 't geschat of schiet-geweer), ecr- of vreugde-schieten; tiner en salve, eene algemeene schieting d-en; faire une triple salve, driemaal schieten; salve, een schenk-bord.

Salvé, (m) Lof-zang of gebed aan de H. Maagd Maria.

Saluer, (v. a.) Groeten; met het geweer groeten; eerbewyzen, begroeten; saluer quelqu'un; saluer l'autel, voor 't outaar buigen of neigen; saluer l'empereur, voor Keizer uitroepen of erkennen; saluer un vaissseau, een schip begroeten (met eenige losse kanon-schoten);

SAL. SAM. SAN. 763

il a en l'honneur de saluer le Roi, by leefs de eere gehad den Koning zyn eerbiedigheid te bewyzen.

Salure, (f) Zoutigheid, ziltigheid.

Salut, (m) Heil (n), wel-vaart, behoudenis (f); il y va de votre salut, uw' welvaart; of behoud bangs 'er aan; chercher son salut chez quelqu'un, zyn heil of veiligheid by iemand zoeken; salut, heil, záligheid, als: le salut éternel; salut, groet (met een piek, slyking der vlag, kanon-schoot enz.); item de groet of 's lof (der engelen).

Salutaire, (adj.) Heilzaam, nuttig, goed.

Salutairement, (adv.) Heilzaamlyk, nuttiglyk.

Salutation, (f) Groetenis, groetina, groet.

Samedi, (m) Zaterdag.

Samoreux, (m) Een samoreus (zéker lang en plat-boornig Rivier-schip).

Sancir, (v. n. Zee-w.) Zinken.

Sanctifiant, te (adj.) Heiligmaakende.

Sanctification, (f) Heiligmaaking.

Sanctifier, (v. a.) Heiligmaaken; *item* heiligen, vieren.

Sanction, (f) Kerkelyke vaststelling, ordonnantie. (Zie Pragmatique)

Sanctuaire, (m) 't Heilige, 't Heiligdom, 't Heilige der Heiligen (n. in den Tempel); de kerke Gods; pe- ser ses actions au poids du sanctuaire, zyne daaden naauwkeurig oerwegen.

Santal. (Zie Santal).

Sandale, (f) Zeker schoen der monniken zonder overleder; een seerm-schoen.

Sandalier, (m) Maaker daar van.

Sandaraque, (m) Sandarak (zeke- re gom, waar mee men het papier wreef om niet door te staan).

Sandi, (zéker eed) Waarlyk.

Sandix, (m) Gebrand loot-wit.

Sanfragon, (m) Gom (van zeeker Palmboom).

Sang, (m) Bloed (n); tiner du sang, bloed afsnypen, laten, aders-
laa-

laaien; arrêter le sang, *het bloed felpen*; être tout en sang, *geheel bebloed zyn*; verser du sang, *bloed flieren*; se battre au premier sang, *vechten tot men bloed ziet*; vivre du sang d'autrui, *van een ander mans zweet of zuurin arbeid leven*; mettre tout à feu & à sang, *alles te vuur en te zwaard verdolgen*; fucr sang & eau, *water en bloed zueten* (van verwardheid of angst); le sang lui montait au visage, *hy wierd fchaamrood of driftig*; avoir du sang aux ongles, *hart of med bebben*; avoir le sang chaud, *hutzig vannatuur of ligt gezaakt zyn*, *niet te l verdraagen kunnen*; être du sang Royal, *van koning-lyken blode of magt thop zyn*; abandonner fon sang, *zyne magfchap verlaaten*; bon sang ne peut mentir, *dat in den aart is komt vroeg of laat ten voerfchyn*; cette femme a un beau sang, *dat vrees-perfoon heeft een' fchoone kleur*; sang froid, *koelzinnigheit, koel gemoed, koel n med, bedaardheid, bezigtigheid*; conferver fon sang froid dans la chaleur du combat, *voer qualcheun de fang froid, iemand in koelen bloede dooden*; agir, parler de sang froid, *bezigtigd (zonder drift) te werk gaan enz.*; sang de dragon, *draakenbloed (zakere gem)*; sang de bouc, *boikenbloed (crizery)*.

Sang'lade, (f) *Een flag met een' zwcep, riem, roede of gaarde* (m).

Sanglantment, (adv. zelden gebr.) *Hetiglyk, wredeyk.*

Sanglant, (te adj.) *Bloedig; combat fanglant; item un fanglant affront. een overdraaglyke boon; une raillerie fanglante, een' fchampere l. f. ftizg.*

Sangle, (f) *Gordel, riem, draagband* (m), *item draag-zak* (n) of *riem* (m) *(draagers)*; *buik-riem* (der faerden).

Sangler, (v. s.) *Gorden, den fang- of falk-riem aan doen; item (een rouw) veft aantrekken; item (een fcel) met riemen betrekken; item om de ribben zwcepen, of ftaan.*

Sanglier, (m) *Een wild zwyn* (n).

Sanglot, (m) *Snik; pouffer des fanglots, fnikken, huilen dat men 'er van klokt of fnikt.*

Sangloter, (v. n.) *Snikken, klokken, huilen dat men fnikt.*

Sang fue, (f) *Bloed-zuiger, bloed-fgel; item uitzuiger, bloed-zuiger (des volks).*

Sanguification, (f) *Voedfel-verandering in bloed.*

Sanguin, ine (adj. & f.) *Bloedryk, volbloed; item bloed-rood; item vrolyk, luyg; driftig, vuurig; item een bloedryk menfch enz.*

Sanguinaire, (adj.) *Boed-dorstig, bloedgier g. wreed.*

Sanguine, (f) *Bloed-fleen; item rood kryt.*

Sanguinolent, (te adj.) *Dat met bloed gemengd is; crachat fanguinolent.*

Sanhédrin, (m) *Raad der Jooden.*

Sanicle, (m) *Sanikkel (plant).*

Sanie, (:) *Efter, materie.*

Sannes, (m. pl.) *Een worp van 2 zeffen met de teerlingen* (n).

Sans, (Prep.) *Zonder; fons cela, zonder dien; fons argent, zonder geld; fons boire & fons manger, zonder eeten of drinken; fons moi il mourroit de faim, zonder my (was het niet door my) zoude hy enz.; fons outre les autres dépenses, bebalven de enz.; fons que, (koppel-w.) zonder dat; fons qu'il s'en fauvât un feul.*

Sanfonnet, (m) *Een fpreeuw.*

Santal, ou Sandal, (m) *Zandelhout* (n).

Santé, (f) *Gezondheid; être en bonne ou mauvaise fanté, gezond, of ongezend, wel of niet wel te pas zyn; à votre fanté, ou, je falue votre fanté, op uwe gezondheid, of myn dierft aan u; boire les fantés, de gezondheden drinken; la fanté, ou le lieu de fanté, een poft-luis; quarantainen-huis.*

Santon, (m) *Naam der de Ofterlingen geeven aan die geene die een ftroeg leeten leiden.*

Saoul, faouler &c. (Zie Scul &c.),

SAP. SAQ. SAR.

Sapajou, (m) *Zaer kleine aap.*
 Sape, Saper &c. (Zie Sappe &c.).
 Saphique (adj.); vers saphiques, *Sappifche vaerzen.*
 Saphir, (m) *Saphir (edel gef.).*
 Sapience, (f) *Wysheid; (boertiglyk noemt men Normandiën le pais de sapience).*
 Sapiencieux, (adj. m. pl. *alleen dus*) *Livres sapiencieux, Boeken der wysheid, als: de spraken Salomons enz.*
 Sapin, (m) *Denneboom, (m) den- nen of zauren hout (n).*
 Sapine, (f) *Denne-plank.*
 Sapinettes, (f. pl.) *Schulpen die onder aan een Schip groeijen.*
 Sapiniere, (f) *Dennen- of mast- bosch; item een dennen-Schip (n).*
 Sapo-ifique, (adj.) *Smaakende, dat in iak herft.*
 Saponaire, (f) *Zep-kruid.*
 Sappe, (f) *Het onder-mynen, on- der-graaven (n. van iets, om het te doen instorten.*
 Sapper, (v. a.) *Onder-mynen, on- dergraven.*
 Sappeur, (m) *Onder-graaver.*
 Saquebute, (f) *Bas-Bazuin.*
 Sarabande, (f) *Zekere staartige dans.*
 Sarbacane, ou sarbatane, (f) *spuit of buis (f. om vogeljes mee te schieten); item een roeper (m), spreek- trompet (f).*
 Saracme, (m) *Schimp-rêle, vin- nige of stekelagtige schersling (f).*
 Sarcelle. (Zie Cercelle).
 Sarcier, (v. a.) *Wieden, ukwie- den.*
 Sarcieur, euse (m. & f.) *Wieder; wieder.*
 Sarcloir, (m) *Wied-zyer (n).*
 Sarclore, (f) *Uitwiedfel, on- kruid (n).*
 Sardine, (f) *Sardyn (zeker visch).*
 Sardoine, (f) *Sardonik-steen (m).*
 Sardonien (adj.); Ris sardonien, *een gewoogen la-b.*
 Serge. (Zie Serge).
 Srietete, ou, favorée, (f) *Kaak, (f) boon-kruid (n).*
 Sarment, (m) *Wyngaard-rank (f).*
 Serpe. (Zie Serpe).

SAR. SAS. SAT. 765

Sarrafin, ou bled sarrafin, (m) *Borkweit (f).*
 Sarrafine, ou Herse, (f) *Val- poort, val-deur, schut-deur met trā- liën (aan eene vesting).*
 Sart, ou Goémon, (m) *Zee gras, wier (n).*
 Sartie, (f) *Tāteling (f), want van een Schip (n. in de middelland- fche Zee).*
 Sas, (m) *Hairene zeef, seems (f); passer au gros sas, door de grove zeef laten loopen, (iets) ter loots overzien of onderzoeken.*
 Sassafras, (m) *Sassafras (zeker rood hout gehr. in Genees k.).*
 Sasse, (f) *Hoo-wat (n), gister (m).*
 Sasser, (v. a.) *Zißen, door een zeef of seems laten loopen; item (ten zaak) doorziften, naauw onderzoeken.*
 Sasset, (m) *Zeeffe, seemsje (n).*
 Sassoire, (f) *Voerffe wagen- gestel (n).*
 Satan, (m) *De saten of duivel.*
 Satellite, (m) *Trauwant, wag- ter, een die zyn meesters quād uit- voerd; item les satellites de Jupi- ter, de saturne, de wagers van Jupiter enz. (in Sterre-k.).*
 Satiété, (f) *Verzadigtheid, vol- heit; overiaadng, walging.*
 Satin, (m) *Atlas, satyn (zyde stoffe).*
 Satinaire, (m) *Satyn-weever.*
 Satiner, (v. a. & n.) *Als satyn weeven of worden.*
 Satire &c. (Zie Satyre &c.).
 Satisfaction, (f) *Voldening, ver- geroeging.*
 Satisfactoire, (zdg.) *Voldoend, dat voldoet.*
 Satisfaire, (v. a.) *Voldoen, ge- noegen geeven, beaalen, satisfaire quelqu'un, une dette; satisfaire (v. n.) à quelque chose, aan iets voldoen, voldoening of genoegen gee- ven; se satisfaire (v. r.) zich zelven voldoen; item zich wreken.*
 Satisfaisant, te (adj.) *Voldoende.*
 Satisfait, te (zdg.) *Voldaan.*
 Satrape, (m) *Land-voogd, Stadt- heuder der oude Perfen.*

Satrapie, (f) Land-voogdy.

Saturnales, (f. pl.) Saturnus-feesten (der oude Rom).

Saturne, (m) Saturnus (verreide godheid der Heid.; item eene der dwaal sterren).

Saturnien, ne (adj.) Zwaarmoedig, droefgeestig.

Satyre, (m) Bosch-god (der Heid.); item een satyr (zynde half mensch en half bok); item vieux satyre, een cute geile vent of bok.

Satyre, (f) Hekel dicht; schimp-schrijs (n).

Satyreau, (m) Bosch godje (n).

Satyrion, (m) Standel-bruid (n).

Satyrique, (adj.) Schimpig.

Satyriquement, (adv.) Schimpender wyze.

Satyrifer, (v. n. & a.) Schimpen; beschimpen, den spot dryven, bekelen, ten toon stellen.

Savamment, (adv.) Geleerdelyk.

Savant, te (adj. & f.) Geleerd, verstandig; een Geleerde, een wys mensch; un faux savant, een zoo ge naamde Geleerde.

Savantasse, (m) Een weet-al, wys neus, geleerde gek.

Savate, (f) Stof, oude schoen (m); item een die naar afgeleide plaatsen trieven brengt, een bode.

Savaterie, (f) Oude schoen-markt of straat.

Sauce, ou Sausse, (f) Saus, doop- sauce life, gebordere of ge-roerde saus; il ne fait à quelle sauce manger ce poisson, hy weet niet hoe hy dien haars bereiden zal, of hoe hy die zaak behandelen moet; à quelle sauce faut il mettre cela? hoe moet men zich daar in gedraagen? la sauce vaut mieux que le poisson, 't sop is de hool niet waard; si vous ne le trouvez pas bon, faites y une sauce, zoo 't niet naar uw zin is, maakt het beter; il n'est sauce que d'appetit, honger is de beste saus (alle spr. m.).

Sancer, ou, sausser, (v. a.) Doopen, indooften, soppen; item nat maken, tegie en, in 't water dompelen.

Sauciere, ou, saussiere, (f) Saus-kommetje.

Saucisse, (f) Worst, mei-worst, sa cys; (f) item slang (n. loopend-vaar in een' myn); pik-krons.

Saucisson, (m) Groote worst (f); item takke-bos, musfert (m).

Saveter, (v. a. & n.) Knosijen, brodden, 't werk bederven.

Savetier, (m) Lapper, schoen-lapper; item knoeyer, broddelaar.

Savetiere, (f) Lappers-vrouw.

Saveur, (f) Smaak (m. die een ding heeft); il n'y a ni gout ni saveur, daar is noch reuk noch smaak, dat is, niets goeds in.

Sauf, anve (adj. gemeenlyk ver-zeld met sain) Behoudens, onbeschaadigt; il est revenu sain & sauf, hy is frisch en gezond of wel en behouden 't huis gekomen; avoir vie & bagues sauves, zyn leeven en goederen behouden; sortir bagues sauves, met zak en pak uit-trekken (uis een veroverde plaats).

Sauf, prep.) Behoudens; saufvo-tre respect, behoudens uw eer; sauf correction, onder verbetering; sauf erreur de calcul, buiten mis rekening; sauf au demandeur à se pourvoir, met voorbehoud des eisbers re 't om zich te voorzien.

Sauf-conduit, (m) Vry geleide (n), vry gesel-brief (m).

Sange, f) Salie, saly.

Sanglée, (f) Saus van water en zout.

Saugrenu, ne (adj. zem. w.) Ongerymd, buitenspoorig; un conte saugrenu.

Savinier, (m) Zieven-boom (lees-ter).

Saule, (m) Wilge, wilgen-boom of heus.

Saumâtre, ou, Saumague, (adj.) Brak; eau saumâtre, brak water.

Saumon, (m) Een zalm; item een blok tin of lood.

Saumonneau, (m) Zalmte.

Saumonné, ée (adj.) Dat de kleur of smaak van zalm heeft.

Saumure, (f) Pékel.

Saunage, (m) Zout-handel.

Sauser, (v. a.) Zout masken of zieden.

Saunerie, (f) Zout-ket.

Saunier, (m) *Zout-maaker*; *zout-verkooper*; *faux saunier*, *zout-lorrendraayer*.

Saunier, (f) *Zout-bak* (m. in een' keuke).

Savoir, (v. a. je fais, tu fais, il fait, nous savons &c. je savois &c. je fus &c. j'ai su &c. je saurai &c. sache, qu'il sache &c. que je sache &c. je saurois &c. que je fusse &c. sachant) *Weeten*, *kennis hebben*, *kennen*; *savoir l'histoire*, *de historie weeten of kennen*, *kennis van de geschiedenis hebben*; *quand je vous saurai guéri*, *als ik verneme dat gy hersteld zyt*; *faire savoir*, *doen of laten weeten*, *kond doen*; *savoir son métier*, *zyn ambagt verstaan*; *savoir sa leçon*, *zyn les kennen*; *ne savoir ni a, ni b*, *noch leezen*, *noch schryven kunnen*; *savoir bien vivre*, *wel-leeven kunnen*; *item wel-leevend zyn*, *wel met de luiden weeten om te gaan*; *il fait le tran tran des affaires*, *hy weet wat 'er oploopt of by kent de streken*; *il fait mieux qu'il ne dit*, *hy weet beter*, *hy spreekt tégen zyn gewissen*; *je le fais de bonne part*, *ik weet het van gorder hand*; *je n'en fais rien d'assuré*, *ik weet 'er niets zékers van*; *je vous en fais bon gré*, *ik neem' het u in dank af*; *je ne saurois* (je ne puis pas), *ik kan niet*; *il n'a su*, *hy heeft niet gekonnen*; *un je ne fais qui*, *een zeker iemand*, *een ik weet niet wie*, *een onbekende*; *elle a un certain je ne fais quoi qui charme*, *zy heeft een zeker iets dat bekoord*.

Savoir, ou, à savoir, (adv.) *Te weeten*, *naamlyk*, *dat is te zeggen* (NB. men zegt ook; c'est à savoir, ou, savoir est); *je vous envoie ci joint*, *savoir*; *ik zende u hier névens*; *te weeten*; *savoir*, *si la chose est ainsi*, *naamlyk, of de enz.*; *c'est un à savoir*, *het is onzeker of iets dat men niet vast weet of geschiedden zal*.

Savoir, (f. m.) *Kennis*, *weetenschap*, *geleerdheid* (f); *homme d'un grand savoir*.

Savoir-faire, (m) *Betwaambheid*,

manier van doen (f); *il en viendra à bout par son savoir-faire*.

Savoir-vivre, (m) *Geschiede levens-wyze*, *manier* (f) *of omgang* (m).

Savon, (m) *Zeep* (f).

Savonnage, (m) *Zeep-sop*, *zeep-water* (n); *item de inzeeping* (f), *'t zeepen* (n. van linnen).

Savonner, (v. a.) *Zeepen*, *met zeep bestryken of wasschen*; *se savonner*, (v. r.) *met zeep gewasschen worden*.

Savonnerie, (f) *Zeepziedery*.

Savonnette, (f) *Zeep-bal*, *wasch-bal* (m).

Savonneux, se (adj.) *Zeepig*, *zeepagtig*.

Savourement, (m) *'t Smaaken*, *'t proeven* (n).

Savourer, (v. a.) *Smaaken*, *proeven*, *behaagen vinden*.

Savouret, (m) *Een merg-pyp* (f).

Savourensement, (adv.) *Met smaak*, *smaakelyk*.

Savoureux, se (adj.) *Smaakelyk*, *lekker*, *mals*.

Saupiquet, (m) *Zuure saus*, *sterke saus* (f).

Saupoudrer, (v. a.) *Besprengen*, *bestrooien* (als: met saur, sauret, sor, zout, kruid enz.); *foret*, (adj.) *gerookt*; *berookt*; *hareng saur ou foret*, *gerookten hareng*, *bokking*; *saur*, *geel-bruin* (van jonge valken gez.).

Saurage, (m) *Geel-bruine kleur der jonge valken* (f).

Saure, (adj.); *Cheval saure*, *donker-bruin paerd*.

Saurer, (v. a.) *Roken*, *in den rook hangen*, *beroken*, *door den rook bruin dien worden* (als baring).

Sauret. (Zie Saur).

Saurin, (m) *Haring-rooker*.

Sauflaie, (f) *Wilgen-bosch* (n), *griend* (f).

Sauflé &c. (Zie Sauce &c.).

Sauflusse &c. (Zie Saucisse &c.).

Saut, (m) *Sprong*; *item water-val* (chûte d'eau, cascade); *le saut de la carpe*, *swimeling*; *au saut de lit*, *by 't opstaan*; *on lui a fait faire un saut*

saut en l'air, *hy is opgeknoopt*; **de plein saut**, (adv.) *met ééne sprong, éénsklaps*; **sauter un fossé de plein saut**, *faire le saut, tot besluit kómen*, resolveeren.

Sautant, te (adj.) *Springende*; *item (in Wapenk) veerén t-staande*.

Sauteler, ou, **Sautiller**, (v. n.) *Huppelen, springen*.

Sauter, (v. n.) *Springen*; **sauter au coude de quelqu'un**, *iemand om den hals vallen*; *item vatten of aangrypen*; **sauter à pieds joints**, *geelyk voetspringen*; **sauter de joie**, *op-springen van vreugde*; **sauter en arrière**, *achter-uit springen*; **sauter à bas du lit**, *uit het bed springen*; **sauter de branche en branche**, *van den eeren tak op den anderen springen*; **si aurt. van den bak op den tak springen**; (**sauter d'un sujet à un autre**); *cela saute aux yeux*, *dat is klaar*, *dat kan yder een bemerken*; **sauter aux nuës de quelque chose**, *zich schriklyk over iets ergeren*; **sauter sur quelque chose**, *ergens op springen*; *item wat toezien*, *niet naauw zien*; **sauter à l'a bordage**, *emeren*, *op een schip overspringen*; **le vent sautoit de rumb en rumb**, *de wind liep geluurig om*, *of van den eenen streek tot den anderen*; **sa terre sautera**, *zyn landgoet zal 'er aan moeten*, *of moeten springen*; **ja lui ferai sauter le bâton**, *ik zal hem dat wel noodzakelyk doen*; **faire sauter une muraille**, &c. *een muur enz. doen springen*; **faire sauter quelqu'un**, *iemand doen smelten*, *uit de ziele lieten*, *hem ergens uitkaatsen*, *den voer dwars zetten*; **faire sauter les degrés**, *la tête*, *la cervelle à quelqu'un*, *iemand van de trappen door springen*, *het hooft afschoppen*, *de hersenen doorbooren*, *door-schieten*, *uit den kop door springen*; **il recule pour mieux sauter**, *hy houdt zich gedruken*, *om daar ná des te beter te voorschyn te kómen*; **faire sauter un bordel**, *een bord-huis ontroeyen*.

Sauter, (v. a.) *Over-springen*; **sauter un fossé**, *een slot overspringen*; **sauter une page**, *une ligne*, *een blad*, *een regel overslaan*.

Sautereau, (m.) *Wippertje of tanzgent* (n. *dat de haaren van een klavocyn doed spreken*); *item een koorde-inzerije* (n.).

Sauterelle, (f) *Sprink-baan*; *item een brute passer* (m.).

Sauteur, euse (m. & f.) *Springer*, *ruimelaar*, *een die lugte sprongen doet springen*.

Sautillement, (m) *Huppeling*.

Sautiller, (Zie Sauteler).

Sautoir, (m) *Ben St. Andries-kuis* (in een wapen); *en sautoir*, *kruifeling over maltander*.

Sauvage, (adj.) *Wild*, *als: animal nommier sauvage*; *homme, peuple sauvage*, *een wild*, *woest of schuw mensch*; *païs sauvage*, *een woest, onbebouwd land*; *herbe sauvage*, *een kruid dat in 's wil groeit*; *un sauvage*, (f. m.) *een wild mensch*, *een wilde*.

Sauvage, (f. m.) *Het bergen*; *item berg-loon* (n. *van gestrande goederen*).

Sauvageon, (m) *Wilde of ongeënte boom* (qui n'a point été greffé).

Sauvagesse, (f) *Een wild vrouws-person* (als: *by voorh. in Amerika*).

Sauvagin, ine (adj. & f) *Naar wild smaakend*; *gout sauvagin*, *een wild-smaak*; *cela sent le sauvagin*, *dat riekt naar wild*.

Sauvagine, (f) *Wild*, *wild ge-vigelle*, *wild-braad* (n); *item pe-ttere* (f), *bort-werk* (n).

Sauve, (adj. f. van sauf) *Gezond*, *wil veilig*.

Sauvé, ée (a'j.) *Behouden*; *zalgement* enz. (Zie by Sauver).

Sauve-garde, (f) *Beschutting*, *bewaring*, *befcherming* (f); *item beschermbrief*, *om soldaat of wagt* (m. *om een huis of slot te bewaaren*); *item schied of wapen* (voor een vry huis gepland); *item vry-brief* (wegens in-kwartiering van Soldaaten); (NB. *alle deze benoamingen worden meest Sauvage in 's duitsch genoemd*); *se mettre sous la sauvegarde du Roi*, *zich onder 's Konings bescherming of vry-gelei hooreen*; *sauvegarde du gouvernail*, *zorglyn*, *dikke talle of reep aan 's roer*.

Sau-

SAU. SAX. SAY. SCA.

Sauvage. (Zie Salvage en Sauvage).

Sauvement, (m) Redding; veiligheid, behouden s (f).

Sauver, (v. a.) Redden, behouden, enz. sauver une ville, een vaaisseau, sa vie, son ame, sa gloire, een Stadt verlossen of behouden, een Schip redden, zyn leeven, zyn' ziel, zyne eere'er afbrengen of behouden; sauver, behouden, záligen, zálzig-maaken, als: Dieu sauve les élus; sauver le dehors ou les apparences, den uiterlyken schyn bewaaren, vertoonen dat alles wel is, geen agterdocht geeven; sauver sa conduite, zyn gedrag vry pleiten, verstaanen; sauver une discussion, eue contradiction, een wan-geluid berstellen; égarer des choses over één brengen; sauver la chèvre & les choux, (spr. w.) alles redden; sauver, behaaren, uitbaalen; als: cela me sauve beaucoup de peines & de dépenses; sauve qui peut, een yder berge al wat hy kan of redde zich; se sauver, (v. r.) zich redden, bergen of verlossen; item vliegen, zich in veiligheid stellen of bega-ven; item zich behouden, záligen, of zyne zaligheid uiterwerken; le sauver, zyn voordeel of schaade vinden, als: ce tailleur fait bon marché de la façon des habits, mais il se sauve par les fournitures.

Sauve-rabans, (m. pl.) Leiffels, worsten om de ree (scheeps w.).

Sauveté, (f); Etre en lieu de sauveté, in een try-plaats of veilige haven zyn.

Sauveur, (m) Redder, behouder; item verlosser, zálzig-maaker.

Saxatile, (adj.) Dat in steen is of groeit; plante saxatile, een steen-plant.

Saxifrage, (f) Steen-breeke (zé-kere plant).

Saye, Savette &c. (Zie Saie &c.).

Savon. (Zie Saie).

Sbire, (m) Gerechts-dienaar in Ita-lië.

Scabellen, (m) Voet, pédestal (onder een beel'd enz.).

Scabieuse, (f) Schurft kruis (n).

SCA. SCE. 769

Scabreux, se (adj.) Ruuw, onge-lyk; moeyelyk, gevaarlyk; chemin, esprit scabreux, een ruuwe weg; een mislyk, lastig of dwars gemoed of mensch; affaire scateuse, een moeyelyke zaak.

Scalene, (adj.); Triangle scale-ne, ongelyk-zydige drie-boek.

Scalpel, (m) Sny mes (n. by wond-h.).

Scammonée, (f) Scammonium (zeke plant of sap dus genaamd).

Scandale, (m) Ergernis (f), aan-sloot, steen des aansloots (m).

Scandaleusement, adv.) Aansloo-telyk, ergertelyk.

Scandaleux, se (adj.) Ergertelyk, aanslootelyk.

Scandaliser, (v. a.) Ergeren, er-gernis of aansloot geeven; se scanda-liser, (v. r.) zich ergeren, gérgerd worden.

Scander (v. a.) un vers, een vaers volgen zyne voeten afmeetén.

Scapulaire, (m) Zéker schouder-mis-gewaad (n. zynde een respje stoffe van omrent een voet breed dat van voorren en van achteren netrbangd); item zodaanig gewaad, gedraagen by sommige kloosterlingen, onder 's bembd; item veines scapulaires, de schou-der-aderen.

Scarabée, (f) Paerde-vlieg, stony-vlieg, tor.

Scaramouche, (m) Harlekyn, ban-sop, kansworst.

Scarificateur, (m) Kop-mes (n. der wond-he ders).

Scarification, (f) Kopping, in-snyding, kerving.

Scarifier, (v. a.) Koppen, kerven, in de bouen buid insnydingen maaken.

Scarlatine, (adj.); Fievre scar-latine, purper-koorts.

Scvatment &c. (Zie met Sa).

Sceau, (m) Zézel (n, cachet); le grand, le petit sceau; le Garde des sceaux, de Zézel-bewagarder.

Seel, (m. woord der practyk) Zé-gel, (n) als: sous notre seel secret, onder ons geheim z gel.

Scedule, (Zie Cedule).

Scélérat, se (adj.) Schelmtyg, godloos, ondeugend; homme scélérat.

Ccc

Sals-

Sclerat, te (f. m. & f.) Een *sebelm*, *fielt*, *bonswigt*; een *ondeugand*, *godloos vrouwmensch*.

Sclérateste, (f) *Scheimstuk* (n), *guitery*, *godloosheid* (f).

Scellé, ée (adj.) *Verzégeld enz.*

Scellé, (m. in Rechten) 's *Zé-gel* (n), *de verzéging* (f).

Sceller, (v. a.) *Zégelen*, *bezé-gelen*, *verzégelen*; *item verzégelen* (ca-cheter); *item binden*, *toeftryken met zalk enz.*

Sceller, (v. n.) *Herd worden*, *een' kofst bekomen* (als aarde); *opbou-den te groeyen* (als takken).

Scellieur, (m) *Verzégelaar*, *amp-tenaar die het zégel opdrukke*.

Scène, (f) *Vertoon plaats* (f), *toneel* (n. eener Schouwburg); *item de vertooning* (f), 't *be rryf*; *item 's scherm* (n. op een toneel); *paraître sur la scene*, op 't *toneel verschynen*; *une plaisante*, *triste scene*, *eene aardige of koddige vertooning*; *een droevig schouwspel*.

Scénique, (adj.) *Das van 's to-geel is*.

Scénite, (m) *Tenon-bewoonder*.

Scénographie, (f) *Beschryving*, *tekening*, *afbeelding* (van eenig land of gebouw).

Scepticisme, (m) *Leer-stelling*, *item seêde der twyffelaars* (f).

Sceptique, (adj. & f.) *Twyffelen*; *een twyffelaar*, *wysgeer die al-le in twyffel trekt*.

Sceptre, (m) *Scepter*, *ryks-staf*, *Könings-staf*; *porter le sceptre*, *den scepter zwaayen*, *König zyn*; *la raort n'épargne point les sceptres*, *c'est à dire les Rois*.

Sceu, (Zie Su of onder *savoir*).

Schelling, (m) *Een schelling* (zeke-re munt).

Schirre, (m) *Knoef-gezwel* (n. *Schirrus*).

Schismatique, (adj. & f.) *Kerk-scheuring*; *een die scheuring in de kerk of 't geloof veröorzakt*.

Schisme, (m) *Scheuring*, *ver-deelsheid in den Godsdienst* (f).

Schnaphan, (m, lees *Schenapan*) *Duitsche Sruik-roover*.

Scholarité, (f) 's *Studentschap*

(n); *droit de scholarité*, 's *studen-schen-recht*.

Scholastique, (adj.) *Schoolsch*, *dat van de school is*.

Scholastique, (m.) *Een student*, *school-geleerde*.

Scholastique, (f) *De schoolsche Godgeleerdheid*.

Scholastiquement, (adv.) *Op eene schoolsche of school-geleerde wyze*.

Scholiasse, (m) *Uitlegger der oude grieksche of andere Schryver*.

Scholie, (f) *Uitlegging der oude schriften*; *item korte aanmerking of gevolg-trekking eener leer-stelling*.

Sciage, (m) *Het zaagen*; 's *zaag-loon* (n); *bois de sciage*, *gezaagd hout*.

Sciamachie, (f) *Wapen-bandel* (m), *dril-konst* (f).

Sciatière, (m) *Styl op een zonn-wyzer*.

Sciaterique, (adj.) *Dat met een' styl of schakelwa het uur aanwys*.

Sciastique, (adj. & f.); *La sciati-que*, *ou la goutte sciastique*, *de leu-tyge*.

Scie, (f) *Een' zaag*; *scie à main*, *à scier de long*, *à refendre*, *à dé-biter*, *hand-zaag*; *trek-zaag*; *schulz-zaag*; *span-zaag*; *scie qui a de la voie*, *een' scherpe zaag*.

Scie, (f) *Een zwaard-visch* (m).

Sciement, (adv.) *Voorbedagte-lyk*, *willens en weetens*.

Science, (f) *Weetenschap*, *kennis-se*, *geleerdheid*, *kundigheid*.

Sciendum, (m) *Wat 'er noodig is te weten* (kancely-woord).

Scientifique, (adj.) *Geleerd*, *doer-wyze*; *discours scientifique*.

Scientifiquement, (adv.) *Geleer-delyk*, *grondelyk*.

Scier, (v. a.) *Zaagen*, *afzaagen*, *doerzaagen*; *scier des ais*, *planken zaagen*; *scier le bled*, *het koorn af-maayen*; *scier*, (v. n.) *riemen sry-ken*, *deizen*, *overegts roeyen*.

Scieur, (m) *Zaager*; *maayer*.

Scintillation, (f. lees *Scintila-tion*) *Glinstering*, *flikkering* (der ster-ren).

Scintiller, (v. n.) *Glinstere*, *flik-keren*,

SCL. SCL. SCO. SCR.

SCR. SCU. SE. 771

Sciographie, (f) *ijf ekening van 's binnensfe van een gebouw.*

Sciomance, ou, Sciomancie, (f) *Waarzeggerij uit de schimmen der dooden.*

Scion, (m) *Jonge spruit, of loof (f).*

Scissile, (adj.) *Kloofbaar, spijgbaar.*

Scission, (f) *Scheuring, scheiding (division; séparation).*

Sciure, (f) *'s Zaagen, 's af- of doorzaagen; item 's affnyden (van 's boorn); item zaag-meel, zaagsel (n).*

Scîrophthalmie, (f) *Zwaare ontsteking in de oogen.*

Scîerotide (f) ou membrane scîerotique, *'s harde oogen-vlies.*

Scîerotique, (f. m.) *Verhardend genees-middel (n).*

Scolarité &c. (Zie Scholarité &c.).

Scolie. (Zie Scholie).

Scolopendre, (f) *Zeker veelvoetige worm (m) of rup (f); item steen-vaaren, harts-tong (f. zeker kraid).*

Scorbut, (m) *Scheurbuik, blaauw fehuif (f. een kwaal veelcr Zee-lie den).*

Scorbutique, (adj. & f.) *Scheur buikig.*

Scorie, (f) *Vuiligheid, asche van metaal.*

Scorpion, (m) *Een scorpionen.*

Scorfonnère, (f) *Schorfonneerwortel of schorfonneer.*

Scote, (f); faire la scote, *de kleederen reinigen, lachsen (in Kloosters).*

Scotie, (f) *Groef, holigheid (in Bouw-k.).*

Scotisme, (m) *De leere van Scotus.*

Scotiste, (m) *Návolger daer van.*

Scoue, (m) *Kimme (f) of einde van een buikstuk (n. in Scheeps-b.).*

Scribe, (m) *Een Schrift-geleerde; item een Schryver, blad-schryver, copist.*

Scripteur, (m) *Bank-Secretaris; item Paußfelyke bullen-Schryver.*

Scripturaire, (adj. & f.) *Die de*

H. Schrift alleen voor zyne richtsnoer bud

Scrofalaire, ou, Scrophalaire, (n) *Klier-kruid (n).*

Scrophule, (f. Zie Ecouelles).

Scroton, ou, Scrotum, (m. in ontleed-k.) *Bul zak.*

Scrupule, (m) *Bekomernis, angstvaligheid (f), bezwaar (n) scrupel (m. des gemords); item een scrupel (n. z ker klein gewigt); item een seconde (f. Goffe deel einer minuut); item een klein steentje dat in de schoenen valt en den voet drukt.*

Scrupuleusement, (adv.) *Angstvalligyk, met schroom of bekommering.*

Scrupuleux, se (adj.) *Angstvallig, bekommerd, schroomagtig; item nauwlettend, zorgvuldig.*

Scrutateur, (m) *Onderzoeker, doorgronder, als: De eerste scrutateur des coeurs; scrutateur, opzaamelaar, opneemer der stemmen (eener verkiezing).*

Scrutin, (m) *Opzaameling, opneeming (f. der keurstemmen of lofbalstjes).*

Scr. (Zie Sa of onder Savoir).

Sculpter, ou, Sculpter, (v. a.) *Snyden, beeld-snyden, beeld-bouwen (in steen of hout).*

Sculpteur, (m) *Beeld-snyder, beeldhouwer.*

Sculpture, (f) *Het beeld-snyden; 's sny-werk (n) de beeld-bouw-konst (f).*

Scurrite, adj.) *Grofschersseud.*

Scarrilement, adv.) *Onbeschaamdelyk, met grove boertery.*

Scurrilité, (f) *Laage, grove boertery of réde.*

Scate, (f) *Een' schuit.*

Se, (Pron. pers. datif & accus. van soi) *Zich, zich zelfs; baar zelven; s'aimer, zich of zich zelfs beminnen; eile se chacouille, zy kisteld baar zelven; ils, elles se divertissent, zy vermaakken hen zelven; baar zelven; item ils s'entr'aident, zy beminnen malkander; NB. dit woord se word in 't fransch by alle wederhoorige verba (verbes réfléchis ou neutres passifs) geplaatst, als: se repentir, berouw hebben; s'en-*

quérir, navorſchen, ondrzoek doen; ſe moquer, ſpotten; ſe ſouvenir, gedenken, gheugen; ſe promener, wandelen, enz. item ſe is ook zomtyds imperſonnel, als: il ſe mange de bon bœuf en Angleterre, 'er word goed oſen-vleefchen enz.; cela ſe vend, dat word verkogt; cela ſe fait, dat geſchied of dat word gemaakt of gedaan; cela ne ſe peut pas, dat kan niet zyn of geſchieden.

Séance, (f) Zitting, plaats (in eens Raadsvergadering); de vergadering, zitting zelf, of de tyd daar van.

Séant, te (adj.) als: le Roi séant en ſon lit de justice, de Koning op zyn' Rechter-ſtoel zittende.

Séant, te (adj.) Gevoeglyk, paſſend, wel ſtaande; ce qui est séant à l'un, ne l'est pas à l'autre, dat den eenen wel ſtaat, ſtaat den anderen kwalijk.

Séant, (f. m.); Mettre un mala de ſur ſon séant (ſur ſes ſeſſes); eenen zieken over eind helpen, oprigten, in 't bedde doen zitten.

Seau, (m) Een emmer.

Seau. (Zie Sceau).

Sébille, (f) Houe bak of nap (m).

Sec, Seche, (adj.) Droog, drooge enz.; bois ſec, droog hout; terre ſeche, drooge aarde; des fruits ſecs, gedroogde vrugten of fruiten; voir d'un oeil ſec, met drooge oogen, of zonder traanen aanzoeken; un corps ſec, een mager of dor lijschaam; mur de pierres ſeches, muur van bloote ſteen; ſtyle, discours ſec, een dorre ſchryffstyl enz.; repartie, viſte ſeche, een ſlaauw of onvriendelyk antwoord; een droog bezoek (dat niet vriendelyk is of waar men niets genuttigt); cheval qui a la jambe, la bouche ſeche, een paerd dat gezonde voeten heeft; dat hard in den bek is; remettre un cheval au ſec, een paerd uit de weinemen, wêr op ſtaf zetten; toux ſeche, drooge hoest, kinkhoest; réprimande ſeche, ſchamperre beſtraffing; conſultation ſeche, raad-vraaginzonder loon; payer quelqu'un argent ſec, iemand niet gereed geld betaal-

len; avoir la tête ſeche, kort van ſlof of haafſtig zyn; il nous l'a donnée bien ſeche (ſpr. w.) by beest; ons wat ſchoons op de mouw geſpeld, of voorgelooen; boire ſec, ſchoon uitdrinken, luſtig zuipen.

Sec, (f. m.) Het drooge, het dorre (n); item Kanarie-ſec (f. zekere wyn); employer le verd & le ſec, (ſpr. w.) alle middelen aanwenden.

à Sec, (adv.) Droog, uitgedroogd enz.; la rivière, le pauvre homme est à ſec, de rivier is droog, de arme man is lens, uitgeput; of kan niet meer; mettre à ſec, droog maaken; item uitſel udden, van alles berooven; item (een ſchip) op 't drooge of op de wal zetten; à pied ſec, droogvoets.

Sécante (f) ou ligne sécante, (adj.) Sny-lye (in meet-k.).

Séchement, (adv.) Droog, op een' drooge plaats; item droogjes, vlakuit (iets zeggen).

Sécher, (v. a.) Droogen, uitdroogen, opdroogen; sécher ſes pleurs, zyne traanen opdroogen; sécher, (v. n.) verdorren, uitteeren; sécher ſur pied, op zyn ſtam verdorren; item al gaande uitteeren; ſe sécher, (v. r.) verdroogen, verdorren enz.

Sécheresse, (f) Droogte; dorheid; item magerheid, dorheid, onvrugbaarheid (van ſtyl, ligchaams geſtaltte enz.); item onvriendelykheid, koelzinnigheid.

Sécheron, (m) Drooge ſloot; boogge en drooge wei of akker.

Séchoir, (m) Droog-bak (m), droog-plank (f).

Second, de (adj. & f. de c word uitgeſproken als een g) De tweede, het tweede; en ſecond lieu, in de tweede plaats, ten andern; les causes secondes, de tweede oorzaken; il a épousé en ſecondes nocces &c. in het tweede huwelyk heeft by enz. un ſecond, een helpſer, aſſiſtent; item een ſchoolier van de 2de ſchool; capitaine en ſecond, een Kaptein-luitenant; lieutenant en ſecond, een tweede luitenant; ſans ſecond, ſans ſeconde, zonder weêrga; beauté ſans ſeconde.

Secondaire, (adj.) Die of dat als een tweede of tot hulp komt.

Seconde, (f) Eene seconde of 't zestiende deel eener minuut; de 2de klasse (eener school); de 2de soen (in muziek).

Secondement, (adv. en second lieu) Ten tweeden.

Seconder, (v. a.) Helpen, bystaan, te hulp komen, begunstigen.

Secondicier, (m) De tweede geestelike eener kerk.

Secondines, ou, Secondes, (f. pl.) De nageboorte (f).

Secouement, (m) Schudding, botzing, busfeling (f).

Secouer, (v. a.) Schudden (een boom enz.); uitschudden (een kled); afschudden, afwerpen (het iuk, eenen ryder enz.); botzen, botse-baffen (als een wagen); item (iemand) by de linnen grypen, omslingeren, doornemen; item afmatten, aangrypen (door ziekte); se secouer, (v. r.) zich schudden, uitschudden (wegens stof, regen enz.).

Secourable, (adj.) Behulpzaam, gediensig; geneegen om te helpen; item helpbaar, ontzetbaar, die of dat men helpen of ontzetten kan.

Secourir, (v. a.) Helpen, bystaan, byspringen, te hulp komen, ontzetten; item (een paerd) de sporen geeven; se secourir, (v. r.) zich zelfs of makender te hulp komen.

Secours, (m) Hulp (f), bystand, onderstand (m), ontzet (n); au secours! au secours! (interj.) help! help!

Secousse, (f) Schudding, beving, botzing (f), schok, stoot (m).

Secques, (f. pl.) Laaghe gronden, brandingen (in zee).

Secret, te (adj.) Geheim, heimelyk, verborgen, verhoelen, bedekt, item geheimhoudend, die wel zwijgen kan, als: c'est un homme fort secret, item escalier secret, heimelyke trap; porte secrette, verborgene deur of achter-deur; en secret, (adv.) in 't heimelyk, in 't verborgene.

Secret, (f. m.) Een geheim (n), geheime of verborgene zaak (f); item een geheim (n) of kofst (f).

Secrétaire, (m) Geheimfchryver, Secretaris.

Secrétairerie, (f) Geheim-kamer Secretarye.

Secrétariat, (m) Geheimfchryvers ampt, Secretarischap (n).

Secrete, (f) Het gebied in de misse (n).

Serètement, (adv.) Heimelyker wyze, in 't verborgen.

Secrétion, (f) Afzondering, afscheiding (der costen in Genees-k.).

Señtaire, (m) Byzondere geloofsgenoot, een kutter.

Señteur, (rice (m. & f.) Aanhanger; aanhangster (van eenige leer).

Señte, (f) Aanhang, hoop (m), gezindheid, señte (f. die eenige leere aankleef).

Señeur, (m) Sny-lyn (f. in alceek).

Señion, (f) Afdeeling, sneede (f) deel (n. van een hoofdstuk); item sneede, doorsnyding (f. in meet-k. enz.) señion conique, de kigel-snee.

Séculsire, (adj.) Hondert-jaargig; dat iedere eeuw gebeurd of daar van is; antée séculaire, 't jubel-jaar, 't laatste jaar eener eeuw.

Sécularisation, (f) Ontwyking, het maaken van den geestelyken tot den waereldlyken stand.

Séculariser, (v. a.) Ontwyken, van geestelyk tot waereldlyk maaken.

Sécularité, (f) De waereldlyke stand.

Séculier, re (adj.) Waereldlyk; (qui n'est point ecclésiastique); le bras séculier, de waereldlyke magt of overgheid; séculier, re waereldsch, waereldszind; un séculier, een waereldlyke, een leek; item een waereldlyk priester; item een waereldling, waerelds-gezinde.

Séculièrement, (adv.) Waereldlyk, waereldscher wyze.

Sécurité, (f) Gerustheid, zorgeloosheid, vermeest vertrouwen; la sécurité est la mere du danger; vivre dans une entiere sécurité.

Sédanoise, (f) Klein cursif-letter (by Drukkers).

Sédatif, ive (adj.) *Pyz-stillend* (in *Genes* k.).

Sédentaire, (adj.) *Zittende, die veel zit of stil leijt; travail, vie sédentaire, zittende arbeid, werk dat zittende verricht word; een stil leeven; homme forcé sédentaire, een man die veel zit, of zelden nagaat; cour sédentaire, een Gerechts-hof dat niet van plaats veruandert.*

Sédiment, (m) *Zesfel, grond-fop (n), droffers (m), moer (f).*

Séditieuxment, (adv.) *Oproeriger wyze.*

Séditieux, euse (adj. & f.) *Oproerig, muitzigtig; muit-ziek; oproer-maaker, muit-maaker.*

Sédition, (f) *Oproer, opstand (m) muiterij (f).*

Séducteur, trice (m. & f.) *Ver-leider; verleidsfier* (in *Godsdienst* of *zeden*).

Séduction, (f) *Verleiding.*

Séduire, (v. a.) *Verleiden, ver-voeren, misleiden, bedriegen.*

Séduisant, te (adj.) *Verleidend enz.*

Séduit, te (adj.) *Verleid enz.*

Sceller. (*Zie* Sceller).

Ségle. (*Zie* Seigle).

Segment, (m) *Affayding, door-fayding* (f. eenes cirkels in *Meet-k.*).

Ségorage, ou, Ségréage, (m) *Bofch eyes (m) of rechs (n).*

Ségrayer. (*Zie* Ségrayer).

Ségrairie, (f) *Bofch dat in 't ge-meen bezetst word (n).*

Ségrais, (m) *Afgezonderd bofch* of *brand-bout.*

Ségrayer, (f. m.) *Méde-bezitter* of *een gemeen bofch.*

Ségrégation, (f) *Afzondering, af-fcheiding.*

Ségréger, (v. a.) *Afzonderen.*

Seigle, (m. lees Ségle) *Rogge.*

Seigneur, (m) *Heer, Ambachts-heer, Leen-Heer of bezitter eener heerlykheid; een genoadige Heer of eornamez perfoon; un grand seigneur, een groot Heer; le grand seigneur, de grooten Heer of Turksche Keizer; hauts & Puiffants seigneurs, Hoogmogende Heeren; item le Seigneur, de Heere, dat is, God of Je-*

fus Christus; heureux celui qui craint le Seigneur, tant vaut le seigneur, tant vaut la terre, zoo Heer, zoo land; à tous seigneurs, tous honneurs, men moet een ieder de ere geeven die hem toekomt.

Seigneurie, (m) 't *Heeren-geld* of *recht* (van *seu*).

Seigneurial, le (adj.) *Dat van den ambachtsheer is of daar aan behoort; droit seigneurial, een Heerlykheids-recht; terre seigneuriale, een Heere goed.*

Seigneurialement, (adv.) *Als een groot heer; item als een heerlykheid.*

Seigneurie, (f) *Heerlykheid* (f), *heerlyk leen-goed (n); item de heerschappy daar over; seigneurie fuzetaïne, eene Heerlykheid met hoog en laag Gerecht; la seigneurie de venise, de staat van Venetiën; hautes seigneuries, hooge leenen, als: Hertogdommen, Graaffschappen enz.; votre seigneurie, (zyt die men geeft aan groote Heeren) uwe Genade of (volgens de Engelsche) uwe Lord-fchap; item (boertigl.); très humble serviteur à votre seigneurie, uw genadens ootmoedigste dienaar.*

Seille, (f) *Emmer. (m. Zie Seau).*

Seilleau, (m) *Scheeps-juis (f).*

Seillure, (f) *Zie Sillage).*

Seine, (f) *Kloove, fcheur* (in een paerde-besf).

Sein, (m) *Boezem (m), borst (f); un beau sein, een fchone boezem; elle n'a point de sein; donner le sein à un enfant, een kind de borst geeven; sein, het binnensie, 't barts, boezem, als: porter la guerre jusques dans le sein &c. sein, fchoot, buik (m), hyneder (f), als: porter un enfant dans son sein; sein, fchoot, als: rentrer dans le sein de l'église; le sein de la mer, de la terre, de boezem enz.*

Seine, (f) *Schâkel-roet, zegen.*

Seing, (m) *Hand-tékening. onder-fchryving (f) of merk (n); seing privé, hand-tékening zonder Notaris.*

Séjour, (m) *Verblyf (n), opboud (m); item verblyf-piaats, woon-piaats.*

Séjourner, (v. n.) *Verblyven, zich opbouden, syn verblyf huz ten.*

Seize,

SEL. SEL.

Seize, (adj. & f.) *Zestien*; een zestende gedeelte, de zestende; le seize du mois, de zestende der maand.

Seizieme, (adj. & f.) *Zestende*.

Sel, (m) *Zout* (n); item (figuurl.) zout (n), pit (f), merg (n) of zin (m), als: je n'y ai pas trouvé un grain de sel; il n'y a ni sel, ni sauce à cela; il le mangeroit avec un grain de sel, by zou' hem met huid en met bair verblinden; pour bien connoître un homme il faut avoir mangé un minot de sel avec lui, om iemand wel te kennen moet men enz., sel volatil, vlugzout; sel attique, de attheensche zinrykheid.

Sélénique, (adj.); Discours sélénique, redenvoering over de maan.

Sélénité, (f) *Maan-steen* (m).

Sélénographie, (f) *Maan-beschrijving*.

Sélénographique, (adj.) *Dat daar van is*.

Selle, (f) *Een boutestoele*, drie-stapel (m. der schoenmakers enz.); entre deux selles le cul à terre, tusschen twee stoelen in de asche, dat is, van twee dingen waar-op men hoopte niets bekomen.

Selle, (f) *Stilletje* (n); item *stoele gang*, *afgang* (n. van een' zieken); aller à la selle, *afgaan*, op 't stilletje gaan; il a eu plusieurs selles, by heeft verscheidene maalen afgegaan of afgewest.

Selle, (f) *Zadel*, *zaal* (n); selle le rase, *een plas zaal*; selle à tous chevaux, *iers dat algemeen nuttig kan zyn*.

Selle, (f) *Kalfater-kist met gereedschappen*.

Seller, (v. a.) *Zadelen*, *het zaal opleggen*.

Seller, (Zie Sceller).

Sellerie, (f) *Zadel-kamer*, of *verrek daar het paardstuig bewaard word*.

Sellette, (f) *Zadelstijg*; item *zandbankje*, *verhoor-bankje* (n. der misdadigers); item *bankje* (waar op een misdadige kloosterling zit als byt); item *plankje* (op een sypers rug); *draag-kussen* of *rug-plankje* (der jak

SEL. SEM. 775

draagers); *pluigbankje*; on l'a tenu long temps sur la sellette, *men heeft hem naauw ondervraagd*.

Selleur, (Zie Scelleur).

Sellier, (m) *Zadel-maaker*.

Selon, (Prép.) *Na, volgens, achtervolgens*; selon moi, *ou selon mon opinion, volgens myne gedagten*; l'Evangile selon St. Matthieu, *het Evangelium volgens, of van enz.*; selon, (adv.) *als: c'est selon, misschien, 's kan gebeuren, of 's is na dat 't valt*.

Semaille, (f) *Het zaaisel*; item 's zaayen, 's gezaai (n); item *de zaai-tyd* (meest in 't meerv. gebr.).

Semaine, (f) *Eene week*; item *eene week-arbeidens*; 's week loon; la semaine sainte, *de Paasch-week*; il vous payera la semaine des trois jendis, *by zal u te St. Jumis, dat is, nooit betalen*.

Semainier, iere (zdg. & f.) *Weekelyks*, *by de week*; een die by de week dienst doet (als: in een Kloo-ster enz.).

Semaque, (f) *Smak* (zeker schip).

Semblable, (adj. & f.) *Gelyk, zoodanig, gelykvormig*; il est semblable à son pere, *by gelykt zyn vader*; il est toujours semblable à lui même, *by is zich zelven altoos gelyk*; aimer son semblable; *zyn gelyk beminnen*.

Semblablement, (adv.) *Insgelyks, gelyker wyze, als méde*.

Semblance, (f) *Gelykents* (beter Ressemblance).

Semblant, (f. m.) *Uiterlyke ver- tooning, schyn of gedaante*; sous un faux semblant, *onder eenen valschen schyn*; faire semblant d'être satisfait, *zich gelaaten of houden voldaan te zyn*; ne faire semblant de rien, *niet laten blyken of bemerken*; il fit semblant de ne pas le voir, *d'aller plus loin, by geliet zich als of by hem niet zag enz.*

Sembler, (v. n. & imperf.) *Schynen, gelyken, voorkómen*; le rivage semble fuir, *de oever schynt terug te wyken, zich te verwyderen*; ils semblent fous & ils sont sages, *zy schynen gek te zyn, en zy zijn wys*;

vous me semblez tout pensif, qu'a-
vez vous? *gy sebrnt my vol prin-
zing, wat sebrnt u? il me semble,*
ou, ce me semble, *my dunkt, of
het komt my voor; il lui semble,*
il leur semble, *bem, haar, hun
dunkt; il me semble qu'il a tort,*
ou, il a tort ce me semble, *my dunkt
dat hy ongelijk heeft; que vous en
semble? was dunkt'er u van? sem-
bler bon, goed-dunken, goed-achten;*
comme bon lui semblera, *zoo als 't
hem zal goed-dunken.*

Sémé, ée (adj.) Gezaaid; bezaaid;
besprooid; bezet: doormengd; semé
de fleurs & de lis; de ronces &
d'épines, met bloemen enz. besprooid;
met distelen en doornen bezet; item vol
moeyelykheid; clair-semé, dungezaaid
y of iel, schaars; l'argent est clair-
semé chez lui.

Sémée, (f) Zeker Heeren-rechts
(n).

Semelle, (f) Zool (van een schoen
enz.); battre la semelle, te voer
reizen, het op zyn zoolen afslagen.

Semelle, (f) Zwaard (n. van
zommige Schepen).

Semence, (f) Zaad (n).

Semencine, (f) Worm-kruid (n).

Semer: (v. a.) Zaayen (graan);
bezaayen (eenen akker), besprooyen
(met bloemen); bezetten (met paerlen
enz.) sprooyen, weipen (geld enz.);
uitsprooyen, verbreiden (lastering, ker-
tery enz.).

Semestre, (adj. & f.) Van zes
maanden, half-jaarig; een half jaar;
servir par semestre, entrer en se-
mestre.

Semur, (m) Zaayer; item uit-
sprooyen, verbreiden

Sémi, (adj. lat.) Half (alleengebr.
in composita), als: sémi-brève (f. in
Mus.) wiste noot van een' heele maat;
sémi-diapason (m), halve oazaaf;
sémi diapente (m), halve toon; sé-
mi diatesseron (m), halve quart-
toon; sémi-double, (adj.) dat van
een middelbaar seest is, niet groot
noch klein, sémi minime, 't vierde
deel eener noot; sémi-prébende,
halve prebende of prove; sémi-preu-
ve, halfbewys; sémi-ton, halve toon.

Semillante, te (adj. gem. w.) Wild;
dorstet; enfant semillant; stille se-
millante.

Séminaire, (m) Kweek school (n).

Séminal, aie (adj.) Dat van 's
zaad is.

Séminariste, (m) Leerling; item
leeraar der kweekscholen.

Séminial, ou, Siminial, (adj.);
Pain séminial, brood van de bloem
van meer gebakken, fyn brood.

Sémiotique, (f) De onderschei-
kunde wegens den oort eener ziekte.

Semoir, (m) Zaai-zak, zaad-
bak.

Semonce, (f) Noodiging (f), verzoek
(n); item vermaaning, waarschu-
wing (f).

Semondre, (v. a. eud. w.) Noodi-
gen, verzoeken; waarschuwen, ber-
uieren (inviter; avertir).

Semonneur, (m) Noodiger, bid-
der.

Semotte, (f) Kool-spruit.

Sempiternel, le (adj.) Eeuwig-
durend.

Sénat, (m) Raad, Magistraat (m);
item raads-vergadering (f).

Sénateur, trice (m & f.) Raads-
heer; Raadsheers-gemaal.

Sénatorial, le (adj.) Dat eenen
Raadsheer betreft of daar van is.

Sénatorien, ne (adj.) Die van
een Raadsheer afkomstig is.

Sénatus-consulte, (m) Raads-be-
sluit (n).

Senan, (m) Snaauw (f. zeker schip).

Séné, (m) Sene-plais (f), sene-
blais (n. pl.).

Sénéchal, (m) Drost, drostgaard.

Sénéchaussée, (f) Drost-ampel (n).

Sençon, (m) Kruis-wortel (f).

Senégré, (m) Grieksch-boos (n).

Sener, (v. a. châttrer) Spyden,
fener un verrat, une truie, une
lice.

Senefre, (adj. in wapen-k.) Slinks,
linker of linker.

Senefré, ée (adj. in wapen-k.)
Dat iets ter linkere zyde heeft.

Senefrochere, (m. in wapen-k.)
Linker arm.

Senevé, (m) Meesters-zaad (n);
meesters-plais (f).

Senieur,

Senieur, (m) *Een oudere, den ouder of oudsten.*

Senne, (f) *Zégen (m. zeker nér).*

Senner, (v. a.) *Mit den zégen vissen.*

Sens, (m. sing. & pl.) *Zin (m), verstand, vernuft (n); item zin (a., meening enz. (f)); les cinq sens, de vyf zinnen; cela choque les sens, dat stryd ségen 't gezonde vernuft; le sens commun, he natuurlyk verstand of begrip; il, elle n'a pas le sens commun; reprendre les sens, zyn' zinnen of verstand weér-bekómen; mortifier les sens, zyne lusten dempen; ne refus rien à les sens, ou donner tout à les sens, zyne lusten den teugel wien; alles doen wat maar in den zin komt; le bon sens, bes gezonde vernuft; être hors de son bon sens, niet by zyn' volle kennis of verstand zyn; c'est un honneur d'un grand sens (esprit), het is een zeer verstandig man; perdre le sens, zyn verstand verliezen; gek worden; à mon sens, naar of volgens myn begrip; cela ne tombe point sous les sens, dat kan niet begreepen worden; donner dans le sens de quelqu'un, iemands meening treffen; entrer dans le sens d'un auteur, den zin van een schryver watten of van zyn gevoelen zyn; il abonde en son sens, hy blyft by zyne gedachten, of by is styfhoofdig; sens littéral, propre, figuré, moral, mystique, letterlyke, eigenlyke, verbloemde (figuurlyke), zedelyke, verborgene zin; mot à double sens, een dubbelzinnig woord; sens, manier, wyze, zin; de sens rassis, op eene beradigde wyze; cela n'est pas bien dans ce sens là; en quelque sens qu'on le prenne; en tout sens, in allen opzichten, aan alle kanten; pierre qui a trois pieds en tout sens, tourner une personne de tous les sens, pour lui &c., iemand op alle kanten wenden, om hem enz.; mettez cela du bon sens, du mauvais sens, de l'autre sens, legt dat op de regere, de verkeerde, de andere zyde of kant; sens dessus dessous, (adv.) 't onderst boven, overhoop;*

holder de holder; sens devant l'arrière, (adv.) 't agterste voor, verkeerd, het paerd ogter de vógen; à contre sens, (adv.) verkeerd; prendre une chose à contre sens.

Sensation, (f) *Het gevoel (n), indruk (m), aandoening (f. der zinnen).*

Sensé, ée (adj.) *Verstandig, wys, oordeelkundig.*

Sensément, (adv.) *Verstandiglyk.*

Sensibilité, (f) *Gevoeligheid, aandoenlykheid.*

Sensible, (adj.) *Gevoellyk, of gevoelig, zachtlyk, raafbaar, bespeurlyk, merkelyk (qui touche sous les sens); item smerelyk, aandoenlyk (qui est touchant); item ligt geraakt, zeer delicat; sensible (f. m.); als, jule gredrai gar son sensible, ik al hem op zyn zwak aanraffen.*

Sensiblement, (adv.) *Gevoelliglyk, duidelyk, klaarlyk; item sterk, zeer.*

Sensitif, ive (adj.) *Dat met gevoel, zinnen of verstand begaafd is; l'ame sensitive, de gevoelige ziel.*

Sensitive, (f) *'t Kruidje roer my niet (n. dat zich roeft als men 't aanraakt).*

Sensualité, (f) *Zinnelykheid, vleeschelykheid, wellust, wulpschheid.*

Sensuel, elle (adj.) *Zinnelyk, wellustig, wulpsch, vleeschelyk.*

Sensuellement, (adv.) *Wellustiglyk, op eene wulpsche wyze.*

Sentence, (f) *Vonnis (n), uitspraak; item spreuk, gedenk-spreuk, zin-spreuk (f).*

Sentencier, (v. a.) *Vonnissen, doemen.*

Sentencieusement, (adv.) *Mes zin-spreken, met nadrukkelijke leeringen.*

Sentencieux, se (adj.) *Zinryk, nadrukkelik, vol leering.*

Senteur, (f) *Reuk (m), geur (f); une agréable senteur; item les senteurs, de wel-riekende dingen.*

Sentier, (m) *Pad, voet-pad (n); weg (m); sentier dérobé, een sluip-pad, sentier de la vertu, de la gloire, het pad, of, de weg enz.*

Sentiment, (m) *'t Gevoel, 't gevoelend*

voelend vermogen; item gevoelen, oordeel (n) meening, gedagte (f).

Sentine, (f) De durk (m. de plaats daar het stinkend water onder in een Schip vergaard); item 't wasser of 't grond-sap zelfs (n); item het jan bagel of schuim; item een riool van vuiligheid (n) zink-pot (m).

Sentinelle, (f) Schildwagt; sentinelle avancée, de voorste schilddwagt; faire sentinelle, op schildwagt staan, schilderen; relever la sentinelle, de schildwagt aflossen.

Sentir, (v. a. je sens; nous sentons &c.) Voelen, gevoelen, gewaar worden; sentir son mal, zyne smart voelen; sentir, rieken, ruiken; sentir une fleur, aan eene bloem ruiken; je sens quelque odeur ici, ik ruik hier iets; sentir le vin, le musc, le relant ou le renfermé, naar den wijn, naar den muskus, dat ruiken; sentir le brûlé, la fumée, l'oignon, le tonneau, naar 't aangefrante, naar den rook, naar den ojuin, naar 't vat (vst-vst) smaaken; sentir (avoir l'air) 'er uitzien, gelyken, vertooven, te kennen geveuen, als: sentir la grandeur, l'homme de qualité, le pédant, iets groot vertooven, als een man van aanzien, als een school-vos (pédant) uitzien, sentir le gibet, naar de galg ruiken; sentir le terroir, naar zyn land-aars gelyken of de manieren 'er van hebben; cela sent la raillerie, dat gelyken wel naar spotten; sentir un bienfait, eene weldaad erkennen, 'er gevoelig over zyn; sentir une injure, over eene beleediging gevoelig of gebelgd zyn; sentir, merken, bespeuren, verstaen (s'apercevoir, connoître), als: sentir la beauté d'un discours; je sentois bien où il en vouloit, ik merkte wel waar hy heen wilde; vous sentez bien, gae &c., gy begrypt of verkt wel, dat enz.; il a bon nez, il sent de loin, hy kan vooruit zien; la cage sent toujours le harang, (spr. w.) dat in 't gebeente is gaat 'er wiet ligt uit, of men kan alzoos iemand's berouw onderkennen.

Sentir, (v. n.) Rieken, reuk van

zich geeven; sentir bon, aangenaam rieken; sentir mauvais, stinken; son haleine sent, hy heeft een stinkenden adem; cette viande commence à sentir, dat vleesch begint een reukje te krygen, of te stinken.

Se sentir, (v. r.) Zich voelen of gevoelen, zich bevinden; il se sent mourir, hy voeldt dat hy sterft; se sentir coupable, zich schuldig bevinden; tout le monde se sent de la guerre, en ieder heeft gevoel van den oorlog; il se sent encore de la maladie, hy bespeurd nog dat hy ziek is geweest; on s'en sent bien, men gevoeld of bespeurd het wel; je ne m'en sens plus, ik voel het niet meer, of weet 'er niet meer van; elle commence à se sentir, zy begint haar zelven te kennen of te gevoelen dat zy groot word; il commence à se sentir, hy begint te zien wie hy is of wat hy vermag; se sentir d'une libéralité, van rene mildheid gevoel, of genot hebben; ne pas se sentir, geen gevoel meer hebben; il se sent du lien d'où il vient, hy verbergt zyn afkomst niet.

Seivre, (f) Gele koorn-bloem.

Seoir. (Zie Assoir).

Seoir, (v. n. être convenable) Voegen, passen, wel staan; cet habit vous sied bien, mal; ces manieres ne vous seynt pas bien.

Sép. (Zie Cep).

Séparable, (adj.) Affcheidelyk.

Séparation, (f) Affcheiding, afzondering, scheiding; item echtscheiding; item scheer-muur (f), affbuisel, bifector (n).

Séparatisme, (m) Afzondering van de algemeene leer (f).

Séparatiste, (m) Afgezonderde van de algemeene Godsdienst.

Séparément, (adv.) Afzonderlyk, alleen.

Séparer, (v. a.) Scheiden, van één scheiden, van malkander scheiden, verdeelen; séparer de corps, scheiden van tafel en bed; séparer de corps & de biens, scheiden van tafel, bed en gemeenschap van goederen; le séparer, (v. r.) van malkander scheiden.

Sépean, (m) *Alun-blok*, *stempel-blok*.

Sépée, (f) *Rys-bosch m. touffe de tiges*.

Sept, (adj. & f. m.) *Zeven*.

Septante, (adj. & f. *bien soixante & dix*) *Zevening*; doch men zegt les septante interpretes, ou les septante, de zévenig overzetters; les septante semaines de Daniel.

Septembre, (m) *Herfst-maand* (f) *september*.

Septemvir, (m) *Een der 7 Raads-beeren te Rómeu*.

Septénaire, (adj.); *Nombre septénaire, een zéven getal*.

Septennal, ale (adj.) *Zeven-jou-rig*.

Septentrion, (m) *'t Noorden* (n).

Septentrional, le (adj.) *Noordich, nooruelyk*; les peuples septentrionaux, de noordse volkeren; l'Amérique septentrionale, noorder Améri-
cain.

Septérée, (f) *Een modde koor-land* (n).

Septieme, (adj. & f.) *Zévende*.

Septièmement, (adv.) *Ten zéven-
den* (en septieme lieu).

Septier, (Zie Sétier).

Septuagénnaire, (adj. & f.) *Zéven-
tig-javrig*.

Septuagésime, (f) *De 3de zondag
vóór de vasten* (m).

Sepulcral, ale (adj.); *Inscrip-
tion sepulcrale, graf-schryft*.

Sépulcre, (m) *Graf* (n), *graf-stei-
de* (f).

Sépulture, (f) *Begraavenis, be-
graafing*.

Sequelle, (f. gem. w.) *Gevolg* (n),
aanhang, sleep, jive (m); je me mo-
que de lui & de toute sa sequelle.

Sequince, (f) *Eene acht-een-
volging van kaarten éénser kleur*.

Sequestration (f) ou sequestre,
(m) *Gerechtslike overlevering, ver-
zekering van iets in de derde hand;
niet re en sequestre, in bewaarder-
hand stellen*.

Sequestrer, (m) *Scheids-man of scheid-
de man d e zake gederen bewaaren*.

Sequestrer, (v. a.) *(iets) gerech-
telijk in beslag nemen en in bewaar-*

der hand stellen, dat eenen derden
man overleveren, of de uitwijzing van
zaaken; item (iets) weg naffelen, weg
pakken; se sequestret (v. r.) de la
compagnie des hommes, zich af-
zonderen enz.

Séquin, (m) *Een sequyn of sequine*
(f. zekere goude munt ter waarde van
omtrent een dukaat).

Sérail, (Zie Sérail).

Séran, ou, Sérans, (m) *Een bi-
kel*.

Sérancer, (v. a.) *(zels) bekelen*.

Sérancier, (m) *Hekelaar*.

Séraphin, (m) *Serafyn* (een der
hoogste Engelen).

Séraphique, (adj.) *Serafynsch*.

Séraskier, (m) *Turkische Bevel-
hebber, Generaal*.

Serdeau, (m) *Spys-kamer* (f. daar
alle de schreien use van 's Konings
tafel komen gebragt worden); item
de bediende daar van (m).

Serein, ne (adj.) *Heider, klaar*; *toms
serein*; item un visage se-
rein, een blymoedig wizen.

Serein, (m) *De avond-lucht* (f).

Sérénade, (f) *Avond-zang* (m),
avond spel (n. dat op de praet, on-
der de vengsters der Juffers gegeven
wordt).

Sérénér, (v. a. weinig gebr.) *Op-
bellen, stillen, verzagten*.

Sérénissime, (adj.) *Doorluchtigste*; *son
Altesse sérénissime*.

Sérénité, (f) *Klaarheid, belder-
heid* (van 't weér enz.); *stillheid, vro-
lijkheid* (des gemoeds); item *doorluch-
tigheid* (eer-titel der vorsten).

Séreux, se (adj. in Genees-k.) *Wa-
terachtig*; *lang séreux*.

Serf, ierve, (m. & f.) *Slaaf*;
slavin; item *dienstaare, lyf-eigene*.

Serfouette, (f) *Krakter of work*
niet 2 sonden (der Tuiniers).

Serfouetter, ou serfouir, (v. a.)
(De hand) *omspitten, omhaalen, om-
krakelen*.

Serge, (f) *Perfie: saai*.

Sergent, (m) *Gerechts-dienaar*;
Serjant; *Deurwaarder* (de iets
gerechtlik aanlegt), item *een wagt-
meester, serjant*; item *Hoof-tang* (der
leijers); *Almonnik* (die de jarew-
gebruik

gebruiken in 't lymen ook fermoir gen.;) een *stok met eeren ouden boed op (op een' akker, tot waarfebuwing om geen voet-pad 'er op te maaken).*

Sergenter, (v. a.) Door een *Gereds-bude of deurwaarder maanen of iets aanzeggen (insinneeren) laaten; item (iemand) plaagen, den rug raauw ryden om iets te hebben.*

Sergenterie, (f) *Deurwaarderfehap (n), b. d. d. n. plaats (f).*

Sergentie, (f. weinig gebr.) *Perfoonlyk dienst van een Vassal.*

Serger, ou, Sergier, (m) *Serfie-weever; serfie-handelaar.*

Sergerie, (f) *Serfie-weevery.*

Sergette, (f) *Fyne serfie.*

Serie. (f. in Meet-k.) *Rei, gefokte achter-ten-volging.*

Sérietement, (adv.) *Ernstelyk, met ernst; item staatiglyk, deftiglyk.*

Sérieux, se (adj.) *Ernstig; staatig, deftig; une affaire, mine sérieuse, eene ernstige zaak of eene zaak van gewigt; een ernstige of deftig geftaat.*

Sérieux, (f. m.) *Ernstigheid, ernstigheftigheid; item staatigheid, deftigheid (f); prendre ou affecter son sérieux, ou se mettre sur son sérieux, een ernstig of deftig gelaat maaken.*

Serin, ine (m. & f.) *Cys, cysje; serin de canarie, kanari-vogelsje.*

Serinette, (f) *Zing orgelije (n. voor vogeljes).*

Seringue, (f) *Spuut, Miffler-spuut.*

Seringuer, (v. z.) *Sputten, bafpuizen (een' wond).*

Sériosité, (f) *Ernstigheftigheid.*

Serment, (m) *Eed; prêter serment, eenen eed afleggen; faire serment, zweeren, eenen eed doen; serment, een vloek of eed, als: proférer d'exécrables serment.*

Sermologe, (m) *Een Boek met Preekken (n).*

Sermon, (m) *Preek, predikatie, Leer-rêde (f); sermon funèbre, Lyk-predikatie; sermon, langwylige en verdrietige redevoering, ge'preek of vermaaning, als: il me fatigue avec vous ses sermons.*

Sermonnaire, (m) *Huis-postil (f), predikatie-boek (n); item sebruyr daar van.*

Sermonner, (v. n. gem. w.) *Preeken, lang over iets seemen of gesprek houden.*

Sermonneur, enfe (m. & f.) *Tee-mer, praeier, verdrietige vermaaner; teemster enz.*

Sérosité, (f) *Scherpe vogt of wateragtigheid (in 't bloed).*

Serpe, (f) *Snœi-mes (n), houwer (m. der Tuin.); fait à la serpe, lompgemaakt, met een' byl gebouwen, als: ouvrage, homme qui semble avoir été fait à la serpe.*

Serpent, (m) *Slang (f); serpent à sonnette, terrestre, aquatique, ailé, râtel-slang enz.; le vieux serpent, de oude slang of de duivel; serpent, een valsch of verraderlyk mensch; nourrir un serpent dans son sein, eenen verrader of geaarlyken mensch goed deen of by zich houden; serpent, zekere slangs-wyze bas-bazuin; item speelder daar op.*

Serpentaire, (f) *Slangen-kruid (n).*

Serpentaire, (m) *Slangen-draager (zeker gesternte).*

Serpenteau, (m) *Slangse (n); item coetzoeker, zuurmer (m. by Vuurw.).*

Serpenter, (v. n.) *Slangswyze of met lugten loopen; riviere qui serpente.*

Serpenticole, (m) *Aanbidder der slangen.*

Serpentin, (m) *Slang of kromme buis (f. van een distilleer-ketel); baan (m. van een snaphaan); groen marmer.*

Serpentin, ine (adj.) *Naar een' slang gelykende; langue serpentine, een slangen-tong, lafter-tong.*

Serpentine, (f) *Slangen-kruid (n); item slangen-steen (m).*

Serper, (v. n.) *Het anker of de dreg ligten (van galeyen gez), als: les galères commencèrent à serper.*

Serpette, (f) *Snœi-mes, (n. krom mesje der Hoveniers).*

Serpilliere, (f) *Pakdoek, gref*
lin-

Binnen; *item* een *zeil* (n. dat men voor de *winkels* hangt).

Serpolet, (m) *Wilde tym* (kruid).

Serrage, (m) ou *serres*, (f. pl.) *Wagering*, *wejerling*, *buik-deening*, *voering* (f. van een *Schip*).

Serrail, (m) *Vrouwen-kof* (n. des *turkschen Keizers* en van andere *oostersche vorsten* of *grooten Heeren*); *item* de *vrouwen* zelfs.

Serre, (f) *Oranje-buls* (n), *oranjery*, *trek kalf* (f); *item* *fruit-kelder* (m) of *andere plaats* (daar men 's winters 't *fruit* bewaard).

Serres, (f. pl.) De *klaauwen* (van een *roof-vogel*); *avoir* de *bonnes serres*, *sterke* *klaauwen* hebben; *waft-boudende* *zyn*.

Serré, ée (adj.) *Weg-geflooten*, *weg-gepakt*, *weg-gelegd*, *op-geflooten*; *item* *s'zamen-getrokken*, *waft* in één *gebonden*, *digt* op *malkander* *gedrongen*, *geprangd*, *generpen*; *argent serré*, *weg-geflooten* of *geborgene* *geld*; *bourfe serrée*, *toegeflootene* *beurs*; *être serré*, *hardlyuig* of *verslopt* *zyn*; *écriture*, *toile serrée*, *schryft* dat *digt* op *malkander* is; *digt* *geweven* of *geflooten* *Lynwaad*; *cœur serré*, een *beklemd hart*; *homme serré*, een *gierigaard*; *item* een *inhoudend mensch*, een die *digt* is en *zuwgen kan*; *serré*, (adv. met *bien*, si, *trop*); *zeer*, *wakker*, *braaf*, *ter dege*, als: *il gèle bien serré*, *il a été fouetté bien serré*.

Serre-argent, (m) *Schat-kamer*; *item* *zilver-kast* (f).

Serre-banquieres, (m. in *Scheepsb*) *Bulk-waagers* (*lange stukken hout* waar op de *balken rusten*).

Serre-boss, (m. zee-w.) *Rust-lyn* (waar-met het *anker waft* *gemaakt* *wordt*).

Serre-demi-file, (m) *Soldaat* die 't *halve g lid* *sluit*.

Serre-file, (m) *Gelid-sluitcr*.

Serre-goutieres, (f. pl. in *Scheepsb*.) *Lysbouden*, *waarinzen* (*binnen* in een *Schip* *langs* het *boord*).

Serrement, (m) *Drukking*, *klemming*, *nypting*; *item* *toestrékking*, *hending*; *item* *beklemdheid* (f. des *har-ten*).

Serrément, (adv.) *Vaft*, *digt* in *malkander* *geflooten*; *item* *kaariglyk*, *deunties*.

Serre-papiers, (m) *Papier-lade* of *kist* (f).

Serrer, (v. a.) *Op-sluiten*, *weg-sluiten*, *weg-leggen* (*enfermer*, *mettre à part*); *waft-bindén*, *waft-trekken* (*lier fortément*); *drukken*, *prangen*, *benaauwen* (*presser*); *hardlyuig* *maaken*, *binden*, *versloppen* (*confilper*); *digt* in één *dringen*, *by één* *schuiven*, *sluiten* (*joindre près à près*); *serez cela*, *leg dat* *weg*; *il me serre la main*, *by drukte* *my* *aan* *myne hand*; *cela me serre trop*, *dat* *drukt*, *klemt*, *kneeld* of *prangt* *my* *te* *zeer*; *serez cela d'avantage*, *trekt* *dat* *vafter* *toe*; *sluit* of *schuifd* *dat* *digter* in één; *serrer les ennemis de près*, *digt* op den *vyant* *aandringen*, *ben* op de *bielen* *zitten*, *benaauwen*; *serrer le vent*, (*zee-w*) *scherp* *by* den *wind* *zeilen*, of *opleeven*; *serrer les voiles*, de *zeilen* *inneemen*, *bestaan*; *serrer de voiles*, *klein* *zeil* *maaken* (*het tegengestelde* van *forcer de voiles*); *serrer les rangs*, de *geldenren* *sluiten*; *serrer son style*, *zyn* *styl* *bekorten*, *intrinspen*; *serrer un cheval*, een *paert* *strek* *bouden*; *serrer les pouces à quelqu'un*, *iemand* de *duim-schroeven* *aandoen*; *serrer*, (v. n.) *weneemen*, *strenger* *worden*, *klemmen* (als *torst* enz.); *se serrer*, (v. r.) *zich* *sluiten*, *digt* in één *vozen* *enz*.

Serrure, (f) Een *slot* (n); *serrure à double tour*, een *nagt-slot*; *crocheter*, *fausser une serrure*, een *slot* *opsteeken*; een *slot* *verdraagen*.

Serrurerie, (f) *Slotemankery* (f); *het slotemanken*; *slotwerk* (n).

Serrurier, (m) *Slotemaker*.

Serte (f) ou *Gabarit*, (m) *Model* (n. van een *schip*).

Sertir, (v. a. *juwel. w.*) *Inzetten* (*een* *edelen* *steen*).

Serrisars, (f) 't *Inzetten* (n).

Serrage, (m) *Dienstbaarheid*, *lyf-eigenfchap* (f).

Servant, (adj. m.) *Dienende*, *op-wagtenste*; *gentil* - *homme* *servant*, *befjoster* *die* *de* *opwag-*

ring heeft; hief servant, een onder-
leen.

Servante, (f) Een dienst maagd,
dienst-meid; item Dienaresse, als:
votre très-humble servante

Serveur de messe, (m) Mis-be-
diende, mis dienaar.

Servisable, (adj.) Gedienstig, dienst-
willig.

Servisablement, (adv.) Gedienstig-
lyk.

Service, (m) Dienst m. office);
rendre service, dienst bewyzen of doen;
service, huur? (f) Dienst (m. condition
engagement); opwagting, oppassing
(f), als: être de service, de op-
wagting hebben; offrir, présenter
ses services, zyn dienst aanbieden;
service, ou service divin, dienst,
kerk-dienst, Godsdienst; service,
ziel-mis, dienst; service, gerecht,
eendischap; premier, second servi-
ce, eerste, tweede gerecht; service, een
servies of stelstel an tafel goed enz. (n)
als: un service d'argent, de linge
&c., service, een lyster; J'offrir
un service (lavement), een lave-
ment zetten; service, 's dienst
van een' bal.

Serviette, (f) Servet; (n), 's af-
doek; item hand-doek (m).

Servile, (adj) Slaafsk, dienst-
baar; condition servile; servile,
laag, smoot (bas & rampant, als:
action, ame servile.

Servilement, (adv.) Op een slaaf-
sche, lange of verdorven wyze.

Servir, (v. a.) Dienen, dienst
doen, dienst bewyzen; item opoffen,
opwagten; item opdoen, de gerech-
ten op tafel zetten; item afdoen
(aan tafel); item (eenen koort-hal
uitslaan; on a servi, 't eten is op
tafel; servir à boire, in schenken, 's
glas presenteren; servir, (v. n.)
dienen, trekken, verdraken, dien-
stig of nuttig zyn; à quel cela sert
il? waar toe dienstig? cela ne sert
de rien, dat is niet een nut, dat
helpt niet; servir (tenir lieu) de
pere, tot vader verft etten; faire
servir les voiles, de zeilen breeken
of ter windvang stellen; se servir,
(v. r. nfer de) zich bedienen, ge-
bruiken; item zich zelve dienen.

Serv s. (m) Ongelien (n. pl.),
gerechtigheid (f); cens & servis d'u-
ne terre.

Servites, (m. pl.) Servieten (zê-
ker monniken van de Augustijner or-
den).

Serviteur, (m) Dienaar; knecht;
opasser, minnaar, vryer; item
faites serviteur à Monsieur, maak
een' dienaar of reverentie aan myn
Heer; je suis votre serviteur, ik
ben uw' dienaar; item ik ben van
andere gedagten, of ik zal dit wel
laaten; serviteur, je ne m'y fie
pas, ik dank hartelyk daar voor;
enz. serviteurs, Barbiers - knechts te
Parys.

Servitude, (f) Dienstbaarheid,
slaverny (f), lyf-eigendom (m); item
last (m), bezwaarnis (f), of recos
(n. servituut op een huis enz.).

Servivi, (m) Erkentenis der dienst-
baarheid (f. in Rechten).

Servis, (m. lat. w.) Wèderdigtig-
heid (f. in 't bloed).

Ses, (pron. pl. van son, sa) Zyn,
zwee; haar, haare; d'zelve.

Sesame, (m) Zeker olijfsch koom
dat genaamd.

Sesqui-altere, (adj. im. meet- en
Rekenk.) Anterhalf maal zoo veel;
item sesqui octave; les qui-qua-
tre; sesqui tierce, anderhalve oc-
taaf enz. (n. Mus.).

Sesson, (f) Zitting, verzame-
ling, raadverzámring.

Seslere, (m) Zekere oude romen-
sche munt.

Sesrée, (f) Een mudde korn-
land (n).

Septieme &c. (Zie Septieme &c.).

Sétier, (m) Een mudde (n. zante
te Parys 12, en in Holland 4 schèpel);
item mangel.

Sétine, (f) Een wijze die 6 man
in een' dag kunnen afmengen.

Seton, (m) Gat (n) of fontenel (f)
in de oep.

Sen, (Zie Sa of onder Savoir).

Sève, (f) 't Sap (n. der boom-
en gewassen); item de zeef, ryzend-
heid (f. van de wyn).

Sévère, (adj.) Gestreng, streng,
staf, hard, streng.

SEV. SEX.

Sévèrement, (adv.) *Strengelyk*.
Sévérité, (f) *Gestrengheid, straf-
heid, hardigheid*.

Séveronde, (Zie Subgronde).
Sevices, (f. pl. in Rechr.) *Harde
behandeling, mishandeling* (f).

Seuil, (m) *Dorpel, drempel* (eener
deur boven en beneden; item van een'
sluis enz.); item *anker-stok*; item *balk*
(waar op 't scheeps-dek rust).

Seuillet, (m) *Drempel* (der ge-
schuur-poorten op een schip).

Sévir, (v. n.) *Streng zyn, mis-
handelen, gruwzaamlyk handelen of
te werk gaan; sévir contre quel-
qu'un*.

Seul, eule (adj.) *Alleen enz.*;
Monsieur est seul, *myn Heer is al-
leen*; tout seul, *ganssch alleen*; c'est
son seul défaut, *dat is zyn' eenigste
feil*; seul à seul, *ou, seul contre
seul, één tégen één, of man tégen
man*.

Seulement, (adv.) *Alléénlyk, niet
anders, maar*; item je n'y ai pas seu-
lement pensé, *ik heb 'er niet ééns
aangedacht*; non seulement, *niet al-
léénlyk*.

Senlet, ette (adj. in Herderzang)
Alléén.

Seulle, (f) *Leg-plaats voor zout
euz*.

Seur, eure &c. (Zie Sûr &c.).

Seyrer, (v. a.) *Speenen, afswennen
(van de borst of pram)*; seyrer un
enfant, *un veau* &c. se seyrer (v.
r.) de quelque chose, *zich van iets
speenen of onthouden*.

Sexagénaire, (adj. & f.) *Zestig-
jaarg; een of eene zestig-jaarg*.

Sexagène, (f. in Ster- en Réken-k.)
Een zestig tal (n).

Sexagésime, (f) *De 2de zondag
voor de vasten* (m).

Sexe, (ra) *Kanne* (f), *geslacht*;
(n); item (in een' bepaalden zin); le
sexe, *ou le beau sexe, het vrouw-
volk of vrouwelyk geslacht; aimer le
sexe, het vrouw-volk beminnen*.

Sextant, (m. in wisk.) *Een zesde
deel*.

Sexte, (f) 't *Zesde boek der
Pausselyke Decretalen*; item *de zes-
de toon in Muziek*.

SEX. SEG. SYR. &c. 789

Sexté, (adj.); *Registre sexté,
Naam-rol der zout-pagters in Frank-
ryk van die geene die tot hun behooren*.

Sextelage, (m) 't *Markt-geld van
verkogte waaren* (n).

Sextil, ile (adj. in Sterre-k.) *Das
60 graaden van malkander is*.

Sextule, (m) *Gewigt van één
drachma en één schrupel*.

Séyer (v. a.) *les bleds, het koorn
opfniden*.

Seymen-Bachi, (m) *Opperjager-
meester in Turkyen*.

Sgravit, (m) 't *Schilderen met
zwart op natte kalk*.

Sherif, (m) *Een Rechter in Eng-
lant*.

Si, (conj.) *Indien, by aldien,
zoo*; si j'avois su cela, *indien ik zulks
enz. (NB. voor il ou ils word de i
van si weg-gelaaten) als: s'il amoit
s'ils faisoient &c. si, conj.) of, di-
tes moi si vous viendrez, zegt my
of gy komen zult; comme si, als of;
si, (Partic.) zoo, zoodaanig, als: je
suis si foible que je &c. pourquoi
venez vous si tard? si est ce que,
(adv.) évenwel, eebier; si bien que,
zoo dat; si tant est que, ingeval, zoo
't gebeurd dat; si, ja; als: je gage
que si, ik wedde van ja; les uns di-
sent que si & les autres que non;
si fait, ja wel, ja nech, als: vous
ne me connoissez pas? si fait, je
vous connois, gy kent my niet? ja
wel, of vergeest het my, ik doe*.

Siamoise, (f) *Zekere stoffe das
genaamd*.

Sibilot, (m) *Poetzer-maaker*.

Sibylle (f) *Sbille, (gewaande pra-
fesseffe der oude Rom.)*.

Sibyllins, (adj. pl.); *Les livres
sibyllins, de boeken der sibillen*.

Sibyllisme, (m) 't *Woorzeggen
der sibillen* (n).

Sibylliste, (m) *Dankleever daar
van*.

Sicamor, (m) *Hoepel* (in wapenk.).

Sicité, (f) *Droogheid* (in Na-
tuurk.).

Sicilique, (m) *Eén drachma en 3
schrupel gewigt*.

Sicle, (m) *Een sikkelt; zilverling
eersyds byds Focden*.

784 SIC. SID. SIE. &c.

Sicomore. (Zie Sycomore).

Sidéral, ale (adj.) Dat de sterren aangaat.

Sidération, (f. by wondb.) Ongevoelicheit, uit-leering (van eenig lid).

Siècle, (m) Eene eeuw (f), bonderd jaar.

Sied. (Zie onder Seoir).

Siege, (m) Stoel, zézel (m), zitplaats, zitting (f); prendre, donner des sieges, stoelen neemen, zig zetten enz.; le saint siege, de Pauselijke stoel; le siege épiscopal; de Bisschoppelijke stoel of zézel, le siege de l'empire, de zézel of residentieplaats des ryks; siene de l'ame. zézel, zitplaats der ziel; siege, Rechtersstoel; Gerechtshof, landgerecht; siege, beleg (n), belegering (f), mettre, lever le siege.

Sièger, (v. n.) Zyn zézel of residentie hebben.

Siemment. (Zie Siemment).

Sien, enne (Pron.) Zyn, zyne; haer, haare; sien, (f. m.) 's zyne, de zyne.

Sier. (Zie Soier).

Sieur. (m) Heer; le sieur leenr.

Sieur &c. (Zie Soieur &c.).

Sifflement, (m) Fluiting (f), gefluit; item 't siffen (der slangen); 't gehuil (der winden) 't snorren (der kopsels) (n).

Siffler, (v. n.) Ploepen; fluiten; siffen; suilen, gonzen, sterren.

Siffler, (v. a.) un ait, een deuntje fluiten; siffler un oiseau, een' vogel wóórfluiten; siffler quelqu'un, iemand wistlooven, bespotten; item siffler inblaazen wat te zeggen; siffler la linotte, (for. w.) sterk zuipen; siffler le droit, heimelijk of privaatlyk in de rechten onderwyzen.

Sifflet, (m) Fluitje (n); item lucht-pyp. Bro. (f) gorgel (m); couper le sifflet à quelqu'un, iersind de keel af-snyden.

Siffleur, (m) Fluitser, pypser; private lecranceester in de rechten; uitjouwer, bespouter; wóórzegger in een schouwspel.

Siffense, (f) Fluitser enz.

Sigillée (adj. f.); Terre sigillée, Gezegelde aarde (zekere roode medicinale aarde).

SIG.

Signal, (m) Téken, sein (n).

Signalé, ée (adj.) Uitgeblonken; blyken gegeven; item uitmunten; merkwaardig, zonderling, als: fa-veur, année signalée.

Signalement, (m) Nazuwe beschryving van een deserteur of weg-geloopen misdadiger (f).

Signaler, (v. a.) Aftekenen, beschryven (als: een' weg gelistene om hem te doen kennen); item te kennen geeven, doen uitblinken, als: signaler sa valeur; se signaler (v. r.) uitmunten, zich beroemd maaken.

Signamment, (adv.) Inzonderheid, voornaamlyk.

Signataire (a. j.); Témoin signataire, onderschreven getuige.

Signature, (f) Ondertékening, hand-tékening, hand; item merk-letter (van een blad).

Signe, (m) Téken, ken-téken (n); item een wenk (m); item téken, wonderwerk (n).

Signer, (v. n.) Tékenen, ondertékenen, onderschryven, item tékenen, merken.

Signet, (m) Tékening of lintje dat men in een boek legt (n).

Signifiance, (f) Getuigenis.

Signifiant, ante (adj.) Te kennen geevend, aanduidend.

Significateur, (m) Naam die aan zekere sterren gegeven wort die in haaren loop verandering ondergaan.

Significatif, ive (adj.) Nadruk-kelyk, duidelyk, zin ryk.

Signification, (f) Beduidenis, betekenis (f); zin (m); item (in Rechten) aanzegging (f).

Signifier, (v. a.) Betékenen, be- duiden, te kennen geeven; item (in Rechten) aankondigen, aanzeggen (no- tifier).

Signette, (f) Kapschoen met zan- den (n. voor paerden).

Sil, (m) Oker.

Silabe. &c. (Zie Syllabe &c.).

Silence, (m) Stilzwijgendheid; item sille (f) passer sous silence, niet stilzwijgen voorby gaan.

Silencieux, (m) Een zwijger.

Silencieux, euse (adj.) Zwijgend, stil.

Sil.

SIL. SIM.

Sillage, (m) 's Zog (n); *item* de vaart (f. van een Schip).

Siller, (v. n.) Voorzitten, vaart maaken (zee-w.).

Siller. (Zie Ciller).

Sillet, (m) Kam (eener edel, leus enz.)

Sillogifer &c. (Zie Syllog).

NB. de woorden die onder Si. niets vinden zyn, zoek die onder Sy.

* * *

Sillon, (m) Looze (van een' akker); *item* simpel; *item* strek, gnil (f), zog (n. van een Schip).

Sillonner, (v. a.) Vaaren manken; *item* sillonner la plaine liquide (la mer) het pekel-veld (de zee) beploegen of doorkruisen; sillonner (v. n.) be-rimpelen, fronsen; *item* kabbelen, golv-en masken.

Silvain &c. (Zie Sylvain &c.).

Simagrée, (f) Gemaakt gebaar of spreekwoord (n).

Simarre, (f) Lange over-rok; rok met een sleep (m).

Simbleau, (m) Groote meet-snaar (f. tot bogen enz.).

Simbole &c. (Zie Symbole &c.).

Simelium, (m) Medailje-kast (f).

Simetrie. (Zie Symétrie).

Similaire, (adj.) Gelyk, overeen-komstig, dat naar makkanter gelykt.

Similitude, (f) Gelykents.

Simonieque, (m) Kooper of ver-kooper van geestelyke ampten enz.

Simonieque, (adj.) Dat daar mee bevolkt is.

Simonie, (f) Kooping of verko-ping van geestelike ampten.

Simonie &c. (Zie Symp. &c.).

Simple, (m) Kruid, genes-kruid (n. by Apoth.).

Simple, (adj.) Enkel, enkelvoudig, eenvoudig (non composé); *item* ge-meen, eenvoudig (sans ornement, ou distinction); *item* eenvoudig, openhartig (sans artifice, ou nuiais); un Etre simple, een enkel of één-voudig wezen (dat op zich zelve is); un simple soldat, een gemeen soldaat (niets meer); tromper les simples, de eenvoudige of onnozelen be-gripen.

Simplement, (adv.) Enkelyk, een-voudig yk, zonder arg of list.

Simplete, (f. alleen één) il ne

SIM. SIN. 785

demande qu'amour & simplicité, by zoek: niets als liefde en vrede.

Simplicité. (Zie Botanique).

Simplicité, (f) Enkelvoudigheid, eenvoudigheid; oprechtheid, eenvou-digheid; gemeenheid, slegtheid; onnos-zigheid, eenvoudigheid.

Simplifier, (v. a.) Zonder omslag (het) voordraagen of voorstellen; *item* de ziel-bezorging van een Parochie afnemen.

Simplifier, (v. n.) Genees-kruiden zoeken of zich in cessen.

Simposiaque, symptomatique &c. (Zie Symp. &c.).

Simulacre, (m) Beeld, afbeeldsel, beeltenis (n. der beeldenfebe afgóden).

Simulation, (f) Veinzing, valsche voorstelling (in Rechten).

Simuler, (v. a.) Veezen, zich ge-laaten (in Rechten).

Simultanée, (adj.) Van gelyke tyd of stond.

Sinagogue. (Zie Synagogue).

Sinapisme, (m. by woord n.) Mos-taart pleister of sap.

Sincere, (adj.) Oprecht, oprechte-lyk.

Sincèrement, (adv.) Oprechte-lyk.

Sincérité, (f) Oprechteheid.

Sinciput, (m. in Onst. &c.) 't Voor-loofd (n).

Sincope &c. Sindre &c. (Zie Syn.).

Singe, (m) Een aap; *item* een naboorjer; *item* een scheps winds of bok.

Singerie, (f) Apery, gellerny (f); openspel (n).

Singlage, singler. (Zie Cinglage &c.).

Se Singulariser, (v. r.) Zich af-zonderen.

Singularité, (f) Zonderlingheid, byzonderheid.

Singulier, iere (adj.) Zonder-ling, ongemeen, wonderlyk, n. : cir-constance, beauté singuliere; un combat singulier, een gevecht van man tegen man; le singulier (f. m. in spraak-h.) het enkelvoud.

Singulièrement, (adv.) Zonderling-

Sinistre, (adj.) Ongelukkig, ramp-speldig, kwaad.

D d d

SE

736 SIN. SIO. SIP. &c.

Sinistrement, (adv.) *Ongunstiglyk, kwalik, verkeerdlyk.*

Sinodal &c. (Zie Synodal &c.).

Sinon, (adv.) *Uitgenómen, uitgezonderd, als, dan; je ne fais rien, sinon que les troupes &c., ik vermits, dan dat enz.; sinon, anders, anderszins, zoo niet; vivez de régle, sinon vous vous en repentirez; hem le peuple le regardoit, sinon comme leur maître, du moins comme leur Libérateur, het volk eerbewande hem, zoo niet als enz.*

Sinonisme. (Zie Synonyme).

Sinople, (m. in wapenk.) 's Groen (n).

Scintiller. (Zie Scintillier).

Sinueux, cuse (adj.) *Bogtig, krom; ligne, côte sinueuse.*

Sinuosité, (f) *Kromheid, bogt (der Zee kusten).*

Sinus, (m) *Sinns (zekere boek-lyn in de 3 boek-meeting); item meter-zak (eener wind).*

Siographie. (Zie Sciographie).

Sion d'arbres. (Zie Seion).

Siphon, (m) *Een buidel (zekere pomp of zuiger om wynen enz. uit 't water in 't anderste tappen); item een boots (op zee).*

Siquenille. (Zie Sonquenille).

Sice, (m) *Eer-woord van Keizeren of Koningen Heer Koning, Aller geëdeligste Heer, sire (beëdiend) Heer, Myn Heer, als: sire Pierre, Myn Heer Pieter.*

Sirene, (f) *Meer-min (zeker virdige zee-monster dat zoo als men maande, door zyn zang de Zee-lieden op de klippen vervoerde); item (fi guari.) roer-zangster, aanlokster, bekooring, als: la volupté est une Sirene.*

Sirie. (Zie Seigneurie).

Sirius, (m. Lat.) *Honds sterre (f).*

Siroc, (m) *Zuid ooste wind in de middellandsche zee.*

Sirop, (m) *Stroop, siroep (f).*

Siroter, (v. n. gem. w.) *Kleine tegels drinken; item zulpen, aan den drank zyn.*

Siroteur, (m. gem. w.) *Dronkaard.*

Sirtes, (m. pl.) *Gevaarlyke droogte of harten (f. pl. in zee).*

SIS. SIT. SIX. &c.

Sis, ite (adj.) *Zie siueé.*

Sistématique &c. (Zie syst. &c.).

Se Sister, (v. r. weinig gebr.) *zich (er)ens insstellen of iaaren vinden.*

Sistile, sistole. (Zie Syst).

Sitôt que, (conj.) *Zoo ras als.*

Situation, (f) *Legging, stand (van een plaats) staat, gelegenheid (eener zaak).*

Situé, ée (adj.) *Gelegen; gesteld.*

Situer, (v. a.) *Leggen, zetten, stellen, plaatsen.*

Six, (adj. & f.) *Zes; een zes; item zesde (der maand).*

Sixain, (m) *Zes-régelig vaers; zes krygs-braden; een half dozyn.*

Sixième, (adj. & f.) *Zesde; een zesde of zesde deel; item 't eerste school of een schoolier daar van.*

Sixièmement, ou, en sixième lieu, (adv.) *Ten zesden (NB. in dit en de onmiddelyk voorgaande woorden wort de x als een z uitgesproken).*

Sée, (f) *Werkuig om schepen mee op de wal te trekken.*

Smeitin, (m) *Zeepesteen.*

Smille, (f) *Muur-bak.*

Smiller, (v. a.) *Daar mee bekakken.*

Sobre, (adj.) *Maatig.*

Sobremement, (adv.) *Maatiglyk.*

Sobriété, (f) *Maatigheid.*

Sobriquet, (m) *Scheld-naam, bynaam.*

Soc, (m) *Ploeg-schaar.*

Sociable, (adj.) *Gezellig, gemeenzaam, daar mee om te gaan is.*

Sociablement, (adv.) *Gezelliglyk, vriendelyk, gemeenzaamlyk.*

Social, ale (adj.) *Gezellig, de samenleving betrekking, of dat daar van is.*

Société, (f) *Gemeenschap, s'zamenleving; maatschappij, genootschap.*

Socinien, (m) *Sociniaan.*

Socinianisme, (m) 's Socydanen (n).

Socle, (f) *Voet, grondsteen (van een beeld, zuil enz.).*

Socque, (f) *Houte klomp der monnikten.*

Sodomie, (f) *Sodomie, onnatuurlyke zonde.*

Sodo-

Sodomische, ou Sodomite, (m)

*Een Sodomiet, een die sodomie of on-
tucht tegen de natuur begint.*

Sœur, (f) *Zuster; belle sœur, stief zuster; halve zuster; zwagerin; sœur de lait, zoog-zuster; sœur naturelle, onochte zuster; sœur, klooster-zuster, nonne; sœur de la charité, grauwe zuster, nonne of op-
passer in een zieken-buis; sœur con-
verse, ordens-zuster; sœur laïe, leke zuster; les neuf-sœurs, de 9
zusters of zang-godinnen.*

Sofa, (m) *Soja (breede met sopy-
bekleedde voetsbank, by de turken en
andere ontfersche volkeren); item een
rust-bank.*

Soffite, (m) *Pannet-werk of ander
cleraad (n. onder de zoldering van
eenig vertrek).*

Soi, (Pron. zonder Nomin' teenv.
maar heeft in 's meerv. eux. m. elles.
f.) *Zich, bem, haar; (NB. in eenen on-
bepaalden zin zegt men) il faut ai-
mer soi même, men moet zich zel-
ven beminnen; (maar bepaaldelyk zegt
men) il s'aime lui même, hy be-
mint zich zelven; avoir dans soi
quelque chose, qui &c. in zich
zeken, iets hebben, dat enz.; sur
soi, op zich, by zich, als: avoir de
l'argent sur soi, geld by zich heb-
ben; un chez soi: een s'huis, als:
il n'est rien tel que d'avoir un
chez soi, eigen baerd is goud waard
(spr. w.); a, de par soi, a, a, is
of spelt a (in de spel k.).*

Soi-disant, ante (adj.) *Zich uit-
geevende, waanende, noemnende, als:
soi-disant héritier de &c.*

Sole, (f) *Zyde; item verken-s-hair
of berfel; ver à soie, zy-worm; des
paroles de soie, zachte of fluweele
woorden; soles (pl.) ber-hair zommiger
honden.*

Soier. (Zie Soyer).

Soierie, (f) *Zyde-waar (f); zy-
de-handel (m) of zyde-werk (n).*

Soieur, soieux. (Zie Soysur
&c.).

Soif, (f) *Dorst (m); item (figuurl.)
verlangen (n, begeerte (f. naar
iets); avoir soif, dorstig zyn.*

Signer, (v. n.) *Bezorgen zyn,*

*zich bemoeijen; soigner à quelque
chose.*

Soigner (v. n.) *un malade, eenen
zieken op passen.*

Soigneusement, (adv.) *Zorgvul-
diglyk.*

Soigneux, euse (adj.) *Zorgvul-
dig, oplettend.*

Soin, (m) *Zorge, zorgvuldig-
heid, bekommerning (f); avoir, pren-
dre soin, zorg draagen, acht gee-
ven; rendre des soins à quelqu'un,
iemand of-passen, van tyd tot tyd op-
wachten, bezoeken; rendre de pe-
tits soins à une Dame, eens Juffer
op-passen, allerlei bevallige diensten
bewyzen.*

Soir, (m) *Avond; bon soir,
goeden avond, goede nacht; je vous
souhaite le bon soir, ik wensch u
goeden avond, of goede nacht; le
soir, den avond of 's avonds, tous
les soirs, alle avonden.*

Soirée, (f) *De avond-stond,
avond-tyd (f), avond (m).*

Soit, (3de pers. van 's subj. van
être) *Goed, 't zye zoo, laat het zoo
zyn, ik sta daer toe; on dit qu'il
est riche, soit, mais &c., men zegt
enz. 't zye zoo, maar enz. soit bien,
soit mal, 't zy goed of kwaad.*

Soit que, (conj.) *'t Zy dat.*

Soixantaine, (f) *Een zestig-stal,
zestig stuks (n).*

Soixante, (adj.) *Zestig.*

Soixante & dix, (adj.) *Zevenig.*

Soixantième, (adj. & f.) *Zes-
tigste.*

Sol, (m. leers, en zie sou) *Een
sluiver.*

Sol, (m) *Grond, vlakke grond;
item Landsbouw, grond; item veld
(in wapen k.); item goud (in chym.);
item sol (in muziek).*

Solaire, (adj.) *Wat de zon be-
treft; année, cadran solaire, zon-
ne-taaf; zonne-wyzer.*

Sol-batu, ne (adj.) *Aan den hoef
gekweest (van paerden gez.).*

Sol bature, (f) *Rwetfing aan den
hoef.*

Soldan, on, Soudan, (m) *Sou-
daan (zeker turksche vorst).*

Soldat, (m) *Soldaat, Krygsknecht;
D d d 2 K. 221-*

Krygsman; soldat (adj.) il a l'air soldat, by ziet 'er uit als een krygsman.

Soldatesque, (f. f. & adj.) 's Krygsvolk (n), de Krygslieden; (m. pl.); des manieres soldatesques; Krygsmans manieren; à la soldatesque, op zyn soldaatsch.

Solde, (f) Bezolding, sollye, leening (van een Soldaat); solde de compte, 't slot of 't saldo eener rekening, of 's geen in debet of credit meerder is.

Solder (v. a.) un compte, eene rekening sluiten, balanceeren.

Soldoyer. (Zie Soudoyer).

Sole, (f) Zon; (zeker visch; item 't onderste of de voetzool (van een paerde- heef; item de bodem (van een plat-boomd waartuig); item Leg-plaats (voor waaren tot ze versuld zy); item voet (van eene kraan enz.).

Solécisme, (m) Wan-taal, trabbeltaal, mislag tegen de regelen der spraak-kunde (f).

Soleil, (m) Zon, zonne (f); le soleil levant, couchant, de opgaande (ryzende), ondergaande zon; il ne ait point de soleil, de zon schynt niet; c'est un soleil de janvier (spr. w.), het is zonder kracht; il a vécu so soleils (by Diebs.) hy is 50 jaar oud; soleil, zonne-bloem (f).

Solemnel, elle (adj.) Plechtig, feestiglyk.

Solemnellement, (adv.) Plechtiglyk, op eene plechtige wyze.

Solemnisation, (f) Plechtige viering.

Solemniser, (v. a.) Vieren, plechtiglyk vieren of huwen.

Solemnité, (f) Plechtigheid (van enig feest enz.); item formaliteit (in Rechten).

Solfer, (v. a. & n.) De nooten zingen.

Solliciter. (Zie Solliciter).

Solidaire, (adj. in Rechten) obligation solidaire, verbinding of verbintenis van des eenen voor den anderen en alle voor een (voor een schuld).

Solidairement, (adv.) Tjer voor zich zelven, voor mekander, en alle voor een.

Solide, (adj.) Vast, d'ge, sterk, bondig; corps, aliment, bâtiment, raifonnement, esprit, preuve, bonheur solide, een vastligchaam; vaste spys; sterk gebouw; bondige redeneering; deftig verstand; bondig bewys; bevestigend of waarachtig geluk; solide (adj. & f. in Meer-k) dus d'kie, breedte en lengte heef; solide (f. m.) vaste grond, als: creuser jusqu'au solide, tot op de vaste grond graaven; aller au solide, wesenlyke dingen betragten; il faut voir du solide, men moet daar geld of voldoende zekerheid zien.

Solidement, (adv.) Vastelyk, d'gt, sterk; item bondiglyk, grondig.

Solidité, (f) Vastheid sterkte; item bondigheid, oordeel, gro-dige kennis; la solidité d'un mur, d'un contrat, du jugement; item solidité (in Rechten) verbintenis van des eenen voor den anderen.

Soliloque, (m) Alléer spraak (f), gesprek by zich zelven (n. als by Teneel-sp.).

Solins, (m. pl.) Vakken of ruimen tusschen de balken of ribben.

Solipede, (adj.) Met éne heef of alzuw.

Solitaire, (adj & f.) Éenzaam, alleen; een éenzaame, een Kluisnaar.

Solitairement, (adv.) Éenzaamlyk, alleen, afgezonderd.

Solitude, (f) Éenzaamheid; item éenzaame plaats, woesteyne.

Solive, (f) Dwars balk (m) of rib (f. onder de zoldering).

Soliveau, (m) Balkje, ribbetje (n).

Sollicitation, (f) Verzoek, aanzoek (n), aandringing, aanbidding (f. om iets).

Solliciter, (v. a.) Verzoeken, aanhouden, aandringen (om iets); item voorzatten, bevorderen (eenig geding enz.); item (iemand) sterk aanzaken (tot kwaad enz.).

Solliciteur, euse (m. & f.) Verzoeker, aanzoeker; item bevorderaar, voorzetter, verzorger (van iemands belang); v. roezster enz.

Sollicitude, (f.) *Bekommering, bezorgheid, ongerustheid.*

Solmifier. (Zie *Solfier*).

Solstice, (m. in *sterre k.*) *De zonnestand, zonne stilstand* (m), of *zonnewending* (f. zynde de tyd wanneer de zon 't verſte van de middel-lyne of den evenaar is en by ons of onze tegen-voeters den langſten of kortſten dag maakt, le solstice d'été, d'hiver, de zomer-zonnestand; de winter-zonnestand.

Solſticial, ale (adj.) 't geen tot den zonnestand behoort.

Solvabilité, (f.) *Vermogen om te konnen betaalen* (n).

Solvable, (adj.) *Voldende of vermogend genoeg om te betaalen; il est soluble, hy kan betaalen.*

Soluble, (adj.) *Oploſſelyk, dat te verklaaren of uit te leggen is, als: proposition, argument soluble; soluble, oploſſelyk, onthoudbaar (in chymie) als materie: soluble, eene ſtoffe die ontbonden of vloeibaar gemaakt kan worden.*

Solution, (f.) *Oploſing, ontbinding; item (in Rechten) betaaling, voldoening (eener ſchuld).*

Somache, (adj.) *Brak, ziltig; eau somache.*

Sombre, (adj.) *Donker, duifter; lieu, sombre, duifter plaats; temps, couleur sombre, donker of dyzig weer; donkere kleur; que l'avenir est sombre! wat is het toekomstige duifter! humeur sombre (triste, mélancholique) treurige, zwarmoedige of wroldendeyle imborst; les rêves sombres, de hel (by heidensche diablers); sombres forêts, donkere of lommerryke bosgebieden; le sombre, (f. m.) het donkere.*

Sombrer (v. n. *Zee-w.*) *Sous voiles, met volle zeilen omſlaan of vergaan.*

Sommage, (m) *Heeren-dienst met laſt dieren.*

Sommeil, (m. *zee-w.*) *Nacuw voor-water door men laſſen moet.*

Sommaire, (adj.) *Kort, beknopt.*

Sommaire, (f. m.) *Een kort begrip, korten inhoud.*

Sommairement, (adv.) *Kortelyk,*

beknoptelyk, met weinig woorden, in een kort begrip.

Sommation, (f) *Aanmaning, aanroeping, aſiſching; item aanbudding, dagvaarding (in Rechten); item op-aſiſching (eener veſting).*

Somme, ou, ſomme, (m) *De ſchap (lommeil).*

Somme, (f) *Het beloop, het geheel* (n), *de ſomma of ſomme* (f); *item de korte inhoud* (m); *ſomme de verre, een buidel of ſchok van 24 g as-fibres; ſomme toute, ou, en ſomme* (adv. *hétér en peu de mots*) *om kort te gaan.*

Somme, (i) *Laſt, draagt; une bête de ſomme, een laſt-dier, laſt-draagend beſt (als: een paerd, ezelt enz.).*

Somme (adj. *Zee w.*); *Païs ſomme, hooge grond, ondiep vaarwater.*

Sommé, ée (adj.) *Opgeſteekt enz.*

Sommeil, (m) *ſlaap, vaak.*

Sommeiller, (v. n.) *Sluimeren.*

Sommellerie. (Zie *Sommeillerie*).

Sommelier, iere (m. & f.) *Keldernieſter, bottelier, bottelnieſter.*

Sommellerie, (f) *Keldernieſterſchap* (n); *item Bottelery, ſtys kammer* (f) *wyn-kelder* (m. van g oere Heeren).

Sommer, (v. n.) *Gerechteelyk (iets) aanmaaken, aſorderen of hand doen; dagvaardigen; item op-eiſchen (eener veſting enz.); item préhenu, te zamen trekken, opteilen; sommer un juge de jager un procès, eenen Rechter aanmaaken enz.*

Sommet, (m) *Top* (m), *top-punt* (n), *ſpits, kruin* (f); *le sommet de la tête, d'une montagne, de la crête van 't hoofd; de top, ſpits of kruin van een berg; sommet de gloire, hoogſte top-punt der eere.*

Sommeir, (m) *Balk, ſommer, eest balk; item dwars-balk (eener pier); perkament-vaam; grond-gſtel (van een ergel); kop boſpel, ſtaut boſpel (van een was); ſteeng weel of naal (dier iets op ruſt); laſt-dier, laſt-beſt; item een die laſt-dieren verzorgt, boſſurrier; item een bedienende die het kuſſen of laſt draagt waar op de*

Koning in de Kapelle knielt, of slaat; item groote manas met paarde-hair gevuld; item groote reis-kist; item hoofd-regster verrent-kamer.

Sommeil, (f) *Top of spits (eener plant) enz.*

Somnambule, (f. m. & f.) *Slaaperde of slaar, een die in zyn slaap of slaat en omwandelt.*

Somme, (Zie Somme).

Somnifere, (adj.) *Slaap-verwekkend.*

Somptuaire, (adj.) *Wat de prags of 't verteeeren betrefte; les loix somptuaires, wetten die de prags der klederen en spyzen bepaalen.*

Somptueusement, (adv.) *Pragiglyk, koftbaarlyk, overdaadiglyk.*

Somptueux, enfe (adj.) *Pragtig, koftbaar; Prince, repas somptueux.*

Somtuosité, (f) *Prags, koftelykheid.*

Son, (Pron. poss. in fern. fa plur. les) *Zyn, zyns; haar, haars; son pere, zyn of haar vader; (NB. son word ook gesteld voor een subst. f. m. als het met een vocaal begint) als: son ame, son épée &c.*

Son, (m) *Geluid, klant; rendre un son.*

Son, (m) *Zimelen (pl.); ventre de son, robe de velours, een die wel gekleed gaat en zulks uit zynen mond bespaard.*

Sonete, (f) *Zéer speel-tuiglyk muzik stuk.*

Soné, (f) *Peil-loot, diep-loot, zigt loot (n), loot lyn (f. der zee-l.); item tens-zyer (n. by wonst-b.); item gill stuk, wifiser-prism (m).*

Sonder, (v. a.) *Peilen, de diepte van 't water of eene wond peilen, onderzoeken; item (iemand) posfen, zyn' meening enz. forren of uitvoeren; item waaren met een peil-stuk eest eren; sonder, (v. n.) het peil-loot uitvoeren.*

Sondeur, (m) *Peiler; item uitvoerder.*

Songer, (m) *Een droom.*

Songer cruel, (m) *Droomer, mymerer, een die vol peinzigen is.*

Songer-malice, (m. & f.) *Kwaad-verwinger; kwaad trouwer; kwaad slaaf.*

Songer, (v. a. & n.) *Droomen; mymeren.*

Songer (v. n.) *à quelque chose, ergens op denken, peinzzen; songer à soi, op zich zeiven leeten, acht geeven, op zyn' hoede zyn; il ne songe point à mal, by heeft geen kwaad in den zin.*

Songeur, enfe (m. & f.) *Droomer; item mymeraar; droomster.*

Sonne, (m) *Zéke, boek waast den Akoran by de Turken.*

Sonnaille, (f) *Bel of schei (die men de dieren aan den hals hangt).*

Sonnailleur, (v. n. gem. w.) *Bel-len, sammelen.*

Sonnailleur, (m) *Bel-ke, bel-geit enz.*

Sonnant, ante (adj.) *Luidend, klinkend, slaande; étain sonnant, klinkend tin; montre sonnante, slaande zak-wurwerk; à l'heure sonnante, met het slaan van de klok; midi sonnant, 12 uren slaande; à sept heures sonnantes, met het slaan van 7 uren, of toen het 7 uren slaag.*

Sonner, (v. a & n.) *Klinken, geluid geeven; item luiden, de klok, trekken; item hellen, schellen (aan de deur); item slaan 't uur, als een klok; ces mots, ces vers sonnent mal à l'oreille, die woorden, die waerzen klinken niet wel in de ooren; sonner les cloches, matines, vêpres, de klokken enz. luiden; l'horloge sonne, de klok slaat; midi va sonner, 't is op de slag van twaalf of 12 uren; voilà midi qui sonne, 't staat 12; midi est sonné, 't is over twaalf; midi vient de sonner, 't is zoo even 12 gestagen; deux heures sont sonnées, 't is 2 uren gestagen; l'horloge a sonné deux heures, de klok heeft twee gestaagen; on sonne, men leid; item men belt of schels (aan de deuren); sonner de la trompette, du cor, op de trompet, op het jage-hoorn blaazen; sonner le porte folle (ou à cheval), l'allarme, la charge, la retraite, te paerd (of 't gyzien), alarm, te, den cor al, tot den oprogt blaaten; faire sonner haut une chose*

SON. SOP.

chose, iets hoog veruſſen of doen
klinken; ne sonner mot (ne dire
mot) geen woord ſpreken, geen ge-
luid ſaen; le chien sonne, de hond
ſlaas aan (of geeft te kennen dat hy
op 't ſpoor is); ce qu'on dit de vous
sonne bien mal, 't luid zeer ſlegt
enz.; on ne peut pas sonner & al-
ler à la procession (ſpr. w.) men kan
geene twee dingen te gelyk doen.

Sonnerie, (f) 't Geluid (der klok-
ken); item 't ſlag-werk, 't klokken
ſpel (der uur-werken) (n).

Sonnet, (m) Een klinkt-dicht (n).

Sonnetier, (m) Beilen-maaker.

Sonnette, (f) Bel, ſchel (f);
ſchelletje (n); item een' hei (f) of
bei-blok (m. om paalen in te beien).

Sonneur, (m) Klokken-luider;
Jagt-boern-blaazer; trekker aan den
bei-blok.

Sonnez, (m) Twee zeſſen (in 't
ſchaakſp.)

Sonore, (adj.) Klinkend, luid,
ſchel, voix, égliſe ſonore, ſchelle
enz.

Sonorement, (adv.) Op eene klin-
kende wyze, met een ſchel geluid.

Sophi ou Sofi, (m) Sofi (eer-
naam van den Koning van Per-
ziën).

Sophiſme, (m) Bedrieg'yke ſluit-
redes, drog-redes (f) valſch bewys
(n), verblindings; item ſpijsvinnig-
heid, argliſtigheid (f), bedrog (n);
verſrikking (f).

Sophiſte, (m) Leeraar der wel-
ſprekendheid (by de oude Grieken);
item Drog redenaar, een die door
valſche redeneering bedriegt.

Sophiſtication, (f) Vervalfching.

Sophiſtique, (adj.) Spijsvinnig;
bedrieglyk, valſch.

Sophiſtiquer, (v. a.) Drog-redes-
nen gebruiken; item vervalfchen, als:
ſophiſtiquer le vin.

Sophiſtiquerie, (f) Spijsvinnig-
heid; bedriegerij; vervalfching.

Sophiſtiqueur, (m) Vervalfcher;
bedrieg-v.

Soporatif, ive (adj. & f. m.)
Slaap-verwekkend; een ſlaap-verwek-
kend genees-middel.

Soporeux, euse (adj.) Slaap-zog-
tig; ſlaaperig.

SOP. SOR.

Soporifere, ou ſoporifique. (Zie
Soporatif).

Sopra-Providiteur, (m) Offer-
opziener in Vindien.

Sor, Sorage. (Zie Saur &c.).

Sorbe. (Zie Corme).

Sorbet, (m) Sorbet (zeker drank
van Lemoenen, zaiker en amber by
de turken enz.).

Sorbier. (Zie Cormier).

Sorbone, ou Sorbonne, (f) De
Hoogſchool of 't Genootſchap der God-
geleerden te Parys.

Sorbonique, (f. f.) God-geleerde
zin-twiffing (disput) op de ſor-
bonne.

Sorboniſte, (m) Sorboniſt, een
van dit ſchool.

Sorcellerie, (f) Toverij, hexery.

Sorcier, iere (m. & f.) Tote-
raar, of tovenaar, hexenmeester; to-
vereffe, tover. hex, hex.

Sorcier, iere (adj.) Bedruwend,
aanlokkend, als: femme forcier;
item un livre forcier, een tover-
boek.

Sordide, (adj.) Puil, ſchandelyk,
ſaod, laag, verägtelyk; avarice,
homme ſordide.

Sordisement, (adv.) Schandelyk,
verägtelyk, kaariglyk, knyziglyk,
vrekkiglyk.

Sordidité, (f. weinig gebr.) Schan-
delyke vrekkingheid, kaarigheid, laag-
heid.

Sore, ſorer, ſoret. (Zie Saur
&c.).

Sorin. (Zie Saurin).

Sorite, (m) Op een geſtāpeide be-
wys-reden.

Sornettes, (f. pl.) Spreekjes,
praatjes, klugtjes (n. pl.).

Sors. (Zie ty Sortir).

Sort, (m) 't Lot; nood-lot (n);
jetter au ſort, looren, 't lot wer-
pen; un triſte ſort, een droevig lot
of nood-lot; c'eſt le ſort de la guer-
re, dat 't Krygs-belooſ, of 't gevolg
van den oorlog; accuſer le ſort,
zich wegens zyn lot beklaagen; être
content de ſon ſort, met zyn deel
te vreden zyn; ſort principal,
hoofd ſem, kapitaal.

Sort, (m) Toverij, hexery (f).

Sortable, (adj.) *Gevoegzaam, overeenkomstig, dat by elkander voegt of past; marigse sortable.*

Sorte, (f) *Sorte* (f), *slag* (n), *als*: toutes sortes de gens, de marchandises, de maux &c.; de la sorte, ou de cette sorte, *op die wyze, of manier*; il ne faut pas parler, en user de la sorte, *men moet op die wyze enz.*; de telle sorte, *op zodanige wyze*; de sorte que, *en sorte que*, (conj.) *zoo dat, in-voegen dat*; sortes (f. pl.) *eigen drukken of forteeringen (by Boekband.)*, *als*: il ne vend que de ses sortes.

Sortie, (f) *Uitgang, uit-tocht* (m), *'t uitgaan, 't uitvoeren* (n); *item uitgang, deur enz.*; c'est la premiere sortie, *'t is zyn of haar eerste uitgang*; fortie d'Egypte, *uit-tocht uit Egypten*; droits d'entrée & de fortie, *inkomende en uitgaande rechten*; à la fortie du printemps, *de la table, met het eindigen, uitgaan van de lente, met het opstaan van de rasel; faire une fortie, eenen uitval doen* (Krygs-w.).

Sortilège, (m) *Tover-kracht, bestry* (f).

Sortir, (m) *'t Uitgaan* (n), *d'uitgang* (m); *au sortir, in 't uitgaan*; *au sortir de chez lui, de table, zoo als by uitging, opstond van tafel.*

Sortir, (v. n.) *je fors, nous forrons &c.* *Uitgaan, uitkomen, uittrekken enz.*; sortir de sa maison; sortir d'un grand peril, *uit een groot gevaar geraaken*; sortir de parents illustres, *van doorluchtige ouders voortkomen, voortspuiten*; sortir (v. s.) des marchandises hors d'un pays, *waaren uit een land voeren*; sortir son plein effet, *(in Keubren) zyn volle beslag (effect) hebben*; sortir quelqu'un d'affaires, *iemand uit moegelykheeden redden.*

Sot, *sotte*, (adj.) *Gek, mal, dwaas, ongerymd.*

Sot, *sotte*, (f. m. & f.) *Een zot; eene zottinne; un sot flêté, een vol-lagen gek.*

Sottement, (adv.) *Dwaaslyk, gekkelyk, ongerymdelyk.*

Sottise, (f) *Dwaasheid, zotheid,*

zotterny, ongerymdheid, malligheid.

Sottifier, (m. recueil de bon mots) *Verzameling van vertellingtjes enz.* (f).

Sou, (m) *Een fluitr; n'avoir pas le sou, geen fluitr in de waereld hebben.*

Sou, (Zie Soul).

Soubandage, (m) *Eerste of onderste verband* (n. *eener wond*).

Soubande &c. (Zie Sous-bande &c.).

NB. de woorden *die onder sou-* niet zyn, *zoch die onder sous.*

* * *

Soubassement, (m) *Voet* (m. *eener zuil*); *rabat* (n. *onder aan een bedebangsel*).

Soubresaut, (m) *Luchtsprong.*

Soubrette, (f. *spet w.*) *Sleepjuffer, Kamenier.*

Sou-brigadier, *sou-chantre &c.* (Zie Sous-brigadier &c.).

Souche, (f) *Stam, stomp* (m. *van een boom*); *bouten-blok of klos; item stam, stam vader* (van een geslacht); *faire souche, bes boofd, de stamvader zyn*; il est de la même souche; c'est une vraie souche, *ky is een regte koute blok, een bouwen-klaar; souche de cheminée, de schoorsteen buiten het dak.*

Souchetage, (m) *Telling enz. der afgehouwene boommen.*

Soucheter, (Zie Souchever).

Soucheteur, (m) *Opneemer, schat-ter der afgehouwene stammen.*

Souchever, (v. z.) *De ondersle steenen uit eene steen groeve weg-neemen (om de andere te doen vallen).*

Soucheveur, (m) *Weg neemer, uithouder daar van.*

Souci, (m) *Gouds'loem* (f).

Souci, (m) *Zorge, kommer, be-kommering* (f); *souci cuisant, de-vorant, smartelyke, verterende be-kommering*; *vivre sans souci, zon-der bekommering leeven; un sans-souci, een zorgeloos mensch.*

Soucier, *se soucier*, (v. r.) *Be-zorgd zyn, zich bekommeren, zich ter haren neemen, als: se soucier de l'éducation de ses enfants; ne se soucier point de sa reputation,*

om zyn goeden naam niets geeven of zich niet bekommeren; ne se soucier de rien, nergens om geeven, of nergens na vraagen, zich nergens aan kr. men; je ne m'en soucie guere. ik geef 'er weinig om, ik hebbe het weinig, ik vrage 'er weinig ná of breune 'er my weinig aan.

Soucieux, eufc (adj.) Bezorgd, zorgvuldig, bekommerd.

Sou-clavier, sou-clerc, sou-comite, sou-commis (Zie Sous-clavier &c.).

Soucoupe, (f) Schenk-bord; item schotelsje, bakje (n).

Soudain, aine (adj.) Ploetseling, haastig, schielijk; mort soudain; trouble soudain.

Soudain, (adv.) Haastelyk, snels, gezwind; soudain il mit la main à l'épée; soudain que, zoo ras als.

Soudainement, (adv.) Schielijk.

Soudaineté, (f. weinig gebr.) Schielijkheid.

Soudan. (Zie Soldan).

Soudard, (m. koers. w.) Soldaat.

Sonde, (f) Zee-gras (n); item wedd-afsch, fouda (f).

Sou-dépensier &c. (Zie Sous-dépensier &c.).

Souder, (v. a.) Soudeeren. aan mekaar solderen; item souder un compte, eene rekening sluiten.

Soudiaconat &c. (Zie Sous-di).

Soudiviser &c. (Zie Subdivi).

Soudoyen &c. (Zie Sous-doyen &c.).

Soudoyer, (v. a.) Bezoldigen, in soldy onderhouden.

Soudre, (v. a.) Oplossen; Soudre une question, une difficulté.

Soudville, (m) Lofse Soldaat, foutsboef, ligtmis.

Soudure, (f) Soudeersel (n).

Sou-faite, sou-ferme &c. (Zie Sous-faite &c.).

Soufflage, (m) 's Glas-blaazen (n) of de kunst daar van; item de bekleeding van een Schip met nieuw p ankerwerk (f).

Souffle, (m) Aassem, adem (m), 's geblaas (n); éteindre la chandelle de son souffle; au souffle de vent, een zagt windje.

Souffler, (v. n.) Hygen, blaazen; naar zynen adem hygen; le vent souffle, de wind blaast; souffler, sterk drinken; item in de chymie arbeiten; il n'ose souffler, hy durst niet kikken noch mikken.

Souffler, (v. a.) Blaazen, uitblaazen enz.; souffler le potage, une chandelle, la poussière de dessus une chose, de soep blaazen; eene kaers uitblaazen; het stof ergens afblaazen; souffler un canon, een geschut afblaazen; souffler une sédition, la discorde, la division, eenen oproer enz. stijgen, aanhiefen; souffler quelqu'un, iemand inhuisfieren was hy zeggen mees; item iemand opheffen; souffler quelque chose aux oreilles de quelqu'un, iemand iets in 't oor luijeren om hem op te bissen of gaande te maaken; souffler le chaud & le froid (spr. w.) heet en koud blaazen, of 's vuur in d'eene hand en 's water in d'andere draagen, dat is, dubbelhartig of valsch zyn; souffler un vaisseau, een Schip verdubbelen, voeren of op nieuw bekleeden; souffler, (in 't dam sp.) blaazen, weg-staan; souffler, ceux-là font craits (spot-w.) daar zal ik 'er een voor wisselen, dat is, gy vermeld ongelofte dingen.

Soufflerie, (f) 's blaas-werk (n) of de blaas-balken (m. pl. van een orgel); item 's werk der chymisten, guldzellers enz.

Soufflet, (m) Blaas balk of blaas-balg (m); item klap, blink, corryg, oorhand, kienbak, slag, muilpeer; item koeis, res koeis (f); item ongeval (n), f bade, klap, slag (f. revers de fortune).

Souffletade, (f) Eene meeningte van oorvragen.

Souffleter, (v. a.) quelqu'un, iemand oorvragen geeven.

Souffleteur, euse (m. & f.) Kienbak-slagger; -slagter.

Souffleur, euse (m. & f.) Blaazer; smids blaazer of blaas-balk-trekker; orgel-tropper; indlaazer, inhuisfelaar; opstijfer.

Soufflores, (f. pl.) Holligheeden, putten (in metaal dat te heet gegoten is).

Souffrable, (adj.) *Lyddbaar, verdraaglyk.*

Souffrance, (f) *Lyding, smert; item duldng, soelaating, gedooging (van iets).*

Souffrant, ante (adj.) *Lydende; item verdraagzaam, eeduldig; le souffrant, de lyder, of de lydende party.*

Souffre-douleurs, (m) *Een' verschóoving, een daar een ieder op valt.*

Souffreteux, euse (adj. oud w.) *Elendig, behoeftig, noodlydend schámel.*

Souffrir, (v. a. je souffre; nous souffrons &c) *Lyden, verdraagen, uitslaan, ondergaan; item gedoogen, soelaaten, dulden.*

Souffre, (m) *Sulfer, zwável.*

Souffrer, (v. a.) *Zuáveles.*

Sougarde (f) *de fasil, Beugel onder den trekker van een snopbaan.*

Sougorge, (f) *Hals-riem (m. van een' toorn).*

Souhait, (m) *Wensch, begeerte (f), verlangen (n); à souhait (adv.) naar wensch.*

Souhaitable, (adj.) *Wenschelyk.*

Souhaiter, (v. a.) *Wenschen, begeeren, verlangen; je vous souhaite le bon jour, ik wensch u enz.; que souhaitez vous, wat beleeft gy te hebben? of wat is 'er van uwen dienst.*

Souil, (m) *Modder-poel (m) of léger (n) daar het wild zwym zich wenselt.*

Souille, (f) *Zeeing (plaats daar een schip by laag water gelégen heeft).*

Souiller, (v. a.) *Besmetten, vuil maaken, bezoedelen; se souiller, (v. r.) zich bezoedelen, zich verontreinigen.*

Souillon, (m. & f.) *Mors-pot, keuken-jongen, afscheuvsier, musselsel, stom, sabbatje.*

Souillure, (f) *Besmetting, bezoedeling, verontreiniging.*

Soul, (less. sou) *soule*, (adj.) *Zat, verzadigd, vol van spys, (in deezen zin zegt men hier rassadé, ée) soul, soule*, (adj.) *zat, vol, dron-*

ken; il est soul, hy is dronken; être soul de quelque chose, zat of vol zyn van iets, of iets beu zyn.

Soul, (m) *Bekomst, genoeg (n), de buik vol (m); manger son soul, ou tout son soul; ils se font querrellés tout leur soul, zy hebben zich zat gekéven.*

Sé soulacier, (oud w. *Zie se rejouir, se recréer).*

Soulagement, (m) *Verligting, verzagting, hulp, vermindering (f. van pyn enz.).*

Soulager, (v. a.) *Verligten, verzagten, verminderen, draaglyker maaken, helpen, bystaen.*

Soulardres, (f. pl.) *Schurft (n) of klooven (f. pl.) aan de knie-schyven der paerden.*

Soulaat, ante (adj.) *Verzadigend, vollend.*

Soulard, arde (adj. & f.) *Die altyd vol en zat is.*

Soulas, (m. oud w. *Zie Consolation).*

Soulaud, ande (adj. & f.) *Vraagtig en wil; een vraat, zweiger, zwyn.*

Soulée, (f) *Vreesery, smarotting; zuipery.*

Souler, (v. a.) *Verzadigen, opvullen (met spys of drank); dronken maaken; se souler, (v. r.) zich opvullen, zich zat of vol (van iets) maaken, zich dronken drinken (NB. men zegt beter rassaker in een' goeden zin); item se souler de quelque chose, iets zat maede of beu worden.*

Soulèvement, (m) *Opstand, oproer (m), maitery; item walging, braak lust, opbreeking (f).*

Soulever, (v. a.) *Opheuren, optillen, opligten (een pak); item tot opstand, oproer of toorn verwekken; soulever, (v. n.) walgen, opheuen, verheffen; cela fait soulever le cœur, les flots; se soulever, (v. r.) opstaan, waerspanig worden.*

Soulour, (f) *Plotfelinge schrik of onpleitenis.*

Soulier, (m) *Een schoen; éculer les souliers, de schoenen van achteren neêr-hakken of neêr-freedén.*

Soulicutenant. (Zie Sous-lieu.).
Souligner, (v. a.) Onderlynen,
onder-*streepen*, onder *liniëren*.

Soullocataire. (Zie Sous-locat.).
Souloir, (v. n. oud w.) Gewoon
zyn (het *er* avoir de coutume).

Soulouer, soumettre (Zie Sous-
louer &c.).

Soumettre, (v. a.) *t' Onderbren-
gen*, onderdaanig *maaken*, onderwer-
pen; se soumettre, (v. r.) zich on-
derwerpen.

Soumis, ise (adj.) *t' Onderge-
bragt*; item onderworpen; onderdaanig.

Soumission, (f) *t' Onderbrenging*;
onderwerping, onderdaanigheid.

Soupape, (f) Klop (van een orgel-
pyp, pomp of blaas-balk).

Soupçon, (m) Argwaan; achter-
doet (m), vermoeden (n).

Soupçonner, (v. a.) (iemand)
Verdenken, verdagt houden; item
argwaanen, vermoeden.

Soupçonneux, euse (adj.) Mis-
trouwend, argwaanend, achterden-
kend.

Soupe, (f) Sop, soep (f), vleesch-
nat (n), brood-soep (f); soupe facca-
lente, kragtige soep; soupe au lait,
à l'oignon, melk-soep; uyen-soep;
soupe maigre, soep zonder vleesch;
soupe au vin, à la biere, wyn of
bier soep, koud schaal; il est ivre
comme une soupe, hy is zoo dron-
ken als een kartouw (spr. w.); soupe;
sneede pot-aards.

Soupe, ou, souper, (m) Avond-
maal, avond eeten (n), avond-maal-
tyd (f).

Soupée, .f) *t' Avond-maal* (n)
of de kosten daar van.

Soupente, (f) Hang-riem (m. aan
een keers enz.); hang-kamer (f);
item voet, balk, poel, (m. waar op
iets hangt in bouw-k.).

Souper. (Zie Soupé).

Souper, (v. n.) Avond-maalen.

Souperer, (v. a.) Met de hand
nemen, wikkelen of weegen, (om de
zwaarte van iets te gissen).

Soupier, (m) Soep-eeter, groote
liefsbetter van soep.

Soupière, (f) Soep-eesjer; *soep-
schotel*.

Soupir, (m) Een zucht; jetter,
pouffer des soupirs, *zuchten*; jus-
qu'au dernier soupir, tot den laas-
ten snik; soupir de Bacchus, (buere-
w.) *oprispling*, boer.

Soupirail, (m) Lucht-gas, sogt-
ga., leide-gas (n).

Soupirant, ante (adj.) *Zugende*.

Soupirant, (f. m.) *Verliefde wyer*
of minnaar.

Soupirer. (v. n.) *Zugten*; item
soupirer pour une belle, *verliefd*
zyn; soupirer après quelque cho-
se, *naar iets haaken*, hygen of vuu-
riglyk verlangen.

Soupireur, (m) Een zugter; item
een verliefde.

Souple, (adj.) Gedeve, buigzaam,
zwaak, zagt, dat *meê* geeft (pliant,
maniable, flexible, complaisant);
peau, osier souple; zagt vel; zwakke,
saage of buigzame teen (rys); il est
souple comme un gant, hy is zoo
gedeve als een handschoen, dat is,
zeer willig, gehoorzaam of bondel-
baar.

Souplement, (adv.) Buigzaamlyk,
onderworpen *er* wijze.

Soupleste, (f) Gedeveheid, buig-
zaamheid, *meê*-geevendheid; onder-
daanigheid, voegzaamheid; item
tours de soupleste, behendigheid,
looze streken.

Sou-précepteur, sou-prieur. (Zie
Sous-précepteur &c.).

Souquenille, (f) Overtrek, kiel,
linnen-kiel (m)

Source, (f) Bron, bron-ader (f),
oorsprong (m) begin (n).

Sourcil, (m) Wenkbrauw of wyn-
brauw (f); froncer le sourcil, de
wenkbrauwen op-haalen, zuur zien.

Sourciller, (v. n.) De wenkbrau-
wen verroeven.

Sourcilleux, euse (adj. in Dicht-
k.) Hoog, verheeven, als: monts
sourcilleux.

Sourd, de (adj.) Doof; devenir
sourd, doof worden; un feu, bruit
sourd, een dof geluid; een heimelyk
gerugt of mompeling; de sourdes
pratiques, heimelyke kunstjes; lan-
terne sourde. een dieven-lantaarn;
être sourd à quelque chose, iets
niet hooren.

met niet hooren willen; faire la sourde oreille, hoore de doof zyn.

Sourd, de (f. m. & f.) Een Doofne, doof mensch; faire le sourd, den dooven speelen, niet willen hooren.

Sourdaud, aude (adj. & f.) Hardhoorig, hard-hoorend.

Sourdeline, (f.) Italiaansche zakgyp of doedelzak.

Sourdement, (adv.) Heimgelyk, stillerlyk, ter sneuiks.

Sourdine, (f.) Klaryn of verdoover (van de klank eener trompet enz.); item een dof speel-tuig; à la sourdine (adv. sans bruit) met een' stille stem, stillerlyk, in de stilte.

Sourdre, (v. n. meest in iufn. en 3de pers. van 't pres. indic. getr.) Oetfpringen, opwellen; là sourd une fontaine & là &c.

Souriceau, (m.) Een muise (n).

Souriciere, (f.) Een' Muize-vol.

Souriquois, oise (adj. boert. w.) Dat van muizen-aars is; la gent souriquoise, bes muizen-geslacht.

Sourire, (v. n.) Grunlagchen; item sourire à quelqu'un, iemand vriendelyk toelagchen.

Sourire, ou souris, (f. m.) Een grimas, vriendelyk togelyk; elle a un sourire charmant.

Souris, (f.) Een' muiz; item muiz van de hand; muiz in de neus der paerden.

Sournois, oise (adj. & f. sombre, tachtarne) Nors, morrend, onvriendelyk; een zuurendok; heimelyk morrer, zwijger.

Sous, (prép.) Onder; sous la table, onder de tafel; sous le regne de &c., onder de regeering van enz.; sous pretexte de &c., onder voorwendsel van enz.; sous espérance de &c., in hoop van enz.; sous son far) peine de la vie, op lyfsstraff; op levens-straffe; être sous les armes, onder of in de wapenen; sous main, heimelyk, onder de hand; (NB. als de of par voer-afgave, gebruik; men dessous), als: ôter quelque chose de dessous la table, iets onder de tafel weg-nemen; passer par dessous, van onder een deurgang,

Souscriftain. (Zie Sous-sacristain).

Sous-affermier. (Zie Sous-fermier).

Sous-aide, (f.) Bydraaging, hulp (der ien-mannen).

Sous-arbrisseau, (m.) Gewas, dat geen boom, noch plant is (n), eene beester (f).

Sous-bail, (m.) Onderverpugting, weder-verkautring (f).

Sous bandage, (m. by wond-b.) Onder-zwageling (f).

Sous-bande, (f.) Onderste zwagtel.

Sous barbe, (f.) De kin van een gaerd (f); item float onder de kin (n); sous barbes, knien onder de kraan-balken van een Schip.

Sous-berme, (m.) 't Schielyk wasfen der rivieren door 't smelten van sneeuw enz.

Sous-Bibliothécaire, (m.) Onderboek-bewaarder, onder-opzigter der Boekery.

Sous-Brigadier, (m.) Onder-Rotmeester eener ruiters-bende.

Sous-Camérier, (m.) Onder-Kame-racer.

Sous chantre, (m.) Onder-zanger, onder-zangmeester.

Sous clavier, iere (adj. in onst. k.) Dat onder 't sleutel heen is.

Sous-Clerc, (m.) Onder-fchryver of onder-Klerk.

Sous-comite, (m.) Onder-Beest-haber of kwartier-meester eener galeie.

Sous-Compis, (m.) Onder-Kom-mies of Gefagfigte.

Souscribe, (m.) Onder-fchryver, onder-Secretaris (by de Karthui-zen).

Souscripteur. (Zie Souscri-vant).

Souscription, (f.) Onderfchryving; item intekening (uégens eenig boek enz.).

Souscrire, (v. a.) Onderfchryven, ondertekenen (eenig gefchryft); item intekenen (voor eenig boek, genootfchap enz.).

Souscrivant, (m.) Onderfchryver, intekenaar.

Sous-

SOU.

Sous-député, iere (m. & f.)
 Onder-afgevaardigde; of hof m. g. l. r.; on-
 der br. stouder of- f. p. verzorgster.
 Sous-Diagnost, (m.) Onder-Di-
 agnostiek (zieker Gieslyk ampt).
 Sous-Diacre, (m.) Onder-Diacon.
 Sous-Douan, (m.) Onder-Deeken
 (zieker Godelyke waarlyghd).
 Sous-Doyenne, (m.) Onder-De-
 kenfchep (u).
 Sous-entendre, (v. a.) Onder-
 verstaan, onder-begrypen; cela se sous-
 entend, dat word'er onder verstaan.
 Sous-entendu, ne (adj.) Onder-
 verstaan, onder-begrepen; cette
 condition est sous-entendue; un
 sous-entendu, een uitgeloaten woord
 of zin in 't overige verlat.
 Sous-entente, (f.) Heimelyk ver-
 stand (m.) of meening (f. in iemand's
 uitdrukking vervat).
 Sous-épineux, (m. in ontl. k.)
 De 7de arm-fier (f.).
 Sous-étail, (m.) Een Gevolmag-
 tigde.
 Sous-faite, (m.) Voering, plank
 onder den nok van een gebouw (f.).
 Sous-fermier, (v. a.) Onder-pag-
 ten (iers: pagten of huuren van 't gee-
 re een ander reeds gepagt of gebuurd
 heeft); item onder-verpagten (iers:
 verpagten van 't geene men zelfs ge-
 pagt of gebuurd heeft).
 Sous-fermier, iere (m. & f.)
 Onder-pagter of verpagter; onder-
 pagter of verpagter.
 Sous-fret-r, (v. a.) Waar be-
 vrachten of verhuuren (een Schip dat
 reeds gebuurd was); item zulks huuren
 of bevrachten.
 Sous-Gouverneur, (m.) Onder-
 bestuurder.
 Souffigner. (Zie Souffigner).
 Sous-infirmière, (f.) Onder-op-
 pagter der zieken (in een Klooster of
 ziekenhuis).
 Sous-introduit, (m.) Onder-
 inleider (der gezanten enz.).
 Sous-Lieutenant, (f.) Onder-
 Luitenant plaats.
 Sous-Lieutenant, (m.) Onder-
 Luitenant.
 Sous-Locataire, (m. & f.) Onder-
 huurder; onder-huurster.

SOU.

797

Sous louer, (v. a.) Onder huuren;
 item onder-verhuuren.
 Sous-Maitre, (m.) Onder-Meester.
 Sous-Maitresse, (f.) Onder-Meeste-
 resse, onder maitresse.
 Sous-Manant, (m.) Onder-beveer-
 naar.
 Sous-mettre &c. (Zie Soumet-
 tre &c.).
 Sous ordonné, ée (adj.) Daar-
 na bevolen, by gelaft.
 Sous-Pénitencière, (f.) Onder-
 Biegt-waderschep (n).
 Sous-Pénitencier, (m.) Onder-
 Biegt-wader.
 Sous-Précepteur, (m.) Onder-Leer-
 meester.
 Sous-Prieur, (m.) Onder-Klooster-
 vorst, onder Prior.
 Sous-Friente, (f.) Onder-Klooster-
 vengst, onder-Priorinne.
 Sous-Rector, (m.) OnderRector
 of conrector (zie Leermeejer der Late
 school).
 Sous-rente, (f.) Onder rent, on-
 der-paas.
 Sous-Reatier, (m.) Onder-buura-
 der.
 Sous-Sacristain, (m.) Onder-Be-
 waarder der gewyde Kerkelyke dia-
 gen.
 Sous-Secrétaire, (m.) Onder-Ge-
 keuz-fchryver.
 Souffigné, ée (adj. & f.) Onder-
 fchreeven, onderteekend, ondertekend;
 je souffigné, ik ondertekende.
 Souffigner, (v. a.) Onder-fchryven,
 onderteekenen (signer).
 Sous-tendante, (f. in Meek.)
 Linie die de twee uiterfien van een
 gedeelte eeres dichts van een voegt.
 Souffilaire, (adj. & f.) Middag-
 lyng; de middag-lyn (van een vlakke
 zonnen-myster).
 Soustraction, (f.) Afrekkling, sub-
 tractie (in Reken-k.); item onttrek-
 king, ontweiding, wegfteeping (van
 goederen, papieren enz.).
 Soustraire, (v. a.) je soustraie;
 nous soustrayons, j'ai soustrait
 &c.) Afrekken, subtraheren (in
 Reken-k.); rem afwenden, afrekken,
 af: soustraire quelqu'un à l'obéif-
 fance de son Prince; soustraire

une chose, iets ontwenden, weg-
maaken, verdunkenen; se soustraire,
(v. r.) zich onttrekken, zich ontdoen
of ontslaan (van geboortzaamheid enz.);
item zich schuil houden of uit den weg
maaken (NB. men zegt meest se
soustraire à, ook zomtyds de).

Soustrait, te (adj.) Afgetrokken;
onttrokken enz. (Zie by Soustraire).

Sous-ventrière, (f) Buikriem
(m. van een paerd).

Soutane, (f) Priesterlyke rok (m),
priesterlyk kleed (f); il a pris la
soutane.

Sostanelle, (f) Korte priesterlyke
rok (m).

Sonte, (f) Dekruide-kamer; item
brood-kamer (in een Schip).

Sonte. (Zie folde, ou fonde).

Scoutenable, (adj) Houbaar, ver-
delighaar, dat te houden, niet te slaan
of te borden is.

Soutenant, (m) Voorstaander eener
zin-wissling.

Soutenant, te (adj.) Ondersteu-
nende, ondersteunende, onderhoudende;
verdedigend.

Scuténement, (m) Schaar, flut,
onderschraaving; item verdediging
(van iets) (f).

Souteneur, (f. m) Verdediger;
onderstutter; onderhouder.

Soutenir, (v. a.) Onderfchraagen,
onderstuten, schooren (een' muur enz.);
ondersterken, versterken, kracht ge-
ven (als: wyn enz.); verstaan, ver-
dedigen, staande houden (een gees-
te; onderhouden, geneeren (een huis-
gezin); ondersteunen, byspringen (een
dondgenoot) onderhouden, niet laten
vervaallen (een gesprek, zyn stem enz.);
aanhouden, uithouden, verdueren (een
aanval enz.); kort houden (den toom
van een paerd); se soutenir, (v. r.)
zich staande houden: zich wel houden
enz.; il n'a pas la force de se
soutenir, by heeft de kracht niet om
op zyne voeten te byven staan; se
soutenir dans les grandes affaires,
zich in groote zaken wel houden;
style, étoffe qui se soutient, schryf-
font, stoffe die niet vermindert.

Soutenu, ue (adj.) Ondersteund,
onderstut, onderhouden, staande gehou-

den, uitgehouden, enz.; discoura-
soutenu, eene doorgaands bondige
redenuoering.

Souterrain, aine (adj.) Onder-
aardsch.

Souterrain, (m) Onderaardsch ge-
welf; item heimelyk middel ter red-
ding (n).

Soutien, (m) Onderhoud (n), steun
(m), flut, schraag, steun (f).

Soutirage, (m) Afslapping, over-
tapping (f. van wyn enz.).

Soutirer, (v. a.) Afslappen, over-
tappen (transvafer).

Souvenance, (f) Herinnering,
geheugenis (beter souvenir f. m.).

Souvenir, (v. imperf.) Geheu-
gen, beugen, als: il me souvient,
het beugt my; faire souvenir, her-
inneren, doen gedenken.

Se Souvenir, (v. r.) Gedenken,
geheugen, beugen, zich herinneren,
indachtig zyn; je me souviens, 't
beugt my.

Souvenir, (f. m.) Geheugen (n),
geheugenis, herinnering, gedagtenis
(f. van iets).

Souvent, (adv.) Dikwyls, dik-
maals, dikuerf, menigmaal.

Souvente-fois, (beter plusieurs
fois, ou souvent).

Souverain, aine (adj.) Hoogst,
opperst, opper-magtigst, onafhange-
lyk; l'Etre souverain, het opper-
wezen, de Allerhoogste (God); le
souverain bien, het hoogste goed,
de hoogste Gelukkigheid; Autorité,
Puissance souveraine, opper-Gezag,
opper-Magt of Heerchappy; remède
souverain, een onseilbaar genees-
middel; cour souveraine, een op-
per-Gerechts-hof (van waar men niet
appellacien kan); le souverain
Pontife, de Hooge-Priester of opperste
Priester; au souverain degré, in
den hoogsten of oppersten graad.

Souverain, aine (m) Opp-
erst, Alleen-Heerscher; item Hooge
Overgheid.

Souveraine, (f) Opper-Forstine,
opper-Gebiedster of Heerscherinne.

Souverainement, (adv.) Opp-
magtiglyk, onafhange'lyk; ten hoogsten,
in den hoogsten graad.

SOU. SOY. SPA. &c.

Souveraineté, (f) Opper-magt, opper-beerschappy, onbepaalde magt; item een vry en onafhankelyk Vorstendom, een vrye staat.

Soyer. (Zie Sayer).

Soyeux, euse (adj.) Zydagtig, zagf.

Spacieusement, (adv.) Ruim, breed, uitgebreid.

Spacieux, euse, (adj.) Ruim, breed, groot.

Spadassin, (m) Snorker, voor-veger, een die stout op zyn' dégen is.

Spadille, (m) Schoppen-aas (n. in 's omber-spel).

Spagirique, (adj. & f.) Dat of die door de chymie geneest.

Spahi agasi, (m) Rizmeeftler der turkſche ruitery.

Spahis, (m) Turkſche ruiters.

Sparies, (f. pl.) Uitwerpfel der zee (n).

Sparton, (m) Viger ſoww (n. van brem, zeker gewas gemaakt).

Spasme, (m) De kramp, kramp-trekking (f).

Spasmodique, (adj.) Kramp-trek-kend; item kramp-geneezend.

Spasmologie, (f) Kramp-beſchryving.

Spatieux &c. (Zie Spacieux &c.).

Spatule. (Zie Espatule).

Spé, (m) De oudſte Koor-jongen in de Dom-Kerk te Parys.

Spécial, ale (adj.) Byzonder, afzonderlyk.

Spécialement, (adv.) Byzonderlyk, afzonderlyk.

Spécialité, (f) Byzonderheid.

Spacieusement, (adv.) Waarſchynlyk, met een ſchoone glimp.

Spécieux, euse (adj.) Schoonſchynend, dat zich waarſchynlyk voordoet.

Spécification, (f) Beſchryving of oorklaring van ſtuk tot ſtuk, of in 's byzonder.

Spécifier, (v. a.) (iet) Onderſcheidenlyk aanduiden.

Spécifique, (adj.) Byzonder, eigenlyk; un remède ſpécifique, ou un ſpécifique, een onfeilbaar of byzonder genees middel.

SPE.

799

Spécifiquement, (adv.) Byzonderlyk, eigentlyk, alleen.

Spéctacle, (m) Schouw-fpel (n), vertooning (f).

Spéctateur, trice (m. & f.) Aanſchouwer, beſchouwer; aanschouwer.

Spéctre, (m) Spook, ſpoofſel (n).

Spéculaire, (adj. & f.) Dat het ſpiegel-maaken beſteft; item de ſpiegel-maaking.

Spéculateur, (m) Diſpinnig beſchouwer.

Spéculatif, ive (adj.) Beſchouwend, beſpiegeland; ſcience ſpéculative, beſpiegelende wetenſchap; un ſpéculatif, een beſpiegelaar.

Spéculatif, (f) Beſchouwing, beſpiegeling, waarſchouwing.

Spéculative, (f) Beſpiegelende kennis, wetenſchap die alleen in beſchouwing beſtaat.

Spéculer, (v. a.) Beſchouwen, beſpiegelen (als ſierren enz.).

Spéculer (v. n.) ſer quelque choſe, iers nadenken, overpeinzen.

Spermatique, (adj.) Die of dat door zaad voort-teelt, of zaad voortbrengt; vaiffeau ſpermatique, zaadvat (in ontl. k.).

Spermatifer, (v. n.) Zaad ſchiepen.

Sperme, (m) Zaad (n. der menſchen of dieren).

Sphaceles, (m. in heelk.) 's Kouduur (n).

Sphere, (f. in Meet- en Sterre-k.) Kloot, bol, kring, omſtrek (m); ſphere celeſte, terreſtre, Hemel-kring of bol; aard-kloot; ſphere d'une planete, de omſtrek eener duaal-ſterre; ſphere d'activité, kring zoo ver of waar-in (een ligchaam) werkt; ſortir de la ſphere, uit zynen kring, of buiten zyn bereik gaan; cela n'eſt pas de votre ſphere, dat is boven uw bereik of begrip.

Sphéricité, (f) Bol-rondheid.

Sphérique, (adj.) Kloot-vormig; bol-rond.

Sphériquement, (adv.) Kloot-vormiger wyze, bol rond.

Sphéroïde, (adj. & f. in Meet-k.) Rondagtig, rondagtige figuur.

Sphinc-

SPH. SPL. SPO.

Sphinter, (m) *'s* Zilmentrekkende spier (f).

Sphinx, (m) Een Sphinx (zéker verdigt wangedrogt, dat die geene, die deszelfs raadselen niet uitleggen konden, verstand).

Spicanard, (m) Lavendel.

Spinal, ale (adj.); Nersf spinal, rug-graat-zenuwe.

Spinofutes, (m. pl.) Spinoziften, aanbangers van 's gevoelen van Spinoza.

Spiral. ale (adj.) Siekken-vormig. fchroef-wyzig; ligne spirale, ou la spirale, flekken-lyn, kruit-lyn.

Spiralement, (adv.) Siekken-vormiger wyze.

Spiration, (f. in Théol.) Aanblaazing, mede-deeling van Vader en Zoon aan den H. Geest.

Spire, (m. in Bouwk.) Slekken-vormige figuur (f).

Spiritualisation, (f) Geest maa-king, geest-worling.

Spiritualiser, (v. a.) Tot geest maaken (in chymie); item (iemand's verstand) opwekken; item (iets) geestelyker wyze uitleggen.

Spiritualité, (f) Geestelykheid, onligchaamelykheid; item geestelyke betragting.

Spirituel, elle (adj.) Geestelyk, onligchaamelyk; item geestig, snedig-zinnryk (in 's verstand); item geestelyk, als: Pere, bien, livre spirituel; wie spirituelle.

Spirituel (m): Le spirituel & le temporel d'une eglise, het geestelyke en warreldlyke eener Kerk.

Spirituellement, (adv.) Geestelyker wyze; item op eene geestige, verzuftige wyze.

Spiritueux, euse (adj.) Geestig, geestig, dat sterk, vol geest of spiritus is.

Splendeur, (f) Glans, luister (m), heerlijkheid (f).

Splendide, (adj.) Glans-ryk, pragtig, heerlijk.

Splendement, (adv.) Glans-ryk, pragtig.

Solennique, (adj.) Milt-ziek, of dat van de milt is.

Spoliateur, (m) Plonderaar.

SPO. SQU. STA.

Spoliation, (f) Plondering, uit-
schudding, berooving.

Spolier, (v. a.) Uitplonderen, uit-
schudden, ontrooven.

Spondaque, (adj. in Dicht-k.)
Dat 2 lange leiter-greepen heeft.

Spondée, (f. in Dicht-k.) Voers
met 2 lange leiter-greepen (n).

Spondyle, (m) Wervel-been in den
rug-graat (n).

Spongieux, euse Zwamagtig,
sponsagtig, voos, los, vol bolletjes.

Spontanée, (adj.) Vrywillig, uit-
zig zelfs, ongedwongen, natuurlyk
voortkômend; action, mouvement,
évacuation spontanée.

Spontanéité, (f) Vrywilligheid,
ongedwongenheid, eigen, natuurlyk
beweging.

Sponton, (m) Halve pick (f).

Sporadique (adj.); Maladie spo-
radique, in zwang-gaande of graste-
rende ziekte.

Sporte, (f) Bêtel-korf (m. der
Monnikken).

Sportule, (f) Geschenk (m) of
verëering (f. by de oude Romeinen).

Squelette, (f) Een Rif of ge-
raamt (n).

Squille, (f) Zee-ajuin.

Squinacie. (Zie Esquinan-
cie).

Squirre, (m) Knoest-gezwel (n).

Squirreux, ou, squirreux, (adj.)
Dat hard en gezwollen is.

St! (interj.) Stil, stil!

Stabilité, (f) Vastheid, beständig-
heid, onwrikbaarheid.

Stablat, (m) Wooning, stalling
(f. der boeren met hun vee 's winters
op de bergen).

Stable, (adj.) Vast, bestendig,
duurzaam, onwrikbaar; chose fla-
ble.

Stade, (m) Loop baan, ren-baan
(f. der Rom. wed-strijders); item sin-
die (f. een weg van 125 schreden
lang).

Stadhouder. (m) Stadhouder.

Stadhondérat, (m) Stad-houder-
fchop (n).

Stage, (m) Zitel van een' Dom-
Heer of Kintnik; item de tyd door
van-

Sta-

STA.

Stagier, (m) *Konnocht die in zyn*

Stalle, (m) *Zieplaat in 't Koor.*
Stamenas, (m) *Kruis-bout (n) of*
knip (f. in fcheeps-b.).

Stampe, (Zie Etampe).

Stance, (f) *Stanza, afdeeling,*
afzetting, zeker vaders van ongelijke
regels en voeten, eindigende met een
vol-zin).

Stangue, (fr. in wapen-k.) *Anker-*
flag.

Stanté, (adj. m.) *Iets dat gedwon-*
gen flyft in een' fchildery.

Staphisigre, (f) *Luis Kruid (n).*
Stacole, (m) *Land voogd, flut-*
voogd in Poelen.

Strofie, (f) *Land-voogdy in*
Pool n.

Statere, (f) *Een Bèzemer (m. zé-*
kere waag); item een flater (m. zé-
kere oude munt).

Stadhouder, (Zie Stadhouder).

Station, (f) *Verblyfs plaats, rust-*
plaats (op een' weg of reize); flit-
flant (der planeten); flut-plaats (in
leer-k.).

Stationnaire, (adj. in Mèet-k.)
flit-flande.

Stationnal, ale (adj.) *Tot fland-*
of rust-plaats behoorend.

Statue, (f) *De weeg kunde.*

Statuëire, (f) *Beeld bouw-kunft.*

Statuëire, (m) *Beeld-bouwer, bee-*
d-fnyter.

Statuëire, (adj.) *Dat zulks be-*
treft.

Statue, (f) *Een Berli, fland-*
beeld (n); item (figuur.) een onge-
woelig menfch, een blok (m).

Statuer, (v. z. in Rechten) *Verór-*
dener, voff-fellen, beveelen.

Stature, (f) *Ligchaams geflalte*
grootte.

Statut, (m) *Wet, infelling, keur (f)*

Stéganographie, (f) *Konft om*
met verborgen characters te fchryven
of die te ontcyfferen.

Stéganographique, (adj.) *Dat*
daar van is.

Steinkerque, (f. zeker vrouwen

Stélag, (m) *Mark-geld van gewa-*
len.

Stélagier, (m) *Heffer daar van.*

STE. STI. STO. 801

Stellionat, (m) *Beur: gelyke tan-*
del (wanneer iets aan 2 perfonen ver-
kogt word).

Stellionataire, (m) *Bevestigte*
verkooper.

Stanté, (Zie Stanté).

Stentorée (adj.); *Voix Stentorée,*
een zeer flieke ftem.

Stéréographie, (f) *Konft om fin-*
surten in een ontwerp te flellen of te
fchetfen.

Stéréométrie, (f) *Konft om vaffe*
ligchaamen te meeten.

Stéréotomie, (f) *Konft om vaffe*
ligchaamen van één te fchneiden.

Stérile, (adj.) *Onvrugbaar,*
fchraal, dor.

Stérilement, (adv.) *Onvrugbaare-*
lyk, fchraallyk.

Stérilité, (f) *Onvrugbaarheid,*
fchraalheid, dorheid, gebrek, gering-
heid; stérilité de terroir, d'efprit
&c.

Sterlingou Sterlin, (z. j. m. & f.)
ene livree flardin, een pond flerling
van 20 fchellings of fchellingen of, à la
pari, van 11 guldens bollarfch.

Sternon, (m) *'t Borft been (n).*

Sternutatif, ive (adj.) *Dat 't*
nazen verwekt.

Stercoatoire, (m) *Nies-kruid,*
nies-middel, nies-poeder (n).

Stigmates, (rè. pl.) *Wond maalen*
of tekenen (van Christus enz.); item
brandmerken of tekenen (der geulge
en weer-tek mene flaven).

Stigmatifer, (v. a.) *(Eenen flauf)*
brandmerk n of tekenen.

Stil de grain, (m) *Zekere geel*
verwe.

Stile, filer, stilet &c. (Zie

Style &c.).

Spendiaire, (adj. & f.) *Loon-*
trekkend; een loon vrèkker.

Spendié, ée (adj. & f.) *Bezók-*
divd, met rene jaar-wedde.

Stiptique, (Zie Styptique).

Supuant, te (adj.) *Affpreekende,*
bedingende, voff-fellende; item
eifchende, vorderende (in rechten);
an flipulant, (f. m) een bedinger;
item eifcher of verfpreeker van iets.

Stipulation, (f) *Verfpreeking;*
voff-felling (f) verdrag (n).

Stipuler (v. a.) *quelque chose, iets mondeling of schriftelyk bedingen, vaststellen of bevestigen.*

Stoich (m) *Stokvisch.*

Stoecologie, (f) *Verhandeling over de elementen.*

Stoicien, enne (adj.) *Stoïcyns, dat van de leere van Zénon is (een Heidenich wysgeer, die eene gestrengte levens-wyze, overéénkomstig met de natuur en reden, onderwees); Stoïcien, (f. m.) aanbanger der Leere.*

Stoïcisme, (m) *De Leere daar van (f).*

Stoïque, (adj. & f.) *Strong, straf, erg-vorzig, styf; item een styf, ongevoelig mensch, die nimmer van aangenaam is of zulks offenen wil.*

Stoïquement, (adv.) *Stoïcher-wyze.*

Solidité, (f) *Domheid (beter stiptité).*

Stomacacé. (Zie Scorbut).

Stomachal, ale (adj.) *Magterkend, dat goed voor de maag is.*

Stomachique, (adj.) *Wat van de maag is.*

Storax, (m) *Storax (zekere welriekende gom).*

Store, (m) *Venster-mas (f) of Aleet (n) tusschen de binn- der zonn.*

Strabisme, (m) *Scheelheid der oogen (f).*

Straction, (f) *Onderleggen der letters die rood gedrukt moeten worden.*

Stracourie, (f) *De Koude p.s.*

Strapasser, (v. a. gem. w.) *Misbandelen, plagen, afstellen.*

Strapassonger, (v. a.) *Grofschilderen of zekeren.*

Strasse, (f) *Flis-zyde.*

Stratageme, (m) *Krygs-list, looze strek, (f) kunstje (n).*

Stratification, (f) *Laagswyze legging (der stoffen in chymie).*

Stratifier, (v. a.) *Laagswyze leggen (in chymie).*

Stribord, (m. Scherps-w.) *Stuurboord (n).*

Strict, (adj. in wysgeerte) *Naauw, lijst.*

Strictement, (adv.) *Stiptelyk.*

Strié ée (adj.) *Gegroefd, met kolte streepen; colonne striée,*

Strure, f, *groef, u. oolling.*

Strophe, (f) *Strofe (zekere afdeeling van koppel-vaerzen in dichtkunde).*

Structure, (f) *Gebouw (n), bouw, zing, opregting (f), s' zamenstelsel (n).*

Suc, (m) *Gips, pleister-kalk (f).*

Sucateur, (m) *Sukadoor, beplei-geraar.*

Studiensement, (adv.) *Vlytiglyk.*

Studieux, euse (adj.) *Vlytig, leergestig.*

Stupéfactif, ive (adj.) *Verdoovend, gevoelloos-maakend (in Geneesk.).*

Stupéfaction, (f) *Verdooving der zinnen. Engourdissement; item verslapping, verbaasheid, verslappendheid.*

Stupéfait, te (adj.) *Verdoofd, gevoelloos, item verbaasd, verslond.*

Stupéfiant, te (adj.) *Verdoovend, gevoelloos-maakend.*

Stupéfié, ée (Zie Stupéfait).

Stupéfier, (v. a.) *Verdooven, gevoelloos maaken; item verslappen, verbaazen.*

Stupéur, (f) *Verdooftheid, gevoelloosheid.*

Stupide, (adj. & f.) *Dom, bot, stomp; item gevoelloos; item verslond, verbaasd; esprit stupide, een bot verstand; un franc stupide, een vegte dom kop, domme ézel.*

Stupidement, (adv.) *Op eene domme of botte wyze.*

Stupidité, (f) *Domheid, domheid, lompheid; item gevoelloosheid; item verbaasheid, verslappendheid.*

Syle, (m) *Styl, schryf-styl (m), schryf-wyze (f), schryf-trans (m); item wyzer, styl (m. op een' zonn-wyzer); item styl der tytverkening, (als: cude of nieuwe styl; style pur, coupé, ferré, laconique, diffus, zilver, afgebrékene, bekorte, kortbändige (kryt en zilver), wyd loopige schryf-styl; style, manier, wyze van doen; style, schryf-naald, grift (f).*

Stylé, ée (adj.) *Geöffend, afge-regt.*

Styler, (v. a.) *Offensen, afregten (to: ius).*

STY. SUA. SUB.

Stylet, (m) Moord priem (n); item schryf-naald (f).

Styptique, (adj. in Genees-k.) Stelpend, bloed-stelpend; item verfloppend, bindend.

Sylobate, (m) Vast eener zuil.

Styx, (m) Styx (verdichte vloed der Hellen).

Su, (part pass: van savoir) Geweeten; gekonnen.

Saage, (m) Scheeps-barguis of talk; item het smeeren of barpuzen (van een Schip); item de kisten daar van; item de rand (eener siene schotel of bord); item aantekend (om een rand op te maaken. by koper-st.).

Suaire, (f) Zweet-dock (m).

Suant, te (adj.) Zwerende.

Saave, (adj.) Lieflyk, aangenaam, geurig, zacht; oesur saave.

Suavité, (f) Lieflykheid, geurigheid.

Subalterne, (adj.) Onder, onderhoorig, onder een' anderen staande, als: jage, officier, puissance subalterne.

Subdélégation, (f) Aanstelling, afvaardiging onder een' ander (als amirent Gezanten of Reekters).

Subdélégué, (adj. & f.) Afgezonden, aangesteld onder een ander of in eenes anderen plaats voor eenige tyd; item een afgevaardigde of Gevolmachtigd is onder een ander.

Subdéléguer, (v. a.) Aanstellen, last geeven, afvaardigen onder een ander (als van Gezanten enz.).

Subdiviser, (v. a.) Weér-verdeelen, verder verdeelen, nogmaals schiften of in onder-deelen verdeelen; se subdiviser, (v. r.) zies wederom verdeelen of verpreiden.

Subdiviser, (f) Weér-verdeeling of-schifting.

Subduple, (adj.) Dat nogmaals of wederom dubbel is.

Subgronde, ou, févéronde, (f) De overtoging van een dak over een muur.

Subhastation, (f) Openlyke verkooping aan den meest bledenden (in Reekten).

Subhaster, (v. a.) Openlyk verkopen (in Reekten).

SUB! 803

Subjonctif, ou conjonctif, (m. in spraak-k.) De Byvoegende wyze (f).

Subir, (v. a.) Ondergaan, verdraagen, uitslaan, lyden; subir le châ-timent &c.

Subit, ite (adj.) Plofeling, subielyk, baaflig, onderwagt; changement subit; mort subite.

Subitement, (adv.) Schielyk enz. Subjugal, ale (adj.); Ton subjugat, soon die onder eenen anderen is (in muz.).

Subjuguer, (v. a.) Onderbrengen, onder 't juk brengen, overwinnen; overtoeren (een land of volk).

Sublimation, (f) Opdrywing, opsaaging der drooge ligchaamen (in chym).

Sublime, (adj.) Hoog, verheven, esprit, fortune sublime; style sublime, ou le sublime, hoogdraavende schryfsyl; le sublime, het hoog, het verheven.

Sublimé, (m) Sublimaat, iets dat hoog-gedreeven is (in chym).

Subliment, (adv.) Op eene verhevene wyze.

Sublimer, (v. a.) Opdryven, in de hoogte dryven (in chymie).

Sublimité, (f) Verhevenheid; item hoogdraavendheid.

Sublingual, ale (adj.) Dat onder de tong is (in onsk-k.).

Sublunaire, (adj.) Onder-maansch.

Submerger, (v. a.) Verdrinken, in 't water doen ontkomen, overslepen; item ten gronde helpen, doen zinken.

Submersion, (f) Verdrinking, overslooming; item het ten gronde gaan, of ten gronde helpen.

Submultiple, (adj.) Dat weér vermeenigtuitigd word.

Subordination, (f) Onder-geschiedheid; onder-stelling, onder-schikking (waar-in de eene onder den anderen staat).

Subordinément, (adv.) Op eene onder-geschiedte wyze.

Subordonner, (v. a.) Onder eenen anderen stellen.

Subornateur. (Zie Suborneur).

Suborner, (v. a.) Onkopen (val-
Dee 2 [43

SUB. SUC.

den (als: vogt); item *mediger of ge-
fepener worden.*

Subtilité, (f) Fynheid, deukheid
(der lucht enz.); item *gefpierheid,
scherpzinnigheid (des verftands); oft,
gaauwheid (adresse); item be-
kloovery (chicane).*

Subtriple, (adj.) Dat 3 maal in
ten ander getal begrepen is.

Subvenir, (v. n.) Te hulp kómen,
als: subvenir à la néceffité de quel-
qu'un; subvenir, *vergoegen doen,
bekostigen, als: on ne peut subvenir
à tout.*

Subvention, (f) Te hulp-kóming,
onderftand.

Subverfion, (f) Omkeering (der
welken, of van een land).

Subvertir, (v. a.) Omkeeren, om-
wenden, 't onderfte boven keeren;
verwoefen.

Suc, (m) 's Sap (n), de vogt
(f. der gewaffen enz.); item *dekvagt,
de kern (f), 's merg (n. van iers).*

Succédante, (adj.) Dat in den
Apotheek de onbreekende genes-
middelen vervangt.

Succéder, (v. n.) Volgen, op-
volgen (in ampt, plaats of erfenis);
item *geukken, flaaen, wei uitvallen
(in een zaak).*

Succément. (Zie Succément).

Succenteur, (m) Ouder-zanger in
een' Dier kerk.

Succer. (Zie Sacer).

Succès, (m) Unval, uiflag (m),
gevolg (n. eener zaak), als: bon ou
malvais succès (NB. als dit woord
alleen flaat, iedaid bis goed geluk of
goed gevolg).

Successeur, (m) Op-volger, ná-
zaat, erfgenaam.

Succéffif, iye (adj.) Op-volgend;
ná kómend.

Succéffion, (f) Op-volging, ná-
lozing; item *erfens, návolgerschap.*

Succéffivement, (adv.) Ver-
volgens, ná achtemander.

Succin, (m) Berisfteen, amber.

Succin, te (adj.) Bondig; kort;
als: discours succin; item *boort,
en dier, fooner
fort succin, een vinger, ftraal
diergoud enz.*

SUC. 805

Succin&ement, (adv.) Bondig-
lyk, bondiglyk, kort; item *jaar-
lyk.*

Suction. (Zie Suction).

Succomber, (v. n.) Bezwyken,
overgeeven, als: succomber sous un
fardeau, sous la misère, à la tenta-
tion &c.

Succube, (m) Gewaande Nagt-
merry, naadafiel (die men beuzels
zich onder de gedaante eener vrouw
by mannen te vegen); item *een of
erne die ontugt met zyne of haare
eigene kunne bedryft.*

Succulent, te (adj.) Sappig, mals,
krugtig, vaaftaam; potage succu-
lent.

Succursale, (adj.); Eglife succur-
sale, ou annexe, een Kerk die in
eene groote wyk tot hulp verftrekt.

Succement, (m) Het zuigen (n).

Sacer, (m. a.) Zuiger, inzuigen,
uitzuigen; sacer un os, une opi-
nion, le peuple.

Suceur, (m) Zuiger, uitzuiger.

Suciter. (Zie Sufciter).

Suçon, (m) Zuig-kus, nadrukke-
lyke kus; item *roode plek die daar
van of van 's zuigen overblyft.*

Suçoter, (v. a.) Op zyn gemak of
diktels zuigen, babbelen.

Sacre, (m) Suiker; sacre candi,
royal, en pain, en poudre, d'or-
ge, kandy-, kandary-, brood-, poyer-,
borst-zuiker; un pain de sacre, een
suiker-troed.

Sucré, ée (adj.) Gezukerd, zort,
met suiker beftrooid of ingemaakt;
elle fait la sucree, zy houd zich
kwansuis vies of ingedogen.

Sucrer, (v. a.) Suikeren, met sui-
ker beftrooven of icemaaken.

Sacrerie, (f) Suiker-bakkerij (f);
item (in plur.) allerlei suiker-gebak,
suiker-paet (n).

Sucrier, (m) Suiker-bakker; item
suiker-dooz - suiker-bus.

Sucrin, iye (adj.) Suiker zort,
suikerogig; melons sucrons, suiker-
meloen.

Suction, (f) Zwiging (f), 't zuig-
gen (n).

Suc, (m) 's Zuigen (n); item
suc (m) o. w. d'ig. lule; le suc

806 SUD. SUE. SUE.

est, 't zuid osten; sud-ouest, zuid westen; sud-ouest quart de sud, zuid-west ten zuiden; la mer du sud ou la mer pacifique, de zuid-zee of stille zee.

Sudorifique, (adj. & s. m.) Zweetverwekkend; een zweet middel (n).

Suée, (f) Zweeting, nas wording (f), nas pok (n); item angst-zweet.

Suette, (adj. in Schilder- en Bouw-k.) Dat los en zwierig is.

Suer, (v. n.) Zweeten; faire suer un malade; loer (v. a.) sang & ean, etter en bloed zweeten; suer la vérole, de sp. pokken door de zweet-zuur uitdrijven.

Suette, (f) Engelsche zweet-ziekte, zwees koorts.

Sueur, (f) Zweet; sueur froide, klatamme zweet.

Suffire, (v. n.) je suis &c. nous suffisons &c. meest in de 3de pers. gebr. Genoeg zyn, voldoen, toeryken; le pen que j'ai me suffit; cela suffit, dat is genoeg, dat is voldoende; cela vous doit suffire, dat moet u genoeg zyn; à chaque jour suffit sa peine, ieder dag heeft genoeg aan zyne eigene plaage; il me suffit de le voir, ik heb genoeg of 't is my genoeg enz; nous ne suffisons pas à cela, wy zyn daar niet toe vermogende of toerykende.

Suffisamment, (adv.) Genoeg, genoegzaamlyk, toerykende; item nous wys, verwaandelyk, loofdunkender wys.

Suffisance, (f) Genoegen (n), behoefte, iets dat toerykende of genoeg is, als: j'en ai ma suffisance; suffisance, verwaandheid, ingebeldheid, loofdunkendheid; item geleerdheid, bekwamenheid; à suffisance, (adv.) toerykende, genoeg, als: avoir du bled à suffisance.

Suffisant, te (adj.) Voldoende, genoegzaam, toerykende; item groefsend, ervaren; item ingebeld, loofdunkend, opgeblazen, trots; faire le suffisant, zich trots of verwaand aanstellen; c'est un petit suffisant, het is een ingebeld, neuswys kneepje.

SUF. SUG. SUI.

Suffocation, (f) Verstikking; werging, smooring; item a'opstyging der lyf-moeder.

Suffoquant, ou suffocant, ante (adj.) Verstikkend.

Suffoquer, (v. a. & n.) Verstikken, versmooren, smooren, sikkken.

Suffragant (m), ou un Evêque suffragant, (adj.) een Bischoop die onder een Aarts-Bischoop staat.

Suffrage, (m) Stem (t. voix in eene verkiezing); goedkeuring (f. approbation) als: avoir les suffrages des gens de bien; item suffrages des saints, voorbiddingen der heiligen.

Suffumigation, (f) Berooking, bewierooking (by oude Heiligen); item flooding, bedamping, bewaassening, berooking (in genees-k.).

Suffusion, Overgieting, overlooping, overstorting (als: van gal of bloet).

Suggerer, (v. a.) Stillerjes indoozen, inblazen, ingeeven, insleeten, insluisteren.

Suggestion, (f) Ingeeving, insoetening, inblazing.

Suicide, (f. m.) Zelf-moord (f); item zelf-moorder (m).

Suile, (f) Roet (n).

Sujet, ette (adj.) Onderworpen, onderdaanig, gehoortzaam (aan overigheid enz.); onderworpen, onderbevig, gewoen (als: aan ziekte, gramschap enz.); genégen (als: tot overdaad enz.); il est sujet à caution, p hem is niet te vertrouwen.

Sujet, (m) Onderdaan, onderzaks.

Sujet, (m) Onderwerp (n), stoffe, materie (f. een v redenvoering enz.); oorzaak, reden (f. tot iets); item persoon, als: la bonté est aimable en tous les sujets où elle se rencontre; sujet d'ingchaam (subject dat onbetreft word).

Sujétion, (f) Onderwerping, onderdanigheid, dienstbaarheid, onafhankelijkheid; item verstoofdheid, bevaaldheid, gestadige opoffing, als: mon emploi demande une grande sujétion.

Suif, (m) Talg of tulk (f) taarsvet, kars-smeer (n), ongel (f) don-

donner le suif à un vaisseau (Zie suiver).

Suifver. (Zie Suiver).

Suist ou suin, (m.) *Smærizheid* (in de wolien), zweet in de kleeuereu onde. de olfelen.

Suinten, (v. n.) écouler imperceptiblement; *Lekken, zypen, druilen*.

Suis; je suis, *Ik ben; ik volge* (Zie être en sui-re).

Suisse, (f. m.) als: point d'argent, point de Suisse, *geen geld, geen zwijfer, dat is, zonder geld kan men niets uit rechteu; à la Suisse, op zyn zwijfersch.*

Suisserie, (f.) *De kamer of wooning van een zwijfer by voornamelyk luiden te Parys.*

Suite, (f.) *Gevolg* (n.) *faat, nagesp* (f. train d'un grand Personnage); *vervolg* (van tyd); *gevolg, nagesp* (eener zaak, conséquence); *vervolg* (op een boek); *'s zámhang, vervolg* (eener redn.) als: lisez la suite; ce discours n'a point de suite; une longue suite d'années, de mots, eene lange reeks enz.; de suite, *achter meikander, op een' rei*, als: quatre chambres de suite; en suite (adv. & prép.) *vervolgens, daar ná; tout de suite, (adv.) ná meikander, op een' rei; item terstond, oogenblikkelyk.*

Suivant, te (adj.) *Volgende; le jour suivant; Demoisselle suivante, ou une suivante, volg. Juffer.*

Suivant, (prép.) *Volgens, achtervolgens, na; suivant la coutume, l'ordre, le génie &c.*

Suivant que, (conj. selon que) *Na dat, zoo als; suivant que je me trouverai.*

Suiver, (v. a.) *Met talk of wet bejmeeren, besnyken; (een Schip) baryzen of smeeren.*

Suivi, ie (adj.) *Gevolgd, nagesvolgd* (Zie suivre); *item Prédicateur &c. fort suivi, een Prédikant enz. die veel toelooft heeft; suivi, ie, dat op meikander volgt, aan meikander hangt; als: discours suivi; l'histoire suivie.*

Suivre, (v. a. je suis; a. suivons

&c.) *Volgen, nâvolgen, achtervolgen enz.; suivre son maître; l'envie suit la prospérité, de tyd volgt op de voerspoet; suivre la pointe, zyn spoor of voornemen vervolgen of daar by volherden; suivre une affaire, eene zaak voortzetten; item aankleeven; suivre un parti, eene party meegedaan zyn of aankleeven; suivre un Prédicateur, eenen Prédikant gelyk nâloopen, gaan hooren, suivre le barreau (être Avocat, Procureur), pleiten, practizeeren; suivre quelqu'un qui parle, iemand aasdagig hooren.*

Sulfuré, ée (adj.) *Gezwável.*

Sulfureux, euse (adj.) *Zwávelagtig, vol zwável.*

Sultan, (m.) *Sultan, turkische Keizer of de Grootste Heer.*

Sultane, (f.) *Sultane, turkische Keizerin; item s'opende Vrouwen tabbaard; item turkische hoofdgaiet.*

Super, (v. n. Scherps.w.) *Verstoppen, toezuigen.*

Superabonder &c. (Zie Surabonder &c.).

Supération, (f. in Stierre-k) *Overtreffing, verschil tusschen den gewinden en langzaam loop der dwarsstierren.*

Superbe, (adj.) *Pragtig, fraai (magnifique); item hoogmoedig, trots (fier); un superbe, een hoogmoedige of trots.*

Superbe, (f.) *De hovardry, hoogmoed.*

Superbement, (adv.) *Pragtiglyk; item trotselyk, hoogmoediglyk.*

Supercherie, (f.) *Betrog* (n), *list, sjoemery, poels* (f.).

Superfétation, (f.) *Nieuwe bevrugting, tweede bevrugting.*

Superficialité, (f.) *Oppervlakkigheid.*

Superficie, (f.) *De oppervlakte* (f), *'s bovenste, 's uitwendige* (n), *de scharste; la superficie de la terre &c. ne savoir que la superficie d'une chose.*

Superficiel, le (adj.) *Oppervlakkig, uitwendig enz. la partie superficielle, de buitenste of oppervlakkige zyde; connoissance superficielle, geringe kennis,*

marteling (f.); *hemelhorizeer* (n.) *kwel-ling*, *plaaq* (f.), als: c'est un supplice que de faire, que d'écouter ces choses.

Supplicier, (v. a.) *Rechten*, met de doos straffen; *item* *kwellen*, *martelen*.

Supplicier, (v. a.) *Smeecken*, *bidden*, *cornedijlyk verzoeken*.

Supplique, (f.) *Smeekschrijft* (n. aan den Pous of de serbonne, anders zegt men *mémoire*, *requête*).

Support, (m.) *Staan*, (m.) *steunfel* (n), *ondersteuning*, *stut*, *hulp* (f.), *onderstand* (m.); *support d'une voute*, d'une famille; *trouver du support dans un pais étranger*; *Dieu est mon unique support*; *supports*, (m. pl.) *Wapen-steunfels* of *houders*.

Supportable, (adj.) *Verdraaglyk*, *lydbaar*, *lydelijk*, dat te verdraagen, uit te staan of te dulden is.

Supportablement, (adv.) *Verdraagelyker wyze enz.*

Supporter, (v. a.) *Draagen*, *ondersteunen*, *onderstunen*, *onderfchraagen*, *staande houden* (eenig gebouw of huis enz.); *verdraagen*, *lyden*, *dulden* (iemand's gebreken enz.); *draagen*, *uitstaan* (eenig ongeval); *se supporter*, (v. r.) *malkander ondersteunen of helpen*; *item malkander verdraagen of dulden*; *chef supporté*, *onderstund hoofstuk* (in een wapen).

Supposé, *éé* (adj.) *Ondersteld*, *verondersteld*, *voestgesteld*, als: *supposé que cela soit vrai*, *verondersteld*, of *genomen dat zelfs waar zye*; *cela supposé*, *dit verondersteld of aangenomen zynde*.

Supposé, *éé* (adj.) *Valsch*, *verzonnen*; *onderflooken*, *niet echt*; des pièces *supposées*, *valsche stukken* of *schryften*; *enfant*, *testament supposé*, *een ondergetooken kind*; *een valsche uitspraak*.

Supposer, (v. a.) *Onderstellen*, *veronderstellen*, *voor vast stellen of nemen* (een gebeurtenis), als: *je suppose que cela soit vrai*, *supponer*, *vermoeden*, *valschelyk voor den dag brengen of doen* (dargaan een schuldige); *je suppose un enfant*, *uiterjke wille enz.*)

supposer, (v. r.) *zich aanstellen*, *vermoeden*, *als* 't zyne *vermoeden*, *opmeeren*, als: *elle osa le supposer à fils*.

Supposition, (f.) *Onderstelling*, *voorstelling*, *voestelling* (eener zaak); *onderflooking*, *valsche of onrechtvaardige uitspraak* van iets).

Suppositoire, (m.) *Streek-pil*, *zweep* (f.).

Suppôt, (m.) *Aanhanger*, *mèdestander*, *belpcr*, *uubroetger*, (iemand's) *werknig*, *uubroetger*, als: *les suppôts de justice*; *un suppôt de satan*.

Suppression, (f.) *Affschaffing*, *vernietiging* (f. van een' omg.); *verbod* (n), *intrekking* (van een' b.); *verzuyging*, *achterhouding*, *verbeering* (f. eeniger onschuldigheid van een' zaak); *item suppression d'urine*, *uiterfcheping*.

Supprimer, (v. a.) *Affschaffen*, *opheffen*, *vernietigen* (eenig omg. enz.); *verbeeden* (eenig boek); *achterhouden*, *niet aan 't licht brengen*, *verzuymen* (al: een brief enz.).

Suppuratif, *ive* (adj.) *Eiterverw. kend*, *ryp maakend*, tot *zuivering* zettend.

Suppuration, (f.) *Zuivering*, *eiterwording*, *ryp wording* (van eenig gezwel).

Suppurer, (v. n.) *Zuiveren*, *rypworden*, *etieren*, *draagen*.

Supplantation, (f.) *Opretening*, *opreiking*, *uit elening* (f.), *overflag* (n).

Supplanter, (v. a.) *Oprellen*, *oprekenen*, *een' overflag maaken*, *overleggen*, *beredenen*.

Suprematie, (f.) *Opperhoofdigheid* (des konings van Engeland in het Kerkelyk best.)

Suprême, (adj.) *Hoogst*, *oppeft*, *verheuvst*, *mierft* al: *être élevé à la suprême puissance*; *au suprême degré*, *in den uiterjten of hoogsten grad*.

Sur (prep.) *Op*, *boven*, *over* enz., als: *sur la table*, *op de tafel*; *sur ma parole*, *op myn woord*; *sur peine de la vie*, *op leuens-straffe*; *sur tout*, *en fur toutes choses*, *op alles*; *item* *boven alles*, *over al*, *voor alle dingen*; *regner sur les nations*, *over*

de *walkeren beerjaren*; *prêcher sur la repentance*; *over de boevaardig heid preeken*; *avoir ou porter sur soi*, by zich hebben of draagen; *als*: je n'ai point d'argent sur moi, ik heb geen geld by my; *sur le soir*; *sur la fin de l'hiver*, onrent of ségen den *avend*, enz. *être sur son départ*, op zyn *vertrek staan* of *geveel* zyn om te *vertrekken*; *sur le champ* (*incontinent*), (*adv.*) op *stonde voet*, *terstond*; *sur cela*, daar op; *item* daar over, over die *zaak*; *sur ces entrefaites*, *onder tuschen*, *middelertwyl*; *être toujours sur les livres*, *altijd over de boeken hangen*; *avoir plusieurs enfans sur les bras*, *veele kinderen op den hals hebben*; *sur, aan*, *als*: *francfort sur le main*, *frankfort aan den main*.

Sûr, sûre (*adj.*) *Zeker*, *gewis*; *item veilig*, *zeker* enz.; *cela est sûr*, dat is *zeker*; *item veilig*; *être sûr de son fait*, *van zyn oogmerk, zaak* enz. *gewis* of *verzekerd zyn*, *zulk vast hebben*; *jouer à jeu sûr*, *zeker spel speelen*, *en hantwe* *sûr*, *een vast* *man* *daar men staat op han maaken*; *une nouvelle sûre*, *eene zekerre* of *volle ryzing*; *lieu sûr*, *een veilige* of *zekere plaats*; *n'avoir pas la main sûre*, *niet veilig* of *te be grepen zyn*, *steelen*; *aller au plus sûr*, *den zekersten* of *veiligsten weg seffen*; *à coup sûr*, (*adv.*) *vastelyk*, *onfeilbaar yk*.

Sûr, sûre, (*adj.*) *Zuur*, *wrong*, *als*: *des fruits sûrs*.

Surabondamment, (*adv.*) *Overvloediglyk*, *meer als nodig is*.

Surabondance, (*f.*) *Grooten overvloed*, *overtolligheid*.

Surabondant, te (*adj.*) *Overvloedig*, *evervloedig*, *overtollig*, *overtoudig*, *meer als nodig is*.

Surabonder, (*v. n.*) *Overvloedig zyn*, *overtollig* of *te veel zyn*, *als*: *la bile surabonde*, *de gal heeft de overhand*.

Suracheter, (*v. a.*) *Te duur* of *boven de waarde koopen*.

Suraign, ne (*adj.*) *Dat zeer sekerp* of *doorringende is* (*in Muziek*).

Surailer, (*v. n.*) *Over 't spoor*

loopen zonder aan te staan (*van jagthonden g z.*).

Surcouiller, (*m.*) *Tak op de Heest-boornen*.

Surcunnation, (*f.*) *Overjaaring*, *veroudering*, *verflying*, *ouderwetsch wordig*, *verflying*, *buiten gebruik geraaking* (*van iets*); *item weder geldig van een geschrift dat na verloop van zekere jaaren weêr zyn vol le kragt bekomt*.

Surannée, ée (*adj.*) *Overjaartig*, *oud*, *ouderwetsch*, *verleên*, *verleeten*, *onbruikbaar*; *beauté surannée*; *mot surannée*.

Suranner, (*v. n.*) *Overjaartig worden*, *ouderwetsch worden*, *buiten gebruik geraaken*, *te lang leggen blyven*.

Surarbitre, (*m.*) *Opper-schidsman*.

Surbaiffement, (*m.* *in Bouwk.*) *Nederdrukking* (*f. eenes gewelfs* enz.).

Surbaiffer, (*v. a.*) *Eenen boog nederdrukken*, *staafwond maaken*.

Surbande, (*f.*) *Bovenste zwagtel* (*om eene wond*).

Sarcens, (*m.*) *Buitengewoon pagt* of *cyns* (*f.*).

Surcharge, (*f.*) *Overlast* (*f.*), *grooter bezwaar* (*n.*).

Surcharger, (*v. a.*) *Overlaaden*, *te veel bezwaaren* of *belaften*.

Sarchauffures, (*f. pl.*) *Vlekken*, *soeteren* of *andere gebreken in 't staal*.

Surcilier, (*m.*) *Inwendige bolligheid binnen de oog brauwen* (*f.*).

Surcroissance, (*f.*) *Onnatuurlyke uitwas* (*m.* *aan eenig ligchaam*, *boom* enz.); *wild vleesch* (*n.* *in eene wond*).

Surcroit, (*m.*) *Aangroei* (*m.*), *vermeerdering*, *te-maat*, *over-maat*, *toegift* (*f.*); *surcroit de puissance*, *aanwas* enz.; *pour surcroit de malheur*, *tot eene toegift van ongelukken*.

Surcroître, (*v. n.*) *Uitwassen*.

Surcrotande, (*f.*) *Onnatuurlyke onbillyken eisch* (*m.*).

Surdent, (*f.*) *Uitgewassene tand*, *die buiten de rei komt* (*m.*).

Surdité, (*f.*) *Doofheid*.

Surdorer, (*v. a.*) *Over-vergulden*.

Sur-

Surdos, (m) *Arus-riem*, *schosf-riem* (van een paard).

Sureau, (m) *Vlier*, *olier boom*.

Sarécot, (m) *Nieuw gelâg* (n) of *verteering* (f).

Sarelle, (f) *Zuuring* (ozeille).

Sûrment, (adv.) *Zekerlyk*, *gewisslyk* (certainement); *item veiliglyk*, *in de aarder band*.

Sur-enchere, (, *Hooger bod* (n), of *kiesing* (i), *boven eenen anderen*.

Sur enchêir, (v. a. & n.) *Verboogen*, *opjagen*, *hooger bieden als een ander*.

Surrogation, (f) *Overschikking*, *meer als men schuldig of verpligt is*, als: *œuvres de surrogation*, *overschikkinge werken* (by Roomsch gez.).

Surrogatoire, (adj.) *Wat overschikking of boven de schuldige plegt is*.

Sûret, *ette* (adj.) *Een weinigje wrang of zaur*.

Sûreté, (f) *Zekerheid*, *gewisheid* (eener zaak); *veiligheid*, *zekerheid* (eener plaats); *item prendre ses sûretés* (précautions), *voorzigtigheid*, *voorzorge gebruiken*, *zich in acht neemen*.

Surface, (f) *Oppervlakte*.

Surfaire, (v. a.) *Overschouwen*, *overschouwen* (in prys); *item overdoen*, *te ver gaan* (in een' zaak).

Surfaix, (m) *Boven-buik-riem* (van een paard).

Surfeuille, (f) *Buiten-huid der bloem knoppen*.

Surfonciere (adj.); *Rente surfonciere*, *nieuwe of bygevoegde grond-pagt*.

Surgarde, (f) *By-wagt*, *die op de vorige acht geeft*.

Surgeon, (m) *Spruit*, *schuit*, *teig* (f) *lot* (n. van een' stam) *spruit*, *teig* (van een geslacht).

Surgir, (v. n. oud zee-w.) *Aankomen*, *binnen loopen* (in een' haven).

Surhauffment, (m) *Verhooging* (f. van prys of gebouw).

Surhauffer, (v. a.) *Verhoogen*, *hooger maaken*.

Surhumain, *ne* (adj.) *Bovenmenscheelyk*, *boven menscheelyk vermoeden*.

Surjaulé, (adj. *schreeps-w.*) *Omgeplagen om den aarer-stek*.

Sarjet, (m) *Om-waafel* (n), *omgezonde noot* (f. by kleur-m.).

Surjeter, (v. a.) *Overschuifsch naayen of omschieten*.

Surindict, (m) *Omzattige belasting* (f).

Su intendance, (f) *Opper-bewind of opzigt* (n).

Surintendant, (m) *Opper-opzien-der of bewindhebber*, *als*; *surintendant des finances*, *des ecclésiastiques*.

Surintendante, (f) *Vrouw daar van*.

Surlendemain, (m) *De tweede dag daar vâ*.

Surionge (f) *de boef*, *lendenstuk van een' os* (n).

Surmarquer, (v. a.) *Op 't zelfde spoor weer terug keeren* (van jugsbonden gez.).

Surmener (v. a.) *na cheval*; *een paard afmennen*, *afjucken*, *overryden*.

Surmature, (f) *Overmaat*, *toemant*.

Surmeule, (f) *Opper-molen-steen*, *looper* (m).

Surmonté, *ée* (adj.) *Te boven gekomen enz.*; *item* (in wapen-k.) *van boven hebbende*.

Surmonter, (v. a.) *Te boven komen*, *overwinnen* (als: *zyne vyanden*, *eene zwaarigheid*); *overtreffen*, *te boven gaan* (in bekwaamheid, rykdom enz.); *vâ boven op*, of *boven dryven* (sarnager, als: *olie op 't wâter*); *item* (in wapen-k.) *met iets bedekken*, *overdekken*; *se surmonter*, (v. r.) *zich zelven overwinnen*, *te boven komen*, *zich temmen*, *beter worden*.

Surmoût, (m) *On-witgeperste of boven-dryvende wyn-moêt*.

Sarnager, (v. n. nager dessus) *Boven dryven of zwemmen*; *sarnager l'eau*, *bâven*, of *op 't wâter dryven*.

Sarnâtre, (v. n.) *over heen groeyen*, (iets) *begroeyen of bewassén*.

Sarnaturel, *elle* (adj.) *Boven-natuurlyk*.

Surnaturellement, (adv.) *Boven-
natuurlyker wyze.*

Surneigéen, (f. pl.) *Spoor van 's
wild op de sneeuw ont.*

Surnom, (m.) *Bijnaam, bynaam.*

Surnommé, &c. (adj.) *Toegenaamd,
bygenaamd.*

Surnommer, (v. a.) *Toenoemen,
eenen bynaam geven.*

Surnominaire, (adj.) *Over-tallig,
boven talig, boven 't getal.*

Sur-os, (m.) *Bovenbeen (n.), spat
(f. zóter gezwel aan de beenen der
paarden).*

Sarpater. (Zie Sarpayer).

Surparticuliere, (adj.) *Uit dub-
bel gezekend is, (als: nooten in mu-
ziek).*

Surperfluent, te (adj.) *Dat nog-
maals of op nieuw deelt of verdeelt
(is Meer en zang-k).*

Surpasser, (v. a.) *Overtreffen, te
boven gaan (in fikscheit, bekwaam-
heid, kracht enz.); item overdoeyen,
overloopen (als: eenen dyk enz.); se
surpasser, (v. t.) zich zelven te boven
gaan, overtreffen, meer doen als de
bekwaamheid wel méde brengt.*

Sarpayer, (v. a.) *Te hoog, te veel
of te duur betalen.*

Surpeau, (f.) *De opper-huid (f.)
's boven vel (n. Epiderme in ont.
l.-d.-k.).*

Surpente, (f.) *Talie of lang (ruw
wanneer men een gesheet ont. op of voort-
getrokken wort).*

Surplus, (m.) *Koninkrijk, als ge-
wond of bemiddelt der Prinsers).*

Surplomb, (m.) *in Bouwk.); Mur
en surplomb, een muur die over-
bellende, niet waar pas is.*

Surplomber, (v. n.) *Overbellen,
niet waar pas zijn.*

Surplués, (f. pl.) *Spoor des wilds
op nat gras (n.).*

Surplus, (m.) *Overfchot, 's over-
blijff of 's surplús (n.); au surplus,
(adv.) voor 's overige, voort; pour
le surplus, (adv.) boven dit al.*

Surpoint, (n.) *Opfchiet van ge-
loofte kuld (n.).*

Surprenant, te (adj.) *Overvol-
lend, verrassend; hoe te verwond-
derlyk, word a. n. l. g., verwonder-
pas.*

*derlyk, als: nouvelle surprenan-
te; il est surprenant de voir, que
&c., het is verwonderlyk enz.*

Surprendre, (v. a.) *Overvallen,
overrompelen, verrassen, onverwagt
overvallen (eenen vyand, eene stad
enz.); achter-haalen, bemaffen (eenen
die weg-loopt); (iemand) bedriegen,
verfchulken, by de neus hebben, snui-
ten (tromper); verbaazen, verwon-
deren, ontflielen (étouner).*

Surpris, (f.) (adj.) *Verrast, over-
rompeld, overvallen, achterhaald;
item bedrogen, betrokken; item ver-
wonderd, verbaasd.*

Surprise, (f.) *Verrassing, over-
rompeling, overvalling; item achter-
haaling; item bedrog, list, overras-
sing; item verbazigheid, ontflielenis,
verwondering.*

Surquoi, (adv.) *Waar-op; sur-
quoi in dit.*

Surroger &c. (Zie Subroger &c.).

Surfaut, (m.) *Schietlyke opfprong of
beweging (f.); item schietlyke over-
valling (f. surprise), en surfaut,
(adv.) schietlyk, plofjelings, eensklaps,
als: s'éveiller, se lever, prendre
en surfaut.*

Surfance, (f.) *Opfchorting, schors-
sing (f.), vifselin), stilstand (m. eener
zaak enz.); Surfance d'armes, wá-
pen-fchorsing.*

Sursemaine, (f.) *Een' overweek;
teis dat men voor een' volgende week
overbond.*

Sursemer, (v. a.) *Overzaayen,
op eens bezaayen of beirooyen.*

Sursoir, (v. a.) *je sursois; nous
sursoyons &c.) Opfchorten, verfbui-
ten uitstellen (als: een vonnis, ver-
keizing enz. Suspendre, différer).*

Surseuil, (m.) *Boven corpl.*

Suris, (f.) (adj.) *Opgefchort enz.*

Surfis, (m.) *Opfchorting (f.), uit-
fiet (n. in Keuten).*

Surfide, (f. m. & adj.) *Unkol 's
van een ghast in Alchea dat 4 maal
in zich zelven vermenigvuldigt word.*

Surteux, (m.) *Overfchorting (f.).*

Surteux, (v. a.) *Overfchorten, te
hoog waermeren, te veel opiegeen.*

Surtoot, (m.) *Oter-rok, teis-rok.*

SUR.

Sur tont, (adv.) *Voor-af*, *voor-zaamlyk*.

Surveillant, te (adj. & f) *Acht-geevend*, *waakzaam*; een opziender *achtgeever*; *opziensier*.

Surveille, (f) *De dag vóór den heiligen avond eener feest* (m); *item de tweede dag vóór eene gebeurtenis*, als: *la surveillance de la mort*, *de son depart* &c.

Surveillier, (v. n.) *Acht-geeven*, *opzigt hebben*, *een waakend oog houden*.

Survenance, (f) *overkóming*, *onverwagte komst* (f. in Rechten).

Survenant, te (adj. & f) *Overkómend*, *overvallend*; *onverwagte kómer of gast*.

Survendre, (v. a.) *Te duur of te hoog verkoopen*, (vuig.) *te duur aansmeeren*.

Survénir, (v. n. & imperf. venir sur les entrefaites) *Overkómen*, *onverwagte kómen*, *overvallen*; *les maladies surviennent lorsqu'on y songe le moins*; *il survint lorsqu'on étoit à table*, *by kwam in of overviel ons*, *toen enz.*; *le moindre accident qui surviendra*, *c'est un homme mort*, *het minste noval dat 'er komt enz.*; *il lui est survénu*, *hem is overgekómen*.

Survente, (f) *Te duure verkoop* (m).

Survénu, ne (adj.) *Overkómen*, *overgekómen*; *item onverwagte ingekómen*, *overvallen*; *affaire*, *maladie survénu*; *russchen beide gekómene zaak*; *overkómene ziekte*.

Survénu, ne (f. n. & f.) *Toevallige*, *onverwagte of onverwachte gast*; *boire à la santé des survénans* &c. *des survénus*, *op de gezondheid der aankómende en aangekómene gasten drinken*.

Survénue, (f) *Overwagte komst*, *overvalling*.

Survéir, (v. a.) *Over anderz' kóederen aamerckken*, *aanzien*.

Survie, (r) *Overleving*, *langstleving*.

Survivance, (f) *Opvolging in eenen na temen is overlyde is item de exp. statie of 't Recht daar toe*.

SUR.

813

Survivancier, (m) *Die 't Recht van overleering of opvolging van een ander heeft*.

Survivant, te (adj. & f) *Overlevende*, *langstlevende*; *de langstlevende*.

Survivre, (v. a. & n. ten opzigt van personen en alleen neutre ten opzigt van dingen) *overleven*, als: *survivre ses parents*, *ou, à ses parents*, *zyne moagen of vrienden overleven*; *survivre à son honneur*, *à son bien*, *zyne eere*, *zyn goet voor zyn' doot gelyc zyn*.

Surviller, (v. a.) *Teen vat enz. dat te vol is) ontlédigen*.

Sus, (prép.) *Op*; *over*, *boven*; *courir sus*, *'er op sus gaan*, *'er op aanvallen*, als: *courir sus à l'ennemi*, *ou quelqu'un*, *op den vyand los gaan*, *op iemand aanvallen*; *mettre sus* (*ou le sprécher* *weze*, *béer imputer*) *aantyggen*, *beschuldigen*; *en sus*, (adv.) *daar-en-boven*, als: *le quart en sus*; *item sus! sus!* (interj.) *op! op! t'ja! waakeer! sus!* *sus! chantons*, *dançons* &c.

Susain. (Zie Sufin).

Susanner, (v. n.), *ou se susanner* (v. r. in Rechten) *Door 't verzuimen, of 't niet overzigen zoner zaak in jaer en dag, zyn' zaak verliezen*.

Susbando, (f) *Tuone band aan een vaapend over een gestuk*.

Sus-bac, (m) *Heijbancloot* (f. zékerer knoal ter vaken).

Susceptible, (adj.) *Vulbaar* (*gechik of geëls om te te ontvangen, of te begrypen*), als: *être susceptible de discipline*, *de doctrine* &c.

Susception (f) *des ordres sacrés*, *aanveming der heilige ordenen*.

Susception, (f) *Opvolging*, *aanvolging*; *item aafstijging*.

Susciter, (v. a.) *Oprieken*, *aanpoken* (*oprieken*, *indigen*); *item verlokken*, *lokken*, *aan roepen*, *signaler* (*exciter*, *créer*); *susciter des affaires*, *des ennemis à quelqu'un*; *susciter*, *verwekken*, *aan*: *susciter l'indignation* *son frère*, *Dien leur suscitayn Prophètes*.

Suscription, (f) *Opfchrift*; (n).

Sus-

314 SUS. SUT. SYP.

Susdit, *ite* (adj.) *Boven-gemeld.*
u. r. gemeld, u. beschreven, meer ge-
meld.

Suserrain. (*Zie* *Suserrain*).

Susin, ou fusain, (m.) *'s Halfdek*
(n. van een sibil).

Susmentienne, *ée* (adj.) *Boven-ge-*
meld.

Suspect, *te* (adj.) *Verdacht; la*
chose me paraît suspecte, de zaak
komt my verdacht voor.

Suspendre, (v. a. & n.) *Hangen,*
ophangen, enz.; suspendre un ca-
roffe, een' knie op hare riemen
hangen; suspendre en l'air, in de
lucht ophangen, tusfchen Hémel en
aarde hangen; item (als v. n.) tus-
fchen Hémel & aarde hangen, of zwee-
ven (als e n' wolk, een vogel enz.);
suspendre fon jugement, zijn oor-
deel opfchorten; suspendre quelqu'un
de fon office, iemand voor eenigen
tid van zyne betiening onzetten;
suspendre, in twyffel houden, of
zijn, als: suspendre les esprits, de-
gemoederen in de onzekerheid houden;
être fufpendu & irréfolu, met de
gedagten opgefchort ftaan, niets be-
fluiten konnen; être fufpendu entre
la crainte & l'efpérance, zweeven
tusfchen vrees & hoop.

Suspendu, *us* (adj.) *Opgehangen,*
opgefchort enz. (Zie *Suspendre*).

Suspens, (adj.) *Afgezet voor eenige*
tyd, als: prêtre fufpens; en fufpens,
(adv.) in twyffel, met de gedagten op-
gefchort; être, demorer en fuf-
pens.

Suspense, (f) *Afzetting, opfchor-*
ting voor eenige tyd (van iemand's
amp in de Kerk).

Suspension, (f) *Opfchorting, ont-*
zetting voor eenige tyd van een ampe;
houfphouding (der gedagten van on-
behoorden, in Reden k.); item opfchor-
ting (als oordeels enz.); fufpension
d'armes, wapen-fchorsing, of fuf-
fien van wapenen.

Suspensoire, (adj. & f.) *Wat iets*
opfchort, ophoud, als: mafole fuf-
pensoire; item un fufpensoire, een
breuk-bout.

Suspicion, (f) *Achterdacht, ver-*
moeding (in Rechten; anders fongpon).

SUS. SUT. SUY. &c.

Sustentati, (t) *Orderhoud;*
voefel (n. r. voeding (t)).

Sustenter, (v. a.) *Onderhouden;*
n'avoir pas dequoi fustenter la
panvte vie.

Suture, (f) *De naad (in 't bekke-*
ne des hoefis); naad of heging (eener
wond).

Suzerain, *aine* (adj.) *Wat opper-*
leig is, of zijn er e: gerecht heeft.

Sybillé &c. (*Zie* *Sibylle &c.*).

NR. *Wat onder Sy niet gevonden*
wordt zoek onder S!

* * *

Sycombre, (m) *Wilde wygen-boom.*

Sycophante, (m) *Plainspreker,*
glas lank bebaarder, oorb'aater.

Syllabe, (f) *Letter-greep, boek-*
flaaf.

Syllaber, (v. a.) *Letter-greepen*
t'zamen voegen.

Syllabique, (adj.) *Letter-gree-*
pig.

Syllepse, (f) *Figuur in spraak-*
kunde wanneer men aan de woorden
enen onëigenlyken zin geeft.

Syllogifer, (v. n.) *Sluit-redenen*
maaken.

Syllogisme, (m) *Eene fluitredén*
(in Reden k.).

Sylvain, (m) *Bosch-god (der*
Heidenen).

Symbole, (m) *Teken, hen-téken,*
zinne beik (n), als: le bleu est le
symbole de la fidélité; le symbole
des Apôtres, de Gehoofs-artikelen,
het Gefoof.

Symbolique, (adj.) *Wat iets zin-*
nendeig, betekend.

Symboliser, (v. n.) *Gelykheid of*
overënkomenf hebben.

Symétrie, (f) *Evenredige maat,*
overënkomenf (in de deelen van een
gebouw enz.).

Symétrique, (adj.) *Wat met el-*
kander een medig of wel geflikt is.

Symétriquement, (adv.) *Op*
eene evenredige of gelykvormige wyze.

Sympathie, (f) *Gebeime, ver-*
torgene of onderlinge teiging, gelyk-
aardigheid, trek tot malkander (als:
tusfchen den zell fieren of magnees en 's
ijzer); item 't medeliden van 's eene

lid des lichaams als 't andere lid;
pour le de sympathie, heimelyk-wer-
kend peder.

Symphatique, (adj.) *Das eene*
heimelyke overeenkomst in aart, wer-
king of lyding met elkan-der heeft.

Symphatiseer, (v. n.) *Van een-er*
aart of neiging zyn.

Symphonie, (f) *Fraaye t'za-*
meling, over-tuining, wel-
uidendheid in Muz.

Symphoniste, (m) *Zoet-lu-ende*
zinger of speelder; item ofspeler
(commonist) van symphonies.

Symphoniste, (f. in Onleed k.) *Aan-*
een-ig bating der banderen.

Symphoniste, (m) 't Maalijds-
gefeel (der ouden).

Symptomatique, (adj. in Genees-
k.) *Das oecvallen in eene ziekte van-*
konigt.

Symptome, (m. in Genees k.) *Tē-*
ken, v. krēten, aanduidfel (das in
eer' ziekte eenig verder oecval of
verandering voorspelt).

Symbole, (m) *Offer-vas (n. by de*
oude Rome nen).

Synagogue, (f) *Synagoga, schoo-*
le, vertāter-plaats of kerk der Joo-
den; item de vergātering zelfs.

Synalphe, (f. in Spraak-k.) *In-*
een-smelting der letter-grepen.

Synarthose, (f) *Sirambel, siram-*
me-beweejing van eenig lid (in
Heel k.).

Synaxarion, (f) *Korte beschryving*
van 't leeven der heiligen (by de Grie-
ken).

Synaxe, (f) *Bid-uur, Bēde-stent,*
der oude Kristenen.

Syncope, (f. in spraak-k.) *Verkor-*
ting van een woord (door weg-neeming
van een' letter of letter-groep als het
midten); verdeling eener noot (in
Muz.); bezwying, flauwte, kort-
wag (in Genees k.).

Syncooper, (v. a.) *Verkorten,*
weg-laan (een' letter-groep).

Synclēse, (f) *Knaaging, wroe-*
ging des geweezen.

Syndic, (m) *Ben Gevolmagigde,*
voorzunder (eener Stad, gemeente of
gilde enz.).

Syndical, ale (adj.) *Das daar*
van is.

Synficat, (m) *Ampt van een'*
Syndicus (n).

Syndiquer, (v. a.) *Bedellen, se*
z ggeen vinder; quel droit avez vous
de syndiquer nos actions?

Synecdoche, ou synecdoque,
(f. in Riden-k.) *Verbloemde spreek-*
wyze, wanneer een deel voor 't ge-
heel, of 't geheel voor een deel ge-
zeten word.

Syncretē, (f) *In-ēen-smelting van*
2 letter-grepen.

Syncretose, (f) 't *Zamen-voeging*
der beelden.

Synodal, ale (adj.) *Die of doe*
van eene Kerk vergātering der Gesie-
l, k. is.

Synodalelement, (adv.) *In volle*
Kerk vergātering.

Synode, (m) *Kerk vergātering der*
Gesfelyken (f.).

Synodique, (adj. in Sterre-k.);
Mois synodique, *roude of volle*
maand.

Synonyme, (adj. & f.) *Gelyk-*
doend, dat éénzelv bekenis heeft;
als: des mots, des noms synony-
mes, en des synonymes.

Synoque, (adj. in Genees-k.);
Fievre synoque, *by-blyvende of door-*
gaande koort.

Synovie, (f. in Genees-k.) 't *Voer-*
dend sap van ieder lid; item 't lid-
water (n.).

Syntaxe, (f. in spraak k.) *Woorden-*
schikking.

Synthese, (f. in Heel-k. kruid-
meng-k. en Natuur-k.) 't *Zāmen-voe-*
ging, t'-āmen-menging.

Syriac, f, riacque, (adj.) *Syrisch.*

Syrop, (zie Sirop).

Syroter &c. (zie Siroter &c.).

Syrtis, (m. pl.) *Wel-gronden (in*
Zee).

Système, (adj.) *Leer-stellig,*
stellig, dat gelyke of tot een stelsel
gebragt is, of zich daar na rigt.

Système, (m) *Stelsel, t'-āmen-*
stelsel, Leer-stelsel (der grond begin-
zelen eener konst of wetenschap).

Le Système du monde, *het stel-*
sel of gebouw der waereld; le syste-
me du mouvement, het stelsel, de
inzetting der beweging; système
de

de la musique, de la cour, rigl,
rechtsnoer (in Mar. rigl, stelling
geft libeïd van 't iust)

Syftole, (f. *syftol* k.) In-
krimping der vasa; drakking der
Hersenen enz.; (f. *syftol* k.)
verkorting einer lange letter groep.

Syste'm (m) Beschouw wiens zuilen
die cyfferen staan (u).

Sing is, 1) 'Záren komt of tógen-lyen der dwaal-sterren met of aan de zonne.

觀畢者決其於六名皆謂諸次美哉美乎六矣美哉美乎非此誰

T.

T. (m). T' (f) De 19de Letter van 't A. B. C, word op 't einde van een woord niet uitgesproken, ten zye het volgende woord met een vocaal of *flumine* h' begint; en in de woorden die met tien eindigen *Elle* is als een C. al.; in nation, redemption, les nation, redaction, of by na nacion, redaction, weeghier-by in: pie, facétie, peripétie, Proptétie, Primatie, Antécration, Déocratie, Dalmatie &c. essentiel, ambitieux, faustidieux, Dominien, Diocletien, martial, parial, nuptial, ptiens, l'entier, unition, initiation, les inapole enz maar in yatie, fortie, tien, tieone, brout ze de boek van t. (Zie verder bij oordeel de Grammaires).

Ta. (Pron. fem. *tau* Ton. *ta*)
Uu = *u*; *ta* = femme, *uwe* = *vrouw*,
uw wyl. NB. het subit. fem. met een
vocal of *stomme* H beginsen te, *zees*
men ton, *al* : *ton ame*, *ton idée*,
ton honnê etê, *uwe zielez.*

Ta, ta, ta! (interj.) Zoo, zoo
zoo!

Tabac, (in) *Tabak* ; Tabac en
feuilles (ou cotes), en poutre, en
cordes, en fumée, *blad-tabak*; *suijs-
tabak*; *gepressen tabak*; *rook-tabak*;
prendre du tabac, *tabak rooken*;
ruimen, tabak smoken.

Tabagie. (f) Rook-kamer, vertrek
door men tabak roekt; room tabaks-

door of kistje (voor pijpen, tabak vuer-
slag enz.); item het tabak-rooken, of
eene tabak-smookery.

T. barin, ine (m. & f.) Kug-
pel, kan-worſt, poſſenmaaker,
nucel-zet, kwakzalver; poſſen-mak-
ker.

Tabarinage, (m) *Possen-machinery*
 f. klingen (f. pl.).

Tabarinique, (aaj.) Als een klug-
speelder, kwakzalver enz.

Tabatiere, (f) Tabaks-does; snuif-
does.

Tabellen, (m) *Beämt-schryver*,
Notaris.

Tabellionage, (m) *Het Ampt (Notariaat), of de verrigting daar van.*

Tabellioner, (v. a.) Als een be-
dempt ſchryver ageeren of (iets) in-
vigen, opſtellen, in 't net ſchryven.

Tabernacle, (m) *Hut, Loovertut,*
tent (ter Fooden); item *Tabernakel,*
tent (jaar, onder 't onds. verbond, de
Akte des verbonds in bewoord wierd);
item 't *Sacraments-buisje* (in de R.
kerk; la fête des tabernacles, des
loort bussen feest.

Tabide, (adj.) *Teerinäzig.*

Tabis. (m) *Tatyn*, gewänder soft.

Tabifer, (v. a.) *Gene ſſe waaren, als taken maaken.*

Tablature, (f) Gehieerd voor-
fchryft, of muziek-fyk op nooten (n),
enfeigner par tablature; item (fi-
guurk) donner de la tablature à
quelqu'un, iemand leffen geeven,
anderriggen; item iemand veel werk
of moeygheid verfehaffen.

Table, (f) *Eene tafel enz.*; table ovale, quarrée, plantée, longue, ronde, *vierkant, roschende (wouw)* *tafel*; se mettre à table, aan *tafel gaan*, zich aan *tafel zetten*; sortir de table, van *tafel gaan of opstaan*; tenir table ouverte, *opene tafel houden*, voor een *feest opstellen*; courir les tables, *parlissen*, op *setuim loopen*; manger à table d'hôte, in een *ordinaris of gezamenlijk* *afeten*; table, *tafel* (vaan-op oud-ys *gefabriceerd meubel*) als: les 2 tables de la loi que Dieu donna à Moïse, table, *tafel* (van een boek); tirer *tafel*, *afhalen* (in *Meel- en Ster-*

TAB.

rek-k. enz.); table d'attente, een wisse hard-steen in een' gevel daar nog niets in gebouwen is; item een veld van één kleur in een wáptn; item wit papier, dat is, een jongeling die nog geen onderwys gehad heeft; table, eene rol (van loof enz.); schyf (f. vanglas); 't klanck-bord (n. van een snaar-speel zuig); táfel (waar-op iets bereid word); le dos au feu, le ventre à table, een zagt voer en een' warme siel, dat is, een gemakkelijk leeven hebben.

Tableau, (m) Schildery; afbeelding, aff-beefing, beschryving (f), tafereel (n. van iets): bord, uithang-bord (n. van een School-meester enz.); de naam achter op een schip.

Tabler, (v.a.) Zetten (in tik tak); item tabler sur quelque chose, ergens staat op-maken.

Tabletier, (m) Sablyn-werker, konst-werker, inlegger; item verkoo-per van syn werk.

Tablette, (f) Ernst kasje, plankje (n. daar iets op te pronken staat); porcelein-tekje (n); boeke-kast (f) of vak (n); brood-kast of plank (f. der bakkers); tablettes, (f. pl.) leien-schryfboekje, memorie-boekje (n); item rand van hard-steen (in Bouw k.); borst-keekjes (by Apoik.); il est écrit sur mes tablettes, ik zal hem dat wel te pas brengen (jbr. w.); otez cela de dessus vos tablettes, haald daar maar de pen door, gy zult dat nimmer bekómen.

Tabletterie, (f) Ingelegd schryn-werk, konst-werk (n), of kraamery; item de konst om zulks te maken (f).

Tablettier, (Zie Tabletter).

Tablier, (m) Schort-kleed (n), woorschept (m. der vrouwen); schort-vel (n. der ambagtslieden); faire lever le tablier à une fille, een meisje bezwangeren.

Tablousins, (m. pl.) Beeldingen (f. onder 't geselut center battery).

Tabouret, (m) Steel zond'r leuning; avoir le tabouret ou le droit de tabouret, het recht of voorrecht hebben om in tegenwoordigheid der Koninginne op een tabouret te zitten.

TAB. TAC. 317

Tabourin, (m) De bak (op een schip).

Tabourin, Tabouriner &c. (Zie Tambourin &c.).

Tac, (m) Scherft (n), ziekte, sterte (f. onder de schaaen).

Tac, ou, tac-tac! (interj.) Klap, klap! ('t geluid van 2 harde dingen op mekander).

Tacet, (m) Stilzwijging, opbou-ding, rust (f. in Muziek); item faire le tacet, den stomme speelen, geen mond open doen (in gezelschappen).

Tache, (f) Vlek, plak, smet, plek; item seband vlek, jehante, orer, smet.

Tâche, (f) Taak (m), gezet werk (n); travailler à la tâche; prendre à tâche de faire une chose, zich ergens toe zetten om te doen.

Tachéographie ou Tachygraphie, (f) De konst om by verkorting of ras te schryven.

Tacher, (v. a.) Smetten, besmetten, bevlecken, bevoedelen.

Tâcher, (v. n.) Proeven, poogen, zyn best doen, als: je tâcherai de le faire, d'y réussir &c. tâcher, doelen, 't oogwit hebben, waarfreven, als: je n'y tâchois pas.

Tacheté, ée (adj.) Gespikkeld, gepiekt, met vlekken; peau tachetée.

Tacheter, (v. a.) Bespikkelen, besprengen, met vlekken maken.

Tacite, (adj.) Stilzwijgend, heimelyk, niet uitgedrukt; consentement, condition tacite.

Tacitement, (adv.) Heimelyk, niet uitgedrukt, stilzwijgender wyze.

Taciturne, (adj. & f.) Stil, stilzwijgend, een zuiger, duster, een die niet veel spreekt of zegt.

Taciturnité, (f) Stil-zwijgendheid, geheimhouding, af-spraakzaamheid.

Tact, ou le toucher, (m) Het gevoel (n. een der 5 zinnen).

Tactile, (adj.) Voelbaar, tastbaar.

Taction, (f) Tasting, tastig.

Tactique, (f) Leger-kunde, wettenschap om de soldaten en het krygs-tuig in orden te stellen (by de onden); item de wapen- of drill-konst.

318 TAF. TAH. TAI.

Taffetas, (m) *Tafofafst* (zekere zyde stoffe); taffetas lustré, geglansd stoff.

Taffetatier, (m) *Taf-wever*.

Taffia, (m) *Zuiker-brandewyn*, rum.

Tafrologie. (Zie Tautologie).

Tahon, Tai (Zie Taon, Te).

Taïant, (interj.) *Pak aan!* (zéker gefchreeuw der Jaegers tot de bonden als zy het wild zien).

Taie, (f) *Sloop*, kussen-sloop (f), overtrekfel (n. van een bed); item *sebil* (f) of *vlies* (n. op 't oog).

Taillable, (adj.) *Schatbaar*, dat schatting onderhevig is.

Taillade, (f) *Sneede*, *sneé* (zéker cieraad in de klederen by de ouden).

Taillade, (f) *Sneede*, *sneé*, veeg of *schrom* (met een mes of dégen).

Taillader, (v. a.) *Snyden*, *bouwen*, *opfnyden* (iemand's aangezijs, een *wisch* enz.); item (een klee) *cierlyk uitsnyden*.

Taillage, (m) *Schatting*, *impositie* (f).

Taillanderie, (f) *Snywerk* (n); item *smeedery* of *kraamery* (f. van *messen*, *bylen*, *ploegschoaren*, *schoppen* enz.); item *Blik-werk* of *blik-staagery*.

Taillandier, (m) *Sny-werk-maaker*, -*smid* of *verkooper*, *taillandier* en *fer blanc*, *blik-staager*.

Taillant, (m) *De sneé* (f) of 's *sekerpe* (n. van een mes, dégen enz.).

Taille, (f) 's *Snyden*, *snoeyen* (n. van een' wyngaard of boom); item 's *afhouwen*, *kappen* (n. van boomen en een bosch), *de hout-bak* (m); item *sneé* (f. in eene wond); item *kerf-stok* (m. waar op men 's geborgde tékent, en waar van men het langste stuk souche, en het kortste échantillon noemt); item *de sneé* of *het snyden* (eener penne; de sneé of het snyden (van een klee); ce tailleur a la taille bonne; taille, 's *snyden* of *slypen* (van een' edelen steen); 's *bakken*, *bouwen* (van hard-steen), 's *steen* *snyden* (uit de blaas); pierre de taille, hard-steen; taille, 's *scherp*, *de sneede*, *de bouw* (van een' dégen enz.); frapper d'estoc & de taille, *steeken* en *bouwen*; taille, 's *afnemen*, *uitleiden* (der kaart in bisset-sp.); item

TAI.

schatting, *boofd-geld*, *impositie*; item *de zwaarte*, 's *gehalt* (der munt-stukken); item *middel-stem*, *tenor*; item *tenorist*; *tenor-speel-tuig* (in Muz.); item *reeband* aan het midden van een zeil).

Taille, (f) *Gestalte* (f) *stal* (n), *talje*, *Lyfs-gestalte*, *Ligchaams-gestalte*, *grootte*, *lengte* enz. des *Ligchaams* (f); item 's *boven-lyf* (n); avoir une belle taille; être d'une taille riche & avantageuse, *eene schoone*, *welgemaakte* en *voordeelige gestalte* hebben; avoir la taille bien prise, *gezet* van *Lyf* zyn; avoir la taille dégagée, libre & aisée, *eene onbedwongene*, *vrye gestalte* hebben; elle s'est laissée gêner la taille, *zy heeft zich laten bezwangeren*; de toute taille bon levrier (spr. w.) *men kan van de wietlyke gedaante niet oordeelen*.

Taillé, ée (adj.) *Gefneeden*, *gesmoeid*, *gebouwen* (Zie Tailler).

Taille-douce, (f) *Koper-snywerk* (n), *kopere plaat*, *print* of *prent* (f. in koper gesneden); taille douce au burin, à l'eau forte, *gefloekene* of *gegraveerde plaat*; met *sterk water geëiste plaat*.

Taille-doucier, (m) *Plaat-drukker*, *prent-verkooper*.

Tailler, (m) *De snével* (m), of *slyts* (f. aan den voorstéven eener galeie).

Taille-mortaille, (f) *Zéker rechts* of *aanspraak* eenes *Leen-heeren* op een gedeelte der *nalaatschap* van zyn *Vassal* of *onderzaat*.

Tailler, (v. a.) *Snyden*, *snoeyen* (eenen wyngaard of boom); *snyden* (een klee, eene pen); *tailler* la pierre, *steen-bouwen*; item *den steen* (uit de blaas) *snyden*; *tailler* un diamant, *een' diamant slypen*; *tailler* une personne, *iemand van den steen snyden*; *tailler* la soupe, *brood in de soep snyden*; *tailler*, *snyden*, *kerven*, *bouwen*, *bakken*; *tailler* en pièces, (iets) in *stukken* *bouwen*; item (den vyand) in *de pan* *bakken*, *negr-zabelen*; item (iemand) *schenden*, *lasteren*, *doornemen*; *tailler* les morceaux à quelqu'un, *iemand de stuk-*

stukken voorsnyden, bekrompen houden; item voorschryven wat hy doen of laten zal; tailler de la besogne à quelqu'un, iemand moeyelykheid verschaffen, tailler en plein drap, van alles vol op hebben, uit den ruimten boedel of uit den korf zonder zorg leeven (spr. w.); il rogne, il taille comme il vent, (spr. w.), hy is volkómen meester, hy doet al wat hy maar wil; tailler, de bank houden; item de kaarsen afseemen (in 's Basset-sp.), tailler, op den kerf-stok tekenen; tailler (munt-stukken) op hare zwaarte moeyen.

Tailleur, (m) Snyder, Kleer-maaker; tailleur pour hommes, pour femmes, een mans-kleer-maaker; een vrouwen-kleer-maaker; tailleur chaussetier, 's Konings kleer-maaker; tailleur de pierres, een steen-bouwer; tailleur de limes, een vylen-maaker; tailleur, stempel-snyder (in de munt); steen-snyder, diamant-slyper; item bank houder, afneemer (in 's Basset-spel); Boom- of hout-kapper.

Tailleuse, (f) Snyders-vrouw.

Taillis (adj.); Bois taillis, on un Taillis, een kreupel-bosch, of bosch van boomten die men van tyd tot tyd afsnoet en weer laar uitschieten (n).

Tailloir, (m) Een houtse bord (n); item een sny-plank (f), sny-bord; item 's dek-stuk (n. eener zuil).

Taillon, (m) Ná-schattiag, ná-dere impositie (f).

Taillure, (f) Snyding, sned; item borduuring van veel afgesneden stukjes.

Tain, (m) Versoetisel (n. der spiegel).

Tains, (m. pl.) Blokken (onder de Kiel van een Schip op de werf).

Taire, (v. a.) Zwygen, verzwygen, verbergen, verbeelen; faire taire, doen zwygen, de mond stoppen; faire taire un bruit, een gerugt dempen; se taire (v. r.), zwygen, stil zwygen, niet spreken; tais toi, zwyg, houd uw' mond; il se tût, hy zweeg stil; les vents se taisent, de winden be'taaren; se taire d'une chose, iets met stil-zwygen voorby

gaan, niet aanroeren; au milieu des armes les loix se taisent, daar de wapenen 's overhand hebben, zyn de wetten zonder kracht.

Taillon, ou, Blaireau, (m) Een das (zeker dier).

Talapoin, (m) Een Talapoin (naam van zekere priesters of kloosterlingen in Oost indiën).

Talc, (m) Zeker doorluchtige steen.

Taled, (m) Sluyer (m), hoofdedfel (n. der Jooden is bunna vergedering).

Talemouse. (Zie Talmouse).

Talent, (m) Een Talens (zeker gewigt; item geld-somme by de oude).

Talent, (m) Nasaurlyke gaave of verkrégene bekwaamheid (f) of talent (n. van iemand).

Taler, (m) Een Daaler. (Zie Ecu).

Talinguer, (v. a.) 's Kabel-touw aan 's anker vast maaken.

Talion, (m) Wéder-vergelding, gelyke vergelding, gelyke straf (f. als: sand voor sand enz.); la loi de talion, de wet enz.).

Talisman, (m) Tóver-figuur (f), sóver-ring (m. welke onder zekere gesternstems met verborgene letters gemaakt zyde, men voorgeeft eene betmelyke kracht te bezitten, om ziekten enz. te voor-kómen of te geneezen).

Talismanique, (adj.) Dat daar van is.

Talismaniste, (m) Een die een Talisman maakt of by zich draagt.

Talmouse, (f) Kaas-saartje, saartje van eieren en kaas.

Talmud, ou Thalmud, (m) Talmud der Jooden, of uitlegging hunner wet.

Talmudique, (adj.) Dat daar van is.

Talmudiste, (m) Een die den Talmud aankleedt of verstaat.

Taloche, (f. gem. w.) Knip, klap, kinnebak-slag (m).

Talon, (m) Hiel (m); verzem (f. van den voet); biel (m), piloy (f); biel-bouffe (n. van een' schoen of muil); biel (van een' kout); koot, bielik (f. daar de kinderen met spe-

tan; 't ontfien van 'n. oeder niet en verler andere de g.; de fiek (m. 't overblyffel van geresene kaarsen; 't oetfiet (m. van een fce'er mael); ftoel (m. de erenftuk); de wele korft (f. van 't boud); avoir les talons aux talons; hak-bielen hebben; avoir l'efprit aux talons, 't verftant in de h. ta hebben of dom zyn; montrer, lefer les talons, op jouer des talons, de bielen loaten zyn; 't hoozen p'd kiezen, zich weggeven, elieden; être toujours fur les talons de quelqu'un, iemand gelidig achter na loopen of op de bielen z'ien; marcher fur les talons de quelqu'un, iemand in rang of achteren by d' gelyk zyn; cheval qui obéit au report aux talons, paard dat naar de fpooren luffert.

Talonner, (v. a.) Op de bielen z'ien, achter na loopen, vervolgen (als een vlygenne opminder); verftuur, aanporen (enen luyard); aanftooren, met de fpooren fteeken (een paard).

Talonnier, (m) Hiel-boutjes maaker; leffen-maaker.

Talonnieres, (f. pl.) De bielen (f. pl. van Mercurius); item bielenrijes (n. pl. aan de fce'ring der vercoeren).

Talus, Tald of Talut, (m. in B. w. k.) 't boud, fchuldigheid (f. van val of wu); item langzaam v. d. droming (f. i. 't opdoelen naar voren).

Taluter, ou Taluter, (v. a.) (Een val of mure een) f. talis opmaaken of a leeren van der omdraien.

Tamarin, (m) Tamaru (een vrucht).

Tamaris, (m) Tamaris boom (zeker roffers-gemast).

Tambour, (m) Trommel (m) of trom (f); item trommel ftinger, fce'f ftinger of tambor; item tambor (een fce'f, een een wu of bielen-fce'f); battre le tambour (m. l. d. t.) den trommel roeren of omdraien; taper quelqu'un au tambour, iemand fce'f te baten; ontfien hem been z'ien; ce qui vient par la fute s'en va par

le tambour, zoo gewonnen, zoo gewonnen n (f. vertoerd), of onrechtvaardig eest bedyd niet (f. w.); tambours d'esperon, blaas-balk, galjoen borden (van een Schip).

Tambourin, (m) Een kinder-trommel (m. tambour d'enfant).

Tambouriner, (v. n.) Trommelen (v. n. kinder-trommeltje); trommelen, boud kloppen; teen en weér jengren, speelin (met de voeten op een bank enz.).

Tambourineur, (m) Trommelaar (v. n. lieren gezeed).

Tamis, (m) Zeef. Teems (f); pafter par le tamis, door de zeef bielen loopen; figur. l.) naauw onderzoeken.

Tamifaille, (f) Luiwage (ruimte waarin de belustik van een fuit-fche draait).

Tamifer, (v. a.) pafter par le tamis) Ziften, d. er de zeef laaten loopen; item (iis) naauw onderzoeken, de ziften.

Tampon, (m) Top, flop, prop (f). ftopfel (n); item bout-pm (m).

Tamponner, (v. a.) Tefoppen, to. pappen (een gas); item met een bout-en (iis) vaf maaken (in B. w. k.).

Tan, (m) Gemalen run of fchors f looi (f. der Looyers); mettre le cuir au tan, 't leer in de run leggen of loyen.

Tan-tan-tan, (m) 't Geluid van een trommel-lag.

Tancer, (v. a.) Bftraffen, doerhalen, doornemen, bekyven.

Tanche, (f) Zeeh (zéker vifch).

Tu dis que, (conj.) Terwyl dat (pendant que).

Tandrole, (f) Zout-fchaim dat by de fce'f fmelting van 't glas bielen anft (n).

Tane, tancer &c. (Zie Tanne &c.).

Tangage, (m) Het heyen, flappen, of op- en neer-gaan (n. van een Schip).

Tangente, (f) Raak-lyn (in w. k.).

Tanguer, (v. n. fcheeps. w.) Op en neer-gaan, flappen, heyen.

TAN.

Taniere, (f) *Veffen-bol* (n) of *kuit* (f); *item roofkorf* (n).

Tanne, (f) *Zwart tuisje* (n) of *blyn f. in 't aangezicht*.

Tannée, (f) *Running* (van *lêder*); *item geb uikte run of feberiff*.

Tanner, (v. a.) (*Lêder*) looyen, runnen; *item* (zeilen of neuten) loonen.

Tannerie, (f) *Looyery*; *taanery*.

Tanneur, euse (m. & f.) *Looyer*; *tauner*; *Loosier*; *taanfier*.

Tanquage, Tanquer. (Zie *Tan-gage*, *Tanguer*).

Tanqueur, (m) *Strand-fonker*, een die menschen en goederen uit een fcheepsboot aan 't strand of aan de wal, of van 't strand naar 't Schip draagt.

Tanser. (Zie *Tancer*).

Tant, (adv.) *Zoo veel*; tant par tête, *zoo veel voer yder man*; il gagne tant par jour; nous étions tant à table; vous dites tant que je &c. tant, *zoo veel*, *zoo zeer*. *zodanig*; je prends tant de plaisir à &c.; il n'y a personne que je respecte tant; tant, *zoo wel*, *zoo*; tant pour hommes, que pour femmes; tant par eau, que par terre; tant à tant, (adv.) *gelyk tegen gelyk*, als: nous sommes tant à tant, *wy zyn van weers zyden gelyk* (in getal); tout tant que nous sommes, *wy alle te gader, een y. elyk van ons*; tant de fois, *zoo dikmaals*, *zoo dik wils*, *zoo dikwerf*; tant mieux, *zoo veel te beter*, *des te beter*; tant pis, *zoo veel*, *of des te erg*; tant plus, *tant moins*, *zoo veel te meer*, *des te meer* enz. tant y a que de forte que), *dermateen dat*, *zoo veel is 'er van dat*; tant y a, qu'il a fait la fortune; tant s'en faut, que &c. *het fcheelt veel*, *of 't is 'er verre van daan*, *dat enz.*; tant s'en faut, que je lui venisse du mal; si tant est, que &c. *by aldien*, *dat enz.* tant soit peu, *een weinig*, *een luttel*; il est tant soit peu malade, *mais* &c.; tant & plus, *zoo veel en meer*, *dat is*, *in overloed*; tant il est difficile de &c. *zoo moeyelyk of zwaar is het om* enz.; tant qu'il

TAN. TAP. 821

vous plaira, *zoo veel of zoo lang als enz.*; il a soixante & tant d'années il a quelques soixante années) *hy is boven de 60 jaeren oud*; tant vaut l'homme, tant vaut la terre, *zoo fleur*, *zoo land*.

Tantale, (m) *Tantalus* (de by Heit. dichters uit zyn mond in 't water stond en et hier zynen doof niet hande looven); (figuurl.) een ryke gierigard die gees getot van zyn baas heeft.

Tantare, *Woord om 't geluid te trompetten te verbieden*.

Tante, (f) *Moi*, *mout*.

Tantôt, (adv.) *Straks*, *ten eerften*, *flus*, *flusies*, *oter een wylde*, *lienen korten tyd*, als: il viendra tantôt; j'aurai tantôt l'honneur de &c. tantôt, *flus*, *onlangs*, *kort te vooren*, als: je l'ai vu tantôt; tantôt, *tu*, *dan*, *al*: aimer tantôt l'un, & tantôt l'autre, *nudeneenen*, *en dan den anderen*, *of nu 't eens en dan 't andere teminica*.

Taon, (m) *lees ton*, *Patro-uling*, *ko-ning*, *daas* of *taas* (f).

Tapabord, (m) *Schipp-er-muts*, *karpoers-muts*, *reis-muts* (f).

Tapage, (m) *Geraas*, *gestommel* (v).

Tapagur, (m) *Raas bol*, *geraas-maaker*.

Tape, (f) *Klett*, *flaz*, *klap wes de hand*; *item* mon cœur fait tape, *tape*, *nyu hartflaat*.

Tapabord. (Zie *Tapabord*).

Tapacu, (m) *De wip van een' op-hal brug* (f. *Bascule*); *item* de floort van een' draai-brug of slagboom (m); *item* achter-zell (van een' bus enz.).

Taper, (v. a.) *Klaffen*, *staan*, *een' klap geven* (met de hand); *item* taper du pied, *mer den wes* (op de v'ber) *stampen*; taper la monnoye, *geld flempelen*; taper les cheveux, *'s hair* (als 't uitgekamd is) *met den kam opfryken*, *omkrullen*.

Tapiere, (f) *Scheeps-balk* (m) of *fluk-bout* (n. waar in de kas-spooren vast gerâgeld worden).

Tapinois, en Tapinois, (adv. oover. w.) *Ter snuiks*, *heimelyk*; il

se gliffa en tapinois dans la maison.

Tapion, (m) Land-kenning (f), teken (n. waar-by een zee-maan ontdekt waar by is).

Tapir, se Tapir, (v. r.) Weg kruipen, zich verschuilen, zich verbergen; se tapir dans un coin.

Tapis, (m) Tapyt (n); item een tafel-kleed (n) of lyrei (f); item een vloer-tapyt; tapis verd, ou tapis de verdure, een groen tapyt, groene wei, groen perk; mettre sur le tapis, op 't tapyt, op de baan of ter overweeging brengen.

Tapissier, (v. a.) Behangen, overtrekken, bekleeden (met tapyten of iets anders).

Tapisserie, (f) Tapyt-werk, behangfel; overtrekfel, bekleedfel (n).

Tapissier, iere (m. & f.) Tapyt-werker of weever; item behanger, kamer-behanger; Tapyt-werkfjer enz.

Tapon, (m) Prop (f. in een geheul of de kluis-gaten van een Schip); item iets dat als een lorren-hoop in een gemoffeld is, als: il a mis mon manteau en tapon; item il s'est mis dans un tapon, by heeft zich (uit bangheid) verchoolen.

Tapoter, (v. a. gem. w.) slaan, afressen (als de straat jongens doen).

Taps, (m. pl.) Schraugen (waar op de scherps-draai-bassen rusten).

Tapure, (f) D'opstryking, omkrulling van 't hair (mer den kam).

Taqet, (m) Klamp (f), kruisbont (n. door min enig scheeps-touw of gording aan vast maakt).

Taquin, ine (adj. & f.) Kaarig, wrekkig, deun; een schrok, vrek, gierzwaard.

Taquinement, (adv.) Kaariglyk, schriklyklyk.

Taquinerie, (f) Kaarigheid, vasthoudendheid, schraap-zugt.

Taquon, (m) Voering (f. aan de dekkfel eenen druk persfel).

Ta a, (m) De inkt-boom.

Tarabat, (m) Râtel (f), wekker (m. der nonniken is een Klooster).

Tarabuster, (v. a. gem. w.) Kruvelen, plengen, teisteren, overloopen.

Tarantule. (Zie Tarantule).

Tarare, Een woord om 't trompet-ge'tbal mee uit te drukken; item een spot woord, als: tarare! je n'en croi rien, ja ja! te geloove 'er niets van.

Taraud, (m) Een schroef-boor, schroef-zyer (n).

Tarauder, (v. a.) Eene Schroef booren of snyden.

Tard, (adv.) Laat, spaat, of spade; trop tard, te laat, of al te laat; il se fait tard, het word laat.

Tard (f.m.); Arriver sur le tard, op den laaten avond aankomen.

Tarder, (v. n.) Tosven, verteeven, draalen, lang uiblyven, langzaam gaen; tarder (v. impers.), als: il me tarde de savoir &c., ik verlang, of het duurd my lang te wooten enz.

Tardif, ive (adj.) Langzaam, traag, draalend, niet haastig of schielik; fruits tardifs, laate vruchten; esprit tardif, traage geest, dom begrip.

Tardivement, (adv.) Langzaamlyk, traaglyk.

Tardiveté, (f) Traagheid, langzaamheid; laate of langzaame voortkoming (van vruchten enz.).

Tard-venu, (m) Een laat-gekdemene.

Tare, (f) Afirek, tarra (voor bou: fust, zak of baal eenen waare).

Tarer (v. a.) un tonneau &c., een vat enz. (afvoorens 'er iets ingedaan is) afweegen, tarreeren.

Tarentule, (f) Een' Tarantula (zekere vergifige spinne-kop, waar van de bees, zoo men voorgest, door muziek geneezen word).

Targe, (f) Zeker schild of heukelaar der cuden; item zeker diervand als een' balve maan, van palm in een' tuin.

Targette, (f) Plaatje met een doosje of knisje aan een vergier (n).

Targon, (m) Drogen teem kruid.

Ta guer, se Targuer, (v. r. gem. w. de quelque chose, eigens op roemen, of jaffen.

Targem, (m) Chaliesche verklaring over de H. Schrift.

Tariere, (f) Zwik-boor, ave-gaar of wavigaar.

Tari, ie (adj. Zie Tarir).

Tarif, (m) Tol-rolle of lyst (f. aan-wyzende de rechten die van uisgaan-de en inkómdende waaren moeten be-saald worden); item lyst of reínstie (der verschillende muns-stukken, ge-wigten, maaten enz. waar- in die op-gelyke waarde gebragt zyn).

Tarin, (m) Mees (zéker vogeltje).

Tarir, (v. a. & n.) Uisdroogen, opdroogen, verdroogen (als een' fon-tein, rivier enz.).

Tarissable, (adj.) Uisdrooglyk, uisdroogbaar.

Tarissement, (m) Uisdrooging, droog-maaking (f. van beeken enz.).

Tarot. (Zie Basson).

Taroter, (v. n.) Klaagen, onver-geenoegd zyn.

Tarots (m. pl.), ou cartes taro-tées, Speel-kaarten die van achteren gespikeld of met sulstjes zyn.

Tarrer, (v. a.) Den helm op eene zékere wyze zessen (in Wápen-k.).

Tarse, (f) 't Gewrigt van de voet (n), de vóór-voet (m. in Onst-k. anders le cou de pied).

Tartane, (f) Tarsaan (zéker ópen vaartuig der Middél-l. Zee).

Tartare, (m) Detartarische spraak; item de tartarus of afgrond der bel-len (by Dichters).

Tartareux, euse (adj.) Wynsfeen-áchtig.

Tartariser, (v. a.) Met wynsfeen-zuiveren.

Tarte, (f) Eene Taart; tarte aux pommes, appel-taart.

Tartelette, (f) Taartje.

Tartre, (m) Wynsfeen (zéker korst die zich aan de duigen der wyn-váten zet).

Tartre-émétique, (m) Zéker pur-geer-middel ter onlasting van onde-ren en bóven.

Tartufe, (m) Huicbelaar, schyn-beilge.

Tartuferie, (f) Huicbelaary, schyn-beilgheid.

Tartulier, (v. n.) Huicbelen, zich schyn-beilig aanstellen.

Tas, (m) Hoop, stápel, (m) myst, menigte (f); tas de fein, de bois,

de blad, de pierre, een hooi-myst, boct-berg, hooi-tas; bus stápel of-myst; hoorn-hoop; steen-hoop; tas de gens, de coquins, een hoop of mé-nigte volks enz.; mettre en tas, op-stapelen, op hoopen leggen of zetten, à tas, (adv. met of by hoopen, hoopi-wyze; tas, goud-smids-aanbeeld.

Tasse, (f) Schaal (f); schaaljs (n. om uit te drinken); tasse d'ar-gent, zilver-drink-schaaljs, une tasse à thé, een thee-bakje, schaaljs of kopje; une tasse de thé, een kopje thee; boire à tasses pleines, met volle schaaalen of lustig drinken.

Tasseau, (m) Klein aambeeld (z. op een' werkbank); item klamp (f. by Timmerl.).

Tassée, (f) Eene schaal-vol.

Tasser, Op hoopen of stápel, zet-ten; item groeyen, verménigvuldi-gen, uitzetten (by Hoveniers).

Tassette, (f) Leender-stuk van een barnas.

Tata, (m. kinder-w.) Taat (vóder); item lei-baad (der kinderen).

Tâte-poule, (m. spor-w.) Gortesteller, bemoei-al, keuken-kloower, jan-sály, jan-gas, jan-ben.

Tâter, (v. a.) Voelen, bevoelen, tasten, betasten (toucher, manier); tâter le poux à quelqu'un, iemand de pols voelen; (figuurl.) bem onder-tasten, onder-zoeken, polsen (le sonder); tâter comme un aveugle, voelen, omstasten als een blinde; tâter le pavé, voorzigtig of beschroomd te werk gaan; item niet durven toe-treden; tâter & retâter un ou-vrage, een werk dikmaals wázien; tâter (gouter, essayer), proeven, smaaken (als: wyn enz.); il en a tâté, hy heeft 'er de proef (onderwin-ding) van gehad; se tâter, (v. r.) zich zelfs ondertasten, onderzoeken.

Tâte-vin, (m) Wyn-pomp, bével.

Tâteur, euse (m) Voeler, taster, betaster; item onderzeker, onder-taster (sondeur); item proever, smaa-ker (als: van wyn enz.); item een die beschroomd te werk gaat (un ir-résolu); c'est un tâteur perpétuel, hy komt nooit tot eenig besluit of einde van zaaken.

Tâtense, (f.) *Voetlier; smaatster enz.*

Tâtesy, (m.) *Een bals-tierfel (n. der Vrouwen).*

Tâtigué, ou Testigué, (interj.) *By myn k-e-l, waarlyk.*

Tâillon, (m. gem. w.) *Een wydloopige prauwer, een die nutteloos en onsyd g ees' zaak omstandig of in 's klein verhoold.*

Tâillonnage, (m. gem. w.) *Wydloopige vertelling (f).*

Tâillonner, (v. n. gem. w.) *Iets al te wydloopig of te omstandig verbaalen.*

Tâtiner, (v. a. gem. w.) *Dikwils tasten, voelen, beccelen, beccelen.*

Tâtonnement, (m.) *Becceling, he-tasting (f), het voelen, gaan of zoeken in den blinde of by den tast (n).*

Tâtonner, (v. a.) *Dikwils beccelen.*

Tâtonner, (v. n.) *In den blinde of in 't donker voelen of tasten, als: marcher en tâtonnant (aller à tâtons), al voelende of tastende voortgaan; tâtonner, in den blinde, on-zeker, of beschroomd (in iets) te werk gaan.*

à Tâtons, (adv.) *By den tast, blindelings, in den blinde.*

Tavaiolle, (f.) *Een met kanten behoordde binnen-dock (m. waar in men de Hoftie draagt); item kindet-dock-dreken (f).*

Taudion, (f. gem. w.) *Vuile plaats, een nest (m).*

Tandis, (m.) *Boeren-bat, slagte buisvelling (f), kot (n); il languit toujours dans son taudis.*

Taveler, (v. a.) *Spikkelen, vlekken, (tacheter, moucheter); item met sierkante ruitjes maaken of in-leggen; se taveler, (v. r.) bont of gespikkeld worden, pletten; peau tavelée.*

Tavelle, (f.) *Smal passement of galon (n); item sres (f. van een klein overgetouw).*

Tavelure, (f.) *Spikkel-g, bespikkeling; item gevlaktheid, bontheid.*

Taverne, (f.) *Kroeg, herberg (daar men tapt of volk zet) (NB. dit woord is doorgaans was verigelyk, en zagt beter cabaret).*

Tavernier, iere (m. & f.) *Tapper, herbergier, waard; waerdin (bier cabaretier, iere).*

Taupe, (f.) *Ben mol; aller au royaume des taupes, (spr. w.) sferven; lynx envers nos pareils & taupes envers nous (spr. w.) scherptziende omtrent een' ander, en blind omtrent ons zelven; taupe, fluwiele boert borstelsje.*

Tauper, (v. n.) *Blindelings soeflemen, een ja-brœr zyn.*

Tauper. (Zie Toper).

Taujier, *Molten-vanger.*

Tappin, iere (adj. & f. boert. w.) *Zwar-agtig, bruin (van vel of hair).*

Taupinambour, (m.) *Aard-appel, (pomme de terre).*

Taupiniere, (f.) *Mols-brœp (m).*

Taure, (f.) *Bees' vaers, jonge koe, bokteling.*

Taureau, (m.) *Stier, bul of bul-or.*

Taurobole, (m.) *Zoen-Offet van een' Pi-r (n. by de Heidenen).*

Taurocaptes, (m. pl.) *Stieren-ge-egt (n).*

Taurophage, (m.) *Stieren-vleesch-eeter.*

Taute, (f.) *De inkt-vifch (m).*

Tautogramme, (m.) *Zeker gedicht, waarin men alle de woorden met dezelfde le-ter begint.*

Tautologie, (f.) *Onnodige herbaaling (répétition inutile & ennuyeuse d'une même idée en differents termes).*

Tautologique, (adj.) *Daar zulks herheft.*

Taux, (m.) *Prys stelling, schatting, waardeering, zetting (f); il met au même taux le noble & le coquin (spr. w.) hy maakt geen onderscheid of hy scheerd alles over eenen kam.*

Taxateur, (m.) *Waardeerder.*

Taxation, (f.) *Schatting, (zoo veel als een financier, schatbewaarder (trésorier), of ontvanger ten honderd bekoms).*

Taxe, (f.) *Schatting, waardeering (f. der waaren); schatting, belasting (f), hoofdgeld (n. der onderzaaten); bepaaling (f. der Rechts-zaken enz.).*

TAX. TAY. TE. &c.

Taxer, (v. a.) *Sebatien*, *waardee-*
ren, *bepaalen* (den *prys*, *het loen of*
rechts van iets); *item* (iemand) *be-*
lasten, *aanslaan* (voor 't *geene by op-*
brengen moet); *item* *beschuldigen*,
kerispen, *wraaken*, *te zeggen vin-*
den.

Taye. (Zie Tais).

Tayon, (m) *Bike boom die in 't*
of hakken van 't bosch 3 maal voor-
by gegaan is.

Te, (Pron. accus : & dat : van
Tu) U, aan u.

Téatre. (Zie Théâtre).

Technique, (adj.) *Das benaa-*
ming van konst of weetenschap be-
treft, of inhoud.

Te Deum, (m. Lat. w.) *Zeker*
lofzang, wégens eenige weldaad of
overwinning; (komende van een lied
in 't latyn beginnende met Te Deum
laudamus, Heere God wy looven u).

Tedieux, euse (adj. weinig gebr.)
Verdrietig, langdraadig, verveelend.

Tégument, (m. in Onl. k.) *Huid*
(f), *bekleedfel* (n).

Teignasse, ou Tignasse, (f)
Een oude paruk, oude dor (f); *item*
een neets-bosch, raags hoofd, onge-
kamd hair (n).

Teigne, (f) *Mot* (f) (m. in klee-
deren en boeken); *item* *schurft* (n. op
's hoofd); *verrotting* (f. van een paer-
de-hoef); *schurft, konker* (der boomen);
cela tient comme teigne, (spr. w.)
dat is niet weg te krygen; c'est la
teigne des auteurs, by is het uit-
seho: der schryvers.

Teignerie, (f) *Schurft-kamer* (in
een gast-huis voor zeer-hoofdige).

Teigneux, euse (adj. & f.) *Schurf-*
tig; een schurftige, zeer-boofstige of
schurft kop.

Teignon. (Zie Tignon).

Teille, (f) *De bast of schors van*
kennip of vlas (daar eigentlyk de
kennip of 't vlas van gemaakte word).

Teiller, (v. a.) *Kennip schillen of*
braaken (dat is, van het stokkige zu-
veren).

Teilleur, euse *Kennip-braater*;
kennip-braakster.

Teindre, (v. a. je teins; nous
teignons &c.) *Verwen* (als: *st fien*)

TEL. TEL: 825

teindre en noir, en bleu, en jau-
ne &c., *zwart enz. verwen*; *tein-*
dre les mains de sang, zyne handen
met bloed besmetten, eene moord be-
gaan.

Teint, einte (adj. van Teindre)
Geverft enz; *vin teint, zekere don-*
kere rode wyn.

Teint, (m) *De verf* (f) *of 't verf-*
sop (n, als: *l'étoffe est dans le*
teint; item teint, de verfkonst,
verwery (f), als: *le grand teint,*
de verfkonst der wasse of kooze kleu-
ren; le petit teint, de verfkonst
der gemeene kleuren.

Teint, (m) *Kleur, verf* (f. van 's
aangezigs enz.).

Teint. (Zie Tain).

Teinte, (f) *De kleur* (die de
schilders aan hun werk geeven, als:
in eene schildery enz.; *cent teinte,*
halve schaduw (in eene schildery).

Teinture, (f) *De verwing* (f) *of*
't verwen (n); *item de verf of kleur*
(f. van stoffen); *donner la teintu-*
re à la laine, à la soie &c., de
wol verwen enz.; étoffe d'une belle
teinture, fraaye geverfde stf, tein-
ture, flauwe kennis, lyce schets
(van eenige wetenschap), als: n'avoir
qu'une légère teinture de la Phi-
losophie &c.; teinture, beginsel,
zweemfel (n. van iets), als: *avoir*
quelque teinture de vice.

Teinturier, iere, (m. & f.) *Ver-*
wer; verwyter; teinturier en soie,
zy-verwer; teinturier du grand,
du petit teint (Zie Taint).

Tel, elle (adj. & f.) *Zoo, zooda-*
nig, zoodanig; zulk, zulke; dier-
gelyk, diergelyke; zulk een; zulk eene
zoo een, zoo ene enz.; un tel hom-
me, een zoodanig man, of zulk een
man; une telle affaire, eene zoo-
danige zaak; ma condition est tel-
le, que &c., myn staat is zoodanig,
dat enz.; tel que vous me voyez,
zoo, of zoodanig als gy my ziet; il
y en a tel dont la conduite &c.,
daar is 'er menig wier (of welker)
gedrag enz.; telle personne étoit
riche auparavant, qui maintenant
est pauvre, menig ren die te vooren
ryk was, is nu arm; tel qui ric

aujourdhui, pleurera demain, die bēten lacht kan morgen schreien; tel maître, tel valet, zoo als de Heer is, zoo is de knecht, of, zoo Heer, zoo knecht; telle vie, telle fin, zoo als 't leeven is, zoo is het einde; il n'y a rien de tel, daar is niets dergelyks in; item daar is niets van waar; il n'y a rien tel, ou il n'est rien tel que d'être honnête, 'er gaat niets boven de eerlykheid of eerbaarheid, of daar is niets beter, dan enz. - Monsieur un tel m'a dit, een zeker Heer, een zeker iemand heeft my gezegd.

Tel quel, telle quelle, (adj. m. & f.) Tāmelyk, rédelyk, zoo wat, zoo was heen, tusschen-beiden; entre deux als: son pouvoir est tel quel; sa capacité est telle quelle.

Telamones, (m. pl.) Menschelyke figuren die iets ondersteunen (in d'oude Bouw-k.).

Télescope, (m) Kyk-buis (f), kyk-glas (n), verre-kyker (m).

Telier, (m) Linnen-weever.

Tellement, (adv.) Zoodániglyk, dermaaten, in zoodániger voegen, als: il est tellement avengle, que &c. hy is zoodániglyk enz.; tellement que je &c., zoo dat ik, in voegen dat ik enz.; tellement quellement, tāmelyk, rédelyk, zoo zoo, zoo was heen, tusschen-beiden (passablement), als: il est, il se porte tellement quellement.

Tème. (Zie Thème).

Teméraire, (adj. & f.) Verméetel, onbedagszaam, onbezuis, rukkeloos; een waagbals, een rukkeloos mensch, man of vrouw.

Teméraisement, (adv.) verméetelyk, onbedagszaamlyk, zonder achtvondt of overleg, in 't wilde.

Témérité, (f) Verméetelheid, stoutheid enz.

Temid, (m) Middernachts gebéd (n. by de Turken).

Témoignage, (m) Getuigenis (n. déposition); rendre ou porter témoignage, getuizen, getuigenis geeven; témoignage, getuigenis, bewys, teken (n. marque, preuve).

Témoigner, (v. a.) Getuigen, ver-

klaaren, betuigen (déposer); item (vriendschap enz.) bewyzen of betuigen.

Témoin, (m) Getuigen; témoin auriculaire, oculaire, irréprochable, oor-getuigen; oog-getuigen; onwraakbaar of onbetwistbaar getuigen; servir de témoin, tot getuigen versprekken; appeller, prendre à témoin, tot getuigen roepen, neemen; témoin, teken, (iets dat men legt onder een grens-steen of ergens anders maakt tot een richtsnoer of aanduidsel); témoins (noemt men boert.) les testicules; (Let op het volgende) témoins, les anciens Peres, ten getuige hier van, of waar van tot getuigen versprekken de oude Kerk-vaders; en témoin de ce, nous avons signé la présente, in oirrhonde (getuigenis) hier van, hebben wy deeze ondertekend.

Tempe, (f) De slaap of slag (m. van 't hoofd. men zegt ook, doch verkeerdlyk, temple).

Tempé, (m. figuurl.) Verluifigende wandel-dreef (f).

Tempérament, (m) Aart (m), gestelsheid (f. des ligchaams); item verzaging, maatiging, schikking (f. omirent eenig vergelyk).

Tempérance, (f) Maatigheid, ingetogenheid.

Tempérant, ante (adj.) Maatig, ingetogen.

Température (f) de l'air, de gesteldheid, getemperdheid der lucht; température, évenrédige vermenging (der metaalen enz.).

Tempérer, (v. a.) Maatigen, incoomen, temperen, verzagten; esprit, air, climat temperé, een bezadigd of bedaard mensch; een' gemaasigde lucht of lucht-streek.

Tempétatif, Tempester. (Zie Tempétatif &c.).

Tempétueux, euse (adj.) Onstuimig.

Tempétatif, ive (adj.) Stormagtig, onstuimig.

Tempête, (f) Storm (m), onweêr of onweêr (n. orage); item (figuurl.) geraas, gebulder, geweld, gekyf (n. bruit, aillarme, trouble, sédition).

Tem:

Tempêter, (v.n.) Tieren, raa-zen, vloeken, schreeuwen, geweld of geraas maaken.

Temple, (m) Tempel (m), Kerk (f) tempel de mémoire, tempel der geheugenis (op den berg Parnassus by Dichters); graver son nom au temple de la mémoire, zich eensu onsterfelyken naam verweruen.

Templet, (m) Lyft (f. eener boekbinders begi- of naai-plank.

Templier, (m) Tempeller (eertyds zeker geestelyke ridder).

Temporal, ale (adj.) Dat den slaap des hoofds betreft.

Temporalité, (f) Waereldlyke regeering; item inkomst (eenes Bischoeps enz.).

Temporel, elle (adj.) Tydelyk, vergangkelyk, voor een tyd (niet een wig); item waereldlyk (niet geestelyk séculier); des biens temporels, tydelyke of waereldsche goederen; Seigneur temporel, waereldlyk Heer; le temporel, (m) de inkomsten van eenig geestelyk ampt of stigt; item de waereldlyke magt of heerschappy (van een Vorst).

Temporellement, (adv.) Tydelyk, hier in de tyd; waereldlyk.

Temporifement, (m) Uitsfel (n), tyd v rfschuiving (f).

Temporiser, (v.n.) Draalen, opschorten, (de tyd) uitrekken; item bekwaame geligenheid afwagten of waarneemen.

Temporiseur, (m) Draaler, uitsfelier; een die bekwaame tyd afwagt of zich naar den tyd voegt.

Temps, (m) De tyd (f) enz.; le temps présent, passé, futur, (ou à venir), de tegenwoordige, voorledene, toekomstige tyd; employer bien ou mal son temps, zyne tyd wel of kwaaijs besteeden; passer le temps, de tyd verdryven; passer son temps à lire &c., zyne tyd met lezen enz. doordrengen; donner du temps, tyd of uitsfel vergunnen, geeven; prendre son temps, zyne tyd of geligenheid waarneemen, in acht neemen; s'accommoder au temps, zich naar de tyd flikken; (figuurl.) den tuk naar den wind hangen; en temps & lieu, in tyd en plaats; il

a fait son temps, zyne tyd is uit, by heeft uitgediend; of by is oud; item by heeft zyne leer-jaaren voldaan; il est temps que je m'en aille (ou me retire) 't is tyd dat ik beine ga' of vertrek; chacun aura son temps, elk zal zyn beurt hebben; avoir bon temps, goede dagen hebben, gelukkig zyn; se donner du bon temps, zyn vermaak neemen; mooi weér speelen; passer bien ou mal son temps, zyne tyd wel of euvel (steelt) doordrengen; il passera mal son temps, (spr.w.) het zal hem zaar opbreken, of by zal het hard te verantwoorden hebben; s'amuser à haufier le temps, (spr.w.) zyne tyd met zuipen doordrengen; qui a temps, a vie (spr.w.) tyd gewonnen, veel gewonnen; tout vient à temps; qui peut attendre (spr.w.) langzaam gaat zeker, of geduld overwint alles; avant les temps, voor de schepping der waereld; temps de carême, de cerifes, vasten-tyd; kersten-tyd; un temps de rire, de pleurer, een' tyd om te lagchen enz.; du temps de Charles quint, ten tyde van Karel den sden; cela est arrivé de mon temps, dat is in myne tyd gebeurd of voorgevallen; de tout temps, van alie eeuwen; de temps en temps (adv.), van tyd tot tyd; tout d'un temps, en même temps (adv.), tegelyk, teffens, op eene reis; à temps (adv.), tydig, in tyds, van pas; je ne l'ai vu de long temps, ou, il y a long temps que je ne l'ai pas vu, ik heb hem in lang, of in langen tyd niet gezien.

Temps, (m) Maat, tempo (f. in muziek, vege- en dans-school).

Temps, (m) Het weêr of weêr (n); il fait beau temps, mauvais, ou vilain temps, het is mooi, slecht of lélyk weêr; temps pluvieux, couvert, regenagtig weêr; darker, dyzig weêr of betrockene lucht; il fait gros temps, het stormt.

Tenable, (adj.) Houbaar, verdedigbaar, weêrstaander; place tenable; il n'est pas tenable ici, het is hier niet te houden of te bouden.

Tenace, (adj.) *Uithoudend, kleeverig (visqueux, 끈적끈적, slym, enz.); item dun, kaarig, vasthoudend; item (in 's kaarten-sp.) een die voor of achter de hand zit met gelyk-voortige kaarten.*

Tenacité, (f.) *Vasthoudendheid, kleeverigheid; item kaarigheid, deunheid, vasthoudendheid.*

Tenaille, (f.) *veelsyds gebézig in plur. Tenailles) Aapp-tang, nyp-tang; snids-tang; ouvrage à tenaille, taag-us-k (in vesting b.).*

Tenailleur, (v. a.) *Pynigen; item mit tangen of met gloeyende tangen knypen.*

Tenailleur, (m.) *Tang-werk (n. in vastg-touw k.).*

Tenancier, iere (m. & f.) *Boeder-buider, leen-bezitter; boedel-bezitter; leen-bezitter; item buider; huurder (van een gedeelte daar van).*

Tenant, te (adj.) *Houdende; item naast mekaar geleegen (contigu); item knarig, deun, vasthoudend (chiche, avare); item vasthoudende (attaché); tenant à fer & à clou, afget-waß (als: vaste goederen in een luit).*

Tenants, (m. pl.) *Schild-boulers (in Wapen-k.); les tenants & aboutissants d'une terre, de grens-paalen of omtrentingen van een stuk lands; savoir tous les tenants & les aboutissants d'une affaire, al 't geene in, op, of omten; come zaak is, weeten; un tenant, een verdéttiger, on-neemer (van leen-aad, geacht. partitien; forteneuri).*

Tenar, (m.) *Groote Jarm-spier (f.).*

Tanche. (Zie Tanche).

Tendance, (f.) *Oprekking, richting (f.); egnick; inzicht, doel-wil (n.).*

Tendant, te (adj.) *Spannende; strekkende.*

Tendelet, (m.) *Zonnen-dek, paviljoen (n.), tent (f.).*

Tendresse, (f.) *Stelling, spanning (Zie afgetrektor).*

Tendur, (m.) *Niet-spieler, vóel-sanger; item sanger van siersnuten.*

Tendur, enfe (adj.) *Zinnw-ge-g, zinnig g.*

Tendoires, (f. pl.) *Raamen (voor laven enz.).*

Tendon, (m.) *Pees ('s loofd of staart eener spier of zenuwe).*

Tendrac, (m.) *Zeker steekel-verken (n. in Madagascar).*

Tendre, (v. a.) *Spannen als: tendre des filets, des pieges, un arc, une corde, les voiles, nesten enz. spannen; tendre la main, de band te eiken of bidden, uitsleeken; tendre une couverture, eene deken spreiden; tendre, ophouden, als: tendez votre tablier j'y jeterai quelque chose; tendre une tapisserie, een tapis ophangen; tendre (présenter) le dos, la jone, den rug, de wang bidden, uithouden; il vaud mieux tendre la main que le cou, (spr. w.) het is beter te bedelen als te stelen; tendre, uitsprekken, teffen; tendre les mains au ciel; on ne tend point de filet à l'épervier (spr. w.) 't is kwaad steelen daar de waard zelfs een dief is.*

Tendre, (v. n.) *Uitsprekken, streken, trachten (naar iets), 's oog (op iets) hebben, (zinnen weg naar een plaats) richten; à quoi tend cela? waar op is dat gerigt? waar toe strekt of d-end dat?*

Tendre, (adj.) *Têr, teér, enz.; être tendre, teere jaoren; dès sa plus tendre jeunesse, van zyne téderste jeugheid af; il est fort tendre, hy is zeer têr of zwak; item ligt gestoord; avoir le cœur tendre, teér-boring, ligt aangedaan of verleyd zyn; tendre, zagt, week, als: pierre, bois tendre; viande tendre, muzz of mals vleesch; pain tendre, verschof nieuw-bakten brood; discours tendre, een verliefd gesprek.*

Tendrement, (adv.) *Têderlyk, bar-teelyk; item zagtelyk.*

Tendresse, (f.) *Têderheid, teérheid; bar-teelyke liefde; item zagtheid, fynheid (van 't pinceel in een' schilderij).*

Tendreté, (f.) *Malsheid, malsheid (in spyren enz.).*

Tendrette, (f.) *als: à ma tendrette! wie moet 'er mals pelen of radys!*

radys? (zeker roep der groen-urcunen
in Parsy).

Tendreur, (leer Tenkreté).

Tendriker, (v. a.) Te v. bartig
maaken, tot mildte-lyden beuogen.

Tendron, (m) draak-beentje;
item 's hartwade knof; jong spruitje,
lootje, jong meije (n).

Tendu (veradj.) Gespannen, uitge-
strek., u. u. rek., enz. (Zie by 's
werk w. Ten re).

Ténérbes, (f. pl.) Duiflernis, don-
kerheit; item uiterste duiflernis, de
hellie; item blindheid, onwetendheid
(f. des verghans of des leidendoms).
item de donkere metien (der R. K. in
de Paasch week).

Ténéreux, enfe (adj.) Duister;
donker, vol duiflerheit, berövelt.

Tenème, ou Tenesme, (m. in
Genees-k.) Perssing (v), sterke of ge-
duurige stoel-gang (m).

Tenement, (m) Land-hoef of h. e-
ve (f).

Tenetie, (f) Nyp-tangeitje (n. der
steen-snyders).

Teneur, (f) Inhoud (m. con-
tenu).

Teneur (m) de livres, Boek-
houder.

Tenir, (v. a. & n. je tiens; nous
tenons; je tenois; je tins; je
tiendrai &c.) Houden; vasthouden;
bezitten; ontvangen; booren; verne-
men, enz.; tenir quelque chose
dans la main, iets in zyne hand houden;
tenir de la main, met zyne hand
houden, of vast houden; tenir en
enfant sur les fesses de ba. tême,
een kind ten doop houden; tenir école,
auberger, boutique, magasin,
school, huiberg houden; een winkel
doen, in 's gros handelen; tenir
compté, les livres, la caisse, re-
kening, de boeken, de Cas houden;
tenir toutes sortes de marchandises,
alles wat waaren hebben, verkoopen;
tenir table, tafel houden, vast
fryten; tenir la campagne, les mou-
taines, de builes provincen, u. u.
teere, un haut rang, het veld te u-
den, in 's veld blyven; bergin u h-
zen hebben of houden; fraye land-
schappen, een land-goed, eenen boegen

rang bezitten; tenir, hebben, ver-
schuldigd zyn, als: nous tenons la
vie de Dieu; il tient sa fortune
de lui; tenir sa parole, sa pro-
misse, zyn woord enz. houden, of
vast uit doen; tenir parole à quel-
qu'un, iemand woord houden; cessez
de tenir ce langage, houd op met
zulk taal te voeren; tenir, hebben
à oreilles, vernemen; de qui tenez
vous cela? je tiens cela de bonne
main; tenir, houden, inhouden
(contenir); tenir maison, een
huishouding hebben; tenir à louage,
in huur hebben; tenir les rênes de
l'Empire, het Rijk in handen hebben
of bestieren; tenir sa gravité, zich
stellig, u fig. of gauch houden;
tenir conseil, raad-staan, raad-
houden, raad-geven; tenir le parti
de quelqu'un, ienwants zyde kiezen;
je ne sais ce qui me tient, que je ne
vois &c., ik weet niet wat my weer-
houdt enz.; tenir (s'ivre), als: quel
chemin tenez vous; tenir (estimer)
haut, se haïr, abhorrer, als: je
tiens à grand honneur, que &c.
je me tiendrais fort heureux, si
&c. on le tient riche de &c. te-
nir lieu de quelque chose, ergens
voor verspreken, voor in de plaats
komen; tenir (contenir, croître),
houden, slaande houden, bewerken,
stellen, gekoren; ne tenir compte
des bons avis, goeden raad niet
achten, in den wind slaan; il ne
tiendra pas à moi que cela ne se
fasse, 't zal aan my niet leggen of
scheelen dat zulk niet geschied; il ne
tenoit qu'à dire, men behoefde
maar te zeggen; tenir (ressembler)
garden, gelykenen, hebben, als: te-
nir beaucoup de son pere, de sa
mere; cela tient du conte, de la
fairyte, dat gelykt maar een sprookje
enz.; il tient plus de la femme
que d'un Soldat, by gelykt meer
naar een wyf, als naar een Krygs-
man; tenir, houden, vasthouden,
afstieten, ab: elou qui tient bien;
tenir, in kunnen, ab: tout cela ne
pourroit tenir dans ce coffre; te-
nir (résister) weerslaan, aistouden;
la place ne peut pas tenir trois
jours;

jours; on ne peut tenir contre de si fortes raisons; tenir bon, *stand-bouden*, *uisbouden*, *staan als een muur*, *niet wyken*; en tenir, *bedor*, *opgeligt of bedrogen zyn*, als: il en tient le bon homme, *die goede sul is 'er mooi aan toe of in de knip*; il en tient, *by heeft het lood in de ooren*, *by heeft een klomp aan*, *by is dronken*; faire tenir, *doen geworden* (*adresser*); tenir la mer, *zee houden*, 't ruime sop kiezen; tenir le vent, *by de wind bouden*; tenir une manœuvre, *een touw vast maaken*; sa maison tient à la votre, *zyn huis paalt aan 't uwe*; tenir pied à boue, *by meer blyven*; item (*figuurl.*) *gestadig werken*, *de pan by den steel bouden*; un tient vant mieux que deux tu l'auras (*spr. w.*) 't is beter één vogel in de hand als twee die vliegen; of 't zètere is beter als 't onzekere; tenez, *hou daar*, *was aan*, *reemd*; tenez, *le voilà*, *ou, le voilà*, *tenez, zie daar reemd het of daar is het of daar is by*; s'en tenir, (*v. r.*) *zich bouden*, *vast bouden*; item *woonen*, *zich opbouden*, *onthouden* (*in een plaats*); se tenir debout, *afsis*, *ferme*, *les bras croisés*, *staan*; zitter; *vast staan* of *zich stand-vastig bouden*; *met de handen over den zitter*; se tenir obligé, *zich verplicht achten*; s'en tenir à son premier sentiment, *by zyn eerste gevoelens blyven*; ne pouvoir se tenir de rire, *zich van Lachen niet onthouden konnen*.

Tenon, (m) *Houvast* (m), *klomp*; item *pen*, *pin*, *tap* (f. *die in een' groef of gat sluit by timmerl.*); *staart-schroef* (f. *van der loop van een snapbaan*) *pinnetje*, *spyltje* (n. *in een uurwerk*); *omwindende wyngaard-rank* (f) enz.

Tension, (f) *Spanning*, *uitrekking* (*van iets*).

Tentant, te (adj.) *Aanlokkend*, *bekoorend*, *verzoekend*, *vervoerend*, *verleidend*.

Tentateur, trice (m. & f.) *Aanveester*, *verzoeker*, *vervoerder*, *verleider*; *verzoekster* enz.

Tentatif, ive (*Zie Tentant*).

TEN. TEO. TER.

Tentation, (f) *Verzoeking*, *verleiding*, *aanveegting*.

Tentative, (f) *Pooging*, *onderwinding*, *proef* (f), *verzoek* (n); *faire de nouvelles tentatives*.

Tentatrice, (f. *van Tentateur*).

Tente, (f) *Tent*, *veld-bus*; *dresser des tentes*, *tenten opslaan*; *tente*, *plukfel* (n), *wiek* (f. *by wond-b.*).

Tenté, ée (adj.) *Verzocht*, *vervoerd* enz. (*Zie Tenter*).

Tentement, (m) *Dubbele slag* of *floor* (*op zyne tégen-party in de sibermschool*).

Tenter, (v. a.) *Verzoeken*, *bekoorren*, *vervoeren*, *aanveegen*, als: *le diable tente les hommes*; *tenter*, *beproeven*, *waagen*, *onderwinden*, *verzoeken*, als: *tenter la fortune*, *tenter toutes choses*; *tenter la fidélité de quelqu'un*, *iemand's getrouwheid op de proef stellen* of *bem daar van zoeken* of *te trekken*; *celui ne me tente guère*, *dat bekoord my niet zeer*.

Tenture, (f) *Bebangsel* (n. *eener kamer*); *vloer-tapyt* (n) of *mat* (f).

Tenu, ne (adj.) *Gebouden*, *verbonden* enz. (*Zie Tenir*).

Ténu, ne (adj. mince, délié) *Dun*, als: *membrane*, *lettre ténuë*.

Tenne, (f) *Houding* (*eener penne* enz.); *bouding*, *vastigheid* (*van iemand te paerd*); item *un fond de bonne tenue*, *een goede anker-grond*; *tenue*, *vastigheid* (*des weërs*); *zitting*, *zit-dag* (*der Raaden*); *vastbesluit* (*van iets*); *tout d'une tenue*, (adv.) *aan malkander*, *op een' reil*.

Ténuité, (f) *Dunheid*, *synheid*.

Tenare, (f) *Leen-roerigheid*; item *leen-verbintenis*, of *wyze waar- op iemand een leen-goed bezit*.

Téocratie &c. (*Zie Théo: &c.*).

NB. *Wat met Té niet gevonden word, zoek met Thé.*

* * *

Térébenthine, (f) *Terpensyn*.

Terebinthe, (m) *Terpensyn-boom*.

Térébration, (f) *Doorbooring*.

Tergiversateur, (m) *Deinzer*, *aarselaar*, *uitvlugt-zoeker* (*in Rechten*).

Ter-

Tergiverfation, (f) *Aarzeling*, *draaying*, *omweg*, *uifvlugt*.

Tergiverfer, (v. n.) *Aarzelen*, *fleepende bouden*, *uifvlugten zoeken*, *leuzeren*, *het niet van barten meenen of dóórzetten (in Rechts-zaaken)*.

Teriere. (Zie Tariere).

Terme, (m) *Paal* of *grens god* (dieu des bornes, der oude Heid.); *grens* (f), *paal* (m), *einde* (n. limite, borne, fin); *terme de la vie humaine*, *het einde enz.*; *terme, bepaalde tyd*, *termyn* (van betaaling enz.), *als: payer en six termes; le terme eft échu*; *terme, tyd van bevaling*, *als: elle accoucha avant terme*; *venir à terme*, *op de bepaalde tyd kimen*; *terme, woord, bewoording*, *uifdrukking*, *als: termes d'art*, *konst-woorden*; *parler en termes exprès ou formels*, *choifis*, *met uifdrukkelyke, uifgekiepte woorden fpreken*, *il m'écrivit en ces termes*, *by fchreef my in deezer voegen*; *termes*, (pl.) *ftaat*, *gefteldheid*, *voet*, *als: l'affaire eft en ces termes*, *de zaak is op deezen voet*, *in deezen ftaat*.

Terminafion, (f) *Eindiging* (f), *uitgang* (m. van een woord).

Terminer, (v. a.) *Bepaalen*, *grens-paalen zetten* (borner); *item eindigen*, *volëindigen*, *ten einde brengen* (zyn leeven); *eindigen*, *beftiffen* (een zaak of gefchil); *se terminer*, (v. r.) *eindigen* (als: een woord); *eindigen ten einde loopen*, *zich beftiffen*, *zich byleggen*.

Ternaire, (adj.) *Drie-tallig*; *nombre ternaire*, *een drie-tal*.

Terne, (adj.) *Doof*, *mat*; *argent, pierrerie terne*.

Ternes, (m. pl.) *Twee driën* (in ftrak); *amener ternes*, *2 driën gooien*.

Ternir, (v. a.) *Verdooven*, *den glans beneemen*, *bezwalken* (als een' fpiegel, iemand eere enz.).

Terniffure, (f) *Bezwalking* enz.

Terragē, (m) *De tiend* (van een' akker).

Terrager, (v. a.) *Den tiend of de tiende fchoof heffen*.

Terrageur, (m) *Tiend-Heer*.

Terragier, iere (m. & f.) *Tiend-geeur*; -geeffter.

Terrain. (Zie Terrain).

Terral, (adj.) *vent terral*, *Land-wind*.

Terraquée (adj.); *Le Globe terraquée*, *de aard-kloot* (met zyn land en water).

Terraffe, (f) *Terrás* (n) of *verheven wandel-plaats* (f. in een tuin), *plas* (n), *vlakke* (f. boven op een huis); *voorgroend* (f. vaneen landfchap op een' kaart).

Terraffer, (v. a.) *Met aarde onderfteunen* of *verfierken* (eene muur enz.); *item ter néderwerpen*, *néderflaan*, *op de grond werpen* (jetter par terre); *item t'onder-brengen* (réduire); *item néder-ploffen*, *néderflaan*, *verleegen maaken*, *den moed beneemen* (consterner; décourager).

Terraffier, (m) *Terrás-maaker*.

Terre, (f) *De aarde* (f), 's *aardryk* (n), *de aard-kloot* of *aard-bodem* (m); *terre ferme*, 's *vafte land*; *terre, land, grond, grondgebied*; *item land, landgoed, landery, akker, grond*, *als: terre fertile*, *stérile*, *labourable*, *vrugtbbaar land* enz.; *terre ingrate*, *een flugge grond*; *item een ondankbaar menfch*; *labourer ou cultiver*, *fumer la terre*, *het land bouwen*, *bebouwen*, *meften* of *miffen*; *posséder de belles terres*, *fchoone landgoederen befiten*; *terre, aarde*; *bonne terre*, *goede aarde*; *terre à potier*, *pottebakkers leem*; *vaffelles de terre*, *aarde-werk*; *les biens de la terre*, *waereldfche goederen*; *jetter par terre*, *ter aarde werpen* of *fmyten*; *donner du nez en terre*, *met de neus in 's zand vallen*; *item in zyn voornemen mislukken*; *mettre pied à terre*, *van 't paerd ftygen*; *item voet aan land zetten*; *prendre terre*, *aanlanden*, *aankomen*; *mettre en terre*, *begraaven*; *porter en terre*, *ter aarde beftellen*; *il a peur que la terre ne lui manque*, *hy vreeft dat hy te kort komen zal*, *qui terre a*, *guerre a* (fpr. w.) *veel goed*, *veel hoofdzee* (of onruft); *voler*, *navi-guer terre à terre*, *langs de grond vliegen*; *langs de kust* of *'s ftrand vaaren*.

Terreau, (m) *Verrotte mist, mist-aarde.*

Terrein (m. sol. qualité d'une terre) *Grond* (f); *terrein, grond, plaats, ruimte*; *als: un grand terrain; gader du terrain; disputer le terrain.*

Terre plain, (m) *Wal-gang, vlakke op een wal* (f).

Terrer, se Terrer, (v. r.) *In dierde, grond of houten kruipen (als kinnens enz.); hem zich verschanssen.*

Terrestre, (adj) *Aardsch*; *Paradis terrestre*; *Globe terrestre*; *aard-kloot*; *animaux terrestres*; *land-dieren*; *terrestre (mondain)*; *aardsch*, *aardsch gezien*, *wereldsch gezien*.

Terrestriété, (f) *Aardsgtigheid*, *'t aardstige (eener stoffe).*

Terreur, (f) *Schrik, vrees*, *vrees, bangheid*; *terreur panique*, *plotselinge en tijds onbegronde vrees*; *donner de la terreur*, *vrees of schrik aanjaagen*.

Terreux, euse (a. j.) *Aardstigt*; *wilt*; *naar aarde senekend*.

Terrible, (adj.) *Tijfelyk, vervaarlyk*, *verschrikkelyk*.

Terriblement, (adv.) *Verschrikkelyk*, *op eene afschrikke wyze*.

Tertie, onne, (adj.) *Aardsch*. (*Zie Terrestre*).

Tertien, etne (f. m. & f.) *Een of eene der veertien deelen*.

Terrier (f. m. ou Papier terrier. Naam l'ijf (f) of blaftet (m) van Landeuten en derzelve l'ijfen enz.

Terrier, (m) *Terriere*, (f) *Koffen-huil, konynen-hol*; *terrier*, *hondje afgeeft op de konynen jacht*.

Terrine, (f) *Aardsch-bol*; *hoofpan*; *so p'choit*; *kom* (f) of *kommetje*, *schotje* (n); *hem een vuur-tijf* (m).

Terrinée, (f) *Een-kom-vol*, *schaal-vol*.

Terrir, (v. n.) *Landen*, *aankanden*; *hem (elken) op de aarde leggen*.

Territoire, (m) *Gebied*, *rechtsgebied*, *grond-gebied* (m).

Territorial, ie (adj.) *Daar door van is*.

Terroir, (m) *Grond* (f), *landsdouw* (n), *als: un terroir gras*, *maigre*; *vice du terroir*, *een gebrek der land-aart*.

Terst, (m) *De 3 eerste of 3 laatste regels van 't waers eenes Klink-dicht*.

Tertre, (m) *Houvel* (m) *koog-* (f).

Tes, (pl. van Ton of Ta).

Tasseaux, (m. pl. zee-w.) *Mars-zakken* (barres de hune).

Tétons, (m. pl. Zie Têt).

Test (m); *Serment de test*, *zeker Bed in Engeland waar-by de Transubstantiatie, Misse en aanbidding der Heiligen afgezworeu word*.

Testace, (adj.) *Geschild*; *Poisons, animaux testacés*.

Testament, (m) *Uiterste wil*, *erf-schikking* (f) of *testament* (n); *testament olographe*, *eigenhandig geschilderen testament*; *testament de mort*, *uitspraak van eenen ter doot gevonnen misdadiger*, *ten voordeele ofnadeele van iemand*; *le vieux & le Nouveau Testament*, *het Oude en Nieuwe Verbond*, *de Bybel*.

Testamentaire, (adj.) *Daar van, of aangevolgt door eene uiterste wil is*; *Exécuteur testamentaire*, *uitvoerder van eene uiterste wil*; *Disposition testamentaire*, *Erf-schikking by testament of uiterste wil*.

Testateur, trice (m. & f.) *Uiterste wil maakende*, *maakster*.

Téte, (v. n.) *Een' uiterste wil of testament maken*.

Testicule, (m) *Zaad bal*, *kloot*.

Testigué, ou Testignienne! (interj. &c.) *Daar mee! Slapperment!*

Testimonial, ie (an.) *Tu getuigenis* (n); *testimonisles* (plur.) *getuigenis-brieven*.

Téton, (m) *Zekere oude mast*.

Testonier, (v. a. cul w.) *'t Hoir kleden of aankleeden*; *hem slijzen op den hup gaen*.

Têt, (m) *Scherf*, *pot-scherf* (n); *hem schiel*, *hoofd-schiel* (f), *bekkenel* (n).

Têrd, (m) *Dik-kop* (zeker wáter-dierje).

Tetafe,

Tetaffe. (Zie Tetasse).

Tête, (f) Het hoofd (n); item (in een' gemeenen of figuurlyken zin, of van dieren sprekende) de kop (m); item hoofd, kop of top; 's voorste, dikste of opperste eind (n. van iets) enz.; tête de mort, een donks-hoofd; tête d'un livre, d'une lecture, 't is sel-blad, 's voorste blad van een boek; 't hoofd van een letter of brief; tête d'un arbre, top of kruin van een boom; tête de chou, kool-kop, tête folle, een zott-kop, gek, nar; tête revêché, een dwars-kop, dwars mensch; tête de linotte, tête à l'évent, een loob-hoofd, halve gek; tête verte, een los-bol; grosse tête & peu de cervelle, een dik kop, een lumperd zonder brein, berffnen of verstand; un homme de tête, een verstandig man; une belle tête, ouchevelure, een fraaye bosch-hair; avoir mal à la tête, hoofd-pyn hebben; je veux gager (ou mettre) ma tête, que &c. ik wil myn hoofd ver-teuren, dat enz.; payerant par tête, zoo veel voor yter man of per-soon betaalen; fendre, casser la tête à quelqu'un, iemand den kop klooven, in stukken slaan; rompre la tête (ébourdir), het hoofd breeken, bakwrig maaken sagtig wailen; à tête levée, (adv.) met opgehevenen hoofde, zonder schroom; aller par-tout tête levée; tran her la tête, het hoofd afslaan (décapiter, décoller); hocher ou branler la tête, het hoofd schudden; item iets weigeren of bespoeten; feire, tenir, tourner tête à l'ennemi, den vyand het hoofd bieden of hem staan; donner tête baissée sur l'ennemi, onverzaagd op d'n vyand los gaan; avoir l'ennemi en tête & en queue, een vyand van vooren en van achteren hebben; avoir la tête chavée, ou près du bonnet, hoofd of oplopend zyn; ce sont deux têtes dans un bonnet, 't zyn twee handen op eenen buik, zy staan over een of verslaan malkander; il lui faut mettre en tête cet homme là, men moet die man tegen hem zeiten; mettre martel en tête à quelqu'un,

iemand den kop kroes maaken, op den ool helpen; laver bien la tête à quelqu'un, (lui faire une verte reprinade), iemand wakker doorwaalen, bertipen, bestraffen, à laver la tête à un aile on y perd la lessive (spr. w.), 't is vergeessich eenen dwaazen te wil lenomen; item, zy bestraffen; il ne fait ou donner de la tête, by twee niet naar by zich leeren of wenden of war by aasceugen zal; c'est se donner de la tête contre le mur, het is niet den kop tegen de muur loopen, 't zyn onnagelyke dingen; avoir 60 ans sur la tête, 60 jaar oud zyn; avoir des affaires par dessus la tête, met tézi, beeden overhoofd of overkroep zyn, te veel om handen hebben; se mettre quelque chose en tête, iets vast voornemen; item zich iets inbeelden, impresien; avoir la tête dure, dom zyn; faire tout à sa tête, in alles zyn' zin doen; avoir de la tête (être opiniâtre), koppig of koppig zyn; voyez cette tête un peu! ziet die koppigheid eens! je t'otersi bien cette tête, va, ik zal u die koppigheid wel verdryven, wagt maar; crier à pleine tête, à tue-tête, uit al zyn' magt schreeuwen; la tête lui est tournée, zyn (haar) hoofd is op hol, by zy heeft het niet vast; tête à tête, (adv.) tégen malkander over; item onder vier oogen (entre quatre yeux); boire tête à tête, onder zich ruwen of man tegen man drinken; conférer tête à tête, onder vier oogen gesprek houden; un tête à tête, een onderling gesprek of bezoek van tweeën; avoir, troubler un tête à tête; tête de more, een moorenkop (zeker paerd met een zwarte kol voor 's hoofd); item 't snels-hoofd (op een schreps mast; chottquet); tête morte, het overschot of caput mortuum (op de grond van een schei ketel).

Tête &c. (Zie Tette &c.).

Tête-chevre, (m) Geiten melker (zeker nagt-râven).

Têtiere, (f) 't Hoofdzel (n, van een paerd); kop (f. aan een' monniks-kleed); mutsje, tufjel, sjeffe, room-je (n. der jonge kinderen).

Tétin &c. (m.) T. tin &c.).

Tétoir (m.) *W. k. u. g. om e n krop of kop aan tets te maaken (als: aan speid. enz.)*

Tétracorde (m.) *Zéker speel-toeg met 4 stemmen*

Tétréde, (n.) *Eene gelijk-zydige zuil of spoor (f.)*

Tétragone, (v. j. & f. m.) *Vierhoekig; een vier hoek.*

Tétrametre, (m.) *Een jambisch vers met 8 voeten (n).*

Tétravalle, (m.) *Zéker bys werks met 4 rollen.*

Tétraples, (m. pl.) *Pyfel met 4 verspreide grietfche overzettingen.*

Tétrarche, (m.) *'s G. bled van een Viervoet.*

Tétrarque, (m.) *Vier-Vorst (Vorst die over een gte deel van 's Ryk gebiedt.)*

Tétrastyle, (m.) *Een gebouw op 4 zuilen rustende.*

Tétrique, (adj. weinig gebr.) *Rusfch, Rusfch reïgné.*

Tétrasse, (f.) *Kraabg. norfch of pram.*

Téte, (f.) *Speet (f.); tépel (m. aan 's uyer van een dier).*

Tetter, (v. a. & n.) *Zuigen.*

Tétin, (m.) *Tépel (bout de mamelle).*

Tétine, (f.) *'s Uyer, uyerbourd (n. eenen geflagte kor).*

Tetton, (m.) *Boof, vrouwen-boof (f. mamelle); de jolis tettons.*

Tettonniere, (f.) *Grazen- of kaaften-reep te bouwen om 's vyglyf der Juffers.*

Tétn, (v. adj.) *Hofftig, ftytloofdig, koppig, harddachtig, eigenfchinnig; homme, enfant tétn.*

Tétn, (m.) *Een ftyf-kop; item een breef kâmer (der metaciers).*

Teutonique, (adj.) *Oud daitfch; l'ordre teutonique, de daitfche Ridderorden.*

Texte, (m.) *De inhoud (of eigene woorden van een fchryver); item text, (m.) fpreuk (f.), waer (n. der H. fchryft, die men aanhaalt, of tot onderwerp eener leer rede neemt); item zékerz bloetz drak letter.*

Textile, (adj.) *Das gefponnen of geweven n. bin worden.*

Textuaire, (m.) *Boek, waer de oofprogratfche woorden, met afzettingen,*

legging, vervaar zyn; item een die daar in erua en is.

Textuel, (adj.) *Dat in of van den tex. is.*

Texture, (f.) *Werffel, s' zâmenweff (m.); item s' zânenbang (m).*

Thalmud &c. (Zie Talmud &c.).

Thé, (m.) *Thee.*

Théâtre que, (adj.) *Goddelyk en m. f. elyk tiffens.*

Théâtre, (m.) *God en menfch (f. Jéfus Chriflus).*

Théatin, (m. & f.) *Théatiner m. k. n. é. linc-nonne.*

Théâtre, (f. m.) *Tooneel, fpeeltooneel, fchouw tooneel (n), vertoon ftoot (f.); pieces de théâtre, tooneel-ftuk n; le théâtre de la guerre, het oorlogs tooneel of 's tooneel d's Oorlogs; item k. art of afekening daar van, onde dat genaamd.*

Théière, (f.) *Thee-pot, trek-pot (m).*

Thème, (m.) *Onderwerp (n), text (m. eenen rédenvoering); item een thème of offifet (tot offening of verzaeking, voor fchoolieren).*

Théocratie, (f.) *Gods onmiddelyke regeering (als: by de Iffraëlieten eer zy een Koning hadden).*

Théocratique, (adj.) *Das zulks betrefst.*

Théogonie, (f.) *Gefchiet-regifter der g. den (n. by d'oude Heidenen).*

Théologal, (m.) *Een Godgeleerde of kanonnik, die in de Godgeleerdheid met preeken o' onderwyzen.*

Théologale, (f.) *Amp (n), of inkomp (f) daar van.*

Théologal, a'le (adj.) *Goddelyk; les vertus théologales, font la foi, l'efpérance & la charité.*

Théologie, (f.) *De Godgeleerdheid.*

Théologien, (m.) *Een Godgeleerde.*

Théologien, enne (adj.) *Das daar van is.*

Théologique, (adj.) *Godgeleerd, théologifch.*

Théologiquement, (adv.) *Godgeleerdeiyk.*

Théologiser, (v. n.) *Op een Godgeleerde wyze (iets) verklaaren.*

Théop-

THE. THO.

Théophanie (Zie Epiphanie).

Théorbe. (Zie Taorbe).

Théoreme, (m) *Bespiegeland voorstel of stuk* (n. in wisk. om te betoogen).

Théorétique, (adj.) *Bespiegeland*.

Théorie, (f) *Bespiegeling*, *bespiegелende kennis*, of *kundigheid zonder opening*.

Theorique, (adj.) *Bespiegeland*, *befciuwend*.

Théoriquement, (adv.) *Op eene bespiegелende wyze*, *zonder practyk*.

Théosophe, (m) *Een zeer kundig Godgeleerde*.

Théourgie, (f) *Gods-werk*, *daad Gods*.

Thérapeutique, (f) *Genees-konst*.

Thérical, ale (adj.) *Wat van den triaak is of deszeifs kracht bezit*.

Thériaque, (f) *Triaak of triaakel* (zéker tegen-gift).

Thermes (m. pl.) *Bad-stooven* (f. pl. der *cuden*).

Thermometre, (m) *Weér-glas* (n. om de koude en hitte aan te wyzen).

Thésauriser, (v. n.) *Schatzen vergaaten*.

Théte, (f) *Voorstel*, *leer-stuk* (n), *stelling* (f. om te verdedigen of over te zin wisselen (te disputeeren)).

Thétiere. (Zie Théiere).

Thie, (f) *Spin rokken*, *vlas-konkel* (m).

Tholus, (m) *Sluit-steen*, *bind-steen* (van een gewelf).

Thomisme, (f) *Leere van Thomas van Aquina*.

Thomiste, (m) *Aanbanger daar van*.

Thon, (m) *Thonyn* (zéker visch).

Thonnaire, (m) *Thonnyn-net* (n).

Thonnine, (f) *Gezouten Thonnyn* (m).

Thorachique, (adj.) *Wat de borst aangaat*.

Thorax, (m. in ontl. k.) *De Borst* (f), *'t biven lyf* (n).

Thréfor. &c. (Zie Tréfor &c.).

Thrône. (Zie Trône).

Thuriféraire, ou, *Thurifere*, (m) *Wierook-draager*.

Thym, (m) *Ty* (zéker kruid).

Tiare, (f) *Tulband* (m), *muts*.

TIB. TIC. TIE. 835

(f. der oostersehe Vorsten); *iem Pauselyk boofdciersel* (u) of *muts met 3 kroonen*.

Tibia, (f. in ontl. k.) 's *Scheenbeen*.

Tibial, (adj.) *Wat zulks aangaat*.

Tiburon, (m) *Haai* (zéker verblindend zee-gedrogt).

Tic, (m) *Kribbe-bying* (f. zéker gebrek der paerden); *iem beweeging*, *schap-trekking* (f. der ledemaaten, door aanwenning enz.).

Tic & tac, ou, **Tic & toc**, (m) 's *Geluid van den hamerslag of van een uurwerk* (n).

Ticque &c. (Zie Tique &c.).

Tiéé, ée (adj.) *Gespikkeld*, *geulekt*; *fleur tiéée*.

Tiéde, (adj.) *Laauw*, *niet best noch koud*; *iem ieverloos*, *koelzinnig*.

Tiédement, (adv.) *Laauwelyk*, *laauwelyk*.

Tiédeur, (f) *Lauwheid*; *iem koelzinnigheid*, *ieverloosheid*.

Tiédir, (v. n.) *Lauw worden*; (figuurl.) *verlaauwen*.

Tien, ne (Pron. poss. van Toi); *De ewe*; *bes ewe* (in plur. tiens tiennes).

Tienbord. (Zie Stribord).

Tieran ou Tiers-an, (m) *Een drie-jaarg wild zwyn*.

Tierce, (adj. f. van Tiers).

Tierce, (f. f.) *Een ters of terts* (f. in Muz. en scherm-sch.); *eene derde* (f. in 't kaarten sp.); *derde proefblad* (by Drakkers).

Tierce-feuille, (f) *Klaver-blad*, *drie-blad* (n. in een wapen).

Tiercelet, (m) *Een Mannesjes bāvik*.

Tiercement, (m) *Een derde verhooging of bieding boven de voorige verpāting* (f).

Tiercement, (adv.) *Ten derdem* (en troisieme lieu).

Tiercer, (v. a & n.) *Voor de 3de maal omploegen* (een' akker); *voor de 3de reize ombakken*, *omspitten* (een' wyngaard); *iem* (iets) *in 3 verdeelen*; *iem* (als, v. n.) *een 3de meer bieden*.

836. TIE. TIG.

Tierceur, (m) Een die een derde booger bidd.

Tierçon, (m) Een zerp-kasie; item een tiersje of 3de deel (van eenig voorwerk enz.).

Tiers, tierce (adj.) Derde; le tiers état, de burgerstand; tiers arbitre, derde scheidsman; tierce personne, partie, derde persoon, enz.; tierce tierce, ander-daagsche koors (koors die by voorb. iemand binnen heeft en vermorren weer krypt; waarom ze ook derden-daagsche koors kan genaamd worden).

Tiers, (f. m.) Een derde of derde deel (n. van iets); item een derde of derde persoon (m); donner, devoir au tiers & au quart, aan een ygelijk, zonder onderscheid, of aan ian allen on geven, schuldig zyn, uédire du tiers & du quart, van yder een quaat spreken.

Tiers-point, (m) Een drie hoek, iets dat 3 punten heeft, als: chaills fais en tiers-point.

Tiers-poteau, (m) Scheen, staaf, (f. aan een paal).

Tiers au. (Zie Tieran).

Tige, (f) De stam (m. van een boom); struik, stronk (f. eener plant), steel, stengel (m. eener bloem); helm (m. van koorn); schagt (f. van een pen of zuil); 't been (eener laars); pyf (f. van een sleutel); voer of styl (m. van een kiers-knaap); gepluys n. afkomst (f), stam (m), als: il est deffen du de tige Royale.

Tigé, ée (adj. in wapen-k.) Geflanceld, gefleeld.

Tignasse, Tigne &c. (Zie Teig).

Tignon, (m) Haar-bosch (m), kalf, zuis (f), nek haaren (n. pl.).

Tignonner, (v. a. & n.) Be de bairen of tuiten vatten; item slegt krullen of oeffeeren; se tignonner, (v. r.) mekaarler plukken, by de tuiten vatten; tignonné, ée, slegt gekruld of geoeffeerd.

Tigré, esse (m. & f.) Tyger; Tygeria; item (figuurl.) duivel; duivelin; item een tyger-paerd.

Tigré, ée (adj.) Gevlekt; als een tyger.

Til. (Zie Tilleul).

TIL. TIM.

Tillac, (m) 's Dek, verdek (n) of overloop (m. van een Schip); franc tillac, 's onderje dek.

Tillau. (Zie Tilleul).

Tille, (f) Binnenste bast (der linden-boomen).

Tiller. (Zie Teiller).

Tillet, (m) Leverausie-teeel (der Borchhandelaars).

Tilleul, (m) Linden-boom (m), Linde (f).

Tilleur. (Zie Teilleur).

Timbale, (f) Kijel-trom, pauk.

Timballeur, (m) Pauker, Kijel-trom slaager.

Timbre, (m) Klok (f. van een uurwerk, daar de hâmer op slaat); (figuurl.) de kruin (f), 's hoofd (n), de bol (m), als: il a le timbre un peu fêlé, hy is niet rechts by 's hoofd, of hy heeft 't niet vast; timbre, de helm (n. boven op een wapen); item de stempel (n), 's wapen of zegel (n. op 's papier); item de span-snaar (f. onder eene trom).

Timbré, ée (adj.) Gestempeld; item met een helm van boven (in wapen-k.); papier timbré, gestempeld of gezegeld papier; avoir le cerveau bien ou mal timbré, wel of niet wel by 't hoofd zyn.

Timbrer, (v. a.) Bestempelen, 's wapen of zegel (op papier) drakken; item een helm b. van een wapen zetten.

Timbreur, (m) Bestempelaar, zegel-drakker.

Timide, (adj.) Beschroomd, bloode, vreesagtig, bevreest.

Timidement, (adv.) Beschroomdelijk, bloedelyk, vertzaazdelyk.

Timidité, (f) Bloedheid, beschroomtheid, vreesagtigheid.

Timon, (m) Dissel, dissel-boom (m. van een wapen); item 's roer (n) of de helm of helmstok (m. van 's roer, eener schips); item (figuurl.), 's roer of bewind (eener regering) of de regering zelfs.

Timonnier, (m) Roer-knecht (matroos die aan 's roer staat); item 's dissel-boom-paerd.

Timoré, ée (adj.) Beschroomd, vreesagtig, bevreest (scrupuleux).

Timpan &c. (Zie Tympan &c.).

Tins,

TIN. TIP. TIQ. TIR.

Tins, (m. pl.) *Bakken of blikken* (onder een schip dat op stapel is).

Tine, (f) *Tub* (m), *tobbe*, *kuisp* (f).

Tinel, (m) *Bes-kamer* (f), *ver-trek* (n. der dienftboden).

Tinet, (m) *Draag-boom* (om vaten of tobben aan te draagen).

Tinette, (f) *Tobbeje*, *vlootje* (n).

Tinrelintintin, (m) *Geklink* (n. van bellen of glazen).

Tintamarre, (m) *Geraas*, *gebulder*, *leenen* (n).

Tintamarrer, (v. n. gem. w.) *Geraas maaken*.

Tintement, (m) *Klinking*, *kleping*, *klank* (f. der klokken); *isem* 's ruischen, suizen, tuisen (n. der ooren).

Tinter, (v. a. & n.) *Kleppen*, *doen klinken* (eene klok); (als v. n.) *klinken*, *kleppen*, *aafstaan*, *geluid maaken*; *isem* tuisen, ruischen (als: d'ooren).

Tintin, (m) 's *Geklank*, 's *tegen-malkander*-*fluiten* (n. van glazen enz.).

Tintouin, (m) *Ruisching* (f). *gerais* (n. der ooren); *isem* (figuurl.) *Bekommering*, *ongerustheid* (f).

Tipe &c. (Zie Type &c.).

Tique, (f) *Honde-luis*, *koe-luis* (als mede van andere diiren).

Tiquer, (v. n. avoir le Tic) *Kribbe-bieten* (als een paerd).

Tiqueté, ée (adj.) *Gespikkeld*, *geplekt* (als: bloemen enz.).

Tiqueur, (m) *Een kribben-biter* (paerd dat den Tic heeft).

Tir, (m) *Linie* (f. langs welke men schiet); *item* *schets* of *schiet* (by Konstabels).

Tirade, (f) *Streek*, *speeling* (van verscheidene nooten te gelyk of met ééne streek); *item* *eene reeks* (van woorden); *tout d'une tirade*, te gelyk, *seffens*, *in ééne reise*, *op éénmaal*.

Tirage, (m) *Het trekken* (n. van een' schuit, lotery enz.); *item* *het drukken*, 's *werk* of *loon* (der Drukker).

Tiraillement, (m) *Rukking*, *plukking*, *heen-en-weér trekking*, *slingen*.

TIR. 837

ring, *seuring* (i); *item* *ongelyk geschiet*, *geklap*, *gep'f'puf* (n. van 't geweer).

Tirailleur, (v. a.) *Plukken*, *rukken*, *heen en weér slingeren*, *seuren*; *tirailleur*, (v. n.) *pifpaffen*, *ongelyk schieten*.

Tiran &c. (Zie Tyran &c.).

Tirant, (m) *Riem* (m), of *snoer* (f. daar men een *boursje* enz. mee toe trekt); *laers riem*, *lias* (f. voor documenten); 's *span-kêr* (n. eener strom); *item* de *dopie* die een *schip* gaat (f), als: *le tirant de ce vaisseau* est de 13 pieis.

Tirant, ante (part. van Tiser) *Trekende*; *schietende* enz.

Tiraffe, (f) *Trek net*, *schakel net*; *kwakkel-net* (n).

Tiraffer, (v. n.) *Zetânig net gebruiken*.

Tire, (f); *Tout d'une tire*, *in ééne trek*, *in ééne adem*, *seffens*, *zonder tusschen-poosing*.

Tiré, ée (adj. van tirer) *Gestrokken*; *geschooten* enz.

Tire aux dents, (m. gem. w.) *Tas of zenuwzig vleesch*, *geelbaer* (n).

Tire balle, (m) *Kugel-trekker* (*werktuig*), waar mee de kogels uit een *musket*, *wonde* enz. *ge trokken worden*.

Tire botte, (m) *Laarsen-trekker*, *laarsen knegt*.

Tire bauchon, (m) *Kerk-trekker*.

Tire bourre, (m) *Krazer* om de *laading* uit eenig *schiet-geweer* te *trekken*.

Tire-clou, (m) *Nyptang*, *voet* of *klaauw* daar van (waar mee men *spijkers* uit trekt).

Tire-d'aile, (m) *Snelle vlugt*, *gier* (f); *voler à tire-d'aile*, met een' *snelle vlugt* *vliegen* of *gieren*.

Tire-fond, (m) *Bodem-trekker* (by *kuipers*).

Tire-laisse, (m. gem. w.) *Versletting*, *te loorjelling* (in iemands *hoop*), *een' neus* (f), als: *il a eu un vilain tire-laisse*.

Tire-larigot, (m); *Boire à tire-larigot*, met *grote* *teugen* *drinken* of *zuigen*.

Tire-ligne, (m) Een' trek-pen (f).

Tire-lire, (m) Een spoor pen.

Tire-pied, (m) Span-riem (der Schenmakers).

Tire-plomb, (m) Lood-trekker (der Glasmakers).

Tire-pail, (m) 's Kleuren van goud, of 's waken van zilver.

Tirer, (v. a. & n.) Trekken; item schieten; item tappen enz.; le cheval tire la charette, 's paard trekt de kar; tirer une corde, een touw trekken, aanbaalen; tirer la viande du pot, des pierres d'une carrière, de l'argent de la bourse, 's vleesch uit den pot haalen; enz. tirer la porte après soi, de deur naar zich toe-trekken; tirer à la rame, roeyen; tirer ses bas, ses fouliers, zyne knoefen enz. uittrekken; tirer le linage, 's linnen rekken; tirer le sac des herbes, 's sap uit de kruiden trekken; tirer de grands revenus, groote inkomsten trekken; tirer de l'or, de l'argent, goud, of zilver-draad trekken; tirer un criminel à 4 chevaux, eenen misdadiger met 4 paarden van tén sebeuren; tirer une dent, eenen tand uit trekken; tirer son haleine, zynen adem haalen; tirer du danger, uit 's gevaar raden; tirer des armes, schermen; tirer une botte, uitschooten; tirer l'épée, den degen trekken; tirer une bouie, naar de kécels werpen; tirer une lettre de change, eenen wisselsch. trekken; tirer au sort, los lot werpen, loosen; tirer raison de quelqu'un, iemand tot reden brengen, of, 's bem betaald zetten; tirer une affaire en longueur, eene zaak uit-rekken; tirer l'eau, water naar zich trekken, lek zyn; tirer la racine quarrée, de vierkante wortel trekken; tirer l'horoscope à quelqu'un, iemands geboorte stond trekken of na speuren; tirer la langue, de tong uit-steeken, bezachten; il vous verroit tirer la langue d'un pied de long, qu'il ne seroit rien pour vous, hoe dringende uw woud ood zyn mogte, zoude hy u boeven niet behylen; tirer, schieten, affchie-

ten, vuuren, losbranden; item (als v. n.) los-gaan, afgaan (se décharger); tirer un fauil, un canon, een roer affschieten; een kanon affsteeken; tirer au blanc, naar 's wit schieten; tirer en volant, in de vlugt schieten; ce cheval tire, dat paard slaat; tirer, afsteken, afstaalen; tirer, trekken, zweemen (naar iets. reffempler); tirer païs, weg loopen, 's haren-pad kiezen, tirer vers le bois, naar 's bosch loopen, trekken; tirer à sa fin, naar zyn eind loopen, op zyn uiterste, op sverven leggen; tirer, tappen, af-tappen enz.; tirer du vin &c. wyne tappen, tirer du sang, bloes afstappen, ader-laaten; tirer de l'eau, water putten, of schep-pen; item ce vaisseau tire tant d'eau, dat schip gaat zoo diep; tirer à la mer, zich in zee begeeven; tirer mille exemplaires, duizend exemplaren drukken; tirer les vers du nez de quelqu'un, iemand listiglyk uitbooren, sondeeren; tiré par les cheveux, gedwongen geworpen, by 's hair getrokken, als: une comparaison tirée par les cheveux; se tirer (v. r.) d'affaire, iets na geve-gen verriichten, het 'er wel afbrengen; item zich ergens uit vreden; se tirer d'un mauvais pas, d'une mauvaise affaire, une épine du pied, zich van eene kwaade zaak, enz. af-maken; se tirer de la foule, zich uit 's gedrang vreden; item zich van 's gemen afzonderen; se tirer du pair, zyn geelyk voorbyflee-ven.

Tire-sol, Workeraar, een die, tégens 1 stuiter intrest van de guld 's wees, guld a. weest.

Tirer, (m) 2 of 3 stropje (n. dat tuschen 2 of 3 samen-gedroge voor den aldus-gefeld word); item een ads (m).

Tiretaine, (f) Tiersen (zeker stoffe van half wol en half linnen).

Tire-vaile; (f) Nat-rem (een v. waar by men in een schip of ood naar de boeg-jont klamt).

Tirsur, (m) Trekker (aan een touw, van een wisselb. enz.; draad-trekker; schuiter, schietst; tireur de ligne, een

TIR. TIS. TIT.

een gauw lief, pug die de liden 's avonds de mantels enz. a. z. t. : erreur d'éclaircissement, een die uit argwaan nader uitleg van iemand's gezegd. zegt.

Tiroir, (m) Lade, (lad. f.).

Tisane, ou Pâtiâne, (f) Gergje-wasser (n).

Tison (m) Een brand hout (n); tison d'enfer, een brand-hout der hellen; item eene flooke-brand, wvji-maaker.

Tisonner, (v. a.) In 't vuur wroeten, wakker optoonken (m).

Tisonneur, euse (m. & f.) Stonker; flookster, afsteben-yster, een jenne die geerne flooks of by 's vuur zit.

Tisonnier, (m) Kool-zyer, krabber (by smits).

Tisser v. a.) de la dentelle, kant op-leggen, op 's patroon zessen of werken.

Tisserand, (m) Een weever.

Tissotier (m) Lint-werker.

Tissa, ue (adj. van tistre) Geweven gewerkt.

Tissa, (m. entrelacement) Weefsel, iets dat geweeven of d'br-én-gevolgen is (n. als: lins, kant enz.); tissa (enchainement, suite) 's zamenweeffel (n), aan-én-schakeling (f), als: un long tissa de passages, d'actions &c.

Tissure, (f) 's Weeven, weeffel (n); item 's zamenhang, aan-én-schakeling (f).

Tissu ier, (m) Passemens-werker, lint-werker.

Tistre ou Titre, (v. a. alleen gebr. in 't pers. j'ai tissa, en part. pass. tissa, ne) Weeven.

Titillation, (f. in Genes-k.) Kisteling.

Titre, (m) Tysel, naam (m), opschrift (n. ienes boek enz.); rechts (n), aanspraak (f. op iets); bewys-schrijft (n. van iets); eer-naam, tysel (eener beëtering); wa-ryd of g-bals (van goud of silvert); à titre d'achat, onder voorw. tel of naam van koop; cela vous a pa-tient à bon titre, dat komt u me. goed recht toe.

Titré, ée (adj.) Looz, teld, genaamd.

TIT. TOC. &c. 839

Titler, (v. a.) Bejinnen, eer naamen een.

Titler, (m) Een die zich valsebeert naamen geeft.

Titulaire, (adj.) Dat slechts den naam of tytel heeft.

Titulaire, (m.) De naam-voerder, tytel-voerder (van eenig ampt).

Toc, toc, (m) 's Geluid der bogen van twee harden dingen tegen mark naar, of van 's kloppen op een de ren).

Tocun, (m) Brand klok; storm-klok (f); sonne te tocun, mer de aarm klink kapping, want alies in rep en 't er jullen.

Toge, (f) Tabbaard (n. der oude R. mannen).

Toi, (pronom. van tu) Gy, u.

Toile, (f) Lynwaad, linnen, doek (n); toile d'aire, crue, dun (yl), ruuw (ongebleekt) linnen; toile cirée, p. inte, gewasche, geschilderd doek; toile à emballer, pak-doek; toile de ménage, eigen-geveed linnen; toile à tapis, bar-doek tot zeeven; toile d'araignée, spinne-wid; toiles, (f. pl.) netten, strikken.

Toilé, (m) Grond (f) of opstel (n der kansen).

Toilerie, (f) Lynwaad-maaking; linnen-bandel.

Toilette, (f) Tafel-kleed (n. der juffers); item zo'da'ige tafel met der-zelver toebehooren (f. voor den opschik of onthleeding der juffers); plier la toilette, zynen Heer besteeien en met 's goed doorgaan.

Toilliere, (f) Linnen-verkoopster.

Toise, (f) Roede, (maat van 6 voeten) een vadem.

Toisé, (m) 's Gemeene daar met.

Toisé, ée (adj.) Met de roede gemeeten, afgemeeten.

Toiser, (v. a.) Met de roede of vaam meeten.

Tifur, (m) Meester, bons-meester, vaamer.

Toison, (f) Schaaps-vagt (f); vlies (n); toison d'or, 's gulden-vlies; l'ordre de la toison, de Ridder-orden van 's gulden-vlies; toison, 's schaa'mdeel der vr.

Toit, (m) Dak; item verkeus-tot (n).

340 TOL. TOM.

Tekay, (m) Tekay, *een waz.*

Tôle, (f) Gflogen plaat-zyer (n).

Tolérable, (adj.) Verdraaglyk, lydbaar, dat te dekken is (supportable); schandlyk, redelyk, dat door den deugel kan (passable)

Tolérablement, (adv.) Verdraaglyk; item mildelmoediglyk, tamelyk goet.

Tolérance, (f) Verdraagzaamheid, dulding, toelaating (van iets).

Tolérant, te (adj. & f.) Verdraagzaam (emirent andre gezinden).

Tolérantisme, (m) Leer-stelling der verdraagzaamheid (f).

Tolérer, (v. a.) Lyden, verdraagen, dulden, toelaaten.

Tolets, (m. pl.) Roripennen (f. pl. e. *ner sloep*).

Tollé (m); Crier tollé fur, on contre quelqu'un, roepen weg met deezen (wegens misdad.

Tombe, (f) Grafsteen (m), zerk (f); item 't grafen, by Dieb.).

Tombeau, (m) Graf (n), graf-beerde, tombe (f); l'absence est le tombeau de l'amour, d'afwezigheid doet de min verduynen, of uit 't oog, uit 't hart.

Tombeleur, (m) Karre-man, wals-w's voerd.

Tomber, (v. n.) Vallen, neervallen; item omver vallen, nimmelen, omstorten (renverser); vervallen (tomber en décadence); komen (in den zin of degedagten); tomber malade, ziek worden; tomber de son haut, vallen zoo lang men is; item verwonderd of verbaasd staan (du laatste noemt men ook tomber des nues); tomber, geraaken, overvallen, als: tomber dans l'erreur, dans la disgrâce, en tentation &c. tomber de fièvre en chaud mal (spr. w.) van de wal in de doot vallen, van kwaad tot arger komen; le vent tombe, de wind gaat leggen, of 't valt; tomber sous le vent, onder de wind of in ly vervallen.

Tombeureau, (m) Aar (f) of wagen (m. daar afch, valin, cru, *Pute*; waf, een kragt, misdad. *er*

TON.

enz. *meê gevoerd werd*); item *eene zedénige kar-vol*.

Tône, (m) Deel, Boek-deel (n); Livre divisé en trois tômes.

Ton, (Pron. in fem. Ta. en pl. Tes) zw, uwe (Zie hier over de Grammaires).

Ton, (m) Geluid (n), klank, toon, stem (f); avoir un ton de voix agréable &c. *eene aangename stem hebben*; parler d'un ton de maitre, met gezag of als magt. *betheende spreken of gebiedén*; parler d'un ton résolu, crymoedig of uit de borst spreken; il le prit sur un ton trop haut, hy sprak *was al te stout*; il a bien chargé de ton, hy is merkellyk veränderd, hy gaat nu gantsch anders, of hy is zoo trots niet meer.

Tondaille, (f) 's Scheeren (n), of de sebe r-tyd (f. der Schaapen).

Tondeur, (m) Een scheerder, schaapen scheerder; item droogfcheerder, laken-bereider; item baard-scheerder; hair-snyder.

Tondre, (v. a. je tonds; nous tondons &c.) Scheeren (als: *schaapen, beegen, palm, laken enz.*); ('t hair) af snyden; (de kruin) scheeren; condre sur un œuf, op alles, *bee gering ook, schagcheren of wordel zoeken*; il trouve à tondre sur tout, hy vind op alles wat te zeggen of te bedillen; tondre quelqu'un, iemand plunderen; item te veel af neemen of hy de neus hebben; je veux qu'on me tonde, si j'y retourne (spr. w.) ik wil myn' kop verbeuren, zoo ik 't weder doe, of zoo ik 'er weder-keere; se laisser tondre comme un mouton, zich laten handelen zoo als men wil; vous feriez vous tondre pour si peu de chose? zoud' gy u om zulk *eene kleinigheid* laten bespotten; tondre, *mes dezzive munt betaelen*, als: nous tons ceux qui nous chicanent.

Tondu, ve (adj.) Geschooren; que je sois tondu & perclus, si &c. *men die met my was men wil, indien eoz.*

Tonlieu, (m) Staan-geld, marktgeld (r).

Tonnage, (m) Tol, accys (der waag-

TON.

waaren die vervoerd worden in Engeland).

Tonnant, te (adj.) *Donderend*; item *zwaar, sterk*, als: voix tonnante, *eene zwaare stem*.

Tonne, (f) Ton (f), *vat, groot vat (n)*; item *baven-ton, boei (balise bouée)*; tonne d'or, *een tonnegouds*, 100,000 gulden.

Tonneau, (m) (ordinaire) *ton (f) of vat (n)*; item *een vat (inboudende 4 oxboofden in Frankryk)*; enfonceur un tonneau, *een vat den bodem inslaan*; mettre un tonneau en perce, *een vat ontfleeken, opfleeken*; tonneau, *vat, ton (2000 pond inboudende)*, als: vaisseau ou bâtiment de cent tonneaux, *een Schip van 100 vat of ton (zynde 50 last)*.

Tonneler, (v. a.) *Met een zak met paryzen vangen*; item (iemand) *verslikken, in 't net krygen*.

Tonnellerie. (Zie met II).

Tonneleur, (m) *Paryzen-vanger*.

Tonnellier, (m) *Een kuiper*.

Tonnelle, (f) *Parys-net (n)*.

Tonnelle, (f) *Groen priegel (n)* (Zie Berceau).

Tonnellerie, (f) *Het kuipen (n), kuipery (f)*; item *kuipbuis (n), kuipers-winkel (m) of-werkbuis, kuipery*.

Tonner, (v. n. & impers.) *Donderen*; il tonne, *het dondert*; tonner, *bulderen, tieren raazen (crier, tempêter)*; tonner (déclamer avec véhémence) *utroveren, hevig zyn*, als: tonner contre le vice.

Tonnerre, (m) *Donder*; le ton-tonnerre gronde, *de donder rommelt*; tonnerre, *een groote rede-naar*.

Tonsure, (f) *Scheering, kruinscheering (der R. Geestelyken)*; item *gentil-homme à simple tonsure*, *een kaale edelman, een stroo-junker*.

Tonfuré, ée (adj. & f.) *Die een geschorene kruin heeft (als: een Monnik enz.)*.

Tonsurer, (v. a.) *De kruin scheeren*.

Tonte, (f) *Het scheeren (n) of de scheer-tyd (f. der Schaa-pen of boomen)*.

TON. TOP. &c. 341

Tontine, (f) *Tontine (zekere Lyfrent, die op de langst-leevende vervals)*.

Tontinier, (m) *Deelgenoot daar van*.

Tonture, (f) *Scheer-wol, scheering (f)*, *afscheersel (n. van Schaa-pen, taken, palen, heggen, gras, enz.)*; item 's beloop (n), *de vlugt of maakely*; item *de flouwing (f. van een Schip)*.

Top. (Zie Tenon).

Toparchie, (f) *Heerlykheid (f), gebied (n)*.

Toparque, (m) *Heer van een plaats of gebied*.

Topaze, (f) *Topaas (edelgest.)*.

Topé! (interj.) *Top! tope! j'y consens, top! ik staan 't toe*.

Toper, (v. n.) *Krgens in bewilligen*; item *iets bouden tegen iemand (in teerling-spel)*; item *iemaad toerinken of bescheid doen*.

Topenambour, (m) *Aard-appel*.

Topique (adj.); *Remède topique, uitwendig genees middel*.

Topiques, (m. pl.) *Algemeene boofstijelingen (f. pl. waar toe alle de bewys-redenen, der stoffen die men verhandeld, konnen gebragt worden)*.

Topographe, (m) *Plaats-beschryver*.

Topographie, (f) *Plaats-beschryving*.

Topographique (adj.); *Carte topographique, plaats-kaart, byzondere-kaart van een plaats (oord) of gebied*.

Toquart, (m) *Naam die men geeft aan de kostgangers der Hooge-School te Parys*.

Toque, (f) *Zekere hoed of muss met kleine boorden (die de kostgangers der Hooge-school te Parys draagen)*; item *fluyer, bals-dick (zommiger noemen)*.

Toqué, ée (adj.) *Met eene Toque*.

Toquer, (v. a. oud w.) *Raaken, wrijven (Zie Toucher)*.

Toquet, (m) *Kinder-muss*.

Toral, (m) *Kaat dyk tuschen twee akkers of Land-gorderen*.

Torche, (f) *Takel, toorts (f), Gg 2 pik*.

TOR.

schynbeillige (n. die kwanswyze het
hoofd laas hangen om Godsdienstig te
schynen).

Tortil, ou, *Tortis*, (m) *Wronq*
of *kranz* om een moerenhoofd enz. (m.
in *Wapen k.*); item een gedraaide
pyp of luis (f. van eenig blaas-instru-
ment, als: van een wald hoorn enz.)

Tortillement, (m) *Draaying*,
omdraaying; *kronkeling* (f.).

Tortiller, (v. a. & n.) *Omdraa-
yen*, *in-een-draayen*; *kronkelen*, *krul-
len*; item omwegen zoeken.

Tortilleux, euse (adj.) *Kronkel-
agtig*, *dat ligt in-een-draait*.

Tortillis, (m) *Geulogiene* of *om-
slingerde lyst* (f. in *Bouw k.*).

Tortillon, (m) *Boeren-maid*,
soof; item *wrong*, *wisch*, of *kranz*
(op 's hoofd om iets op te draagen);
item *wrong*, *hair-vegt* (om 's hoofd);
item *krakelling*; *drol-zuiker*.

Tortionnaire, (a. ij. in *Rechten*)
Geweldlaadig; *emprisonnement in-
juste* & *tortionnaire*.

Tortis, (m. ou w. *Zie* *Guirland*-
de).

Tortis, (m) *Vlegting* (f.), *draai-
fel* (n) van *verscheidene draai-en*.

Tortoir, (m) *Knuppel*, *pak-stok*
(daar pakken enz. mee vast gedraaid
worden).

Tortaue (adj.) *Scheef*, *krom*,
bogig, als: *bois*, *pied torta*, *krom-
hout*; *scheef* of *kromme voer*; *tortu*,
ue. *verkeerd*, *verdraaid*, *overegts*,
als: *fielde*, *esprit torta*.

Tortue, (f) *Ken Schildpad* (f);
item *storm-dak*; *schild* (n. daar zich
de ouden mee bedekten als zy storm
liepen).

Tortuer, (v. a.) *Krommen*, *bo-
gen*, *bogig* of *scheef* *maaken*; *se*
tortuer, (v. r.) *krom* *worden*, *scheef*
rekken, *zich in bogten slingeren*.

Tortuement, (adv.) *Het bog-
en*, *slagwyze*, *krom*.

Tortueux, euse (adj.) *Bogig*, *vol*
bogen.

Tortuosité, (f) *Bogtigheid*, *slin-
gering*, *kromheid*, *krumte*.

Torture, (f) *Pyn*, *angst*, *on-
nadenkheid*, *kwelling*; item *pen-
daek*, *piet*, *plei*, *pyning* (der mis-
daadigers); *donner la torture à son*
esprit, *zyu boofd of verstand* (ergens
op) *afstouven*, *pyningen*.

TOS. TOT. TOU. 843

daadigers); *donner la torture à son*
esprit, *zyu boofd of verstand* (ergens
op) *afstouven*, *pyningen*.

Towan, anc (adj.) *L'ordre toa-*
can, *de toskanische bouw-orden*.

Totte, (f) *Roel-bank*, *doft*.

Totte, (m. ontkend van 's Engelsch)
*Drinking der gezondheid van eenen af-
wezenden*.

Totter, (v. a.) *De gezondheid van*
eenen afwezenden of die men bemind
leken of instellen.

Tot, (adv.) *Dra*, *haastig*, *ras*,
vroeg, *ten eersten*; *il faut mourir*
tôt ou tard, *men moet vroeg of laat*
sterven; *venir trop tôt*, *te vroeg* (te
vroeg) *komen*; *tantôt*, *hier&daar*, *plu-*
tot. (*Zie* *tantôt* &c.).

Total, (adv.) *al* (adj.) *ieheel*, *ganssch*,
vol, *volkomen*, als: *forme*, *ruine*
tota e.

Total, (m) *Het geheel* (n), *de*
gansche somme (f).

Totalement, (adv.) *Geheellyk*,
gansschelyk, *geheel* en *al*.

Totalité, (f) *Het geheel* (n), *de*
vol e somme (f).

Toton, (m) *Draai tolletje*, *aal-*
tolletje (n).

Touage, (m) *Het verleggen*, *naar*
de wal haalen; item *boegjaaren*
(voort-trekken) van een schip (n).

Touaille, (f) *Hand-doek* (m. op
een rol draayende, anders *lissaie-*
main).

Touchant, (prép.) *Ten opzigt*
van, *aangaande*, *afpende*, *betref-*
fende, *vanke* (concernant, à l'é-
gard de); *touchant* (*joignant*, *tout*
contre), *nevens*, *benevens*, *naast*.

Touchant, te (adj.) *Raakende*,
aanraakende; item *aandoenlyk*, *bart-*
terend, *ziel-roerend*, *beweeglyk*;
discours touchant; *touchant*, te
smertelyk, *gevoelig*; *porte touchante*.

Touche, (f) *Toets*, *proef* (*essai*);
pièce de touche, *toets-sten*; *l'ad-*
versité est la pierre de touche des
vraisains; *touche*, *wys-gen* (*die de*
schakelen gebruiken als ze spelen);
laiffe, *grift* (om mee of een li te
spelen); *touche*, *klavewier* (n. van
een orgel, *klaveeyn* en.); *touche*,
het nog eens aanraken, *aanraken*,
aanraken.

wazien (van lez); als: il faut encore une petite touche à ce portrait, à cet écrit; touche, ongeval, schade, naderl. ontfloot, ziekte, enz. als: il craint la touche, by vreesf voor ongeval; item by is bang voor den toets.

Touché, ée (adj.) Geraakt, aangeraakt, aangeroerd enz.; dame touchée, dame jonée; de schyf die men aanraakt moet men spelen.

Toucher, (v. a. & n.) Raaken, aanraaken, roeren, aanroeren, als: toucher de la main, du pied &c. toucher au doigt, met den vinger aanroeren; item handtafelgelyk b-grypen of bespeuren, toucher la main, de hand geveen, by hand-tastling te overkoopen; touchez, là, daar is myn hand, staat de koop toe; toucher, aanpaleu, netens-aan slaan of leggen (être contigu), als: la maison touche à la mienne; toucher, veruistyn n. voorflaanwen (pouffer, chasser devant soi); touche cocher, dryf aan k'ezier; toucher, raaken, vermaagschapt zyn (être parent ou allié); raaken, aangaan (concerner); cela ne me touche pas; toucher. kloppen (frapper); toucher de l'argent, geld ontvaangen; saitez moi toucher cette somme, bekijk my die somme; toucher, speelen, als: toucher l'orgue, te clavestin; toucher, toetsen (met den netz slaan); toucher à la grosse corde, tot de b of zaaft kimen, de groote snaar roeren; il ne faut point toucher cette corde, men moet dat stuk of die snaar niet aanroeren of van die zaaft niet reppen; la raillerie est fine, il semble qu'il n'y touche pas, by heeft eene bedendige wyze van scherffen; toucher, raaden, treffen, beweegen, aandoen (be-geweed, émeouvoir), als: toucher le cœur, het hart treffen, aandoen; cela me touche, dat gaat my aan, of dat belédigt my; toucher, aandoen, kinnen lopen, ten anker komen, als: toucher à quelque port, ou endroit: toucher à une basse, aan de grond slooten (met een Schip); toucher la bouche, kuffen; nous

touchons à l'automne, wy zyn digt by den berfst; il touche à la majorité, hy is haast meerderjaarg; le toucher, (v. r.) malkander raaken; haast malkander leggen of slaan; item malkander beflaan of vermaagschapt zyn.

Toucher, (m) Het gevoel (m. een der 5 zinnen, le tact); item 's voelen, 's tasten; 's speelen of slaan (op een' orgel of clavecyn).

Toucheur (m) de boeufs, offendryver, beesten-fluwer.

Toue, (f) Veerschuif, veer-pont; item voortwinding, inkorting (van een Schip).

Touer (v. a.) un vaisseau, een schip inkorten, voort-winnen (met de paerdenlyn en 't werp-anker); ancre à touer, een werp-anker.

Touffe, (f) Bos, of bosch (m), touffe de cheveux, de plumes, de rubans, bair-bos; véder-bos; luize-bos; touffe, 't dik of lommerryk geblader (der boomten).

Toug, (m) Paerde-flaert, flanddaard (der Turken).

Touffu, ue (adj.) Dik of digt gebladerd, lommerryk; item gekuifd.

Touillaut, (m. gem. w.) Een trolyke baas, een liefhebber; un gros touillaut.

Toujours, (adv.) Altyd, altoos, immer, steeds; il est toujours gai; toujours (cependant, en attendant), onderruffchen, inmiddels, tusswyl, als: je vais sortir, travaillez toujours; toujours, evenwel, nochtans, ten minsten, als: si je n'ai pas réussi, toujours ai je fait mon devoir.

Toupe, (f) Vlok (f), bair-bos (m).

Toupet, (m) Vlokje; bair-lokje, kuifie, toupét (n).

Toupie, (f) Tol, werp-tol, draai-tol, saais (m); jouer à la toupie, met d'n tol speelen; la toupie dort, de tol gaat zeez.

Toupier, ou, Toupiller, (v. n. gem. w.) Ondracyen (als een tol), been en weer slingeren, drèncelen (zonder iets te verriebten).

Toupillon, (m) Hair-boije: een boije

boefe (n. van in-een-geen fene onanle-
takken enz.).

Tour, (f) Een thren (m); item 's
keffiel (n. in 's jobak-fpel).

Tour, (m) Rond draaying (f. mou-
vement rond); omrek, omwop,
kring (m. circuit, circonferance);
bebungfel, rabat (n. van een ledikant);
marfel (van een fchoorsteen); draai-
bank; pluim of lins (om den boed);
zwazfel, tour band; armband; lob;
krullen (aan 's boefil der juffers);
fropje, daz of kraag; lis (van een mar-
fel); klier (van een bef); tour de
gorge, de perles, neerflik; paerel-
fmeer; tour, reije, soerije, wande-
ling, als: allons faire un tour;
tour, beurt, reis, als: c'est mon
tour; tour, tour d'efcrime, ftreek,
poess, als: il m'a joué un vilain
tour; tour, tour d'adrefle ou de
passe-passe, hand-greep, kunfte (der
fchochelaars enz.); tour de bâton,
handgreep, gaauwigheid, fneidige trek
(om voordeel te behaalen), een buiten-
kansje; tour de fongleffe, luchte
fprong, gezwindheid, item laage
vleierey (ter verkryging van iets); tour
de frapon, een guiten-fak; tour,
draai, hand-greep, wyze van doen,
als: j'ai fait réuffir cette affaire
par le tour que je lui ai donné;
tour, draai, glimp, als: donner
un tour favorable à une affaire;
tour, bevalligheid, aangenaamheid,
zwier, als: avoir un tour d'ef-
prit, d'expreflion, de vilage qui
charme; tour d'ami, dienft, vriend-
fchap; item (fpoetende) poets, trek;
tour, katrol, windaas, hufpel; tour,
kink, draai, (in een kübel of touw);
tour, draai-kaf (die half open is en
op een ftil draait in 't wengfter van
's fpreek-vertrek eenes Nonnen-kloos-
ters, om iets in te fteeken of door te
fpreken); Dame du tour, nonne,
oppaffer van 's fpreek-vertrek; fait
au tour, gedraaid; item fraai, net,
wel-gemaakt; quart de tour à droit,
à gauche, rechts om; links om; de-
mi tour à droit, à gauche, rechts
om keerd n; links om keerd u; faire
le tour d'une ville, d'un païs, du
monde, eens ftad; omwandelen; een

land bereizen; de wereld omzeilen,
omwaaren; on lui a fait faire un
tour de ville, men heeft hem gegee-
feld of getonnen.

Tour à tour, (adv.) Beurtelings,
by beurten, na malkander.

Tourbe, (f. out w.) Mèntige,
fekuere (f), hoop, drem (m. volks).

Tourbe, (f) Turf; item een klomp
gatroog te run (m. om te branden).

Tourbier, (m) Turf-boer; turf-
verkooper; turf-maaker.

Tourbier, (m) ou témoin tour-
bier, Getuige die met veele teffens
gehoord is.

Tourbillon, (m) Wirvel-wind;
dwaal wind; item wervel (in 's wa-
ter en in de lucht).

Tourbillonner, (v. n.) Omdwar-
len.

Tourd, de (m. & f. Zie Grive).

Tourdion, (m) Gekkelyke wrin-
ging of houding des ligchaams (n).

Tourelé, ée (adj.) Getoënd.

Tourelle, (f) Torenje (n); item
de rei orgel-pypen van vooren (f).

Touret, (m) Ring (aan een béze-
mer. Péfon); ring (van't een paerde-
bit); roel-tol of ring; raadje (dat
door een grooter godreeven word).

Touriere, (f) Oppaffer van 's
fpreek-vertrek in een Nonnen-klofter.

Tourillon, (m) De punt (f) of 's
eind (n) daar iets op draait (als: van
een kassan, molen-as, draai-brug enz.).

Tourment, (m) Pyn, straf (f);
item droefheid, fmer, kwelling (f);
hartzeer (n).

Tourmente, (f) Onweer (n), storm
(m. op zee); être emporté par la
tourmente.

Tourmenter, (v. a.) Plaagen,
pynigen, folteren, kwellen, wroe-
gen; se tourmenter, (v. r.) zich
kwellen, pynigen, moeite of beweeging
geeven, woelen, als: se tourmenter
pour rien; ce prédicateur se tour-
mente trop en chaire; tourmen-
ter (v. n.), se tourmenter (v. r.),
krimpen, krom trekken, werken, (se
déjeter), als: bois qui se tourmen-
te; vaiſſeau qui se tourmente, een
fchip dat (door storm) flinger; of
werkt.

Tourmenteux, (s. adj.) Stormig, onstuimig; cap ou promontoire tourmenteux, Kasp of voorgebergte daar het veel stormt.

Tourmentin, ou perroquet de beaupré (m), boeg-spiet-slang, bovenblind (f).

Tournant, te (adj.) Drayende, omwendend; item veränderlyk van zinnen, wankelmoedig; pont tournant, draai brug, giet-brug.

Tournaant, (m) Mial-stroom, draai-wijk (m. moulinet); item draaging, hoge (f), boek (m. van een' boom, wat af rivier; draai, omkering; item de heer plaats (van rytuigen), als: prendre son tournant troos court.

Tourne, (f) 't Troefblad in 't kaarten-spel, toegift (in ruiling); op-geld, agio.

Tourné, ée (adj.) Gedraaid, gewend enz.; item tourné, regishep, wege-waite, fraai, dierlyk, als: homme, esprit, discours bien tourné; mal tourné, wankelepen, lelye, tourné, ée, omgeflagen, getoeren enz.; vin tourné, bedorven of u'l geworden wyn.

Tourne à gauche. (m) Werk-tuig om een' schroef enz. med op te draagen.

Tournebout, (m) Krom-boorn of spij die van onsen krom is.

Tournebroche, (m) Een lopend spij, item een brand spij-draayer, kerken-voegen.

Tournée. (f) Omloop, omtrek (m), omzwerving (f. door een land of stads; item huis-bezocking, visitatie (f).

Tournefeuille, (m) Lintje of telen in een boek (n).

Tournefil, (m) Sloop spaal, slyk-tuig (n).

Tourneille, (f. cud w.) Torentje (n).

Tourneille, (f) 't Oppergerecht in hals zaken (n); tourneille civile, 't oppergerecht in burgerlyke zaken (n. Parly).

Tourne-main, (m) Hand-geeraat, oogentek (m); il change en un tour-nemain.

Tourner, (v. a. & n.) Draagen, keeren, wenden, wentelen, omdraagen, omkeeren, omwenden, omwentelen, 't onderste boven wenden, in 't ronde draagen enz.; tourner sur son axe, op zyn' as of spij draagen, of wentelen; tourner la broche, het spij omdraagen; la broche, le moulin tourne, het spij, de molen draait om; tourner le dos, den rug toekeeren, van ter zyden aanzien; tourner la main, de hand omwenden, omdraagen; tourner le pied en dehors, des voos buitenwaards keeren of afzetten; tourner une feuille, een blad omflagen, omkeeren; tourner tout sens dessus dessous, alles 't onderste boven-keeren; tourner quelqu'un de tous cotés, iemand van alle kanten beschouwen, onderzoeken; tourner une chose à son profit, iets tot zyn voordeel wenden; tourner son cœur à Dieu, zyn hart tot God wenden; tourner bien une chose, een ding wel of dierlyk inrichten; tourner en raillerie, in sporterne keeren; tourner quel v'un en ridicule, iemand belagchelyk maken; tourner le lait à une nourrice, een' min bezwangeren; tourner à gloire, tot eere verstrekken of gadyen; la tête lui tourne, hy is niet wel by 't hoofd, hy heeft een slag van de molen weg; cela me feroit tourner l'esprit, dat zou my gek doen worden; tourner autour du pot, om 't kante praaten, niet voor de wijs spreken of handelen; tourner, overzeten, vertaalen (beter traduire); tourner ou se tourner, (v. n. & r.) zich omwenden, omkeeren; item schiften, klonteren, stollen, dik worden, zaur worden (als: melk), bedorven, ruiil worden, keeren (als: wyn); item ryp worden (als: vrugten); le temps se tourne au beau, 't word mooi weer, of 't weer klaars op.

Tournefol, (m) Zonne-bloem (f); item lakmes (n).

Tournette, (f) Een kaspel (m).

Tournevire, (f) Kabelaring (zê. ker touw dat men aan de kabel en spij vast forst om 'er 't anker med op te winden).

Tournevire, (v. a.) *Met de kabelaaaring en spil opwinden; item on derzoeken, uitvorschen.*

Tournevis, (m.) *Schroef-draayer (zeker werk tuig om een schroef mede open of toe te draayen).*

Tourneur, (m.) *Draayer; konst-draayer.*

Tourneuse, (f.) *Draayers vrouw.*

Tournoquet, (m.) *Draai-boom; kruis-boom, (m. op een voet-paal); item draai bord (n. waar op men speeld); wervel (m), draai-zyer (n. aan een deur of vengster); item een instrument waar by de beelmeeesters de bloed vaten soewringen.*

Tournoi, (m.) *Steek spel, tournoi-spel (n. zeker gevegt der Ridders voor éézen).*

Tournoiment, (m.) *Draaying, krom-looping (f. der wegen of rivieren); draaying (des hoofd).*

Tournoier. (Zie **Tournoyer**).

Tournois, (adj.); *Un écu tournois, een fransche kroon; une livre tournois, een fransche gulden; (NB. dit woord tournois word gemeenlyk in de wisselbrieven op Frankryk aabser de om gevegt).*

Tournoyer, (v. n.) *Dikwils rond draayen, krom-loopen, rond-omloopen.*

Tournure, (f.) *'t Draayen, 't draai werk (n) de, draai konst (f); item geslektkeid, fraaiheid (f. van iets of tie men aan iets geeft).*

Touron. (Zie **Toron**).

Tourte, (f.) *Eene taart.*

Tourteau, (m.) *Een plat-rond (n. in een wapen); item een koek (m. van uitgeperste vrugten).*

Tourteread, (m.) *Jonze tortelduif.*

Tourterelle, (f.) *Tortelduif.*

Tourtiere, (f.) *Taart-pin.*

Tourtouffe, (f.) *Serop (waaraan een misdadiger is Parys geborgen word).*

Tourtire, (m.) *Tortelduif (by Dichters).*

La Toussaint, (f.) *Allerbelligen (NB. dit woord is fem. om dat 'er ééne onder verstaan word).*

Toussier, (v. n.) *Hoefjen, kugchen.*

Tousserie, (f.) *Hoefping.*

Toussier, le (m. & f.) *Hoefjen, kugchen; hoefier, kuchter.*

Tout, **toute**, (in plur. tous, toutes, adj. & pron.) *Al, gansjch; geheel enz.; tout le monde, de gehele, beele of gansche wereld; il se ieter een, elk; tout le monde le dit, ieder een, een ygelyk zegt het; toute la terre, de gehele aarde of aardbodem, het gansche aardryk; tout le jour, den gantchen dag; tout son pouvoir, toute sa gloire consiste &c., zyne gansche of gehele magt of alle zyne magt enz.; de tout mon coeur, van ganscher herten, gaarne; forme toute, met één woord, om kort te gaan; tout, toute, al, ieder, yder een, een ygelyk, al wie of wat ook, als: tout homme qui (ou quiconque) en ait de la sorte, een ygelyk, of, al wie zo handeld, dusdaanig te werk gaat; tout homme (chacun) est menteur, elk is een leugenaar, of, alle menschen zyn leugenaars; tout arbre qui ne porte point de bons fruits, alle (zodaanige, of een ygelyk) boom die enz.; tout (quelque), hoe, b.e. ook als: tout malade qu'il étoit (ou quelque malade qu'il fut); hoe ziek by ook was; tout ingrate qu'elle est, hoe ondankbaar zy ook is, of, zoo ondankbaar als zy is; tout venant, ren yder, die maar komt, som en als man, als: sa maison est ouverte à tous venants; à tout moment, à toute heure, à tout bout de champ, alle oogenblik, telkens; prendre à toutes mains, overal weg kappen; courir à toutes jambes, wis al zyn' magt loopen; courir à toute bride, ut al zyn' magt rennen of gelopperen; tout coup vaille, lak of raak, othetzuif, raak; tout n'est pas mis, als: il fait cela à tout coup vaille; à tout hazard, op avontuur, om een kansje, of het gelukte; toutes les fois que &c., zoo dikwils, zoo menigmaal als enz.; tout ce qui, tout ce que, al wat, al 't geene; als: tout ce qui est rare, al wat zeldzaam is; tout ce que le vol, al wat ik zie; tout tant qu'ils sont, zoo veel als zy zyn,*

een ygelik van hun; tout tel. toute telle, *net zoo, ja, zomant*; tout tel que vous me voyez.

Tout, (f.m.) *l'ensemble, le gantsche, als: le tout est plus grand que sa partie; tout, alles; pouvoir tout sur quelqu'un; pourvoir à tout, alles voorzien, tout (tout le monde), alles, of alles ter kragt; tout bien considéré, alles wel overwogen zynde; tout compté, tout rabattu, il me doit tant, na alles gerekend en afgetrokken te hebben, is enz.; tout ce qu'on a de plus cher, al wat iemand het dierbaarst is; c'est son tout, dat is zyn of haar al of eeg-appel, of wat by of zy's hoogste jets of bemind, iten dat is zyn of haar geheele sebat, bezit of vermogen; le tout est de bien commencer, het voornaamste is enz.; mettre le tout pour le tout, 't uiterste 'er aan waagen; ce n'est pas tout (il ne suffit pas), 't is niet genoeg; ce n'est pas tout, ou, ce n'est pas encore tout, daar komt nog by, of dat is 't nog niet al; après tout, kort om, alles overwogen zynde; sur tout, voor al, boven alles, boven al.*

à Tout, ou atout, (f.m.) 't Troef-flat, troef; jouer à tout, troefspelen.

Tout, (adv.) *Geheel, gantsch, gantschelyk, geheelik, volkomen, volkomenlyk, als: tout nul. tout noir, tout blanc &c. ils étoient tout étonnés, tout couverts, zy waren gantschelyk verwonderd of verbaast enz.; tout autre, geheel of gantsch anders, als: cette étoffe est tout autre que celle là, elle est tout aussi belle que &c., zy is volkmen zoo fraai als enz. (NB. als van zegt iis sont tous étonnés; elles sont toutes étonnées, is het een atj. en beduidt zy zyn alle verbaast of verwonderd); tout à fait, gantschelyk, volkomenlyk; cela est tout à fait beau; rien du tout, niet-met-al, niets; point du tout, gantsch niet, gantsch niets; tout au plus, ten hoogst, voor 't minste; tout au moins, ten minsten; tout au pis, ten ergsten, ten verbaaststen; sur tout, boven al, vor*

naamentlyk; tout à l'heure, tout maintenant, tout incontinent, tout présentement, nu, juist nu, te-hond; straks, aanstonds d'abord; tout à cette heure, op (dit oogenblik; tout ensemble, tout à la fois, te gelyk, teffens, op éene rize; tout à coup, eens klops, op juande vort; tout d'un coup, met eenen slag, op éénmaal, in ééns; tout de même, tout ainsi, éven eens, op dezelfde wyze, tout de même, que si &c., éven, éven eens als of enz; cela m'en tout un, ou, tout de même, dat is my onverschillig; tout juste, on komen recht, éven, juist; tout droit, recht uit; tout du long, in de lengte, vol uit, gantsch uit; mettre son nom tout du long; tout le long de la rivière, de la nuit, de gehele rivier langs; de gantsche nacht door; tout de bon (serieusement), in ernst, niet eerst; parler tout de bon; tout de nouveau, gantsch nieuwvelings, onlangs; tout à point, tout à propos, net van pas, ter juister tyd; tout haut, luidkeels, hard; tout bas, zagjes; parler tout haut, tout bas; tout beau, tout beau, zagjes, allengikens, niet te schielyk; tout beau s'il vous plaît ne vous fachez pas; tout outre, d'ens door; percer tout outre; tout froidement, heel koeltjes, droogjes; tout franc, ou, tout franchement, vryposiglyk, voor de cruist; tout contre, tout auprès, névens aan, digt by.

Toute-bonne, (f) *Sebarlet, (kniit)*.

Tout-ensemble, (f.m.) *Het geheele, iets dat onder één genomen is (n), als: le tout ensemble est beau, mais &c.*

Toutefois, (adv. néanmoins) *Etenwel, nochtans.*

Toutes fois & quantes, ou, Toutes & quantes fois (adv. gem. en out w.) qu'il vous plaira, zo dikwils als het ent.

Toute presence, (f) *Alom-tegenwoordigheid.*

Toute-puissance, (f) *Almagt, almachtigheid, alomgeendheid.*

Touts-

Toute-science, (f) *Alveestem-beid*.

Tout-puissant, ante (adj.) *Almagtig, almogend*; le tout-puissant, (m) *de Almogente, 'de Almagtige*; il est tout-puissant chez &c., *by vermag alles by enz.*

Tou-tou, (m) *Bafie* (n. naam die men geeft aan een klein hondje).

Tous, plur. van Tout); tous-venants, *als die maar komen, een yder*; la maison est ouverte à tous-venants.

Toux (f) *De Hoest of kug* (m); toux sèche, *kink-hoest*.

Trabe, (m) *Beuk, anter-stok* (in een wapen); *vuur-kolom* (f); *vuurig lucht-teken* (n).

Trac, (m. oud w.) *Tred, gang* (m. van een paerd, ezel enz.); *spoor* (n. van 't wild).

Tracas, (m) *Gestommel, gewoel* (n), *beweging, verwarring* (f. allarme, bruit, embarras); *tracas, neering* (f), *ambagt* (n), *als: il fait son petit tracas doucement*; le tracas du mariage, *de huwelijks pligt*.

Tracasser, (v. n.) *Woeien, tob-ben, geen rust hebben, veel gestommel maaken, bezig zyn*; *item heen en weer loopen, drentelen*; *item loopen en draaven* (om iets te bekomen of te bekuisen); *item span tand trekken, knibbelen* (in 't koopen); *tracasser, (v. a.) afstoeven, kwellen, plaagen, onrusten, als: tracasser sa vie, quelqn'un &c.*

Tracasserie, (f) *Gewoel* (n) *moeste, gestommel, getier, geraas*; *item barrewarring, kibbelaary*; *item knibbelaary, tand-trekking*; *item kwelling* (f).

Tracasser, iere (m. & .) *Woeel-geest; twist maaker, kibbelaar; kwel-geest; salmer, dinger, tand trekker, salmsjer enz.*

Trace (f. vestige, pas), *Spoor, voet-spoor* (n), *voet-slap* (m); *suivre a la trace, op 't spoor volgen*; *marcher sur les traces de ses ancêtres, de voetstappen zyner vóór-ouderen drukken, dat is, hen gedrag naa-volgen*; *trace, teken, voorbeeld*.

overblyffel, voet-spoor (marque); *item teken, schrap* (raye); *on n'en voit plus aucune trace.*

Tracer, (v. a. marquer, ébaucher) *Schetsen, tekenen, aftekenen, ontwerpen* (als: een gebouw enz.); *afschetsen, afmaalen, beschryven* (eenig geval of iemands boedaanigheid (d'écriture); *tracer un discours, een gesprek ontwerpen, opstellen*; *tracer le chemin, den weg baanen, of aanwyzan, 't ys breeken*; *tracer, schrap-pen, ridsen* (rayer); *tracer* (v. n. ne pas s'enfoncer) *zich boven op verspreiden* (als een' wortel).

Traceret, (m) *Linier-pen, rids, grift* (f).

Trachée, ou la Trachée - artère (f), *De long pyp, lucht-pyp*.

Tracoir, (m) *Graveer-naald, steek-bytel* (der stempel-snyders enz.); *item maatsijk, afpasser* (der Hoveniers).

Tractation, (f) *Behandeling* (eener stoffe).

Traditeur, (m) *Overlêveraar* (naam die men in de eerste kristen-bek gaf aan den geenen die aan de vervolgers de gewyde schriften overlêverde).

Tradition, (f) *Overlêvering, on-beschrevene of van mond tot mond overgebragte leere*; *item overgaave, overlêvering, ter bandsteeling* (in Rechten).

Traditionnaire, (adj. & f.) *Aan-banger der overlêveringen*.

Traditionnel, le (adj.) *Der overlêvering is*.

Traditive, (f) *Mondelinge overlêvering, onderrichting van 't eene geslacht tot 't andere*.

Traducteur, (m) *Overzetter, vertaaler, vertolker*.

Traduction, (f) *Overzetting, vertaaling, vertolking*.

Traduire, (v. a. je traduis; nous traduisons &c.) *overzetten; vertaalen, vertolken*; *item overbren-gen, beroepen* (voor een ander Ge-rechts-hof).

Trafic, (m) *Handel, Knop-handel*.

Traquant, ante (adj. & f.) *Hau-delende; handelaar; bandelaarsjer*.

Trafiquement, (m) *Handeling* (f).
Trafiquer, (v. a. & n.) *Handelen*, *handel drijven*.

Trafiqueur, (m) *Handelaar*.
Tragant ou **Tragacante** (f), *Gomdragant*.

Tragédie, (f) *Treur-fpel*; item *droevig noodlot of einde* (v).

Tragédien, (m) *Treur-dichter*; *treur-dicht-speeler*.

Tragi-comédie, (f) *Een treurbly eindend fpel* (n).

Tragi-comique, (adj.) *Treur-bly eindend*.

Tragique, (adj.) *Treurig*; *poëte*, *poëme tragique*, *treurdichter*; *treur diebs*; *tragique*, *droevig*, *rampzallig*, *noodlottig* (funeste): *mort*, *fin*, *aventure tragique*; *style tragique*, *hoogdraagende fchryftrant*.

Tragique, (m) *Hertragédiën fchryver*, *of de wyze daar van*; item *een tragédiën-fchryver*.

Tragiquement, (adv.) *Op eene treurige of rampzallige wyze*.

Trahir, (v. a.) *Verraaden*, *ontrouw behandelen*; *trahir fa patrie*, *fon ami &c.*; item *trahir fes intérêts*, *zyn eigen belang benadeelen*, *te kerts doen*; *trahir la verité*, *fon cœur*, *fon fentimens*, *de waarheid enz. verbergen*, *fe trahir* (v. r.) *foi même*, *zich zelven verraaften of ontdekken*.

Trahifon, (f) *Verraad* (n), *verraadery* (f); *une noire trahifon*, *een fchwart verraad*; *hante trahifon*, *hoog verraad*, *mifdaad van gekwefte Maiefteit*; en *trahifon* (*traitreufement*, en *traître*), *verraaderlyker wyze*.

Trajet, (m) *Overtogt*, *overtocht*, *overfcheeping* (f. *over een smal vaarwater of zee engte*); item *togt*, *reize* (f. *te land*).

Train, (m) *Sleep*, *na sleep*, *floet* (f), *gevolg* (n), *bedienden* (van een groot Heer, suite); *train lefte & magnifique*, *pragtige floet*, *pragtig gevolg*; *un train d'artillerie*, *eene draagte grof gefchuts*; *train de bateaux*, *een reeks van fchuiten aan mekander* (om eene rivier op te trekken); *train de bois*, *een waa*, *houtwif*; *train d'un caroffe*, *'t onder*.

ftel, (*'t voor- en achter-ftel*) *een koers*; *le train de devant*, *'de derriere d'un cheval*, *'t voor- en achterlyf van een paard*; *train*, *d'op-ftel*, *'t toebehooren* (van iets), *als*: *le train de preffe*, *de moulin &c.*; *train*, *gang*, *ired*, *pas*; *ce cheval va grand train*; *train*, *voorgang*, *als*: *cette affaire va bon train*, *die zaak gaat wel voort*; *aller grand train*, *wel voorgaan*, *wakker aanflappen*, *loopen*, *ryden*; *aller fon train*, *zynen ired of gewoonte bouden*; *mettre en train*, *'aan den gang belpen*; *être en train*, *aan de gang zyn*; *'l'affaire eft en bon train*, *die zaak is op een' goeden voet*, *is mooi aan de gang*; *le voilà en train de boire*, *de parler*, *de faire une chofe*, *nu is hy aan de gang*, *in de luim*, *of gefield om te drinken enz.*; *train de vie*, *leevens wyze*, *gedrag*, *manier van leeven*; *train*, *boerenwink*, *fluip-wink* (m); item *boerenpak*, *legt volk* (n); *je ne veux point de train dans mon logis*; *tout d'un train*, (adv.) *te gelyk*, *teffens*.

Trainant, te (adj.) *Sleepende* enz.; *robe*, *queue trainante*; *maladie trainante*, *sleepende*, *langduurige ziekte*; *ouvrage*, *discours trainant*, *langzaam werk*; *langdraadige en laffe redenuoering*.

Traine, (f) *Slee* (der touwdragerys); *reep* of *touw waar-aan de bootfieden hun linnen goed in zee bangen om te waschen*; item *de fleeping* of *'t voorfleepen*, *als*: *bateau qui eft à la traine*.

Traineau, (m) *Een' fleepde*, *Slee*; item *ys-flee*; *narre-flee* (f); item *fleep-net*, *parrys-net* (n); item *zégem* (m. *zeker vifchner*).

Trainée, (f) *Sleep*, *fleep* (f. *van iets dat geflukt is*); item *een loopend vuur* (n. *van bus-kraid*); *fleeping* (f. *der flemme*, in 't zingen); *lok-aas* (n. *om wolven te vangen*).

Traine-gaine, (m. *oud w.*) *Lanterfenter*, *dag-dief*.

Traine-malheur, (m) *Schooyer*, *bedelaar*.

Traine-potence, (m. *boert. w.*) *Oproer-maaker*, *verleider*, *een die*.

die anderen aan de galg brange.

Traine-rapiere. (Zie Bretteur).

Trainer, (v. a. & n.) Trekken, voort-trekken (een' wagen); sleepen, voort-sleepen; trainer sur une claye, op een' borde sleepen; trainer, draalen, rekken, draalende borden, op-bouden (een' zaak enz.); trainer les paroles, langzaam spreken, seemen; laisser trainer ses hardes, zyn goed overal laten slingeran; cette affaire traine trop, die zaak draald te lang; trainer, kwylen, zwak zyn; trainer sa vie, zyn leeven met moeyelykheid doorbrengen; style qui traine, een lasse jobryswyz; trainer après soi, achter nâst-sleepen, met zich voeren, als: la guerre traine après soi de grands malheurs, le feu trainoit par-tout l'horreur & la désolation, het vuur verspreidde overal de jobrik enz.; se trainer, (v. r.) zich sleepen; item sluipen; langs de grond kruipen; item langzaam voortgaan; item zich (ergens) ophouden.

Traineur, (m) Sleeper; item een die met 's sleep-net vogelen vangt; item een achter-blyver (van een léger, die maar op 's plunieren past); achter-blyver (van jage-banden); traineur d'épée, (gem. w.) straat-slyper, lédig gangster, spit-draager.

Traion. (Zie Trayon).

Traire, (v. a. & n.) Je trais; nous trayons; je trayois, j'ai trait &c.) Melken; traire une vache, une chevre &c.

Trait, te (adj.) Gemolken; getrokken; or trait, argent trait, getrokken goud, of goud-draad; zilver-draad.

Trait, (m) Een trek (m) trekking (f) 's trekken, voort-trekken (n. van iets); trek-zeel, trek-leer (n. der paerden); cheval de trait, een trek-paerd; traits de visage, trekken van 's aangezigt; trait de plume, de pinceau, trek met de pen enz.; trait de soie, een zaag-sneé; trait d'espérance, een geestige of verstandige trek; trait de raillerie, schimpjebod; trek; trait, strek; voilà un de ses traits; trait, sebet, trek, staaltje,

stuk, als: un trait de morale, d'histoire, d'amitié &c. savoir les traits, de strekken of kneepen weeten; trait pyl, schigt, seboot (van een boog enz.); être à la portée du trait, onder 's bereik van de seboot of pyl zyn; vite comme un trait d'arbalète, zoo gezwind als een' pylait een' boog; sentir les traits de la colere, de quelqu'un, lemands hevige gramscap gevoelen; vous m'avez blessé de vos traits, gy hebt my met uwe siefde-pylen gewond, of gestrofsen; trait, teug, dronk, boire à longs traits, met groote teugen drinken; trait, goud-draad; zilver-draad; trait, rekking, uit-trekking (op de pyn-bank); tout d'un trait, op éenmaal, in éénen gang, of loop, in éénen trug; trait de compas, strek van 's kompas; trait, afrijsing, tékening (by Steenb.); item 's lood (van een uurwerk).

Traitable, (adj.) Handelbaar, bandzaam, gedweeg, vrlindelyk; (acommodant, facile); homme fort traitable; traitable, smédig, gedweeg, zagt (als gou. dnstle); gemeesbar (carable); buigzaam, onderwepeelyk, leerzaam (docile).

Traitant, ante (Part. van Traiter) Handelende; omhaalende enz.

Traitant, (m) 's Konings pagier.

Traite, (f) Togt, reize (die men doet in éénen zer, zonder rusten of pleisteren), als: faire de grandes traites, faire le chemin d'une seule traite; d'ici là, il y a une longue traite; une longue traite d'années, eene lange reeks van jaaren; traite, handel die op de zee-kusten met de schepen geschied, als: être en traite sur la côte d'Afrique &c. traite de nègres, slaaven-handel; traite, uitvoer, afscheeping, uervoer; traite, als: défendre la traite du bled &c. traite, sol op waaren die uervoerd worden; traite foraine, inkomende en uitgaande rechten, of konvois en licenten, sol-recht op de inkomende en uitgaande waaren, van of naar vreemde landen; traite ou train de bateaux, eene reit schuiten aan mal-kander; traite, een wissel-brief (in 't

Ital. Tratta, *me. vu.* Tratti, *das* gen. by den geenen die dazelveu trekt of die betrokken is; maar oer-ge-maaks of geremitteerd wordende, veranderende naem in Remise).

Traité, (e. *adj.*) Gehandeld; verbandeld, of onderzocht; ontsloot.

Traité, (m) Handeling, overeenkomst (f), verdrag, tractaat (n); traité de paix, de commerce &c. traité, verbandeling, bek, traçaas, geschrift (over eenige stoffe).

Traitement, (m) Behandeling, bij geneing (f), ontsloot (n); item 's behandelen, oplossen (n. der wonden of zieken).

Traiter, (v. a. & n.) Handelen, méle omgaan, méle te werk gaan; behandelen, hejégenen; on me traite fort mal; taifez vous & ne me traitez pas d'égal, zwygt en bejégend my niet als uws gelyk; traiter, ontvangen, onthaalen; traiter quelqu'un avec honneur; traiter (regaler), onthaalen, tracteeren (op spys en drank); traiter quelqu'un à bouche que veux tu? iemand volop schaffen; traiter à 20 sols par repas, voor 20 schuylers de man opdisen; traiter un malade, une playe &c., eenen zieken, oplossen, bedienen, onder de cure hebben; eene wond verbinden, of daar over gaan; traiter, noemen, houden voor of behandelen als of; traiter quelqu'un d'ami, d'ennemi, de coquin, de sot &c., iemand zyn vriend enz. noemen of als zodanig bejégenen; traiter quelqu'un en ami, iemand als een vriend, zonder omkandigheden, onthaalen; on traite le Roi de Majesté, le Pape de Sainteté, men noemt (tituleerd) den Koning zyne Majesté enz.; traiter un sujet, une matiere, een onbewerp, eene stoffe verhandelen, daar over schreeven of redenkavalen.

Traiter, (v. n. Négocié) Handelen in onderhandeling zyn, verdrag maken, overeenkomen; traiter d'une affaire, de la paix.

Traiteur, (m) Gaar-kok; tásel-bouder, ordinaris-bouder.

Traiteure, (f) Band baak (m. om den laagsten loepel van een vat mee te rekken),

Traître, Traîtreffe, (m. & f) Verrader, verraadster of verraaderfche; een trouwloos mensch.

Traître, traîtreffe, (adj.) Verraaderlyk, valsch, bedrieglyk; un procédé, un chien, un cheval fort traître.

Traîtreusement, (adj.) Verraaderlyk, op eene verraaderlyke wyze.

Tramail, (m) Schakel, scbakel-net (n. zóker vifsch net).

Trame, (f) De inslag (m. draad die de weeven doorschieten, by dunook gen. trême); trame de la vie, de leevens draad; la trame de ses jours est coupée; trame, t'zamenzweering, oordir une trame, eene t'zamenzweering berokkenen, stigten.

Tramer, (v. a.) Den inslag spoelen, doorschieten, inslaan (by Weev.); item brouwen, berokkenen (verraad enz.).

Tramontain. (Zie Ultramontain).

Tramontane, (f. *Ital. w.*) De noorde wind (vent de nord); item de noord-sterre; perdre la tramontane (être déconcerté ou désorienté), van zyn stuk afraaken, 't spoor bylier worden.

Tranchant, te (adj.) Snydend, fcherp-snydend, fcherp; écuyer tranchant, voersnyder.

Tranchant, (m) De snee of sneede, 's fcherp (van een mes enz.); épée à deux tranchants, een tweesnydend zwaard.

Tranche, (f) Sneede of snee, enz.; tranche de pain, eene snee brood; tranche de lard, de boenf, de jambon, een reepje of snee spek; een stuk ossen-vleesch; een stuk ham; tranches, reepjes goud (om mee te vergulden); dorer sur tranche, op snee vergulden (by boek-b.); tranche, blikfchaar.

Tranche-couteau, (m) Schafmes (by Boek-b.).

Tranchée, (f) Snyding, pyn, krimping (f. in den buik enz.); wee (der Kraamvr.); doorsnyding, gragt (f. tot afstapping van wáter canal); kuil, groeve, grep (f. voor boomen of metzelwerk); tranchée, een loopgraven

gráven (by krygsl.; ouvrir la tranchée, den loop graaven ópenen of beginnen; tranchée, de wagt van den loop-graaven (f); monter la tranchée, in den loop graaven er wagt irekken; relever la tranchée, den loop graaven oflossen.

Tranche-fil, (m) Sny-meije (n. der fluweel- of tryp-weevers, waarmee zy over de weefjes snyden, om het fluis op hun werk te maaken).

Tranche-file, (f) 't Beleeckfel (n. aan beide aeidsden van den rug eens barks); binnen-naad (f. van een schoen); kin-keten (f. aan een poerden-gebit).

Tranche-filer (v. z.) un livre, een boek beleecken.

Tranche-lard, (m) Een spek-mes (n).

Tranche-montagne, (m) Een Poch-bans, windmaaker.

Tranche-plume, (m) Zie Canif.

Trancher, (v. a. & n.) Snyden, aff-ryden, doorsnyden, afhouwen (couper); ce couteau tranche bien, dat mes snyd wel; trancher la tête, het hoofd aff-zien, afhouten; trancher le noeud gordien, den gordiaanfchen knoop doorhakken, (dat is, eene zwaargheid of quesslie oplossen; item een moeyelyk vraagstuk met eene zekere luttige vinding en niet régeiré (direct) oplossen en dus den knoop niet onbinden maar doortaklene; trancher une difficulté, eene zwaargheid weg-neemen, oplossen; la mort tranche leur vie & leur espérance, de dood beneemt hun't leeven en de hoop; trancher court, trancher net, trancher le mot (dire franchement), vlak uit, voor de cuss, onbewimpeld of kort af iets zeggen, il le tranche net, by wind 'er geen doeljes om, by brengt 't iemand duidelyk onder de ogen, of by zegt kort-af zyne meening; il est aisé de trancher ainsi, zodánige uispraak of beflissing is ligt te doen; trancher du grand, ou du grand Seigneur, den grootaard of grooten Heer speelen, zich grootsch aanstellen, zich veel inbeelden; trancher du Philosophie du Médecin, du nécessaire, de wysgeer enz. speelen; trancher par

tout, óverál den bias see len; trancher sur tout, alles byf sjen, óveralles vónnis sryken, als: c'est un homme qui tranche partout, sur tout; c'est au couteau de tripiere qui tranche des deux cotés (sfr. w.), by bangt den buik naar den wind, by boud het met beide partyen, by prysst of laakt naar dat het hem best in zyn' kraam te pas komt of dient: trancher, (v. n.) affteeken, als: les couleurs qui tranchent, ne sont point agréables, de kleuren die sterk afteeken (of zonder scháduwing zyn) zyn niet-bevullig.

Tranchet, (m) Sny-mes (n. der Scher m. Zátelen. enz.).

Tranchis, (m) Een' nok pan (f) of vet ack-pannen (f. aan een dak).

Tranchir, (m) Sny plank; sny-bane (f); sny bord; item bouie-bord of tejsoor (n).

Tranler, (v. a. iart-w.) In 't wildt op zoeken, opspuwen.

Tranquille, (adj.) Stil, gerust, bedaaren.

Tranquillement, (adv.) Vreedzaamlyk, gerustelyk, op eene stille wyze.

Tranquilliser, (v. a.) Stillen, gerust stellen, doen bedaaren; se tranquilliser, (v. r.) bedaaren, zich gerust stellen.

Tranquillité, (f) Gerustheid, stillheit, bedaardheid.

Trans, (Lat. prep.) Over, verby, aan geene zyde, door (in welken zin het in de fransehe t'sámengefelde woorden voor-komt) als in transcendant; transparent.

Transaction, (f) Verdrag, willig vergelyk (n. in een' zaak, voor Notar.); faire une transaction; transaction faite au profit d'un tel, item transactions philosophiques, natuurkundige verhandelingen (der Kuningl. Maatschappyy te London).

Transco, dance, (f) Overtreffendheid, uistuntendheid, overklimmen.

Transcendant, te (adj.) Overklimmend, uistuntend boven andere (excellent, sublime); esprit transcendant; item termes transcendants, H h h 3 aige-

algemeene woorden op alles toepasselyk, als: *wzen*, *zing* enz.

Transcendental, le (adj.) Overklimmend, overtreffend, ligne transcendante.

Transcolation. (Zie Filtration).

Transcript, (m) Affchrift (n), overschryving van 's eens document in 't anteer (f).

Transcription, (f) Overschryving, naschryving.

Transcrire, (v. a.) Overschryven, afschryven, uitschryven, als: transcrire un auteur, des nouvelles &c.

Transcrit, ite (adj.) Overgeschreeven enz.

Transcrit, (m. Zie Transcript).

Transdiablé ée (adj.) Versuiveld.

Transé, (f) Angst, benaauwdheid; le moyen d'y penser dans les transes de la mort? hoe kan men daar aan denken als men werkelijk met de doot, of in toorn benaauwdheid is?

Transéat, (m. Loc. w. in Rechten) Iets dat men voorby gaat of overstaat.

Transélémentation, (f) Verandering eener boofdstofte in eene andere.

Transférer, (v. a.) Verplaatsen, vervoeren, overbrengen (van de een plaats naar de andere), als: transférer le siège de l'empire, un Evêque, un religieux, les reliques d'un saint, un prisonnier &c. transférer, overdraagen (transporteren), als: transférer une terre à quelqu'un.

Transfiguration, (f) Gedachteverandering; item verbeerlyking van Christus op den berg Tabor (f); item 't seën d'iar van (n).

Transfigurer, (v. a.) Van gedaante veranderen, eene andere gedaante geven: se transfigurer, (v. r.) zich eene andere gedaante geeven of in eene andere gedaante veranderd warden.

Transformation, (f) Vervorming, berisping, verandering, als: la transformation d'une chenille en papillon.

Transformer, (v. a.) Vervormen, berispingen, veranderen; se trans-

former, (v. r.) zich eene andere vorm geftalte of wizen geeven; item daar in verändert worden; plomb transformé en or, la femme de Lo h fut transformée en une statue de sel.

Transfuge, (m) Overlooper (Défenseur).

Transfuser, (v. a.) Overstappen, overgieten (al: 't bloed van 's eene dier in d'aderen van een ander enz.).

Transfusion, (f) Overtapping, overfortins.

Transgresser, (v. a.) Overtreeden (violer, enfreindre).

Transgresseur, (m) Overtreeder; transgresseur de la loi de Dieu.

Transgression, (f) Overtreeding.

Transi, ie (adj.) Verstyft, verkoud, bevangen; être transi de froid, de peur, de tristesse; un amant transi, een koude vryer of minnaar.

Transiger, (v. a. faire une transaction) Verëenigen, verdraagen, (een' zaak) in der minne vergelyken, afdoen; l's parties ont volontairement transigé & accordé en la forme qui suit.

Transir, (v. g. & n. je transis; nous transissons &c.) Verstyten, verkleumen, bevroezen (van koude); bevangen worden (met siebrik of orseeze).

Transissement, (m) Verstyving, verklemming, bevanging (f).

Transit, acquit de Transit ou Passavant, (m) Tolceel van waaren die transit of door gaan.

Transitif, ive (adj. in spraak k.) Dat over gaat of werks op een ander of iets anders, als: verbe transitif; action transitive.

Transition, (f. in Rhetorik k.) Overgang (m. van de ene rede of stofte to. de andere).

Transitoire, ou Passager, (adj.) Voorbygaande, vergaankelyk, dat niet eeuwig is, als: des biens transitoires; la gloire de ce monde est transitoire.

Traduiter, (v. a. oud w.) Vertaalen, over zetter. (Zie Traduire).

Traducteur, (oud w. Zie Traducteur).

TRAN-

Translation, () Overbrenging, verplaatsing (als van eenen Bisjop, eenen Heiligen, reliquien enz. naar een' andere plaats).

Transmarin, (adj.) Overzeesch, dat over de zee of aan gene zyde der zees is; als: les peuples transmarins, ou les transmarins.

Transmettre, (v. a. faire passer d'un lieu, ou d'une personne à une autre) Overbrengen (naar een' andere plaats); overdoen (eenig goed aan een ander); verzenden (als: een glas 's licht dood; transmettre la propriété d'un bien; transmettre une doctrine à la postérité &c.

Transmigration, (f) Verhuizing, weg-trekking (van eenig volk enz. naar een ander land); transmigratie de l'ame, ziels verhuizing.

Transmis, ise (adj.) Overgegeeven, overgedaan; overgebracht.

Transmissible, (adj. in Rechten) overgeev'lyk, overdraaglyk.

Transmission, (f) Overgift, overlevering, ter-band-stelling (f) 's overdoen (n. van eenig ding aan een ander); item overbrenging, als: la transmission du péché d'Adam à toute la postérité.

Transmutable, (adj.) Veranderbaar, dat tot iets anders gebrags kan worden.

Transmuer, (v. a.) Veranderen; transmuer un métal en un autre.

Transmutation, (f) Verandering.

Transparence, (f) Doorschynendheid, doorzigtigheid.

Transparent, te (adj.) Doorschynend, doorzigtig, helder.

Transparent, (m) Een gelynd papier (n) of een spons (f. gebr. om regt te schryven).

Transpareître, (v. n.) Doorschynend of doorzigtig zyn.

Transpercer, (v. a.) Doorsteeken; doorbooren.

Transpirable, (adj. qui transpire) Uitwaasfembaar, dat uitwaasfemen of d'urwaasfemen kan.

Transpiration, (f) Uitwaasfening, uitdamping, doordringing.

Transpirer, (v. n.) Dóórdringen,

d'urwaasfemen, uitdampen (als door de zweet-gáten); item u lekken, aanden dag kómen, als: il transpire quelque chose de cette affaire.

Transplantation, (f) ou Transplantement, (m) Verplanting, oerplanting (f).

Transplanter, (v. a.) Verplanen, verzeiten, overbrengen op een ander plaats (als: boomen, een volk, eene leere enz.); se transplanter, (v. r.) verhuizen, zich in een ander land ter woon begeeven of vestigen.

Transport, (m) Vervoering, overvoering, overbrenging (f. van iets naar een ander plaats); vaisseau de transport, een transport-schip; transport, ver-ragt (f. transport van een rente-brief, huis enz.); transport de joye, de colere &c. ver-rukking van blyfschap enz.; transport (délire) ylbewdighheid, raaskalling.

Transporter, (v. a.) Vervoeren, overbrengen (naar een ander oord); item overdraagen, als: transporter une rente sur un autre, un article d'un livre dans un autre; transporter, de zinnen vervoeren, verrukken; se transporter, (v. r.) zich (ergens) begeeven, vervoegen, (se rendre quelque part); item il se transporte pour rien, om eene bezetting oliegt of snijft by op.

Transporteur, (m) Halve cirkel (zeker Land-m. werk tuig).

Transposer, (v. a.) Verzetten, verplaatsen.

Transposition, (f) Verzetting, verplaatsing.

Transsubstantiateur, (m) Aankleever der Transsubstantiatie.

Transsubstantiation, (f) Substantie-verandering (als: de verandering van 's brood en den wyn des Nagemaal in Christi bloed, by R. gez.).

Transsubstantier, (v. a.) Verzelfstandigen, van zelfstandigheid of wézen veranderen.

Transsuder, (v. n.) Dóór-zweeten, dóór-zynen.

Transvaser, (v. a.) Overstappen, oversteeken uit 's eene vat in 's andere.

Transverfal, *le* (adj. in Meet-k.) Dwars, overdwars, als: Ligne transversale, (f. f.) de dwars-naad der herffen-pan.

Transversalement, (adj.) Overdwarsfelyk.

Transverse (Zie Transverfal).

Trantran, (m. gem. w.); Savoir le trantran, den fleur of de handeling (van iets) weeten.

Trapan, (m) 's Bovenste eener trap.

Traper, (v. n.) Wel aarden, wel staagen of groeven (by Hoveniers).

Trapèze, Trapèze, Trapézoïde, (m. in Meet-k.) Ongelyk vierkant, schuifse vierhoek.

Trappe, (f) Luik (n. van een zolder of keider); item valdeur, schuif-deur (f) schuif-vingster (n) (iets dat in een spout (couliſſe) op en neer, of open en toe gaat); item (in 's algemeen, iets daar men die- ren in vangt) als: eene val; valſtrik; kuil (f); roes angel; slag, duivel- ſlag (m); knip; ſpring (f) enz.

Trapu, *ue* (adj.) Dik, gezet, in- één gedrongen.

Traquenard, (m) Tel-gang. ſlap item een tel-ganger (van paerden gez.); item eene val (om wézels, ban- ſoms enz. mee te vangen; item il ſait le traquenard (Zie Trantran).

Traquer, (v. a.) 't Wild in een bosch omzingelen en in de naauwte brengen.

Traquet (m) de moulin, molen- klapper.

Traquet, (m) Banſem val, wézel- val (f).

Travades, (f. pl.) Onbeſtendige winden (m. pl. die in één uur 's kompas rond loopen en verzeeld zyn met donder en régen).

Travail, (m) Arbeid (m) werk (n); travail pénible, incroyable; à force de travail on vient à bout de tout; un homme de travail, een werkzaam of arbeidzaam man; item een werkmán, arbeider, dag- looner; endurci au travail, den ar- beid of het werken gewoon zyn; tra- vail, een ſtuk werks, als: cette broderie eſt d'unbeau travail; tra- vail, werk, verſchaffing (by krygsl.); étre en travail d'enfant, in arbeid

of in bdarens-nous zyn; travaux, buiten-werken (eener veſting); tra- vaux, daaden bedryven (eenes Heds); Lydingen, moeyelykheden (eenes mar- telaarſ).

Travail, (m. pl. travaux) Hoef- ſtal, noodſtal (eenes ſmidſ).

Travailler, (v. a. & n.) Arbeid- den, werken enz.; travailler à la journée, à la tâche, op dag-loon, op taak werken; on doit bien tra- vailer ce que l'on donne au pu- blic, men moet wel bewerken 't geen men enz.; travailler le cuir, 't lé- der cereiden travailler le fer, le marbre, het yzer enz. beërbeiden; ouvrage bien travaillé, een wel gewrogt ſtuk werks; je travailleraí à vous contenter, ik zal myn beſt doen om u te vergenoegen; ce méde- cin travaille beaucoup, die genees- heer beeft veel te doen; travailler, be- delen, zaaken doen, koopbandel d'r-en, als: il y a longtemps que je travaille avec lui; travailler un cheval, een paerd b. ryden; nous travaillons aujour'd'hui, wy geeven van daag les op de Ry.chool; ce vin, ce bois, ce bâtiment travaille, de wyn werks of giſt; dat hout werkt of trekt krom; dat gebouw zakt of zet zich; la goutte le travaille, de jigt plaagt hem; ſe travailler (v. r.) zich veel meeſte geezen, zich kwellen of pijnigen (in iets te doen).

Travailleur, (m) Arbeider; item ſchoot graaier.

Travailson, (f. Zie Entable- ment).

Travaux, (pl. van Travail).

Travée, (f) Ruimte tuſſchen twee balken of muren; hoogte tuſſchen twee zolieringen.

Travers, (m) Dwars-zyde, dwarsfe breedte (van iets), als: un travers de doigt, een vingers-dikte of breed- te; travers, ſchuinte, dwarsheid; item dwars balk, dwars-lat, dwars- hout enz. iets dat men dwars legt of maakt; travers, bruggengeld; veer- geld enz.; travers d'eſprit, eigen- zinnigheid, dwarsheid van geeſt (bi- zarrie); travers, tegenſpoed, ramp, ongeval, als: c'eſt un facheux tra- vers;

vers; à travers, ou, au travers de (prép.) *dóór, dwars dóór, als: ils marchoient à travers les ennemis, les bois &c. ou, au travers des ennemis, des bois &c. il lui donna un coup d'épée au travers du corps, hy vlak of siet hem met den degen dóór 't lyf; passer à travers tant de difficultés, dóór zoo veel moeylykbéden doorgaan; regarder, voir à travers une chose, dóór iets dóór-kyken of zien; item de grond van iets bekijken of zien; voir à travers les vitres, à travers un trou, à travers les nuages que &c.; reconnoître ou voir la fausseté d'une chose à travers tout ce qu'on en pretend; à travers champs, *dwars 't veld over; item in 't wild; à tort & à travers, met recht en onrecht; op allerlei wyzen; item áveregts, verkeerd; item item in de lengte en breedte, in 't bonderd, onbronzomenlyk, als: il raisonne à tort & à travers, hy rede-neers in 't bonderd, of 't geen hy zegt raakt kant noch wal; de travers, (adv.) áveregts, verkeerd; dwars, schuins, van ter zyden; faire tout de travers (à contre sens) alles áveregts, dwars of verkeerd doen; regarder quelqu'un de travers, iemand van ter zyden, over de schou-der, met sceele oogen of met verdring conzien; prendre tout de travers, alles verkeerd of áveregts opvatten, of ten kwaaden duiden; il lui donna un coup de travers, hy gaf hem een' áveregtsen slag; il a chauffé son bonnet de travers (jór. w.) hy is niet wel gemutsd, zyn kop is kroes, hy is dwars; écrire de travers, schuins, schief of verkeerd schryven; en travers (adv.) dwarsseik, dwars, schuins, kruisseling over, als: clouer des ais en travers; être à l'encre par le travers (vis à vis, à l'opposite) d'un tel cap, tégens over zulk eene kaaften anker leggen; met- tre le vaisseau côté à travers, met het schip tégen den wind oploeden, opdraayen, by den wind houden; avoir la marée par le travers du vaisseau, de bloed dwars stigen of op zy van**

's schip hebben, de vaaisseau eoit mouillé par notre travers, das schip lag overdwars van ons.

Traversage, (m) 's Saiceren van láken op de regier zyde (n).

Traverse, (f) *less dat overdwars of schuins komt, als: een dwars-balk (m); dwars-bout, kruis bout (n); dwars-lat (f), dwars-zyer (n) dwars-boom, rizebel (m); item dwars-weg, binnen-weg (m) dwars pad (n), dwars-gang (m); item dwarsje wal (m) schans of grage (f. in visting-b.); entiler une traverse, een dwars pad, eenen dwars-weg of eene dwars-sraat in- loopen; traverse, tégenspoed, wéder- waardigheid, dwarsbooming, als: il a eu de furieuses traverses en sa vie; à la traverse, (adv.) tus- schen-beiden, dwars tuschen ter ver- binding, als: il est venu à la tra- verse & a rompu toutes mes me- sures.*

Traverse, (e (adj.) *Dongereij; overgevaaren; geuward ont, ver- binderd enz. (Zie Traverse), che- val bien traverse, een b e d p a r t s, homme bien traverse, d e a u t e r s, een man die bree van joude n is.*

Traversée, (f. Trajet) *Overtocht, overstogt, oversteeking (op Zee enz.).*

Traversement, (m) *weinig gebr.)* *Het overzeten, overvaare (n).*

Traverser, (v. a. & n.) *Dóór- gaan, dóór reizen, dóór trekken, dóór- vaaren; item dóór-vairen, oversteeken, overgaan, enz. traverser un país, une riviere, un bras de mer, een land door-reizen; eene rivier over-vaaren, over steeken; traverser une riviere à la nage, eene rivier over zwommen; traverser une rue, eene sraat dwars óer loopen; tra- verser, dóór-dringen, dóórgaan, als: la poute ne traverse point la toile cirée; la navette traverse l'ouvra- ge du tissierand, de schiet-spoel gaas dóór 't werk des Weevers; le coup traverse, de steek gaat dóór en dóór; roe, chemin qui traverse, dwars- sraat, dwars-weg; on ne sauroit plus traverser cet endroit, men kan die plaats niet meer dóór komen; traverser, dwarsboomen, tégen zyn,*

verbinderen (susciter des obstacles), als: la fortune le traverse par-tout; il est venu traverser notre joie, notre dessein &c.; se traverser, (v. r.) op zyde of overdwars loopen, 's gas omgooyen; cheval qui se traverse.

Traverser, iere (adj.) Dwarsgaande, dat dwars loopt; un vent traversier, ou un traversier, (m) dwarswaayende wind, wind die in een' huven waait en de schépen verbindert om uit te loopen; traversier de port, tegenwind die de schépen verbindert in te loopen; barque traversiere, een veerscheut; traversiere (f) ou flûte traversiere, een' dwars fluit.

Traversin, (m) Pruulwe, boofdspeulwe (van een bed); dwars-balk (in een schip ook traverse gen.); luiwaagen (stuk boot waar op de helm van 's roer draait); een dwars-bout, stok of spyl waar-door men iets van één spieret, (als: geslagt veer).

Travesti, ie (adj.) Verkleed, v. v. mond.

Travestir, (v. a.) Verkleeden, vermommen; item iets door eevige veranderingen anders te voorschyn doen kómen; travestir quelqu'un en paffan, un acteur, un passage.

Travestissement, (m) Verkleeding, vermomming (f).

Travler, (v. n. gem. w.) Drentelen, heen en weer loopen.

Travon, (m) Groote dwars-balk aan een' brug.

Travodil, (m) Hand-baspel (waar op men garen enz. tot strengen maakt).

Travouiller, (v. n.) Haspelen.

Travouillette, (f) Priem (waar op men den garen-klos siekt als men haspelt).

Trayon, (m) Speen (f. van 's uyer eener he of godt).

Trébellianique, (adj. in Rom. Rechts); Quarte trébellianique, 's Rechts van 's vierde deel dat de vogte erfgenaam, op een nalaaten-schap een fidei-commis heeft.

Trebuchant, te (adj.) Struikelende; i. n. zwaarwigtig, dat dóó'slag; pistole trebuchante, overwigtige

pistool; trebuchant, (f. m.) overwigt (f), dóó'slag, uitslag (m).

Trebuchement, (m) Struikeling, tuimeling (f); item struikel-blok (m).

Trebucher, (v. v. oudw.) Valen.

Trebucher, (v. n.) Struikelen, misreeden; trebucher, vergaan, 's ondergaan, als: ona vu trébucher des peuples & des Rois; trebucher, overweegen, dóó'slaan, als: monnoie qui tribuche.

Trebuchet, (m) Goud gewigt, klein sebaaltje (n); item knip, vogelknip; spreng of spring-wal (f); prendre quelqu'un au trébuchet, iemand in de knip of wal krygen.

Trece &c. (Zie Tresse &c.)

Tresse, (m) Kláver (f), een kláver-blad (v); item kláveren (in 's zaart-sp.).

Tressé, ée (adj.) Met een kláverblad (in wapen-k.); item pièce tressée, stuk gelds dat 2 maal geslaagen is en een' dubbele munt vertoond.

Treillage, (m) Lat-werk (n. in een tuin om boomen enz. aan te binden).

Treille, (f) Een wyngaard die tegen een' muur of over een gallery (balceau) gebonden is (m); il aime le jus de la traيلة, by is een liefhebber van 's druiven nat, van de wyn.

Treillis, (f. m. sing. & pl.) Traillie (f); tralien (f. pl.); item grof linnen, zak-linnen (n); item trielje (f).

Treillissage, (m) Het betráliën, het trálie-werk (n).

Treillisser, (v. a.) Betráliën.

Treize, (adj.) Dertien.

Treizième, (adj. & f.) Dertiende.

Treizièmement, (adv.) Ten dertienden (soeter en treizième lieu).

Trelingage, (m. Zee-w.) Haanepoot, scheer-lyu (zeker souw aan welkers eind veel dunne touwtjes zyn).

Trélinguer, (v. a.) Het want of de zeilen met scheerlynen zwigten (zee w.).

Trema, (adj. & f. in spel- en spraak-k.) Eene letter die 2 punten of stippen van boven heeft (tot een teken dat ze afzonderlyk moet gespelt of uitgesproken werden, als in aë-ré,

Poëte, Noël, naïf, Judaïsme, héroi-

roſſe, Email &c.); un é, i, il, trema.

Tremblaie, (f) Pôpelier-bosch (n).

Tremblant, te (adj.) Beveende, trillende, schuddende, dresnende, dâ erende.

Tremblant, (m) 't Trammelant (n. in een orgel).

Tremblante, (f), ou Pièce tremblante, Borststuk (n. van een Or).

Tremblaye, (Zie Tremblaie).

Tremble, (m) Populier-boom (m); popeliervos (n).

Tremblement, (m) 't Beeven (n); beving, ſiddering, trilling, ſchudding (f); tremblement de terre, aardbeving.

Trembler, (v. n.) Beeven, ſidderen, ſchudden, trillen; item trammelaren (in Muz.).

Trembleur, euse (m. & f.) Een beveest mensch; item een kwaaker; kwaakſter (zeker wy-geest).

Trembloter, (v. n.) Trillen, veel of geſtadig beeven.

Trême. (Zie Trame).

Trémou, (m) Muur, ruime tusschen 2 schiet-gaten.

Trémou. (Zie Trameau).

Trémer. (Zie Tramer).

Trémie, (f) Trême of treger (m. van een koren-molen); item eesensbak (m. als: voor duiven); trémie, baard (m. foyer).

Trémou, (m) Schraag (onder een molen-trémel of treger).

Trémou, (m) Zomer-graan (n).

Trémouffement, (m) Ligte ſchudding, beweging (f. als: van de lucht); item 't ſtaan, 's klappen (n. met de wiken).

Trémouffier, se Trémouffier, (v. r.) Schudden, wapperen, klappen; trillen; beroven, in geſtadige beweging of ongeduurig zyn; als: l'air trémouffier; l'oiseau trémouffe des ailes de vogel klapt met de wiken of vleugels; ce n'est pas là danser, ce n'est que se trémouffier, dat 's geen dansen, dat 's maar huppelen; se trémouffier fort, zieb veel beweging of moeite geeven.

Trempe, (f) De harding, of hardmaking; tempering (van yzer of ſtaal

door zulks gloeyend in koud water te leſſen); donner la trempe à l'acier; trempe, de hardigheid, hardnigheid, of geſemperheid door van, als: la lame de cette épée, de ce couteau est d'une bonne trempe; trempe, aart, imborst, geſelven, als: ils font d'une même trempe; que lui; il est d'une bonne trempe; item c'est un esprit de fort petite trempe, 't is maar een gering verſtand, daar is niet veel in.

Trempe, (f) Een doordringende regen.

Trempe, ée (adj.) Gewerkt, doorweekt, doortrokken, bevoogt, doorwáterd, ingedooft enz.; pain, linge, vin trempé, gewerkt brood; nat linnen; wyn met wáter gemengd; avoir les yeux trempés de larmes, de ogen met traanen doorweekt hebben, dat is, in traanen weſſmelien; trempé, ée gehard (als: yzer enz.); deel gehard, ingemengd (als in een verrand enz.).

Trempee, (f) Weeking; inloping, nat-making; item netting (by verwerk).

Trempeement, (m) 't Indooopen; 's weeken (n).

Tremper, (v. a.) Weeken, weiken, bevoogten, nat maaken, indooopen, enz. tremper du linge dans l'eau, binnen in 't wáter ſteeken, indooopen, nat maaken; morceau de pain trempé dans du vin, dans la sauce, een stukje brood in wyn enz. gedoopt of geſops; tremper la croute, de korst weeken of indooopen; (ſi uurt.) wakker zuipen; tremper son vin, zyn' wyu met water mengen; la pluie trempe la terre, de regen doorweikt de aarde; tremper le fer, l'acier, des aiguilles, yzer enz. temperen, barden of hard maaken; tremper ses mains dans le sang, zyne banden met bloed beſmetten, bloed vergieten, een' moord begaan; tremper, (v. n. avoir part à) dans un crime, dans une sédition, revolte, conjuration &c., deel-hebben, mede pligtig of ſchuldig zyn aan eene misdaad enz.; tremper, (v. n.) weeken, doortrekken,

met worden; mettre tremper, te weeken zetten (als: linnen, brood, zoute vleesch of visch enz.); tremper long temps dans une prison, dans quelque vice, lang in een gevangenhuis zitten; lang in eenige ondeugd volherjen.

Trempis, (m) *Wasser* (waar in iets geweeks word of uit-trekt) item loog (f).

Tremplis, (m) *Schuinse plank*, waar van de koorde-dansers springen (f).

Trempure, (f) *Een gewigt om eenen molen syn of gr f te doen maalen*.

Trenchant, &c. (Zie Tranchant &c.).

Trentain, (m. in 't bal-sp.) *Dertig, als: nous sommes trentains, wy hebben elk dertig*.

Trentaine, (f) *Dertig stuks, dertig tal*.

Trente, (a.ij. & f.) *Dertig; trente un (men zegt beter trente & un): doch trente deux, trente trois &c., een-enderzig enz.*

Trentieme, (adj.) *Dertigste; trentieme, (f. m.) een dertigste, 't dertigste deel*.

Trentin, ine (adj.) *Dat uit 30 bestaat*.

Trepan, (m) *Een trepaan of boor (f. waar mede wondhealers de hersen pan doorbooren); item trepaneering; item een steen-boor (f. by steen-h.).*

Trepaner, (v. a.) *De hersen-pan doorbooren, trepaneeren*.

Trépas, (m. in dicht-k.) 't Overlijden, 't afscheiden (n), de dood (f).

Trépassé, ée (adj.) *mort, te* Geftorven, overleden; les trépassés, (f. pl.) *de doden, d'overledene; prier Dieu pour les trépassés, het homme à la vilage d'un trépassé*.

Trépassement, (m. oudw.) 't Sterven (n).

Trépasser, (v. n. in die't-k.) *Sterven, overlijden*.

Trépidation, (f. in Genes k.) *Beving, schudding, rilling (der ziele enz.)*.

Trépied, (m) *Een treest; item een drie-poot, drie-bal*.

Trépignement, (m) *Trampeling* (f).

Trépigner, (v. n.) *Trampelen, gezwind stampen, trappen met de voeten (als tuiniers d'aarde doen)*.

Trépoint, (m) Trépointe, (f) *De rand van een schoen*.

Tréport, (m) *Hekfluit* (n. boven aan den achterfléven van een schip).

Très, (Particule dit den superlat. aanduid, en altoos met eene divisie aan het adj. of adv. gevoegt word), *zeer, byzonder, aller, als: très-bon, très-sage, très-haut, très-volontiers, zeer goed enz. Le Très-Haut. De Aller-Hoogste; très-bien-venu, zeer wel-kómen*.

Tréfillon ou Extréfillon, (m) *Lat, die men tusschen nieuw-gezaagde planken legt om ze des te beter uit te droogen* (f).

Trésor, (m) *Schat* (m); item *schatkist, schat-kamer* (f); la nature a épuisé ses trésors en vous formant, *de natuur heeft alle baare schatten uitgeput toen zy u formeerde*.

Trésorerie, (f) 't *Schat-meesters-ampt of huis* (n).

Trésorier, (m) *Schat-meester, schat-bewaarder; rent-meester; ontvanger; uitdeeler; opziener; trésorier general, del'epargne, des parties casuelles ou des revenus casuels, des menus plaisirs, des aumônes, du Roi, des ponts, des chemins, &c. Trésorier ordinaire de la guerre, Betaalsbeer van 's Kónings lyf-wagt; Trésorier de l'extraordinaire, Betaalsbeer van 's ligger*.

Trésoriere, (f) *Ontvangster in een nonnen-klooster*.

Tressaillement, (m) *Opspringing* (f) enz.

Tressaillir, (v. n. je tressaille; nous tressaillons &c.) *Opspringen; ontbaten, ontzetten; tressaillir de joie; il tressaillit à la vue de ce monstre, hy sprong op of ontzestede enz.*

Tressé, (f) *Vlegt, geulogten lis of band; tresse de cheveux, hair-vlegt, tress*.

Tresser, (v. a.) *Vleggen, trenzen* (als

(als hair); vlegten (als: musten, lifsen enz.).

Tresseur, euse (m. & f.) Tremzer; tressier; vlegter; vlegster.

Tressoir, (m) Trems yzer (n).

Treteau, (m) Schraag (eener tafel); schraag, bok (by timmerl.); monter sur des treteaux, voor banskworst by een kwakzalver speelen.

Treve, (f) Wapen schorffing (f), stilstand van wapenen (m), faire, signer une treve; treve, rust, verlibing; donner quelque treve à son esprit; la goutte m'a donné quelque treve; item treve de compliments (plus de compliments), treve de raillerie, geene complimenten meer, al genoeg complimenten, of laat ons van de complimenten afscheiden enz.

Trevier, (m) Maitre-voilier Op- per-zeilmaaker, opzigter over de zeilen enz. op een schip.

Treuil, (m) Spil, boom of rol (daar het touw van een windas enz. om-gaat).

Tricleur, (m) Triade-verkooper; kwakzalver.

Triade harmonique, (m) Een wel-luidende 3 dubbele slag (in Muz.).

Triage, (m) Keuze, keur, uit- kipping, uitzoeking, uitleezing (f. van waaren); item een afgezonderd kwartier in een bosch (n).

Triaire, (m) Soldaat met pick, schild en harnas (by d'oude Rom.).

Dialogue, (m) Gesprek van 3 personen (n).

Triangle, (m) Een drie-boek (m), een drie-kant (n); item een driekantig glas (Prisme).

Triangulaire, (adj.) Drie-boekig, driekantig.

Tribade, (f) Een vrouw mensch dat ontugt met iemand van haare eigene kunne bedriyft.

Tribord, (m) Stuur-boord (n. van een schip. (Zie Stribord).

Tribordais, (m) Stuur-boordswaag of kwartier.

Tribouiller, (v. a. gem. w.) Ost- gaffen, gaande manken.

Triboulet, (m) Rond-spil (f. en

iets rond op te maaken by Gond-fm.); item een nar, hof-nar; servir de triboulet.

Tribraque, (m) Voet van 3 korte Letter-grepen (in dicht-k.).

Tribu, (f) Stam (m), g'slagt (n); la tribu de Lévi.

Tribulation, (f) Gekwel, verdriet (n), verdrukking (f), angst (m).

Tribun, (m) Hoofd-man, Gemeens-man, voorstander des volks, wyk- of rot-meester (van 's oud Romen).

Tribunal, (m) Rechter-stoel (m); item Recht-bank, vierschaar (f).

Tribunat, (m) Hoofdmanfchap, waardigheid van een' Tribun.

Tribune, (f) Een verblijfs plaats (van waar men eertyds by de Grieken en Romeinen tot het Volk sprak of de schouw-speelen bezag); item een ver- blijfs geseelte met trakten, of d'orgel-plaats (in een Kerk).

Tribut, (m) Tol, cys (m); schar- ting (f); payer tribut; payer la tribut à la nature, sleruen; item door zee-ziekte braaken of overgeee- ven.

Tributaire, (adj.) Cynsbaar, tol- pligtig.

Tric, Woord der Boekdruckers- knechts als zy maandag willen bouden.

Tricennales, (m. pl.) Tyd van 30 Jaar.

Tricher, (v. a. gem. w. tromper) Bedriegen, verschalken, oplichten, be- trekken, by de nens hebben; tricher au jeu, moffelen, valsch speelen.

Tricherie, (f. gem. w. trompe- rie) Bedriegery, oplichting; item mof- feling, bedrog in 's speelen.

Tricheur, euse (m. & f.) Bedrie- ger, bedriegster; valsche speeler of speelfter.

Tricoïles, (f. pl.) Nyptang (f. der Hoef-fm.).

Tricon, (m) Drie kaarten van ge- lyke hogte (als: 3 beeren, 3 vrouwen enz.).

Tricot, (m) Knuppel; il a eu du tricot; en lui a donné du tricot, men heeft hem waiker afgeroof, of knuppel fop gegeven; item ouvrage au tricot, gebreid werk.

Tricotage, (m) 's *Breide of breiden*; item 's *brei-loos* (n).

Tricoter, (v. a. & n.) *Breiden, breiden* (als: *kouffen enz.*).

Tricoterie, (f) *Een' verwardde kouselias*.

Tricotet, (m) *Zeker kruisselinge dat*.

Tricoteur, ense (m. & f.) *Breier, kousen-breier; breier, brei-vrouw*.

Trictrac, (m) *Tik-sak-spel*; item *sik-sak-bord n.*

Tricuspide, (adj. in ontleed k.) *Drie puntig, als: les 3 valvules tricuspides*.

Tride, (adj) ; *Pas tride, korte en gezwind-pas of tree (van een paard)*.

Trident, (m) *Een die sand (een werk of siffel met 3 sanden, als: van Neunin)*.

Triennal, ale (adj.) *Drie-jaarig, dat 3 jaar duurd*.

Triennalité, (f) *Drie-jaarig amst*.

Triennat, (m) 's *Drie-jaarig be-lie (van iets)*.

Trier, (v. a.) *Uitkiezen, uitkiegen* ('s *heste of puike van iets*), als: *trier les plus belles pommes d'un panier*; *trier, uitkiezen, uitkiegen, als: trier des pois, des fèves enz.*; *ma chandille triée, uitgezogte, uitgekipte waare*; *ce sont des gens triés, 't zyn uitgezogte lieden*; *il est trié sur le volet*, (dat is *leestlyk*) *hy is op 't uitlees-plankje uitgekip*; (*finurl*) *hy is een uitleezen of uitruwend man, hy is de keur of 't puike van alles*.

Triétéride, (f) *Drie-jaarige tyd*.

Trigame, (m. & f.) *Een 3 maal gebuude*.

Trigaud, de (adj. & f. gem. w.) *Bedrieglyk, valsch; een bedrieger, schalk; bedriezster*.

Trigauder, (v. n.) *Bedriegen, misleiden, rie voor d'ou 3 van iets*.

Triauderie, (f) *Bedrieglyk bedruive, bedruive*.

Trigémeau (m) *Een d'eling (tén van 3 bin een één r l ag)*.

Triglybe, (m) *Dubbele gr of op de D' ch n*.

Trigone, (m. in Sterr-k.) *Een drie-kante, chyn*.

Trigonométrie, (f) *Drieboeks-meting, drieboeks-meetkunde*.

Trigonométrique, (adj.) *Das daar van is*.

Trilaéral, le (adj. in Meet-k.) *Drie-zydig*.

Trimer, (v. n. gem. w.) *Lustig aan-tappen, voor-gaan*.

Trimestre, (m) *Vieren-tel jaars, quartaal (n), driemaandige dienst, meting o bezolding*.

Timetre, (f. m. & adj.) *Jambisch van 6 voeten*.

Trin, ou Trine, (adj. in Sterre-darings k.) ; *Alpe & trin, drie-vou-dige liden of beschouwing*.

Tringle, (f) *Maat-stok (m) ry (f. der Timmer l.)*; item *gordyn-roede (f)*; *in 't a'g meen een' zere roede, bote lat, riegel of lyf*.

Tringler, (v. a. & n.) *Met de lyn slaan of afsteken (by Hand v. l.)*.

Tringlettes, (f) *Glas-schypen*.

Trinitaires, (m. pl.) *Geloofs-ge-zinden der H. Drie éénigheid*; item *kettens die dezelve bewijzen*; item *trinitarissen*, (*zekere Monnikken dus genaamt, die de Krijten slaaven by de Turken enz. loskopen*).

Trinité, (f) *De Heilige Drie één-heit, Drieuuldigheid* (als: *van één éénig God in dr e Personen*); item 's *seft der H. Drieuuldigheid*; item *de drieuuldigheits-bloem*.

Trinome, (adj. in den ster-ri-gel of Algebra) *Das uit 3 leden bestaat*.

Trinquenin, (m) 's *Hoozste boord (n. eener Galie)*.

Trinquer, (v. n. gem. w.) *Lustig drinken en klinken*.

Tringust, (m) *De fokke-mast*.

Trinquette, (f) *Lul, slag-zell (zeker drieboekz zeit)*.

Trio, (n) *Muziek stuk (concert) van 3 partyen*; item *gezelschap van 3 personen (n)*.

Triodion, ou, Triodon, (m) *Gezang-boek (n. der Grieken dat van Septuagésima tot Paascheb gebrakkt word)*.

Triol-t, (m) *Zeker fransch schim-meliane-dicht van 3 afderlingen, yder an 8 regels, en yder regel van 8 letter-gruppen, met herhalingen (n)*.

Trium-

Triomphal, ale (adj.) *Das tot triumf of zége beboord, als: char, arc triomphal, triumf-wágen; praal-boog, triumf-boog, eere-boog.*

Triomphalement, (adv.) *Op eene zégepraalende wyze, met triumf.*

Triomphant, ante (adj.) *Zégepraalend zégebafsig.*

Triomphateur, (m) *Zégepraalend overwinnaar, een zége-praaler.*

Triomphe, (m) *Zége-praal, overwinning; item zégeviering (f); il ne faut pas chanter le triomphe avant la victoire, men moet niet te voorbaazig in 's roemen zyn, geen bei! roepes of men zy 'er over.*

Triomphe, (f) *Troef; jetter de la triomphe, troef speelen, een troef-blad afslaan; renoncer à triomphe, troef verzaaken.*

Triompher, (v. n.) *Zégepraalen, zégevieren; triumfeeren, met triumf of groote praal als een overwinnaar inryden, ingebaald worden; item een ander overwinnen, overtreffen, te bóven gaan; item ergens op ftoffen, roemen of blydschap over be-roonen.*

Tripaille, (f) *'s Gedarmte, 's ingewand (n), karwei, omslag, pens (f. van een geflagt beest).*

Tripartite, (adj.) *Das in 3 deelen verdeeld is, (meest dus) l'histoire tripartite, de driedubbele of in 3 deelen beftaande kerkelyke befchryving (van Eufebius).*

Tripe, (f) ou **Tripe de velours**, *Tryp, falf; tripes, (pl.) fukken of brokken; tripes de velours, fluwelle lappen of brokken; il fait quelques tripes du latin &c., hy weet eenige fukken en brokken van 't latyn enz.*

Tripes, (f. pl.) *De darmen (m. pl.), 's ingewand, 's ftag (n) pens (f); vuidre les tripes, de darmen fchoon-maaken; rendre tripes & boyaux, fterk braken.*

Tripe-Madame. (*Zie Trique-Madame*).

Triperie, (f) *Pens-bal, pens-markt.*

Tripette, (f) *Klein ingewand, penje (van klein vee of gevogelte).*

Triphthongue, (f) *Een driedekank (vereenigde uitspraak van 3 klink-letters).*

Tripier, iere (m. & f.) *Pens-verkooper, pensenaris; pensvrouw; item (verdocht.) pens-wyf; item voilà une grosse tripiere, dat is een vuile vette zeng; conteau de tripiere, (fpr. w.) mes dat van weér zyden fnyd, dat is, een die 's met beide pariyen boud.*

Triple, (adj. & f.) *Drie-dubbel; bet drie-dubbele of drievoudige.*

Triplement, (f. m.) *Derde verhooging (f. der fchatting).*

Triplement, (adv.) *Driedubbel, drievoudiglyk, drie maal zoo veel.*

Tripler, (v. a. & n.) *Driemaal zoo veel vermeerderen.*

Triplicité, (f) *Drie-dubbelheid; drievoudigheid; item (in Sterre-k.) drie dubbele fchyn.*

Tripliquer, (v. n. in Rechten) *Ten derden maal antwoorden, op het duplicq antwoorden of zich verweeren.*

Tripliques, (f. pl. in Rechten) *Derde antwoord, of wederlegging op het duplicq.*

Tripoli, (m) *Trippel.*

Tripolir, (v. a.) *Met trippel wryven, braineeren.*

Tripot, (m. jen de paume) *Kaasbaan (f); bal-buis, Speel buis (n).*

Tripotage, (m) *Mengel-moes, door-één-gebusfel, gemors (n. van eeswaaren enz.); item konkelerie (f), konkeltwinkel (m), als: là se fait certain tripotage qui sent le maquereillage; item je n'ai que cela pour tout tripotage, dat is al dat ik konde bekómen.*

Tripoter, (v. a. & n.) *Door mal-kander mengen of roeren, door-één-busfelen, morsfen, konkelen.*

Tripotier, iere (m. & f. Maître ou Maîtreffe d'un jeu de paume), *Houder, boofder van een kaasbaan of balbuis.*

Trique, (f) *Kauppel (n. Zie Tricot).*

Triqueballe, (m) *Gefchut-wágen.*

Triquebilles, (f. pl. boers. w.) *Het gemagt of de mannel. reet-l.*

Tri-

Trique-madame, (f) *Kleine donderbaard (zeker kruid).*

Triquenique, (f) *Haar-kloover, twiift over eene bewaaling.*

Triquer, (v. a.) *(een) Uitzoeken, forteeren en eenzylde leggen.*

Triquet, (m) *Brick-plank (f) of keublaar (n. in e n' keublaan).*

Triquetra, (Zie Tric trac en Trépignement).

Triquet, (m. in Waren k.) *De Parfijfke drie-lubble Kroon (f).*

Trirème, (m) *Een Schip met 3 paar riemen (n).*

Trisagion, (m) *Kerk zang waar in 's woord Heilig 3 maal herhaalt word.*

Trisfeul. eule (m. & f.) *Over-oud groot-vader; over-oud groot-moeder.*

Trisarchie, (f) *Gemeenfchappelyke regeering van 3 Perfonen.*

Trisction, (f. in Aret-k.) *Doorfnyding, deeling in drieën.*

Trismegiste, (adj.); *Mercur trismegiste, de Groot-magtige Mercurius (der Egyptenaaren).*

Trismégiste, (m) *Middelbaare kanon-lezer (by Drukkers).*

Trisolympionique, (adj.) *Een die in de olymptfche fpeelen 3 maal den prvz behaald heeft.*

Tripaste, (f) *Winda met 3 katrollen.*

Triffe, ou driffe, (f) *Tálie of reed van een gefchut.*

Triff. labe, (a. j.) *Drie-lettergreep, dat 3 fyllablen heeft.*

Trifte, (adj.) *Droefzig, treurig, droefgeestig, zwarmoedig, bedrukt; il est fort triste de cet événement, by is zeer bedroeft of droefgeestig over die gebeurtenis; chant, fin triste, droefzige zang; droefzig, treurig of ongelukkig einde; temps triste, droefzig of bedroefden weer; il est triste comme un bonnet sans coëf fe (fr. w.) by is van droefheid zeer gellagen.*

Triftement, (adv.) *Beïroeflielyk, droefzighlyk, treuriglyk, zwarmoediglyk.*

Tristesse, (f) *Droefheid, rouw, bedruktheid, zwarmoedigheid, uerfagtigheid.*

Trithéisme, (m. 's Wan-geioof van 3 Góden.

Trithéiste, (m) *Een die gelooft dat 'er 3 Góden zyn.*

Tritou, (m) *Triton (zeker zee-god); item misklaak, flooting (in Maz.).*

Triturable, (adj.) *Wat klein gefloopt of geflooten kan worden.*

Tilturation, (f) *Verbryzeling, flamping.*

Triturer, (v. a.) *Verbryzelen, in flakken flampen of flooten.*

Triviaire, (adj.) *Daar 3 wégen te zamen loopen; place triviale, een drie fprong.*

Trivial, ale (adj.) *Zeer gemeen, gering, laag, beuze áchtig; façon de parler triviale; les écoles triviales, de lange fcholen.*

Trivialement, (adv.) *Op eene gemeene wyze.*

Trivialité, (f) *Gemeenheid, geringheid.*

Triumvir, (m. lees Trionvir) *Een Drieman (een der 3 Heeren die in R men 't oppergebied voerden).*

Triumvirat, (m) *'t Driemanschap (n).*

Troc, (m) *Ruiling, ruilbating, wiffeling, verwiffeling tegen mekander (f); faire un troc; perdre au troc.*

Trocar, (m) *Drickant spits werk. zuig (der wond-b. om 't water af te nopen).*

Trochaïque, (adj.) *Wat met éenen langen en éenen korten voet is (in Lat. Dicht-k.).*

Trochanter, (m. ch. als k. in ontleed-k.) *'s Ronde boven-eind van 's fcherkel-heen (n).*

Troche. (Zie Trochet).

Trochée, (f) *Voet van éenen langen en éenen korten lettergreep (in Dicht-k.).*

Troches, (f. pl. jagt-w.) *Drek, milt van 's wils (m).*

Trochet, (m) *Tros, (van vragen of bloemen by mekander hangende).*

Trochique, (m) *Arizeny-kockje (n).*

Trochoïde, (f. in Mees k) *Gelyke lyn.*

Trochure, (f) *Treffige fakkig van 't gewei van een bert.*

Troëne, (m) *Kroet kruid* (n).

Trogne, (f. *boert*. w.) *Trónle*, (f) *gezig*, *bakkes* (n); *rouge trogue*, ou *trogne enluminée*, *rood of verzoopen bakkes*.

Trognon, (m) 's *Klobbuis*, 's *bart* (n); *trognon de poire*, de *pomme* &c. *trognon de chou*, *kóól-bronk*, *kóól-plak*; *j'en fais autant de cas que d'un trognon de choux*, *ik acht 's geenen kóól bronk*.

Trois, (adj. & f.) *Drie*; *een' drie* (f); *trois fois*, *drie-maal*, *drie-reizen*; *ils sont trois*, *zy zyn met een driën*; *de trois en trois jours*, *om den derden dag*; *le trois du mois*, *den derden der maand*; *Henri trois*, *Hendrik de derde*.

Troisième, (adj. & f.) *Derde*.

Troisième, (adv.) *Ten derde* (en troisieme lieu).

Troller, (v. n. *gem.* w.) *Strasstylen*, *been en weer lopen of draagen*; *troller par la ville*.

Troller, (v. a. *gem.* w.) *Omslepen*, *achter zich hebben*; *il troille toute la famille après lui*.

Trombe, (f. *Trompe*, *Puchot*, *Siphon*) *Hoer*, *water-hoos*.

Trompe, (f) *Wald hoorn*, *Jagthoorn* (m); *item trompe* (n. *dat men tusschen de tanden neemt als men 'er op speelt*); *de tromp of fluit* (f. *van een' Olifant*); *een rond gewelf*; *spreekhoorn*, *roeper*; *item trompet* (*doch alleen tus*) *publier la paix à son de trompe*, *met schoppen geschal de vrede afkondigen*, *publier une chose à son de trompe*, *een ding uitbazuinen*, *waereldkundig maaken*.

Tromper, (v. a.) *Bedriegen*, *bedotten*, *mifleden*; *se tromper* (v. r.) *zich bedriegen*, *zich abuseeren*, *mifstellen*.

Tromperie, (f) *Bedrog* (n), *bedriegery* (f).

Trompeter, (v. a.) *Met trompetgeschal bekend maaken*; *item* (iets) *uitbazuinen*, *klappen*, *waereldkundig maaken*.

Trompette, (f) *Trompet*; *jouer*, *sonner de la trompette*, *op de trompet spelen*, *blaazen*; *emboucher la trompette*, *de trompet aan de mond*

zetten; *déloger sans trompette*, (*spr. w.*) *met een' julle trom verbazelen*, *in de stilte versrekken*; *item* (*met een léger*) *hals over kop en zonder trommel slag op-breeken*; *trompette marine*, *trompet-maryn* (*zéker speeching met éene snaar*); *trompette harmonieuse*, *bas-bazuin*; *schuiftrompet*; *trompette parlante*, *spreek-trompet*, *spreek-buis*; *trompette de mer*, *zéker schulp-visch*; *fêtes des trompettes*, 's *feest der bazuinen of 's nieuwe jaar* (*der Fonden*); *trompette*, *verbessing der siem*; *entonner la trompette*, *hoogdraavend spreken of jchryven*; *à gens de village*, *trompette de bois* (*spr. w.*) *dat is voor boeren goed genoeg*, *of ieder na zyn staat behandelen*; *il est secret comme une trompette*, *hy is een habbelaar die alles verteld*.

Trompette, (m) *Trompetter*; *item uitblaazer*, *lof-tuier* (*van iemands naam*); *item nieuwsverteller of verspreider*, *als*: *c'est le trompette du quartier*, *item c'est un bon cheval de trompette*, (*spr. w.*) *hy is voor een klein gerugje niet bang*.

Trompeur, euse (m. & f.) *Bedrieger*, *mifleider*, *bedriegster*; *c'est un franc trompeur*, *hy is een regte bedrieger*; *à trompeur*, *trompeur & demi* (*spr. w.*) *als men slim is*, *moes men 'er slim ségen weezen*, *of eenem bedrieger verschaiken*.

Trompeur, euse (adj.) *Bedriegelyk*; *des plaisirs trompeurs*, *esprance trompeuse*; *rien n'est si trompeur*, *que* &c.

Trompeux, euse (*Zie Trompeur* adj.).

Trompillon, (m) *Rond verwelfje* (n).

Tronc, (m. *lees Tron*) *Siam*; *item stomp*, *blok* (*van een boom*); *slam*, *slam i áler* (*van een gesticht*); *romp* (*van 's Ligchaam*); *arm-tus* (*in een' Kerk enz.*); *schafst* (*eener pylaar*); *dom-kop*, *dommerik*, *blok*, *houze klaas*; *il faut se tenir au tronc*, *men moet het zéberste kiezen*; *tronc de chou* (*Zie Trognon*).

Tronche, (f) *Ruw stuk hout* (n), *ruuwe blok* (m).

Tronchet, (m) *Blok, bak-blok* (op 3 pooten).

Tronçon, (m) *Een afgebroken, afgefneden stuk, eind* (n), *moot* (f. van iets), als: tronçon de lance, de boudin, de carpe, de brochet &c. tronçon, de *stomp* (van een paardesfers).

Tronçonner, (v. a.) *In stampen, flaksen of mooten snyden.*

Trône, (m) *Troon, Ryks-zéetel*; monter sur le trône, *den troon beklimmen, gaza regeeren.*

Trônière, (f) *Schiet-gas* (n. eener baary).

Tronquer, (v. a.) *Afknotten, afkorten, afhakken* (als takken); verminken, afknotten; tronquer un corps, *een ligchaam verminken*; tronquer, *verminken, vervalschen* (eenig boek of geschrift).

Trop, (adv.) *Te veel, al te veel, te zeer*; j'en ai trop, *ik heb 'er te veel van*; trop peu, *te weinig of al te weinig*; trop grand, *te groot*; trop petit, *te klein*; cela est de beaucoup trop petit, *dat's veel te klein*; trop de civilités, *al te veel beleefsheiden*; le trop d'esprit ne l'incommode point, *'s overstellige verstand enz.*; c'est trop rever, *gy zitte veel ingedagten*; je ne fais pas trop de son avis, *ik ben niet zeer enz.*; trop gratter cuir, *trop parler* nuit (spr. w.) *al te veel is onzen*; vous chargez par trop ce mulet, *gy overlaadt dien muilt-ézel*; le trop, (f. m.) *'s overvullige, 's geem te veel is*; la médiocrité est entre le peu & le trop.

Trope, (m) *Verbloemde of figuurlyke spreekwyze* (f. in Rétor.).

Trophée, (f) *Ziegetéken, teken van overwinning, eer-téken* (n); ériger des trophées; *faire trophée* de quelque chose, *ergaas op roemen.*

Tropique, (m) *Zonne-keerkring* (in Geogra.).

Tropologique, (adj.) *Leen-spreukig, figuurlyk*; sens tropologique.

Troquer, (v. a.) *Ruilen, tuischen, verwisselen, ververschen*; troquer son cheval borgne pour un

aveugle (spr. w.) *een' slechte ruiling loen.*

Troqueur, euse (m. & f.) *Ruiler, verruiler, tuischer, ruilebuiter, twaanselaar, verruister enz.*

Troffe, (f. *Zie Racage*).

Trot, (m) *De Draf* (van een paerd); le grand, le petit trot, *de harde, de zachte draf*; aller le trot, *draaven*, se mettre au trot, *aan 't draaven gaan*; mettre un cheval au trot, *een paerd laten draaven.*

Trotte, (f) *Stuk-wegs*; j'ai fait aujourd'hui une bonne trotte.

Trotte menu, (m. boertigl.) *Muis* (f).

Trotter, (v. n.) *Draaven*; faire trotter un cheval, *un laquais, een paerd laten draaven*; een knecht wakker laten loopen; trotter, *wagelen* (als de eenden, ganzen enz.); trotter (v. a.) un cheval; *een paerd op den draf beryden.*

Trotteur, (m) *Draaver, paerd dat draaft.*

Trotteuse, (f) *Loopster, vromw-perform dat overal loopt.*

Trottin, (m) *Een loop-jongen* (die boodschappen doet).

Trottiner, (v. n.) *Een korten draf loopen* (van paerden gez.); item op de straat omloopen.

Trottoir, (m) *Voet-paß, wandelpaß* (n); item cette affaire, *cette file* est sur le trottoir, *die zaak is op des weg of staat verhandeld*; die jonge dogter gebuurt te worden (gem. spreek-wyze).

Trou, (m) *Een gat, hol* (n), *opening* (f); item een slecht huis of steele, een kruip-in, nest of hol (n); le trou du cul (cu), *'t aars-gat*; trou de chou, (*Zie Trognon*); il boit comme un trou, *hy zuipt geweldig*; il a fait un trou à la Lune (*Zie Lune*); autant de trous, *autant de chevilles* (*Zie Cheville*); souris qui n'a qu'un trou est bientôt prise, *'t is een' slechte muis die maar een gat wees*; il s'est aggrandi par le trou de sa fem.

Trouble, (adj.) *Geroerd, troetel, onklaar, dik, drabbig*; eau.

vin trouble, troebel, drabbig of onklaar wáter; onzuivere of onklaare wyn; pêcher en eau trouble, in troebel water vifchen, of by verdeeldheid zyn voordeel doen; temps, vue trouble, droevig weêr; duifter gezigt.

Trouble, (m) Onsteltenis, beroering, onlust (f) (émotion, désordre, confusion).

Trouble-eau, (m) Fols (der vischers).

Trouble-fête, (m) Een breekspel, vreugde of vrede-floorde, onrustverwekker.

Troubler, (v. a.) Onklaar of drabbig maaken, roeren (als: wyn of wáter); item (iemand) flooren, van zyn stuk helpen, in verwarring brengen; (het gebied) onrusten, ontfleilen; (een land) beroeren; se troubler, (v. r.) dik of onklaar worden; in verwarring kómen, van zyn stuk raaken; ontfleilen; duifter worden of betrekken (als: de lucht).

Troué, ée (adj.) Gegaat, dat met gaten is; vos bas sont troués.

Trouer, (v. a.) Gaten (ergens in) maaken (percer, faire des trous); se trouer (v. r.) met gaten worden of flyten (als kousfen enz.).

Trou-madame, (m) Zéker spel in Frankryk met 13 poorten, 13 galderyen en 13 balletjes.

Troupe, (f) Een hoop, trop (m), fchaare, bende (f); en troupe, par troupe, by ménigste, tropswyze; troupes, (pl.) krygsvolk, soldaten, troepen.

Troupeau, (m) Kudde (f. eene ménigste van fchaapen of ander vee by malkander); item (figuurl.) de Gemeente, de Kerke Gods, ook kudde gemeent.

Trouffe, (f) Bundel (m), pak, (n. iers dat s'zámengebonden is), als: trouffe de foin, een bundel hooi; trouffe, 't krais (van een paerd); porter, monter, se mettre en trouffe (Zie croupe); être aux trouffes de quelqu'un, iemand op de bielen zitten, vervolgen of achter ná jaagen; les ennemis étoient toujours à nos trouffes; trouffe, een pyl-koker of bundel pylen; item messen-

ras (der barbiers); trouffes (pl. Zie Haut de chausses).

Trouffé, ée (adj.) Opgefchort, opgebonden enz.; un repas, un discours bien trouffé, een beknopte en zindelyke maalyd; een wel ingerichte gesprek; voilà qui est trouffé, ou expédié, dat is waerdig of afgedaan; verre rompu & fille trouffée, il n'y a plus de remède, een gebróken glas en eene gefchbondene maagd is niet te herftellen.

Trouffeau, (m) Een bundel (m), pak (n); trouffeau de clefs, de flèches, een bos sleutels, een bundel pylen; trouffeau, uitzetting (f. van klederen, lianen, buisraad enz. die men aan eene dogter boven baare portie ten buuwelyk méde geeft), als: elle a eu un bon trouffeau.

Trouffe-galant, (m) Heftige ziekte, van wat natuur ook, die iemand ylings in 't graf fleep.

Trouffe-queue, (m) Staerts-riem (waar mee de staert van een paerd opgebonden word).

Trouffe-quin, (m) Achterste zadelboog.

Trouffer, (v. a.) Opfchorten, opbinden, enz.; trouffer la jupe, les bas, haar rok opfchorten, opfpellen; zyne kousfen opbinden, oprollen; trouffer, (iers) te zámén rollen, oppakken tot een bundel maaken; (zeilen) oprollen, inbaalen, beftaan; trouffer la queue d'une robe, den fleep van een' rabbers opligten; trouffer bagage, oppakken; item (figuurl.) oppakken, zyn' biezen pakken, met zak en pak verftrekken, vlagten; trouffez chausses, paks uw' biezen; trouffer une branche, een' tak opbinden; trouffer une belle (Zie enceindre); trouffer, wegstrepen, wegrukken, als: la fièvre l'a trouffé en peu de jours; il va être trouffé en male, (fpr. w.) 't zal ras met hem gedaan zyn; trouffer une bouteille de vin, un gigot de mouton, een vles wynenz. fchielyk inflokken, achter de knopen fteeken.

Trouffis, (m) Opnaafsel, opfpelfel (n. aan klederen).

Trouvaille, (f) Een vond of
vondst; item ontcrvragte gelukkige ont-
moeting (van iemand of iets; item
gestrand, gevonden of geborgen goed;
droit de trouvaille, recht of aan-
spraak op gevonden of geborgen goed;
strandrecht.

Trouvé, ée (adj. Gevonden enz.;
un enfant trouvé, een vondeling.

Trouver, (v. a.) Vinden (dat men
zocht); vinden, vinden, ontdekken
(eenig geheim); bevinden, ondervin-
den (expérimenter, voir); trou-
ver bon, goed vinden, goed achten;
trouver mauvais, niet goed vinden,
slegt vinden, afkeuren; item kwalijk
neemen; trouver par hazard, by ge-
val ontmoeten of vinden; je ne fais
où il trouve tout ce qu'il dit, ik
weet niet waar by al 't geene hy
zeft bekomt; trouver à manger, te
wesen verzorgen; aller trouver quel-
qu'un, iemand gaan bezoeken, naar
iemand toe gaan; comment trouvez
vous ce vin là? hoe bevind gy, of,
hoe smaakt u die wyn? il trouvera
à qui parler, by zal zyn man vin-
den, by zal zien met wien by te doen
heeft; vous me trouverez votre
chemin, ik zal u dwarsboomen; il
croit avoir trouvé la pie au nid
(spr. w.) by meent het geheim ondeckt
te hebben; qui bien fera bien trou-
vera (spr. w.), wie wel doet, wel
ontmoet; se trouver (v. r.) en quel-
que lieu, makend r. ergens vinden
of ontmoeten; item zich ergens bevin-
den; cela se trouve fort peu, dat
wordt zeer weinig gevonden, gezien of
bespeurd; se trouver bien, mal,
zich wel, kwalijk bevinden; il ne
s'est jamais trouvé à telle fête,
ou, à telles rôles (spr. w.), by is
nooit zoo ter bruiloft geweest, dat is,
by is ter deege geheld of afge-
roft.

Trouveur, (m) Een speur hond,
brak, opzoeker.

Truand, ande (m. & f. gem. en
eulw.) Een Luitelandooper, schooijer,
deventer; schooijer enz.

Truandaille, (f. eulw.) Bédelaars-
gestuit, koraalpak (n).

Truander, (v. r. eulw.) Schooi-
jen, langs 't land lopen bedelen.

Truble, (f) Een seep-net.

Truc, (m) Truk-tafel (f), biljard
(n).

Truchement, ou Trucheman,
(m) Tolk, vertolker.

Tracher, (v. n.) Schooijen, bedel-
len, troggelen.

Tracheur, enfe (m. & f.) Trog-
gelaar; schooijer.

Truculent. (Zie cruel, bru-
tal).

Truelle, (f) Troffel (f), tra-
weel (n).

Truillée, (f) Een troffel-vol.

Truffe, ou Truffe, (f) Aard-
noot.

Truie, (f) Een zeuge of zog;
truie pleine, dragtige zeuge; truie
qui cochonne, zog die bigt of big-
gens werpt; truie, een' zog dik en
vet vrouw-mensch.

Truite, (f) Forelle, Voorn (zé-
ker vierer visch).

Truité, ée (alj.) Gespikkeld, met
roode vlekken; chien, cheval truité.

Truison, (m) Een woornje (n).

Trumeau, (m) Schakel (m. van
een os enz.); item muur tuschen 2
vensters (f).

Trusquin, (m) Rids-hout, lintiacl
(n. om iers af te passen, by schrynw.).

Truye. (Zie Truie).

Tu, (Pron. pers.) Gy (by 't ge-
meen jy, dy, in 't boogd du, en in
't eng. thou. NB. Tu, toi, te, word
a leenlyk gebruikt als men spreekt tot
zyn, mindere, als tot zyn knegt of onder-
daan; item met wien men zeer gemeenis,
als: tot man, vrouw, kinderen,
broeder, makker enz.; item (in dicht-
k.) tot Koningen of Vorsten enz.;
item by Protestanten tot God, anders
zeft men vous. Zie verder hier over
de Grammaires).

Tu, ue (part. pass. van Taire)
Gezivergen.

Tuable, (adj.) Dat men dooden of
slagen kan of mag; item dat de dood
verdient.

Tuage, (m) 't Slagen: item 's
slagtoen (n. van verken enz.).

Tuant, ante (adj. van Tuer)
Doodend, doodelyk; item zeer lastig
verveelend, allerverdrietigst, als:
cest

TUA. TUB. TUD. &c.

c'est un homme, un travail fort
triant; conversation tuante.

Tu autem, (m. Lat. w.) Wyzend
lyke punt (n), of zwaarigheid (f. eener
zaak).

Tube, (m) *Eene Buis* (f. als: van een verrekijker enz.).

Tubercule, (m) Knobbel (m) zweling, dikte, uitwasling (f. aan vrugten, planten, tans vleesch enz.)

Tubéreuse, (f) *Tuberos* (zékere bloem).

Tubéreux, enfe (ad.). *Kroefsig, knoefsig, bolagtig, bollig*, dat met *bollen of knoeflen* groeit, *uizet of opzwellt* (als aan een' plaats of lid des ligchaams enz.).

Tubérosité, (f) Bollige uitwas-
sing, knoestigheid, zwellings, aigte.

Tudesque, (adj. & f.) *Oud loog-*
dutisch.

Tu-Dieu! (vélere uitroeping by 's gemeen) Myn God! is bet mogelyk!

Tuë, ée (adj.) Gedood (Zie Tuer).

Tue-loup, (m) *Zékeré Wolfs-wortel.*

Tue-mouche, (m) Een' vliegen-
klap (f).

Tuer, (v. a.) Dooden, dood slaan, ombrengen, om 't leeven of om hals brengen, vermoorden (als een man, kind enz.); item ombrengen, verdienen (als: een jong geboren kind); doodschieten (met schiet-geweer); doodfleeken (met een dégen enz.); slaan, slaan (een os enz.); verdryven, item onnuttig doorbrengen (zyn' tyd); bederven, vernielen (als wormen de planten doen ruïner); verveelen, lastig vallen (ennuyer, accabler); vernieft maaken; se tuer, (v. r.) zich zelven dooden, vermoorden, om hals brengen, aan kant maaken enz.; item dood vallen, dood blyven; item zich afsterven, afmatten, plaagen (met eernig werk); tue! tue! slaa dood! slaa dood! (krygs-geroep der Franschen).

Tuerie, (f)'; Slagthuis (n. daar men beestien slaat); item slagging, slagtyd (f. van 't vee); item slagting (f). bloedbad (n. massacre, carnage dans une bataille).

à Tue-tête, (adv.) *Uit al zyn
nagt, als*: crier à tue-tête.

TUE. TUF. TUG. &c. 809

Taeur (m) ou Tueur de cochons, een *verken-slaager* (een die uit slagten gaat); *isem* spek slaager; tueur de gens, *menschen-moorder*; *isem* een *juwelier* (een die op zijn Krygs daaden pocht, en, als 's waare, welk ter neer wil slaan).

Tweefse, (f) Spet-fnagers vrom 3
stem boert.) J gen.

Tuf, (m) Tuf-steen, duif-steen,
tras-steen.

Tuffier, iere (adj.) Terre tuffie-
re, zandjätige, mergelagtige aarde.

Tugue ou Tuque. (f.) Zonne-dek,
scherm, paviljoen (n), tent (f. op een
schip).

Tuiau. (*Zie Tuysau*).

Taile, (f) *pan*, *duk pan* (f),
sègel, *sigbel*, *sigbel fiesz* (w); tui-
le plate, faitière, *platte sigbel*;
vorst pan.

Tuileau ou Tuilot, (m) *Schorsf*,
Asien, van een' pan).

Tuilerie, (f) Pannbakkerij (f),
sigcheloven (m).

Trileries, (f. pl.) Naam van één der Konings- of keizerlijke Parijs.

Tuiler, (m Panne-bakker, tig-
chel-bakker; niem panne-kooper of ver-
kooper.

Tulbentoglan, (m) Tulband-be-
waarder (des Sulans).

Tulipe, (f) *Tulp* (zékere blossom).

Tumefaction, (f) Opzwellung (in Heel-k.).

Tuméfier, (v. a.) *Doen opzwellen, opblaazen*; tuméfier (v. n.), *te tuméfier* (v. r.) *opzwellen, opblozen*.

Tumeur, (f) Gezwel (n), *dikte*,
tuil (f).

Tumalte, (m) Oploep, oprger (m);
item geras (n), beweging (f), al-
larm (n).

Tumultuaire, (adj.) *Das met oproer, alarm, of gewoos geschied.*

Tomeluturment, (adv. Op een
Opzekerige wyze, of met wan-crden.

Tumultueusment, (adv.) *hiet gsvass, orfluiwiglyk.*

Tumultueux, euse (adj.) Op-
rrierig, geraas-maakend, allarm-
makend; trouwe tumultueuse,

Tunicelle, (f) *Linnen rokje,*
 Iii 3 *wan-*

zwammesje (n. zomniger Monnikken).

Tunique, (f) Rok zonder mouwen (der oude Rom.); onder-rok (der Kloofserl.); Koor-rok (n. der Mis-dienaren); item huid (f); vel, vlies, bekledfel (n. in Ontl. k. als: over 's oog; item over vrugten, als: eyen enz.).

Tuorbe. (Zie Théorbe).

Taque. (Zie Tague).

Turban, (m) Tuiband (zeker windfel om 's voofd by de Turken enz.); prendre le turban, denialband aannemen, Turks of Mahometaansch worden.

Turbe, (f. in Rechten) Schaare, vergadering (f), hoop (m).

Turbé, (m) Turfch graf (n).

Turbie, (f) Een hoop (van aarde of fteen).

Turbine. (Zie Tribune).

Turbit, (m) Turbit (zeker fterk-purzeerende wortel).

Turbot, (m) Tárbot (zeker vifch).

Turbotin, (m) Turbotje (n).

Turbulentment, (adv.) Met groot gewoel, geweld of oproer.

Turbulence, (f) Gewoel (n), oproer (m).

Turbulent, ante (adj.) Woelgeestig, woelig, onrustig; elprit turbulent.

Turc, turque (adj.) Turfch; cheval turc; femme turque; à la turque, (adv.) op zyn turfch; le turc, (f. m.) de turfche fpraak; traiter quelqu'un de turc à maure, iemand wreedeiyk mishandelen.

Turcie, (f. oud w.) Steenen.dam (m).

Turcot, ou Turcou, (m) Dreihals (zeker vogel).

Turlure. (Zie Turlure).

Tariféraire. (Zie met Th.).

Turlupin. ine (m. & f.) Een Laffe po fier maaker, een malle gek.

Turlupinade, (f) Kaale of malle boortery.

Turlupiner. (v. n.) Zotte klap u ftaan, laffe boortery of zinspeelingen maaken; turlupiner, (v. a.) quelqu'un, iemand door de zot beudelen, befpoeten.

Turlare ou Tureture, (m. gem. w.) Kuade luim; il est dans son turlare.

Turlure! (interj.) Wel ja! wistewasjes! on dit cela, turlare! Je n'en crois rien.

Turlat, (m) Zekere Leenwerk, die deeze klank heeft.

Turpitode, (f. ignominie) Schande, fchandelykheid, leelykheid (als eene fchandelyke daad fruttende).

Turque. (Zie by Turc).

Turquerie, (f. boert. w. zelden gefr.) Wreedheid.

Turquesque (adj.); Habillé à la turquesque, op de turfche wyze gekleed.

Turquesse, (f) Turkinne.

Turquet, (m) Hondje zonder hair (n).

Turquin, (adj.); Bleu turquin, donker blaauw.

Turquoise, (f) Een Turkois (blaauwe edele fteen).

Tutayer. (Zie Tutoyer).

Tutélair (adj.); Angetutélair, befoermengel.

Tutele, (f) Voogdy, voogdyfchap, momboirfchap (f); item opzigt (n. over iemand).

Tuteur, trice (m. & f.) Voogd, momboir; voogdaffe; item ftek daar een jong boomje tegen op-waft.

Tutie, (f) Koper-roet (n. waar van men oog-zalf bereid).

Tutoiement, (m) Spreekking (f) tot iemand met Tu, toi, te, ton, ta, tes (Zie by Tu).

Tutoyer (v. a.) quelqu'un, is in 's fransch iemand met tu, toi, te &c. in plaats van vous aanspreken (Zie hier over Tu).

Tutrice. (Zie by Tuteur).

Tuyau, (m. conduit) Buis, pyp (f); tuyau de plomb, loode buis; tuyau de cheminée, d'orgue, de verre, de plume, de bled, &c. fchoorsteen-pyp, orgel-pyp, glaze-pyp; pennefchagt (f); firoc-balm (m), enz.

Tymbale &c. (Zie Timbale &c.).

Tympan, (m) 's fchep-rad (n. eenen water-molen); 's rad (n. eenen kraan); 's riedfel (n. in een uarwerk);

symmetrie (n. in 's oor); de *simpon* (n) of *raam* (f. *gener drukpers*).

Tympaniser (v. a.) *quelqu'un, iemand opentlyk bestraffen, over de zékel baalen* (le *décrier*).

Tympanites, (f. m.) *Winderige opzwellling van den onderbuik* (f).

Tympanon, (m) *Een Hakkebord* (zeker *smoor-spel*-s.).

Type, (m) *Afbeeldisel* (n. op een' gedenkpenning); *afdrukfel*, *model*, *figuur* (n) of *gedaante* (f. van eenig ding); *item een' druk-letter* (f); *l'Agneau Pascal étoit le Type de J. C. het Pasch-lam was een afbeeldisel of de schaduw van J. C.*

Typique, (adj.) *Afbeeldend, zinnebeeldig, verbeeldend.*

Typographe, (m) *Boek-drukker.*

Typographie, (f) *Boek-drukkery, Druk-konst.*

Typographique, (adj.) *Druk-konstig.*

Typographiste, (m) *Druk-konstenaar.*

Tyran, (m) *Wreeddaart, dwingeland, geweldenaar, onbarmhartig mensch; un mari tyran, een dwingeland van een man, een die zyne vrouw hard behandelt.*

Tyranneau, (m) *Kleine dwingeland, streng Heer.*

Tyrannicide, (m. & f.) *Tyrannenmoorder; tyrannicide, (m) een' tyrannen-moord* (f).

Tyrannie, (f) *Wreedheid, geweldenaar, dwingelandy.*

Tyrannique, (adj.) *Gewelddadig, wreed, gestreng, onbarmhartig.*

Tyranniquement, (adv.) *Gewelddadiglyk, op eene wreede wyze.*

Tyranniser, (v. a.) *Wreedelyk handelen, met geweld regeeren, gruwzaam plaagen.*

Tzar, (m) *De Tzaar, of Keizer van Moskoviën.*

Tzerienne (adj. f.); *Sa Majesté tzerienne, zyne of Hare tsaarische Majesteit.*

Tzarine, (f) *De Tzaarin of Keizerin.*

U.

U. (m) *U.* (f) *De 20ste Letter van 's A. B. C. en 5de Klink-Letter.*

Ubiquiste, (m) *Een Doctoor in de Godgeleerdheid die geen vast Collegie heeft.*

Ubiquistes, ubiquitouses, ou ubiquitaires, (m. pl.) Geloofs-genooten van de Alomtegenwoordigheid van Krist Ligchaam.

Uciade, (m) *Rydende bote* (by de *Turken*).

Ulcération, (f) *Verzweering.*

Ulcère, (m) *Zweer, eiser-buil* (f).

Ulcéré, ée (adj.) *Gezwooren, verzwooren, tot eiser geworden, aangebooken; item verbitterd, vergamd; un cœur ulcéré, een verbitterd gemoed, dat in 't booze staat; une conscience ulcérée, een knaagenden boos geweeten.*

Ulcérer, (v. a.) *Doen zweeren, aan 't zweeren helpen, tot eiser doen worden; item verbitteren, boosaardig maken.*

Ultérieur, eure (adj. 's tegengestelde van *citérieur*) *Das aan de overzyde of aan geene (gintse) zyde legt, opper; la Pomeranie citérieure & ultérieure, neder en opper Pomeran.*

Ultérieur, eure (adj.) *Das zich verder uitstrekt, of nog daarenboven is, als: il se reservoit encore des demandes ultérieures à celles déjà faites, by voorbeheld zich nog verdere vorderingen by de vorigen te mogen voren.*

Ultraméditerranée, (adj. in *Rechts*) *Das over de midden of helfte is.*

Ultramontain, ne (adj.) *Das over 's bergte is.*

Ulyssé, Ulyssit, Koning van Ithaca.

Umbilic, (m. is *Onst. k.*) *Navel.*

Umbilical, le (adj. in *Onst. k.*) *Das tot den navel behoord; cordon umbilical, navel-streng.*

Un, une, (adj.) Een, eene; un homme, een man; une femme, eene vrouw; un, une (un seul, une seule) één, één; un homme, één man; une femme, éne vrouw (wordende in dezen zin ook op un & une gelyk in 't duitſch ſterker gedrukt); il y a un Dieu, daar is een God, niem daar is én, dar is, een éénig God; la vérité est une, de waarheid is éénig; depuis un jusqu'à cent, van één tot honderd; un à un, één voor één; ce n'est tout un, 't is my onverschillig of éven éens; tout revient à un, 't komt alles op 't zelve uit; l'un & l'autre le fera ou le feront, beide, alle beide zullen het doen of maaken; ni l'un ni l'autre ne vaut rien ou ne valent rien, geen van beiden deugt wat of is goed; ni les uns ni les autres, noch de eenen noch de anderen, of geen van allen; l'un vaut l'autre, het ene is zo goed als 't andere, of d'ene is den anderen waerdig; ils s'aiment l'un l'autre, ou les uns les autres, zy beminnen malkander; l'un portant l'autre, dóór malkander, als: j'ai acheté cela 5 fois la pièce l'une portant l'autre; les mariés feront uns & communs en biens, de echte lieden zullen eens goederen gemeenschappelyk bezitten.

Un, (f. m.) Een één (f. in Reken-k.); il faut ajouter là un un, men moet daar eene één byvoegen; une (f. f.), als: vous m'en a ez donné d'une (ſpr. w.) gy hebt my ſchoon betrekken of geſept; il peut bien la compter pour une (ſpr. w.) dat's voor éens en wie: meer.

Unanime, (adj.) Eenpaarig, eensdragtig, eensgezind.

Unanimement, (adv.) Eenpaariglyk, gezamenlykerhand.

Unanimité, (f.) Eensgezindheid, eenpaarigheid.

Unguis, (m. Lat. in ontl. k.) Nagel (ongle).

Uni, ie (adj. van unir) Veré-nigd, i'zamengevoegd, verknigt; ils sont fort unis, zy zyn naauw veré-nigd; les Provinces unies, de veré-énigde Landſchappen; planches bien

unies, wel inééngevoegde planken; uni, ie, gelyk of effen gemaakt, geſlegt (applané); uni, ie, effen, gelyk, glad, als: chemin uni; place unie; fil uni, gelyk geſponnen garen; toile unie, glad geweeven lynwaad; habit, linge uni, een effen kleeid (zonder cieraad); effen linnen (zonder kant); jambe toute unie, een been dat overal éven dik of zonder knip is; un habit, homme tout uni, een ganſch eenvoudig gewaad; een eenvoudig of ſlegt en rechs man.

Uni, (adv.) Glad, effen, éven, gelyk; cela est fort uni, meitre à l'uni, gelyk of effen maaken.

Unième, (adj. nooit alleen gebr.); Vingt & unième, trente & unième, een en twintigſte enz. cent & unième, honderd en énie.

Uniforme, (adj.) Gelykvormig, éénerlei, dat zich geëyk is (qui est sans variations); ouvrage, habit ſentiment, conduite uniforme.

Uniforme, (f. m.) Montuur, monſtering, regterens kleeid.

Uniformément, (adv.) Gelykvormiglyk, op éénerlei wyze.

Uniformité, (f.) Gelykvormigheid, overéénkomſt.

Uninen, (adv.) Glad, effen, gelyk; travailler de la toile uniment; planer ou raboter un morceau de bois uniment; uniment, eenvoudiglyk, gemeen, burgerlyk; s'habiller, vivre uniment.

Union, (f.) Verééniging (als: van Ziel en Ligchaam); ééndragt, éénsgezindheid, éénigheid; vivre dans une étroite union; union (convé-nance des couleurs dans un tableau) overéénkomſt.

Unique, (adj.) Éénig, éénige, éénigſte, enfant, fils, fille unique, éénige of éénigſte kind; éénige of éénigſte zoon enz.; mon unique espoir, ou espérance, myne éénige of éénigſte hoop; il est unique dans son espèce, hy is de eenigſte in zyn ſoort.

Uniquement, (adv.) Ééniglyk, al-teenlyk; i. s'applique uniquement à &c.

Unir, (v. m. j'unis; nous unisſons

UNI. URA:

sons &c.) *Veréénigen, verbinden, by één-voegen, s'zamen-voegen* (joindre ensemble); *stem gelyk maaken, effen maaken* (rendre égal, applanir); *s'unir, (v.r.) zich veréénigen, s'zamen-voegen of verbinden, tot één Ligchaam worden.*

Unisson, (m) *Over één stemming, gelyk luidendheid, accoord* (in Muz.).

Unitaires, (m. pl.) *Voorstanders der Godheid in één ééniq Persoon, of bestryders der H. Drie-éénheid.*

Unité, (f) *D'éénheid, éénheid (in getal), als: l'unité de Dieu, de l'église; unité, gelykheid, éénheid-overéénkomst (van iets dat overút of doe gaands 's zelve is).*

Unitif, ive (adj.) *Veréénigend.*

Univalve, (adj. & f.) *Das maar ééne schelp heeft (van schelp-wissh. gez.).*

Univers, (m) *'s Heel-al; 's geheel-al* (n); *Hemel en aarde; stem de geheele wereld of aarde; montrer à tout l'univers, aan de ganstche wereld toonen; aux bords de l'univers, aan de einden der aarde of wereld.*

Universalisme, (m) *Leere der algemeene Genade.*

Universaliste, (m) *Voorstander der algemeene Genade.*

Universalité, (f) *Algemeenheid.*

Universaux, (pl. m.) *Algemeene bewoordingen of termen (van iets in Logica, als: Genre, Espèce &c.); stem algemeene uitschryvingen (eenw. Ryksdags in Poelen).*

Universel, elle (adj.) *Algemeen; l'église universelle; un homme universel, een man in alles ervaren.*

Universellement, (adv.) *Algemeenlyk.*

Université, (f) *Hoghe school (der fraaye Wetenschappen).*

Univocation, (f. m. Logica) *Éénuigheid.*

Univoque, (adj. & f. in Logica) *Eénduidig (qui n'est pas équivoque).*

Uranie, (f) *Eéne der 9 Zanggodinnen die (volgens de verai bijelen der cute beelden) over de Herreckende 's bestel had.*

URA. URB. URT. &c. 873

Uranographie, (f) *De Heelalbeschryving.*

Urbanistes, (f. pl.) *Noten van de Ste Clara orden.*

Urbanité, (f) *Gemanierdheid, gesetendheid.*

Ure, (m) *Een wilde os.*

Urebe, (m) *Een boom-worm.*

Urétéres, (m. pl. in Onst. l.) *Water leezen (die 's wáter naar de blaas leiden).*

Urètre, (m. in Onst. k.) *Pees (waar door 's wáter uit de blaas loept).*

Urgent, te (adj.) *Dringend, boozdringend, geuo; necessité urgente.*

Urinal, (m) *Pis glas* (n).

Urinaireur, (m) *Een daker, d.m. pniaar.*

Urine, (f) *De pis* (f), 's wáter (n).

Urinier, (v. n.) *Piffen, wáteren.*

Urineux, euse (adj.) *Pisagtig.*

Urne, (f) *Kruik* (f) of *pot* (m. waar in d'ouden de asen der dooden bewaarden, stem hun siembrieftjes verzamelden en uitrokken); *stem een jeene-naas, pot of gal* (in een tuiz of onder te 's schurfsen).

Ursulines, (f. pl.) *Ursuliner nonnen.*

Us, (m. pl.) *Gebruiken* (n. pl.) *gewoontens* (f. pl.), als: les us & coutumes de la mer, 's zee-rechts of reglement; *stem de gebruiken en gewoontens der zee.*

Usage, (m) *'s Gebruik* (n) of *de gewoone, m. l. (f. coutume); 's gewoot of v. l. (n. jouissance d'une chose); nut, voordeel* (n. profit); *oeffening, gebruik* (p. r. que, exercice); *interdire l'usage du vin &c., 's gebruik van den wydz enz. verbieden; faire un bon ou mauvais usage de &c., ten goet of kwaad gebruik maaken van enz; on n'en tire au cun usage, men trekt 'er geen nut of voordeel van; mettre en usage, in 's gebruik in zwang of gewoonte brengen; perdre l'usage de la parole, de la raison, de l'usage verliezen, 's gebruik, van zyn verstand misfen; cela n'est plus en usage, dat is niet meer in 's gebruik of in zwang; ce*

mot n'est pas du bon ou du bel usage, als men cierlyk spreekt gebruike men dat woord niet; mettre tout en usage pour venir à bout d'une chose, alles in 't werk stellen om iets ten einde te brengen, onder de knie te krygen, of te bekomen; avoir le droit d'usage d'une chose, het recht van 's genot of 's vrngs-gebruik van iets hebben, (als: van een wei, bosch enz.); an usage, (by Boek-verk.) een boek dat dagelyksch in gebruik is, (als: een gebeden-boek of kerkboek).

Usager, ire (m. & f.) Een of eene die 't recht heeft om brandhout in een bosch te bakken, of zyn vee op eene gemeene wei of bei te dryven.

Usance, (f) Gewoonte, praelyk (in den handel); item uso of termyn van een wisselbrief van 1 maand of 30 dagen na dato in Frankryk; une lettre à usance, à deux usances.

Usant, ante (adj.) Gebruikende, genieetende; item verslytend.

Usé, ée (adj.) gebruik; item versloeten, afgesloeten, oud; habit usé; usé, ée, afgesloeten, afgeslooft, uitgeput, uitgemereld; homme, esprit, corps usé, terre usée; item des arguments usés, oude en voor lang wederlegde bewysstukken.

Usé. (f. m. Zie Ufer 'f. m.).

Ufer, (v. & n.) Gebruiken, beziigen, noodig hebben, aflyten, verslyten; afstoven, uitputten, uitgmerelen; ufer deux habits, trois paires de souliers, un chapeau &c. tous les ans, alle jaaren twee pakken kleeren enz. verslyten of draagen; une trop grande application ufer le corps & l'esprit, al te sterken toelag sloft of slyt het ligchaam en den geest af; ufer, gebruiken, rattigen, verdoen (als: slyt of drank enz.; (con-farmer); ufer le verre, het glas pollyten; ufer de douceur, de violence &c., zigtigheid enz. gebruiken; ufer de regime, op zyn diët leeven, of een gezette maat in 't eeten en drinken houden; ufer de quelque chose, ergens gebruik van maaken; ufer une cave de teinture, alle ma-

gelyke kleuren in een kuip of ketel verwen; en ufer bien ou mal avec (envers) quelqu'un m't iemand wel of kwalyk te werk gaan, bem wel of kwalyk behandelen, bejegenen; il en use honnêtement, by gaat schikkelijk te werk, of bandelt heuschelyk; comment en usez vous avec cet ami? hoe behandelt gy diem vriend? chacun en use comme bon lui semble, een ieder maakt of behandelt het zoo als 't hem goed dunkt; il en use comme des choux de son jardin, by gebruikt het als of het zyn eigen waare; s'ufer, (v. r.) verslyten, aflyten, slyten, vergaan, uisteeren, zyn' kragt of pit verliezen.

Ufer, ou usé (f. m.) 't Gebruik, 't draagen, 't slyten (n) de sleet; ce drap est d'un bon ufer, ou bon à l'ufer, dat laken is van een goede sleet, of goed in de sleet, goed in 't draagen; cet homme est bon à l'ufer, die man is goed in den omgang.

Usité, ée (adj.) Gebruikt, gebézigd, gebruikelyk, in 't gebruik; mot usé, een gebruikelyk woord; cette expression n'est guere usitée, die uitdrukking word weinig gebruikt of gebézigd.

Usnée, (f) Eiken-mos; usnée humaine, mos die op de bersfempan van een mensch groeit (welke men voorgeeft 't bloeden uit de neus te stoppen).

Usquebac, (m) Zekere sterke liquer.

Ustensile ou utensile, (f. m. & f.) Reuten gereedschap, handwerks-tuig of gereedschap (n. dat men dagelyks gebruikt); item al 't geen iemand aan een Soldaat by hem geïnkwar-tierd moet verschaffen; item 's servies-geld dat een burger betaald als by geene inkwartiering heeft.

Ustion, (f) Bransling, verbranding (by Apothekers).

Ususpion, (Zie Prescription).

Usuel, elle (adj.) Gebruikelyk, gewoonlyk, dat gemeenlyk of dagelyksch gebruikt word, als: habit, mot usuel; plantes usuelles.

Usufructuaire, (adj.) Vrugt-gebruik-

bruik verschaffend, als: droit Ufa
fructuaire.

Ufafruit, (m) 's *Frugt-gebruik*,
's *vrugt genos* (n- van eenig goed dat
aan ander bezit).

Ufafruitier, iere (m & f.) *Frugt-
gebruiker; vrugt gebruijster.*

Ufaaire, (adj.) *Woekeragtig*, dat
woeker of ongeoorloofde winst in zich
bekelft; profit ufaaire, een' woeker-
winst.

Ufaairement, (adv.) *Op eeno
woekeragtige wyze, woekeragtiglyk.*

Ufure, (f) *Woeker, onbeoorlyke
winst of intrest; prêtér à ufure*, op
wieker leenen of uitzetten; rendre
avec ufure, dubbel vergelden of
weergeeven; ufure, flyting, aflyting
(als: van kleeieren, hui raad enz.).

Ufurier, iere (m. & f.) *Woeker-
voar; woekeraarfter.*

Ufarpateur, trice (m. & f.) *Een
overweldiger, onrechtmaatige bezit-
ter; bezitfter, een die zich op eene
onwettige wyze meester van eenig land
of goed maakt.*

Ufarpation, (f) *Overweldiging,
onrechtwaerdige aanmaatiging, oecé-
gering of bezetting (van iets).*

Ufurper, (v. a.) *Overweldigen,
onrechtwaerdiglyk in bezit neemen of
hebben, zich tegen alle rechts aanmaa-
tigen als zyneigen; ufurper un païs,
une terre &c.*

Ut, (m) *Us (zékere noot in Mu-
ziak)*

Utenfile. (Zie Uftenfile).

Uterin, ine (adj.) *Van moeders
zyde, als: freres utérins, fœurs
utérines, halve broeiers of zufters,
broeders of zufters van moeders zyde
(dat is van ééne moeder, maar niet
van éénen vader).*

Utile, (adj.) *Nuttig, nut, dien-
ftig.*

Utile, (f. m.) 's *Nut*, 's *voordee-
lige* (n); préférer l'utile à l'agréa-
ble.

Utilement, (adv.) *Nuttylyk, dien-
ftiglyk, voordeliglyk.*

Utilité, (f) *Nut* (n), *nuttigheit*,
diarft (f), *voordee.* (n).

Uvée, (f) *Derde oogenvlies* (n).

V.

V. (m. spreek Ve), V. (f) *21ste
Letter van 't A. B. C., een mede-
klinker.*

V. betékend s in 's rom. getal,
en met een fchraffe daar boven
5000.

Va, 3de pers. van 's pres indic.
en 2de van den imperat. van 's werk-w.
aller; als: il va, by gaat; va,
ga; va t'en, ga heen.

Va, (loic, ou j'y consens), *Wel
bet zye zoo.*

Va, (m. in 's bafab-sp.); *Le sept
& le va, de intog en nog zéven maal
zoo veel.*

Vacance, (f) *Openftand, ledig-
ftand* (m. van eenig ampt of bedie-
ning).

Vacances, (f. pl.) *Stilftand* (m),
vier tyd, vacantie (f. der Schoolen).

Vacant, ante (adj.) *Openftande,
ledig-ftande, ledig, als: charge,
abbaye vacante; biens vacants,
goederen zonder erfgenamen.*

Vacarme, (m) *Geracas, gerier,
yffelyk leeven of geweld* (n).

Vacation, (f) *Bernip, ambag;
(n), neering, banseering* (f); avoir
une bonne vacation.

Vacations, (f. pl.) *Stilftand* (n);
vacantie (f. der Gerechts hoven of
Rechts gedingen); item befteedde tyd,
vacatien; item loon of vacatie-gelden
(der Rechts-bedienenden).

Vache, (f) *Een koe of koei; va-
che marine, zee koe; lavache men-
gie, de koe bulke of loeis; traire une
vache, een' koe melken; faire cou-
vrir une vache par le taureau,
een koe by den ftier brengen; la vache
vêlé, de koe kalfst; une vache à
lait, een' melk-koe, of iemand daar
men veel voordeel van trekt; il a
mangé de la vache enragée* (spr.
w.) *by heeft voor de hond gefloopen,
wat by gewoond, wat gezien of uit-
ge-*

geftaan; quand chacun se mêle de son métier les vaches font bien gardées (spr. w.) als ieder voegt voor zyn' eigene dur, dan is 't voor alle deuren eeben, of als ieder op 't zyne let dan gaat het goed; aussi tôt menrt veau que vache, (spr. w.) de jonge liefs sterven zoo wel als d'oute; prendre la vache & le veau, (spr. w.) een bezwangerd meiste vrouwen; le diable est aux vaches, dat 's een yffelyk lieven of geweld, s'il ne tient qu'à battre, la vache est à nous, als 't alleen op 't vegen aankomt zoo hebben wy 't gewonnen, of zoo is het ons; il est forcier comme une vache, by is geen sôveraar; une grosse vache, een lomp en ongechikt vrouw-mensch, een regie koe; vache, een koe-huid, jugs, vuid leers; coudrer une vache, een' koe tuid lozjen.

Vacher, ere (m. & f.) Koe-berder, koe-wagter, vee-dryver; koe-wagster, melk-meis; quel vacher est cela? wat lomp vlezel of bengel is dat?

Vachérie, (f.) Koe stal (m); koe-melkerye (f).

Vacillant, te (a. j. on prononce les 2 il) Wagzelend; item wankelend, wankelbaar, wankelmoedig, onstandvastig; esprit, pied vacillant.

Vacillation, (f.) Wagzeling, schud-ding; item wankelmoedigheid, wiffeling, onstandvastigheid.

Vaciller, (v. n. chanceler) Wagzelen, schudlen, flingeren, niet vast staan; item wankelen, wiffelen, onstandvastig zyn être irrésolu; item wankelen, huperen, niet by zyn stuk blyven (in de rezen).

Vacue, (a. j. f. in Rechten) Lédig, lédigstaande, als: possession vacue.

Vacuite, (m.) Nutteloosheid die gelooft dat 'er iets in ligt is.

Vacuité, (f. in Natuur-k.) Lédigheit, ruimte daar niets is.

Vade, (f.) Inlog (in een schip); aas-deel, wasing (in een schip enz.).

Vademanque, (f. Bink. w.) Ver-wintering van de broefsta.

Vademecum, (m. Lat. w. lesj-

kenende wandels met my, Een boek of iets anders dat men overal by zich heeft.

Vadrouille, (f. Zie Fanbert).

Vagabond, onde (adj.) Omzwer- vend, omdolend; être vagabond, geen vaste woonplaats hebben, omdoolen, zwerven van de eene plaats naar de andere.

Vagabond, onde (f. m. & f. in een kwaplen zin) Landlooper, schooijer, schooijster.

Vagabonner, (v. a.) Omzwerwen, achter 't Land loopen, dan hier, dan daar zyn.

Vagant, (m) Een strand-looper, strand-dief, een lédig-ganger die by storm langs 't strand omziet of 'er wat te kaapen valt.

Vagin ou Vagina, (m. in Onil. k.) De scheede der lyj-moeder (le col de la matrice).

Vaginal, ale (adj.) Dat daar van is.

Vagissement, (m) 't Geschreeuw of geweet der jonge kinderen.

Vague, (f. Golf eener rivier); baar of golf (der zee).

Vagne, (adj.) Wydlooppig, ontepaald, wild, als: discours, des-fins, pensées vagues, losse of onbepaalde r. den enz. die mess regt be- do len.

Vague, (adj.) Woest, lédig, als des lieux vagues.

Vague, (m) De ruimte (der lucht).

Vagument, (adv.) Onbepaaldelyk, op eene losse wyze, zonder ergens be- paald op te doelen.

Vaguemestre, ou Vaguemestre, (m) Wagen-meester, Veld-tuig-meester (in een Leger).

Vaguer, (v. n.) Heen en weér zwerven of lopen.

Vagues, ou Brastoirs, Roer-stok- ken (by draaiwers enz.).

Vaigrage, (m) 't Voeren of bekleeden van een schip van binnen (n.).

Vaigrer (v. a.) un vaisseau, een schip van binnen bekleden.

Vaigres, ou Végres, (f. pl.) Wa- geringen, wégeringen, bulkenningen (pianken waarmede een schip van bin- nen gevoerd of bescheuten word.

Vail-

Vaillamment, adv.) Dapperlyk, manhaftiglyk, manmoediglyk.

Vaillance, (f.) Dapperheid, manmoedigheid, manhaftigheid.

Vaillant, te (adj.) Dapper, dapperlyk, manhaftig, manmoedig.

Vaillant, (f. m.) (iemand) Gantsche bezit, vermogen (n) of rykdom (m); manger tout son vaillant, al wat men heeft verteren; avoir cent mille écus vaillant, honderd duizend ryksdaalders bezitten.

Vaillantise, (f. oud en boer. w.) Manhaftige dand, helden-fluk (Prouesse).

Vaille. (Zie by Valoir).

Vain, zine (adj.) Iedel, vergeeffsch, vrugtelooz int. de vains efforts, vrugtelooze of vergeeffsch pogingen; une espérance vaine, eene iedele hoop; la vaine gloire, de iedele eere, roem of glorie; un homme ou esprit vain, een iedel, loofdunkel of verwaand mensch; vain tombeau, een ledig graf; un temps vain, zoel of smoor-keest weer; en vain, (adv.) te vergeeffsch, vrugtelooz, idelyk, ydelyk.

Vaincre, (v. a. je vains, tu vains, il vainc, nous vainquons &c. je vainquis &c. je vainquis &c. j'ai vaincu &c. je vaincrai &c. que je vainque &c. que je vainquisse &c.) overwinnen, overmeesteren; vaincre ses ennemis, ses passions &c.

Vaincu, ue (adj. & f.) Overwonnen; les vaincus, de overwonnenen.

Vainement, (adv.) Te vergeeffsch, idelyk, zonder nut; tenter vainement une chose, iets vergeeffsch blyaan; vainement, idelyk, verwaandelyk.

Vainqueur, (m) Een overwinnaar.

Vair, (m. in wapen-k.) Graauw en witte pels of zilvere bellen op een blaauw veld, (in een wapen); il porte de vair, hy voert enz.

Vairé, ée (adj. in wāren-k.) Met een pels en zilvere bellen of met blaauw en zilver gevoederd.

Vairé, (m) ou Vairée, (f) Zce. graaf, wier.

Vairen (adj.); Cheval vairen, een paard met witte ringen om doogballen, of dat tweeërlei oogen heeft.

Vais. (Zie Aler).

Vaiffeau, (m) Een vat (n. allerlei slag van vat-werk, 't zy roet, kruik of pot, un vase); vaiffeau de terre, een aarden vat; vaiffeaux, vaten (de Ligebaams); vaiffeaux spermaticques, de zaad-vaten; les vaiffeaux d'éléction, d'iniquité, d'ais-morérens vaten; de vaten des toorns of der ongerechtigheid; un vaiffeau fragile, een broos vat; item een zwak vat of gestel (als: de vrouwen).

Vaiffeau, (m) Een groot gebouw (n. als: een Kerk enz.); l'Eglise de Saint Pierre à Rome est un beau vaiffeau.

Vaiffeau, (navire) Een schip; vaartuig (n); un vaiffeau de guerre, een Oorlog-schip, Kryg-schip; vaiffeau marchand, koopvaardy-schip; vaiffeau pavillon, een vlaggen-schip, commandeurs-schip; vaiffeau de ligne, een linie schip; vaiffeau corsaire, een roef schip, kaaper; vaiffeau garde-côtes, een kustbewaarter; vaiffeau de transport, een transport-schip; vaiffeau de conserve, een konvoi-schip; vaiffeau du premier, du second rang &c., een schip van den eersten rang enz.; vaiffeau qui se manie en se porte bien, een schip dat wel naar 't roer leeft; vaiffeau qui porte bien la voile, een schip dat veel zeil voerem kan; vaiffeau qui porte mal la voile, een rank schip; vaiffeau qui est trop sur l'avant, trop sur le cul, een schip dat van vooren of van achteren te diep gaat; vaiffeau incommode, een beléidigt of schadeloos schip; ce vaiffeau dénuacrera un tel jour, dat schip zal op dien dag misloopen of zyn nut niet maken.

Vaiffelle, (f. nom coll.) Keuken-goed, tafel goed (n. als: setbest's, bord, den glazen, zout-vaten enz.); vaiffelle d'argent, d'étain, de terre, 't zilver-werk, 't zilver-feruies; 't sinnen goed; 't aarde-werk; on a remué la vaiffelle, (spr. w.) men heeft zyn goed bestaagen.

Val, (m. en pl. vauz, *meest aldus*) le val de laize, *het dal (n) of de vallei (f) van laize*; par munts & par vauz, *aan berg en daalen*; (anders gebruike men *vallee*).

Valable, (adj.) Van waarde, dat gelden kan, goed, aangemeelyk; *afte valable*, een is reedten beftaanbaar gefchreift; *excuse valable*, aangemeelyke verfebooning.

Valablement, (adv.) Op eene wyze die goed en van waarde is.

Valant, (part & adj. van valoir) Gellende, waardig zynde.

Valet, (m) *Knecht, huisknecht*; dienaar, oppaffer; valet de chambre, *kamerdienaar*; valet d'écurie, ou d'étable, *eensftal knecht*; valet à tout faire, *een zwabber*; *pluim-graaf*; *fighefte*; valet, *hoer (in 's kaars fpr.)*; valet de miroir, *fleu-piankje van een ftande fpieler*; valet de porte, *ftuk lood aan en deur (waar door ze van zelf weeren)*; valet, *laarzenknecht*; valet, *klemtaak (by timmerl.)*; *faiete le bon valet*, (fpr. w.) den gediensfigen fpeelen, *een ogen-dienaar zyn*.

Valetage, (m. weinig gebr.) Dienftbaarheid, *knechtschap (f)*.

Valetaille, (f. *Verfchiet. w.*) Dienftfigens, *knechts (m. pl.)*; *tros (m.)*, *gezolg (n)*.

Valeter, (v. n.) Den gediensfigen fpeelen, *op een' ftuuffche wyze (iemand) oppaffen, om voordeel te behaalen*.

Valétudinaire, (adj. & f.) *Ziekte'ek, onpaffelyk; een ziekelyk m nfeh.*

Valeur, (f) *Waerde, waerdy*; *chofe de valeur*, een *tyftbaar ding*; *de nulle valeur*, van geene waarde; *terre qui est en valeur*, een *akker die in goeten ftat is*; *des non-valeurs*, *onverkoopelyke waaren*; *valeur*, *dapperheid, moed, manhaftigheid*.

Valeureusement, (adv.) *Dapperlyk*.

Valeureux, eufe (adj.) *Dapper, Hoofmoed g.*

Validation, (f) *Wettiging, goedkeuring*; *een r rikening, inde Reur-k.*

Valide, (adj.) *Kloek en gezond*, *als: contraindre les mendiants va-*

lides à travailler; valide, *deugdig, wettig, goed en van waarde*, *als: afte, contrat valide*.

Validement, (adv.) *Beoorlyk, op eene wyze die goed en van waarde is*.

Valider, (v. a.) *Wettigen, doen gelden, goeden van waarde maaken, bekrachtigen*.

Validité, (f) *De deugdelykheid, wettigheid, beftaanbaarheid*, *als: la validité d'un afte, d'un mariage &c.*

Valife, (f) *Maniel-zak, poft-zak (m)*, *valies (n)*; *adieu la valife*, (fpr. w.), *alles is weg, daar is geen hoop meer*.

vallée, (f) *Dal (n)*, *vallei (f)*; *vallee de misere, de larmes, jammer-dal; traanen-dal*.

Vallon, (m) *Klein dal (n)*.

Valoir, (v. n. je vauz, tu vauz, il vaut, nous valons &c. je valois &c. je valus &c. j'ai valu &c. je vaudrai &c. que je vaille &c. je vaudrois &c. que je valusse &c. valant) *Gelden, waard of waardig zyn*; *item deugen, goed zyn*; *cette pièce vaut 20 fols, dat ftuk doord of gelt 20 ftuivers*, *of is 20 ftuivers waardig*; *le boiffeau de Bied vaut tant, 's fchepel koorn gelt of koft zoo veel*; *il vaut fon pefant d'or, by is zyns wigt te goud waardig*; *vous ne confilerez pas ce que vaut le perfonnage, gy befchouwde des mans waardig niet*; *cela ne vaut rien, dat deugt niet*, *is niet goed*; *item niets waardig*; *ne donner qu'un écu de ce qui en vaut dix, maar één ryksftaaler geeven voor iets dat 10 waard is*; *ne faire rien qui vaille, niets doen dat deugt*; *tant que je vaudrai quelque chofe, zoo lang ik infiaat of nuttig ben*; *un averti en vaut deux*, (fpr. w.) *die op zyn boede is, is zoo goed als twee*; *la terre lui vaut dix mille francs par an, zyn (baar) land goed brengt hem (baar) 10 duizend guldens 'sjaars op*; *l'un vaut l'autre, de eene is zoo goed als de andere, of de eene is den anderen waardig*; *vaille que vaille, 's kofte wat 's wil, of daar kome van wat 's wil*, tout

VAL:

tout coup vaille, *luk of raak*; faire valoir, *doen gelden*; item in aanzien brengen, *bevorderen*, *nuttig maaken*; faire valoir une pensée, *eene meening of gedagten wel staaven*, *kragt byzetten of ophelderen*; faire valoir une terre, *een land of landgoed door goed bestier voordeelig doen zyn*; il est d'un honnête homme à faire valoir les gens de mérite, *'t is de plicht van een rechtschapen mensch luden van verdienst te bevorderen*; faire valoir sa charge, *son argent*, *la faveur de quelqu'un*, *zyn amp; enz. zich nuttig of voordeelig doen zyn*; faire valoir une pretention, *eene vordering vervolgen*; se faire valoir, *zich doen gelden*, *zich in aanzien brengen*, *soonen was men doen kan of wie men is*, *als: il faut un peu se faire valoir dans le monde*; valoir (v. imperf. il vaut, il valoit, il valut, il a valu, il avoit valu, il vaudra, il vaudroit, il auroit valu), *als: il vaut mieux, het is beter*; il auroit mieux valu (il auroit été meilleur, ou plus à propos de) *se taire, que &c.*, *'t zou beter geweest hebben te zwijgen, als enz.*; il vaut autant le lui donner que prêter, *'t is juist zoo goed hem zulks te schenken als te leenen*; bonne renommée vaut mieux que ceinture dorée, (spr. w.) *een goede naam is beter als olie*; un tiens vaut mieux que deux tu l'auras, (spr. w.) *één vogel in de hand is beter als twee die vliegen, of het zekere gaat voor 't onzekere*; il fait ce qu'en vaut l'aune, (spr. w.) *by weet by ondervinding was het is, by heeft zulks meer bygewoont of gezien*; tant vaut l'homme, tant vaut sa terre, (spr. w.) *'t oog van den meester maakt de paarden vet, en 't oog van de vrouw houdt de keuke net*; cette chose vaut à présent mieux denier, *qu'elle ne valoit maille, dat ding is veel verbeterd*; le feu ne vaut pas la chandelle, (spr. w.) *het sop is de kool niet waard*, *il vaut mieux plier que rompre*, (spr. w.) *'t is beter te buigen als te breeken*; cet homme en vaut bien un autre, *die man is zoo*

VAL. VAN. VAP. 879

goed als een ander; cela vaut fait, *dat is zoo goed als gedaan*.

Valon. (Zie Vallon).

Value, (f. in Recbten); La plus value, *de meerdere waarde, overwaarde (wan 's geen een ding kost, l'excédent)*.

Valvulaire, (adj. in Ontleed.k.) Klap vliezig.

Valvule, (f. in Ontleed.k.) Klapje, klap-vlies, klap-deurtje (n).

Van, (m) Een wan, *koorn-wan*.

Vanant, ante (adj.); Papier vanant, *middel soors papier*

Vanité, (f) Iedeleid (f); vanité des vanités, *tout est vanité*; vanité, *verwaandheid f*, *hoogmoed (m)*, *iedele glorie (f)*; sans vanité, *zonder roem gesproken*.

Vaniteux, ense (adj.) Verwaand.

Vanne, (f) Sluis-deur, schut-deur (f), *móleschus (n)*.

Vanneau, (m) Een Kievit.

Vanner, (v. a.) (Koorn) wannens

Vannerie, (f) Mandemaakery (f), *'t mande-werk, 't mande maaken (n)*.

Vannets, (m. plur. in Wápenk.) Schulpen, *waar van men 't twendige ziet (f. pl)*.

Vannette, (f) Mandje om haver voor de paerden in te zuiveren (n).

Vanneur, (m) Koorn-wanner.

Vannier, (m) Mandemaaker (een die allerlei teen-werk maakt).

Vantail, (m. vantaux pl.) Blad (n), *klap (f. van een' dubbele deur)*.

Vanter, (v. a.) Roemen, *groots opgeeven, hoog opuyzelen*; se vanter (v. r.) *zich beroemen, roemdraagen, snoeven (over iets)*; item voorgeeven, *zich sterk maaken (van iets te konnen doen)*.

Vanterie, (f) Snoevery, pogche-ry, opnyding.

Vanteur, (m) Roemer, pogcher, snoever.

Vantiller, (v. n.) ('t Wáter) schas-ten, *afstutten, afdommen*.

Vapeur, (f) Damp, *woasem (m. die uit de aarte enz. opstijgt)*, *damp, rook (eener brandende fakkel)*; vapeurs (pl.), *dampsen, opstijgingen (der mazg, der lijfmoeder)*; rabatre les vapeurs de la rate, *de milt.*

dan-

830 VAP. VAQ. VAR.

dampen of de zwaarmoedigheid verdryven.

Vaporation, (f) Damping (in Chym.).

Vapoureux, euse (adj.) Dampig, vol damp of wassers.

Vaquant. (Zie Vacant).

Vaquer, (v. n.) Loozig staan, ledig zijn, open staan, als: bénéfice vacant, ou qui vaque, een openstaande kerkelyk amp; vaquer (avoir vacances), rust-dagen of vacantie hebben, zyne verrichtingen staaken; vaquer à ses affaires, à l'étude, zyne zaken enz. wel gáte staan of verrichten.

Varangues, (f. pl.) Balk-stakken, leggers, vloer-houten, wangsen (houten waar op de borden van een schip gemaakt word); vaissaux à plates varangues, een plat boomt overtuig.

Varech, (m) Al 't gene de zee van haar eigen gewas, of van schip-braken of wrakken op 't strand werpt; droot de varech, 't strand rocht (of a aanfrank die een Strand meester in Normandië op zodanig goed leeft).

Varenne. (f) Grote vlakke, warrande, wildbaan (f) jachtland (n).

Varet, (m) Een g-zonten schip.

Variabilité, (f) Veranderlykheid, ongestadigheid.

Variable, (adj.) Veranderlyk, wisselbaar, ongestadig.

Variante, ante (adj.) Veranderlyk, ongestadig. die of der dijn; veranderd; meest dus: humeur, esprit variant; humeur variable. (Zie changeant).

Variantes, (f. plur.) De verschillende verklaringen van een vers enz.

Variation, (f) Verandering. ver-scheidenheid (hoedzakeheid was tens dat niet alors 't zelfde is): la variation de la voix, de verandering (of de verheffing en daling) der stem; la variation de la boussole, de miswysing van 't kompas.

Varicos, (f) Gezwollene of dikke bloed aders.

Varié, ée (adj.) Verscheiden; gescheiden.

Variar, (v. a. & v. changer,

VAR. VAS. VAT.

diversifier) Veranderen, verscheiden maaken, schakeeren; nu dus, dan zoo maken, als: varier un ouvrage d'esprit, les couleurs &c. varier, (v. n.) veranderen, nu dus, dan zoo zijn of worden, ongestadig, veranderlyk of verscheiden zijn, goenen vasten strek houden, als: varier dans son sentiment, dans ses réponses, dans ses dépositions; la lune varie dans son cours; l'aiguille de la boussole varie de deux degrés à cette hauteur, de kompas-naald heeft op die hoogte 2 graaden miswysing.

Variété, (f) Verscheidenheid; variété d'opinions; la variété plaît.

Varierum, (m. plur. lat. w.) De verschillende uitleggers der oude scrijftsen.

Varlet. (ou w. Zie valet ou page).

Varlope, (f) Grove schaaft, roffel-schaaft.

Varre, (f) Een elle of el (in Spanje en Portugal); item harpoen ter schildpadden vangst.

Varrer, (v. a. & n.) Schildpadden met een harpoen schieten.

Vartieur, (m) Schieter daar van.

Vartigué, (interj.) De droes! dat je de drommel haalt!

Vasculaire, (adj. in Ontleedk.) Dat vol vaatjes is.

Vase, (m) (in letterlyk) Een vat (n) keld of pul (f), (doch betekend race) een offer-vat; item een vaas (in Bouwk.).

Vase ou vase, (m) Slyk (m), modder (f. op den grond eener rivier).

Vaseux, euse (adj.) Modderig, symrig.

Vasire, (f) Symrige oord.

Vasif, ale (m. & f. in plur. vasifant) Een leen-man; onderzoet; ondeedman, eer-vrouw; een die opeenes anders grond woont en daar van afhangt.

Vasilege, (m) Leen-manschap, leen-bulke (f); item leen-recht (n).

Vaste, (adj.) Zeer groot, wyf of uitgebrekt, vaste plaine, campagne, folitude, chateau; avoir l'esprit, le génie fort vaste; former de vastes desseins.

Vati-

VAT. VAU. VAY. &c.

Vatican, (m) 's *Vankass*, 's *Pouslyk Paleis te Rómen*; craindre les foudres du vatican.

Vacinateur, (m. zellen gebr.) *Waarzegger*.

Vaccination, (f. weinig gebr.) *Waarzegging*.

Va-tout, (een woord in zekere spelen gebr.) *Ik waig' den heelen inleg of pos*.

Vavain, (m) *Vertal touw*, meer-touw, *trei vaau* (n. van een schip).

à Vanderoute, (adv.) *In wan-or-den, hals over kop*; fuir à vaude-route.

Vaudeville, (m) *Straat-dancie*, *straat lixje* (n. dat gemeenlyk enige beschimping of g-schietenis beelst).

Vaudois, (m. pl.) *De waldenzen* (zekere Geloofs-gezooten).

à Van l'eau, (adv.) *Met den stroom*; ce bateau va à van l'eau, *item tout est à van l'eau*, *alles is weg of verlooren*; il envoie tous mes ordres à van l'eau, *by staat alle myne bevelen in den wind*.

Vaurien, (m) *Een deugeniet*, *schurk*, *schubbejak*, *plag*.

Vautour, (m) *Een Gier*, *een gryp of gryp vogel* (zeker roep-vogel); ils tombaient sur lui comme autant de vautours, *zy vielen op hem als zoo ve de gryp-vogels*; vautour, *vervolger*; c'est le plus cruel de mes vautours.

Vautrait, (m) *De wilde zwynen-jagt of de toertusling*, (als: de bonden enz. daar van).

Vautrer, (v. a.) *Wilde zwynen of ander verscheurend wild met bul-bonden jaagen*.

Vautr. (Zie Veautrer).

Vaux. (Zie Vai).

Vayvode, (m) *Een woiwode*, *Land-vogt* (in Poelen en elders).

Vaze. (Zie Vase).

Veau, (m) *Een kalf*; item *kalfs- vleesch*; *kalfs-lêder* (n); veau de lait, *een zuig-kalfje*; veau gras, *een vet kalf*; item *vet kalfs-vleesch*; veau mort-né, *een nuyter kalf*; item *nuyter kalfs-vleesch*; veau marin, *een zee-kalf*; bouillon au veau, *kalfs-soep*; kalf-wat; rôlé en veau, *in kalfs-*

VEA. VED. VEG. &c 881

leër gebonden; tuer le veau gras, *'s verse kalf slag n*, *een welkomst-maatryd aanrechten*; aussi tôt meurt le veau que la vache (Zie vache); adorer le veau d'or, *het goude kalf aanbidden*, *by eenen ryken gaan gottliken*; faire le pied de veau à quelqu'un, *voor iemand joebatsen*, *soetjagen*, *laage komplimenten maaken*; fièvre de veau, *klein koortse of rikling*; veau, *kalf*, *een dik en kort stuk hout* (by timmerl.).

Veautrer, (v. n.) *se veautrer* (v. r.) *Zich wenelen*, *omwentelen* (in den flyk); zich dompelen, *wentelen* (in allerlei ongehoudenheid enz.).

Vedasse, (f) *Weed asch*.

Veeler. (Zie Vêler).

Vedette, (f) *Kuiter wagt*, *schild-wagt te pîerd* (voor 't huis van een Generaal of in een léger).

Végétale, (adj. & f.) *Das wass n of groeijen kan*, *groeibaar*, *als: plantes végétales*, ou les végéta-bles, *de gewass n of planten*.

Végétal, ale (a. j.) *Das tot plant-gewassen behoord*, *of dat wass of groeit*; les végétaux, (f. m. pl.) *de ge-wass n* (die uit de aarde voortkimen).

Végétant, ante (adj.) *Wassende*, *groeyende* (van planten gez.).

Végétatif, ive (adj.) *Das een groeyend vermôgen heeft*.

Végétation, (f) *Wassing*, *groeying*.

Végétaux. (Zie onder Végétal).

Végéter, (v. n.) *Wass n*, *groeijen*, *uitfchieten*, *groen wor en*.

Véhémence, (f) *Hêvigheit*, *drift* (f), *tever*, *indruk* (m); parler avec véhémence; item véhémence, *ge-wet*, *ongefatmigheid*, *bevigheid* (als: van een storm enz.).

Véhément, ente (adj.) *Hêvig*, *heftig*, *teverig*; *driftig*, *gewalddig*, *strik*; orateur, *feu véhément*.

Véhémentement, (adv. in Recht.) *als: véhémentement suspect d'a-voir &c.* *zeer sterk verdagt enz.*

Véhicule, (m) *Das geene waar-med een gereesmiddel dat lèlyk van maak is in genomen word*; item cette considération a servi de véhicule pour le résoudre.

Véille, (f) *De waakt*, *nag-*
K k k wss.

waakte, *wagt*, *nagt-wagt* (f); *chau-delle de veille*, *nagt-kaars*; les anciens divisoient la nuit en quatre veilles, *de ouden verdeelden de nagt in 4 waaken*; *veilles* (pt.) 't *waaken*, *opzitten*, *arbeiden*, *studeeren* enz. *des nagts*, 't *nagtbraken*, als: *se fatiguer par de longues veilles*; *veille* (le jour précédent) *de dag of avond te voren*, als: *la veille de son départ*, *de dag voor zyn vertrek*; *la veille de Pâques*, *de Noël &c. Paasch-avond*, *Kers-avond* enz.; à *la veille* (adv. sur le point) *op het punt*, *op den oever*; il est à *la veille de sa mort*, *de sa ruine*; nous voici à *la veille d'une grande guerre*.

Veillée, (f) *De waaking* (by een' zieken); *item een avond-gezelschap* (*wan geburen die 's avonds by mekaar komen praaten, spinnen* enz.); aller à *des veillées*, *gaan kort-avonden* (*byboerengez.*); *pâté de veillée*, *passei die de meester aan zyne knechts geeft tot een teken dat ze dan wederom by de kaars moeten arbeiden*.

Veiller, (v. n.) *Waaken*, *wakker zyn*, *niet slaapen*; *item nagtbraken*, 's *nagts bezig zyn*; *item waaken*, *op zyn goede zyn* (*être sur ses gardes*); *item* (*over of op iets*) *waaken*, *een waakend oog houden*, *naauw letten*, *zorg draagen*, 't *opziigt hebben*; *veiller*, (v. a.) *bewaaken*, als: *veiller un malade &c. veiller quelqu'un*, *iemand bespieden*, *vagaan in zyn' daaden of gangen* enz.; *veiller le cable*, *une ecoute*, *op het kabel* enz. *passen*, *acht-geeven*.

Veiller, (m) *Onophoudelyke arbeid die naar en dag voortgaat*.

Veillerie. (Zie *Veillée*).

Veilleur, (f. m.) *Lyk-bewaaker*; *bewaakster*.

Veilloir, (m) *Werk-stoel* (*der schenm.* enz. *daar zy 's avonds by zinnen te arbeiden*).

Veillote, (f) *Hoopje boot in een wei*.

Veine, (f) *Ader*, *bloed-ader*; *veine cave*, *de bolle lever-ader*; *veine porte*, *artériefse*, *lactée*,

de poort-ader; *de slag-ader*; *de melk-ader*; *veine poétique*, *dicht-ader*, *dietskundige geest*; *veine d'eau*, *d'or &c.*, *water-ader*, *goud-ader*, enz.; *veine*, *ader*, *strep* (*in 't bont*, *bloemen* enz.).

Veiné, *ée* (adj.) *Geëderd*, *met aderen*.

Veineux, *euse* (adj.) *Alerzig*, *dat vel aderen is of dezelfde betreft*.

Velant, *Woord der Jaegers om de benden aan te zetten als zy 't haas zien*.

Vêler, (v. n.) *Kalven*; *vache qui vèle*.

Vélin, (m) *Hoorn-perkamens*.

Velite, (m) *Lig; gewapende krygsmen* (*der oude Rom.*).

Velléité, (f. in Thtol.) *Enkele wil zonder uitvoering*.

Vélocité, (f) *Gezwindheid*, *snelheid*.

Velours, (m) *Fluweel*, *fulp* (n); *velours façonné*, *ras*, *plain*, *gebloemd*, *geschoren*, *glad of effen fluweel*; *chemin*, *paroles de velours*, *een gladde weg*; *zagte woorden*.

Velouté, *ée* (adj.) *Fluweelagtig*, *pluizig*, *als fluweel gemaakt of zich vertoonend*; *item des ongles veloutés*, *lange nagelen met een' zwarten rand*; *vin velouté*, *oude donker-roode wyn*.

Velouté, (m) *Fluweel-lint*; *item 't fluweelige*, 't *donzige* (n. *zommiger bloemen*); 't *hairige* (n. *eener maage* enz.); *de donkere kleur* (f. *van een' edelen steen*).

Velouter, (v. a.) *Als fluweel maaken*.

Veltage, (m) *Het peilen of roeyen van naale waaren* (*in Frankryk*).

Velte, (f) *Eene maat van omrents 6 pints* (*dienende om te peilen*).

Velter, (v. a. jauger) *Peilen*.

Velteur, (m) *Een peiler*.

Velu, *ue* (adj.) *Hairig*, *ruig*, *vol hair*; *animal velu*; *mains velues*; *item fromage velu*, *bescimmelde kaas*.

Venaïson, (f) *Wild-braad*, *venezoen* (n. *dat is*, 't *viesch of een gerecht van 't groote wild*, *als beren* enz.

enz. 's kleine wind noemt men Gibier; venaison, 's vet van 's grootste wild.

Vénal, (adj.) Verkooplyk, te koop, veil; office vénal, een verkoopelyk amt, bediening die men voor geld bekómen kan, ame vénale, laoge en eerlooze ziel die om een uirge win zich verpand of laat omkopen; plume vénale, eerloos schryver d'e enz.

Vénalement, (adv.) Op eene laoge, haatzuchtige en eerlooze wyze.

Vénalité, (f. qui est vénal) Verkoopelykheit (der ampten); snoode en eerlooze verpandelykheid of verhuuring (des gemoeds).

Venant, ante (adj.) Komende; les allants & venants, de gaande en komende menschen; ma maison est ouverte à tous-venants, myn huis staat voor een ieder open; avoir mille écus de rente bien venant, duizend ryksdaalders aan vaste inkomende renten hebben.

Vendange, (f. Récolte des raisins) De wyn-oest of inlezing, inzaameling der druiven; faîte vendange, de druiven snyden, leezen of inzámelen, wyn-oegsten; prêcher sur la vendange, gesellig van 's drinken fraaen; item zyn glas voor zich houden, altoos praaten en niet drinken; vendanges, (pl.) de wyn-est, de tyd der druif-lezing; edes paniers, vendanges sont faites (spr. w.) 't is 'er med' gedaan, daar is geen uitkomst of hoop meer, de klugt is uit; 't is se laat of moeter na de moetheit.

Vendangeoir, (m) Wyn-oegstschuur (f).

Vendanger, (v. a. & n.) Druiven leezen, inzámelen, inoegsten; item verwuesen, als: la gelée &c. a tout vendangé.

Vendangeur, euse (m. & f.) Druiven-snyder, wynlezer; druiven-inzámelaar.

Vendeur, venderesse, (m. & f. in Rechten) Verkooper; verkoopster (van eenig land enz.).

Vendeur, euse (m. & f.) Verkooper; verkoopster; kraamer; kraamster; vendeur d'écaillés, de marée,

de charbon &c., oester man, oester verkooper; zee-visch-verkooper; kool-verkooper enz.; vendeuse de beurre, de jammes &c., bôter-verkoopster, bôter-vrouw, bôter-boerin; appel-vreau, appel-verkoopster, appel-verkoopster enz.; vendeur d'allomettes, zwavelstok-verkooper; item een lorenkraamer, een' die met beuzelingen voor den dag komt; vendeur de tannée, een wintmakter, die veel beuist maar weinig geeft; vendeur de mithridate, d'orviétan, de thériaque, een kwakzalver.

Vendication, (f. in Rechten) Aanspraak, terug-eisching.

Vendiquer, (v. a. in Rechten) Aanspraak maaken, de band opleggen, terug rikken als zyn eigendom (Zie revendiquer).

Vendition, (f. alleenlyk zomtyds gebr. in Rechten) Verkooping (Zie vente).

Vendre, (v. a. je vends; nous vendons &c. je vendis &c.) Verkoopen; vendre en gros, in 't groot of in 't gros verkoopen; vendre en détail, in 't klein verkoopen of uislyten; vendre au poids de l'or, zeer duur verkoopen; vendre à vil prix, tot een' geringe prys, te geefs verkoopen, tot een' schandelyken prys geeven; vendre comptant, voor gereed geld verkoopen; vendre à credit, of credit verkoopen, borgen, uitsborgen; vendre par commission, voor of op een anders rekening verkoopen; vendre à l'encan, by uitroeping (publiek) verkoopen; vendre à pinte & à pot, by de kan of kleine maas verkoopen; vendre à affiette, gassen zetten, ordinaris bouden; il vend bien ses coquilles, by wege zyne waar wel te verpassen; à qui vendez vous vos coquilles? wie dank u dit gy voor hebt? se vendre, (v. r.) zich zelven verkoopen; item malkander verkoopen; item verkogt worden; livre qui se vend, boek dat verkogt word; fille qui se vend, jonge dogter die voor geld baare eere verkogt; ils se vendent les uns les autres, zy verkoopen malkander; à vendre, (adv.) veil, te koop; mai-

ion à vendre, een huis dat te koop komt.

Vendredi, (m) Vrydag; le vendredi saint, goede vrydag.

Vendu, ve (adj.) Verkogt, afgezet, vertierd, uitvoerkogt, als: marchandise vendue; itemami vendu, verkogte of verraden vriend.

Véné, ée (adj.) Dat een smaakje of een snuffie heeft, naar beslorven nield smaaks of begint te rieken (van alcohol gez.).

Vénéfice, (m) Vergiffiging, vergoeving, ombrenging met vergift; item hexery, idery (f).

Venelle, (f) Sira je, (n. alleen dus) enfler la venelle, de vlugt neemen, 't haazen-pad kiezen.

Vénéneux, euse (Zie Vénimex (dit beter is).

Vener, (v. a. Zie chasser).

Vener, (v. n.) Naar 't wild smaken, een raakje kyaan, bifferuen.

Vénéral, (adj.) Eerwaardig, die of 't eerbiedigheid verdien; le vénérable, de geyrdte Hofsie of 't Hoerwaardige (in de R. K.).

Vénération, (f) Eerbiedigheid, eerbied, ontzag; avoir de la vénération pour les chof's sacrées, pour les grands hommes.

Vénéraler, (v. a.) Eerbiedigen, eerbied of hoog-aebting toedraagen.

Vénérle, (f) De Jagt, berie-jagt, jagerij (f); item 't jagt-euig; item jagt-boek (n, jagt befehryzing (f).

Vé érien, enne (adj.) Dat van Venus is of de wellust heeft; plaisir vénérien, de Venus-vermaaklykheid; mal vénérien, cu maladie vénérienne, véus-ziekte, véus-kwaal, de spanfabe pokken.

Véneur, (m) Jaager, Jagermeester; Grand véneur, Offierjaager-meester.

Vengeance, (f) Wraak; prendre ou tirer vengeance d'un affront, zich over eenhebbelijking wreken; cette chose crie vengeance, die zaak roept om wraak.

Venger, (v. a.) Wreken, wraak effenen; se venger (v. r.) de quelqu'un, over iemand wraak neemen;

se venger for quelque chose, zies op iets wreken; item zyn fbaade op iets verbaalen, als: se venger sur le deffert.

Vengeur, Vengereffe, (m. & f.) Wrecker; wrecker.

Vengeur, Vengereffe, (adj.) Wrekkend; un Dieu vengeur; une main vengereffe.

Vendat, (m) Dagvaardiging van een onder-Rechter voor een boogere vier'chaar, om zich te komen verantswoorden.

Vénial, elle (adj.) Vergeeflyk, als: péché vénial.

Véniblement, (adv.) Vergeeflyk.

Vénimeux, euse (adj.) Vergiftig, fenyig.

Venin, (m) Vergift, feny (n).

Venir, (v. n. je viens; nous venons &c. je viens &c. je vins &c.) Komen enz.; je viens de Paris, ik kom of kome van Parys; venez avec moi, komt of gaat met my; venir au devant de quelqu'un, iemand te gemoet kómen; son malheur est venu d'avoir &c. zyn ongeluk is gekómen enz.; quand la fièvre me vient, je &c. als ik de koorts kryg' enz.; il lui vint une pleurésie, hy kreeg enz.; il ne m'est rien venu à la Lotterie, ik heb niets in de Lotery bekómen; cet arbre vient bien, die boom wast wel, komt wel voort; le bled, de vin vient bien en cet endroit; venir à maturité, ryp worden; item meerderjaavig worden; il faut en venir là, daar toe moet men kómen, dat moet men ondergaan; pour en venir là, il faut du temps, om zoo verre te geraken enz., cela est venu à rien, dat s'op niets uitgekómen, uiteloopt; venir à bout d'une chose, een ding ten einde, ter uitvoer brengen; venir à la traversé, in den weg kómen, dwarsboomen, verbinderen; il lui vint dans l'esprit, daar viel hem in den zin of daar seboos hem by; l'eau m'en vient à la bouche, 't water loopt 'er my van uit de mond, of ik water-tande 'er van; en venir aux mains, handgemeen worden, vegen; en venir à

la force, aux menaces, aux injures, à un procès, tot geweld enz. *kómen*; tout lui vient à rebout, alles slaagt hem naar wind; cet habit, ce foulier, ce titre vous vient bien, dat kled. enz. slaat of past u wel; cela est venu en coutume, en proverbe, dat is tot een gewoonte enz. geworden; il ne fait qu'aller & venir, hy doet niets als gaan en kómen; l'aller & le venir, 't gaan en kómen; il ne fait que de venir, hy is zoo even, zoo aanflonds gekomen; il vient d'arriver, de sortir, de mourir, by is zoo even aangekomen enz.; je viens de recevoir des nouvelles, ik heb nu ryding ontvangin; d'où vient que vous avez tardé si longtemps, van waar komt het, of wat is de reden enz.; venir en avant, opkómen, te voorschyn kómen; les siècles à venir, de toekomstende eeuwen; le bonheur à venir, de toekomstende gelukzaligheid; s'en venir, kómen, voorskómen.

Vent, (m) De wind enz.; un vent fort, violent, véhément, impétueux, furieux, chaud, froid, doux, rafraichissant, sec, humide, een sterke wind enz.; les 4 vents cardinaux, de 4 hoofdwinden; vent d'est, de sud, d'ouest, de nord, d'est, te wind enz.; le vent souffle, ou il fait vent ou du vent, de wind blaast, 't waait; le vent s'élève, de wind begint te ryzen, op te steeken; le vent tombe, de wind slaakt of gaat leggen; vent de terre, de mer, land-wind; zee-wind; vent blanc, een drooge wind; vent coulis, togt-wind, togt; faire du vent, wind maken; remuer, waaien; faire vent arrière, ou avoir le vent en poupe, voor de wind zeilen; il a le vent en poupe, het gaat hem alles voor de wind; être au dessus du vent, boven de wind zyn; gagner le vent, de loof krygen; être ou tomber sous le vent, onder de wind zyn of in ly overvallen; aller debout au vent, tegen de wind opzeilen; faire vent large, ruim-gevoers zeilen; serrer le vent, de

wind inknypen, dat by de wind zeilen; avoir des vents, winden in 't zyn; hebbe; cheval qui porte au vent, paert dat de kop omhoog steekt; cheval qui a du vent, een leug, is paerd; instrument à vent, een blaas-speel-saig; retenir son vent, zyn' adem inhouden; tourner à tous vents, met alle winden draaijen. onbestendig zyn; vent, lugt, rook (als een bond van 't wild heeft); avoir le vent d'une chose, de het van een zaak hebben, iets 'er van bespuren; avoir du vent dans la tête, winderig, opgeblazen, broemoedig zyn; arbre qui aime le rhin vent, een boom die de opene lucht bemint; donner du vent à un tonneau, een vat lucht geeren; il est logé aux quatre vents, zyn huis is overal open; il est au dessus du vent, (spr. w.) hy is boven Jan, hy heeft zyne voordeelen op 't drooge; quel bon vent vous a-t-il? by was geluk komt gy hier?

Ventail, (m) Kleugel, klap (f. eener voorw-deur of porte-triflée); item blind (n. voor een venglier).

Ventaille, (f) Opening des helms voor de mond (in een wapen).

Vente, (f) Verkoop (m), vertier (n), verkoop, uiting (f); mettre ou exposer en vente, te koop stellen; item in de veiling of verkoop brengen; marchandise de bonne vente, waar die wel afgaat; acheter du vin à la vente, wyn in de veiling of in 't bakken kopen; ventes & honneurs, teel geld; ventes & lods (Zie Lods); ventes, verdeling, part et dat men 's jaarlyk in een bosch lofs en verkops.

Venter, (v.n. & imperf.) Waayen; item lugten, uitkloppen (als: een sapje enz.); il vente, het waait.

Venteux, (adj.) Winderig, al: temps, endroit venteux; les pois sont venteux, de erwten zyn winderig, opgeblazen of verweeken wind.

Ventier, (m) Kooper van een goet bosch hout.

Ventilation, (f) Waardeering der goederen in een st. r. huis (f. on-
Kkk 3

tot eene gelyke schepping en deeling te kómen; évaluation; item onderzoek (n. eener zaak, discussie).

Ventiler, (v. a.) Waardeeren, schatten (als: goederen die verdeeld moeten worden); ventiler, onderzoeken (als: een vraagstuk).

Ventolier, (adj. m.) Wind-beminnend (van Valken gez.).

Ventosité, (f.) Windrigheid, opgeblaazenheid, opzwellings, wind (in 't Ligchaam).

Ventouse, (f.) Kop, laat kop (f. by heel m.); lucht-gas (n. aan een buis, thee-pot, smelt-oven, keimelyk gemak enz.); riool (n), waterloop (m. onder aan een' muur).

Ventoufer, (v. a. appliquer d.s. ventouses) Koppen zetten, koppen (dus: met koppen de kwaadaadige vogels uit 's Ligchaams trekken).

Ventre, (m.) De buik: le ventre supérieur, 's boven lyf; le bas ventre, de onder-buik; lâcher le ventre, den buik lozen; avoir le ventre libre, een open lyf of stoelgang hebben; avoir le ventre paresseux, ou n'avoir pas le ventre libre, hard lyvig of verstopt zyn; manger, boire, rire à ventre deboutonné, onmatiglyk zwelgen of zich te versten eeten enz.; ventre paresseux, een luyard, ledigganger; passer sur le ventre à son ennemi, zyn' vyand geheellyk verslaan; ventre, baar moeder; ventre, buik (eener tonne, kruik enz.); ventre bien, ventre saint gris! stopperment! datje de drommel baale!

Ventrée, (f. portée) Een' draagt (f.), of worp (n. van jonge dieren).

Ventricule, (m. in Onl. k.) De maag (f. waaria de suize verhuwd); item de bolligheid (f. van 's kars en de berfennen).

Ventrière, (f.) De buik riem (m.).

Ventriloque, (adj. & f. m. & f.) Die uit den buik spreekt en wiens stem van verre schynt te kómen.

Ventrouiller (v. n.); Se ventrouiller (v. r.) zich in den slyk om wenselen (van wilde zynnen gez.).

Ventru, ze (adj.) Dik-buikig, dik-lyvig.

Venu, ue (adj. & f.) Gekómen; le premier venu, d'eerst kómen-de, un nouveau venu, een nieuweling.

Venne, (f.) Komst enz.; votre venue me rejouit; j'ai fait 3 quilles de venue & 6 de rabat, ik heb 3 lége's in 't uitwerpen geslaagen en 6 by den terug slag; arbre d'une belle venue, een boom die wel opschiet of wast; tout d'une venue, (adv.) op éine reis, te gelyk, teffens; item vu. út éen dik, van éene dikte; jambe tout d'une venue, een been dat onder en boven éen dik is; c'est un homme tout d'une venue, hy is een mensch zonder proportie, een ongeschikte blok, een slaak van een mensch; les allées & venues, de gangen en komsten, 's heen- en weergaan, de heen- en wegrizen.

Vennle, (f.) Adertje (n.).

Vénus, (f.) Vénus, min-gódin, góddinder liefde; item welles, onkuisheid; item de planeet vénus; item kóper (in chym.); venus orientale, occidentale, de morgen-ster; avond-ster.

Vêpre, (f. m. cul w.) De Avond.

Vêpres, (f. pl.) Avond-dienst, avond-zang, vespers (in de R. K.).

Ver, (m.) Een worm, pier, pier-worm; ver à soie, een zy-worm; ver de terre, een card worm; ver luisant, een glirster worm; ver, maade of moai (f. in kaas) tirer les vers du nez à quelqu'un (spr. w.), iemand uitbooren; il est nud comme un ver, hy is zoo naakt als een pier, hy is dood arm; ver rongeure, een kaaagend geweten.

Veracité, (f.) Waarheid, waar-âgtrigheid (van tats).

Verbal, ale (adj. in spraak k.) Werkwoordig; nom verbal.

Verbal, ale (adj. in Rechten) Woordelyk, mondelijk, mondeling, promette verbale, mondelinge belofte; Procès verbal, schriftelyk opstel, bericht of verslag eenes Rechters enz. over 't geene hy van de partijen voor en tegen gehoord heeft.

Verbalement, (adv.) Mondeling.

Verbaliser, (v. n. in Rechten) Een ge-

geschrift of offiel maaken van 't geene gezegt word.

Verbaliser, (v. n. gem. w.) Langdraadig in zyn' reden zyn, veelwoorden gebruiken die niets ter zaake doen.

Verbe, (m) *Het Woord*, *Gods Zoon*; le verbe incarné, *het vleesch geworden woord*.

Verbe, (m. in spraak.k.) Een werk woord; verbe actief, passif, neutre, réciproque, een bedryvend; lydend, onzijdig, wederhoorig werkwoord.

Verberation, (f. in Natuur.k. frappement) *Botsing*, *aanslooting*; le son se fait par la verberation de l'air.

Verbeux, enfe (adj.) *Woord-ryk*, *vol woorden*, *vol reden*, *praatagtig*.

Verbiage, (m) *Geslap*, *gerammel* (n), *veel woorden zonder zin*; ce n'est que du verbiage.

Verbiager, (v. n.) *Veel woorden gebruiken of (als men zegt) veel nuttelooze woorden den hals breeken*.

Verbiageur, enfe (m. & f.) *Prater*, *snapper*; *snapsier*, een die veel nuttelooze woorden gebruikt.

Verboquet, ou verbonquet, (m) *Balans touw* (n. waar med men iets dat men op byst regt of af houd).

Verboité, (f) *Woorden-rykheid*, *volheid van woorden*; item *geslap*, *gerammel*.

Vercoquin, (m) *Wyngaard-worm*; item (boertigl.) *bol-worm*, *kuur*, *grist*, quand son vercoquin le prend il n'y a pas moyen de vivre avec lui, *als hem de bolworm ryd (plaagt)*, of als hy de kuuren krygt is met hem geen huis te houden; il a bien des vercoquins à la tête, *hy heeft wonderlyke grillen in 's boofd*.

Verd, verte (adj.) *Groen enz.* (Zie Vert).

Verdâtre, (adj.) *Groenagtig* (van kleur).

Verdand, aude (adj.) *Groen*, *wrang*, als: ce vin est un peu verdand.

Verd-de gris. (Zie onder vert m.).

Verdée, (f) *Gemeene groenagtige Toskaansche wyn*.

Verdelet, ette (arj) *Een weinig wrang of jong*, als: du vin verdelet; verdelet, ette, *jeugdig*, als: cet homme est encore verdelet.

Verderie, (f) *Houtvleser* (f), *beurvesters-amps* (n).

Verdet, (m) *Kiper-wool* (n).

Verdeur, (f) *Groenheid* (der planten en boomen); item *groenigheid*, *onrypheid*, *wrangheid*, *rauwheid* (als: van vrugten of wyn); item *jeugdigheid*; item *groenheid* (van onlangs afgesapte boomen).

Verd Galant. (Zie by Galant).

Verdier, (m) *Een Houtvleser*, opziender der bosschen en rivieren.

Verdier, (m) *Een groen-vink*; *goud vink*; *verdiere* (f), 't wyfje daar van.

Verdier, (m) *Groeze kikvorsch*.

Verdir, (v. n.) *Groenen*, *groen worden* (reverdir).

Verdir, (v. a.) *Groen maaken*, *groen verwen*, *groenen*.

Verdoyant, ante (adj.) *Groenende*, *groen wordende*; pré verdoyant.

Verdoyer, (v. n.) *Groen werden*, *groenheid bekomen*.

Verdure, (f) *Het groen* (n), *de groente* (f), als: la verdure d'un pré, d'un arbre &c. se coucher sur la verdure, *in 't groen of in 's gras gaan leggen*; *verdures*, (pl.) *kuiken groenten of kruiden* (zodanig als *pietercelie* enz. waar van men alteenlyk de blâden gebruikt); *verdure*, *tapy*; met landschappen.

Verdurier, (m) 's *Konings-Bezorger der groente*.

Véreux, enfe (adj.) *Wormsteekig*, *vol wormen of maayen* (van vrugten gez.); item (figuurl.) *sleg*; *schurftig*, *niet pluiz*, *daariets op te zeggen valt*, als *homme véreux*; *affaire véreuse* (gem. spr. wyze).

Verge, (f) *Roeds*, *roei*, *gaarde* (f), *roetije*, *teentje* (n. rameau, bague), item *gordyn-roede*; *meest-flok*, *roede*; *peil-flok*; *vergster-roede*; *pomp-flok*; *vlaggen-flok*; *benzel-roede*; *keesters peisch*; *de roede of 't mannelijk lii* (membre viril); *battre à coups de verges*, *geesselen*, *met roeden slaan*.

Vergé, *ée* (adj.) Met de roede gemeeten; item étasse vergée; eene Stoff die ongelijk van draad of verf of met strepen is.

Vergeage, (m) Het meeten met de roede; item het peilen van vaten (n).

Vergée, (f) Een vierde morgen lands (n).

Verger, (v. a.) Met de roede meeten; peilen.

Verger, (m) Een boomgaard.

Vergeter, (v. a.) Borschten, afborschen, afveegen (als klederen).

Vergeler, (m) Borscht-maaker of verkoper.

Vergette, (f) Roedje (n).

Vergettes, (f. pl.) Een Meêrderiel of schuyer (m).

Vergeure, (f) Koper-draad in een' papier-vorm; item firste daar van in 't papier.

Verglacé, *ée* (adj.) Bysfeld, glad, glêf f.

Verglacer, (v. impers.) Tyslen; il verglace.

Verglas, (m) Tysel, ys-rêgen; il fait du verglas.

Vergogne, (f. out w.) Schaamte.

Vergogneux, *euse* (adj. out w.) Beschaamd, schaamtig.

Vergue, (f. scheeps-w.) Raaf of roef; la grande vergue, de grootste raaf; vergue de hune, de perroquet, mars-raaf; bramsels-raaf; vaisseaux qui sont vergue à vergue, schepen die digt by meikander liggen.

Véicle, (f. by Juwel.) Valsche steen (m).

Véridicité, (f) Waaragtigheid, oprechtheid (van eenig verhaal enz.).

Véridique, (adj.) Waaragtig, oprecht, waarheid-lievend, waar-sprekend, daar men op verrouwen kan.

Vérificateur, (m. in Rechten) Onderzoeker van geschriften of cirkonden, een die scrijften, hand-schreijven enz. tegen meikander naziet en vergelykt of ze echt zyn, zoo ja: de zaak bek oegts en inschryft.

Vérificateur, (f. in Rechten) Opgesck (n), vergelyking (f. van geschriften enz. of ze echt of valsch zyn); item bewaarding; bevesti-

ging, bekräftiging (f. van geschriften enz.); item 't inschryven of registreeren van dien).

Vérifier, (v. a.) Bewyzen, bevestigen, bkräftigen, bewaarleeden, waar-maaken de waarheid of echtheid doen blyken enz.; la suite vérifie la prédiction, het gevolg bekräftigt of bewaart de voorspelling, vérifier les chefs de l'accusation, de hoofd punten der beschuldiging bewyzen of waar maaken; le temps vérifie tout, de tyd openbaard alles of het waar of valsch is; vérifier (collationner, examiner, comparer ensemble) des écritures, geschriften tegen meikander vergelyken, of overzien of ze echt en in de juiste orden of door deze kant geschreeven zyn; vérifier la copie sur l'original, het afschrift met het oorspronkelijke nazien (collationneeren); vérifier un passage d'un auteur, een plaats in een schryver onderzoeken of ze echt is; vérifier un élit, een goud in 't parlements voorlezen, goudstaven, bekräftigen en inschryven (registreeren); vérifier une promesse, eene belofte vervullen, waar-maaken.

Vérin. (Zie verrin).

Véritable, (adj.) Waar, waaragtig, echt, o-recht; Dieu est véritable, & l'homme est menteur, God is waaragtig of waarheid-sprekend enz.; une chose véritable, eene ware of echte zaak; un homme véritable, een man die de waarheid spreekt, een oprecht man; un véritable ami, Général &c., een rechte of rechtshapen vriend enz.; du véritable vin de canarie, oprechte kanarijche wyn.

Véritablement, (adv.) Waarlyk, oprechtlyk, echt.

Vérité, (f) De waarheid; dire la vérité, de waarheid zeggen of spreken; trahir la vérité, de waarheid te wort den, liegen; tôt ou tard la vérité se découvre, vroeg of laat komt de waarheid aan den dag, of te wonen; les vérités de l'Evangile, de waarheid of de waaragtige Leere des Evangeliums; dire

dire à quelqu'un les vérités, *ie mande de waarheid zeggen, zyne gebreken onder 's oog brengen; les vérités sont odieuses, als men de waarheid zegt krygt men geen herbeze (spr. w.); a vérité, de waarheids getuige (der Hand); en vérité, (adv.) in waarheit, in der waarheid, waarlyk, gewisselyk; en vérité vous vous trompez, in waarheid of waarlyk gy vergist u, gy bedriegt u; en vérité, en vérité je vous dis, voorwaar, voorwaar, of waarlyk, waarlyk zeg ik u lieden; à la vérité, (adv.) in der daad, wel is waar; à la vérité il n'a pas tort, mais etc. by heeft wel is waar geen ongelyk, maar enz.; à dire la vérité, om de waarheid te zeggen.*

Verjus, (m) *Verjuis* (n. zuur soep van onrype druiven; item een onrype druiven-tros (m).

Verjuté, *ée* (adj.) vin verjuté, zuure of sterke wyn.

Verker, ou verquer, (m) 's Verkeren of 's verkeer-spel (n. zeker schak-spel).

Vermeil, eille (adj.) *Helder rood; koraal-rood; teint vermeil, roode kleur, bloozend wezen, joues vermeilles bloozende wangen.*

Vermeil, (f. m.) *Hooge kleur (f. die men aan 's goud geeft); vermeil, (ou vermeil doré) verguld zilver; vermeil, plaats daar pier-wormen zyn.*

Vermeiller. (Zie Vermiller).

Vermicelli, (m. pl. ital. lees vermichelli) *knoedelen (zeker italiaansch gerecht als wormen van deeg gemaakt).*

Vermiculaire, (adj.) *Wormagtig, als: mouvement vermiculaire des intestins.*

Vermiculé, *ée* (adj.) *Wormstreept (by Beeld h.); ouvrage vermiculé.*

Vermiforme, (adj.) *Wormstaalig.*

Vermifuge, (adj. & f.) *Wat de wormen verdryft; des vermifuges, ou des remèdes vermifuges, wormen verdryven.*

Vermiller, (v. n.) *Naar wormen zoeken of wroeten (wordt van wilde zwammen gez.).*

Vermillon, (m. *Vermiljoen* (n. zekere fraaye hoog-roode schilfer verfs hem naar konst bereyde zinoer, item schaklaken bezië; item schoone roode kleur (der wangen enz.).

Vermillonner, (v. n.) *Wormen zoeken (van Dassen gez.).*

Vermine, (f) *Ongedierte* (n. dat de Luchtbaamen, vrugten enz. schade doet is, als: luizen, vlooijen, rosten, muis n, wormen enz.); il est plein de vermine, hy is vol ongedierte, le bled est mangé de la vermine, het koren word van 's ongedierte opgegeten; vermine, gepest, gerand, singt volk (n).

Vermisse, (m) *Den wormijde* (n).

Vermouler, (v. n.) *se vermouler, (v. r.) Wormstaalig worden; vormolmen; ce bois est sujet à se vermouler.*

Vermoulu, *ue* (adj.) *Vermolmd; wormstaalig, door den worm doerzegesten; du bois vermoulu, vermolmd hout.*

Vermoulure, (f) *Wormstaaligheid; vermolming.*

Vernal, *ale* (adj. in *stierre-k.*) *Dat tot de Lente behoord.*

Vernir, ou vernisser, (v. z.) *Verlakkem (als: een' tafel euz.); vernissen (eene schildery, behangselenz.); verglaazen (een pot enz.).*

Vernis, (m) *Verlakkfel; item vernis; item glazuur n); item (figuurl.) miterlyke schyn of vernis.*

Vernisseur, (m) *Verlaker; vernisser.*

Vernissage, (f) *Verlakkling; verniffing.*

Vérole, (f) *De véus-ziekte* (f), *pokken, spaansche pokken* (f. pl. ook la grosse vérole genaamd); avoir la vérole, de véus ziekte hebben; suer la vérole, onder de zweet-kuur zyn; la petite vérole, de kinder-pokken, kinder-ziekte, marqué de la petite vérole. pokstaalig, met pok fusten; la petite vérole pousse, suppure &c., de pokjes of kinder-pokjes komen op, zweeren enz.

Vérolé, *ée* (adj. & f.) *Met de véus-ziekte, spaansche pokken besmet; een véus-ziekte.*

Vérolique, (adj.) *Poktig, dat van de venus-zieke is.*

Véronique, (f) *Eeren-prys (een kruid dat als thee getrokken word); item het afbeeldfel des aangezigts J. C. in den zwart-doeck (by Roomfchgez.).*

Verrat, (m) *Beer ('t mannetje van een verken).*

Verre, (m) *Glas (n); faire du verre, glas blaazen; du verre en plats ou en tables, glas in fcheyen of tafels; un plat de verre, een' fcheyf-glas; verre ardent, een brand-glas; verre de lunette, een bril-glas; du verre à vitre, vengfter-glas; un verre dormant, een vengfter dat op 't erfder bauren ziet en niet open-gaat; un verre à boire, een drink-glas; un verre à biere, à vin, een bier-glas; wyn glas; un verre de vin, een glas wyn; choquer les verres, met de glazen klinken; boire à pleins verres, met volle glazen drinken; qui casse les verres, les paye (pr. w.) die zyn gat brand moet op de blaären zitten.*

Verrée, (f) *Een glas-vol (n. plein un verre).*

Verrerie, (f) *Glas-blaazery, glas-buis (f); item: glas-blaazen (n), de glas-konst (f); item allerlei glas-werk (n); de glas kraamery (f).*

Verreux, (Zie Véreux).

Verrier, (m) *Glas-blaazer; item glas-kraamer; item glas-konst.*

Verriere, ou verrine, (f. cad w.) *Glas voor een' fchildery of uer-werk (n).*

Verrin, (m) *Een vys, winde, kelder-winde (f).*

Verrine, (f) *Glaze-pyp of-buis.*

Verroterie, (f) *Allerhande fnuifery van glas (als: glaze-kraalen, glaze-knoeten, fpieteljes enz. die men in Amerika verhandeld).*

Verrouil, ou verrou, (m. in pl. verrous) *Grendel (m. eener deur); fchuifje, twijje (n. van een vengfter); fermer la porte au verrou, de deur toegrendelen; pousser le verrou, den grendel voordoen.*

Verrouiller, (v. a.) *Grendelen, toegrendelen.*

Verrucaire, (f) *Wrosten-kraid (n).*

Verrue, (f. Poireau) *Een' wrat.*

Vers, (pl. van ver. Zie ver).

Vers, (m) *Vaers, vers, gedichte (n); faire des vers, dichten, vaerzen maaken; vers héroïque, lyrique, bacchique, Helden-dicht; lier-zang of lier-dicht; drink-liedje.*

Vers, (Prep.) *Naar, naar toe, jégens, omtrent; se tourner vers le soleil, zich naar de zon toewenden; il l'envoya vers moi, hy zond hem naar my toe of naar my; marcher vers l'ennemi, op, tégen of jégens den vyand aantrekken; vers l'orient, naar 't offen; vers le midi, naar 't zuiden; vers le midi, le soir, la fin de l'année &c., jégens, tégen of omtrent den middag enz.*

Versade, (f) *Gieting, storting, inſchenking.*

Versailles, (m) *Versaljes (een Vlek by Parys met een allerpragtigſt Luſt-buis des Konings).*

Versant, ante (adj.) *Gietende; ſchenkende; ſtortende; item omvervallende, omſlaande, als: ce caroffe eſt fort verſant, die koers ſtaar ligt om; cette voiture eſt moins verſante que &c.*

Versatile, (adj.) *Onbeſtändig; wiſpeltuurig; un eſprit verſatile.*

à Verſe (adv.); *il pleut à verſe, 't régent dat het giet, het ſtort-régent, of het régent; als of het met bakken gegooten wierd.*

Verſe, (adj. in Meek.); *un ſinus verſe, een verkeerde ſinus.*

Versé, ée (adj.) *Geſchouwen, ingeſchouwen; vergooten; geſtort; omvergevallen, omgeſlaagen, omgeſtort enz. (Zie Verſer).*

Versé, ée (adj. expérimenté, ée) *Ervaaren, bedreeven, geöffent; être fort verſé dans les Langues.*

Verseau, (m) *De Waterman, Aquarius, een der 12 Hémels-takenen).*

Verſer, (v. a. Repandre &c.) *Sorten, uitſorten; gieten, uitgieten, vergieten; ſchenken; omverſmyten enz. verſer de l'eau, water ſorten; verſer de l'eau dans une aiguiere, water*

water in een lampje gieten; verfer (repandre son sang, zyn bloed vergieten, florten; verfer (repandre) des larmes, traanen florten; verfer du bled dans un se, *koorn in een' zak florten; verfer à boire, inschenken te drinken geeven; verfer un verre de vin, een glas wyn schenken of inschenken; verfer dans un tonneau percé* (spr. w.) *den moriaan schuuren, vergesfichen arbeid doen, eenen oudankbaaren gast beuynen; verfer, (v. a. renverser) omgooyen omwerpen, omsmyten, als: le cocher nous a versé, de koesier heeft ons omgesmeeten; l'orage a versé le bled, de storm heeft het koorn vergeslaagen, om erg-smeten; verfer (v. n. se renverser) omvallen, om slaan, ter nederflorten, als: notre victoire versa en chemin, ons rytuig viel of sloeg op den weg om; les bleds furent versés par les pluies, het graan werd door den réges neder-geslaagen; il n'est si bon chartier qui ne verse* (spr. w.); *het beste paerd struikelt wel eens, of de voorzigtigste man kan seilen of een' misflag begaan; verfer en beau chemin* (spr. w.) *in een' zaak die op een' goeden voet staat mislaagen.*

Verlet, (m) Een vaers, vers (n) of schrijftuur plaats; item een afdeeling of vaers (f. van een gezang.

Verificateur, (m) Vaerzen-maaker, rymer, vaerzen-smidt, slagto-dichter.

Verification, (f) 't Vaerzen-maaken (n), de rymkonst (l).

Verfifier, (v. n.) Vaerzen of verzen maaken, rymen.

Version, (f) Vertaaling, over-zetting, als: la version de la Bible; version des septante (anders zegt men meist Traduction).

Verfo, (m. Lat. w. in Rechts-boeken enz. gebr.) D'omme zyde, de zide zyde van een blad (f. 't tegenge-stelde van Recto, de eerste zyde).

Vert, verte, ou verd, verte, (adj.) Groen, frisch, jeugdig enz. du drap vert, groen laken; herbe verte, groen gras; un bois vert, een groen bosch; des champs verts,

groene velden; des fruits verts, groene of onrype vrugten; du vin vert, jonge of wrange wyn; du bois vert, groen hout (dat niet droog is) pierre verte, onlangs gebouwene steen; poisson vert, nieuw bezoutene visch; verte vieillisse, jeugdig ou-derdom; homme verd, een wakker of frisch man; cuir vert, natte huid, onder 't leder; verte resistance, ré-ponse, réprimande, wakkere tegenstand; vite antwoord; harde be-straffing.

Vert ou verd, (f. m.) Het groen (n), de groene tref, verwe of kleur (f); verte mer ou vert céladon, zee-groen; vert brun, 't donker groen; vert gai, 't ligt groen; verte gris, spaansch groen; vin gris a da vert, wysde wat wrang of groen is; donner le vert à un cheval, een paard in de wet doen; employer le vert & le sec (faire tous ses efforts) alles in 't werk stellen, niets onbepoofd laten; prendre quel-qu'un sans vert, iemand schielijk of onvoorzien overvallen, betrappen.

Vertébral, ale (adj. in ontl. k.) Dat tot het wervel-been in den rug behoort.

Vertebre, (f) 't Wervel-been des rug-graats (n).

Vertement, (adv.) Stoutelyk, dapperlyk enz. repouffer vertement les ennemis, de vyanden kloekmoediglyk terug drijven; il lui répondit vertement, hy antwoordde hem onvreesdiglyk, hartiglyk, onbeschoom-delyk, zonder 'er doekjes om te winden.

Vertenelles, (f. pl.) Doorbaken (m. pl. van een schip).

Vertevelle, (f) Salt-plaat (waar in de neus van een slijt gaat).

Vertex, (m. Lat. w. in Ontl. k.) De kruin des hoofts (f).

Vertical, ale (adj. in sterre-k.) Toppuntig, dat recht boven 't hoofd is; le point vertical, 't toppunt, 't hooftpunt (le zenith).

Verticalement, (adv.) Top-puntiglyk; recht op en neer (perpendiculairement).

Verticalité, (f) Hoofd-puntigheis, toppuntige staad.

Ver-

Vertige, (m) *Zwymeling, suize-
ling, suizebolting, draaying in*
*'s hoofd; item zinneloosheid, mal-
hoofdigheid (f); avoir des vertiges,*
met draayingen in 's hoofd gekweld
zyn; item een gekke of verwarde
kop hebben.

Vertigo, (m. gem. w.) *Gril,*
kuur, ruk (f); quel vertigo vous
prend? was schielijke stuip oer-
kamt u?

Vertu, (f) *De deugd; avoir de la*
vertu, deugd bezitten; les vertus
cardinales, morales, de Hoofd-deug-
den; de zielelyke deugden; faire de
nécessité vertu, van de nood een' deugd
maaken; vertu, de kragt; als: ce re-
mède n'a point de vertu; vertu oc-
culte, verborgene kragt of eigenschap
(eenes dings); vertu, wonierwerk,
kragtige daad; vertu, dapperheid,
moed; ce chiffre a la vertu de 10;
dit cyffer-getal geldt zoo veel als 10;
en vertu, (adv.) uit kragt, uit
hoofde, als: en vertu d'une senten-
ce; vertu de ma vie, by myn keel;
(boert. w.) vertu-bien, de drommel;
vertu-chou! cela ne va pas ainsi,
ja, ja! 't gaat 'er zoo niet.

Vertueusement, (adv.) *Deugdelyk,*
deugdzaam.

Vertueux, euse (adj.) *Deugd-*
zaam, deugdelyk, vroom, eerbaar;
vertueux, euse (f. m. & f.) een
deugdelievende; un faux vertueux,
een schynbeilige.

Vertugade, (f) ou vertugadin,
(m) *Heup-wrong, boepsel rok (der*
vrouwen om de kederen breed uit te
zetten).

Vertumnales, (f. pl.) *De Lent-*
feesten (n. pl. der ouden).

Vertumne, (m) *De Tuin-god (der*
Heidenen).

Verve, (f) *Poëtisch vuur (n),*
dicht-ader, dicht-lust, dicht-luim of
oerrukking (f); la verve se reveil-
le, zyne dicht-lust word gaand;
verve, wonderlyke gril of eigenzin-
nigheid, als: il lui prend quelques
fois des verves à faire enrager
les gens, by heeft zontyds zulke
wonderlyke keuren of invallen enz.;
il étoit dans la verve, by was in
syn regte luim.

Verveine, (f) *Tzer-kruid (n).*
Verveux, (m) *Een fruis-mandje,*
item een fleck-zet.

Vesce, (f) *Wk, duive-boon.*

Vesceron, (m) *Wilde wik (f).*

Vésicatoire, (m) *Een trek-pleister,*
spaanfche vlieg pleister.

Vésicule, (f) *Een blaasje (n).*

Vésiculaire, (adj) *Das als een*
blaasje of vol blaasjes is.

Vespérie, (f) *Reizenvoering (f) of*
difuit (n) van een student op de
forbonnedie den graad van Doctor in
de Godgeleerdheid staat aan te nee-
men; item tskeling, bstraffig, als
donner la vespérie à quelqu'un.

Vespérifier, (v. a. boert. w.) *Hé-*
kelen, doorhoalen, bstraffen.

Vespre. (Zie Vepre).

Vesse, (f) *Een veest (m. een wind*
die men zagjes laat gaan).

Vesse-de-loup, (f) *Een Padde-*
stoel (m).

Vesre. (Zie Vesce).

Vesser ou vessir, (v. n.) *Vyslen,*
veesten laten.

Vesseur, euse (m. & f.) *Vysler,*
veesten-laater.

Vessie, (f) *De blaas (des Lig-*
chaams); item een blaas, of blein;
faire croire à quelqu'un que les
vessies sont des lanternes, (spr. w.)
iemand knollen voor citroenen verko-
pen; bem wat wys-maaken of op de
meuw spelden.

Vessignon, (m) *Gezwel aan de*
knien der paerden (n).

Vessir. (Zie Vesser).

Vestale, (f) *Eene vestale (nonne*
of jonge dochter toegewijd aan de go-
dinne vesta, by d'oude Rom.); item
(figuurl.) eene zeer kuische, ingetoge-
ne jonge dochter of vrouw, als: c'est
une vestale, zy is zeer ingetogen;
elle ne se pique pas d'être ves-
tale.

Vestales, (f. pl.) *Fest, ter eere*
van de godinne vesta (n).

Veste, (f) *Een kamizool, vest of*
onder-kleed (n); item een lange rok
(m. by d'oosterlingen).

Vestiaire, (m) *Kleed-kamer (f. in*
een Klooster).

Vestibule, (m) *De ingang (m), 't*
por-

VES. VET.

partaal, 's voorbais, 's voor-verrek (n. van eenig gebouw).

Vestige, (m) *Voetstap* (m), voet-spoor, *kensteken*, *teken* (n) enz.; *reconnoître les vestiges des bêtes*, de voetsporen, voetspooren van 's wild kennen; *marcher sur les vestiges de quelqu'un*, iemand's voetsporen drukken, zyn vo'rbeeld nàvolgen; on en voit encore quelques vestiges dans l'histoire, men ziet 'er in de geschied-verhaalen nog eenige merk-tekenen van; il ne reste aucun vestige certain de Babylone, 'er is geen zeker kensteken van Babylon meer overig.

Vêtement, (m) *Kleed*, *gewaad* (n), *kleding* (f).

Vétéran, (ane (adj. & f.) *Oud*, *uitgediend*; item een oud Soldaat, *Officier* of *Raadshcer* (een die zekere jaarengediend heeft en zyne bezolting blijft trekken).

Vétille, (f) *Beuzeling*, *voddery*, *wisjewaasje*; *disputer sur des vétilles*.

Vétiller, (v. n.) *Beuzelen*, zich met niets-waardige dingen ophouden, *bairklooven*.

Vétillerie, (f) *Haarkloovery*, *voddery*, *kibbelaary* over een beuzeling.

Vétillier, (v. n.) *Beuzelaar*, *bairkloover*, *kibbelaar*; *beuzelaars* enz.

Vétilleux, (euse (adj.) *Knibbelig*, *salmdigtig*, *teusagtig*, *nauwziende* p beuzelingen.

Vêir, (v. a. je vêts; nous vêtions &c. *Ravêtir*; *Habiller* word meer gebr.) *Kleeden*; *vêtir les pauvres*, de noodrøftigen kleeden; je l'ai vêtu tout de neuf, ik heb hem geheel in 's nieuw gestookt; *vêtir un moulin à vent*, de zeilen aan een wind-molen aanslaan; il est vêtu comme un moulin à vent (spr. w.) by draagt een linnen kiel; il est vêtu comme un oignon (spr. w.) hy heeft veel kleeren over malkander, of by zit 'er dik in; se vêtir, (v. r.) zich kleeden; *vêtir d'une charge*, met een amp bekleden.

Vettarin, (m) *Paards-verbauder* in Italiën.

VET. VEU. VEX. &c. 893

Vêtu, ue (adj.) *Gekleed*; *bekleed*.
Vêture, (f) 's *Antweer* en *afaan-trekken* van 's ordens-gewaad (der *Kloosterlingen*); item *bekleding*, in *bezijsstelling* (als: van een amp enz.).

Vétusté, (f) *Oudheid* (f) *ouderdom* (m. al); van gebouwen.

Veau. (Zie *Va*).

Veuf, *veuve* (adj.); *Homme veuf*, *femme veuve*, *Man of vrouw die in den Wdowlyken staat is*, *wdowenaar*; *wdauwe*; *veuf*, *veuve* (adj.) *ontlood*, *beroofd*; *une nuit veuve de lune & d'étoiles*.

Veuf, *veuve* (f. m. & f.) *Wdowenaar*; *wdauwe*.

Veuille. (Zie by *Vouloir*)

Veuile, (adj.) *Zwak*, *slap* (van *leste* aerde of teengere takken gez.).

Veuillage, (m) *Wdowenaarship*, *wdowelyken staat*; *wdowen-staat*.

Veuve. (Zie *Veuf*).

Veux. (Zie by *Vouloir*).

Vexation, (f) *Kwelling*, *plaa-ging*, *vertrukking* (f); item *moed-wil*, *overlast* (m); *uitzuiging* (f).

Vexer, (v. a.) *Kwellen*, *plaa-gen*, *dracken*; item 's volk *uitzuigen*, *schasten* en *scheeren*; *se vexer*, (v. r.) *malkander plaa-gen* enz.

Viable, (adj.) *Die of dat leeven kan*, 'er sterk *uitziet*.

Viage, (m. oud w.) 's *Leeven* (n), *de leef-tyd* (f).

Viager, ere (adj.) *Dat voor 's leeven is*, of iemand's leef-tyd duurt; *rente viagere*, een *lyf-rente*; *pension viagere* (ou à vie) *persoon of onderhoud voor iemand's leeven*.

Vlande, (f) *Vleesch* (n); item *spyse* of *spyze* (f); de la viande crue, cuite, rauw, gekookt vleesch of spyze; *grosse viande*, *Hal-vleesch*; *menue viande*, *wild-braad*, *gevigelte*; *viande noire*, *baazen* of *harten-vleesch* enz.; *viande salubre*, *beizzaam voedsel* of *onderwyzing*.

Vlander, (v. n. jagt w.) *Weiden*, *groazen*.

Vlandia, (m) *Voedsel* (n), *spys*, *groning* (des wild).

Viatique, (m) *Reis-geld* (n); *reis-penning*, *ier-penning* (m. der monnik.

nikken); item 't laatste gerecht, 't *H. Nachmaal*, of *Sacrament*, (dat aan zenen zieken der R. K. enz. toege diend word).

Vibord, (m) *Boord* (n), voorschees (f. van een *schip*).

Vibration, (f) *Slingering*, beweging, (als: van den *slinger* of omst eenes *uurwerks*); *trilling* der *naalden*.

Vicaire, (m) *Stadhouder*, *stedehouder*, een die eenes anderen plaats bekleed; als: een *onder-Regent*; *onder-Pastoor* enz.; *vicaire de J. C.*, *Christi stedehouder*, de *Paus*.

Vicairie, (f) *Onder-Pastoor*s-plaats of *bediening*.

Vicarial, ale (adj.) Dat eenen *onder-Pastoor* of *stedehouder* betreft, *stadhouderlyk*.

Vicariat, (m) *Stadhouder*schap; *onder-Pastoor*schap, of derzelver *zede en gebied*.

Vicarier, (v. u.) *Onder-pastoor* zyn.

Vice, (m. péché, défaut) *Ondeugd*, *zonde*, *verdorvenheid* (f); *vice dominant*, *heerschende zonde*, *ondeugd of verdorvenheid*; *vice naturel*, *natuurlyk gebrek*; *vice du siecle*, de *la nation* &c., een *gebrek van enz.*, *cheval qui n'a point de vice*, een *paard* zonder *gebreken*.

Vice, NB. dit woord bestkend zooveel als *onder*. en word, in dien zin, met vele benamingen s'zámengesteld; waar van hier *onder* eenige volgen; konvende d'overige ligtelyk geformeerd worden.

Vice-Amiral, (m) *Onder-voetsvogel*, *onder-admiraal*.

Vice-Amirauté, (f) *Onder-admiraal*schap (n).

Vice-Bailii, (m) *Onder-schout*.

Vice-Chancelier, (m) *Onder-kancelier*.

Vice-Gérant, (m) *Een Kerkelyken-ter-Rechter*.

Vice-Roi, (m) *Onder-Koning*.

Vicié, ée (adj.) *Bedorven*, als: du bois vicié *bedorven of aange-voeten hout*.

Vicier, (v. a.) *Bedorven*, *verval-chen*, *ondeugend maaken*; un défaut

de *formalité vicie* un *acte*, een *gebrek van formaliteit maakt een geschrift van nul en geener waarde*.

Vicieusement, (adv.) *Gebrekkelyker wyze*.

Vicieux, euse (adj.) *Gebrekkig*, *gebrekkelyk*; *zondig*, *ondeugend*, *daar eenige mangel of ondeugd in is*, als: *homme*, *cheval*, *livre vicieux*, een *zondig of ondeugend mensch*; een *gebrektig paerd*, een *paerd dat kwaade rukken heeft*; een *slegt boek dat vol mislagen is*; *expression vicieuse*, een *slegt of verkeerde uitdrukking*; ce mot là est vicieux, dat *woord deugt niet*; un *contrat vicieux*, een *gebrekkige of kragselooze verbinten*; un vicieux, een *ondeugend mensch*.

Vicissitude, (f) *Verandering*, *verwisseling*, *beurtwisseling*, (der jaargetyden); *verandering*, *omkeering*, *wisselvalligheid* (der waereldsche zaken).

Vicomte, esse (m. & f.) *Burggraaf*; *burg-graavin*.

Vicomté, (m. & f.) *Burg graaf*schap (f).

Vicomtier, iere (adj.) *Burggraaflyk*.

Victimaire, (m) *Offer-dienaar*.

Victime, (f) *Slagt-offer*, *offer-dier* (n).

Victoire, (f) *Overwinning*, *zege*.

Victorieusement, (adv.) *Zéghafsiglyk*.

Victorieux, euse (adj.) *Zéghafsig*, *zégheryk*, *overwinnend*; item *kracht-dadig*, *aanwelsaakbaar* (efficace), als: *la Grace victorien*e.

Vicualle, (f. Nom collectif. vi-vres) *Levens middelen* (n. pl.) *mondbereftens* (f. pl.) *vidalje* (f).

Vicualleur, (m) *Vidalje-meester*, *schepers-proviant verzorger*.

Vidame, (m) *Een Bisshops stedehouder over 't waerelyk*.

Vidame, (f) *Amp of gebied van een vidame* (n).

Videlle, (f) *Raderije* (n. by *Pastor* bakkers om den *deeg* met te *snijden*).

Vidimer (v. u.) *la copie d'un acte*, 't *offschryft van een geschrift bekrag-*

krachtigen of onderreekenen dat zulks met het oorspronkelijke (origineele) wel naar-geien (gecollationeerd) en met het zelve overeenkomstig is of accordeerd.

Vidimus, (m. Lat. w.) Een gecollationeerd en bekrachtigd afschrift (n).

Viduité, (f) *Weduwnaarschap; weduwschap, weduwelyke staat.*

Vie, (f) *Het leeven; (v) mener une bonne, une mauvaise vie, een goed, een slecht leeven leiden, of een goed, een kwaad leevens-gedrag hebben of voeren; vie monastique, religieuse, 's monnikke-leeven, 's klooster-leeven; demander la vie, het leeven eischen; item om leevens-genad bidden; il est défendu sous peine de vie, het is op leevens-straffe verboden; gagner sa vie, zyn' kost of brood winnen; avoir la vie & le vêtement, kost en kleeden of voedsel en dekfel hebben; chercher sa vie, zyn' kost zoeken; demander sa vie, zyn brood bedelen; être de grande, de petite vie, groot, klein in 't eeten zyn; homme de mauvaise vie, een rukteloze, of losbandige kaerel, ligt kwant, ligt mis, hoerendoo, doorbrenger, zuiper, zwelger; femme, fille de mauvaise vie, een oneerlyk vrouwmensch, eene ligte kooi of snol; faire la vie, wakker vrolyk zyn; item hatmissen, optrekken; item geraas of leeven maaken; item kyven, knorren; faire une vie de diable, een duivels leeven maaken, yffelyk te werk gaan; son pere lui va faire une belle vie, zyn vader zal hem mooi van de taart geeven of ter deege onder banden neemen; la lecture est sa vie, 't leezen is zyn (baar) leeven of grootste vermaak; faire vie qui dure, de leevenswyze zoodanig aanleggen dat men 's houden kan; à vie, (adv.) voor 't leeven; rente à vie, een' lyfrente; charge à vie, een ampt voor 't leeven (of ad vitam).*

Viédase, (m. scheld-w.) *Ezels kop, dom-kop, lomperst. NB. zomtyge zeggen dat het beluid, een ezels-gesigt en anders des ezels membrum virile.*

Vieil, ou vieux, vieille, (adj.) *Oud, bedaagd, bejaard. NB. vieil word alleen dus gebr. le vieil homme, le vieil Adam, de oude mensch, de oude Adam; depouiller le vieil homme, een ouien mensch (dat is de zonde) afleggen. (Zie verder vieille, vieux hier onder).*

Vieillard, (m) *Een oudman, een gvyraard.*

Vieille, (adj. & f. f.) *Oud; een' oude vrouw, oud beje; des contes de vieille, oude wyfs vertellingen.*

Vieillesse, (adv.) *Onseikh.*

Vieillesse, (f) *Oude lozen, oude prullen, (f. pl.) oud goed (n. als: van kleeden of buit-vaat).*

Vieillesse, (f) *Ouderdom (m).*

Vieillir, (v. n.) *Oud worden, verouderen; vieillir dans le service, ou blanchir sous le harnois, zyn leeven in den krygsdienst verslyten; mot qui vieillit, een woord dat buiten 't gebruik gerant; il n'y a rien qui vieillisse tant qu'on bienfait, daar is niets dat zoo ras vergessen word als eene welstand; vieillir, (v. a.) oud maaken, oud doen worden.*

Vieillot, otte (adj. & f.) *Was oudelyk of oudzigt; een was bejaard man; eene was bedaagde vrouw.*

Vielle, (f) *Eene lier.*

Vieller, (v. n.) *Op de Lier speelen (jouer de la vielle); item langzaam in zyn doen zyn, nusselen, salmen.*

Vieilleur, euse (m. & f.) *Een lierman; lier speelder.*

Vierge, (f) *Eene maagd, eene reine maagd (Pucelle); item de H. Maagd of Jonkvrouw (Maria); item de maagd, jonkvrouw of virgo (een der 12 Hemels-tikenen); elle est encore vierge, zy is nog maagd.*

Vierge, (adj.) *Maagd, verssch, onbewerkt, rauw of roau. als: cire, miel, huile, parchemin, terre, argent, or. onvre vierge, maagde-wat; maagde-boning; maagde of ongeperste boom olie; maagde perkament of francyn; onbewerkt land; onvermengd, zuiver of onbewerkt zilver enz.; garçon vierge, een zuiver*

verjongman; epte verge, een degen die nog maar of daar nooit iemand mee beëindigt is.

Vieux, vieille (adj.) Oudenz.; un vieux homme, habit &c., een oud man enz.; vieilles chemise, een oud hemd; vieille histoire, een oude geschiedenis, een oudgechied verhaal; vieux style, d'oud-styl (der tydelrekening; item ouderwetsche schryfsman); un vieux mot, een oud woord; une vieille phrase, een ouderwetsche spreekwijze; na habit à la vieille mode, een ouderwetsch kleed, of een kleed volgens 't oude fatsoen (Zie ook vieil en vieille).

Vif, ive (adj.) Leeverdig, leevend; un brochet vif, een leevendige snoek; une carpe vive, een levende karper; une morue vive, een leevendige of krimpente kabejou; couper jusqu'à la chair vive, tot aan het leevendige afstelsnijden; il fut roué tout vif, hy werd leevendig geradbraakt; mort ou vif, dood of leevend; il étoit plus mort que vif, hy was meer dood als leevend, of tusschen de dood en het was nauwelijks onderscheid; vif (plein de fer, pénétrant) leevendig, alig, doordringend enz.; avoir l'esprit vif, een vlugge geest, een doordringend verstand, of een scherp oordeel hebben; une imagination vive, een leevendige of sterke verbeeldingskracht; un combat vif, een hevig gevecht; une vive douleur, een hevige pijn of smart; un feu vif, een hevig vuur; un froid vif, een hevige, sterke of doordringende koude; une exhortation vive, een hevige of scherpe vermaning; eau vive, bronwater, fontein-water; sources d'eaux vives, opwellingen, fonteynen van leevendige wateren; chaux vive, ongeleschte of ongebluste kalk; une couleur vive, een leevendige of frische kleur; un teint vif, een leevendige of heldere verve; item een frische kleur (des oogezigt); des yeux vifs & pénétrants, heldere of scherpe en doordringende ogen; un cheval vif, een listig of vurig paard; une haye vive, een groene of doornige hegge;

des cheveux vifs, naturel baar; une forêt vive, een woud bevolkt met bosch; une langue vive, een leevendige spraak, een taal die door een gansch volk gesproken wordt; les œuvres vives d'un vaisseau, d'un bâtiment, 's onderste van een schip zoo ver het in 't water gaat ('s geen boven water is bij 's oeveren mortes) bâtir sur un fonds vif ou sur la roche vive, op eenen vasten of steenachtigen grond bouwen; de vive voix, met de leevendige stemme; de vive force, met alle magt, met kracht en geweld.

Vif, (f. m.) 't Leven, 't leevendige (n); couper jusqu'au vif, tot in 't leevendige afstelsnijden; piquer quelqu'un jusqu'au vif (spr. w.) iemand gevoelig beleedigen of beschimpen, tot in de ziel raaken; portrait tiré au vif, een afbeeldsel naar 't leeven getekend; le vif de l'eau, 't boogste water, 't spring-y; le vif d'une colonne, de schacht eener pylaar; donation entre vifs (in Rechten) gifte onder of tusschen de leevendigen; le mort saisi le vif (in Rechten) de wataatenschap van den dooden over op den leevendigen naasten Erfgenaam.

Vif-argent, ou Argent vif, Mercure, (m) Kwik zilver (n), kwik (f); avoir du vif argent dans la tête, luchtig, windig zyn, raaskallen, zich als een los-bol of balve geeststellen.

Vigie, (f) Wagt, schildwagt (op een schip); être en vigie, op schildwagt of op den wijktyk staan.

Vigilamment, (adv. weinig gebr.) Wakkertlyk, vlytiglyk, zorgvuldiglyk (avec vigilance).

Vigilance, (f) Wakerheid, waakzaamheid, vlyt, vlytigheid.

Vigilant, ante (adj.) Waker, waakzaam, vlytig, zeer oplettend of gidsstaande.

Vigile, (f. veille) De dag of avond vóór een feest-dag (m); les vigiles, (pl.) ziel missen, bede-slonden voor de dooden (in de R. K.).

Vignage, (m) Cyns die aan den grond heer der wydebergen, aald word.

Vigne,

Vigne, (f) *Wyngaard*, *wynftok* (m); *farment de vigne*, *wyngaard-rank*; *le jus de la vigne*, *het druiven-mas*, *de wyn*; *planter*, *tailleur la vigne*, *den wyn-plant-plaaten*, *snooten*; *après nous*, *alle de vignes* *qui voudra* (f. r. w.), *die na ons komt late die oek borgen*; *vigne*, *wyngaard* (m); *être dans les vignes* (è re grise) *baſt beſchoeken zyn*, *een klein eeneſe weg hebben*; *un jeun des vignes*, *een lomp gek*, *een zilticken*, *een jaugat*.

Vignerou, on ne (m. & f.) *Wyn-gaardier*, *orvelder*; *arbeider in den wyngaard*.

Vignette, (f) *Loof-werk*, *ſtrik werk*, *lyſſe*, *vinjet* (n. dat de drukkers tot dicraad in de boeken zet ten).

Vignoble, (m) *Een wynberg*, *wyn-akker*.

Vigogne, (f) *Zitter* *dier als een ſchaap met zeer fyne wol in Peru*; *item de wol daar van*, *of wigogne wol*; *un vigogne*, (m) *een baad van wigogne wol gemaakt*, *een wigogne baad*.

Vigorie, (f) *Kaliber-ftok* (ly ſchutgiewers).

Vigoureusement, (adv.) *Dapperlyk*, *met geweld*.

Vigoureux, euse (adj.) *Sterk*, *ſterk*, *bloek*; *item dapper*, *ſtaot*, *moedmoedig*; *un homme vigoureux*, *een ſterk*, *lyſſch of gezond man*; *une vigoureuse réſiſtance*, *een dappere tegenſtand*.

Viguerie, (f) *Draſſarſchap*, *Landvechters ampt of gebied* (n. in Languedoc en daar ommev. op andere plaatsen) *Prévôté gemeenſch.*

Vigneur, (f) *Kragt*, *ſterkte*, *L'orkoel*, *ſterkheid*; *avoir de la vigueur*; *la vigueur de l'âge*, *de kragt of bloei der jaren*; *pouſſer la guerre avec vigueur*, *den oorlog met kragt of vóórhand voortzetten*.

Viguer, iere (m. & f.) *Landvechter*, *Droſt of Draſſaart*; *Draſſen* (in Languedoc en daar ommev. in andere Landſchappen *Prévôté gen.*)

Vil, ile (adj. abſeſt, inſpriſſible, bax) *Slegt*, *gering*, *gemeen*, *laag*, *verachtelyk*; *un vil ſervile*,

een gemeene ſlaaf; *une condition vile*, *een laage*, *verachtelyke of ſlaſſe ſche ſlaaf*; *être à vil prix*, *op een lange prys of zeer goed koop zyn*.

Vilain, aine (adj.) *Lelyk*; *cruel*, *ſterdig* *cruel*; *un vilain homme*, *een lelyk man*; *vilain habit*, *tempi*, *chemin*, *een lelyk*, *ſlegt of ſterdig kleed enz.*; *il fait un vilain temps*, *het is lelyk of ſlegt*; *weér*; *une vilaine p. trique*, *een lelyke pruit*; *une vilaine action*, *eene velle*, *lelyke of ſchamtelijke daad*; *une vilaine expreſſion*, *eene velle uitdrakking*; *le monde eſt ingrat & vilain*, *de wereld is ordunkbaar en wanganſtig of karg en vallaarzig*.

Vilain, (adv.) *Vuil*, *merſig*; *il fait vilain dans les rues*, *het is vuil op ſtraat*; *cela eſt fort vilain*, *dat is zeer lelyk*.

Vilain, (f. m.) *Een vullik*, *guis*, *ſchloſſek*; *item een vrek*, *gering-gaand*; *item een onbeſchoft karel*, *een ſchoft*; *item een morsbaer*, *vullik*; *un riche vilain*, *een ryke vrek*; *ſil le vilain*, *for!* *die ſinkerd*, *die vullik of guis*.

Vilain, (f m. oud w. *Zie Paſſen*, *villagais*; *Roturier*).

Vilaine, (f. f.) *Eene lelyke bely*; *item eene merſſibel*, *vulle of ſterdige leef*; *item eene vulle ſmots of boer*; *item een karg of onbeſchoft vrouwmens*.

Vilainement, (adv.) *Lelyk*, *ſchandelyk*; *trahir vilainement ſon ami*; *vilainement*, *karglyk* (*meſquinement*); *item onbeſchoftelyk* (*groſſement*).

Vilcote, (m. Hoogd. w.) *Een vol-le-boemer*, *een vol glas tot welken?*

Vilbrequin, ou virebrequin, (m) *Een boor*, *ſpyk* *7 boor* (f).

Vilement, (adv.) *Suodelyk*, *ſchandelyk*, *op eene laage of verachtelyke wyze*.

Viléné, (adj. in wápes k.) *Met het teel ló*.

Vilenie, (f. men bebaorde te ſchryven vilainie, *maz* *7* *gebruik is vilenie*) *Laykheid* (*Laidéur*); *item vulligheid*, *merſery* (*ordure*, *ſale-té*); *item vulle daad* (*action infame*);

een fwaarte, yke of onku. de woorden (obscénité); *isem v. klijheid; ká. is* *heid* (masquerie); *isem onbeschaft-* *heid* (grossiereté); *un lion sans vil-* *nie* (in wapen &c.) *een leeuw zonder* *steel* &c.

Vileté, (f) *Geringheid, si gheeld* *laagheid*, is vileté de la matiere, du prix &c.

Villipander, (v. a. gem. w.) *Ver-* *licken, vermalen*.

Village, (f. sh m. w.) *Eene* *boer- en slegt bewoonde plaats*.

Village, (m) *Een dorp, open vlek* (m); il est bien de son village, *by is zeer onnazt of dom*.

Villageois, coiffe (adj.) *Dorps-* *gast*, boersch.

Villageois, coiffe (f. m. & f) *Een dorpling, boer, buisman; boer-* *rin*.

Villanelle, (f) *Boeren-zang, Zenter-zang* (zeker dicht-maat waar van de vaersen op éénerlei wyze eindigen).

Ville, (f) *Eene stad; villes*, (pl.) *steden*; ville capitale, im périale, asiatique, frontiere, marchande, *eene Hoofd-stad; Ryks-* *stads of keizerlyke vry stads; groen-* *stads; korn-stads of bandel stads; mai-* *son ou Hôtel de ville, Stads-huis;* *of Raadhuis; Monsieur est à la* *ville, Myn Heer is in de Stad, (dat* *is, niet op 't land); Monsieur est* *en ville, Myn Heer is in de Stadt* *(dat is, uit of uitgegaan in de Stad);* *les auxbourgs sont plus grands* *que la ville, (spr. w) de omflag is* *meer als de zaak zelf*.

Villénage, (m) *Hofpact waar van zeker dienst moet verleent wor-* *den*.

Villette, (f) *Kleine stad (f) stee-* *den, stedje* (n).

Vimaire, (f) *Eene onweers-ver-* *woesting is een bosch*.

Vin, (m) *Wyn; vin paillet ou* *clairer, bleek-roode wyn of bleekers;* *vin blanc, rouge, witte, roode* *wyn; vin nouveau, vieux, nieu-* *we wyn of most; oude wyn; vin de* *france, derhin, demoselle, fransche* *wynsche, moezel-wyn; vin doux,*

dar, zagte, si. nye wyn; vin de *2 feuilles, de 3 feuilles &c., 2 jo-* *uze, 3 jaarige wyn enz.; vin sa-* *meux, borschte wyn; vin de ga de,* *stevige wyn, of wyn die duuren kan;* *vin d'une oreille, goede wyn; vin* *de deux oreilles, slechte wyn daar* *men van rilt; vin qui se passe,* *wyn die slegt word; vin érenté,* *puiffé, verlebaalde, orklaare wyn;* *vin qui est en sa boîte, wyn die* *drankbaar is; vin de more-goutte,* *marpeste wyn, voorloop; vin de* *liqueur, liqueur wyn, zoete of zagte* *wyn (als: spaansche, kanarische wyn* *enz., voor morgen-drink); du petit* *vin, dunne of gemeene wyn, idel-* *wyn; vin d'absynthe, de groseil-* *les, alien-wyn; calheffen-wyn; à* *bon vin il ne faut point de bou-* *chon (spr. w.) goede waar vind al-* *tyd koopers; caver son vin, zynen* *roet uitslaapen; item zyn gramscap* *opkroppen; quand le vin entre, le* *secret sort, als de wyn is in den* *man, dan is de wysheid in de kan, of* *dronke luiden en kinderen zeggen de* *waarheid; un verre de vin avise* *bien un homme, eerst drinken en* *dan praeten; il a mis de l'eau dans* *son vin, by is wat bedand; vin,* *drink geld; vin du marché, wyn-* *koop (de b van de gemaakte koop* *gegeeven word); vin de l'étrier, een* *glaasje tot affbed.*

Vinade, (f) *Leen dienst van wyn* *(m), het 't huis voeren van den wyn* *(n. voor den Leen-heer).*

Vinage, (m) *Wynsiende (f).*

Vinagre, (m) *Azyn, edik, eek;* *wyn-azy; vinaigre rosat, roozen-* *azyn.*

Vinagrér, (v. a. biter mettre du vinagre) *Azyn op doen, zuur ma-* *ken; cela est trop vinagré, dat is* *al te zuur.*

Vinagrierie, (f) *Azyn-moekery;* *zyn plaats.*

Vinagrette, (f) *Eene zuure saus,* *eene saus of doop van azyn, zout en* *pécor.*

Vinagrier, (m) *Azyn-maaker;* *azy.-verkooper (m); item een azyn-* *kannetje (n), azyn-flesch (f).*

Vincible, (adj.) Overwinnelyk.
 Vindas, (m) Een windas (n),
 spil (f.), dormetkrag (m).

Vindicatif, ive (adj.) Wraak
 gierig, wrektugtig; homme vin-
 dicatif; la justice vindicative, de
 wrekkende Gerechtigheid.

Vindication, (f) Verweering,
 verlediging.

Vindicta, (f. in Rechtsen) Wraak,
 straffe.

Vinée, (f) Wyn-gewas (n. ré-
 colte).

Vineux, ense (adj.) Wynagtig,
 naar wyn smakkend, tragig, rinfch.

Vingt, (adj. & f.) Twintig; de
 twintigste; vingt & un; vingt
 deux. één en twintig enz.; vingt &
 un cheval (niet chevaux), één en
 twintig paarden; quatre-vingt, rag-
 tig; quatre vintg-deux, twee en
 negtig; quatre vintg pistoles, neg-
 tig pistoolen; six vintg hommes,
 honderd en twintig man (NB. by de
 twee laatste voorb. werd een f. ver-
 zeldt om dat 'er een substant. op
 volgt); le vintg du mois, den zoften
 der maand; les vintg-quatre, de
 24 Muzikanten des Konings.

Vingtaine, (f) Een twintig tal,
 20 stuks; item een schik (deelen).

Vingtième, (adj. & f.) Twintig-
 ste; un vingtième; een twintigste;
 het twintigste deel, of gedeelte.

Viol, (m) Verkrachting, schakking,
 schffering (f).

Violat, (adj. m.) Dat met vioo-
 len te bereid is; sirop violat, sirop
 van vioolen.

Violateur, trice (m. & f.) Schen-
 der, verbrecker, overtreeder; over-
 treefster, verbreekster (der wetten).

Violation, (f) Schending, ver-
 breeking, overtreading.

Viole, (f) Een bas-viool, of viool
 de gambe.

Violent, (m) Overtreading
 (der wetten); breakiaz (f. eener ver-
 bonds; violation); schending, ver-
 bragging (f. h. ter viol).

Violamment, (adv.) Geweldiglyk,
 geweldlaadiglyk, onstutmiglyk; en
 ufer violentement, met geweld te
 werk gaen of handelen.

Violence, (f) Geweld (n), be-
 zigheid, onstutmisgeid (f) enz. of
 de violence, geweld of dwing-
 middelen gebruiken; faire des vio-
 lences, geweldstaary plegen; la
 violence du mal, des douleurs,
 des vertes, de bevigheid enz.; la
 faire violence à soi même, zich
 zelven geweld aan-doen, zich bedwin-
 gen (in iets te doen of te laten);
 faire violence aux paroles d'un
 écrit, de woorden van een geschrift
 met geweld verdraayen, wringen.

Violent, ente (adj.) Geweldig,
 bevig, driftig, vinnig, onstutmig;
 mouvement violent, beweging of ge-
 w. lange beweging; passion fièvre
 violente, heilige drift enz.; Prince
 violent, een oploopen, item een
 geweldlaadig vorst; exercee vio-
 lent, zeer sterke lichaams oefening;
 mort violente, een geweldige of on-
 natuurlyke dood; tout ce qui est
 violent n'est pas durable, gesterige
 heeren regeren niet lang; une cou-
 leur violente, een sterke of zwaars-
 keur; cette couleur est trop vio-
 lente; cette taxe, cette demande
 est trop violente, die schatting enz.
 is al te zwaar.

Violenter, (v. z. forcer) Met ge-
 weld dwingen, onbistlyk of segt banden-
 en (met iemand); hier wringen,
 verdraayen (eene meening).

Violer, (v. a.) Schenden, schof-
 feeren, schakken. met geweld onte-
 ren (eene jonge dochter); schaken
 ontheiligen (een' gewyde plaats, pro-
 faner); schenden, overtreeden (de
 wetten, het rechts enz.); breeken (een
 verband, eenen eed enz.).

Violet, ette, (adj.) Viool-kleur-
 rig, paers, violet; le violet, de
 viool-keur, 's violet.

Violette, (f) Een' viool, viool-
 bloem, violet.

Violier, (m) Viool-plant, viool-
 ten-boom.

Violon, (m) Viool, vódel, vast
 (f); item viool-speeler, violist
 (m); un bon violon, eene goe-
 de viool; item een goed violist;
 jouer du violon, op de viool spelen;
 payer les violons. De moeste en
 kosten

300 VIO. VIP. VIR.

kasten doen *servyl* en ander tot ge-
nos of het voordeel 'er van heeft;
traiter quelqu'un de violon, te-
mand voor een *haine* gek houden;
vous êtes un plaisant violon, gy
zyt een aardige kwist of eek.

Violoncelle, (f.) *het Violonchel-*
le *Ken' bas-vioël.*

Viorne, (f.) *Wilde wyngaard,*
moel-bom (m.).

Vipère, (f.) *Adder, adder-slang*
(f.); race, eigenschap de *vipère*,
adder-geslacht; *adder-gebruyzel* (n);
langue de vipère, adders-tong,
lijster-tong (f.).

Vipèreau, (m.) *Jonge adder* (f),
adlerje (n.).

Vipérine. (Zie *Serpentaire*).

Virago, (f.) *Ken' Mansjelier*,
een vrouwenfch dat grof van leden
en manhaftig is.

Virilai, (m.) *Zikere oude dicht-*
maat met herhaalingen.

Virement, (m.) *Draaying, zwaa-*
ing, keering, wending (f. als van
een fchip); *virement de partie*,
verwifeling, verffening van fchulden,
d'ene isgere de andere, reffontree-
ring (by *Koopl. en Banquiers*).

Vier (v. a.) parties, *De fchal-*
den tigen malkander verffenen, re-
ffontreeren of liquideeren, als: by
voorb. eere fchuld of eenen wiffelbrief
woldeu met eene affignatie op eenen
der len enz.

Vier, (v. a. & n.) *Draayen, kee-*
ren, wenden; virer de bord, wen-
den, overftaaz fmyten (een fchip);
virer le railleau à fribord, het
fchip fteurboord of aan fteurboord
wenden; virer l'ancre, het anker
met het braad-fijl op-winden, t'huis
boelen; virer au cabestan, in de
fpijl loopen, aan den kaapftand draay
en of winden; virer vent arriere,
voor de wind om-draayen of wenden;
virer, (v. n.) om-draayen, omzwa-
agen, wenden (als: een fchip) *tourner*
& virer, draayen en zwaaayen, uit
pluigen zoeken, zich ergens uit zoeken
te redien; tourner & virer quel-
qu'un, une chose, iemand of eene
zaak keeren en wenden, draayen en
zwaaayen, van afte kansen bezien of
onderzoeken.

VIR.

Vires, (m. pl. in wapen k.) *Over*
en in malkander leggende ringen.

Vireveu, virevau, ou vire-
vant, (m.) *'t Braad-fpij* (n. op een
fchip).

Virevole, (f.) *Is in 't omber-fpel*
als iemand niet éénen tr k krygt.

Virevolte, ou virevoule, (f.)
Kruif-fprong, fchietfke om-draaying, om-
la-ping, rond-draaying (tour & re-
tour fait avec vitesse); *il a fait*
plus de cent virevoltes autour de
la maifon.

Virginal, ale (adj.) *Maagdelyk;*
pudear virginal, maagdelyke eer-
baarheid of fchaamte.

Virginite, (f.) *Maagdelyke ftaat*
of zuiverheid; item maagdom; per-
dre fa virginité.

Virgule, (f.) *Ken' komma* (zeker
tken ter verdeling eener rede in
fpraak k.).

Virguler, (v. a. & n.) *Met kom-*
ma's fchryven, komma's fteffen.

Viril, ile (adj.) *Mannelyk, dat*
van den man is, als: le membre vi-
ril, het mannelyk lid; viril, man-
nelyk (in jaoven); *age viril, man-*
nelyke ouderdom; viril, manzelyk;
manhaftig, kloek; action, ame vi-
rile, kloeke daad; manhaftige ziel.

Virilement, (adv.) *Mannelyk,*
manhaftiglyk, met mannelyken moed.

Virilité, (f.) *De mannelykheid*
(ten opzichte der kunne of fexu); de
mannelyke ftaat of ouderdom; item de
mannelykheid of voort-teelende kragt;
item de mannelyke erven; item de
manhaftigheid, manmoedigheid, man-
nelykheid.

Virole, (f.) *Ring, beflag-ring of*
baad (m. dis men ergens omlegt, als:
onder aan een' rotting, om 't begt
van een mes enz.).

Virolé, éz (adj. in wapen-k.) *Dat*
met handen of ringen is.

Violet, ou Moulinet, (m.) *Pen-*
rad, draai-klos, rol in den bril (zeker
hout nent daar de belm van 's
roer doorgaat).

Viruel, elle (adj. in Natuur-k.)
Innerlyk vermogend, dat eene verbor-
gene kragt in zich heeft; item gelyk
vermogend, dat van gelyk vermogen
of

of a'twerking i.; le poivre qui est froid au toucher, a une qualité qui cause de la chaleur.

Virtuellement, (adv.) Op een innerlyk vermoënde of werkwijze.

Virtuose, (m. & f. van virtuoso Ital. w.) Een Liefhebber, kenner, kundige; Liebhêst; enz. d'r fraaye weetenschappen (voornamentlyk der schilder-, speel-, zang- en dichtkunde).

Virulent, ente (adj.) Kwaadlyk, giftig, seftig en etterig of etterig; g; ulcère virulent; gonorrhée virulente.

Virare, (f) 't Bekleedfel (n), den omloop (m); item de firoeking (f) 't beeloop (n. van een' fchip).

Virtus, (m. Lat. w.) Fynfinge, beftemelyke en inwoonende manlyf of fteffe (eener wond of der venskwaaften).

Vis, (f. de f. word uitgefer.) Eene fchroef; vis fans fin, fchroef zonder eind; vis d'Archimède, een' water-fchroef; vis de pieffe, een' piers-fchroef; vis, fpij (eener wentel-trap; efcalier ou montée à vis, een' wentel-trap (f).

Vis à vis, (prép. den accuf. d'ab meft den Gen. regerend) Tegen over; vis à vis l'église, ou de l'église, tegen over de Kerk; il demeure vis à vis, by woonst tegen over; il n'oseroit dire cela vis à vis de moi, by zou' dat in myne tegenwoordigheid niet durven zeggen; il se trouve vis à vis de rien, by is van alles onthoos of by heeft niets waar-op zich te verlaten.

Vis à vis, (m) Zeker rytuig met 2 zittingen, iedere voor een persoon.

Visa, (m. Lat. w.) Onderzekering van een Gefchrift (Acte) door een wettig persoon, om zulks van kragt te doen zyn; item 't fchryfelyk getuigenis van een' Bifchop wegens de bekwaamheid eenes heropenen.

Vifage, (m) 't Aangezigt, aanzien, wezen, gezien, gedaas (n); un vifage beau, riant, chagrin, trifte, &c., een' rui of fchone aanzicht;

gezig; een lachgeend, vriendelyk aanzien, of gedaas enz.; être beau, laid de vifage, fchoon, lelyk van aangezigt of wezen zyn; avoir bon, mauvais vifage, 'er frifch, gezond of ongezond aanzien; avoir un vifage d'appellant, 'er bleek en beroekend aanzien; un vifage mettable, een dagelyklyk wezen; un vifage de pitié, een gebanket, of lofelyk vromeforfien; un vifage de pleine lune, een brui of vol aangezigt; changer de vifage, van gedaas of kleur veranderen, fchaamrood of bleek worden (rougir; pâir); un vifage fardé, ou un homme à deux vifages, een tegelich menfch, een beftieger; vifage d'accommodié, een offcerwelyk of beftuut gezigt; un vifage de prospérité, een vrolyk of vergenoegd gedaas; faire bon ou mauvais vifage à quelqu'un, i mand vriendelyk of onvriendelyk aanzien, omzietzen of beftuuten; quel vifage est ce là? was minlyk of lelyk gezigt is dat? of was is dat voor een bokkes, gent of wyf? voyez ou pen le plaifant vifage, ziet eens dien mailen gek of onbezonnenen; trouver vifage de bois, de deur toe, of niemand v' huis, of te fpreken vinden; tourner vifage aux ennemis, zich naar den vyand toewenden.

Vifagere, (f) De rand, of voorkens aan eene vrouwen-muis; border la vifagere.

Vifcères, (m. pl. in ontleedk.) De ingewanden (n. pl. afr: 't hart, de long, lever, darmen enz.); vifcère, (fing.) een fluk of deel des ingewands; un vifcère lézè, een gekwetst deel des ingewands (n).

Vifide, (a'f.) Slymerig, taas, kleevuig, lymuig.

Vifcité, (f) Slymerigheid, taagheid (der vogten).

Vifé, ée (adj.) Gemikt, gedoeld enz. (Zie by vifer).

Vifée, (f) Afkiking, doeling (f. in 't fchieten); item oogmerk, oogwit, oogpunt, doelswis (n), toelg (m. op iets).

Vifer, (v. n.) Mikken, sturen; il faut bien vifer avant que de tirer, vifer, doelen; 't oogwit hebben

(op iets); ce n'est pas là que je visite, dat is het niet daar ik op doele, of dat ik bedoel.

Vifer (v. a.) un aïe, een gefchriift vertig onder. kenet of deszelfs inhoud goedkeuren en bekrachtigen (als: van een kerkelyk beoep enz.).

Visibilité, (f.) Zigtbaarheid.

Visible, (adj.) Zigtbaar; item kerkelykend.

Visiblement, (adv.) Zigtbaarlyk.

Visière, (f.) 's Mik. yzer, vizier (n. van een roer); 's vo ryluk, en de dyk gaten (van een helm; donner dans la visière, à quelqu'un, te stands oog aandun of bekooren; rompre en visière à quelqu'un (brusquer quelqu'un), iemand hinderlyk zyn dwarsboomen; item onbescheidenlyk of ruw blygenes, ségen dem afwaaren; rompre en visière à la raison (choquer la raison), ségen de reden of 's getosde verunft aand uitscheten.

Vif, ive (adj.); Faculté vifve, Het zienend verm. gen.

Vifgot, (m) Een weft-goth; item een lompe of onbeschaafte mensch.

Vifion, (f.) 's Gezigt, 's zien, 's aanschouwen (n) d'aanschouwing (f.); vision claire & distincte, een klaar en duidelyk zien; vision, gezigt. nage gezigt (als: van eenen Engel in den droom enz.); la vision béatifique, ou la vision intuitive de Dieu, 's geleekzalige aanschouwen van God (der uiverkórme); vision, gezigt, Spook, barisenschim (n), inbeelding, dreamery (f. i. e. dat men zich inbeeld te zien); item iniaal, gril (m), fantasia (f); avoir des visions, met grillen of fantasien bezet zyn; ce sont de pures visions, 's zyn loutere grillen of inbeeldingen; avoir des visions agréables, aangene inwallen; grilles, of fantasien hebben.

Vifionnaire, (adj. & f.) Vol inbeeldingen; vol grillen, fantasieyk; van die waant of zich inbeeld buiten gewoon gezigten of openbaringen te hebben, een geestdruyer, item een die vol wote inwallen, grillen. berisenschimmen of fantasien is, een fantasieyk

mensch; il est un peu vifionnaire; nu, une vifionnaire, een geestdruyer, fantasieyk; eene geestdruyfter.

Vifir. (Zie Vizir).

Vifitamine, (f) Nanne van de vifitatie orden.

Vifitation, (f) Het bezoek (n), of de bezoeking Mariæ, dat is (der H. Moagd Mariæ aan Elizabeth; item 't feest daar van (by Roomsche gez. en andere, méde dat gen.); vifitation, orden der vifitatie. Nomen.

Vifitation, (f. in Rechten) Bezigtiging (f), onderzoek (n. dat ergens gereschelyk gedaan word), item 't voorlezen, onderzoeken (n. der gedinge. f. p. o. c. e. s. f. k. n.).

Vifiteeice, (f) Nanne die volnagt heeft de Kloofers van haaren orden te bezoeken.

Vifite, (f) Bezoek (n), bezoeking (f); aller en vifite, uitgaan, iemand gaan bezoeken; rendre vifite à quelqu'un, iemand een bezoek doen, geven of opleggen; rendre à quelqu'un la vifite, iemand zyn bezoek wederom geeven; vifite, onderzoek, doorsnuffeling, vifitatie, opreeming (der koop-waaren enz.); vifite, 's bezoek of de vifite (der artzen aan de zieken).

Vifiter, (v. a.) Bezoeken, een bezoek geeven, gaan zien, als: vifiter un ami, un malade; vifiter, onderzoeken, doorsnuffelen, bezichtigen, vifiteeren (als: Koopmanfchappen, een huis, kisten en kisten, enz.); vifiter, bezoeken, ruchtigen, als: être vifité de maladies, mer ziekten bezogt worden.

Vifiteur, (m. inspecteur) Onderzoeker, vifitator (der Kloofers); item bezier, kommies, vifiteerder, peiler; item een bezoeker, een die hier en daar bezoek aflegt.

Vifon-vifit. (Zie vis-à-vis).

Viforiam, (m) Een plankje daar de Zetters de copy, die zy afstellen, oeffenken.

Vifqueux, euse (adj.) Lymagtig, flymerig, zacht; humeur, matie e visqueule.

Vifuel, elle (adj.) Dat het gezigt of de ogen aanguen, rayon, vifuel, ge-

gezichtsstraal; net visuel, gezichts zêuw.

Vit, de 3de persoon van 't Pres. des werkw. viv e.

Vit, (m) Zêter lèlyk woord voor membre viril; vit de chien, 't membra van een hond; n. m. ee kôgel trekker (der Konfapels); vit d' mer, eene langd'ige Zee-flak.

Vital, ale (adj.) Dat van 't lee-ven is; dat 's leeven heeft, geef of ontkent; les esprits vitaux, te leevens-geften; la faculté vitale, 't leeven-geevend vermôgen.

Vite, (adj.) Gezwind, snel, ras, gaauw, vng; cheval fort vite, een zee-gezwind, of snel-loopend pferd.

Vite, (adv.) Gezwind, fluk, gaauw, ras; aller, courir vite, vite! levez vous, gezwind! staar op; aller vite en besogne, gezwind te werk gaan, of 'er korte metten mee maaken.

Vitelots, (m. pl.) Knoedelen (zêve kûst van kleine stukjes gekookten deeg).

Vitement, (adv.) Gezwolndelyk, haastelyk, gaauw.

Vit. te, (f) Gaauwheid, sneldheid, gezwolndheid (célérité).

Vitonnières. (Zie Btonnières).

Vitrage, (m) 't Venster-wrk, 't glas werk, (n. van een gebouw).

Vitrail, (m. in plur. vitraux) Grote Kerk-glâzen of vensters (n. pl.).

Vitre, (f) Een glas, glâzen-venster (n); glazen raam (f); s. om 't kristal lyn (n. van 't oog van een paerd) nettoyer les vitres, de glâzen vensters waschen.

Vitrée, ée (adj.) Geglâzd, dat met glas of glâzen vensters is; ca-rosse vitrée, e. n' koets met glâzen; porte armoire vitrée, glâzen-dur, glâzen-das; l'humour vitrée, 't glâzige of kristal yne vocht (n. 't oog).

Vitrer, (v. a.) Met glâzen of glâzen-vensters maaken, f. v. r. n.

Vitrerie, (f) 't Glâzen-maaken (n); nieuw een glâzen-maakers-winkel (m).

Vitrier, (m) Een Glâzen-maaker.

Vitrifiable, (adj. in chym.) Dat in glas veränderd kan worden.

Vitrification, (f. in chym.) Dats glas-maaking; glas wording.

Vitrifier, (v. a. in chym.) Tot glas maaken of branden.

Vitriol, (m) Vitriool.

Vitriolé, ée (adj.) Met 't riol bemêd.

Vitriolique, (adj) Vitrioolig.

Vitale, (f) Goutans der byschop by de oude Rome.

Vitricole, (m) Aansidder der Kuieren of Stieren (by de Eris.).

Vitupère, (m. oud w.) Lastering, lèsting (f).

Vivace, (v. a. oud w.) Lasteren, lebenden, beklaan.

Vivace, (adj.) Lang-leevend, dat lang leeven of oud na den kin; des plantes vivaces; les cerbeaux & les cerfs sont des animaux vivaces.

Vivacité, (f) Leevendigheid, vngheid des verstand; leevendigheid der keuren; vinnigheid, oovergoud (der Kragt); oplopendheid, opstuwung, (emportement).

Vivandier, iere (m. & f.) Morketier, zoselaar, zoselaarster (in een léger).

Vivant, ante (adj.) Leevende, in leeven, die of dat leeft; creature vivante, een leevend of leevendig Schepsel; langue vivante, eene leevendige taal, eene taal die nog van een g heel volk gesproken word; il est vivant, hy is in 't leeven of hy leeft nog; cet enfant est l'image vivante de son Pere, dat kind is het leevendige beeld van zyn vader; il n'y a homme vivant qui ait vu cela, geen leevendig mensch heeft dat gezien.

Vivant, (m) Een leevendige, een leevende; les vivants & les morts, de leevende en de dooden; au bon vivant, een lustige kuiser, vrolyke kaas (ie 'er 't zyne van neemt; en vingen loar zorgen); vivant, 't leeven, de leefstid, du vivant de mon Pere, by 't leeven van myn Vâter, de son vivant, in zyn leeven of leefstid.

Vivat! (Lat. w.) *Vivat!* (zéker vreugde-geſchreeuw, béter vive).

Vive, (adj. f. van vif).

Vive, (3te perf. des subj. van vivre).

Vive! (uitroeping), als: vive le Roi! lang leve de Koning! geluk of vreugde zy den Koning! vive l'amour! lang leve de liefde! vive la Hollande! pour la propriété, *vies* las béten Holland in zinnelykheid; qui vive? (aanroep der Schindwagt) wie daar! (of werd? in 't Hoofd.); qui vive? was voor volk? van wie zygy? (dit vraagen de perry-gangiers makende als zy zich niet kennen, en 's antwoerd is) vive la Hollande, vive la France, goed Hollandſch, goed Franſch; être ſur le qui vive, op zyn horde zyn, voor zich houden wat zy demen kist; être toujours au qui vive, altoos in wijk en onbezorgtheid leven, of iets uitſlaande hebben.

Vive, (t) Pieterman (w.).

Vivement, (adv.) Leeviglyk, nodrukkeelyk, liederiglyk, winniglyk, met veel levigheid of nadruk; repouſſe vivement l'ennemi; vivement, geveelgelyk, op eene gevoelige wyze, j'en ſais vivement touché, ik ben 'er zeer over aangedaan of geraakt.

Vivelote, (f) Welk-w-n-Rechts (n. uit kragt van welks eene weduwe boven haar erfdad nog verſcheimere dingen van haar mans-nakatenſchap bekoms).

Vive-pature, (f) Eikel-tyd (wanneer men eikels mag inzameelen).

Vivier, (m) Vyer, zifch-vyver.

Vivifiant, a te (adj. qui donne ou conserve la vie, Leevendig-maakend, weér bezielend; verleven-digend, verſterkend, nieuwe kragt geetend.

Vivification, (f) Leevendig-maaking; verſterking.

Vivifier, (v. r.) Leevendig maaken, verleven-digen (donner l'avis); verſterken, verleven-digen, verfrifſchen (donner de la force & de la vigueur); la lettre tue, mais l'esprit vivifie, de letter doot, maar de geest maakt leevendig; cela vivifie les parties languissantes, dat verſterkt de zwakte deelen (des ligchaams).

Vivifique, (adj) Leevend-maakend, leven-verwekkend, even-gevoelend, als: il y a une qualité vivifique dans les fémences.

Vivipare (adj.); Animal vivipare, een dier dat zyne jongen leevendig voortbrengt (en niet door eieren of kuit).

Vivoter, (v. n. gem. w. Vivre peütement & ſubſiſter avec peine) Geringelyk of geringetjes le. ven, éven de koft hebben.

Vivre, (v. n. je vis: nous vivons &c. je vivais &c. je vécus &c. j'ai vécu &c. je vivrai &c.) Leeven.

Vivres, (m. pl.) Leevens-middelen, (n. pl.) menſcheenſiens, e twaaren (f. pl.) leefſing (f).

Vivre, (f) C kronkelig ſlang (in een wápen).

Vivrée, ée (adj.); Croix vivrée, Kruis met eene ſlange (in een wápen).

Vizir, ou vizir, (m) Vizier (S aus denaar, Staats-Minister van 't Osmanſche H); le grand Vizir, de Groot Vizier (of eerſte Staats-Minister aldaar).

Vizirial, ale (adj.) Vizierſch.

Viziriat, (m) 's Vizierſchap (n).

NB. de woorden die met de klink-letter U beginnen zyn voor de V geplaatſt.

* * * * *

Vocable, (m. ſchool-w.) Een woord, naam woord (beter Mot, Diction).

Vocabulaire, (m) Woorden-boekje (n. der meſt bekende woorden).

Vocabuliste, (m) Schryver of uitlegger daar van.

Vocal, ale (adj.) Dat met de ſomme, mondeling of overluid geſchied, als: une priere vocale, een gebéd dat overluid verricht word (het tegenſtaande van priere mentale, een ſtil gebéd); Musique vocale & instrumentale, zang- en ſpeel-muſiek; vocal, ale (by Kloofſtingen) de een ſtem heet, of mé de ſtemmen kan.

Vocablement, (adv.) Met de ſomme, overluid.

Voca-

VOC. VOE. VOG.

Vocative. (m. in spraak-r.) De Roep of vocativus.

Vocation, (f) Roeping, Goddelijke roeping (f. ter genad): la vocation des Gentils de roeping der Heidenen; vocation, beroep (n. eene Leeraars).

Voëtius, (m. pl.) Voëtianen (Godgeleerden in Holland, di de Leere van Voëtius aankleven).

Vœu, (m. eene Geloofte; f) faire vœu d'une chose, eene gelofte over iets doen, iets belofte doen; faire un vœu à Dieu, aan God eene gelofte doen; accomplir son vœu, zyne gelofte v. brengen; faire les vœux, zyne geloften of liefst geloften doen; faire vœu d'écclésiastice, de chasteité & de pauvreté, gelofte van geboorzaamheid, kuisheid en armoede doen (by Kloosteringen); rompre ses vœux, zyne gelofte overtreeden; être obligé par vœu, door gelofte verbonden zyn; j'ai fait vœu de vous servir toute ma vie, ik heb befooten enz.; vœu, wensch (f), verlangen (n), begerte, bide (f); faire des vœux pour la prospérité de quelqu'un, iemand wenschen van herten wenschen of bidden; adresser ses vœux à Dieu, zyne Gebieden tot God richten; Dieu a exaucé nos vœux, God heeft onze gebieden of wenschen verhoort; mes vœux sont accomplis, zyne begertens, zyne wenschen zyn vervuld; elle reçoit mes vœux, zy neemt myne liefde aan; vœu, stem, heur stem; refaire son vœu, zyne stemme wisselen.

Vogue, (f) Roem, naam (m), achting (f), aanzien (n), trek, toe loop, zwang (m); ce peintre a la vogue, die schilder is in naam, heeft den voorloop of trek; être en vogue, in zwang gaan of zyn, als: les vices qui sont le plus en vogue, de ondingen die 't meest in zwang gaan; cela n'est plus en vogue, dat word niet meer gelucht of gevraagd.

Vogue, (f) De vaart (f), voortgang (m. eene galei onder 's veeze).

VOG. VOL. 965

Vogue avant, (m) Roeyer (die aan 't eind van den riem is op een galei).

Vagner, (v. n.) Voortdrijven, voortjebieren (als: eene galei onder 's veeze); item voortvaren, voortvaren (als zeil-veeren); on commence à voguer, men begint te roeyen, of te zeilen; cet homme vogait à pleines voiles, dien man gaat alom met de; ce Prédicateur vogait à l'extrême, die Prediker is in zyn stek of: teir voguer Péralle, de wil of 't heir met den boeg steken (by Hederakers); vogue la galee! dat gaat 'er op los! daar komt een wat 't wil.

Vagueur, (m) G. de-roeyer.

Voyage &c. (Zie Voyage &c.).

Voici, (adv. f. Zamengeleid van voir en ci of voyez ici) zie hier, hier is; voici la plume, hier is de pen; voici le coqin, hier is de schelm; me voici, hier ben ik; le voici, hier is hy of he; la voici, hier is zy of he; les voici, hier zyn ze; le voici qui vient, zie daar komt by; voici deux hommes qui viennent pour vous parler, daar komen twee menschen enz.; le voici, le voilà, (fr. wa) hier heeft men hem, en daar verliest men hem, by is zeer angst of ongheduld.

Voie, (f. chemin, Route) Weg (n) enz.; être dans la voie du salut, op den weg der zaligheid zyn; les voies de la Providence, de wegen der overtuiging; voie, spoor, gong (als wils enz.) als: mettre les chiens sur les voies de la tête, zetten welk'un sur les voies de la vertu, iemand op den weg der deugd brengen, ter draag opleiden; je vous mettrai sur les voies, ik zal u aan den gong, op den weg of strege brengen; voie, weg (n), wyze (f), middel (n); la voie la plus sûre, la plus sûre pour arriver à sc., d'f., de konst, de beste weg of wyze enz.; envoyer par la voie d'un valet, de la p. de sc., met een boyen enz. zenden; être en voie d'accommodement, op den weg zyn, op een g. den

vo. staan om tot een vergelyk te komen; la voie de la saine, de zwaargelukkig; voie d'eau, een ee (in een schip); item een gang water (2 emmer vol); voie de bois, de sable &c., een dragt of vracht hout enz., porte à claires voies, een getréde of ganse deur; étoffe à claires voies, yk of dunne stoffe, gaas; panier à claires voies, een yk gevogtene mandje; voies de droit, de Gerechts middelen, dwang middelen, middelen van Rechten; voies de fait, geweldtindige middelen, geweldtverfening, geweldtzaamheid; les voies de fait fort défendues; voie de lait, de melkweg (in stierve k.); une voie de chardon, eene opstrating der wate om te scheeren by Dooftob.; il laisse tout en voie, by laat alles onder de voet of ontfangen; il est toujours par voie & par chemin, hy is nimmer t'wils.

Voile e. (Zie Voyelle).

Voiler, voilure. (Zie Voyer &c.).

Voilà, (adv.) Dáár, zie dáár, dáár is, dáár zyn; le voilà qui vient, dáár komt hy; voilà le drôle, dáár is de snaak; le voilà le traître qui est, daar gaat die verrader; voilà celui que vous cherchez, dáár is hy, diem gy zoekt; me voilà sauvé, nu ben ik behouden; te voilà bien accommodé, zie dáár nu zyt gy wel verzorgd; ne voilà-t'il pas un plaisant homme? ou voilà-t'il pas un plaisant homme? wel is dat niet een schoon man? (pot-w.).

Voile, (m) Een sluier (m) hoftdekke (n), fâti (f), doek (m), kleed, dekfel (n); le voile d'une religieuse, d'fluxer of des hoftdekfel eener Nonne; prendre le voile, 's nonnen kled, 's nonnen-gewaad aantrekken, eene nonne worden; un petit voile, eenestier e rouw-kap; le voile du temple, het voorhangfel des tempels, voile, kleed of oorst (van iust); voile, dekmantel, scoon (m) dekfel, mom-dangestigt, voorwendfel (n); couvrir son impiété du voile de la dévotion, zyne goudmoedheid met den mantel of het kleed der

Godidienstigheid maaken; lever le voile, het m. maanzigs offigien, toornen was menis; appercevoir à travers le voile de l'amitié, onder 's kleed van vriendchap bemerken; la nature n'a point de voile qui soit à l'épreuve de vos lumières, de natuur heeft niets dat voor uw verstandt verborgen kan blijven; le voile de la nuit, de duisternis, de nacht (by Dichters).

Voile, (f) Een zeil (n. van een schip); la grande voile, ou le grand pacht, 's groote zeil of 's schoonverzeil; voile de misaine, d'artimon, de fivatiere, de perroquet, (Zie by Mizaine &c.); appareiller les voiles, de zeilen aanstaen of klaar maaken; mettre à la voile, 's zeil gaan, verrekken; être sous voile, onder-zeil zyn; faire voile au nord, noordwaarts streven of aanzien; faire petites voiles, klein zeil maaken; faire force de voiles, alle zeilen byzetten; envergner, emperer, ferrer, ferler les voiles, de zeilen aan de ras slaan, begieren, reeven (inbinden), slyken; vaiseau bon de voile, ou fin de voile, een ligtzeilend schip; une flote de cent voiles, eene vloot van 100 zeilen of schepen; à pleines voiles, (adv.) met volle zeilen; item met alle magt; donner dans un dessein à pleines voiles, in eenig voorneemen van barten deel neemen; un jet de voiles, een stelsel zeilen of de geheele zeilagie van een schip.

Voiler, (v. a.) Met e n' sluier, kleed, doek of mantel bedekken, omwinden of bezwaagelen; voiler une novice, eene jonge nonne den sluier of 's kousjer gewaad aandoen; voiler un autel, een omtaer met een kleed of voorhangfel bedekken; voiler ses sentiments de &c., zyne gevoelens bedekken of vermommen met enz.; se voiler, (v. r.) zich st y-r-n, bedekken; item zich vermommen.

Voilerie, (f) Zeil-makery (f); 's zeil-makery (n); de zeilen-makery (m).

Voilier, (m) Zeil-maaker; mal-voilier, opperzeil-maaker (op

een ſchip); un bon voilier, ou un vaisſeau bon voilier, een goede zeiler of een wel bezend ſchip; un mauvais voilier, een log ſchip of ſlagte zeiler.

Violure, (f.) 't Zeilwerk (n), de zeilgie (f. dat is als de zeilen die een ſchip volgens weer en wind verdragen kan); item de inriching, 't brſteren of 's aanſlaan der zeilen.

Voir, (v. a. & n. je vois (in dicht-k. kan men ook, des noods voi bezigen) tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez, ils voient; je voyois &c. nous voyions &c., j'avais &c., j'ai vu &c., je verrai &c. vois, qu'il voie, voyons, voyez, qu'ils voient; que je voie &c., je verrois &c.; que je viſſe &c. voyant) zien, beſchouwen, kyken; voir avec des lunettes, met of door een bril zien of kyken; voir de près, de loin, van nabij, van verre zien, voir ou regarder de travers, van ter zyden of onvriendelyk aanzien; voir ou regarder d'un bon oeil, d'un mauvais oeil, met een goed of kwaad oog aanſchouwen; voir le monde, de waereld bekyken, omzweruen; (figuurl.) onder menſchen verkeeren; ne voir goutte, ſteek-blied zyn; il ne voit goutte en cela, by is daar blind in, by verſtaat of begrypt daar niets van; voir clair, klaar of ſcherp zien; voir le jour, geboren worden, ter waereld komen; item voor den dag komen, uitkomen, uitgegeeven worden (als: een geſchryft); aller voir quelq'un, iemand gaan bezoeken; faire voir, doen zien, toonen, aantoonen, à le voir, vous diriez &c., of 't ong, of van buit n beſchouwd, zoud gy enz.; ſe voir, (v. r.) gezien worden; ſtewo maikander zien; item maikander bezoeken; ſe faire voir, zich vertoonen; cela ſe voit tous les jours, zalk; ziet men alle dagen.

Voire, ou voire même, (adv. oud en gem.) Eil! ei! ja wel! ja dat 's waar! (potend); item voire même, ja zelf, ja dat meer is.

Voirlé, (f.) Vilt-plaats; item

vuilnis-plaats, meſ. hoop (eener jaug) item de quingheid of ſlobberſeg (van een geſtege beſt).

Voisin, ine (adj.) Nabuurig, aangrenzend, naſſgelégen; les peuples voisins; la maison voisine.

Voisin, ine (f. m. & f.) Buurman, buur, nabuur, gebuur; buur-vrouw, gebuurin, qui a bon voisin, a bon matin (ſpr. w.) een goede buurman is beter als een verre vriend.

Voisinage, (m) Nabuurschap, buurt. f.)

Voisine. (Zie by Voisin).

Voisiner, (v. n.) De buuren bezoeken, buurschap houden.

Voiture, (f) Een Ry-tuig; waartuig enz. n. iess, hoe ook genaamd, dat menſchen of goederen voert; item de vragt of laading; item 't voertuig, vragt-loos (n), of vragt (f. daar een); lettre de voiture, een vragtbrief; une voiture commode, een gemakkelyk ry-tuig of ſchuit, enz. adieu la voiture, (ſpr. w.) alles is uit, alles is uit; of daar leit den brui (als iess valt).

Voiturier, (m) Voerman, vragtyder; item vragschipper, beurtman.

Voiturin, (m) Paerden verhuurder (voor reizigers in Italiën).

Voituriser, (v. n.) De ſchryf-tyxte van Voiture nabootſen.

Voix, (f) De ſtem of ſtemme (f); item 's geluid; 's geroepe enz. (n). une belle voix, een fraaye ſtem; une voix forte, claire, pe çante, caſſée, douce, rude, foible mâle &c., een ſterke, heldere, doordringende, ſcherpe, zachte, ruwe, zwakke, mannelijke ſtem; n'avoir qu'un filet de voix, eenne piepende ſtem hebben; élever ſa voix, zyne ſtem verbeffen, ophoſſen; pouſſer, ſoutenir ſa voix, zyne ſtem aanhouden, wel uithouden; lire à haute voix, overluud of hard op lezen; crier à haute voix, luide-lyk roepen of ſchreeuwen; la voix la plus chère la voix de Dieu, (ſpr. n.) wat 's algemeen zegt moes waar zyn; on n'a ni vent ni voix de lui, men hoort noch zag ikken van

van hem (waar by is); voix, stem, *keur stem*; avoir une voix délibérative, *eene beaodjligende stem hebben*; donner sa voix à quelqu'un, *zyne stemme enz.*; gagner les voix, *de stemmen aan zyne zyde krygen*; avoir voix au chapitre, *een stem in 't kopittel hebben*; (figuurl.) ook was te zeggen hebben; recueillir les voix, *de stemmen opneemen*; tout d'une voix, *eenpaarslyk, met eenpaarige stemmen*; voix, toon, noot (in Mus.).

Vol, (m) *Vlugt* (vliegen van een' wögel; oiseau qui prend son vol, *wögel die zyn vlugt neemt*; vol terre à terre, *vlugt langs de aarde*; il prend son vol un peu trop haut, *hy vliegt wat al te hoog*, hy wil verder springen als zyn stuk lang is, of hy onderneemt wat te veel; je mesure mon vol à mon foible génie, *ik onderneem niet meer dan myn vermoögen toelaat*; vol, reiger- of valken-jagt.

Vol, (m) *Diefstal* (m), *dievery* (f); item *robbery* (f); vol domestique, *huis dievery*; vol des grands chemins, *straat-schendery*, *straat-robery*; commettre un vol, *een diefstal begaan*; item *robbery plegen*; vol, *diefstal*, 't gestolene of geroofde goed.

Volable, (adj.) *Roofbaar*, dat men steelen, rooven of beroven kan.

Volage, (adj.) *Wast*, *ligzinnig*, *ligvaardig*, *wispeltuurig*, *onbestendig*, als: homme, femme, garçon, fille, *coeur volage*; un ou une volage, *een los-bol enz.*

Volaille, (f) *Gevögels* (oiseaux domestiques, als *hennieren*, *koppa-wen*, *duiven* enz. die voor de tafel dienen) *manger de la volaille*, *ge-vögels* (als: een henn. enz.) *eten*.

Volaillier, ou Poulailier, (m) *Hennier-verkooper*, *een die samme vögels verkoopt*.

Volant, (ante (adj.) *Vliegende* enz.; poisson volant, *een vliegende vis*; camp, pont volant, *een segond ligger* enz.; cachet volant, *een lofs of looze forseteling* (zynde een oüvel die maar een dreef zy te nat gemakel en de den

briefgeheg is, om, des wonds, den brief te kunnen openlaaten of verder toe zezelen); un papier volant, ou une feuille volante, *een blad gebrukt papier*, dat niet ingenaad is, of los en op zich zelven verkt; word; volant, *das, fladderend, ligt*, als: un mouchoir volant; faux volants, *konst uurwerken, die in de lucht sta-gen* (als: uurpylen enz.); un cerf volant, *een schatbyter* (zeker diertje); item een vlieger (van papier gem.).

Volant, (m) *Pluin-bal*, *vliegerste* (van kurk en veeren gem.); jouer au volant, *palessen*; volant, *vleugel of wiek* (eener windmolen); vêtir, *dépouillier les volants*, *de zeilen aafstaan*, *inruimen*.

Volatil, ile (adj. in chym.) *Vlugtig*; sel volatil, *vlugtig of vlug zout*.

Volatile, (adj. & f.) *Vliegend*, dat vliegen kan; een vliegende dier (n).

Volatilisation, (f. in chym.) *Vlugtig-maaking* (aar vaste ligchaamen).

Volatiliser, (v. a. in chym.) *Vlugtig-maaken*.

Volatilité, (f. in chym.) *Vlugtigheid*, *vlugheid* (ier geesten).

Volatile, (f) *Gevögels* (dat men eet beër volatile).

Volcan, (m) *Brandende berg*, *vuur spuwende berg*, *volcânes*.

Vole, (f) *Woord in 't kaartspel* als men alle trekken 't huis baait en dan een dubbel spel bitt; gagner la vole, *het spel dubbel gewonnen*.

Volé, ée (adj. van Voler) *Ge-vlogen*; item *gestolen*; weg-gekaapt; *geroofd*; *berooft*.

Volée, (f) *Eene vlagt* (zo veel een vögel op één-maal vliegt); volée, *eene vlagt*, *trop*, *ménigte*, als: une volée d'oiseaux, *de caillies &c.*; une volée de sauterelles, *een zwerm sprinkhaanen*; volée (ou coup) de canon, *een kanon schot*; volée de coups de canon, *de la mousquetterie*, *de coups de bâton*, *eene milt gra*, *eene bāgel-bui van enz.*; volée d'Avocats; *een drom*, *ménigte*, *zwerm van advocaaten*; prendre une bāle de volée,

volée, ou entre bond & volée, eenen hal in de vlugt slaan; item de geïngenheden van iets in oeds nemen; volée, slaas; rang; jaeren, onderdom; jeunes gens d'une volée, jonge lieden van éenen onderdom, slaat of voort; étre de la première volée, van den eersten rang zyn; volée, zuwengel (van een vliegen); volée, 't luttel der blokken; volée-de pigeons, een broedsel duiven; à la volée, (adv.) ter vlugt, in der eij, is 't wili, onbezonnen, zonder overbiedig, al: faire une chose à la volée.

Voler, (v. n.) Vliegen (als: een vögel); vliegen, waarbij gaan (als, de tyd); vliegen, toefsederen (tot hulp); gezwind loopen, vliegen, voort ylen; les paroles volent, mais l'écriture demeure, wat men zegt word vergeten, maar dat geschreeven staat dat blyft; voler, flingeren, fladderen (als haer enz.); voler, (v. a.) le héron, den reiger vervolgen (by valken).

Voler, (v. & n.) Steelen (een diefstal beoogen); bestaalen (iemand); rooven, fraikrooven (op de wigen); rooven, wegneemen, wegjaopen, plusdieren (als vrybalters); berooven, ontnemen, ontrooven (dépouiller, prendre, ôter); voler son maître, zyn' meester of Heer bestaalen; il m'a volé mon argent, by heeft my zyn geld ontflooten; voler un sermon, een' predikatie uitbryven, (figuurl.) op een ander zyn paert ryden.

Volereau, (m) Diefje; rooverije; fraik-rooverije (n).

Volerie, (f) Dievery; rooverij; fraikrooverij; item gestooten of geroofd goed; item de vögeljagt; (met valken enz.).

Volet, (m) Blind (n. binnen voor een venster); deur, klap-deur (f. voor een orgel); duivenflag (n. als: op een dak enz.); item 't deursje (n) of de dranger (m. door van); plankje (n. waar-op men erwiten enz. uitzoekt); être trié sur le volet (zie trier); volets, (pl.) borden (n. pl. van een volets-rad).

Voleter, ou, Voltiger, (v. n.) Heen en weer vliegen, fladderen.

Volettes, (f. pl.) Vliegen kleed (n. der paerden).

Voleur, enfe (m. & f.) Dief; dievegge; item roover, fraikroover; roofster; voleur domestique, de grands chemins, baidsief; fraikroover; au voleur! zu voleur! houd den dief! houd den dief! oiseau bon voleur, een goede jacht-volk.

Volie, ou wolle, (m) Maalsiroon (in Nieuwegein).

Volière, (f) Eene vlugt of voliera (der men allerlei vogels in bond).

Volontaire, (adj. & f.) Vrywillig, goedwillig; action volontaire, een vrywillige daad; un volontaire, een vrywilliger, een die op zyne eigene kosten in den kryg diend.

Volontaire, (adj. & f.) Eigenzinnig, ongebonden; il est un peu volontaire, hy is een weinigje wild, hy leeft zo wat naar zyn eigen zin; c'est un petit volontaire, 't is een flouwen dengel (een die doet wat hy wil en was los is).

Volontairement, (adv.) Vrywilliglyk, zonder dwang.

Volonté, (f) De wil, wille (m. & f.) enz. la volonté doit être soumise à la raison; dernière volonté, uiterste wil (of testament); de sa propre volonté, uit zyne eigene vrye wil, uit eigene beweging; les volontés sont libres, een ieder heeft zyne vrye wil, men dwingt niemand; je m'en remets à votre volonté, ik stel het in uw believen; être de bonne volonté, gewillig, genügen; item goedgunstig, goedwillig of soegenégen zyn; être de mauvaise volonté, onwillig, kwaadwillig; item ongeflig, ongenégen zyn; un homme de bonne volonté, een goedwillig of soegenégen man; Dieu en a fait sa volonté, God heeft hem s' huis gebacht, by is overvallen; à la mienne volonté que tu &c., of of gy! of had ik myn zin dat gy enz.

Volontiers, (adv.) Gaerne, gerna.

Volte, (f) Kringswyse omringing (met een ceerd in de Ry. sch.); uending (der Schépen ten gaege).

Vol-

Volte-face, (f.); Faire volte-face, *zwenken*, *zich wenden* (als: naar den vyand enz.).

Volté, ée (adj.), *Dubbel* (in *Wäpenk.*).

Volter, (v. n.) *Met 's lyf, om den hant te ontwyken, draayen, wenden* (in de *scherm-fch.*).

Voltingement, (m.) *'t been en weer zweeven, 't fladderen*, (n. als: der jonge vogelen, dwaal-liebten enz.; item 't flingeren (der koord-danser)).

Voltiger, (v. n.) *Heen en weer zweeven, of vliegen* (als: jonge vogelen, *luch-flojers* enz.), *fladderen, waa-yen* (als: een vlag of 't baar); *hebend-ig zwenken, draayen* (met een paard in de *Ry-fch.*) *springen* (in de *scherm-fch.*); *flingeren, hoochereen* (op een koord); *zweeven, zweeven van 't een op 't and* (met zyn gedigten enz.), als: *voltiger de pen-tée en pen-tée, de maison en maison*.

Voltieur, euse (m & f.) *Sling-geraar; flingeraarfier* (op de koord); *item springer, eendie kunstige spron-gen doet*; *item een Meester in de Ry-fch.* *die 't voltigeeren onder-wyft*; *item de leerling daar van; een voltigeerder*.

Volubilité, (f.) *Gemakkelyke om-volling, omloop of voorang in 's monde* (als: van een wiel); *onbestan-digheit, ligte omkering* (als: des *formiers*; *vagheid, onthoortheid* (in 's *forcken*); *avoir une grande volubilité de langue*.

Volume, (m) *Eene boek-rolle* (f. der euden, die-sen geschrift oprolden) (*Zich nu is het een Boek of Boek-deel* (n); *item de grootte* (f) of 't *formaat* (n. van 's papier of een boek); *item de grootte of uitgebreid-heit* (f. *ernes dings*), als: *marchan-dises de gros volume*.

Volamineux, euse (adj.) *Groot, uitgebreid, dat veel plaats of boek-deelen bevat*.

Volupté, (f) *Wellust, zinnelyk of vleeschelyk vermaak*; *se plonger dans les voluptés, zich in de wel-lust* (in d. zinnige vermaaken) *baa-den*; *volupté* (is in een' goeden zin) *lust, vermaak, blydschap* (des geestes).

Voluptueusement, (adv.) *Wellustiglyk*.

Voluptueux, euse (a f.) *Wellustig, een wellustig mens*.

Volure, (f. in *Bouw k.*) *Omflin-gering, kruiling* (aan een' zuil enz.).

Volurer, (v. a.) *Om-wervelen, om-wenden* (als: *gären om een' bospel of hobyen*).

Vomique (adj.); *Noix vomique, Kraai oog zéte e vergiftige noot, dat is voor bonken enz.*

Vomique, (f.) *Ingerlyke zweer, of ver-zweering* (waar-van de eeter door d' mond uitgeworpen word).

Vomir, (v. a; *Braken, spuwen, uitbraken, uitspuwen, vomir des injures, des blasphèmes, scheld-woorden* enz. *uitbraken*; *le vésuve* (ou le mont vésuve) *vomit du feu & des flammes, de vésuvius, brakt of spuurt uit* enz.; *vomir ce qu'on a mangé, uitbraken, overgeeven* enz. (men zegt in dezen zin *kostlyker rejecter*).

Vomissement, (m) *Braking, spuwing, overgeeven* (f); *provoquer, exciter le vomissement, re-tourner à son vomissement, tot zyn eigen uitbraakfel* (dat is voorige *verkeerdheid* of 't geen men te vooren *verfoed heeft*) *wéter keeren*.

Vomitif, ive (a f.) *Braak-lust-verwekkend, 't geen doet braken of overgeeven*; *un vomitif, (f. m.) een braak-middel* (n), *spuw-drak* (m).

Vomitoire (bêter Vomitif).

Voquer (v. a.) *la terre, de klei bereiden, door-tén-arbeiden* (by *Pottbakkers*).

Vorace, (adj.) *Verstimdend, gree-tig, gulzig, vraatzugtig*; *homme, animal, estomac vorace*.

Voracité, (t) *Verstindende aart, gulzigheid, greezigheid, vraatzugt*.

Vos, (Pron. pl. van votre) *Uwe*.

Votation, (f) *Stemming, stem-geeving*.

Voter, (v. n.) *Stemmen, zyne stem* (for *eene verkiezing*) *geeven*.

Votif, ive (adj.) *Wat door of van gelofte is*.

Votre, (lees vot. Pron. poss. Sing.

VOT. VOUE.

VOU.

VOU.

Sing. in pl. vos) Uw, uwe; v^otre
Pere, uw Vader; v^otre Mere, uwe
Moeder; vos feres, uwe broeders;
vos fœurs, uwe zusters; c'est là
v^otre onvrage, dat is uw werk;
v^otre Pere est il à la maison? is
uw Vader thuis? v^otre Mere est
elle sortie? is uwe Moeder uitge-
gaan? vos enfans sont ils en vie?
zyn uwe kinderen in 's leeven?

V^otre, (pl. v^o res leet v^otr.
mes een accent circonfl. word be-
trekk lyk of bepaaldelyk, relativement
ou absolument, gebruikte, uwe; ou
chapeau est le v^otre, die hoed is de
uwe, of dat is uw hoed; elle aime la
Mere & la v^otre, zy bemind haar
moeder en de uwe; il va voir les
Parents & les v^otres, hy gaat zyne
en uwe vrienden (Maagden) bezoeken;
les v^otres, de uwe, of uw v^olk; uw
geschlacht of aangehoeg; je suis des v^o-
tres, ik ben van de uwen, van uw
party of uwen broep.

Vorele, Gaudé, Gaède (f) ou
Pastel, (m) Pastel, weed (f. zékere
plants die de verwers in de blauw-kust
gebruiken).

Vouer, v. a.) Verlooven, door ge-
loofte toezyden, opdraagen; vouer
quelque chose à Dieu; se vouer,
(v. r.) zich gebeelyk toezyden, over-
geeven, (mes afstand van alles) se
vouer à la vie religieuse, au ser-
vice de quelqu'un.

Vouge, (f) Jagers-friest, zwyn-
spriet.

Vouloir, (v. a. je veux; nous
voulons &c. je voulois &c. je vou-
lus &c. j'ai voulu &c. je voudrai
&c. que je venille; que nous vou-
lions &c. je voudrois &c.) Willen
enz.; il faut vouloir ce que Dieu
vent, men moet willen wat God wil;
je veux que cela soit, ik wil dat
zuits geschiede; item ik smag toe of
onderstelt dat zuits zoo zy; vouloir
du bien à quelqu'un, iemand een
goed hart toedraagen of gewagen zyn;
vouloir du mal à quelqu'un, op
iemand gebeeten zyn, eenen wreuk
bebben of kerdelyk geind tegen hem
zyn; en vouloir à quelqu'un, à
quelque chose, het op iemand ge-

mant hebben; ergens 's cog of heb-
ben; elle en veut à v^otre cœur,
zy wil uw hart hebben of 's is haar
om uw hart te doen; à qui en vou-
lez vous? tegen wien hebt gy bet?
op wien hebt gy het geloof? que
veut dire ce grand bruit? wat be-
dend dat groote geraas? cela veut
dire, dat wil zeggen, of dat be-
dend; il veut ce qu'il veut, dat hy
wil, dat wil hy, il veut tout ce
qu'on veut, wat een ander wil,
dat wil hy niet; je veux bien que
cela se fasse, ik mag wel lyden, dat enz.;
Di u veuillez que &c. God geve,
dat enz.; je voudrois que vous
fussiez bien loin, ik wenschte dat
gy ver van hier waart; que voulez
vous? wat wilt gy? item wat wilt
gy hebben? (zonder nooir); je veux
du pain, ik wil brood hebben; qui
voit une épingle & ne la voit pas,
ne la vaut pas (jpr. w.) die 't klein-
ne versmaad, is 's groote niet
waard.

Vouloir, (m) De wil, 'wille,
(m. & f.) het willen of begeeren (n);
le vouloir & le partaire, het wil-
len en volbrengen.

Vous, (Pron. pl. van Tu, toi,
te, word echter ook in 't singul. ge-
bruikt) Gy, gyliden; u, uliden; vous
êtes, gy of gy lieden zyn; on parle
de vous, men spreekt van u of u
lieden; ceci est à vous, dit behoort
u toe; comment vous va? hoe gaat
het u? je suis tout à vous, ik ben
gantschelyk de uwe of tot uwen dienst;
de vous à moi, tuschen u en my.

Vouffoirs, ou vouffaux, (m. pl.)
Sluit-steen (van een gewelf).

Vouffure, (f) De Rondie, bogt of
hoogte (van een gewelf of iets on-
ders).

Vouûte, (f) Gewelf, verwulst,
verwulst (n); la vouûte d'une Eglise;
la vouûte azurée. celeste on étouffée,
's azuur gewelf; 't flarren-gewelf, de
flarrenboog (by Diebsters; vouûte, bogt,
kromme).

Vouûté, ée (adj) Gewelfd, over-
wulst; item gebogtheid, krom,
of dat wat een krommening, bogt of
boog is; galerie vouûte, homme vouûté.

Vou-

Vouter, (v. a.) Overweldigen, met of als een veruoffl maken; item met eene bogt- of hilde maken, krommen (als: een briefzer enz.); se vouter, (v. r.) krom trekken, bol, bol of bogtig worden, een' krommen raz bekomen.

Voyage, (m.) Reis, reize, togt, reistogt (f); faire un voyage, eene reize doen, eene togt ter zee of te land doen; voyage de long cours, eene verre reize of reis (naar d'oogst of west); il va faire le grand voyage, by gear stoppen, fern; voyage de &c., reis-beschryving; reistogt van enz. voyage, reis, gong; als: le chancier a fait 20 voyages pour amener ce pistolet.

Voyager, (v. n.) Reizen; voyager par terre, par eau, te land, te water reizen; qui veut voyager loin, mistage sa monture, langzaam gaai zeken (fr. w.).

Voyageur, euse (m & f.) Reiziger, reizend man; Reizigersehe; voyageur, wandelaar, Pelgrim, reiziger, als: nous ne sommes que voyageurs en ce monde.

Voyant, ante (adj. van voir) Ziende; item dat blik, sterk of opzigtig van kleur is; le rouge, le bleu &c. sont des couleurs trop voyantes pour moi.

Voyante, (m) Reis beschryver.

Voyant, (m. Bybel. w.) Ziener, ziender, profet.

Voye, (Zie Voie).

Voyelle, (f) Klink-letter, voech.

Voyer, (m) Opziender, opzieter der wegen of straaten; item overman der Kooplieden, Winkeliers enz. te Parys.

Voyer (v. a.) la lessive, de loog kloaren, dorrveten.

Voyerie, (f) 't Opzigt over de wegen of straaten n'.

Voyette, (f) Loog lépel, loog-schepper (n).

Vrai, vie (adj.) Waar, waards, rechts, gewis; cela est vrai, dat waar; la chose est vraie, de zaak is waar; le vrai bien n'est qu'un ciel, de ware Glinkza

ligheid is ween in den Hemel; Jesus Christ est vrai Dieu & vrai Homme, Jesus Christus is waardig God en waarachtig Mensch; vrai, oprecht, echt, wezentlyk, als: un vrai diamant; du vrai or, de vrees perles; une vraie copie; c'est son vrai nom, son vrai portrait &c. ie vrai motif, de grondige of echte beweegreden; c'est son vrai fait, dat is zyn rechte werk of zaak, dit woest of past hem recht; voilà la vraie place pour &c.; d'ici is de rechte plaats om enz.; c'est un vrai Poëte, un vrai fou, un vrai singe, by is een rechte Dichter enz.; au vrai, (adv.) waarlyk, in waarheid; oprichtlyk, als: dire, favoir au vrai ce qui est d'une chose; le vrai, (f. m.) de waarheid of echtheid, als: le vrai de la chose est; il faut toujours dire vrai ou le vrai; à dire le vrai, ou à vrai dire, om de waarheid te zeggen.

Vraiment, (adv.) Waarlyk, waarachtig, wezentlyk, recht; ouvrage vraiment solide.

Vraisemblable, (adj. & f.) Waar-schynlyk; de waar-schynlykheid (f), het waar-schynlyke (n).

Vraisemblablement, (adv.) Waar-schynlyk, op een waar-schynlyke wyze.

Vraisemblance, (f) Waar-schynlykheit.

Vraisemblant, ante (adj.) Waar-schynend.

Vreder, (v. n. gem. w.) Heen en weër loopen.

Vrille, (f) Zwik-boor, navel-gaar; item begt-rankje aaneen' wys-schik.

Vri lier, (m) Een boor-smid.

NB. De woorden met U beginnende staan voor de V.

* * * *

Vu, (koppel-w.) Aangezien, gerviss, uit hoorden; vu ses grands services; vu son grand âge; vu le temps où nous sommes.

Vu, ue (adj. van voir) Gzien; bezogt.

Vu,

Vu, (m) 's Gezigt of byweten(n), als: au vu & au su de tout le monde, in 't gezigt en met kennis van ieder een; vu, (Richts w.) als: vu la requête, le proces &c. het verzoek enz. ingezien hebbende.

Vue, (f) 's Gezigt enz.; vue perçante, sigue, een doordringent, scherp gezigt; avoir la vue courte byziende zyn; cela m'en dérobe la vue dat beneemt my 't gezigt daar van; y ajouter sa vue, 'er op plaatsen; porter, jeter sa vue sur quelque chose, zyn' oogen ergens op staan; baisser la vue, d'oogen neêrstaan; le soleil me donne dans la vue, de zon schijnt my in d'oo-gen; tout d'une vue, in één oefftig van 't oog, in eens; cela me choque la vue, dat verveeld myn gezigt; garder un prisonnier à vue (ne le point quitter on perdre de vue) eenen gevangenen nieuw bewaaken, onder 't oog houden; connaître quelqu'un de vue, iemand van aanzien kennen; perdre un orateur de vue, eenen redeenaar met zyn' gedagten niet volgen kunnen; donner dans la vue de quelqu'un, iemand in d'oo-gen slaan; item benz gevallen of ainslaan; à vue de terre, on avoir la vue de terre, 't land in 't gezigt hebben; non vue, misflag, onachtzaamheid (der Zee-l.) faire navfrage par non-vue; à vue d'œil, oog, byzigt, zigzigtlyk; crître, paroître à vue d'œil; mettre une chose en vue, een ding ten toon foreiden (stellen, laten zien); il faut porter la vue sur l'avenir, men moet op 't toekomstende zien; de quelque côté qu'on porte la vue, waar heen men ook zyn' oogen wend; vue - gezigt, vertooring, als: la vue de Versailles, de la Haye &c., 's gezigt van Versailles, van den Haag enz.; une vue agréable, een fraai gezigt; vue, gezig; auzigt; vue de face, de côté, faitière, aanzigt van ooren, van ter zyde, door een dachvangster; vue dérobée, een verbergen kyk ge; vue & montrée (in Richten) afbakening (van iets afgegrenst); à perte de vue, (adv.) zoo

ver als men zien kan, als: une allée à perte de vue, een baan waar van men s'inde niet zien kan; parler à perte de vue, een lange rede maaken, op den duur vabbien, zonder zin of slat; des contes à perte de vue, langtraadige vertellingen; Lettre payable à vue, een wisselbrief leenbaar op zigt of vertooning; vue, ontzetting, s' zamenkomst; nous parlerons de cela à notre première vue; les armées ont été long temps en vue, de legers hebben lang in 't gezigt van mekander geweest; perdre de vue, uit 's oog verliezen, kwys raken; vue, tuzigt, onmerk; j'ai fait cela en vue de vous servir, ik heb zulks gedaan met onmerk enz.; avoir de grandes vues, grote oefftangen of oogmerken hebben; donner dans les vues de quelqu'un, iemands oogmerken omhelzen, daar in treden of vallen; donner une vue agréable à des choses fâcheuses, verdriente dingen ten besten duiden; point de vue, oog stand (de plaats, van waar men iets beschouwd); point de vue, gezigt-punt (waar-ta men iets beschouwd); faire une chose à bouie vue, een zaak onbezonnenlyk doen of ondernemen.

Vuidange, (f) Uitslag (m), uit-tapping, uitslediging (f. zoo veel een waer in een maand verkoopt); tonneaux en vuidange (en perce), ontstikne vaten; vuidange, opruiming (van gebouwen in een busch); vuidanges, (pl.) vuidais, vulligheden (die uit een seker et, rivol, pas enz.; gersind worden); vuidanges, ontsteking, afzetting (der kram-vr.).

Vuidangeur, (m) Puur ruimer; Sekreer ruimer, wagt werker.

Vuide, (adj.) Ledig, lēg; espace, lieu, maison vuide &c. discours vuide, gesprēt daar geen mērg noch pē in is; à vuide, (adv.) ledig, als: le cocher s'en est retourné à vuide.

Vuide, (m) Hpt ledige (n); de ledige vul vre (f); remplir le vuide, het ledige vervullen; on demande s'il y a un vuide dans la nature.

M m m

Vai-

Vuide bouteille, (m. gem. w.) *Huifje met een vin ditz by de flakt.*

Vuide, ée (adj.) *Geledigd; beflift of afgedaan; uitgebald.*

Vuider, (v. a.) *Lédigen, lédig maaken, ruimen enz.; vuider les poches, un tonneau: une chambre &c.; vuider un verre, een glas uitdrinken, ledigen; vuider le païs, het land ruimen of verloozen; vuider un different, une objection, een gefedit, eenetigenwerpin, befliffen, uit den weg ruimen; vuider les mains d'une chose, zich van eene zaak ontdoen; vuider un compte, eene rekening afdoen, afheftalen; vuider une clef, une étoffe, un poigne, eenen fchietel uitbollen, uitdooren; eene ftefte uifnyden; een' kam uitbollen, met tanden maaken; vuider, (v. n.) il faut vuider d'ici, men moet hier van daan ruimen, zich weg pakken; se vuider, (v. r.) lédig worden; zich onlédigen of ontlaffen; afgedaan of beflift worden.*

Vuidure, (f) 't Uifnyden, uitbollen, lédigen of ruimen geeven (n. van iets).

Vulcain, (m) *Vulcanus (de god des vuurs; by de oude Heit.).*

Vulgaire, (adj.) *Gemeen, onbeschaafd, langue, expression vulgaire, gemeene taal of uitdrukking (die dógelykfeh of door 't gemeene volk gebézigd word; les erreurs vulgaires, de gemeene volks dwaalingen; un esprit vulgaire, een gemeen of lompe verftand; son mérite est fort vulgaire, zyne of haare gaaften zyn zeer gemeen (dat is, niet verbeven buitengewoon of beschaafd; sortir de la route vulgaire, uit den algemeenen weg gaan.*

Vulgaire, (f. m. le Peupie) 't Gemeene volk, 't gemeen (n) de gemeene man of hoop (m).

Vulgairement, (adv.) *Op eene gemeene of lompe wyze.*

Vulgate (f) ou la version vulgate, *De vulgata of de Latynsche overzetting des Bybels.*

Vulnérable, (adj.) *Kwetsbaar.*

Vulnérable, (adj. in Heel-k.)

Wond-veelend, w.: plante; médicament vulnérable; un excellent vulnérable, een beertlyk heelmiddel.

Vulve, (f) *De mond der fcheede of baarmoeder (l'orifice du vagin, de la matrice).*

Vuque, (koppel w. dat de tónende wyze vegeerd) *Aangezten, nade-maal, dewyl, overmits, doordien; vuque vous êtes malade.*

W.

W. (m) w. (f) *Deeze Letter, word in 't franfch niet als in ernige weinige uitbeemfche woorden gebruiks, als:*

Waguemestre. (Zie Vaguemestre).

Wallon, onne (adj. & f.) *Waalfeh of walfch; le wallon, ou la langue wallonne, de waalfche fpraak, het walfch; le païs wallon, het waalfche land; l'église wallonne, de waalfche Kerk, (een naam die men de franfche Kerken in Nederland geeft).*

Waterganch, (m. duifch w. lees ouatergan) *Smalle gragt, floot, wetering.*

Whig, (m. 't tégengeftelde van Tory) *Zéker naam die men in Engeland geeft aan een Konings-gezinde, of een die 't Huis van Hannover aankreft; item aan een Presbyteriaan, diffenter of Geloofsgenoot die van de Bifchoppelyke Kerk niet is.*

Wirschaf, (m) *Zéker menfch-fpel aan de duifche H. ven.*

Wolfe. (Zie Volfe).

X. Y.

X.

X. (m) X. (f) De 22ste Letter van 's A. B. C.

NB. In 's franſch zyn geene woorden die met X beginnen, uitgezonderd eenige eigene naamen, als: Xavier, Xénophon, Xerxès, waarin ze de klank heeft van K; doch Xaintes, Xaintonge, Bruxelles, leest enje raji men tbaas Sainte, Saintonge, Bruf feilles.

X Heeft in sommige franſche woorden, die met exa, exe, exi, exo, exu, beginnen, by na de klank van g, als: in examen, exécra ble, exil, exorde, exulcerer &c. lees egzamen enz.

In 's midden van een woord klinkt ze als Kf als relaxation, reflexion, conuexion, fine, lees relikſation raz.

Doch men zaadert hier van als Deuxieme, fixieme, dixieme, dixain, lees deuzieme enz.; item foixante, lees foiffante; item fix, dix, lees fit, dis, als 'er geen médeklinker op volgt.

Op 's einde der woorden word de x. verzwégen, als in doux, lees dou, doch volgt een vokaal, als: doux yeux, leest men dous yen.

Des nies tigenſtaande houdze haar klank van k f in Ajax. Béatrix, Félix, Pollux, flyx, Phénix, onyx, Pertinax, index, préfix, perplex.

Y.

Y. (m) Y. (f) De 23ste Letter van 's A. B. C. y grec genaamd.

Y (adv. relat.) Daar, 'er, daar • heen, daar op, daar in, daar by toe; j'y viendrai, ik zal 'er

Y. YAC. YAT. &c. 915

(daar) komen; y allez vous? gaat gy 'er naar toe? oui, j'y vai. ja ik ga 'er naar toe; y avez vous été? bbs gy 'er geweest? il n'y étoit pas, ny was 'er niet; je n'y ai pas persé, ik heb 'er niet dur geregt; j'y ai répondu, ik heb 'er op gantwoord; je n'ai rien à y ajouter, ik heb 'er niets by te voe gen; y demurerez vous long temps? zult gy 'er (of daar) lang blyven? n'y accompagnerez vous? zult gy my daar heen (of daar naar toe) verzellen? partez y, gaat 'er voorby of gaat die weg; vous y êtes, gy zyt 'er; item gy hebt 's geraaden of geroffen; vous n'y êtes pas, gy zyt 'er niet; item gy hebt 's niet ge raaden of getroffen, gy hebt mis, gy zyt van de weg of; vous vous y prenez mal, gy gaat verkeerdelyk te werk; gy wagt bes niet wat aan; il y a, daar is, daar zyn, of 't is ge leden (Zie verder by avoir).

Yac, ou yacht, (m) den jacht (n. ziker ſchip).

Yafin, (m) De ſlaap tyd der tur ken (f).

Yable. (Zie Miehle).

Yenke, (f) Vrouw die de bruid d'eerſte nacht naar 's bed brengt (by de turken).

Yeuse, (f) Sten-sike.

Yeux, (m. pl. van oeil) De ogen (Zie Oeil).

Yf, (Zie If).

Ynca, (m) Thca, (naam die men gaf aan de Koningen van Péru).

Yolde (adj.); os yolde, 's Tong been (in ontl. k).

Ypſiloïde (adj.); Suture ypſiloïde, de derde naad der berſen-pan (in Ontl. k).

Yunca ou yunga, (m. & f.) Naam der geene die de dālen enclak tens bewoont in Péru.

Yvoire, yvraie, yvre &c. Zie met i).

Z.

Z. (m) Z. (f) De 24ste en laatste
Letter van 't A. B. C.

Zach, (f) Naam die de Mado-
metance geeven aan heegren zy
volgens bunne wet van hun goed aan
den armen geeven moeten.

Zacinthe, (f) Vrouwen-kruid (n).

Zafre. (Zie Saffre).

Zagaie, (f) Worp-spies of schijf;
der Mooren.

Zagardgi, (m) Oppasser der Jagt-
honden, by den Sultan.

Zain (adj); Cheval zain, een
paerd dat tenerlet donker hair heeft
zonder plakken.

Zani, (m) Porfennaaker, bont-
worst, bontop (Bouffon).

Zédoaire, (f) Zédairis (zeker
plaat in west-indiën).

Zélateur, trice (m. & f.) Ieve-
raar, ieverig voorstander; ieze-
raarster.

Zeie, (m) iener; zeie ardent.
indiscret; brandende, onbezonnene
iener; bruler d'un saint zeie, met
zonen heiligen iener ontfloeken zyn.

Zélé, ée (adj.) ieverig, vurig;
être zélé pour son parti; les zèles.
de leuwaars.

Zénith, (m) Top-punt (n. is in
sterre-k. de Stip aan den Hemel die bo-
ven ons hoofd is).

Zéphyr, (m) Zéphyre in Dicht-
k.) Een zachte aangename wind, (m)
liefske zomer-keelte (f); item de
weste-wind.

Zéro, (m) Een nul, een o (f. in
't cyffer getal); c'est un zéro, hy
is een nul in 't cyffer, dat is, van
geen vermoegen of bekwamheid.

Zest, ou zeste, (m) 't Klokbuis
of 't harde subel-velletje (n. eener ck-
ker noot; dat de pit of kern in 4 ver-
deeld); item een cranje-snipper (n.
die men in een glas-wyn bang of uit-
drukt); unzeste de limousin (is boer-)

ZES. ZET. ZIB. &c.

zgl. ude trompette) een stukje
br. of in wyn gesloep; zeste, een
voeyer zak, (waar med men pruiken
enz. p. lijst); item niets, als: je n'en
tenueris pas un zeste, (spr. w.)
ik zou 'er geen schroffel van een' wa-
gel voor geeven; entre le zitt & le
zest (Zie Zitt).

Zest ou zeste! (interj. pour se
moquer) Js wa! ja net zoo! 't zal
veel verschillen! als je wederom kom!
als: je te roffierai, ik zal u afroffen;
zeste! (is 't antwoord) ja wa! dat
is, k la h 'er med; il m'a fait un
long récit de ses aventures &c.
zeste! hy heeft my een lang verhaal
van zyne ontmoetingen enz. gedaan;
ik geloof 'er niets van; vous l'au-
rez, zeste! tout comme moi, gy
zult het hebben; ja wel! juist als ik;
(als men iemand iets aanbied en trekt
het terflood terug zagt men zeste!),
als: tenez, voulez vous cela? daar
als: gy dat hebben! zeste! Ei! dat
is, gy zult 't niet hebben of dat's
voor u niet.

Zététique (adj.); Methode zété-
tique, de wyze of kunstgreep om
eenig vraagstuk in de wijskunde of
den siel regel op te lossen.

Zibeline (f) ou Martre zibeli-
ne, Sâdel, (m) sabel bont, sâdel-vel
(n).

Zigzag, ou ziezac, (m) Een
werkzaam of iets dat ruijswyze ge-
maakt is en ingetrokken of uitgetrok-
ken kan worden, als by voorb. 't
speeltuig der kinderen dat van dunne
latjes over malkander gespykerd is
en men in- en uittrekt; tranchée,
allée faite en zigzag, een loofgrá-
ven, een gang die met veel bochten is die
nu rechts dan links loopt, doch voor-
uit; il fait des zigzags, by zwierd,
by maakt esfens (zegt men van is-
mand die dronken is).

Zimmer, (m. in Moskówie) Een
bundel of pak van 20 stuks bonte vel-
len.

Zift (m); cela est entre le zift &
le zest, dat is tusschen beiden, noch
goed noch kwaad, 't schuud noch baas
niet.

Zizanie, (f) Oskraid (n); figuurl.)
On-

ZOD. ZOE. ZON.

Onëcnigheit, *sveedags* (f); *semer*
de la zizanie entre des freres.

Zodiacal, *ale* (adj.) *Das van den*
dieren-riets, sêten-kring af zodiak is.

Zodisqae, (m. in *Sterre k.*) *De*
dieren-riets, zonne cirkel, zonne weg
(kring die de zon in tén jaar doër-
loeft en waar in de 12 Hémels-tékenen
staan).

Zoïle, (m) *Zotius* (de naam van
zêker Berisjer onder d'ouden); (figuurl.
is het nu) een wijsdartsige berisjer of
bediller.

Zon! (interj.) *Flap! kless! il lui*
donna un coup sur les épaules,
zon! & s'enfuit, hy gaf hem een
slag op de schouderen, flap! en liep
heen.

Zone, (f. in *Geographie*) *Lucht-*

ZOO. ZOP 917

sireek, waterdijnsireek (tusschen 2 ir-
kels gelégen en waar van 'er 5 zy-)
la zone torride, froide, tempérée,
de verzngde, de koude, de gemaa-
si, de lucht-sireek.

Zoographie, (f) *Beschryving over*
den aart der dieren.

Zoolatrie, (f) *Aanbidding der*
dieren.

Zoophore, (m) *Lyfswiek met ge-*
dieren aan Dêrjche gebouwen, dy
d'ouden.

Zoophorique, (adj.) *Das daar*
van is.

Zoophyte, (m) *Piant-geuw dat*
iets van den aart der dieren heeft,
als half plant, half dier is.

Zopiûs, (m) *Oude ier die men*
van de schépen afscraps of afskrab-

F I N T

E I N D E.

Lyft van Boeken, die by ABRAHAM BLUSSÉ en ZOON, Boekverkoopers te Dordrecht, zyn gedrukt, of in aantal te bekomen.

Algemeen en beredeneert Woordenboek der Natuurlyke Historie; behelzende de Historie der Dieren, Planten en Mineralen, en die der Hemelfche Ligchamen, der Verhèvelingen, en andere voornaame verschynfelen der Natuur: benévèns de Historie en Beschryving der enkelde Drogeryen, welke de drie Ryken opléveren, hun gebruik in de Geneeskunst, in het gemeene Leven, Landbouw, Konsten, en Handwerken. Uit het Fransch van den Heere *Valmont de Bomire*, Leeraar der Natuurlyke Historie; Honorair Lid van het Economische Genoodfchap van *Bern*; Medelid van de Koninglyke Akadémie der Wetenschappen, fraaye Letteren en Konsten van *Rouaan*; Korrespondent van de Koninglyke Akadémie der Wetenschappen van *Montpellier*; Medelid van de Koninglyke Akadémie der fraaye Letteren van *Caen*: Lid van het Letterkundige Genoodfchap van *Clermond-Ferrand*, door *Charles Papillon*; III. Deelen, gr. 4. - f 20 - 0 - 0

Barneth, (F) Historie van het Stadhouderschap der Heeren Princken van Oranje, met de 6 cierlyke Pourtraiten der Heeren Stadhouderen, gr. 8. - - - 3 - 0 - 0

Blond de Villebuet, de Scheepsbestierder, of proef der verrichtingen en krygswendingen van het Vaartuig ter Zee, met pl. gr. 8. - - - f 3 - 0 - 0

Idem op Schryfpapier. - - - 4 - 0 - 0

Bougainvilles, Reize Rondom de Waereld op bevel des Konings van Vrankryk met plaatzen en Kaarten gr. 4. f 7 - 0 - 0

Engelfche (de) Philofooph, of Historie van den Heer *Cleveland*, 3 deelen met pl. 3de Druk, 8. - - - f 5 - 5 - 0

Graauwhart, Christelyke Bedenkingen, en Leerzame Zinnebeelden op 's Menschen Staaten, beroepen, en genegenheden, als mede op de Dieren, Planten, enz. met Schryftuurlyke Uitbreidingen, en Versjes, en met 175 platen, 2 deelen, 3de Druk, 8. f 2 - 12 - 0

Twee Verhandelingen: de eene van *J. U. KÖNIG*, over den goeden Smaak in 't gemeen; de andere van *J. F. JACOBI*, Predikant te *Hannover*, over den goeden Smaak in den Godsd., gr. Oct. f 0 - 18 - 0

Reize naar de Baay van *Hudson*, ter ontdekkinge van eenen Noord-wester Doortogt. gedaan in de Jaaren 1746 en 1747. met de Schepen de *Dobbs Galley* en de *California*, met een naauwkeurige Beschryving der Kuft, eene korte Natuurlyke Historie van het Land, en een klaar Vertoog der bewysstukken en Redenen, dewolke dienen om de waarschynlykheid aantetoonen, dat zulk een Doortogt in 't vervolg zal gevonden worden, door *HENRI ELLIS*, Agent der Reeders in deezen Togt; voor het werk gevoegt is, een Historisch Verhaal der pogingen, die tot nu toe gedaan zyn, om door dien weg een Vaart op Oost-Indiën te

te vinden; opgeheldert met kopere Platen, en een nieuw en verbeterde Kaart van de *Baay van Hudson*, en de aangrenzende Landstreek. Uit het Engelsch vertaald, in gr. Oct. *f* 1 - 16 - 0
Volledige en Naauwkeurige Beschryving van de Koninglyk-Pruissische Hoofd- en Hofsteden BERLIN en POTSDAM, in welke men alles, wat tot de Gewoonte, Godsdiens, Politike of Burgerlyke Regeering, het Krygswezen, de Fabrieken, Koophandel en Academien der Konsten en Wetenschappen dier Steden betrekking heeft, aangetekend vind; met een Levensbericht der voornaamste Geleerden en Konstenaars, en met twee fraaije platte Gronden, door den Vermaarden J. VAN JAGEN, verrykt in gr. Oct. *f* 2 - 12 - 0
Leerzaam en nuttig Tydverdryf in ledige Uuren, voor Geleerden en Ongeleerden, meerendeels getrokken uit de Mengelschriften van J. F. WAGNER, door G. M. NEBE, groot Octavo *f* 1 - 16 - 0. Dit Boekdeeltje bevat een Mengeling van het Nutte en Vermakelyke; bestaande in eene Verzameling van Historische, Staat- en Zedekundige Verhandelingen, Redevoeringen, aangenaame Vertoogen, Brieven, en Dichtstukjes.
Lessen der Wysheid over de Gebreken der Menschen, 3 Deelen, waar in de Caracters van het Menschelyk hart in alle de byzondere gelegenheden worden opengelegt, en de bedryven bestiert, gr. 8. 3 deelen. - - - *f* 4 - 10 - 0
Laurenberg, Acerra Philologica, of Schat van 600 Leerzame Historien, uit Grieksche en Romeinsche Historischryvers by een verzamelt ten nutte der leesgierige Jeugd, en seer geschikt voor Themataas in de scholen, 4de Druk, 8. *f* 1 - 12 - 0
 B. VAN NIDEK en J. LE LONG, Beschryving van *Nederlandscheen Kleeffche Oudheden* in 300 fraaije Konstplaten afgebeeld door J. RADEMAKER, 6 Deelen in *N. Druk*, 4 N. Ord. Pap. *f* 21 - 0 - 0
 Op fyn Starbart. - - - *f* 27 - 0 - 0
 Op groot Mediaan Schryf. - - - *f* 40 - 0 - 0
 MOORMAN en VAN HASSELT over de Lyfstraffelyke Misdaden, 4. Ilde Druk. - - - *f* 2 - 4 - 0
 Reyfger (de Nieuwe) of berigten van de Oude en Nieuwe Wereld, beschryvende in vermakelyke, leerzame en nuttige brieven, Cyprus, een gedeelte van Turkyen in Africa, Tunis, Tripoli, Algiers, Georgien, Armenien, Perlien, Arabien, Palestina, Ormus, Diu, Suratte, 't Ryk van den Groeten Mogol, Golconda, de Kust van Coromandel, Ceylon, de Kust van Malabaar, Goä en deszelfs omleggende Landstreken, de Moldivische Eilanden, Sumatra, Java, Borneo, Macassar, en de Molukken, de Philippynen, de Marcanische Eilanden, Nieuw Guinee, N. Holland, Siam, de nabuurige Koninkryken, China, Japan, Oosters en Westers Tartaryen, Siberien, Nova Zembla, en Rusland, Lapland, Noorwegen, Ysland, Groenland, de Hudsons baai, Terre-neuve en omleggende Landen

den , en Acadiën , Kanada , de Engelsche Volkplantingen , Florida , en Jamaika. Louiziana, Mexiko en Kalifornia , het Eiland St. Domingo , de Antillische Eylanden , en Guiana: Terra Firma , Peru , Chili en het Landt van Magellanes , Paraguai , Braziliën , de Afrikaansche Eylanden , Abissiniën , Nigritiën en Monomotapa; de Kaap der Goede Hoop , Angola , Kongo , Loängo , Benin , Ardra , Juida , de Goud-Yvooren Péperkusten , den Senegal , de Kanarische Eylanden , Portugal en Spanjen. 16 Deelen Gr. 8vo. - - f 23 - 10 - 0
En het vervolg ter Persfe.

Schoolhouder , (*f*) Oeffenschool der Notarissen , 2de Druk 8.

- - - - - f 1 - 12 - 0
- - - - - (2de deel van) Oeffenschool der Notarissen , of de Notariale Praëtyk in zyne Grondregelen en Exercitie gemakkelyk gemaakt , dienende tot een vervolg van *f*. Schoolhouder ; in een beknopte samenhang beschreven door F. L. Kersteman , Professor en Doctor der beide Rechten , 8

- - - - - f 1 - 5 - 0
Nog leveren zy ten Nutte der Jeugd (zo lang het gering aantal van Exemplaren strekt ,) af : A. SPINNIKER , *Leersame Zinnebeelden* , verbeeldende alle de Staten en Stonden des Menschelyken Levens , waar agter gevoegd is : *Spiegel der Boetvaardigheid* en *Genade* in den verlooren Zoon , en eenige *stichtelyke Gezangen* , verrykt met 84 keurige Printtafereltjes , in 4. II. Deelen. f 4 - 0 - 0 Als mede het vervolg of IIde Deel apart. - - - - - f 2 - 0 - 0

CRAMER Leerredenen over 't Lyden J. C. gr. 8. II. Deelen. - - - - - 3 - 4 - 0

Geleerde Mengelschriften van den beroemden Prof. J. D. Michaëlis , bevattende dit boekdeeltje de 5 volgende Verhandelingen : 1) Aanmerkingen over het Geheugen. 2) Verhandel over de omreizende Schaapsvokkerij der Oostersehe Volken. 3) Voorslag hoe men de Vraag onderzoeken konne , of de verbeeldingskracht der Moeder eenigen invloed op de gestalte der Vrucht hebbe. 4) Over den Tyd , in welken de Kunst , om Vuur te ontsteken , noch niet was uitgevonden. 5) Over den Ouderdom der Brandglazen of Brandkristallen , gelyk ook van eenige andere middelen , om Vuur voort te brengen. - - - - - f 0 - 18 - 0

Schmidt , Bybelsche Medicus , of Schriftuurlyke Geneeskundige , 2 deelen gr. 8. - - - - - f 3 - 12 - 0

- - - - - Mathematicus , of Schriftuurlyke Wiskundige , met pl. 2 deelen in 8vo. agter dit Werk is gevoegt , de hoognodige Berekening van de schulden der Zonden , door Sarganez. - - - - - 4 - 16 - 0

- - - - - Physicus , of Schriftuurlyke Natuurkundige , 2 deelen groot 8. met platen. - - - - - 4 - 0 - 0

